

Digitized by the Internet Archive
in 2014

<https://archive.org/details/inschriftenvonpr00hill>

KÖNIGLICHE MUSEEN ZU BERLIN

INSCHRIFTEN VON PRIENE

UNTER MITWIRKUNG

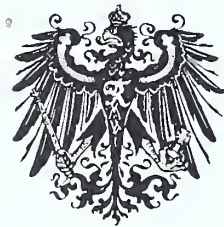
VON

C. FREDRICH, H. VON PROTT, H. SCHRADER,
TH. WIEGAND UND H. WINNEFELD

HERAUSGEGEBEN

VON

F. FRHR. HILLER VON GAERTRINGEN

MIT 81 ABBILDUNGEN IM TEXT

UND 3 BEILAGEN

BERLIN

DRUCK UND VERLAG VON GEORG REIMER

1906

Unveränderter photomechanischer Nachdruck
Gedruckt mit Unterstützung der Deutschen Forschungsgemeinschaft

Archiv-Nr. 3400671

1968

Walter de Gruyter & Co., vormals G. J. Göschen'sche Verlagshandlung —
J. Guttentag, Verlagsbuchhandlung — Georg Reimer — Karl J. Trübner — Veit & Comp.,
Berlin 30

Printed in the Netherlands

Ohne ausdrückliche Genehmigung des Verlages ist es nicht gestattet, dieses Buch oder
Teile daraus auf photomechanischem Wege (Photokopie, Mikrokopie) zu vervielfältigen

INHALTSVERZEICHNIS

	Seite
Geschichte und Erforschung	V—XXIII
Inschriften	3—187
I. Staatsurkunden (Nr. 1—155)	3—128
II. Weihungen und Verwandtes (Nr. 156—221)	129—145
III. Ehrenstatuen (Nr. 222—286)	146—156
1. Römische Kaiser und ihre Angehörigen (Nr. 222—230)	146—147
2. Ehrenstatuen, welche die Stadt oder staatliche Verbände aufgestellt haben (Nr. 231—258)	148—152
3. Ehrenstatuen, die von Privatleuten aufgestellt sind (Nr. 259—286)	152—156
IV. Grabinschriften (Nr. 287—312)	157—159
V. Graffiti und Verwandtes (Nr. 313—353)	160—176
VI. Verschiedenes Gerät (Nr. 354—360)	177—182
Anhang. Theben an der Mykale (Nr. 361—379)	183—187
Zeugnisse. Priene, das Panionion und der ionische Bund (Nr. 401—578)	189—224
Register	225—304
I. Personennamen	227—240
II. Römische Namen	240
III. Geographische Namen	241—243
IV. Griechisches Staatswesen	243—252
1. Könige	243
2. Bevölkerung	243—244
3. Rat und Volksversammlung	244—245
4. Beamte und Untersonal	245—248
5. Ehren und Vorrechte	248—249
6. Liturgien und Geschenke an das Volk	249—250
7. Münzen, Maße und Gewichte	250
8. Verschiedenes	250—252
V. Römisches Staatswesen	252
1. Die Kaiser und ihre Angehörigen	252
2. Beamte und Einrichtungen	252
VI. Religion	253—256
1. Götter, Heroen und ihre Beinamen	253—254
2. Priester, Heiligtümer, Opfer u. dergl.	254—255
3. Feste und Agone	255—256
4. Zeiteinteilung	256
VII. Grammatisches und Orthographisches	257—260
VIII. Wort- und Sprachschatz	260—304
IX. Bibliographie	305—307
Nachträge und Berichtigungen	308—312

STADTGESCHICHTE UND WIEDERENTDECKUNG

Οὐθὲν μείζον ἐστὶν ἀνθρώποις
ἢ Ἑλλήσιν τῆς ἐλευθερίας.

Von den tief eingeschnittenen Meerbusen, welche die im Innern ganz festländisch gebildete Halbinsel Kleinasien nach Westen hin öffnet, lnd keiner so gastlich den von der See Ankommenden zur Niederlassung ein wie die im Süden durch die niedrigen Ausläufer des Grion, im Norden durch den steilen und hohen Mykalekamm eingeschlossene Bucht, die in ihrem Inneren durch das schöngezackte Latmosgebirge in zwei ungleiche Lappen zergliedert wurde. Der südlichere, tiefer eingeschnittene, ist der latmische Golf; Bergabhänge geben ihm im größeren Teile seiner Ausdehnung einen bestimmten Abschluß, und kleine Wasserläufe, die in ihn einmünden, vermochten nicht, seine Grenzen erheblich zu verschieben. Anders der nördliche Teil. Breiter und flacher gestaltet, nahm er nicht nur die kurzen, nach Regengüssen für einige Stunden und Tage auch recht starken und reißenden Gebirgsbäche von der Mykale und ihrer Fortsetzung, dem Thorax, auf, wie den Gaison, der später im Alluviallande einen noch mit dem Meere verbundenen See schuf, den Maimalopes oder den Fluß von Laimasgoreia genannt — beide Namen sind für das Tobende und Gierige des Wildbachs recht bezeichnend —, den Amanthios oder Lethaios und noch manche andere, deren Benennung für uns jetzt verschollen ist, sondern auch den großen, wasser- und schlammreichen Mäander, dem der Ursprung von Phrygiens Hochebene und die Verstärkung durch zahlreiche mächtige Nebenflüsse durch das ganze Jahr ein dauerndes, wenn auch keineswegs gleichmäßiges Strömen sicherten. Seine göttliche Kraft, im Volksglauben nicht nur der Kleinasiaten, sondern auch der Inselbewohner lebendig, längst erschlossen aus den mit Mandro- zusammengesetzten Personennamen, unmittelbar bezeugt durch den Kultus von Theben an der Mykale, betätigte sich im Verschieben von Geröllmassen, in der Schöpfung von Neuland, das der Vater der Geschichte mit dem unteren Niltale vergleichen konnte; es war in der Tat eine Erwerbung, ein Geschenk des vielgewundenen Flusses. Wir kennen diese stetig fortschreitende Landbildung aus einzelnen Epochen; hören von Städten, die am Meere gegründet, ihm immer ferner rückten, von Seen und Sümpfen, welche noch lange als Reste des Meeres zurückblieben. Auch verstattet uns manchmal ein besonders nasses Frühjahr, wenn wir im flachen Boot Stunden brauchen, um die jetzt im Hochsommer trocken liegende Ebene zu durchqueren, ein dem ehemaligen noch ziemlich nahe kommendes Bild zu schauen, dem dann die Phantasie leicht die fehlenden Züge nachzuliefern imstande sein wird. Die bereits eingeleitete geologische Untersuchung wird uns darüber hoffentlich Genaueres lehren, wird die älteren und jüngeren Festlands- und Inselgrenzen, die wechselnden Betten des Hauptstromes, seiner Nebenarme und Zuflüsse, die natürlichen Bedingungen und die geschichtliche Folge all dieser Bildungen nachweisen und dadurch zum Verständnisse des Altertums und der Neuzeit unschätzbare Anhaltspunkte liefern.

Barbaren der westkleinasiatischen Stämme, meist als Karer, auch in verschiedenem Sinne als Leleger und Pamphyler bezeichnet, bewohnten einst die Ufer dieses Golfes. Manche Ortsnamen, die später hellenisiert wurden, gehören ihrer noch fast unbekannten Sprache an; die Mykale, bald Berg, bald Quelle, wiederkehrend in der böotischen Burg Mykalessos, die noch die ungriechische Endung bewahrt hat; Lade die ‚Frau‘, Miletos, Myes und seine Bewohner, die Myessier, erst später zum ‚Mäusenest‘, Myus umgewandelt, und zahlreiche noch in hadrianischer Zeit erhaltene Flurnamen bei Magnesia. Auch Priene, dorisch Priana, altattisch Priane, im Ethnikon Prianēs, wird zu diesen barbarischen Namen gerechnet; meist erinnert man an den Stamm, der im kretischen Orte Priansos, wenn auch mit anderer Endsilbe, erhalten ist. Denn -ēnē wird man als

die sehr gewöhnliche, teils auf der letzten, teils, wie in Mytiléne, auf der vorletzten Silbe betonte Endung ansehen. An den griechischen Stamm *prī* zu denken, der in *prīon* ‚Säge‘, in Ephesos auch Name eines sägeförmigen Bergrückens, erhalten ist, verbietet die Kürze des *ī*, die durch die Messung in mehreren Gedichten gesichert wird. Dagegen könnte man noch an einen unbezweifelbaren Thraker einer Inschrift von Adrianopel, Hebryzelmis Sohn des Seuthes, erinnern, der als Prianeus bezeichnet wird, und dann an einen thrakischen Stammnamen aus der Zeit des bald zu erwähnenden Kimmeriereinfalls denken, wie gar nicht weit von Priene Tralleis einer war. Man könnte noch dafür anführen, daß Herodot den Stammnamen Prieneis für den Ortsnamen gebraucht. In diesem Falle hätte die Stadt nicht vor dem siebenten Jahrhundert ihren Namen erhalten. Die Sprachforschung mag das entscheiden. Weit mehr als die etymologische Unsicherheit wird man bedauern, daß es immer noch nicht gelungen ist, die Lage des ältesten Priene durch Funde nachzuweisen.

Neue Bewohner brachte die See; nicht auf einmal und nicht eines Stammes; Barbaren und Griechen. Die Magneten, die später noch auf der Pelionhalbinsel sesshaft blieben, siedelten sich im Inneren des Golfes an, jedenfalls unterhalb der späteren Stadt, deren Lage wir kennen. Milet bekam ‚kretische‘, dann ‚ionische‘, Bewohner unter einer Dynastie, die sich vom pylischen Nestor ableitete. Ein starker Strom kam von der Kopaisniederung, durch die thessalisch-böotischen Einwanderer verdrängt; er wandte sich nach dem nördlichen Ufer, wo die Erinnerung an die thebanischen Kadmeer immer lebendig blieb. Ein neues Theben entstand an der Mykale, näher dem Westkap Trogilion; Philotas aus Böotien, ein Nachkomme des homerischen Helden Peneleos, wurde der erste griechische Gründer von ‚Kadme‘, wie Priene damals genannt sein wird; aus Theben leitete sich das prienische Geschlecht des Bias her, der sich seines Ursprungs wohl erinnerte; und trotz des späteren Überwiegens der Athener gedachte man noch im ersten Jahrhunderte vor unserer Zeitrechnung bei festlichen Anlässen wenigstens an zweiter Stelle der Thebaner (Nr. 113,44). Die von Dichtern ausgestaltete, durch Ephoros rationalistisch bearbeitete Gründungssage von Ephesos, der jenseits der Mykale an der Mündung des Kaystros gelegenen, aus Barbaren und Griechen zusammengewachsenen Stadt, erhob den Anspruch auf den Ruhm, daß ihr Heros Androklos, der zeitweilig auch Samos beherrschte, im Kampfe gegen die Karer für die Priener gefallen sei. Von einer feindlichen Betätigung der Ephesier im Mäandertale weiß auch die Überlieferung über Magnesia zu melden; doch heißt es, daß die Magneten Sieger blieben. Über alle anderen Städte erhob sich die den Eingang des Golfes beherrschende Stadt Milet; der Verlauf der Geschichte wird zeigen, wie Priene mit ihr, solange es nicht von ihr abhängig war, im beständigen Hader lebte, während eine Genealogie, die Aipyros, den anderen Gründer von Priene, als Sohn des Kodros zum Bruder, statt zum Sohne des Neleus machte, beiden Städten gleiches Recht zu wahren suchte. Aber auch Samos mußte danach streben, für seinen Handel das kleinasiatische Hinterland zu gewinnen, und griff deshalb namentlich auf den Nordabhang der Mykale über.

Dort fällt das Gebirge nur in seinem westlichsten Teile steil ins Meer; schon an der Kalamakibucht, die auf der Landschaftsskizze von H. Knackfuß auf S. 47 erkennbar ist, liegt der Mündung der Gebirgswasser eine kleine, aber noch heute gutbebaute Ebene vor. Dann treten die Abhänge wieder nahe, bisweilen in Steilküsten, an die See heran, von kleinen Rhevmata oder, wie man es im Altertum nannte, Potamoi durchfurcht. Auch hier wechseln Gestrüpp und Fels mit bebautem Lande. Endlich öffnet sich eine weite Küstenebene, mit sandigem Strande und sanfteren Abhängen, die bis hoch hinauf der Kultur fähig sind; im Westen beherrscht von einer Burghöhe mit altertümlichem Mauerringe, vermutlich dem ‚Karion‘, d. h. der aus karischer Urzeit stammenden Feste. Über dem östlichen Teile der Ebene lag, in bequemer Steigung zu erreichen, Anaia, von wo ein guter Übergang nach dem breiten Bette des Flusses von Sokia abzweigt. Die Umgegend des ‚Karion‘ hieß nach den Eichen Drynssa, die Landschaft bei Anaia Anaiitis oder vermutlich auch Batinetis, vom Dornstranch; in dieser Gegend, die ein wertvoller Besitz sein mußte, lag die ‚Eschenburg‘ Melie, dem Namen nach eine griechische Gründung, wie auch die anderen griechischen Namen bemerkenswert sind. Es scheint, daß diese Ansiedlung zuerst mit Priene verbündet war, dann aber zerfiel, vermutlich weil sie nach Selbständigkeit strebte und die Nachbarn belästigte. So vereinigten sich diese und zerstörten Melie, wie Krisa die Amphiktionen vernichteten. Wie sich aber durch den Besitz der krisäischen Mark das delphische Heiligtum bereicherte und der bis dahin unscheinbaren pyläischen Amphiktionie erst den Rückhalt bot, an dem sie sich kräftig entwickeln konnte, so wurde jetzt auf dem Gebiete von Melia ein Bundesheiligtum begründet, geweiht dem Poseidon vom böotischen Helikon, das Panionion,

in dem sich die Abgesandten einer religiös-politischen Vereinigung zu Beratungen zusammenfanden, des erst jetzt greifbaren ionischen Bundes.

Es kommt für diese Darstellung nicht darauf an, ob der Ioniernamen einen nahen oder fernen Ursprung hatte, wie sich der ionische Stamm als solcher gebildet hat und welche Entwicklungsstufen vorausliegen. Daß er die ungleichartigsten Elemente in sich aufgenommen hat, besagt schon die Überlieferung, wie sie in der Fassung des fünften Jahrhunderts vorliegt. Die Anerkennung dieser heterogenen Bestandteile als Bürger der einzelnen Städte fand allmählich statt, der Zusammenschluß vieler Städte zu einer Einheit als Ionier mit dem Panionion war ein einheitlicher Akt, und man kann nur fragen, ob es, wie bei den achäischen Städten im dritten Jahrhundert, zunächst nur eine kleinere Zahl war, die sich zum Bunde vereinigte und offiziell Ionier nannte, oder ob gleich die zwölf Städte zusammentraten. Näher liegt die erste Auffassung; bei Chios, Klazomenai, Phokaia ist der spätere Zutritt zu dem vorhandenen Bunde deutlich. Die Zwölfzahl wurde sicher noch im Laufe des achten Jahrhunderts erreicht. Sie umfaßte vor der Mäander-mündung Milet, Myus und Priene; die Insel Samos und das die Kaystrosebene beherrschende Ephesos; fünf Städte der Mimashalbinsel: Kolophon, Lebedos, Teos, Erythrai, Klazomenai und das vorgelagerte Chios, endlich als nördlichsten Außenposten im äolischen Gebiete Phokaia. Eine sicher äolische Stadt, Smyrna, wurde, nachdem die Zwölfzahl voll war, mit Gewalt als dreizehnte hinzugewonnen. Noch das Verzeichnis der von Achilleus eingenommenen Städte, das in der apollodorischen Epitome erhalten ist (daß Achilleus auch noch weiter hinkommt, ist eine Sache für sich, besagt aber dasselbe, eine ältere nordgriechische Besiedlung), zählt Phokaia, Kolophon, Smyrna und Klazomenai, also die Städte auf beiden Seiten des smyrnäischen Meerbusens, sowie Lesbos, Kyme, Temnos, die Hekatonnasoi und andere, nördlicher gelegene Orte zu den Eroberungen des äolischen Helden. Es gab also vielleicht schon einen ionischen Bund, der den Golf von Smyrna noch völlig ausschloß.

An der Zerstörung von Melie, die erst kürzlich als der bedeutsame Wendepunkt erkannt ist, haben nach der späteren Auffassung, wie sie Vitruv vertritt, alle ionischen Städte mitgewirkt. Aber die Früchte ernteten nur wenige. Nach einem Geschichtswerke, das dem Maiandrios von Milet zugeschrieben, in seiner Authentizität aber angefochten wurde, wurde den Samiern anscheinend die ganze Melias zugestanden; sie hätten aber den Milesiern Theben und Marathesion abgetreten, wofür sie A[kadamis?] bekamen, und von den Kolophonern, wir wissen nicht wogegen, Anaia eingetauscht. Andere Historiker bezeugten nur, daß Samos Phygela, einen Ort zwischen Marathesion und Ephesos, erhielt, und daß es einmal Anaia gegen das fernere Marathesion von Ephesos eintauschte, wodurch beide Städte ihren Besitz arrondierten. So kommen Kolophon, Samos und Milet je nach der Überlieferung als Hauptbeteiligte in Betracht; Priene aber leitete aus seinem Anteil am Kriege gegen das Zeugnis des Maiandrios den Besitz von Karion und Dryussa ab, vielleicht mit Unrecht, obwohl die späteren Schiedssprüche meist dafür eintreten. Auch auf die größere Batinetis erhoben nachher beide Teile Anspruch; hier aber wurden die samischen Ansprüche dauernd als die besseren anerkannt.

Zunächst hinderten große, weltgeschichtliche Ereignisse die ungestörte Fortsetzung des Haders, wie er allen griechischen Nachbarstädten fast aller Zeiten, in denen sie sich selbst überlassen blieben, gemeinsam war. Gyges gründete das Reich der Mermnaden, eroberte Kolophon und Magnesia, und machte aus dem bisher ganz binnenländischen Lydien einen gefährlichen Feind der griechischen Küstenstädte. Alsdann brachten die Kimmeriereinfälle, die in mehreren Stößen das phrygische Reich zertrümmerten und auch das lydische fast vernichteten, den Griechen schwere Not. Magnesia wurde zerstört, Ephesos litt furchtbar; der Trerenhäuptling Lygdamis, der den dortigen Artemistempel zerstört hatte, hauste auch eine Weile in Priene. Aber Ardys, der Sohn des Gyges, ward der Eindringlinge Herr; sie verschwanden, gleichwie später die Horden der Hunnen und Mongolen; nur Tralleis behielt, wie schon bemerkt, den Namen eines thrakischen Stammes von dieser Zeit her, und denkbar schien es auch, daß Kadme erst damals von einem ähnlichen Stammesfetzen den Namen Prianeis und später Priene erhielt. Wenn Ardys Priene erobert hat, heißt dies vielleicht so viel, daß er es dem Lygdamis entriß. Er kämpfte auch gegen Milet. Seine Nachfolger setzten den Krieg gegen die Griechenstädte fort; Alyattes vertrat sich nach elfjährigem Kampfe mit Milet, zerstörte Smyrna; erst Kroisos unterwarf sie alle, wenigstens dem Namen nach.

In die Zeit, die zwischen den Kimmeriereinfällen und Alyattes liegt, bis in die ersten Jahrzehnte des sechsten Jahrhunderts herein, fällt die höchste Ausbildung der milesischen Seemacht, die Gründung zahl-

reicher Kolonien, die Blüte des milesischen Handels. Priene hat keine Kolonie aufzuweisen; es blieb eine Landstadt; auch später begegnen wir wenig Prienern im Auslande. Aber der kriegerische Sinn erstarkte. Als Lygdamis vertrieben war, hatte Samos tausend Kolonisten nach der Batinetis gesandt. Sie würden, wenn man die von Duncker für die spartanischen Ackerlose angestellten Berechnungen zugrunde legt, ein Gebiet von reichlich zwei geographischen Quadratmeilen eingenommen haben, wovon freilich nur zwei Fünftel auf Ackerland, das übrige auf Garten, Wein und Weide gerechnet wäre, wie das aber auch dem ungleichmäßigen Gelände durchaus entsprechen würde. Jedenfalls würde so alles anbaufähige Land im Norden der Mykale weithin besetzt gewesen sein. Aber die Priener zogen aus und töteten in einer Schlacht 1000 Samier, d. h. sie vernichteten die neue Ansiedlung. Ein Vertrag kam zustande, nach dem die Priener sechs Jahre lang das Gewonnene genießen konnten; im siebenten vereinigte sich Samos mit dem mächtigen Milet und brachte den Gegnern eine vernichtende Niederlage bei; an der ‚Eiche‘, also wohl in der Landschaft Dryussa.

In der Not trat ein Mann auf, der zu den wenigen kenntlichen Persönlichkeiten der Stadt gehört: Bias der Weise. Schon sein Vater Teutameos (oder Teutames?) muß etwas bedeutet haben, da nach ihm ein Staatsgebäude das Teutameion hieß. Den Namen, im Patronymikon Tentamidas, führt in der Ilias ein kleinasiatischer Pelasger, von wo er in andere ‚pelasgische‘ Genealogien verflochten und auch nach Makedonien gekommen ist; jedenfalls ist er ungriechisch und somit ein schätzenswerter Beleg für die Sprach- und Bevölkerungsmischung, von der im späteren Priene nichts mehr zu spüren sein wird. Seine Familie stammte aus Theben; den Zweiflern an seiner echten Geburt wird man nicht glauben. Berühmt wurde er durch seine Rechtsprechung, die er vielleicht zeitweilig in besonderer Stellung, etwa als Aisymnet, ausgeübt hat; schon für Hipponax, einen jüngeren Zeitgenossen, galt es als etwas Außerordentliches, besser zu richten als Bias, und sogar Heraklit sagte von ihm: „In Priene lebte Bias, Sohn des Teutameos, der mehr in Betracht kam als die anderen.“ Vor allem war er Realpolitiker, der sich der Lage anpaßte und mit dem Erreichbaren begnügte. Er ging nach Samos und erwirkte den Frieden, worin die Batinetis den Samiern eingeräumt, die Grenzlinie ‚nach den Wasserläufen‘ festgestellt wurde. Der Ausdruck scheint nicht auf die ‚Wasserscheide‘ zu gehen, sondern zu besagen, daß mehrere Bäche als Grenzen festgesetzt wurden, was freilich voraussetzen würde, daß die Priener an verschiedenen Stellen, also im Süden und Norden der Mykale, und zwar im Norden wohl auf beiden Seiten, an das samische Gebiet grenzten.

Während Milet seine Selbständigkeit gegen Alyattes mühsam behauptete, vertrat sich Priene mit den Lydern; nach einer fragwürdigen Überlieferung, deren einzelne anekdotenhafte Züge jedenfalls von Milet entlehnt sind, wurde die Stadt durch Alyattes erobert (ob nur eine Verwechslung mit Ardys?). Bias erscheint in einer Erzählung als Ratgeber des Kroisos; er hält den König durch ein Bonmot ab, eine Flotte zur Unterwerfung der Inselionier zu bauen. Aber die Festlandsbewohner waren alle den Lydern untertan, mochte auch das Joch des Fürsten, der das delphische Orakel mit reichen Weihgeschenken ausstattete und den Artemistempel von Ephesos schmückte, nicht allzuschwer lasten.

Bald erstand dem Lyderreiche ein größerer Gegner in den Persern. Kyros brachte die Milesier auf seine Seite, die anderen Städte blieben dem Kroisos treu und mußten nach dem Falle von Sardes den Zorn des Siegers fürchten. Sie ummauerten deshalb ihre offenen Städte und schickten ihre Vertreter nach dem Panionion, womit der ionische Bund zum ersten Male seit seiner Gründung auf eine für uns kenntliche Weise in Kraft tritt. Mit dem Golde des Kroisos, das ihm von Kyros anvertraut war, stellte sich Paktyes an die Spitze des Aufstandes; aber ein starkes persisches Heer unter Mazares, später unter Harpagos, behauptete das Feld; Priene und Magnesia wurden erobert, die Einwohner in die Sklaverei verkauft, die Fluren der Mäanderebene verwüstet. Vergebens hatte Bias zu gemeinsamer Auswanderung und Gründung einer neuen, großen Stadt in Sardinien, dem Dorado jener Zeit, geraten; wir wissen nicht, ob er die Katastrophe überlebte. Ionien wurde persisch, in Magnesia saß der Satrap, und der stolze Herr von Samos, Polykrates, endigte dort, durch persische List verlockt, sein Leben.

Noch einmal erhoben sich die Ionier unter Dareios, diesmal unter der Führung Milets, das früher die gemeinsame Sache verraten hatte. Bei Myus, das damals noch am Meere lag, ankerte die ionische Flotte, von deren 353 Schiffen 80 aus Milet waren, 3 aus Myns, 12 aus Priene, das demnach immer noch eine bescheidene Seestadt war. Die Perser siegten bei Lade, eroberten und vernichteten Milet; alsdann fielen auch die anderen ionischen Städte; sie wurden verbrannt und auch die Heiligtümer nicht verschont.

Priene war einmal von den Kimmeriern, ein- oder zweimal von den Lydern erobert, zweimal von den Persern zerstört worden: was konnte danach von der alten Stadt noch übrig sein? Wieviele der früheren Bewohner mochten diese Schrecknisse überlebt haben? Höchstens waren es einige geringe Leute; die besseren waren tot oder verbannt. Das gute Land aber nahm der Großkönig als Domäne für sich in Besitz, wovon man noch lange nach der Perserzeit die Nachwirkung sehen kann.

Fünfzehn Jahre später wurde am Südfuße der Mykale die Befreiungsschlacht geschlagen. Das Schlachtfeld war lange bestritten; nachdem man es im Norden des Gebirges gesucht, wurde es von Rayet und noch von Kiepert (*Formae orbis antiqui* IX) in die innerste Bucht östlich von Priene verlegt. Jetzt ist kein Zweifel mehr möglich, da von den beiden von Herodot genannten Örtlichkeiten, Gaison und Skolopus, der Hügel der Skolopusier durch eine Grenzurkunde für das Gebiet von Theben gesichert ist. Wahrscheinlich lag er östlich von Theben, unterhalb des heutigen Dorfes Domatia; der Bergstrom, der von diesem Orte kommt, würde dann der Gaison sein (so richtig der Text *Priene* 17; die Karte setzt den Gaisonsee zu weit östlich). Dieser mündet jetzt in einen kleinen See, so wie der Gaison am Beginne des dritten Jahrhunderts nach Neanthes in den Gaisonsee mündete, der mit dem Meere in Verbindung stand. Nahe der Gaisonmündung war das persische Lager, dessen Palisaden, Skólopes, bei Herodot sicher als Anspielung an den Namen des Palisadenortes Skolopus erwähnt werden, wie es denn auch wahrscheinlich ist, daß das Dorf sich erst nach dem Kriege in dem geplünderten Perserlager einnistete und von dessen Pfahlunwallung den Namen erhielt. Die Schlachtbeschreibung setzt einen ebenen Strand bei tiefem Wasserstande, wie ihn die Herbstzeit bot, und Bergabhänge, die noch für Truppen passierbar waren, voraus, außerdem nahe Pässe über die Mykale, wie deren die Karte einen an der Quelle des ‚Gaison‘ verzeichnet. Der Abfall der Milesier, die diese Pässe bewachten, vollendete die Niederlage. Mit keinem Worte wird Priene erwähnt, das eben zerstört war und damals gar nicht in Frage kam.

Ionien wurde frei; im ersten attischen Seebunde erscheint auch Priene mit einem bescheidenen Beitrage, der dem von Myus und Phygela gleichkommt, während Milet schon wieder die 5—10fache, Ephesos die 6—7½fache Summe gibt. Für die Nachbarn war Priene nicht mehr Gegner, sondern nur noch Streitobjekt; so entschied der Sieg der Athener unter Perikles und Sophokles über Samos auch für die Oberherrschaft Milets im Mäandertal, während von Priene kaum die Rede war. Noch zu Alexanders Zeit hat Archestratos von Gela die berühmten Meerwölfe des Gaisonsees Milet, nicht Priene als Ruhmestitel angerechnet, und das vermutlich auch geographisch und politisch mit Recht. Auf der Nordseite der Mykale gewann dafür Samos; seine Emigranten setzten sich in Anaia fest und vernichteten von dort aus einmal ein attisches Detachement beim Sandischen Hügel unweit Myus. Die attische Macht reichte nicht weit über die Wirksamkeit der attischen Trieren hinaus. Nachdem sie im dekeleischen Kriege durch den Bund von Sparta mit Persien vernichtet war, wurde Sparta die führende Macht, und versuchte sogar nach dem Tode des jüngeren Kyros, seines Freundes, die Geister, die es gerufen, wieder los zu werden. Aber die Griechen Asiens, für deren Freiheit Thibron, Agesilaos und Derkylidas kämpften, waren dessen wenig wert; mit verächtlichem Spott erzählt uns der tapfere Xenophon, wie die Hilfstruppen des Derkylidas aus Priene, Achilleion und von den Inseln und den ionischen Städten das hohe Getreide der Mäanderebene benutzten, um die Waffen wegzuwerfen und davon zu laufen. Dem Perser Struthas oder Struses gelang es, Thibron mit seinem Heere zu vernichten. Als Satrap Ioniens hatte er den Vorsitz eines Schiedsgerichts ionischer Städte, an dem Erythrai, Klazomenai, Lebedos, Ephesos und vielleicht noch andere teilnahmen, über eine Grenzfehde zwischen Milet und Myus, in dem die schwächeren Myusier sich in contumaciam verurteilen ließen. Persien war so klug, den Griechen ihr Hauptvergnügen, die Fortsetzung ihrer alten Streitigkeiten zu gestatten, und dabei mochte sich ein Schatten der alten Organisation der Ionier erhalten, auch über den Antalkidasfrieden hinaus, der feierlich die Perserherrschaft in Ionien anerkannte.

So konnte man auch daran denken, die alte politische Gemeinschaft neu zu beleben, ohne von Persien gehindert zu werden. Dazu gehörte das Panionion. Das einsam gelegene Heiligtum in der Mykale hatte man nach dem Ende des ionischen Aufstandes preisgegeben und angeblich in die Nähe von Ephesos verlegt, wo jedenfalls Thukydides die Epheseia als das ionische Hauptfest seiner Zeit bezeugt. Kurz vor der Schlacht bei Leuktra wandten sich die Ionier an den achäischen Bund, um von dem alten, bereits der Ilias bekannten Heiligtum des Poseidon von Helike aus den Kult ihres Bundesgottes neu zu begründen. Schon Herodot hatte, gewiß nach älteren Quellen, die Stadt Helike als die letzte Stadt bezeichnet, in der

sich die Ionier vor dem Verlassen des Peloponnes gehalten; und zur Zeit des Agesilaos hatte Timotheos in den ‚Persern‘ seine Heimat, Milet, als die erste der von den Achäern stammenden Zwölfstadt bezeichnet, wie auch Helike gelegentlich als Mutterstadt von Priene genannt wird. Diese Traditionen, die im Kultus jedenfalls ihren Rückhalt hatten, aber auch in der Herkunft eines Teiles der Besiedler Ioniens begründet gewesen sein können, wurden sicherlich jetzt geltend gemacht; der achäische Bund gab die Erlaubnis, aber die Stadt Helike widersetzte sich und verschuldete dadurch, wie man glaubte, ihren baldigen Untergang durch den Zorn des Erderschütterers. Wir können keine Folgen dieses merkwürdigen Versuchs feststellen, aber er war ein Zeichen der Zeit; die ionischen Städte suchten Anschluß an Hellas. Aber jetzt waren es nicht mehr Sparta noch vollends die Städte Achaias, sondern die Athener, die sich ihrer alten Ansprüche erinnerten, die Vormacht der ionischen Städte zu sein. Das zu verstehen, muß man ein wenig zurückblicken.

Die heutige Forschung ist mit vollem Rechte den Ansprüchen wenig gewogen, die Athen auf die erste Rolle bei der sogenannten ionischen Wanderung erhoben und für lange Zeit durchgesetzt hatte; Ansprüchen, gestützt durch die unermeßliche Kraft seiner Dichtung und seiner Beredsamkeit, seines politischen und geistigen Übergewichts im Jahrhunderte des Themistokles und Perikles, wie sie niemand kecker formuliert hatte als der geniale Mythenundichter Euripides im Schlusse des Ion, der den Bestand des attischen Reiches in die graue Vorzeit hineinprojizierte. Athen unterlag; aber seine Literatur blieb Sieger, und die geschichtliche Wahrheit über die Entstehung der ionischen Städte erhielt sich nur in Nebentraditionen, die mit der herrschenden Sage wohl oder übel in Einklang gebracht wurden; eine Etappe der Entwicklung bezeichnet Herodot. Für das fünfte Jahrhundert mochte Athen nicht Unrecht haben, wenn es sich als Neubegründer mancher ionischer Stadt ansah. Daß dies für Priene im gewissen Sinne zutrefte, ist in einer, nicht mehr als möglichen Ergänzung des Beschlusses Nr. 45 angenommen. Athens geistiger Einfluß zeigt sich auch in der Phylenordnung. Noch um die Mitte des fünften Jahrhunderts hatte Milet, wie man den neuesten Untersuchungen wohl glauben muß, nur drei alte ‚ionische‘ Phylen, die Boreis, Oinopes und Hopletthes; später finden wir Namen der erst von Kleisthenes in Athen eingeführten Phylen, dazu freilich noch die boiotische(?) oder peloponnesische Asopis, die man jetzt nicht mehr der Urzeit zuschreiben darf. Priene hatte in der hellenistischen Zeit, bis in das erste Jahrhundert v. Chr. hinein, zehn Phylen, deren Namen, soweit wir sie kennen, sämtlich den kleisthenischen entsprechen. Man kann fragen, ob dies Folgen des samischen Krieges unter Perikles oder erst Neuerungen des vierten Jahrhunderts waren; für Priene würde man eher die spätere Möglichkeit annehmen und dann auf die Zeit kommen, bei deren Betrachtung wir jetzt stehen.

Anders mag es, um auch diese wichtige Frage hier zu streifen, mit dem Kalender liegen. Das milesische Jahr fing wie das athenische im Juli, das prienische um die Herbsttagundnachtgleiche an. Metageitnion, Boëdromion und dann der Thargelion (Targelion), ferner der Pyanopsion (Kyanopsion), also die Apollon- und der Demetermonat, entsprachen sich in Athen, Milet und Priene; wahrscheinlich auch der Poseidonmonat und sicher der zweite Dionysosmonat, der Anthesterion; für den ersten, der bei den meisten Ioniern Lenaion hieß, hat Attika, obwohl es die Lenäen feierte, den ihm eigentümlichen Namen Gamelion angenommen. Den attischen Maimakterion nannte man in Milet und Priene nach dem Apaturienfeste, das die Athener schon im Pyanopsion feierten. Die beiden Artemismonate fallen auch für Milet und Priene, wie für Athen, um die Frühlingstagundnachtgleiche; nur heißen sie hier Elaphebolion und Munichion, dort und auch in Ephesos Artemision und Taureon. Mit Delos gemein haben beide ionische Städte den urgriechischen, auch von Dorern und Makedonen übernommenen und doch nicht befriedigend erklärten Sommermonat Panemos, der doch wohl mit der Zeit der ‚ganzen‘, längsten Tage zusammenhängen wird (= Skirophorion, Juni). Milet eigen ist der Kalamaion, dem römischen vierten Monat gleichgesetzt; so wie in Eleusis das Fest der Kalamaia in den Munichion fällt. Dem attischen Hekatombaion entspricht in Priene, je nach dem Ergebnisse zweier fraglicher Urkunden, der auch in den Nachbarstädten Ephesos und Magnesia vorkommende Hagneion oder der Kronion, also der ältere attische Name des Hekatombaion. So sieht man, daß die Monatsnamen vielfach übereinstimmen, daß aber die den Namen der Monate zugrunde liegenden Feste und religiösen Anschauungen in noch viel höherem Grade gemeinsam sind. Die Entstehung dieser Namen und Vorstellungen ist als Ganzes jünger als die Blüte des Epos, die den Dionysos noch nicht berücksichtigte;

aber sie geht sicherlich hoch in die Zeiten des alten Bundes von Delos hinauf. Für die Geschichte des ionischen Stammes ist sie sehr wichtig; bei der Frage nach dem Einflusse von Attika auf Ionien dürfte sie aber zunächst auszuschalten sein.

Während sich das Gefüge des persischen Reiches durch die Satrapenaufstände lockerte und in Hellas nach der Schlacht bei Mantinea allgemeine Erschöpfung herrschte, wagte es Athen, zur Verstärkung seiner Macht im Osten eine Kleruchie nach Samos zu schicken. Seine Bundesgenossen fielen fast alle ab, und der mächtige karische Dynast Maussollos war sein Widersacher; um so wichtiger war es, diesen Stützpunkt zu behaupten. Eine zweite Kleruchensendung erfolgte, als Maussollos gestorben war; und bald nachher ließ sich auch der Satrap Orontes zu einem Bündnisse mit Athen bewegen. In diese Jahre, um die Mitte des vierten Jahrhunderts, gehört die Neugründung von Priene.

Freilich ist das Ereignis nicht unmittelbar bezeugt. Im Jahre 343 gab es schon wieder ein prienisches Gemeinwesen, das, wenn auch als kleinstes unter den kleinen, eine der beiden Amphiktionenstimmen für die Ionier abgeben konnte. Einige Jahre vorher erwähnt der sogenannte Skylax die Stadt mit ihren beiden Häfen, deren einer geschlossen war. Gesetzt, diese Angabe wäre einem alten ionischen Periplus des sechsten Jahrhunderts entnommen, was auf die Brauchbarkeit dieses Handbuchs doch ein zu bedenkliches Licht werfen würde, so steht eine andere Erwägung zu Gebote, die uns weiterführt. Das Hauptgebäude und Glanzstück der neuen Stadt, den Athenatempel, erbaute der Architekt Pytheos, der von 352 ab im Auftrage der Königin Artemisia am Grabdenkmale des Maussollos mitgearbeitet hatte. Da aber der Tempel ein organischer Bestandteil der ganzen Stadtanlage ist und diese ein einheitliches Kunstwerk darstellt, in dem ältere Überbleibsel überhaupt nicht nachgewiesen sind, jüngere Zutaten aber leicht als solche kenntlich sind, liegt nichts näher, als daß der Architekt des Tempels, der gebildet genug war, um über das Maussoleion eine Schrift zu verfassen, auch den Stadtplan entworfen hat. Freilich gehörte ein fester Wille und gehörten erhebliche Mittel dazu, diesen einheitlichen Plan mit seinen geraden Straßen, die tief in den Fels eingeschnitten werden mußten, zu entwerfen und durchzuführen; aber bei ganz neuen Unternehmungen ist auch eine Bürgerschaft oft am kühnsten und opferwilligsten, und so ist es nicht nötig, noch an eine Schöpfung des Maussollos zu denken. Der Mauerbau mag schon damals geplant sein; weit gediehen kann er noch nicht gewesen sein, da sonst die Perser hier sich festgesetzt hätten, um wie in Milet den Makedonen zu widerstehen.

Tatsache ist es, erwiesen durch das negative Ergebnis der Ausgrabungen, daß die Stadt nicht an der Stelle des alten Priene angelegt wurde. Dieses wird nach den Zerstörungen der Perserzeit ein offener Ort mit mehreren dorfartigen Ansiedlungen gewesen sein; eine davon, die am Hafen lag, scheint sogar um die Mitte des vierten Jahrhunderts unter dem Namen Naulochoon gemünzt zu haben. Wie der Spartaner Thibron die offene Landstadt Magnesia von der Mäanderebene zwischen den Thoraxberg und Lethaios verlegte und so zur Festung umschuf, so wurde Priene eine feste Stadt durch Anlehnung an einen hohen, vor den Zug der Mykale vorspringenden Felsenklotz, die Teloneia.

Die letzte Kraftanstrengung der Perser unter Ochos brachte jedenfalls den athenischen Schutz zum Aufhören und hinderte auch sicher den Ausbau der Stadtmauern. Aber dann kam eine Heeresabteilung Philipps von Makedonien bis nach Magnesia, und zwei Jahre später siegte Alexander am Granikos, nahm Sardes und setzte sich in Ephesos fest. Gern hätte er auf dem glänzenden Artemistempel, der soeben vollendet wurde, seinen Namen gesehen und dafür reiche Gaben gestiftet, aber die Ephesier lehnten es mit einem feinen Kompliment ab. Was das reiche Ephesos verweigern konnte, nahm Priene dankbar an, da der ‚prienische Zehnte‘, falls er nicht überhaupt in viel frühere Zeit gehört, sicher nicht ausreichte, die Kosten zu decken. Diese Gunst vermittelt zu haben, war das Verdienst des Megabyzos, Sohnes des Megabyzos, Neokoros der Artemis in Ephesos, desselben Mannes, den Apelles gemalt und mit dem Alexander Briefe gewechselt hat. Weil er zur Vollendung des Tempels beigetragen, erhielt er von den Prienern eine Statue vor der Front des Athenatempels, einen goldenen Kranz und andere, freilich sorgsam verklausulierte Ehrenrechte zugebilligt. Ob Alexander selbst in Priene Rast machte, als er gegen Milet zog, hören wir nicht; vielleicht ist Antigonos, Sohn des Philippos, Führer der Bundesgenossen und nachmaliger Herrscher von Asien, der Träger seiner Botschaft gewesen, da ihm noch im Jahre der Schlacht am Granikos, am 2. Meta-

geitnion 334, eine Ehrenstele gesetzt wurde. Oben an der rechten Ante des Tempels aber prangte von jetzt an die Aufschrift: ‚König Alexander weihte den Tempel der Athenaie Polias.‘

Auch für die Verwaltung und den Landbesitz der Priener trug Alexander Sorge. Unter seiner Weihinschrift steht auf der Tempelante, diesem unschätzbaren Stadtarchive, ein Erlaß, der den in Naulochon wohnenden Prienern Autonomie und Freiheit, den Besitz ihrer Häuser und Grundstücke in der Stadt und ihrer Äcker auf dem Lande bestätigt. Die Nichtbürger sollen in den Dörfern wohnen, von denen eine Anzahl königliche Domänen und steuerpflichtig werden (vermutlich im Anschlusse an die Zustände der Perserzeit, die der bekannte Brief des Dareios an Gadatas zeigt). Die Stadt Priene bleibt abgabefrei und ihre Besatzung — — (Lücke) — —; ihre Prozesse soll ein Gerichtshof entscheiden, den vielleicht Richter aus anderen Städten bilden werden, wie wir einen aus je drei Bürgern von Phokaia, dem dorischen Astypalaia und einer dritten Stadt zusammengesetzten kennen, der noch in diese Zeit zu gehören scheint und möglicherweise der von Alexander selbst eingesetzte war (Nr. 8).

Priene war jetzt eine selbständige Polis und rühmte sich seiner Selbständigkeit, indem es während der nächsten Jahre nie verfehlte, die Autonomie in den Präskripten seiner Urkunden zu betonen. Seine Verfassung war, entsprechend Alexanders Grundsätzen, gemäßigt demokratisch; der Rat und das Volk, das in den ersten Tagen des letzten Monats zur Beamtenwahl zusammenkam und in diesem ‚Syllogos‘ auch Beschlüsse faßte, waren die regierenden Gewalten; der Antrag wurde entweder von einem einzelnen Bürger, dessen Name dann auch im Präskripte erscheint, oder von den Timuchen gestellt, an deren Stelle später die Strategen traten. Diese Timuchen können, da Timairesiai in Priene der ältere Ausdruck für Archairesiai, also Timai dasselbe wie Archai ist, nur die Inhaber der Ämter, oder, wie man später sagte, die Synarchiai sein; wir dürfen dabei nicht, wie in Massalia, an den Rat denken. Das Amtlokal der Timuchen war das Timuchion; im Prytaneion tagte der Ausschuß der Volksversammlung, der ganz nach athenischem Muster gestaltet gewesen sein wird. Von den Beamten war der höchste der ‚Kranzträger‘, Stephanephoros, nach dem seit dem Herbst 334 das Jahr benannt wurde; vorher hieß er, wie in Lebedos (Nr. 139) und wie in Magnesia noch bis tief in das dritte Jahrhundert hinein, Prytanis. Sein Kranz, der ausdrücklich Stephanos genannt wird, obgleich die Form mit e zunächst auf Stephane führt, war dem olympischen Zeus heilig; er verpflichtete den Träger zu regelmäßigen Opfern und, wie spätere Urkunden zeigen, auch zu sonstigen, repräsentativen Ausgaben, so daß sich oft niemand fand, der dieses kostspielige Amt übernehmen wollte. Dann trat entweder der Gottvater Zeus selbst ein, oder auch einmal (wie öfter in Milet) sein Sohn Apollon, der sonst im neuen Priene keine Rolle mehr spielt (im alten weist ihm die Geschichte von Bias und dem Dreifuße und wohl auch der geweihte Hase, Nr. 434, eine höhere Bedeutung zu), oder auch die Phyle. So finden wir Aias, Akamas, Hippothon, sicherlich keine sterblichen Menschen, sondern die Heroen der Phyle, die dann Ehren und Kosten übernahm, unter den Jahresbeamten schon des vierten und dritten Jahrhunderts; oft auch im zweiten; für das erste versagen hier die Zeugnisse, während in der Kaiserzeit für die überirdischen Götter und Heroen die göttlichen Kaiser und ihre Anverwandten eintraten. Die eigentliche Verwaltung führten wohl die Strategen, wie schon ihr Anteil am Zustandekommen der Beschlüsse zeigt; ihnen standen wenigstens im vierten Jahrhundert ein Schreiber und später monatlich wechselnde Gehilfen (Epimenioi) zur Seite. Eine eigentümliche Behörde sind die ‚Gesetzeswächter‘ (Nomophylakes), die immer nur zwei Monate im Amte blieben; bezeugt sind sie uns, vielleicht nicht zufällig, nur für die beiden ersten Monate des Jahres. Die Finanzverwaltung lag nicht immer in denselben Händen; der übliche Name für Schatzmeister, Tamiai, kommt nicht vor; dafür hatten die Schatzmeister des Tempelbaues, die Neopöen, deren es anfänglich zwei, später nur einen gab, auch andere Ausgaben zu bestreiten, gerade so wie die ‚Mauerbauer‘, Teichopoioi, die nur einmal an einer unsicheren Stelle vorkommen, für Milet aber in ähnlichen Funktionen um so bekannter sind. Zur Zeit des Lysimachos und schon früher hatte der Chef der Verwaltung (Dioikesis) mit der Anweisung von Staatsgeldern zu tun; später besorgte dies zumeist der ‚Hausverwalter‘ (Oikonomos) der Stadt im Vereine mit dem Stadtschreiber. Dieser Mangel an einer festen Finanzbehörde ist für den Zustand des Staatskredits bezeichnend; man behalf sich mit Provisorien und hatte eigentlich nie Geld. Auch die Münzprägung, für die anscheinend die Stephanephoren zu sorgen hatten, denen doch wohl die Namen auf den prienischen Münzen gehören, fand sehr unregelmäßig statt, und gibt im Gegensatz zu manchen kleineren Orten ein wenig günstiges Bild von der prienischen Kunstentwicklung. Daß bei solchen Zuständen die Privatwohl-

tätigkeit der wenigen reichen Bürger stark in Anspruch genommen wurde, teils zu festen Leiturgien, teils zu Spenden und Leistungen, deren Höhe ganz im Belieben des einzelnen stand, zeigen die Urkunden der späteren Zeit.

Die erste Sorge der neuen Stadt mußte die Vollendung des Mauerringes sein, der durch seine Schönheit zu einem Hauptschmucke der Stadt wurde. Er hatte zwei Haupttore, eines im Westen und eines im Osten, und außerdem im Süden ein drittes Tor, von dem ein gewundener Pfad zu einer starken Quelle hinabführt. Der dieses Tor deckende Turm trägt eine Weihung an die Thesmophoren Demeter und Kore, deren Heiligtum höher am Bergabhange liegt, und an den Heros Naulochos. Als Stifter nennt sich Philios, Sohn des Ariston, aus dem kyprischen Salamis, vermutlich der Baumeister der ganzen Mauer oder dieses Teiles. Warum gerade Naulochos an dieser Stelle genannt wird, kann kaum zweifelhaft sein; durch dieses Tor sind die Priener aus ihrer zeitweiligen Hauptniederlassung, dem Hafenorte Naulochon, in die neue Stadt eingezogen. Der Heros wanderte mit, um auch fernerhin seine alten Verehrer zu schützen. Wenn die Orthographie der Weihinschrift noch einige ionische Altertümlichkeiten bewahrt hat, so finden sich ganz dieselben in einem Briefe Alexanders an die Chier, so daß wir deshalb nicht nötig haben, mit der Zeit höher hinaufzugehen.

Zur Befestigung gehörte die Burg, auf der eine besondere Besatzung lag. Sie war eine besoldete Bürgerwehr, unter der sich auch einige Berittene befanden, wie die Leiturgie der Hippotrophie und das Amt der Hipparchen beweisen; von fremden Söldern ist keine Spur. Der Kommandant wurde vom Volke gewählt; da die Gefahr vorhanden war, daß er seine Macht mißbrauchen konnte, legte man ihm allerlei Beschränkungen auf, befristete das Amt auf vier Monate, nach denen freilich Wiederwahl erlaubt war, schrieb vor, daß der Phrurarch die Burg nicht verlasse, und verbot wohl das Betreten der Stadt; denn „nichts ist für griechische Menschen höher als die Freiheit“; wie leicht aber konnte aus dem Beschützer ein Tyrann werden! Die Besatzung ihrerseits bildete eine eigene kleine Gemeinde, ein Koinon, wie man sagen könnte; sie durfte Ehrenbeschlüsse fassen, z. B. für ihren Befehlshaber, und besaß ein eigenes Heiligtum, das des Burgheros Telon, der gleich dem Zeus und den Phylenheroen auch die Stephanephorie bekleiden, d. h. die Kosten des Amtes auf seine Kasse nehmen konnte.

Eine besondere Laufbahn hatte Apellis, Sohn des Nikophon, der seit 351 oder 350 durch zwanzig oft recht stürmische Jahre alle Geschicke der Stadt mitdurchgemacht, als Staatsschreiber bei den auch von Alexander erwähnten Prozessen mitgewirkt hatte und 14 Jahre lang Schreiber der Strategen, daneben auch der Nomophylaken und [Timu?]chen gewesen war, einige Jahre später auch zum Phrurarchen der Teloneia gewählt wurde. So hat er unter Wahrung der demokratischen Formen tatsächlich eine geraume Zeit hindurch an allen wichtigen Verwaltungsgeschäften der Stadt teilgenommen.

Alexander erneuerte auch den ionischen Bund. Wenn Priene von jetzt ab bis in das erste Jahrhundert v. Chr. die Speisung im Panionion verleiht, liegt darin schon ausgedrückt, daß es die Vormacht des Bundesheiligtums war. Priene stellte auch den Priester des Poseidon Helikonios, der in jungen Jahren auf Lebenszeit gewählt wurde. Das Landgebiet von Priene grenzte damals an Ephesos, da Samos noch athenisch war und deshalb auf dem Festlande vermutlich nichts galt. Man mißtraute aber den ephesischen Nachbarn, wie jedermann; der Ephesier Megabyzos darf sich im prienischen Gebiet ansiedeln, aber nur zehn Stadien und weiter von der ephesischen Grenze. Auch fürchtete man die Pedieer, d. h. die zumeist barbarischen Bewohner der Mäanderebene und der eigenen Dörfer; auch von ihren Besitztümern darf Megabyzos keine erwerben. Das verfügte man nicht etwa aus nationalökonomischen Gesichtspunkten, um den Besitz der Bauern vor der Aufsaugung durch den Großgrundbesitz zu schützen, sondern aus Besorgnis, daß der Fremde die stets feindlich gesinnte Periökenbevölkerung für sich gewinnen und zum Aufruhr anreizen könnte.

Um so fester knüpfte man die Bande mit Athen. Es müssen schon besondere Verdienste gewesen sein, um derentwillen Philaios, Sohn des Philistides, von Athen, seinem Namen nach vielleicht aus dem alten Adelsgeschlechte der Philaiden, außer der Proxenie auch ein Grundstück von 100 Schoinen erhielt. Zur Feier der großen Panathenäen des Jahres 326 schickte Priene zwei Festgesandte mit einer vollen Waffenrüstung als Weihgeschenk nach Athen, wobei sie den Athenern das prienische Bürgerrecht und

andere Ehrenrechte bestätigten und für den von Athen nach Samos geschickten Strategen Diphilos ein besonderes Lob wegen seiner Fürsorge um die Stadt einflochten. Unter attischem Einflusse bemühten sich die Priener, zunächst für ihre politischen, später auch für die sakralen Urkunden die Sprache von ionischen Elementen zu säubern und der attischen zu nähern.

Über die Beziehungen zu einer anderen ionischen Stadt, dem an der thrakischen Küste gelegenen Maroneia, läßt sich weniger Sicheres sagen, weil die Urkunde, die sie behandelt, leider schwer gelitten hat. Sicher noch unter Alexander, wie einerseits die Spuren des ionischen Dialekts, andererseits das Vorkommen des Stephaneiphorentitels zeigen, gaben die Priener den Bewohnern der ehiischen Kolonie Maroneia Ehren und Rechtsschutz in Priene. Maroneia war im Jahre 353 von Philipp besetzt; wohl könnte damals eine größere Anzahl antimakedonisch gesinnter Bürger in die Verbannung gegangen sein, die später in Priene Schutz fanden.

Als Alexander starb, hatten die ionischen Städte allen Grund zur Trauer und zur dankbaren Erinnerung. Der Bund errichtete ihm auf dem Gebiete von Teos ein Heiligtum und feierte zu seinen Ehren ein Fest Alexandraia; die einzelnen Städte folgten, und auch Priene erbaute ein Alexandreion, das noch im zweiten Jahrhunderte vor Chr. als solches bestand.

Bereits ein Jahr nach seinem Tode war Athen von Antipater niedergeworfen, die attischen Kleruchen aus Samos vertrieben, Samos, der alte Gegner von Priene, wieder frei und bereit, seine Ansprüche auf die Peräa zu erneuern. Die Diadochenkämpfe berührten auch Ionien; alle führten die Freiheit und Selbstständigkeit der Griechenstädte im Munde. Antigonos, den die Priener zu einer Zeit geehrt hatten, als sie seine künftige Größe noch nicht ahnten, befestigte sein Reich; sein Sohn Demetrios befreite Athen von der Herrschaft des Demetrios von Phaleron. Daraufhin wurde auch der alte Austausch von Höflichkeiten zwischen der Tochter- und der Mutterstadt wieder aufgenommen. Auch andere Städte, wie Klazomenai und Kolophon, erneuten jetzt diese Verbindung. Es folgten wohl einige ruhige Jahre, in denen man den Ausbau der Stadt fördern konnte. Vor dem Tempel war schon der prachtvolle, statuengeschmückte Altar der Athena errichtet; das Theater stand und war Schauplatz von Tragödien und anderen Aufführungen; auch das Demeterheiligtum und andere Gebäude reichten sicher so hoch hinauf.

Da erlag Antigonos seinen vereinigten Gegnern bei Ipsos. Alle Besitzverhältnisse wurden in Frage gestellt. Aus den Kämpfen ging zunächst Seleukos als Gebieter des Ostens, Lysimachos als Herr des Westens hervor. Die Wirren der Übergangszeit benutzte Hieron, ein prienischer Bürger, vielleicht als Phrurarch der Teloneia, um sich zum Tyrannen aufzuwerfen. Drei Jahre hielt er sich; er vertrieb die Demokraten und setzte auch in den Kastellen des prienischen Gebiets ihm ergebene Leute ein, so im Karion, jenem Burghügel auf der Nordseite der Mykale in der Landschaft Dryussa, die damals von den Samiern in Anspruch genommen wurde, denen sie im Vertrage des Bias abgetreten war. Gegen diese Burg unternahmen die Verbannten einen kühnen Handstreich, töteten die Besatzung mit ihrem Anführer und belästigten von nun an durch Streifzüge den Tyrannen. Auch schickten sie von dort aus Gesandtschaften an die Könige Demetrios und Lysimachos, die kurze Zeit (um 300 v. Chr.) einig waren, und an die Rhodier; vor allem aber fanden sie Schutz in Ephesos (Nr. 494), wo eine besondere Kommission (Synedrion) für die prienischen Angelegenheiten unter Billigung des Ainetos, Strategen des Demetrios Poliorketes, ihnen Waffen und Soldaten besorgte. In einer Schlacht errangen sie den Sieg und vertrieben den Tyrannen. Wer denkt bei dieser Geschichte nicht an Phyle und den Sturz der Dreißig? Ephesos spielte die Rolle Thebens; leider kennen wir nicht den Namen des prienischen Thrasybulos. Die Demokratie wurde wieder hergestellt, wobei man wohl mit veralteten Resten der Verfassung räumte. Den Göttern, die geholfen, Zeus Soter und Athena Nike, feierte man ein Siegesfest, die Soterien. Auch Ausländer, die sich verdient gemacht hatten, wurden jetzt geehrt, so Euandros, Sohn des Sabyllus, aus dem thessalischen Larissa. Die Synedren, deren Name an die ephesische Kommission erinnert, hatten die Ehren bei Rat und Volk beantragt; dann war die Stele zerstört worden, und jetzt wird sie durch eine andere ersetzt. Man wird demnach die erste Ehrung in die Zeit vor die Tyrannis, die Zerstörung unter die Herrschaft des Hieron, die Erneuerung nach der Befreiung ansetzen.

Durch die Besetzung des Karion war der Grenzstreit mit Samos wieder aufgelebt; Priene hatte die Dryussa behalten und dort in den nächstfolgenden Jahren 42 Ackerlose versteigert; Lysimachos wurde der Schiedsrichter. Er sprach die Dryussa den Prienern, dagegen die Batinetis, die Priene ebenfalls gern

genommen hätte, den Samiern zu. Samos hatte das bessere Teil erhalten, und von da an hat Priene nie mehr auf die Batinetis Anspruch erhoben; aber auch Priene hatte Anlaß zur Dankbarkeit, zumal Lysimachos tatkräftige Unterstützung gegen die räuberischen Pedieer und Magneten gewährte. So feierte Priene den Herrscher mit göttlichen Ehren, stellte sein ehernes Standbild, wie es scheint auf einem Viergespanne, einen Löwen zur Seite, in der Stadt auf und verzeichnete den Beschluß mit der Antwort des Königs, darunter wahrscheinlich noch einen weiteren Erlaß desselben, unter dem Briefe Alexanders auf der Tempelante. Die Freiheit der Städte unter Lysimachos war eine sehr beschränkte; der ionische Bund, den nach Alexanders Vorbild auch Antigonos begünstigt hatte, bestand fort und erreichte sogar durch den Wiedereintritt Smyrnas die alte Zahl 13; aber ein Stratege stand an seiner Spitze, und so wird seine Stellung eine ähnliche gewesen sein, wie die des Nesiotenbundes zu den ersten Ptolemäern.

Lysimachos fiel bei Kurupedion, sein Besieger Seleukos erlag der Mörderhand. Wenige Jahre später brachen die Galater in Kleinasien ein; bis nach Milet drang eine ihrer Horden vor, Mord und Plünderung verbreitend. Was wir schon aus dem Epigramme der Anyte und der Erzählung des Parthenios von dem milesischen Thesmophorienfeste wußten, das Wüten der Barbaren, die auch die Heiligtümer nicht schonten, bestätigt eine prienische Urkunde. Die Stadt war vor Schrecken gelähmt; da sammelte Sotas, Sohn des Lykos, vielleicht des Lykos, der als Stratege des Lysimachos in Ephesos genannt wird, vielleicht auch Phrurarch der Teloneia, die mutigsten Bürgersoldaten und manövrierte die Barbaren aus der Nähe der Stadt heraus, die sich dann rühmt, tapfer den Kampf gegen die Galater weitergeführt zu haben. Für seine wackere Tat bekam der Führer einen Kranz frischer Ölbaumblätter an den Dionysien; die Stele wurde aus der Tempelkasse bezahlt, und auf ihre Ausschmückung eine ungewöhnliche Sorgfalt verwandt; ein Helm und ein Rundschild zierten im Hochrelief den freien Raum über der Schrift, für deren Regelmäßigkeit durch vorher angebrachte tiefe Punkte gesorgt war; auch die Stilisierung läßt noch gewisse Sorgfalt erkennen, wie auch keine andere prienische Inschrift mit gleicher Regelmäßigkeit die Assimilierung des Nasals bezeichnet. Für eine Ehrenstatue, ja auch nur einen Kranz aus wertvollerem Materiale fehlten die Mittel.

Nur vorübergehend faßte Ptolemaios Philadelphos in Ionien Fuß; immerhin genug, um die ionischen Städte in seinem berühmten Festzuge mitvertreten zu lassen. Auf die Dauer war Herrscher, wer im Binnenlande gebot. Antiochos bannte durch einen großen Sieg die Keltengefahr. Priene nahm er den Schein der Freiheit, gab ihn aber auf die Vorstellungen seines Günstlings, des prienischen Tänzers Sostratos, wieder zurück. Man hat vermutet, daß er es vorher den Ägyptern mit Waffengewalt entrissen hatte. Dafür stellte es jetzt seine und seines Vorgängers Statuen auf, und daneben die des Larichos, — diese freilich nur der guten Absicht nach. Des Larichos Vater, Laomedon, ein Lesbier aus dem Geschlechte der Sappho, war unter Alexander Offizier gewesen und hatte nach seinem Tode eine Zeitlang Syrien verwaltet; später fand er Zuflucht in Karien, worauf dann sein Sohn in Priene zu Ehren kam. Das beschlossene Reiterstandbild gelangte freilich wegen des chronischen Geldmangels der Priener nicht zur Ausführung; die Stele mit den drei Beschlüssen mußte genügen. Des Larichos einer Sohn, Leomedon, wurde Stephanephoros, der andere, Polites, so genannt wegen des seinem Vater verliehenen Bürgerrechts, bekam eine Ehrenstatue (Nr. 241); des Larichos Enkel, Helikon, Sohn des Leomedon, erwarb sich besondere Sympathien als Phrurarch der Teloneia. Wir sehen diese auch in der Zeit des Antiochos Soter unter Kommandanten, die das Volk gewählt hat; zwei derselben heißen Nymphon und Bias. Priene behielt seine Vormachtstellung beim Panionion; auch der ionische Bund durfte weiter tagen und dem Herrscher seine Ergebenheitsadresse überreichen. Der zweite Antiochos gab Ionien wieder einmal die ‚Freiheit‘ und vertrieb aus Milet den Tyrannen Timarchos, wofür ihn die Ionier als Gott verehrten.

Um so schlimmer wurde es nach dem Tode des ‚Gottes‘. Seine Gattin Laodike ermordete ihn in Ephesos, um dadurch ihrem Sohne Seleukos die Krone zu sichern. Die andere Frau des Getöteten, Berenike, entging ihren Nachstellungen und fand Hilfe bei ihrem Bruder, Ptolemaios III. Euergetes. So entstand der Laodikische Krieg. Die Ägypter hatten zuerst glänzende Erfolge; Samos und Ephesos wurden ptolemäisch, Priene erhielt einen ptolemäischen Epistaten namens Simon. Es ist auf das tiefste zu bedauern, daß von dem Stücke der Tempelwand, das von diesen Dingen handelte, die größere, linke Quader nicht erhalten ist; wir haben nur die Zeilenenden, die uns lehren, daß die Priener ihre bewegliche Habe in die Stadt retteten. Sie gaben damit ihren Landbesitz auf, erhielten ihn aber wieder. Ein ptolemäischer Gouverneur hatte auch einmal in dem immer wieder auflebendem Prozesse mit Samos zu entscheiden, ebenso der „Nachfolger in

der Königsherrschaft“, als der im Texte der Inschrift Philipp V. von Makedonien eingesetzt ist, während sich die neuere Forschung für Antiochos Hierax erklärt hat.

Bei der Beurteilung aller dieser Verhältnisse müssen wir uns stets vergegenwärtigen, daß sie uns anders erscheinen, als sie das Volk und die Behörden von Priene ansehen mußten. Während uns die Kämpfe der großen Reiche und die Veränderungen in den Dynastien am meisten beschäftigten, interessierte die Priener ein neuer Machthaber nur unter dem Gesichtspunkte, ob er ihnen oder den Samiern helfen oder sonst etwas für sie tun würde; die Kriegsnot merkten sie nur, wenn sie, wie im Laodikeerkriege, sie selbst in ihrer Existenz bedrohte. Die Ptolemäerherrschaft brachte der Stadt jedenfalls eine charakteristische Gabe, den Kultus der ägyptischen Götter. Serapis, Isis, Anubis, Harpokrates zogen in Priene ein und erhielten ein großes Temenos, einen Altar und Gemächer im Hofe, in denen die Adepten dieses mit peinlichster Observanz aller fremden Bräuche betriebenen Kultus, die Katechomenen und der Priester, der ein veritabler Ägypter sein mußte, ihre Wohnung aufschlugen und die Feste mit allem mystischen Zubehör feiern konnten.

Samos und Ephesos übernahm noch der Sohn des Euergetes, Ptolemaios Philopator; das untere Mäandertal überließ er, wie es scheint, sich selbst. Das Anwachsen der Attalidenmacht und die Erfolge der Makedonen im südlichen Karien unter Antigonos Doson scheinen Priene nicht unmittelbar berührt zu haben. Um so bedeutsamer gestalteten sich die Beziehungen zu den Nachbarstädten, Milet und Magnesia. Obwohl hier erst die Veröffentlichung der neuen Funde von Milet volles Licht verbreiten wird, muß wegen der Wichtigkeit dieser Dinge schon jetzt davon die Rede sein.

Magnesia, von den Spartanern, den Feinden Athens, neu begründet, war unter Lysimachos ein erbitterter Gegner der Nachbarstadt gewesen. Aber als die Magneten im Jahre 221 den Entschluß zu einem großen Friedenswerke faßten, zur Erbauung eines neuen Tempels ihrer Schutzgöttin Artemis Leukophryene und zur Stiftung eines panhellenischen Wettkampfes, mußten sie suchen, in der Nähe einen Rückhalt zu finden. Diesen gewährte Priene um so lieber, als es mit Milet von neuem in Fehde lag. Wohl schon früher hatte Priene den Menares geehrt, der sich im Kriege gegen Milet ausgezeichnet hatte. Jetzt vereinigten sich Priene und Magnesia, während Milet in Heraklea am Latmos Unterstützung fand. Einst waren die Milesier streitbare Männer; aber in diesem Kampfe pflückten sie keine Lorbeeren. Dagegen konnte Magnesia nach vierzehn Jahren seine Absichten verwirklichen. Hermogenes, wahrscheinlich derselbe wie der prienische Architekt, der in seiner Heimat das Modell eines Tempels geweiht hatte, ein Weihgeschenk, das bestimmt sein mochte, diese künstlerische und durch Anwendung bestimmter Schönheitstheorien auch wissenschaftlich bedeutsame Tat der Nachwelt zu überliefern, wozu seine von Vitruv benutzten Schriften beitrugen — Hermogenes, nicht von Alabanda, sondern von Priene baute den Tempel von Magnesia, und es kamen dabei sogar Ziegel aus der prienischen Staatsziegelei zur Verwendung. Als nun Philipp V. von Makedonien im Kriege gegen Rhodos nach Karien kam, stützte er sich auf Magnesia, ja er gab den Magneten die Stadt Myus zum Geschenk, während Milet, Athen, Kreta auf Betrieb des milesischen Staatsmannes Lichas gegen ihn waren. Nach wechselndem Kriegsglück kehrte Philipp in die Heimat zurück, die rhodische und römische Flotte nahmen ihm seine Eroberungen auf den Kykladen wieder ab, das römische Heer besiegte ihn bei Kynoskephalai. Rom griff jetzt als Schutzmacht nach der alten Phrase von der Freiheit der Hellenen; in Samos und Ephesos hörte die Ptolemäerherrschaft auf. In Kleinasien erntete zuerst Antiochos Megas die Früchte des Sieges, unter starker Beschränkung der Pergamener, deren Herrscher, Attalos I, soeben gestorben war.

Vor Antiochos wurde wieder der prienisch-samische Hader gebracht; die Entscheidung erfolgte im Sinne der Verordnungen Alexanders und der folgenden Herrscher. Dann gelangte sie an die Rhodier. Diese ernannten eine Kommission von fünf Männern, die mit den Abgesandten der beiden Parteien, ebenfalls je fünf, teils in Rhodos, teils im Karion, teils in Ephesos die Untersuchung führten. Auch diesmal ist nicht von der Batinetis, sondern nur von Dryussa und dem Karion die Rede. Beide Parteien machten langatmige Plaidoyers, die bis in die Urzeit hinaufgingen; das Recht wurde den Prienern zuerkannt, und darauf genau die Grenzlinie abgesteckt. Auf der Wand des Athenatempels wurde die umfangreiche Urkunde eingehauen, neben denen des Alexander und Lysimachos. Wohl um dieselbe Zeit vermittelte Rhodos den Frieden zwischen Milet und Magnesia, an dem auch Priene beteiligt war. Für den Zeitansatz ist es entscheidend, daß Rom gar nicht genannt wird; nach dem Antiochoskriege wurde das anders.

Es war eine kurze Zeit des Glanzes; Priene galt wieder etwas, und man wandte sich wieder gern an die Stadt des Bias, um Richter zur Entscheidung schwieriger innerer Prozesse zu bekommen. Zweimal

gingen nach Iasos, je einmal nach Bargylia und Laodikeia Richter aus Priene. Einige Jahrzehnte später mögen Priener in Alexandria Troas und Parion gerichtet haben. Auch Magnesia hat in den Jahren des guten Einvernehmens einen Richter erbeten.

Als wieder eine kurze Frist verstrichen, war Antiochos von den Römern, denen sich Eumenes von Pergamon und die Rhodier angeschlossen hatten, beim lydischen Magnesia besiegt. Seine Nachfolger haben es noch durch Förderung prächtiger Bauten, z. B. in Athen, Delos, Milet, versucht, moralische Eroberungen bei den Hellenen zu machen, haben sich auch in die kappadokischen Händel eingemischt; aber mit ihrer Macht war es vorbei. Gnäus Manlius Volso mit zehn römischen Kommissären ordnete jetzt die kleinasiatischen Dinge. Rhodos erhielt, wenigstens auf dem Papier, Lykien und Karien südlich des Mäander, mit Ausschluß der freien Städte Mylasa und Milet; Milet bekam das heilige Land zurück, das es seinen Feinden hatte räumen müssen. Diese Feinde waren sicherlich die Magneten, die also jetzt Myus wieder abtreten mußten, und Priener. Es wird doch wohl ein römischer Beamter gewesen sein, der die neue, von einer smyrnäischen Kommission abgesteckte Grenze den Prienern und Milesiern mitteilte; ein damit verbundener Vertrag zwischen den bisherigen Feinden entschädigte wohl für die erlittenen Nachteile. Eumenes erhielt außer anderem Ephesos und Tralles, wurde also Nachbar von Priene, und nahm, wie es scheint (Nr. 111,¹¹²), einen Teil der alten königlichen Domänen für sich in Anspruch. Priene und Samos wurden freie Bundesgenossen der Römer, aber Samos wurde bevorzugt; unter Aufhebung des rhodischen Schiedsspruchs erhielt Samos die Dryussa, und wurde im Besitze des Gebietes von Anaia, seiner Kornkammer (Nr. 530), bestätigt. Nicht lange darauf verlor Priene auch einen Prozeß gegen Magnesia, nachdem schon ein ungünstiges Urteil vorausgegangen war. Der römische Senat bestellte Richter aus der freien Stadt Mylasa; das umstrittene Land fiel der Artemis Leukophryene zu. Aus der Bestimmung, daß der Neokoros der Artemis, Pausanias, die Aufzeichnung der Urkunde und das Weihgeschenk an die Göttin bezahlen sollte, um sich nachher aus den Einkünften des heiligen Landes schadlos zu halten, und aus einer magnetischen Urkunde für seinen Sohn, der sich auch als Neokoros der Artemis (wie Inschr. Magn. 94 zu ergänzen) um das Heiligtum des Anax Verdienste erworben, ziehen wir den Schluß, daß das von Priene abgetretene heilige Land um das Heiligtum des Anax, bei dem heutigen Muslim Tschangly, gelegen habe und von den Neokoren, deren Amt also erblich war, verwaltet wurde. Der Sohn hat als Greis noch an dem Schiedsspruche der Magneten zwischen Hierapytna und Itanos als Neokoros teilgenommen. Es ist vielleicht nicht ohne Interesse, hier einmal den örtlichen Verhältnissen nachzugehen, was uns trotz der geringen Ausdehnung dieses Landstrichs immer noch so selten gelingt, da der reichen Gliederung dieser Berge und Schluchten immer noch nicht eine entsprechend genaue topographische Aufnahme zur Seite steht.

Wie es nach einer solchen Kette von Mißerfolgen um Priene stand, wie jammervoll nach der wiederholten Beschränkung seines Gebiets zumal die Finanzen bestellt waren, die sich schon während des dritten Jahrhunderts oft in recht üblem Zustande befunden hatten, zeigt der erste Teil einer durch ihre breite Geschwätzigkeit für die Kulturgeschichte unschätzbaren Wandurkunde vom Nordmarkte, von deren Anbringung später die Rede sein wird. Moschion, Sohn des Kydimos, und sein Bruder Athenopolis haben sich mehr als dreißig Jahre hindurch um die Stadt verdient gemacht, indem sie Festgesandtschaften und ernste Botschaften übernahmen, Vorschüsse oder Geschenke machten, wenn es galt, Zinsen zu bezahlen oder Getreide an die notleidende Bevölkerung zu verteilen, die, wie es in den alten Demokratien Mode war, mit dieser Not ein Recht auf öffentliche Fütterung auch ohne eigene Arbeit begründete. „Er sah ein“, heißt es, „daß das Vermögen aller Bürger gemeinsam sei“. Trotz dieser sozialen Maxime scheint er immer noch genug zum Leben übrig behalten zu haben. Eines der städtischen Gymnasien bedurfte der Erneuerung; er gab dafür außer anderem 3000 Drachmen; das Heiligtum des großen Alexander war baufällig; auch dafür stiftete er 1000 „Alexanderdrachmen“. Sein Bruder Athenopolis kaufte für 2 Talente und 2 Drachmen das Priestertum des Dionysos Phleos und erhielt dafür Freiheit von allen Leiturgien, auch solchen, die es gar nicht mehr geben konnte, wie der Trierarchie; denn die Stadt verlieh am liebsten die Ehren, die ihr nichts kosteten. Auch das Priestertum des Poseidon Helikonios wurde hoch versteigert, übrigens ein Zeichen, daß wenigstens die sakrale Obmacht über das Panionion bei den Prienern verblieben war. Der ionische Bund bestand weiter; er schmeichelte jetzt dem Könige Eumenes von Pergamon, der gern die Kosten für die ihm beschlossene Statue im Panionion übernahm (Nr. 535); eine Wendung, die so sehr an eine noch unklare Inschrift von Priene erinnert (Nr. 25), daß man gern auch diese auf

ein ähnliches Schreiben des Königs zurückführen möchte, so wenig man auch sonst von pergamenischem Einflusse, geschweige denn von pergamenischem Gelde verspürt.

Der Freundschaft eines anderen Fürsten verdankte Priene manches Gute, aber auch die schwerste Gefahr. Orophernes, Prinz von Kappadokien, in Ionien, vielleicht in Priene selbst aufgezogen, wo er die finanzielle Notlage beim Baue des Gymnasion von nächster Nähe hätte ansehen können, hatte seinen Bruder Ariarathes vertrieben und sich zum Alleinherrscher von Kappadokien gemacht. Er vertraute der Athena von Priene vierhundert Talente an, wie ja auch der Tempel der ephesischen Artemis oft als Depositenkasse gedient hat, und gab die Mittel dazu her, der Athene ein neues Kultbild zu stiften. Der Senat bestätigte nur den halben Besitz; aber Attalos vertrieb den Orophernes ganz und setzte den Ariarathes in das Königreich ein, worauf er mit Güte und Gewalt versuchte, von den Prienern die deponierte Summe für den nunmehr alleinberechtigten Träger der Krone herauszubekommen. Aber jetzt vollbrachte die prienische Bürgerschaft ihre rühmlichste Tat: sie wies das ungerechte Ansinnen zurück, und wenn auch ihr Landgebiet arg verheert wurde, die guten Mauern trotzten den Angriffen der Könige. Gesandte der bedrängten Stadt gingen in alle Welt hinaus; Polybios nennt Rom und Rhodos; Moschion organisierte den bewaffneten Widerstand. Ob von den Gesandtschaften, die er unternommen hat, einige, wie die zu Demetrios I. von Syrien, in diese Zeit gehören, hängt von der Frage ab, ob die Aufzählung in jener Inschrift streng chronologisch verfährt. Endlich erbarmte sich der Senat, der nicht ungern die Gelegenheit benutzte, den stolzen Pergamenern einen Streich zu spielen, und verwies die Könige zur Ruhe. Priene war von der Gefahr befreit und gab die 400 Talente zurück; der rettende Senatsspruch wurde an der Tempelwand eingemeißelt. Wieweit Orophernes jetzt noch in der Lage blieb, sich dankbar zu zeigen, wissen wir nicht; jedenfalls hat sein Nachfolger Ariarathes VI. den Prienern Gutes getan, und es ist sehr möglich, daß erst von seinen Beiträgen die Nordhalle des Marktes erbaut ist (Nr. 204 Nachtr.), die man zunächst geneigt war dem Orophernes zuzuweisen; galt doch ihm eine Gesandtschaft, die ein angesehener Bürger, Herodes, unternommen hatte, „um der Stadt das, was ihr zum Gefallen gereicht“, zu erwirken (Nr. 109, 173). Auch die Gesandtschaften, die den Moschion nach Alexandria an den Hof des Königs Ptolemaios (Euergetes II.), nach Petra ins Nabatäerreich und zu Demetrios II. von Syrien führten, mögen den Zweck gehabt haben, Beiträge für die Verschönerung der Stadt zu erhalten. So konnte wieder eine erfreuliche Kulturarbeit beginnen. Die Pflege der nachbarlichen und panhellenischen Beziehungen zeigte sich in Festgesandtschaften nach Tralles, Magnesia, Samothrake, Athen und Olympia; ein prienischer Dichter, Herodes Sohn des Poseidonios, feierte in einem Epos die Urgeschichte von Samothrake, vielleicht um damit einen Literaten aus dem feindlichen Samos, der den gleichen Stoff gewählt hatte, zu überbieten. Er muß mit zwei Schriftstellern über Landwirtschaft, Menandros und Diodoros, die literarische Seite vertreten; für die bildende Kunst ist nur Archelaos zu nennen, der mehr für uns als für seine Zeit durch die „Apotheose Homers“ bedeutsam geworden ist.

Der römische Senat nahm sich jetzt auch des samischen Handels an. In zwei Beschlüssen hob er das für Priene ungünstige Urteil des Manlius auf und stellte den rhodischen Schiedsspruch wieder her. Ein vom Senat eingesetzter Gerichtshof, vielleicht von Iasos gestellt, suchte zusammen mit den Vertretern beider Städte die rhodischen Grenzmarken auf, erneuerte sie, wo sie, zum Teil in böser Absicht, beseitigt waren, und nahm ein genaues Protokoll auf, das als Grundlage der künftigen Rechtsverhältnisse auf der Tempelwand, unter den Senatsbeschlüssen, eingemeißelt wurde.

Es bleibe dahingestellt, ob diese Grenzregulierung sofort nach dem Senatsbeschlusse zu Ende geführt wurde; eher dürfte die Krisis des attalischen Reiches vorangegangen sein, die zur Gründung der römischen Provinz Asien führte. Mit ehrlicher Freude werden es gerade die Priener begrüßt haben, daß der Aufstand des Aristonikos, der das verhaßte Attalidenreich erhalten wollte, von den Römern niedergeschlagen wurde. Als Marcus Perperna mit Roß und Reisigen nach Asien gekommen war, um die Gegner des Senats zu bekämpfen, und glorreich gesiegt hatte (Nr. 108, 223), gingen Moschion und Herodes als Festgesandte nach Pergamon, um an der geplanten Siegesfeier teilzunehmen.

Auch in der römischen Provinz behielt Priene fürs erste seine Freiheit und konnte den Verkehr mit den befreundeten Königen ruhig fortsetzen. Erst jetzt fand die schon erwähnte Gesandtschaft an Ariarathes statt; dem Könige Nikomedes II. von Bithynien wurden göttliche Ehren erwiesen, sein Priester, einer der Teilnehmer an der letzten Grenzkommision, ordnete im Namen des ionischen Bundes den Festzug und

verrichtete Opfer und Gebete zum Wohle der Ionier und Römer. Die Ausdrücke zeigen noch ein freieres Verhältnis zu Rom; auch in späteren Urkunden wird meist von den Führenden gesprochen, wie ehemals von der Hegemonie einer griechischen Stadt; einmal freilich auch von den Herren (Kyrioi). Die Schäden der römischen Verwaltung zeigten sich erst allmählich, als Asien durch die gracchische Gesetzgebung den Rittern ausgeliefert wurde.

Nachrichten darüber gibt eine Urkunde, die in mehreren Kolumnen an der Wand der Nordhalle des Marktes eingraviert ist. Dort standen bereits die langen Ehreninschriften für Athenopolis, Moschion und Herodes, die nicht lange nach 129 angebracht wurden, als der Bau der Halle eben vollendet war. An den Rand daneben und darunter wurde nun ein Beschluß für Krates eingehauen, dem wir trotz jammervoller Erhaltung manche recht wertvolle Angaben entnehmen können. Krates hat es in seiner Vaterstadt zur höchsten Würde, der Stephanephorie, gebracht; seine Wirksamkeit führte ihn mit zwei römischen Statthaltern, C. Julius Caesar und L. Lucilius, zusammen. Er führte mit den Steuer- und Salinenpächtern einen Prozeß um heiliges Tempelland der Athena Polias, welches an der für Salinen allein möglichen Stelle, im Süden der Mykale bei der Mündung der Gaisonlagune gelegen haben wird. Der Senat entschied gegen die Zöllner zugunsten der Göttin, ähnlich wie in dem Prozesse der Oropischen Priesterschaft des Amphiaraios und wie in einem Rechtsstreite, den der berühmte Geograph Artemidoros kurz zuvor für die Diana der Epheser in Rom geführt hatte. Ein anderer Streit wurde gegen Milet ausgekämpft, das wegen der Einfahrt Schwierigkeiten machte. Denn Priene lag damals schon so weit, wie es Strabon nach Artemidor angibt, 40 Stadien oder eine geographische Meile vom Meere entfernt, und die Einfahrt in den Golf mußte verhältnismäßig nahe an Milet vorbeigehen, das somit auch leicht eine Sperre oder wenigstens eine Belästigung der Einfahrenden durch Zölle ausüben konnte. Es kam zu mehreren Verhandlungen; Erythrai und Sardes stellten die Schiedsrichter (Nr. 111. 121). Im Theater von Erythrai hielt Krates vor zahlreichen Zuhörern eine offenbar sehr wirksame Rede. Milet blieb anscheinend bei der Schlußverhandlung aus und wurde in *contumaciam* verurteilt. Andere Streitigkeiten gab es wiederum mit Samos, teils die alten wegen des Landes, teils wegen der Auslieferung von Mördern; auch mit Magnesia. Dabei ergaben sich zahlreiche Berührungen mit den Provinzialstatthaltern. Von vielen Anspielungen, die besonders ein Bruchstück enthält (Nr. 121), können wir nur wenige verstehen; nach allem darf man sich das politische Leben selbst dieser Zeit, so klein die Verhältnisse auch waren, immer noch ziemlich reich vorstellen.

Erst der Mithradatische Krieg bedeutet den entscheidenden Einschnitt, nicht bloß für Priene. Die Reaktion des Orients gegen Rom, die Ermordung der Italiker konnten der Stadt nur schaden, die Rom so vieles verdankte. Wenn es nachher heißt, das dies und jenes seit dem Kriege zum ersten Male geschehen sei, so zeigt sich darin eine Unterbrechung, Bedrückung und Verarmung, die der Krieg mit sich gebracht hatte. Vielleicht verlor Priene jetzt auch die Freiheit. Römische Namen bürgerten sich ein, besonders bei den Beamten; auch italische Tonwaren, selbst unscheinbare aretinische Gefäße, wie sie auch beim Rundbau von Ephesos gefunden sind, strömten nach dem Osten.

Alles, was von der Geschichte der nächsten Jahre bekannt ist, hängt an der Persönlichkeit eines Mannes, dem drei an der Nordhalle über den Dekreten für Moschion, Herodes und die anderen eingehauene Beschlüsse gelten; des Aulus Aemilius Zosimos, Sohnes des Sextus. Seine Herkunft ist dunkel; er ist erst durch Volksbeschluß Bürger geworden; sein Vater könnte als Freigelassener oder Günstling eines Aemilius durch fragwürdige Geschäfte reich geworden sein, wie es in diesen wirren Zeiten so häufig war. Nun stieg er in Priene zu den höchsten Staatsämtern auf, war Schreiber, Gymnasiarch, Stephanephoros und noch einmal Schreiber, und tat in dieser Zeit alles, was ihm die Beliebtheit der gesamten Bevölkerung, bis zu den untersten Klassen, sichern konnte. Er veranstaltete bei seinem Amtsantritte allgemeine Speisungen, bedachte dabei Bürger, Paröken, Katöken, Fremde und Römer und legte Wert darauf, anders als mancher Parvenu, auch den Sklaven seine Wohltaten zukommen zu lassen; er schmückte das Gymnasion, tat viel für die öffentlichen Bäder, wo er das Salböl und an Festen auch parfümiertes Öl den ganzen Tag und die erste Stunde der Nacht lieferte, um auch den am Tage Verhinderten die Wohltat des Bades angeeignen zu lassen. Als Schreiber und Archivar ließ er die Urkunden zur größeren Dauerhaftigkeit nicht nur auf Papier, sondern auch auf das erst in Pergamon zur Geltung gebrachte Pergament aufzeichnen. Die Opfer brachte er während seiner Stephanephorie reichlich dar; und bei dem Festmahle, das er zu seinem Amtsantritte gab, sorgte er nicht nur für die leiblichen Genüsse, sondern auch für die geistige

Anregung, indem er — das ist nun freilich für den Geschmack und Bildungsgrad seines Publikums bezeichnend — einen Pantomimen Plutogenes auftreten ließ. Auch als Schulmann war er auf die gleichmäßige Ausbildung von Körper und Geist der ihm unterstellten Jugend bedacht; in den körperlichen Übungen setzte er für Schüler und Lehrer Preise aus, für den „philologischen“ Unterricht bestellte er einen grammatischen Inspektor, um auch die Seelen zur Tugend und zu menschlichem „Pathos“ heranzuziehen. (Nr. 112,73). Wenn er den „gymnischen“ Agon der Epheben und Jünglinge in Gewändern ausfechten ließ, kann dies auch, obgleich wir es oben noch abgelehnt haben, als eine besonders zarte Rücksicht auf die Wohlanständigkeit aufgefaßt werden; die Zeit und das ionische Lokal machen vieles begreiflich, was für das Athen und vollends Sparta des fünften Jahrhunderts ausgeschlossen wäre. Unerfreulicher ist die Verwilderung des Stiles bei aller gesuchten Eleganz, das Umsichgreifen der itazistischen Fehler, die Nachlässigkeit der Schrift. Für den politischen Horizont ist es charakteristisch, daß Zosimos keine Reise, weder nach Ephesos zum Statthalter, noch als Theore in eine der Nachbarstädte unternahm; sei es, daß die Anlässe zu solchen Reisen infolge der zunehmenden Bedeutungslosigkeit der Stadt immer seltener wurden, oder daß die Bildung des braven Mannes für die Diplomatie nicht ausreichte. Dann ging es in Priene wie in so vielen griechischen Städten, daß der Mangel großer auswärtiger Unternehmungen und Verwicklungen das Interesse an den inneren städtischen und privaten Vorgängen und Zuständen steigerte und dazu trieb, sie in der Literatur und auch in den Steinurkunden eingehender zu berücksichtigen, wodurch sich für die Kulturgeschichte die wichtigsten Quellen erschließen. Auch die Wände des Gymnasiums sind um diese Zeit redselig geworden, sie nennen uns alle, die etwa im ersten Jahrhundert v. Chr. die Schulbank gedrückt haben; aber nicht in so stillloser Unregelmäßigkeit, wie sie die Felsen von Thera zeigen, sondern in typischer Weise: „der Platz des X, Sohnes des Y“, wobei dann auch manchmal zwei oder mehrere Brüder oder Freunde zusammen genannt werden. Meist ganz ernst zu nehmen, sind doch mitunter diese Aufzeichnungen auch mit Scherz und Hohn untermischt; es finden sich Spitznamen von Tieren und menschlichen Eigenschaften meist recht unerfreulicher Natur. Sehr beliebt sind auch die Kurznamen, die in Ionien schon seit Jahrhunderten vorkommen und hier, wie es scheint, auch von solchen getragen werden, die sich nachher im bürgerlichen Leben mit dem vollen Namen nannten. Vereinzelt kommen auch Fremde vor, wie der Kappadokier oder Paphlagonier Bagas, der Kappadokier Ariarathes mit königlichem Namen; der Gallier Brogimaaros, der Dorier Mnasiaphanes, ein und der andere aus Milet, Chios, Thyatira. Wenig zahlreich sind noch im Verhältnis die römischen Namen, und von diesen werden viele noch ganz nach griechischer Weise gebraucht, wie Curtius Sohn des Gaius, Bassus Sohn des Faustus. Das volle römische Namenwesen ist noch verschwindende Ausnahme. Alles weist noch auf die republikanische Zeit, und auch in Namen wie Marius, Faustus (Sohn des Sulla!), Marcus Antonius kann man unschwer Anklänge an bekannte Persönlichkeiten Roms finden. Am wenigsten wird uns das bei Antonius überraschen, der nach einem dionysischen Feste in Samos den Techniten Priene als Wohnsitz anwies, so wie er in einer rechten Großkönigslaune einen Kitharöden aus Magnesia zum Herren über drei Städte setzte, um an Artaxerxes und Themistokles zu erinnern. Es mag ein Zufall sein, wenn auch ein merkwürdiger, daß sich der Spitzname des Antonius, der „Becherer“ (Kotylon), als Beiname eines prienischen Epheben wiederfindet. Seine Verfügungen wurden bald wieder aufgehoben, und in Priene ist keine direkte Spur seines Wirkens gefunden, während im Boden von Magnesia wenigstens die Basis seines Günstlings Anaxenor aufgedeckt ist, die durch den Schreibfehler in einem Homerzitat nicht nur den alten Geographen Strabon, sondern auch die modernen Ausgräber, die sie wiederfanden, amüsiert hat. Auch Priene hat seine Homerzitate; ein Jüngling wünscht seinem Kameraden, daß er so in der Luft baumeln möchte (wie Hera, als sie Zeus mit zwei Ambossen an den Füßen im Aether und den Wolken aufgehangen); ein anderer beginnt als Schreibübung einen Vers aus dem ersten Buche der Ilias und darunter noch einen zweiten, kommt aber mit keinem zu Ende. Da mag man noch an das historische Exerzitium erinnern, das ein Junge lieferte, indem er als Namen „der Ephoren“ eine Reihe meist wohlbekannter Personen der spartanischen Geschichte aufzeichnete, von denen leider nur ein einziger wirklich Ephore gewesen ist!

Ordnung und Ruhe brachte der schwer heimgesuchten Provinz erst die Regierung des Augustus, deren besondere Fürsorge auch Priene zugute kam. Der Tempel, die dreistufige Basis des Kultbildes, auch, wie aus den Münzen nachgewiesen ist, das Kultbild selbst, das durch seine Pracht noch die Bewunderung

des Pausanias erregt hat, sowie der Altar der Athene Polias wurden jetzt teils erneut, teils der Göttin im Verein mit dem Kaiser neu geweiht. Ein für die Weltgeschichte sehr wichtiger Fund, der Erlaß des Fabius Maximus über die Einführung des kleinasiatischen Kalenders und die Feier des kaiserlichen Geburtstages, ist nicht für Priene im besonderen charakteristisch, so viel auch gerade diese Stadt erduldet hatte, um die Sehnsucht der Kleinasiaten, und wahrlich nicht nur dieser, nach einem Erlöser zu teilen, als der hier Augustus begrüßt wird.

Mit Augustus endet unser Interesse an den Geschicken der Stadt. Sein und des Tiberius Günstling, Gnäus Pompeius Macer, der eine Zeitlang Prokurator von Asien war, ist durch scharfsinnige Deutung und Ergänzung auf einer Münze und einem Steine von Priene nachgewiesen worden. Nachher hat Priene die Ehre gehabt, dreimal den Tiberius, einmal den Germanicus auf seiner Reise nach dem Osten, einmal auch den Gaius Caesar als eponyme Archonten in seinen Listen verzeichnen zu dürfen. Von Kaiserinschriften ist noch eine Basis des Domitian, der als „Stifter der Stadt“ gefeiert wird und wirklich hier, wie nachweislich in Ephesos, manches Gute getan haben mag, und eine der Iulia Domna bemerkenswert, diese auch deswegen, weil sie aus dem Zehnten der Abgaben errichtet ist, die also damals zu zahlen waren. Das letzte, was wir außer Münzen des Kaisers Valerianus von antiken Resten aus Priene besitzen, ist eine Basis, auf der die sehr glänzende Stadt der Ionier von Priene mit dem Rate und der Gerasia einen Marcus Aurelius Tatianus ehrte, der Agoranom, Festordner der Athena, Vorsteher des Rates (Bularchos) und Stephanephoros gewesen war. Wir stehen damit schon auf dem Boden der Constitutio Antoniniana. Für die kleinasiatische Städteordnung ist die Inschrift neben den Münzen sehr wichtig; für Priene ist all das wenig bezeichnend. Das Panionion ist längst aufgegeben; Zosimos hatte noch die Ehre der Speisung im Panionion erhalten, den Kaiser Tiberius ehrte der ionische Bund bereits in Priene; die Panionien wurden von dem Bunde der dreizehn Städte überall, nur nicht mehr im Panionion gefeiert. Der samisch-prienische Streit war verklungen; das ehemals samische Anaia wurde jetzt Stadt und erwuchs zum Hauptorte im Norden der Mykale.

Das Christentum hat in Priene sehr ansehnliche Spuren hinterlassen, die schon an anderer Stelle gewürdigt sind. Alte Kirchen, Namen früher Bischöfe sind uns erhalten. Als die Mönche der Latmosklöster aus ihren Zellen vor den Seldschuken flüchten mußten, gewährte ihnen der Mykalekamm eine Zuflucht. So ist Priene eine wichtige Rolle in der Geschichte des Christentums im Mäandertale gesichert, die zu schreiben einmal eine schöne Aufgabe für den Berufenen sein wird.

Die Erforschung der Ruinenstätte von Priene wurde eingeleitet durch die Reisenden Spon und Wheeler, ¹⁶⁷³ die im siebzehnten Jahrhundert Ionien bereisten und auch die Inschrift veröffentlichten, aus der sich die Lage des Panionion ergab. In der zweiten Hälfte des achtzehnten Jahrhunderts erforschte die englische Gesellschaft der Dilettanti den Tempel der Athene Polias, worauf die Herausgabe einiger wichtiger Inschriften von der Ante und Wand des Tempels durch Chandler folgten. Nach längerer Zwischenzeit, in ¹⁷⁷⁴ die nur der Besuch eines Griechen Kyrillos fällt, haben Texier und Ludwig Roß den Ort studiert; ihr ^{1835 ff.} Besuch hat jedoch für die Epigraphik von Priene so wenig Früchte getragen, wie vorher die Anwesenheit von Leake, der mit Rücksicht auf das Werk der Dilettanti eigene Forschungen unterlassen hat. Für die Steinurkunden legte erst Philippe Le Bas den Grund. Er erkannte als einer der ersten den Wert des ^{1843/44} Papierabklatsches für die Objektivität der Forschung und wandte diese Einsicht im weitesten Umfange praktisch an, ist aber leider nicht mehr dazu gekommen, selbst die Herausgabe zu vollenden. Die Abklatsche und Notizen von Le Bas, die Waddington in den fünfziger Jahren des vorigen Jahrhunderts zu seiner Ausgabe benutzt hat, bieten auch jetzt ein unersetzliches, immer noch nicht ausgenutztes Material für die Kenntnis gewisser Steine.

Außerordentlich vermehrt wurde die Zahl und der Wert der Urkunden durch die neuen englischen ^{1869/70} Ausgrabungen, deren Veröffentlichung in einem durch Sorgfalt der Lesung, Gediegenheit des Kommentars und die fast völlig gelungene Wiederherstellung der Tempelwand hervorragendem Werke durch E. L. Hicks ¹⁸⁹⁰

erfolgt ist, an das anknüpfend die Leipziger Dissertation von Lenschau namentlich die historischen Probleme vielfach fördern konnte. Von den neugefundenen Steinen sind die meisten in das Britische Museum überführt und werden dort der Forschung in freigebigster Weise zugänglich gemacht. Nur einige wichtige Stücke sind leider, nachdem sie nur vorläufig abgeschrieben, unwiederbringlich verloren. Denn der Athentempel wurde eine Zeitlang von den Bewohnern von Kelebesch, die sich Griechen nennen, in der barbarischsten Weise als Steinbruch ausgeraubt, und nur ein braver Schullehrer, Alkibiades I. Sakellion, tat seine Pflicht, indem er Kopien einzelner Inschriften an Stephanos Kumannes zur Veröffentlichung übersandte.

1886/87

1872/73

In eine frühere Zeit fallen die groß angelegten Forschungen von Rayet und Thomas. Wenn auch ihr Werk ein Torso blieb, so ist es doch der Landeskunde und Geschichte der ganzen Gegend, um von der Architektur zu schweigen, in hohem Maße zugute gekommen, und an zwei Stellen, für den Tempel des Didymeischen Apollon und die Geschichte Milets, durch Haussoullier und Pontremoli ganz in Rayets Geiste weitergeführt worden. Im besonderen ist auch Rayets Karte nach manchen Seiten bis heute noch nicht übertroffen.

1886

1887

Auf längeren epigraphisch-archäologischen Reisen haben bald nacheinander Cousin und Deschamps, und Judeich und Winter prienische Steine gelesen.

seit 1895

1904

Es folgten die Ausgrabungen der Königlichen Museen in Berlin, erst in der Nachbarstadt Magnesia, dann in Priene selbst. Da über ihren äußeren Gang und alle archäologischen Ergebnisse in dem erschienenen Bande berichtet ist, fand der Herausgeber der Steinurkunden bereits den monumentalen Grund gelegt und konnte ihn bei den Lesern voraussetzen. Sie haben dort eine erschöpfende Darstellung des tatsächlichen Bestandes, wie ihn die Ausgrabungen geliefert haben, der Stadtanlage, ihrer Mauern, Straßen, Gebäude, ihrer Architektur, Skulpturen und Kleinfunde: alle diese Denkmäler werden auch schon in eingehender Weise künstlerisch und historisch gewürdigt. Daneben verfolgt die obige Skizze nur den Zweck, die Haupttatsachen der archäologischen Erforschung in den geschichtlichen Zusammenhang zu bringen, wie ihn die Inschriften und die spärlichen Zeugnisse der Schriftsteller ergeben.

Es bleibt noch übrig, den Anteil der Mitarbeiter zu bezeichnen, soweit er nicht schon zu den einzelnen Nummern, meist durch die Anfangsbuchstaben, angegeben ist. Außer Th. Wiegand, der nach Humanns Tode die Leitung der gesamten Unternehmung hatte und seit dem Beginne in vielen Fällen die erste, schwierigste Abschrift gemacht hat, für die Umgegend, wie für Theben an der Mykale, aber oft der einzige Gewährsmann ist, hat H. Schrader von Mitte März bis Mitte Mai 1896, von Anfang November 1896 bis Mitte Mai 1897 und von April bis Juni 1898 außer der allgemeinen Aufsicht und der Bearbeitung der Kleinfunde auch die Sorge für die Inschriften gehabt und eine sehr wichtige Aufgabe gelöst, die Zusammensetzung der Inschriftwand der Nordhalle aus einer großen Zahl verstreuter Quadern; eine Arbeit, deren Ergebnis man jetzt im Pergamonmuseum dankbar genießt. Seine Studien setzte C. Friedrich für die Texte der Inschriftwand fort, deren Lesung, Ergänzung und Interpretation durch ihn in vielen Beziehungen zum Abschlusse gebracht ist. Nächst ihm kommen als Mitarbeiter die Architekten und Archäologen in Betracht, die durch Aufnahme der Denkmäler auch die Inschriften verständlicher gemacht haben; besonders sei erwähnt, daß H. Bulle die Aufnahme mehrerer Basen, H. Knackfuß eine anschauliche Landschaftsskizze, E. Pfuhl genaue Beobachtungen über Steine des Britischen Museums beigesteuert hat.

Als epigraphischer Fachmann war H. von Prott im November und Dezember 1898 und im April 1899 in Priene mit der Nachprüfung und Aufnahme aller vorhandenen Steine beschäftigt. Wenn in diesem Buche die Texte ebenso wie in der Sammlung der magnetischen Steine nur in Minuskeln veröffentlicht sind, so darf man dabei nicht vergessen, daß zumeist genaue, Form und Eigenart der Steine und der Schrift im richtigen Maßstabe wiedergebende Zeichnungen und Abklatsche Protts zugrunde liegen. Im Spätherbste 1899 reiste Prott nach London, um die Steine des Britischen Museums nachzuprüfen; im Sommer 1902 arbeitete

September 1903

Januar 1904

er an den Originalen im Pergamonmuseum. Nach seinem jähen Tode übernahm der jetzige Herausgeber von der Generalverwaltung der Königlichen Museen den Auftrag, das Werk Protts zu vollenden, und führte ihn mit Genehmigung der epigraphischen Kommission der Akademie der Wissenschaften, die in Würdigung der Wichtigkeit dieser Aufgabe ihre eigenen Pläne zurückstellte, zu Ende. Frühere Arbeit auf dem Ausgrabungsfelde von Magnesia und an den Inschriften dieser Stadt, deren Herausgeber er bei seiner Tätigkeit zur Hand gehen durfte, und gelegentliche Besuche der Ruinenstätte vor und nach den Ausgrabungen mußten die volle Legitimation ersetzen, die nur durch Teilnahme an dem Finden, Zusammensetzen und ersten Entziffern, diesem schwersten und schönsten Teile der praktischen Epigraphik, gewonnen wird.

1895, 1899, 1905

Am Schlusse der Arbeit gedenkt der Herausgeber, und erinnern sich wohl auch alle seine Mitarbeiter gern der gemeinsamen Freuden und Mühen. Zu diesen Mitarbeitern gehört auch U. von Wilamowitz Moellendorff, der sich an der Korrektur und Ergänzung aller Inschriften, wie so oft, beteiligt und in zwei Akademieschriften die historischen Probleme durch Interpretation der literarischen und urkundlichen Überlieferung gefördert hat, gehören ferner B. Keil, O. Kern, A. Schiff und R. Zahn, die beim Drucke manche Verbesserungen beigesteuert haben, und H. Winnefeld, dessen Rat und Hilfe in Schwierigkeiten jeder Art auch bei diesem Werke nie versagte.

Endlich haben wir auch bei unserer Arbeit die schöne Erfahrung bestätigt gefunden, daß der wissenschaftliche Gemeinsinn nicht vor den politischen Grenzpfählen Halt macht. Nicht nur das österreichische Nachbarinstitut, das auch in Ionien an unser Arbeitsgebiet grenzt, hat, wie in allen kleinasiatischen Fragen, zu jeder Zeit sachkundige Auskunft gespendet; auch das Britische und das Ashmolean Museum haben Abklatsche und Photographien und manche wichtige Notiz gesandt, und das bessere Verständnis einer Urkunde ersten Ranges verdanken wir den Erben und Verwaltern der Papiere von Le Bas an der Sorbonne und am Institut de France.

ABKÜRZUNGEN. KLAMMERN

Die Namen der Mitarbeiter sind durch Initialen bezeichnet: *F(redrich)*, (*v.*) *P(rott)*, *Sch(rader)*, *W(iegand)*, (*v.*) *Wil(amowitz Moellendorff)*.

BH = Buchstabenhöhe, ZA = Zeilenabstand, L. = Länge, H. = Höhe, T. = Tiefe, gr. = größte (wenn gebrochen und unvollständig), Dm. = Durchmesser.

In den Inschrifttexten bedeuten

1. runde Klammern (. . .), daß die eingeschlossenen Buchstaben nicht auf dem Steine stehen und nicht auf ihm gestanden haben, sondern vom Herausgeber zur Erleichterung des Verständnisses oder Erreichung grammatischer Korrektheit zugefügt sind;

2. eckige Klammern [. . .], daß die eingeschlossenen Buchstaben nach der Ansicht des Herausgebers auf dem Steine gestanden haben;

3. Punkte unter den Buchstaben, daß diese Buchstaben noch in teilweiser oder undeutlicher Erhaltung auf dem Steine stehen (doch haben wir, wenn von den Buchstaben nur nichtcharakteristische und vieldeutige Reste vorhanden sind, es vorgezogen, sie durch eckige Klammern als ergänzt zu bezeichnen);

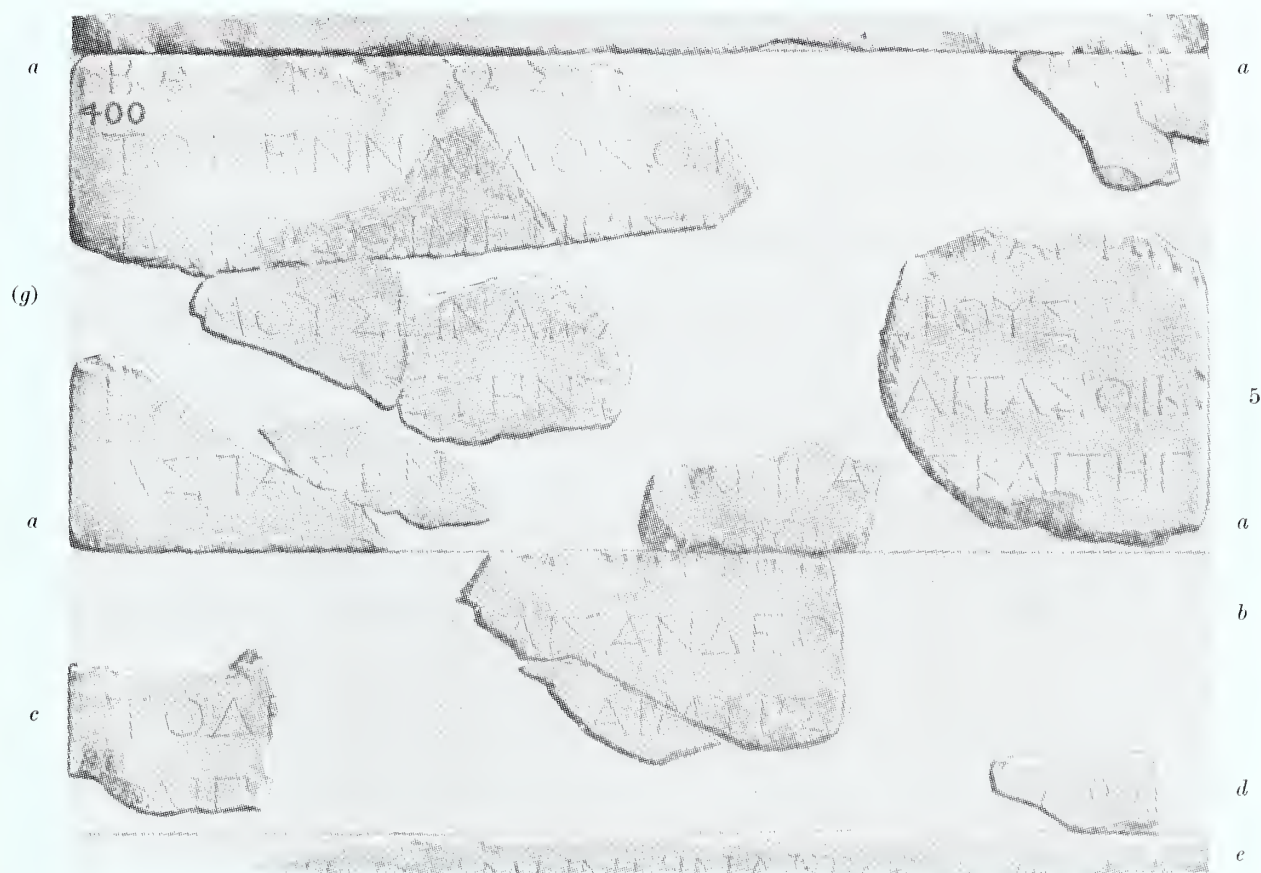
4. gebrochene Klammern < . . >, daß die eingeschlossenen Buchstaben fälschlich auf dem Steine stehen und getilgt werden sollen (z. B. 55,24-26 ein ganzer, versehentlich wiederholter Passus; wogegen falsches ı adscriptum nicht eingeklammert ist, da es zeitweise fast Regel war).

In den Indices sind die Klammern nur da angewandt, wo es besonders darauf ankam, die Ergänzung hervorzuheben; runde Klammern bedeuten da meist Parenthesen, besonders Varianten von der vorangehenden, nicht eingeklammerten Phrase.

INSCRIFTEN

I STAATSURKUNDEN

1. Brief Alexanders des Großen (nach Mai 334 v. Chr.).

Nr. 1. Brief Alexanders des Großen.

Reste von vier Quadern; drei hohen und einer niedrigen (der zweiten von oben). Die oberste = *a* besteht aus zehn Bruchstücken. Alle diese außer *g*, ebenso *b c d* sind in London, *e* von Waddington-Le Bas 188 veröffentlicht, *f* von Murray in Priene abgeschrieben und dort gelassen, wo es noch Papadopulos Kerameus in sehr beschädigten Zustände sah, vgl. *Ath. Mitt.* V 1880, 339 *B'*; *g* in Berlin, bei den deutschen Ausgrabungen gefunden, enthaltend Reste von Z. 4. 5. Die Urkunde stand auf der Vorderseite der südlichen (linken) Ante des Athenatempels unter der Weihinschrift Alexanders (s. Abschnitt II). BII und ZA 0,04—0,042. Herausg. *Brit. Mus. CCCC* (Hicks *Manual* ¹ 123 ² 155; Lenschau 197; Dittenberger *Orient.* 1). Schriftprobe nach Photographie des oberen Steines in London, in die das neue Fragment *g* hineingesetzt ist. Kollation von *P*, Teilabklatsch. Die Striche am linken Rande des Textes bedeuten die Fugen der Steine.

a Βασιλέως Ἀ[λεξάνδ]ρου.
 τῶν ἐν Ναυλόχῳ [κατοικούν]-
 των ὅσοι μὲν εἰσι [Πριηνεῖ]ς, α[ὐτ]ο-
 (g) [νό]μους εἶναι καὶ ἐλευθ[έ]ρους,
 5 ἔχ[οντ]ας τὴν τ[ε] γῆν καὶ τὰς οἰκί-
 ας τὰς ἐν [τῇ] πόλει πά[σα]ς καὶ τῇ γ-
 χώρᾳ· ὅ[σοι] [δὲ μὴ] Πριηνεῖς, οἰκεῖ[ν]
 b [ἐν κύμαις], αἷς ἂν δέω[νται αὐτοί·]
 c τὸ δὲ . . . καὶ Μυρσ[ινοῦσσαν?]
 10 [κ]αὶ Π[ε] (oder ρ) —^{15—16} —] χώρᾳ d
 e [γ]ινώσκω ἐμὴν εἶναι, τοὺς δὲ κα-
 τοικούντας ἐν ταῖς κύμαις ταύ-
 ταις φέρειν τοὺς φόρους. τῆς
 δὲ συντάξεως ἀφίημι τὴν Πριη-
 15 νέωμ πόλιν, καὶ τὴν φρου[ρά]ν ἐ-
 f ΦΙ[λ]. εἰσάγει[ν . . .]
 — — — — — δια . . .
 ΟΜΜΙΑΠΟ τὰς δίκας . .
 [— — — — — κρί]νει ὑμᾶς
 20 — — — — — δικαστήριον
 — — — — — δ' ἡμᾶ[ς . . .]
 — — — — — ὑμᾶς . . .

Naulochum wird neben Priene als oppidum genannt von Plinius *n. h.* V 113. Um 350 v. Chr. setzt Head *Hist. Num.* 505 eine Münze mit der Legende *Nav*, die auf der Vorderseite einen behelmten Kopf trägt. Die Annahme Rayets, daß Naulochon zu Füßen von Priene selbst (der bekannten Stelle von Priene) lag, lehnt Wiegand *Priene* 16 ab, da die Erhebung der Ebene von 6 Meter über dem Meeresspiegel auf eine Anhöhung dieses Teiles der Bucht schon in vorhistorischer Zeit hinweise, und da Strabo XII 8, 17 Priene 40 Stadien vom Meere entfernt sein läßt. Aber Strabo gilt nur für seine Zeit, was sich von dem Kompilator Plinius nicht einmal sagen läßt. Für das IV. Jahrh. dagegen ist nur Pseudo-Skylax maßgebend, der nach Samos die πόλις Πρυήνη λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν τὸν ἓνα κλειστόν, dann den Mäander erwähnt, der also weiter östlich oder südlich mündete (§ 98). Die Zeit dieses Werkes ist nach Müller *Geogr. Gr.* I p. XLIV nicht vor, aber auch nicht lange nach 338 v. Chr., nach F. Unger *Philol.* XXXIII 1874, 29 ff. schon 347 v. Chr. Der Verfasser müßte also schon das neue Priene gemeint haben; doch könnte er auch nach älteren Quellen die frühere Stadtlage beschreiben. Dann hatte Altpriene die beiden Häfen, aus denen sich ein selbständiger Hafenort Naulochon entwickelte. Wiegand setzt Naulochon 5 km südwestlich von Priene, bei Ak Bogaz, wo aber nach Kiepert's Annahme schon im IV. Jahrh. die von Ephoros bezeugte Γαισωνίς λίμνη, also starke Alluvialbildung, war. Die Naulochosinschrift des Quelltors, nicht jünger als die Alexanderzeit (s. Abschnitt II), weist eher nach Süden oder Südosten, wo am Rande einer damals noch nicht allzu breiten Küstenebene, jetzt ganz von der Anschwemmung bedeckt,

sowohl Naulochon wie Altpriene liegen könnten. Z. 3 dem ὅσοι μὲν Πριηνεῖς entspricht, wie Wilamowitz gesehen, Z. 7 ὅ[σοι] [δὲ μὴ] Πριηνεῖς; Lenschau (Dittenb.) hatten οἱ δὲ Πριηνεῖς πάροιχοι; P glaubte die Reste $\wedge^{2-3} | _ \searrow$ zu erkennen, die auf ὅ[μοι] [ω]ς [δὲ] zu deuten schienen. In Naulochon hatte nach der Gründung der neuen Stadt das fremde Element so stark die Oberhand gewonnen, daß sich der Ort eine Zeitlang selbständig machte (Münze!). Alexander schenkt Naulochon den dort eingewohnten Prienern, die außerdem auch Besitztümer in der Stadt haben; die übrigen bisherigen Besitzer müssen ausziehen und dürfen in den Dörfern wohnen, von denen sich der König z. T. das Bodeneigentum vorbehält (nach Wilamowitz). Z. 7 am Ende führen die Reste . . . auf οἰκεῖν, nicht auf ἀτελεῖς. Es geht auch nicht an, in Z. 8—10 die Namen der von den Prienern beanspruchten κύμαι zu sehen und erst Z. 10 τὴν δὲ ἄλλην] χώρᾳ zu lesen. 10 Π, also Π[ε] — oder Π[ρ] —, ein Ortsname; dann καὶ τὴν (Ortsadjektiv von der Art wie Βατινήτιν) χώρᾳ. Z. 13 ist wieder von der Stadt und ihrer Besatzung, die in der Burg Teloneia saß (s. Nr. 4) die Rede. Z. 16 ΦΗ Hicks, ΦΠI oder ΦFI P; beides unwahrscheinlich. Am nächsten liegt ἐφίημι. 16. 17 Ob der Besatzung das Privileg des εἰσάγειν [καὶ ἔξαιρειν — — καὶ] διδ[ό]ναι verliehen wurde? 19 ff. Alexander bestellt ein unparteiisches Gericht zur Entscheidung der Prozesse in Priene. Dies kann auf Wunsch der Priener selbst geschehen sein, wie in vielen späteren Fällen, und bedeutet keinen Eingriff in die Autonomie der Stadt. Ein solches Gericht ergibt Nr. 8. Die Wiederherstellung des Wortlauts erscheint unmöglich.

2. Beschluß für Antigonos, den späteren König (Sommer 334 v. Chr.).

Inv. 15. Stele, h. 1,50, l. 0,595—0,65, t. 0,18; oben abgebrochen, unter der Inschrift 1,045 leerer Raum. Gefunden im Pflaster der byzantinischen Hauptkirche. BH und ZA 0,015; Schrift noch einfacher als die des Alexanderbriefes. Ohne Zieraten, Y mit leicht geschwungenen Strichen, O O etwas kleiner. *Sch. P.* In Berlin.

[Ἔδοξεν] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, μηνὸς
 [Μετ]αγεινιώνος δευ[τέρη] ἡ[μερ]ᾶς [ἡ]μέρας
 [κυρίῳ] συλλόγου γενομένου, αὐτονόμων
 [έόν]των Πριηνέων, ἐπὶ πρυτάνιος Ἱππο[κρά]-
 5 [τευς]· Ἀντιγόνῳ Φιλίππου Μακεδόνι
 [εὐ]εργέτῃ γενομένῳ καὶ προθύμῳ έόντ[ι]
 [εἰ]ς τὴν πόλιν τὴν Πριηνέων δεδοσθαι
 αὐτῷ προσενήν καὶ πολιτείαν καὶ
 [ἐ]γκτησιν γῆς καὶ οἰκίης, καὶ ἀτέλειαν πάντων
 10 ὅσα εἰς τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ πλήγ γῆς,
 καὶ εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν καὶ ἐμ πολέμῳ
 καὶ ἐν εἰρήνῃ ἀσυλεῖ καὶ ἀσπονδεῖ, καὶ ἔφο-
 δον ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον τὸν Πρι[η]-
 νέων πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά· ταῦτα δὲ εἶναι
 15 καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις.

Der Vater des Antigonos, Philippos, ist bisher nur aus Arrian I 29,3 bekannt; vgl. Dittenberger *Orient.* 6 Anm. 8. Antigonos war Befehlshaber der Bundesgenossen; Alexander d. Gr. belehnte ihn in Kelainai mit der Satrapie Phrygien. Da die Autonomie von Priene ausdrücklich hervorgehoben wird, scheint sie eben erteilt worden zu sein. Damit ergibt sich die Zeit bald nach der Schlacht am Granikos 334, wenn auch der Vermerk noch in den Präskripten der nächstfolgenden Jahre erscheint. Eine Zeit der Besetzung durch Persien ging vorher. Die vorsichtige Verkläuterung der ἀτέλεια (s. u.), welche uns, die wir die spätere Laufbahn des Antigonos kennen, kleinlich erscheint, erklärt sich am besten, wenn die Ehrung noch vor der Erhebung zum mächtigen Satrapen erfolgte.

Die Zeitverhältnisse ergeben sich aus Folgendem. Im Thargelion (etwa Mai) 334 siegte Alexander am Granikos. Von da zog er über Sardes nach Ephesos. Aus Ephesos schickte er den Parmenion, um die Unterwerfung von Magnesia a. M. und Tralles anzunehmen, zog also nicht selbst den Weg, den die römische Heerstraße und jetzt die Eisenbahn wählt, über Ajasoluk-Azizieh-Baladjyk, sondern den weit bequemeren über Marathesion (Scala Nova) nach Sokia, südlich der Wasserscheide dem breiten Bette des Sokia-tschai folgend. Er wird

doch wohl selbst in Priene gewesen sein, wo er die Weihung des schon fertigen Tempels übernahm (s. Teil II, erste Nr.). Dann belagerte und eroberte er Milet; in der Mitte des Winters Lykien; von da kam er nach Kelainai, wo er den Antigonos zum Satrapen beförderte; Anfang 333 nach Gordion. Im Metageitnion, d. h. etwa August, erfolgte die Ehrung des Antigonos durch die Priener, offenbar vor oder während der Belagerung von Milet.

Der Dialekt hat noch Ionismen, wie in den ältesten Inschriften von Magnesia; die Formeln sind noch im Flusse. 4 Der Prytane nur hier und im Beschlusse der Ionier vom Panionion (s. unten), vgl. auch die Inschrift von Magnesia Nr. 1 (zu Nr. 3 erwähnt). Vermutlich wurde also schon bei den Beamtenwahlen für 334/3, die im Metageitnion 334 stattfanden, ein Stephanephoros gewählt. Derselbe Übergang fand in Magnesia a. M. erst in der frühen Seleukidenzeit, schwerlich lange vor 250 v. Chr. statt; Kern zu *IMagn.* 5. 8 αὐτῷ ist bei der jetzigen Fassung überflüssig; es hätte Sinn, wenn καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις dastände, was aber erst am Schlusse für alle Ehren nachgetragen ist, oder wenn es wie üblich lautete: ἐπειδὴ Ἀντίγονος — ἐγένετο, δεδοσθαι αὐτῷ. 9f. Abgabefrei sind nur seine häuslichen Bedürfnisse und sein Haus selbst, nicht sein Grundbesitz.

3. Beschluß für Megabyzos von Ephesos (334/3 v. Chr. oder bald nachher).

Inv. 52. Stele, h. 1,62, l. 0,60, t. 0,19, gefunden im Pflaster der byzantinischen Hauptkirche. Profil abgehauen, rechter Rand abgeschnitten. BH 0,02, ZA 0,01. Breite, tiefe, kräftige Schrift ohne Zierratur. Υ etwas geschwungen, Α mit geschwungenem Mittelstrich. Bemerkenswert das in Priene auch sonst häufige Ξ = Ζ. In Berlin. P.

[Ἔ]δοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ,
 [ἐ]πὶ στεφανηφόρου Φορμίωνος, μηνὸς Μετ[αγει]-
 [τν]ῆ[μερ]ᾶς τετραδὶ ἡμέρας, τιμαιοῦς [ἐν] κυρίῳ
 [σ]υλλόγῳ, Πριηνέων αὐτονόμων έόντων· Μετ[α]βύζου
 5 [Μ]εγαβύζου πε[ρὶ] τὰ ἄλλα πρόθυμον έόντ[α] καὶ
 εὖνουν τῷ δήμῳ καὶ περὶ τοῦ ναοῦ τῆς [Ἀθηνᾶς]
 τὴν συντέλεσιν πάσαν προθυμίαν π[οι]ησάμε-
 νον ἐστεφανώσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου χρ[υ]σῷ στε[φάνῳ]
 καὶ εἰκόνι χαλκῇ ὡς καλλίστη, καὶ εἶναι αὐτ[ὸν] πρόξ[ενον]

- 10 καὶ εὐεργέτην τοῦ δήμου, δεδόσθαι δὲ αὐτῷ ἀτ[έλειαν]
 μὲν καὶ τὰ ἄλλα καθότι καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοι[ς καὶ]
 εὐεργέταις, γῆς δὲ ἔγκτησιν ἄχρι τάλαντων π[έντε],
 ἀπεχούσης τῶν ὄρων τῶν πρὸς τ[ῆ]ν Ἐφεσίην μὴ ἐ-
 λάσσονι σταδίων δέκα· τῶν δὲ κ[τ]ημάτων ὧν [οἱ Πέ]-
 15 διεῖς κέκτηνται μὴ εἶναι αὐτῷ κτ[ῆ]σασθαι· εἶν[αι δὲ]
 [α]ὐτῷ καὶ ἐμ πρυτανείῳ σίτησ[ιν], τὸν δὲ ἀνδ[ριάν]-
 [τ]α ἐγδοῦναι μετὰ Μεγαβύζου τοὺς νομοφύ[λακας]
 [το]ύς νομοφυλακοῦντας μῆ[ν]α Βοηδρομιῶ[να καὶ]
 [Πυ]ανοσιῶ[να ἐπὶ στεφανηφόρῳ] Διοφάνευσ· σ[τῆ]σαι
 20 δὲ τὸν ἀνδριάντα ἐν τῷ ἱερῷ [τῆ]ς Ἀθηνᾶς πρὸ [τοῦ με]-
 τωπίου τοῦ ναοῦ καὶ στήλην π[αρά]σ[τῆ]σαι τοῦ[ς] νομο-
 φύλακας ἀναγράψαντας τόδ[ε] τὸ ψήφισμα, τὸ δ[ὲ] ἀνά-
 λωμα εἰς τὸν ἀνδριάντα καὶ τ[ῆ]ν στήλην ὑπ[ε]ρ[ε]τήσαι
 τοὺς νεωποίας Ἀδμητον καὶ . . ἄδα· τὰς δὲ δω[ρεὰς]
 25 τὰς δεδομένας αὐτῷ ἀνα[γ]γίλῃαι τὸν κήρυκα τοῖς
 Διονυσίοις, ὅπως εἰδῶσι π[ά]ν[τ]ες ὅτι δύναται ὁ [δῆμος]
 ὁ Πριηνέων ἀπο[δ]ιδόναι χάρι[τας] τοῖς εὖ ποιούσιν [αὐτόν].
 ἀτελής δὲ ἔστω καὶ τοῦ [ἐξ]α[γ]ωγίου καὶ ἐμφ — —.

Ergänzungen von P. Der von Alexander geweihte Tempel ist eben fertig; dies ergibt ungefähr die Zeit, auch wenn man noch einen gewissen Spielraum nach der Schlacht am Granikos annimmt. Für das Alter spricht auch die Schrift und die Hervorhebung der Autonomie in Z. 4, vgl. Nr. 2.3. Doch ist der Eponyme schon Stephanephoros, nicht mehr wie in 2 Prytane. Megabyzos wird auf der erhaltenen Basis als νεωκόρος τῆς Ἀρτέμιδος τῆς ἐν Ἐφέσῳ bezeichnet (s. unten, Abschnitt III, Ehreninschriften) und könnte nach Wilamowitz dieselbe Person sein, die der große Apelles gemalt hat (Plin. n. h. XXXV 93 pinxit et Megabyzi sacerdotis Dianae Ephesiae pompam) und an den ein Brief Alexanders d. Gr. gerichtet war (Plut. Alex. 42). Vgl. Hicks Brit. Mus. III p. 84. 3 τιμαρεσῖαι: τιμοῦχοι = ἀρχαιρεσῖαι: ἄρχοντες. Die τιμοῦχοι als Inhaber der τιμαί bei den Ioniern entsprechen nach Wilamowitz der lakonischen γερουχία, den Inhabern der γέρη. Über τιμοῦχοι, τιμουχία, τιμουχέοντες in Teos, Sinope, Naukratis, Massalia und auch Messene vgl. Fränkel *I Perg.* S. 181 zu Nr. 251.31.

Die Gleichheit der Formeln legt es nahe, das älteste Dekret aus Magnesia (Kern Nr. 1) als prienisches zu ergänzen; dann hätte außer Magnesia auch Priene den spezifisch ephesischen Monatsnamen Ἀγνιῶν übernommen. Einiges ist sicher, anderes gebe ich nur als Möglichkeit: [ἔδοξεν τῷ δήμῳ], συλλόγ[ου] κυρίου γενομ[ένου] ἐπὶ [Ort der Versammlung, z. B. τῷ Πανιωνίῳ; der Eponyme folgt erst Z. 6; — Ἀ]γνιῶν[ος] διχομ[η]νίης, τιμ[α]ρεσίαις, . . . οἱ πρυταν[ε]ύοντες,] μίος εἰ[πε]· τῷ δεῖνα Μάγνητι (daher in Magnesia aufgestellt!) πολιτ[ε]ίην δεδόσθαι ὑπὸ Πριηνέων, [εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ εἰσαγ[ωγῆ]ν καὶ ἐξαγ[ωγῆ]ν καὶ ἐμ πολ[ι]τέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ ἀσυλεῖ] κ[αὶ] ἀσπονδεῖ, usw. nach Priene Nr. 2. Man kann in Z. 8 nicht umhin, eine auf -εῖς gen. -έων endende Bürgerschaft zu ergänzen; Z. 9 ist voll und sicher ergänzt. War es nicht Priene, sondern eine andere Stadt, etwa Ἰασιέων, Μυλασιέων, so hatte sie ein sehr ähnliches Formelwesen. Die ungebildete Wortbrechung ohne Rücksicht auf die Silben, im Gegensatz zum Alexanderbrief und Antigonosstein Nr. 1.2, fällt dem magnetischen Steinmetzen zur

Last; außerdem würden wir schon wegen des Prytanen (s. zu Nr. 2.4) den Stein in die Zeit vor Alexander setzen.

12 Wenn der Schoinos um dieselbe Zeit in Magnesia (*IMagn.* 8) 38 bis 100 Drachmen, kostete, so waren für 5 Talente = 30000 Drachmen je nach der Güte des Bodens 300 bis 790 Schoinoi zu haben. Philaios von Athen (6.23) bekommt 100 Schoinoi geschenkt. 13 Die Entfernung von Ephesos wird aus der für Priene überhaupt bezeichnenden (s. zu Nr. 2.9) Vorsicht bestimmt; man fürchtete, daß er im Kriegsfalle bei größerer Nähe gemeinsame Sache mit seiner Heimat machen würde. Ebenso suchte man ein Zusammengehen mit der unzuverlässigen Periökenbevölkerung, den Πεδιείς, zu verhindern. 9.16 Die Basis des ehernen Standbildes ist gefunden; s. unter den Ehreninschriften. Megabyzos bezahlte es selbst; daher seine Mitwirkung bei der ἐγδοσις Z. 17 vorgesehen wird. 18 Boedromion und Pyanopsion, die beiden ersten Monate des prienischen Jahres. Der Beschluß ist, wie die meisten, im Metageitnion, dem letzten Monate, gefaßt. Hier ist das durch den Wechsel des Eponymen (2 Phormion, 19 Diophanes) besonders deutlich. 19 Der Stephanephoros Διοφάνης auch im Beschlusse für Apellis Nr. 4, den man wegen der Erwähnung der Autonomie ebenfalls bald nach 334 ansetzen möchte. S. da. 24 Es fehlen 2—3 Buchstaben; ein Name auf ἄς, ἄδος wie Ἡράς zu ergänzen (Crönert). Das Alter dieser Namen bezeugt beispielsweise für Erythrai um 390 der milesische Stein *S.-Ber. Berl. Akad.* 1900, 113 (Ἀπολλᾶς); für Thasos Ende V. Jahrh. *Bull. hell.* XVII 1893, 125,1 (Ἡράς, Πυθαῶς) und mehr; für Chios im IV. Jahrh. Antiphanes bei Ath. III 108 (Μητρᾶς); für das dorische Thera schon im VI. Jahrh. *IG XII 3*, 1609 (Νικοκάς); für Sparta im V. Jahrh. Thuk. V 19. 21 (Μηνᾶς, nach W. Schulze korrupt) usw.; vgl. Bechtel *Ion. Inschr.* S. 60; G. Meyer *Gr. Gramm.* 3 § 345; Kühner-Blass *Gr. Gramm.* I § 136, 4a. 28 ἐμφ[υτευτικοῦ] B. Keil. Das wäre die erste Erwähnung der Emphyteuse oder einer Vorstufe dieser Pachtart.

4. Zwei Beschlüsse für Apellis, Schreiber und Kommandant der Teloneia (frühestens 332/31 und frühestens 327/26).

Inv. 49. Stele in zwei Stücke gebrochen, h. 1,72, l. 0,64—0,67, t. 0,14, gefunden im Pflaster der byzantinischen Hauptkirche. Obenauf zwei Dübellöcher zur Befestigung der Bekrönung. In der Mitte stark abgetreten. BH in Z. 1—48 = 0,013, in Z. 49 ff. = 0,011. ZA oben 0,015, unten 0,01. In Berlin. *Sch. P.*

[Ἀπελλιν Νικ]οφώντος.

Ἐπὶ στεφανηφόρου τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ Διοφάνημ μη-
[ν]ὸς Μετάγεινιῶνος ἐν ἀρχαιρεσίαις, κυρίου συλ-
λόγου γενομένου, Πριηνέων αὐτονόμων ὄντων,
5 Ἀπολλόδοτος Ἀπολλοδώρου εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀπελλίς
Νικοφώντος γραμματεὺς αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου
ἐν τε ταῖς δίκαις καὶ ἐν τῇ τῶν κοινῶν γραμματέων
πίστει καὶ κυριείᾳ καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς κατὰ
τὴν πόλιν πρασσομένοις ἅπασιν ἴσως καὶ δικαί-
10 ως τῇ χρεῖα παρέσχηται τῶν πολιτῶν ἐκάστωι,
καὶ περὶ τοὺς κοινούς τῆς πόλεως ἀγῶνας χρήσι-
μος καὶ πρόθυμος ὢν διατετέλεκεμ περὶ πλείστου
ποιούμενος τὸ τὰ δίκαια φαίνεσθαι πράττων,
νυνὶ δὲ παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἐμπεφάνι-
15 κεν, ὅτι τὰ μὲν πάντα ἔτη περ[α]γμάτευται εἴκοσιν,
τούτων δὲ δεκατέτταρα ἔτη τὴν τοῖς στρατηγοῖς
γραμματείαν ληητιούργηκε δωρεὰν καὶ τοῦ ἀνα-
λώματος τοῦ γινομένου[ν] ἐκ τῶν νόμων τῶν νομο-
φυλάκων καὶ τιμού[χ]ων γραμματεῖ παραλέλυκε τὸν
20 δῆμον, καὶ ὅτι ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ τετράκις ἐστεφ[ά]-
νεται ὑπὸ τοῦ δή[μ]ου, καὶ φ. οὐ(?) . . . εἰμ παραλυθεὶς τῆς
γραμματείας . . . ! Ο Γ . γενέσθαι Ἀγαθῇ
Τύχῃ δεδοχ[θαι] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· παραλεύσ-
[θ]αί τε Ἀπελλιν τῆς γραμματε[ί]ας, καθότι ἡξίωκεν,
25 καὶ ἐπαινᾶ[ν] αὐτόν, ὅτι γραμματεὺς γενόμενος
τῆς γραμματείας ἐσ[τ]ήσατο τῷ δήμῳ,
ὥστε Γ[.] τετράκις στεφαν[ω]θῆναι παρ' αὐτοῦ
καὶ με ἅ τῶν στεφάνων δια-
[τ]ετέλε[κε] πράττων, καὶ στεφανῶ[σαι] στεφάνῳ χρυσέῳ
30 [τ]ῷ ἐ[κ] τοῦ νόμου ἀρετῆς ἕνεκα καὶ δικαιοσύνης, ἣν ἔσ-
[χε] πρὸς τὸν δῆμον τὸν Πριηνέων, καὶ ἀναγγεῖλαι τοῖς
[πρ]ῶτο[ις] Διον[υσ]ίο[ις] ἐν τῷ [θε]ᾶ[τ]ρῳ τὸν τε στέφανον καὶ
τὰς ἄλλας τιμ[ᾶς] αἵς [τ]ε[τ]ί[μ]ηκεν αὐτὸν ὁ δῆμος· τῆς δὲ
ἀναγγελίας ἐ[π]ί[μ]ελε[ῖ]σθαι τὸν ἀγωνοθέτην· δεδοσ-
35 [θαι] δὲ αὐτῷ καὶ προε[δ]ρ[ί]αν ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ ἐμ πρυτα-
[νείῳ] καὶ ἐμ Π[α]ν[ι]ωνίῳ σίτησι καὶ ἀτέλειαν τοῦ
[τε] σώματος καὶ τῶν κατὰ πόλιν ληιουργιῶν πα-
[σῶν]· τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγράψαι εἰς στήλην
[λιθί]νην καὶ στήσαι εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς, ὅπως ἂν
40 [καὶ] ὁ δῆμος φαίνεται τοὺς τὰ δίκαια πράττοντας
τιμ[ᾶ]ν καὶ οἱ ἀποδεικνύμενοι ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως
[αἰ] τοῦ δικαίου προαιρῶνται τῇ χρεῖα παρέχεσθαι
[τ]ῷ δήμῳ· τὸ δ' ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν στήλην καὶ τὴν

- ἀναγραφῇ καὶ τὸν στέφανον ὑπηρετῆσαι τὸν ἐπὶ τῆς
 45 διοικ[ήσε]ως Πυθότιμον ἔσχατον τῇ διχομηνίᾳ τοῦ
 μηνὸς τοῦ Μεταγειτνιώνος καὶ ἐνεγκεῖν ἐν τῷ λόγῳ
 ὃν ἀποδ[ί]δωσι τοῦ μηνὸς τοῦ Βοηδρομιώνος τοῦ ἐπὶ
 Ἱεροκλέους.
 Ἐπὶ στεφανηφόρου τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ Κλείτομ μηνὸς Πανή-
 50 μο[υ, Πολυ]χάρης Πολυχάρους εἶπεν· ἐπειδὴ Ἀπελλίς Νικοφώντος φρούραρ-
 [χος] ἀ[ί]ρεθεις τ[ῆ]ς ἄκρας τῆς ἐν Τηλωνείᾳ καλῶς καὶ φιλοτίμως διεφύλα-
 [ξε] τὸμ [π]ύρ[γ]ογ καὶ ἀπέδωκε τῷ δήμῳ, Ἀγαθῇ Τύχῃ δεδόχθαι τῇ βουλῇ[ι]
 κ[α]ὶ [τῷ] δήμῳ· ἐπαινέσαι τε Ἀπελλίγ καὶ στεφανῶσαι στεφάνῳ χρ[ι]σέωι
 τῷ ἐκ τοῦ νόμο[υ] καὶ ἀ[ν]αγγεῖλαι τοῖς Δι[ο]νυσίοις ἐν τῷ θεάτρῳ ἀρετῆς ἐν[ε]-
 55 [κ]α [κ]αὶ φιλοτιμίας ἣν [ἐ]χ[ω]ν δια[τ]ελεῖ εἰς τὸν δῆμον, τῆς δὲ ἀναγγελίας ἐπ[ι]-
 μεληθῆναι τ[ὸν] ἄγωνοθέτην· τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγράψαι εἰς τὴν σ[τή]-
 λην τὴν ἐν [τῷ] ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς, ἐν ἣ καὶ τὰ πρότερον αὐτῷ δοθέντα
 ὑπὸ τοῦ δήμου ἀναγγέγραπται· [τ]ὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν ἀναγραφὴν[υ]
 ὑπ[η]ρετῆσαι τὸν νεω[π]οίην Θ[εο]γείτονα.

2ff. Wenn schon die Bemerkung Πριηνέων αὐτονόμων ὄντων auf eine Zeit bald nach 334 v. Chr. hinweist (oben zu Nr. 2), so kommt der Name des Stephanephoros hinzu, der vor dem θεός, d. i. vor Zeus Olympios, das Amt bekleidete. Diophanes folgte auf Phormion, unter dem Megabyzos geehrt wurde (Nr. 3.2.19); die Ehrung des Megabyzos möchte man möglichst nahe an die Weihung des Tempels durch Alexander Ende 335/34 setzen, also frühestens 334/33; das ergäbe für Diophanes frühestens 333/32, für den Gott, unter dem der erste Beschluß für Apellis gefaßt wurde, frühestens 332/31. Dann würde freilich die Amtstätigkeit des Apellis, der nach Z. 15 bereits 20 Jahre im Amt war, schon 351/50 begonnen haben, d. h. schon in der Perserzeit, und wir hätten auch das Strategenamt schon für diese Zeit bezeugt. [Wer dies für unmöglich hält und die Tätigkeit des Apellis erst von 334 an beginnen läßt, muß entweder zwei Stephanephoren Diophanes annehmen, einen für die Megabyzosinschrift und einen für unsere, oder er muß auch Megabyzos erst lange nach der Weihung des Tempels geehrt sein lassen. Beides scheint mir weniger wahrscheinlich als die obige Darlegung.] Nun ist 352 das Jahr, in dem Athen die neue Kleruchie nach Samos aussandte. Vielleicht hing der Beginn der Tätigkeit des Apellis mit der Neugründung von Priene zusammen (vgl. zu Nr. 5).

14ff. Apellis bittet, nachdem er 20 Jahre dem Vaterland in ernsten Zeiten (Z. 11) umsonst gedient, davon 14 als Schreiber der Strategen, Nomophylaken und [τιμοῦ]χοι, daß man ihn von diesem Amt entbinde. 16 δεκατέττα wie 13.29 πρᾶττων Atticismus, bezeichnend für die politische Tendenz. 21. 22 kaum καὶ φρούραρχος ἡξίωκε γενέσθαι; die Reste

führen auf γραμματείας I [ἐπιν]οεῖ. 26 ‚Daß er dem Demos für seine γραμματεία keine Kosten machte‘. 27 Etwa π[α]ρ’ αὐτοῦ durch Versehen wiederholt? 45 Die Ausfertigung der Urkunde soll spätestens (ἔσχατον ‚spätestens‘ wie im Bestattungsgesetz von Gambreion Dittenberger *Syll.* 2 879,11 ἐπιτελεῖν ἔσχατον ἐν τρισὶ μηνσίν) in der Mitte des letzten Monats des alten, die Rechenschaftsablegung im ersten Monat des neuen Jahres erfolgen.

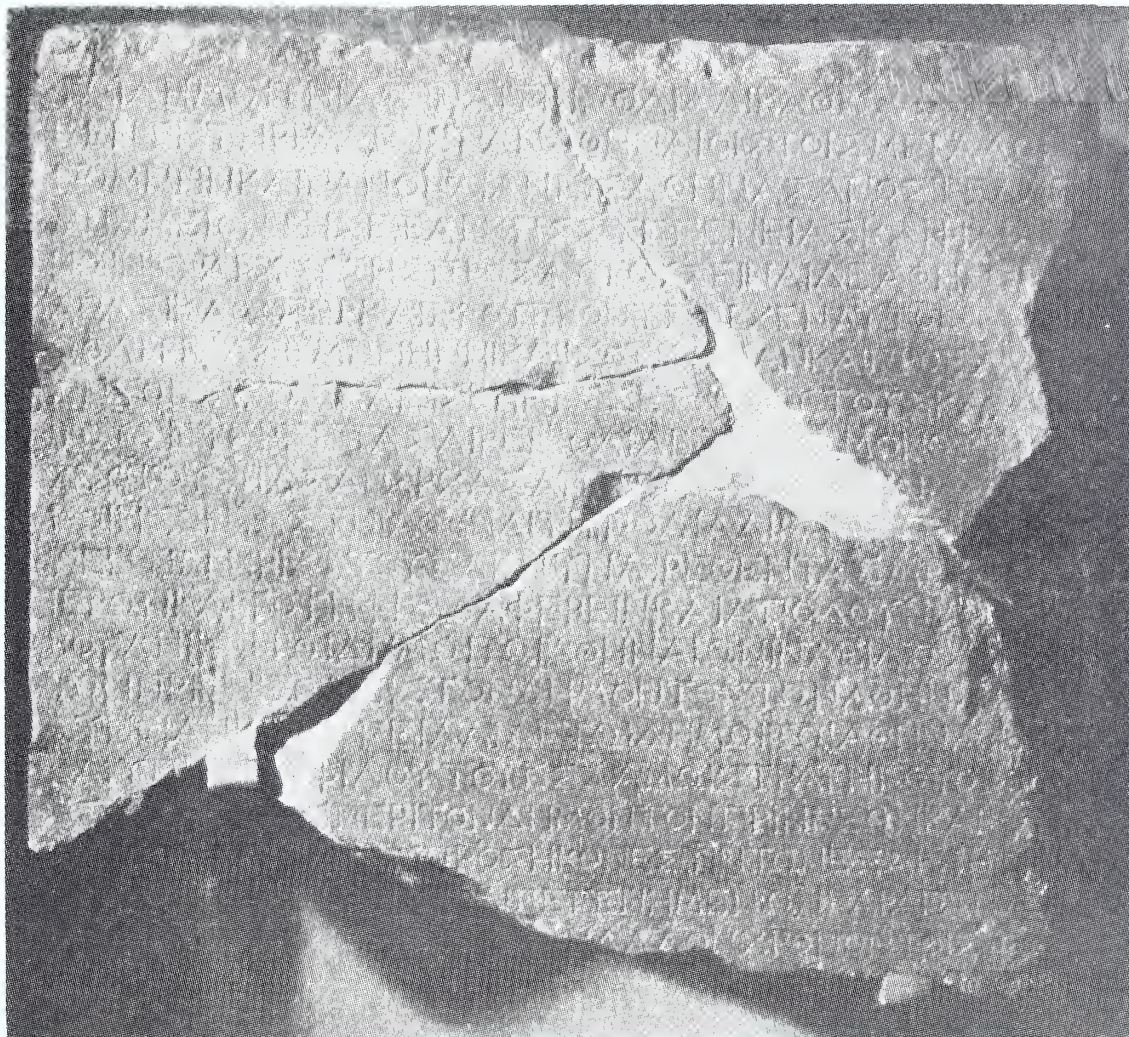
49ff. Seit dem ersten Dekret sind mindestens das Jahr des Hierokles und das des Kleitos verstrichen, vielleicht auch eine größere Anzahl von Jahren. Da sich im Präskript des ersten Beschlusses für Apellis der Vermerk Πριηνέων αὐτονόμων ὄντων findet, der in dem für Philaios aus Athen (Nr. 6) unter Stephanephoros — γόρας und dem für Theodoros aus Milet (Nr. 7) unter Stephanephoros — δρολινος (?) wiederkehrt, während er im zweiten Dekret für Apellis unter Kleitos und im Beschlusse für die Richter aus Phokaia usw. ebenfalls unter Kleitos (Nr. 8) fehlt, wird man das Jahr des Kleitos für später halten als die Jahre, in denen man noch den Besitz der eben wiedererlangten Autonomie ausdrücklich betonen zu müssen glaubte. Dies ergibt, wenn Apellis I nicht vor 332/31 fällt, für Apellis II nicht vor 327/26 v. Chr. Wieviel später möglich ist, lasse ich dahingestellt. 42 προιαρῶνται zu Schwyzer-Meisterhans *Gramm. att. Inscr.* 3 § 16c. 50 Der Antragsteller [Πολυ]χάρης Πολυχάρους war schwerlich ein Bruder des Αυσίας Πολυχάρους, der das Dekret für Nymphon Nr. 22 beantragt hat, eher der Vater. Für die Chronologie folgt nichts aus dem Namen. 51 Τηλωνεία die Burg von Priene; s. *Priene* 184.

5. Beschluß für Athen und die dortigen Panathenäen (kurz vor 326/5 v. Chr.).

Inv. 208. Vier zusammenpassende Stücke einer Stele, zusammen gefunden in einem der späten Anbauten des oberen Gymnasions. Rechter und linker Rand erhalten, oben abgehauen, unten und hinten gebrochen; breit oben 0,82, gr. H. 0,78, gr. T. 0,24. BH 0,02, ZA 0,015. Monumentale Schrift des IV. Jahrh. *Sch, P.* In Berlin.

Mehrere Zeilen fehlen.

. Α / Ο γ · ἐ[δοξε τῇ βουλῇ καὶ]
 τῷ δήμῳ· τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Πολιάδι καθ’ [ἐκάστην]

πεντετηρίδα τοῖς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις
 πομπὴν καὶ πανοπλίαν εἰς Ἀθήνας ἀποστέλλει[ν]
 5 μνημεῖον τῆς ἐξ ἀρχῆς συγγενείας καὶ φιλίας
 ἡμῖν ὑπαρχούσης πρὸς αὐτούς· εἶναι δὲ Ἀθη[ναίους]
 ἅπασι καθάπερ καὶ πρότερον ὑπῆρχεν αὐτοῖς [καὶ]
 πολιτείαν ἐμ Πριήνῃ καὶ ἰσοτέλ[ε]ιαν καὶ προεδ[ρίαν]
 ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ εἰσκηρύσσεσθ[αι] αὐτοὺς καθά[περ]
 10 τοὺς εὐεργέτας· αἰρεῖσθαι δὲ τ[ὸν δῆ]μον θεωρο[ύς]
 δύο τοὺς τὰς ἀπαρχὰς ἀπ[ο]ί[σ]οντας καὶ τὰ ἱερὰ
 ποιήσοντας τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Πολιάδι κα[θ'] ἐκάστην
 πεντετηρίδα, τοὺς δὲ νῦν αἰρεθέντας με[τὰ τῶν]
 ἱερῶν καὶ τὸ ψήφισμα φέρειν καὶ ἀποδοῦν[αι τῇ]
 15 βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῶν Ἀθηναίων, ἵνα εἰδῶσ[ι τὴν]
 τῶν Πριηνέων εἰς τὸν δῆμον τὸν τῶν Ἀθηναίων
 εὖνοιαν· ἐ[πα]γγεῖλαι δὲ τῷ δήμῳ τῷ Ἀθηναίων
 καὶ ὑπὲρ[ρ Δι]φίλου τοῦ ἐς Σάμῳ στρατηγοῦ, ὅτ[ι]

ἐσ[τὶν εὖνου]ς περὶ τὸν δῆμον τὸν Πριηνέων καὶ [ἐπι]-
 20 [μελείται καθώ]ς προσήκόν ἐστιν τῶν ἐξ ἀρχῆ[ς συγ]-
 [γενῶν καὶ συμμάχων] γεγενημένων παρὰ πάν[τα τὸν]
 [χρόνον, ὅπως καὶ εἰς τ]ὸν ἄλλον χρόνον τοῖς
 [. π[ρο]

Für die Wiederherstellung des Präskripts gibt es verschiedene Möglichkeiten, vgl. Nr. 2 ff. 1 wol - - μ[α]χ[ο]ς (Vater) εἶπε[ν]. 3 ἐκάστην. Von den Unterteilen aller Buchstaben außer dem κ sind noch Reste erhalten. 5 πανοπλίαν. P erinnert an die fast gleichzeitige Weihung einer Panoplie an die Athena Plias durch Alexander Arr. I 11, 7; Diod. XVII 17, 6 ff. und an die Sendung einer eben solchen durch die Kolophonier im Jahre des Archon Anaxikrates 307/6 v. Chr. für die Panathenäen: IG II 164 und II 5, 240 b (zusammengesetzt von Wilhelm Beibl. Österr. Jahresh. I 1898, 45). 9 Auf diesen Beschluß nimmt der attische IG II 5, 281 b (nach Koehler nicht älter als das Ende des IV. Jahrh.) Rücksicht: ἐπειδὴ καὶ οἱ πα[τέρες] — — — | πολιτευομένοις πρὸς τὸν [δῆμον]. 14 Der Tempuswechsel erklärt sich aus der Konstruktion: τὸ ψήφισμα φέροντα ἀποδοῦναι (Wilamowitz). 17 Das E ist sicher, wie die Abbildung zeigt. 19 Διφίλου eher als Σωφίλου. In der attischen Inschrift kurz vor 326/5 IG II 808 a 140 (vgl. 17. 130) könnte nach Kirchner ergänzt werden:

[στρατη]γῶι εἰς Σάμον· | [Διφίλω]ι Αἰζωνεῖ, indem dann Ἰλαρον Διφίλου Αἰζωνέως θυγάτηρ (IG II 1762) seine Tochter wäre. Vgl. Kirchner *Prosop. Att.* 4467. 4474. Dann würde die Zeit der prienischen Urkunde ebenfalls kurz vor 326/5 fallen. Kirchner setzt jetzt IG II 808 a 140 um 332/31 an. Arist. Ἀθ. πολ. 62, 2 λαμβάνουσι δὲ καὶ ὅσαι ἀποστέλλονται ἀρχαὶ εἰς Σάμον ἢ Σκύρον ἢ Λήμνον ἢ Ἰμβρον εἰς σίτησιν ἀργύριον. Athen kam 365 durch Timotheos in den Besitz von Samos, führte dorthin mehrfach (auch 361 und 352) Kleruchen aus und behauptete sich im Besitze auch durch die Zeit des Bundesgenossenkrieges hindurch bis zum Jahre 322 (vgl. Dittenberger *Syll.*² 162; E. Meyer *Gesch. Altert.* V 965). Mit Samos kam Athen natürlich auch in den Besitz der samischen Peraea, soweit es der mächtige Maussollos zuließ; nach seinem Tode 353 konnte Athen für kurze Zeit mehr Freiheit zum Eingreifen gehabt haben und damals für Priene gewirkt, vielleicht an der Neugründung der Stadt teilgenommen haben. Näheres in der Einleitung. 20—22 Ergänzungen zum Teil von Wilamowitz.

6. Beschluß für Philaios aus Athen (nicht vor 330/29 v. Chr.).

Inv. 57. Stele oben profiliert, unten abgebrochen. Gr. II. 0,93, l. 0,47, t. 0,17. Schrift einfach, dem IV. Jahrhundert entsprechend, Σ öfter mit parallelen Schenkeln. BII = ZA 0,011. Gefunden im Pflaster der Hauptkirche; jetzt in Berlin. Sch. P.

Φιλαίωι Φιλί[σ]τίδου Ἀθηναίωι.

[Ἐπὶ στεφανηφόρου — — γ]όρου [μηνός]
 [Μεταγεινιώνος (Tag) ἐν κυρίωι συλ]-
 λό[γ]ωι, Πριηνέω[ν αὐτο]ν[όμων ὄντω]ν, ἔδο]-
 5 [ξε] [τ]ῇ βουλῇ καὶ [τ]ῶι [δ]ή[μ]ωι, γνώμη [τι]-
 μούχων· ἐπειδὴ Φίλαιος [Φ]ιλιστίδου Ἀ[θη]-
 ναῖος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὢν διατέλει [πε]ρ[ὶ]
 τὸν δῆμον τὸμ Πριηνέων καὶ ἰδ[ί]αι το[ύς]
 ἐντυγχάνον[τας] τῶμ πολιτῶν ἐ[ὕ]ε[ρ]γε-
 10 τεί καὶ κοινῇ παντὸς τοῦ δήμου καλῶ[ς]
 καὶ φιλοτίμως ἐπιμελείται, δεδόχθαι αὐ]-
 τὸν εἶναι πρόξενον καὶ εὐεργ[έ]την, δεδό[σ]-
 θαι δὲ αὐτῶι καὶ πολιτε[ί]αν καὶ ἱερῶν μετο[υσ]-
 αν καὶ ἀρχείω[ν], καὶ ἔγκτησιν γῆ[ς] καὶ οἰκί[ας]
 15 καὶ ἀτέλειαν ὣν ἂν εἰσάγῃ[ται] καὶ ἐξάγ[ηται]
 [εἰς] τὸν ἴδιον οἶκον, καὶ εἰσαγ[ω]γὴν καὶ [ἐξ]α-
 [γ]ωγὴν καὶ ἐμ πολέμωι καὶ ἐν εἰρήνῃ κατ[ὰ] εἶ[σ]-
 [πλ]ουν καὶ ἔκπλουν ἀσυλ[ε]ὶ καὶ ἀσπον[δε]ί
 [καὶ] προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν καὶ πρό[σο]-
 20 δον πρὸς τῇμ βουλῇ καὶ τὸν δῆμον [ἐ]-

[ά]ν του δέ[η]ται πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά· [δε]-
 [δ]όσθαι δὲ αὐτῷ δωρεὰν τῆς ψιλῆς χ[ώ]-
 ρ[α]ς σχοίνους ἑκατόν· ταῦτα δὲ εἶνα[ι καὶ]
 αὐτῷ καὶ ἐκ[τ]όνοις, ἵνα εἰδῶσιν ἅπ[αν]-
 25 τες ὅτι ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων ὑφ' ὧν [ἄν εὖ]
 πάθῃ ἐπίσταται χάριτας ἀποδιδόναι ἁ]-
 ξίας τῶν εὐ[ε]ργετημάτων· τὸ δὲ ψή[φισ]-
 μα τόδε ἀναγράψαι εἰς στήλην [λ]ιθί[νην]
 [καὶ σ]τήσαι εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς· [τὸ]
 30 [δὲ ἀν]άλωμα ὑπηρετῆσαι τὸν οἶκο[νό]-
 [μον].

14 ἀρχεῖω 24 ἐκτόνοις 27 εὐεργετημάτων 28 ΔΙ-
 ΘΙΝΗΝ

Aus der Verleihung der Politie an einen Athener Z. 13 müßte logischerweise geschlossen werden, daß die Athener zu der Zeit noch nicht in corpore das prienische Bürgerrecht besaßen. Dann müßte die Urkunde erheblich älter sein als Nr. 5, wo dieses Bürgerrecht verliehen und als schon früher vorhanden (Z. 8 καθάπερ καὶ πρότερον ὑπῆρχεν αὐτοῖς) voraus-

gesetzt wird. Aber es wäre auch denkbar, daß man die üblichen Ehren beschlossen hätte, ohne zu berücksichtigen, daß eine davon, die Politie, dem Athener schon als solchen zustand. Es geht kaum an, den Stephanephoren — γ]όρας mit dem aus dem Rhodierspruch Nr. 37,66 bekannten Ἀθηναγόρας gleichzusetzen (305 v. Chr. nach Hicks, 301 nach Lenschau); wahrscheinlich fällt er bald nach 331/30 v. Chr. Die Münzen bieten einen Λυσσαγό(ρας). 23 σχοίνους ἑκατόν vgl. zu 4,12.

7. Beschluß für Theodoros von Milet (nicht vor 330/29 v. Chr.).

Inv. 271. Marmorstele, l. 0,395, h. 0,975, rechts zum Teil an der Vorderseite abgemeißelt; verbaut im Pflaster des ‚Musterhauses‘ (Priene 285ff.). Die Schrift ist dünn und mit Querstrichen geziert, sieht also trotz der guten Formen des Ν und ξ nicht so alt aus, wie es nach dem Präskript scheint. BH 0,01, ZA 0,013. P. Abklatsch.

[Ἐπὶ στεφανηφόρου] ΔΡΟΛΙΝ.
 [μηνὸς Μεταγ]ειτνῶνος ἐν ἀρχαιρεσί-
 [αις, κυρίου συ]λλόγου γενομένου, [Πρι]-
 [ηνέων α]ὑτονόμ[ω]ν ὄντων, Γο . .
 5 [. εἶπε]ν· ἐ[παιδὴ Θεόδωρος Ἀρι?]-
 στογέτους Μιλή[σιος ἀνὴρ ἀγαθὸς ὦν]
 [κοι]νῇ τε τῇ πό[λει χρήσιμός ἐστιν]
 [ιδίαι τε] τοῖς ἀπα[ντῶσιν αὐτῷ χαρί]-
 [Ζ]εῖται, δεδ[όχ]θα[ι τῷ δήμῳ· ἐπ]ηινῇ]-
 10 [σθα]ί Θεόδωρον ἐ[φ' ἧ] ἔχει εὐνοία, ὑπάρ]-
 χειν δὲ αὐτῷ καὶ [ἐκ]κτησιγ γῆς καὶ οἰ]-
 κίας καὶ ἀτέλεια[ν πάντων ὧν ἂν εἰσ]-
 ἀγῃ εἰς τὸν ἴδιον [οἶκον, καὶ ἔκ]πλουν
 καὶ εἰσπλουν καὶ ἐ[μ πολέμῳ καὶ ἐν]
 15 εἰρήνῃ ἀσυλεῖ κα[ὶ] ἀσπονδεῖ, καὶ ἐ[μ]-
 [ρ]ώγ καὶ ἀρχεῖωμ μ[ε]τουσίαγ, καὶ πρόσ]-
 οδομ πρὸς τῇ βο[υλῇ καὶ τὸν δῆμον]
 πρώτῳ μετὰ τὰ ἱε[ρά, καὶ προεδρίαν]
 ἐν τοῖς ἀγῶσι, καὶ [ἐμ πρυτανείῳ σίτῃ]-
 20 σιν· ταῦτα δὲ ὑπάρ[χειν καὶ αὐτῷ καὶ]
 ἐκτόνοις· τὸ δὲ ψή[φισμα τόδε ἀνα]-
 γράψαι εἰς στήλη[ν λιθίνηγ καὶ]
 στήσαι εἰς τὸ ἱερό[ν τῆς Ἀθηνᾶς].

Milet wurde 334 durch Alexander der Freiheit beraubt, erst 313 wieder autonom; in späteren Zeiten waren die Beziehungen zu Milet öfter getrübt; s. Nr. 26 ff. Doch konnte ein Einzelner zu jeder Zeit geehrt werden.

1 Der Name des Eponymen außer ΔΡΟ unsicher; ob Μάνδρο —? 4. 5 ob γ[νύ]μη τιμούχων?

8. Beschluß für Richter aus Phokaia, einer unbekannten Stadt und Astypalaia (frühestens 328/27 v. Chr.).

A) Inv. 163. Marmorstele, oben profiliert, unten gebrochen: gr. L. 0,515, gr. H. 0,52, T. 0,15. Elegante Schrift mit verbreiterten Strichenden; Α Σ und Ξ Γ Υ (geschwungene Striche); ΒΗ und ΖΑ 0,01. Zwischen dem Profil und der ersten Zeile sind Reste einer älteren ausradierten Inschrift zu erkennen. Gefunden beim Asklepiostempel. P, Abklatsch. — B) Inv. 234 scheint mir dazu das Unterteil zu sein. Stele, unten mit Zapfen, nach oben sich verjüngend, unten 0,55 l., gr. H. 1,30, T. 0,15. Gefunden auf der Treppe(nstraße?) oberhalb des Brunnchens (= Priene 78 Abb. 46). Sch, P. Abklatsch.

A) [Ἐπὶ] στεφανηφόρου Κλείτου μηνὸς Μεταγειν[ιῶνος],
[γνύ]μη [τι]μούχων· ἐπειδὴ ὁ δῆμος[ς] ὁ τε Φωκαί[ε]ων καὶ . . .]
. . . . Ιων [κ]αὶ Ἀστυπαλαίων αἰτησαμένων ἡμῶ[ν δι]-
[καστήριον] ἐπὶ τὰ συμβόλαια τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια ἀ[πέ]-
5 [στε]λεν ἡμῖν ἄνδρας καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἀκόλουθα πρ[άτ]-
[τοντας τ]ῇ πρὸς τὸν δῆμον αὐτῶ[ν] ὑπαρχούσῃ εὐνοίᾳ, οἱ τ[ε]
[παραγ]ε[ν]όμενοι δικασταὶ πᾶσαν παρέσχοντο φιλοτιμ[ί]-
[αν] πρ[ὸς] τὸ διαλύειν τοὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασιν ὄντας, [καὶ]
[τὰς] μὲν ἐδίκασαν τῶν δικῶν τῇ ψήφ[ω] κατὰ τοὺς νόμ[ους]
10 [ὀρθῶ]ς, τὰς δ[ὲ] συνέλυσαν ἴσω[ς] καὶ δικαίως, εἰς ὁμόνοιαν [καὶ]
[προθ]υμίᾳ προαιρούμενοι τ[ὸν] δῆμον τὸμ Πριηνέων κ[α]-
[θιστάν]αι· δεδ[ό]χθαι τῇ βουλ[ῇ] καὶ τῷ δήμῳ· ὅπως ἄ[ν]
[γένηται] φ[α]νερ[ὸς] ὅ[τι] ὁ [δῆμ]ος ὁ Πριηνέων(ν) ἐπίσταται τοὺς
[καλοὺς] καταθ[ο]ύς ἄνδρας καὶ ἀ[εὶ] τινος χ[ρ]ε[ί]ας π[α]ρα[ίτι]-
15 [ους] τιμάν, τὰς ἀξίας ἐκά[σ]τ[ω]ι χάριτας ἀποδ[ίδ]ου[ς] τῶν
[.] πολ[ι]τῶν καὶ ξέ-
[νων] PA . . O .

B) . . ΛΕ — — — — —
20 . . Ρ Γ Γ Ι — — — — —
— — — — —
. χων εξαΓ[— — — — — τὸν δῆμον]
τὸμ Πρ[ι]ηνέων· ἐπαι[νέσαι] δὲ καὶ τοὺς πρεσβευτὰς τοὺς ἀπο-
σταλέντας Φωκαίεωμ μ[ὲν] — — — — —, — — —]
25 δος, Θράσυλλον Ἀθη[ν — — — — —, — — — — —] ὡν δέ
. Λ, Καλλίαν Ἀρισ[τ], Ἀστυπαλαί-
ων δὲ Νόσσον Ἑλπινίκου, Νίκωνα Ν — — — — —, — — — — —
[Τ]ελεσάρχου ἀρετῆς ἔνεκα καὶ δικαιοσύνης καὶ καλοκάγαθίας ἧς εἶχον]
περὶ τὰς κρίσεις, καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον τῶν δικαστηρίων ἐκάστην]
30 [τε] πόλιν στεφάνωι χρυσέωι τῷ ἐκ τοῦ νόμου· τῆς δὲ ἀναγορεύ]-
[σεως] τοῦ στεφάνου τὴν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι [τὸν ἀγωνο]-
[θέ]την τοῖς πρώτ[οις] Δ[ιο]νυσίοις τραγιδῶ[ν] τῷ[ι] ἀγῶνι, δη-
[λ]οῦν[τα] διὰ τῆς ἀναγ[ε]λ[ί]ας τὰς αἰτίας [δι'] ἃς τιμῶνται·
εἶναι δὲ αὐτοὺς καὶ προ[ξ]ένους καὶ εὐεργέ[τας] τοῦ δήμου]

(Fortsetzung auf S. 14)

Die ältesten datierten Urkunden (zu Nr. 1—8).

Die meisten fallen sicher in den letzten Monat des Antsjahres, den Metageitnion, in dem die Neuwahlen (τιμαρεσίαι oder ἀρχαιρεσίαι) stattfanden; also etwa in den August oder September.

A Prytanen Ἀμύντωρ Χῖος		Panionion-Inschriften s. Abschnitt I am Ende Kern I <i>Magn.</i> 1 ^{1a)}		συλλόγου κυρίου γενομένου		μ. Ἀγνηιώνος τιμαρεσίαις 2. Μεταγειν.	 μιος εἶπε	
vor 335/4		335/4 Nr. 2 (Antigonos) ^{1b)}		κύριου συλλόγου γενομένου		kein Antragsteller			
BStephane- phoren		334/3 } 333/2 } 332/1 } 331/0 }		Πριηνέων αὐτο- νόμων ὄντων (seit Sommer 334)		τιμαρεσίαις			
Φορμίων Διοφάνης ὁ θεός Ἱεροκλῆς		334/3 } 333/2 } 332/1 } 331/0 }		33 (Megabyzos) ^{1b)} 4 (Apellis I) ²⁾		κύριου συλλόγου γενομένου ἐν ἀρχαιρεσίαις		/ Ἀπολλόδοτος Ἀπολλοδώρου εἶπεν.	
— Ἱόρας ΔΡΟΛΙΝ, }		nicht vor 330/29 " " 6 (Philaos aus Athen) ^{1b)} " " 7 (Theodoros aus Milet) ³⁾		Πρ. αὐτ. ὄντων [ἐν κυρίῳ συλλόγῳ] κύριου συλλόγου γενομένου		[Μεταγειν.] μ. Μετ. ἐν ἀρ- χαρεσίαις		γνώμη τιμούχων. γνώμη [dasselbe?]	
Κλεῖτος ὁ θεός		328/7 } 327/6 } " " 8 (Phokäer etc.) ⁴⁾ " " 5 (Apellis II) ²⁾		fortgefallen. } fortgefallen.		Μεταγειν. Πανήμου		γνώμη τιμούχων Πολυχάρης Πολυχάρους εἶπεν	

Zwischen 334/33 und 331/30 ist keine Lücke. Hinter Ἱεροκλῆς 331/30 und hinter — Ἱόρας, ΔΡΟΛΙΝ (die in umgekehrter Reihe und auch mit Unterbrechung durch einen oder mehrere Stephanephoren gefolgt sein können) darf man noch je einen oder mehrere Namen einschieben. Hier scheint nur die relative Zeitfolge sicher zu sein. Näheres siehe zu den betreffenden Urkunden.

^{1a)} ἔδοξεν τῷ δήμῳ. ^{1b)} ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. ²⁾ nur ὁ δέῖνα εἶπε, aber dann δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ (reiner Antrag). ³⁾ nur εἶπεν, dann nur Platz für δεδόχθαι τῷ δήμῳ. ⁴⁾ nur γνώμη τιμούχων, aber dann wie bei 2).

Von sonstigen Inschriften hat der Vertrag mit Maroneia Nr. 9, noch aus dem IV. Jahrh. und sogar mit Dialektformen, ἔδοξε Πριηνέων τῷ δήμῳ; der Beschluß für Lysimachos Nr. 12 ἔδοξε τῷ δήμῳ γνώμῃ στρατηγῶν; der II. Beschluß für Larichos Nr. 16 ebenso, der III. Beschluß dagegen ὁ δέῖνα εἶπεν, aber δεδόχθαι τῇ β. κ. τ. δ. (nach 281). Ebenso der I. und anscheinend auch der II. Beschluß für Nymphon Nr. 17. 18. Ganz allein steht der Beschluß für Euandros von Larisa Nr. 12, bald nach 300, ἔδοξε τ. β. κ. τ. δ. γνώμῃ συνέδρων—δεδόχθαι τῷ δήμῳ. Die von Swoboda *Griech. Volksbesch.* 125f. aufgestellten zwei Typen: 1. ἔδοξε τ. β. κ. τ. δ. — ὁ δέῖνα — εἶπεν — δεδόχθαι τ. β. κ. τ. δ. und 2. ἔδοξε τ. δ. — γνώμῃ στρατηγῶν — δεδόχθαι τ. δ. gehen also vielfach ineinander über.

[πρόσοδομ πρὸς τῇ]μ βουλῇγ καὶ τὸν δῆ-
 5 [μον τὸμ Πριηνέων π]ρώτῳ μετὰ τὰ ἱε-
 [ρά· ταῦτα δὲ ὑπάρχει]γ καὶ αὐτῷ καὶ ἐκγό-
 [νοισ· τὸ δὲ (ψήφισμα) ἀναγράφει] εἰς στήλην λιθί-
 [νηγ καὶ στήσαι εἰς] τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς.

7 für ψήφισμα ist kein Platz; das Wort scheint ausgelassen gewesen zu sein. καὶ ἀναγράφει unwahrscheinlich.

10. Beschluß über Rechtsverhältnisse mit Maroneia (IV. Jahrh.).

Inv. 16. Stele aus bläulichem geflecktem Marmor, l. 0,495, h. 0,92, t. 0,17; Schrift des IV. Jahrh. v. Chr., zumeist sehr abgetreten, da der Stein im Fußboden der byzantinischen Hauptkirche lag. BH 0,013, ZA 0,008. Sch. P. In Berlin.

[Ἔ]δοξε Π[ρ]ο[ι]η[ν]έων τῷ δ[ή]μῳ μ[η]ν[ος] (?) Bw- (so!)
 [ηδρ]ο[μ]ίωνος τρίτῃ (?) ἵστα[μ]έ[νου, ἐπὶ σ]τεφα-
 [ν]ηφόρο[υ] Φίλων[ος, . . .] Φ[. . .] εἶπεν· ἐπειδὴ M[α]-
 [ρ]ωνίται [πολ]λάκις σι
 5 αμ Λ Λ τ[ῇ] [πό]λε[ι]
 [τ]ῇ Πριηνέων] π[ολ]ίται IE
 Ο[. . .] καὶ τῇρ τῷ[ν] πολιτῶν
 ΤΟ Λ ἐπ[α]-
 [ν]έ[σ]ται μ[ε]ν τοὺς Μαρωνίτας ὅ[τ]ι [ἄνδρες ἀγα]-
 10 θ[οὶ] ἰ Ἰ Γων τοὺς
 ΦΙ . NEY/. ἰ οὐν[τ]ω[ν] εἶναι δὲ Μαρωνί-
 [νίτα(?)ς] πολιτείαν καὶ] ν μετέ-
 [ναι] δ' αὐτοῖς καὶ τῶν ἄλλων καὶ ἱερ[ῶν] κ[α]ὶ ἀρ-
 χε[ῖ]ω[ν] ὅσων καὶ Πριηνέοσι μέτεστιν]
 15 ΕΙ Λ/. ἥν δέ] τις Μα-
 [ρ]ωνιτέω[ν] ἀδικῇ τινα Πριηνέων, ἐπαγγεῖλαι
 [πρ]ὸς τὸ γ[ρ]αμ[μ]α[τ]έα τῆς βουλῆς καὶ τοὺς τι-
 μούχους τῷ[ν] — — — — — — — — — —
 κεῖ[ν] τ[ῇ] πό[λ]ει Ν — — — — — — — — — —
 20 στήμ Π[ρ]ο[ι]η[ν]έων ἥν δέ τις Πριηνέων ἀδι-
 κῇ τιν[α] Μαρωνιτέων ἢ τῶν οἰκούντων ἐμ Πριηνέ-
 νῃ ἢ τῶν εἰσα[φικνουμένων] εἰς τὴν χώραν τὴν Πριηνέων,
 ἐπαγγεῖλαι ἐλ [λόγωι] τοὺς]
 δὲ τιμούχους συ[ν] ἐν ἡ]-
 25 μέραις τρισίν, ὅσ[α]ι τ[— — — — —] τὰς δέ]
 [σ]υναρχίας κρίναι τ[ὴν] δίκην — — — — — — — — — —, ὅ]-
 πως ὁ Μαρωνίτης ἐξ ΕΙ ἰ ἥν δέ τινος ἐ]
 [α]γγεῖλαντος οἱ τιμούχοι μ[ὴ] ποιῶσι τὰς δί]-
 κας μηδὲ κρίνῃσι ἐν ταῖς τρισί[ν] ἡμέραις, ἢ[ν] μ[ὴ]
 30 [τ]ῶν ἀρχέων τι κωλύσει γίνεσθαι [τὰς κρίσ]ει[ς] ἐν]
 [τ]ῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ, ὀφείλειν τοὺς αἰτίο[υ]ς
 δραχμὰς χιλίας· εἶναι δὲ τοῖς αἰτίοις δικάσασθαι
 καὶ τῷ Μαρωνίτῃ καὶ Πριηνέων τῷ βουλομέ[ν]ῳ
 κατομόσαντα κατὰ τὸν νόμον ὡς βλάπτο[υ]σι]
 35 τὴμ πόλιν, τὴν δὲ καταδίκην γίνεσθαι τοῦ [Μαρωνί]-
 τεω· καὶ ἂν τις ἀφικνήται Μαρωνιτέων
 ποιοῦντων Πριηνέω[ν], — — — — — — — — — —

Maroneia, Kolonie von Chios, seit 353 v. Chr. von Philipp besetzt (Polyaen. IV 22, 2; Schäfer *Demosthenes*² I 443. II 246). Die ionischen Formen lassen an die ersten Jahre nach 334, wenn nicht eine noch frühere Zeit denken. Für die Namensform *Μαρωνιτέων* vgl. Bechtel *SGDI* 5684.

Lesung beruht ganz auf *P*; auch die meisten Ergänzungen. 1. 2 *Bw*[δρ]ο durch Größe der Lücke ausgeschlossen; also wohl Schreibfehler. 2 *τρίτη* entspricht dem Raum und den Spuren !...! [η]. 10 *ΥΩΝΤΟΥΣ* möglich *P*. 19 Anfang nach dem Stein vielleicht *κευντις*. 36 *ἄν* sicher.

11. Beschluß einer Feier zur Erinnerung an die wiedererlangte Freiheit (um 297 v. Chr.).

Inv. 248. Stele; nur links Rand, sonst gebrochen; gr. L. 0,41, gr. H. 0,67, T. 0,10. Einfache breite Schrift mit mäßig verstärkten Strichenden: Σ mit fast parallelen Schenkeln. BH, ZA 0,01. Athenaterrasse; jetzt in Berlin. *P*.

(Es fehlt viel)

- ντα ταῖς — — — — — — — — — —
 [..... ἡ]γωνίσατο πρ[ὸς — — — — — — — — — —]
 [..... ἐπιστ]άμ[ε]νος οὐχ ὅμοιο — — — — — — — — — —
 [..... αὐ]τῷ τε καὶ τοῖς ἀντι[α]ξαμένοις, προθυμη]-
 5 [θέντων] μὲν ὑ[πὸ τῆς] ὠφελίας ὧν ἔμελ[λον] τυχεῖν συγκιν]-
 [δυνεύ]σιν αὐ[τῷ]· [τ]ε ὑπὲρ τῆς σωτηρ[ί]ας ἀπάντων τῶν πολι]-
 [τ]ῶν, [ἡ]περ ἀναγκαῖον ἦν διασώζειν — — — — — καὶ τῶν μὲν
 πολιτῶν ἀ[π]άντων ἀνδρῶν ἀγαθῶν γενομένων, ὄντων δὲ καὶ τῶν τιμού]-
 χων δόξ[η]ς ἀξίωγ καὶ τῶν τῷ δῆμ[ω]ι κατὰ τὸν ἐνστάνα πόλε]-
 10 μοι πεπρα[γ]μένωγ, καὶ κινδυνευ[όντων] ἀπάντων ἀπολέσθαι ἄνευ
 [τῆς] τῶν θεῶν προνοίας, συνέβη [τ]ε τῷ δήμῳ τοὺς τε τυραννοῦν]-
 [τ]ας [ἐκ]πεσεῖν [ἐκ] τῆς πόλεως, ἰδία [τε] τοῖς πολίταις καὶ κοινῇ
 [τῷ] δήμῳ τῶν τε κινδύνωγ καὶ τ[ῶν] — — — — — — — — — —
 ΟΥ(?)[. . ἀπ]ηλλάχθαι καὶ τὴν αὐτονομί[αν] καὶ τὴν πάτριον πο]-
 15 λιτείαν π[ᾶ]σαν ἀνεκτήσθαι· [τ]ὺ[χ]η Ἀγαθῇ δεδόχθαι τῷ
 δήμῳ· ὅπως ἂν το[ῦ] τε γενομένου[ν] ἡμῖν ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας καὶ
 ἐλευθερίας ἀγῶνος καὶ τῆς παρατά[ξεως] — — — — — τῆς
 [θ'] ἡμέρας ὑπάρχῃ κατ' ἐνιαυτὸν αἰ[ε] τ[οῖς] τε ἐνδημοῦσι τῷμ
 πολιτῶγ καὶ τοῖς παραγινομένοις τ[ῶν] ξένων ὑπόμνημα],
 20 [καὶ τὴν] πρὸς τοὺς θεοὺς τοὺς σώσαντ[ας] ἡμᾶς εὐσέβειαν
 φαινόμεθα διατηροῦντες, τοὺς Π[ρι]ηνεῖς τοὺς ἐνδημοῦν]-
 [τας] τοὺς τε ἐλευθέρους πάντας στε[φανη]φορεῖν ἐκάστου ἐνι-
 αὐτοῦ μηνὸς Μεταγεινιών[ος] — (Datum, Art des Kranzes) —
 ἐν ἡ ἡμέραι συνέβη τῷ δήμῳ γεν[έ]σθαι τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς
 25 [αὐ]τονομίας· θύειν δὲ ἐν τῇ ἡμέρ[αι] ταύτῃ τῶν τε πολι]-
 [τ]ῶν[ν] ἕκαστον ἰδία καὶ κοινῇ τὸν δῆμον θεοῖς πάσι κατὰ τε
 το[ῦς] ἀγῶνας τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν ἀγομένους καὶ κατὰ μῆνα τὸμ
 Μεταγεινιώνῃ τῷ τε Διὶ τῷ Σ[ω]τήρῃ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ
 Νίκῃ, καὶ ἄγειν ἑορτὴν Σωτήρ[ια], καὶ πανηγυριάζειν
 30 κατὰ φυλὰς ἡμέρας δύο τ[ῆν] τε — — (Datum) — — — —
 [θ]ύειν δὲ καὶ τοὺς ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας τοῖς τε θεοῖς πάσι
 καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς κατέχουσιν τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν τῇμ
 Πριηνέωγ κατὰ τὴν ἀνατ[— — — — — — — — — — τοῖς δὲ μῆ]-
 δὲν τετελεσμένοις γε[νέ]σθαι — — — — — — — — — —
 35 τιμο[υ]χ — — — — — — — — — —

(Schluß fehlt.)

An den Ergänzungen haben Anteil *P*, besonders für Z. 4. 5. 31. 32 und v. Wilamowitz, besonders für Z. 7. 8—10. 14. Es handelt sich augenscheinlich um den Sturz des Tyrannen Hieron und die Wiedererlangung der Freiheit um 297 v. Chr., vgl. Nr. 37. Manche Formeln erinnern an den Beschluß von Eretria, Dittenberger *Syll.*² 277 (Wilhelm 'Εφ. ἀρχ. 1904, 94): ἐπειδὴ τῇ πομπῇ τῇ Διονύσου ἢ τε φρουρὰ ἀπῆλθεν ὃ τε δῆμος ἡλευθερώθη καὶ τοὺς πατρίους νόμους καὶ

τὴν δημοκρατίαν ἐκοίσατο· ὅπως ὑπόμνημα τῆς ἡμέρας ταύτης ἦι, ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· στεφανηφορεῖν Ἑρετριεῖς πάντας καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας κιττοῦ στέφανον τῇ πομπῇ τοῦ Διονύσου. 27 ἐνιαυτοῦ *P*. 33 κατὰ τὴν ἀνατ[ολήν] τοῦ ἡλίου? ‚Artikel kaum glaublich‘ Wilamowitz. Lesung sicher. 34f. Androhung göttlicher und menschlicher (seitens der Behörden, τιμouxων) Strafe für die, welche die Opfer unterlassen.

12. Beschlüsse für Euandros aus dem thessalischen Larisa (bald nach 300 v. Chr.).

Inv. 78. Stele, oben abgebrochen und in zwei Stücke zersprungen; gr. H. 1,20, L. 0,525—0,55, T. 0,10; gefunden im Pflaster der altchristlichen Hauptkirche. BH, ZA c. 0,01. A Ξ Γ Ξ. Anscheinend erste Hälfte des III. Jahrh. *P*.

[. . . . εἶπε· τὰ μ]έν ἄλλα καθότι κα[ί] ἐμ[προσθεν ἦ]
[στήλῃ ἦν γεγραμμένη· δοῦναι δ' αὐτῷ καὶ [πρ]ο[ε]-
[δρίαν πρὸς τ]οῖς ἐμπροσθε δεδομένοις καὶ ἐν
[Πανιωνί]ωι σίτησιν καὶ ἐν τιμουχίωι, ἐπειδὴν αἱ
5 [κλήσεις ἐξήκ]ωσι[ν] ἀπὸ δημοσίας· εἶναι δὲ ταῦτα
[πάντα αὐτ]ῷ καὶ ἐκγόνοις εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον·
[ἐὰν δέ τις περὶ τ]οῦ[το]υ τοῦ ψηφίσματος ἢ τῆς στη-
[λης τῆς νῦν ἀ]πο[κα]θισταμένης ἢ ἀρχων προτιθῇ
[ἢ ιδιώτης, συ]γ[κα]ταλύειν βουλόμενος τὴν δωρε-
10 [ὰν τοῦ δή]μου, ἄ[κ]υρα ἔστω· [τ]ὸ δὲ ψήφισμα τὸ γεγραμ-
[μένον καὶ αἱ δ]ώρεαι τοῦ δήμου κύρια Εὐάνδρῳ
[καὶ τοῖς ἐκγ]ό[ν]ο[ις] κατὰ τὰ γεγραμμένα ἔστωσα[ν]
[καὶ οἰκοῦντι] ἐμ Πριήνῃ καὶ ἀποικοῦντ[ι].

Ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, γνώμη συνέδρω[ν].
15 [ἐπειδ]ὴ Εὐάνδρος Σαβύλλου Θεσσαλός[ς] ἐ[γ] Λαρ[ί]-
[σης ἰδία] τε περὶ το[ύς] ἐντυχά[ν]οντας [αὐτῷ τῷ μ]
[πολιτῶν καὶ κοινῇ] περὶ τῇ[μ] πόλιν ἀνὴρ ἀγαθός
[ὦν διατετέλεκεν], κατασκευάζων ὅ,τι ἂν [δύνηται]
[ἀγαθόν, δε]δόχθαι τῷ δήμῳ· εἶναι αὐτὸν πρόξενον[ν]
20 [καὶ εὐεργέτη]ν τοῦ δήμου τοῦ Πριηνέων, δεδόσθαι [δὲ]
[αὐτῷ καὶ πο]λιτείαν καὶ ἐπὶ φυλὴν ἐπικληρῶσαι καὶ
[μεταδοῦναι] ἱερῶ[ν] καὶ ἀρχ[ε]ίων ὦγ καὶ Πριηνεῖς οἱ ἄλλοι[ι]
[ἔχουσιν, καὶ] γῆς ψιλῆς καὶ δενδρεΐτιδος καὶ οἰκί[α]ς,
[καὶ ἀτέλειαν π]άντων πλὴγ γῆς μερίδος, καὶ ἀφίξιν
25 [εἰς τὴμ πόλ]ι[ν] καὶ τῇ γῶραν καὶ κατὰ γῆγ καὶ κατὰ θά-
[λασσαν ἀ]ὐ[τῷ καὶ] χρήμασιν καὶ εἰσαγωγὴν καὶ ἔξαγω-
[γῇ] πάντ[ων] ἀσ[πονδεῖ] καὶ ἀσυλεῖ καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ
[ἐν] ἐ[π]ιρῇ[ν] καὶ π[ροεδρίαν] ἐν τοῖς ἀγῶσι καὶ σίτησι[ν]
[ἐμ] πρυ[τανεί]ωι καὶ ἔφο[δ]ον ἐπὶ [τ]ὰς [ἀ]ρχὰς καὶ τὸν δῆμον[ν]
30 [με]τὰ τ[ὰ] ἱερὰ π[ρ]ώτῳ· ταῦτα δὲ εἶναι αὐτῷ καὶ ἐκγόνο[ις].
[ἐπιγράψαι δὲ εἰς] τὴν στήλην τὴν φυλῇ[ν] ἐ[φ] ἢν ἀ[ν] ἐπικληρω[θῇ].

Z. 14—31 ist der erste Beschluß, vielleicht in der Tyrannis des Hieron (s. u.) zerstört und jetzt erneuert (Z. 8); die Verdienste des Euandros fallen also vor die Revolution

(Wilamowitz, der Z. 1. 2. 8 ergänzt). Z. 1—13 bezieht sich auf die Erneuerung der Stele.

Die Reichhaltigkeit der Formeln, in welche die ver-

liehenen Ehren gekleidet werden, erinnert an die Ehrenbeschlüsse des IV. Jahrh., vgl. Nr. 2,10 (Antigonos) ἀτέλειαν—πλήγ γῆς zu Z. 24 und den Beschluß für Megabyzos Nr. 3; ebenda Z. 24 die δωρεαί (zu Z. 9). 4 καὶ ἐν | [πρυτανεί]ωι σίτησιν καὶ ἐν τιμουχίωι *P*; wahrscheinlicher ist [Πανίων]ωι, da zwei Amtslöke für öffentliche Speisung in Priene zu gleicher Zeit etwas viel wären. τιμούχιον sonst nicht vorkommend; die meisten Inschriften, in denen τιμούχοι oder τιμαρεσίαι erwähnt werden, gehören sicher in das IV. Jahrh. Für die Bestimmungen gegen einen Versuch, die verliehenen Gaben des Demos aufzuheben, erinnert A. Wilhelm an das thasische

Gesetz 412/11 gegen oligarchische Bestrebungen. (*Ath. Mitt.* XXVII 1903, 437 ff.) Wenn schon dies ein Hinweis auf unsichere Zustände ist, so finden die σύνεδροι innerhalb von Priene nur eine Parallele in der ephesischen Urkunde für die Priener, die durch den Tyrannen Hieron vertrieben im Karion sitzen (Heberdey *Österr. Jahresh.* II 1899 *Anz.* 47f.): τοὺς Ἑσσηνας καὶ τοὺς συνέδρους τοὺς ἐπὶ τοῖς Πριηνικοῖς τεταγμένους.

5 δημοσία substantivisch, nämlich οἰκία, wie die δαμοσία (σκανά) der spartanischen Könige, vgl. Xen. *Hell.* IV 5,8 mit *resp. Lac.* 15,4 und sonst.

13. Beschluß für Kallistratos (III. Jahrh. v. Chr.).

Stele aus weißem Marmor, oben profiliert, unten gebrochen: L. 0,485—0,44, gr. H. 0,73, T. 0,11—0,12. Gute Schrift des III. Jahrh. v. Chr., A, Σ, M und Μ, P unter die Zeile herabreichend, Y geschwungen. BH und ZA etwa 0,012. War in einem der späten Häuser nordöstlich vom Athenatempel verbaut; jetzt vor dem deutschen Hause von Priene. Abschr. von Hiller 1905.

Πριηνεῖς ἔδωκαν Καλλιστρά-
τωι Νίκωνος εὐεργέτη γενομέ-
νωι τοῦ δήμου προεδρίαν ἐν τοῖς
ἁγῶσι καὶ ἐμ πρυτανείωι σίτησιν
[κ]αὶ ἀτέλειαν τοῦ σώματος.

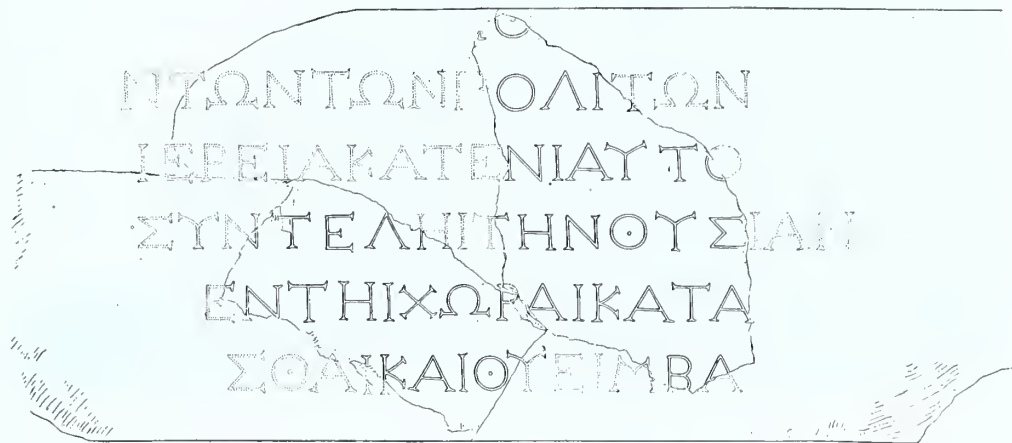
Eine abgekürzte Fassung, wie sie in Delphi und seinem Kulturkreise (Swoboda *Volksbeschl.* 48f.) häufig ist, in Priene

nur dieses eine Mal vorkommt. Ein Kallistratos war Stephane-
phoros; Nr. 37,84. 89 (um 297 v. Chr.) Es könnte derselbe sein.

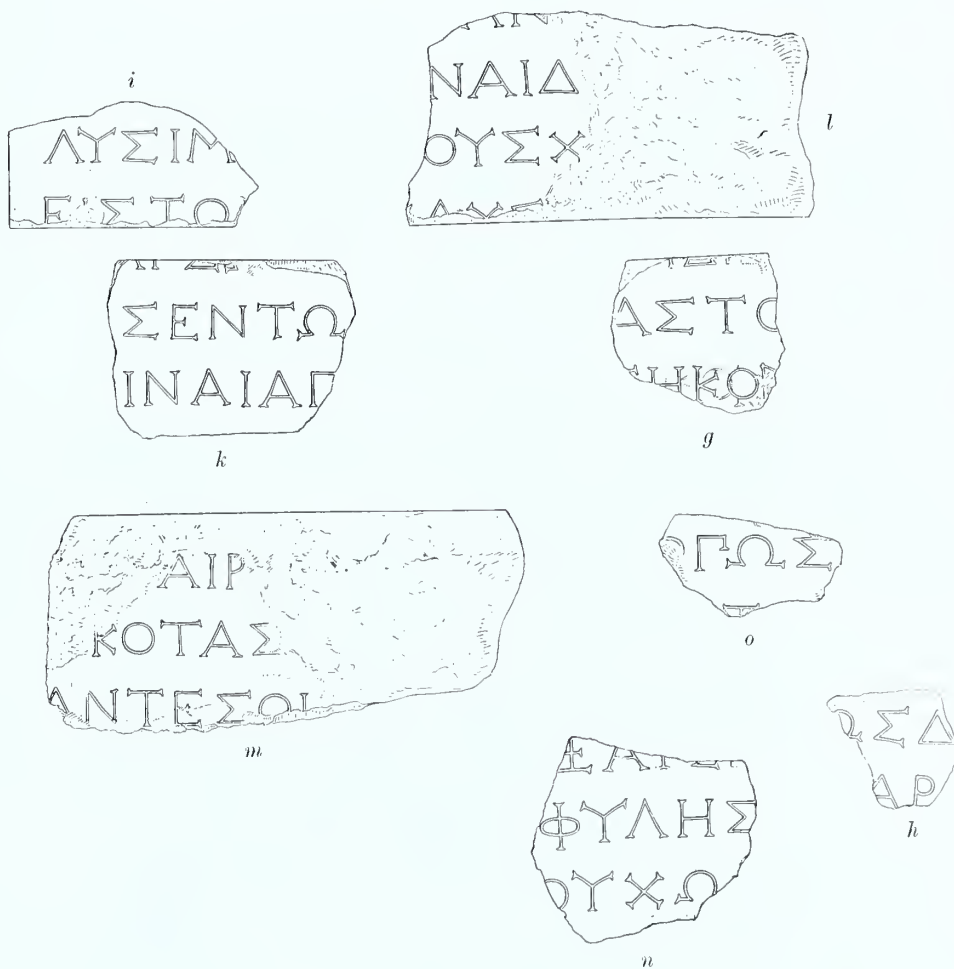
14. Beschluß für die göttlichen Ehren des Königs Lysimachos (um 286 v. Chr.).

Auf der Ante des Athenatempels, unter dem Alexanderbrief Nr. 1, auf fünf sehr ungleich erhaltenen Quadern, davon die erste und vierte von oben eine niedrige (vgl. die Skizze der Ante in der Einleitung). *Brit. Mus.* CCCCI: Fragmente *a—o*, davon *b c*, die in Priene geblieben waren, nach Newton. *b* 10—13 auch teilweise bei Papadopoulos Kerameus *Ath. Mitt.* V 1880. 339 f., 11 A'. Teilweise abgedruckt von Kern *I Magn.* p. XII test. XLIX; mit zahlreichen Emendationen von Dittenberger *Orient.* 11. Zu den im Brit. Mus. befindlichen Fragmenten und den noch in Priene liegenden beiden (unvollständigen) Bruchstücken von *c*, sowie einem Teile von *b*, der ebenda ist, liegen Kollationen und Notizen, zum Teil auch Abklatsche von *P* vor. Auf alle Fragen gibt dieses Material freilich nicht Auskunft.

Die äußere Beschaffenheit der Quadern und Bruchstücke, die aus Hicks nicht genügend klar wird, ergibt, wie E. Pfuhs Nachprüfung der Originale und die Berücksichtigung des Inhalts zeigen, daß die Stücke *a*, *b*₁ und *b*₂, *c* (und *d*) richtig zusammengesetzt sind. Wichtig zur Beurteilung ist das Verhältnis der Zeilen zu den Fugen. Bei *a* ist vom untersten Zeilenrand bis zum unteren Quaderrand gerade 0,025, d. h. ein Durchschnittszeilenabstand; bei *b* muß also die Schrift dicht an den Oberrand gereicht haben, ebenso wie bei *c*, wo die obersten Querstriche geradezu in die Fuge fallen. Demnach müßten also *b*₁ und *b*₂ ebenso wie *a* mit einem vollen Zeilenabstand schließen. Wenn in *b*₂ aber von unten 0,004 Schrift hineinragen, wird damit die (durch den Text empfohlene) Einordnung nicht widerlegt, da durch leises Ansteigen der Zeile eine Verschiebung um wenige Millimeter durchaus denkbar ist. Die Stücke *c* und *d* haben unten einen maximalen Zeilenabstand von etwa 0,028. Es muß also eine Quader darunter gesessen haben, deren Schrift bis dicht an den oberen Rand, aber nicht darüber hinaus reichte. Quader *e* gehört also nicht darunter, wie Hicks annahm, da nach *P* 0,005 der obersten Zeile fehlen, also auf dem darüberliegenden Steine gestanden haben müssen. Wohl aber paßt *f* unter *c*, da *c* unten noch etwa 0,007 der untersten, *f* oben noch etwa 0,019 der obersten Zeile enthält. Dies ergibt, da stets auf eine niedrige Quader zwei hohe folgen, und *a* und *e* niedrig sind, bei der Unmöglichkeit mit Hicks *a b c e* folgen zu lassen, daß wir zwischen *c* und *e* ein ganzes System von einer niedrigen und zwei hohen Quadern einschieben müssen. Zu diesen zerstörten Quadern gehören die Fragmente, die leider nicht sicher unterzubringen sind. Die Stücke *h n o* haben nirgends erhaltenen Rand; *m* hatte vom Oberrande der Zeile 1 bis zur oberen Fuge einen vollen Zeilenabstand von etwa 0,025, die Schrift des oberen Steines muß also, wie bei *a*, bis an den unteren Rand gereicht haben. Die Stücke *g* und *k* haben 0,006 der obersten, *i* 0,019 der untersten Zeile, können also an derselben Fuge gelegen haben: zur Not kann das auch für *l* gelten, das 0,012—0,015 der untersten Zeile hat: es wäre dann wieder eine kleine Verschiebung eingetreten. Zu *a—f* paßt nach Pfuhs keines der Stücke *g i k l m*.

(Die von Prott nicht mehr gelesenen Buchstaben sind punktiert.)

Nr. 14. Beschluß für Lysimachos, Z. 1—5.

a Βασιλεῖ [Λυσιμάχῳ].

Ἔδοξε τῷ δήμῳ· γνῶμη στρατηγῶν (?)· ἐπειδὴ βασι-
 λεὺς Λυσίμαχος ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις πᾶσαν
 ἐπιμέλειαν διετέλει ποιοῦ[μενος τοῦ δήμου τοῦ Πριη]-
 5 νέων, καὶ νῦν ἀποσ[τε]ίλας δύναμιν ἐπὶ τοὺς Μάγνη-
*b*₁ [τας] καὶ τοὺς ἄλλους Πεδιεῖς καταγ[ε]ναι αὐτὸν εἰς
 [τὴν] πόλιν, δεδόχθαι τῷ δήμῳ· ἐλέσθαι πρεσβ[ευτὰς]
 [ἐκ πᾶ]ντων τῶν πολιτῶν ἄνδρας δέκα, οἵτινες ἀφικόμ[ε]-
 [νοι] πρὸς αὐτὸν τό τε ψήφισμα ἀποδώσουσι καὶ συνησ-
 10 [θ]ήσονται τῷ βασιλεῖ, ὅτι αὐτός τε ἔρρωται καὶ ἡ δύνα-
 μεις, καὶ τὰ λοιπὰ πράσσει κατὰ γνώμην, καὶ ἐμφανιοῦσι
 [τὴν εὖ]νοϊαν ἣν ἔχων διατελεῖ ὁ δῆμος πρὸς τὸν βασιλέ-
 [α Λυσί]μαχον, καὶ στεφανώσουσιν αὐτὸν στεφά[ν]ῳ
 [χρυσῷ] ἀπὸ χρυσῶν χιλίων· στήσει δὲ [ὁ] δῆμο[ς] *b*₂
 15 [αὐτοῦ καὶ] ἄγαλμα χαλκοῦν [ἐπὶ τεθρίππῳ(?) καὶ π]αραστή-
c σει ἐξ δεξιᾶς λ[έ]οντα· τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀναγράψαι
 πλησίον τῆς [βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἐπιστολῆς· ἰδρύσασ]-
 [θ]αι δὲ καὶ βωμὸν αὐ[τοῦ] ἐν τῇ ἀγορᾷ καὶ θύειν καθ' ἕκασ-
 τον ἐνιαυτὸν [τούς τε ἱερεῖς καὶ τὰς ἱερείας τὰς κατὰ]
 20 τὴν πόλιν, καὶ στεφανηφορεῖν [τ]οῖς πολί[τ]ας ἅπαν[τας],
 καὶ πομπή[ν] π[ε]μπεῖν τοῖς τε ἱερεῖς καὶ τὰς συναρχ[ίας]
 καὶ τοὺς πολίτας πᾶν[τας] τοῖς γενεθλίοις βασιλέως
 Λυσιμάχου, συνεῖν[αι] δὲ καὶ τοὺς στρατιώτας· δοῦ-
 ναι δὲ τὸν ἐπὶ τῆς δι[ο]ικήσεως εἰς τὰ θύματα τοῖς
 25 ἱεροποιοῖς τ[ῶ]ν φυλῶν ἀργύριον, ὅσον καὶ τοῖς Π[α]να- *d*
 θηναίοις δίδοται — — — — — INA

Lücke von einer schmalen und zwei hohen Quadern, d. h. etwa 26 Zeilen. Vielleicht gehört eine Anzahl der Bruchstücke hierher.

e [— — — — — ἐλέσθαι ἐκ πά]ντων τῶν πολιτῶν
[— — — τοὺς παρέξοντας τὰ] ἱερεῖα κατ' ἐνιαυτο[ν]
[— — — — — ὅπως ὁ δῆμος] συντελεῖ τὴν θυσίαν
30 — — — — — ἐν τῇ χώρᾳ κατὰ [τὰ]
[— — — — — εὐχε]σθαι καὶ θύειμ βα[σιλειῖ]
f [Λυσιμάχῳ — — — — —]τον
[— — — — — μ]έρος ἐξε-
[λείν(ς) — — — — —]αν με[τ]ὰ
35 [— — — — — β]ασιλέα πο-
— — — — — τε μ[έ]ρη oder τευ[έν]η

Aus den Bruchstücken ist es schwer etwas zu entnehmen.
 n könnte sein 1 εἰς Ἀ[ρ]σ[ι]νοίας d. i. Ephesos (vgl. *Ath. Mitt.* XXV 1900, 101). 2 ἐκαστης φιλῆς (vgl. 25 τῶν φύλαρχον —),
 3 τοῦ χωρίου ? ο ὅπως. m 2 part. perf. auf —κότας,
 3 πᾶντες οἱ —

i und *l*: 1 — — | α|γ — 2 — — | — ναι δ|ε — 3 Λυσ-
μ|αχ — — | — | ος χ — 4 ε|ις τὸ — — | — | — Λυσ|μαχ — ? Zu dieser
Zeile gehören die Oberteile von *g* und *k*

gk : 1 —αρσω (Reste) — | — — σ — 2 —ς ἐν τῷι
 — — | —]ας το— 3 Παναθή]ναια? Γ[— | — πεντ]ήκον[τα —?

Zeitansatz: nach Hicks um 287/86. Doch hält Dittenberger auch die Jahre um die Schlacht bei Ipsos möglich, was ausgeschlossen wäre, wenn die Ergänzung des Namens Arsinoeia (*n* 1) zuträfe. Näheres in der Einleitung.

Hicks hat das Silbengesetz noch nicht angewendet; aber schon der Alexanderbrief teilt richtig ab. Daher nehme ich gegen Newtons Abschrift an, daß Z. 8 am Ende noch Platz

für das [ε] war. Andere Fälle sind noch klarer, so 18, wo Hicks . A1 gibt, aber ἰδρύσασθ[ι]α umschreibt. 2 τρυφῶν in dieser Zeit wohl schon antiquiert. 6 ergänzt frei nach Wilhelm, der κατὰ γῆ[ν] διέδωκε mit Recht bezweifelt. 10f. für die Formeln vgl. v. Wilamowitz *Reden und Vorträge* 234. 13 στεφανώσουσιν sicher; στεφανῶσουσιν Newton. 15. 17. 18 ergänzt von Wilamowitz. 16 ΑΥ d. h. αὐτοῦ Hicks, ΛΟ P. Wahrscheinlich war auch der Löwe von Bronze. Für Lysimachos und den Löwen, als Münzbild und in Legenden, s. Niese *Gesch.* I 396 Anm. 2. 17 τῷ P. 18. 19 ergänzt von Dittenb. 21 IP Hicks, ἱερεὺς P. Damit fällt dieser Ionismus hier, wie er schon im Marmor Parium beseitigt ist. 22 ergänzt von Dittenb. 25 TOM Hicks, τῷ Dittenb., der auch Z. 24 ergänzt hat. 25ff. P gibt rechts noch viel Platz, allerdings ist dort viel mehr abgesplittert, als bei Hicks steht, so daß ein breites Stück freigelassen sein kann. Nach Newton-Hicks ist Erhaltung der Zeilenenden anzunehmen; doch ist mir die Berechtigung fraglich.

15. Brief des Königs Lysimachos (um 286 v. Chr.).

Auf vier Quadern der Ante des Athenatempels unter Nr. 14. Die zweite von oben ist niedrig, die anderen sind hoch. *a b c e* in London, *d* nur von Murray in Priene kopiert, nachher verschollen. Ein neues Bruchstück, oben mit Anschlußfläche, sonst abgesplittert, ist auf der Terrasse des Athenatempels 1898 gefunden (= *f*). BH c. 0,025, ZA fast 0,03 (in *f* 0,035). Sehr verbreiterte Strichenden, manchmal ganz in der späteren schwalbenschwanzartigen Form. A mit ganz geradem Mittelstrich, CCC meist mit ganz oder fast ganz parallelen äußeren Strichen. Etwas tiefer eingehauen als die vorige Urkunde. *Brit. Mus.* CCCCII (Kern *IMagn.* S. XIII zu test. XLIX; Dittenberger *Orient.* 12); vgl. Lenschau 182 A. 4; 201; W. Hünerwadel *Forsch. zur Gesch. des Königs Lysimachos* 94. 127). Verglichen von P. Abklatsch von *b c f*.

a [Βασιλεὺς Λυσίμαχος Πριηνένων τῇ βουλῇ]
[καί] τῷ δῆμῳ χαίρει[ν· οἱ παρ' ὑμῶν πεμφθέντες]
[πρε]σβευταὶ Ἀντισθένη[ς καὶ — — πρὸς ἐμέ]
[ἀφι]κ[ό]μ[ενοι τ]ὸ τε ψήφισμ[α ὑμῶν ἀπέδοσαν]

5 [ῆ]μῖν κ[αὶ αὐτ]οῖ συνησθέντες ἐ[πὶ τῷ διὰ παντὸς]
ἐρῶσθαι ἡμᾶς τε καὶ τοὺς φίλ[ους ἡμῶν καὶ τὰς]
δυνάμεις καὶ τὰ πράγματα κατὰ [τὴν ἡμετέραν]
χώραν διελέγησαν παραπλησίως τοῖς ἐν τῷ
[ψηφί]σματι γεγραμμένοις, ἐ[μ]φανίζοντες περὶ

10 [τε τῇς] εὐνοί[ας] ἧς ἔχει ὁ [δῆ]μος εἰς ἡμᾶς, καὶ ὅ[τι]

b ἐπιστειλά[ντ]ω[ν ἡμῶν] πειθαρχεῖν Σω[σθένου τοῦ]
στρατηγοῦ [ὑπ]ήκουσεν προθύμως καὶ ο[ὔ]θενός]
ἀφίσταται τῶν ἡμῖν χρησίμων, καί[περ] πορθοῦ[-

μένης τῆς [χ]ώρας ὑπό τε Μαγνήτω[ν καὶ Πεδιέων]
 15 [κ]αὶ τῶν στ[ρατιω]τῶν τῶν συνεπιπορ[ευσόμενων].
 c [βουλόμενοι οὖν καὶ κοινή] πάντων καὶ ἰδία[ι]
 [ἐκάστου ὑμῶν ἐπιμελείσθαι, λυσιτ]ελές δὲ ἡμῖν
 [ἡγούμενοι, ὑμᾶς ἡμῖν ὥσπερ] καὶ πρότερο[ν]
 [φίλους εἶναι, συγχωροῦμεν, ὥ]σπερ ἡξίω[σαν]
 20 [οἱ παρ' ὑμῶν πρεσβευταὶ — — — — —]
 25 (etwa 5 Zeilen fehlen)
 d — — — — — ἡμῖν — — — — —
 — — — — — τῇ τε θ[ε]ωρ[α]ία — — — — —
 — — — — — ὑμᾶς ποιουμ[εν — — — — —]
 — — — — — εὐχαρίστους — — — — —
 30 [— — — — — θυγ]ατρός καὶ υἱῶ[ν — — — — —]
 [— — — — — φιλανθρ]ώπων βασ[ιλ — — — — —]
 — — — — — αμ[ε]να — — — — —
 — — — — — ἡμ[εῖ]ς — — — — —
 e [— — — — — ὥσπερ] κα[ὶ] — — — — —
 35 — — — — — ν καὶ Γ — — — — —
 f — — — — — ν ε π ι — — — — —
 — — — — — β α τ ο υ — — — — —

Der Brief ist die Antwort auf den Beschluß der Priener Nr. 14. 3 fehlt der zweite Name (P). καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ Hicks. 5 Ende erg. Wilamowitz. 10 In ἡμᾶς ist A aus O verbessert. Σω[. . . τοῦ] P. Den von Hicks zweifelnd ergänzten Namen des bekannten Feldherrn, der Makedonien von den Galliern befreit hatte (Diod. XXII 4; Euseb. Chron. I p. 236.24 Schoene), billigt Dittenb. Er war wohl στρατηγός ἐπὶ τῶν πόλεων τῶν Ἰάδων (Lenschau, Dittenb.) Die feindliche Landung des Demetrios Poliorketes in Milet i. J. 286 mochte zu seinem Eingreifen besonderen Anlaß gegeben haben (Wilamowitz). 12

ergänzt Holleaux *Rev. ét. anc.* I 1899, 14, 17. 14 καὶ Πεδιέων ergänze ich aus Nr. 14 und 16; αὐτῶν Hicks. 16 ff. Ergänzungen meist von Dittenb.; die Fassung bleibt unsicher. 21 ff. hier erklärt Lysimachos die Annahme der ihm beschlossenen Ehren. 25 die Tochter ist Arsinoë (Hicks); ob aber die Söhne die von Arsinoë, Tochter des Ptolemaios Soter, oder die von Amastris (doch vgl. Beloch *Griech. Gesch.* III 2, 87) geborenen sind, läßt Dittenberger wegen der unbestimmten Zeit des Briefes in der Schwebe.

16. Erlaß eines Herrschers (Lysimachos?) über Priene und Magnesia.

Vier Bruchstücke dreier (?) Quadern vom Athenatempel. *Brit. Mus.* CCCCX (Kern *I Magn.* p. XIII, L). Abklatsch, P. I. = d Oben, links, rechts gebrochen, unten Fuge. Nur eine Zeile, darüber frei; also vom Anfange. gr. L. 0,13, gr. H. 0,10. II. und III. Zwei Bruchstücke einer tieferen Quader, a) gr. L. 0,25, gr. H. 0,29; oberer Rand erhalten; b) gr. L. 0,37, gr. H. 0,27, unterer und rechter Rand erhalten. Auf der rechts an b anstoßenden Seite steht Nr. 38d. Also Antenstein. IV. c) Linker und rechter Rand erhalten. Unten frei. Gr. L. 0,28, gr. H. 0,20, gr. T. 0,33. — Gute Schrift der ersten Hälfte des III. Jahrh., BH 0,015, verbreiterte Strichenden. Α Γ Ξ.

I. [— — — — — κατ]ὰ κώμ[ας — — — — —]
 II. — — — — — (Raum für eine Zeile) — — — — —
 — — — — — ς πα[ι] — — — — —
 [— — — — — δεδ]ώκαμεν — — — — —
 5 [— — — — — κ]όσιν ἡμᾶς μεγ — — — — —
 — — — — — μεν ἡμεῖς εἰς τὴν — — — — —
 — — — — — ν ἐν ἡμέραις τριά[κοντα] — — — — —
 [— — — — — κ]αὶ παροικεῖν καὶ ἐν τ[ῇ] — — — — —
 [. ψάμενοι κατὰ — — — — — ἰ ὑπολαμβάνοντες ἐπ[ὶ τὸ] III.

- 10 [ἀμεινον? — — — — —] κατασκευάζειν Πεδιεύ[ιν]
 [— — — — — δε]δῶκαμεν· Πεδιείς δὲ τῇ[ν]
 — — — — — καὶ πολλοὺς μὲν Πριηνέων
 [ἀποκτείναντες τὰς αὐτῶν χώρ]ας δῆρπα[σ]αν, τῶν δὲ ἀπ[ο]-
 [δράντων καὶ ἀγανακτησάντων — — — ἐ]πὶ τοῖς πεπραγμέ-
 15 [νοις οὐδένα λόγον ἐποιήσαντο, ἀλλ' αὐτοῖς ὥ]ς ἐναντίους
 . . . σο[ι]ε[ι] . . . δ[— ἐ]άν οὖν? τις περὶ ἐκείνων οἱ τὴν χώρ[αν] ἔφθειρον
 IV. [γρ]άψεται ἐν τῷ χρόν[ω]ι τῷ αὐτῷ ὅτι εἶχον τὴν χώραν],
 ἀπαλλασσόμενοι [— — — — —]
 Μαγνησῖαι εἰσάγ[ειν — — — — — τοῖς δὲ φθείρασι τὰ βασι]-
 λικά εἶναι κατὰ ταύ[τ]α καθά καὶ τοῖς προειρημένοις. ἔρρωσθε?]

I. Es handelt sich in der Überschrift um die Bewohner der Dörfer, die zum Teil den Prienern, zum Teil dem Könige gehören (vgl. Nr. 1).

II. III. Ob oben der Raum einer Zeile frei oder ausgefüllt war, zeigt der Abklatsch nicht deutlich. 3 könnte τοῖς παροίκους gewesen sein. Zeilenlänge links fraglich. 5 τοῖς ὠφελήκοσιν Hicks. 6 Ende [χώραν Hicks. 8 Anfang sicherer Rest eines Λ (A). 8 Ende Ansatz eines T. 9 Die Summe der Höhen beider Fragmente ergibt 0,29+0,27=0,56; d. h. mehr als eine hohe Quader. Es müssen also etwa 0,04–0,06 über-

greifen, d. h. je eine Zeile in beiden Stücken zusammengehören. So richtig Hicks. 9. 10 Ergänzungen fraglich. ἐπὶ | τὸ ἀμεινον τὴν χώραν ταύτην] κατασκευάζειν Πεδιεύ[ιν] | κατοικοῦσιν αὐτὴν νέμεσθαι? ἐδῶκαμεν Hicks. 12 ff. meist nach Hicks. Der Sinn ist klar: wer ein Land als feindlich behandelt, beweist damit, daß es ihm nicht gehört. Dasselbe Argument wenden die Mylaser gegen Priene zugunsten von Magnesia an (*IMagn.* 93 c 22).

IV. Anfang enthält die Unterteile der Buchstaben; Ober- teile standen auf der oberen Quader.

17. Ehrung des Sotas für tapferes Verhalten im Galaterkriege (bald nach 278 v. Chr.).

Inv. 14. Stele, l. 0,52—0,55, h. 1,32, t. 0,15; gefunden im Pflaster der byzantinischen Hauptkirche. Im oberen Teile sind ein Helm mit Backenklappen und Haarbüsch und ein Rundschild dargestellt. Gute einfache Schrift, ohne die Zieraten der Lysimachos- und Alexanderurkunden. BH und ZA 0,009. Bemerkenswert sind die tiefen Punkte, mit denen der Steinmetz die Lage der Striche vorgemerkt hat, und die oft noch da als einziger Rest geblieben sind, wo durch das starke Abtreten und Verwittern die oberste Schicht mit den flacheren Schriftzügen verschwunden ist. Jetzt in Berlin. Erste Lesung von P, der sich im allgemeinen auf das Allersicherste beschränkt hat. Bei wiederholten Versuchen, mit elektrischem und Tageslicht, die je nach dem Einfallswinkel sehr ungleich wirken können, mehr herauszubekommen, hat mich M. Lübke wesentlich unterstützt. Wir haben freilich mehr gesehen, als sich vorläufig auf eine vernünftige Weise deuten läßt, und manche Reste oder ganze Buchstaben aufgenommen, die unsere eigene Kritik aus dem Texte verbannt. Für die Benutzung der Zeichnung ist also Vorsicht anzupfehlen; für die Abmessung der Lücken wird sie sich brauchbar erweisen. Für neue Ergänzungsversuche wird es das beste sein, das Original selbst zu befragen. — Nach meiner vorläufigen Mitteilung eines noch unvollständigeren Textes herausgegeben von Dittenberger *Orient.* 765.

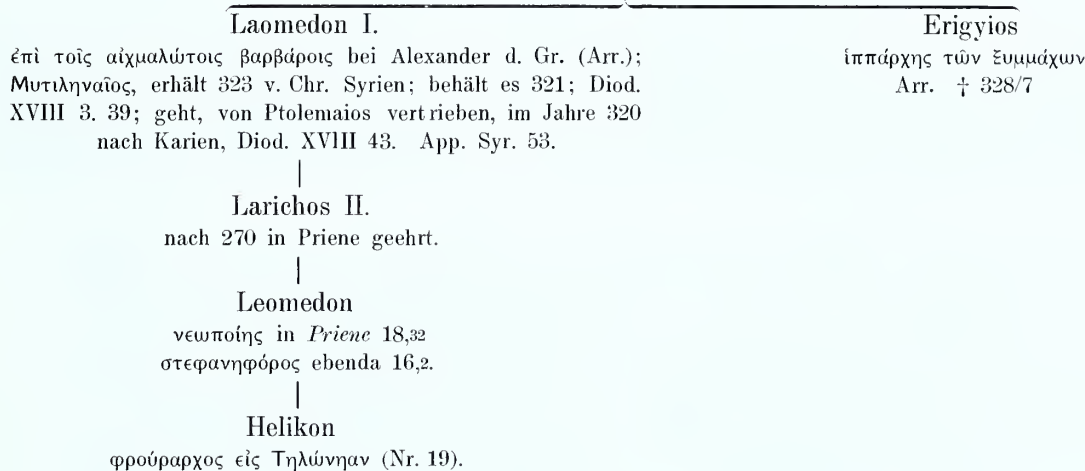
- [Ἐπὶ] σ[τεφ]ανηφόρου Ποσ[ε]ιδ[ων]ι[ο]υ, μη[ν]ὸς Ἀρτεμ[ισ]ιώνος, [ἔδο]-
 [ξεν τῇ βου]λ[ῇ] καὶ τῷ δήμῳ· ἐπειδὴ Σωτᾶς ἐν τ[ῇ] τοῖς πρό[τερον]
 [χρόνοις] τοὺς . . . σωισ ΘΟΥ.Λ — — ^{c.20} — — —
 [παρέσχετο] αὐτὸν εἰς [τὰ συμφέροντ]α [τῷ] δήμῳ, καὶ ν[ῦν], ὅτε]
 5 [πρῶτον οἱ Γ]αλάται παρε[. εἰς] τ[ῇ] χώρᾳ καὶ πο[λλοὶ]
 [τῶν στασιασάν]των ἐν τῇ χώρᾳ κατὰ [τῷ] πολιτῶν ἀν[τι] . . .]
 — ^{c.9} — — παρανόμως προσπεσέσ[θ]αι βουλόμενοι
 — ^{c.8} — — κομένους ὡμότητος μηθένα ἀντιτάσσεσθ[αι] . . .]
 οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ χώρᾳ εἰς τοὺς [ἀλ]όντας παρε[ν]όμουν],
 10 [ἀλλὰ . . . κ]αὶ τὸ θεῖον ἡσέβουγ, κείρο[ν]τες τ[ῶ] τεμένει καὶ [τοὺς]
 [βωμοὺς] καὶ τοὺς ναοὺς καθα . αν — ¹²⁻¹³ — οὐντες, [μηθὲν]
 [ἐλλείπον]τες τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀναιδ[ε]ίας· ὑπάγοντες [δὲ . . .]
 [πάντα] τὰ ἐπαύλια ἐνεπύρωσ[αν] . . . , ὅθεν συν[έβ]η πολ[λοὺς]
 [τῶν Ἑλ]λήνων τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων φθαρῆναι, [μὴ δυ]-
 15 [ν]αμέν[ο]υ(ς) (?) πρὸς τοὺς βαρβάρους ἀνταγωνίζεσθαι· ὁ δὲ ὄμιος
 [ὁ Πριηνέ]ων αὐτὸς τε ἀντετά[ξ]ατο πρὸς τοὺς βαρβάρους ἄ[μυν]ό[με]-
 [νος τοὺς] καὶ εἰς τὸ θεῖον ἀσ[ε]βοῦντας καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνας π[α]ρα-
 νομοῦ[ν]τας, ἐκπέμψας μισθοφόρους τῶν πολιτῶν πεζοὺς καὶ [ἄλ]-
 [λους ἵππο]τρόφους, καὶ ἐλα[ύ]νων(?) παντὶ σθένει· Σωτᾶς δὲ συνα[γα]-
 20 γῶν τῷ[μ] πολιτῶν τοὺς [κρατίστ]ο[υ]ς καὶ τῶν ἀπὸ τῆς χώρας τοῦ[ς]
 [ἐπι]θυμ[ήσ]αντας αὐτοῖς συγκ[ιν]δυ[ν]ε[ύ]ει[ν] π[ρ]ὸς τοὺς βαρβάρους
 καὶ σώ[ι]ζειν προελόμενος τοῦ[ς] π[ολίτ]ας τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ αὐ-
 τοῦ[ς] καὶ τ[έ]κνα καὶ γυναῖκας κα[ὶ] τὰ ἐν τῇ χώρᾳ, ὅπως ἀνασ[ώ]-
 <σῶν[σ]η αὐτ[ο]ὺς εἰς τὴν πόλιν, καταλ[αβ]ών τ[ο]ὺς [ἐ]ν τῇ χώρᾳ [ἐπιτη]-
 25 [δ]ειοτάτους τῶν τόπων, ὡς συν — ^{c.14} — τοῖς ΚΙΙΣ — ^{c.5} —
 . . μ ἡσέ μετὰ τῶν συγκινδυνε[υόντ]ων, καὶ πολ[λοὺς] τῶν πο[λι]-
 [τῶν]το, ἀγομένου[ς] ὑποχειρίου[ς] ὑπὸ τ[ῶ] Γαλ[α]τ[ῶ]ν, τινες [δὲ]
 . . Ἀελέας γενομένο . . . κα[ὶ] ἐλομ[ε]νο .]ΙΟ.ΡΑΣ(?) . . . ἔσωσεν,
 [τολμήσας] τὴν ἐκείνων ὡμότητα σ . Λ . Α[ῆ]σαι, ἐλόμενος ΤΙΙ —
 30 . ΛΙ . . Ο . τοῖς πολίταις, συνέχων τοῦ[ς] μετ[ὰ] αὐτοῦ κινδυνεύον-
 τα[ς] ὑπὲρ τ[ῆς] κοινῆς σωτηρίας τοῦ [δήμου], διέμεινεν ἐν τῇ χώρᾳ
 [ἀντιτασ]σόμενος πρὸς τοὺς βαρβ[ά]ρους, καὶ (?) οὐθενὸς κοινοῦ ἀναλίσ-
 ωμ μεθ' αὐτοῦ πολλοὺς τῶν πολιτῶν, καθούλου δὲ ΕΝ(?) . . .
 [π]ρὸς τοὺς βαρβάρους καὶ βοηθῶν τῇ χώρᾳ· διετέλεσεν δὲ καὶ Σ(?) . . ἦσας(?)
 35 [τὴν πόλιν] κατὰ μηθὲν φαῦλομ παθεῖν καὶ πολλοὺς τῶν πολιτῶν [πε]-
 [ριεῖναι] καὶ σωθῆναι αὐτοὺς καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας καὶ τὴν χώρα[ν]
 κ[αὶ] τὰ κτή[μα]τα εἰς τῇ[μ] π[όλιν] καταχθῆναι, ὡγ γενομένων ὁ δη-
 μος εὐθαρσῶς ἐπετέθη πρὸς τὸν τῶν Γαλατῶν πόλεμον, Τύχη Ἀγ[α]-
 θῇ, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπηγήσθαι Σωτᾶν Λύκου [τῆς]
 40 [ἀρετ]ῆς ἐνεκα καὶ ἀνδραγαθίας ἧς ἐποίησατο ὑπὲρ τοῦ δήμου, εἰ[ν] αἰ-
 γων[ν]ισ[ά]μενος πρὸς τοὺς Γαλάτας, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν στεφάνω[ν]
 θαλλοῦ [ἐν] τῷ θεάτρῳ τραγωιδῶν τῷ ἀγῶνι τοῖς πρώτοις Διο[γνυσί]-
 οῖς, [τῆς δ' ἀναγγελίας] ἐπι[μελ]η[θῇ]τω ὁ ἀγωνοθέτης. ὅπως οὖν [ἡ τοῦ]
 [ῆμετρο]υ δήμου προ[α]ίρεσις ἦν ἔχει ὑπὲρ τῶν καλῶν ἀγαθῶν ἀν-
 45 [δ]ρῶν, βουλομένων] προθύμως καὶ ἀόκνως βοηθῆσαι, — — ^{c.15} — —
 [. . πᾶσι φανερά] γένηται καὶ ὁ στέφανος ὁ δοθεὶς Σωτᾷ φανερός ᾧ·
 [τ]ὸ [δὲ ψήφισμα τ]ὸ[δ]ε ἀναγράψαι εἰς στήλην λιθίνην καὶ στήσαι εἰς τὸ ἱε-
 ρὸν [τῆς] [Α]θην[ᾶς]· τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν στήλην καὶ τὴν [ἀ]-
 [ν]αγ[ρα]φὴν τοῦδε τ[οῦ] ψηφίσματος ὑπηρετησάτω ἐκ τῶν ἱερῶν χρη-
 50 μάτων ὁ νεωποιῆς Παμμένης.

Nr. 17. Ehrung des Sotas für Verdienste im Galaterkriege.

- ρίχῳ ἐπιφανέστεραι ὥσιν καὶ τῶν ἄλλων οἱ προαιρούμενο[ι τῇ]
- 15 πόλει παρέχεσθαι τὰς χρεῖ[ας] θεωρῶσιν ὅτι ὁ δῆμος τοῖς κ[α]-
λοῖς καὶ ἀγαθοῖς ἀνδράσιν ἐπίσταται χάριτας ἀποδιδόναι κατα-
ξίας, ἀναγράψαι τὸδε τὸ ψήφισμα ἐ[ῖ]ς στήλην λιθίνην καὶ στήσαι
παρὰ τὴν εἰκόνα· τὰ δὲ ἀναλώματα τὰ γενόμενα ὑπηρετεῖν τοὺς
οἰκονόμους.
- 20 Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἰπποθῶντος, μηνὸς Μεταφειτιῶνος, ἔδοξε τῷ[ι]
δήμῳ, γνώμῃ (sic!) στρατηγῶν· περὶ τῶν [τιμ]ῶν τῷμ πρότερον ἐψηφισμέ-
νων Λαρίχῳ τὰ μὲν ἄλλα εἶναι καθ[ὼς] πρότερον ὁ δῆμος ἐψηφιστ[αι]
στήσαι δὲ Λαρίχου εἰκόνα χαλκὴν ἐφ' ἵππου ἐν τῇ ἀγορᾷ ἀντὶ τῆς
πρότερον ἐψηφισμένης αὐτῷ· ὑπάρχειν δὲ Λαρίχῳ ἀτέλειαγ καὶ τῷ[τ]
25 κτηνῷ καὶ τῶν σωματῶν ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τε [τ]οῖς ἰδίοις κτήμασ[ι]
καὶ ἐν τῇ πόλει, ὅπως ἂμ φαίνεται ὁ δῆμος χάριτας ἀποδίδους
Λαρίχῳ τῶν εὐεργετημάτων ἀξίας.
- Ἐπὶ στεφανηφόρου Ἀκάμαντος, μηνὸς Ἀπατουριῶνος, Ἀναξίλα[ς]
Λυκιδέως εἶπεν· ὅπως ἂν αἱ ἐψηφισμένοι ὑπὸ τοῦ δήμου τι-
30 μαὶ Λαρίχῳ ἀναγραφῶσιν εἰς στήλην λιθίνην καὶ σταθῇ ἡ στή-
λη ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· τὸ[ν]
νεωποῖον Λεωμέδοντα ἀπεγδοῦναι ὅπως στήλῃ τε κατα-
σκευασθῇ καὶ ἀναγραφῇ εἰς αὐτὴν τὰ ψηφίσματα τὰ ἐψηφισ-
μένα ὑπὸ τοῦ δήμου ὑπὲρ τιμῶν Λαρίχῳ καὶ σταθῇ ἡ στήλη ἐν τῷ[ι]
35 ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς· τὸ δὲ γενόμενον εἰς [τ]αῦτα ἀνάλωμα ὑπηρετ[ῇ]-
σαι τὸν νεωποῖον καὶ ἀνενεγκεῖν τῇ πόλει ἐλ λόγῳ.

Stammbaum, im oberen Teile nach Hicks.

Larichos I. (von Mytilene)
am Hofe Philipps von Makedonien, Arr. III 6, 5.

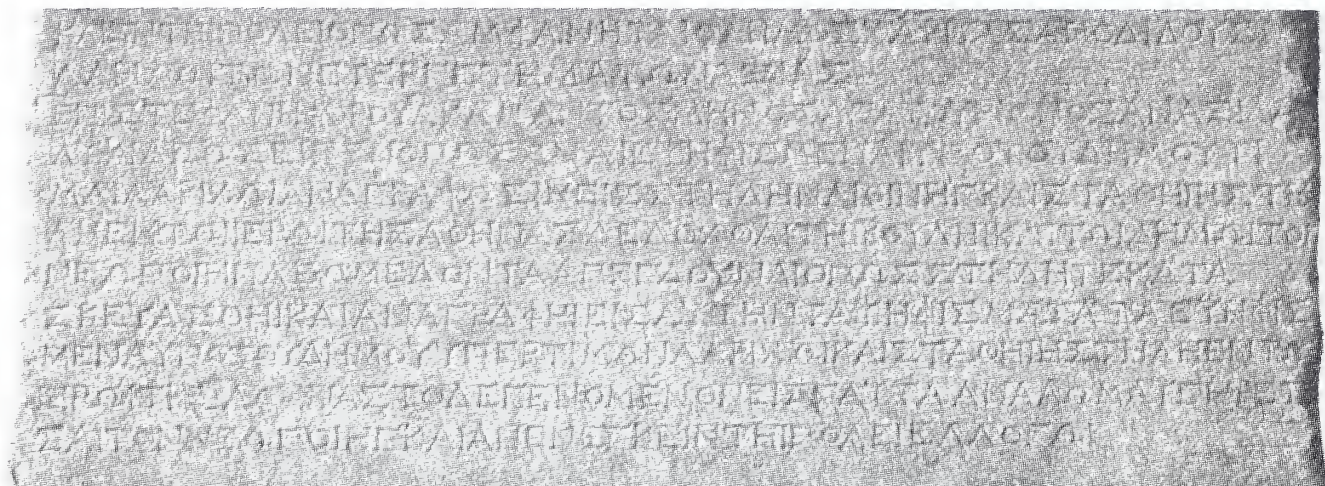

2 Die Könige sind nach Hicks und Dittenberger Seleukos Nikator (312/11—281/80) und Antiochos Soter (280/79—262/61); das erste Dekret für Larichos fällt also jedenfalls nach 281/80. Aller Wahrscheinlichkeit nach ging auch der Galliersieg des Antiochos Soter (um 270 v. Chr., s. Beloch *Griech. Gesch.* III 1, 612) voran. Hicks sieht deshalb den Larichos für einen General des Antiochos Theos an, der den Prienern in schwierigen Zeiten des zweiten syrischen Krieges (um 248) geholfen habe. Dittenberger setzt ihn dagegen in

höhere Zeit, weil der Abstand von den Zeiten des Philipp bis zu denen des Antiochos Theos (ab 262/61) zu groß sei, zudem gibt es erst einen König Antiochos; Theos ist also noch ausgeschlossen. 20. 28 Hippothon und Akamas, die Eponymen, sind Phylenheroen (Hicks). Es fand sich kein Bürger, der das kostspielige Amt der Stephanephorie übernehmen wollte: so zahlte die Phyle (wie sonst der Gott, Zeus Olympios). Das zweite Dekret für Nymphon (Nr. 21) ist im Jahre des Akamas gefaßt, tritt im nächsten Jahre in Kraft. 21 ff. Im Jahre nach

dem ersten Beschluß (oder später) ist also noch nichts geschehen. Daher beantragen die Strategen, deren Auftrag das war (Z. 12). Erhöhung der Ehre: Reiterbild, woraus folgt, daß Larichos Offizier war, und höhere Atelle, Freiheit von Vieh- und Sklavensteuer (vgl. darüber Boeckh Staatshaush. 3 I 369 ff.). 28 Im nächsten oder einem der folgenden Jahre war immer

noch nichts ausgeführt; also werden die Strategen das Volk gemahnt haben: dieses aber hatte kein Geld und nahm daher den Gegenantrag des [Buleuten] Anaxilas an, wonach man die Statue stillschweigend fallen ließ und nur die Herstellung der Stele auf die Tempelkasse übernahm (nach Wilamowitz).

Nr. 18. Zweiter und dritter Beschluß für Larichos, Z. 26—36.

19. Beschluß der Besatzung der Telonea für ihren Kommandanten Helikon (zweite Hälfte des III. Jahrh. v. Chr.).

Inv. 152. Zwei aufeinander passende Quadern einer Ante, die sich stark verjüngt. L. 0,49—0,44 und 0,44—0,40, H. 1,85 (unten gebrochen) und 0,90, T. 0,50—0,42. Gefunden bei der Tür der Hauptkirche, nach Z. 45 f. Parastade der Asklepieionhalle rechts vom Eintritt. Sorgfältige Schrift mit verstärkten, oft sehr auseinandergehenden Strichenden; Α Ν Γ und Γ Ξ mit mehr oder weniger divergierenden äußeren Schenkeln. BH, ZA 0,01. Vgl. *Priene* 137 (wo als Inventarnummer 331 angegeben ist) und 184. Ganz oben christliche Kritzerei Φιδ (Christusmonogramm Φ) $\dot{\iota}$ μου | $\alpha\upsilon\tilde{\varsigma}$ $\dot{\iota}$ Η ΚΤ(?)Η, also aus dem Jahre 1460 n. Chr. In Berlin. *Sch.*, *P.*

Οἱ φρουροὶ οἱ ἐν Τηλωνήᾳ|
(Im Kranze:) Ἑλικῶντα
Λεωμέδοντος.

[Α]πολλώνιος Απολλοδώρου εἶπεν· ἐπειδὴ (frei)
5 [ΕΛ]ικῶν Λεωμέδοντος ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τοῦ (frei)
[δῆ]μου φρουράρχος εἰς Τηλώνηαν καὶ φρουραρχή-
[σα]ς ἐπὶ στεφανηφόρου Πρωτάρχου τὴν πρώτην
[τ]ετράμηνον τῆς τε φυλακῆς πᾶσαν ἐπιμέλει-
[α]ν καὶ σπουδὴν ἐποιήσατο, ὅπως ἂν εὐτακτῇ-
10 ται, ἐφοδεύων αὐτὸς καὶ πάλιν τοῦ υἱοῦ διαλα-
-λαβόντος ἔνεκεν τῆς ἀσφαλείας τοῦ φρουρί-
[ου], καὶ τῶν φρουρῶν προενόησεν ἐν τε τοῖς ἄλ-
[λ]οις καὶ ὅπως ἂν τὸ ἴσον ἔχωσιν καὶ εὖ συν-
[α]λλακτῇται τὰ κατὰ τὴν ἄκραν πάντ[α],
15 καὶ ἐφέστη τὸν χρόνον πάντα καθαρῶ[ς]
[καὶ δι]καιοῶς

. ος παρακαλ[ῶ]ν αὐτοὺς [τηρε]ῖν [τὴν]
[ἄκρ]αν ἐπιμελῶς, λογιζομένους ὡς οὐθ[έ]ν[υ]
[με]ῖζόν ἐστιν ἀνθρώποις Ἑλλήσιν τῆς ἐ-
20 [λε]υθερίας· πρότ[ε]ρόν τε ἀποδειχθεὶς ὑπὸ
[το]ῦ δήμου φρου[ρα]ρχος δις καὶ ἄρξας ἀξί-
[ως] ἑαυτοῦ τε κα[ὶ] τῶν ἀποδειξάντων
[έ]στ[ε]φανώθη ὑπὸ τῶν φρουρῶν ἐπαιν[ε]-
[θε]ῖς χρυσέοις στεφάνοις· ὁ δὲ τοὺς μέ[ν]
25 [φρο]υροὺς ἐνεκωμίαςεν, ὅτι τοῖς ἀξίοις
[τῶν] ἀνδρῶν τὰς προσηκούσας τιμὰς ἀπο-
[νέ]μουσιν, τὸ μέντοι διάφορον τῶν στεφ[ά]-
[ν]ων οὐκ ἔλαβε[ν], λόγοις ΟΜΟΙΟΤΑΤΟΡΑΝ λαβό-
μενο[ς]
. . . Εἰ παντὸς διαφόρου, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις
30 [ἀ]νέγκλητος ὢν διατετέλεκεν πρὸς πάν-
[τας]· ἵνα οὖν οἱ φρουροὶ φαίνωνται τῷ καλῶ[ν]

[καί] ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ μνήμης ἀξίω
 [πρ]όνοιαν ποιούμενοι, δεδόχθαι τοῖς φρου-
 [ρο]ῖς· ἐπηνήσθαι Ἑλικῶντα Λεωμέδοντο[ς]
 35 [ἀρ]ετῆς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐ-
 [τού]ς τε καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας, καὶ
 [στ]εφανῶσαι αὐτὸν χρυσέωι στεφά-
 [νω]ι ἀπὸ χρυσῶν δέκα· ἵνα δὲ καὶ τὰ ἐ-
 [ψη]φισμένα ὑπάρχηι διὰ παντὸς ἐν τ[ε]
 40 [τ]ῇ πόλει καὶ τῇ ἄκρῃ, ἐλέσθαι πρεσ-
 [β]ευτὰς ἄνδρας δύο, οἵτινες παραγενό-
 μενοι ἐπὶ τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμο[ν]
 [ἐν] τῷ ἐννόμῳ χρόνῳ ἀξιώσουσιν, ἵνα τε ἡ
 ἀναγραφή τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γένηται ὑ[π']
 45 αὐτῶν ἐν τῇ παραστά[δι] τῆς στοᾶς τῆς ἐν

τῷ Ἀσκληπιῷ τῇ ἐνδέξια εἰσπορευομέ-
 [ν]ων, καὶ ἵνα δοθῇ αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ ἱε-
 ρῷ τοῦ Τήλωνος ὁ παρὰ τὴν στήλην τὴν
 Ἀριστίππου τοῦ Φιλίου, ἐν ᾧ ἀναθήσουσιν
 50 στήλην λιθίνην, ἀναγράφαντες ἐν αὐτῇ[ι]
 [τ]ὸ ψηφίσμα τόδε· καὶ ὅπως ἂν ὁ στέφανος
 [ἀ]ναγορευθῇ ᾧ τετίμηται Ἑλικῶν καὶ δι'
 [ἄς] αἰτίας ὑπὸ τῶν φρούρων ἐν τοῖς πρώτοις
 [Δ]ιονυσίοις αὐλητῶν τῷ[ι] ἀγῶνι τῷ παιδικῷ[ι].
 55 τῆς δὲ ἀναγγελίας ἐπιμ[ε]λ[ε]ια[ν] ποιήσας-
 [θ]αί τὸν τε ἀγωνοθέτην . ΟΝΝΓ . . ΤΕΚΑΙ
 ΙΛ . Ο — — — — — ±20 — — — — — ΙΜΟ
 — — — — — ±28 — — — — — ΙΟΥ (frei)
 ΛΟΓ — — — — —

1 Über die Teloneia und ihren Eponymen Telen s. zu Nr. 4, 51. Für die Schreibung ηα statt εια gehen die von Meisterhans-Schwyzer *Gramm. att. Inschr.* 3 § 21 gesammelten Beispiele nur bis 171 v. Chr. hinauf. 2 Helikon, Sohn des Leomedon, also vielleicht Enkel des Larichos, Urenkel des Laomedon Nr. 18. 7 Der Stephanephros Protarchos vielleicht der Sohn des Nymphon, Enkel des Protarchos, s. Nr. 20 ff. 10 Nach P ist ΔΙΑΜ aus ΔΙΑΛΑ verbessert; ich glaube mit J. Kirchmer, der Z. 11 das Β sicher erkannt hat, daß διαλα- λαβόντος geschrieben und dann das erste λα getilgt ist. Er machte die Runde teils selbst, teils tritt sein Sohn ein. 13 συναλλακτῆται neues Wort; wie συναλλακτεῦσθαι bezeichnet es den Geschäftsverkehr oder hier den Verkehr schlechthin. 16 Ende war wohl ο. (.) ρομέ[ρους]. 19 Eine Erläuterung zu

dem Verhalten des Tänzers Sostratos, der von Antiochos Soter die Wiedergabe der Freiheit an Priene erwirkte: Sext. Empir. adv. gramm. I 13. 28 „auf Rasur, gedrängtere Schrift“ P. Unverständlich. Kirchner versucht nach Prüfung des Steines ΜΟΓΟΣΩ μικρο[τέ]ραν λαβόμενος [τοῦ?] παντός διαφόρου. 29 ἀν[ε]ν[ε] παντός διαφόρου? διάφορον ist hier wie oft das Geld, die Kosten einer Sache. 45 Die Erbaumg des Asklepieion und der südlichen Markthalle gehört dem Stil nach noch der großen Bauzeit der Alexanderperiode an (*Priene* 146). 49 Ἀριστίππος Φιλίου könnte dem Namen nach wohl ein Abkömmling des Φίλιος Ἀρίστωνος Κύπριος ἑξαλαυνίος sein, den das in die Zeit der Stadtgründung fallende Weihepigramm an die Thesmophoren nennt.

20. 21. Erster und zweiter Beschluß für Nymphon (etwa 270—262 v. Chr.).

A) Stele, gr. H. 0,30, gr. L. 0,47, T. 0,14: nur links Rand erhalten; gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. BH, ZA 0,01. Apices; die zweite Urkunde in wenig kleinerer und erheblich engerer Schrift. *Brit. Mus.* CCCCXVI. P, Abklatsch. B) Inv. 192. Stele von blauem Marmor, oben gebrochen; L. 0,51, gr. H. 0,54, T. 0,13. Schrift des III. Jahrh. A Ξ Γ. BH etwa 0,009, ZA 0,01. In Kelebesch im Pflaster des Hofes des Nikolaos Pateras. W. Abklatsch. — A und B zusammengesetzt vom Herausgeber.

(20.) I Der Anfang fehlt.

A ντ[..... ὅπως δὲ πάντες εἰδῶ]-
 [σιν, ὅτι οἱ καλῶς καὶ φιλοτίμως τ[ὴν] πόλιν εὐεργε]-
 τ[ήσ]αντες εἰς] ἅπαντα τὸν χρόνον [μνημονεύων]-
 ται, ἀναγράψαι τὸ ψηφίσμα τόδε εἰς στήλην λιθί-
 5 νην καὶ στήσαι εἰς τὸ ἱερόν τῆς Ἀθηνᾶς, τ[ὸ] δὲ ἀνά]-
 [λ]ωμα ὑπηρετήσαι τὸ εἰς τὸν στέφανον καὶ εἰς
 τὴν στήλην καὶ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ψηφίσματος
 τὸν νεωποῖον Ἡρακλεῶτην.

(21.) II [Ἐπὶ] σ[τ]εφ[αν]οφύρου Ἀκάμαντος, μὴνός Μεταγε[ι]νι]-

10 [ῶνος.....] ἰσταμένου, Α..... εἰπε[ν]· ἐπει-

B [δι] Νύμφων Πρωτάρχου φρούραρχος ἀποδειχθεὶς τῆς ἄ[κρας]
 ὑπὸ τοῦ δήμου διέμεινέ τε πάντα τὸν χρόνον ἐν τῷ φρου-
 ρίῳ κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐπιμελῶς καὶ φιλοτίμως διαφυλά-
 ξας μετὰ τῶν φρουρῶν παρέδωκε τῷ δήμῳ καθότι καὶ πα-

15 ρέλαβεν, καὶ τοῖς φρουροῖς ὀρθῶς καὶ δικαίως χρώμενος
 διετέλεσεν, Τύχηι Ἀγαθῇ δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δῆ-
 μῳ· ἐπηνῆσθαι τε Νύμφωνα καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν
 στεφάνῳ χρυσέῳ καὶ ἀναγγεῖλαι τὸν στέφανον καὶ δι'
 ἃς αἰτίας στεφανοῦται τοῖς πρώτοις Διονυσίοις αὐλητῶ[ν]
 20 τῷ πρώτῳ ἀγῶνι, τῆς δὲ ἀναγγελίας ποιήσασθαι τὴν ἐ-
 πιμέλειαν τὸν ἀγωνοθέτην, ὅπως φαίνεται μνημονε[ύ]-
 ων ὁ δῆμος τῶν δικαίων ἀνδρῶν καὶ ἀγαθῶν· τὸ δὲ ψήφισμα τόδε
 ἀναγράψαι εἰς τὴν στήλην τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν αὐ-
 τῶ[ι] ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς, τὸ δὲ ἀνάλωμα τό τε εἰς τὸν
 25 [σ]τέφανον καὶ τὴν ἀναγραφὴν τοῦ ψηφίσματος ὑπηρε-
 τῆσαι τὸν νεωποῖον Κλεότιμον ἐν τῷ μηνὶ τῷ Βοηδρομιῶν-
 [ν]ι τῷ ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ Ἀκάμαντα, καὶ ἀνενεγκεῖν
 [εἰ]ν λόγῳ.

I Beschluß für Nymphon, bevor er Phrurarch wurde.
 8 Ἡρακλεώτης kommt als Personennamen in Priene öfter vor.

II Nymphon hat seine erste (einjährige?) Amtsperiode als
 Phrurarch erfüllt. 9 Ins Jahr des Phylenheros Akamas fällt

auch der dritte Beschluß für Larichos 18,28ff. 24 Anfang ΤΩΝ.
 26 Die Ausführung wird also wieder einmal vom letzten Monat
 des alten auf den ersten Monat des neuen Amtsjahres ver-
 schoben.

22. Dritter Beschluß für den Phrurarchen Nymphon (etwa 270—262 v. Chr.).

Inv. 192. Stele in der Tür eines Hauses von Kelebesch, oben und rechts erhalten. Gute Schrift, Σ. BH, ZA 0,01. Nach
 Abschrift von A. S. Murray (1870) herausgegeben von Hicks *Journ. hell. stud.* IV 1883, 237 ff.; später von Haussoullier verglichen,
 s. a. a. O. V 1884 60 f. (Michel 483). Abklatsch; danach vom Herausgeber verbessert.

III [N] ύ μ φ ω ν ι Π ρ ω τ ά ρ χ ο υ.

[Ἐπὶ σ]τεφανηφόρου Λεωμέδοντος, μηνὸς Ταυρε[ῶ]-
 νος, Λυσίας Πολυχάρους εἶπεν· ἐπειδὴ Νύμφω[ν]
 [Π]ρωτάρχου πρότερόν τε φρούραρχος ἀποδει-
 5 [χ]θεὶς τῆς ἄκρας ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπιμελῶς τε καὶ δι-
 [κ]α[ί]ως διαφυλάξας μετὰ τῷ φρουρῶν παρέδω-
 [κεν αὐ]τὴν τῷ δήμῳ καθότι καὶ παρέλαβεν, καὶ π[α]-
 [λιν τὸ] δεύτερον ἀποδειχθεὶς φρούραρχος ὑπὸ τοῦ
 [δήμου] τῆς ἄκρας διέμεινέ τε πάντα τὸν χρόνον
 10 [ἐν τῷ φρ]ουρίῳ κατὰ τὸν νόμον καὶ παρέδωκεν τῷ
 [δήμῳ, καὶ τ]οῖς φρουροῖς ὀρθῶς καὶ δικαίως χρώμενος
 [ἐμ παντὶ] καθότι καὶ πρότερον, καὶ ἐν τοῖς ἄλλοις
 [ἐαυτὸν δι]ατελεῖ παρεχόμενος εἰς τὰ συμφέ-
 [ροντα τῆς πόλεως]· Τύχηι Ἀγαθῇ δεδόχθαι τῇ βουλῇ
 15 [καὶ τῷ δήμῳ· στεφ]ανῶσαι Νύμφωνα Πρωτάρχου
 [τοῖς πρώτοις Διονυ]σίο[ις] τῷ ἀγῶνι τῶν τραγῳ[ι]-
 [δῶν χρυσέῳ στεφάν]ῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου, καὶ δη-
 [λῶσαι δι' ἃς αἰτίας στε]φανοῦται, τῆς δὲ ἀναγγ[ε]-
 [λίας ἐπιμεληθῆ]ναι τὸν ἀγ[ωνοθέτην· ὅπως δ' ἂν ἡ[ι]
 20 [φανερὰ πᾶσιν ἢ τε προ]αίρεσις ἦν ἔχων [δια]-
 [τελεῖ — — — — — ἀ]γαθῶν ὄντων ΛΙΑ
 — — — — — κοινῶν ἐπιστα-
 [— — — — — μν]ημονεύων-
 [ται, ἀναγράψαι ταῦτα εἰς στή]λην λιθί-
 25 [νην καὶ στή]σαι εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· τὸ δὲ] ἀνά-
 [λωμα τὸ εἰς τε τὸν στέφανον — —] (s. 21,25 ff.)

1 Ein Πρώταρχος wird im Beschluß für Helikon Nr. 19,7 als Stephanephoros genannt. 2 Leomedon war wohl Sohn des Larichos, Enkel des Laomedon (Nr. 18). 2. 3 ΤΑΥΝ|ΟΛΥΞΙΑΣ Murray, daraus [Π]α[ν]ή[μ]ο[υ] Hicks; ΤΑΥ|ΥΞΙΑΣ Haussollier, daraus Ταυρεῶνος Hicks. Der Abklatsch bestätigt

dies; durch ihn erledigen sich auch die mehrfachen falschen Worttrennungen und ungleichen Zeilenlängen des Murray-Hicks'schen Textes. 22 zu ἐπιστατεῖν, vgl. 23,3. 24 für Ἀθηναίους erkannt von Wil.

23. Beschluß für den Phrurarchen Bias (III. Jahrh.).

Inv. 276. Bruchstück einer Stele, rechts Rand; oben gerade abgeschnitten; gr. H. 0,35, gr. L. 0,265, gr. T. 0,12; gefunden in den byzantinischen Bauten südlich der Hauptkirche. BH, ZA 0,008. Vorgezeichnete Linien. Ordentliche Schrift mit Querstrichen an den Enden; Α Γ Σ; III. Jahrh. v. Chr. P. Abklatsch.

- [— — — — — τῆς τε φυλακῆς] ἐποιήσατο τὴν ἐνδεχ[ομ]έ-
 [ν]ην πρόνοιαν, σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας ο]ὕθεν ἐνλείπων, τῶν τε φρου-
 [ρῶν — — — — — ἐπ]εστάτησεν ἴσῃν ἔχων αὐτῶν
 [— — — — — διὰ πάντα] τὸν χρόνον ἐν ᾧ τὴν ἀρχὴν αὐ-
 5 [τῶν εἶχε — — — — — διαμένωνν διετέ]λεσεν ἐν τῷ φρουρίῳ, διοικῶν
 [πάντα καθαρῶς καὶ δικαίως καθάπερ] οἱ νόμοι συντάσσουσιν, περὶ
 [πλείστου ποιούμενος τό τε διαφ]υλάξαι τὸ φρούριον καὶ πρὸς τε-
 [— — — — — τῶν ἄ]λλων πολιτῶν ἐν τούτοις καθ .
 [— — — — — ἀνέ]κλητος γενέσθαι ὧν ἕνεκεν δε-
 10 [δόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμ]ῳ ἐπηνήσθαι Βίαντα καὶ στεφ[α]-
 [νῶσαι αὐτὸν στεφάνῳ χρυ]σέῳ τῷ ἐκ τοῦ νόμου ἀρετῆς
 [ἕνεκεν καὶ εὐνοίας καὶ σπουδῆς ἧς ἐπο]ιήσατο περὶ τε τὴν τῆς ἄ-
 [κρας φυλακῆς καὶ τὴν ὑπὲρ τῶν φρουρῶν] ἐπιμέλειαν καὶ ἀναγγεῖ-
 [λαι τὸν στέφανον ἐν τῷ θεάτρῳ Διο]γυσίων τραγωιδῶν τῷ ἄ-
 15 [γῶνι τὴν δὲ ἀναγγελίαν τοῦ στεφάνου ποι]ήσασθαι τὸν ἀγωνοθ[έ]-
 [την — — — — — τὰς τιμὰς τ]ᾶς ὑπὸ τοῦ δήμου
 [δεδομένας — — — — —]τος ἀναγράψα[ι]
 [δὲ τότε τὸ ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην καὶ στή]σαι ἐν τῷ ἱερῷ[ι]
 [τῆς Ἀθηνᾶς — — — — —] ἐπι[με]-
 20 [ληθῆναι — — — — —]

Bias aus Münzen bekannt.

24. Beschluß einer unbekannten Stadt für König Antiochos (Theos?) und einen Richter (?) aus Priene (nach 260 v. Chr.).

Marmorstele, nur rechts Rand erhalten; gr. L. 0,28, gr. H. 0,58, T. 0,15. Vom Athenatempel. Schrift paßt zur Zeit des Antiochos Theos, 261—246 v. Chr. (Hicks). Σ Ξ Φ mit sehr kleinem Kreis. BH 0,015, ZA 0,01. Brit. Mus. CCCCXXIII: vgl. Sonne *De arbitris* 76, CXXXIV. Verglichen von P. Abklatsch.

- [Τὸ παρὰ — — — — —]
 [Ἐδοξεν — — — — —]
 1 [ἐπειδὴ ὁ δῆμος πρεσβευτὴν ἔπεμψε πρὸς] τὸν βα[σιλέα]
 [Ἀντίοχον, ὅστις ἀποδώσει τὸ ψήφισμα κ]αὶ ἀξιώσει [ἐξ]-
 [αποστέλλαι δικαστὴν? ἀκολουθῶς τοῖς ἐ]ν τῷ ψηφίσμα[τι]
 [γεγραμμένοις, ὁ δὲ βασιλεὺς Ἀντίοχος] ἀκούσας ἀπέ-
 5 [στελεν ἡμῖν δικαστὴν — — — — —]ιδώρου Πριηνέα,
 [ὅστις παραγενόμενος εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν] καὶ σπουδάζων

- [όπως συλλυθῶσιν αἱ διαφοραὶ αἱ περὶ τῶν συμβολαίων]
 [καὶ ἐμμένωσιν οἱ διαφερόμενοι τοῖς συμβολαίοις . .
 [— — — — — χορη]τουμένου τῶν χρη-
 10 [μάτων — — — — —]νος, τοὺς δὲ λοιποὺς]
 [— — — — —]ομένοις παρεχόμενος
 [ἐαυτὸν εὖχρηστον — — — — — δι]ώικησε δυνατῶς τὸν
 [— — — — — τὴν π]ᾶσαν ἡμέραν συνε-
 [χῶς — — ὥστε — — τὴν ταχ]ίστην διαλυθῆνα[ι]
 15 [— — — — — ἐνεδήμη]σέ (?) τε ἐν τῇ πόλει πά[ν]-
 [τα τὸν χρόνον ἀξίως τῆς τε ἡμετέρας πό]λεως καὶ τῆς πόλεως τῆς]
 [ἐξαποστειλάσης αὐτόν, ἀκόλο]υθα πράττων τῇ τοῦ [β]ασ[ι]-
 [λέως εἰς ἡμᾶς εὐνοίαι· ὅπως οὖν] φαίνεται ὁ δῆμος εὐχαρ[ι]-
 [στῶν τοῖς εὐεργετοῦσιν αὐτόν, Ἀ]γαθῇ Τύχῃ καὶ πῶ σωτ[η]-
 20 [ρία τοῦ τε βασιλέως καὶ τῶν ἐκ]τόνων αὐτοῦ, δεδόχθαι τῇ[ι]
 [βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπαινέσαι Ἀν]τίοχον τὸν βασιλέα ἀρε-
 [τῆς ἔνεκα καὶ εὐνοίας αἷς αἰ] ἐχρή]σατο (?) πρὸς τὸν] δῆ[μον]

Ergänzung unsicher. 2 ΣΕΙΕ. | P. sei [αὐτόν] Hicks.
 7. 8 frei nach Sonne. 14 vor ιστήν Rest eines schrägen
 Striches, vielleicht X. διαλυθῆνα kann von δίκας oder von

συμβόλαια (vgl. 7. 8) gesagt werden; Dittenberger *Syll.* 2 177.25
 τὰ ἐγκλήματα καὶ τὰ συμβόλαια — διαλυθῆναι ἢ διακριθῆναι.

25. Brief einer auswärtigen Macht an die Priener (III. Jahrh.?).

Marmorstele, oben gebrochen: gr. H. 0,58. L. 0,58. T. 0,19—0,21. A und A, nicht A, Ν Π Σ und Ξ. Athenaterrasse.
Brit. Mus. CCCCXXV. Lesung durch P gefördert, aber immer noch sehr unklar. Mangelhafter Abklatsch.

- οὐντες ἡμῖ[ν — — — — — — — — — —]
 πεμφθέντε[ς] Ἐτεο[κ]λι(?)ΩΡ — — — — — — — — — —
 [. . . βου]λόμεθα σὺν [τ]ῇ τῶν θεῶν εὐ[νοίαι — — — — — — — — — —]
 Λόμεθα κοινῇ[ι] τε τῷ δήμῳ[ι] τῷ[ι . . .]ΠΟΥ.
 5 [καὶ] κατ' ἰδίαν τοῖς ἐντυγχάνουσι[ν]
 . . . μὲν Ἐτεοκλῆν τῶν τιμωμένων Λ. ΕΠΙΓΛΑΜΟΙ. Λ.
 [τὴν ἀνδρ]αγαθίαν τῶν συγκεκινδυνευκότων ἡμ[ι]ν [κατὰ τοὺς δυσ]-
 [χερεσ]τάτους καιροὺς, πίστεως καὶ εὐνοίας ἀπόδ[ε]ιξι[ν] καλλίστην
 ἀποδείξαντας, καὶ εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ δήμου ἣν ἐπ[ο]ι[η]σάμ[ε]θα ὑ-
 10 [π]αναλώσα[ν]τας Ἀλεξανδρείας δραχμὰς τρισχιλίας· [φι]λα[ν]θ[ρ]ώπως
 [δια]μ[ε]ν[α]τ[ε] διαφυλάσσοντες τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀρ[ε]τήν καὶ τὴν π[ά]σαν
 [πρόνοιαν] τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἀνδριάντος προνοήσαντες. ἔρω[σ]θ[ε].

Zeit unsicher; nach Hicks schon II. Jahrhundert v. Chr.
 2 πεμφθέντε[ς] A. ΤΕΟΙΑΡΩΓ Hicks. 3 [εὐ]ΧΟΜΕΘΑ ders.
 4 [συνη]ΧΟΜΕΘΑ und δήμῳ[ι] ΤΩ . . . ΠΟΥ ders. 5 ΣΙ . . . Ε
 ΚΑΤΩ - 11 - 12 -, was nach dem Abklatsche sehr fraglich er-

scheint P. 6 μένων ΑΓΩ. Hicks. Ps Lesung nicht
 wahrscheinlich. 7 f. [δυσχερεσ]τάτους καιροὺς wie 37,132 f.
 καιρῶν δυσχερῶν. 10 ΛΑ ΛΟ P; . . . A — — Hicks.
 11) Λ. \ΝΛ. Ε P; nichts Hicks.

26. Beschluß für Menares, der sich im Kriege gegen Milet ausgezeichnet hatte (III. Jahrh.).

Inv. 31. Stele, oben und unten Bruch, rechts und links Rand; h. 0,32, l. 0,29, t. 0,07; gefunden beim Thesaurus des
 Athenabezirks. BH, ZA 0,009; Schrift zierlich und klein, des III. Jahrh., A, Ο Θ Ω etwas kleiner, Ξ mit stark auseinander-
 gehenden Schenkeln. Vereinzelt Λ. Sch, P. Abklatsch. Vgl. Wiegand *Priene* 29.

28. Vertrag zwischen Milet und Priene (bald nach 200 v. Chr.).

I. Zwei Bruchstücke einer Stele aus blauem Marmor, nur rechts stellenweise intakt. Gr. H. zusammen 0,50, gr. L. 0,41. Vom Athenatempel; *Brit. Mus.* CCCCXIV. Verglichen von P. Abklatsch.

— — — — — ! τῶμ με /
 — — — — — . εἰ δὲ τις ἐκ τῶν ἐπάνω [χρόνων δι]-
 [κάζηται — — — — —]ωται, οἱ δικασταὶ τὴν δίκην μὴ [εἰσαγέτω]-
 [σαν ὅπως δὲ ἡ χ]ώρα ἡ Μιλησίων καὶ Πριηνέων ἐμ φυλ[ακῇ καὶ σω]-
 5 [τηρία ὑπάρχει, τοὺς ἐνεστῶτας ἄρ]χοντας αἰεὶ κατ' ἐνιαυτὸν προνοεῖν ὑπὲρ [ἐκατέρων],
 [ὥστε Μιλησίους καὶ Πριηνεῖς β]οιηθεῖν ἀλλήλοις. Περὶ δίκων. Τὰς δὲ [δίκας] γ[ι]-
 [νεσθαι ἐκατέροις ἐμ Μιλήτῳ μὲν] ἐπὶ τῶν τοῦ ἐμπορίου ἐπιμελητῶν, ἐμ Πριήνῃ δὲ ἐπ[ι]
 [τῶν στρατηγῶν τῶν αἰεὶ ἐν ἀρχῇ ὄν]των· τοὺς δὲ ἐγκαλοῦντας περὶ τινων ἀφ' οὗ χρό[νου]
 [ταῦτα τὰ συμβόλαια ἐγένετο δικάζ]εσθαι Μιλησίους μὲν ἐμ Πριήνῃ, Πριηνεῖς δὲ ἐμ Μι[λήτῳ].
 10 [ἐνδειξάτωσαν δὲ ἐκάτεροι τοὺς ἐγκλήτους, Μιλήσιοι μὲν ἐμ Πριήνῃ τοῖς στρα[τηγοῖς],
 [Πριηνεῖς δὲ ἐμ Μιλήτῳ τοῖς τοῦ ἐμ]πορίου ἐπιμεληταῖς, γράφοντες τό τε ὄνομ[α καὶ . .]
 [. ἥ]ν προφαίνοντες τὸ ἔγκλημα π
 λιωνα
 [— — — — — τὰ τε] ὀνόματά γρ[αφέτωσαν πατρόθεν],
 15 [— — — — —]ωνται, προσγραφέτωσαν δὲ καὶ . . .]
 [— — — — — τὰς ἡμέρ]ας ἐκάστου μηνὸς ἀπὸ τῆς νομηνί[ας . .]
 [— — — — — γράψαντες αὐθημερεὶ ἐκτιθέτωσαν ἐ[ν]
 [— — — — — κήρυγμα ἐφ' ἡμέρας πέντε (frei)
 [— — — — — αἰ] ἀπενηνεγμένα· τὰς δὲ ἀν-
 20 [— — — — —]ας ἀπὸ τῆς ἐκκαδεκάτης
 [— — — — — τ]ῆς δίκης. εἰσαγέτω δὲ
 [— — — — — ΤΑΒΙΝΙΟΙ τῶν στρα-
 [τηγῶν — — — — —]ν· διδόναι δὲ
 [— — — — — ἐμ μὲν Πριήνῃ τοῖς στρατηγοῖς, ἐν δὲ Μιλήτῳ τοῖς τοῦ] ἐμπορί[ου]
 25 [ἐπιμεληταῖς — — — — —]

II. Inv. 318. Marmorstele, nur links mit Rand, beiderseitig beschrieben; gr. L. 0,40, gr. H. 0,54, T. 0,19. BH 0,008, ZA 0,01. Beiderseits ist dieselbe Schrift, aber die Rückseite ist sehr abgerieben. P. Abklatsch, nach dem ich einzelnes berichtet habe.

A. Vorderseite.

[— — — — — ἀ]τρωσ[αν — — — — —]
 [. ἐπ]ὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἀθην[ᾶς — — — — —]
 [. ἐ]καστον τῶν δικαστῶν τὸ ὄνομα [— — — — — καταδικά]-
 ζει ἢ ἀποδικάζει· εἰ δὲ οἱ δικασταὶ ἴσα[Γ Τ . . Γ — — — — —]
 30 ὄντες ὑπὲρ ἡμίσεις. Περὶ ἀναγραφῆς Διὶ Ὀλ[υμπίῳι — — —]
 τασά[ν]τωμ [πρ]ὸ [— — — — — ^{± 15 B.} — — —] καὶ τὰ — — — — —
 τὰλλα τὰ ἐφ' ἑαυτῷ χρηματίζων ἐμ Μ[ιλήτῳ] — — — — —
 τοῖς ὠρισμένοις χρόνοις ἐμ Μιλήτῳ[— — — — — οἱ ἄρχοντες]
 οἱ ἐνεστηκότες καὶ παραδιδότωσα[ν τοῖς — — — — — ἐψη]-
 35 φίσθαι. Ἐάν τις τινι δικάσῃται περὶ — — — — —
 ἐκ τῶν ἐπάνω χρόνων πρὸς τὸν Λ — — — — —
 ΗΤΗΜΜΕΝ . . . ἢ ὅρκῳ συν — — — — —
 . . . ΙΕ . . . ἕτερον [δ]ι[κ]α[σ]τήριον μ — — — — —
 . . . ΙΚαὶ . . . ΤΙ . . . Γ . . . Ρ . . . Τ . . . ΟΜ — — — — —

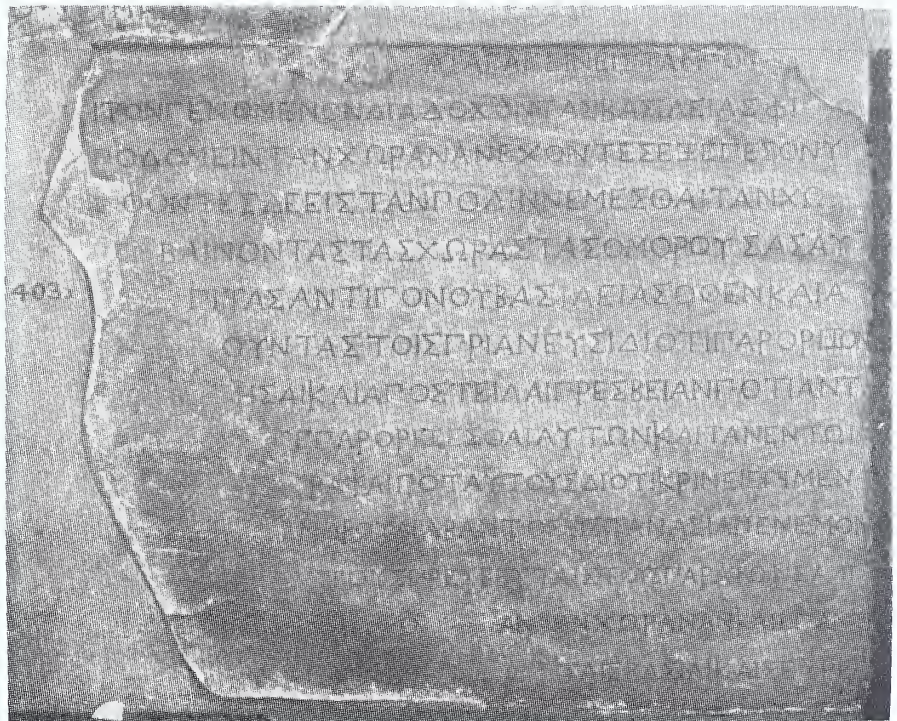
B. Rückseite.

— — — — — Πριήν — — — — —] 40
 — — — — — Ο — — — — —
 — — — — — — — — — — — — — — —
 — — — — — ΑΝΗΞ . . . — — — — —
 [δικ]αστῶν τ[ι]σιν του — — — — —
 — — — — — νειν [ἀ]λλὰ ΑΒ — — — — — 45
 — — — — — ἀδικῆσαι ΚΛΙ . ΑΜΦ — — — — — ^{über 20 B.} — — — — —
 — — — — — τὴν π[όλ]ιν καὶ τὸ — — — — —
 — — — — — κη καταληφθῇ[ι — — — — —]
 — — — — — τὸ δικαστήριον σ — — — — —
 — — — — — κατὰ τὴν σπ(?) — — — — — 50
 — — — — — ΑΙ — — — — —

37. Schiedsspruch der Rhodier im Grenzstreit von Priene und Samos (Anfang II. Jahrh. v. Chr.).

Der erste Teil dieser Urkunde ($a-k$) ist auf zehn, ehemals dreizehn, übereinanderliegenden Quadern der rechts an die Front angrenzenden Seite der südlichen Ante des Athenatempels eingehauen. Der Anfang steht also in gleicher Höhe mit der Weihinschrift Alexanders des Großen (s. u.), der Schluß in einer Höhe mit dem Dekret für Lysimachos (Nr. 14), so, daß die den Lysimachosbrief (Nr. 15) enthaltenden Antenquadern auf der rechten Seite unbeschrieben blieben. Die Reihenfolge der Quadern ist im allgemeinen durch die Inschriften der Vorderseite gesichert; es ändert sich von der Hicksschen Disposition nur das eine, daß zwischen h und i dieselbe Lücke von drei Quadern entsteht, die in Nr. 14 nachgewiesen ist. Der zweite Teil nahm das rechts anstoßende Stück der Cellamauer bis ganz unten ein. Hicks nahm an, daß die drei oberen Quadern freigelassen waren. Dies beruht erstens auf einem freien Eckstück, das an Nr. 37 e_2 rechts passen soll, aber im Original nicht angefügt ist, so daß P zweifeln konnte, ob dieser Brocken wirklich hierher gehörte; zweitens auf dem Umstande, daß auf der Quader l (s. unten zu Z. 66) oben freier Rand gelassen ist, was allerdings beweiskräftig ist.

Die Schrift weist verschiedene Höhe auf: a 0,03–0,04; g^2-k nur 0,02; in der rechten Kolumne: $l-o$ 0,03 und kleiner (0,025–0,02); von o Z. 89 Ende bis 94 0,02; Z. 95–96 0,015–0,018, weiter unten 0,01–0,015–0,02. Mit feiner Absicht hat man die höheren, dem Auge fernerer Buchstaben größer gemacht als die tieferen, näheren (so schon Chandler). Dementsprechend zeigt die Schrift eine gesteigerte raffinierte Eleganz. Die Zeilenabstände sind etwas größer als die normalen Zeilenhöhen. Starkausladende schwalbenschwanzförmige Strichenden, beim Σ nur nach den äußeren Seiten. $K P \Psi \Phi$, bisweilen auch Υ überschreiten mit Absicht die Zeilenhöhe; bei β und κ sind die Mittelstriche durch einen Zwischenraum getrennt. Θ mit Dreispitz statt Punkt. $A \Gamma$ und Π (nur rechts überragt der obere Schenkel mitunter, vgl. Silanioninschrift von Milet); Σ meist mit wenig nach außen geneigten oder ganz parallelen äußeren Schenkeln. Υ meist noch geschwungen, wie in der Alexanderinschrift. Ξ mit senkrechter Barre, kurzem Mittelstrich.

Nr. 37. Schiedsspruch der Rhodier zwischen Samos und Priene Z. 136–149.

Herausgegeben: Chandler *Inscr.* I 38 nur c , r^1 , u^1 , y , z ; im Έρμης λόγιος 1812, 186 f. nach Kyrrilos nur Stücke von z (Boeckh *CIG* 2905, 1–5); Waddington - Le Bas 205 = a ; 189 = c ; 190/91 = r^1 , r^2 ; 192 = u^1 , u^2 ; 193 = y ; 194 = z (aus Le Bas schöpft Cauer *Del.* ² 178, 179); Papadopulus-Kerameus *Athen. Mitt.* V 1880, 339 = c ; Hicks *Brit. Mus.* CCCCIII; dazu gehören vermutlich die Bruchstücke in CCCCVIII (= Nr. 38). Dies die erste vollständige Ausgabe. Die Stücke c , g^1 , l^1 sind in Priene geblieben und werden nach Newtons (c) und Murrays Abschrift (g^1 , l^1) gegeben (H. v. Gelder *SGDI* 3758; vgl. *Gesch. der Rhodier* 132 ff.). Ich unterscheide nicht, was noch jetzt sichtbar ist und was nur auf Lesung früherer Gelehrten beruht. Zur Zeitbestimmung E. Preuner *Hermes* XXIX 1894, 530 ff. und *Delph. Weihgeschenk* 69; Kommentar zu vielen Stellen bei Lenschau *Leipz. Stud.* XII 1890 121 ff. und sonst. Das Stück c ist verstümmelt an der Nordostecke des Tempels wiedergefunden und dort geblieben, L. 1,18, H. 0,37 = Inv. 35 (W , P , Abkl.); auch r^2 = Inv. 63 (P , Abkl.). Dazu sind einige Teilabklatsche und eine Revision der Londoner Steine von P vorhanden. Außerdem zwei Abklatsche eines neugefundenen Stückes, das die Zeilenenden von 7. 8 enthält (woher?) = b^3 .

Erste Kolumne auf der inneren Seite der südlichen Ante des Athenatempels.

a Πριηνέω[ν καὶ Σ]αμίων.
Εὐφανίσκος Καλλιξείνου, καθ' ὅθ[ε]-
σίαν δὲ Νικασιδάμου, Ἀγησανδρο[ς]

Εὐδάμου, Τιμαγόρας Πολεμακλεῦς, [Νι]-
 5 κόστρατος Τεισύ[λου, . . . α]νδρος Ἐ[κα]-
 τυνύμου αἰρεθέν[τες ὑπὸ τοῦ] δά[μου]
 b τοῦ Ῥοδίω[ν ἀποφαίνεσθαι? περὶ τῆς] χώρας ὑπὲρ
 ἅς ἀμ[φισβατοῦντι Σάμιοι ποτὶ Πριανε[ῖς κ]αὶ Πρι-
 [ανε. . . .]οις καὶ τοῦ φρουρίου ὃ καλεῖ[ται] Κ[ῆ]-
 10 ριον, ὑπὲρ οὗ ἀμφισβατοῦντι Σάμιοι καὶ Πριανεῖς,
 ἀξιωθέντος τοῦ δάμου ὑπὸ Σαμίων καὶ Πριανέ-
 ων ἀνδρας ἀποδείξαι, οἵτινες κρινοῦντι καὶ ὀρι-
 ζοῦντι καὶ ἀποφανοῦνται ἢ συλλυσοῦντι, δικαιολο-
 γησα[μένω]ν τῶν αἰρεθέντων ὑπὸ μὲν Σαμίων
 c — — — — —
 15 — — — — — ΣΩ[— — τοῦ]
 . . . θίωνος, [ὑπὸ δὲ Πριανέων] Ἀπολλοδώρου
 d [τοῦ Πο[σ]ε[ῖ]δωνίου, φύσει δὲ Ἀρτεμ[ι]δώρου, Καλλι-
 κράτους τοῦ Ἀπολλωνίου, Παρρασίου τοῦ Παρρασίο[υ],
 Μητροδώρου τοῦ Ἀριστοδήμου, Ἀλκισθένης τοῦ
 20 Ἀνύτου, καὶ διακούσαντες αὐτῶν ἔν τε Ῥόδι ἐν
 τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου καὶ ἐπὶ τὰς χώρας τὰς ἀμφισβα-
 [τουμέ]νας ἐφ' ἃν ἐπάγαγον ἀμὲ ἐκάτεροι καὶ ἐπὶ τοῦ
 [φρουρί]ου ὃ καλεῖται Κάριον καὶ ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ
 [τὰς Ἀρτέμ]ιδος, ἐπο[ι]ησάμεθα τὰν κρίσιν κατὰ τὰ ὑφ'
 25 [ἀμῶν ἐφε]ραμέ[να, καὶ ἐκρί]ναμεν ἐ[ῖ]μειν[?]
 e [τὸ φρούριον ὃ κα]λεῖται Κάριον κα[ὶ τ]ῆς ἀμ[φισβα]τοῦ
 [αὐτὸ χῶ]ραν ἐπέμειν Πριανέων· τὰν δὲ ἀπόφα[σιν]
 [δόν]τες ὑπὲρ τούτων καὶ ποιήσαντες ἀντίγραφα
 [δύο], ἐδώκαμεν τὸ μὲν ἐν τοῖς πρυτάνεσι τοῖς Σαμίων
 30 Πρωτομάχῳ Τρίτῳ, Σιμαλίῳ Εὐφράνῳ, Θεο-
 μνήστῳ Ἰσοκράτῳ, Ἠγεπόλῳ Ἀντιπάπῳ, Λυσιμά-
 χῳ Διονυσίῳ, καὶ τῷ γραμματεῖ τῆς βουλᾶς Μενίπ-
 [π]ῳ Κλέωνος, ὥς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι, ἐπὶ ἱερέως Πρατο-
 f [φάνεως, μηνὸς — — — — —, ὥς δὲ Σάμιοι]
 35 [ἐπὶ δαμορτοῦ — — — — — μηνὸς — — — — —]
 [— — — — —, τὸ δὲ ἄλλο ἐδώκαμεν τοῖς Πριανέων — — — — —]
 [— — — — —, τῷ δέινῳ — — — — —]
 g1 ου τοῦ Φιλοτίμου καὶ Λυκίπῳ (?) Ἀντιόχῳ — — — — —
 40 [. (?) Ἀ]πολλοδώρου, Εὐφά[ν]ει Ἀρτεμίδωρου, Διο[κ]λέϊ καὶ Ἀ]-
 [π]ολλοδώρῳ Ποσειδωνίου, Σωτ[— — — — —, Φι]-
 [λ]ώτῳ Παμ(μ)ένο[υ], ὥς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι μηνὸς

1—25 a—d im *Brit. Mus.*; P. Teilabkl. 1 zu ergänzen oder dazuzudenken ist κρίσις περὶ χώρας. 2 Εὐφάνισκος K. καθ' ὅ. N. wurde 180/179 delphischer Proxenos (Dittenberger *Syll.*² 268,214). Um dieselbe Zeit setzt Preuner unsere Inschrift. Andere Gleichsetzungen der Richter mit bekannten Personen bei H. v. Gelder sind nur Möglichkeiten. 6 αἰρεθέντες c. inf. wie in Lindos *IG* XII 1, 761,6 τοὶ αἰρεθέντες ἄνδρες συναγ- νίσασθαι ταῖς δίκαις. 7, 8 Zeilenenden = Inv. 63 in Berlin. 8, 9 καὶ Πρι[ανέων] ἐποίκ[οις]? nämlich aus den nach Z. 83 ff. verkauften Ländereien (Wil.). 10 das erste N aus P verbessert.

14 δικαιολογησά[ντων] ,auch möglich' P. 17 Ergänzung nach P, der Enge des Raumes gemäß. 25 εἶν . . . (alles undeutlich); εἶ[μ]ειν Wil. εἶμειν ,gehören', ἐπέμειν ,noch dazugehören'. 26—33 = e nach Newtons Abschrift; erhaltene Stücke nach P und Abklatsch. 34—38 = f meist nach Hicks Ergänzung; Stein fehlt. 39—45 = g1 nach Murrays Abschrift, die P genau kopiert hat. 39 Λυκίπῳ beanstandet Wil.; Λυ[σ]ίπῳ? Λ(ε)υ- κίπῳ? ANTIOX Murray nach P, Ἀντιόχου Hicks. 42 πα- μενον Murray nach Hicks, ΠΡΕΜΕΝΟΝ nach P, [Ε]παμεινον(i) Hicks, was unmöglich, da kein Vatersname folgt. Statt

(Große Lücke, s. oben S. 37.)

(Es fehlen 7—8 Zeilen von k).

Murray (von *P* kopiert): *i2 Brit. Mus., P.* Alles noch samisches Plaidoyer. 55 Μελιάς [ἐπικλαρωθεῖν] αὐτοῖς ἐ... Hicks aus Z. 103; Μελιάς (±^{13 B.}) υ αὐτοῖς *P.* Die Ergänzungen bis Z. 59 meist vom Herausgeber; die Ionier als Schiedsrichter wegen 59 Πανιώνιους und ihres von Vitruv bezeugten Anteils am Melischen Kriege. Das zugunsten der Samier auf den Namen des alten milesischen Chronisten, des Maiandrios, untergeschobene Buch (unten Z. 123) gab fast die ganze Mykalehalbinsel den Samiern; Milet und Kolophon erhielten nur eine Nutznießung. Die Unwahrscheinlichkeit leuchtet ein. 57 Theben an der Mykale (s. *Priene* Karte II und S. 469 ff.) war nach Theopomp (*FHG* IV 643) wirklich zuerst milesisch, dann samisch. Daraus ist die Darstellung bei Pseudo-Maiandrios verdreht. Pseudo-Skylax (seine Zeit s. zu Nr. 1) gibt den ganzen Küstenstrich von Anaiä und dem Panionion ab westwärts der Σαμίων χώρα. 58 Anfang gibt Hicks 5 Punkte: nach Murrays Kopie fehlen etwa 11 Buchstaben. Die Zeilenabteilung ist überhaupt unsicher; ich habe *Ps* Notizen zugrunde gelegt. 60—64 = *k Brit. Mus.* Nur linke obere Ecke erhalten. Nr. 38.5 paßt hierher als Widerlegung der samischen Ausführungen Z. 53 ff. 63 ἐφρασεν δὲ leitet die Gegengründe der Πριανεύς ein (bis Z. 90).

Möglicherweise war der obere Teil der darunterliegenden Quader beschrieben. Hier könnten einige Stücke von Nr. 38 gestanden haben. Der untere Teil ist frei; Fortsetzung folgte oben in der nächsten Kolumne.

Zweite Kolumne, auf der inneren südlichen Cellawand (von Z. 66 ab).

	65	[— — — — — — — — — — ἐπὶ στεφαναφόρου Μακαρέως]	
<i>l</i>		[τοῦ μ]ετὰ Ἀθηναγόραν συμφυγεῖν εἰς τὸ Κ[άρι]ον, φρουραρχοῦν- [τος ἐν]ὸς τῶν πολιτῶν, καὶ τὸν τε φρούραρχ[ο]ν καὶ τοὺς φύλα- [κας] διὰ τὸ αἰρεῖσθαι τὰ τοῦ τυράννου πάν[τ]ας διαφθε(ί)ραι, καὶ [ὑπὲρ] τούτων ἐπεδείκνυον ψάφισμα[α τ]ὸ ἀπο[στ]αλὲν ποτὶ	
	70	[αὐτ]οὺς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν τύραννο[ν κ]αὶ τὰ ψαφίσμα[τ]α τὰ [ἀποστ]αλέντα ποτὶ αὐτοὺς καθ' ὃν καιρὸν ἦσαν ἐκπεπ[τω]- [κότες ὑ]πὸ τῶν περὶ τὸν τύραννον καὶ συμπεφ[ευ]γότες	
<i>m</i>		εἰς τὸ Κάριον, ἃ ἦν ὑπὸ πλείονων πολιῶν ἀπε[στα]λμένα· ἐπ[ε]- <i>m</i> δείκνυον δὲ καὶ τὸ ψάφισμα ὃ ἔγραψαν ποτὶ τὸν δᾶμον τὸν	
	75	[Ῥ]οδίων, ἐόντες ἐν τῷ Καρίῳ, ὑπὲρ τοῦ καταγαγε[ῖ]ν αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν, καὶ Πριανέων ποτὶ τοὺς βασιλ[έ]ας Δ[η]μήτριον τε καὶ Λυσίμαχον ὑπὲρ αὐτῶν δύο [ψα]φ[ί]σμ[ατα], κα[ὶ] ἄλλο ψάφισμα παρὰ Ῥοδίων ὑπὲρ τοῦ καταφυγε[ῖ]ν τοὺς περὶ [τὸν τ]ύραννον, καὶ ἄλ- λο ὑπὲρ ὅπλων δόσιος καὶ ποτὶ Ῥοδίους ὑπὲρ δανεισμοῦ	
	80	χρημάτων· ἔφασαν δὲ καταλυθείσας τὰς τυραν- νίδος, ἃ ἐ[τ]έ[νετο ἐπ' ἔτ]η τ[ρ]ία, κατελθόντες ἐκ τοῦ Καρίου ἐς τὰμ πόλιν ἐπὶ στ[εφ]αναφόρου Λύκου, καὶ τὸ φρούριον ἔχειν καθά καὶ πρότερο[ν, κ]αὶ τ[ὴν χ]ώραν νέμεσθαι· καὶ μετ' ἐνιαυτὸν ἐπὶ στεφανα[φόρου Καλ]λίστρατου τὰς ἀπολειπομένας	
<i>o</i>	85	[ἐν] τῷ τόπῳ δ[αμοσίας χ]ώρας ἀπ[οδ]ό[σθ]αι μέρη τινὰ διελόν- [τες εἰς κλά]ρους τριάκοντα ἐπτὰ, καὶ παρεδείκ[νυσ]ιν [καὶ δύο? ἄ]λλα ψαφίσματα ὑπάρχοντα ἐν τῷ ἱερ[ῶ]ι περὶ [τοῦ] λάχο[υς] τριάκοντα καὶ ἐπτὰ κλάρων, καὶ [ἐπὶ στεφανα]- [φόρου ὅς ἐσ]τι ἀπὸ Καλλιστράτου πέμπτος, [ἀποδόσθαι]	
	90	[μέρη τινὰ, διελόντες εἰς] ἄλλους κλάρους πέντε. Ἐφα[σαν δὲ Σάμιοι] [. ὑπὸ Πριανέων τὸ φρού]ριον αὐτῶν παραιρῆσθαι καὶ — — — [— — — ± 25 B. — — —] ἀποστέλλοντες ποτὶ Λυ[σίμαχον —] [— — — ± 23 B. — — —] τὸ φρούριον αὐτῶν παραιρ[ῆσθαι] [— — — ± 29 B. — — —] τ]οῦ τυράννου κατ — — —	
	95	[— — — ± 31 B. — — — — —] ο]ν ἀποστεῖλαι ποτ[ὶ — — —] [— — — ± 32 B. — — — — —] πο]τὶ Λυσίμαχο[ν — — —]	
<i>p</i>			

Lücke von etwa 17—18 Zeilen.

Schluß der samischen, Beginn der prienischen Auseinandersetzungen.

Über Stücke, die hierher gehören könnten, s. zu Nr. 38.

66—72 = *l* *Brit. Mus.*, „Über der ersten Zeile ist freier Raum bis zum oberen Rande des Blockes“. *P.* Hicks nimmt deshalb an, daß die obersten drei Quadern unbeschrieben waren. 65 stand am Ende der vorigen Kolumne; ergänzt aus Z. 125. Von den ältesten Zeiten sind die Priener hier bis zu den Ereignissen um 300 gelangt. Makareus nach Hicks 304, nach Lenschau (S. 200) um 300 v. Chr. 67 διαφθερεῖν sicher *P.* 70 Unter den ψαφίσματα ein ephesisches, s. zu Nr. 12. 73—80 = *m* linker Teil im *Brit. Mus.*, *P.*; rechter verloren; nur Abschrift von Newton. 76 Beschlüsse der Priener an die Könige gerichtet und zu Ehren der Könige gefaßt. 77 δύο ψαφίσματα von Hicks nur ergänzt; *P.* hat die als vorhanden bezeichneten Buch-

staben gelesen. 78 Die Parteigänger des Tyrannen waren also nach Rhodos geflohen (*Wil.*) 78 ὑς περὶ noch schwach erkennbar *P.* 79 ὑπὲρ ὅπλων δόσιος. Darauf bezieht sich der Beschluß von Ephesos: Heberdey *Oest. Jahresh.* II 1899, Anz. 47f. 81—96 = *n* *Brit. Mus.*, *P.* 81 ἐπ[ε]σχεν ἔτ]η Hicks; vom π hat er nur l. Obige Ergänzung von *P.* 85 διαφθοῦντες? χ]ώρας Hicks. Statt neun Buchstaben, die *P.* als Lücke angibt, ergänze ich sieben. 86—96 = *o* *Brit. Mus.*, *P.* Lücken am Anfange nach *P.* angenommen; anders Hicks. Zeilenenden auf einer verlorenen Quader. 95. 96 Die Gesandtschaften an [Demetrios Poliorketes und] Lysimachos, vgl. Z. 76f. der prienischen Version.

- ^{r1} 97 Σάμου, παρεῖ Αἰον δὲ καὶ καθ' ὃν καιρὸν — — — — —
 ἐπιστολὰς ὑπὸ Ἀγησάρχου, ἐν αἷς ὑπὲρ μὲν ἰδιω[τικῶν ἀμφισβασιῶν ἐλέγετο, ὑπὲρ δὲ τοῦ Καρίου] ^{r2}
 καὶ τὰς περὶ τὸ Κάριον χώρας οὐθὲς ἀμφεσβᾶται· [νῦν δὲ τοὺς Σαμίους ἀποστεῖλαι ποτὶ τὸν δᾶμον]
 100 τὸν Ῥοδίων ἐγκαλοῦντας ὅτι χώρας τε πληθ[ο]ς νέμονται Πριανεῖς παρὰ τὸ δίκαιον [καὶ μάλιστα τὸ]
 Κάριον, ὑπὲρ οὗ νῦν διακρίνεσθαι. οἱ δὲ Σάμιοι τὰ τε [τῶν ἰστ]ο[ρι]ο[γράφων] [μαρτύρια ὑφατ]ήσαντο
 καθὰ καὶ ἐπὶ τὰς κρίσις τὰς ὑπὲρ τοῦ Βατινήτου, ἀπὸ [τούτων π]ειρού[μενοι] δεικνύειν διότι
 τὸ Κάριον καὶ ἅ περὶ τοῦτο χώρα αὐτοῖς ἐπικλα[ρωθεῖη, καὶ καθ' ὃν καιρ]ὸν διαροῦντο τὰν τῶν Μελιέων
 χώραν, λαχεῖν αὐτοῖς Κάριον καὶ Δρυοῦσσαν κατὰ τὰ [ἐν ταῖς ἐπι]γεγραφομέναις Μαιανδρίου τοῦ Μι-
 105 λησίου ἱστορίαις κατακεχωρισμένα, διότι λάχο[ι]εν Κάριον καὶ Δρ[υ]οῦσσαν· μετὰ δὲ τὰν παράταξιν
 τὰν γενομένην αὐτοῖς ποτὶ Πριανεῖς ἐπὶ Δρυῖ καὶ νίκας κρίσιν ἔχειν, [καὶ] ταύταν τὰν χώραν ἐν ταῖς συνθήκαις
 αὐτῶν γενέσθαι· ὀρίσασθαι γὰρ πὸτ αὐτοὺς ὡς ὑδάτων ῥοαί· καὶ παρ[είχ]οντο ἱστοριογράφους τοὺς μαρτυ-
 ροῦντας αὐ[τοῖς], ὅτι μὲν τὸ Κάριον ἔλαχον μετὰ τὸν Μελιακὸν πόλ[εμον, ὅτε] διωρίζαντο ποτὶ τοὺς
 Πριανεῖς ὡς ὑδάτ]ων ῥοαί, Εὐάγωνα τε καὶ Ὀλύμπιον κ[αὶ] Δοῦριν, [τὸ] δὲ Κάριον ἔφασαν αὐτῶν κατα-
 s 110 λαβέσθαι Πριανεῖς τ[ο]ς ἐκ[π]ρόσοντας ὑπ[ὸ] τ[οῦ] Ἰέρωνος τοῦ προσποιησαμένου τὰν τυραννίδα καὶ τῶν περὶ αὐτόν],
 ἐξ οὗ ὁρμουμένους κατατρέχειν καὶ κακοποιεῖν τὸν τε Ἰέρωνα καὶ τοὺς τὰ αὐ]τὰ τῷ Ἰέρωνι αἰρε[υ]μένους, καὶ κα[τα]-
 τασχόντας ἔτη τρία κατελθεῖν εἰς τὰμ πόλιν ἐκπολιορκηθέντος τοῦ τυράννου τοῦ ἐν τῇ [πόλει· καὶ]
 μηκέτι προέσθαι Πριανεῖς, ἀλλ' [ἔχ]ειν ἔσπε καὶ τὸν νῦν χρόνον [τοὺς ἐκγόν]ους αὐτῶν· τὰς δὲ χύ[ρας] τὰς περὶ αὐ]-
 τὸ ἄρξασθαι αὐτοὺς ἐπιβαίνειν καθ' ὃν καιρὸν κατελθόντες [ἐς Πριάναν ἐπύθοντο]ο δοκιμασίαν πεποι[η]σ]-
 115 θαι πάντας Σαμίους καὶ ἀπογραφὰν τὰς τε ἐν τῇ νάσῳ καὶ τὰς [ἐν] [τῇ] π[ε]ρ[αί]α γὰς, καὶ μὴ ἂν γενέ[σθαι] πὸτ αὐ]-
 τοὺς ἀμφισβασίας διὰ τὸ ἐκ πλείονος χρόνου τὰν ἀπογραφὰν ποιέσθαι· λαβο[μ]ένους δὲ Πρια[ν]εῖς ἐπεμβαί-
 νειν τὰς χώρας αὐτῶν, ὅθεν ὤιοντο δεῖν ἀποδοθῆμιν τὸν ἐξ ἀρχᾶς μὲν ἰδι[ον] αὐτῶν γε[νόμε]νον κλάρ[ον],
 ὕστερον δὲ παραιρεθέντα ὑπὸ Πριανέων. Ἀμέες δὲ θεωροῦντες τοὺς γράψαντας τὸμ [πόλεμον τὸμ] Μελια-
 κὸν καὶ τὰν διαίρεσιν τὰς χώρας τοὺς μὲν ἄλλους πάντας φαμένους ἐκ τὰς διαίρεσις λ[αχ]ό[ν]τας Σαμίους]
 120 Φύγελα, καίπερ ὄντας τέσσερας μὲν Σαμίους· Οὐλιάδην καὶ Ὀλύμπιον καὶ Δοῦριν καὶ Εὐάγωνα, δύο δὲ Ἐφεσίους·
 Κρεῦφυλον καὶ Εὐάλην, Χίον δὲ Θεόπομπον, οὓς πάντας ἐν ταῖς (ἱ)στορίαις εὐρίσκομεν κατακεχωρικὸς διότι ἔλαχον
 Φύγελα· μόνον δὲ ἐν ταῖς ἐπιγεγραμμέναις Μαιανδρίου τοῦ Μιλησίου ἱστορίαις κατακεχωρισμένον διότι ἔλαχον
 Σάμιοι Κάριον καὶ Δρυοῦσσαν· αἷς πολλοὶ τῶν συγγραφέων ἀντιγράφοντι, φάμενοι ψ[ευδε]πιγράφους εἶμιν

[7—8 Zeilen]

- [— — — — — ἐπὶ στεφαναφόρου Μακαρέως — — — — —]
^{u1} [καὶ ἐκπεσεῖν μὲν Καρ[ίου]]ΟΣΙΑ (?) καὶ [— — — — — κατελθεῖν ἐπὶ στεφαναφό]-
 125 ρου Λύκου, ὅς ἐστι ἀπὸ Μακαρέως τέταρτος· ποτὶ δὲ τὸν Λυσίμαχον ἀ[ποστ]εῖλαι ὑπὲρ τ[οῦ] Βατινήτο[υ] ἐπὶ στε]- ^{u2}
 φαναφόρου τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ Νικάνδρον, ὅς ἐστι ἀπὸ Λύκου πεντε[κα]δέκατος, καὶ ἀπὸ κήνου τοῦ χρόνου
 ἐχόντων αὐτῶν καὶ τὸ φρούριον καὶ τὰς χώρας τὰς περὶ τὸ φρούριον [πε]πρακτότων κλάρους τεσσεράκοντα
 καὶ δύο, οὐκ ἀγανακτήσαι τοὺς Σαμίους οὐδ' ἀποστεῖλαι πὸτ αὐτοὺς π[ρ]ο[σβ]είαν ἐγκαλοῦντας ἐπὶ τοῖς διωι-
 κημένοις, ἀλλὰ ἀμφισβασίας μὲν πὸθ αὐτοὺς ἰδιωτικὰς γεγόνειν(?) [π]αρορίας τοὺς(?) ἐκ τοῦ Καρίου οὐκ ἀμφεσ-
 130 βατήκειν τοὺς Σαμίους, ἀλλὰ τούναντίον ἐν τῷ ποτὶ Λυσίμαχον ἀ[ποστ]αλέντι ψαφίσματι γεγράφθαι, διότι
 Πριανεῖς ἔχοντι τὰν αὐτῶν χώραν· μετὰ δὲ τὰν ἀναφερομένην | [ἐπ]ὶ Λυσιμάχου κρίσιν γεγόνειν δια-

97—109 = ^{r1} 2. Chandler, Le Bas 190. 191; ^{r1} in *Brit. Mus.*, ^{r2} nur bei Le Bas, der auch in ^{r1} Besonderheiten hat; Chandler sah mehr. Genaue Scheidung des noch Erhaltenen von dem früher Gelesenen bei Hicks durchgeführt; hier unterlassen. 97 ΓΑΡΕΔ ΑΤΟΝ δὲ καὶ Le Bas, ΓΑΡΕΙ \ΟΝ Hicks, P. 98 Hagesarchos dem Namen nach sicherlich schon ein Rhodier. 102 der Streit um Batineton unter Lysimachos. 107 ὀρίσασθαι Chandler, Ξ Le Bas; ὀρίσασθαι Hicks. 109 ΓΡΙΑΝΕ Le Bas; ΓΡΙΑΙΝΕ, wobei P aus O verbessert, Hicks, P. ΩΝΡΟΔΙ Chandler; ergänzt von Preuner a. a. O. ΛΟΚΡΙΝ Chandler, Le Bas sah nichts; ΛΟΥΙ Hicks. 110—123 = ^s *Brit. Mus.*, P. 111 Ende, 113 ergänzt Wil. 112 [τὸ δὲ χωρίον Gelder. 115 καὶ μὴ ἂν Wil. 118—Schluß enthält das Urteil der Rhodier. 121 ΤΑΙΣΣΤΟΡΙΑΙΣ Hicks, aber Umschrift

ταῖς ἱστορίαις. 123 ψ[ευδε]πιγράφους Hicks; nach seinen Majuskeln sieht die Lücke wie von sechs Buchstaben aus. 124—135 = ^{u1} + ^{u2}. Davon ^{u1} jetzt sehr zerstört; mehr bei Chandler und Le Bas 192. Die senkrechten Striche | bedeuten das Übergreifen auf die rechts anstoßende Quader. 124 Das überlieferte Καρσί ist nicht wahrscheinlich. 126 Die Gesandtschaft an Lysimachos fällt unter den Gott (Zeus), der nach Nikandros Stephanephoros war; Nikandros aber 15 Jahre nach Lykos und dem Sturze der Tyrannis, also um 282. Die Lysimachosurkunden Nr. 14. 15 würden also älter sein. 129 Unverständlich; man erwartet ἀμφισβασίας ἰδιωτικὰς γεγόνει[ας] παρορίας τοῖς ἐκ τοῦ Καρίου. Über παρορία ‚Grenzverletzung‘ vgl. *IMagn.* 93c13 = Dittenberger *Syll.*² 928 Anm. 30. 130 ΑΚΟΥ Chandler, Le Bas; (ἀ)[ποστ] Hicks. 131 γεγόνειν hängt von ἀναφερομένων ab.

ὀρίζει ἔστε τὸν ὄρον ὃν ἐθήκαμεν παρὰ τὰν φάραγγα· ἀπὸ δὲ τούτου ἀναβαίνουσι ποτὶ τὸν πετρώνα ἄλλον ὄρον ἐπεκολάσαμεν εἰς τὸν πέτρον· ἀπὸ δὲ τούτου ἐν τῷ πετρώνι ἄλλον ὄρον ἐπεκολάσαμεν· ἀπὸ δὲ τούτου ὡς παραφέρει παρὰ τὸν βουνὸν εἰς τὸ ἀπολήγον αὐτοῦ ὄρους ἐπεκολάσαμεν (δύο)· ἀπὸ δὲ τῶν ἐγκολαπτῶν ὄρων εἰς τὸν ἀπέναντι βουνὸν τὸν λεπρὸν ἐθήκαμεν ὄρον, καὶ ἀπὸ τούτου παρὰ τὸν βουνὸν ἔστε καὶ τὰν φάραγγα ἐθήκαμεν ἄλλον ὄρον· ἀπὸ 170 δὲ τούτου [καὶ παρὰ ταύ]ταν κατέναντι τοῦ ὄρου διαβάντων τὸν ποταμὸν ἄλλον ἐθήκαμεν ὄρον· ἀπὸ δὲ τούτου ἐπιστρέψαν- [τες — — — — —]

Außerdem Bruchstücke. *aa.*: — δύο, ἐν οἷς | .ΣΕ — | — οὐ(?) ἔφασαν γενέσθαι — | — ῥοδίων ἀποστ[εῖλ — *bb.*: — σθ — | — τῇν χώρ[αν — | —] τῇ Γ — *cc*—*ce* unwesentlich.

168 (ΔΥΟ) fügt *Wil.* hinzu; es sei wegen des nachfolgenden ΑΓΟ vergessen. 170 ΤΟΥ ΤΑΝ Le Bas; 8—9 B. fehlen nach *P.* [παρ' αὐ]τὰν also zu kurz.

158 ff. Die Grenzbestimmung geht von Süden nach Norden. Σανίδεια ist von Waddington und Hicks mit Unrecht auf den von Thukydides III 19 erwähnten Σάνδιος λόφος bezogen, bei dem die Karier und die samischen Emigranten von Ania her das von Myus kommende athenische Landungskorps vernichteten (428 v. Chr.). Schon Rayet und Lenschau (S. 122) und ebenso Kiepert *Karte des westl. Kleinasiens* weisen diese Gleichsetzung zurück; vielmehr ist der ‚Euz Bachi‘ (Öz Baschy) genannte Hügel nahe von Myus der Sandische. Der südlichste in dem Fels oberhalb der bebauten Fluren eingehauene Horos (Z. 159) ΟΡΑ ist von Wiegand gefunden = *Priene* 29, vgl. Taf. II. Er befindet sich an einer vertikalen von S. nach N. streichenden Felswand; unmittelbar westlich vor der Wand fließt ein Bach, der παρακείμενος ποταμός Z. 160. Von diesem Bache geht weiter unterhalb nach Nordwesten eine Schlucht ab: ἄ ἐκ τοῦ παρακείμενου ποταμοῦ (dem erwähnten) φάραξ ἃ ἀναφέρουσα παρὰ τὰ ἐργάσιμα (Z. 160 f.). Zwischen dieser Schlucht und dem Flusse, also auf dem Felsabhang des Hügels, an dem der erste Horos liegt, haben Wiegand und ich im Mai 1905 den zweiten Horos auf einer großen schrägen Felsplatte gefunden (nur OP///). Z. 170 bezeichnet das ὅρος den höchsten Punkt der Mykale. Was von der Paßhöhe nordwärts kommt, fehlt hier; dagegen liegt dieser Teil der Grenzbeschreibung zum Teil in der römischen Grenzbestimmung vor, welche die rhodische bestätigte. Ein Kastell bezeichnet dort nach Wiegand vermutlich das vielgenannte Κάριον; westlich davon

lief die Grenze zur Kalamakibucht, über der ein hellenistisches Phrurion und ein Horos (ΟΡΙΔ) liegt. Näheres zu Nr. 42.

Als Zeit der Inschrift hat Preuner etwa 180 v. Chr. angenommen (oben zu Z. 2); vgl. Foucart *Rev. Phil.* XX 1896, 87. Ihm folgend denkt Niese *Gesch.* III 80, A. 4 an die Jahre 188—167. Kaum vor 200 v. Chr. setzt sie H. van Gelder *Gesch.* 133; hält aber auch (Anm. 1) für möglich, daß Preuner Recht hat. Der römische Senat bestätigt im Jahre 136 das rhodische Urteil zugunsten der Priener, unter Abweisung der Samier, die sich auf den für sie günstigen Spruch des Manlius Volso von 188 v. Chr. berufen. Ist der rhodische Spruch älter als 188 oder jünger? Letzteres gibt eine einfachere Folge; die rhodische Entscheidung bleibt danach bis 136 in Kraft und wird dann bestätigt; der ungesetzliche Akt des Manlius wäre dann vom römischen Senat alsbald kassiert und von den rhodischen Richtern totgeschwiegen. Trotzdem spricht noch mehr für den älteren Ansatz, etwa zwischen dem makedonischen Kriege und dem des Antiochos, 197—190 v. Chr. Er würde es erklären, warum in dem ganzen Spruche, soweit er erhalten ist, nichts von Rom gesagt ist, was nach dem Eingriff des Manlius mindestens verwunderlich wäre. Manlius hätte dann den rhodischen Spruch kassiert, so wie ein anderer Spruch eines römischen Prätors Aemilius den Prienern gegen Magnesia Unrecht gab (*Magnesia* 93, s. die Einleitung); daraus erklärt sich der Niedergang von Priene. Orophernes trat dann für Priene ein und nach dem schweren Kriege gegen Ariarathes auch der römische Senat mit einem ersten Beschluß, dem dann ein zweiter und der dritte von 136 folgten, durch den die rhodische Grenzbestimmung bestätigt wurde (s. Nr. 39—42).

38. Kleinere Bruchstücke in rhodischem Dialekt.

Brit. Mus. CCCCIX a—k. *P.* Abklatsch.

1. = *d.* BH 0,012, ZA 0,025—0,027 (auffallend weit). Linke untere Ecke einer Quader, in zwei Stücke gebrochen. Auf der links anstoßenden Seite ist Nr. 16 b; also Antenstein.

— | μα — — — — —
vonτο — — — — —
νας — — — — —
γενόμενο[ν — — — — — τοὺς Πρι]-
ανεῖς καὶ το — — — — —

Z. 1 Λυ|σημα[χ — ?) vgl. Nr. 37,92 (samisch); 130, 131 (rhodische Entscheidung). Wenn das Stück zu Nr. 37 gehört, muß

es unten auf der ersten Kolonne, der Innenseite, also Nr. 16 auf der Vorderseite der Ante gestanden haben.

2. = *i* BH \pm 0,013, ZA 0,025. 3. = *k* ähnlich. Beide haben unten Rand, so daß Zusammengehörigkeit zueinander wahrscheinlich; die Schrift von 1. dagegen scheint etwas abzuweichen. *i*: gr. L. 0,18, gr. H. 0,11. *k*: gr. L. 0,12, gr. H. 0,06.

i — — — ον Ἀθ — — — *k* ΜΑΛΛ — — —
— — α τε κηνο — — — θήμειν τ — — —

k ΑΓΛ licks, was unsicher. *P*. Man könnte denken an: ἀποδόμειν τὰν χώραν ἂν ἔχοντες ἐξέπεσον. — Vermutlich gehören die Stücke zum prienischen Plaidoyer Nr. 37 *p*.

4. = *b*. Ähnliche Schrift. Allseitig gebrochen. gr. L. 0,38, gr. H. 0,13.

(Reste einer Zeile)

— — ἀμφισβatoύντας ὑπὲρ τοῦ Βατινήτο[υ — —]
— — — ν ἐμ πράγμασιν αὐτὸν εἶμεν κ — —
— — πολέμου ποτὶ τὰς πόλει[ς μ]ῆτε κ — —

Vgl. Nr. 37,123. Vielleicht auch von Nr. 37 *p*.

5. = *a*. ZA etwas enger, etwa 0,02. Vermutlich von der unter den vorigen Stücken liegenden Quader, also wohl von Nr. 37 *q*. Oben Rand.

— — — — — von καὶ — — — — —
— — — — — τ]ὸ Κάριον — — — — —
— — — — — ιγράψαν[τ — — — — —
— — — — — ων ἀπόφ[ασιν — — — — —
— — — — — γεα, Ἐφεσ[ίους δὲ Κρεώφυλον καὶ Εὐάλκη, — — — — —
— — — — — ἱστοριογράφους Σα[μίους μὲν Οὐλιάδην καὶ Ὀλύμπιχον καὶ Δοῦριν καὶ Εὐάγωνα,
— — — — — Χῖον δὲ Θε]ύπομπον, [οὓς πάντας ἐν ταῖς ἱστορίαις εὐρίσκομεν κατακεχωρικότας
— — — — — διότι ἔλαχον Σάμιοι Φύγελ[α, μόνον δὲ ἐν ταῖς ἐπιγεγραμμέναις Μαανδρίου τοῦ Μιλησίου ἱστορίας κατακεχωρισμένον
— — — — — διότι ἔλαχον Σάμιοι Κ]άριον καὶ Δρυοῦσσαν, αἷς πολλοὶ τῶν συγγραφέων ἀντιγράφοντι φάμενοι
— — — — — ψευδε]πιγρά[φους εἶμειν — — — — —

Die Ergänzungen, die Nr. 37,119 ff. ergibt, habe ich zugefügt, obwohl sie in der Länge nicht stimmen; in der Sache müssen sie richtig sein und zeigen, daß wir hier das dem rhodischen Urteil zugrunde liegende prienische Plaidoyer haben, dessen angemessener Platz die halbverlorene Quader Nr. 37 *k* sein dürfte.

6. 7. = *f g*. Schrift gleich groß, ZA 0,02; unten Rand. gr. L. 0,20, gr. H. 0,12. *g*: gr. L. 0,07, gr. H. 0,10.

f — κατε — — *g* — ωι τῶ[ι — —
— ε]νεγκ — — — — ου κατ — —
— ου ποτ — — — — τῶι τ — —
— το]ὺς πρεσ[βευτὰς (vgl. Nr. 37,128?)

Nach den Abklatschen scheinen die Zeilen sich nicht zu entsprechen, doch kann das täuschen.

9. = *h*. Schrift etwas kleiner, etwa 0,01. ZA 0,02. gr. L. 0,06, gr. H. 0,16. „Gehört wohl nicht dazu“. *P*.

— — τὸ φ]ρούριον — — — —
— — — ν]ὺν τ[ε — — — —
— — — εν τ — — — —

10. Inv. 290. Brocken einer Marmorquader, gr. L. 0,18, gr. H. über 0,14, gr. T. 0,14. Rechts Rand. BH 0,02, ZA 0,025. Aus den späten Bauten südlich vom oberen Gymnasium.

⋮ — — — —
παρθένον
ἐ]ξενεγκεῖν
— — ρους

Z. 4 *P* zweifelhaft; *IA P*.

11. = k. Ringsum gebrochen. Gr. L. 0,52, gr. H. 0,18.

— — — — —
 — Ἀντ]ίγονον — — —
 — — ἔγκλημα — — —
 — — θαι καὶ — — —
 — — κατέκ[ρινε — — —
 — — ὑτῶν τὸ — — —
 — — καταγα[γ — — —
 — — ὑπὸ τᾶ[ς — — —
 — — — — —

Es handelt sich um die Nr. 37,141 ff. erwähnten Dinge unter Antigonos Doson. Das Stück könnte also auch zu dem prienischen Plaidoyer gehört haben, falls es nicht direkt ein Teil von Nr. 37 *x* war.

39. Brief (?) und Senatsbeschluß über den Streit des Ariarathes und Orophernes (um 155 v. Chr.).

Zwei Bruchstücke von hohen Quadern der Tempelwand. a) Oberkante und hinterer Teil des unteren Randes erhalten; gr. L. 0,35, H. 0,51, T. 0,203 In London. b) nur rechts gebrochen, aber sehr abgescheuert; H. 0,51, nur von Murray abgeschrieben, dann verloren. *Brit. Mus. CCCXXIV* (a = Viereck *Sermo graec.* XXVII; ab = Dittenberger *Orient.* 351).

a — — — — —
 [— τῶν] φίλων τοὺς ἀνανε[ωσαμένους —]
 — — — ἐπεὶ γὰρ Ἀριαράθ[ης — — —]
 [— οὐ]κ ἠδυνήθη διὰ τῶ[ν — — —].
 5 — — — καὶ Ῥωμαίων τῶν — — —
 — — — τῶν οἰομένων — — —
 [— — ἐν τῷ ἱερῷ μετὰ δ[ὲ — — —]
 [— — — — — ἡ]μῖν ἀποκ[ρίνασθαι —]
 — — — — — πάλιν ἐξ — — —

2 vermutlich τὴν συμμαχίαν zu ergänzen. 4. 5 etwa διὰ τῶν ὅπλων κρατῆσαι τῶν χρημάτων, ἐμποδισθεὶς ὑπὸ — | Ῥοδίων ?] καὶ Ῥωμαίων τῶν — 5. 6 erinnert Dittenberger an *Syll.*² 304,43, wonach etwas wie τῆς τῶν Ἑλλήνων εὐνομίας? καὶ εὐνοίας προσεστῶτων zu ergänzen wäre. Dann würde auch 6 οἰομένων auf Ῥωμαίων gehen, welche meinten, daß die Priener mit Recht sich weigerten, die ἐν τῷ ἱερῷ auf-

bewahrten Schätze einem anderen als Orophernes auszuliefern. Den Sinn haben Hicks und Dittenberger richtig erkannt. 7 ff. μετὰ δ[ὲ ταῦτα πρεσβευτῶν ἐλθόντων παρὰ Πριηνέων — — ἔδοξεν ἡμῖν ἀποκ[ρίνασθαι, was nur den Sinn bezeichnen mag. Es wird, wie öfter, der einleitende Brief des römischen Konsuls oder Prokonsuls an die Priener sein, dem der Senatsbeschluß folgte. Näheres in der Geschichte.

b [— — — — — Ἀριαράθης τὴν Πριηνέων] πόλιν πολιο[ρκήσας]
 [καὶ κ]τήμα[τ]α σ[υ]λήσας, πλείστα δὲ καὶ σώματα [ἰδιωτικά τε καὶ]
 [δημό]σια ἀπ[αραγῶν — — — — —] ἀφείς με[ν — — — — —]
 . . . θαι ἃ Ὀροφέρνης ἐν τῷ ἱερῷ τ[ῆ]ς Ἀ[θ]ηνᾶς παρεκατέθετο, ἀποκρίνα]-
 5 [σθαι] αὐτοῖς φιλανθρωπ[ως] ἔδ[ο]ξε· — — — — — οὔτε τῆς]
 συγκλήτου οὔτε τοῦ δήμου ἐπὶ θελπ(?) — — — — —
 ος· περί τε τούτων τῶν πραγμάτων οὕτως ἔδοξεν· τὸν δεῖνα (Beamter) πρὸς]
 [β]ασιλέα Ἀτταλον καὶ βασιλέα Ἀριαράθην γράψαι περὶ τῆς ἐπι]-
 [δ]ρομῆς οὕτω καθὼς ἂν αὐτῷ ἐ[κ τῶν δημοσίων πραγμάτων πίστεως]
 10 [τε τῆς ἰδίας φαίνεται ἔδοξεν].

Ergänzungen teils nach Dittenberger, mit berichteter Zeilenabteilung, teils vom Herausgeber. Text des Senatsbeschlusses; zuerst ist von der Belagerung von Priene durch Ariarathes die Rede, welche die Gesandtschaft der Priener

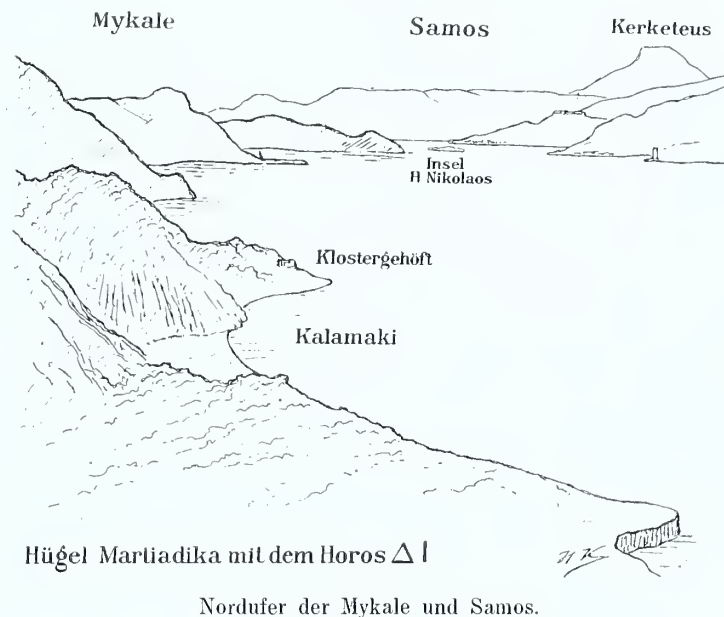
berichtete. 5ff. Auf die Klage der Priener, daß ihnen keiner gegen die Übermacht des Attalos und Ariarathes beistehe, wird der römische Magistrat (Konsul, Prokonsul) angewiesen, den beiden Königen einen sachgemäßen Bescheid zu erteilen.

40. 41. Zwei Senatsbeschlüsse über Priene (vor 136 v. Chr. und 136 v. Chr.).

(40.) Quader der Cellawand; oben, rechts unten Lauf des Randes gesichert. H. 0,50, gr. L. 0,59. Z. 11 stand auf der unteren Quader, die Nr. 41 enthält. BH 0,015, ZA fast 0,02. A, nicht A, wie Hicks hat. Chandler *Syllabus* p. VII G (*CIG* 2905, 7 sehr mangelhaft; Le Bas-Waddington III 199 angeblich nach Kopie von Le Bas, was falsch sein muß, da alles mit Chandler stimmt, auch die Weglassung von Z. 1 und 5!); *Brit. Mus. CCCIV*. P, Abklatsch.

Prienern ein Teil ihres alten Besitzes von Antigonos genommen war, so sollen sie ihn zurückerhalten. Ebenso wird über den Schiedsspruch des Manlius hinaus auf das vorangegangene Urteil der Rhodier zurückgegriffen. Wie sich dieses SC zu dem nächsten verhielt, ist fraglich; jedenfalls ist es älter. Z. 4 M am Ende sicher P. 5 E in κεκρ— aus A verbessert. 9 Anfang γόνου Hicks. P sah einige dazu nicht passende Striche, eher Σ als Υ (?). Ende kein T, wie Hicks wollte. P. (41.) Die oberste Zeile hat Viereck mit Nr. 40 verbunden.

Ser. Fulvius Flaccus war Konsul im Jahre 135. Aus diesem Jahre stammt das zweite SC; ob das erste viel früher ist, läßt sich nicht sagen. 11 ἵνα statt τοῦ Dittenberger. Der Entwurf hatte wohl τοῦ μὴ—ἐμμεῖναι vorgesehen (oder er hatte, wie Wil. meint, den folgenden Satz τοῦτωι τε zu früh angefangen). 13. 14 Ergänzt in dieser Fassung von Dittenberger; πραγμάτων [βέλτισ]τα φαίνεται Waddington, was vielleicht besser, da auf Le Bas' Abschrift wenig Verlaß ist, auf der das TE beruht.

42. Bestätigung des rhodischen Schiedsspruches durch eine unbekannte Stadt (nach 133 v. Chr.).

Es wird hier versucht, einer Anzahl von Bruchstücken der Tempelwand, deren Zusammengehörigkeit schon Waddington und Hicks erkannt haben, ihre richtigen Plätze zuzuweisen, unter Zugrundelegung der Schichtfolge: Binder Läufer Läufer Binder, mit Berücksichtigung des Inhalts. Einen Versuch zur Anordnung hatte schon Waddington (*Explic.* p. 74) gemacht; Hicks hat trotz der Vermehrung des Materials darauf verzichtet und nicht einmal alle Steine aufgenommen.

Linke Kolumne. I Hohe Schicht. Linker Teil ehemals auf einem Steine mit Nr. 41 links unten und 37 z 2; rechter rechts gebrochen. Beide in besserem Zustande abgeschrieben (kein Abkl.) von Le Bas, der 42 oben, seine eigene Nr. 200 und 202, ausdrücklich als ‚partie inférieure‘, Nr. 41 untere Schicht, seine Nr. 197 und 198, als ‚partie supérieure‘ bezeichnet; herausg. von Waddington III 200—202; der linke Teil ist nach weiterer Beschädigung als besonderes Fragment nach London gekommen: *Brit. Mus.* CCCCVIIIa, Abkl., P: BH und ZA 0,015. II Hohe Schicht. Linker Stein fehlt; rechter erhalten; BH, ZA c. 0,015 (0,013 Wadd.); Abklatsch und Abschrift von Le Bas, danach Waddington III 206. Auf demselben Steine die Zeilenanfänge von VI. III Niedrige Schicht: fehlt. IV Hohe Schicht: fehlt.

Rechte Kolumne: V Hohe Schicht. Linke Quader mit den Zeilenanfängen verloren (doch hat Le Bas davon ein Stück gesehen, s. Komm.), mittlere oben und rechts gebrochen, gr. L. 0,72, gr. H. 0,25; Le Bas-Wadd. 203. Rechte rechts gebrochen, doch mit erhaltenen Zeilenenden; ebenda 204 (Wadd. nach Abkl. und Abschr.). Nur die mittlere stark beschädigt in London: *Brit. Mus.* CCCCVI, Abkl., P. VI Hohe Schicht: Linker Teil auf demselben Steine wie II, Abschr. und Abkl. von Le Bas, herausg. Wadd. III 207. VII Niedrige Schicht: Linke Quader links gebrochen, gr. L. 1,25, H. 0,285, BH 0,013—0,015, ZA c. 0,02. *Brit. Mus.* CCCCVII, Abkl., P. VIII Drei Bruchstücke, vermutlich von einer hohen Schicht. a und b haben oben, b auch links, c rechts Rand. BH c. 0,013, ZA etwas weiter als bei den anderen, 0,022. *Brit. Mus.* CCCCVIII b—d; Abkl., P.

Die Zeilen sind bald eng, bald weit geschrieben, so daß es sehr schwer ist, Schlüsse auf die Zahl der fehlenden Buchstaben zu machen. Formen A, seltener A; Γ, Σ.

Dank dem weitgehenden Entgegenkommen von E. Chatelain, Conservateur der Bibliothek der Sorbonne, das durch die Freundlichkeit von B. Haussoullier vermittelt wurde, konnten die Papiere und Abklatsche von Le Bas benutzt werden; an der Kritik hat sich außer Haussoullier auch P. Foucart erfolgreich beteiligt.

Text folgt auf der Beilage.

Man denkt an einen Brief, der das gleichartig geschriebene SC Nr. 41 begleitete, wie das öfter vorkommt (z. B. *IMagn.* 95 b2): [Σερούιος Φουλούιος Κοῖντο]υ υἱὸς ἄρχο[υσι, βουλῇ, δῆμωι (τοῖς Πριηνέων) χαίρειν. Doch wird die Ergänzung zu lang.

3. Oben Rand. Daß das Stück nicht etwa die fehlende Ecke des vorigen sein kann, wird jeder leicht sehen (= a, a).

— — ἐ]ν τῷ ἡ[με]-	.. προφ — — —
— — ρος σ...	[τὰ σ]υμφέ[ροντα —
— — πολι ρ(?) ἡμ[ῖν? —
— — νωμ τῷ — —
— — — ἂ ...	[... τ]ατ — — —

I 1 ἡ[με|τέρωι? 3 πολῖ[ται], πολί[τας], πόλι[ν . .] 4 νῶν vielleicht κα[τὰ] πρόφ[ασιν] —. 3 ἐπι|χει|ρήμ[ατα] —? Man P: eher νῶμ: der Strich ist schräg. II 1 προφ[άσει] Hicks; bemerke die Anzeichen für Rede in erster Person, also Briefstil.

4. Rechts Rand (= c).

— — — — 1
— — — υσεις . .
— σάμε]θα (frei).

3 etwa ἐποιήσαμε]θα. Auch das ist Briefstil; s. o.

44. Kranz von Alexandreia Troas für Richter aus Priene, Antwort der Priener (II. Jahrh. v. Chr.).

Zwei zusammengehörige Bruchstücke einer Stele aus weißem Marmor. 1. Oberteil mit Profil, L. mit Profil 0,60, gr. H. 0,28, T. 0,15; Schrift des II. Jahrh. v. Chr. mit Apices, A Γ Σ, BH und ZA 0,016. Athenaterrasse, in London. *Brit. Mus.* CCCCXXXI. P, Abklatsch. 2. Unterteil, L. 0,58—0,625, gr. H. 1,03, T. 0,19 (wol unten gemessen). Zierliche Schrift des II. Jahrh. BH und ZA 0,008. Vom Athenatempel. *Brit. Mus.* CCCCXIX. Wenige Notizen von P, Abklatsch.

[‘Ο] δῆμος ὁ Ἀλεξανδρέων τῶν ἀπὸ τῆς Τρώας
[τὸν] δῆμον (frei) τὸ[ν Πριην]εύων.

[Fehlt der Beschluß von Alexandreia für Priene.]

- [‘Εδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· ἐπε]ιδὴ ὁ δῆμος ὁ Ἀ[λεξανδρέων] ἀπέστειλε πρὸς [ἡ]μᾶ[ς] Νικασαγόραν Ζωῖλου καὶ ψήφισμα καθ’ ὃ ἐ[στεφάνωκε τὸν] δῆμόν
- 5 καὶ ἐπήνεκε τοὺς παραγενομένους εἰς Ἀλεξάνδρειαν δικαστὰς Ἀθηναγόραν Εὐκτίτου, Νύμφωνα Καλλικράτου, Ἀριστόδημον Φίλωνος, ἐπελθὼν δὲ καὶ Νικασαγόρας ἐπὶ τε τὴν βουλὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν ἀκολούθως διελέγῃ τοῖς ἐν τῷ ψηφίσματι κατακεχωρισμένοις· ὅπως οὖν καὶ ὁ δῆμος εὐχαριστῶν τε φαίνεται τῷ δήμῳ[ι] τῷ Ἀλεξανδρέων καὶ φιλανθρώπως ἀποδεδεγμένος τὸν τε ἐψηφισμένον
- 10 ὑπ’ αὐτοῦ στέφανον καὶ τὸν τῶν δικαστῶν ἔπαινον, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, ἐπηνῆσθαι (sic!) τὸν δῆμον τὸν Ἀλεξανδρέων ἐπὶ τε τῇ προαρέσει ἣν ἔχει εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν ἀκόλουθα πράττων τοῖς προϋπάρχουσι[ν] ἀμφοτέρας ταῖς π[ό]λεσιν [φ]ιλανθρώποις καὶ διότι τὴν πᾶσαν σπουδὴν προαιρούμενος ποιῆσθαι ὑπὲρ τῶν παραγινόμενων εἰς τὴν πόλιν δικαστηρίων, ὅπως ἴσα καὶ δίκαια π[ά]σι τοῖς πολίταις πα-
- 15 ραφίνηται, διὰ τὸ μάλιστα διὰ τοῦτο τηρεῖσθαι τὴν δημοκρατίαν, ἀποσταλέ[ντων] πρὸς αὐτὸν παρ’ ἡμῶν δικαστῶν τοὺς μὲν παραγενομένους ἄνδρας εἰς Ἀλεξάνδ[ρ]ειαν[ν] ἐπήνεκεν, ἐπὶ τε τῷ σωφρόνως καὶ ἀνεγκλήτως παρεπιδημήσαι καὶ διότι τὰς δίκας ἴσως καὶ δικαίως ἀπάσας ἔκριναν τὰς τε τῶμ παρανόμων καὶ τὰς τῶμ βιαιῶν, τὸν δὲ δῆμον ἐστεφάνωκεν ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὴν πόλιν καὶ διότι ἄνδρας καλοὺς
- 20 καὶ ἀγαθοὺς ἀπέστειλεν· ἐπηνῆσθαι (sic!) δὲ καὶ τοὺς ἀποσταλέντας εἰς Ἀλεξάνδρειαν δικαστὰς Ἀθηναγόραν Εὐκτίτου, Νύμφωνα Καλλικράτου, Ἀριστόδημον Φίλωνος· ἵνα δὲ τὰ ἐψηφισμένα ὑπὸ Ἀλεξανδρέων λάβῃ συντέλειαν, τὸμ μὲν ἀγνωσθέντων ὅς ἂν ᾖ τότε ποιησάσθαι ἐπιμέλειαν μετὰ τοῦ γραμματέως, ὅπως ὁ στέφανος ἀναγορευθ[ῇ] τοῖς πρώτοις Διονυσίοις, ὅταν τὰς θεάς συντελῶμεν μετὰ τὰς σπονδάς, διότι ὁ δῆμος[ος]

..... ΤΟΗ Ω
 ΩΙ . . . Π· τ[ῆς δὲ] ἀνα[τ]ο[ρ]εύ[σ]εως ἐ[ν]]
 ους· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς π[ρεσβευτὰς]]
 25 ΑΡΚΕΘΟΝΤΟΣ, Λάκωνα — — — — —

Lesung nach *P*; Angabe der Lücken beruht auf ganz ungefähren Schätzungen. 1 Anfang erg. Wilhelm, 5 eher EIN als ΣΙΝ; trotzdem wohl eine Form auf —ουσιν. 7 erg. *Wil.*, vgl. Hdt. I 161 Μαζάρης—Πριηνέας ἐξηνδραποδίσατο. Zur Zeit des attischen Seebundes war Priene, wenn auch wol nur im bescheidenen Umfange, wiederhergestellt. 25 Der erste Name von *P* in der Revision bezeugt; Abklatsch versagt. Man erwartet Ἀρκεφώντος.

46. Rückseite.

τε — — — — —
 ων βουλόμενος — — — — —
 προθυμότερον ἑαυτὸ[ν] — — — — — ἔτι πρό]-
 τερον παρέσχηται δια — — — — —
 5 οὐθὲν ἡγούμενος μείζον [τοῦ — — — — —]
 [. . μέ]νη[ς] π[ερ]ι[τ]έσεσθα[ι] — — — — — τήν]
 ἔσομένην εὐφημίαν κα[ὶ] εὐχαριστίαν (?) διὰ τὸ ὑπερ]-
 ἄνω γ[ιν]εσθαι δαπάνης [πάσης· ἀποδειχθεὶς δὲ στεφα]-
 νηφόρος καὶ διὰ πάντων [προθυμούμενος ἔτι ὑπερέ]-
 10 χειν τοῖς πεπραγμένοις ἄφε[?] — — — ἔργοις κα]-
 λοῖς τε καὶ ἐνδόξοις, εὐσ[ε]β[ῶ]ς μὲν πρὸς τοὺς πατέρας]
 θεοὺς, ὁσίως δὲ καὶ δικαίως π[ρὸς] τοὺς ἀνθρώπους, καὶ λα]-
 [β]ῶν τὸν στέφανον τοῦ Διὸς [τοῦ Ὀλυμπίου εἰστίασε]
 τοὺς τε πολίτας καὶ τὰ τέκν[α] αὐτῶν τοὺς τε κατοικοῦν]-
 15 τας τήν τε πόλιν καὶ τὴν χώρα[ν] καὶ τοὺς παῖδας τοὺς]
 ἐλευθέρους, ἔτι δὲ καὶ τοὺς πα[ρεπιδημοῦντας ξένους],
 ἐπετέ[λ]εσεν δὲ καὶ θυσίας τοῖς [πατρίοις θεοῖς πρε]-
 πούσας τῇ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὑπα[ρχούσῃ] περὶ αὐτὸν]
 καλοκάγαθία, καθ' ἕκαστον τε μῆ[να] ἐκαλλιέρησεν]
 20 τῷ τε Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ καὶ τῇ Ἥρῃ καὶ [τῷ Πανὶ καὶ]
 [τῇ] προεστύ[σ]η] τῆς πόλεως ἡμῶν Ἀθηναί Πολιάδι,
 ΛΙΣ ἀξίος τῶν τ ΙΑΙ — — — — —

20 Zeus Hera und Pan Ἀρωγός vereint in dem Beschlusse für Moschion; s. unten.

47. Beschluß von Bargylia für Richter aus Priene (um 200 v. Chr.).

Inv. 98. Stele mit Aetoma und Einsatzzapfen. H. 0,70, L. 0,41—0,44, T. 0,10; gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. Gute Schrift um 200, Ξ, Σ meist mit auseinandergehenden Schenkeln. Apices, BH und ZA 0,007. *P*, Abklatsch, kein Majuskeltext.

Von Kreisen (d. h. Kränzen) umgeben:

I	II	III	IV
Τὸν δῆ-	Μητρό-	Σίμον	Ἀγέ-
μον	δωρον		λαον

Πρυτάνεων γνῶμη· ἐπειδὴ ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων φίλος ὦ[ν]
 καὶ εὖνους καὶ ἰσοπολίτης τοῦ δήμου ἔν τε τοῖς ἄλλοις φιλ]-
 5 λανθρώπως χρώμενος διατελεῖ πάρακληθεὶς τε ὑπὸ τ[οῦ]
 δήμου δικαστὰς ἀποστεῖλαι, βουλόμενος τῇ πόλει χαρί-
 ζεσθαι, ἀπέστειλεν ἄνδρας καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς Μητρόδ[ω]-
 ρον Ἀριστοδήμου, Σίμον Λαμπροκλείους, Ἀγέλαον Ἀγελάου, οἱτ[ι]-

νες τῶν δικῶν τὰς μὲν συνέλυσαν προσηκόντως, τὰς δὲ ἐδίκασαν
 10 δικαίως κατὰ τοὺς νόμους, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· ἐπη-
 νῆσθαι μὲν τὸν δῆμον τὸν Πριηνέων καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυ-
 σῷ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον, ἐπη-
 νῆσθαι δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς τοὺς ἀποσταλέντας ὑπ' αὐτῶν
 καὶ στεφανῶσαι αὐτοὺς θαλλοῦ στεφάνῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ δικαιοσύ-
 15 νης τῆς εἰς τὸν δῆμον· τῆς δὲ ἀναγγελίας ἐπιμεληθῆναι τὸν ἀγωνοθέ-
 την, ὅπως ἀναγορευθῇ ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ συντελουμένῳ τῇ Ἀρτέμ-
 μιδι τῇ Κινδυάδι· εἶναι δὲ αὐτοὺς προξένους τῆς πόλεως, δεδόσθαι δὲ
 αὐτοῖς καὶ πολιτείαν καὶ μετουσίαν πάντων ὧν καὶ Βαργυλιῇται με-
 τέχουσιν, τὰ δὲ αὐτὰ ὑπάρχειν καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν· τὸν δὲ ἐπιμή-
 20 νιον τῶν ταμιῶν ἐγδοῦναι, ὅπως ἀναγραφῇ τὰ ὀνόματα αὐτῶν
 πατρόθεν ἐν στήλῃ, ἐν ᾗ καὶ οἱ ἄλλοι πρόξενοι καὶ πολῖται εἰσιν ἀ-
 ναγεγραμμένοι· ἐλέσθαι δὲ καὶ πρεσβευτὰς δύο, οἵτινες ἀφικόμενοι
 εἰς Πριήνην καὶ ἀποδόντες τόδε τὸ ψήφισμα παρακαλέσουσιν Πριη-
 νεῖς καὶ εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον τὴν αὐτὴν αἴρεσιν ἔχοντας διαφυ-
 25 λάσσειν τὴν ὑπάρχουσαν ἐκ παλαιῶν χρόνων φιλίαν τε καὶ εὐνοί-
 αν ταῖς πόλεσιν, καὶ νῦν δὲ ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι, ἵνα καὶ παρ' αὐ-
 τοῖς τῶν στεφάνων αἱ ἀναγγελίαι γένωνται ἐν τῷ θεάτρῳ τοῖς Δι-
 ονυσίοις· παρακαλεῖν δὲ αὐτοὺς καὶ τόπον ἀποδείξαι, ἐν ᾧ ἀνατε-
 θήσεται ἡ στήλη, ἐν ᾗ τὸ ψήφισμα ἔσται ἀναγεγραμμένον. πρεσβευ-
 30 ται εἰρέθησαν Οὐλιάδης Ἀπολλοδότου, Παναμύης Ἀντιγένου.

Andere Beschlüsse von Bargylia: Swoboda *Volksbeschl.*
 83. 262.

4 Ende ΦΙ/III so. 16 Artemis Kindyas ist wohl bekannt;
 Belege bei Höfer *Myth. Lex.* II 1189.

48. Beschluß der Chier für die Priener (II. Jahrh. v. Chr.).

Inv. 158. Bruchstück einer Platte, gr. L. 0,28, gr. H. 0,34, gr. T. 0,27, oben und rechts Rand. BH oben 0,025, unten 0,02, in der Mitte 0,007. Die großen Buchstaben haben starke Apices. Die mittleren Inschriften standen in ehemals aufgemalten, jetzt nicht mehr erhaltenen Kränzen, deren Zahl der Symmetrie nach vier gewesen zu sein scheint. Vom byzantinischen Bollwerk im Asklepieion. P, kein Abklatsch.

[ὁ δῆμος ὁ] Χίων τὸν
 [δῆμον τὸ]μ Πριηνέων . .
 ἡ βουλὴ [ἡ βουλὴ]
 [καὶ] ὁ δῆ- [καὶ ὁ]
 μος. [δ]ῆμ[ος].
 [Τὸ παρὰ Χίων· ἔδοξ]εν τῇ β[ουλῇ]
 [καὶ τῷ δήμῳ usw.]

Der Beschluß der Chier wird erwähnt in dem von Iasos
 Nr. 54,69: „[τῆς στ]ήλῃ[ς] τῆς περιεχούσης τὰς παρὰ Χίων τιμὰς.“

Nr. 49, die Antwort der Priener auf ein chisches Dekret
 enthaltend, wird zu derselben Urkunde gehören.

49. Antwort der Priener auf das Dekret der Chier für Richter aus Priene (um 200 v. Chr.).

Inv. 268. Marmorplatte; links und oben Anschluß, unten und rechts glatt. L. 0,623—0,640, H. 0,99, gr. T. 0,152; hinten gebrochen. BH und ZA 0,012. Verdickte Strichenden; Ξ ξ. Gefunden im Bereiche des Ekklesiasterion. P, Abklatsch.

(Der ganze obere Teil ist völlig abgerieben. In der Mitte der ersten Zeile dieses Steines, die nicht die erste der Inschrift gewesen zu sein braucht, liest man ΟΙΚΛ.)

[— — — — —, γραμμα]-
 [τεύσαντι] δὲ τοῖς δι[κασταῖς] ἴσως καὶ δικαίως καὶ τὴν ἐπιδημίαν]

[πεπ]οιημένωι μετὰ τῶν δικαστῶν μετὰ πάσης εὐταξί[ας κ|αἰ]
 [ε]ὐκοσμίας ἀξίως ἀμφοτέρων τῶν πόλεων, προσαναγράψα[ι | δὲ]
 5 εἰς τὴν στήλην τὴν τῶν δικαστῶν, δεδ[ό]χθαι τῶι δήμωι· τὸ[ν μ|έν]
 νευποῖν Ἐπαμείνονα ποιήσασθαι ἔγδοσιν, (frei) ἀ[να]θ[εῖναι] δ[ὲ καὶ]
 τ[ὸ ψήφισ]μα τὸ παρὰ Χίων τὸ γινόμενον πα[ρ'] ἀ[ν]τ[ι]ν[τῆ]ν παρ[α]στ[α]-
 δα τῆς στοᾶς τῆς διπλῆς τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ, [προσαναγράψαι δὲ καὶ τὰ]
 ψηφίσματα τὰ ὑπὲρ τῶν δικαστῶν [καὶ τ]οῦ Χίω[ν] δῆ[μου, καθάπερ καὶ αὐτοῖ]
 10 ἡξιώκασιν· δοῦναι δὲ καὶ τῶι πρεσβευτῇ [τ]ῶι π[α]ρὰ Χίω[ν] ξ[έ]νια (frei?)
 τὰ ἐκ τοῦ νόμου.

Rechts scheint, nach den notwendigen Ergänzungen, ein schmaler Streifen abgearbeitet. Die Buchstaben, die nicht mehr auf den vorhandenen Stein gehen, sind durch einen Strich | abgetrennt. 6 P hat ἈΥΑ . . O usw. Was ich einsetze, stimmt nicht recht zu den Resten. 7 Reste von ψ und φ vorhanden. 8 Über die doppelte Halle am Markte s. Priene 216,

wo die Ante als Überrest einer vor der Erbauung der Oropherneshalle bestehenden älteren Nordhalle erklärt wird, die entweder zweistöckig war, wie das οἰκίδιον διπλοῦν bei Lysias I 9, oder durch ein διάφραγμα in zwei Räume geteilt wurde, wie dies für die Oropherneshalle bezeugt ist.

50. Beschluß von Erythrai für einen Richter aus Priene.

Stele mit Giebel, H. 1,23, L. 0,56—0,60, T. 0,15. Die Inschriften a, b, c jede in einem Kranz. Brit. Mus. CCCCXVIII. P. Vgl. Sonne *De arbitris* 70f.

	b	Κλέ-	
		αν-	
a	Τὸν	δρον	c
	δήμο-	Καλλι-	αγέ-
	v	στράτου	την Παυ-
		φύσει δὲ Ἀ-	σανίου.
		λέξι-	
		δος.	

Ἐπὶ στεφανηφόρου Δημητρίου, μηνὸς Πανήμου.
 Τὸ παρὰ Ἐρυθραίων, τιμῶν, δικαστῇ Κλεάνδρῳι. Ἔδοξεν
 τῇ βουλῇ καὶ τῶι δήμῳι στρατηγῶν ἔξεταστῶν πρυτάνε-
 ων γνῶμη· ἐπειδὴ ὁ ἀποσταλὲς δικαστῆς ὑπὸ τοῦ δήμου
 5 τοῦ Πριηνέων Κλεάνδρος Καλλιστράτου, φύσει δὲ Ἀλέξιδος,
 ἐπὶ τὴν δίκην τῆς μηνύσεως τὴν τε δίκην ἐδίκασεν ἀξίως τῆς
 τε ἑαυτοῦ πατρίδος καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως, ποιησάμενος
 τὴν κρίσιν ἀπὸ τοῦ δικαίου, τὴν τε ἐπιδημίαν ἐποιήσατο αὐτὸς τε
 καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ Μοαγέτης Πausανίου ἀξίως τῆς ἐνκεχει-
 10 ρισμένης αὐτῶι πίστεως, ὅπως οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίνεται μνεί-
 αν ποιούμενος τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίως κρινάν-
 τῶν τὴν δίκην καὶ ἀξίως τῆς ἐξαποστειλάσης αὐτοὺς πατρίδος,
 οἳ τε μετὰ τούτους παρεσόμενοι εἰς τὴν πόλιν ἡμῶν δικασταὶ θεωροῦν-
 15 τες ἀποδιδόμενας τὰς καθηκούσας τιμὰς τ[οῖς] ἀγαθοῖς ἀνδράσιν προ-
 ἰστώνται καὶ αὐτοὶ τῶν δικαίων μετὰ [π]ά[ρ]σης φιλοτιμίας, Τύχη Ἀγαθῇ
 [δ]εδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῶι δήμῳι· ἐπαινέσαι μὲν τὸν δῆμον τὸν
 Πριηνέων καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στεφάνῳι, ὅτι ὑπάρ-
 χων συγγενῆς καὶ φίλος καὶ εὖνους τῶι ἡμετέρῳι δήμῳι καὶ
 προαιρούμενος διαφυλάσσειν τὴν πρὸς τὸ πλῆθος ἡμῶν εὖνοιαν
 20 [ἀ]πέσει[λε]ν δικαστῇν ἀνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ ἄξιον ἀμφο-
 [τέ]ρων τῶν πόλεων, ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν δικαστῇν Κλεάνδρον Καλ-
 λιστράτου, φύσει δὲ Ἀλέξιδος, καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν χρυσῶι στε-

φάνωι, ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν γραμματέα αὐτοῦ Μοαγέτην Παισανίου
καὶ στεφανῶσαι αὐτὸν θαλλοῦ στεφάνωι ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοί-
25 ας [τ]ῆς εἰς τὸν δῆμον· εἶναι δὲ αὐτοὺς καὶ προξένους καὶ πολίτας
τῆς πόλεως ἡμῶν, δεδόσθαι δὲ αὐτοῖς καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶσιν
οἷς ἂν ἡ πόλις συντελεῖ, ὑπάρχειν δὲ αὐτοῖς καὶ τὰς ἄλλας τιμὰς αἰ-
τινες καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις παρὰ τῆς πόλεως ὑπάρχουσιν,
δεδόσθαι δὲ ταῦτα καὶ τοῖς ἐκτόνοις αὐτῶν· τὰς δὲ δεδομένας
30 τιμὰς τῷ δήμῳ τῷ Πριηνέων καὶ τῷ δικαστῇ καὶ τῷ γραμμα-
τεῖ κατὰ τὸδε τὸ ψήφισμα ἀναγγεῖλάτω <δὲ> ἐν τῷ θεάτρῳ ὁ
ἀγωνοθέτης τῶν Διονυσίων· ἀποδείξει δὲ καὶ πρεσβευτὴν
[ὅ]στις ἀναδοὺς Πριηνεύσιν τὸδε τὸ ψήφισμα παρακαλέσει αὐ-
[τοὺς] ὄντας συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ εὐνοὺς τοῦ δήμου ἐπιμέλει-
35 [αν ποιέισ]θαι, ὅπως αἱ δεδομένα τιμαὶ τῷ τε δήμῳ αὐτῶν καὶ τῷ
[δικαστῇ καὶ τ]ῷ γραμματεῖ ἀναγγέλλωνται παρ' αὐτοῖς ἐν τοῖς ἐπιφα-
[νεστάτοις ἀγ]ῶσιν, ὅταν καὶ οἱ ἄλλοι στέφανοι ἀναγγέλλωνται· καὶ ἵνα
[ἀναγραφέν τὸδε τὸ] ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην ἀνατεθῇ παρ' αὐτοῖς
[— — ¹⁴ — — τ]αῦτα δὲ εἶναι εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως. Πρεσ-
40 [βευτῆς Ἡρακ]λεώτου.

c Μοαγέτης kibyratish, dann überhaupt kleinasiatisch, vgl. Kretschmer *Einl. Gesch. griech. Sprache* 332f. 1 Aktenvermerk der Kanzlei von Priene, wie dergleichen auf Papyrus häufig ist; der Stein gibt, wie immer, einen Auszug aus den Akten (Wil.). Erst nach Κλεάνδρῳ beginnt die fremde Urkunde. 3 Dieselben Behörden auch sonst Antragsteller: Swo-

boda *Volksbeschl.* 129f.; Gäbler *Erythrae* 111. 119. 6 In Erythrai hat eine Denunziation stattgefunden, die man sich nicht getraute selbst zu untersuchen; so nahm man seine Zuflucht zu einem Fremden. Nach Z. 19 scheint die Demokratie bedroht gewesen zu sein (Wil.).

51. Vertrag von Heraklea am Latmos und Amyzon (II. Hälfte II. Jahrh. v. Chr.).

Inv. 322. Giebelstele, unten gebrochen; L. 0,48, gr. II. 0,39, T. 0,10. BH in Z. 1 0,01, in Z. 2 ff. 0,005; ZA 0,004. Unregelmäßige Schrift. A Γ und Π Σ. Fundort unbekannt. Im deutschen Hause von Priene. P, Abklatsch.

Συνθήκη Ἡρακλεωτῶν καὶ Ἀμυζονέων τῶν ἀπὸ Πέτρας.

Ἀγαθῇ Τύχῃ ἐπὶ στεφανηφόρου ἐν Ἡρακλείᾳ μὲν θεοῦ τοῦ μετὰ Γλαυκομ.
[. ., μην]νός [Α]πατουριῶνος, ἐν Ἀμυζῶνι δὲ τῇ ἀπὸ Πέτρας ἐπὶ στεφανηφόρου
[τοῦ? θεοῦ τοῦ μετὰ τὸν δεῖνα, μηνός] Ἀπατουριῶνος· τάδε συνέθεντο καὶ
5 [συνεγράψαντο Ἡρακλεῶται] ἀπὸ Λάτμου καὶ Ἀμ[υ]ζονεῖς ἀπὸ Πέτρας, συγγραφα-
[μένων ὑπὲρ μὲν Ἡρακλεωτῶν] τῶν εἰρημένων ὑπὸ τοῦ δήμου Ἱέρωνος
..... τ[ο]ῦ Ἀπολλωνίου, Ἐκατόμνω τοῦ Μελαί-
..... νος τοῦ Οὐλιάδου, [κ]αθ' ὁσθ[ε]σίαν δ[ε]
[..... κ]λείου[ς], Ἀπολλωνίου τοῦ Θαρρηλίου,
10 ὠδου, Διονυσίου τοῦ Εὐρήμονος, φύσει δὲ Λαμπρί-
[ου, ο]ῦ τοῦ Πολίτου, φύσει δὲ Νικίου· ὑπὲρ
[δὲ Ἀμυζονέων τῶν ἀπὸ Πέτρας τῶν εἰρημένων ἀνδρῶν] [ὑ]πὸ τοῦ δήμου
..... ἀτου τοῦ [Απο]λλ[ω]νίου, Ἀπολλωνί-
[ου τοῦ] Ἀπολλωνίου, [. . . ο]ῦ τοῦ Ἀπ[ο]λλωνί-
15 [ου] κ[ρ]άτου, Διονυσίου τοῦ Ἀπολλωνί-
[ου] Ἰππου, Ἀρτεμιδώρου τοῦ
[..... Ἀμυζονεῖς] τοὺς ἀπὸ Πέτρας
[..... τὴν γειτνιό]υ[σαν] αὐτοῖς χώραν με-
..... οἱ Ἡρακλεῶ-
20 [ται] Ἡρακλεῶται
..... Ο ρου Ο

13 Lesung unsicher; ΑΡΟΦΛΙΓΟΝΟΥ *P.* 17 ΑΥΣΟΝΑ ΜΥΤΙΟΥΣ *P.* scheint mir verlesen aus Ἀμυζον[εῖς] τοὺς (nach Abklatsch).

Aus dem erhaltenen Stücke ist nicht zu erschen, warum der Stein in Priene aufgestellt war; vielleicht hatte die Stadt

den Vertrag zwischen den karischen Nachbarstädten Herakleia und Amyzon vermittelt, wofür ein Exemplar der Urkunde in einem prienischen Heiligtum deponiert wurde. Noch um das Ende des III. Jahrh. v. Chr. hatte Priene gegen Herakleia Krieg geführt.

52. Beschluß für (fünf) Gesandte von Priene, von Hy . . pa(?) (um 200 v. Chr.).

Inv. 310. Giebelstele von weißem Marmor, rechts und unten gebrochen; gr. L. 0,39, gr. H. 0,43, T. 0,14. BH 0,009, ZA 0,01. Apices, Ξ Γ Α. Fundort? *P.* Abklatsch.

(Fünf Kränze in einer Reihe.)

Τὸ [ψήφισμα] τὸ παρὰ Ὑ . . πίων.
ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πρυτάνεων
γνώμη· ἐπειδὴ οἱ ἀποσταλέντες ὑπὸ [τ]οῦ
δήμου τοῦ Πριηνέων μετάπεμψ[οι Παρ]-
5 μενίσκος Ἀ[ττά]λ[ου, — — — — —]

1 Sollte einmal gegen allen sonstigen Gebrauch Ὑπαπίων für das übliche Ὑπαπηνέων gebildet sein? Einen anderen Namen Ὑ . . πιοι oder Αὐ . . πιοι kenne ich nicht.

Am Anfange wieder Aktenvermerk wie in Nr. 50,2. 4 μετάπεμψοι ‚Abgesandte‘. wie bei Herodot VIII 67.

53. Beschluß von Iasos für einen Richter aus Priene, und von Priene für Iasos (II. Jahrh. v. Chr.).

Stele mit Giebel, in dem drei Kränze in flachem Relief. In den Kränzen können früher Buchstaben gestanden haben. Über den Kränzen Bruch. Die Stele ist in zwei Teile zerbrochen. L. 0,53—0,56, H. 0,80 und 0,71, T. 0,18. Zeit: um 150 v. Chr. (Hicks); eher etwas älter. A Ξ Γ Σ. *Brit. Mus.* CCCCXX (Michel 468); vgl. Sonne *De arbitris* 63 XCIV. *P.* hat das Wichtigste verglichen. Abklatsch.

- I. Τὸ παρὰ Ἰασέων. Ἐδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πρυτάνεων γνώμη· περὶ ὧν ἐπῆλθον Πρωτέας Ἑρμίου καὶ Ἐκαταῖος Ποσειδίππου, ἵνα ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος βουλευσῇται, τίσιν δεῖ τιμαῖς τιμηθῆναι τὸν δῆμον τὸν Πριηνέων καὶ τὸν παραγενόμενον πρὸς ἡμᾶς δικαστὴν Ἡροκράτην Ἀνδρίου
5 [καὶ τὸν γραμματέα Ἡγέπολιν Ἡγίου, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ]· ἐπειδὴ ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων ἔν τε τοῖς πρότερον χρόνοις εὖνους ὦν καὶ φίλος διετέλει καὶ νῦν ἀξιωσάντων ἡμῶν ἀποστεῖλαι δικαστὴν ἀπέστειλεν ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν Ἡροκράτην Ἀνδρίου, ὃς παραγενόμενος τὰς μὲν συνέλυσεν τῶν δικῶν οὐθὲν ἐλλείπων προθυμίας,
10 ἀλλὰ πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος, ἵνα συλλυθέντες οἱ ἀντίδικοι τὰ πρὸς αὐτοὺς μεθ' ὁμονοίας πολιτεύωνται, τὰς δὲ διέκρινεν δικαίως, τὴν τε ἄλλην ἐνδημίαν ἐποίησατο ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου ἀξίως ἀμφοτέρων τῶν πόλεων, ἵνα οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίνεται χάριν ἀποδιδούς τοῖς εὐεργετοῦσιν αὐτὸν καὶ οἱ λοιποὶ οἱ παραγινόμενοι δικάζειν εἰς
15 τὴν πόλιν ζητῶσιν ἀξίως ἐπαίνου καὶ τιμῶν ποιῆσθαι τὰς κρίσεις, εἰδότες ὅτι ὁ δῆμος τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν ἐπαινεῖ τε καὶ τιμαῖ, ἐπηνῆσθαι τὸν δῆμον τὸν Πριηνέων ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἧς ἔχει εἰς τὴν πόλιν καὶ στεφανῶσαι χρυσῶι στεφάνῳ ἀπὸ πλήθους τοῦ ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι αἰτησαμένων ἡμῶν δικαστὴν ἀπέστειλεν ἄνδρα κα-
20 λὸν καὶ ἀγαθὸν ἐπὶ τὰς κρίσεις, ἐπηνῆσθαι δὲ καὶ τὸν ἀποσταλέντα δικαστὴν Ἡροκράτην Ἀνδρίου ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ καλοκάγαθίας ἐπὶ τῷ προσστῆναι τῶν τε κρίσεων καὶ τῶν συλλύσεων ἴσως καὶ δικαίως, ἐπαινε-

- σαι δὲ καὶ τὸν συνεξαποσταλέντα μετ' αὐτοῦ γραμματέα Ἡγέπολιν
 Ἡγίου ἐπὶ τῷ τὴν καθ' αὐτὸν χρειάν διωικηκέναι ἐπιμελῶς καὶ εὐτά-
 25 κτως καὶ τὴν ἐνδημίαν πεποιῆσθαι μετὰ πάσης εὐταξίας, καὶ στεφανῶ-
 σαι τὸμ μὲν δικαστὴν χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ πλήθους τοῦ ἐκ τοῦ νόμου,
 τὸν δὲ γραμματέα θαλλοῦ στεφάνῳ· εἶναι δὲ αὐτοὺς καὶ προξένους τῆς
 πόλεως, περὶ πολιτείας δὲ αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν προγράψ[ας]-
 θαι τοὺς προστάτας ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνο(ι)ς, εἶναι δὲ αὐτοῖς καὶ ἔφοδον ἐπ[ι]
 30 τὴν βουλὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ἐλέσθαι δὲ καὶ πρεσ-
 βευτάς, οἵτινες παραγενόμενοι εἰς Πριήνην τό τε ψήφισμα ἀποδώσουσιν
 καὶ παρακαλέσουσιν αὐτοὺς τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἔχειν πρὸς τὸν δῆμον,
 [ἄξ]ιμῶσουσιν δὲ καί, ἵνα οἱ στέφανοι ἀναγγελθῶσιν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῖς πρῶ-
 [τοις Διον]υσίοις καὶ τὸ ψήφισμα ἀναγραφῇ ἐν ἱερῷ, ὡς ἂν αὐτοῖς φαίνεται, ἵνα
 35 [πᾶσι φανε]ρὸν ᾖ διότι ὁ δῆμος ὁ Ἰασέων καὶ τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἄνδρας τοῦ[ς]
 [ἀγαθοὺς τιμᾶ]· ἀναγράψαι δὲ τὸ ψήφισμα καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῷ(ι) ἱερῷ τῆς Ἀρτέ-
 [μιδος. Πρεσβευταὶ ἠρέ]θησαν Ἑκαταῖος Ποσειδίππου, Μενέξενος Κυδίου.
- II. [Ἔδοξεν τῷ δήμῳ, γινώμῃ] στρατηγῶν· ἐπειδὴ Ἰασεῖς φίλοι ὑπάρχοντες τῷ[ι]
 [δήμῳ τῷ Πριηνέων καὶ νῦν ἀποστ]ε[ί]λ[αν]τες Ἑκ[αταῖο]ν Πο[σειδ]ίππου
 40 [καὶ Μενέξενον Κυδίου ἐπαινοῦσι τὸν ἀποσταλέντα ὑπὸ τοῦ δήμου] δικασ-
 [τὴν Ἡροκράτην Ἀνδρίου, διότι παραγενόμενος πρὸς αὐτοὺς τὰς μὲν συνέλυσεν]
 [τῶν δικῶν οὐθὲν ἐλλείπ]ων προθυ[μίας, ἀλλὰ πᾶσαν σπουδὴν ποιούμενος, ἵνα συλ]-
 [λυθέντες οἱ ἀντίδ]ικοι τὰ πρὸς αὐτοὺς μεθ' ὅμον[οίας πολιτεύονται, τὰς δὲ διέκρι]-
 [νεν δικαίως, τὴν δὲ ἄλλην ἐνδημίαν ἐποιήσατο ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίσ]-
 45 [του ἀξίως ἀμφοτ]έρων τῶν πόλεων, ἐπαινοῦσιν τε τὸν δῆ[μον τὸν ἡμέτερον ἀ]-
 [ρετῆς ἔνεκα] καὶ εὐνοίας ἧς ἔχει εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν, καὶ ἐσ[τεφανώ]κασιν χρυσῷ
 [στεφάνῳ] ἀπὸ πλήθους τοῦ ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι αἰτησαμένων αὐτ[ῶν] δ[ικαστὴν]
 [ἀπέστ]ειλαν ἐπὶ τὰς κρίσεις ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν, ἐπαινοῦσι δὲ καὶ [τὸν ἀ]-
 [ποστ]ι[αλέντα δικαστὴν Ἡροκράτην Ἀνδρίου ἀρετῆς [ἐνε]κεν καὶ καλοκά[γα]-
 50 [θία]ς ἐπὶ τῷ προστῆναι τῶν τε κρίσεων καὶ τ[ῶν συλ]λύσεων ἱ[σ]ως καὶ δικαίως,
 [ἐ]παινοῦσιν δὲ καὶ τὸν συνεξαποσταλέντα μετ' αὐτοῦ γραμματέα Ἡγέπο-
 λιν Ἡγίου ἐπὶ τῷ τὴν καθ' αὐτὸν χρειάν διωικηκέναι ἐπιμελῶς καὶ εὐτάκτω[ς]
 καὶ τὴν ἐνδημία[ν πε]ποιῆσθαι μετὰ πάσης εὐταξίας, καὶ ἐστεφανώκασιν τὸν μέ[ν]
 [δι]καστὴν χρ[υ]σῷ στεφάνῳ ἀπὸ πλήθους τοῦ ἐκ τοῦ νόμου, τὸν δὲ γραμμα-
 55 [τέα θ]αλλοῦ στεφάν[ω]ι, πεποιήνται δὲ αὐτοὺς καὶ προξένους τῆς [π]όλεως, περὶ δὲ
 [π]ολιτείας αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγόνοις αὐτῶν ἐπιτετάχασιν τοῖς προστάταις
 προγράψασθαι ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις· ἔδωκαν δὲ αὐτοῖς καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν
 καὶ τὴν ἐκκλησίαν πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά, ἀξιούσιν δὲ καὶ ἵνα οἱ στέφανοι ἀναγγελῶ-
 60 σιν παρ' ἡμῖν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῖς πρώτοις Διονυσίοις καὶ τὸ ψήφισμα ἀναγραφῇ
 ἐν ἱερῷ ὡς ἂν ἡμῖν φαίνεται, ἵνα πᾶσιν φανερόν ᾖ, ὅτι ὁ δῆμος αὐτῶν καὶ τὰς πό-
 λεις καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾶ, ἐπελθόντες δὲ καὶ οἱ πρεσβευταὶ
 ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν διελέγησαν ἀκολούθως τοῖς ἐν τῷ ψηφίσματι γεγραμμένοις,
 σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείποντες, ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὴν ἐπιδημίαν
 εὐκόσμως· δεδόχθαι τῷ δήμῳ· ἐπηνῆσθαι μὲν τὸν δῆμον τὸν Ἰασέων ἐπὶ τε
 65 τῇ εὐνοίᾳ ἣν ἔχει εἰς τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ ἐπὶ τῇ εὐχαριστίᾳ, ἣμ πεποιή-
 ται εἰς τε τὸν δῆμον καὶ τὸν ἄνδρα τὸν ἀποσταλέντα Ἡροκράτην Ἀνδρίου καὶ τὸ[ν]
 γραμματέα Ἡγέπολιν Ἡγίου, καὶ ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς, διότι ὁ δῆμος διατηρήσει κ[αὶ]
 εἰς τὸν ἄλλον χρόνον τὴν αὐτὴν αἵρεσιν πρὸς τὸν δῆμον αὐτῶν· ἵνα δὲ καὶ τὰ ἀ[ξι]-
 ούμενα ὑπὸ Ἰασέων συντελεσθῇ, τὸμ μὲν ἀγνωσθέν, ὃς ἂν ᾖ τότε, ποιήσασθ[αι]
 70 [τὴν ἀναγγελίαν αὐλητῶν τῷ ἀγῶνι τῷ παιδικῷ τῶν στεφάνων οἷς ἐστεφ[α]-
 [ν]ώκασιν Ἰασεῖς τὸν τε δῆμον τὸν ἡμέτερον καὶ τὸν δικαστὴν καὶ τὸν γραμ-
 ματέα· τὸν δὲ νεωποῖην Ἀναξαγόραν ἀπεγδούναι στήλην λιθίνην, εἰς ἣν ἀνα-

[τ]ραφήσεται τὰ ψηφίσματα, καὶ σταθήσεται ἡ στήλη ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς
 [ἐ]νδέξια τῆς εἰκόνης τῆς Κώμου τοῦ Τιμοκλείους· δοῦναι δὲ τὸν νεωποῖον
 75 [Α]ναξαγόραν τοῖς πρεσβευταῖς τοῖς παρὰ Ἰ(α)σέων ξένια τὰ ἐκ τοῦ νόμου.

21 προσ|στῆναι d. i. προ-στῆναι mit verdoppeltem σ (Sonne).
 37 In den Namenlisten aus dem Theater von Iasos finden wir
 Κυδίας Ποσειδίππου (Le Bas III 256), Μενέξενος Ποσειδίππου
 (ibid. 260. 268), Κυδίας Μενεξένου (ibid. 284), welche nach
 Hicks zu derselben Familie gehörten wie Ἑκαταῖος Ποσει-

δίππου und Μενέξενος Κυδίου. 38ff. Zeilen abgeteilt nach P,
 der die Spatien angibt. 45 Anf. ερων von Hicks gelesen, von
 P nicht mehr. 57 ἔδωκαν fraglich P: δέδωκαν Hicks. 58 ἀναγ-
 γελῶσιν ist coni. aor. II pass. 73 σταθήσεται statt σταθῆναι,
 nach dem nahen ἀναγραφῆσεται konstruiert.

54. Beschluß von Iasos für einen Richter aus Priene und Antwort der Priener (II. Jahrh. v. Chr.).

1. (Ohne Inv.-Nr.) Fragment einer Stele, ohne Ränder; gr. L. 0,20, gr. H. 0,26, T. 0,11. Gefunden beim Theater. W, von P nicht gesehen. 2. Inv. 222. Stele, unten profiliert, oben und links gebrochen; gr. L. 0,46, gr. H. 1,21, T. 0,11: Schriftformen Α Γ Σ, Ξ und Ξ. Von der großen Altarterrasse. P, Abklatsch. Zusammengesetzt vom Herausgeber.

(Rest eines Lorbeerkranzes.)

- [Ἔδοξεν τῇ] βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πρυτ[άνεων γνῶμη· περὶ ὧν ἐπῆλθον Ὑποκλῆς]
 [Αριστοκρ]ίτου καὶ Ἀ[ν]αξαγόρας Θαλ[εύκτου, φύσει δὲ Εὐκτου, ἵνα ἡ βουλή καὶ ὁ]
 [δῆμος βουλευ]ῶσιν, τίσιν [δε]ῖ τιμαῖς [τιμηθῆναι τὸν δῆμον τὸν Πριηνέων καὶ]
 [τὸν δικαστὴν Κα]λλικράτην Ἀπολλωνίου καὶ τὸν γραμματέα Ἀτταλον Ἀττάλου,
 5 [δεδοχθαι τῇ] βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· ἐπε[ιδὴ ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων ἔν τε τοῖς πρότε]-
 [ρον χρόνοις] εὖνους ὧν καὶ φίλος διε[τέλει καὶ νῦν ἀξισάντων ἡμῶν ἀποστεῖ]-
 [λαι δικαστὴν] ἀπέστειλεν ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν Καλλικράτην Ἀπολλωνίου, ὃς παρα]-
 [γενόμενος πρ]ὸς ἡμᾶς τινὰς [μ]ὲν σ[υνέ]λυσεν τῶν δικῶν οὐθὲν ἐλλείπων προθυμ[ί]-
 [ας, ἀλλὰ καὶ πᾶ]σα[ν] σπουδὴν ποιού[μενος, ἵνα συλλυθέντες οἱ ἀντίδικοι τὰ πρὸς αὐ]-
 10 [τοὺς μεθ' ὁμον]οίας [πολιτεύωνται, τὰς δὲ διέκρινεν δικαίως, τὴν τε ἄλλην]
 [ἐνδημίαν ἐποιήσατο ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου, ἀξίως ἀμφοτέρων τῶν πό]-
 [λεων· ἵνα οὖν καὶ ὁ δῆμος φαίνεται χάριν ἀποδιδούς τοῖς εὐεργετοῦσιν]
 [αὐτὸν καὶ οἱ λοιποὶ οἱ παραγινόμενοι δικάζειν εἰς τὴν πόλιν ζητῶσιν]
 [ἀξίως ἐπαίνου καὶ τιμῶν ποιείσθαι τὰς κρίσεις, εἰδότες ὅτι ὁ δῆμος τοὺς]
 15 [καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν ἐπαινεῖ τε καὶ τιμᾷ, ἐπηνῆσθαι τὸν δῆμον]
 [τὸν Πριηνέων ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας ἧς ἔχει εἰς τὴν πόλιν καὶ στε]-
 [φανῶσαι χρυσῷ στεφάνῳ ἀπ]ὸ πλήθους τοῦ ἐκ τοῦ νόμου, ὅτι αἰτησαμένων
 [ἡμῶν δικαστὴν ἀπέστειλαν ἄν]δρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν [περὶ τὰς κρίσεις, [ἐπηνῆσθαι] δὲ [καὶ]
 [τὸν δικαστὴν Καλλικράτην Ἀπολλωνίου ἀρετῆς] ἔν[εκεν καὶ καλοκἀ]γαθίας ἐπὶ τῷ
 20 [προσθῆναι τῶν τε κρίσεων καὶ] τῶν συλλύσεων ἴσως καὶ δι[κ]αίως· [ἐπαινέσαι δὲ καὶ]
 [τὸν ἑξαποσταλέντα μετ' αὐ]τοῦ γραμματέα Ἀτταλον Ἀττάλου ἐπὶ τῷ τ[ῇ]ν κα[θ'] αὐτὸν
 [χρεῖαν διωικηκέναι ἐπιμ]ελῶς καὶ τὴν ἐνδημίαν πεποιῆσθαι μετ[ὰ πάσης ε]ὐ[τα]-
 [ξίας· καὶ στεφανῶσαι τὸν μ]ὲν δικαστὴν χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ πλήθ[ους το]ῦ ἐκ τῶ[ν]
 [νόμων, τὸν δὲ γραμματέα] θαλλοῦ στεφάνῳ· εἶναι δὲ αὐτοὺς καὶ πρ[οξέ]νους τῆς
 25 [πόλεως· δεδόσθαι δὲ αὐτο]ῖς καὶ ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὴν ἐκ[κλησίαν] πρώτοις]
 [μετὰ τὰ ἱερά, περὶ πολιτείας] δὲ αὐτοῖς καὶ ἐκτόνοις προγράψασθαι [τοὺς προστά]τας
 [καὶ τοὺς στρατηγούς ἐν το]ῖς ἐννόμοις χρόνοις· ἐλέσθαι δὲ καὶ πρε[σβευ]τάς, οἱ[τ]ι[ν]ες
 [παραγενόμενοι εἰς Πριήνην] τό τε ψήφισμα ἀποδώσουσιν καὶ π[αρα]καλ[έ]ουσιν αὐτοῦ[ς]
 [οἰκείους καὶ φίλους ὑπάρ]χοντας τῆς πόλεως τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἔχ[ειν πρ]ὸς τ[ὸν]
 30 [δῆμον, ἀξιώσουσιν δὲ καὶ ἵνα] οἱ [σ]τέφανοι ἀναγγελωσιν ἐν τῷ θε[άτ]ρῳ [το]ῖς πρ[ώτ]οις]
 [Διονυσίοις καὶ τὸ ψήφισμα ἀναγραφῇ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιαδος, ἵνα]
 [πᾶσιν φανερόν ᾖ, ὅτι ὁ δῆμος] ὁ Ἰασέων καὶ τὰς πόλ[ε]ις καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγα-
 [θοὺς τιμᾷ· ἀναγράψαι δὲ τ]ὸ ψήφισμα τότε καὶ παρ' ἡμῖν ἐν τῷ ἱερῷ τῆς [Α]ρτέμι-
 [δος. Ἡρέθησαν Ὑψ]οκλῆς Αριστοκρίτου, Ἀναξαγόρας Θαλεύκτου, φύσει δὲ Εὐ[κ]το[υ].

- 35 [Ἔδοξεν τῷ δήμῳ, γνῶ]μη στρατηγῶν· ἐπειδὴ Ἰασεῖς [συ]γγενεῖς καὶ φίλοι ὑπάρ-
 χοντες τῷ δήμῳ, νῦν δὲ] καὶ πρεσβευτὰς ἀποστείλαντες [Ἵψ]οκλῆν Ἀρ[ιστο]κρίτου,
 [Ἀναξαγόραν Θαλεύτου, φύσει δὲ Εὐκτου, ἐμφανίζουσιν δ[ι]ότι ἀποσταλεῖς ὑ[πὸ τοῦ]
 [δήμου πρὸς τοὺς Ἰασεῖς] [δικ[α]στής Καλλικράτης Ἀπολλωνίου ἀφικόμενος πρὸς]
 [αὐτοὺς οὐθὲν ἐλλείπων προθυμ[ί]ας, ἀλλὰ π[α]σαν σπουδ[ὴ]ν ποιο[ύ]μενος, ἵνα συ[λλυ]-
 40 [θέντες οἱ ἀντίδικοι πρὸς αὐ]τοὺς μεθ' ὁ[μ]ονοί[ας] π[ο]λ[ι]τε[ύ]ωνται, τ[ὰ]ς δὲ διέ[κ]ρινεν δικ[αί]-
 [ως, τὴν δὲ ἄλλην ἐπιδημίαν ἐ]ποιήσατο ἀ[π]ὸ π[α]ντὸς τοῦ βελτίστου ἀξίως ἀμφοτέρω[ν]
 [τῶν πόλεων, ἐπαινοῦσι δὲ τ]ῷ δήμῳ τῷ ἡμετέρῳ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας ἧς [ἐ]χει
 [εἰς τὴν πόλιν αὐτῶν καὶ ἐστεφανώ]κασιν χρ[υ]σῶι στεφάνῳ ἀπὸ πλήθους τοῦ ἐκ τῶν νόμω[ν],
 [ὅτι αἰτησαμένων αὐτῶν δικαστὴν] ἀ[π]έστ[ε]λε[ν] ἐ[πὶ] τὰς κρίσεις ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν, ἐπαι-
 45 [νοῦσι δὲ καὶ τὸν ἀποσταλέν]τα δ[ι]καστὴν Καλλικράτην Ἀπολλωνίου ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ
 [καλοκαγαθίας ἐπὶ τῷ προστῆν]αί τῳ[ν] τε κρίσεων καὶ τῶν συ[λ]λύσεων ἴσως καὶ δικ[αί]ως,
 [ἐπαινοῦσι δὲ καὶ τὸν συνεξα]ποστ[ε]λ[έν]τα αὐτῷ γραμματέα Ἄτταλον Ἀττάλου ἐπὶ [τ]ῷ τὴν
 [καθ' αὐτὸν χρεῖαν διωικηκέναι] ἐπιμελῶς καὶ εὐτάκτως καὶ τῇ[ν] ἐπιδ[η]μίαν πεποιησθαι μετὰ πάσης
 [εὐταξίας, καὶ ἐστεφανώ]κασιν τὸν με[ν] δικαστὴν χρυσῶι στεφάνῳ ἀπὸ πλήθους τοῦ
 50 [ἐκ τῶν νόμων, τὸν δὲ γραμμ]ατέα θαλλοῦ στεφάνῳ, πεποιήνται δὲ αὐτοὺς καὶ προξέ-
 [νους τῆς πόλεως, ἔδωκαν] δὲ αὐτοῖς καὶ ἔφοδον ἐπὶ τῇ[ν] βουλὴν καὶ τὴν ἐκκλησί-
 [αν πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· περὶ δὲ πο]λ[ι]τείας αὐτοῖς τε καὶ τοῖς ἐκγ[ό]νοις αὐτῶν ἐπιτετάχ[α]-
 [σιν τοῖς προστάταις καὶ τοῖς στρ]ατηγοῖς προγράψασθαι ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις· ἀξιο[ύ]-
 [σιν δὲ καὶ ἵνα οἱ στέφανοι ἀναγγέ]λῳσιν παρ' ἡμῖν ἐν τῷ θεάτρῳ τοῖς Διονυσίοις καὶ τὸ
 55 [ψήφισμα ἀναγραφῇ ἐν τῷ ἱερῷ τ]ῆς Ἀθηνᾶς τῆς Πολιάδ[ος], [ἵνα] πᾶσι φανερόν ᾗ ὅτ[ι] ὁ δη-
 [μιος αὐτῶν καὶ τὰς πόλεις καὶ τοῖς] ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς [τιμᾶ], ἐπελθόν[τες] δὲ καὶ οἱ
 [πρεσβευτὰ ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τ]ό[ν] δῆμον διελέγησαν ἀκολούθως [τοῖς ἐν τ]ῷ ψη-
 [φίσματι γεγραμμένοις, σπ]ουδῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείποντες, [ἐ]ποιήσαντο
 [δὲ καὶ τὴν ἐπιδημίαν μετὰ πάσ]ης εὐκοσμίας καὶ ἀξίως ἀμφοτέρων τῶν πόλεων, δε-
 60 [δόχθαι τῷ δήμῳ, ἐπαινεῖσαι μ]ὲν τὸν δῆμον τὸν Ἰασέων ἐπὶ τε τῇ εὐνοίᾳ ἣν ἔχει εἰς τὴν
 [πόλιν τὴν ἡμετέραν καὶ ἐπὶ τῇ ε]ὐχαριστίᾳ ἣν πεποιήται εἰς τε τὸν δῆμον καὶ τὸν ἄνδρα τὸν
 [ἀποσταλέντα Καλλικράτην Ἀ]πολλωνίου καὶ τὸν γραμματέα Ἄτταλον Ἀττάλου, καὶ ἀπο-
 [κρίνασθαι αὐτοῖς, διότι ὁ δῆμος] διατηρήσει καὶ εἰς τὸν ἄλλον χρόνον τὴν αὐτὴν αἴρεσιν ἐ- (frei!)
 [πὶ τὸν δῆμον τὸν Ἰασέων· ἵ]να δὲ καὶ τὰ ἀξιούμενα ὑπὸ Ἰασέων συντελεσθῇ, τὸ μὲν ἀγῶ-
 65 [νοθέτην ἐπιμελεῖσθαι ὅ]πως οἱ στέφανοι τοῖς πρώτοις Διονυσίοις αὐλητῶν τῷ ἀγῶνι τῷ π[αι]-
 [δικῷ ἀναγγε]λῳσιν, οἷς ἐστεφ[ανώ]κασιν Ἰασεῖς τὸν τε δῆμον τὸν ἡμέτερον καὶ τὸν
 [δικαστὴν καὶ τὸν γραμματέα· τ]ὸν δὲ νεωποιήν Σωσίβιον ἀπεγδοῦναι στήλην λιθίνην
 [εἰς ἣν ἀναγραφί]σεται τὰ ψηφ[ίσ]ματα, τόπον δὲ τῇ στήλῃ δεδόσθαι ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς
 [τῆς Πολιάδος ἐγγὺς τῆς στ]ήλης τῆς περιεχούσης τὰς παρὰ Χίων τιμὰς· δοῦναι δὲ τὸν
 70 [νεωποιήν Σωσίβιον τ]οῖς πρεσβευταῖς τοῖς παρὰ Ἰασέων ξένια τὰ ἐκ τοῦ νόμου.

Die meisten Ergänzungen ergeben sich aus Nr. 53: kleine Abweichungen waren durch die verschiedenen Raumverhältnisse geboten und sind auch durch die erhaltenen Partien gerechtfertigt. P hat in seinen kritischen Bemerkungen diese Analogie nicht berücksichtigt und manche Möglichkeiten erörtert, die jetzt wegfallen, wodurch andererseits das kritische Fundament nur gewinnt. 30 hat er $\Psi\Omega\Lambda\text{NT}\Omega\Gamma\iota$, wo τοῖς πρώτοις verlangt wird. 34. 36 Wenn der Punkt vor OKAHN zu einem Buchstaben

gehört, was nicht ganz sicher ist, so kann es nur Ψ oder P gewesen sein. Also Ἵψοκλῆς P. Besser Ἵψοκλῆς. 39 für . T . . ΝΣΥ . Γ' habe ich ΑΦΙΚΟΜΕΝΟΣ ΠΡΟΣ, 40 für ΟΘΥΜΟΣ προθυμΙΑΣ vermutet. 40 . ΟΛΓΡΑΥΩΝΤΑΙ. 42 ἐπαινεῖν τινι ist die ältere Form, für Athen noch im IV. Jahrh. bezeugt: Meisterhans-Schwyzler *Gramm. att. Inschr.* 3 211.37. 63 Ende C (frei) P. Nach Nr. 53,68 πρὸς zu erwarten. 53 Die Stele der Chier ist zum Teil erhalten, s. Nr. 48.

55. Beschluß des ionischen Bundes für Dionysios aus Priene, Priester des Königs Nikomedes Epiphanes (frühestens 128/27 v. Chr.).

Inv. 67. Quader einer Basis. Unten und links Profil. Links roh gepickt mit Bossen. Rechts Anschluß; der hintere Teil des Steines springt dort vor. Unten Auflager, oben Anschluß. (Ein genau entsprechender Stein, aber von anderen Maßen, liegt ebenda; von seiner Inschrift aber erkennt man nur einige Buchstaben.) Wohl von der Athenaterrasse. Plumpe einfache Schrift. P, Abklatsch.

(Raum für mehrere Zeilen.)

— — — — — ΣΕ . . . (größere Schrift)

[Τὸ κοινὸν τῶν Ἰώνων

[ὕ]περ τιμῶν Διο-

νυσίωι Ἀμεινίου

5 ἐπὶ Ἀπολλοδώρου Βο-
ηδρομιώνος.

[Ἔ]δοξε τῷ κοινῷ τῶν Ἰώνων πλὴν Χίων·

ἐπειδὴ Διονύσιος Ἀμεινίου Πριηνεύς

ἀνὴρ ἀγαθὸς ἐστὶν καὶ εὖνους τῷ κοινῷ[ι]

10 τῶν Ἰώνων, χειροτονηθεὶς δὲ καὶ ὑπ[ὸ]

τῶν πολειτῶν ἱερὺς βασιλέως Νικο-

μήδου Ἐπιφανοῦς βασιλέως Προ[υσί]-

ου πρῶτον μὲν τὴν θυσίαν συνετέλ[ε]-

σεν καλὴν καὶ εὐσχήμονα, ἐπετέλεσε[ν]

15 τε τὴν πομπὴν ἀξίαν τοῦ τε τῶν Ἰώνων[ν]

συστέματος καὶ τοῦ βασιλέως, ὥι ἐ-

πετέλει περὶ τῶν Ἰώνων τὰ ἐψη-

φισμένα τίμια, βουθυτήσας δὲ ἐ-

πιφανῶς καὶ τὰ κάλλιστα τοῖς Ἰωσιν

20 καὶ Ῥωμαίοις κατευξάμενος ἐ[κά]-

λεσεν καὶ εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ

τὴν ἰδίαν, μεταδιδούς σπονδῶ[ν]

τε καὶ τῆς λοιπῆς φιλανθρωπίας,

ἣς καθήκει <μεταδιδούς [σπονδῶν]

25 τε καὶ τῆς λοιπῆς φιλανθρω[πίας]

ἣς καθήκει> τυγχάνειν τοὺς ἔ[χον]-

τας συγγενικὴν οἰκειότητ[α],

τῆς συντελείας δὲ τῶν δF — —

ἐχούσης παντάπασιν διαφό[ρων] πλῆ-

30 θος οὐκ ὀλίον χωρὶς τῶν λ[οιπῶν]

οὐκ ὑπέθηκε τὰς δαπάνας, ἀλλ' εἰστία]-

σε τοὺς Ἰωνας μεγαλοπ[ρεπῶς, οὓς]

μὲν ἐκ παρασκ(ε)υῆς, οὓς [δὲ καὶ]

ἐτοιμασάμενος ἂ δεῖ [παραχρῆμα].

(frei!)

Nikomedes II. Epiphanes, Sohn Prusias II., regierte seit 149 über Bithynien. Ihm folgte sein Sohn Nikomedes III. Euergetes, dessen Existenz von Th. Reinach entdeckt ist *L'Histoire par les monnaies* 167ff. (dieser Nachweis wird A. Wilhelm verdankt). Apollodoros war frühestens 128/27 Stephanephoros; s. u. die Urkunde für Moschion.

2ff. Kanzleivermerk. 12 Anscheinend ist nach βασιλέως ΩΣ (Dittographie) ausradiert. 16 Zur Schreibung συστήματος

vgl. Crönert *Memoria Hercul.* 284f. Anm. 4. 17 περὶ fälschlich für ὑπέρ. 24b—26a Dittographie; 24 [σπονδῶν] ausradiert. 27 Ende nach dem Η noch Raum für 4 Buchst. 28 τῶν δρ — — P; τῶν δ[εόντων] Wil., was nicht unmöglich ist. 30 ὀλίον für ὀλίγον häufig im II. Jahrh. v. Chr.: G. Meyer *Gr. Gramm.* 3 § 218. 31 Ende Lücke von 7—8 B., ebenso 32. 33 Ende möglich ΟΥΤ mit einem Strich rechts unten, wahrscheinlich ΟΥΤ P; dann 7—8 B. 34 erg. Wil.

56. Beschluß des ionischen Bundes (um 100 v. Chr.).

Inv. 258. Marmorbruchstück; gr. L. 0,195, gr. H. 0,14, gr. T. 0,08. Links Rand und ein freier Streifen von ca. 0,06 Breite. Schrift kaum vor 100 v. Chr., unelegant; Α und Α Σ Π; BH 0,009 ZA 0,006. Gefunden nahe der Westecke der Nordhalle, aber nicht zu deren Inschriften gehörig, da der Schriftcharakter etwas anders und der Marmor viel weißer ist.

— — — — —
ΑΣΤΗΣ — — — — —
ἐν τοῖς ἀ[γῶσι] — — — — —
εἰκόνας τόν τε — — — — —
ἀεὶ κατὰ πόλιν — — — — —
5 πόλεως ΤΑΤΑ (verh. τὰ τοῦ) κοιν[οῦ] τῶν Ἰώνων· τὸ κοινὸν τῶν
Ἰώνων στεφανο[ῖ] — — — — — πρεσ]-
[βευ]τὰς στεφάνω[ι] — — — — —
— — — — —

57. Beschluß der Kolophonier für Gesandte aus Priene (III. Jahrh. v. Chr.).

Inv. 12. Stele von bläulichem Marmor, oben und links unvollständig; gr. L. 0,59, gr. H. 0,70, T. 0,09. Sorgfältige Schrift wohl noch des III. Jahrh.; es kommt noch Ν und Ξ vor neben Ν und Σ. BH 0,009, ZA 0,012. Gefunden im oberen Schutt der östlichen Theaterparodos. Sch, P, kein Abklatsch.

[— — — — — Ἀρτ]έμωνα
[— — — — — τῇ]μ πόλιγ κα[ὶ] στεφαν[ω]σαι ἕκαστον αὐ[τῶν]
[χρυσῶι στεφάνωι] ἀρε[τῆς] ἔνεκε καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον, τῆς δὲ ἀναγγε[λ]ίας

[— — — — — διότι ἡ πόλις ἡ Κολοφωνίων ἐστεφά]-

20 [ν]ωκε τὴν πόλιν τὴν Πριην[ν]έ[ων], ἀνα — — — — —
 [τῶ]ν πολιτῶ[ν] — — — — — — — — — — —
 [Κ]ολοφω[ν]ίων — — — — — — — — — — —
 (frei?)

59. Beschluß von Laodikeia für Richter aus Priene (um 200 v. Chr.).

Stele von bläulichem Marmor, L. 0,535, H. 0,75. Über dem Dekret sind Reste von drei Kränzen. Oberfläche sehr beschädigt. Vom Athenatempel. *Brit. Mus. CCCCXI* (Michel 543). Von *P* nicht verglichen. Vgl. U. v. Wilamowitz-Moellendorf bei Sonne *De arbitris* 55f., LXXIX; Holleaux *Rev. ét. anc.* 1899 14f., 18; Wilhelm *Gött. GA* 1900, 96f. nach einem Abklatsche.

[Τὸ παρὰ] Λαοδικέων.

- Κύδωρος· Διονυσίου εἶπεν· ἐπειδὴ ἐκ πλ[ε]ίονος [χρόν]ου δικῶν οὐ-
 [σ]ῶν ἀδικάστων παρ' ἡμῖν ὁ δῆμος ἐπι[στροφ]ῆς ἀξίαν προ[έν]-
 τεύειν περὶ ξενικοῦ δικαστηρίου ποιούμενος, ὑπολαμβ[ά]-
 5 [ν]ων μάλιστα προστήσεσθαι τῷ κατὰ τὰς δίκας αὐτῶν τοὺς πα[ρά]
 Πριηνέων ἀποσταλισμένους δικαστάς, ἔγρ[αψ]εν αὐτῶν τῇ βο[υ]-
 [λ]ῇ καὶ τῷ δήμῳ, ὅπως προ[χειρίσων]ται δικαστάς τρεῖς ὡς ἐπιμ[ε]-
 λεστάτους καὶ ἐμψωσι πρὸς ἡμᾶς· ἀποστείλαντός τε καὶ τοῦ δ[ή]-
 μου πρὸς αὐτοὺς πρεσβείαν, Πριηνεῖς ὄντες ἡμῶν φίλοι ἔπεμ-
 10 ψαν δικαστάς Μενίσκον Μητροδώρου, Ἀγίαν Σίμου, Μόλωνα Διαγ[ό]-
 ρου, οἱ παρατενόμενοι εἰς τὴν πόλιν ἐδίκασαν τὰς δίκας δικαί[ως]
 κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ἡμῖν νόμους· ἐπεὶ δὲ καλῶς ἔχον ἐσ[τί]
 τιμᾶσθαι τοὺς εὐνοὺς ἄνδρας, Τύχηι Ἀγαθῇ καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ δεδ[ό]-
 [χ]θαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, [Πριηνέας μὲν] ἐπηνῆσθαι ἐπὶ τῷ π[έμψ]α[ι]
 15 [Π]ριηνεῦσιν (verb. Λαοδικεῦσιν) πρεσβε[υ]τάς ὄντας ἄνδρας καλοῦς, τοῦ[ς]
 δὲ δικαστάς Μενίσκον Μητροδώρου, Ἀγίαν Σίμου, Μόλωνα Διαγόρου
 ἐπηνῆσθαι τε καὶ καλεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου εἰς τὸ θέατ[ρ]ον καὶ στεφ[α]-
 νοῦσθαι ἕκαστον αὐτῶν χρυσῷ στεφάνῳ καθ' ἕκαστον ἔτος δι[ὰ]
 [β]ίου ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ τῷ συντελουμένῳ ἐν τοῖς Ἀντ(ι)οχ[ε]ί-
 20 οῖς, ἐπηνῆσθαι δὲ καὶ τὸν συναποσταλέντα αὐτοῖς γραμματέα Ἡγ[έ]-
 πολιν Ἡγίου καὶ στεφανωθῆναι ἐν τοῖς Ἀντιοχείοις ἐλαίας στεφά-
 νῳ· περὶ δὲ τοῦ καλεῖσθαι εἰς τὴν προεδρίαν τοὺς δικαστάς [καὶ] τῆς
 ἀναγγελίας τῶν στεφάνων ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι τὸν τε
 ἀγωνοθέτην καὶ τοὺς πρυτάνεις τοὺς ἐκάστοτε γινομένους·
 25 ὑπάρχειν δὲ τοῖς δικασταῖς καὶ ἑμ πρυτανείῳ σίτησιν καὶ ἔφοδον
 ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά· ἵνα δὲ καὶ ὁ δῆμο[ς]
 ὁ Πριηνέων εἰδήσῃ τὰ ἐψηφισμένα, ἐλέσθαι πρεσβευτήν, ὃς ἀφ[ι]-
 κόμενος εἰς Πριήνην τό τε ψήφισμα ἀποδώσει καὶ τὴν τοῦ δήμο[υ]
 εὐνοίαν ἐμφανίσῃ, ἣν ἔχει πρὸς Πριηνεῖς, παρακαλέσει τ[ε]
 30 αὐτοὺς ποιήσασθαι τὴν ἀναγγελίαν τῶν ἐψηφισμέ-
 νων στεφάνων τοῖς τε δικασταῖς καὶ τῷ γραμματεῖ
 ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Διονυσίων, ὅταν [θ]ύεται(?) πρὸ πάσης(?)
 σπονδᾶς(?), καὶ ἵνα ἀναγραφῇ τὸ ψήφισμα εἰστήλην καὶ σταθῇ
 ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς· εἶναι δὲ τὸ ψήφισμα τοῦτο ἐπὶ σω-
 35 τηρίᾳ τῆς πόλεως· τοὺς δὲ ἐξεταστά[ς] ἀναγράψαντας
 αὐτὸ εἰς λεύκωμα θεῖναι ἐν τῷ Ἀρ[τέμιδος] θησαυρῷ[ι].
 Πρεσβευτῆς Κύδωρος Διονυσίου.

2 Πα[ο]λίωνος [Σί]μου Hicks, verb. Wil. 4 verb. Wilhelm; πρόσεωξιν Wil. 5 αὐτῶν Lesefehler? Holleaux; καλῶς für αὐτῶν Wil. 6 verb. Wilhelm, Holleaux; ἐπα[ινε]ῖ? Hicks.

7 προχειρίζονται Holleaux, Spuren auf dem Abklatsch erkennt Wilhelm. 14f. Die etwas gewagte aber sinngemäße Wiederherstellung nach Wilhelm. 20 Derselbe γραμματεὺς, Ἡγέπολις

- [λας ἐκ π]αλαιῶν χρόνων ἀπέστειλαμ πρὸς ἡμᾶς δικαστὰς καλοὺς
[κάγαθ]οὺς, καθότι ἡξιώσα[μ]εν, [Δια]γόραμ Πρωτάρχου, Μενόιτηγ Κ[ρά]-
[τωνος, ο]ἱ παραγερόμενοι τὰς μὲν διέκριναν τῶν δικῶν ὀρθῶς κ[αῖ]
[δικαίως] ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου, τὰς δὲ διέλυσαν, ἴσους [αὐτοὺς]
10 [παρασχ]όμενοι τοῖς διαφερομένοις, ἔσπευσαν δὲ καὶ τοὺς δι[αφερο]-
[μένους ἀπ]οκαταστήσαι εἰς ὁμόνοιαν, ἐποιήσαντο δὲ καὶ τὴν ἀ[ναστρο]-
[φὴν τῇμ] παρ' ἡμῖν μετὰ πάσης εὐκοσμίας καὶ ὁσιότητος· ἡ ὅ[πως]
[οὖν καὶ] ὁ δῆμος φαίνεται τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς τῶν ἀνδρῶν τι[μᾶν]
κα[τ]αξίας χάριτας ἀποδιδούς τοῖς εὐεργετοῦσιν αὐτόν, ἡ δεδόχθ[αι]
15 τῷ[ι] δῆμῳ, ἐπηνῆσθαι μὲν τὸν δῆμον τὸμ Πριηνέων ἐπὶ τῷ[ι] ἀπο[σ]-
[τ]εῖλαι πρὸς ἡμᾶς δικαστὰς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς, καὶ στεφανῶσαι [αὐ]το[ὺς]
[ἐν τῷ θε]άτρῳ τοῖς πρώτ[οις] Διονυσίοις χρυσέῳ στεφάνῳ· ἐπηνῆσθαι[ι]
[δὲ καὶ τ]οὺς δικαστὰς Διαγόραμ Πρωτάρχου, Μενόιτηγ Κράτωνος [καὶ]
[στεφα]νῶσαι αὐτοὺς ἐν τῷ θεάτρῳ τοῖς πρώτοις Διονυσίοις χρυσ[έῳ]
20 [στεφάν]ωι· τῆς δὲ ἀναγγελίας τοῦ στεφάνου τοὺς ἀγωνοθέτ[α]ς [τῶν] Δι[ο]-
[νυσί]ων ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι· στεφανῶσαι δὲ καὶ τὸν γραμματ[έ]α αὐ[τ]-
τῶν Ἀναξίλαμ Πρωταγόρου θαλλοῦ στεφάνῳ τοῖς πρώτοις Διονυσί[οι]-
ο[ι]ς· ἡ ἵνα δὲ καὶ ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων εἰδήσῃ τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν αἵρεσιν, ἣν [ἐ]χ[ο]-
[μεν] πρὸς αὐτοὺς, αἰρεθῆναι ἄνδρα, ὅστις ἀφικόμενος εἰς Πρυήνην καὶ [ἐλ]-
25 θὼν ἐπὶ τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τό τε ψήφισμα ἀποδώσει καὶ πα[ρακαλέ]-
[σει . . .] Σ. ΛΟ . . . τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἔχειν, διαφυλάσσοντα τὴν ὁ[μ]ό-
[νοιαν καὶ τὴν φιλ]ίαν τὴν ὑπάρχουσαν ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλ[ή]λας· ἀξιούτω δὲ
[καὶ τοῦ]ς Πριηνεῖς καὶ παρ' αὐτοῖς ποιήσασθαι τὴν ἀναγγελίαν τῶν στεφάνων· [ἀνα]-
[γράψαι] δὲ τὸ ψήφισμα εἰς στήλην λιθίνην καὶ στήσαι τὴν στή[λην] ἐν τῷ ἐπι[σημοτά]-
30 [τω]ι τόπωι· λελύσθαι δὲ καὶ εἴ τι ψήφισμα ἐναντίον ἐστὶν τῷδε τῷ ψηφίσ[ματι]
[κατ' αὐ]τὸ τοῦτο καθ' ὃ ἐστὶν ἐναντίον. Ἡρέθη Διομέδων Διονυσίου.

- [Πρὸς τὸ] παρὰ Μαγνήτων· γνώμη στρατηγῶν· ἐπειδὴ Μάγνητες οἰκείο[ι] τε [ὄντες]
[ἡμῶν καὶ φίλ]οι, ψήφισμά τε καὶ πρεσβευτὴν ἀποστείλαντες Διομέδοντα Διονυσίου,
[ἐπαι]νοῦσ[ι] μὲν τὸν δῆμον ἐπὶ τῷ ἀποστείλαι πρὸς αὐτοὺς δικαστὰς καλούς καὶ
35 [ἀγα]θοὺς, ἐπαινοῦσιν δὲ καὶ τοὺς δικαστὰς Διαγόραμ Πρωτάρχου, Μενόι-
[τηγ Κράτ]ωνος, καὶ στεφανοῦσι χρυσέῳ στεφάνῳ τοῖς πρώτο[ις] Διο-
[νυσίοις, διότι ἀπεσ]τ[εῖλαμ]εν ἄνδρας καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς το
[. καλῶ]ς [καὶ] δικαίως

1. 12. 14. 23 Trennungsstriche. 3. 4 Der Namen des Gesandten wird aus Z. 31. 33 eingesetzt. Diomedon ging als Gesandter der Magneten nach [Klazomenai], wohl am Ende des III. Jahrh. v. Chr., vgl. Kern *IMagn.* 53,17. Damit ist gesichert, daß es sich um Magnesia am Mäander handelt, was man bei der zumeist feindseligen Haltung der beiden Nachbarstädte von vornherein ungern glaubt. Aber auch anderes, zumal die charakteristische Formel λελύσθαι δὲ καὶ etc. (Z. 30f.) spricht für

Magnesia a. M., vgl. *IMagn.* 92 a13. b18. 94,12. Es ist also wohl die Zeit, als Magnesia mit Priene gegen Milet und Herakleia am Latmos zusammenging. 7 ἀξιόσανεν. 26 wir erwarten τὸν δῆμον. 27 MIAN, also ὁ[μ]ό[νοιαν καὶ προθυ]μίαν P. 29 ΤΗΝΣΤΗΝ. 32 Schluß οἰκείον, dann Σ oder Ε, Δ oder Λ oder Α, Υ, 1—2 B. II (= Π? Η? Ν? P. Die obige Ergänzung bezeichnet nur den Sinn. 37 C. T I E T N. EN ἄνδρας P.

62. Bruchstück einer Urkunde oder Weihung der Ma[gneten?].

Inv. 70. Bruchstück einer Stele mit oberem Profil: gr. L. 0,23, gr. H. 0,18, T. 0,09; BH 0,018. Wohl II. Jahrh. v. Chr. Sch., P. Abklatsch.

‘Ο δῆμος ὁ Μα[γνήτων] — —

..... P. / — —

Für Magnesia vgl. Nr. 61.

63. Beschluß von Parion für einen Richter aus Priene und Antwort der Priener (um 200 v. Chr.).

Inv. 283. Stele, nur rechts mit erhaltenem Rand: gr. H. 0,58, gr. L. 0,38, gr. T. 0,11. BH 0,008, ZA 0,007. In Berlin. Abschrift und Mehrzahl der Ergänzungen von P.

(Präskript fehlt.)

- [— ἐπειδὴ ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων εὐνοὺς] ὤ[ν] καὶ [φι]λος [δ]ιετέλεσ[εν] πρὸς τὸν
[δῆμον διαφυλάσσω· πάντα τὰ φιλόφροντα τὰ ὑπάρχοντα π[ρ]ὸς τὸν δῆμον]
[τὸν Παριανῶν, καὶ νῦν πᾶσα]ν σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν παρασχόμενος δ[ικα]στ[ῆ]ν
[ἀπέστειλεν Ποσειδώνιον] Ἡρώιδου, ὃς παρατενόμε[ν]ος ἐδίκασεν τὰς δ[ικας] κ[α]-
5 [λῶς καὶ δικαίως καὶ συμφερ]όντως· Τύχη Ἀγαθῇ δεδόχ[θ]αι τῷ δήμ[ω]· ἐπαινέ-
[σαι μὲν τὸν δῆμον τὸμ Πρ]ιηνέων καὶ στεφανῶσαι χρυσ[ῶ]ι στε[φ]ά[ν]ωι τῷ ἐκ
[τοῦ νόμου(?), καὶ ἀναγορεύ]σαι, ὅτι ὁ δῆμος στεφανοῖ τὸν δῆ[μ]ον τ[ὸ]μ Πριηνέ[ων],
[διότι ἀπέστειλεν ἡμῖν ἄ]νδρα καλὸν καὶ ἀγαθόν· τῆς δὲ ἀναγγ[ε]λίας [ἐ]πιμ[ε]-
[ληθῆναι]· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν δικαστὴν ΧΑΙ
10 [— καὶ στεφανῶσαι χρ]υσῶι στεφάνωι, ἀναγγέλλο[ν]τας, ὅτι [ὁ δῆμος στεφα]-
[νοῖ τὸν δικαστὴν τὸν ἐκ Πρ]ιηνέων Ποσειδώνιον Ἡρώιδου [κ]αλῶ[ς] κ[α]ὶ [δικαίως καὶ]
[συμφερόντως δικάσαντ]α τὰς δ[ικας], τῆς δὲ ἀναγγελίας ἐπιμελ[η]θ[ῆ]ναι τὸν
[ἀγνωστοῦ] ἐλίσθαι δὲ καὶ πρ[ε]σβευτὴν, ὅστις ἀφικόμ[ε]ν[ο]ς [εἰ]ς Π[ρ]ιην[ή]ν καὶ τὸ ψή]-
[φισμα ἀποδοὺς τὴν τε τοῦ δήμου] εὐνοίαν ἀναγγελεῖ, ἣν ἔχων τυγχάνει π[ρ]ὸς τὸν δῆ-
15 [μον τὸμ Πριηνέων, καὶ παρακαλέ]σει Πριηνεῖς ἀναγγεῖλαι τὸν [δ]ῆμον το[ῖς] στεφάνους]
[καὶ ἐμ Πριηνῇ ἐν τῷ θεάτ]ρωι ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Διονυσίω[ν] ὅτ[α]ν [πρῶτον]
[ῆ, περὶ μὲν τοῦ δήμου, ὅτι ὁ δῆμος ὁ Παριανῶν στεφανοῖ χρ]υσῶι στ[ε]φάνωι [τὸν δῆ]-
[μον τὸμ Πριηνέων, διότι καλὸν] καὶ ἀγαθὸν δικαστὴν ἀπέστειλεν ΛΠΓ . ΛΕΛ . . .
[περὶ δὲ τοῦ δικαστοῦ, ὅτι ὁ δῆμος ὁ Παριανῶν στεφανοῖ στεφάνω[ι] χρ]υσῶι Π[ο]σει-
20 [δώνιον Ἡρώιδου καλῶς καὶ δ]ικαίως καὶ συμφερόντως δικάσαντα τὰς δίκας·
[ὅπως δὲ πᾶσι φανερόν ἦι ὅτι ὁ δῆμος πάντας τοὺς καλῶς καὶ δικαίως δ[ικα]σαντας]
[ἄνδρας τιμᾶν ἐπίσταται κα]τὰ τὸν νόμον προγράψασθαι, ὅπως δοθῇ τῷ [δι]-
[καστῇ πολιτεία καὶ προξ]ενία αὐτῷ καὶ ἐκρόνοις καὶ ἀτέλεια καὶ ἔγκτησι[ς]
25 [τῆς καὶ οἰκίας καὶ εἰσοδο]ς κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀσυλὴ καὶ ἀσπον[δ]εῖ
[καὶ προεδρία ἐν τοῖς ἀγῶσ]ι καὶ ἔφοδος ἐπὶ τῇ βουλῇ καὶ τὸν δῆμον π[ρ]ώ-
[τωι μετὰ τὰ ἱερά]· ὅπως δὲ καὶ τὸ ψήφισμα τότε ἀναγραφῇ εἰς στήλην καὶ τεθ[ῇ] ἡ[ἱ]
[ἐν τῷ — — — — —], ἐπιμεληθῆναι τοὺς ἐξεταστὰς· ἀξιούν δὲ τ[ὸ]μ [πρ]ε[σ]-
[βευτὴν τὸν ἀποδειχθ[έ]μενον εἰς Πριηνῇ καὶ Πριηνεῖς ὅπως καὶ εἰ[δῶ]σιν
30 [τὸ ψήφισμα, ἵνα ἀναγραφῇ εἰ]ς στήλην καὶ ἀνατεθῇ εἰς τὸν τόπον ὃν ἂν ὁ δῆ[μ]-
[μος ὁ Πριηνέων ἀποδείξ]ῃ· τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ ἐσόμενον εἰς ταῦτα δοῦ[ν]αι
[τὸν] δ[ο]ῦναι δὲ αὐτῷ καὶ τὸ εἰς τὰ ἱερά καὶ τὸν στέφανον τ[ὸ]
[τε] τὸ εἰς τὴν ἀνδρ[ὸ]ς ἀποστολὴν ὅσον ὁ δῆμος ἔταξεν. Ἡρέθησαν Φαι-
— — — — —, — — — — — ος Θεοχάριος — — — — —
- 35 [Ἐδοξε τῷ δήμῳ — — —]ίου εἶπεν· ἐπειδὴ Παριανοὶ διαφυλάσσοντες τὰ τε φι-
[λόφροντα τὰ ὑπάρχοντα ταῖς π]όλεσιν ἐκ παλαιῶν χρόνων, ψήφισμα κ[α]ὶ πρ[ε]-
[σβευτὴν ἀπεστάλκασιν — — — etc.

18 ἀεὶ ἐ[πι]μελ . . , was P als die wahrscheinlichste Lesung bezeichnet, ist sachlich nicht sehr empfehlenswert. 22 ΠΑΟΛΩΙ . . 28ff. Ungewöhnliche Wortstellung für ὅπως καὶ Πριηνεῖς εἰδῶσιν τὸ ψήφισμα, ἀξιούν τὸμ πρεσβευτήν, ἵνα ἀνα-

γραφῇ etc. 29 ΕΙΣ . ΣΗ Π. Der Gesandte Poseidonios, Sohn des Herodes, ist vielleicht der Vater des Dichters Herodes Sohnes des Poseidonios (Nr. 68).

64. Beschluß von Phokaia zu Ehren der Stadt Priene (um 190 v. Chr.).

Inv. 140. Unterste Trommel einer der unkanellierten Säulen der Westhalle des Marktes. H. 1,22, unterer Dm. 0,70. BH 0,01, ZA 0,009. A Γ Σ und Ξ, Β Κ Ρ Φ überschreiten beiderseits die Zeilenhöhe, wie beim Rhodierschiedsspruch. Sch. P. Abklatsch.

(Es fehlt viel.)

.....ν ἐπιγνώμι πολιτ[— — — — — οἵτινες — — — — ἀφικό]μενοι
[εἰς Πριήνην καὶ ἀναδόντες [τόν τε στέφανον καὶ τὸ ψήφισμα καὶ ἐπελθόν]τες ἐπὶ
τῇ[μ β]ουλῇ καὶ τὸν δῆ[μ]ον ΛΕ . . ΛΙ'Ο[— — ± 25 B. — —]Λιαν εὐχαριστή-
σαντες ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις ὑπ' αὐ[τῶν καὶ ἐπὶ τοῖς ἄλλοις εὐε]ργετήμασιν καὶ περὶ
5 τῆς εὐνοίας ἐμφανίσαντες ἧς ἔχομε[ν πρὸς αὐτοὺς παρακαλ]έσου[σιν καὶ ἀξιό]σουσιν
τὸν δῆμον τὸμ Πριηνέων καὶ εἰς τὸ λοιπ[όν τῇ]ν αὐτῇ[ν αἵρεσιν] ἔχοντας συντηρεῖν τὴν
πρὸς Φωκαεῖς εὐνοίαν καὶ αἰετινος αἵτι[ο]ν ἀγαθοῦ γίνεσθαι τῷ δήμῳ, εἰδότα ὅτι
ὁ δῆμος ὁ Φωκαέων ἀποδώσει χάρι[α]ς ἀξίας αὐτῷ τῶν εὐεργετημάτων, ἐψηφί-
σθαι δὲ ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως καὶ τῷ[μ] πολιτῶν· καὶ ἂν ταῦτα δόξῃ, ἀ[ν]αγράψαι
10 τὸ ψήφισμα τοὺς ἐξεταστὰς εἰς τὸ δημόσιον. Παρέδωκαν οἱ πρυτάνεις οἱ τε ἐκ τοῦ μηνὸς
τοῦ Μαμακτῆρος καὶ τοῦ Ἀρτεμισιώνος καὶ Ἡραίωνος ψήφους εἰσενηνεγμένας τὰς ἐκ τοῦ
νόμου. Πρεσβευταὶ ἡρέθησαν Νικίων Δημητρίου, Εὐελθίδης Ἀρχεδήμου.

Der Stil ist besonders sorgfältig, Hiatus durch Umstellung gemieden in Z. 7: αἷτιον ἀγαθοῦ, 8: ἀποδώσει χάριτας ἀξίας αὐτῷ (WZ.). 3 ΛΙΑΠ? P. Wir lesen die Formulierung des Antragstellers; sie schließt damit, daß im Falle der Annahme der Beschluß von den ἐξετασταὶ in das Stadtarchiv eingetragen werden soll (bis Z. 10). 11 ff. Die Vorsitzenden der drei Prytanien (etwa des zweiten, sechsten und zehnten Monats,

was nicht ausschließt, daß die Prytanien monatlich waren) haben die Stimmzahl abgegeben, die für einen gültigen Beschluß vorgeschrieben sind. Es galt also in Phokaia das Gesetz, daß ein Beschluß von besonderer Wichtigkeit dreimal in Abständen von je vier Monaten angenommen sein mußte. Beschlossen wird ein Kranz für die Stadt Priene; den Anlaß ergibt die folgende Inschrift. (WZ.)

65. Dekret von Phokaia für Apollodoros aus Priene (um 190 v. Chr.).

66. Dekret von Priene für Hegesias aus Priene (desgl.).

Inv. 151. Glatte Säulentrommel (zylindrische Basis ohne die Profile?); H. 0,71, unterer Dm. 0,55. Von der Osthalle des Marktes verschleppt nach der Gegend südlich des byzantinischen Bollwerks. Auf beiden Seiten beschrieben. Schrift anscheinend gut, aber stark zerfressen; BH 0,02 (Z. 1. 2) — 0,015 — 0,012 (von Z. 14 an). Sch. P. Abklatsch.

65. [Ο] δῆμος ὁ Φω[καίων]
[Ἀπολλό]δωρον Ποσει[δωνίου].

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ [τῷ] δήμῳ, [γνώ]μη
στρατηγῶν· ἐπ[ε]ιδὴ Ἀπολλό[δωρος Π]ο-
5 σειδωνίου Πριη[νεύς] εὐνο[ύ]ν[ε]ν αὐτὸν καὶ
[ἐ]κτενῇ παρεχόμεν[ος] διετέλει κοινῇ τ[ε]
τῷ δήμῳ καὶ ἰδία τοῖς ἐ[ν]τυγχάνουσιν
αὐτῷ τῶν ἡμετέρων πολιτῶν, καὶ πα-
ραγενομένων εἰς Πριήνην τῶν [ἐκ Θε]σ-
10 σαλίας πρεσβευτῶν πρόθυμο[ν] αὐτὸν
ἐμ πᾶσι καὶ λέγων καὶ πράσσ[ω]ν [παρέ]χετο
εἰς τὰ τῷ δήμῳ συμφέροντα· [χειρο]τονη-
θεὶς τε ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Πριηνέων πρεσ-
βευτῆς εἰς Ζυρναῖον ὑπέ[ρ] τῶν ἐνσταντων(?)
15 ἡμῖν πρὸς Ζυρναίους ἐπελ[θ]ῶν — — —
[ἐ]κτενῶς καὶ προθύμως [καὶ] ΛΙΑ...Η....
[το]ὺς καθή[κ]οντας λόγους διε[ξα]γαγὼν ἀξίως αὐτοῦ

Inschriften von Priene.

66. Ἐπὶ στεφάνῳ[ν] ἡφόρου — — —, μηνὸς
Μεταγαιτωνίου [(Tag) ἐτίμησεν ἡ βουλή]
καὶ ὁ δῆμος Ἡγησίαν Ἀλεξάνδρου —
χρυσῷ στεφάνῳ καὶ — — — —]

5 Im Kranz: Ἡγησί[ας]
Ἀλεξάν-
δρου.

Ὑπὲρ τιμῶν Ἡγη[σία] Ἀλεξάνδρου.

Ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, [γνώ]μη στρατηγῶν· ἐπειδ
10 Ἡγησίας Ἀλεξάνδρου ἀνὴρ ὢν καλὸς [καὶ ἀγαθὸς
ὕψιστάμενος τὸν ἐκ Ῥ]όδου στό[λον] — — — —
ὁσίως δὲ τῆς — — — — —
πολίτας ἀξίως — — — — —
διὰ παντὸς τοῦ βίου τῆς [παρὰ] τῶν θεῶν — — —
15 τρυφόμενῳ [ἐ]πὶ τοῖς [πλείσ]τοις — — — — —
ἀνὴρ, οὗς ΙΟΣΑΙΤ — — — — —
τα ἐς Ῥόδον . ΟΙΑ ΟΣ — — — — —

- 5 [τοῦ δήμου· ἀναγράψαι δὲ τότε τὸ ψήφισμα εἰς στήλην καὶ ἀναθεῖναι
[εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς· ὅπως δὲ καὶ] Πριηνεῖς εἰδήσωσιν τὴν τοῦ δήμου
[εὐχαριστίαν, τιμῶντος τοὺς προα]ιρουμένους τὴν ὑπάρχουσαν ταῖς πό-
[λεσι φιλίαν, αἰεὶ τι ἀγαθὸν πράσσ]οντάς τ[ε] καὶ λέγοντας περὶ τούτων,
[ὁ δ' ἡμέτερος δήμος τοὺς ἀγαθοὺς] ἄνδρας τιμῶν ἀξίως φαίνεται, δοῦναι
10 [τόδε τὸ ψήφισμα τὸμ βασιλ]έα τοῖς πρώτοις παρεσομένοις θεω-
[ροῖς, ἀξιούντα ἀνενεγκεῖν αὐτὸ τῇ] βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ τῷ Πριηνέων καὶ
[παρακαλέσαι Πριηνεῖς φίλους ὄ]ντας καὶ οἰκείους ἐπιμεληθῆναι, ὅπ[ως]
[ἂν τὸ ψήφισμα τότε ἀναγραφ]ῇ ἔν τινι τῶν ἱερῶν καὶ ὁ στέφανος
[ἀναγορευθῇ, εἰδότας ὅτι ταῦτα] ποιήσαντες χαριοῦνται τῷ δήμῳ.
69. [Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, γ]νώμη στρατηγῶν· ἐπειδὴ Σαμοθράκες
[φίλοι ὄντες καὶ οἰκεῖοι τοῦ δήμου] ψήφισμα ἀποστείλαντες ἐμφανίζουσιν
[Ἡρώδην Ποσειδωνίου ἕνα τῶν ἡμετ]έρων πολιτῶν ποιητὴν ἐπὶ πρὸς τε τοὺς
[πολίτας εὐνόως καὶ πρὸς τὸν δ]ῆμον οἰκείως διακείμενον δείξεις· πε-
5 [ποιηκέναι — — ± 20 B. — — — — —] μ[έναι]ς εὐδοκιμηκέναι· γέγραφεν δ[ε]
[— — — — — ± 25 B. — — — — —] τῶν περὶ Δ[άρδανον καὶ Ἀετίωνα] πράξ[εω]
[— — — — — ± 33 B. — — — — —] πράξ[εω] Κάδμου καὶ Ἀρμ[ο]νίας].
(Lücke.)
- — — — — Λυ — — — — —
[. τ]ῶν ποιημάτων καὶ / — — — — —
10 [. . . τὴν πρὸς τὴν πόλιν ἡμῶν οἰκειότητα — — — — —
[. ἀγγέλλοντα ἅμα καὶ τ]ὸν δῆμον τὸν Σαμοθράκων καὶ]
[τοὺς κατοικοῦντας] τὴν νῆσον τοῖς ὁσίως ἐπιμ[— ± 16 B. — — — καὶ]
[ποιησαμένοις τὴν ἐ]πιδημίαν μετὰ πάσης εὐ[κοσμίας τιμᾶς ἀποδιδόνα],
[ἐπαινοῦντα δὲ Ἡρώ]δην Ποσειδωνίου ποιητὴν ἐ[πὶ] πῶν, φέροντα δὲ τὸν στέφανον],
15 [ὃν Σαμοθράκ[ες] εἰσιν ἐψηφισμένοι Ἡρώδῃ, καὶ ἐ — — ± 17 B. — —
[καὶ ἀναγγέλλαι] Διονυσίων τῷ ἀγῶνι· πεποίηνται [δὲ αὐτοὺς καὶ προξέ]-
[νους καὶ εὐεργέτα]ς τῆς πόλεως, μετέχοντας πάν[των] ὅσων καὶ οἱ ἄλλοι]
[πρόξενοι μετέχουσιν]· παρακαλοῦσιν τε ἡμᾶς διὰ το[ῦ — ± 17 B. —]
[. ἐ]πιμεληθῆναι προθύμως ἵν[α τὸ ψήφισμα ἀνατεθῇ]
20 [ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς κ]αὶ ὁ στέφανος ἀναγ[ορευθῇ, δεδόχθαι τῇ βου]-
[λῇ καὶ τῷ δήμῳ, χαρίσα]σθαι μὲν τὸν δῆμον τῷ δήμῳ τῷ Σαμοθράκων].
[ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὴν πόλιν καὶ ἐπὶ τ]ῷ — — — — —
[. ἡ δὲ ἀναγόρευσι]ς τοῦ στ[εφάνου] — — — — —
[. ΙΣ — — — — —]

Schluß fehlt.

Es folgte ein zweiter Beschluß von Priene, Nr. 70.

Der Vater des Dichters, Poseidonios Sohn des Herodes, ging als Richter nach Parion.

Die mythische Geschichte von Samothrake erzählt im pragmatischen Zusammenhange Diódor V 47—49. Dardanos Iasion und Harmonia sind Kinder des Zeus und der Atlastochele Elektra; Dardanos geht nach der Troas, Iasion stiftet die Mysterien. Dann landet Kadmos und freit die Harmonia. Die Hochzeitsfeier, durch Anwesenheit und Geschenke der Götter

verherrlicht, war ein passendes Motiv für die epische Schilderung. Für Iasion haben die *schol. Eur. Phoen.* 1129 Eetion als zweiten Namen, und diese Form ist von Valkenaer (und Schwartz) auch in den Bericht des Demagoras von Samos (ebenda 7) eingeschoben, der in ungewisser Zeit, jedenfalls vor Dionys von Halikarnass schrieb. Es wäre denkbar, daß die Rivalität der Städte Samos und Priene in dem Antagonismus der Dichter ihren Widerhall gefunden hätte.

70. Zweiter Beschluß von Priene für Samothrake (um 100 v. Chr.).

Inv. 330. Bruchstück, unten mit einem Stück Profil. Gr. L. 0,27, gr. H. 0,50. Sehr ungleichmäßige Schrift; A (mit Bogen) ≠ Π. BH ± 0,01. Wohl II. Jahrh. v. Chr. (?). Gefunden westlich vom Theater, später verloren. W, Abklatsch.

- τείαν ἐφ' ἴση καὶ ὁ[μ]ο[ί]η· ἵνα δὲ πᾶσιν εὐδελος ἦ [ῆ] τοῦ δήμου
 25 σπουδὴ ἦν ποιεῖται[ι] περὶ τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν κ[αὶ]
 ἡ Πριηνέων πρόνοια ἦν ποιοῦνται οἱ ἐξαποστέλλοντες
 πρὸς (τ)οῦ[ς] αἰτοῦντα(ς) τὰ δικ[ασ]τ[ή]ρια τοὺς ἐπιφανεστάτους
 τῶν ἀνδρῶν, ἀναγραφάτω (corr. ἀναγραφῆτω) (τό)δε [τ]ὸ ψήφισμα εἰς στήλην λευ-
 κοῦ λίθου καὶ ἀνατεθῇ[τ]ω ἐν τῷ ἱερῷ[ι] τ]οῦ Διὸς τοῦ Ὑπάτου·
 30 ἐλέσθαι δὲ καὶ πρεσβευτάς, οἱ δὲ αἵρεθέντες ἀφικόμενοι πρὸς
 Πριηνεῖς τό τε ψήφισμα ἀποδότῳσαν [κ]αὶ παρακαλείτῳσαν αὐτοὺς
 προσδέξασθαι[ι] τε μετ' εὐ[νο]ί[ας] τὰ ἐψηφισμένα ὑφ' ἡμῶν τίμια καὶ πο-
 ῆσ[α]σθαι αὐτῶν ἀναγόμεν[σιν] ἐ[ν] τοῖς ἀγομένοις παρ' αὐτοῖς ἀγῶ-
 [σιν], διαφυλάσσειν δὲ κα[ὶ] εἰς[τ]ὸ λοιπὸν τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν καὶ εὖ-
 35 νοιαν, προνοῆσαι δὲ καὶ ὅπως ἀναγραφῇ τόδε τὸ ψή[φ]ισμα εἰς στήλη[ν]
 λ[ε]υκοῦ λίθου καὶ ἀνατεθῇ ἐν τῷ ἐπ[ι]φ[αν]εστάτῳ παρ' αὐτοῖς τό-
 πωι. Εἰρέθησαν πρεσβευταὶ Ἀπολλώνιος Ἀθηναγόρου, Ἀθηναγό-
 ρ[ο]ρ[α]ς Ἀπολλωνίου.

Der Steinmetz hat sich mehrfach verhasen, so Z. 27 πρὸς οὐ[κ] αἰτοῦντα für πρὸς (τ)οῦ[ς] αἰτοῦντα(ς). 20 ΟΛΩ . ΩΙ wohl Schreibfehler für Ὀμολώωι trotz des von *P* aus *Catal. coins Brit. Mus. Parthia* LXVI angeführten Monats Ὀλώιος, hinter dem vielleicht nur der makedonische Λώιος steckt. Der Monat Homoloios kommt in Böotien, Aetolien und Thessalien vor; der Kult des Zeus Hypatos ist für Böotien bezeugt, aber auch für Thessalien vorauszusetzen und für Athen, Paros u. a. Orte zu belegen (Gruppe *Griech. Mythol.* 1103 Anm. 2 B, wo Iasos und Stratonikeia zu streichen). Gerade in manchen

thessalischen Städten schrieb man früh die Κοινή, z. B. in Gonnos und Demetrias, vgl. Kern *IMagn.* 33, 104.

Bemerkenswert in einem verhältnismäßig so alten Dekret ist das häufige Fehlen des ι, besonders nach η.

Anfang unsicher. 18 Η in ὁμοίη durch Reste gesichert: Ionismus; vgl. Herodot IX 7 συμμάχους ἐπ' ἴσηι τε καὶ ὁμοίηι ποιήσασθαι. Wl. bezweifelt deshalb die Herkunft aus Thessalien; Kern kennt kein ähnlich redseliges Dekret aus diesem Lande.

72. Beschluß einer fremden Stadt (1. Hälfte II. Jahrh. v. Chr.).

Inv. 116. Rings gebrochen; gr. L. 0,10, gr. H. 0,14, gr. T. 0,05; BH und ZA 0,015. Auffallend die Schmalheit der Ν Α Γ; einige starke Apices. *P*, Abklatsch.

Τὸ παρὰ [(Name der Absender) —
 παραγε[ν]όμενοι — — — — —
 μετάπε[μ]πτοι — — — — —
 [Μ]εννέο[υ], — — — — —

Ich nehme an, daß links keine Buchstaben mehr standen, weil die Formel Z. 1 an Nr. 53 u. a. erinnert. Für μετάπεμπτοι vgl. Nr. 52,4. Z. 4 erklärt von Wl.

73. Beschluß einer fremden Stadt für fünf(?) Richter aus Priene (2. Hälfte II. Jahrh. v. Chr.).

Inv. 139. Nördliche Ante der Westhalle der Agora, dritter Block über den Orthostaten. Der erste Block hat keine Inschrift, der zweite fehlt. H. 0,60, L. ehemals 0,53, nachdem rechts der Rand abgebrochen, noch 0,13. Schrift des II. Jahrh. v. Chr., Apices. BH 0,01, ZA 0,012. *Sch*, *P*. Abklatsche, auf denen wenig zu erkennen ist.

(Kranz) (Kranz) (Kranz)
 (Kranz) (Kranz)
 [Ε]πὶ [π]ρ[ο]τάνε[ω]ς[. . .] Ε . . ΝΕΥΓ . ΟΧΜ . . . Ὀ[. εἰ]-
 πε· ΓΕΛ (— — ^{±14 B.} — —) Ε . . Ν[. . . ἔδοξεν τῇ βουλῇ]
 καὶ [τ]ῷ δήμῳ· ἐπειδὴ ὁ δήμος ὁ Π[ρ]ηνέων ἐ[π]ι πρότε-
 [ρον(?)] φιλ[ί]αν ἔχων [. . .] πρὸς
 5 ἡμ[ᾶ]ς(?) ἐμ] πᾶσι καὶ νῦν δὲ χρεῖαν [ἐ]χοντος τοῦ δήμου]
 δικαστῶν ἀπέστειλεν ἀνδράς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς,

. \ σ π — — — — — ± 41 B. — — — — —
 Γ Λ — — — — — ± 38 B. — — — — —
 τεθεν[τ — — — — — ± 34 B. — — — — —]
 \ Σ Μ νον ἀπ/ — — — — — ± 30 B. — — — — —
 5 . Ε Φ Ι Λ αὐτῷ[ι — — — — — ± 25 B. — — — — —]
 Ι Η Τ Ω Λ — — — — —
 αὐτὸν διαφυλάσσει· ὅπως οὖν καὶ ὁ δῆμος[— — — — — ± 18 B. — — — — —]
 αἰ εὐεργ[ετ] Ν . Ν Δ Ι — — — — — ± 18 B. — — — — —
 ἀναγράψαι τὸ ψή[φι]σμα ἐν στήλῃ [λιθίνῃ· — — — — — ± 11 B. — — — — —]
 10 σαν αὐτῷ ἐν τῷ τ[ο]ῦ — — — — — 9—10 B. — — — — — τῆς δὲ ἀναγρ[αφῆς ἐπιμεληθῆ]-
 ν[αι] τὸν νεωποῖον Πυθότιμον. Ἡρέθησαμ πρεσβευ[αί]
 Πρωταγόρου, Πυθαγόρας Πυθαγόρου. frei.

81. Beschluß für drei Sitophylakes (um 200 v. Chr.).

Giebelstele aus blauem Marmor, rechts und unten gebrochen; gr. L. 0,45, gr. H. 0,73, T. 0,15. *Brit. Mus.* CCCCXIII (Michel 482). Elegante Schrift wohl älter als 200 v. Chr., Σ meist mit parallelen Schenkeln, Α Ν Ξ Ο Π Υ; BH 0,009 ZA 0,011. Bearbeitung von P.

Ἐδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· Εὐετί — —
 Ἀπολλωνίου εἶπεν· ἐπειδὴ αἰρεθέντες σ[ιτοφύλα]-
 κες ὑπὸ τοῦ δήμου Ἡγησίας Θρασυβούλου, Φιλίσκος
 Ἀπολλωνίου, Ζωῖλος Εὐαγόρου κοινὴν ἐπο[ιήσαν]-
 5 τὸ τὴν ἀρχὴν καὶ τοῦ τε σίτου καὶ [τ]ῶν ἄλλων[ν τῶν]
 κατὰ τὴν ἀγορὰν τὴν σιτόπωλιν πωλουμέ[νων αἰ]
 τὴν ἐγδεχομένην ἐπιμέλειαν ἐποήσα[ντο κατὰ]
 τοὺς νόμους, τοὺς τε λόγους ἀπέδωκα[ν τῆς ἀρχῆς]
 ὁρθοὺς καὶ δικαίους, ἐπηνήσθαι τε Ἡγησία[ν Θρασυβού]-
 10 λου, Φιλίσκον Ἀπολλωνίου, Ζωῖλον Εὐαγόρ[ου, διότι]
 ἤρξαν τὴν ἀρχὴν δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους, καὶ
 στεφανῶσαι αὐτῶν ἕκαστον στεφάνῳ χρυσέῳ τῷ
 ἐκ τοῦ νόμου, καὶ ἀναγγεῖλαι αὐτῶν τοὺς σ[τεφάνους]
 ἐν τῷ θεάτρῳ τοῖς πρώ[τοις] Διονυσίοις[ς] ἐν τῷ ἀγῶνι
 15 τῷ μουσικῷ, δηλοῦντας διὰ τ[ῆς] ἀναγγε[λίας] τὰς
 αἰτίας δι' αἷς στεφανοῦνται· τ[ῆς] δὲ ἀναγγε[λίας] ἐπι-
 μεληθῆναι τὸν ἀγωνοθέτην· τὸ δὲ ψήφισμα τόδε ἀνα-
 γραψάτω ὁ νεωποῖος [εἰς] στήλιν λιθίνην καὶ στη-
 σάτω ἐν τῷ ἱερῷ [τῆς Ἀθηνᾶς].

82. Beschluß für Diokles S. des Ameinias (um 200 v. Chr.).

Inv. 142. Abspalt einer unkanellierten Säulentrommel der Westhalle des Marktes. Dm. etwa 0,56, H. 0,80; oben Rand, unten gebrochen. Monumentale Schrift des Rhodierschiedsspruchs. Α Π Σ und Ξ, Ξ (und Ξ?); Κ und Ρ ragen über die Zeilenhöhe; Apices. BH und ZA: Z. 1—6 0,015 und 0,02, Z. 7 ff. 0,012—0,015 und 0,02. W, P. Abklatsch.

[Ἐπὶ σ]τεφανηφόρου [— — — — — μνηδὸς]
 [Μετ]αγεινιώνος — — ἐτίμησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος
 [Διοκ]λὴν Ἀμεινίου [σιτήσῃ ἐμ πρυτανείῳ καὶ]
 [ἐμ Π]ανιωνίῳ[ι, στ]εφάνῳ χρυσέῳ]
 5 [καὶ πρ]οεδρία[ι ἐν τοῖς ἀγῶσιν]
 [καὶ σ]ώματος [ἀτελείῃ].

- Ὑπὲρ [ρ τιμῶν Διοκλεῖτι]. Ἔδοξε [τῇ βουλήῃ καὶ τῷ δήμῳ].
 Ἀπο[λ]λοφάνης Ἀκεσάνδ[ρου εἵπει· ἐπειδὴ Διοκλῆς]
 Ἀμεινίου ἀνὴρ ὢν καλὸς [καὶ ἀγαθὸς καὶ χρήσιμος],
 10 ἐκτενὴ καὶ πρόθυμον ἐμ π[ᾶσι παρασκευαζόμενος]
 ἑαυτὸν διετέλει καὶ τὴν Λ — — — — —
 πολιτείαν τὰ βέλτιστα, καὶ [κοινῇ παντὶ τῷ δήμῳ]
 ἰδία τε τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ τῶν πολιτῶν]
 εὖνουν αὐτὸν καὶ πρόθυμ[ον παρείχετο, ἐπιμελοῦ]-
 15 μενος τῶν τῷ δήμῳ σ[υμφερόντων· πάσχοντος δὲ τοῦ]
 δήμου κατὰ τὴν σιτικ[ὴν] λογείαν, ταχεῖς δ' ἐπὶ τὴν]
 πρόσζευσιν τῶν τοῦ βασιλέ[ως] δωρεῶν μετὰ τοῦ]
 συναποδειχθέντος οὐ κατ[ελεείφθη τοῦ καθήκοντος],
 ἀ[λ]λ' ἔλαβε τῷ δήμῳ[ι] δραχμὰς — ± 12 B. — τὰ χρή]-
 20 [μα]τὰ τε ταῦτα ἀπο[κατέστησεν καὶ πάντα ὅσα κα]-
 [τὰ] τὴν ἐνεστῶσα[ν] ἀρχὴν — — ± 21 B. — —]
 [τ]ῷ δήμῳ ἔλαβεν, [δεδόσθαι αὐτῷ καὶ εἰσαγωγὴν καὶ]
 ἔξαγωγὴν, ἀτέλ[ειαν] σώματος καὶ χρημάτων(?), πρόσδοον]
 [π]ρὸς τὸν δήμῳ[ν] πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά].

11 τὴν X P. 16 σιτικὴν λογείαν vgl. *IMagn.* 105,100 λογείας σιτικαῖς. 17 welches Königs? Orophernes scheint nach der Schrift zu jung. 18 oder οὐκ ἄτ —

83. Beschluß für Aristippos (II. Jahrh. v. Chr.).

Inv. 172. Säulenfragment, dessen Dm. unten 0,60, gr. H. 0,28; gefunden bei der siebenten Innensäule der Nordhalle, von Osten gezählt. Unten Anschlußfläche. (Die Innensäulen haben noch 1,30 über dem Boden einen Dm. von 0,70). Kleine regelmäßige Schrift. A Σ Γ und Π. BH 0,01, ZA 0,007. *Sch. (P)*. Abklatsch.

- [— — — — — δεδόχθαι]
[τῇ βουλῇ κα]ὶ τῷ δῆμῳ· ἐπη[ινῆσθαι μὲν Ἀρίστιππον Αἰνέτου].
[ἐφ' ἣ ἔχει σω]φροσύνη ἐπὶ [τε τῇ προθυμίᾳ ἣν ἔχει εἰς]
[ἕκαστον] τῶν πολιτῶν καὶ εἰς τὰ κ[οινά· στήσαι δὲ τὴν εἰκόνα]
[ἐν τῷ] ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ, ἔχουσιν — — — ±18 B. — — —
5 [. . . εἰς(?) αὐτὸν καὶ εἶναι αὐτὸν ἐν ἐπιμε[λείᾳ· εἶναι δὲ καὶ γῆς]
[ἔγκτ]ησιν καὶ ἀτέλειαν τοῦ σώματος, καὶ [ἀναγορεῦσαι τὰς τι]-
[μὰς, ὅταν ὁ δῆμος συντελῇ τὰς πρῶτας — — ±11 B. —· τὴν δὲ ἀναγ]-
[γελί]αν ποιήσασθαι τὸν ἀποδειχθησόμενον ἀγω[νοθέτην Διονυσί]-
[οις, ἐὰν] φαίνηται Ἀριστίππῳ· ἀλλὰ καὶ τῆς εἰς τὸ χρεῶν μ[εταστάσεως προ]-
10 [νοῆσαι] τὸν οἰκονόμον τῆς πόλεως ὅς ἂν ᾗ τότε· στε[φανώσαι]
[δὲ αὐτὸν στε]φάνῳ χρυσέῳ, ἄνδρα γεγονότα κα[λὸν καὶ ἀγαθόν].
[τὸν δὲ στέφαν]ον καὶ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἀνενεγκεῖν ἐν λόγ[ῳ]
[τοὺς ἐσομένους] ἐπιμηνίους τῶν στρατηγῶν μετὰ τοῦ γραμματέω[ς].
[ἐξεῖναι δὲ καὶ] τοῖς βουλομένοις στεφανοῦν Ἀρίστιππον Αἰν[έτου ἐκ τῶν]
15 [δεδομένων] ὑπὸ τοῦ δήμου εἰς τὰ ψηφίσματα [τάς τε ἐσομ]ένους στεφανώσ[εις(?)].

Das Psephisma hat auffallende Ähnlichkeit mit den beiden für Thrasybulos Sohn des Demetrios Nr. 99. 5 vgl. Nr. 98	καὶ εἶναι αὐτὸν ἐν ἐπιμελείᾳ παρὰ τε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ. 7 πρώτας in Korrektur. 9ff. Tod und öffentliches Begräbnis.
--	---

84. Gesetz. (II. Jahrh.)

Bläuliche Marmorstele; rechts Rand, sonst gebrochen; gr. L. und gr. H. 0,24. BH und ZA 0,008. Vorgeritzte Linien. Vom Athenatempel. *Brit. Mus.* CCCCXXXV. *P.* Abklatsch (ungenügend).

— δε τὸ ψήφισμα ΕΤ . . — — —
 10 — λέως ὑδ[ν], ὡι τινη Ι. — — —

— ΣΣΓΟ . ΝΥΣΙ τ[ω]ι δ — —
 — ο[ν]τα τῶι δῆμω[ι] — — —

Wiederherstellung gelingt nicht, zumal die Reste teilweise unsicher sind. 10 βασιλέως? 11 Lesung unsicher.

98. Inv. 204. Oberteil einer Stele. Nur ὁ δῆμο[ς], rechts Kranz, darüber und links frei, darunter zerstört.

99—104. Beschlüsse für Thrasybulos und seine Familie (um 100 v. Chr.).

Exedra am Fuße der großen Treppe auf der Nordseite der Agora. Vgl. *Priene* 206 Abb. 203 (hier wiederholt) und S. 209.

99. (Inv. 136.) Linke Stirnseite der Exedra: oben gebrochen; gr. H. 0,625. *Sch*, *P*, Abklatsch.

100. (Inv. 136.) Gerundeter, vorn konkaver Stein der Exedra, in deren Nähe er gefunden ist. L. der Sehne 0,63, H. 0,49. Oben Anschluß (für das Profil). *W*, *P*, kein Abklatsch. Herausg. *Priene* 209.

[Der rechts anstoßende Stein fehlt.]

101. (Inv. 136.) Mittelstück der Rückenlehne. L. der Sehne 1,14, H. 0,46 (wegen der ungleichen Höhe tragen *P* und *F* Bedenken, die Steine Nr. 100 und Nr. 102 auf dasselbe Denkmal zu beziehen). BH, ZA 0,02. A Γ Σ. Oben Anschluß. *W*, *P*, kein Abklatsch.

[Der rechts anstoßende Stein fehlt.]

102. (Inv. 2. Zugehörig?) Seitenlehne einer hufeisenförmigen Marmorbank; H. 0,30. Oben Einsatzspuren einer Bronzestatue. BH 0,015, ZA 0,01. A Π Σ. Schwerlich viel älter als die Kaiserzeit. *P*, Abklatsch.

103. (Inv. 136.) Genau wie Nr. 99. Rechte Stirnseite der Exedra, oben gebrochen. L. 0,62, gr. H. über dem Profil 0,40. *W*, *P*.

Nr. 99.

Nr. 103.

Nr. 99—103. Exedra des Thrasybulos und seiner Familie.

99. (Oben abgebrochen; in dem erhaltenen Teile sind etwa 20 Zeilen völlig verwittert).

— — — — — v . IOY
 . AIE — — — — — A

καὶ δίκαιον [καὶ — ^{± 12 B.} —] τὸν [καὶ] φιλόδοξον· ὅπως οὖν τῶν πεπραγμένων εἰς τὸν — — ^{± 15 B.} — ΛΟΥΜΑ
 ΔΩΝ ὄντων καὶ ἐ[.] γενόμενος ὁ δῆμος εὐχάριστος [ἐμ̄ πᾶσι φ]αίνη[τ]αι, πάντας δὲ τοὺς ὁμό[φρο-
 νας . . .] ΛΚΕ
 — — ^{± 23 B.} — — — ἡβίω καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς ἐπαίνων καὶ τιμῶν, δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δ[ι]ήμῳ, ἐπηνῆσ-
 10 [σ]θαί Θρασύ[β]ουλον Δι[μ]ητρί[ου] καὶ τετιμῆσθαι εἰκόνι χαλκῇ ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς τὸν δῆμον,
 καὶ στήσαι
 [τὴν] εἰκόνα αὐτοῦ [ἐ]ν [τῇ ἀγορᾷ] ἐ[ν] τῷ ἐπ[ι]φαν[ε]στάτῳ τόπῳ· δεδόσθαι δὲ αὐτῷ καὶ ἐμ̄ πρυτανείῳ
 καὶ ἐμ̄ Πανιωνίῳ
 σίτησιν [κ]αὶ προεδρίαν [ἐν] τοῖς ἀγῶσιν· τὴν δὲ ἀνατόρευσιν ποιήσασθαι τὸν ἀγωνοθέτην, ὅς ἂν ᾖ, τοῖς πρώτοις
 [Διονυσίοις — — —]

In Z. 1—4 hat W einige Reste erkannt, die P wohl als unsicher fortgelassen hat.

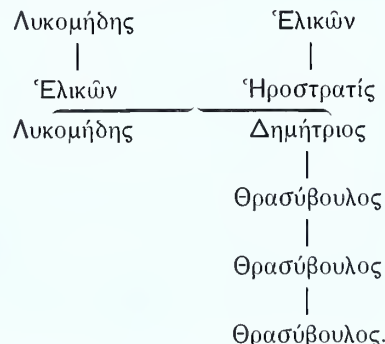
104. Beschluß der Priener für Thrasybulos Sohn und Enkel eines Thrasybulos.

Inv. 64. Marmorne Wandquader; rings Anschlußfläche, oben ein Dübelloch. Oben ist ein Stück, das für drei (?) Zeilen Platz gewährte, abgesplittert. Auf der Inschriftseite ist rechts ein Streifen von 0,25 rauhegepickt; hier stieß also eine andere Quader rechtwinklig an. L. 0,98, H. 0,67, T. 0,30. Liegt in der Südhalle des Athenabezirks. W, teilweise revidiert von P: Abklatsch. Dieser Stein gehört, wenn nicht architektonisch, so doch sicher dem Inhalte nach mit den vorigen zusammen. Nach Nr. 99.19 wird man ihn der βόρεος στοᾶ zuzuschreiben haben.

. ΙΚΕ . . . Λ
 [. προ]σέκοντας Θρασυβούλ[ωι]
 [. . . ὅπως οὖν καὶ ἡ προαίρεσις τ]οῦ δήμου διὰ παντὸς εὐχά[ριστος]
 [οὔσα φαίνεται τοῖς τε πρὸς] ἑαυτὸν εὐεργετικῶς δια[κειμέ]-
 5 [νοις καὶ τοῖς ἐκείνων ἀ]πογόνοις, ἐψηφίσθαι Πριηνε[ῦσι Τ]ύ[χη]
 [Ἀγαθῇ, ἐπαινέσαι] κα[ὶ (?)] στεφανῶσαι Θρασύβουλον [ἀρ]ε[τ]ῆς [ἐνε]-
 [κεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐτ]ὸν στεφάνῳ χρυσέῳ, τετιμῆσθαι δὲ αὐτὸν καὶ
 [ἐκγόνους, ὁμοίως δὲ ἔχειν ἐξουσίαν καὶ τοὺς λοιποὺς [π]ο[λίτ]ας
 [τιμᾶν καὶ στεφ]ανοῦν Θρασύβουλον· ἀκολουθῆσαι δὲ [τῇ ἐ]κ[φ]ο[ρᾷ] τοὺς τε]
 10 [παιδονόμου]ς μετὰ τῶν παίδων, καὶ τὸν γυμνασίαρχον ἔχοντα [τ]οῦ[ς] [τ]ε
 [ἐφήβους πάντα]ς καὶ τοὺς νέους, καὶ τοὺς στρατηγούς μετὰ τῶν [ἀ]λ[λων]
 [συναρχόντ]ων, τῆς δὲ ἀναγγελίας τῶν στεφάνων τὴν ἐπιμέλειαν
 [. . ποι]ήσ[α]σθαι τὸν γραμματέα τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου καὶ τοὺς ἐπι-
 [γινομέν]ους [τῶν] στρατηγῶν, ἀναγράψαι δὲ καὶ τοὺς στεφανώσαν-
 15 [τας] ὑπὸ τόδ[ε] τὸ ψήφισμα· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς ἀνατε-
 [θη]σομένης εἰκόνης, χάριν τοῦ τὴν περὶ ταῦτα φιλοτιμίαν τῆς
 [πό]λεως εὐσημον ὑπάρχειν τοῖς κατοικο[ῦ]σ[ι] τὴν τε πόλιν [καὶ τ]ὴν [χ]ώραν.
 Στεφανώσεις καὶ ἀναγγελίαι· ὁ δῆμος στεφανοῖ
 [Θρ]ασύβουλον τὸν υἱὸν τὸν Θρασυβούλου τοῦ Θρασυβούλου ἀρετῆς ἔνε-
 20 [κε]ν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυτόν.

5 Ende E 2—3 IIY. N. 6 KΛΕΝΣΤΕΦ, was nichts ergibt. 7—10 zum Teil von WZ. ergänzt.

Der Stammbaum der Familie stellt sich darnach so:

105. Urkunden zur Einführung des asianischen Kalenders (c. 9 v. Chr.).

Ante der mittleren Exedra der Nordhalle der Agora. Zwei ungleiche Steine: 1. oben eine blaue Kalksteinquader, L. 0,67, H. 0,485, gr. T. 0,34: 2. darunter eine weiße Marmorquader, L. 0,68—0,69, H. 0,84, gr. T. 0,35. Ganz einfache, ungekünstelte und unverzierte Schrift. ZH c. 0,01, ZA c. 0,005. Nach *Sehs* und *Ps* Abschrift und Abklatsch herausgegeben von Th. Mommsen und U. v. Wilamowitz-Moellendorff *Ath. Mitt.* XXIV 1899, 275ff. (*Rev. arch.* XXXVII 1900, 357, 76; Dittenberger *Orient.* II 458), wo genaue Angaben über die Ausgaben der anderweitig gefundenen Stücke und ausführlicher Kommentar. Vgl. I. G. C. Anderson *Ath. Mitth.* XXV 1900, 111f. (über das Fragment von Apameia); *Priene* 214; P. Wendland *Zeitschr. neustest. Wissensch.* V 1904, 342ff. In Berlin.

- [. . παρ]ὰ τῶν πρότ[ερ]ον παρειλ[ή]φαμεν — — — — —
 τῶν θεῶν [ε]ὑμενὲς καὶ — — — — —
 [πότερ]ον ἡδείων ἢ ὠφελ[ι]μω[τ]έρα ἐστὶν ἢ τοῦ [θηοτάτου Καίσαρος γενέ]-
 5 [θλι]ο[ς] ἡμέρα, ἣν [τ]ῇ τῶν π[άν]των [ἀ]ρχῇ ἴσῃ (verb.: ἴσῃν) δικαίω[ς] ἂν εἶναι ὑπολάβοιμεν,
 [καὶ] εἰ μὴ τῇ φύσει, τῷ γε χρη[σ]ίμ[ω]ι, εἴ γ[ε] οὐδὲ[ν] οὐχὶ διαπ[ε]ρ[ι]πτο[ν] καὶ εἰς αὐτ[ὸ]-
 [χέ]ς μεταβεβηκὸς σχῆμ[α] ἀ[ν]ώρ[θ]ωσεν, ἑτέραν τε ἔδωκεν παντὶ τῷ
 [κόσ]μῳ ὄψιν, ἥδιστα ἂν δεξ[α]μ[έ]νων (verb.: -ωι) φθοράν, εἰ μὴ τὸ κοινὸν [πάντων εὖ]-
 [τύ]χ[η]μα ἐπεγενήθη, Κα[ίσαρ] δ[ι]’ [ὅ] ἂν τι[ς] δικαίως ὑπολάβοι τοῦτο αὐτῷ
 10 ἀρχὴν τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς [γε]γονέναι, ὃ ἐστὶν πέρας καὶ ὅρος τοῦ με-
 ταμέλεισθαι ὅτι [γε]γέννηται· καὶ ἐπεὶ οὐδ[ε]μιᾶ[ς] ἂν ἀπὸ ἡμέρας εἰς
 [τ]ε τὸ κοινὸν [κ]αὶ εἰς τὸ ἴδιον ἕκαστο[ς] ὀφελος εὐτυχεστέρα[ς] λάβοι
 ἀφορμὰς [ῆ] τῆς πᾶσιν [γε]γομένης εὐτυχούς, σχεδὸν [τ]ε συ[μβαίνει]
 [τ]ὸν αὐτὸν τ[αί]ς ἐν Ἀσίᾳ πόλεσιν καιρὸν εἶναι τῆς εἰς τὴν ἀρχήν [ἐισόδου],
 15 [δ]ηλονότι κατὰ τιν[α] θῆαν βούλησιν οὕτως [τ]ῆς τάξεως προτε[τυπωμέ]-
 [νη]ς, ἵνα ἀφορμὴ γένοιτο τῆς εἰς τὸν Σεβαστὸν τειμῆς, καὶ ἐπε[ὶ]δὴ δύσκολο-
 [λον] μὲν ἐστὶν τοῖς τοσούτοις αὐτοῦ εὐεργετήμασιν κατ’ ἴσον εὐχαρισ-
 τεῖν, εἰ μὴ παρ’ ἑκ[ασ]τα ἐπινοήσαιμεν τρόπον τινὰ τῆς ἀμείψε[ως] καινόν],
 ἡδεῖον δ’ ἂν ἀνθρώποι[ς] ἦν κοινήν πᾶσιν ἡμέραν γενέθλιον ἀγαγ[εῖν],
 20 [ἐ]ὰν προσγένηται αὐτοῖς καὶ ἰδία τις διὰ τὴν ἀρχὴν ἡδον[ή], δοκεῖ μοι
 [π]ασῶν τῶν πολειτηῶν εἶναι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν νέαν νομηνίαν
 τὴν τοῦ θηοτάτου Καίσαρος γ[ενέθλιον, ἐκείνην (verb.: -νι) τε πάντας εἰς τὴν
 ἀρχὴν ἐνβαίνειν, ἥτις ἐστ[ί]ν πρὸ ἐννέα καλανδῶν Ὀκτωβρίων, ὅπως
 καὶ περισσότερον τειμηθῇ π[ρο]σλαβομένη ἔξωθεν τινα θρησκίαν καὶ
 25 μᾶλλον πᾶσιν γένηται [γ]νώριμος· ἣν οἶμαι καὶ πλείστην εὐχρησίαν
 τῇ ἐπαρχίᾳ παρέξεσθαι· ψήφισμα δὲ ὑπὸ τοῦ κοινου τῆς Ἀσ[ί]ας δεῖ-
 σει γραφῆναι πάσας ἐνπερ[ι](ει)ληφὸς τὰς ἀρετὰς αὐτοῦ, ἵνα τὸ ἐπινοη-
 θέν ὑφ’ ἡμῶν εἰς τὴν τειμὴν τοῦ Σεβαστοῦ μείνῃ αἰώνιον· προστάξω
 [δ]ὲ χαραχθὲν (ἐν) τῇ στήλῃ τὸ ψήφισμα ἐν τῷ να[ῶ] ἀνατεθῆναι, προτά-
 30 [ξ]ας τὸ διάταγμα ἑκατέρως γραφέν. Ἐδοξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας
 Ἑλλ[λη]σι, γνῶ[μ]η τοῦ ἀρχιερέως Ἀπολλωνίου [τοῦ Μηνιοφίλου Ἀζανίου] του·
 [ἐπεὶ]δὴ ἡ πάντα διατάξασα τὸν βίον ἡμῶν πρόνοια σπουδὴν εἰσενενκα-
 [μ]ένῃ [καὶ] φιλοτιμίαν τὸ τελειότατον τῷ βίῳ διεκόσμησεν]
 ἐνενκαμένη τὸν Σεβαστόν, ὃν εἰς εὐεργεσίαν ἀνθρώπων ἐπλή-
 35 ρωσεν ἀρετῆς, ὅσπερ (verb.: ὥσπερ) ἡμεῖν καὶ τοῖς μεθ’ ἡμᾶς σωτήρα πέμψασα]
 τὸν παύσαντα μὲν πόλεμον, κοσμήσοντα [δὲ πάντα, φανείς δὲ]
 [ὁ] Καῖσαρ τὰς ἐλπίδας τῶν προλαβόντων — — — — —
 ἐθηκεν, οὐ μόνον τοὺς πρὸ αὐτοῦ γεγονότας εὐεργέτας ὑπερβα-
 λόμενος, ἀλλ’ οὐδ’ ἐν τοῖς ἐσομένοις ἐλπίδα λιπὼν ὑπερβολῆς],
 40 ἥρξεν δὲ τῷ κόσμῳ τῶν δι’ αὐτὸν εὐανγελίων ἢ γενέθλιος]
 τοῦ θεοῦ, τῆς δὲ Ἀσίας ἐψηφισμένης ἐν Σμύρῃ [ἐπὶ — — — — —]
 Λευκίου Οὐολκαίου Τύλλου, γραμματεύοντος Παπ[— — — — —, καθήκει δὲ]

τῷ μεγίστας γ' εἰς τὸν θεὸν καθευ[ό]ντι τειμὰς εἶναι [τὰς καταξίας, νῦν δὲ]
 Παῦλλος Φάβιος Μάξιμος ὁ ἀνθύπατος τῆς ἐπαρχίας ἐ[πὶ σωτηρίας]
 45 ἀπὸ τῆς ἐκείνου δεξιᾶς καὶ [γ]νώμης ἀπεσταλμένος εὐ[ρ]ήμασιν ἰδ[ί]-
 οῖς εὐεργέτησεν τὴν ἐπαρχίαν, ὧν εὐεργεσιῶν τὰ μεγέθ[η] ἱκανῶς]
 εἰπεῖν οὐδεὶς ἂν ἐφίκοιτο, καὶ τὸ μέχρι νῦν ἀγνοηθὲν ὑπὸ τῶν [Ἑλλή]-
 νων εἰς τὴν τοῦ Σεβαστοῦ τειμὴν εὔρετο, τὸ ἀπὸ τῆς ἐκείνου γ[ενέ]-
 σεως ἄρχειν τῷ βίῳ τὸν χρόνον· δι' ὃ Τύχη Ἀγαθῇ καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ δ[εδό]-
 50 χθαι τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλησιν· ἄρχειν τὴν νέαν νομηνίαν πᾶσα[ς]
 ταῖς πόλεσιν τῇ πρὸ ἐννέα καλανδῶν Ὀκτωβρίων, ἥτις ἐστὶν γενέ-
 θλιος ἡμέρα τοῦ Σεβαστοῦ· ὅπως δὲ αἰεὶ ἥ <τε> ἡμέρα στοιχῇ καθ' ἐκάσ-
 τὴν πόλιν, συνχρηματίζε[ι]ν τῇ ῥωμαικῇ καὶ τὴν ἑλληνικὴν ἡμέραν·
 ἄγεσθαι δὲ τὸν πρῶτον μῆνα Καίσαρα καθὰ καὶ προειρηφίσται ἀρχόμε-
 55 νον ἀπὸ πρὸ ἐννέα μὲν καλανδῶν Ὀκτωβρίων, γενεθλίου δὲ ἡμέρας
 Καίσαρος· τὸν δὲ ἐψηφισμένον στέφανον τῷ τὰς μεγίστας εὐρόντ[ι]
 τειμὰς ὑπὲρ Καίσαρος δεδό[σ]θαι Μαξίμῳ τῷ ἀνθυπάτῳ, ὃν καὶ αἰεὶ
 ἀναγορεύεσθαι ἐν τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι τῷ ἐν Περιγύμῳ τῶν Ῥω[μα]ίων]
 Σεβαστῶν, ὅτι στεφανοῖ [ἢ Ἀσία Παῦλον Φάβιον Μάξιμον εὐ[σεβ]έ[σ]-
 60 τατα παραινούντα τὰς εἰς Καίσαρα τειμὰς, ὡσαύτως δὲ ἀνα[γορεύ]ε[σ]-
 θαι καὶ ἐν τοῖς ἀγομένοις κατὰ πόλιν ἀγῶσιν τῶν Καισαρήων]
 ἀναγραφῆναι δὲ τὸ δελτογράφημα τοῦ ἀνθυπάτου καὶ τὸ ψήφισμα τῆς
 Ἀσίας ἐν στήλῃ λευκολίθῳ, ἣν καὶ τεθῆναι ἐν τῷ τῆς Ῥώμης καὶ τοῦ
 Σεβαστοῦ τεμένει· προνοῆσαι δὲ καὶ τοὺς καθ' ἔτος ἐκδίκους, ὅπως
 65 ἐν ταῖς ἀφηγουμέναις τῶν διοικήσεων πόλεσιν ἐν στήλαις λευ-
 κολίθοις ἐνχαράχθῃ τό τε δελτογράφημα τὸ Μαξίμου καὶ τὸ τῆς Ἀσίας
 ψήφισμα αὐταὶ τε αἱ στήλαι τεθῶσιν ἐν τοῖς Καισαρήοις. Ἀχθήσονται
 οἱ μῆνες κατὰ τάδε· Καῖσαρ ἡμερῶν λα, Ἀπελλαῖος ἡμερῶν λ,
 Αὐδναῖος ἡμερῶν λα, Περίτιος ἡμερῶν λα, Δύστρος κη, Ξανδικὸς λα,
 70 Ἀρτεμισίων ἡμερῶν λα, Δαΐσιος λα, Πάνημος λ, Λῶος λα, Γορπιαῖος λα,
 Ὑπερβερεταῖος λ· ὁμοῦ ἡμέραι τξε· ἐφέτος δὲ διὰ τὴν ἰντερκαλάριον
 ὁ Ξανδικὸς ἀχθήσεται ἡμερῶν λβ· ἵνα δὲ ἀπὸ τοῦ νῦν στοιχίσωσιν οἱ
 μῆνες καὶ αἱ ἡμέραι, ὁ μὲν νῦν ἐνεστῶς Περίτιος μὴν ἀχθήσεται μέχρι τῆ[ς]
 ἰδ, τῇ δὲ πρὸ ἐννέα Καλανδῶν Φεβρουαρίων ἄξομεν νομηνίαν μηνὸς
 75 Δύστρου καὶ καθ' ἕκαστον μῆνα ἀρχῇ ἔσται τῆς νομηνίας ἢ πρὸ ἐννέα
 καλανδῶν, ἢ δὲ ἐνβόλιμος ἡμέρα ἔσται πάντοτε τῶν ἰντερκαλαρίων κα-
 λανδῶν τοῦ Ξανδικοῦ μηνός, δύο ἐτῶν μέσων γεινομένων.

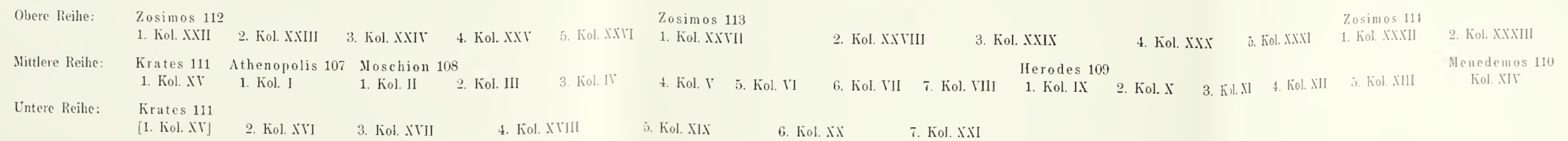
Ἐδοξέν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλησιν· γνώμη τοῦ ἀρχιερέως Ἀπολλωνίου τοῦ
 Μηνοφίλου Ἀζεανείτου· ἐπεὶ τὴν νέαν νομηνίαν αἰεὶ δεῖ ἐστάναι τὴν αὐτῇ]
 80 ἅπασιν τῆς εἰς τὰς ἀρχὰς εἰσόδου κατὰ τε τὸ Παύλου Φαβίου Μαξίμου τοῦ ἀν-
 θυπάτου διάταγμα καὶ τὸ τῆς Ἀσία(ς) ψήφισμα, ἐνποδίζεται δὲ ἡ τοῦ χρόνου
 τάξις παρὰ τὰς ἐν τοῖς ἀρχαιρεσίοις ἐπικλήσεις, γείνεσθαι τὰ κατὰ τὰ
 ἀρχαιρέσια μηνὶ δεκάτῳ, ὡς καὶ ἐν τῷ Κορνηλίῳ νόμῳ γέγραπται, ἐντὸς
 84 δεκάτης ἵσταμένου.

Für die Erklärung s. den Kommentar in den *Ath. Mitt.*
 Die Ergänzung beruht zum Teil auf den von Mommsen heran-
 gezogenen Parallelexemplaren von Apameia, Eumeneia und
 Dorylaion. Erhalten ist uns aus Priene der größte Teil des
 Schreibens des Prokonsul Paullus Fabius Maximus (1–30)
 und zwei Beschlüsse der Hellenen in Asien (30–77. 78–84).
 Die Zeit der Urkunden wird von Mommsen in das Jahr 9
 v. Chr. angesetzt.

5 ΙΣΗΙ Priene, ΙΣΗΝ Apameia. ΥΠ.. ΒΟΙΜΕΝ Apameia,
 daraus υπολάβοιμεν ergänzt, was zur Not noch in den Raum

Inschriften von Priene.

passen würde (drei Buchstaben mehr als wir erwarten). 27 Es
 ist nur für ἐνπε[ρι]ληφός Platz: die Buchstaben ει waren also
 ausgelassen. 29 Das zweite ἐν ist ausgefallen. 43 καθευρέντι
 der Stein, nicht ΓΑΡΕ. . . ENTI. 45 εὐ[ε]ργετήμασι μωρί[ο]ις *Wil.*;
 zu viel für den Raum. Hinter εὐ wohl eine schief geratene
 Hasta. Die eingesetzte Ergänzung wird durch Z. 59f. εὐσε-
 βέστατα παραινούντα gestützt. 46 μεγέθ[η] steht da, wie *Wil.*
 statt des früher gelesenen μὲν πολλα vermutet hatte. 54 nur
 scheinbare ἐκθεσις, da das A nachträglich zugefügt ist.

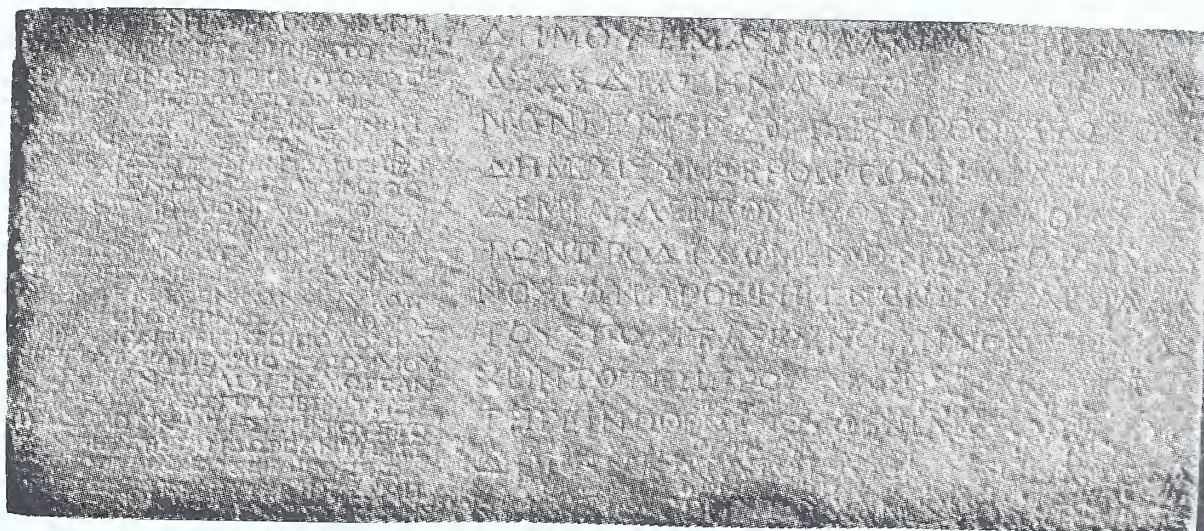

gehoben. Zuerst sind, von links nach rechts, die Beschlüsse für Athenopolis (Nr. 107) und seinen Bruder Moschion (Nr. 108), und für Herodes (Nr. 109) eingehauen; dann in dem am linken, vorderen Rande und unten freigebiebenen Raume das Dekret für Krates (Nr. 111) angebracht. Später wurden im oberen Abschnitte, über dem Profil, nacheinander drei Beschlüsse für Zosimos aufgezeichnet (Nr. 112—114), von denen der dritte auf die Kammerwand übergriff, und an der nächsten Kammertür der Beschluß für Menedemos (Nr. 110).

Für die Schrift verweise ich auf die Proben. Kolumnenbreite (=KB) und andere Maße werden nach Fredrich gegeben, von dem auch die Zahlenangaben für fehlende Buchstaben meist ohne Nachprüfung übernommen sind. Daß diese Zahlen nur ungefähr gültig sind, weiß jeder, der Steine kennt; vgl. *IMagn.* S. XXXVII. Immerhin geben sie eine bessere Anschauung als eine Anzahl Striche. Für fehlende Quadern hat Fredrich ungefähr die Zeilenzahl berechnet, und diese ist bei der Durchzählung mitberücksichtigt worden.

Kol. XV.

Kol. I.

Links: Beschluß für Krates, Z. 6—28.

Rechts: Beschluß für Athenopolis, Z. 12—23.

107. Beschluß für Athenopolis, Sohn des Kydimos (um 130 v. Chr.).

Kol. I.

Στεφανηφοροῦντος Ἰσοδώρου
τὸ δεῦτερον, μηνὸς Μεταγειν[ι]-
ῶνος πέμπτη, ὑπὲρ τιμῶν Ἀθη-
νοπόλιδι Κυδίου.

5

Ἀθηνόπο-
λιν
Κυδίου

Ἔδοξ[ε] τῇ βουλῇ· Λυκῖνος Λυκίνου εἶπε[ν]· ἐπειδὴ Ἀθη-
νοπόλις Κυδίου ἀνὴρ καλὸς [καὶ ἀγαθὸς ὑ]πάρχω[ν]
10 καὶ ἄξιός τῃς τῶν προγόνων ἀρε[τῆς πρό]τερόν τε φιλά-
γαθον ἑαυτὸν παρεχόμενος ἐμ[ε] π[α]σ[ιν] ἔλαβεν παρὰ τοῦ
δήμου τιμὰς, πολλὰ καὶ χρήσιμα τ[ῇ πόλ]ει συνκατασκευ-
άσας διὰ τὴν αὐτοῦ καλοκαγαθ[ί]αν, καὶ μετὰ ταῦτα μέ-
νων ἐπὶ τῇ αὐτῆς προθέσεως οὐδ[ενὸς] ἀφίσταται τῶν τῶι

Das nach der äußeren Stellung älteste Dekret für Athenopolis ist etwas weniger sorgfältig und mit Apices geschrieben; A immer mit gebrochenem Mittelstrich, Π mit recht ungleichen Schenkeln. Hier (wie bei den zwei folgenden) ist die Interpunktion durch freien Raum für 1—2 Buchstaben bezeichnet. Das ι adscriptum ist einzig in diesem Dekret regelmäßig gesetzt; schon bei Moschion fehlt es oft. Zeit: nach 150, etwas vor 125 v. Chr., s. das nächste Dekret.

I K(olumnen)-B(reite) 0,73; etwa 48 Buchstaben. 1—4 BH 0,022—0,027, ZA 0,03—0,035. 2 Dieser und die folgenden Beschlüsse sind im Metageitnion gefaßt, weil er der letzte Monat im Jahre war, in dem auch die Beamtenwahlen stattfanden; am ersten Boedromion traten die neuen Beamten ihr Amt an. F. 5—7 Der Name wohl in einem aufgemalten, jetzt verschwundenen Kranze. 8 BH, ZA 0,011—0,015.

[ν]εγμένος τῇ πατρίδι καὶ καταζίως τῆς τῶν προγόνων
 20 ἀρετῆς τε καὶ δόξης, διαμαρ[τ]υρουμένην ἐσχηκ[ί]ως διὰ παν-
 τὸς τοῦ βίου τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐμένεια[ν] κα[ὶ] τὴν παρ[α]
 [τ]ῶν [σ]υμπολιτευομένων καὶ τῶν κατοικοῦ[ν]των εὖνο[ι]-
 [α]ν ἐπὶ τοῖς κατὰ τὸ κάλλιστον πρᾶσσο[μένοις]
 . . . βο . λρ λα — ¹⁰ — δημο — — ¹⁴ — —]
 25 θεοὺς Ια[— — ἐπὶ δὲ στεφανηφόρου — —]
 χειροτονθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου θεω[ρὸς] μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ
 τὰς τε θυσίας ἐπετέλεσεν μετ' αὐτοῦ ἐκ τῶν ἰδί[ων] καὶ
 τοῦ σιτηρεσίου τοῦ ταγέντος παρέλυσεν τὸν δῆμον· ἦ[ν] δὲ π[ρο]-
 ελόμενος (ἀπ') ἀρχῆς ὑποστήσασθαι καλὸν ἀπόδειγμα τῆς
 30 τε πρὸς θεοὺς ὁσιότητος καὶ τῆς πρὸς τὴν πόλιν ἀρέσεως·
 γενομένης τε χρείας ἐπὶ στεφανηφόρου Τήλωνος τῷ δή-
 μῳ διαφόρων εἰς τὰ συμφέροντα καὶ πλειόνων, βουλόμενος
 ἐμ παντὶ καιρῷ μὴ προλείπειν τὸ τῆς πατρίδος ἐπεῖγον,
 προεισήνεγκεν μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ δραχμὰς χιλίας· τῆς τε κα-
 35 [τ]ὰ τὸ [γυμ]νάσιον κατασκευῆς μὴ μόνον προ ον καὶ
 [. , ἀ]λλὰ [καὶ]
 [— — — ¹⁶ — — τ]ὴν μὲν σ[τέγην] — — ¹⁵ — — —]
 [— — ¹⁵ — — τ]ὸν τόπον περιποιούσης π[?] — ¹³ — —]
 [ἐπὶ] τὸ[ν] προ[τε]τ[α]γμένον στεφανηφόρο[ν] εἰς ἔξερ]-
 40 [γ]ασίαν το[ῦ] προδεδηλωμένου κατασκευάσ[ματος] ἔδωκε με[-
 [τὰ τὰ]δελφ[οῦ] δραχμὰς τρισχιλίας· κα[τ]ὰ δὲ τ[ὴν] αὐτὴν στεφ[ανη]-
 [φορί]αν ἐνλειπούσης τῆς σιτικῆς παρ[αθ]έσεως, συν[ιδώ]ν
 τὸ τοῦ πράγματος ἀναγκαῖον, ἀπαράκλητον σχὼν τὴν [πρὸς]
 τὸν δῆμον εὖνοϊαν, αὐθαιρέτως προελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησ[ίαν]
 (frei)

Kol. III. 45 ἔδωκε — — ¹⁴ — —] ὑπὲρ ἐ[αυτοῦ] [τε] καὶ τοῦ ἀδελφοῦ
 μεδίμνους δ[ιακ]ορ[ί]ο[υ]ς ἔξ[] δ[ρ]αχμῶν τεσσάρων τὸν μέ-
 50 διμνο[ν], ἀπ' ἀρ[χ]ῆς ἐν ἄσ[ε] ⁵⁻⁶ ὑφισταμένος τὸ μὴ καθυσ-
 τερεῖν τ[ῶν] ἄλλων ἐν τοῖς ἐπ[ε]ίγουσιν τῶν καιρῶν, ἐν εὐβο-
 [σί]α δὲ πάντα[ς] τοὺς τε πολ[ί]τας καὶ τοὺς κατοικοῦντας
 50 παρ' ἡμ[ῖν] ὑπάρχειν προαιρο[ύ]μενος· χρείας τε γενομέ-
 [ν]ης κατὰ στεφανηφόρον Ἰπ[π]οθῶντα διαφόρων ἐκ προ-
 [ει]σφορῶν, καὶ κατὰ τοῦτο [φιλ]ότιμος γενηθεὶς προελθὼν
 [εἰς] τοὺς πολίτας προεισ[ήν]εγκε[ν] μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ
 55 δ[ρ]αχμὰς χιλίας [ἐκατὸν πέντ]ε, παντὶ τρόπῳ σπεύδων
 τῇ πρὸς τὸ πλῆθος εὖνοίαι] καὶ κατὰ μὴδὲν ἐνλείπειν,
 οὐ μόνον ἐπὶ τ[ο]ρ[ί]ς κ[α]τὰ τὰς προεισφορὰς ἑαυτὸν παρίστα-
 το πρόθυμον, ἀλλὰ κα[ὶ] κα[θ'] Ἡ[ρ]ο[κ]λέιτον στεφανηφόρον
 ἀναπόδοτον ἔδωκεν τῇ [π]όλει σίτον μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ,
 καθότι [μην]ύει τὰ περὶ τοῦ μ[έ]ρους τούτου γράμματα
 60 ἐν τοῖς δημοσίοις ὑπάρχοντ[α], τὴν τε πρὸς τοὺς γονεῖς
 εὖνοϊαν προαιρούμενος [πᾶσ]ι φανερὰν καθε[στάναι] διὰ

24 in βο . λρ . sucht man wohl mit Recht βο[υ]λ[η]. 25 — nach 117 Geschenke, meist in Geld und Getreide, an die Bevölkerung von Priene. 26 Wahl zum Theoren. 28 er verzichtete auf das ihm ausgeworfene Verpflegungsgeld. 29 (ἀπ') fehlt, erg. Wl. 30 ἀρέσεως, von ἀρέσκω, wozu Wl. auf Kaibel *Stil und Text der πολ. Αθ. des Aristoteles* 240 verweist, wo ἀρεσις gelehrte Korrektur für αἵδεσις ist. Vgl. 114,73 ἀρέσκεια. 31 Telon, der Heros eponymos der Burg Teloneia, als Stephanephoros auch

im Dekret für Krates, vgl. Nr. 4. 35 das Gymnasion ist das untere, dessen Technik an die Oropherneshalle erinnert, *Priene* 273f. 37 ΣΙ_ von στέγην ist da. 39. 40 Anf. erg. Wl. 42 die beiden letzten Worte ergänzte Wl. 46 Getreidepreise s. Boeckh-Fränkel *Staatsh.* I 117ff. 48f. εὐβο[σί]α F, vgl. Leonidas *Anth. Pal.* XI 199. 51 der Stephanephoros Hippothon ist Phylenheros; ebenso 79 Aias, 89 Kekrops, vgl. zu Nr. 18,20, 23. 21,9.

44	
— ¹⁰ —	ε. σικῶν χρημάτων· [ἐπὶ στεφ]ανηφόρου δ[ἐ...]
— ¹⁰ —	τοῦ Δη]μητρίο[υ] ἅμα μὲν τὸ τῇ πόλει συμφ[έ]ρο[ν]
65	[λαμβάνων] πρὸ ὀφθαλμῶ[ν], ἅμα δὲ τιμὴν τιν[α] καὶ ἐμβ[ρί]θει-
	[αν τῆς μητρὸς π]ρο[α]ιρούμενος μετὰ τοῦ ἀδ[ελ]φοῦ [Ἀθηνοπόλι]-
	[δος διέν]ει[μ]εν ὑπὲρ αὐτῆς δραχ[μ]ᾶς Ἀλε[ξ]ανδρε[ί]ας [χιλίας].
	[ἐπὶ Ἡρο]δότου δὲ στεφανηφόρου [τ]ῆς [σιτικ]ῆς παραθέ[σεως ἐν]-
	λ[ει]πούσης [Μ]οσχ[ί]ων στοιχεῖν ἑαυτῷ προαι[ρ]οῦμενο[ς, συνι]-
70	δὼν τὸ τοῦ πράγματος ἀναγκαῖον, παραδῶ[σιν] τὸ ἐνδέον ὑπέσ]-
	[τι], προσεπαγγειλάμενος ἐπὶ μῆνας [(Zahl)] μετρήσειν τοῖς
	πολίταις τιμ[ῆ]ς ἐλάσσονος [ἐ]νε[κ]α τοῦ μετὰ γυναικῶν καὶ
	τέκνων διασωθῆναι τὸν ἀν[τ]α δῆ[μον] — — ¹⁴ — —],
	καὶ διὰ τοῦ μέρους τούτου τι[μ]ᾶς ἔσχε παρὰ τῶν πολιτῶν
75	καὶ εὐφημίαν· τάλεξανδρείου τε πονο[ῦ]ντος καὶ — — —ον]-
	τος τῇ πόλει κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον, οὐδ' ἐν τούτῳ τῷ
	μέρει παρῆδεν τὸ συμφέρον τῆς πατ[ρ]ίδος, [ἀλλὰ μετὰ]
	τοῦ ἀδελφοῦ προεῖσφορος ἐγένετο δραχμῶν Ἀλ[ε]ξαν-
	δρείων χιλίων· ἐπ' Αἴαντος δὲ πάλιν ἐνλείπου[σῶ]ν [(eine Ziffer) δρα]-
80	[χμῶν] Ἀλεξανδρείων εἰς χρεῖας ἀναγκαίας ἔδωκε[ν]
— — — ²⁰ — — — ταις μετὰ τὰς
— — — — —	. ληθέντος τε τοῦ δήμου σιτο-
[μετρ — ¹⁴ — — — καὶ]	παρακαλοῦ(ν)τος καθ' ἓνα τὸν
[βουλόμενον μετρήσαι ὑπὲρ	τ]ῆς κοινῆς παραθέσεως [δι'] ἧς
85	αὐτὸς ἡβο[ύ]λετο τιμῆς, [π]αραστησάμενος καὶ τὸν ἀδελφόν,
	ἐμέτρησεν τῇ πόλει πυρ[ῶν] μεδίμνους ὅσου[ς] αὐ[τ]ὸς προ-
	ηρεῖτο, τοῦ μὲν λυσιτελοῦς ἀφρόντιστον, τῇ δὲ πρὸς τὰ
	κοινὰ φιλοτιμία διὰ παντ[ό]ς ἀκούλουθον ἑα[υ]τὸν παρα-
	σκευάζων· ἐπὶ δὲ στεφ[α]νηφόρου Κέκροπος οὐ μόνον
90	διαφόρων γενομένης τῇ [π]όλει χρεῖας, ἀ[λλὰ] καὶ παραστά-
	σεως ἐνεχύρων, διαλαβ[ῶν] κ[οι]νὴν εἶναι τῇ[ν] οὐσίαν πάν-
	των τῶν πολιτῶν καὶ τ[ῶν] κ[οι]νῶν δι[α]ν[ο]μῶ[ν.] ω. ο. . . (?)
— — — — —	— — — τὸν ἀδελφόν — —]
[οὐδενὸς ὑστ[ε]ρ[ο]ῦντα	καὶ τοῦτον ἐν ταῖς εἰς τὰ κοινὰ
95	[χρεῖας], εἰσῆνεγκε διαφόρου μὲν δραχμᾶς Ἀλε[ξ]α[ν]δρε[ί]ας
	[χιλίας, εἰς δὲ χρῆσιν ἐνε]χύρων ἀργυρώματα δραχμῶν [Ἀλεξαν]-
	[δρεῖ]ων τετρακισχιλίων· παρεμέτρησεν δὲ τῇ πόλει [μέ]-
	[τὰ τὰ]δελφοῦ πυρῶν μεδίμνους πεντακοσίους πεντήκο[ν]τα
	[τ]ιμῆς ἧς οἱ πολῖται προεῖλαντο, βουλόμενος διὰ πάντος [ἐν]
100	εὐδαιμονίαι καθεστάναι τοὺς πολίτας, καὶ κατὰ τὴν ἑαυτοῦ]
	(frei)

Kol. IV. πρόθεσιν [τα]ῖς εἰς [τ]ὴν π[όλ]ιν εὐεργεσίαις ο. . .¹⁻²
 νειν· στεφανηφοροῦντος δὲ Σώτου [κ]αὶ μὴ ἐ[ν]ό[ν]-
 των ἐν τοῖς κοινοῖς λόγοις διαφορών, [ἐ]π[ε]ι[τ]ού[σ]ης

65 [λαμβάνων] πρὸ ὀφθαλμῶν entspricht der Lücke, vgl. Lucian. *Tox.* 20 καὶ μοι ἐπ' ὀφθαλμῶν λαβέ, Polyb. III 108, 1 πρὸ ὀφθαλμῶν θέντες. 66 μητρὸς, 70f. erg. *Wil.* 75 das Alexandreion, ein dem Kult Alexanders des Großen geweihtes heiliges Gebäude, ist nicht nachgewiesen: man hat zuerst an das „heilige Haus an der Westtorstraße“ gedacht, wo das Ober-
 teil einer marmornen Alexanderstatuette gefunden ist; vgl. *Priene* 172ff., 181 Abb. 176, ist aber davon wieder zurück-

gekommen. Zur Form vgl. das Βιάντειον. πονο[ῦ]ντος von einem auffälligen Gebäude ergänzt nach *IG* XII 3 suppl. 1270 A 7 (Syme) πονέσαντός τε τοῦ ναοῦ καὶ ἐγγίζοντος συνετεῖν. 76 erg. *Wil.* 79 statt ein Zahlzeichen zu ergänzen, könnte man auch in 80 nach der ausgeschriebenen Zahl eine Chiffre für δραχμῶν vermuten. 88 ἀκούλουθον Schreibfehler; anders als Nr. 17,³³ καθούλου.

δὲ τόκων ἀποδόσεως τοῖς Ἰωσιν, οὐδὲ [ὑπὲρ] το[ῦ]
105 τῆς πόλεως ἡφροντίστησεν ἐνδόξου, δικαιο[λο]-
γοῦντα προαιρούμενος φαίνεσθαι τὸν δῆμον, [καὶ]
προήκατο εἰς ταῦτα μετὰ τὰδελεφου δραχμὰς Ἄ[λε]-
ξανδρείας δισχιλίας [ἐκ]ατὸν πεντήκοντα ὀκ[τὼ]
ὀβολοὺς τέσσαρας, εὐχρήστησεν δὲ καὶ εἰς ἀπό[δο]-
110 σιν τιμῆς σίτου δραχμὰς Ἀλεξανδρείας χιλίας [δι]α-
κοσίας· ψηφισαμένου τε τοῦ δήμου κατὰ τοὺς [πρό]-
τερον χρόνους κατασ[κε]υὴν [τῆ]ς γυμνασίου κατὰ πό[λιν]
καὶ ταύτης μὴ δυναμένης λαβ[εῖν] σ[υν]τέλειαν [διὰ τὰς]
μεταπτώσεις τῶν εἰς τὸ προδοδηλωμένον ἀν[ά]λω-
115 μα ποησαμένων ἐπαγγελίαν βασιλέων, θεωρῶν [μέγα]
τι καὶ ἔνδοξον τῇ πόλει περιεσόμενον εἰς [ἀεὶ, εἰ]
117 ἀναλάβοι τα[ῦτα] καὶ τοῖς παραβάλλουσι[ν]]

(Fehlt eine Quader)

137 [— — — — — 35 — — — — — | αὐ]-
 τῶι τὴν προγονικ[ὴν εὖν]οι[αν(?)] — 10 — — — — — | ὁμολο[γῇ]-
 σάντων τοῖς τῶν ἡγουμένων δόγμασιν καὶ ͲΓ —
 140 ε — 5 — — — — — 14 — — — — — | μένους δήμους —
 [— 4 — — — — —] προ[θεσμι]α — 9 — — — — — | ὡ — 4 — — — — — | οὗτοι πε[ρὶ]
 ὄντος — — — — — 6 — — — — — | τοῖς [τὸν περι]εστώτα κίνδυνο[ν . . .]
 πάντων Ἐφεσίων [πρε]σβείαν καὶ ἅ . . . ν ὑπάρχο[ν]-
 τας — — — — — 18 — — — — — | διὰ τὸ γινώσκειν, ὃ [τι]
 145 . . . ε [— — — — — 21 — — — — — | πα]ρὰ Ῥωμαίῳ [ν]
 . . . ἸΙΓΓαρ — — — — — 15 — — — — — | καὶ τὴν πόλ[ιν]
 [προ]ο[φ]ύμ]ως [ἐ]πι[δ]ό[ν]τ[ος] εἰς [τὰ παρ]ακαλούμενα τ. —
 λ — — — — — 26 — — — — — | ληρε . . . —
 — — — — — 35 — — — — — | — — — — —]

150 — 4 — — 6 — Μοσχίων μετὰ τῶν συν[υ]ποστάντ[ω]ν [π]ολιτῶν
το[υ]ς σ[τ]ρατιώτας εἰς μῆνας δύο, τὴν εἰς αὐτοὺς μισθοφορὰν
ἐκ[τῶ]ν ἰδίων χορηγῶν· [π]ροελομένου τε τοῦ δήμου θεω-
ροῦς [π]ρὸς βασιλέα Δημή[τ]ρι[ο]φ[ο]ν, ἀποδεχθεὶς καὶ Μοσχίων
θ[ε]ω[ρ]ὸς τὸ ταγὲν ὑπὸ τῆς πόλεως αὐτῶ[ι] σ[τ]ιτηρέσιον οὐκ ἔ-
155 λ[α]β[ε]ν· χειροτονηθεὶς δὲ καὶ πρεσβευτὴς πρὸς βασιλέα
Δημή[τ]ριον (Loch) τριον τὸν ἐκ βασιλέως Δημητρίου τὴν αὐτὴν ἔ-
χων [π]ρόθεσιν τοῖς προὔπηργμένοις πρὸς φιλοδοξίαν

(frei)

104 der ionische Bund mußte die Zinsen bezahlen, und Priene hatte davon einen Anteil zu tragen als Mitglied des Bundes und Besitzerin des Panionion. *Wil.* denkt lieber an Rückgabe von Geldern, die Priene aus der Tempelkasse des Panionion geliehen hatte, an die Ionier. 105 δικαιολογούντα ungewöhnlich, im Sinne von δίκαιον λόγον ἀποδιδόντα (*Wil.*) 112 Gymnasion: s. zu Z. 35. 114 μεταπτῶσεις τῶν βασιλέων. Die Attaliden kommen nicht in Betracht, da Attalos II den Priernern feindlich war; wohl aber Orophernes von Kappadokien (um 156 vertrieben, Niese III 253), Demetrios I, Demetrios II, auch wohl Ptolemaios Philometor, s. unten. 115 erg. *Wil.* 137ff. die dritte Quader ist sehr schlecht erhalten, Lesung unsicher. 137f. wird von *F* noch auf eine Gesandtschaft bezogen, welche τὴν προγονικὴν εὐνοίαν eines Fürsten erneuern soll. 138ff. handeln von dem Kriege gegen Attalos II.

und Ariarathes (um 156 v. Chr.) (so *F'*); schwerlich erst von dem gegen Aristonikos. Die ἡγούμενων δόγματα Z. 139 sind Senatsbeschlüsse, vgl. den in der Sache des Orophernes gefaßten Nr. 39. 150 συν[υ]ποσάντων geht auf die Bürger, welche mit Moschion die Kosten der Söldner auf sich nahmen (*Wil.*) In Z. 212 wird vielleicht auf diese Dinge zurückgegriffen, wo die Bewachung der Burg (Teloneia) erwähnt wird. 152ff. die Gesandtschaften, die Moschion mit vielem eigenem Aufwande ausgeführt hat, gehen bis zur Lücke nach Z. 174. 153 Demetrios I., 162—150 v. Chr., stand zu Orophernes, dem Freunde der Priener (*F'*). 155ff. Demetrios II., 146—138, kaum nach 130. 156 ist vor τριον, anscheinend ohne Sinn, freier Raum für zwei Buchstaben gelassen; Δηνη paßt auf die links anstoßende Quader und ist da noch in Spuren zu erkennen.

Kol. V.

..... ε — — — — —
 [τῆ]ν δὲ πρ[ε]σβεία[ν] ἐκ τῶ[ν] ἰδιώ[ν] ἐ[τέ]λεσεν· θεω[ρός]
 160 [τε γε]νό[με]νος εἰς Μαγνη[σίαν] καὶ [Τρ]άλλεις καὶ Κί[βυραν]
 [ο]ὕδ' [εἰς] ταύτας τὰς ἀποδημ[ί]ας ἔλ[α]βεν τὰ τετ[α]ρτά-
 να [ἐφοδία], βουλόμενο[ς] ἐν πάσιν στοιχεῖν ἐα[υτῶι],
 [δωρεὰν δὲ] τὰς ἀποδημ[ί]ας ἐπε[τε]λ[ε]σεν· ὅ[στε]-
 [ρον δ' ἐπ]ρ[έ]σβ[ευ]σεν ὑπὲρ τοῦ δήμου πλεονάκι[ς] καὶ
 165 [πρός] τε [β]α[σι]λείς κ[αὶ] πόλεις ἐπετέ[λε]σεν ἀπάσ[α]ς
 [τὰς] πρ[ε]σ[β]είας συμφερόντως τῶι δήμωι, τὰς πρ[ο]τέρας
 [μὲν] δωρεὰν, εἰς [Ἀλεξάν]δρε[ιαν] δὲ πρὸς βασιλέ[α] Πτο-
 [λ]εμαῖον [κ]αὶ τῆς Ἀραβίας εἰς Πέτραν κατὰ τὴν χρ[ο]ν[ο]ν
 170 [ἀ]ποσταλὴς ὑπὸ τῆς πατρίδος, πλέω διατρίψα[ς]
 χρόνον τοῦ ταγέντος ὑπὸ τῶν πολιτῶν, κ[αὶ] δα[πάν]ας
 [ἐ]τέραςς(?) ἔ[νε]κε τῶν κοινῇ [τῇ] πόλει προκα[τα]σ-
 σκε[υ]αζομ[έν]ων χρησίμων, ἐπιδ[ε]ξάμενος αὐτ[ὸ]ς
 [τ]ὸ πλεονάζον τοῦ ταγέντος εἰ[ς] τὴν ἀ[πο]-
 [δο]μ[ί]αν ἐφοδίου, παρακε[λευ]σάμε[ν]ος δὲ . . . —]

Quader mit zerstörter Oberfläche

(Fehlt eine Quader)

[— — — — — κα]-
 206 ταλι[π] — — — — — συναρ]-
 χίαις [— — — — — ἀνε]-
 κλητ . . . —ας τη[— — — — — ἐαυ]-
 τὸν [π]αρέσχετο τοῖς φρουροῖς — — — — —
 210 φ[ί]λόδοξος δ' ἐ(ι)ς αὐτοῦ[ς] γε[νό]μενος ἔτυχε πασῶν τῶν
 τιμῶν παρὰ τῶν συνδιατριψάν[των] αὐτῶι κατὰ τὴν τῆς
 ἄκρας φυλακῆν· ἀντιγραφεὺς τε γε[νό]μενος εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν
 ἐπὶ στεφανηφόρου Ναυσικράτου τὴν π[α]σαν προ(ε)[ε]δρεῖαν
 (frei)

Kol. VI.

[ἐποή]σατο περὶ τε τοῖς ἐγλογισμοῖς καὶ τὰ ἄλλα τὰ
 215 [πρὸς] τὴν πόλιν ἀνήκοντα ἔνεκα τοῦ πάντα ἀσφαλῶς
 [γενέ]σθαι, καὶ διὰ τὴν ἐν τούτοις ἐπιμέλειαν ἱκανὰ τὸν
 [δῆμον] ὠφέλησεν, διὸ καὶ μετὰ ταῦτα στεφανηφοροῦντος
 πάλιν ὁ δῆμος αὐτὸν ἐχειροτόνησεν ἀντιγρα-
 [φέα] εἰς τὸν ἐπὶ Διονυσικλείους ἐνιαυτόν, εἰδὼς τὴν πᾶσαν
 220 [ἐπιμέλειαν] πρ[ο]σφερόμενον τὸν ἄνδρα τοῖς κοινοῖς πράγμα-
 [σιν]· οὗτος δὲ τὴν ἀκόλουθον φιλοτιμίαν προσενεγκάμενος
 [περὶ] πάντα τὰ κατὰ τὴν ἀντιγραφίαν τῇ πόλει(ι) συμφερόντως
 ἀνεστράφη· [ἔπει]τα τοῦ τ[ε] στρατηγοῦ Ῥωμαίων παραγεν-
 θέντος εἰς τὴν Ἀσίαν μετὰ δυνάμεω[ν] ἰππικῶν τε καὶ πεζι-

160 Kibyra (erg. von F) war ein selbständiges Fürstentum, das nach 188 ein Bündnis mit Rom abgeschlossen hatte (Niese III 61) und erst nach dem ersten mithradatischen Kriege aufhörte (Strab. XIII 631, Niese III 371, 6). 167—169 vom Herausgeber mit Hilfe von J. de Decker entziffert; flache Buchstabenreste zwischen tiefen Verletzungen. Trotzdem ist gerade hier das Ergebnis sicher. 167 Ptolemaios Philometor † 145? oder Energetes nach 145? 168 Petra Hauptstadt des Nabatäerreichs, als dessen Herrscher Aretas I.

um 169, Malchos I. um 145 bekannt sind. Head *hist. num.* 685f. Pauly-Wissowa *RE* II 673. 209 erg. *Wil.* Hier ist von Moschion als Kommandant der Teloneia die Rede; vgl. Z. 150. 212—223 Moschion zweimal in drei Jahren ἀντιγραφεὺς. 213 προ(σ)[ε]δρεῖαν erwartet *Wil.* 223ff. Gesandter zum Siegesfest des Perperna, Konsul 130 v. Chr., der den Aristonikḗτος geschlagen und gefangen genommen hatte. Perperna selbst sollte das Fest nicht mehr feiern (ἡμελλέ), da er 129 in Pergamon starb (F).

Kol. VIII.

330	γραμματέα [τ]ῆς βο[υλῆς καὶ τοῦ δήμου]
	τή[ν τ]ε τοῦ στεφάνου[ν ἀναγγελίαν ποιή]-
	σασθαι ἐν τῷ θεάτρῳ [Ἰουσίῳν πρώτων]
	τῷ ἀγῶνι τῷ παιδικῷ[ι, ὅταν ὁ δῆμος τὰς]
	πατρίους σπονδὰς συντ[ελῇ, ἀκολούθως]
335	τοῖς γεγραμμένοις· καὶ μετὰ [τὴν ἀναγό]-
	ρευσιν τοῦ στεφάνου γενέσθαι [τὴν —]
	ΛΑΤ. . AN, ὅτι “ὁ δῆμος ἐτίμησεν [Μοσχίωνα]
	Κ[υδ]ίμο[υ εἰ]κόνη χρυσεῖ τε καὶ μαρ[μαρίνῃ, ἄνδρα]
	καλὸν καὶ ἀγαθὸν γενόμενον πε[ρὶ τὴν σωτηρί]-
340	αν καὶ εὐ[εργεσί]αν τοῦ δήμου”· κ[ατὰ τὸ αὐτὸ δὲ]
	καὶ οἱ γινόμενοι καθ’ ἕκαστον ἔτ[ος ἀγωνοθέται]
	τε καὶ γραμματεῖς ποιείσθωσα[ν τὴν τε τοῦ στε]-
	[φ]άνου ἀναγγελίαν καὶ τῶν εἰκό[νων, καθότι]
	προδεδήλωται· ἵνα δὲ μὴ μόν[ον ζῶντα φαί]-
345	νηται τιμῶν ὁ δῆμος Μοσχίωνα, [ἀλλὰ καὶ τῆς εἰς]
	τὸ χρεὼ μεταστάσεως τυχόντ[α τῶν καθηκόν]-
	των ἀξίων δικαίως, τὸν οἰκ[ονομὸν τῆς πόλε]-
348	[ως — — — — — — — — — —]

(Fehlt eine Quader)

[— — — 14 — — — συνακολουήσασθαι δε]

[τῇ ἐκφορᾷ τοῦς [τε π]αι[δο]νόμους[| μετὰ τῶν
368 παίδων [καί] τὸγ γυμνασίαρχον ἔχο[ν]τα τοῦς
τε ἐφήβους καὶ τοὺς νέους καὶ τοῦς στρατηγούς]
370 μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν, ὅπ[ω]ς ἐπιφανοῦς]
γενομένης τῆς ἐκφορᾶς εἰδότες καὶ [οἱ] λοιποὶ τῇ[ν]
πόλιν εὐχάριστον καὶ κατὰ τοῦτ[ο] τῇ[ν] πόλιν ἡμῶν]
καὶ τοὺς ἀρίστους ἄνδρας μὴ μόνον[ζῶ]ντας, ἀλλ[ὰ]
καὶ μεταλλαγέντας τιμῶσαν πολ[λ]ῶι μᾶλλον
375 ἑαυτοὺς ἐκτενεῖς παρασκευάζωσι[πρὸς τὸν δῆμον·
τὸν δὲ μέλλοντα οἰκονομεῖν Θρασυβ[ούλον ποιή]-
σασθαι ἔγδοσιν τοῦδε τοῦ ψηφίσματ[ος, ἵνα ἀναγρα]-
φῇ τῆς ἀγορᾶς ἐν τῷ ἐπιφανεστάτ[ω]ι τόπῳ [εἰς ὃν]
ἂν [σ]υ[γκρίνῃ] ὁ ἀρχιτέκτων, ἵνα [τε]νομένης τῆς τῶν
380 [τιμῶν ἀνατ]ραφῆς ἢ τε Μοσχίνως μεγαλοψυχία
[καὶ δόξα] καὶ ἡ τοῦ δήμου πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντας
[αὐτὸν ἐ]κτένεια δι' αἰῶνος ἐπίσημον ἔχη τὴν
χά[ρι]ν]. (frei)

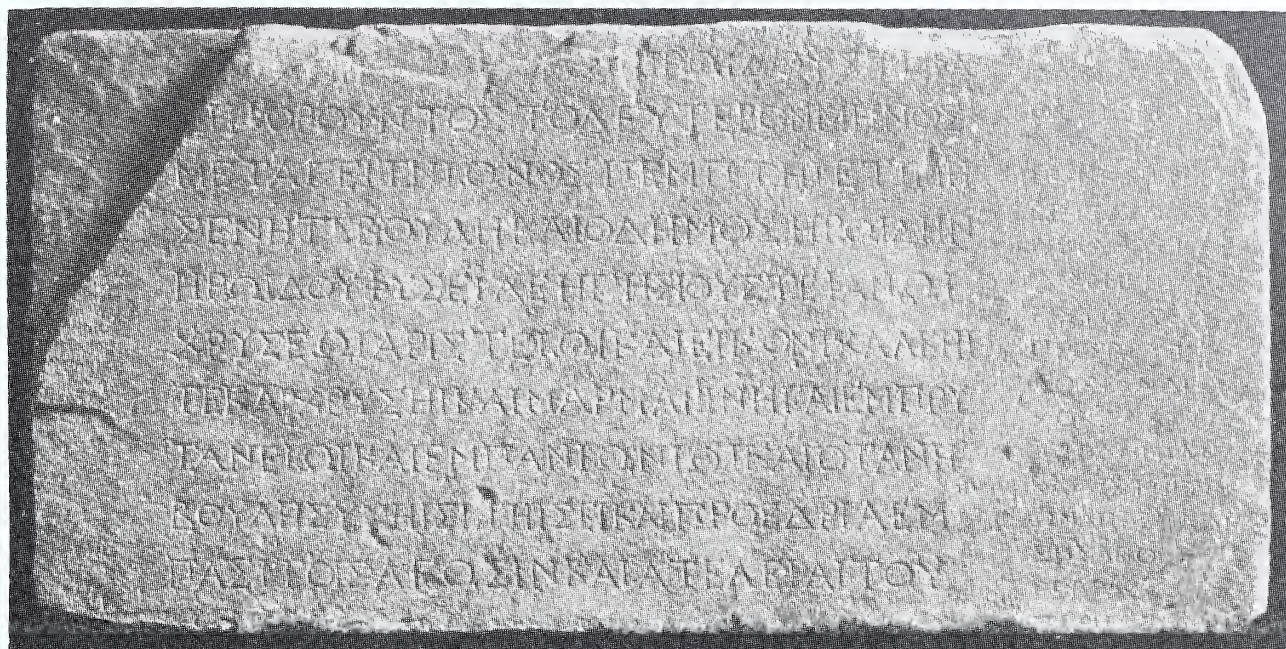
336f. Man erwartet ἀναγγελίαν. 348ff. Die Bestimmungen über das Begräbnis sind aus Nr. 109,265ff. zu ergänzen.

109. Beschluß für Herodes (um 120 v. Chr.).

Kol. IX. [Ἐπὶ στεφανηφ]όρου Ἡρώιδου, στεφαν-
[ν]ηφοροῦντος δὲ τὸ δεύτερον, μηνὸς
Μεταγειτνιώνος πέμπτη, ἐτίμη-
σεν ἥ τε βουλή καὶ ὁ δῆμος Ἡρώιδην
5 Ἡρώιδου φύσει δὲ Ἡγησίου στεφάνωι
χρυσέωι ἀριστείωι καὶ εἰκόνι χαλκῇ
τε καὶ χρυσῇ καὶ μαρμαρίνῃ, καὶ ἐμ πρυ-

Kol. IX.

Kol. X.

Beschluß für Herodes, Z. 1—10 und 51—68 (Zeilenanfänge).

(Eine Quader fehlt)

87	[..... κ]ατασ	— — 15 — — —
	ὕπ' αὐτῷ .ο. καὶ εἰς τὴν περὶ τῶν Ι.	— — — — —
	εἰν ἔγγραφον παρασκευάζει ἀντὶ τῷ	[ν — — — — —]
90	τῶν πᾶσιν ἐπὶ τοῖς εὐημερήμασιν [.	— — 12 — — καὶ]
	πάλιν χειροτονηθεὶς θεωρὸς ἀ[πεσ	τάλη καὶ ἀ-
	πο[δημήσ]ας πρὸς τὸν αὐτὸν στρατ[ηγ]	ὸν Μάαρκον Περπέρ-
	ναν Μαάρκου στρατηγὸν ἀνθύπατ[ον	εἰς Πέργαμον ἄτερ]
	ὀψωνίου καὶ [ἐ]λαίου οὐ [μό]ν[ον]	— — 15 — — —]
95	ἐνδ[ό]ξ[ω]ς ἀνεστράφη σὺν	— — — — —]
 αἰὼν τῇ πατρίδι[ι]	— — — — —]
	... εὐνοίαν καὶ — — 15 — — —	— — — — —]
	— — — — — 28 — — — — —	— — — — —]
	μ α ν ... τεῖα καὶ πορηθ[?]	σεν ἅπασιν
100	δ ο τ ... θῆι τοῖς ἐντυ(γ)χανομένοις	[ἀπεκόμ]ισεν παρὰ τού[τ]ων
	ἀ π ο κ[ρί]σεις ἀξίας τῆς πόλεως καὶ τῆς	ἐα[υ]τοῦ προσκαρτερίας,
	[ἐξ]ῶ[ν] ἢ πρὸς τὸ πλῆθος εὐνοία	παρὰ τοῖς ἡγουμένοις βεβαίωτέ-
	[ρα κ]αθίστατο· βασιλέως τε Ἀριαράθου	Ἐπιφανοῦς καὶ Φιλοπάτο-
	[ρος τῆ]ν προγονικὴν εὐνοίαν πρὸς	ἡμᾶς δι' ὧν ἔγραψεν ἀνανεω-
105	[σ α μ]ένου καὶ τῶν πολιτῶν πρεσβεῦσαι	πρὸς αὐτὸν προελαμέ-
	[ν]ω[ν, τὸ] μὲν πρῶτον ἀποδημήσας	ἄτερ ὀψωνίου μετὰ [τῶν]
	(frei)	

Kol. XI. 107 [συμπρεσβευτῶν — — — — — 33 — — — — —]

(Eine Quader fehlt)

92 Perperna s. Nr. 108, 23 ff. Da Herodes nachher, d. h. nach 130/29, mehrere Ämter bekleidet hat, bevor er durch dieses Dekret geehrt wird, fällt dessen Zeit etwa 120 v. Chr.
103 Ariarathes VI (± 130 bis mindestens 112 v. Chr.), auf

Münzen nur Ἐπιφανής (Head *Hist. num.* 632), in der delischen Inschr. *Bull. hell.* VII 1883, 348 wie hier: βασιλεὺς Ἀριαράθου Ἐπιφανοῦς καὶ Φιλοπάτορος. Vgl. Pauly-Wissowa *RE* II 819.

[ἐπὶ τε τὰς] θυσ[ίας — — — — — 13 — — — — — 24 — — — — —]
 εἰ μὲν ἐν τῷ ἱερ[ῷ] — 10 — — — — — 24 — — — — —]
 γενηθεῖς δὲ ἐν τῷ τῆς στεφαν[ηφ]ορίας χρόνῳ καὶ πρεσβευτῆς(?)
 185 ἐν τοῖς πρεσβευομένοις τὸν κατὰ — — — — — — — — — —
 τῇ τε καταστολῇ καὶ τῇ εὐσχημ[ο]σύνῃ — — — — — 15 — — — — —
 τῆς τῶν συνζώντων προτιμή[σ]εως — — — — — 21 — — — — —]
 τῶν πολιτῶν αὐτὸν ἐν ταῖς ἀρχ[αιρεσίαις καὶ διὰ τῆς]
 χειρο[τ]ονίας τὸ δεύτερον ἀναλ[α]β[ω]ν τὸν [τοῦ Διὸς τοῦ Ὁ]-
 190 λυμπίου στέφανον ἀναδεξάμε[ν]ος τὴν [στεφανηφορίαν κα]-
 τὰ τὸ τοῦ δήμου βούλημα καὶ πάν[τα τὸ]ν δῆμον [στεφανώμα]-
 σίν τε καὶ θυμιάμασιν κοσμήσας μετ[ὰ] κηρύγματος ἐκάλεσεν]
 εἰς τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐπὶ τὸ(ν) γλυκισμ[ὸν] πάντας τοὺς πολίτας καὶ πα-
 195 ροίκους μετὰ τέκνων καὶ ξένους καὶ ἐξελευθέρους καὶ οἰκέτας· προμ-
 ἀξίως δὲ ἀξίως μὲν τῶν πατρῷων θεῶν, οἷς τὰς θυσίας ἐπετέλει,
 ἀξίως δὲ καὶ τῶν πολιτῶν, καὶ τ[ῶν]] εὐσ[α]ντας(?) θύμασιν ὑ-
 περάγουσιν, καὶ κατευξάμενος μετὰ τῶν ἱερέων ὑπὲρ τε τοῦ σύν-
 παντος δήμου καὶ τῶν κ[ατοικο]ύντων [παρ'] ἡμῖν, πάντα
 τὰ ἀγαθὰ διδόναι τοὺς θεοὺς καὶ τοῖς πολίταις [πάσι] καὶ γυ-
 200 [ν]αῖ καὶ τοῖς τέκνοις καὶ] εἰ, καὶ πάλ[ιν]

(Eine Quader fehlt)

213 δὲ βουλόμενος καὶ [ἀποδείξει] ἣν ἔχει προαίρεσιν, ἐκ[άστ]ῳ
 τῶν πολιτῶν ἐμέτρησεν [διανομῇ] πυρῶν τε(τα)ρτεῖς δύο, ἐν τε
 215 τῇ τῶν Παν[αθηναίων] [ἐορτῇ] λαμπροτάτῃ προεπόμπευ-
 σεν οὐ μόνον ἱεροπρεπῶς, ἀλλὰ καὶ β[οῦ] ἀξίαι τῆς θεοῦ, ἵνα διὰ πάν-
 των ἐκπεπληρωμένα ὑπάρχηι τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ φιλαγα-
 θίας δίκαια· καλλιερήσας δὲ τ[ὰ] τῆς θυσίας διέδωκεν τῇ τε
 βουλῇ καὶ ταῖς συναρχαῖς πάσαις· πεποιήται δὲ καὶ διὰ παντὸς
 220 τὴμ πρόπουσαν εὐσχημοσύνην κατ[α]ξίαν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς

(frei)

Kol. XIII.

[ἐαυτοῦ (?) ὁσιό]τητος — — — — — 28 — — — — —
 υμας πρὸς δ — — — — — 28 — — — — —
 κε[ν] ἐν τε τῇ αἰς λοιπαῖς ἀρχαῖς — — — — — 19 — — — — —]
 ὁ δῆμος προεχειρίζε[ν] αὐτὸν — — — — — 23 — — — — —]
 225 α κατ' αἰτία(ν) τὸν τε τι . . . ο — — — — — 18 — — — — — ο[φ] κα]-
 θόλου τε καὶ λέγων [καὶ πράσων τὰ τῇ πόλει] συμφέροντα δια]-
 τελῇ καὶ οὐ [μόν]ον]ιος π[ρὸς] ἐ]-
 ναγτίον εἰδ[έ]ναι τὸ[ν] δῆμον πάντα καὶ κ[οι]ν[ή]ν τοὺς πολ[ί]τας
 καὶ καθ' ἰδίαν [ἐκ]αστον [αὐτ]ῶ[ν], καθήκει δὲ τ[ῇ] π[ρὸς] ὁ[φ]εῖ δι]-
 230 ἅ παντὸς ταῖς ἀξίαις ἀμειβομένη χάρισιν τοὺς τῷ δή[μῳ]
 [πρ]οσφερομένους ἐκτενῶς τε καὶ φιλοδόξως, καὶ νῦν τα[ῖς]
 ἐπιβαλλούσαις τιμαῖς Ἡρώδην τιμῆσαι διακείμενον δι[α]-
 ἅ παντὸς ἐκτενῶς πρὸς τὸν δῆμον, ἵνα καὶ οἱ μετὰ ταῦτα
 θεωροῦντες ἐν ἀποδοχῇ τῇ μερίστηι γινομένους τοὺς το[ῖς]

182ff. Die angegebenen Zahlen der fehlenden Buchstaben wurden sicher nicht erreicht. 191 Ende erg. *Wil.* 196 *F* wünscht καὶ τ[οὺς] βωμοὺς γεράρων, vgl. Nr. 108,²³⁶ was aber nicht herauszulesen ist. 214 *F* liest ἐμέτρησεν [μεδύμινους] πυρῶν *τερτεῖς* δύο mit Hinweis auf den Beschluß von Olbia *CIG* 2058 = *IOP Eux* I 16 A 60ff. = Dittenberger *Syll.*² 226 πωλουμένου τοῦ σίτου εἰς μέδιμνον καὶ δύο τριτεῖς — ἐγένετο ὁ μέδιμνος

χρυσοῦ καὶ δύο τριτῶν etc. Doch scheint eher *τερτεῖς* für *τε(ταρ)τεῖς* verschrieben, als für *τριτεῖς* mit Anklang an das lateinische *tertiarius*. Vgl. Nr. 108,²⁷⁴ πυρῶν *τεταρτέως*. Es handelt sich hier um eine Schenkung, nicht wie in Olbia um einen Verkauf zu einem ermäßigten Preise. 216 vgl. Nr. 108,²⁸² (*Wil.*) 220 Steimetzfehler: KAIAΞIAN. 222ff. dünne, beschädigte Schrift.

Kol. XIX.

[τ]έλος ὑποτάξας ὑποθήκας ῥητὰς πρὸς τὴν ἀπόδο[σιν] τῶν χρημάτων, [οὐ μ]ό[ν]ο[ν] πᾶσαν τὴν περι-
τούτων ἐπιμελῇ πεποιήται πρόνοιαν, προιστάμε[νος] κατὰ τὸν κ[ά]λλιστ[ον] τρόπον τῶν συναλλα-
γμάτων, ἀλλὰ καὶ καθόλου περὶ τῆς τῶν ἱερῶν χρ[ημάτων] [διοικήσεως — — — 16 — — δια]-
τελεῖ διὰ παντὸς καὶ λέγων καὶ πράσσων τὸ [τῇ π[όλει] συ]ν[φέρων — — 20 — — — —]
210 τητος αἰε ποτε προϊσταιται, σπεύδων ἀ[π]οσ[ε] (?) τὴν ἀ ασ — — — 18 — — — —
νων χρυσῶν ἀναθεμάτων σύντομον [κατάλογον συνέ]τραπεν . . . της — — — 17 — — — —
ἐπὶ Μεγαρίστου Ταυρεῶνος ΑΣμποῖ(?) . . ν [. — — — — 18 — τῇ πρὸς τ]ὸ θε[ῖον]
ὀσιότητι· ἄξιον δὲ τῆς καὶ κατὰ κοινὸν καὶ κ[αθ'] ἰδίαν μεγαλοψυχίας ον . . . νεις — — —

(Eine Quader fehlt)

Kol. XX.

238 — — — 20 — — — ας· ἀναλαβὼν [δὲ τ]ὸν στέφανον γλυκισμὸν τε ἐπετέλεσεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ
[οἰκίαι — 16 — — —] ο . ὧ[.]ν καὶ δούλων, ἔτι δὲ τῶν παρεπιδημούντων ξένων
240 [— — — 17 — — — π]αροίκους [. τ[ὼν θεῶ]ν τὰς θυσίας καὶ καλλιερῆσας
— — — 23 — — — — τῇ θ[εᾷ]λῳ[. ὑπὲρ τῆς σωτηρίᾳς] τῆς τῶν πολιτῶν καὶ
[τῶν — 19 — — —]ν . . ὧν τῇ[— — — 25 — — — — εὐ]νοίας τῆς τε ἐν ἅπασιν
— — — 22 — — — — εν τὰς πόλ[— — — 35 — — — — — ς δὲ μὴ μόνον
— — — 19 — — — σμένως ἐν τοῖ[ς — — — 33 — — — — —]την αὐτοῖς κα-
245 [ὥς ἔδοξεν ἐ]ν νο[μαί]αι [ἐκκ]λησίαι [τῇ] βου[λῇ καὶ τῷ δήμῳ· κατακλίνας δὲ καὶ ἐν τῷ Β]ιαντείῳ εὐ-
[— — — — —] ο ιπ[— — — 22 — — — — τοὺς πολίτας πάντας] κατὰ φυ-

(Eine Quader fehlt)

270	[λάς	— — — — — ± 68 — — — — —]	
		— — — — —	
		— — — — —	
		— — — — —	τ
		— — — — —	ελ
275		— — — — —	δ . απ . .
	[—	— — — — —	τη]ν πόλ[ιν]
		— — — — — ατο
		— — — — — ωσεν
		— — — — — μοιρον
280		— — — — — ε
		— — — — — αν έπι
	[—	— — — — —	πρ]ός τὸ θεί-
	[ον	— — — — — τής θε-
	[ας	— — — — —	τῶ ν] λοιπῶν
285	[—	— — — — —	τοῦ τ]ε [β]ουλεν
	[τηρίου (?)	— — — — — τιοις
		— — — — — ο
		— — — — — τη
	[—	— — — — —	τ]η]ν πόλιν
290		— — — — — ν ανα

Kol. XXI.

[illegible]

238 Übernahme der Stephanephorie. Unter 290 fehlt vielleicht eine Zeile.

Kol. XXII. Ἐπὶ στεφανηφόρου Γαῖου Κεστίου Ἡλιοδώρου,
 μηνὸς Μεταγείτῳ νῦντος δωδεκάτη, ἐτίμησεν
 ἢ τε βουλὴ καὶ ὁ δῆμος Αὐλὸν Αἰμίλιον Σέξτου
 Ζώσιμον στεφάνῳ χρυσέῳ καὶ εἰκόνι γραπτῇ τε
 5 καὶ χαλκῇ καὶ χρυσῇ καὶ μαρμαρίνῃ, γυμνασι-
 [αρχήσαντα] τῶν νεύων καλῶς καὶ δικαίως καὶ
 [φιλοτίμως, ἀρετῇ]ς ἐνεκεν καὶ [εὐνοίας] τῆς
 [εἰς ἑαυτόν].

(frei)

[Ἐδ]οξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ Διο[σ]κουρίδης Διοσκουρίδου τοῦ [Δημέου, φύσει]
 10 [δὲ] Ἡροστράτου εἶπ[εν] ἐπειδὴ Αὐλὸς Αἰμίλιος Σέξτου Ζώσιμος καλὸς ὢν καὶ ἀγαθὸς ἀνὴρ
 [καὶ] βίον μὲν οὐκ ἀφιλότη[μον] εἰς δόξ[αν, κ]ρίσιν δὲ τιμῆς [ἀ]ξίαν ἀπλότῃ[τά] τε καὶ γενναίῳ ἐ-
 [ζη]λωκῶς ἦθος, [κ]αὶ οὐ Μ... ΙΣΔΙΤ... τῶν ἐ[σομέ]νων (?) καὶ (?) 14
 ἀγαθή[ν], ἐν οὐδενὶ δὲ τὴν ἰδίαν ἀπροκάλ[ω]ς διώκων ἀπόλα[υ]σιν, συνιδῶν δ' ὅτι μόνη μεγίστους
 ἀποδίδωσιν ἢ ἀρετῇ καρπούς καὶ χάριτας π[α]ρὰ ξένοις καὶ ἀστοῖς τὸ καλὸν ἐν τιμῇ θεμένους,
 15 ἐθησάυρισεν ἑαυτῷ παρὰ μὲν τῶν ζώντων [π]αινον, παρ[ὰ] δὲ τῶν ἐπεσομένων μνήμην· εὐνῶς
 γὰρ ἡμῶν τῇ πόλει προσενεχθεὶς καὶ γενόμε[ν]ος δότ[μ]ατι πολεΐτης οὐκ ἄκαρπον τὴν τῆς τιμῆς
 δέδειχεν ἀμοιβήν, στέρξας μὲν τὴν πόλιν ὡ[ς] πατρίδα, γνησίου δὲ παρεχόμενος πολίτου κηδεμονίαν,
 ὡς ἂν τῆς μὲν εἰς ἕνα χάριτος μέχρι τοῦ κατὰ τὸν [παθόν]τα φυλασσομένης χρόνου, τῆς δ' εἰς πλη-
 20 θος εὐποίας αἰωνίῳ παραδιδομένης φήμῃ· μάρτυρα δὲ τούτων τὴν ἐν τοῖς ὑφ' αὐτοῦ γεινομένοις
 παρέχεται πίστιν· γραμματεὺς μὲν γὰρ χειροτονηθεὶς τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου ἐπὶ στεφανη-
 φόρου Δημέου μηνὸς Βοηδρομιῶνος διὰ τὸ τὸν μὲν προκεχειροτονημένον ἐν ἀρχαιρεσίαις
 γραμματέα μεταλλάξαι, μηδένα δὲ τὴν χρεῖαν ὑπομένειν ἐκ τοῦ καιροῦ διὰ τὸ τῆς λειτουργίας βάρος,

Kol. XXIII.

ἡσφαλίσατο μὲν τὸν τ[ε] ἴδιον ἐκάστου καὶ τὸν] τῆς πόλ[ε]-
 ως βίον, διπλὴν καὶ ἐν δ[ερματί]νοις τὴν τῶν γραμμάτων
 ποιησάμενος ἀναγραφὴν, τῆς δ' εἰς ταῦτα δαπάνης οὐκ ἐ-
 25 [φ]ίσατο χάριν τοῦ κατασφαλισθῆναι βεβαίως τ[ὴν] τοῦ δή-

Die drei Dekrete für Zosimos wird man schon ihrer Stellung nach für später halten, als die darunterstehenden; es hatte erst dann Sinn, so hoch hinaufzugehen, als unten der Raum voll war. Diesem Ansätze entsprechen das historische Kolorit, die römischen Namen, die gesteigerten Ehren und Aufwendungen des Geehrten, die zunehmenden Erscheinungen des Itazismus und anderes Orthographische, die Schrift, welche noch gezielter, im dritten Dekret noch flüchtiger ist als in den vorigen. Die beiden ersten sind gleichzeitig eingehauen (F').

KB: im ersten Beschlusse sehr wechselnd zwischen 0,80—1,37; im zweiten 0,72—1,13; im dritten 1,18—1,21. H der gewöhnlichen Buchstaben 0,015—0,02; Überschriften größer.

Für die Ergänzung ist wichtig, daß zwar die Anlässe für die drei Beschlüsse verschieden sind, indem das erste dem Gymnasiarchen, das zweite dem Stephanephoren, das dritte dem Staatsschreiber im zweiten Amtsjahre gilt, daß aber in jedem Dekret alle bis dahin bekleideten Ämter und während ihrer Dauer erworbenen Verdienste in überreichen Worten aufgeführt werden (F). Daraus ergeben sich wichtige Anhaltspunkte für die Ergänzung. Es behandeln:

	Nr.: 112	113	114
γραμματεία I	20—29	15—18	8—11
γυμνασιαρχία	29—127	18—33	11—23
στεφανηφορία		33—94	23—28
γραμματεία II			28—32

1 F' bemerkt, daß die Leute mit römischen Namen, auch Zosimos selbst, Freigelassene gewesen sein können. Der Stephanephoros Γαῖος Κέστιος Ἡλιοδῶρος erinnert an den römischen Ritter und wohl Steuerpächter in Asien (62 v. Chr.) C. Cestius (Cic. *pro Flacco* 31. Kern *Ath. Mitt.* XVIII 1893, 356, 5; *CIL* S. 12322; Pauly-Wissowa *RE* III 2004 Cestius 2.) 9 Ende erg. F' Ein Bruder des Διοσκουρίδης Διοσκουρίδου τοῦ [Δημέου, φύσει] δὲ Ἡροκράτου ist der στεφανηφόρος Δημέας Z. 21, der in Nr. 113,11 und 114,6 als Δημέας Δημέου wiederkehrt; den Vater Διοσκουρίδης Δημέου nennt Nr. 123,1. 9—12 Das Stück unter ἡμῶν Διο ist nicht in Berlin. 11. 12 Anf., 13. 18 παθόντα erg. Wil. 15 Zosimos ατι πολεΐτης geworden; also [δότ]ματι oder [ψηφίσμ]ατι. 23 ff. vgl. 113,18; 114,11. 30. Die doppelte Aufzeichnung der Urkunden in δερμάτινα βυβλία oder τεύχη und βύβλινα τεύχη ist wichtig. Wenn zur Zeit des Ptolemaios VIII Euergetes (146—117) das Pergament erfunden sein soll, so reicht dieses Dekret ziemlich nahe an jene Zeit heran. Priene folgte also dem pergamenischen Vorbilde. Der Ausdruck scheint in dieser Bedeutung nur noch einmal im V. oder VI. Jahrh. n. Chr. im Inventar einer christlichen Kirche vorzukommen, vgl. Häberlin *Griech. Papyri* im *Centralbl. Bibliothekswesen* XIV 1897, 476, Nr. 175; Dziatzko *Unters. über ausg. Kapitel des ant. Buchwesens* 1900, 137, 1. Gewöhnlicher Ausdruck διφθέρα (F'). 24 f. ἐφίσατο Wil.

	μου	πίστιν,	ἐαυτὸν	ἐν	—	—	—	19	—	—	—	μέλλον-
	τος	τοῦ	τῶν	νέων	συγ-	—	—	15	—	—	—	διὰ τ]ὸ μηδέ-
	να	βούλεσθαι	τῇ	τῆς	[πόλεως	ὑποστήναι	χρεί]α	ταῖς	ὑ-			
	πηρεσίαις	οὔσῃ	βαρείᾳ,	[ἐπὶ	—	—	—	15	—	—	—	στεφ[α]-
30	[νηφό]ρου	γυμνασίου	ἀρχο[ς	ἀποδειχθεὶς	τῶν	νέων	...]ο	..			
	—	—	—	20	—	—	—	7	—	—	—	ης νο
	—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	ον καὶ κόσμου τόπον οὐ μισ-
	—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	— ον, ἐπανγελάμενος δὲ
	—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	μο . εν [δα]πάνας ἀνεδέξατο πολὺ
35	[—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	ἀπροφ]ασισ[μ]έγως καὶ ἡκολ[ού]θησεν ο-
	—	—	—	20	—	—	—	—	—	—	— αι χρεῶ[ν(?) ἡ] πατρὶς ὑπηρετη-
	[—	—	—	20	—	—	—	—	—	19	—	— ἐπ[οίει]
	—	—	—	20	—	—	—	9	—	ο	—	11 — ποιη-
	—	—	—	20	—	—	—	9	—	Τ. Α. Λ.	μα	τοῖς ἐκ . . .
40	—	—	—	20	—	—	—	—	—	14	—	— τέρων, ἀλλὰ
	—	—	—	20	—	—	—	—	—	15	—	— εἰ ἐπ' Ἄρισ-
	—	—	—	20	—	—	—	—	—	16	—	— εἰς τὴν κοι-
	[νήν	—	—	17	—	—	—	—	—	16-17	—	—] τὴν ἀρχὴν
	—	—	—	20	—	—	—	—	—	13	—	— τ]όν τε νομισθέν-
45	[τα	—	—	18	—	—	—	—	—	12	—	—] ἐν τὸ γυμνάσιον,

(Fehlt eine Quader)

Kol. XXIV.

	[συ]λλογισάμενος	δὲ	τὸ	πρὸς	ῥαν	[τεθ]ησόμενον						
	[ἄ]λειμμα	τῆς	τε	ιδίας	οὐκ	ἄξιον	ἔσσεσ[θ]αι	κρίσεως	καὶ			
	πολλοὺς	διακλείσειν	τῆς	φιλανθρωπίας,	τοῦτο	μὲν						
60	ἀπεδοκίμασεν,	ἔθηκεν	δὲ	τὸ	ἄλειμμα	ἀπὸ	ἀνατολῆς	ἡλί-				
	ου	δι'	ἡμέρας	μέχρι	πρώτης	τῆς	νυκτὸς	ῥας,	ἐν	μὲν		
	ταῖς	ἀγοραίαις	καὶ	πατρίαις	ἐορταῖς	ἡρωματισμένον						
	[τιθε]ῖς	ἔλαιον	ἐν	τε	τῷ	γυμνασίῳ	καὶ	βαλανίῳ	καὶ	ἐπάλειμ-		
	[μα·	διὸ	καὶ	συνέ]βαινε	μηδένα	μὲν	ὑστερεῖν	τῆς	φιλοδο-			
65	[ξίας,]σθαι	[δὲ	πρὸς	τῇ[ν	τ]ούτων	κ[οινων]ίαν				
	Ιόμενον	[τὴν	μ]ετουσίαν	[ν	—	—	—	—	—	—]
	τοῖς	πανλυσιτελὲς	καὶ	κέρδος	π	—	—	—	—	—	—]
	βίον	εἰς	ἀνανκαῖον	οὐδὲν	—	—	—	—	—	—]
	μος	τῆς	ἐα[τ]ο[ῦ]	προθέσεως	ῥάθ[η	—	—	—	—	—	—] ΑΙ δι' ἐτ[η]σί[ο]υ]
70	—	—	14-15	—	—	ν	καὶ	[τ]ὸν	ἀγαθ	—	—]
	ἀλ	..	τοῦτον	οὐκ	ὀλίγων	—	—	—	—	—]
	κιν	τε	καὶ	κύρυκον	καὶ	κρίκους	εἰς	κρε(?)	—	—	—]
	ἐπὶ	δὲ	σφαίρας	καὶ	ὄπλα	καὶ	τὸν	ἐπιστά[την	τὸ]	ν	τῶν	ἐφήβων
	τοῖς	ἐκ	φιλολογίας	γραμματικόν,	δι'	ῶν	μὲν	τὸ	σῶμα	βουλόμε-		
75	νος	ἄκοκνο[ν]	τυγχάνειν,	δι'	ῶν	δὲ	τ[ὰς	ψυχ]	ὰς	πρὸς	ἀρετὴν	καὶ
	πάθος	ἀνθρώπινον	προάγεσθαι·	παρ[ατιθεῖς]	δὲ	καὶ	λουτρὸν					
	δωρεὰν	δι'	ἐνιαυτοῦ	τοῖς	τε	ἐφήβο[ις	καὶ	π]	αιδευταῖς	καὶ	τοῖς	
	συνλουομένοις	μετὰ	τῶν	ἐφήβων	νέοις,	ἐν	δ]	ε	ταῖς	ἐορταῖς		
	καὶ	τοῖς	πολείταις	πᾶσιν	καὶ	παροίκους	[καὶ	κα]	τοίκους	καὶ	ξένοις	
80	καὶ	Ῥωμαίοις	διαλαβὼν	δὲ	δεῖν	μηδε[μίαν]	ἄμιλλαν	σωματι-				

31 ff. auf dem Stein sind noch mehrdeutige Reste, geeignet, Lesungsversuche zu bestätigen oder zu widerlegen. 39 sieht wie τ[ὸ] ἄ[τ]α[λ]α aus. 41 ἐπ' Ἄρισ- Stephanephoros? 45 auf

der Fuge. 61 κρίκοι sind die Reifen für das Spiel der κρη-
λασία, vgl. Krause *Gymnastik* I 318f. (F). 69 ῥάθ[η] vgl.
Croenert *Mem. Hercul.* 273, 3. 75 ψυχ]ὰς Wil.

— [κ]ή[ν εἶ] | ργ[ειν . . .]ισαι δὲ — — — 17 — — —
 [. ἀ]νέθηκεν δι' ἐνιαυτοῦ κα[ῖ] ἀμίλλης]
 [ἀ γ ὡ νων δίπτ]υχα τῶν τε σωματικῶν πάντων κ[αῖ] τ]ῶν
 [μ ο υ σ]κῶν μαθη[μ]άτων· βουληθεῖς δὲ τὴν τε γυμνασιαρ-
 85 [χίαν αὐτὴν κ]αὶ τὴν πόλιν ἐπίσημον παρὰ τοῖς εἰς
 [αὐτὴν ἐπιδημοῦ]σιν φαίνεσθαι ξένοις, μετέδωκεν μὲν
 [ἐν τῷ βαλ]αν[ή]ῳ τοῦ περὶ τὸ ἄλειμμα φιλανθρώπου
 [τοῖς εἰ]ς τὴν πανήγυριν παραγενομένοις πᾶσιν,
 [ἐ κ ο ι ν]οποι[ή]σατο δὲ καὶ τὴν ἐπὶ τοῦ βαλάνειου θέσιν
 90 [τοῦ τε ἐ]λα[ίου] καὶ ἐπαλείμματος ἐπὶ πάσας τὰς τῆς πανηγύρε-
 [ως ἡμ]έρας, ἄγῶνα τε σκιλλομαχίας καὶ γυμνικὸν ἐν εἵμασι
 [τιθεῖς] τοῖς τε ἐρήβοις καὶ τοῖς νέοις ἔδωκεν μὲν (frei)

Kol. XXV.

[ἐκάστωι τῷ]ν νικησάντων τὴν πυγμ[ή]ν χρυσοῦν τα[ῖ]-
 [νίον καὶ τὰ τ]ῆς πόλεως ἐσεμνοποίη[σ]εν ἔθιμα, τάγμα
 95 [δὲ καὶ τῷ ἐφ]ήβωι σκιλλομαχίας ἔθηκε μόσχον· προ-
 [θυμότη]ρον δὲ ἕκαστον ἐπὶ τὴν τοῦ σώματος θε-
 [ραπ]είαν καταντᾶν εἰς τὸ γυμνάσιον βουληθεῖς ἔκαυ-
 σε μὲν τὸ καπνιστήριον διὰ τοῦ χιμῶνος ὅλου
 δ[ι'] ἡμέρα(ς), μετέδωκε δ' αὐτοῦ καὶ τ[ο]ῖς κωλυομένοις
 100 ὑπ[ὲρ] τῆς νομικῆς μετέχειν προθεσμί[α](ς), ἐπιδόσιμον δὲ καὶ
 κ ἂν γυμ , τὴν δὲ [θε]ρ[απεία]ν ὑποστησάμε-
 [νος — — — — — 25 — — — — —] . . .]ν· ἐπεὶ δ[ὲ — — — 7-8 — — —]
 — — — — — 26 — — — — — χίαν τὸ κατηφές τ . . .
 [— 6 — σ]κυθ[ρ]ῶ[π]ῶν — 7 — ἄραι τῆς διαγαγ[ο]ύσης]
 105 — 6 — τας ὑ[— 5 — ἐν τῇ τ]ῶν Παναθηναίων ἑορ[τῇ]
 — — 12 — ἐπιστάσιαν, [ἴν' ἀ]εὶ τιμήσῃ (τὴν) τῆς πόλεως [ἡ]-
 μῶν προσ[τάτιδ]α θεό[ν], ἐπόμπευσε μὲν κατὰ τὰ εἰθισ-
 [μένα] [μ]ετὰ τῶν [βο?]ηγῶν, π[α]ρ[ε]στήσεν δὲ ὑπὲρ τῆς
 πόλεως βοῖ[κ]ῆν θυσίαν· ἔθη[κε]ν δὲ καλλιοπλίας τοῖς ἐ-
 110 φήβοις ἄθλον· διένειμεν [δὲ τ]ὰ ἀπὸ τῆς ἱερουργίας ταῖς
 τε συναρχαῖς καὶ βουλευταῖς κα[ῖ] τ]οῖς τὸν μακρὸν τροχάσασιν
 δρόμον κ[αῖ] τοῖς περὶ τὸν τό[π]ον πα[ρ]α[ῖ] δευταῖς καὶ δημοσίοις· κατὰ [π]άν-
 τα δὲ βουλόμενος στοιχεῖν τ[ῇ] πρὸς τὸν δῆμον φιλαγαθία
 καὶ τὸ γυμνάσιον ἐκόσμησε, ἀναθ[ε]ῖς ἑρμᾶς δύο πρὸ τῆς ἐφηβικῆς]
 115 ἐξέ[δ]ρας, κ[αῖ] οἷς ὁ τόπος ἀνέεται [θε]οῖς, τούτων ἀφειδρύματα προ-
 — — — — — 47 — — — — —]ν το
 — — — — — 47 — — — — —] γενό-
 [μεν — — — — — 44 — — — — —] λε πε
 120 [— — — — — 46 — — — — —] καὶ ἔθη-
 [κεν — — — — — 44 — — — — —]ς μετέ-
 [δωκεν (?) — — — — — 39 — — — — —] δωρ[ε]ῖαν καὶ

81 steht auf der Fuge. 83 ein δελτίον δίπτυχον schon bei Herodot VII 239. 88—92 die *kursiv gedruckten* Buchstaben stehen auf einem Stück, das nicht nach Berlin gekommen und verloren gegangen ist. 90 \A/ Schrader. 91 zum ἀγῶν σκιλλομαχίας erinnert F' an Theokrit VII 106 καὶ μὲν ταῦτ' ἔρδοις, ὦ Πᾶν φίλε, μὴ τί το παιδὲς Ἀρκαδικοὶ σκύλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμους τανίκα μαστίθοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρείη und erschließt daraus einen Wettkampf zu Ehren des in Priene verehrten Pan Ἀρωγός. 91 wie der ἀγῶν γυμνικός ἐν εἵμασιν

war, ist unklar; schwerlich war dabei auf die Schamhaftigkeit der Zuschauer Rücksicht genommen, wie bei Quintus Smyrnaeus IV 188ff. (v. Wilamowitz *Griech. Literaturgesch.* 217). Eher werden die Gewänder eine Erschwerung der Bedingungen des Wettkampfes dargestellt haben. 100f. unverständlich; ἐπιδόσιμον ist sonst ein zugegebenes δειπνον. Κ[αταντ]ᾶν γυμνασίου], was die Reste anzeigen, ergibt keinen Sinn. 106 erg. *Wil.* 107 ΘΓΟΥ.

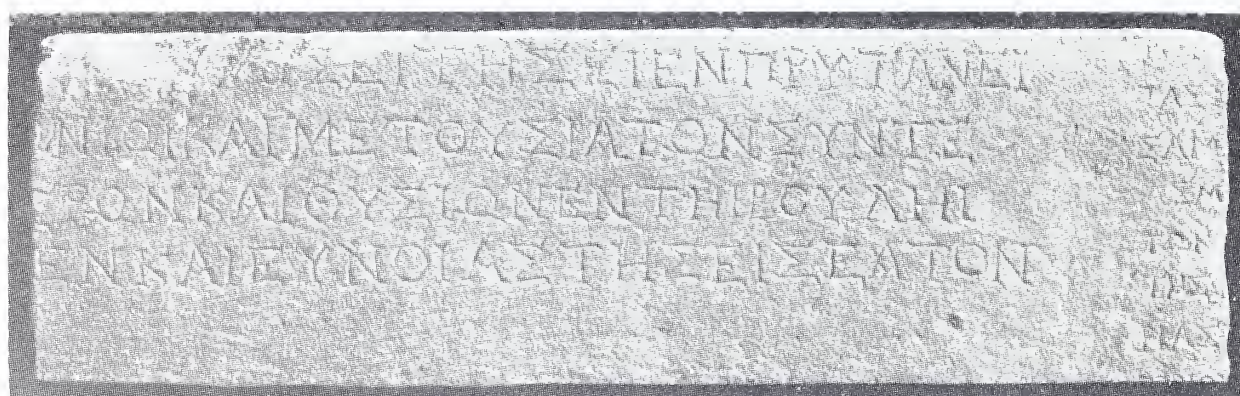
	—	—	—	—	—	—	47	—	—	—	—	—	—	—	—	σι
	—	—	—	—	—	—	47	—	—	—	—	—	—	—	—	τε
125	—	—	—	—	—	—	47	—	—	—	—	—	—	—	—	πα
	—	—	—	—	—	—	47	—	—	—	—	—	—	—	—	ακα
	—	—	—	—	—	—	47	—	—	—	—	—	—	—	—	ς,
																(frei)

Kol. XXVI. ὅπως οἱ λοιποὶ θεωροῦντες τῇ[ν]
τοῦ πλήθους εὐνοίαν πρὸς τοὺς
130 ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐ[κ]τενῶς προσφέ-
ρωνται τῇ πόλει, δεδόχθαι τῇ βου-
λῇ καὶ τῷ δήμῳ· ἐπηγήσθαι μὲν Αὐ-
λον Αἰμίλιον Σέξτου Ζώσιμον
ἐπὶ τοῖς προγεγραμμένοις καὶ ἐ[σ]-
135 τεφανῶσθαι στεφάνῳ χρυσέω[ι]
τετιμῆσθαι δὲ καὶ εἰκόσιν γρ[απ]-
[τῇ τε καὶ χα]λκῇ καὶ χρυσῇ κα[ὶ]
[μαρμαρίνῃ], καὶ τὴν ἀνάθεσιν
[αὐτῶν ἐξεῖνα]ι ποιήσασθαι ἐν τῷ
140 [ἐπισημοτάτῳ]ι τῆς πόλεως τόπῳ·
[ἐπιγράψαι δ'] ἐπ' αὐτῶν· “ὁ δῆμος
[Αὐλον Αἰμίλι]ον Σέξτου Ζώσι-
[μον γυμνασί]αρχήσαντα τῶν νέ-
[ων καλῶς κ]αὶ δικαίως καὶ φιλο-
145 [τίμως ἀρε]τῆς ἕνεκεν καὶ εὐ-
[νοίας τῆς εἰ]ς αὐτόν”.

113. Zweiter Beschluß für Zosimos.

Kol. XXVII.

Kol. XXVIII.

Zweiter Beschluß für Zosimos, Nr. 113, Z. 6—9 (rechter Teil) und 26—33 (Zeilenanfänge).

Kol. XXVII.

[Ἐπὶ στεφανηφόρου Ποπλίου Η.....ν]οῦ
[μηνὸς Μεταφειτινῶνος δωδεκάτη (?) ἐτῆ]μη-
[σεν ἢ τε βουλή καὶ ὁ δῆμος Αὐλον Αἰμίλ]ι-
[ον Σέξτου Ζώσιμον στεφάνῳ χρυσέω]ι ἀρισ-
5 [τείῳ καὶ εἰκόσι γραπτῇ τε καὶ χαλκῇ καὶ χρ]υ-

σῆι καὶ μαρμαρ[ίνῃ κ]αὶ σειτήσῃ ἐν πρυτανεί-
 ωι καὶ ἐμ Πανιωνίῳ καὶ μετουσίᾳ τῶν συντε-
 λουμένων ἱερῶν καὶ θυσιῶν ἐν τῇ βουλῇ,
 ἀρετῆς ἕνεκ ἐν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑατόν.

(frei)

(frei)

- 10 Ἐ[π]ὶ Ποπλίου Ἡ γο[υ] ου στεφανηφόρου ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ
 δήμῳ· Δημέας Δημέου εἶπε[ν]· ἐπειδὴ Αὐλὸς Αἰμίλιος Σέξτου Ζώσιμος καλὸς ὢν
 καὶ ἀγαθ[ὸς] ἀνὴρ πεποιήται μὲν — — — — — 22 — — —
 . . ὅπως αὐτοῦ τὴν κρίσιν οὐ βασ[ι] τῇ]ν προθυμίαν ἠδυνήθη σ . . δ (?) [. δι]-
 ἀ[ν]οί[σθαι] καὶ ἄρ[ξ]ασθαι πρῶτος τῆς εἰς τὴν π[όλιν] χάριτος, ἐσκέψατο δι' ὧν (τὸ) πλῆθος τὴν
 15 πρὸς τοὺς εὖ διατιθέντας φυλάσσε[ι] μ[υ]ν ἡμῖν· γραμματεὺς γὰρ γενόμενος τῆς
 [β]ο[υ]λῆς καὶ (τοῦ) δήμου τῆς τε λειτουργίας ἐπιμελῶς προέστη καὶ τῆς εἰς τὰ δημόσια
 [γ]ράμματα δαπάνης οὐχ ὑπεστείλατο, τὸν κοινὸν καὶ τὸν ἴδιον ἐκάστου βίον ἀσφαλισά-
 μενο[ς] διὰ τῆς ἐν τοῖς δερματίνοις βυ[β]λίῳ ἀναγραφῆς· λαβὼν δὲ μετὰ τὴν

(frei)

(frei)

Kol. XXVIII.

- ἀρχὴν ταύτην καὶ (τὴν) γυμνασιαρχίαν τ[ῶν] νέων — 11 — τῷ τε κόσ]-
 20 μῳ καὶ τοῖς ἀναλώμασιν μεγαλομερῇ [. — — — 20 — — φιλο]-
 ξένως τε μὴ τὸ σύστημα μόνον τῶν εὖ [παθόντων, ἀλλὰ καὶ τὸν πάντα]
 δῆμον ταῖς ἀξίαις αὐτὸν ἀμείψασθαι τι[μᾶς] — 20 — — —]
 παρὰ τὴν ἐπὶ τοῖς πρῶτοις ἐκκ[α]τένειαν λ — — — 24 — — —
 ου καὶ τοὺς παῖδας μὴ μόνον ἀ — — — 24 — — —
 25 [. κα]τασχέ[ι]ν, εἰσά[γ]ων] δὲ εἰς τὴν — — — 24 — — —
 τοῦ[ς]]ντας ἐφρόντισεν εὐκοσμίας, τοὺς μὲν παιδευτὰς συ[νερ]γ[ά]-
 τας ποιησάμενος ἑαυτοῦ, τὴν δὲ ἰδίαν εὐσχημοσύνην κοινο[π]ο[ι]η-
 σάμενος ἐκείνοις· ἔθηκεν δὲ καὶ ἀμίλλης ἀγῶνας τῶν τε ἐκ φιλολ[ο]γί-
 ας μαθημάτων καὶ γυμνικῆς ἐνεργείας, λαβὼν μὲν παρὰ τῶν πα[ι]δε[υ]-
 30 τῶν τὰς ἐννόμους τούτων ἀποδείξεις, δοὺς δὲ ἐκάστω καὶ τὸ ὑ[πέρ]-
 τῆς φιλοπονίας ἔπαθλον· τυχὼν δὲ ἐπὶ τούτοις τῆς ἐνγράφου μ[α]ρτυ-
 ρίας τὸν μὲν δῆμον εὖρεν εἰς τὴν τῶν ὁμοίων ἀμοιβὴν οὐκ ἀ[μ]έ (?) -
 τριον, αὐτὸς δὲ τὴν πείραν ἔλαβεν οὐ ψευδῇ τῶν ἐννοηθέντων κ[α]-
 λῶς· κρίνας δὲ μηδὲν εἰς τὸν μετὰ ταῦτα τῶν προγεγονότων π[ο]-
 35 εἶν ἥ(σ)σον, οὐδὲ τὸν ὑστεροῦντα καιρὸν ἤασεν ἀφ[ρόντισ]τον,
 ἀλλ[ὰ] χειροτονηθεὶς στεφανηφόρος εἰς τὸν ἐν[αὐτὸν] τὸν μετὰ . .]
 [. ἐπηγ[γ]είλατο μὲν εὐθέως ἐν ταῖς [ἀρχαί]ρ[ε]σιν ἐνγράφως παρ[α]-
 [καλέσειν ἐπὶ τῇ] τῆς εἰσόδου ἡμέραι τοὺς τε πολίτας πάντας καὶ πα-
 [ροίκους καὶ κατοί]κους καὶ Ῥωμαίους καὶ ξένους καὶ δούλους, τὰς τε θυσίας τὰς
 40 εἰθισμέ[ν]α καὶ τ[ῶν] πατρίους τοῖς τῆς πόλεως πα[ρ]αστήσειν θεοῖς, τοὺς
 τε ἐλευθέρους παῖδας καὶ τοὺς ἐφήβους ἀκρατιεῖν, τό τε μετὰ τὸν πόλε-
 μον μὴ γεγον[ὸς] ποιήσειν· δειπνεῖν γὰρ τοὺς πολ[ι]τίτας πάντας κατὰ φυ-

13f. unklar. οὐ βασ[κ]άνως τῇ]ν F. 14 (τὸ) ergänzt F, vom Steinmetzen vergessen; ebenso 16 (τοῦ), 19 (τὴν). 17 ἥ(σ)σον aus ΗΣΟΝ Wil. 25 unsicher; ich sehe eher ΤΑΣΧΕΙ. ΤΙΓΛΙΔΕ. Ob trotzdem με]τασχέ[ι]ν, δι]ε[τ]έλλ[ε]ι δὲ zu lesen? 32 ἀ[μ]έτριον eine unwahrscheinliche Bildung für ἄμοιρον oder einen Ausdruck, der 'abgeneigt' oder 'gleichgültig' besagt. ἀ[λλό]τριον ist durch die sicheren Reste des ε (Ξ) ausgeschlossen. 34 ergänze τὸν μετὰ ταῦτα (βίον). 41 ἀκρατίζειν: ἀκράτιστα (Z. 54) = γλυκίζειν: γλυκισμα. Vgl. Athen. I 11c: τὸ πρωῒνόν

ἐμβρωμα, ὃ ἡμεῖς ἀκρατισμὸν καλοῦμεν διὰ τὸ ἐν ἀκράτῳ βρέ-
 χειν καὶ προσίεσθαι ψωμούς. Der Ausdruck μετὰ τὸν πόλεμον
 geht nach F auf den Krieg des Orophernes. Man hätte auch
 an den des Perperna 130/129 denken können. Sehr viel
 näher aber liegt, auch wegen Schrift und Orthographie, der
 erste mithradatische Krieg (88—84), welcher stärker als die
 vorherigen in alle Verhältnisse eingriff, und dessen Ende
 auch in Rhodos besonders gefeiert worden ist (IG XII 1, 730).

λὰς καὶ τοὺς ἐφ' ἑβουκότας τῶν παροίκων καὶ κατ' οἰκῶν καὶ Ῥωμαίους πάντας
καὶ τοὺς παρεπιδήμους Ἀθηναίων τε καὶ Θηβαίων καὶ Ῥοδίων καὶ Μιλη-
45 σίων καὶ Μαγνήτων καὶ Σαμίων καὶ Ἐφεσίων, ἔτι δὲ καὶ Τραλλιανῶν

(Eine Quader fehlt)

Kol. XXIX.

διὰ τῶν ἐ[.....] παραλαβὼν δὲ τὴν σ[τεφανηφο-
ρίαν τῇ νομηνίᾳ τοῦ Βοη]δρομιῶν[ος μηνὸς εἰς τῇ]ν οἰκίαν πρὸς τὴν τοῦ ἀκρατίσ-
55 ματος φιλανθρωπίαν τῇ[ν π]ρώτην τῆς ἀρχῆς ἡμέρ[αν κοινοποιησάμενος πᾶσιν
ἐπ' ἴσον, ἐν ἣ καὶ δούλου τύχη[ν] καὶ ξένου χρ[ῆσι]μο[ν] ἦν ἐν ἐλαχίστῳ τίθεσθαι, τοὺς
τε παῖδας καὶ τοὺς ἐφήβους κα[λ]έσας ἐπὶ τὴν τ[ούτῳ]ν μετὰδοσιν ἐτελήωσεν
τὸ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν εἶδος, [κ]ατακλείνας τε πάν[τ]ας τοὺς διὰ τῆς ἐπαγγελί-
ας ἐπὶ τὰ δῖπνα κληθέντας ἐ[ν τῇ] ἱερᾷ στοᾷ τῇ ἐ[ν] τῇ ἀγορᾷ δαψιλῇ μὲν
60 ἐποίησατο τὴν τῶν χορηγο[υ]μένων ὑπηρεσί[αν], μόνος δὲ μετὰ τὸν πό-
λεμον ἐν τῇ στεφανηφορίᾳ[ι] ἐπίσ[η]μον εὐωχία[ν] ἐ]πετετέλεσατο, τοῖς μὲν ἀπὸ
τῆς θυσίας εἰς τὴν ὑποδο[χ]ήν χρησάμενος, οὐδὲν (τῶν) ἀνηκόντων εἰς
κοιν[ή]ν ὠφέλειαν ὑπο[σ]τειλάμενος· κα[τα]τι[θ]είς δὲ μὴ μόνον τὰ πρὸς
ἡδον[ή]ν, ἀλλὰ καὶ β[ο]υλόμενος ἐκ[τ]ὸς ἀπάτην χορηγῆσαι [τοῖς θεαταῖς, αὐλητῇν?]
65 μὲν ἀπὸ τῆς κληνῆς μ[ε]σθωσάμενος καὶ τὸν δυνάμενον τῇ τ[έχ]νῃ ψυχα]-
γωγῆσαι παντόμιμ[ο]ν [Πλ]ουτογένην, ἐπιδιξάμενος δ' αὐτὸν ἐπὶ τ[ὰς τῆς ἑορτῆς]
ἡμέρας ἀβέβηλον καὶ τῆς τοιαύτης ἐπιθυμίας τὸν <τε> καιρὸν [συντηρῶν],
θεωρῶν δὲ καὶ βί[ο]ν ἰδιώτου καὶ πόλεως διατηρουμένην ὁμ[ό]νοιαν ἐ-
κ τῆς εἰς τοὺς θεοὺς [εὐ]σεβείας, ἐκαλλιέρησεν ὑπὲρ τοῦ δήμου κα[τὰ] μῆνα τῷ
70 Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ κα[τὰ] τῇ Ἡραι, θυσίας τὰς πρεπούσας παραστήσας· ὥς δὲ τὰ μὲν
π ρ ο ε π η γ γ ε λ μ ε ν [α] τέλος ἔσχεν αὐτῷ, βεβαιοῦντα τὴν ἀρχὴν [τ]οῦ ἐνι-
αυτοῦ, τελειῶν δ' ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος ἐθεωρεῖτο πρὸς τὴν εἰς τὸ πλή-
(frei)

Kol. XXX.

[θος] ἀρέσκειαν, οὐδὲ τοὺς μετὰ ταῦτα καιροὺς ἀχορηγῆτους ἔασεν γενέσ-
[θαι, ἀ]λλὰ τὰς μὲν δημοτελεῖς καὶ κοινὰς ἑορτὰς ἐπισημοτέρας μᾶλλον
75 [ἐπὶ] ἡσε τὰς εἰς ἀνθρώπους χάρισι, τοὺς δὲ ταύταις χρωμένους ἐδιπλασί-
[ασε] τὰς εὐποΐας, παρέχων λουτρόν τε δωρεὰν ἐν αὐταῖς τοῖς τε πολίταις
[πᾶσι]ν καὶ παροίκους καὶ κατοίκους καὶ ξένους καὶ Ῥωμαίους κ(α)ὶ τοῖς τούτων οἰκέ-
[ταις], τιθεὶς δὲ ἐπὶ τοῦ βαλανείου καὶ ἔλαιον καὶ ἐπάλιμμα· τοῦ τε ἔξελη-
[λυθ]ότος ἐνιαυτοῦ τὰς ἀγομένας [τ]ῷ Διονύσῳ μὴ ἔχοντος τριετηρίδας,
80 [ὡ]δὸν τε καὶ χορὰ[ν] ἐκ[τ]ὸς καὶ καθαρωδὸν ἐπὶ ἡμέρας δ[ύο, τ]οῦ τε μηνὸς τοῦ
Ἀρτεμισίωνος τῇ δ[ε]κάτῃ παραστήσας τὴν εἰθισμένη[ν] γένεσθαι τῷ Διὶ
τῷ Κεραυνίῳ θυσίαν μετέδωκεν μὲν τῶν ἱερῶν τοῖς τε πολίταις καὶ παροί-
κοις καὶ κατοίκους καὶ ξένοις καὶ Ῥωμαίοις καὶ δούλοις, τοὺς δὲ β[ο]υλευτάς καὶ τὰς συναρχί-
ας καὶ ἐδείπνισεν ἐν τῷ [τ]οῦ θεοῦ τόπῳ· ἐν τε τῇ τῶν Παναθ[η]ναίων ἑορτῇ
85 παραστήσας βοϊκὴν θυσίαν τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Πολιάδι καὶ καλ[ῶ]ς ἱερῆσας ὑπὲρ τε τῆς
κοινῆς ὁμονοίας καὶ [τ]ῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον τοῦ δήμου κα[τα]στάσεως τοῖς ἀπὸ τῆς
ἱερουργίας οὐκ εἰς ἰδίαν κατεχρήσατο δαπάνην, ἀλλὰ τὴν [τ]ε βουλὴν καὶ τὰς συν-
αρχίας ἐν τῷ Βιαντείῳ κατακλείνας ἐποίησατο τὴν εἰς αὐτοὺς χορηγίαν δα-
ψιλῇ καὶ τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοψυχίας ἀξίαν· καθόλου δὲ [πρὸ] θυμον ἐν τε ταῖς

44 Reihenfolge: 1. und 2. die beiden Mutterstädte von Priene, Athen und Theben; 3. die Stadt, der der gute Schiedsspruch verdankt wird, Rhodos; 4.—8. die Nachbarn, sogar die ehemals bösen, zuerst die unmittelbaren: Milet, Magnesia, Samos, Ephesos, dann Tralles. 54 Neumond des Boëdromion d. i. der Jahresanfang. 56 τύχη[ν]—χρ[ῆται], [δαπά]νην F. 59 ἱερᾷ στοᾷ d. h. der Halle, in der diese Dekrete aufgezeichnet sind.

62 „sich keiner Sache entziehend von denen (τῶν vom Steinmetzen weggelassen), die sich auf das gemeine Wohl beziehen“. 64 ἐκτὸς adverbial „außerdem“. 64—66 über ἀπάτη im Sinne von Illusion und ψυχαγωγία s. Stephanus-Dindorf *Thesaurus* II 1220 unten. 65 ΤΗΣ[ΚΗΝΗΣ], dem vorhandenen Raume nach mit einem statt zwei Σ. 66 Die älteste Erwähnung des Pantomimen. 67 τε ist überflüssig nach καί. 80 Verbum vergessen.

90 [προαι]ρέ[σ]ειν καὶ τῇ πρὸς τὴν πόλιν εὐνοίαι π[α]ρεχόμενος ἐαυ[τ]ὸν [ἀ]νέλ-
 [λιπτο]ς εἶναι βούλεται πρὸς τὰς κοινὰς καὶ κατεπιγούσας ὑπηρεσίαις· ἐπὶ νηλ-
 [ται δὲ] ἀ[ν]αθήσειν καὶ τὴν κατὰ τὸν νόμον ὀφείλουσαν ἀνατίθεσθαι φιέλην
 [στεφ]ανηφορικὴν τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ χάριν τοῦ καὶ τούτου τοῦ θεοῦ κεκοσ-
 [μῆσθ]αι δι[ὰ] τῇ[ς] αὐτοῦ φιλαγαθίας ἱερόν, καθήκον δὲ ἐστὶν αὐτὸν ἐπὶ τού-
 95 τοῖς τοῦ πρόποντος τυχεῖν ἐπαίνου, δεδόχθαι τῇ βουλῇ κα[ὶ] τῷ δή-
 μῳ· ἐπὶ νῆσθαι μὲν Αὔλον Αἰμίλιον Σέξτου Ζώσιμον ἐπὶ τοῖς προγε-
 γραμμένοις πᾶσιν καὶ ἐστεφανώσθαι χρυσέῳ στεφάνῳ ἀριστήϊ·
 τε τιμῆσθαι δὲ καὶ εἰκόσιν γραπτῇ τε καὶ χαλκῇ καὶ χρυσῇ καὶ μαρμαρίνῃ,

(frei)

(frei)

Kol. XXXI.

ᾧ[ν] καὶ τὴν ἀ[ν]άθε[σ]ιν γενέσθαι [ἐν] τ[οῖς] ἐπισημοτάτοις
 100 τῆς πόλεως τόποις, καὶ ἐπιγράψαι ἐπ' αὐτῶν· “ὁ δῆμος Αὔλον Αἰμί-
 λιον Σέξτου Ζώσιμον ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς αὐ-
 τόν”, στεφανωθῆναι δὲ αὐτὸν στεφάνῳ χρυσέῳ ἀριστείῳ ὑπὸ
 τοῦ δήμου ἐν τοῖς Διονυσείοις ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ φιλαγαθίας
 τῆς εἰς τὸν δῆμον· καὶ ἵνα οἱ ἀποδειχθῆσόμενοι ἐν ἀρχερεσίαις
 105 ἄγνωσθῇ καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου οἱ·
 ται, ὅπως ἐν τοῖς Διο[νυσίοις] τῶν ἀγῶνι τῷ παιδικῷ, ὅταν
 ὁ δῆμος συντελῇ τὰς πατρίους τῷ Διονύσῳ σπονδὰς, ἡ ἀ-
 νανγελία γείνηται τοῦ προειρημένου στεφάνου, ὑπάρχῃ δὲ
 αὐτῷ καὶ σίτησις ἐν πρυτανείῳ καὶ ἐν Πανιωνίῳ καὶ μετουσί-
 110 α τῶν συντελουμένων ἱερῶν καὶ θυσιῶν ἐν τῇ βουλῇ, ὅταν
 τε μεταλλάξῃ, στεφανωθῇ ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς ὑπὸ τοῦ δήμου στεφάνῳ
 χρυσέῳ, ἀναγορευθῶσιν δὲ καὶ οἱ στέφανοι ὅ τε τῆς πόλεως καὶ
 οἱ λοιποὶ οἱ παρὰ τῶν βουλευθέντων στεφανώσαι αὐτὸν ὑπὸ τοῦ
 ἱεροκήρυκος ἐν τῇ ἀγορᾷ· συν[ακο]λουθῆσαι δὲ τῇ ἐκφορᾷ τόν
 115 τε γυμνασίαρχον μετὰ τῶν ἐ[φ]ήβων καὶ νέων [καὶ τὸν] παιδονόμον
 μετὰ τῶν παίδων καὶ τοὺς στ[ρ]ατηγοὺς μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν·
 ἐξεῖναι δὲ στεφανοῦν ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς Αὔλον καὶ ἄλλους τοῖς καὶ βου-
 λομένους· ἕνεκεν δὲ τοῦ τὴν τε Αὔλου εἰς τὸν δῆμον εὐνοίαν
 καὶ φιλαγαθίαν φανερὰν ὑπάρχειν καὶ τὴν ἐκ τῆς [πό]λεως εἰς αὐτὸν
 120 ἀμοιβήν, ἀναγράψαι <δὲ> τόδε (τὸ) ψήφισμα οὗ ἂν συγκριθῇ ἐν τῇ ἱερᾷ
 στοᾷ τῇ ἐν τῇ ἀγορᾷ ἐν τῷ εὐθέτῳ τόπῳ· ἀναγράψαι δ[ε] καὶ τὰς
 πρότερον δεδομένας αὐτῷ ὑπὸ τοῦ δήμου τιμὰς.

90f. es gibt nur ἀνελλιπής. 105 Ende οκ(?)λ oder
 οκ(?)α P, der aber die Möglichkeit der Täuschung zugibt.
 Man sieht sicher das O und den oberen Teil der Hasta (nicht P

oder Γ oder dergl.). Dies führt auf οἱ[ων]ται, was jedoch
 schwer sein würde zu erklären.

114. Dritter Beschluß für Zosimos.

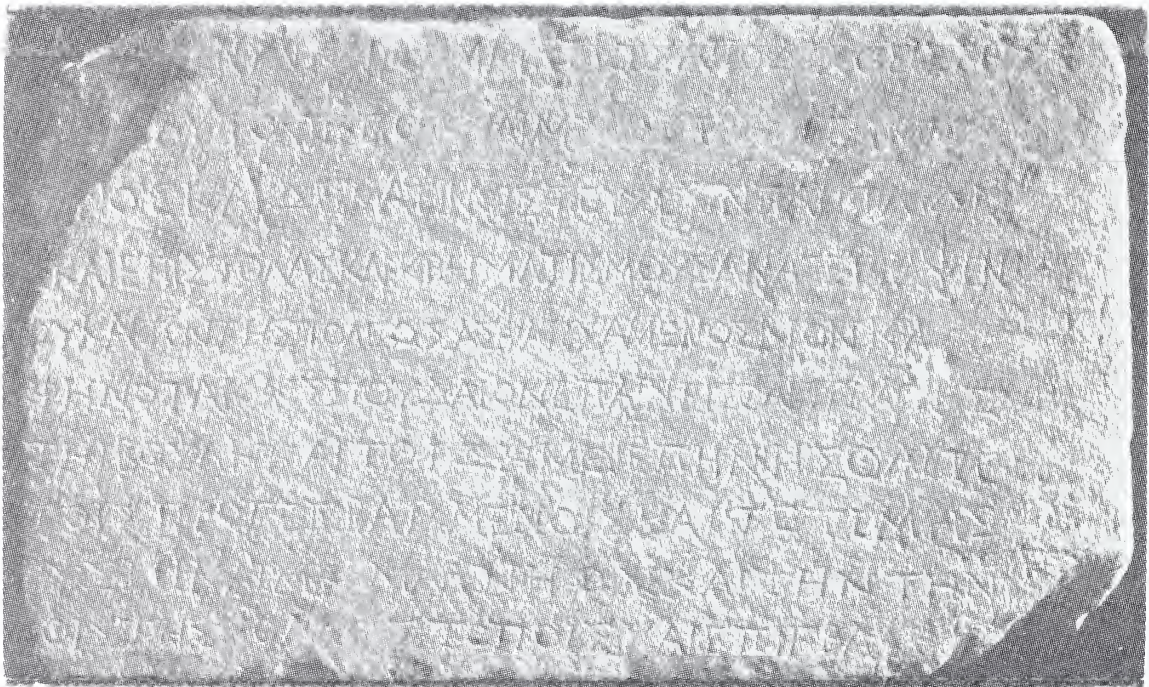
Kol. XXXII.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Ποπλ[ί]ου Λαβερίου μηνὸς Μεταγει-
 τνιώνος τρίτῃ ἐτίμησε[ν]· ἢ τε βουλή καὶ ὁ δῆμος Αὔλον
 Αἰμίλιον Σέξτου Ζώσιμον εἰκόνι γραπτῇ τε καὶ χαλκῇ καὶ
 χρυσῇ καὶ μαρμαρίνῃ ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας(ς) τῆς
 5 εἰς ἐαυτόν.

1 Πόπλιος Λαβέριος vielleicht auch ein Freigelassener. Das plebejische Geschlecht der Laberii erst seit der sullanischen
 Zeit bekannt; vgl. Pauly RE IV 701.

Ἔδοξε τῇ βουλῇ κ[α]ὶ τῷ δήμῳ· Δημέας Δημέου εἶπεν· ἐπειδὴ [Αὔ]λος Αἰμίλιος Σέξτου Ζ[ώ]σιμος
καλὸς καὶ ἀγαθὸς ὢν [ἀ]νὴρ παρέσχηται μὲν ἐν πολλοῖς τὴν πρὸς τὸν [δ]ῆμον εὐνοίαν, φανεράν [δὲ καὶ]
εὖ διατιθεῖς τὴν πόλ[ιν] ἀμεταμελήτως προεῖται τὰς εἰς αὐτὴν χάριτας, π[ρ]ώτην δὲ λαβὼν παρὰ τ[οῦ]
δήμου χιροτονία[ν] τ[ῆς] πρῶτης γραμματείας προέστη μὲν αὐτῆς [ἐ]πιμελῶς καὶ φιλοδόξως, [τὴν]
10 δὲ πίστιν καὶ φυλ[ακὴν] τῶν παραδοθέντων αὐτῷ γραμμάτων ἐποι[ή]σατο ἀσφαλῆ, διπλὴν τὴν [ἀνα]-
γραφὴν αὐτῶν [παρα]δοὺς ἐν δερματίνοις καὶ βυβλίνοις τεύ[χ]εσ[ιν]· μετὰ δὲ ταύτην ἀρχὴν γυ[μνα]-
[σί]αρχος ἀπ[ο]διχθεὶς τ[ῶ]ν [νέ]ων ἐπέδωκε τὸν ἑαυτοῦ [ζῆλον εἰς] τε τὴν τοῦ τόπου φι[λοδο]-
ξίαν καὶ εἰς τὴν τῶν ἀλιφομένων[ν] κοινω[ν]ίαν, ἐπιδόσεις [τ]ε ἐ[τέρας] δημοτελεῖς [ποησά]-
μενος καὶ τὴν τοῦ ἀλείμματος θέσ[ιν] κ[οινο]ποιησάμενος πᾶσιν ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δ[ύσε]-
15 ως ἡλίου· γενηθεὶς δὲ εὐάρεσ[τος] ἐν τοῖς τῆς γυμνασιαρχίας ἀναλώμασιν καὶ δικαί[ας]
παρὰ τοῦ δήμου καὶ παρὰ τῶν νέ[ων] κομισάμενος ἐπ' αὐτοῖς χάριτας, οὔτε τῆς εἰς το[ὺς] παῖ-
δας φιλοδοξίας ἡφροντίστησεν, [ὅ]πως, ἐπεὶ τὸ τῶν νέων ἀποκατέστησεν εἰς τὴν ἀρχαί[αν]
τάξιν σύστημα μόνος καὶ πρῶτ[ος] μετὰ τὸν πόλεμον ἐγλελοιπός, μηδὲ τοὺς παῖδας ἀκοι-
νωνήτους τῆς φιλοδοξίας αὐτο[ῦ] ποιήσῃ· γενηθεὶς γὰρ καὶ παιδονόμος προέστη μὲν α[ὐτῶν]
20 τῆς ἀγωγῆς σωφρόνως, πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον ποιησάμενος ἐπιμελῶς, ἔλαβεν δὲ κ[αὶ]

(frei)

Dritter Beschluß für Zosimos, Nr. 114, Z. 28—37 (rechter Teil).

Kol. XXXIII.

(Nordwand)

[τ]ὰς τῶν μαθημάτων ἀπο[δί]ξεις ἐκπλήρους, αὐτοῖς τε το[ῖς] παισὶν θεῖς ἄθλα διαπρε-
[π]ῆ καὶ τοῖς παιδευταῖς δοὺς ἄθλα ἔμψυχα, ἐφ' οἷς ὑπὸ τῶν εὖ παθόντων στεφανωθείς
δικαίως τῆς φιλοδοξίας ἐκομίσσατο τιμάς, ἀναθείς καὶ ὅπλα· μεθ' ἅπαντα λαβὼν παρὰ
τοῦ δήμου τὸν ἐπώνυμον τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου στέφανον διαπρεπέστατα μόνος καὶ πρῶ-
25 τος μετὰ τὸν πόλεμον ἐτέλεσε τὴν στεφανηφορίαν, τὰς μὲν θυσίας ἐκπλήρους τοῖς τῆς πόλε-
ως παραστήσας θεοῖς, τὰς δὲ φυλάς τὰς δέκα διπνίσας παρὰ ἑαυτοῦ, τὴν δὲ β[ου]λὴν καὶ τὰς
[συνα]ρχίας δις κατακλείνας ἐκ τῶν ἰδίων ἀναλωμάτων, δι' ὧν ἐτέρους [εἰς τὰ με]τὰ ταῦτα

22 ἄθλα ἔμψυχα sind lebende Tiere, z. B. ein Kalb; vgl. Nr. 113,95. 27 am Ende Lücke von zwei Buchstaben?

[δὲ] δαίκεται τῷ δήμῳ [ωι] πρ[ο]σ[φ]έρεσθαι φιλοδοξ[[ως] ἔτι δὲ νῦν καὶ [γρ]αμματεὺς ἀποδιχθεὶς τῆς
βουλῆς καὶ τοῦ δήμου τὸ δεύ(τε)ρον εἰς τὸν ἔνεστ[[ῶτα ἐν]ι αὐτὸν πεποιήται μὲν διπλὴν τὴν τῶν
30 δημοσίων γραμμάτων ἀναγραφῇ [ν ἐν βυβλ]ι	νοις καὶ δερματίνοις τεύχεσιν, πάντα δὲ
τὰ ὑφ' αὐτοῦ χρηματισθέντα ψηφίσματα τοῦ δήμ[ο]υ	καὶ ἐπιστολάς καὶ χρηματισμοὺς ἀναγράφεν
καθότι προδεδήλωται, τὸν τε κα(τ' ἰ)δίαν ἐκάστ[τ]	ου καὶ τὸν τῆς πόλεως ἀσφαλίσάμενος βίον· κα-
θήκον δ' ἐστὶν αὐτὸν ἐν πάσιν ἐκτένῃ π[ε]	φηνότα καὶ σπουδαῖον ἐπαινείσθαι τε καὶ τῆς
καθη[κ]ούσης ἀξιώσαι τιμῆς, δεδοχθᾶ[ι]	τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· ἐπηνῆσθαι τε
35 Αὔλον Αἰμίλιον Σέξτου Ζώσιμον ἐπ[ι]	τοῖς προγεγραμμένοις καὶ τετιμησ-
θαι εἰκόσι γραπτῇ καὶ χαλκῇ καὶ χ[ρ]	υστῇ καὶ μαρμαρίνῃ, ὧν καὶ τὴν <τὴν>
ἀν[άθε]σιν γενέσθαι ἐν τοῖς ἐπισημοτά[τ]	τοις τῆς πόλεως τόποις, καὶ ἐπιγρά-
ψαι ἐπ' αὐτῶν· “ὁ δῆμος Αὔλον Αἰμίλιον Σέξτου Ζώσιμον γραμματεῦσαντα καλῶς	[ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ] εὐνοίας τῆς εἰς αὐτόν” ἐξεῖναι [δὲ καὶ ἄλλοις στεφανοῦν αὐτόν],
40 [καὶ ἀναγράψ]αι εἰς τοῖχον τῆς ἱερᾶς στοᾶς τῆς ἐν τ[ῇ] ἀγορᾷ τὰς τιμὰς ὑπὸ	[τῶν τοῦ δήμ]ου ψηφισμάτων.
	(frei)

29 ΔΕΥΡΟΝ für δεύτερον. 32 ΚΑΔΙΑΝ für ΚΑΤΙΔΙΑΝ.

115. Beschluß (I. Jahrh. v. Chr.).

„Binder“, l. 0,61, h. 0,31, T. 0,65; BH 0,012—0,013, ZA 0,01; gehört nach der Höhe in die siebente Schicht von unten, ist aber um 0,03 tiefer als alle anderen Binder, kann also niemals in der Schmalwand gegessen haben. Auch passen weder Schrift noch Kolumnenbreite (die über einen Meter betragen haben muß) noch Dübellöcher zu irgend einer Urkunde der Schmalwand. Man wird also an die Kammerwand als Aufstellungsort denken müssen.

.....ο.....ω.....	— — — — —
. νεσ . μα . . . ἐν αὐτῇ μεγαλομερῶς τοῖς γενο[μέν]οις	— — — — — καὶ θυσίαν ἐπι-
τ[ε]λ[ε]σας [ὕ]περ τῆς τῶν πολιτῶν καὶ τῶν πολιτῶν σ[ωτηρίας διένιμε τὰ κρέα (?) τοῖς τε πολίταις]	
καὶ ξένοις καὶ οἰκέταις τά τε λοιπὰ τὰ νομιζόμενα ἐπ[ετέλεσεν	— — — — — ἐκ τῶν]
5 ἰδίων ὑπαρχόντων, ἀναστρεφόμενος ἐν πᾶσιν φιλ[ανθρώπως	— — — — —]
τοῖς ἰδίοις πολίταις ἐκ τῆς ἰδίας ὑπάρξεως χορηγείν[προαιρούμενος	— — — — —]
οἰκονόμος τε γενόμενος καὶ νεωποιῆς τῆς πόλεως [— — — — — προσ-
όδους ἐπαυξῆσαι· φιλανθρώπως δὲ προσενεχθ[εῖς	— — — — —]
προσόδους παραγενομένοις τῶν μὲν συμφερό[ντων	— — — — — μη-
10 δὲν ὑστερῆσαι προαιρούμενος, εἰ δέ τι γίνοιτο	— — — — —]
αὐτὸς ἀναδεχόμενος ἐκ τῶν ἰδίων εἰσφέρειν ἐν	— — — — —
..... αὐτὸν ὁ δῆμος προεχείρισ[ε	— — — — —]
..... τημ . . ια . εις λοφη	— — — — —

116. Kränze von einem Ehrenbeschlusse (I. Jahrh. v. Chr.).

Quader, l. 1,31, h. 0,47, gr. T. 0,33, auf keine Weise in die Wand einzuordnen, enthält drei sorgfältig ausgeführte Kränze mit Inschriften. In Berlin.

Epheukranz:

(zerstört)

Eichenkranz:

[Ποσ]ειδῶνος

[Ἐ]λικωνίου

[ἐμ Παν]ιωνίωι.

Lorbeerkranz:

Ἑστία[ς]

[Βου]λαίας.

Im linken Kranze stand vermutlich der Name des Dionysos (F).

117—130. Ostwand der Nordhalle (I. Jahrh. v. Chr.).

Von der Ostwand, welche freier den Plünderungen ausgesetzt lag, sind nur 15 größere Stücke und 5 kleine Fragmente auf uns gekommen; ein sechstes, unbekannten Fundortes, ist angeschlossen worden. Nur neun sind in der Nähe des Standortes gefunden; eins (Nr. 121) beim oberen Gymnasion, eins (Nr. 124 — Zugehörigkeit fraglich) in einem der Häuser nördlich von der Athenastraße verbaut. Nr. 123, jetzt verloren, hat schon Chandler *Ion. Ant.* I 15,39 abgedruckt (*CIG* II 2906); Nr. 117 *B. D.* 119 rechts hat Kumanudes nach Abschriften von Alkibiades Sakkelion, der in den achtziger Jahren Lehrer in Kelebesch war, veröffentlicht: Ἐφ. ἀρχ. 1886, 218ff. = 117 *B.* 119; 1887, 195ff. = 117 *D.*

Die Erhaltung ist schlecht, auch schon die Schrift selbst flüchtig und unregelmäßig, so daß Beobachtungen der Zeilenhöhe und andere Äußerlichkeiten wenig nützen. So läßt sich auch den einzelnen Bruchstücken kein sicherer Platz anweisen. Zeitlich fallen die Inschriften meist etwas später als die der Westwand; Berührungspunkte mit den Inschriften des Krates (Nr. 111) und des Zosimos sind vorhanden. Die bei den Museumsausgrabungen gefundenen Stücke sind am Fundorte geblieben.

Erste Abschrift von Biondi: die kleineren Fragmente hat *P.* die größeren *F.* revidiert. Abklatsche sind in Berlin, helfen aber zum Teil sehr wenig.

117. Beschluß für Herakleitos, Sohn des Theodoros.

A) I. Linke Kolumne.

[Ἐπὶ στεφανηφόρου μηνὸς Μεταγχειν|ῶνος πέμπ(?)]τη
[ἐτίμησεν ἢ τε βουλή καὶ ὁ δῆμος Ἡράκλειτον Θεο|δῶ]ρου χρυ-
[σέωι στεφάνωι ἀριστείωι κ]|αὶ εἰκόνι γραπτῇ
[τε καὶ χαλκῇ καὶ χρυσῇ καὶ μαρμαρίνῃ καὶ ἐμ πρ|υ]τανείωι καὶ
5 [ἐμ Πανιωνίωι καὶ ὅταν ἡ βουλή συνῇ σιτήσῃ καὶ| προεδρία
[ἐμ πᾶσι τοῖς ἀγῶσιν καὶ ἀτελεία τοῦ σώματος].
(frei)

II. Rechte Kolumne.

(Es fehlt viel)

— — — — —
— — — — — 15 — λ — — — — —
— — — — — 12 — πάλιν ἡγ — — — — —
10 — — — — — 11 — ἴψεν τῇ μὲν πρ — — — — —
γραμ . . . ἐν ἑὲν ἐμβαίνωσιν [— — — — — ἐπὶ τὸν ἐνιαυτὸν]
τὸν ἐπὶ στεφανηφό[ρ]ου Κλεοσ — — — — —
Ἡράκλειτος τὸν μὲν στρατηγὸν — — — — —
τῶν δὲ δημοσίων(ων) παραγενομέ[νων — — — — —]
15 ἀρχόντων κωλυσάντων σ — — — — —
Φιαν καὶ τραύματα καὶ φόνους . . σ — — — — —
τοῦ ἀνθυπάτου κατ' αἰτίαισιν περ[ὶ — — — — —]
ἐν χρόνῳ ὠρισμένῃ περὶ ὧν ἐγκ[αλοῦσιν ἡμῖν — — — — — μετὰ]
τῶν συναποδεδειγμένων ἀνδ[ρῶν — — — — — ἐπι]-
20 στρέψας καὶ αὐτὸς ἀπ[ὸ] λθεν [εἰς — — — — — καὶ πρεσβευτῆς γε]-

A Eine Quader, links (I) die Zeilenenden, rechts (II) die Zeilenanfänge; H. 0,475, gr. L. 0,69, T. 0,25. BH I 0,02, H 0,01. Nur rechts gebrochen. Es fehlen links unter dem Präskript vermutlich zwei Quadern mit Schrift; rechts desgleichen. 10 πρ[ε]σβείαι? 11. 12 ἐ[γ]γραμ(μ)[άτευ]εν? 12 ΝΗΦΟΥΟΥ. 14 δημοσίων(ων) ist Steinmetzfehler; vergl. Nr. 111. 16 Anfang sieht wie EIAN aus: doch kann Verletzung mitspielen.

H'll. erwartet etwa ἀκολα[σίαν]. 18 vgl. Nr. 120,29. περὶ ὧν [ἐ]γκαλοῦσιν ἡμῖν Μιλήσιοι, und Nr. 111,143ff., wo es wohl um dieselbe Sache geht. 20 ἀπελθεῖν. Es scheint sich meist um Streitigkeiten mit den römischen Steuerpächtern zu handeln. Ephesos (21. 47) wird wegen des römischen Statthalters aufgesucht. Στρατηγοί sind hier immer die Prokonsule von Asien.

— — ξ Διονυσίου [ἄν]ηβος	Ἀπολλώνιος Ἀρτέμωνος	Λαμπρίας — —
— — — — — — — — — —	Ἡγήσιππος [Ἡγησ]ίππου	30 Λαμπρίας — —]
10 — — — — — — — — — —	20 — — — — — π . . . ος	Διοσ[κουρίδης —]
— — — — — — — — — —	— — — — — — — — — —	Μ — — — —
		Ε — — — —
		Σ — — — —
		35 Υ — — — —
		Ο — — — —
		— — — — —

Die dritte Spalte ist so eng geschrieben, daß Z. 22—36 nicht höher ist als Z. 12—20. Die Namen sind ziemlich flüchtig und nicht ganz zur selben Zeit geschrieben. Nach *Wil.* ist es ein Verzeichnis von Privatpersonen, welche von der Erlaubnis Gebrauch gemacht haben, einen verstorbenen Wohltäter

der Stadt bei der Bestattung zu bekränzen (z. B. Nr. 113, 112 ff.: οἱ στέφανοι ὃ τε τῆς πόλεως καὶ οἱ λοιποὶ οἱ παρὰ τῶν βουληθέν[τ]ων στεφανῶσαι αὐτόν). 13 etwa [Α]νθ[ῆς Ε]ὐ[θηθ]ίδου. 26 ΑΙ//Σ, also wohl Α[ρ]ις— 27 Π/. Α.

127. Gr. L. 0,18, gr. H. 0,19, gr. T. 0,08; BH, ZA 0,01. Rechts und oben Rand. Zwei Kolumnen.

— — — τὴν ἐξουσίαν	10 τοῖς τε . .	— — — — — — — — — —
— — — — — τῆ]ς ἐξου-	θεωροδό[χο — — — — — — — —]	
[σίας — — — —] ἀνα-	καὶ Ἀντιγ[— — — — — — — — μετὰ]	
[γράφαι — — — —]	τῶν συνα[γγωνοθετῶν — — — — — —]	
5 — — — (frei) — —	να καὶ τὸ — — — — — — — — — —]	
— — — — — — — — — —	15 αὐτὸς με[τὰ τῶν συναγγωνοθετῶν — —]	
— — — — — — — — — —	ἐν τε τῷ — — — — — — — — — —	
— — — — — — — — — —	[ἐπ]ιΓάιον — — — — — — — — — —	
— — — — — — — — — —	[. . φυ]λακ — — — — — — — — — —	
	— — — — — — — — — —	
	— — — — — — — — — —	

128. Gr. L. 0,165, gr. H. 0,10, gr. T. 0,05; BH 0,01—0,012, ZA 0,012—0,015.

— — — — — — — — — —	— — — — —
[— — — — — — — — — — μ]ε[τ]ὰ
[τῶν συναγγωνοθετῶν (?) — — — θυμ]	ελικὸν ἀγῶ-
[να — — — — — — — — — —]	σπεύδων (frei)
[— — — — — — — — — — παρασ]	κευάζειν
— — — — — — — — — —	— — — — —

2 'ΕΙ//Α, also ε[τ]α oder ε[γ]α F.

129. Gr. L. 0,25, gr. H. 0,075, gr. T. 0,017; BH 0,017, ZA 0,014. Oben Rand.

[— — — — — δικαιο — — — — — — — — — —	
[— — — — — πρεσβεῦ]σαι πρὸς Ῥοδίους μετὰ τῶ[ν συμ]πρεσβευτῶν]	
— — — ρ ἐπέδειξαν, αἰεὶ δ[έ] αὐτο — — — — — — — — — —]	

2 Ῥοδίους vgl. Nr. 124,4.

130. Gr. L. 0,25, gr. H. 0,08, gr. T. 0,16; BH und ZA 0,15. Unten und rechts Anschluß. Fundort unbekannt.

— — — — — — — — — —	— — — — —
— — — — — να φιλανθρώπ[ως? — — —]	
[— — — — — ἐργ]ον μέγα δρ[άσας (?) — — —]	

<p>[μον — — —· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τὸν] γραμματέα [— — — — — παρεχόμενον τὴν] χρεῖαν ἴσως 15 [καὶ δικαίως· ἐπαινέσαι δὲ καὶ τοὺς] δι[κ]αστὰς[ς] ἐκατέ- [ρων τῶν πόλεων — — — — — τ]ῶν μετα-</p>	<p>[πεμφαμένων τὸ δικαστ]ή[ρ]ιον· ἵνα δὲ καὶ [— — — — — ἡ ἀναγραφὴ γίνηται] τοῦδε τοῦ ψη- [φίσματος — — — — —]τος εἰς τ[ὸ] τ[ῆς] 20 [Ἀθηνᾶς ἱερόν, ἐπιμεληθῆναι — — — — —]</p>
---	--

Die Ergänzung von Z. 10—13 befriedigt noch nicht.

135. Inv. 321. Zwei aneinanderpassende Marmorfragmente, nur rechts mit Rand; gr. L. 0,45 und 0,30, gr. H. 0,33 und 0,40, gr. T. 0,06 und 0,11. Nachlässige Schrift wohl erst des I. Jahrh. v. Chr. A Π Σ. BH, ZA 0,012. Fundort? P, Abklatsch.

(Linke Kolumne)

<p>— — N . . N — — — — — — ΩΙ — — — — [— ἐμ Πα]ν[ι]ω[ν]ίωι — —] [— πρὸς τὸν δ]ήμον ο̅ —</p>	<p>ωι — — — — — — — — με — — — — χρόνοις σ[υ]μπ[ε]ριφ[ε]ρόμενος[ς] χρήσιμον ἑαυτὸν παρα- κευάζει τῇ πα[τρί]δι καὶ λέγ[ων] καὶ πράττων καὶ συμ- βουλευων τὰ ἄ[ρ]ιστὰ· περὶ ὧν [ἦ τε τῶν πο]- 5 λιτῶν εἰδησις τὴν καθήκουσα[ν — — — —] διδούσα· ἐν τε γὰρ ταῖς δυνα[— — πα]- ρΕΙλομένοις ἐπὶ τὸν δῆμον καὶ — — — — νοῖς προβ[ο]υ[λ]ε[υ]όμενος ἐπέδ[ει]ξε — — — — τοιούτους τὸ ἐνδοξο[ν] — — — — 10 ΙΑΙ πε[ρ]ιγίνεσθ[αι] — — — — —</p>
--	---

II. 5 Lesung sicher. Die Striche | bedeuten das Ende des linken Fragments. 7 sollte wohl ρ(αγ)εγομένοις sein.

136. Inv. 148. Unkannelierte Säule der Westhalle des Marktes. Dünne, ziemlich sorgfältige Schrift wohl des II. Jahrh. v. Chr. BH und ZH 0,008. Rechts ist meist das Ende der Zeilen festzustellen; links ist alles zerstört. P, Abklatsch.

<p>— — — — — κ . ρ . — — — — — — — μου εἰς ἑαυ — — — — — — ε . αι πρὸς [— — — — — πρ]ὸς Γάιον Γναίου 5 [— — — — — καὶ πρ]ὸς Αὔλον — — — — — ας τὸν τούτων — — — — — τὴν ἔντευ- [ξιν — — — — —]ων παραστησαμε- [ν — — — — —] μῆνας ἀποδημή- 10 [σας — — — — —] πόλιν καὶ κατα ΛΟ- [— — — — — τὸ]ν [κ]ατεχόμενον . . . — — — — — Ο . Τ [. κ]αὶ ὑ[π]ὸ Ι — — — — — χάριτα Ν — — — — — — — πως ἔγδικ[ο]ι ἐν δε- 15 — — — — — ΙΟΙ ος καὶ — — — — — ΙΑΙ ἰδίας — — — — — παρεχομε- — — — — — Ἀρτέμωνος καὶ [— — — — — ἀκο]λουθούντων 20 — — — — — ων ἀνδρὸς ὑπα- — — — — — καιρόν, καὶ τοῦ</p>	<p>— — — — — κ[α]ὶ ἀποκατέστησ[ε] [— — — — — μετ]ακομισάμενος τ[ᾶ] [— — — — — με]γάλην ἔχοντος (frei) 25 [— — — — — τῆς κα]ταβάσεως τοῦ Εὐ- — — — — — τα ἔργα τοῦ Εὐ- — — — — — τε τὴν πόλιν καὶ — — — — — δραχμὰς ἑκατὸν — — — — — ἐνεχύρων τε 30 — — — — — Ιρεῖαν, ἀλλ' ἐγέ[ν]ετο — — — — — εἰ τὸ ὑπὸ τοῦ δήμου — — — — — ἡθους καὶ τῆς [— — — — — δημι]ουργός, καὶ ἐν τού- [τοις — — — — — πρ]οσόδους πρὸς γο 35 [— — — — — α]λλάσσουσ[ι]ν — — — — — θείοις . . . ρ . ο- [— — — — — κ]αὶ λέγων — — — — — α τοῦ [— — — — — κ]αλ[οκ]άγαθίαν 40 — — — — — δ[η]μοσ[τ]ῆ[αν] ἢ — — — — — ὁ δῆ[μ]ος (frei)</p>
---	---

137. Bruchstück. Z. 1—4 größere Buchstaben (H. 0,015), Z. 5ff. kleinere und engere Schrift (H. 0,012). Nur Abklatsch.

— — — — — προνομ — — —
 — — — — — αρτον τὸν πατέρα Διοτ — — —
 [— — — — — τετιμημένον] ὑπὸ τῶν ἰώνων ἀρετ[ῆς] ἐνεκεν
 — — — — — θυσίων.

5 (frei) ρων ἀφιλάργυρος, πριάμε[νος — — — — —]
 κέν τοῦ [κατ]ὰ πάντα τὴν — — — — —
 δαψιλῆς [κα]ὶ πᾶσιν εὐδόκ[ιμος — — — — —]
 . . νεσθαι τοῖς μετ — — — — —
 [. . κ]αθόλο[υ] δὲ διὰ [παντὸς τοῦ βίου καὶ λέγων]
 10 [καὶ πρ]άσσων δια[τελεῖ — — — — —]
 υς τε μ — — — — —
 σιω — — — — —
 νε — — — — —

Z. 7 erg. Wil.

138. Inv. 170. Quader mit unterem Profil, sonst gebrochen; gr. L. 0,45, gr. H. 0,35, gr. T. 0,15; BH und ZA $\pm 0,008$. Nachlässige, unregelmäßige Schrift, 2. Hälfte des II. Jahrh. v. Chr. A Θ Γ (fast = Π). Von der Südostecke der Tempelterrasse. Sch, P, Abklatsch.

— — — τα — — — — —
 — — — εσχατο — — — — —
 [— —, ἄλλην] δὲ εἰκόνα χ[αλκῆν· ὑπέσχετο δὲ καὶ]
 [ποιήσασθαι τὴν] ἑ[κδοσ[ι]ν (?) ἐκ τῶ[ν] ἰ[δ]ίω[ν] ὑπαρχόντων],
 5 [βουλόμενος] καὶ ἐν τούτῳ χαρί[ζ]εσ[θαι] τῇ πόλει τὴν]
 — — — αν. Πρεσβευταὶ ἡρέθησα[ν — — —]
 (frei) Ἀθηνόπολις Κυδίου, Ναυ — — —
 (frei) Τυδέως. (frei)

4 Lesung unsicher, sieht wie ΑΝΑΘΥΣΙΝ aus. 7 Ἀθηνόπολις Κυδίου bekannt aus Nr. 107.

139. Beschluß der Ionier aus dem Panionion (vor 335 v. Chr.).

Im Dorfe Giaur-Tschangli in der Kirche der Panagia von Pickering, Salter u. a. im Jahre 1673 gefunden; nach Chandler *Voy.* I 352 in einem Porticus. Wheeler *Journey through Greece* 1682, 268 (CIG 2909; Bechtel *I. Ion. Dial.* 144; O. Hoffmann *Gr. Dial.* III 55f., 115; Michel 484; Bechtel *SGDI* 5588). Vgl. *Priene* 24f.

Ἐπὶ πρυτάνεως Ἀμύντορος ἔδο-	τῆς ἱερατεῖας τοῦ Διὸς τοῦ
ξεν ἰώνων τῇ βουλῇ τῶν Λεβεδί-	[Β]ουλῆου καὶ τῆς Ἡ[ρ]ῆ[ς]· δοῦ[ν]αι
ων ἀξιόντων ἀναγράψαι εἰς στή-	αὐτοῖς κατάπερ [καὶ α]ὐτοὶ ἀξιοῦσ[ι].
λην τέλεσι τοῖς ἐ[ω]υτῶν καὶ	
5 στήσαι εἰς Παν(ι)ώνιον περὶ	10 Ἐπὶ Χίου πρυτανε(ύ)[ο]ντος Λεβε-
τῆς δίκης τῆς γενομένης περὶ	δίοις κατα — — — — —

Von Bechtel aus sprachlichen Gründen um 350 v. Chr. angesetzt. Natürlich kann es auch noch älter sein. 1. 10 Die Prytanen sind die älteren Eponymen von Priene, was sicher auf die Zeit vor 335/34 führt (oben S. 13). 3 ἀξιόντων

4 ΕΟΥΤΩΝ 5 παΝΩνιον 8 Μουληίου, ΗΚΗΕ, δουΜαι 9 ΑΟΤΟΙ 10 πρυτανεΩντος. Das Fehlen des ι adscriptum nach η scheint nach zahlreichen alten Analogien dem Original zu entsprechen.

140. Verzeichnis von Beiträgen oder Pachtsummen (Anf. III. Jahrh. v. Chr.).

Inv. 215. Marmorstele, allseitig gebrochen; gr. L. 0,24, gr. H. 0,44, T. 0,16. Sehr gute Schrift, ähnlich dem Dekret der Panathenäen (Nr. 5), „wohl sicher noch IV. Jahrh.“ (P); BH 0,012, ZA 0,01. Gefunden auf der Isisterrasse. P. Abklatsch.

— — — — — Ἄλων — — — — —
 — — — — — νωλε . ν — — — — —
 — — — — — Λυπαλος ε — — — — —
 — — — — — : ὑπὲρ Κ[λυ]μενε[ίας — — — — —]
 5 [— — — — — ὀβ]ολοὺς δύο ἡμιωβέ[λιον — — — — —]

[— — : ὑπὲρ —]ιφάντου τοῦ Μινυ[ίωνος — —]
 [— — — ἐ]ξ (?) ἐγγυῶν τοῖς (?) . σιγ — — —
 [— — — — — Εὐ]κτίτης Τιμών[κτος — —]
 [— — γίνοντα]ι δραχμαὶ δεκα — — — — —
 10 ὑπὲρ — — δ]ίκου τοῦ Βίσθων[ος — — — —]
 [— — : ὑπὲρ Λ]υκιδέως τοῦ Ἡρο — — — — —
 [— — ὀβολοῦ]ς πέντε ἡμιωβέλ[ιον : ὑπὲρ — —]
 [τοῦ — —]στράτου δραχμ — — — — —
 — — — — — Λυκιδεὺς Ἀπολ[λ — — — — —]
 15 [— — ὀβολῶ]ν τεσσέρων : Ἡρο — — — — —
 — — — — — ς ὀβολῶν τεσσ[τέρων — — — —]
 — — — — — υ ρ . . . π — — — — —

7 ταις . σιγ *W* oder τοις . σιγ. Für *T* glaubte *P* eher
Y zu sehen, dessen obere Striche sich der Geraden nähern.
 Nach dem Abklatsche scheint aber auch τοῖς ἐγγυῶν[τα]ς
 möglich. 9 statt des ersten *I* ein *H* oder *N* möglich *P*. 10 Anf.
 kleine Ecke vielleicht von *Δ P*. Der Name Βίσθων auch in

Magnesia *IMagn.* 8,27, wie der Stein in Berlin lehrt (nicht
 Πίνθων!). 17 war ὑ[πὲρ].

Wil. schließt aus den ἐγγύαι (*Z.* 7), daß es sich um Straf-
 summen handelt.

141. Stephanephorenliste (I. Jahrh. n. Chr.).

Inv. 254. Quader, oben, rechts, links, hinten gebrochen, unten mit Profil und Anschlußfläche, deren Randbeschlag links herumzugehen scheint, wonach links wenig fehlen dürfte. Gr. L. 0,30, gr. H. 0,20, gr. T. 0,40. Breite tiefe Schrift mit breiten Strichenden; *Z Σ*; wohl erst Kaiserzeit. Gefunden in der Mitte der Nordhalle der Agora. Im deutschen Hause von Priene.

[Z]ε[υ]ς [τὸ α̅]
 Ζεὺς τὸ [β̅]
 Ζεὺς τὸ γ̅.

1 Von *Z*, υ, τ Reste erhalten: —, ι, ι. Ebenso 2 von *B*.
 Als Erklärung könnte man sich denken, daß die Tempelkasse
 des Zeus dreimal, d. h. drei Jahre hintereinander, die Kosten
 eines Amtes übernommen hat. Dies ist wahrscheinlich die

Stephanephorie gewesen; denn der Kranz des Stephanephoros
 gehörte in Priene dem Olympischen Zeus (Nr. 108,254). Die
 häufige Phrase στεφανηφοροῦντος τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ τὸν δαίνα
 geht hier ebenfalls auf Zeus.

142. Stephanephorenliste (I. Jahrh. vor und I. nach Chr.).

Inv. 269 und 61 und 277. Drei Stücke einer auf zwei angrenzenden Flächen beschriebenen Marmorante (?). *A* = Inv. 269 ist oben, unten, rechts gebrochen, hinten vollständig; enthält ein Stück der linken Schriftfläche in ganzer Länge und ein Stück des linken Randes der vorderen Schriftfläche. Oben vielleicht Rest einer Einarbeitung, wonach der obere Rand ungefähr zu berechnen wäre. Zugehörigkeit zu *BC* ist erst vom Herausgeber erkannt. *BC* schon in Priene aneinandergesetzt, enthalten ein Stück des rechten Randes der Vorderseite. Oben Anschlußfläche; rechts Rand, hinten glatt. Außerdem erweist sich als gleichartig *D* = 277, ohne direkt anzupassen. *ABC* sind auf der Athenaterrasse, *D* auf dem östlichen Teile der Altarterrasse, bei der Kurve des Bahndamms gefunden. Maße: *A* ergibt die Tiefe der Ante von 0,435; seine gr. H. ist 0,45, gr. L. 0,32. *BC*: gr. H. 1,30; als gr. L. wird 0,26 angegeben. Da *A* und *BC* nicht ganz genau anpassen, wird die Vorderseite 0,32+0,26+x = über 0,60 lang gewesen sein. Für *BC* wird als erhaltene Tiefe 0,47 angegeben, also 0,035 mehr, als *A* ergibt. Wie dies zu erklären ist, lasse ich dahingestellt. Für *D*: gr. L. 0,25, gr. H. 0,25, nirgends Rand. Schrift ungleich, die allmähliche Einmeißelung zeigend. *A—C*: *W* und *Sch.*, *P*. Abklatsch. *D*: *Sch.*, Bemerkungen von *P*, Abklatsch.

I. Linke Seite.

A — — — — —
 — *A*ι. — — — — —
 Ἡλιόδωρο[ς]
 [Σ]ώπολις
 5 ΠΠ . . ΟΠΠιτος τὸ β'
 Ἀπολλώνιος γ'

II. Vorderseite.

[Τιβέριος Κ]αῖς[αρ?] (9/10 n. Chr.) *B*
 — — — — — νο[υ] (10/11)
A . υλ βρου (11/12)
 Μόνιμ[ος Δημη]τρίου (12/13)
 5 Φελσών[ιος Ἀπε]λλᾶ (13/14)

Πόπλιος
 Φιλότηρος
 ΕΠΑΞ (*frei*) oder ΙΑΙΛΞ
 10 Τίμων
 Σωσίβιος Ἀπολλωνίου
 [Ἀρις]ταγόρας β'
 . . . ΤΛ . . . ΤΑΓΩΛΝΙ ////
 — — — — —

2 z. B. [Σ]ά[τυρος] 5 Ἰπ[π]ό[κρ]ιτος? eher [Μην]ό-
 [κρ]ιτος.

Ἀπατούριο[ς] Με[ν]άνδρου (14/15)
 Τιβέριος Κα[ί]σαρ τὸ β' (15/16)
 Διομήδης [Δι]ομήδου (16/17)
 Γερμανικὸς [Κ]αίσαρ[ρ] (17/18)

A 10 Ἐρμοκρά[τη]ς Ἐργίνου (18/19)
 Ἡσάνδρο[υ] (19/20)
 — — — Ι Φαῦλ[λου?] (20/21)
 — — — ωνος (21/22)
 — — — Ἄλε — (22/23) B

15 [— — Δη]μητρίου (23/24) BC
 — — — ως (24/25) C
 — — — ναγόρου (25/26)
 — — — λου (26/27)
 — — — ο[υ] (27/28)
 20 [— — — κ]τή[τ]ο[υ] (28/29)
 — — — μῆδους (29/30)
 [— — αὐ]τοκρά[τωρ?] (30/31)
 [Τιβέριος Κ]αί[σ]α[ρ] τ[ὸ] ς' (31/32)
 — — — ὅς . . . ωνίου (31/32)
 25 — — — λέως (32/33)

— — — οδώρου (33/34)
 — — — λους (34/35)
 Ο / — — — (35/36)
 D [Νε]μέριος Βα — — — (36/37)
 [Μέν]ανδρος Ι — — — (37/38)
 [Μη]τρόδωρος — — — (38/39)
 [Εὔ]δημος Διο — — — (39/40)
 5 [Γά]ιος Καίσαρ Σε[βαστὸς] (40/41)
 [Γερμα]νικός
 [. . . ὁ]δωρος — — — (41/42)
 — — — — —

1. Namen wie Πόπλιος ohne Zusatz eines Nomen weisen auf republikanische Zeit. Die linke Liste ist also sicher älter als die rechte. Z. 11 Σωσίβιος Ἀπολλωνίου könnte dem Namen nach ein in Priene Bürger gewordener Abkömmling des Ἀπολλώνιος Σωσιβίου Θηραῖος ἡγεμὼν τῶν ἔξω τάξεων in Oberägypten sein (Dittenberger *Orient.* 69). Bemerkenswert in diesem Namen die Anwendung des ω. 12 Λ(?)Ν(?).ΤΑ P. Nach Abklatsch auch obiges möglich.

II. 5 zum Namen Φελσώνιος vgl. W. Schulze *Lat. Eigenamen* 163. 7 Ὡ B

Die Iterationsziffer (sicher erhalten bei II 7) und das ganze Äußere der Bruchstücke führen darauf, daß es eine Anagraphe von jährlichen eponymen Beamten ist, die auch alljährlich eingehauen sind, also Stephanephoren oder Gymnasiarchen. Vgl. für Herakleia am Latmos Haussonllier *Rev. phil.* XXIII 1899, 162. 188; Dittenberger *Orient.* 459; aus Milet sind ähnliche Listen erhalten (*SB. Berl. Ak.* 1905, 543). Unter

Berücksichtigung der bekannten Daten von Germanicus' Aufenthalt im Orient (17—19 n. Chr.), Tiberius' pannonischem Triumph (9 n. Chr.) und Regierungsantritt (August 14 n. Chr.), Gaius Caesars Ermordung (24. Januar 41 n. Chr.), und des Umstandes, daß die Stephanephoren und anderen Beamten im Metageitnion (etwa = August) gewählt wurden, im Boëdromion ihr Amt antraten, kommt man mit Wahrscheinlichkeit auf die Jahreszahlen, die im Text den einzelnen Namen zugefügt sind. Gaius konnte nicht nach Herbst 40 n. Chr. gewählt werden. Für D ergibt sich enger Anschluß an C; dann wird Germanicus im ersten Jahre seiner Anwesenheit geehrt. II 22 ist die Ergänzung αὐτοκράτωρ unsicher; aber ohne die Annahme, daß diese Zeile mit der nächsten zusammen nur einen Eponymos enthält, wäre die Reihe um einen zu lang; Germanicus würde dann schon vor seiner Orientreise und Tiberius vor dem Triumph geehrt sein.

143—145. Namenlisten.

143. Fragment von blauem Marmor, allseitig gebrochen; gr. L. 0,17, gr. H. 0,25, gr. T. 0,20. Sorgfältige Schrift etwa I. Jahrh. v. Chr., mit Apices; BH etwa 0,02, ZA etwa 0,015. Vom Athenatempel. *Brit. Mus.* CCCCXXXIII. Abklatsch; Revision von P.

. ενι ! — — — —
 [A]ρτεμίδωρ[ος — — —]
 [Εὐ]ήμερος — — — —
 . . . ππος (frei) — — —
 σιος — — — —
 ος (frei) — — —

144. Inv. 265. Säule ohne Kanneluren, 1,28 h., Dm. oben 0,40, unten 0,50; Schrift geziert, Apices; linke Kolumne so verwittert, daß ein Abklatsch des Ganzen zwecklos gewesen wäre. BH 0,02—0,04. Zeit schwerlich vor dem I. Jahrh. v. Chr. Auf der Isisterrasse. W. P. Abklatsch der rechten Kolumne.

— — ± 13 — ου	31 Σωσίβιος
— ± 10 — ΚΩΝ[ο]υ	Θεόδοτο[ς — — —]
— ± 13 — — ου	
[Σφ]οδράς — —	Ἀριστοφά[νης — —]
5 [Δ]αμαρίων — —	Εὐσκιο[ς — — —]
Εἰρηναῖος — —	(frei)
Μονικὸς — —	
Μήδης (?) ΛΙ —	
Λεύκιος Κο — —	
10 [A]ρτέμων Τε — —	
Πρώτος . τ — —	
Δ . ΛΑΡΟ . — —	
Ἡρώδη[ς] Ἄν ου	
Ἀπολλώνιος Κ — —	
15 Μητράς Σωκράτου (oder -τους?)	
Ἀπολλωνίδης . ΠΙ	
Ἀπολλώνιος β'	
Ἀπολλοφάνης (frei)	
Κλεοσθένης Ἀπολλοδώρου	
20 Ζωτάς Ζηνᾶ	
Δημοκράτης — —	
Ποσειδώνιος . ΝΙ . ΙΟΥ	
Φιλάγαθος Ποσειδωνίου	
Πυθᾶς Ἀριστόχου	
25 Εὐφράνωρ Κάστο[ρ]ος	
Βασιλείδης δ'	
Ἀρτέμων Βασιλεί[δ]ου	
Διονύ[σ]ιος Σωτά[δ]ου	
Μενίσ[κ]ος Διονυ[σ]ίου	
30 Δη[μ]ο[σ]θένης . . Ἀ . λωνου.	

4 An 2. Stelle ς, unten offen, für Λ auffallend rund. (P) OY 15 nicht sicher, ob es OY oder OYΣ war. 30 ΔΗ/ ΟΥ
 Also wohl ein verunglücktes Φ. 7 Μόνι[μ]ος?. 8 Μή[λ]ης — . . ἈΩΝΟΥ. Durch die Paragraphos wird die Liste in
 Wil. Vatersname vielleicht ΑΠΙ 12 Δ[α]μ[α]ροῦς? 13 ΔΝ mehrere ungleiche Gruppen geschieden.

145. Inv. 325. Quader. Ante? Türpfosten? Gefunden im unteren Gymnasion. Vorläufige Abschrift und Abklatsch. Breite Schrift nicht vor dem I. Jahrh. v. Chr. Ε Ζ Σ, Ω und ω. Die Namen stehen in einer Kolumne.

[Χάρη]ς? Ἀπολλωνίου
 Ἀπολλώνιος Χάρητος
 [Δ]ημήτριος Ἰππίο[υ]
 [Β]ασ[σ]έας Ζηνοδότ[ου]
 5 Λεόδαμος Εὐβούλου
 Β[ασι]λείδης β'
 Εἰρηναῖος Ἑρμοδώρου
 Μηνᾶς Μονιμᾶ
 Νικομήδης Ἀττάλου
 10 Εὐθύδημος Πολυκράτους
 [Μ]οιμᾶς Πολεΐτου
 Λυσίας Ἀθηναίου
 [Βασ]σέας β'
 Φιλόδημος Ἀπολλωνίου

15 Ξένων Σωσίου
 ΟΣ β'
 [Α]ρτέμω[ν] Ἱεροκλείους
 [Απο]λλώνιος Διονυσοδώρου
 [Διον]υσόδωρος Ἀπολλωνίου
 20 [Θ]εότο[ν]ος Ἀπολλωνίου
 [Α]πολλᾶς Ζωσίμου
 Ἐπικ[ράτης](?) Παισανίου
 ἄτης Ἀναξίλου
 Ἑρμίας Ἑ[σπ]έρου
 25 — ΠΙ ΠΙ φάνης Μελίτῳ
 [Α]ρι[σ]τίων Ἀρτεμιδώρου
 Διόδοτος Ἀρχελάου.

4 ΔΑ . ΣΕΑΣ die Abschrift; aber Δ sehr fraglich nach Abkl.
 v aus Λ verbessert. 13 . . . ΞΣΕΑΣ vgl. Z. 4. 15 ΔΗΜΩΝΣΩΣΙ
 die Abschr. Π mit Querstrich, wie ein Η, dessen Querstrich

nach beiden Seiten verlängert ist. 16 . Ν ΗΣ Sch. Alles unsicher.
 17 Ἀρτέμων gemeint; doch scheint ΩΖ für ωΝ eingetrieben.
 ΕΜ . ΗΣ Sch. 24 Ε -- ΕΡΟΥ. 25 könnte Ζηνιφάνης gewesen sein.

146. Ephebenverzeichnis?

Inv. 327. Quader(?), nach dem Abklatsch zu schließen etwa 0,40 l., 0,78 h. Liegt noch im unteren Gymnasion. Vorläufige Notiz von P; ein von ihm als nicht genügend angesehener Abklatsch.

oben: [Ἐπὶ στεφ]ανηφόρου Ἀπο — — —
 [ein 0,37 hoher ehemals beschriebener Raum]
 — α Δημητρίο[υ]
 [— κ]ράτης Λυσιμάχου.
 — — — — —
 — — Ἀπολλωνίου
 — — — — —
 — — — Θεοφίλου
 [— — — δ]ρου.

147. 148. Ephebenliste (Graffiti).

Inv. 326. Antenquader, links (A) und rechts (B) beschrieben; 0,72 l., 1,04 h., 0,64 t. Sehr rohe, späte Schrift, Ε Ε und C ω usw. Gefunden im oberen Gymnasion. P, Abklatsch, der nicht überall deutlich ist.

147. Vorderseite:

Ἐπὶ στεφανηφ[ό]ρου Δάμων[ος],
 γυμνασιαρχοῦντος
 Χαράτου τοῦ Ἰάσονος, ἐφηβ[αρ]-
 χοῦντος δὲ τὸ β' Εὐφράνορο[ς]
 5 τοῦ Εὐφράνορος οἱ ἐφηβεύσα[ν]-
 [Ἐπ]ίκαρπος Κλεομένου τες
 Ἀπολλώνιος Ἀσκληπιάδο[υ]
 Διονύσιος Ἀπολλωνίου
 Ἀχιλλεύς

148. Auf der rechten Seite:

I [ὁ τόπος]
 Ἑκαταί-
 ου τοῦ
 Ἀπατου-
 ρίου.
 II ὁ τόπος
 Παισα τοῦ
 Μηνοφίλου.

- 10 Βέλλων Ταύρου
 Ἑρμογένης Ἡρακλίδου
 Ἀπολλᾶς Διονυσίου
 Ἀρτέμων Πολίτου
 Μητροκλῆς Ἀπολλωνίου
 15 Γλαυκίας Μηνογένου
 Νικόστρατος Χαρισίου
 Ἀρισταγόρας
 Χαρίζενος β' (?)
 Διονύσιος Μηνοφίλου
 20 Ἀπολλώνιος Σωσιγένου
 Μητρόδωρος β'
 [Α]γτίπατρος Ἀνδρονίκου
 [Ι]ά[σ]ων Μενεδήμο[υ]
 Κολοσσὸς β'
 25 [Φι]λίων Ἀπολλωνίου
 . . . λων β'.

III ὁ τόπος
 Σφοδρα-
 γόρου.

Gehört zu den Graffiti in Abschnitt IV.

3 Χαρά τοῦ <τοῦ> Ἰάσονος (*P*) oder Χαράτου τοῦ Ἰ. ?
 6 ΜΙΚΑΡΠΟΣ *P*. Erg. *Wil.* 10 Anscheinend ΤΑΠΥΡΟΥ. 18 Es
 sieht so aus, als ob hinter B noch einige Buchstaben, A C usw.,
 also Βασ[ιλείδου] oder Βασ[σέου] ständen. 24 ΚΟΛ *P*; ob
 [Μ]ολοσσός möglich? 25 An zweiter Stelle nach *P* Rest eines Υ;
 also [Φ]υλίων?

149. Ephebenkatalog?

Inv. 328. Quader (?) aus dem unteren Gymnasion, noch dort befindlich; nach dem Abklatsch mindestens 0,49 l., 0,34 h.
 Schrift des I. Jahrh. v. Chr. oder später; A Δ Ζ Π Σ Ω; BH und ZA etwa 0,015. Eine Kolumne. Abklatsch, *P* (wohl nach
 dem Abklatsch).

.ης Ἑστιαίου	Ἀρτεμίδωρος Ἱεροκλέους
Ζω[τ]ᾶς Ἀρτεμιδώρου	Ἀπολλώνιος Διονείκους
Ἀπολλώνιος [Π]ολείτου	Ζωτίων Ἱεροκλέους
Ἀθηνόφιλος Θεοφίλου	Ζώπυρος Βασιλείδου.
5 Μηνόδοτος Ἐγνατίου	

2. Z.: dritter Buchstabe l, also [τ], nicht [π].

150. Beiträgeverzeichnis.

Marmorwürfel, sehr beschädigt. Aus dem Acker eines Türken bei Priene. D. Ph. P. Ἐφημ. τῶν Φιλομαθῶν XVIII 1870,
 ἀρ. 759, σ. 2249.

Μνησίφιλος Ἀρτεμιδώρου Ἐφέσιος
 [Δ]ΔΔΔ
 Σωσίπατρος Ἑκατ — — — —
 [Δ] . .
 5 Ἀγαθοκλῆς Πάτρο . . Μιλήσιος
 — — — —
 Διόδωρος [. Πριη]νεὺς (?)
 — — — —

Vgl. zu dem samischen Dekret Nr. 67, dessen Herkunft aus Priene zweifelhaft ist, so daß man auch für diese Urkunde Be-
 denken hegen mag, zumal wenn Z. 7 mit Recht Πριη]νεὺς er-
 gänzt ist. Die Zahlen bezeichnen wahrscheinlich Drachmen.
 5 wohl Πάτρω[νος].

151—155. Staatliche Grenzsteine.

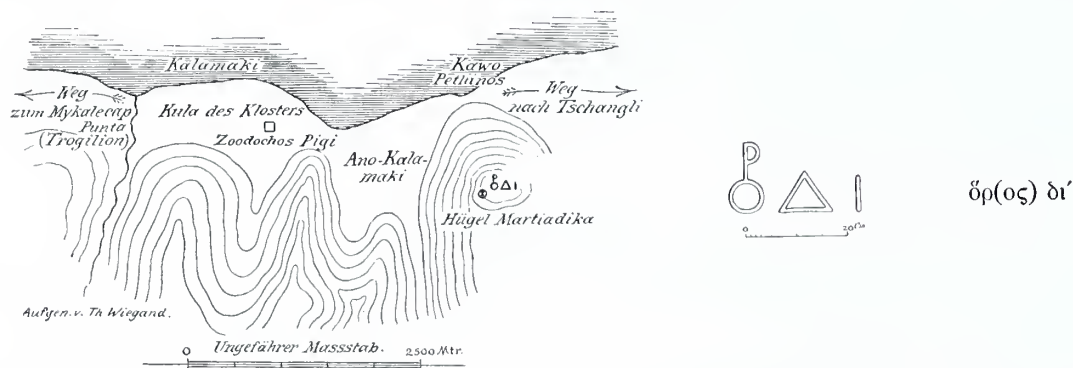
151. Unweit östlich von Thebai fand sich an der 15 m hohen Felswand eines Baches der mit fußhohen Buchstaben eingegrabene erste Horos einer Grenzlinie. *Priene* 29. Beschrieben Nr. 37,159: τὸν πρᾶτον λόφον τ[ὸν] πετρῶδη τὸν ὑπερκείμενον ὑπὲρ τὰ ἐργάσιμα, ἐφ' οὗ καὶ ὄρον ἐπεκολάψαμεν.

ΟΡΑ ὄρ(ος) α'

„Hier aber dürfen wir das westliche Ende des prienischen Gebiets annehmen, und Θῆβαι war somit in späterer Zeit ein samisches Phrurion, wie aus der dort gefundenen Inschr. (Inv. 183) Ἀμεινίας Θεμιστοκλέος φρουραρχήσας hervorgeht.“ W.

152. In der Nähe, westlich von dem Bache, befindet sich der nächste Grenzstein auf einer großen schrägen Felsplatte, auf dem man aber nur die Buchstaben OP/// erkennt. Vgl. Nr. 37,160: (Fortsetzung des oben zu Nr. 151 angeführten Textes): ἐφ' οὗ ἀνατείνει ἅ ἐκ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ φάραγξ ἃ ἀναφέρουσα παρὰ τὰ ἐργάσιμα ἃς μετὰ καὶ τοῦ προγεγραμμένου λόφου ἄλλον ὄρον ἐπὶ πέτρας ἐπεκολάψαμεν usw.

153. Auf dem Hügel Martiadika, oberhalb Kap Petinos (d. i. Hahn), auf der Nordseite der Mykale westlich von Tschangli, von der Kula des Klosters Zoodochos Pege etwa 2400 m entfernt. L. der Inschr. 0,26, BH 0,14. W. Vgl. die beigelegte Kartenskizze.

In „*Priene*“ noch nicht verwertet; bestätigt die dort geäußerte Ansicht über den Verlauf der samisch-prienischen Grenze. Eine Privatgrenze durch die Monumentalität der Schrift ausgeschlossen.

154. Inv. 185. Unregelmäßige Marmorstele, h. 0,445, l. 0,43; am Wege von Priene nach Sokia, östlich von der Schmiede vor der Tür des Georgios Marmaras im Pflaster. Der Stein soll in der Nähe gefunden sein. Formen □, Θ. W, P. Abkl.

ὄρος
θ'.

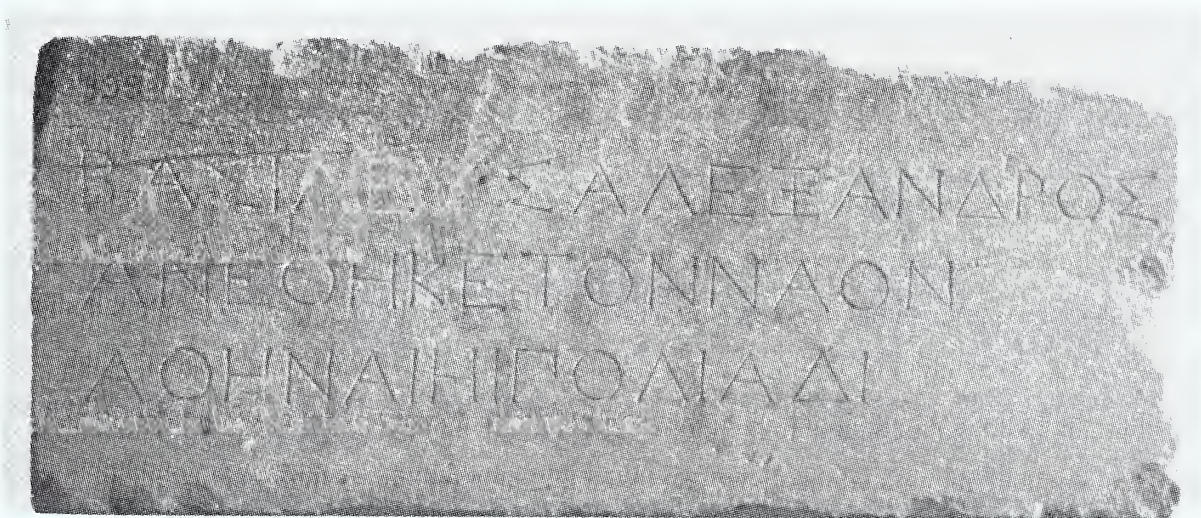
155. Inv. 17(8?)4. Horosinschrift aus römischer Zeit, etwa 3 km östlich Priene in den Fels gehauen (C, Π), etwa 150 m über der Ebene, 1/4 Stunde vom Wege Priene-Sokia. W; Abklatsch. *Priene* 31.

ὄρος
δπ'.

„Bezieht er sich auf eine Landesgrenze, so müßte Priene damals zu gänzlicher Machtlosigkeit herabgesunken sein“ (W). Es ist die Folge des für Magnesia günstigen Schiedsspruches von Mylasa.

II WEIHUNGEN UND VERWANDTES

156—168. Athena.

156. Vorderseite des obersten Blockes der südlichen Ante des Athenatempels. Schöne, monumentale Schrift, zum Teil mit verdickten Strichenden, besonders beim Mittelstrich des E. Manche Hasten sind, wie in unserer Schreibschrift, etwas nach rechts geneigt. A mit ein wenig nach rechts herabgehendem Mittelstrich, ebenso H. B mit gleichgroßen Hälften. Die vier Spitzen des N sind der Zeile angepaßt, ebenso O und O. Die mittelste Spitze des ζ liegt, dem E entsprechend, vom linken und rechten Rande des Buchstabens gleichweit entfernt; daher sind die inneren Striche stärker geneigt als die äußeren. Γ noch ohne überragende Striche, mit glatten Ecken; Ξ mit sehr verkürztem Mittelstrich und senkrechter Hasta, Υ schon mit stark geschwungenen Gabelstrichen. Manche Buchstaben, zumal A Λ Δ E ζ ließen sich zumeist in einen quadratischen Rahmen hineinpassen; andere, wie HN, sind schmaler gebaut. BH 0,05—0,055, ZA 0,04. Chandler *Ion. Ant.* I 1769, 15; Choiseul-Gouffier *Voy. pitt.* I 1782, 183 (*CIG* II 2904); Le Bas-Waddington III 187; *Br. Mus.* CCCXCIX (Bechtel *Ion. Dial.* 142; Dittenberger *Syll.*² 158; *SGDI* 5583). Photographie nach dem Original; Abklatsch.

Βασιλεὺς Ἀλέξανδρος
ἀνέθηκε τὸν ναὸν
Ἀθηναίῃ Πολιάδι.

Die Weihung fällt sicherlich nicht lange nach der Schlacht am Granikos, vielleicht noch vor die Eroberung von Milet. Die Priener haben Alexander das gestattet, was ihm die Ephesier abgeschlagen hatten. Alexander wird einen Teil der Kosten des damals schon fertigen Tempels übernommen haben. Alexanders Erlaß s. Nr. 1; sein Heiligtum Nr. 108,75.

157. Inv. 17. Zwei Blöcke eines Außenarchitravs, h. 0,81, t. 0,44; der linke a l. 1,24, der rechte, in zwei Stücke gebrochene, l. 3,52. Schrift auf der oberen und mittleren der drei Fascien. Große Buchstaben mit starken Apices, h. 0,10; schlecht und unsorgfältig. Teilweise (b) herausgegeben: *Brit. Mus.* zu Nr. CCCXXIX nach Abschrift von A. S. Murray; Judeich *Ath. Mitt.* XVI 1891, 290 13 nach Winter; vgl. *Priene* 110. Fragment a gefunden vor der Ostfront des Athenatempels; am Fundort geblieben.

Inschriften von Priene.

$\begin{array}{ccc} a & b & [c] \\ \text{[Αὐτ]οκράτορι Καίσαρι Θεοῦ υἱῷ Θεῶι Σεβαστῶι} & \text{[Ο δῆμος Ἀθηνᾶι [Π]ολιάδι καὶ]} & \text{καθιέρωσεν]} \end{array}$

Zur Ergänzung vgl. Nr. 158b.

158. Inv. 65. Zwei Bruchstücke von dem unteren Rande des Zweifascien-Architravs vom Athenaaltar (*Priene* 120ff., besonders 126), in verschiedener Schrift gehalten. Beide in Berlin.

a) oben, links und rechts gebrochen; gr. L. 0,31, gr. H. 0,08; nur die untere Fascie. BH. 0,02, sorgfältige regelmäßige Zierschrift mit Apices, nicht vor dem I. Jahrh. v. Chr.

— — ἀνθρῳι. (0,17 frei)

b) links, rechts, unten und hinten gebrochen. Gr. H. 0,09; gr. L. 0,16, gr. T. 0,07. BH 0,017—0,025. Die Schrift ist sehr ungleichmäßig. Vielleicht gehört dazu c) *Fragment d'architrave* bei Le Bas III 209.

$\begin{array}{ccc} c & & b \\ \text{[Ο δῆμ]ος Ἀθην[ᾶι Πολι]άδι καὶ} & \text{Αὐτο[κράτορι]} \\ \text{[Καίσαρι] Θεοῦ [υἱῷ} & \text{Θεῶι] Σ[εβαστῶι].} \\ c & & \end{array}$

Beide Inschriften können nicht zur ursprünglichen Weihung des Altars gehören, die anscheinend noch in das IV. Jahrhundert v. Chr. fällt und, wie *Wil.* bemerkt, solange keiner Inschrift bedurfte, als Athena alleinige Herrin des Tempels war. Jetzt tritt der Gott-Kaiser hinzu. a Vielleicht zu er-

gänzen — ἀνέθηκεν τὸν βωμὸν σὺν τῷ — ἀπορρ]άνθρῳι, vgl. die Inscr. von Anaphe τὸν (τὸν> Bechtel) ἀπὸρανθρον *IG XII 3*, 248,18.
c 1 ΙΟΣ.

159. Inv. 31. Die oberste der drei Stufen des Aufgangs zur Cella (τρίβασμος) von der Vorhalle her, heutzutage völlig zerstört, trug nach dem Ausgrabungsbericht von Pullan eine Inschrift, deren Inhalt *N(ewton) Antiqu. of Ionia IV note* nach S. 30 wiedergibt (= A). Davon ist bei der NO-Ecke des Tempels ein Stück wiedergefunden: links und hinten gebrochen, h. 0,23, gr. L. 0,36; BH. 0,05; Apices, unsichere Schrift (= B). Vgl. *Priene* 110. Erg. von Prott.

A) *a dedication in Greek by Marcus Antonius Rusticus, son of Marcus, of the three steps, τριβασμός, to Athene Polias and Augustus.*

B) [Μάρκος Ἀντώνιος] Μάρκο[u υἱὸς 'Ρούστικος τὸν τρίβασμον Ἀθηνᾶι]
[Πολιάδι καὶ Αὐτοκράτορι Καίσαρι Θεοῦ υἱῷ Θεῶι Σεβαστῶι].

Die 99 Buchstaben der Inschrift passen gerade auf die etwas über 6 m breite Oberstufe, da die erhaltenen 5 Buchstaben Μάρκο 0,30 Raum einnehmen. Diese werden von dem Namen des Vaters stammen, da nach dem O Fuge ist. Die Zeichnung in den *Antiq. of Ionia IV* Tafel XV, nach welcher

die Oberstufe aus 4 Blöcken gebildet war, stimmt dazu, vorausgesetzt, daß der erste Block links etwas kürzer als das Mittel (1,50) war. P.

Das Adjektivum τρίβασμος ist etwa durch οὐδός zu ergänzen.

160. Inv. 97. Basis, oben und unten mit Anschlußfläche mit je einem Dübelloch, unten bereits Profil; hinten gebrochen. L. 0,435, h. 0,815, gr. T. etwa 0,215. In der oberen Anschlußfläche steht nahe dem Rande ein Δ. BH, ZA 0,015. Feine, sehr regelmäßige Schrift, vermutlich von dem Steinmetzen des Dekrets für Ἀπελλίς Νικοφώντος Nr. 4. *Sch, P.* Abkl.

[Μ]ενέδημος Εὐμένου[ς]
 Νικοῦν τὴν θυγατέρα
 [ι]ερησαμένην Ἀθηνᾶι
 Πολιάδι.

Statue einer Priesterin aus dem IV. Jahrh. v. Chr.

161. Fragment einer Statuenbasis vom Athenatempel; h. 0,25, gr. L. 0,33. Links Anschluß, rechts Bruch. Große, 0,065 hohe Buchstaben, wahrscheinlich Augusteischer Zeit. *Brit. Mus. CCCCXXIX.*

— — Ἀθη]νᾶι Πο[λιάδι].

Vom η rechte Hasta erhalten.

II. Dann Z. 2. 3 sehr zerstört und unsicher. In 2 hat *P.* ΓΜΟΙ . . . / C . Κ . gelesen. Z. 3: [Γερμ]ανικ[ο]ῦ [Αὐ]τοκρά[το]ρος. Das ρος steckt vielleicht in dem ὄρος von III.

III. Endlich hat man unter teilweiser Beseitigung von II. nochmals

Z. 4: Ἀθηνᾶς ὄρος

darunter geschrieben; das erste Wort mit Σ, das zweite mit C.

In II. könnte es sich wohl um Domitian handeln; s. Nr. 227.

169. Aphrodite.

Inv. 229. Stein in der Form einer roh gearbeiteten, unvollendeten Säulentrommel, h. 0,90, unterer Dm. 0,70; oben ein 0,11 breiter Streifen glatt angearbeitet (Dm. 0,58), in dessen Oberseite ein 0,09 langes, ovales Dübelloch sich befindet. Auf dem Streifen die Inschrift. Rohe Buchstaben der Kaiserzeit, BH 0,025—0,035. Gefunden in der Theaterstraße an der großen Terrasse im Westen, zwar nicht in situ, aber wegen des erheblichen Gewichtes schwerlich weit verschleppt; der Stein scheint also ein primitiver Straßenaltar zu sein. Am Fundort geblieben. *W.* *P.*

Ἀφροδίτη
Ἐπήκοος.

170—173. Demeter.

170. Inv. 284. Marmorne Basisplatte, in zwei Teile gebrochen, unten, rechts und hinten rauh, links glatt; der untere Teil der Vorderseite springt im stumpfen Winkel zurück. Auf der Oberseite sieben Dübellocher; in einigen noch Blei mit Eisennagel. L. 0,93, h. 0,10, t. 0,35. Schrift des II. Jahrh. v. Chr., Apices. BH und ZA 0,015. Gefunden im Demeterbezirk (Priene 147 ff.). *P.* Abklatsch des rechten Stücks.

ἱερὴ Τυριννῶ Ἐπαμείνωνος καὶ Φράττις Πυθοτίμου
ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ Ἐπαμείνωνος εὐχὴν.

ἱερῇ = ἱερέῃ. Bechtel zu *SGDI* 5437. Τυριννῶ vgl. Τύριννα Kaibel *Epigr.* 224,40, wo man Γύριννα vermutet hat. Auch hier schlägt *Will.* Τυριννῶ vor, vgl. die Lesbierin bei Sappho fr. 76 (*PLG*⁴).

171. Inv. 285 oder 286. Säule von 1,28 H., 0,565—0,61 Dm.; auf der Demeterterrasse gefunden. Schrift durch Verwitterung fast ganz unkenntlich gemacht: BH etwa 0,015. Rechts scheinen die Zeilen zu enden; doch kann an einigen Stellen auch Zerstörung der Oberfläche vorliegen. Vorläufige Abschrift von *P.*, Abklatsch (der wenig ergibt).

— — — — — ν αὐτῆς
— — — Ἀπιων καὶ τῶν πρὸς
[— — — εἰς τοὺς θεοὺς κε
[— — — Κ]όρηι ἐν . . . χωσί
5 [— — — θεοῖς, ὧν ἐκαλλιῶ-
— — — — — ον[α] λευκὸν ΕΙΝΕΑ (?)
— — — Α, μηκωνίδᾳ ΛΓΥ
— — — καὶ τῷ ἀστῶ[ι]
— — — οἱ πάντας ὑπο . . . ωι
10 — — — καὶ τὰς θυ[σίας]
[— — — τ]ῇ Κόρηι κ[α]θό[τι]
— — — στεφ[α]νοι(?) ΕΓ — —
— — — τῶν αὐ[τῶν] — —
— — — — —
(frei)

3 Ende KE oder PE 7 Es wird sich um μηκωνίδες ἄρτοι handeln; vgl. Alkman fr. 74 b bei Athen. III 111 a. Bei ΛΓΥ denkt man an Ἀγυ[τεῖ].

172. Inv. 285 oder 286. Zylindrische profilierte Basis; H. 0,705, Dm. 0,78. Gute, aber schlecht erhaltene Schrift des vierten oder dritten Jahrh. v. Chr., A Σ . Gefunden vor dem Eingange des Demeterheiligtums; *Priene* 148, Abb. 119A (des Planes). *P.*, kein Abklatsch.

.. II . ONΛΞO . Ϛ . . ΛΙΙ / O
 .. II . OΛΓO / . ΤΝΗ
 [ιερ]ῇ Δήμητρος καὶ Κόρης.

Z. 1. 2 etwa: — ονασὼ [Ε]ϋ[θυσ]δῆ[μ]ο[ν], Κρ[ι]τ[ι]όλ[ε]ω [δὲ γυν]ή.

173. (Ohne Inv.) Profilierte Basis mit Vertiefung für die Plinthe einer Frauenstatue, die an derselben Stelle, vor dem Eingange zum Heiligtum der Demeter und Kore, gefunden ist. L. 0,94, h. 0,565, t. 0,85. Gute Schrift der ersten Hälfte des dritten Jahrh., BH, ZA 0,016. *Priene* 147 Abb. 118; 150 Abb. 120 (*SGDI* 5584). *P.* Original in Berlin, Nordwand des Architektursaals des Pergamonmuseums.

Νι[κ]ησὼ Ἰπποσθένους,
 Εὐκρίτου δὲ γυνή,
 ἱερῇ Δήμητρος καὶ Κόρης.

Dargestellt ist nach Tracht, Haltung und Fassung der Inschrift die Priesterin, nicht eine der Göttinnen.

174—178. Dionysos.

174. Inv. 334. Stele oben und unten profiliert, mit Zapfen; h. 1,77, l. 0,475—0,53, t. 0,13. Sehr regelmäßige Schrift (in einer Kolumne) nach vorgezeichneten Linien, noch des II. Jahrh. v. Chr.; BH und ZA 0,01; Z. 1: 0,015; A, B mit zwei getrennten Bogen, M Γ Σ Ϛ Ω mit vollem Kreis. Bemerkenswert sind die größeren Zwischenräume zwischen manchen Wörtern; besonders Z. 26. 27, die an die rhodischen Künstlerinschriften um 100 v. Chr. gemahnen. Der Stein war in der Nähe des Marktes verbaut und ist erst in Berlin durch den Bildhauer Freres vom Sinter gereinigt. *P.*

Διαγραφὴ Διονύσου Φλέου.

Ἀγ[α]θῇ Τύχῃ· ἐπὶ τοῖσδε πωλοῦμεν τὴν ἱε-
 ρωσύνην τοῦ Διονύσου τοῦ Φλέου· ὁ πριάμε-
 νος ἱερίσεται χρόνον ὅσον ἅμ βιοῖ, ἱερίσε-
 5 [τ]αὶ δὲ καὶ τοῦ Διονύσου τοῦ Καταγωγίου·
 ἄ[τ]ελῆς δὲ ἔσται καὶ τοῦ σώματος· εἶναι
 δὲ αὐτῷ καὶ ἐμ πρυτανείῳ καὶ ἐμ Πανωνί-
 ωι σίτησιν πάσας τὰς ἡμέρας· λήψεται δὲ ὦν
 πόλις θύει σκέλος γλῶσσαν δέρμα παρὰ βω-
 10 μοῦ μοίρας· παρέξεται δὲ θύα οὐλὰς λιβανω-
 τὸν ἔλατρα βοῖ μὲν ἐκ τεταρτέως, προβάτῳ δὲ
 ἕξ ἡμῆκτου, γαλαθηνῷ δὲ ἐγ δύο χοινίκων·
 εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ ἐμ προεδρίαὶ
 καθῆσθαι καὶ στολὴν ἔχειν ἣν ἅμ βούληται καὶ
 15 στέφανον κισσοῦ χρυσοῦν· θύσει δὲ καὶ τὰς θυ-
 σίας τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ τῷ Διονύσῳ τῷ Μελ-
 πομένῳ καὶ λιβανωτὸν ἐπιθήσει καὶ σπονδα-
 χήσει καὶ τὰς εὐχὰς εὐξεται ὑπὲρ τῆς πόλεως
 τῆς Πριηνέων· ἐχέτω δὲ καὶ στολὴν ἣν ἅμ βού-

20 ληται καὶ στέφανον χρυσοῦν μῆνα Ἀθηναίων
 καὶ Ἀνθεστηριῶνα, καὶ τοῖς Καταγωγίοις καθη-
 γήσεται τῶν συγκαταγόντων τὸν Διόνυσον,
 στολὴν ἔχων ἣν ἂν θέλῃ καὶ στέφανον χρυ-
 σοῦν· ἐὰν δὲ ὑπὲρ ἑξακισχιλίας δραχμὰς
 25 εὖρηι ἢ ἱερωσύνη, καὶ ἀτελῆς ἔσται ὁ πριάμενος
 λαμπαδαρχίας ἀγωνοθεσίας ἵπποτροφίας
 ἀρχιθεωρίας γυμνασιάρχίας· ἐὰν δὲ ὑπὲρ μυ-
 ρίας καὶ δισχιλίας δραχμὰς ἀγοράσῃ, ἀτελῆς ἔσ-
 30 ται καὶ τριηραρχίας καὶ οἰκονομίας καὶ νεωποῖας
 καὶ προεισφορὰς χρημάτων· καταβαλεῖ δὲ ὁ πριά-
 μενος τῷ νεωπότῃ τὸ μὲν ἐπιδέκατον παρακρή-
 μα, τῆς δὲ λοιπῆς τιμῆς τὸ μὲν ἡμισυ μηνὸς Με-
 ταγαιτωνίου ἔτους τοῦ αὐτοῦ, τὸ δὲ ἡμισυ μη-
 νὸς Ἀνθεστηριῶνος ἐπὶ στεφανηφόρου Κλεο-
 35 μένου· Ἐπρίατο Ἀθηνόπολις Κυδίου δραχμῶν
 μυρίων δισχιλίων δύο καὶ τοῦ ἐπιδεκάτου δρα-
 χμῶν χιλίων διακοσίων ὀβολοῦ χαλκῶν
 τριῶν.

32ff. Der Zehnte ist sofort zu zahlen, die erste Rate im Metageitnion, im letzten Monate des alten Jahres, die zweite im Anthesterion, dem sechsten Monate des neuen. Die Kaufsumme beträgt 2 Drachmen mehr als die höchste in Z. 28 angegebene, nämlich 12002 Drachmen; das Zehntel davon ist 1200 Dr. 1 Obol 3 Chalkoi. Somit sind 2 Dr. = 10 Ob. + 30 Ch., 1 Dr. = 5 Ob. + 15 Ch., was die Rechnung 1 Dr. = 6 Ob. zu 15 Ch. (das Wahrscheinlichste; so Winnefeld); oder = 8 Ob. zu 5 Ch. oder = 10 Ob. zu 3 Ch. ergibt.

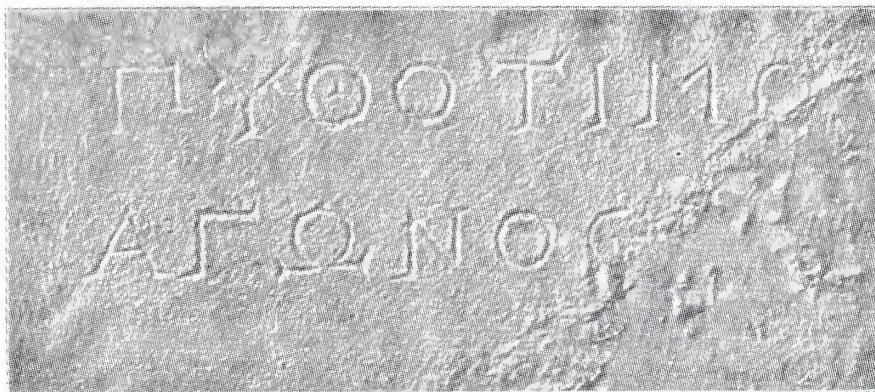
Dazu bemerkt B. Keil etwa folgendes: „Die Einteilung des Obol in Chalkoi ist ganz verschieden. In Delphi, Delos, Orchomenos ist 1 Obol = 12 Chalkoi, in Argos mindestens = 16 Chalkoi, in Epidauros sicher mehr als 10 Chalkoi. Vgl. *Hermes* XXV 1890, 610f. *Ath. Mitt.* XX 1895, 64 Anm. (daraus Fränkel *IG IV* p. 325); *Hermes* XXIX 1904, 650. Das von Kubitschek *REne.* 2 III 2099 angeführte Zeugnis des Diodor ἐν τῷ περὶ σταθμῶν (vgl. Hultsch *Metrol. Script.* I p. 157 [299,25]) ist nichts. Hultsch *Metrolologie* 2 133,4 korrigiert fälschlich die

Pliniusstelle, die einen Ob. = 10 Chalkoi angiebt; dies wird schon durch Brandis *Münzwesen Vorderasiens* 293 widerlegt, der selbst aber mit der Angabe, daß in Ägypten 1 Ob. = 10 Chalkoi nachgewiesen seien, irrt; dort ist sicher C = 4 Chalkoi = 1/2 Obol.“

11 Das Wort *ἐλατρον* ist aus den Satzungen der mile-sischen Sänger bekannt: *ἐπέπεσεν τὰ ἐλατρα ἔξ ἡμεδίου τῶ πολλῶνι πλακούντινα* (v. Wilamowitz *SBAk. Berl.* 1904,

630. 633 *SGDI* 5495), sonst *ἐλατήρ*, vgl. Dittenberger *Syll.* 2 617,9 *ἐλατήρ ἔξ ἡμέκτου* [σπ]υρῶν aus Kos; 439,7 (Demotio-niden von Dekeleia). 29 Die *τρηραρχία* war seit Jahrhunderten illusorisch, da Priene schon längst keine Flotte mehr gebaut haben wird. Bei Lade hatte es noch 12 Schiffe. Man sieht, in wie alte Zeit der Kern der Urkunde hinaufreicht (*Wil.*). 35 Athenopolis, Sohn des Kydimos s. Nr. 107. 177; sein Vater vielleicht Nr. 162 *Κύδιμος Ἀθηνοπόλιος*.

175. Inv. 3. „Wir fanden die Teile des Altar-Oberbaues in der Orchestra liegend und bauten sie wieder in alter Ordnung auf. Der Altar ist, an der Deckplatte gemessen, 1,65 l., 0,93 b. und mit der Unterstufe 1,38 h. Die Vorstufe ist 0,346 l. und 0,185 h. Auf der Stufe erhob sich zunächst eine profilierte niedrige Basis. Hierauf folgt der 0,595 hohe eigentliche Altarblock, von dem noch etwa zwei Fünftel erhalten sind. Er trägt auf der Orchestralseite die folgenden Inschriftreste“ (*Priene* 241 Abb. 237 gibt die Schrift) hier wiederholt. Schrift wie im rhodischen Schiedsspruch, also Anfang des II. Jahrh. v. Chr. (oben Nr. 37). *Sch, P.*

Πυθότιμο[ς — — —]
ἀγωνοθε[ετήσας Διονύσῳ].

Πυθότιμος auch Nr. 162.

176. Inv. 4. Auf der Vorderseite jedes der 5 Thronessel der Proedrie des Theaters, zwischen Sitz und Beinen. Vergl. *Priene* 242 Abb. 239. Regelmäßige Schrift mit breiten schwalbenschwanzförmigen Enden, II. Jahrh. v. Chr., BH und ZA 0,015. *Sch, P.* Abklatsch.

Νύσιος Διφίλου
ἀγωνοθετήσας
Διονύσῳ.

177. Inv. 10. Rechteckiges Marmorpostament mit merkwürdigen, für die Ableitung von Flüssigkeiten dienenden Ein-arbeitungen auf der Oberfläche; l. 0,41, h. 0,90, t. 0,75, von Wolters als Wasseruhr erkannt. *Priene* 239f., Abb. 235. Gute Schrift II. Jahrh. v. Chr., BH und ZA 0,015. Gefunden am Westende der Proedrie des Theaters. *Sch, P.* Abklatsch.

Ἀθηνόπολις Κυδίου
ἱερητεύων Διονύσῳ.

„Wahrscheinlich ist es derselbe Athenopolis, der auf der Westwand der nördlichen Markthalle etwa um 100 v. Chr.‘ [eher schon um 130] ‚ein Ehrendekret erhielt‘ (Nr. 107). Er war Priester des Dionysos Phleas; s. Nr. 162. 174.

178. Inv. 6. Zylindrische, oben und unten profilierte Basis, h. 0,97; Dm. ohne Profile etwa 0,50. BH 0,02; ZA 0,01. Breite, tiefe Schrift II. Jahrh. v. Chr., A Γ Σ. Gefunden am Ostende der Proedrie des Theaters in situ. Am Fundort geblieben. *Priene* 232. *Sch, P.* Abklatsch.

Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου τοῦ
Ἀπολλοδώρου ἀγωνοθετήσας
Διονύσῳ.

179—181. Hermes (und Aphrodite).

179. Inv. 145. Unverzierte Basis, l. 0,88, h. 0,51, t. 0,42. Auf der Oberseite sind zwei quadratische Einarbeitungen, 0,24 l. und breit, 0,09 tief, zur Aufnahme zweier Hermen. Gute, breite und tiefe, einfach gleichmäßige Schrift noch des IV. Jahrh., στοιχηδόν: BH 0,02, ZA 0,015. Gefunden im westlichen Teile des Marktes. Am Fundort geblieben. Vgl. *Priene* 207*.

Ἀγορηνομήσας
Παυσανίας Δημητρίου
Ἑρμῆι.

180. Inv. 119. Zwei zusammenpassende Bruchstücke eines marmornen Diskos von 0,30 Dm., 0,35 (in der Mitte) bis 0,02 (am Rande) Dicke. Im Rande eine eingearbeitete Furche; auf der Oberfläche fünf konzentrische Kreise um ein 1 cm tief eingebautes Mitteloch; auf der Rückseite zwei Löcher von 0,01 Tiefe und dazwischen ein flacheres, kleineres Loch. Zwischen Γ und Μ von Z. 2 erhalten der Rest eines durch die Scheibe durchgehenden Loches; hier befestigt hing sie so, daß man die Inschrift bequem lesen konnte. BH 0,015. Gefunden im Brunnenhäuschen. In Berlin.

Ἀπολλ — — ἀν-
δρου ἀγο[ρανο]μήσας
Ἑρμῆι.

181. Inv. 279. Hermenbasis, l. 0,70, h. 0,25, t. 0,63, mit rechteckigem Einsatzloch von 0,31 : 0,22. Vorderseite stark beschädigt. Schrift um 300 v. Chr. (P), BH 0,025. Gefunden in situ beim Ablaufe des Stadion, an der Stützmauer des Gymnasion. Am Fundorte geblieben. Sch, P. Teil-Abklatsch. Vgl. Priene 262 unten.

[Auf der Stele: ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος]
Auf der Basis: [γυμν]α[σφα]ρχήσα[ς]
Ἑρμῆι.

Z. 2 nach Sch; P hat nur X. < A gesehen.

182. Inv. 233. Tisch aus Marmor, links und rechts massiv herausgearbeitete Beine; Oberseite mit erhöhtem Rande, oben bestoßen, unten gebrochen, hinten roh hergerichtet zum Einlassen in ein anderes Werkstück. Gr. H. 0,16, l. etwa 1,00, t. 0,40. Schrift des III. Jahrh. v. Chr., A, Ξ, BH 0,02—0,03, ZA 0,015. Gefunden in zwei Stücke zerbrochen in den Haustrümmern etwa 20 m südlich der Westtorstraße, etwa 120 m östlich vom Westtor. Vermutlich vom Markte verschleppt. Am Fundorte geblieben. P. Abklatsch.

..... λίου, φυλῆς
Αἰγεῖδος, ἀγορ[α]νομήσας Ἑρμῆι.

2 Den Ansatz des dritten α bezeugt P, also nicht ἀγορη-, wie Nr. 179.

183. Inv. 228. Unprofilierte Basis, oben glatt, ohne Spuren eines darauf befestigten Steines oder sonstigen Gegenstandes; rechts und links fein, hinten roh bepickt, l. 0,615, h. 0,11, t. 0,32. Zierliche Schrift, von Sch mit den Dekreten des IV. Jahrh. im Pflaster der Hauptkirche (also etwa Nr. 2, 3, 4, 6) verglichen; BH 0,012, ZA 0,01. Die Nebeninschriften (A und C) sind 0,05 h. Gefunden in den späten Bauten bei der Hauptkirche; jetzt vor deren Eingange. Sch, P. Abklatsch. Vergl. Priene 207*.

ἡ βουλῇ. Λυκομήδης Πολυστράτου ὁ δῆμος.
ἀγορανομήσας
Ἑρμῆι καὶ Ἀφροδίτῃ.

Z. 1 ΓΘΛ.

184—191. Zeus.

184. Inv. 102. Kleiner Marmoraltar, hinten rauh, an den übrigen Seiten oben und unten profiliert, l. 0,15, h. 0,30; Schrift mit starken Apices nicht vor dem I. Jahrh. v. Chr., A; BH 0,01—0,017, ZA 0,05. Gefunden vor der Ostfront des Asklepieion. Im Museum. W, P. Abklatsch.

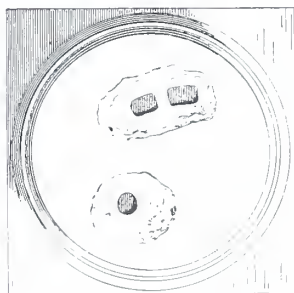
Διὸς
Αἰθρίου.

185. Inv. 199. Altar, oben bestoßen, unten profiliert, l. 0,24, h. 0,23. Schrift frühestens I. Jahrh. v. Chr., A, H und H, O, Σ, Ω. Gefunden in Turuntsch vor der Höhle beim Gehöft des Panagiotes Kypraios; jetzt über einer Tür dieses Gehöfts umgekehrt eingemauert. W, P.

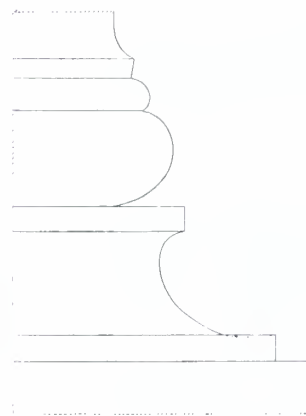
(Lorbeerkranz.)

Θεμιστοκλῆς
Μενάνδρου
Δι' Αἰθρίωι
εὐχὴν.

186. Inv. 135. Runde, oben und unten fein profilierte Basis mit den Standspuren einer Bronzestatue. Dm. 0,82, h. 0,79. Schöne, regelmäßige Schrift des II. Jahrh. v. Chr. mit starken Querstrichen an den Enden, A, Γ, Σ. Bemerkenswert Β und (meist) Κ. BH 0,02, ZA 0,025. Gefunden in situ an der NW-Ecke der Agora, beim Ausgang zum Tempel. W, P. Abklatsch.

Βασιλείδης καὶ Καλλινίκη
τὸν αὐτῶν πατέρα
Ἀπολλόδωρον Ποσειδωνίου
ἱερητεύοντα Βασιλεῖ
καὶ Κούρησιν.

Zeus Kρηταγενής und Kureten in karischen Städten verehrt: Le Bas III 338. 394. 406. Aus der Zeussage entwickelt der jugendliche, spielende Götterkönig Dionysos-Zagreus, der von den Kureten umgeben ist, in der orphischen Lehre; Lobeck Aglaoph. 552 ff. Kern Hermes XXV 1890, 4 ff. P. Beziehung zwischen dem Namen Βασιλείδης und dem Βασιλεύς möglich; vgl. die Basiliden in Ephesos. Ἀπολλόδωρος Ποσειδωνίου im Rhodierschiedsspruch Nr. 37,17 genannt mit einem Adoptivvater Ἀρτεμίδωρος. Doch kann es natürlich derselbe sein.

187. Inv. 5. Zwei ephreugeschmückte profilierte Basen von Bronzestatuen auf den Abschlußpfeilern der beiden Parodoi des Theaters, l. 0,84, h. 0,57, t. 1,05. Ziemlich gute, stattliche Schrift des II. Jahrh. v. Chr. mit beträchtlichen Apices; A, etwas kleineren O, Γ, Σ; BH 0,02, ZA 0,025. Gefunden in situ. Sch, P. Abklatsch. Vgl. Priene 238 f. Abb. 232.

Westliche Parodos:

Κλέανδρος Καλλιστράτου,
φύσει δὲ Ἀλέξιδος, στεφανηφορήσας
Δι' Ὀλυμπίωι καὶ τῷ δήμωι.

Östliche Parodos:

Κλέανδρος Καλλιστράτου,
φύσει δὲ Ἀλέξιδος,
στεφανηφορήσας Δι' Ὀλυμπίωι
καὶ τῷ δήμωι.

Der Kranz des Stephanephoren gehörte dem Zeus Olympios; vgl. Nr. 108,254 und Nr. 142.

188. Inv. 68. Basis, ringsum und hinten gebrochen; gr. L. 0,26, gr. H. 0,20, gr. T. 0,15. BH 0,025, ZA 0,015. Gute Schrift des IV. oder III. Jahrh. v. Chr., mäßig verbreiterte Strichenden. A, Σ. Gefunden beim Propylon des Athentempels. In Berlin. *Sch, P.* Abklatsch.

[ὁ δαῖνα τοῦ δαῖνος]
[στεφανηφορήσας
Διὶ Ὀλυμπίῳ].

189. Inv. 169. Gut gearbeitete unprofilierte Basis mit Standspur einer Bronzestatue; rechts gebrochen; gr. L. 0,35, H. 0,215, T. 0,82. Schöne, tiefe Schrift, an die Weihinschrift Alexanders d. Gr. erinnernd, mit wenig verbreiterten Strichenden. A, Σ, Υ. BH 0,027, ZA 0,015. Gefunden an der Westtorstraße südlich der Athenaterrasse, vielleicht von dieser herabgestürzt.

Χρυσ — — —
Ἡρομ — — —
στεφανηφορήσας]
Διὶ Ὀλυμπίῳ].

Gehört trotz gewisser Ähnlichkeit der Schrift nicht mit Nr. 188 zusammen.

190. Inv. 66. Hausaltar, oben gebrochen, unten profiliert, gr. H. 0,68, l. 0,35. Schrift regelmäßig, Π, wohl II. Jahrh. v. Chr. Gefunden im Korridor des besterhaltenen Privathauses südöstlich vom Athena-Propylon. *Sch, P.* Abklatsch.

[Διὸς Ὀλυμπίου.

Vom A noch ein kleiner Ansatz erhalten.

191. Inv. 270. Hausaltar, h. 0,65, l. etwa 0,33. Flüchtige späte flache Schrift, BH Z. 1: 0,03, Z. 2: 0,015—0,02. Π C Υ. Verbaut in den späten Zwischenmauern im Peristyl des Musterhauses in der Theaterstraße.

Ὀλυμπίου
Διός.

192. Heros.

Inv. 149. Runder Altar, oben schlecht profiliert, unten gebrochen. Oben saß noch ein zweiter Profilstein (Metallplatte nach *P.*) auf, mit zwei Bohrlöchern befestigt. Dm. 0,60, h. 0,60. Gezierte Schrift der Kaiserzeit, BH 0,04. Gefunden vor der Südhalle des Marktes. Am Fundorte geblieben. Vgl. *Priene* 212.

Ἡρωι.

193—195. Isis, Sarapis u. a.

193. Inv. 219. Marmorner Altar, profiliert, oben geraut; h. 0,68, l. 0,39, t. 0,39. Schrift nach *Sch* noch III. Jahrh., mit großen Querstrichen; A, Β, Σ meist mit parallelen Schenkeln. Gefunden im Heiligtum der ägyptischen Götter. Am Fundort geblieben. Vgl. *Priene* 165,1.

Ἰσιδος
Σαράπιδος
Ἀνούβιδος.

194. Inv. 221. Runder, profilierter Altar, h. 0,59, Dm. etwa 0,52. Oben rundes Loch zur Befestigung noch eines Stückes; Unterseite leicht gehöhlt. Breite unelegante Schrift mit sehr verdickten Strichenden, kaum vor 100 v. Chr., A, O, Π, Σ, Ω. Gefunden am Fuße der Isis-Terrasse unter deren Bautrümmern; jetzt auf der Terrasse. W, *Sch, P.* Abklatsch. Vgl. *Priene* 165,2.

[ὁ δαῖνα]
Ξα[νθίππου] νε-
ωκορῶν Σαράπιδι
Ἰσιδι Ἀνούβιδι
Ἄρποκράτει Ἡρα-
κλεῖ Ἀνικήτῳ.

1 Am Anfang freier Raum von 2—3 B., dann zerstört. 2 Vom ersten N ist die erste Hasta erhalten: von den folgenden Buchstaben, besonders π, ου, glaubt man Spuren auf dem Abklatsche zu sehen.

195. Gesetz über den Kultus der ägyptischen Götter.

Inv. 217. Marmorblock, links Rand, sonst Bruch, h. 0,66, l. 0,26, gr. T. 0,32, gefunden in einer späten Hausmauer dicht beim Isisaltar; höchst wahrscheinlich Stück einer Ante des Propylon oder der Halle des Isisheiligtums. Kleine, zusammengedrückte Schrift, um 200 v. Chr.; BH 0,009, ZA 0,006; sehr verwittert. Am Fundort. W, P. Drei Abklatsche, die mehrfach versagen. Priene 165 (Z. 9—15).

- [— — — — — τῷ Σαράπιδι καὶ]
 [τῇ Ἰσιδι καὶ τοῖς θεοῖς τοῖς συννάοις (?) μηνὸς —]
 [. ἐῖκάδι συντ[ελ — — — — —]
 [. ὁ νεω]πόης εἰς τὴν θ[υσίαν(?) — — — — —]
 5 [. δίδ]οσθαι εἰς τὸ ἱερὸν (?) — — — — —
 Εἰ / (?) ὡς δραχμὰς τέσσερ[ας — — — — —]
 [. καὶ εἰς θυσίαν τῷ Σαρά[πιδι καὶ τῇ Ἰσιδι καθ' ἑ]-
 [κα]στον ἐ[ν] αὐτὸν μηνὸς Ἀπατουριῶ[νος — — — — —] δρα-
 [χμ]ὰς δύο· θύσει δὲ ὁ ἱερεὺς τῷ Σαρά[πιδι — — — — —]
 10 [καὶ τῇ Ἰσιδι τῶν νομιζομένων νοσ[σῶν τὰ σκέλη ἐπὶ]
 [τ]ραπέζ[ης]· συντελ[έσει] δὲ καὶ τὰς λαμπάδας τῷ τε]
 Σαράπιδι καὶ τῇ Ἰσιδι καὶ τοῖς θεοῖς τοῖς συννάοις(?)
 καὶ τὴν λαμπαδείαν τῇ θεᾷ καθότ[ι προσήκει· δώσει]
 δὲ ὁ ἱερεὺς καὶ τῇ λαμπαδείᾳ τὸν — — — — —
 15 ὡς [λαμπ]άδας ταλαντιαίας δύο· θύσει δὲ ὁ ἱερεὺς]
 καὶ τῷ [Α]πιδι ἐν τοῖς χρόνοις τοῖς νο[μιζομένοις —]
 ΣΕΙΜΩΛ. ΔΙ [κα]θότι νομίζεται ὁ κ[α]θιστ[άμενος νόμος(?)·
 θήσει [δὲ] ὁ νεωπόης ἀπὸ τοῦ ἑξαρουμ[ένου] μέρους κρη-
 θῶν τε[ταρ]τῇ πυρῶν [τε]ταρτ[έ]ας δύο Υ — — — — —
 20 ΑΗΝ χαλκῶν ἐπ[ὶ] ὀβολουῖς· παρε[χ]έ[τω] δὲ ὁ νεωπόης καὶ]
 τὸν Αἰγύπτιον τὸν συντελέσοντα τῇ[ν] θυσίαν ἐμπείρως·
 μὴ ἐξέστω δὲ μηθὲν ἄλλω ἀπείρως τῇ[ν] θυσίαν ποεῖν τῇ]
 θεᾷ ἢ ὑπὸ τοῦ ἱερέως· εἰ δὲ τις ἄλλος ἀπ[είρως] ποιῇ, ζημιούσ[θ]-
 [θ]ῶ δραχμὰς χιλίας καὶ ἔστω φάσις αὐ[τοῦ] πρὸς τοὺς ἄρ[χ]-
 25 χον[τας]. [Γ]έ[ρα] λήψεται τῶν θυο[μέ]ν[ων] ἱερῶν — — — — —
 τοῦ καὶ ἐπίσπονδον οἴνου καὶ Γ — — — — —
 μένων καὶ τραπεζῶν τῶν κοσμουμένων [— — — — —] τεταρ-
 τῇ, ἀπὸ δὲ τῶν τραπεζῶν ὧν ἂν δημ — — — — —
 [τ]οῖς κατεχομένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ· τέ[λεα] δὲ λήψεται]
 30 ὁ ἱερεὺς παρὰ τοῦ νεωποίου καὶ τ[ὸ] ἀργύριον? — — — — —
 τὸ τεταγμένον κατὰ τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς λογείας(?),
 ἥτις μηνὶ Ἀπατουριῶνι τῇ εἰκάδῃ γίνεται — — — — —
 νοῦ [δ'] αὐτῷ ἑξαι[ρε]ῖσθαι ἔχο[ντι — — — — —] λήψε-
 [τ]αι δὲ ὁ ἱερεὺς καὶ παρὰ τῶν — — — — —
 35 σάντα ΣΙΟΙΑ? ἔστωσαν — — — — —
 [τὸ ἱερ]ὸν καθαίρετω νοσσ[ῶνι] — — — — —
 τὰ δὲ ἐκ τοῦ θησαυροῦ γενόμενα δεδόσθω ὑπὸ τοῦ]
 [ιερέ]ως τοῖς θεοῖς — — — — —

Lesung wegen Kleinheit und Verwaschenheit der Schrift vielfach sehr unsicher. P hat oft mehrere Möglichkeiten zur Auswahl gestellt. 5 δίδ]οσθαι P; O sehr klein und unsicher, so daß selbst ὄσαι denkbar wäre (nach Abklatsch). 17 ΜΩΛ. ΔΙ. Auch ΜΥΛ usw. denkbar. 20 ΑΡΝΟΛΚΩΝΙΤΤΟ ΒΟΛΟΥΣ P. Man vermutet δραχμῶν χαλκῶν usw. 24 φάσις

von Kern gefunden; vgl. *IMagn.* 100b 35. 28 Ende sehr unsicher. 35 sehr unsicher: ΟΣΑΝΤΑΛΛΣΤΟΙΑΦΙΩΤΩΣΑ P. 37 Vergl. die Thesauren der ägyptischen Götter im thessalischen Larissa *Bull. hell.* XIII 1889, 392,8 (von Kern erkannt) und in Thera *IG XII 3*, 443; Graeven *Arch. Jahrb.* XVI 1901, 160ff.

196. Naulochos (um 350 v. Chr.).

Inv. 333. Reste einer Bildnische an der Westseite eines großen Turmes neben dem 'Quellentor'. In ihr befand sich ehemals ein Relief. Über diesem ist die Inschrift in gleichmäßig breiten und tiefen, regelmäßigen Buchstaben eingehauen. BH 0,012—0,015, ZA 0,01. Chandler *Inscr. ant.* 1774, 13 XXXVII (daraus andere; Boeckh *CIG* 2907); Le Bas-W. III 186 und Foucart *Rev. crit.* 1879 I 31 nach Abklatsch (Ross *Arch. Aufs.* II 582f.; Kaibel *Epigr. gr.* 774; Congny *App. Anth. Pal.* I 103; Bechtel *I. Ion. Dial.* 141; Hoffmann *Epigr.* 329); *Priene* 44f. nach neuer Lesung; vgl. Tafel VI (Bechtel *SGDI* 5585). Vgl. G. Hermann *Defensio dissertationis de υπερβολῇ* 1835, 15f.; Meister *Jahrb. klass. Phil.* CXLIII 1891, 167f.; Blass *ibid.*

Ὑπνωθεὶς Φίλιος Κύπριος γένος ἑξαλαμῖνος
 υἱὸς Ἀρίστωνος Ναόλοχον εἶδεν ὄναρ
 Θεσμοφόρους τε ἄγνὰς ποτνίας ἐμ φάρεσι λεοκοῖς·
 ὄψεσι δ' ἐν τρισσαῖς ἥρωα τόνδε σέβειν
 ἥνωγον πόλειως φύλακοι χῶρόν τ' ἀπέδειξαν·
 ὦν ἔνεκα ἴδρυσεν τόνδε θεῖον Φίλιος.

Die Orthographie $\alpha\omicron = \alpha\nu$, $\epsilon\omicron = \epsilon\nu$ weist hoch hinauf in das IV. Jahrh., in die Zeit der Neugründung der Stadt. Philios aus dem kyprischen Salamis gekommen, sieht im Traume den Heros Naulochos (so die Früheren; Meister denkt an den Ort) und die beiden Thesmophoren Demeter und Kore. Diese drei befehlen den — hier dargestellten und vielleicht auf dem Relief genannten — Heros als Schützer der Stadt zu verehren.

Das tut Philios. Der ἥρωας als θεῖος d. h. θεός gerade wie in dem Orakel für Artemidoros aus Perge, in Thera auf Stein geschrieben (*IG* XII 3, 863 und Suppl. 1349) φράζουσ' ἀθάνατον [θεῖον] ἥρων Ἀρτεμίδωρον. ὁ πόλειως (Hoffmann) entspricht der Schreibung θεῖον. Über den Ort s. zu Nr. 1 und die Einleitung.

197. Pan.

Inv. 161. Unverzierter Altar aus Marmor, l. und t. 0,38, h. 0,31, Schrift des III. Jahrh. v. Chr.; h. 0,02—0,025. Γ Σ. Gefunden im Asklepieion; dort geblieben. *Sch., P.* Abklatsch. Vgl. *Priene* 139.

Πανός.

Kult des Pan mit dem des Zeus und der Hera vereint; s. Nr. 108, 201.

198. Πάντες θεοί.

Inv. 160. Quader einer Basis, oben profiliert, mit Standspuren einer Bronzestatue. Rechts und links Anschlußfläche. Die Inschrift steht unsymmetrisch am linken Rande der Vorderseite. In der Unterseite zwei Dübellöcher zur Verbindung mit dem Sockel. L. und t. 0,61, h. 0,31. Regelmäßige, einfache Schrift wohl des II. Jahrh. v. Chr.; $\Theta \Theta \vdash$ und $\vdash \Gamma \Sigma$. BH 0,02, ZA 0,015. Gefunden im byzantinischen Bollwerk beim Asklepieion; jetzt im Asklepieion. *Sch., P.* Abklatsch.

Λεοντίσκος
 Μητροφάντου
 τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα
 θεοῖς πάσι.

199—203. Poseidon.

199. Inv. 8. Hals einer großen Vase aus grobkörnigem weißem Marmor; gr. H. 0,29, oberer Dm. 0,63. Nach der Auffindung in mehrere Stücke zerschlagen. Elegante Schrift des III. Jahrh. mit mäßig verbreiterten Strichenden, $\Theta \Sigma \Gamma$: Zwischenräume zwischen den Worten. BH etwa 0,02, ZA etwa 0,01. Gefunden in der westlichen Parodos des Theaters. Im Magazin des deutschen Hauses zu Priene. *Sch., P.* Abklatsch.

θάλλος Μενεκλείους
 Ποσειδῶνι Ἑλικωνίωι.

200. Inv. 275. Linker Stein einer profilierten Basis, l. 0,65, h. 0,395. Rechts Anschlußfläche. Der Schnitt geht mitten durch das Ω. Breite, in der Mitte abgesenkte Schrift des II. Jahrh. v. Chr. BH 0,017. Eingebaut in den Fußboden eines der späten Häuser östlich vom Thesauros des Athenabezirks. *P.* Abklatsch.

Ἡγέλοχος Ἀθηναίου Ποσειδῶνι Ἑλικωνίῳ — — — — —].

201—203. Urkunden über den Verkauf des Priestertums des Poseidon Helikonios.

Vier Bruchstücke einer Stele, davon drei (*a—c*) im Bruch aneinander passend und in London zusammengesetzt (*Brit. Mus.* CCCXXVI*a*), das letzte (*d*) neu in Priene gefunden und dort im Museum (Inv. 73); alle vier gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. *a—c* als Ganzes h. 0,58, l. 0,46, gr. T. 0,15, links Rand, sonst gebrochen; *d* h. 0,40, l. 0,33, gr. T. 0,12, links Rand, sonst gebrochen. Elegante Schrift etwa um 200 v. Chr. BH und ZA 0,012. Die Zusammengehörigkeit ist durch die vorgeritzten Linien der Zeilen (in *d* noch drei leer unter dem Text) gesichert; das Stück *Brit. Mus.* CCCXXVI*b* (= 201 *e* dieser Sammlung), dem die vorgeritzten Linien fehlen, ist von Hicks fälschlich dazu gerechnet worden. Bearbeitet von *P.* Abklatsch.

- a* Ἀγαθῇ Τύχῃ ἐπὶ στεφανηφόρου τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ
 Κορυλᾶν μηνὸς Μ[εταγεινιῶν]ος τῇν
 ἱερωσύνην τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ἑλικωνίου ἐπρίατο
 Ἐπαμείνων Γ [— — δραχμῶν — — καὶ τοῦ]
 5 ἐπιδεκάτου δραχμῶν — — — — —].
- b* [Ἱερῆς]ετα δὲ τὸν βίον τὸν αὐτοῦ καὶ τὴν θυσίαν τῷ
 [Πο]σειδῶνι συντελεῖ κ[ατὰ τ]ο[ύς νόμους τοὺς ἱώνων], *c*
 ἀτελὴς δὲ ἔσται π[άντ]ω, καθάπερ Ἴωνες δεδώκασι καὶ ἐν
 [τῇ] στήλῃ ἀναγέγραπται, καὶ τὰ ἄλλα [ὅσα δέδοται ὑπὸ ἱώνων]
 10 [πάντα· ἐξ]είν[αι δὲ αὐτῷ] καὶ ἐμ πρυτάν[ει]ω καὶ ἐμ Πανιωνίῳ
 [σίτησιν, ὅταν πόλις ἱερὰ ποιῇ, καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀγῶ]-
 [σι πᾶσι στέφανον ἔχον]τι χρύσειον· ἐξείναι δὲ αὐτῷ ἐμ Πανι-
 [ωνίῳ καὶ στροφίσκ]ον φορεῖν χρύ[σειον καὶ — — — — —]
 [ἐμ Πανιωνίῳ· τὰ δὲ παρὰ ἱώνων — — — — —]
d 15 [. ἐ]πιπ[έμ]ματ[α] δὲ [παρέξει — — — — —]
 [ἐκ τεταρ]τέως ἑκατέρω ἱερ[είῳ] καὶ — — — — — τὸν
 [δὲ ἐ]ωνηκότα μήτε ἀφελέ[σθαι] μήτε ἐνεχυράσαι τὴν ἱερωσύνην
 [μήτ]ε τὰ διδόμενα γέρα ἀφ[αρεῖσθαι] μηχανῇ μηδεμιᾷ· ἐὰν δὲ τις
 παρὰ ταῦτα προθῇ καὶ τι τῶν δεδογμένων λύοι, ἐξώλης εἶη
 20 [κ]αὶ τὰ ἐκείνου πάντα· ἀτ[ελῇ] δὲ ἔστω καὶ τὰ τοῦ πατρός],
 ἕως ἂν ζῇ.

Die Stücke 201—203 ergänzen sich gegenseitig. Vieles hat schon *P.* gefunden; einiges *Wil.* und der Herausgeber hinzugefügt. *a* 2 Anf. < = K Hicks, Λ, Umschrift Δ *P.* Der Abklatsch spricht für Hicks.

c) Bruchstück, L. 0,31, H. 0,15, gr. T. 0,11. Schrift ganz ähnlich wie 201*a*, aber ohne vorgeritzte Linien und darum sicher nicht zugehörig. *Brit. Mus.* CCCXXVI*b*. *P.* Abklatsch.

{ — συ]γτελ — — — — —
 { — . αἰ]τιος γί[νε]σθ[αι] — — — — —
 — ὑ]ηται· ἀναγ[ρ]ά[ψαι] δὲ — — —
 { — . ἐν στήλ]ῃ λιθίνῃ, ἐν ἣ κα[ὶ] — — —
 { — ἀ]ναγεγράφ[θαι] — — — — —
 — συμ — — — — —

3 ANΛΓΙ Λ Hicks, daraus ἀναγ[γ]εῖαν].

202. Bruchstücke, die der Schrift nach zusammengehören. 1. Inv. 258, allseitig gebrochen, gr. L. 0,32, gr. H. 0,20 gr. T. 0,07, BH, ZA = 0,015. Gefunden östlich vom Theater. Die Schrift, namentlich das große P, erinnert an die des rhodischen Schiedspruchs. *P.* Abklatsch.

8, 9. *Brit. Mus.* CCCCXVII c und d. 8. gr. L. 0,19, gr. H. 0,23, gr. T. 0,06; 9. gr. L. 0,19, gr. H. 0,12, gr. T. 0,13. P, Abklatsche.

8. — — — θ[α — — — — — 35
 — — — [ιερ]ωσύ[νη — — — — —
 — — — [ιερ]ὰν ἐσχά[ραν — — — — —
 — — — — — σομένου με — — — — —
 — — — — — τω τῷ πριαμέ[νῳι — — — — —
 — — — — — ων ἢ κτηνῶ[ν — — — — — 40
 — — — — — ὀφε[ιλέτω? τ[ῷ — — — — —
 — — — — — γ καὶ φ — — — — —
 9. — — — εἰ ἐπικεχώ[ρηκε — — — — —
 — — — — — ἵνα εἰδῇτε — — — — —
 (Raum einer Zeile frei.)
 — — — — — ὕσαντος — — — — — 45
 — — — — — — — — — — — — — — —

44 eher T als Ξ.

10. Inv. 295. Gr. L. 0,24, gr. H. 0,22, gr. T. 0,09. Gefunden bei der Westecke der Nordhalle der Agora. P, Abklatsch.

— — — τοῦ μηνὸς] τοῦ Ἀθηναίων[ς — — —
 — — — — — δραχμὰς πεντακισχιλίας — — —
 — — — — — καὶ ἔλασσον ἀποδώσε[ι — — —
 — — — τοῦ μηνὸς] τοῦ Θαργηλιών[ος — — — 50
 — — — — — ὅκ]τῳ τάλαντα με — — — — —
 — — — μὴ ἔλασσ[ον τῶν ὅκτῳ τ[αλάντων — — —
 — — — — — Θ]αργηλιών[ος — — — — —
 — — — — — — — — — — — — — — —

203. Zwei Bruchstücke einer Stele, beide ringsum und auch hinten gebrochen. a: gr. H. 0,30, gr. L. 0,39, gr. T. 0,09, gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. b: gr. H. 0,23, gr. L. 0,27, gr. T. 0,13, gefunden im Wege nördlich der Agora. Bei beiden Bruchstücken BH 0,02, ZA 0,015, nur ist der ZA in a 1—4 etwas geringer, wodurch zugleich gesichert ist, daß b, welches sicher zugehört, nicht aus diesem Abschnitte der Inschrift stammt. Unter Z. 14 noch 0,02 cm Raum ohne Buchstabenreste, also folgte unter dieser höchstens noch links der Anfang einer Zeile. Schrift breit, mit keilförmigen Strichenden, wohl aus dem Anfange des II. Jahrh. v. Chr. Bearbeitung von P. Abklatsch.

a [. ἐ]πὶ πρ
 [τοῦ μηνὸς τοῦ Θ]αργηλιών[ος]
 [δραχμῶν Ἀλ]εξανδρείων τ[ετρακισχιλίων]
 [ἐβδομήκ]οντα δύο καὶ τοῦ ἐπ[ιδεκάτου].

5 [Ἱερήσεται] δὲ τὸμ βίον τὸν ἑαυτοῦ ἀ[τελὴς ὦν λη]-
 [τουρριῶν πα]σῶν, εἶναι δὲ αὐτῷ ἐμ [πρυτανείῳι]
 [καὶ ἐμ Πανιωνίῳι] σίτησιν, ὅταμ πόλι[ς ἱερὰ ποιῇ],
 [καὶ προεδρίαν ἐν τοῖς ἀ]γῶσι πᾶσι [στέφανον ἐ]-
 [χοντι χρύσειον — — — — —]

b 10 [— τὸν δὲ ἐωνηκότ]α [τὴν ἱερωσύνην]
 [μῆτε ἀφελέσθαι μῆτ]ε ἐνεχυρά[σαι μῆτε τὰ δι]-
 [δόμενα γέρα ἀφαι]ρεῖσθαι μη[χανῇ μηδεμιᾷ].
 [ἐὰν δέ τις παρὰ] ταῦτα προθ[εῖη καὶ τι τῶν δε]-
 [δογμένων λύοι], ἐξώλης εἴ[η καὶ τὰ αὐτοῦ πάν]-
 15 [τα].

Z. 3 f. versuchsweise ergänzt von Wil. 9 f. Die Lücke aus Nr. 201,12 zu ergänzen.

204. Weihung der Nordhalle.

Inv. 173. Architrav mit Anschlußfläche links, unten glatt gearbeitet, oben, rechts und hinten gebrochen, h. 0,22, gr. L. 1,20, tief 0,60. BH 0,08. Gefunden bei der 13. Innensäule (von Westen gerechnet) der Nordhalle des Marktes. Am Fundort. *Sch, P.* Abklatsch. *Priene* 215.

[Βασιλεὺς Ὀροφέρνης βασιλ]έως Ἀρι[αράθου — —

„Orophernes ist der Stifter des großen Athenabildes im Haupttempel der Stadt. So darf es fast als sicher gelten, daß sein Name in jener Weihinschrift vor dem Vatersnamen Ariarathes zu ergänzen ist, daß die Stadt ihm nicht nur das Bild ihrer Göttin, sondern auch den prächtigsten Bau ihres Marktes verdankte. Die Erbauung fällt mithin in die Zeit um 150 v. Chr.“ *Priene*.

205. 206. Das heilige Haus an der Westtorstraße.

205. Inv. 332. Quader des linken Torpfeilers; l. 0,525, h. 1,09, t. 0,40. BH Z. 1. 2: 0,015, Z. 3—5: 0,02. Schrift mit starken Apices, schwerlich aus dem dritten Jahrh.; Γ, Σ mit teils geraden, teils schrägen Schenkeln. Kekule von Stradonitz *SB Berl. Akad.* 1899, 28. *Priene* 174f. Abb. 168. Über das Gebäude S. 172—182. In Berlin.

(es fehlen viele Zeilen)

ἔλαχε τὴν ἱερωσύνην·

Ἀναξίδημος Ἀπολλωνίου.

Εἰσὶναι εἰς [τὸ]

ἱερὸν ἄγνὸν ἐ[ν]

ἔσθῃτι λευκ[ῇ].

206. Inv. 288. Horosstein, ungefähr 5 m unterhalb der Nordwestecke des Bezirkes in der Westtorstraße gefunden.

Ὅρος ἱεροῦ

Das Gebäude ist von Schrader als ἱερὸς οἶκος erklärt worden. Es war mit vielerlei Schmuckstücken aus Marmor und Terrakotta geziert, darunter auch einer Marmorherme (*Priene* 180 Abb. 175) und einer Statuette Alexanders des Großen (a. a. O. 181 Abb. 176). Man hat die Deutung des Gebäudes auf ein Alexanderheiligtum bald wieder fallen gelassen, obwohl ein solches ausdrücklich bezeugt (Nr. 108, 75) und an keinem anderen Orte der Stadt aufgefunden ist, weil sich der Grundriß für ein Ἀλεξανδρεῖον nicht eigne; er erinnert am meisten an das Demeterheiligtum. Dagegen läßt sich jedoch einwenden, daß wir überhaupt noch nicht wissen, wie ein Ἀλεξανδρεῖον aussah, ob es ein richtiger Tempel von einer der üblichen Formen sein mußte oder nicht — da noch kein einziges gesichertes Alexanderheiligtum ausgegraben ist.

207. Weihung des Architekten Hermogenes.

Stein mit unregelmäßigen Randflächen, nur unten roh zurechtgehauen; gr. L. 0,42, gr. H. 0,21, gr. T. 0,19; an derselben Stelle gefunden, wo die Quadern der Westwand der Nordhalle lagen. Gute Schrift wohl erst des II. Jahrh. Α Γ Σ. BH ± 0,01. *Sch*, Original in Berlin.

[Ἀγαθῇ Τύχῃ· ἐπὶ στεφα[νιφόρου]

Ἡρέου, μηνὸς Ἀθηναίωνος, [ἀνέθη]-

κεν Ἑρμογένους Ἀρπάλου τοῦ [νεώ]

ὑπογραφὴν, ἣν καὶ ἡγοράβησεν.

Weihung einer architektonischen Zeichnung durch den (bekannten?) Baumeister Hermogenes, *F* und *Wil.*, die Z. 3 ergänzen. Das Ethnikon des Erbauers der Tempel von Magnesia a. M. und Teos ist unbekannt, vgl. Kern *Hermes* XXXVI 1901, 496. Zur ὑπογραφὴ vgl. Benndorf *Österr. Jahresh.* V 1902, 183 von Vitruv: 'Im ersten Buche, wo er von der Begabung des Architekten handelt, fordert er neben Sprachkenntnissen für die Erläuterungsschriften unter anderem Zeichenkunst, um die

Gestalt des Baues graphisch (exemplaribus pictis) darstellen zu können, und an einer weiteren Stelle verdeutlicht er dies durch Unterscheidung von Grundriß, Aufriß und perspektivischer Ansicht (ichnographia, orthographia, scaenographia), seltsamerweise ohne Quer- und Längsschnitte zu berühren, die doch zu einer zeichnerischen Veranschaulichung des aufgehenden Innenbaues schlechthin unerlässlich sind.'

208. Wasserleitung.

Inv. 20. Brunnenpfeiler aus grobkörnigem bläulichem Marmor, oben profiliert, innen hohl, mit je einem Ausguß auf der linken, rechten und Vorderseite; L. 0,365—0,47, H. 1,14, T. 0,33. Breite, tiefe Schrift, A, E, Θ, Γ, Σ, frühestens I. Jahrh. v. Chr. BH 0,025, ZA 0,005—0,01. Liegt am Fundort, unter dem Wasserturm. *W, P.* Abklatsch. *Priene* 70.

[Φίλ]η Ἀπολλωνίου,
[γυνή] δὲ Θεσσαλοῦ
[τ]οῦ Πολυδεύκου,
[στ]εφανηφορήσα[σα]
5 [πρ]ώτη γυναικῶν ἀν[έ]-
θηκε παρ' ἑαυτῆς τ[ὸ]
ἐγδόχιον τοῦ [ὑ]δατ[ος]
καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει
ὑδραγωγία.

Es ist ἐγδόχιον, ὑδραγωγία und nicht mit Annahme von itacistisch Entstellung, ἐγδοχίον, ὑδραγωγία zu schreiben.

209. Weihung.

Inv. 47. Rings gebrochen, auch hinten. Gr. L. 0,22, gr. H. 0,11, gr. T. 0,32. Dünne Schrift der Kaiserzeit mit Apices, BH 0,025—0,03. Gefunden auf der Athenaterrasse; Magazin des deutschen Hauses von Priene. *P.* Abklatsch.

— — — — —
[— — κα]θιέρ[ωσεν].

Vergl. Nr. 223. 225.

210. 211. Weihungen.

210. Inv. 312. Ecke eines großen, flachen, viereckigen, marmornen Beckens mit erhöhtem Rande und dem Reste einer Handhabe, an zwei Seiten gebrochen. L. 0,20, h. 0,33, gr. T. 0,12. Unelegante Schrift der Kaiserzeit, h. 0,02, auf dem Rande angebracht. Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. Im Magazine des deutschen Hauses zu Priene. *P.* Abklatsch.

Ἀπολ[λ — — τοῦ δαίνο]ς
γυνή δ[ὲ τοῦ δαίνο]ς — —

211. Inv. 25. Basis einer Bronzefigur, unten und links Anschlußflächen; l. 1,10, h. 0,67, t. 0,62. Die Inschrift steht auf der rechten Hälfte der Vorderseite unter den Standspuren; eine andere Inschrift und Statue ist auf links anschließenden Steinen voranzusetzen. Gute, aber sehr verwaschene Schrift, BH, ZA 0,02. Gefunden am Wege zum Athenaheiligtum; war in das Propylon der Athena verbaut; daher fünf Stemmlöcher auf der Vorderseite. *W, P.* Abklatsch.

[Υπὲρ . . .]μο[ν τοῦ]
[Σω]τηρ[ί]ωνος
[ἡ] μήτηρ ἀνέθηκε
Ποθαινίς.

212. Inv. 87. Platte, rauh mit glattem Rande, h. 1,53, breit, soweit sichtbar, 0,62. Verbaut in einem der späten Häuser südlich der byzantinischen Hauptkirche. Am Fundorte. *P.*

ΟΡΟC *ΟροC.

Ein anderer ΟΡΟC mit ehemals 0,10 hohen Buchstaben (Inv. 266) ist auf der Isisterrasse gefunden, kann aber dorthin verschleppt sein.

213. Inv. 176. Oberes sehr reiches Profil einer Basis mit Einarbeitungen auf der Oberseite (für einen Dreifuß?); h. 0,295, l. 0,765—0,55. Auf der untersten Leiste steht die Überschrift der Inschrift. BH 2. Gute Schrift der Kaiserzeit, A, Θ; mit drei breiten Zwischenräumen, wie angegeben. Gefunden bei der 15. Innensäule (von Westen gerechnet) der Nordhalle des Marktes, nicht weit davon ein ganz gleiches Exemplar ohne Überschrift. *Sch, P.* Abklatsch.

Ἄγα θῆ Τύ χη.

Wenn die oberen Einarbeitungen wirklich für einen Dreifuß beweiskräftig sein sollten, wäre es eine Weihung; wahrscheinlich war es aber nur der Oberteil einer späten Ehreninschrift.

214. Künstlerinschrift des Polyneikes von Aphrodisias.

Inv. 118. Profilierte Statuettenbasis aus weißem Marmor, hinten roh; l. 0,19, h. 0,04. Auf der Oberseite in der Mitte ein Fuß, am linken Rande ein unkenntlicher Ansatz. Kleine dünne Schrift; $\epsilon \varsigma \eta \lambda \pi \chi$. W, Sch. Erworben in Domusbogas, östlich von Domatia; also fraglich, ob aus Priene oder Thebai. Jetzt in Berlin. Vergl. *Priene* 18.

Πολυνείκης Ἀφροδείσιεύς ἐποίει.

Vgl. Loewy *I. gr. Bildh.* 371 (aus Rom).

215—221. Christliches.

215. Inv. 227. Zwei aneinanderpassende Marmorstücke (Profilsteine), 0,80 + 0,19 lang, 0,07 h., 0,09 und 0,145 t. Schlechte späte Schrift auf schräger Fläche. Das größere Stück stammt aus der Kirche in der östlichen Theater-Parodos. Sch, P. Abkl.

[Ἀνηγέρθη ἐκ θεμ]ελίων ἡ ἀγία τοῦ Θε(ε)οῦ ἡμῶν πρόθεσις ΕΠΙΝΑΝΟΥ τῆς Γ — — —

θεμ]ελίων erg. Wulff. $\overline{\Theta\Upsilon} = \theta\epsilon\omicron\upsilon$.

216. Bei der Mühle Sas Dermen, links am Bach 100 m bergauf. *Priene* 491, Abb. 611.

Χ Ε Ο Θ Ζ
 Γ Ω Ζ Ε Π Α
 Γ Α Η Υ Ν Χ Η
 Π Α Ρ Ι Ο Κ Α Ν
 Ε Ν Τ Ε Υ Θ Ε Ν
 Α Μ Η Ν

Χ(ριστ)ὲ ὁ θε(ε)ὸς
 σῶζε πᾶ-
 σαν ψυχὴν
 παριούσαν
 ἐν τεύθεν.
 Ἀμήν.

Einige unbedeutende Bruchstücke christlicher Inschriften aus Priene und Umgebung sind sorgfältig aufgenommen worden, aber hier absichtlich übergangen; darunter eine Topfscherbe mit der Inschrift Χ(ριστ)ὲ βοήθι τὸ δούλῳ σου | κ|αὶ τὸ γρά-
 ψα(ν)τι. Ἀμήν. | Χ(ριστ)ὲ βοήθι τὸ δούλῳ σου Ὡρ — (in Berlin).

217. Inv. 226. Türschwelle eines byzantinischen Hauses der Isisterrasse. W, P. Die beiden Zeilen stehen rechts und links am Rande der Tür, einander zugekehrt.

† Θε(ε)οῦ χάρις ἐν τῷ οἴκῳ τῷ τοῦ
 βοήθει ΑΡΒΑΝΤΙΚΑΛΤΟ Χρ(ιστέ).

220. Inv. 212. Marmor, unten Rand; gr. L. 0,42, gr. H. 0,45, T. 0,105. Große sorgfältige Buchstaben des III. Jahrh. n. Chr.: $\chi \omega$. BH 0,05—0,06. Von der Isisterrasse. Sch, P. Abklatsch.

[εὐτυχῶς].

221. Inv. 281. Säule, gefunden im Feldbahngraben, einige Meter westlich von der neben dem Ekklesiasterion herauf-
 führenden Treppe. Schrift in einem vertieften, mit einem Profil umgebenen Felde von 0,55 L., 1,20 H. BH 0,025. Ε Σ Υ —. Sch, P. Abklatsch.

εὐτυχῶς. (Darüber ein Kreuz, dessen Enden mit Apices verziert sind.)

Von P sind beide Inschriften den byzantinischen zugeteilt; immerhin könnte das Kreuz in der zweiten nachträglich zu-
 gefügt sein.

218. Inv. 13. Aus der christlichen Basilika. „Der Raum für die Kleriker war vom Gemeinderaum durch Marmorschranken getrennt, die in bekannter Weise Gitter nachahmen. Es scheinen vier Platten vorhanden gewesen zu sein, von denen nur die beiden äußeren erhalten sind; von den mittleren fehlt jede Spur.“ Die erste (nördlichste), 1,01 h., 0,90 l. und in drei Stücke gebrochen, zeigt oben den Inschriftrest:

Ἰουλιανὸς ἐπαρχικὸς ὑπὲρ —,

die zweite (1,01 h., 0,91 l.) beendet die Inschrift:

καὶ ἐπιτυχῶν ἐκαλλιέργησα †.

Julian war ein Leibgardist oder Häscher des Stadtrichters (ἐπαρχος). Die Schriftzüge tragen den Charakter etwa des VI. Jahrh. *Priene* 482f., Abb. 590; Sch. Abklatsch.

219. Inv. 85. Architektonischer Profilstein von nicht allzu schlechter Arbeit, links unten, hinten gebrochen. Die Schrift steht auf einer geschweiften und einer schrägen Fläche. BH 0,015—0,02; Formen $\lambda \epsilon \varsigma \omega$, $\chi = \chi$. Nach P byzantinisch. Gefunden im unteren großen Gymnasion. Abklatsch.

— — γωνίου Ἀπο-
 — — ἀρχιερέως.

III EHRENSTATUEN

1. Römische Kaiser und ihre Angehörigen.

222. Inv. 50. Zylindrische Basis mit besonders gearbeiteten, jetzt fehlenden Profilen, Dm. 0,44, H. 0,27. Einfache, wenig sorgfältige Schrift; BH 0,015—0,01, ZA 0,01—0,005. Verbaut im Altar der byzantinischen Hauptkirche. *Sch*, *P*. Abklatsch.

Ἐπὶ ἀρχιερέως Ῥώ-
μης καὶ Αὐτοκράτορος
[Καίσαρος Θ]εοῦ Σεβασ-
[τοῦ]ΙΙΟΥΛΛΟ
— — — — — α
— — — — — ου

Für den Kult und den lokalen ἀρχιερεὺς der Roma und des Augustus s. Brandis in Pauly-Wissowa *RE* II 478 f. 4 wol ν]ίου Λαο-

223. Inv. 44. Basis, unten gerauht, an den anderen Seiten gebrochen; gr. L. 0,20, gr. H. 0,13, gr. T. 0,32. Mäßige Schrift, an die vorige Nr. erinnernd, starke Apices; BH 0,04, ZA 0,02. Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. *P*. Abklatsch.

— — — — —
— — — ος — — —
[— — Σ]εβαστ — — —
(frei)

Wahrscheinlich ist einer der ersten Kaiser gemeint.

224. Inv. 33. Bruchstück einer vierseitigen Basis, links auf Anschluß gearbeitet, sonst bis auf ein Stück der schlecht geglätteten Oberseite gebrochen; gr. H. 0,09, gr. L. 0,31, gr. T. 0,21. BH 0,05. Große Apices. Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. *P*. Abklatsch.

— — — — — Κα — — —
— — — — —

Schlechte Schrift der Kaiserzeit. 1 dicht am linken Rande, darnach leerer Raum; Αὐτοκράτορ] Κα[ίσαρ? (*P*).

225. Basis mit oberem Ablauf, unten und hinten gebrochen, gr. L. 0,47, gr. H. 0,37, gr. T. 0,13; BH 0,02, ZA 0,01. Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. *Brit. Mus.*; CCCCXXVIII. *P*. Abklatsch.

Ὁ δῆμος
[Ἰ]ουλίαν θεᾶν
[κ]αλλίτεκνον
[τ]ὴν Καίσαρος
[θ]εοῦ Σεβαστοῦ
[θ]υγατέρα κα[θι]-
έρωσεν.

Gemeint ist Iulia Augusti filia, Mutter des C. und L. Caesar, der Iulia und der Agrippina (daher καλλίτεκνος), im Jahre 2 v. Chr. verbannt (*Prosopogr. imp. Rom.* II 222, 420).

226. Inv. 29. Basis aus grobkörnigem Marmor, oben, rechts, unten, hinten gebrochen. Gr. L. 0,30, gr. H. 0,58. Große Schrift mit Apices, BH 0,04, ZA 0,035. Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. *P*. Abklatsch.

Ὁ δῆ[μος]
Λευκίω[ι Ἰουλίωι]
Καίσαρι τ[ῷ υἱῷ]
τοῦ Αὐτ[οκράτορος].

227. Inv. 75. Platte, links oben abgebrochen; l. 0,66, h. 0,80; im Pflaster der byzantinischen Basilika; stark abgetreten. BH etwa 0,024, ZA etwa 0,02. Sehr nachlässige Schrift. *Sch*, *P*. Kein Abklatsch.

[Τὸ κ]οινὸν τῶν Ἰώνων
[Τιβε]ρίω[ι] Κ[α]ίσαρι Σε-
[βαστ]οῦ υἱῷ Σεβαστῷ
[καθι]έρω[σε]ν.

P gibt in seiner Umschrift mehr als in seinem Majuskeltex, vermutlich nach späterer Revision. 3 Σεβαστῷ gegen den Wunsch des Tiberius zugefügt. 4 χάριν möglich *P*. Die Majuskeln geben *P*, untere Ansätze des *Ω*, die auch zu *X* ergänzt werden könnten, .1. *Ν*.

228. Inv. 58. Vierseitige Basis, oben gebrochen; l. 0,62, gr. H. 0,13, t. 0,65. Breite, tiefe, sorgfältige Schrift, wohl schon Kaiserzeit. Gefunden in der byzantinischen Hauptkirche. Am Fundort geblieben. P. Abklatsch.

— — — — —
[Θ]ε[ᾱ Δρουσ]ίλλη
καθιέρωσεν.

Z. 1 zweiter B. nur \perp . Dann Platz für einen breiten und einen schmalen B; dann \perp 2—3 \perp $\Lambda\Lambda\eta$. Protz hält die Ergänzung $\Gamma\epsilon\lambda\epsilon\sigma\iota\lambda\lambda\eta$ für möglich, hat auch an $\phi\iota\lambda\eta$, $\kappa\epsilon\phi\alpha\lambda\eta$, $\theta\epsilon\alpha\iota$ $\mu\epsilon\tau\alpha\lambda\eta$ gedacht. Vgl. Kern zu *IMagn.* 156. Zeit: um 38 n. Chr.

229. Inv. 206. Runde, oben und unten profilierte Basis, h. 0,75, Dm. unten 0,69; auf der Oberseite die Standspuren einer Bronzestatuette. BH in Z. 1—7 = 0,025—0,03, in Z. 8—12 = 0,02; ZA in Z. 1—5 = 0,01, in Z. 5—12 = 0,02. Tiefe Schrift. Gefunden beim kleinen Heiligtum im Hofe des oberen Gymnasion (*Priene* 276), in einen späten rohen Aufbau eingebettet. Sch, P. Abklatsch.

Αὐτοκράτορα Δ[ο]μι-
[τια]νὸν[ν] Καίσαρα Σε-
βαστὸν [Γερμανικόν]
θεὸν ἀνίκητον, κτί-
5 στήν τῆς πόλεως
ὁ δῆμος ὁ

Πριηνέων,
ἐπιμεληθέντος
Σωσιβίου Ἐράτω-
10 νος τοῦ Σωσιβί-
ου ἄρχαντος
τὸ δεύτερον.

Z. 1. 2 Δομιτιανόν, 3 Γερμανικόν in Rasur. 1 scheint Ω dagestanden zu haben; doch liegt dies nur an der Art der Erosion. 6. 7 Rasur; 7 Πριηνέων nachträglich eingefügt. Z. 3. 4 (2 mal). 6. 10. 11 Trennungspunkte. 11 ἄρχαντος vgl. die Münzaufschrift unter Nero: *Cat. Brit. Mus. Ionia* 234,54. ἐπὶ Ἐράτωνος ἄρχοντος Πριηνέων (Vater des Σωσιβίου Ἐράτωνος?).

230. Inv. 174. Quadratische Basis, profiliert, vorn rechts und links mit vertieftem (?) Mittelfeld; l. 0,54, h. 0,82, t. 0,55. Die Inschrift steht zum Teil (Z. 1—3) auf dem oberen Profil, zum Teil auf dem oberen Rande (4. 5) und dem inneren Rande (6), zum Teil im Innenraume des Mittelfeldes (Z. 7—14). Sie ist offenbar erst nachträglich auf einer längst vorhandenen Basis angebracht. BH 0,015—0,02. An den Strichenden gerade Querstriche. Unter der Inschrift zwei Blätter, in der Mitte davon ein Fisch (?). Gefunden in der späten Mauer, welche südlich an die Nische des Ekklesiasterion angebaut ist. Jetzt wieder aufgerichtet auf dem Fundament östlich neben der Tür, die aus der Nordhalle in das Ekklesiasterion führt.

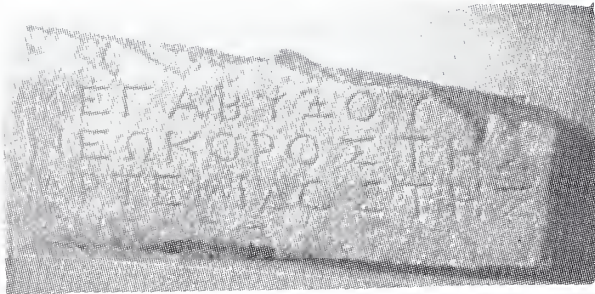
Ἰουλίαν Σεβαστὴν μ[ητέρα κά]-
στρον ἢ λαμπροτάτη Πρ[ιηνέων]
πόλις ἀπὸ τῆς τῶν φόρων δεκά[της, κα]-
θὰ ὁ κράτιστος ἀνθύπατος Λικίν-
5 νιος Νέπως καὶ ὁ τῶν κυρίων ἐπί-
τροπος — — — 14 — — —
... ὁ κράτιστος ὤ-
ρισαν, λογιστεύ-
οντος Διονυσίου Μη-
10 νογένους φιλοσε-
βάστου, ἐργε-
πιστατοῦντος Τ.
Ῥωσκίου Ἰουλιά-
δου.

‘Weihung an Julia Domna aus der Zeit der Samtherrschaft entweder des Septimius Severus und Caracalla, oder des Caracalla und Geta, also 196(?)—212 v. Chr.’ P.

1 Julia Domna mindestens schon 196 n. Chr. mater castrorum: Eckhel *Doctr. num.* VII 197. 3 Über die Tributpflicht der freien Städte s. Mommsen *Staatsr.* III 1, 682ff.; Hirschfeld *Kaisert. Verwaltungsbeamten* 72 (besonders Anm. 6). Die Steuererhebung erfolgte durch den kaiserlichen Prokurator (= ἐπίτροπος Z. 5). 4 f. Der Prokonsul könnte mit Q. Licinius Nepos frater Arvalis sub Commodus et Pertinace, magister collegii a. 183, memoratur praeterea inter Arvales a. 186 et anno incerto temporum Commodi et a. 193 *act. Arv.* (VI 2099—2102) identisch sein (*Prosopogr. imp. Rom.* II 282, 152). Wil. 6. 7 der Name ist ausradiert. 6 nach τροπος glaubt P zu lesen: $\cdot \cdot \cdot \Lambda \cdot \cdot \cdot \Pi \cdot \cdot \cdot 7 \cdot \cdot \cdot \Sigma \cdot$

2. Ehrenstatuen, welche die Stadt oder staatliche Verbände aufgestellt haben.

231. Inv. 53. Basis, oben, unten und hinten gebrochen, gr. H. 0,16, gr. L. 0,50, t. 0,08. Breite, tiefe, monumentale Schrift des IV. Jahrh. v. Chr., mit mäßig verbreiterten Strichenden, Ξ für Γ , Σ . Gefunden in den späten Häusern südlich der byzantinischen Hauptkirche. In Berlin.

[Μεγάβυζος]
Μεγαβύζου
νεγκόρος τῆς
Ἀρτέμιδος τῆς
δ' ἐν Ἐφέσῳ.

Z. 1 zweiter Buchstabe ω . Es ist die Basis der in Nr. 3 erwähnten Bronzestatue, die das Volk dem Megabyzos beschlossen, die er aber selbst zusammen mit den νομοφύλακες aufgerichtet, also auch selbst bezahlt hat. Sie wird deshalb zu den staatlichen Ehrenbasen gestellt, obwohl sie formell privaten Charakter trägt. Zeit also um 334/33.

WZ. hält für denkbar, daß der Name wirklich Μεγάβυζος gelautet hätte, und vergleicht σατράπης—ἐξαιθράπης. Doch gibt $\Xi = \Gamma$ auch ein Graffito $\Xi\text{EY}\Sigma = \text{Zeús}$ (s. u.).

232. Inv. 177. Basis mit Anschlußflächen oben und unten, h. 0,45, l. 0,835, t. 0,80. BH, ZA 0,015. A. Mäßige Schrift wohl erst des I. Jahrh. v. Chr. Gefunden bei der 4. Innensäule (von Osten gerechnet) der Nordhalle des Marktes. *Priene* 207**. Sch, P. Abklatsch.

Ὁ δῆμος νικήσαντα Ἀμφιαρᾶ
Διονύσιον Μηνοδώρου καὶ Ῥωμαῖα.

Über die durch Sulla erneuten Spiele s. Bethe Pauly-Wissowa *RE* I 1886. Siegerlisten *IG* VII 419. 420.

233. Inv. 267. Basisstein, links und hinten gebrochen, oben und unten Anschluß für die Profile; gr. L. 0,22, h. 0,28, gr. T. 0,64. Plumpe Schrift des I. Jahrh. v. Chr., BH 0,015—0,02, ZA 0,02—0,03. P. Abklatsch.

[Ὁ δῆμος]
.....ωνίου
[νικήσαντα (παῖδας) δία]υλον
(ἄνδρας)
[Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα τ]ὰ ἐν Ὀρωπῷ.

234. Bruchstück einer Basis, auf einem marmorgestrichenen Platze unterhalb der Athenaterrasse. Chandler *Inscr. ant.* p. 16 XL (*CIG* 2908).

Ὁ δῆμος
Φί[λ]ιον Θρασυβούλου
νικήσαντα παῖδας πανκράτι[ν]
Νᾶα τὰ ἐν Δωδώνῃ.

Z. 2 ΦΙΔΙΟΝ. Φίλιος Θρασυβούλου s. Nr. 255.

***235.** 'Mykale.' 'Communiquée à M. Wagoner par un Grec.' Le Bas-Waddington 1568.

Ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησεν
Φιλίσκον Ἀπολλωνίδος (verh.: -δου)
...ήσαντα καὶ [νικ]ήσαντα
πανηγύρει τ[ῶ]ν μεγάλ[ω]ν Διδυμ(εί)[ω]ν
πένταθλον — — — — —

3 τιμήσαντα καὶ ἀρχήσαντα, 4 τὸν μέγαν Δίδυμον der Abschreiber. Verbessert von Waddington. Der Name μέγαν Διδύμεια weist in die Kaiserzeit, vgl. Haussoullier *Milet et le Didymaion* 280. Der Stein ist sicherlich aus Milet oder Didyma nach der 'Mykale' verschleppt, falls diese Angabe überhaupt irgend welchen Wert hat, und gehört schwerlich hierher.

236. Inv. 134. Zylindrische, profilierte Basis, H. 0,97, Dm. 0,84. Schöne Schrift um 200 v. Chr. mit Apices; A Γ Σ; BH, ZA 0,02. Gefunden auf der Agora in situ: *Priene* 210. 241.

Ὁ δῆμος
Ἀπολλόδωρον Ποσειδωνίου
ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας
τῆς εἰς αὐτὸν.

Nach *Priene* 210 der Gesandte, der Anfang des II. Jahrh. v. Chr. nach Rhodos ging (Nr. 37, 16. 186).

237. Inv. 9. Zylindrische, profilierte Basis. Gute, kräftige Schrift des II. Jahrh. v. Chr., A und Λ, Γ, Σ, verstärkte Strichenden; BH 0,02; ZA 0,02. Gefunden in situ vor dem Proskenion des Theaters, zwischen dem 2. und 3. Pfeiler von Westen. Am Fundorte geblieben. *Priene* 248. *Sch.*, *P.* Abklatsch.

Ὁ δῆμος
Ἀπολλόδωρον Ποσειδωνίου
ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας
τῆς εἰς αὐτόν.

Noch einmal derselbe wie Nr. 236, aus späterer Zeit; oder sein Enkel?

238. Inv. 143. Zylindrische Marmorbasis mit Standspuren einer Bronzestatue, oben profiliert, unten gebrochen; h. 0,68, Dm. 0,74. Schrift des II. Jahrh. v. Chr., A Γ Σ. BH 0,025, ZA 0,02. Gefunden im westlichen Teile des Marktes. *W.*, *P.* Abklatsch.

Ὁ δῆμος
Εὐφράων
Παρμενίωνος.

239. Basis von weißem Marmor. *Brit. Museum* zu CCCCXXX (d) nach Abschr. von Murray 1870.

[Ὁ δῆμος?]
[Θε]όδοτον Ἰσ[έ]ου ἀρετῆς [ἔνεκεν]
καὶ εὐνοίας [τῆς εἰς αὐτόν].

240. Basis von bläulichem Marmor, rechts gebrochen, links setzte früher ein anderer Stein an. Gr. L. 0,33, gr. H. 0,37, gr. T. 0,14. Breite Schrift, A Θ (nicht Θ!) ο Σ. Von der Terrasse des Athenatempels, seit 1870 in London. *Brit. Mus.* CCCCXXX. *P.* Abklatsch.

[Ὁ δῆμος τὸν δεῖνα]
[Λεον]τίσκου τοῦ — — —
[ἄν]δρα ἀγαθὸν γε[νόμενον εἰς τὰ]
[κ]οινῇ συμφέρον[τα? ἀρετῆς ἔνεκα]
[καὶ] εὐνοίας.

241. Inv. 224. Basisstein, oben profiliert, l. 0,65, h. 0,61, t. 0,47. Schrift des III. oder II. Jahrh. v. Chr., A Γ Σ; BH, ZA 0,015. Gefunden auf der Terrasse des Isisheiligtums. *W.*, *P.* Abklatsch.

Ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων
[Π]ο[λίτη]ν Λαρίχου
(Späte Einarbeitung).

Z. 2 Spuren des η vorhanden. Der Geehrte ist vielleicht ein Sohn des bekannten Larichos Nr. 18.

242. Basis von weißem Marmor, oben profiliert, sehr niedrig; am linken Rande oben Γ, am rechten in der Mitte Δ. Schrift: Ε Γ Σ ε Ω. *Brit. Mus.* zu CCCCXXX (a) und *P.* nach Murrays Skizze vom Jahre 1870.

Ὁ δῆμος
Ποσειδώνιον Διονυσίου.

243. (Ohne Inv.-Nr.) Marmorne Basis, oben mit Anschlußfläche für das Profil, sonst allseitig gebrochen; gr. L. 0,37, gr. H. 0,14, gr. T. 0,25, BH 0,02. Form: ε. Gefunden in der (ersten) Nordsüdstraße östlich des Marktes. *Sch.*, (*P.*), kein Abkl.

[Ὁ δ]ῆμος
[τὸν δεῖνα Δ]ιογνήτου.

244. Inv. 137. Marmorbasis mit Standspuren einer Bronzestatue, oben profiliert; l., h. und t. 0,65. Die Inschrift steht auf der rechten Seitenfläche; eine frühere auf der Vorderfläche ist ausradiert. Verwaschene, breite, unsorgfältige Schrift; BH 0,018, ZA 0,015. Gefunden auf der vom Markte zum Athenatempel führenden Treppenstraße. Jetzt vor dem Westende der Nordhalle. *P.* Abklatsch (ergibt wenig!).

[Ὁ δῆμος ὁ Πρι]ηνέω[ν]
[Μ]ά[ν]ιον Αἰμύλιον [Μ]ανίου υἱὸν
Λέπ[ι]δον ἀντι[τ]α[μί]αν
ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας
καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς ἑαυτὸν
καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας.

3 Λέπεδον? ~~W~~ott denkt an M'. Aemilius M'. f. Lepidus, Vater des M. Aemilius M'. f. M'. n. Lepidus (cos. 158 v. Chr.), vgl. Pauly-Wissowa *RE* I 553,70. Andere M'. Aemilii Lepidi a. a. O. 550,61. 62.

245. Inv. 141. Marmorbasis, oben mit Anschluß für das Profil, unten gebrochen; l. und t. 0,66, gr. H. 0,37. Gute Schrift (Anfang) des II. Jahrh.; A, Σ, kleine Verzierungen. Gefunden nahe der Nordwestecke des Marktes. Dort geblieben.

Ὁ δῆμος
Τίτον Ἀννιο[ν]
Τίτου.

246. Inv. 95. Glatte Säule, ehemals in einem anderen Bau verwendet, oben mit Dübelloch; h. 1,19; als Basis dient ein auf den Kopf gelegtes dorisches Kapitell [h. 0,31]. In die Säule ist eine 0,32 lange, 0,86 hohe ebene Schriftfläche eingeschnitten. Enge Schrift des III. Jahrh. n. Chr., Ι, Ψ, aber noch Ε, Σ, viele Ligaturen: ΗΚ, ΗΥ, ΗΝ, ΗΕ, ΗΝΓ, ΜΗΜ, ΝΗΓ, ΝΕ, ΝΓ, Θ, im Texte durch Unterstreichen angezeigt. BH 0,02—0,025, Z. 23 erstes Ε 0,04, ΖΑ 0,01. Gefunden im Prytaneion. Priene 233 und 232 Abb. 224. Sch, P. Abklatsch.

Ἡ λαμπροτάτη Πρι-
νέων Ἰώνων πό-
λις καὶ ἡ κρ. βουλή καὶ
τὸ φιλοσέβαστον συν-
5 ἔδριον τῆς γερουσίας
ἐτείμησαν κατὰ τὰ
πολλάκις ὑπὸ αὐτῶν
ἐν κοινῷ δι' ὑπομνημά-
των λογισθέντα ἐπὶ βου-
10 λεκκλησιῶν καὶ διὰ ψη-
φισμάτων ὑπὲρ ὧν ἐποι-
ήσατο διὰ τῶν ἀρχῶν περὶ
τὴν πόλιν ἀναλωμάτων
Μ. Αὐρ. Τατιανὸν β' τοῦ
15 Εὐσχήμονος τοῦ Πωλ-
λίωνος τὸν ἀγορανόμο(ν)
καὶ πανηγυρίαρχον τῆς
Πολιάδος θεοῦ Ἀθηνᾶς
καὶ προστάτην τῆς θεοῦ
20 καὶ ἀρχιπρύτανιν καὶ
βούλαρχον τὸν στεφα-
νηφόρον.
Εὐτυχεῖτε (Blatt)

3 κρ(ατίστη). 9. 10 βουλευκκλησιῶν ein anscheinend noch nicht belegter Ausdruck; bedeutet er ‚Ratsversammlungen, die das Volk vertreten‘ (so zweifelnd Wil.), oder ‚Rats- und Volksversammlungen‘? In Priene 230 ist vermutet, daß dasselbe Gebäude der Volks- und Ratsversammlung gedient habe. 16 v am Schluß fehlt wegen Raum Mangels. 20 ἀρχιπρύτανις ist auf den Münzen des Severus Alexander, der Otacilia Severa und des Valerianus (Cat. Brit. Mus. Ionia 234f.) der eponyme Beamte von Priene. 22 Anfang und Ende Raumfüllung: □

247. Inv. 36. Basis aus weißem Marmor, oben profiliert, mit Dübelloch [für eine Marmorstatue], links gebrochen, rechts und unten Anschlußfläche; gr. L. 1,02, h. 0,60, t. 0,32. BH 0,02—0,025, ΖΑ 0,015. Formen: Α Ε Ρ Π Σ. Gefunden zwischen Altar und Tempel der Athena vor der Südhalle. Am Fundorte geblieben. — Judeich *Ath. Mitt.* XVI 1891, 290; Cousin und Deschamps *Bull. corr.* XVIII 1894, 16, 6 mit Zufügung von vier kleinen, wieder verlorenen Bruchstücken (diese Buchstaben sind *kursiv* gedruckt). W, P. Kein Abklatsch.

[Ὁ δῆμος Γν]αῖον Πομπ[η]ῖον
... IN ὑπαρχον Αὐτ[οκρά]τορος Καίσαρος
[Θεοῦ] Σεβαστοῦ εὐερ[γέτ]ην ὄντα τῆς
[πόλεως] καὶ διαφέροντα [τῇ] πρὸς τὸν δῆ-
[μον εὖν]οία.

1 zweites π: Γ. ὑπαρχος = legatus (Caesaris). Die Persönlichkeit scheint nicht sicher festzustellen; vgl. *Prosopogr. imp. Rom.* III 64, 444—447. Doch könnte man mit Wil. an Pompeius Macer denken, dessen Vorname Μάρκος wohl auf Verschreibung bei Strab. XIII 618 beruht, ὃν τῆς Ἀσίας ἐπίτροπον κατέστησέ ποτε Καῖσαρ ὁ Σεβαστός, καὶ νῦν ἐν τοῖς πρώτοις ἐξετάζεται Τιβερίου φίλων (*Prosopogr.* III 67, 472). Ob also Z. 2 [Μάρκ]ον zu ergänzen?

248. Inv. 138. Basis, aus zwei Steinen bestehend, oben gebrochen, unten profiliert, l. und t. 0,465, h. 0,80, unsichere Schrift etwa des I. Jahrh. v. Chr., BH 0,02, ΖΑ 0,015. Gefunden in situ vor der Mittelsäule des Eingangs zur Westhalle des Marktes. P. Abklatsch. Priene 207. 208.

[Ἡ φ]υλὴ ἡ Λεων[τ]ίς
[Ἀπε]λλὴν Φιλοξένου
ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὖ-
νοίας τῆς εἰς ἑαυτήν.

249. Kapitell, das als Endigung der Rücklehne einer hufeisenförmigen Bank gedient haben wird, h. 0,31, t. 0,44. Auf der rechten Seite steht der Anfang einer Inschrift, die sich auf den rechts anschließenden Stein fortsetzte. Die Schrift wird ins III. Jahrh. v. Chr. gesetzt, trotz der angegebenen Formen Α Π. Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels, seit 1870 in London. *Antiq. of Ionia* IV 31; *Brit. Mus. Catal. of sculpt.* II 151 Nr. 1136; *Brit. Mus. CCCCXXXIX.* P, kein Abklatsch.

Οἱ φυλέται Πανδ[ιονίδος] φυλῆς
Ἀπολλωνίδην [τοῦ] δαίνο[ς]
ἀρετῆς ἔνεκεν [καὶ εὖνοίας τῆς εἰς]
αὐτοῦ[ς].

250. Inv. 121. Zylindrische Basis, oben profiliert, sonst überall gebrochen, h. 0,28, l. 0,48 (in der Sehne gemessen). BH 0,025; ΖΑ 0,02. Apices, gute Schrift vielleicht noch des II. Jahrh. v. Chr. Gefunden in den byzantinischen Einbauten im Ekklesiasterion. Sch, P, Abklatsch.

— οἱ γέροντες —
— — τὴν Ν — —

Vergl. *IMagn.* 102; Wilhelm *Hermes* XLI 1906 69ff.

251. Inv. 282. Unprofilierte Basis, links, unten und hinten gebrochen, gr. H. 0,45, gr. L. 0,30, gr. T. 0,12. BH 0,015; ZA 0,012. Schrift des II. Jahrh. v. Chr.; A Σ Γ. Verbaut in eine der späten Mauern südlich des oberen Gymnasion. *Sch. P.* Abklatsch.

[Οἱ ἔφηβοι]	oder: [Οἱ φρουροὶ]
[..... Ἀρι]στίππου	[..... Ἀρι]στίππου
[τυμνασιαρχ]ήσαντα.	[φρουραρχ]ήσαντα.

252. Inv. 19. Basis, oben mit Anschlußfläche für das Profil, links, unten, hinten gebrochen; gr. L. 0,40, gr. H. 0,29, gr. T. 0,08. Die Vorderseite hat große monumentale Schrift des III. oder II. Jahrh. mit weiten Abständen, keilförmige Strichenden, BH und ZA 0,025, Formen A Γ (A); die rechte Seite kleinere und engere Schrift mit stärkeren Zierraten, BA und ZA 0,01; kaum wesentlich später (B). Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. *W, P.* Abklatsch.

<i>A</i>	<i>B</i>
[Οἱ φρουροὶ] οἱ ἐν Τηλω-	Θρα[συβουλ — — — — —]
[νείαι Θρασύ]βουλον	τὸν υ — — — — —
[Θρασυβού]ου φρούραρ-	Σιμο[τε — — — — —]
[χον αἰρέθην]τα ὑπὸ τ[οῦ]	θυγα[τ — — — — —] Θρασυ]
[δήμου καὶ φρου]ραρχ[ήσαν]-	βούλου — — — — —
[τα — — — — —]	Σιμοτε — — — — —
usw.	τὸν α — — — — —
	Φερ — — — — —

B läßt sich nicht sicher ergänzen; doch scheint es, daß verschiedene Personen aus derselben Familie aufgezählt werden, welche einen Menschen ehren als τὸν υἱόν], [τὸν τῆς] | θυγα[τρός υἱόν], τὸν ἀ[δελφόν] oder τὸν ἀ[νεψιόν].

253. Inv. 21. Basis, ringsum und hinten gebrochen, gr. L. 0,36, gr. H. 0,37. Gute Schrift II. Jahrh. v. Chr., keilförmige Strichenden, A Σ; BH 0,025. ZA 0,02. Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. *W, P.* Abklatsch.

Ο — — — —
 [Θρ]ασ[ύβουλον]
 [Θρ]ασυβο[ύλου]
 [Χά]ροψ (frei)
 . . . τ — — —

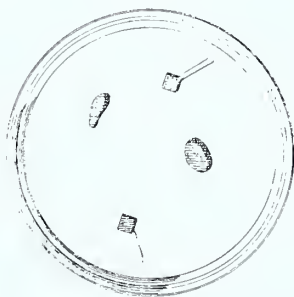
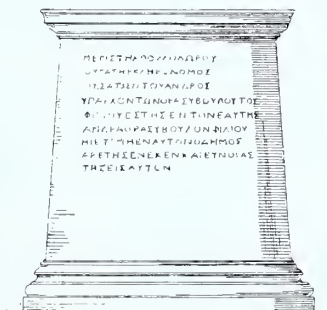
Das Stück gehört mit Nr. 252 nicht zusammen. Trotzdem wäre Z. 1 die Ergänzung οἱ φρουροὶ möglich; Z. 4 enthielte dann den Beginn der Namenliste.

254. Inv. 280. Basisstein, oben Anschluß (für das Profil), rechts, unten, hinten gebrochen; gr. H. 0,15, gr. L. 0,48, gr. T. 0,45. Sehr tiefe und kräftige Buchstaben, h. 0,04; ZA 0,04, A Θ Σ. Gefunden im oberen Schutt über dem Privathause südöstlich vom Athenapropylaion.

Θρασύβ[ουλο.]
 Θρασυβο[ύλου].

Am Anfange ist möglicherweise eine Zeile zu ergänzen, z. B. ὁ δῆμος.

255. Inv. 7. Runde, profilierte Basis mit den Standspuren einer Bronzestatue. h. 1,00, Dm. etwa 0,82. BH 0,025, ZA 0,015. Elegante Zierschrift etwa des ausgehenden II. Jahrh. v. Chr., starke Apices, A Γ (näher sich dem Π) Σ. Gefunden in situ vor dem Proskinion des Theaters zwischen dem 2. und 3. Pfeiler von Osten. Am Fundorte. *Sch. P.* Abklatsch. *Priene* 248.

Μερίστη Ἀπολλοδώρου
 θυγάτηρ, κληρονόμος
 οὔσα τῶν τοῦ ἀνδρὸς
 ὑπαρχόντων Θρασυβούλου τοῦ
 5 Φιλίου, ἔστησεν τὸν ἑαυτῆς
 ἄνδρα Θρασύβουλον Φιλίου
 ἥι ἐτίμησεν αὐτὸν ὁ δῆμος,
 ἀρετῆς ἕνεκεν καὶ εὐνοίας
 τῆς εἰς αὐτόν.

Θρασύβουλος Φιλίου könnte ein Sohn des Φίλιος Θρασυβούλου sein, der etwa eine Generation nach dem Rhodierschieds-
 spruche als Theore nach Samothrake ging (s. die Zeugnisse). Andere Θρασύβουλοι s. Nr. 99—104.

256. Inv. 132. Basisstein mit kleinem Ablauf, oben, rechts und unten Anschluß, links beendet, aber rau, so daß hier ein anderes Bauwerk angestoßen haben muß, l. 0,65, h. 0,61, t. 0,29. Schrift des II. Jahrh. v. Chr., Γ Σ, sehr zerstört; BH 0,02. ZA 0,015. Gefunden im Sturzfelde vor dem Propylon des Athentempels, also von der Terrasse des Tempels stammend. Am Fundorte.

— — — — — ραι
[— — — — — ι]ππο[ύ τὸ κοι]-
[νὸν τ]ῶν ἰώνων ἀρετῆ[ς ἐνεκα]
καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἑαυ[τούς].

257. Inv. 120. „Säulentrommel“ [d. h. unprofilierte zylindrische Basis?]; Dm. 0,58—0,62. Verwitterte Schrift, BH 0,02 bis 0,025. Südwestecke der Agora. P. Kein Abklatsch.

Ὁ δῆμος ὁ Καυνίων
(Platz für 3—4 Zeilen)
καὶ τὸν [δῆμον τὸν Πριηνέων?]

Vom η in δῆμον ein I erhalten. Ergänzung von P. Man könnte auch an δικασταὶ aus Priene und ihren γραμματεῖς denken, die nach Kaunos gegangen wären.

258. Inv. 213.

[Ἡ λαμπροτάτη Πριην]έων πόλις
[τὸν δεῖνα τοῦ δεῖνος ἀρε]τῆς
[ἐνεκεν καὶ εὐνοίας ἧ]ν
[ἔχων διατελεῖ usw. — —].

3. Ehrenstatuen, die von Privatleuten aufgestellt sind.

259. „Apparently a stelè“ Murray (1870). Vielmehr offenbar Basis. Nicht wiedergefunden. *Brit. Mus.* zu CCCCXXX.

[Δημ]ήτριος[ς] Ἀθηνα[γόρου]
[Δημ]ήτριον Ἀθηναίο[υ]
[ἀ]ρετῆς ἐνεκεν καὶ εὐ[ν]ο[ί]ας
τῆς εἰς ἑαυτ[ό]ν.

1 [Δημ]ήτριον Ἀθηναί[ου] Murray (Hicks); verbessert von P aus Nr. 260. Δημήτριος Ἀθηναίου stammte wahrscheinlich aus einer verwandten Familie. P.

260. Inv. 236. Vierseitige, unprofilierte Basis mit den Standspuren einer Bronzestatue auf der Oberseite, links und hinten gebrochen, h. 0,385, gr. L. 0,56, gr. T. 0,62. Schrift wohl noch des III. Jahrh. v. Chr. BH 0,015, ZA 0,02. A Γ, Σ mit schwach nach außen geneigten Schenkeln. Jetzt in der westlichsten Untergeschoßkammer der Südhalle des Marktes. *Sch.* P. Abklatsch.

[Δημ]ήτριος Ἀθην[α]γόρου
... αἰς Ἀπολλωνίου
[Μη]τροκλῆς Μητροκλείους
[Δημ]ήτριον Μητροκλείους
5 [κα]τὰ τὴν διαθήκην.

261. Inv. 144. Rohe Basis, rechts gebrochen, aus schlechtem Marmor; gr. L. 0,52, H. 0,64, T. 0,21. Sehr rohe, verwaschene Schrift; BH 0,03, ZA 0,02. Γ Π? Σ, A mit geschwungenem Querstrich. W, P. Kein Abklatsch.

Ἑκαταῖον Φιλοθή[ου — —]
καὶ ΣΤΙΛΠΙΚΟΝ τῆς — —
... ΕΤΗΣ πόλε[ως — — —
ἀρετῆς ἐνεκεν καὶ [εὐνοίας].

Z. 2 ist auch ΑΓΝΚΟΝΤΗΣ möglich. Also das naheliegende στ[ρ]ατ[η]γ[ὸν] doch wohl ausgeschlossen? Dann τῆς [λαμπρο]τάτης πόλε[ως] wohl gleichfalls unmöglich. Ob εὐεργέτην διέ τῆς πόλε[ως] γεγονότα? Andere Möglichkeiten deutet P an, ohne sich zu entscheiden.

262. Inv. 247. Unprofilierte Basis mit den Standspuren einer Bronzestatue und fünf Löchern, Anschlußfläche unten, h. 0,295, l. 1,07, t. 0,66. BH und ZA 0,02. Apices, A Γ, kleine O. Gefunden beim Thesauros des Athenaheiligtums. Am Fundort. P. Kein Abklatsch.

[Πόλλ]ις Ἀπ[ο]λλωνίου ὁ πατήρ
[καὶ] Τιμοκράτου ὁ ἀνὴρ
[. Π]όλλ[ι]δος
[ἀρετῆς ἐνεκε]ν καὶ εὐνοίας
[τῆς πρὸς ἐ]αυτούς.

Z. 3 erster (ergänzter) Buchstabe schwerlich P, nicht T; möglich nur I, H, N. P. Trotzdem wage ich Π zu ergänzen.

263. Basis von blauem Marmor, BH 0,025. Murray (gesehen 1870) zu *Brit. Mus.* CCCCXXX.

Το
καὶ α

Νικά
ἀρετῆς [ένεκα καὶ εὐνοίας]
τῆς εἰς ἐ[αυτ —].

Die Originalabschrift Murrays gibt die Buchstaben στοι-
χηδόν (*P*), was aber bei Murray nichts zu sagen hat, wie
andere Beispiele zeigen.

264. Inv. 238. Stück einer unkannelierten Säulentrommel
(von der Osthalle der Agora?), gr. L. 0,42, gr. H. 0,48. In
einem eingesetzten Lorbeerkränze Namen in kleiner Schrift
(0,015); Z. 1: BH 0,025. A; nicht älter als Ende II. Jahrh.
v. Chr. *P.* Abklatsch.

καὶ τ — — —
im Kranze:
Ἡράκλει-
τον Ἡρα-
κλείτου.

Sieht aus wie der Schluß eines Ehrendekrets.

265. Inv. 210. Unproflierter Basisstein, l. 0,67, h. 0,60,
gute Schrift um 200 v. Chr., verbreiterte Strichenden; BH und
ZA 0,02. A Γ Σ. Verkehrt eingebaut in die Südmauer des
römischen Bades am oberen Gymnasion. *P.* Abklatsch.

Νικοκλῆς Νικαγόρου
τὸν υἱὸν Μελάνιππον.

266. Inv. 156. Zylindrische, oben profilierte Basis mit
den Standspuren einer Bronzestatue, h. 0,76, Dm. 0,78. Schrift
noch die des II. Jahrh. v. Chr., verdickte Strichenden; BH und
ZA 0,02. A Π Σ. Gefunden an der Nordmauer des byzanti-
nischen Bollwerks, einige Meter östlich vom Markttore. *Sch. P.*
Abklatsch. *Priene* 207***.

Ἀχιλλείδης Εὐπολ[έ]μου
Σωσίστρατον Πρω[τ]αγόρου
τὸμ φύσει ἑαυτοῦ υἱὸν
κατὰ τὴν διαθήκην.

267. Inv. 315. Bruchstück vom oberen profilierten Rande einer zylindrischen Basis. Gr. H. 0,225. Plumpe Schrift, nicht
älter als das I. Jahrh. v. Chr., A Π Σ; BH 0,015, ZA 0,02. Gefunden oberhalb der Nordhalle der Agora. *W. P.* Abklatsch.

[Ἀχιλ]λείδης Εὐπολ[έ]μου
[ὁ φύ]σει πατήρ,
[Σω]σίστρατος Πρωτ[α]γόρου
— — — — —

Z. 4 ff. ist nach Nr. 266 etwa wie folgt zu ergänzen: [ὁ
φύσει ἀδελφός | τὸν δεῖνα τοῦ δείνος, | φύσει δὲ Ἀχιλλείδου, |
κατὰ τὴν διαθήκην].

268. Inv. 133. „Die hufeisenförmige Bank im Westen“ der Wandelbahn vor der Oropherneshalle „hat nur ihren südlichen
Schenkel und den größten Teil der Deckplatte eingebüßt. (Breite der Mittelbank 2,34, der Schenkel 0,935). Eine metrische
Inscription auf der Rückseite der Mittelbank“ usw. „Der erhaltene, auf der Nordecke liegende Teil der Deckplatte (Ansicht von
oben in Abb. 207) zeigt drei zu zwei Bronzestatuen gehörige Befestigungsspuren. A ist deutlich für den rechten, mit ganzer
Sohle aufgesetzten, B für den weit zurückgestellten und stark nach außen gedrehten, nur mit den Zehen aufruhenden linken
Fuß einer lebhaft ausschreitenden Figur bestimmt. C, ähnlich wie B gestaltet, wird den zurückgesetzten Fuß einer ähnlich
bewegten Figur getragen haben. Sie waren offenbar als Athleten in lebhafter, für sie charakteristischer Bewegung dargestellt,
vielleicht in Gruppen zu zweien, so daß der die eine Ecke einnehmenden Figur A B eine über der rechten Hälfte der Mittel-
bank aufgestellte, der Figur C eine das Ende der rechten Seitenlehne einnehmende gegenüber gestanden hätte“. *Priene* 210
mit Abb. 206 (Ansicht der Bank; hier wiederholt). 211 mit Abb. 207 (Deckplatte, hier wiederholt); vgl. 207 Anm. **. Schrift
des II. Jahrh. v. Chr., linke Inschrift h. 0,014, ZA 0,015, rechte etwas kleiner 0,01—0,012, ZA 0,015. A Ξ und Σ Γ, erhebliche
Zierstriche und Apices. *Sch. P.* Abklatsch.

I. Linke Inschrift.

a) Deckplatte fehlt; sie enthielt vielleicht
den Anfang des Textes.

b) οἱ ἔ[ργονοι]
Ἐπαμείνων
Ἀρτεμίδωρος
Ἡγησίας
Διοκλῆν Πυθοτίμου
κατὰ τὴν διαθήκην.

II. Rechte Inschrift.

a) Deckplatte (der linke Teil der Inschrift stand ver-
mutlich auf einem anstoßenden Steine).

— — | IO — — —
[Ἀθηνόπολιν] | Πυθοτίμου
[κατὰ τὴν] δια[θήκην].

b) Πράτος ἀπ' ἀντιπάλων εἰς πατρίδα τάνδε Πρι[ά]ναν
παῖς Πυθοτίμου κλεινὸν ἄγαγον γέρας,
άνίκα τοὺς τρισσοὺς συνομάλικας εἰς κόνιν [ἀ]π' τῶς
ἡρεῖσα τέχνη γαῦρος οὐ κ[ε]νὴν γερῶς
αἰπεινὰ δ' Ἐπίδ[αυρος] Ἀθηνόπολιν τόκα θαλλῶι
ἔστειπε, ΝικάΡΥΟΙ . . Μ⁽²⁻³⁾ ἔκλυεμ πάλας.

H b c für die mittleren Partien der Zeilen versagt der Abklatsch gänzlich. b 3 ἀπτώς vgl. Wilhelm *Reisen in Kilikien* 137. 6 ΝΙΚΑΙΥΟΙ . . Μ²⁻³ ἐκλυεμ P. Das Wort gehört entweder ΠΙ ΕΛ

zu κλύειν oder zu ἐκλύειν (so Wil.).

Das Metrum ist die zweite pythianbische Strophe, wie in Horaz epod. 16 und der Grabinschrift von Syros IG XII 5, 679. Athenopolis hatte in den Ἀσκαπεία von Epidauros gesiegt; daher c 3 der Ergänzungsversuch von Wil.

c) Οὐκ ἀτελής μου ὁ [μό]χ[θ]ος αἰδέεται, ἀλλ' [έ]ς τῆλυ κλεινὰ παλαισμοσύνας [ἀ]γαρόμαν ἄεθλα· οἶδεν ὁ Φοιβείας [φύτλ]α[ς] θ[ε]ός, οἶδ' Ἐπίδauρος αἰπεινά, κροτάφο[ις] θαλ[λ]ὸν ὅτ' ἀμφεθέμαν· πρῶτος δ' ἐκ [π]άτρ[ας] εἰλὸν γ[έ]ρας οὐ[χ]ι λείστον υἱὸς Πυθοτίμου [τοῦν]ομ' Ἀθηνόπολις.

c 3 ΦΟΙΒΕΙΑ . Δ . . ΜΑΓ . ΟΣ P. Erg. Wil. 5 ΔΕΚ . ΛΟΕ⁹ B·
Υ ΙΑΑΤ ΤΣ
P

P Anm., ΔΕΚ . ΛΤΕΛ⁶ B. P Majuskeln. VEISTO sicher. Am Ende I oder N. P.

Man kann mit Benutzung von Nr. 107, 108, 162 folgendes Stemma entwerfen, das die Wiederkehr der Namen erklären würde:

[Αθηνόπολις]			
Πυθότιμος (162, 268)		Ἀθηνόπολις (162)	
Διοκλῆς (268)	Ἀθηνόπολις	Ἀβροτέρα (162)	Κύδιμος (107, 174, 177).
N. N.	Sieger (268)		
Ἐπαμείνων Ἀρτεμίδωρος Ἡγησίας (268)		Ἀθηνόπολις (107), ἱερητεύων Διονύσου (174, 177)	Μοσχίων (108)
		um 130 v. Chr.	

Ansicht der Bank.

Deckplatte.

269. Inv. 175. Basis, oben auf drei Seiten roh profiliert, mit Fußspuren einer Bronzestatue. L. 0,46, h. 0,57, t. 0,42. Gute Schrift mit Apices, um 200 v. Chr.; A, Γ. BH 0,015, ZA 0,027 und 0,015. Gefunden im byzantinischen Gemach südlich des Buleuterion. Sch, P. Abklatsch.

Ἡρακλέω[τη]ς — —
Ἐπίνικον [Ἐ]πινί[κου]
κατὰ τὴν δια[θήκην].

270. Inv. 155. Zylindrische profilierte Basis mit Standspuren einer Bronzestatue; H. 0,83, Dm. 0,70, Schrift dünn und unsicher, mit starken Apices; BH 0,025, ZA 0,02. *P.* Abklatsch.

Θεόδοτος Ἰσέο[υ]
Δημήτριον Ἐπιν —
κατὰ τὴν διαθήκην
τὴν Κιλλανῆς [τῆς]
5 Δημητρίου.

Zur Namenverbindung Κιλλανὴ Δημητρίου vergleiche den Parier (*IG* XII 5, 129) und den Magneten (*I. Magn.* 105,3; nach Boeckh zu *CIG* 2561*b* und 2374*e* identisch mit dem Parier) Κίλλος Δημητρίου. Der Name kehrt im phrygischen Κιλλαν(ι)ὸν πεδίων (Strab. XIII 629) wieder; ähnliche Ortsnamen bei Adramytion und auf Lesbos.

271. Zylindrische Basis. Buchstaben Α Θ Κ. *„Dans les ruines d'un temple à Priene“*, also wohl nicht des Athenatempels. Cousin und Deschamps *Bull. corr.* XVIII 1894, 16. Nicht wiedergefunden.

Καλλ[— — τὴν δεῖνα]
τὴν [ἐαυτοῦ γυναικα],
θυγατέρα δὲ Α — —
τοῦ Μητροφάνους
κατὰ τὴν διαθήκην.

274. Inv. 86. Stück einer Basis, links und oben gebrochen, unten Profil und Anschlußfläche, hinten rauh, l. 0,40, h. 0,61, gr. T. 0,30. Schrift wohl noch III. Jahrh. v. Chr., BH 0,015; ZA 0,018. Gefunden bei der byzantinischen Basilika. *P.* Kein Abklatsch.

(Namen des oder der Stifter)

[τὸν δεῖνα Δημήτριον], φ[ύσει δὲ]
[τοῦ δείνους, κατὰ τὴν διαθήκην].

275. Inv. 168. Die einzige Basis mit Inschrift, welche auf dem eigentlichen Marktplatze noch in situ ist (*Priene* Plan XIII Nr. 23). Nur der mittlere Teil, eine schlecht auf Schutt fundamentierte, schlichte Quader und ein ohne Verklammerung hinten an sie angefügter roh bearbeiteter Stein ist davon erhalten. H. 0,31, l. 1,25, t. 0,75; oben Fußspuren einer männlichen Bronzefigur. Gute Schrift mit verbreiterten, z. Teil keilförmigen Strichenden: Α Σ; nach W Ende des III. Jahrhunderts v. Chr. BH 0,015, ZA 0,03. *Priene* 211f. W, *P.* Abklatsch.

[ὁ δεῖνα τοῦ δείνους καὶ] | Ζηνόδοτος Ζηνοδότου κληρονόμοι γεγονότες τῶν Ἀμεινίου τοῦ Ἀμει[νίου ὑπαρχόντων]
Διοφάνην Ἀμεινίου Ἡροστράτιδα Διοφάνου.

276. Inv. 297. Bruchstück vom oberen unprofilierten Rande einer zylindrischen Basis, gr. H. 0,052, gr. L. 0,20, gr. T. 0,11, elegante Schrift mit Apices, II. Jahrh. v. Chr., BH 0,017. *P.* Abklatsch.

(frei) Λυκίνωι — — —
— — — — —

Das zweite τ unsicher, könnte auch Η sein. Zum Namen vgl. Nr. 271 (der Schrift nach zwar ähnlich, doch nicht zugehörig).

277. Inv. 113. Basis, ringsum und hinten(?) gebrochen, gr. H. 0,11, gr. L. 0,18, gr. T. 0,12. BH und ZA 0,025. Gute Schrift um 200 v. Chr., Α, Σ, Θ mit dreieckigem Punkt, verdickte und keilförmige Strichenden. Gefunden am Asklepieion beim Abbruche der byzantinischen Ruine. *Sch.* *P.* Abklatsch.

[ἡ δεῖνα τοῦ δείνους],
[γυνὴ δὲ τοῦ δείνους(?)]
[τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα]
[Μ] ε λ α ν —

3 Möglich auch [ὑπὲρ τῆς θυγατρὸς]. 4 mit weiten Abständen; also war es nur ein Name, ohne Zuefügung des Vaters.

278. Basis mit Standspuren einer Bronzestatue, oben profiliert, rohe Seitenflächen; in zwei Stücke gebrochen, hinten gebrochen. H. 0,32, l. 0,67, gr. T. 0,69. Verwachsene Schrift, III. bis II. Jahrh. v. Chr., BH 0,02. Gefunden in der Nähe des Asklepieion. W, P. Kein Abklatsch.

Ν ἰ κ ω ν

Διονυσίου.

279. Inv. 214. Basis, rechts und hinten gebrochen: ohne Profile, auf der Unterseite Dübelloch; gr. L. 0,24, h. 0,165, gr. T. 0,16. Gute Schrift mit Apices, BH 0,013, ZA 0,015. A Φ. Gefunden auf der Terrasse des Isisheiligtums.

Φ[ε — — — —]

τὸν α[ὐτοῦ — — —]

Κράτητα [τοῦ δεινός]

Z. 2 kann ἀδελφόν, εὐεργέτην und manches andere ergänzt werden.

280. Inv. 324. Basis, rechts, unten, hinten gebrochen, oben Einarbeitung für das Profil; gr. L. 0,21, gr. H. 0,14, gr. T. 0,26. Mäßige Zierschrift, frühestens I. Jahrh. v. Chr.: BH 0,018, ZA 0,01. P. Abklatsch.

Ἡράκλειτον [τοῦ δεινός ἄρξαντα?]

καλῶς καὶ δ[ικαίως ἀνέστησαν οἱ]

φίλοι[ι].

Εὐκρατ — — — — —

(folgten noch mehrere Namen).

Die Ergänzung bezeichnet lediglich eine Möglichkeit von mehreren. Z. 1 βύσαντα?

281. Inv. 314. Unprofilierter Basisstein, unten Anschluß, links gebrochen, oben und rechts bestoßen: gr. L. 0,67, h. 0,25, t. 0,68. Übermäßige Apices und Querstriche. A Π. BH 0,02, ZA 0,03. Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. P. Abklatsch.

.....! [σε . . .] Ιατο — —

[Ζ]ωπυρίνην Μενεκ[ράτους]

Z. 1 Unterteile der Buchstaben Σ Ε erhalten. 2 Ende Rest des ρ erhalten.

282. Inv. 112. Basis, oben profiliert, rechts und hinten gebrochen, gr. H. 0,125, gr. L. 0,10, gr. T. 0,10. Gute Schrift, A; BH 0,015. Gefunden am Asklepieion beim Abbruche der byzantinischen Ruine. Im deutschen Hause von Priene. Sch, P. Abklatsch.

Ἀναξ — — —

Der letzte Buchstabe kann nur Ξ oder Ξ gewesen sein.

283. Inv. 157. Basis mit Fußspuren einer Bronzestatue, l. 0,64, h. 0,52, t. 0,575; oberes Profil abgehauen, unten vielleicht abgeschnitten. Schöne Schrift des III. Jahrh., A Ξ Υ (geschwungen), breite keilförmige Strichenden. BH 0,022, ZA 0,015. Verbaut in die große Basis nördlich des Bogenthors (Priene 203) am östlichen Markteingange. Sch, P. Abklatsch.

Ἀπολλόδωρος

Διοδότου.

284. Inv. 237. Basis, oben profiliert, mit den Standspuren einer Bronzestatue; Vorderseite konkav, also wohl von einer Exedra. L. vorn 0,53, hinten 0,60; t. 0,65. Steife, merkwürdig in die Breite gezogene Schrift, BH 0,02. Gefunden vor der Osthalle des Marktes, dicht neben einem halbkreisförmigen Fundament, zu dem es offenbar gehört. W, P. Abklatsch.

Μενίσκος.

285. Inv. 159. Bruchstück, etwa 0,40 l., 0,15 h., gr. T. 0,53, BH 0,07. Nur links Anschlußfläche. Aus dem Asklepieion. Sch, P. Kein Abklatsch.

[Αρισ]|τονίκ[η —

286. Inv. 45. Basis, oben profiliert, links und hinten gebrochen, unten und rechts Anschlußflächen, h. 0,14, l. 0,41, t. 0,22. BH 0,025. A, Δ, Querstriche. Kaiserzeit. Gefunden auf der Terrasse des Athenatempels. P. Abklatsch.

[ἡ δεινα τοῦ δεινός θυ]γάτηρ, γυνὴ δὲ [τοῦ δεινός —]

Außer diesen Stücken wurde eine größere Anzahl kleinerer Fragmente von Ehrenbasen gefunden, welche sorgfältig aufgenommen und abgeklatscht, aber hier nicht abgedruckt sind.

IV GRABINSCHRIFTEN

287. Inv. 130. Stele, oben und rechts gebrochen, gr. L. 0,18, gr. H. 0,15, T. 0,08; unverzierte Schrift wohl des I. Jahrh. v. Chr., Α Μ Π Ξ Σ. BH 0,012, ZA 0,005. Gefunden auf der Straßenkreuzung, die der östlichen Parodos des Theaters zunächst liegt. *P*, Abklatsch.

Ἡ[?]ησὺ φθιμ[ένην περ — —]ης ῥοδόπηχυ[ς]
Ἡὼς μαξαμέ[νη — —]σατο·
καὶ Χάρις ἔστιλ[βεν περὶ χεῖλεα] | χρύσεα δ' Αἰὼν
ἄνθηα βαιοχρό[νου — — ἀντὶ βίου].

Z. 1 ΗΙ ΗΖΩ (Ω eher als Ο!) 3 erg. *Wil.*

„Das junge Mädchen hat im Tode noch die Röte der frischen Wangen und den Liebreiz des Mundes bewahrt, und die Gesellschaft, in der sie lebte, hat ihr einen goldenen Kranz aufgesetzt“ (*Wil.*).

288. Weißer Marmor, l. 0,97, h. 0,23; BH und ZA 0,02 [B 0,002 ist sicherlich Druckfehler]. Kelebesch, Kaffeehans des Sophokles. Der Stein ist durchgeschnitten und zu zwei Türpfosten verwendet. Judeich *Ath. Mitt.* XVI 1891, 291, 15 (*SGDI* 5586).

Αἰσχλῖνος	Βιτάρη
Αἰαντίδew.	Αἰαντίδew.

Form Ξ und Dialekt lassen Ansetzung im IV. Jahrh. v. Chr. zu.

289. Inv. 54. Grabstele, l. 0,42, h. 0,49, t. 0,08. Unsorgfältige Schrift. Gefunden in der byzantinischen Basilika. *Sch*, *P*, kein Abklatsch.

[Α]ναξίμανδρος Ἀθ[ηναί]ου.

Anfang ΝΝ, zweiter Name ΑΟ . l . . .

290. Inv. 264. Stele, oben profiliert, unten gebrochen, l. 0,31, gr. H. 0,28, t. 0,09. Schrift mit keilförmigen Enden, BH 0,015, ZA 0,02; von dem Steinmetzen des Isaltars Nr. 193? Σ und Ξ, Β. Gefunden bei Anlegung des Grabens um das deutsche Haus. *P*, Abklatsch.

[Α]ντίπατρος Βουήθου
[Ο]ροαννέως.
... έα Ἀντιπάτρου.

Z. 2 wie Loewy *I griech. Bildh.* 305. 3 vor ε wohl Η, also Ν?

291 (ohne Inv.-Nr.; vorläufige Nr. 98). Ringsum und hinten gebrochen. Gr. L. 0,50, gr. H. 0,33, gr. T. 0,18, BH 0,03. Apices. Gefunden unter der Athenaterrasse an der Oberfläche. *Sch* (*P*), kein Abklatsch.

Ἀρίστων
Σόλωνος.

Wohl eine verschleppte Grabinschrift.

292. Inv. 88. Stele, oben profiliert, l. 0,33, h. 0,55, Schrift ziemlich gut, III. Jahrh. v. Chr.; Α Ο Π Υ (geschwungen), auffallend kleines Σ. BH 0,02, ZA 0,01. Unter der Schrift eine eingeritzte Linie. Gefunden im Hofe des oberen Gymnasion. Im deutschen Hause von Priene. *Sch*, *P*, Abklatsch.

Ἀσκληπιάδης
Ἰστρου.

293. Inv. 101. Stele, unten gebrochen, l. 0,34, gr. H. 0,40, t. 0,07. Zierschrift mit Apices, BH 0,025. Z. 1, 2 ausradiert; unter Z. 4 vorgezeichnete Linien für zwei Zeilen. Gefunden im Weinberge bei der Höhle des Panagiotos Kypraios östlich von Priene. Im deutschen Hause von Priene.

I. — — — — η[ς]
... ΕΙ ΜΙ ΝΟΥ (d. i. [τῆς Ἐπι]μ[ηδ]ου?)
II. Ἀφροδίσιος
Παραμόνου.

294. Inv. 200. Stele, oben gebrochen, l. 0,39, h. 0,47, BH 0,02, A Ε Κ Σ. Unter der Schrift freier Raum von 0,60 Höhe; für Malerei? Befindet sich als Fußbodenplatte der Küche im Hofe des Panagiotos Kypraios zu Turuntsch. *W* (*P*), kein Abklatsch.

Ἐκαταῖος Βασιλείδου.

295. Wiegand Nr. 22a; ohne Inv.-Nr. Unverzierte Stele, unten gebrochen, l. 0,35, h. 0,30, t. 0,06; ordentliche Schrift des II. Jahrh. v. Chr., Π Σ. BH: Z. 1. 2: 0,02; Z. 3, 4: 0,015. Gefunden etwa 40 m östlich vom Ostende der großen Terrasse [der ägyptischen Götter] in der Mulde in der Straße; wahrscheinlich also aus der östlichen Nekropolis verschleppt *W* (*P*), Abklatsch.

I. Εὐκ[αρ]πίδης
Οἰνιάδου.

II. Φιλῖνος
Φιλήμονος.

296. (Inv. 198). Platte, hinten rauh, l. 0,30, h. 0,84, t. 0,075. BH 0,03—0,04 Buchstaben Α Ε Ι Κ Μ Π Σ Ω; Schrift in Z. 1—3 verschieden von der in Z. 4—5. In Kelebesch, in einem καφενεῖον nahe dem Hause des Ἀνδρικόδ Πατέρας. Judeich *Ath. Mitt.* XVI 1891, 290f., 14, nach Winter; Cousin et Deschamps *Bull. Hell.* XVIII 1894, 15, 2. *W* (*P*), Abklatsch.

Ζώπυρος Ἀπολλωνίου.
Μελιτίνη Σωκράτου,
γυνὴ δὲ Ζωπύρου.
Καλλίστρατος Κράτωνος.
ὁ Βασίλιον Ἀπολλωνίου.

297. Inv. 22. Stele, oben bestoßen, l. 0,35—0,39, h. 0,65, t. 0,09. Ο Σ. Verwischene Schrift. Gefunden in der Höhle beim Gehöft des Panagiotos Kypraios in Turuntsch. Dort verblieben. *W* (*P*). Abklatsch.

Oben:	Unten:
[Ἡρ]όδ[οτος]	Διονύσιο[ς]
Διον[υσίου]	Ἡροδότου.

1 ΠΟΛ. 2 ΔΙΟΝ. — — *W*.

298. L. 0,36, h. 0,425; BH 0,03, ZA 0,02. In Kelebesch vor der Haustür des Kazaoni. Judeich *Ath. Mitt.* XVI 1891, 291, 16 nach Winter; Cousin et Deschamps *Bull. Hell.* XVIII 1894, 15, 4.

Κλειτίδης
Νύμφωνος.

299. Inv. 100. Giebelstele, l. 0,33—0,35, h. 0,68, t. 0,10; Schrift des III. Jahrh. v. Chr., BH 0,025. Gefunden als Deckplatte eines byzantinischen Grabes an der Südseite des byzantinischen Bollwerks. Im deutschen Hause zu Priene. *Sch*, *P*. Kein Abklatsch.

Μητροδώρα
Ἀπολλοδώρου.

300. Inv. 195. Bei Ak Bogaz. Abschrift von Bedri-Bey.

Περιγένου
[τοῦ] Αἰσχρί[ω]νο[ς]
[Ἡρ]ακλεώτ[ου].

2 ΚΑΙΧΡΙΟΝ, 3 ΚΑΙΚΛΕΩΤΕ die Abschr.

301. Inv. 230. Stele, oben gebrochen, l. 0,295—0,31, gr. II. 0,59, t. 0,09. Schrift des II. Jahrh. v. Chr., Apices, Α Σ Π; BH 0,018. *Sch*, *P*. Abklatsch. Gefunden in der Nordwestecke der ersten Insula von *W*.

Σῖμον Παυσανίου.

302. Inv. 308. Stele, links abgearbeitet, rechts, oben, unten gebrochen, gr. L. 0,35, gr. II. 0,36, T. 0,04. Sorgfältige Schrift wohl des II. Jahrh. v. Chr., Apices. BH und ZA 0,02. *P*. Abklatsch.

... ιτὶς Κρατίνου
[Κρ]ατίνος Θεοτιμίδου[υ].

303. Ohne Nr. (vorläufige Nr. 91). Stele, oben und unten gebrochen, l. 0,39, gr. II. 0,34, t. 0,09. BH 0,03. *Sch*, (*P*). Kein Abklatsch.

— — — —
[—, γυ]νὴ [δὲ]
[Ἀπ]ολ[λ]οδώρ[ου].

304. Le Bas-W. III 208 nach Abklatsch von Le Bas. BH 0,03. Sepulkral oder Graffito?

.. ΑΕΙΦΙ . ΟΣ ΑΜΟ . Ν
... ρου,
.. μόδημ[ος]
Διοφάνους.

305. Inv. 240. Eigentümlich geformte Stele, h. 0,40, im Hofranne eines Kaffeehauses in Kelebesch verbaut. Späte Schrift, Α Ε Μ Ο Υ. *W* (*P*). Kein Abklatsch.

Διαδουμενοῦ.

306. Unter den Buchstaben gebrochen. Im Hofe der Kirche von Kelebesch. Judeich *Ath. Mitt.* XVIII 1894, 14, 1.

Μενέδημος.

307. Inv. 287. Marmorplatte, l. 0,675, h. 0,405, t. 0,11. Monumentale Schrift, nach *P* noch des ausgehenden IV. Jahrh., wogegen die Form des Σ spricht; verdickte Strichenden. A Γ. BH 0,035. *W*, *P*. Abklatsch.

Παυσανίας.

308. Inv. 305. Marmorne Stele, oben gebrochen, l. 0,33 bis 0,36, h. 0,44, t. 0,09. Sehr schlechte, flüchtig und schief hingeworfene Schrift, BH 0,02—0,03. A, C, C. Im deutschen Hause zu Priene. *P*. Abklatsch.

Γα'ου Ὁφελ[λ]ί-
ου Σουβουρά-
να.

309. Dermen bei Priene, bei Demetrios Tsandarliotes. Kumanudes *Ἐφημ. ἀρχ.* III 1887, 198 nach Sakkelion.

KONIOΣ
Μονίμη
Μονιμάς
Θεοδώρα
Μοῦσα.

310. Ohne Inv.-Nr. Fragment eines marmornen Grabsteins mit Rest einer Skulptur, welche einen Schiffsbug darstellt; rechts davon ein Ente. L. 0,38. BH 0,015. Formen Ω und ϖ, A E, C und C. Gefunden im Garten des Panagiotos Kypraios (östliche Nekropolis). Jetzt im Prienehause. *P*.

Πῶλ|λα Πλ|ωτία | ἐβεσ|κεύα|σεν.

311. Inv. 186. Marmorner, unten profilierter Grabstein, oben und links gebrochen, gr. L. 0,54, gr. H. 0,70, T. c. 0,50. Schrift; A C E Ω. Hinten rauhe Anschlußfläche. Auf der rechten Nebenseite Relief eines Napfes, 0,25 h. In Giaur-Tschangly, vor der Kapelle der Panagia am Meere, Gegend des Panionion. *W*. Kein Abklatsch.

— ουσα, γυ[νή δέ]
... ου Σαμία
βιώσασαι καλῶι[ς]
— ς παρόδοις χαίρειν.

Bezeichnend sind die drei falschen Iota. 4 erwartet man παροδ[ι]τας.

In einem nahen Hause sah *W* noch eine andere Grab(?)-inschrift (Inv. 187), deren Reste keinen Sinn ergeben. Vgl. *Priene* 26.

312. Ohne Inv.-Nr. Ebene des Panionion. Daudköi, Café des Suleïman Kiridli. Marmorne Stele, L. 0,46, H. 0,85, T. 0,19. Relief eines heroisierten Reiters nach rechts; hinter ihm ein Baum mit Schlange, vor ihm ein brennender, runder Altar. Eine weibliche Figur führt mit der Rechten das Pferd. Oben Giebel mit Rosette im Felde; Palmettenkrönung. Buchstaben: A Z ι Π Σ Ω. *W*.

Ζώπυρος
Ἀλεξάνδρου
ΠΕΣ(?) · ἐτῶν ιη

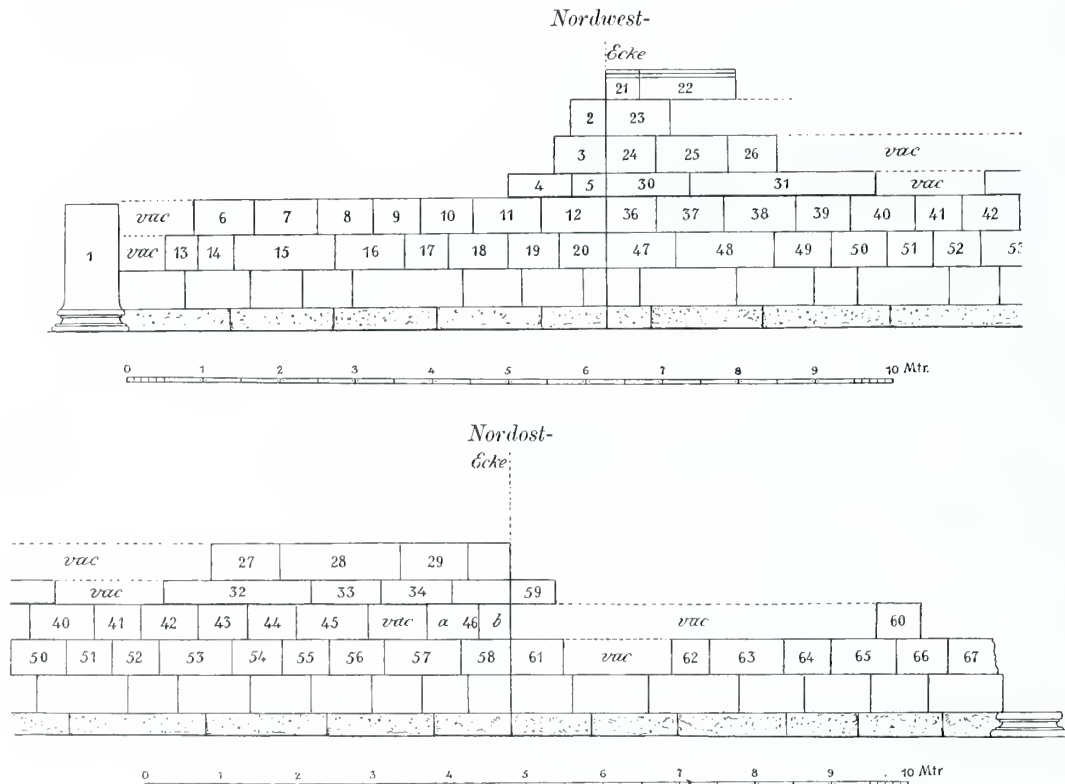
3 über ιη eine geschwungene Linie, davor ein kommaartiges Trennungszeichen; hinter Σ ein vierkantiger nach unten spitzer Punkt.

V GRAFFITI UND VERWANDTES

313. Τόπος-Inschriften aus dem Gymnasion.

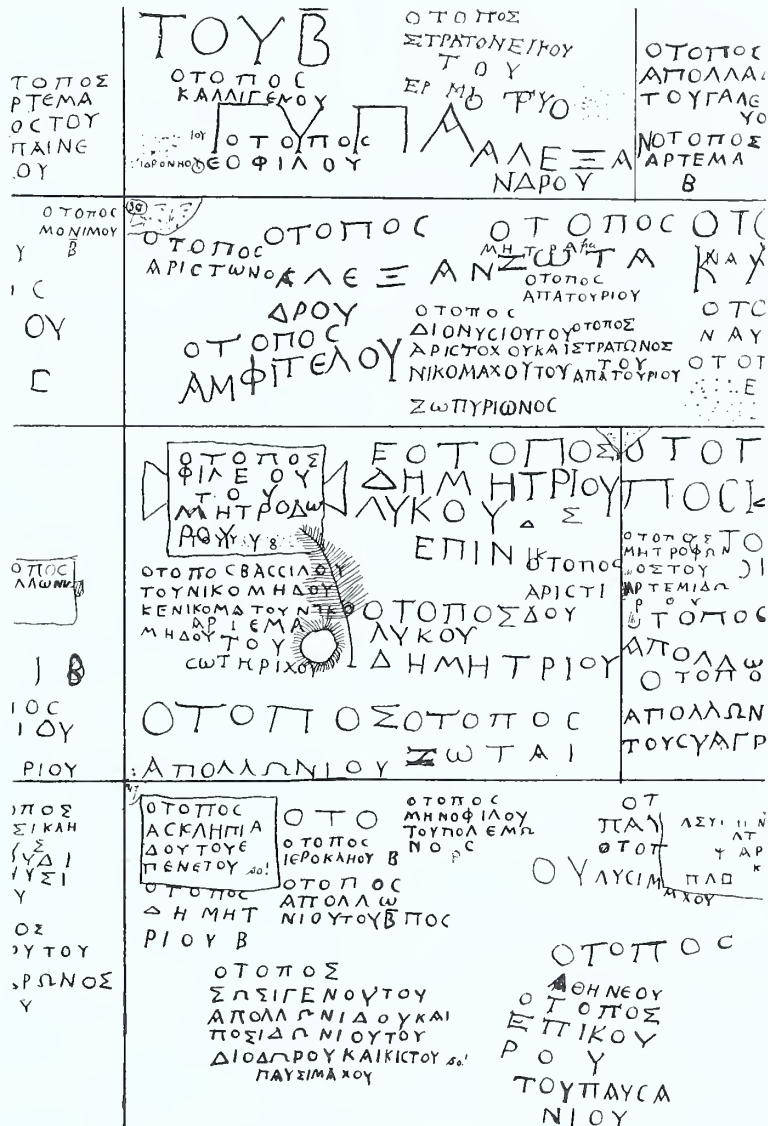
Diese Inschriften befinden sich zum größeren Teile auf noch in situ liegenden Wandquadern des Gymnasion. Die Lage der Quadern ist aus der Abbildung ersichtlich, welche M. Lübke auf Grund der von Biondi und Schrader gemachten Aufnahme gezeichnet hat. Die den einzelnen Inschriften in Klammern zugefügten einfachen Zahlen bezeichnen die Nummern der Quadern in situ. Mit *G* bezeichnete Fragmente haben oben Gesims, gehören also in die oberste Schicht. Mit *S* bezeichnete sind oben kannelierte Säulen; die Inschriften stehen auf dem unteren, unkannelierten Teile. Von den Fragmenten sind *Fr.* 76—78 von der Terrasse des Gymnasion abgestürzt und liegen zwischen der Terrassenstützmauer und der Stadtmauer. *Fr.* 79. 81—84 liegen im Stadion; die übrigen Fragmente sind auf dem Platze des Gymnasion verstreut; nur die kleineren Stücke hat man in das deutsche Haus in Priene gebracht. — Die Zeit der Inschriften wird meistens noch das I. Jahrh. v. Chr. sein, trotz des häufigen Vorkommens kursiver Formen; vgl. für diese die Liste Nr. 142 *A* und *Priene* 274. Der Bearbeitung liegt eine genaue Zeichnung der einzelnen Quadern von Biondi zugrunde, die *P* revidiert hat. Eine Beibehaltung der zufälligen Ordnung nach den Quadernummern schien allen Beteiligten für die Wiedergabe an dieser Stelle überflüssig. Die Worte δ τόπος sind mit δ τ. abgekürzt; fehlende Buchstaben dieser Worte meist nicht als solche angegeben; Zeilentrennung nur bezeichnet, wo sie für das Verständnis der Ergänzungen in Betracht kommt, oder bei falscher Silbentrennung.

Eingeordnet sind als vermutlich zugehörig: 1. *Inv.* 197 = Cousin et Deschamps *Bull. hell.* XVIII 1894, 15, 3, Quader in Kelebesch bei Andrikos Pateras (*W*). 2. Papadopulos-Kerameus *Ath. Mitt.* V 1880, 337, 6—338, 9 = *Fr.* S. 12. *Fr.* 74. *Fr.* 72 b. *Fr.* 59.

Die mit τόπος-Inschriften bedeckten Wände des Gymnasion. Die Inschriften werden im folgenden nach den Nummern der Quadern (in Klammern) angeführt.

Nordwestecke

Probe der Toposinschriften, nach Zeichnung von Biondi.

Die Nordwest-Ecke: Quadern 3. 5. 12. 20. | 24. 25. 30. 36. 37. 47.

1. (Fr. S 14) ὁ τ. [Α]γαθί —.
2. (Fr. 39) ὁ τ. [Αθη]ναγό[ρου].
3. (8 vgl. 16) ὁ τ. Ἀθηναγόρου | τοῦ | Ἀλεξ[ά]ν[δ]ρου].
4. (60) ὁ τ. Ἀθη[ν]αγόρου τοῦ Μενεκράτους καὶ Κλεοτίμου τοῦ Ἡγησάνδρου.
5. (52. Fr. 57. 60. Inv. 197?) ὁ τ. Ἀθηναίου.
6. (11) ὁ τ. Ἀθ[η]ναίου τοῦ ΑΒ. ΕΟΥ. Wahrscheinlich Ἀθ[η]ναίου.
7. (Fr. S 12 a) ὁ τ. | ΙΑ . . | ΑΡΝΟΥ | [τοῦ Ἐ]πιγ[ό]νου | καὶ Ἀθηναίου τοῦ β'.
8. (60) ὁ τ. Ἀθηναίου τοῦ Ἀπολλωνίου.
9. (65) [ὁ τ. Ἀθην]α[ί]ου | τοῦ Μητροδώρου.
10. (62) ὁ τ. | Ἀθηναίου | καὶ Ἀπο[λ]λ[α]ί [καὶ Ἀρ]τεμίδωρου].
11. (47) ὁ τ. Ἀθηνέου.
12. (20) ὁ τ. ΑΘΗΒίου τοῦ ΘΗΟφίλου, d. h. Ἀθ(νο)-βίου τοῦ Θεοφίλου für Θεοφίλου. Lesung revidiert von P.
13. (20) ὁ τ. Ἀθην[ο]δώρ[ου]. (P).
14. (Fr. G 3) ὁ τ. Ἀθηνοφίλο[υ].
15. (Fr. 47) ὁ τ. Ἀθηνοφίλου τοῦ Λεοντίσκου.
16. (Fr. 81. Fr. 84) ὁ τ. Αἰόλο[υ].
17. (15) ὁ τ. Αἰσχύωνος τοῦ β'.
18. (53) ὁ τ. Αἰσχύωνος.
19. (50) ὁ τ. Ἀκείωνος.
20. (Fr. 51 a) ὁ τ. Ἀκείωνος τοῦ . 'ρήμονος (wohl [Εὐ]ρήμονος).
21. (Fr. 51 b) Ἀκείωνος | ΙΟΥΔωνος.

22. (16. 24/5. 30. 34. 42. *Fr.* 50) ό τ. Ἀλεξάνδρου (einigemal nicht ganz vollständig erhalten).
23. (14) ό τ. [Α]λεξάνδρου καὶ Ἡρέου.
24. (*Fr.* 24) ό τ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀλεξ[άν]δρου.
25. (58) ό τ. Ἀλεξάνδρου τοῦ β', daneben einmal groß, einmal klein, die Ligatur \mathbb{H} .
26. (18) ό τ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀνδρονίκου.
27. (15) ό τ. Ἀλέξανδρου τοῦ Ζωπά.
28. (45) ό τ. Ἀλεξάνδρου, Θεοφίλου. (*P*).
29. (65) ό τ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Θευδά.
30. (*Fr.* 55) ό τ. Ἀλεξάνδρο[υ τοῦ] Θρασυβούλο[υ].
31. (*Fr.* 25) ό τ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Ποσιδωνίου.
32. (*Fr.* 21) ό τ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Φιλόλογου.
33. (*Fr.* 26) ό τ. | — — Οἰε (frei) | [καὶ] Ἀλεξάν[δρ]ου.
34. (50) [ό τ. Ἀ]λεξίωνος.
35. (57) ό τ. Ἀλεξίωνος τοῦ Ἀλεξίωνος. (*P*).
36. (*Fr.* 51a) ό τ. [Α]λεξίωνος [τοῦ] Ἀλεξίωνος.
37. (*Fr.* 63) { ό τ. Ἀλεξίωνος τοῦ Ἀλ[εξίωνος] oder
| ό τ. Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἀλ[εξάνδρου].
38. (30) ό τ. Ἀμφιτέλου.
39. (20) ό τ. Ἀναξαγόρου τοῦ Ἀρτεμά.
40. (48) ό τ. Ἀναξαγόρου τοῦ Ἀρτεμά.
41. (39) ό τ. Ἀναξαγόρου τοῦ Δημητρίου.
42. (*Fr.* 52) ό τ. Ἀναξαγόρου τοῦ Ἑρμογένου καὶ Φιλοδήμου τοῦ — —].
43. (65) ό τ. Ἀ[να]ξαγόρου τοῦ Ποσιδωνίου.
44. (*Fr.* 26, ähnlich 66) ό τ. Ἀναξάδος τοῦ Ποσιδωνίου.
45. (4) ό τ. | Ἀναξήνορος | τοῦ Πυθοκλή|ους. Ἀναξήνορος.
46. (57) ό τ. Ἀναξιλᾶου τοῦ Διονυσικλέους.
47. (16) ό τ. Ἀναξιλᾶου τοῦ Διοσκουρίδου.
48. (*Fr.* G 6) ό τ. Ἀναξιλᾶου τοῦ AP. O . . ωνι — — (ob Ἀ[π]ο[λλ]ωνι[ου]?)
49. (11) ό τ. Ἀναξίλου (vgl. *Fr.* 70).
50. (3) Ἀναξίλου.
51. (*Fr.* 18) ό τ. Ἀναξίλο[υ] τοῦ Ἀναξίλο[υ].
52. (*Fr.* 55) ό τ. [Α]ναξίλου [τοῦ] Δημητρίο[υ]. *P*.
53. (*Fr.* 60) ό τ. Ἀναξίλου τοῦ Θεογένου.
54. (52) ό τ. Ἀναξίλου τοῦ Κοτύλωνος (Spitzname: Plut. *Ant.* 18).
55. (6) ό τ. Ἀναξίλου τοῦ Παραμόνου.
56. (54) ό τ. Ἀναξίλου τοῦ Σωσιβίου.
57. (*Fr.* 70) ό τ. Ἀναξίλου Oll.
58. (*Fr.* 16) ό τ. Ἀναξίλ —.
59. (28) ό τ. Ἀνδρήου.
60. (51) ό τ. Ἀνδρομένου.
61. (41) ό τ. Ἀνδ[ρ]ομένους καὶ Διοσκουρίδου.
62. (6. 31) ό τ. Ἀνδρονίκου.
- 62a. ό τ. Ἀνδρονίκου τοῦ Ἀπολλωνίου.
63. (12) ό τ. Ἀνδρονίκου καὶ Ἀλεξάνδρου υἱὼν Ἀμερίνου.
64. (*Fr.* 27 ähnlich *Fr.* 69) ό τ. Ἀνδρωνος.
65. (*Fr.* 66) ό τ. [Ἀ]νδρωνος τοῦ Ἀνδρωνος.
66. (*Fr.* 76) ό τόποζ(?) Ἀνδρωνος τοῦ Ἀνδρωνος (so!).
67. (62) ό τ. Ἀνδρωνος τοῦ Διεσκουρίδου.
68. (37) ό τ. Ἀνδρωνο[ς] τοῦ — —.
69. (67) [ό τ. | —] Ἀνδρωνος | [τοῦ] Δη —(?).
70. (48) ό τ. Ἀνδρ —.
71. (*Fr.* 60) ό τ. Ἀντάνδρο[υ].
72. (41) ό τ. Ἀντιγένου τοῦ Κιλλίωνος (*Wil.* vergleicht den Namen Κιλλικῶν; dazu s. die Anmerkung zu Nr. 270).
73. (45) ό τ. Ἀντιλόχου.
74. (8. 38. *Fr.* 32) ό τ. Ἀντιόχου.
75. (38. 39) Ἀντιόχου ό τ.
76. (37) ό τ. Ἀντιόχ[ου] τοῦ β'.
77. (28) [ό τ. Ἀντιόχου] | τοῦ Ἀντιόχου.
78. (65) [ό τ. Ἀντι]όχου τοῦ Μοσχά.
- 78a. (28) ό τ. [Α]ντιπάτρου.
79. (12. 30. 31. 60) ό τ. Ἀπατουρίου. In 12 ist ou durch O' ausgedrückt.
80. (57) Ἀπα[τουρίου].
81. (52) ό τ. Ἀπατουρίου β' (? Das für B gelesene Zeichen erklärt *P* als Kritzelei).
82. (67) ό τ. Ἀπατουρίου τοῦ Μενάνδρου (Eponym im J. 14/5 n. Chr.? s. Nr. 142 II 6).
83. (65) ό τ. Ἀπατουρίου τοῦ Μονιμάδο[ς].
84. (6) ό τ. Ἀπατουρίου τοῦ Συμμάχου.
85. (25) ό τ. | [Απελ]λᾶ oder [Απολ]λᾶ.
86. (31) ό τ. | Ἀπελ[λᾶ τ]οῦ καὶ Ζ[ω]πυρίωνο[ς] τοῦ Νικομ —.
87. (3) ό τ. Ἀπελλέας (? statt Ἀπελλᾶ τοῦ oder καὶ Ἀριστογένου).
88. (11. 32. 37. 56. *Fr.* 60. *Fr.* 81) ό τ. Ἀπολλᾶ (einmal nur —ολλᾶ erhalten).
89. (52) ό τ. Ἀπολλᾶ τοῦ Διοφ[άντου].
90. (*Fr.* G 5) ό τ. Ἀπολλᾶ τοῦ Παπάρ[ου].
91. (8) ό τ. Ἀπολλᾶ καὶ Μονιμά.
92. (58) ό τ. Ἀπολλᾶ καὶ Φιλίσκου τοῦ Φιλίσκου.
93. (25) ό τ. | Ἀπολλᾶδ[ος] | τοῦ Γαλέ[ου]. (OC unter Δ, YO rückläufig unter Ε).
- 93a (60) ό τ. Ἀπολλέου.
94. (*Fr.* 23) ό τ. Ἀπολλοδότου (τοῦ) Ἑρμίου.
95. (32. 44. 48. G 7. *Fr.* 71) ό τ. Ἀπολλοδώρου (verschieden vollständig erhalten. In 32 ist POY übergeschrieben. *P*).
96. (46b) ό τ. [Α]πολλοδ[ώ]ρου β'.
97. (4; unvollständiger 53. *Fr.* 22. *Fr.* 53) ό τ. Ἀπολλοφάνου.
98. (38. 54. 55. *Fr.* S 12. *Fr.* 24 (wo NI nachgetragen). *Fr.* 51a. *Fr.* 75) ό τ. Ἀπολλωνίδου (einigemal nicht ganz vollständig, 54 mit Palme).
99. (*Fr.* G 5) ό τ. Ἀπολλωνίδου τοῦ Διονυσίου.

100. (38) ὁ τ. Ἀπολλ[ωνί]δου το[ῦ] Πύρρου|| ΤΙ. Ι — | ΔΕΟΥ. (Ζ. 5. 6 zugehörig?)
101. (37) ὁ τ. Ἀπολλωνίδου τοῦ Συάγρου.
102. (12) ὁ τ. | Ἀπολλωνίδ|ΙΓ (frei).
103. (17. 26. 27. 31. 38. 43. 46b. 64. *Fr.* 20. *Fr.* 61) ὁ τ. Ἀπολλωνίου (einigemale unvollständig).
104. (unter 56) ὁ τό(frei) Ἀπολλωνί(frei)ο.
105. (23) ὁ τ. Ἀπολλνίου (so!).
106. (56) ὁ τ. Ἀπολονίου (so!).
107. (8) Ἀπολλωνίου.
108. (*Fr.* 21) ὁ τ. Ἀπολωνίου (so!) τοῦ Ἀπολλωνίου.
109. (*Fr.* 76) ὁ τ. Ἀπολλωνίου β'.
110. (*Fr.* 54) [ὁ τ. Ἀπο]λλωνίου τοῦ β' (anscheinend daneben wiederholt).
111. (63) ὁ τ. Ἀπολλωνίου τοῦ β' τοῦ (übergeschrieben:) Πασικλέους. Dasselbe unvollständig (*Fr.* 22) ὁ τ. ΑΠΟΑC | ου το[ῦ] —||σικλ —.
112. (47) ὁ τ. Ἀπολλωνίου τοῦ β', Ποσ' (= 111?).
113. (50) ὁ τ. Ἀπολλωνίο[u] τοῦ Ἀπολλωνίου Μιλησίου.
114. (*Fr.* G 2a) ὁ τ. Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀρχιλόχου (rechts davon: ὁ τ. Ἀπο — | το[ῦ] | ΑΓ —, wohl dasselbe).
115. (46a) ὁ τ. [Α]πολλω[ν]ίου [τ]οῦ Ἡρακ[λ]είτου.
116. (55) ὁ τ. Ἀπολλ[ω]νίου τοῦ Κράτωνος. (P).
117. (4) ὁ τ. Ἀπολλωνίου τοῦ Μηνοφίλου.
118. (*Fr.* 59. *Fr.* G 6) ὁ τ. Ἀπολλωνίου τοῦ Νικολάου.
119. (*Fr.* 75) ὁ τ. [Α]πολλωνίου [τ]οῦ [Νικομ]ήδου[u], vielleicht auch in (*Fr.* G 6) ὁ τ. Ἀπολλωνίου [τ]οῦ ου?
- 119a. (63) ὁ τ. Ἀπολλωνίου τοῦ Πασικλέους (zu 111).
120. (63) ὁ τ. Ἀπολλωνίου τοῦ Πλουτά.
121. (64) ὁ τ. Ἀπολλωνίου τοῦ ΨΕΛΙΑΙΩΝΟC.
122. (64) [ὁ τ. — — —] ΨΕΛΛΥΩΝΟC. D. h. Ψελλίωνος, Spitzname von ψελλός 'Stotterer', vgl. Σίμων ὁ Ψελλός ἐπικαλούμενος Josephus v. 3 u. a. (W. Crönert).
123. (56) ὁ τ. | Ἀπολλωνίου | τοῦ | — υ —.
124. (*Fr.* G 2a) ὁ τ. Ἀπολλωνίου [τ]οῦ [— — ο]υ.
125. (Inv. 197?) ὁ τ. Ἀπολλωνίου τοῦ — —, links Palme. (W).
126. (5) ὁ τ. Ἀπολλωνίου Σαμίου.
127. (*Fr.* 67) [ὁ τ. —]οδο[— τοῦ Ἀ]πολλων[ίου].
128. (*Fr.* S 12) [ὁ τ. —]ου [τοῦ Ἀ]πολλωνίου.
129. (10) ὁ τ. Ἀπολλ. (frei).
130. (34) ὁ τ. Ἀ[π]ολ — —.
131. (57) ὁ τ. | Ἀπο — | τοῦ —.
132. (41) ὁ τ. Ἀ[ρι]α[ρ]άθου (ρι aus ΑΠΑ verbessert) καὶ Ἀσκληπιάδου καὶ Ἀλεξάνδρου.
133. (50. *Fr.* 74. unvollständig 60) ὁ τ. Ἀρισταγόρου.
134. (76) ὁ τ. Ἀρισταγόρου τοῦ Ἀπελλοῦ.
135. (55. *Fr.* 21) ὁ τ. Ἀριστεύου.
136. (*Fr.* 26. *Fr.* 61) ὁ τ. Ἀριστείδου.
137. (48) ὁ τ. Ἀριστείδου τοῦ Νικομήδου.
138. (36. 39) ὁ τ. Ἀριστίδου.
139. (18) ὁ τ. Ἀριστίππου τοῦ Ἀριστομένου.
140. (31) ὁ τ. Ἀριστοβούλου.
141. (57) ὁ τ. Ἀριστοκλε — | τ[οῦ] | Διοδ[ώ]ρ[ο]υ. Zusammengehörigkeit fraglich.
142. (41/2) ὁ τ. Ἀριστονείκου.
143. (15) ὁ τ. Ἀριστοφάνου[u] τοῦ Σείμου καὶ Πωλλίωνος καὶ ΚΥCΑ.
144. (60) ὁ τ. Ἀριστόχου.
145. (30. 43/4) ὁ τ. Ἀρίστωνος.
146. (*Fr.* 51) ὁ τ. Ἀρπάλου τοῦ Ἀπολλωνίου.
147. (7. 39. 43 zweimal) ὁ τ. Ἀρτεμά.
148. (31) ὁ τ. Ἀρτεμά τοῦ Ἀντιλόχου.
149. (57) ὁ τ. Ἀρτεμά τοῦ Ἀρτεμά.
150. (25) ὁ τ. Ἀρτεμά β'.
151. (*Fr.* 57) ὁ τ. Ἀρτεμ[ά] τοῦ Γλαύκου.
152. (48) ὁ τ. Ἀρτεμά τοῦ Διονυσίου.
153. (42) ὁ τ. [Α]ρτεμά [τοῦ Διο]φ[ά]ντου.
154. (15) ὁ τ. Ἀρτεμά τοῦ Εἰσάδος.
155. (39) ὁ τ. Ἀρτεμά τοῦ Ἱεροκλέους.
156. (36) [ὁ τ.] Ἀρ[τ]εμά τοῦ Σωτηρίχου (P), rechts Palme und Kranz(?).
157. (*Fr.* G 2a) ὁ τ. Ἀρτεμά τοῦ Χοῖσκᾶ.
158. (*Fr.* 60) ὁ τ. Ἀρτεμά τοῦ Θυατηρινοῦ.
159. (3) ὁ τ. Ἀρτεμάδος τοῦ Ἑπανέτου.
160. (*Fr.* 51a + 32. W) ὁ τ. Ἀρτεμάδος τοῦ Μητροδώρα.
161. (55/6) ὁ τ. [Αρ]τεμιδώρα. Vgl. (32) [ὁ τ.] Ἀρ[ε]μ[ι]δώρα.
162. (12) ὁ τ. Ἀρτεμιδώρα τοῦ Ἀρτεμιδώρα.
163. (51) ὁ τ. Ἀρτεμιδώρα τοῦ ΒΡΟΓΙΜΑΔΑΡΟΥ. Dazu P: Βρογμιάρου eher als -δάρου. Der Name sieht gallisch aus, vgl. Brogitarus *RE* III² 887.
164. (5) ὁ τ. Ἀρτεμιδώρα τοῦ Βακχυλά.
165. (*Fr.* G 6) ὁ τ. Ἀρτεμιδώρα τοῦ — —.
166. (15) ὁ τ. Ἀρτεμισίου τοῦ Ἀπολλῶ (oder Ἀπολλωνίου)?).
167. (11, vgl. *Fr.* 75) ὁ τ. Ἀρτέμωνος. Bei 11 darunter der Spitzname Φασσᾶ (s. unten 400. 716ff.).
168. (*Fr.* 67) [ὁ τ. —]νος [τοῦ] Ἀρ[τ]έμωνος.
169. (*Fr.* 18) ὁ τ. Ἀρτεμ —.
170. (32) Ἀρ[ε]— und Μηνοδώρα τόπος durcheinander geschrieben.
171. (42) ὁ τ. [Α]ρχέα.
172. (19) ὁ τ. Ἀρχελάου το[ῦ] Δαμαρίωνος.
173. (50. *Fr.* 55) ὁ τ. Ἀρχιλόχου.
174. (*Fr.* 70, vgl. *Fr.* 51) ὁ τ. Ἀρχίππου.
175. (*Fr.* 27) ὁ τ. Ἀρχοτόνου (verb. —[γ]όνου).
176. (28. *Fr.* 23, vgl. 43) ὁ τ. Ἀσκληπιάδου.

177. (Fr. 33) ὁ τ. Ἀσκληπιάδου τοῦ Ἀσκληπιάδου].
 178. (47) ὁ τ. Ἀσκληπιάδου τοῦ Ἐπενέτου (für Ἐπαι-
 νέτου).
 179. (38) ὁ τ. Ἀσκληπιάδου τοῦ Μητρά.
 180. (43) ὁ τ. Ἀσκληπιάδου?], Ἀντιόχου, Ἡροδότου,
 Μονίμου, Μηγά (alphabetisch im antiken Sinne
 geordnet!).
 181. (54) ὁ τ. Ἀσκληπιάδου καὶ Χαριδήμου.
 182. (Fr. 60) ὁ τ. Ἀσκληπιοδώρου.
 183. (57) ὁ τ. Ἀττάλου.
 184. (Fr. 51) ὁ τ. Ἀττάλου τοῦ Ἀπολλωνίου.
 185. (14) ὁ τ. Ἀττάλου τοῦ Δημαράτου καὶ Ἀπατουρίου
 τοῦ Συμμάχου.
 186. (60) ὁ τ. Αὐτοκράτους. (P).
 187. (10) ὁ τ. Αὐτο. Dahinter: ὁ τ. Αὐτοκράτους τοῦ
 Αὐτοκράτους.
 188. (24) ὁ τ. | Αὐτοκράτους | τοῦ β' | Γυπά. Spitzname.
 189. (Fr. 29) ὁ τ. Βασιλείδου].
 190. (8) ὁ τ. Βασιλείδου καὶ Διονυταί τῶν Μενεστράτου.
 191. (unter 57) ὁ τ. Βασιλείδου τοῦ β'.
 192. (Fr. 24) ὁ τ. Βασιλείδου τοῦ Διοσκουρίδου.
 193. (42) ὁ τ. Βασιλείδου τοῦ Ἡρακῶντος (Palme).
 194. (Fr. 27) ὁ τ. | Βασιλείδου | ΤΙ|ΛΟΡΝΙΔΟC. Spitz-
 name, in anderer Schrift zugefügt. Ob [Φιλόρ-
 νίδος?]
 195. (28) ὁ τ. — — τοῦ Βασιλείδου].
 196. (41/2) ὁ τ. Βασσέα. Kurzname aus Βασιλείδης
 (Crönert).
 197. (Fr. S 12a) [ὁ τ.] Βασσέου [καὶ Ἀντιόχου [τῶν]
 Βασ[ι]λ[είδου]. Die Namen können auch anders
 verbunden gewesen sein; doch spricht für diesen
 Zusammenhang die von Crönert vermutete Zu-
 sammengehörigkeit der Namen Βασσέας und
 Βασιλείδης.
 198. (Fr. 56) ὁ τ. Βασσέου τοῦ Ἡρακῶντος.
 199. (57) ὁ τ. | Βασσέου | τοῦ | [Νικ]ηφόρου. (P).
 200. (36) ὁ τ. Βασσίλου τοῦ Νικομήδου καὶ Νικομά τοῦ
 Νικομήδου.
 201. (26) ὁ τ. Βιωνά τοῦ Βιωνίδου.
 202. (45. Fr. G 4) ὁ τ. Γλύκωνος.
 203. (40. 41) ὁ τ. Δαμά.
 204. (40. 52) ὁ τ. Δαμάι.
 205. (22) ὁ τ. Δαμά τοῦ Αἰσχυρίωνος.
 206. (6) ὁ τ. Δαμάδος.
 207. (8. 44. Fr. 69. ergänzt 46a) ὁ τ. Δαμαρίωνος.
 208. (8) ὁ τ. Δαμαρί(ω)νος.
 209. (62) ὁ τ. Δαμαρίωνος τοῦ Ἀπελλέ[α].
 210. (63) ὁ τ. Δαμαρίωνος τοῦ Δαμαρίωνος.
 211. (15) ὁ τ. Δαμαρίωνος τοῦ Δημητρίου.
 212. (Fr. 47) ὁ τ. Δαμαρίωνος τοῦ Δ[ιο]νυτά.
 213. (Fr. 82) ὁ τ. [Δαμα]ρίωνος τοῦ Μητροδώρου.
 214. (38) ὁ τ. Δαμαρίωνος τοῦ Ποσιδωνίου. (P).
 215. (38) ὁ τ. Δαμαρίωνος τοῦ Ἀχελυσίου. Spitzname,
 vom Sohne der Omphale: schol. Townl. Hom.
 Ω 616.
 216. (49) ὁ τ. Δαμοξένου.
 217. (15) ὁ τ. Δάμωνος τοῦ Νεικομήδου.
 218. (9) Δεικάνδρου.
 219. (65) ὁ τ. Δημαράτου τοῦ Δημαράτου.
 220. (63) [ὁ τ. — — | —]ου Δημαράτου, Σωσιγένου
 υἱοῦ fraglich, ob richtig gelesen; vgl. 220a.
 220a. (Fr. 78) [ὁ τ.] Δ[ημαράτου], | Σ[ωσιγ]ένου, | Ἀρτε-
 μιδ[ώρου], | Διονυσίου].
 221. (41) ὁ τ. [Δ]ημά.
 222. (34) [ὁ τ. Δ]ημέου.
 223. (14. 25 [zweimal]. 40. 49. 50 [zweimal]) ὁ τ.
 Δημητρίου.
 224. (Fr. 16) ὁ τ. Δημητρ(ι)ου.
 225. (Fr. 69) ὁ τ. Δημητρ[ι]ο(υ). (P).
 226. (15) ὁ τ. Δημητρίου τοῦ Ἀλεξάνδρου.
 227. (26) ὁ τ. Δημητρίου τοῦ Δημητρίου.
 228. (23) ὁ τ. | Δημητρί]ου τ[οῦ] | ΛΙ — — — (d. i.
 Δ[ημητρίου]?).
 229. (47) ὁ τ. Δημητρίου β'.
 230. (53) ὁ τ. Δημητρίου β' (HM ligiert).
 231. (Fr. 18) ὁ τ. Δημητρίου τοῦ Ἑρμίου.
 232. (52) ὁ τ. Δημητρίου τοῦ Ζωτά.
 233. (Fr. 58) ὁ τ. Δημητρίου τοῦ — Π[ι]σο[το]
 234. (57) ὁ τ. Δημητρίου καὶ Ἱεροκλείου[ς] τοῦ Δίωνος.
 235. (Fr. G 4) ὁ τ. Δημητρίου καὶ Ἱεροκλείου[ς].
 236. (36) { ὁ τ. Δημητρίου, Λύκου.
 { ὁ τ. Λύκου, Δημητρίου. (P).
 237. (45) ὁ τ. Δημητρίος (von Δημήτρις; P gibt
 Δ(η)μ. (ε?) (ρ)ιος?)
 238. (53) ὁ τ. Δημοκλείους.
 238a. (Inv. 197?) ὁ τ. Δημοκράτου, daneben Palme. (W).
 239. (Fr. 56) ὁ τ. Δήμου [τ]οῦ Ἡρακλείτου].
 240. (Fr. 25) ὁ τ. Δημοσθένους τοῦ Παιωνίου.
 241. (Fr. 61) ὁ τ. | Δημ — — | τοῦ — —.
 242. (39/40. 40. Fr. 23) ὁ τ. Δημυλά.
 243. (49) ὁ τ. Δημυλά ἱεροῦ. Kern vergl. *IMagn.* 310.
 244. (32) ὁ τ. Δημ[υλ]άδος.
 245. (49) ὁ τ. Διέρμου.
 246. (45 zweimal) ὁ τ. Διογένου.
 247. (30. Fr. 25) Διογένου τοῦ Στρατονίκου.
 248. (Fr. 17) ὁ τ. Διογένου τοῦ — —.
 249. (56/7) ὁ τ. Διοδότου.
 250. (Fr. G 1) ὁ τ. Διοδότου τοῦ Ἀρχελάου.
 251. (Fr. G 5) ὁ τ. Δι[οδό]του τοῦ Βασιλίδου.
 252. (27. 56) ὁ τ. Διοδώρου.
 253. (Fr. 18) ὁ τ. | Διοδώρου γ' [τοῦ] | καλουμένου |
 <τοῦ> Δαμαρίωνος.

254. (*Fr.* 21) ὁ τ. Διοδώρου τοῦ Νεικίου.
 255. (49. 53) ὁ τ. Διοκλήους.
 256. (50) ὁ τ. Διοκλήους τοῦ Ἡρ— (Zugehörigkeit des Ἡρ— unsicher).
 257. (32) ὁ τ. Διο[μ]έγ[ους]. (*P*).
 258. (51) ὁ τ. Διονίκου.
 259. (Inv. 197?) ὁ τ. Διονυσικ[λέ]ους τοῦ β' τοῦ Σωσιμάχου τοῦ β'.
 260. (49) ὁ τ. Διονυσικλέου τοῦ Σωσά.
 261. (*Fr.* S 10) [ὁ τ.] | Διονυ[σι]κ[λέου] | τοῦ | Τ — —.
 261a. (5. 8. 14. 25. 27 [zweimal]. 43. 48. 51 [zweimal]. 52) ὁ τ. Διονυσίου.
 262. (7) ὁ τ. Διονυσίου.
 263. (65) ὁ τ. Διονυσίου τοῦ Ἀθηναίου.
 264. (11) ὁ τ. Διονυσίου τοῦ Ἀριστόχου καὶ Νικομάχου τοῦ Ζωπυρίωνος.
 265. (*Fr.* 26) ὁ τ. Διονυσίου τοῦ Διονυσίου.
 266. (40) ὁ τ. Διονυσίου τοῦ Ἐπαινέτου.
 267. (3) ὁ τ. Διονυ[σίου] τοῦ Ἑρμίου.
 268. (38) ὁ τ. Διονυσίου τοῦ Κυνητοῦ. (Über dem vorletzten Υ ist ein Ε, *P*).
 269. (*Fr.* 21) ὁ τ. Διονυσίου τοῦ Μελάνθου.
 270. (*Fr.* 42) ὁ τ. | Διονυ[σίου] | τοῦ Μ]ηνοφί(λου).
 271. (*Fr.* 12) ὁ τ. Διονυσίου τοῦ Μνασι[φ]άνεως. Wohl ein Dorier.
 272. (11) ὁ τ. Διονυσίου καὶ Ἀντίχου τῶν Μοσχά.
 273. (*Fr.* S 11) ὁ τ. Διονυσίου τοῦ Π[α]υσανίου.
 274. (28) ὁ τ. Διονυ[σίου] | τοῦ Σ[ω]σ[ι]μνήστ[ου].
 275. (*Fr.* G 6) ὁ τ. Δ[ι]ονυσίου τοῦ Τειμοκρά[τους].
 276. (*Fr.* 37) [ὁ τ.] Διονυ[σίου]δῶρου τοῦ Διονυσίου.
 277. (*Fr.* G 4) ὁ τ. Διονυσόδωρου.
 278. (11) ὁ τ. | Διον[υτᾶ] | τοῦ [. . ο]υ, | Μηνοκρίτου καὶ Ἀρτέμωνος. Ergänzung von Z. 2. 3 fraglich.
 279. (*Fr.* 23) Διονυ. (frei) | τοῦ | Ἱεροκλέου.
 280. (60) ὁ τ. | Διοπ[.]ου | τοῦ | — —. Deutung unsicher.
 281. (50) ὁ τ. Δίου τοῦ Ἀπατουρίου.
 282. (*Fr.* G 9) ὁ τ. [Δ]ιοσκουρίδου.
 283. (*Fr.* S 10) ὁ τ. Διοσκουρίδου τοῦ Ἀπολλωνίου.
 284. (13) ὁ τ. Διοσκουρίδου τοῦ Διοσκουρίδου.
 285. (*Fr.* 63) ὁ τ. Διοσσ[κουρίδου] oder ähnlich.
 286. (26) ὁ τ. Διοφάνου.
 287. (15) ὁ τ. Διοφάνου.
 288. (9/10, vgl. 6) ὁ τ. Διοφάντου.
 289. (64) ὁ τόπος Διοφάντου τοῦ Διοφάντου. Worttrennung!
 290. (63) ὁ τ. Διοφάντου τοῦ Ποσιδωνίου καὶ Ζωτᾶ τοῦ Κύφωνος.
 291. (45/6) ὁ τ. Διο — —.
 292. (*Fr.* S 12a) ὁ τ. Διφιλ — —.
 293. (39. 43 zweimal. *Fr.* 69) ὁ τ. Δίωνος.
 294. (55. ergänzt *Fr.* 20) ὁ τ. Δρύαντος.
 295. (*Fr.* G 2) ὁ τ. Εἰκαδίου.
 296. (*Fr.* 84) ὁ τ. Εἰρηναίου.
 296a. (Inv. 197?) ὁ τ. Εἰρηναίου τοῦ β' (W').
 297. (45) ὁ τ. Εἰρηναίου.
 298. (11) ὁ τ. Εἰσάδου.
 299. (11) ὁ τ. Εἰσάδου.
 300. (17) ὁ τ. Εἰφίτου τοῦ Ἑρμογένου.
 301. (6. 31) ὁ τ. Ἐκαταίου.
 302. (*Fr.* 23) Ἐκαταίου τοῦ Ἀρτεμιδώρου.
 303. (51b) ὁ τ. | Ἐκλή—|δου τοῦ —|. Fraglich. Ob E[υ]δη[μίδου]?
 304. (37) ὁ τ. Ἐλευσά.
 304a. (25) ὁ τ. [Ἐ]λευσίνιου.
 305. (*Fr.* 49) ὁ τ. Ἐνμένιδου.
 305a. (41) [ὁ τ.] Ἐπα[τ]άθου καὶ Ἀσκληπιάδου καὶ Ἀλέξανδρου.
 306. (*Fr.* 51a) ὁ τ. Ἐπαγάθου τοῦ Μαιανδρίου.
 307. (16) ὁ τ. Ἐπαφρά τοῦ Δημυλά.
 308. (8 zweimal) ὁ τ. Ἐπαφροδίτου.
 309. (*Fr.* 65) ὁ τ. Ἐπαφροδείτου τοῦ Ἀριστέου.
 310. (*Fr.* 51b) ὁ τ. Ἐπαφροδίτου τοῦ Ἀριστογένου.
 311. (*Fr.* 25) ὁ τ. Ἐπαφροδείτου τοῦ Ἀττάλου.
 312. (*Fr.* 21) ὁ τ. Ἐπαφροδίτου τοῦ Ἀττάλου.
 313. (*Fr.* 74) ὁ τ. Ἐπη[ρ]άτου τοῦ Κρονίου.
 314. (6; ergänzt 39) ὁ τ. Ἐπιγόνου.
 315. (65) ὁ τ. Ἐπιγόνου τοῦ Ἐβαφ[ρ]άδου.
 316. (*Fr.* 21. *Fr.* 22) ὁ τ. Ἐπιγόνου τοῦ Ἐπιγόνου.
 317. (*Fr.* 75) ὁ τ. Ἐπιγόνου τοῦ — —.
 318. (6) ὁ τ. Ἐπιγόνου, Πύλωνος.
 319. (47) ὁ τ. Ἐπικούρου τοῦ Παυσανίου.
 320. (57) [ὁ τ.] Ἐπικράτου. (*P*).
 321. (36) ὁ τ. Ἐπνίκου.
 322. (G 7) ὁ τ. Ἐράτωνος τοῦ Διονυσίου.
 323. (*Fr.* 55) ὁ τ. Ἐρπίνου (eher Ἐρ[τ]ίνου!).
 324. (*Fr.* 18) ὁ τ. [Ἐ]ρμίου.
 325. (20) ὁ τ. | Ἐρμίου. | ὁ τ. | Ἐρμίο (frei).
 326. (9) ὁ τ. Ἐρμίου τοῦ Ἀνδρονίκου.
 327. (20) ὁ τ. Ἐρμίου τοῦ Δημητρίου.
 328. (4) ὁ τ. Ἐρμίου τοῦ Ῥησιμάχου.
 329. (66) [ὁ τ. — — τοῦ] [Ἐ]ρμίου.
 330. (50. *Fr.* 50 [ergänzt]. *Fr.* 62) ὁ τ. Ἑρμογένης (bei 50 Palme).
 331. (*Fr.* 27) ὁ τ. ΕΡΠΗΓΕΝΟΥ (d. i. wohl Ἑρ[μο]γένου).
 332. *Fr.* G 1) ὁ τ. Ἑρμογένου τοῦ Ἑρμογένου.
 333. (*Fr.* 59) ὁ τ. Ἑρμογένου τοῦ Ἡρακλείδου.
 334. (7) ὁ τ. Ἑρμοφάνου (verbessere Ἑρμοφάν[του]).
 335. (15) ὁ τ. [Ἐ]ρωτίω[ν]ος (eher [Π]ρωτίω[ν]ος) τοῦ | Σωσιμνήστου | . ΙΤΑΔΟΥ (ob = [Ἐ]ισ[τ]άδου? s. oben Nr. 298; oder = Ἰταλ[οῦ]?).
 336. (*Fr.* G 5) ὁ τ. Εὐαινέτου τοῦ Ἀπολλοδώρου.

337. (45) ὁ τ. Εὐθηνίδ[ου].
 338. (Fr. 60) ὁ τ. Εὐ[κά]ρπ[ου] τοῦ Δι[ο]δώρου.
 339. (66) ὁ τ. Εὐκάρπ[ου] τοῦ — —. P.
 340. (60) ὁ τ. Εὐκλέο[υς] | τοῦ Δη[μ]οτ[ί]ωνος].
 341. (Fr. G 5) ὁ τ. | Εὐκτου | — τίου.
 342. (31) ὁ τ. [Ε]ὐμ — —.
 343. (53) ὁ τ. Εὐπά. (P).
 344. (6) Εὐπόρου καὶ Παρμενίων[ος].
 345. (Fr. 82) ὁ τ. | Εὐπολέ[μ]ο[υ] τ[οῦ] — —.
 346. J (60) ὁ τ. Εὐρυμήδους τοῦ [Εὐ]κλείδα.
 I (Fr. G 5) ὁ τ. Εὐ[ρυμή]δο[υς] τοῦ Εὐκ[λείδα].
 347. (34) ὁ τ. Εὐφράνορος.
 348. (18) ὁ τ. Ζεύξις καὶ Μηνοφάνου.
 349. (54) ὁ τ. Ζεύξις τοῦ Βασιλείδου.
 350. (62) ὁ τ. Ζεύξις τοῦ Ἀντιόχου.
 351. (Fr. S 13) ὁ τ. Ζευξίου τοῦ Ζευξίου.
 352. (51) ὁ τ. Ζηγά.
 353. (10/1) ὁ τ. Ζωβίου.
 354. (32) ὁ τ. Ζωβίου τοῦ Ζωβίου.
 355. (56) ὁ τ. Ζωβίου τοῦ Μοσχίωνος.
 356. (34) ὁ τ. [Ζ]οῖλου.
 357. (19) ὁ τ. Ζωῖλου τοῦ Ζωῖλου.
 358. (51) ὁ τ. Ζωπά.
 359. (32. Fr. 47) ὁ τ. Ζωπυρίωνος.
 360. (17) ὁ τ. Ζωπυρίωνος τοῦ Ἑρμογένου. (P).
 361. (31. 46b. Fr. 69. ergänzt 61) ὁ τ. Ζωπύρου.
 362. (22) ὁ τ. Ζωπύρου τοῦ Ἀγαθαρχίδου.
 363. (32) ὁ τ. Ζωπύρου τοῦ Ἀπολλωνίου.
 363a. (31) ὁ τ. Ζωπύρου τοῦ Ἀπολλωνίου].
 364. (Fr. 63) ὁ τ. Ζωπύρου τ[οῦ] Ζωπύρου.
 365. (16) ὁ τ. Ζωσάδος καὶ Φιλοστράτου.
 366. (30. 48. 56. 57) ὁ τ. Ζωτά.
 367. (36) ὁ τ. Ζωτά.
 367a. (Fr. 27) ὁ τ. Ζωτά τοῦ Ἀμπελίωνος.
 368. (33) ὁ τ. Ζωτά τοῦ Δι[ο] — . Πο[σειδωνίου]. (P).
 369. (Fr. S 14) ὁ τ. Ζωτά τοῦ Ζωτίχου.
 370. (12) ὁ τ. Ζωτά τοῦ Καλλι.
 371. (34) ὁ τ. Ζωτά | Πυθοδώ[ου]. (Beziehung unsicher.)
 372. (Fr. 32) ὁ τ. Ζω[τά] | τ[οῦ] Σωσιγέ[νου] καὶ — — τοῦ Σωσιγέ[νου] καὶ Παμμένου τοῦ Σωσιγέ[νου] καὶ Ἀλεξάνδρου τοῦ Ἡροκράτου καὶ Ἀρτέμωνα τοῦ . . . σά καὶ Ἀπολ — .
 373. (33) ὁ τ. Ζωτά τ[οῦ] — | — το — .
 374. (10. ergänzt: 62. Fr. 45b) ὁ τ. Ζωτίωνος.
 375. (16) ὁ τ. Ζωτίωνος τοῦ Ἀπολλοδώρου.
 376. (65) ὁ τ. Ζωτίωνος τοῦ Ἀπολλωνίου.
 377. (Fr. 39) ὁ τ. Ζωτίωνος τοῦ Διοσκουρίδου.
 378. (Fr. 51b) ὁ τ. Ζωτίωνος τοῦ Εἰρηναίου (darüber 2 Palmen).
 379. (19) ὁ τ. Ζωτείωνος τοῦ Ἐπικράτου.
 380. (27) ὁ τ. | Ζωτίωνος | τοῦ β' τοῦ | ΟΑΞΟΛΟ | Χίου.
 381. (Fr. 23) ὁ τ. Ζωτίωνος τοῦ Κρουνέου (?).
 382. (45) ὁ τ. | Ζω — τοῦ | — — | τοῦ Σ — . Vgl. Nr. S 11 ὁ τ. Ζω — | Δαμα — | Θεοδώ[ρου] | υἱώ[ν] | Θεοδώ[ρου].
 383. (Fr. 59) ὁ τ. Ζω — —.
 384. (Fr. 61) ὁ τ. Ἡγά τοῦ Κελβείου.
 385. (38) ὁ τ. Ἡγησί[ου].
 386. (10) ὁ τ. Ἡγησί[ου] τοῦ Συάγρου.
 387. (3) ὁ τ. Ἡ[γη]σίππου (Ἡγη so: I . I).
 388. (57) [ὁ τ.] Ἡγί[ου] — ? (P).
 389. (Fr. 51b) ὁ τ. Ἡλιοδώρου τοῦ Α' — .
 390. (Fr. 76) ὁ τ. Ἡλιοδ[ώ]ρο[υ] τοῦ Δημητρίου]. Die-
 selben Namen vereinigt der Bildhauer Δημή-
 τριος Ἡλιοδώρου Ῥόδιος IG XII 1, 769.
 391. (Fr. 25. ergänzt 62) ὁ τ. Ἡρά τοῦ Ἀπολλωνίου.
 392. (Fr. 66) ὁ τ. Ἡρά τοῦ Κυλλᾶ.
 393. (46a) ὁ τ. Ἡρά τοῦ Ξενοδάμ[ου].
 393a. [Fr. 38] [ὁ τ. | . . .] Ἡά | [κ]αὶ Ἡρά [καὶ | Σ]ωτη-
 ρί[χου].
 394. (51. Fr. 61. Fr. 63) ὁ τ. Ἡρακλείδου.
 395. (25) ὁ τ. Ἡρακλείδου τ[οῦ] — —].
 396. (52. Fr. 23) ὁ τ. Ἡρακλείτου.
 397. (63) ὁ τ. Ἡρακλίου τ[οῦ] Ἀπολλωνίου.
 398. (53) ὁ τ. Ἡρακλείτου τοῦ Πόλλιδος.
 399. (61) ὁ τ. Ἡροδότου τοῦ Ἡροδότου, daneben eine
 Art Herme, darüber ein Kranz.
 400. (9) ὁ τ. Ἡροδότου τοῦ Στράτωνος καὶ Ἀρτέμωνα
 | Φασσᾶ frei | K frei |. Spitzname wie 167.
 401. (58) Ἡροδότου ὁ τ. καὶ Ἑρμογένους καὶ Στασι-
 μένους. Links ein Vogel mit Schopf.
 402. (11) ὁ τ. Ἡροστράτου τοῦ Χαριδήμου.
 403. (3. 31) ὁ τ. Ἡρώδου.
 404. (6) ὁ τ. Ἡρ[ώ]δου τ[οῦ] Ἀντιόχου.
 405. (Fr. 74) ὁ τ. Ἡρώδου τοῦ Δ[η]μητρί[ου].
 406. (20) ὁ τ. | Ἡρώδου τοῦ | Μάνδρωνος. | Ἀρίβου. (P).
 Z. 4 kappadokisch nach Xen. *Cyrop.* II 1, 5.
 407. (44) ὁ τ. Ἡρώδου τοῦ Πυθονίου.
 408. (Fr. G 2) ὁ τ. Θεμιστοκλέους τοῦ Μενίσκου.
 409. (53) ὁ τ. Θεογένου.
 410. (7) ὁ τόπος Θεογέ[νου]. Worttrennung!
 411. (26) ὁ τ. Θεοδότου τοῦ Διομήδου].
 412. (31) ὁ τ. Θεοδότου τοῦ Κρονίου.
 413. (10) ὁ τ. Θεοδώρου.
 414. (28) Θεοδώρο[υ] ὁ τ.
 415. (Fr. 71) [ὁ τ.] Θεοδώρο[υ] (verb. ο[υ]), Εἰσιγ[ό]-
 νο[υ], υἱὸν Βασιλείδου.
 416. (28) ὁ τ. Θεοδ — .
 417. (4) ὁ τ. Θεοκρίτου].
 418. (Fr. 22) ὁ τ. Θεοκρίτου zweimal von gleicher
 Hand. P.

419. (37) ὁ τ. Θεοξένου.
420. (25) ὁ τ. | Θεο[π]ό[μ]πο[υ].
421. (15) ὁ τ. Θεοπρόπου.
422. (18) ὁ τ. Θεοτίμου τοῦ Ἀγελάου.
423. (24) ὁ τ. Θεοφίλου.
424. (58) ὁ τ. Θεοφίλου τοῦ [Ἀ]ντήνορος.
425. (19) ὁ τ. Θεοφίλου τοῦ β'.
426. (19) ὁ τ. Θευδᾶ τοῦ Ἀπολλωνίου.
427. (19) ὁ τ. Θευδᾶδος τοῦ Λυσιμάχου.
428. (Fr. 51a) ὁ τ. Θέ[ων]ος.
429. (Fr. G 5) ὁ τ. Θέωνος τοῦ Ἀντιοχᾶ.
430. (Fr. 28) ὁ τ. Θε — —.
431. (Fr. G 6) ὁ τ. Θράσωνος.
432. (Fr. S 10) ὁ τ. | Θρα — — | καὶ Ἡγ — —.
433. (19) ὁ τ. Ἰάσονος τοῦ Ἰάσονος.
434. (Fr. 62) ὁ τ. Ἰάσονος τοῦ Ἰρηναίου τοῦ καλου-
μένου . . | Λιτω[νος].
435. (45. Fr. S 10) ὁ τ. Ἰεροκλέους τοῦ Ἀπολλωνίου.
(So hieß ein milesischer Arzt, der im II. Jahrh.
v. Chr. in Tenos geehrt wurde: vgl. Demoulin
Bull. hell. XXVII 1903, 233ff. Dazu stimmt,
daß Nr. 313,113 einen Ἀπολλώνιος Ἀπολλωνίου
Μιλήσιος nennt. Vielleicht sind dies also Nach-
kommen des Arztes).
436. (38) ὁ τ. Ἰεροκλέους τοῦ Ἀρτεμιδώρου.
437. (47) ὁ τ. Ἰεροκλήου β'.
- 437a. (Inv. 197?) ὁ τ. Ἰκεσίου.
438. (Fr. 74) ὁ τ. | . ΙΣΑ . Ι — — (ob [Ε]ισαί?) | τοῦ
Μητροδώρου.
439. (32) ὁ τ. Ἰσιγ — —. (P).
440. (42. 45. Fr. 69. Fr. 75) ὁ τ. Ἰσιδώρου.
441. (Fr. 21) ὁ τ. Καϊκου τοῦ Ἀναξαγόρου.
442. (24) ὁ τ. Καλλιγένου.
443. (23) ὁ τ. Καλλιγένου τοῦ Διοδότου.
444. (26) ὁ τ. Καλλικλήους τοῦ Βασσεοῦδος (vgl.
Βασσέας).
445. (55) ὁ τ. ΚΑΝΟΡΕΩΣ (Κανθρέως? eher [Νι]κά-
νορ[ος], vgl. 557).
446. (37. Fr. 47) ὁ τ. Κιλλίωνος. Vgl. zu Nr. 72.
447. (Fr. 53) ὁ τ. Κιλλίωνος τοῦ Ζηναῖ.
448. (Fr. 18. Fr. 27. Fr. 81) ὁ τ. Κίλλου.
449. (60) ὁ τ. [Κ]ίσσου.
450. (59) ὁ τ. Κλεοτ — —.
451. (20) ὁ τ. Κοκάλου (P). Ob Κ[ω]κάλου? vgl. Κωκᾶ
Nr. 457.
452. (51. Fr. 57) ὁ τ. Κρατέρου.
453. (Fr. 27) [ὁ τ.] Κρατίππο[υ]. (P).
454. (18) ὁ τ. | . ραγ[ωνο]ς, d. i. wohl [Κ]ρά[τ]ωνος.
455. (9) ὁ τ. Κράτωνος τοῦ Ἰάσονος.
456. (Fr. 61) ὁ τ. | Κρίτου oder — κρίτου (der Name
Κρίτος in Thera häufig).
457. (Fr. G 2a) ὁ τ. Κωκᾶ.
458. (Fr. 28) [ὁ τ. — —] τοῦ Λάκωνος.
459. (10) ὁ τ. Λαμπίτου τοῦ Ζωτίχου.
460. (63) ὁ τ. Λάμπωνος τοῦ Ἡροκράτου.
461. (45) ὁ τ. | [Λε]οντ[ίσκου?].
462. (Fr. 56) ὁ τ. Λεοντίσκου τοῦ Ἡγησάνδρου.
463. (28) ὁ τ. Ληναίου τοῦ Ἀπολ — —.
464. (60) ὁ τ. Λυκισ. (frei). Wohl Λυκίσ(κου).
- 464a. (Fr. 52) ὁ τ. [Λυσ]ανίου | [τ]οῦ | [Π]όλλιδος. Vgl.
628.
465. (9) ὁ τ. Λυσίου καὶ Μενελάου.
466. (47. unvollständig Fr. 48) ὁ τ. Λυσιμάχου.
467. (63) ὁ τ. Λυσιμάχου καὶ [Ἀ]ναξα — —.
468. (Fr. 62) ὁ τ. Λυσιμ[άχου] το[υ] Λυσιμάχου.
469. (4) ὁ τ. Μαϊανδρίου.
470. (Fr. 18) ὁ τ. [Μαϊαν]δρίου(?).
471. (45) ὁ τ. | Μαρίω[νος] | τοῦ | Μαρίω[νος].
472. (25) ὁ τ. Μεγιστέου τοῦ Ἑστιάου.
473. (31) ὁ τ. Μελάνθου.
474. (Fr. 51b) ὁ τ. ΜΕΛΛΟΟΥ, wofür W' ΜΕΜΦΟΥ
bietet. Verschrieben für Μελά(ν)θου?
475. (Fr. 21) ὁ τ. Μελανίππου τοῦ Ἀπολλωνίου.
476. (Fr. 23) ὁ τ. Μελίτωνος.
477. (24) ὁ τ. Μελίτωνος τοῦ Διονίκου.
478. (55) ὁ τ. Μελίτωνος τοῦ Μενάνδρου.
479. (50 zweimal. 57. Fr. 27. Fr. 76. ergänzt Fr. 16.
Fr. 56) ὁ τ. Μενάνδρου.
480. (15) ὁ τ. Μενάνδρου τοῦ Βασιλείδου.
481. (G 7) ὁ τ. Μενάνδρου τοῦ Δημητρίου.
482. (25) ὁ τ. Μενάνδρου τοῦ Ζωτίωνος. (P).
483. (3) ὁ τ. Μενάνδρου τοῦ Παρασίου. Τρυ — —
484. (Fr. 23) ὁ τ. Μενάνδρου τοῦ Περδεικᾶ.
485. (Fr. 25) ὁ τ. | Μενάνδρο[υ] καὶ | Εἰσιγόνου | τῶν
Μενάνδ[ρ]ου.
486. (42) ὁ τ. Μενεβούλ[ου] τοῦ Ἀρισ[τα]γόρου καὶ Φιλι-
πᾶδος | τοῦ Ἀρισταγόρου.
487. (17. 32. Fr. 58) ὁ τ. Μενεκράτου.
488. (31) ὁ τ. Μενεκράτους.
489. (Fr. 17) ὁ τ. Μενεκράτου | [το]ῦ : Αἴνου | — ο — —.
490. (49) Μενεκρά[του] τοῦ — —.
491. (39) ὁ τ. Μενεστράτου.
492. (28. Fr. 23. ergänzt 40) ὁ τ. Μ[ε]νίππου.
493. (Fr. 60) ὁ τ. Μενίππου τοῦ Ἀθηναίου καὶ Διο-
νυσίου.
494. (15) ὁ τ. Μενίππου τοῦ Ἀλεξάνδρου.
495. (65) ὁ τπος (so!) Μενίππου τοῦ Ἀπατο[υ]ρίου.
496. (43/54) ὁ τ. Μενίππου τοῦ Λυσιμάχου. (P).
497. (45. 48) ὁ τ. Μενίσκου.
498. (43) ὁ τ. Μενίσκου τοῦ Θευμορίου (vgl. attisch
Θουμόριος).
499. (50) ὁ τ. Μενίσκου καὶ Κρατέρου.

500. (38) ὁ τ. Μεννέ[ου] το[ῦ] Εὐπόρου τοῦ Ἡλιοδώρου. (P).
501. (Fr. S 12) ὁ τ. Μεννέου καὶ Μενίσκου υἱῶν Μεννέου.
502. (14) ὁ τ. Μεννήου.
503. (Fr. S 10) ὁ τ. Μέντορος τοῦ Μεννέου.
504. (10) ὁ τ. Μηνά. Darunter Βάγα ΤΡΙΗΤ (Βάγας kappadokisch-phrygisch: Strab. XII 553).
505. (32) Μηνοδώρου τόπος und Ἄρτ[ε] — durcheinander geschrieben.
- 505a. (37) ὁ τ. Μηνο[δ]ώρου [τοῦ — —].
506. (28) Μηνοδ —.
507. (Fr. 53) ὁ τ. Μηνοδ —.
508. (23) ὁ τ. | Μηνοκρίτου | τοῦ | Ἑκαταίου | [καὶ . . .]ος.
509. (19. Fr. 24) ὁ τ. Μηνοφάνου.
510. (28 zweimal) ὁ τ. Μηνοφίλου (einmal M, einmal ou ergänzt).
511. (Fr. 23) ὁ τ. Μηνοφίλου τοῦ β'.
512. (47) ὁ τ. Μηνοφίλου τοῦ Πολέμωνος.
513. (62) ὁ τ. Μηνοφίλου καὶ Σεραπίονος.
514. (30) Μητρᾶ.
515. (39) ὁ τ. Μητρᾶ.
516. (42) ὁ τ. Μητρᾶ τοῦ Ἡρᾶ.
517. (3) ὁ τ. | Μητρᾶ το[ῦ] | Κυνολάπωνος (nach Crönert Spitzname (zu λάπτειν). Vgl. 518. 519).
518. (4) ὁ τ. | Μητρᾶ | Λιπᾶ.
519. (45) ὁ τ. | Μητρᾶ | Σιαλᾶ.
520. (Fr. 63) ὁ τ. Μητροδώρου.
521. (31) ὁ τ. Μητροδώρου τοῦ Θεοτιμίδου. (P).
522. (18) ὁ τ. Μητροδώρου τοῦ Φιλέου.
523. (46a) [ὁ τ. — —] τοῦ Μ[η]τροδώρου.
524. (25) ὁ τ. Μητροφάνου.
525. (37) ὁ τ. Μητροφών[τ]ος τοῦ Ἀρτεμίδου.
526. (Fr. 51b) ὁ τ. Μνασικλείους (W hat MNIIΣ d. i. Μνησ —).
527. (38) ὁ τ. [Μ]ολοσσού oder [Κ]ολοσσού, wie 147,24.
528. (27. 51. 52. 57. Fr. 17. Fr. 18. ergänzt: 43. 45) ὁ τ. Μονιμά.
529. (Fr. G. 1) ὁ τ. Μονιμά [τ]οῦ [Ἀνα]ξιλάου.
530. (16) ὁ τ. Μονιμά ΟΤΥ (d. i. τοῦ) Ἀσκλη —.
531. (48) ὁ τ. Μονιμά τοῦ Πύλωνος.
532. (51) ὁ τ. Μονιμά τοῦ ΧΑΒΔΑΛΛΑ (d. i. τοῦ [κ]α[ί] Δα[μ]ᾶ?) Oder Spitzname?
533. (51) ὁ τ. Μονιμά καὶ Ἀρτεμά καὶ Ἀνδρωνος καὶ Β[α]σιλίδου κα[ί] — —].
- 533a. (Fr. 66) ὁ τ. Μονιμά καὶ Ἀρτεμά τοῦ Ἐπιχορίδου (ob Ἐπιχ[α]ρίδου?) καὶ Ἀνδρωνος τοῦ ΦΑΤιλίδου (verb. [Β]α[σ]ιλίδου)
534. (26. 42) ὁ τ. Μονίμου (in 26 ist Μονίμου abgeteilt).
535. (18) ὁ τ. Μονίμου καὶ Ἀπολλωνίου καὶ Μηνοδότου.
536. (67) ὁ τ. Μονίμου τοῦ Εὐφράνορος.
537. (7) ὁ τ. Μονίμου β'.
538. (Fr. S 12a) ὁ τ. Μονίμου τοῦ ΟΛ... [ΤΙΟΥ] — — ΛΟΥ. [Υ]
- Ob Ὀλ[κα]τίου d. h. Volcatii?
539. (Fr. 61) ὁ τ. Μοσχᾶ.
540. (22) ὁ τ. Μοσχᾶ, Ἀπολλᾶ, Νικάνδρου. Vgl. Nr. 555.
541. (14) ὁ τ. [Μ]οσχᾶ τοῦ Μουσαίου[υ].
542. (27) ὁ τ. Μοσχᾶ τοῦ Νεύμωνος.
543. (G. 2a) ὁ τ. Μοσχᾶδος.
544. (17. 60. ergänzt 34) ὁ τ. Μοσχίωνος.
545. (21) ὁ τ. Μοσχίωνος τοῦ Ζωτίωνος.
546. (55) ὁ τ. Μοσχί(ω)νος τοῦ Χ[ο]λλᾶ (P). Spitzname, vgl. χολλάδες 'Bauchfalten'.
547. (55) ὁ τ. Μοσχίω[ν]ος τοῦ Κράτωνος. Dazwischen verschiedenes andere, z. B. Πολυ — —
548. (54) ὁ τ. Μοσχίωνος τοῦ Πυθᾶ.
- 548a. (Fr. 57) ὁ τ. Μόσχου.
- 548b (Fr. 75) ὁ τ. Μουσαίου τοῦ Ἀπολλωνίου.
549. (42) ὁ τ. Μύργωνος (vgl. IG. XII 3, 1463 Μύργης).
550. (30) Ναυκράτου, darunter: ὁ τ. Ναυκράτου.
551. (Fr. 63) ὁ τ. Νεικόλαου τοῦ [Νεικ]ολάου.
552. (Fr. 71) ὁ τ. — — | τοῦ Νεο — — | κ[αί] — — | ο — —.
553. (Fr. 60) ὁ τ. Νέστορος τοῦ Νέστορος.
554. (Fr. 61) ὁ τ. Νέωνος τοῦ Μικκάλου.
555. (2) [ὁ τ.] Νικ[ά]νδρου, Ἀπολλᾶ, Μοσχᾶ, Τρύφωνος τοῦ Ἀθηναίου. Vgl. Nr. 540.
556. (28) ὁ τ. | . . . φωνος [τοῦ] | Νικάνδρο[υ]. Ob [Τρύ]φωνος [τοῦ] Νικάν[ο]ρο[ς]? Vgl. 648.
557. (Fr. 53) ὁ τ. Νικάνορος.
558. (Fr. 63) ὁ τ. Νικ[κ]άνορο[ς] τοῦ Ἀπολλωνίου.
559. (Fr. 70) ὁ τ. Νικηράτου.
560. (8) Νικηράτου, darüber unverständliche Reste. ΤΟΤΦΠΕΦΗ.
- 560a. (Fr. 76) ὁ τ. Νικηφόρου —]η — —.
561. (38. 40) ὁ τ. Νικίου.
562. (Fr. 58) ὁ τ. Νικίπ[που].
563. (Fr. 45b) ὁ τ. [Νι]κοβ[ούλου].
564. (31) ὁ τ. Νικολάου.
565. (27) ὁ τ. Νικομά oder Νικομά[χου].
566. (48) ὁ τ. Νικομά τοῦ β'.
567. (48) ὁ τ. Νικομήδου.
568. (67) ὁ τ. Νικομήδου τοῦ [Πα]πάρου. (P).
569. (40) ὁ τ. Νικοστράτου.
570. (41) ὁ τ. Νικο —.
571. (27) ὁ τ. Νουμηνίου.
572. (Fr. 26) [ὁ τ.] Ν — | τ[οῦ] | Δημητ[ρίου].
573. (50) ὁ τ. Ξενοφώντος.
574. (G 7) [ὁ τ.] Ὀλυμ[π]ιδώρου (μ ist II).
575. (31) ὁ τ. Ὀλύμπου.
576. (31) ὁ τ. | Ὀλ[ύμ]π[ο]υ | τοῦ Ποσιδωνίου.

577. (51) ὁ τ. Ὀνησικράτου τοῦ Πρώτου. Ἰέρων (frei).
 578. (Fr. 47) ὁ τ. Παμφίλου ἱεροῦ Σ. Vgl. 243.
 579. (Fr. 23) ὁ τ. Παρμενίωνος.
 580. (7. 67) ὁ τ. Παπάρου.
 581. (Fr. 60) [ὁ τ. Π]απάρου | [το]ῦ Ἀναξιλάου.
 ὁ τ. Παπαρίωνος.
 ὁ τ. [Π]απαρίωνος.
 ὁ τ. Ποσειδωνίου τοῦ Παπάρου.
 582. (Fr. 66) ὁ τ. Παπάρου τοῦ Παπάρου.
 582a. (Inv. 197?) ὁ τ. Παπάρου καὶ Καλλιμάχου. (W).
 583. (40/1) ὁ τ. Παρασίου τοῦ Μενάνδρου. (P).
 584. (49) ὁ τ. Πausανίου τοῦ Πausανίου.
 585. (47) ὁ τ. Παυ — —.
 586. (Fr. 57) ὁ τ. Περιγένου.
 587. (Fr. 23) ὁ τ. Περιγένου τοῦ Μελίτωνος.
 588. (43) ὁ τ. Πλουτᾶ.
 589. (11) ὁ τ. Πλουτᾶ.
 590. (Fr. 73) ὁ τ. [Π]λουτίωνος.
 591. (Fr. 50) ὁ τ. Πόλλιδος τοῦ Λυσ[αν]ίου. Vgl. 464a.
 592. (Fr. 61) ὁ τ. Ποσιδίππου.
 593. (44. 50. 51. 53. 55 zweimal, ergänzt: 37. Fr. 37)
 ὁ τ. Ποσειδωνίου. Vgl. 581.
 594. (32) ὁ τ. [Πο]σιδωνίου (Ἰσιδωνίου? P).
 595. (8) ὁ τ. Ποσιδωνίου τοῦ Διονυσίου.
 596. (60) ὁ τ. | Ποσιδωνίου τοῦ | Μοσχᾶ — — | —
 νο[ς]. (P).
 597. (15) ὁ τ. | Ποσιδωνίου | τοῦ Πραξίου | καὶ Ἀναξι-
 λάου Γαλέου (oder Ἀναξίλα | (τ)οῦ Γαλέου?).
 598. (51) ὁ τ. Πραῦλου. Vgl. Nr. 355, 12.
 599. (57) ὁ τ. Πυθᾶ.
 600. (41) ὁ τ. Πύθωνος.
 601. (48) ὁ τ. Σατύρου.
 602. (50) ὁ τ. Σατύρου τοῦ Μητροδώρου.
 603. (11) ὁ τ. Σελεύκου.
 604. (14) ὁ τ. Σεραπίου.
 605. (Fr. 49. Fr. 65) ὁ τ. Σεραπίωνος.
 606. (38) ὁ τ. Σεραπίωνος τοῦ Σεραπίωνος.
 607. (65) ὁ τ. [Σε]ραπίωνος τοῦ . . . ΙΔΟΥ.
 608. (48. Fr. 51a) ὁ τ. Σιμαλίωνος.
 609. (Fr. 76) ὁ τ. Σιμαλίωνος τοῦ Καλλίππου καὶ
 Ἀπατουρίου.
 610. (37) ὁ τ. Σίμου.
 611. (11) ὁ τ. Σίμωνος τοῦ Σίμωνος.
 612. (Fr. 17) ὁ τ. Σκύμνου τοῦ Μονίμου.
 613. (Fr. 18) ὁ τ. | Σεφ[—] τοῦ oder καὶ | Ἐρατ — —.
 614. (31) ὁ τ. [Στρα]τονίκου τοῦ Ἀκρισίου.
 615. (24) ὁ τ. Στρατονείκου τοῦ Ἑρμίου.
 616. (Fr. 23) ὁ τ. Στράτωνος.
 617. (Fr. 30) ὁ τ. Στράτωνος τοῦ Ἀπατουρίου.
 618. (4) ὁ τ. Στράτωνος τοῦ Ἑκαταίου.
 619. (Fr. 76) — τοῦ Σύρου.
 620. (38) ὁ τ. Σωκράτου.
 620a. (Inv. 197) [ὁ τ. — —] τοῦ Σωκράτους.
 621. (Fr. 52) ὁ τ. Σωπάτρου τοῦ Μητροδώρου.
 622. (34) ὁ τ. Σωσᾶ τοῦ Μάνδρωνος.
 623. (Fr. 24) ὁ τ. | Σωσᾶ | Σπάρου. Σπάρος Spitz-
 name (Crönert); s. unten S. 171.
 624. (11) ὁ τ. Σωσᾶδος.
 625. (65) ὁ τ. Σωσάνδρου καὶ Ποσιδωνίου καὶ Δαμᾶ.
 626. (11) ὁ τ. | Φ . CΩCH . ΟΥ d. h. Σωσ[βί]ου oder
 Φ[ε]λ[σ]ω[ν]ίου?
 627. (63) ὁ τ. Σωσιβίου τοῦ Ἀναξιλάου.
 628. (Fr. G 2) ὁ τ. Σωσιβίου τοῦ Ἀπολλωνίου καὶ
 Λυσανίου τοῦ Πόλλιδος. Vgl. Nr. 142 I₁₁ und
 hier 464a. 591.
 629. (41. ergänzt 52) ὁ τ. Σωσιγένου.
 630. (44) ὁ τ. Σωσιγένου τοῦ Ἀπολλωνίδου.
 631. (47) ὁ τ. Σωσιγένου τοῦ Ἀπολλωνίδου καὶ Ποσι-
 δωνίου τοῦ Διοδώρου καὶ Κίστου (verh. Κίσ[σ]ου)
 (τοῦ) Πausιμάχου.
 632. { (20) ὁ τ. Σωσικλήους τοῦ Διονυσίου.
 (42) [ὁ τ.] Σω[σικλή]ους τ[ι]οῦ Διο[ν]υσίου.
 633. (Fr. 55) ὁ τ. Σωσικράτου.
 634. (63) ὁ τ. Σωσικράτου τοῦ Μοσχᾶ.
 635. (54) ὁ τ. Σωσιμνήστου τοῦ β'.
 636. (26) ὁ τ. Σω[σ]ιπάτρου τοῦ Φιλέου.
 637. (Fr. 19) ὁ τ. | [Σ]ωτᾶ καὶ | [Μ]οσχᾶ υἱ[ὸν] Σωσι-
 γέ[νου].
 638. (Fr. 76) ὁ τ. Σωτηρίχου τοῦ / — — | ω — —.
 639. (10) ὁ τ. Σώτου.
 640. (15) ὁ τ. Σωτίωνος.
 641. (10) ὁ τ. Σωτίωνος τοῦ Δημητρίου καὶ Ἀριστο-
 ΧΩC — — (ΧΩC zugehörig?).
 641a. (62) ὁ τ. Σω[τ]ίωνος τοῦ Μοσχίωνος.
 642. (16) ὁ τ. Τειμαγένου.
 643. (Fr. 56) ὁ τ. Τροφίμου τοῦ ἐφήβου φύλακος.
 644. (3) ὁ τ. Τρύφωνος und weiter unten Τρυ — —.
 645. (31. 57) ὁ τ. Τρύφωνος.
 646. (25) ὁ τ. Τρύφωνος τοῦ Διονυσίου καὶ Σ (frei)
 (oder Ξ P).
 647. (15) ὁ τ. Τρύφωνος τοῦ Λυσανίου.
 648. (Fr. 66) ὁ τ. Τρύφωνος τοῦ Νικάνορος. Vgl. 556.
 649. (Fr. S 11) [ὁ τ. —] καὶ $\frac{\Delta}{\Sigma}$ } [τοῦ] | Τρύφ[ωνος].
 650. (11. 37) ὁ τ. Φασσᾶ.
 651. (8) ὁ τ. Φιδίου.
 652. (Fr. 29) ὁ τ. Φιλαγάθου.
 653. (40) ὁ τ. ΔΑΕΙΤΟΥ (ob Κλείτου?) τοῦ Φιλαργύρου.
 654. (36) ὁ τ. Φιλέου τοῦ Μητροδώρου (unter rou
 ältere Inschrift: τοῦ υἱ[ο]ῦ).
 655. (40) ὁ τ. [Φι]λείνου.
 656. (Fr. 29) ὁ τ. Φιλείνου τοῦ Δημητρίου.

657. (39/40) ὁ τ. Φιλέρωτος.
 658. (*Fr.* 51b) ὁ τ. Φιλήμονος.
 659. (40) ὁ τ. Φιλίππου.
 660. (39) Φιλίππου ὁ τ.
 661. (42) ὁ τ. Φιλίππου τοῦ β'.
 662. (53) ὁ τ. Φιλοθήρου τοῦ Ψαρίωνος. (*P*).
 663. (56) ὁ τ. Φιλοκάλου.
 664. (*Fr.* 81) ὁ τ. [Φι]λοκράτου.
 665. (*Fr.* 21) ὁ τ. Φιλομούσου τοῦ Καλλιστρά[του].
 666. (6. 39) ὁ τ. Φιλοστράτου.
 667. (48) ὁ τ. Φιλώτου τοῦ Πυθοκλέους.
 668. (28) — υ — | Φύ[λ]ωνος.
 669. (63) ὁ τ. Χαίρεος τοῦ Ἀριστογένου.
 670. (60) ὁ τ. Χαίρεος τοῦ Ἀσκληπιодώρου καὶ Ἀριστογένου τοῦ — —.
 671. (*Fr.* 51b) ὁ τ. Χάρητος καὶ Ἀπολλωνίου υἱῶν Ἀπολλωνίου.
 672. (59) ὁ τ. — ίου τοῦ Χάρη[τος].
 673. (52) ὁ τ. Χαριδήμου.
 674. (*Fr.* 33) τ. Χαρι[δῆμ]ου τοῦ Χαριδ[ήμου].
 675. (40) ὁ τ. Χαριζένου.
 676. (*Fr.* 65) ὁ τ. Χρυσογόνου.
 677. (*Fr.* *S* 11) ὁ τ. | —νος | —ου | [—ά]ρχου καὶ | —ωνίου.
 678. (33) —εογένου.
 679. (66) ὁ τ. | —ήμιδο— | τοῦ Ἀναξίλου. Ob [Φ]ήμιδο[ς]?
 680. (24) [ὁ τ. —]ίου | —κ— — | . . ΙΔΡΟΝΗΟΥ (wohl [Ἀν]δρον[ικ]ου).
 681. { (*Fr.* *S* 10) ὁ τ. | . . λι[ω]νος | [τ]οῦ | [Κλ]εοσθέ(ν)ους.
 { (*Fr.* *S* 11) ὁ τ. | —λίωνος | [τοῦ] | — —ου.
 682. (5) ὁ τ. —νοδάμου.
 683. (39) ὁ τ. —οσιδωνος oder οειδωνος (so *P*!).
 684. (11) —οστράτου.
 685. (*Fr.* 69) ὁ τ. —όχου (zu 75 [Ἀντι]όχου?).
 686. (*Fr.* 64) [ὁ τ. —]ρίππου—.
 687. (11) ὁ τ. | . . . Ρισά.
 688. (*Fr.* 75) ὁ τ. | [—σ]θένου | —λφου.
 689. (*Fr.* *G* 6) ὁ τ. —χου τοῦ [—β]ουλίδου.
 690. (31) ὁ τ. | . Νκρατη—.
 691. (64) [ὁ τ. | — — τοῦ —]ου | ΔΙΟΤΟΥ | ΨΕΝΥ ΥΙΟΥ. Wohl kaum aus [Β]εν[ο]ύς[τ]ου verlesen (vgl. 714).
 692. (67) [ὁ τ. — — ΠΙᾶ | [τοῦ —]ανίου.

Römische Namen.

1. römische Praenomina allein als griechische Namen.
 693. (8) ὁ τ. Ποπλίου (Formen Π. Σ).
 694. (40) ὁ τ. ΜΑΔΡΙΠΟΥ d. i. wohl Μα[ά]ρ[κ]ου.
 695. (18) ὁ τ. Μάρκου τοῦ —.
 696. (53) ὁ τ. Γναίου τοῦ Μην(ο)φίλου. (*P*).

697. (*Fr.* 69) ὁ τ. Τίτου τοῦ Γαῖου.
 698. (12) ὁ τ. Λευκίου τοῦ Ὀαρίου (Formen Α Ε C).

2. römische Nomina allein als griechische Namen
 (vgl. Ὀλ[κ]ατίου(?) 538 und vielleicht Φ[ε]λ[σ]ω[ν]ίου 626,
 sowie Ὀαρίου 698).

699. (53) ὁ τ. Κουρτίου τοῦ Γαῖου. (*P*).
 700. (*Fr.* 49) ὁ τ. Μουκίου (folgen fragliche Zeichen).
 701. (*Fr.* *S* 12a) ὁ τ. Μαγλ[ί]ου τοῦ Ἀπολλωνί(ου).
 Daneben: Ποπ[λί]ου τοῦ | καὶ . . . ου

3. römische Cognomina allein als griechische Namen.

702. (*G* 7) ὁ τ. Βάσσου τοῦ Λυσίου.
 703. (*Fr.* 51b) ὁ τ. Βάσσου τοῦ Φαύστου. Der römische Name Bassus wurde den Prienern durch ihren eigenen Kurznamen Βασσέας von Βασιλείδης nahegelegt (nach Crönert).
 704. (9) ὁ τ. Καπίτωνος καὶ Διονυσίου τοῦ Μηνοκρίτου.
 705. (*Fr.* 24) ὁ τ. [Π]είου(?) καὶ Ἀπολλωνίου καὶ Εὐημέρου.

4. Angeschlossen:

706. (28) Φιλοκαίσαρος ὁ τ.

5. Römische Praenomina, griechische Nomina.

707. (*Fr.* *G* 5) ὁ τ. Γαῖου Σωπά[τρου] τοῦ Διονυσίου.
 708. (*Fr.* 51b) ὁ τ. Ποπ(λίου) Νικομάχου. (*P*).

6. Römische Praenomina mit römischen Nomina verbunden.

709. (49) ὁ τ. Ἀῦλου Τετ[τα]σιδίου. Vgl. W. Schulze *Lat. Eigennamen* 373 und *Bull. hell.* XII 1888, 374 (W. Crönert).
 710. (60) ὁ τ. Λευκ[ίου] Τερελ—|ΟΤΕ— — (ob Τερε[ν]τίου)?
 711. (*Fr.* *G* 4) ὁ τ. Ποπλίου Ὀφελίου (Formen Ε, C).
 712. (7) ὁ τ. Λευκίου Ἀρρυντίου.
 713. (31) ὁ τ. Κοῖντου Μαρίου Κοῖντου υἱοῦ.

7. Römische Praenomina, Nomina und Cognomina vereinigt.

714. (*Fr.* 59) ὁ τ. Μάρκο[υ] | Ἀντων[ίου] Βενύς[του] d. h. Venusti. Vgl. zu 691.
 715. (*Fr.* 72b) ὁ τ. Ποπλίου Πατουλκίου Βάσσ[ου]. (Formen Α Π Σ). Patuleius ist eigentlich Beinamen des Ianus, vgl. *Ov. fast.* I 129. *Macrob.* I 9, 15; außerdem heißen so ein Schuldner des Cicero, der im J. 52 den Milo angeklagt hatte (*ad Att.* XIV 18, 2), und ein Magnet des I. Jahrh. v. Chr. *IMagn.* 111: πρόβουλος Πόπλιος Πατούλκιος Λευκίου υἱὸς φυλῆς Διάδος γραφεύς.

Spitznamen und dergl.

716. (16) ὁ τ. Ἐπιγόνου ἀλειφώς.
 717. (28) ὁ τ. Βλακός.
 718. (*Fr.* *G* 2) ὁ τ. τῶν Διδύμων. Vgl. den Stempel Nr. 355₁₁.

719. (30) ὁ τ. Κατιφᾶ. (P). Zu κατηφής?

720. (27) [ὁ] τ. [Σ]ωτάδος Κατωρύχου.

721. (56) ὁ τ. Κονιορτοῦ.

722. (Fr. 53) [ὁ τ. — τ]οῦ Πασ|σαλᾶ.

723. (10) ὁ τ. Μενίσκου Στρεψηλίου.

724. (12) ὁ τ. Σφηνόρχ[ι]δος τοῦ Βασιλείδου.

Vergl. oben 518 Λιπᾶ, 519 Σιαλᾶ, 167. 400. 650 Φασσᾶ, 121. 122 Ψελλίων, 662 Ψαρίων, 623 Σπάρου, 188 Γυπᾶ. 157 Χοῖσκου u. a. m. W. Crönert bemerkt mir dazu, daß ein zweiter Name auf verschiedene Weisen von den Ioniern des III. bis I. Jahrh. v. Chr. dem ersten angehängt wird: 1. als einfache Apposition, z. B. Ἀπολλώνιος Μητροδῶρου Σπάρος in Smyrna: Dittenberger *Syll.*² 583; Ἑρμόδωρον Μητροδῶρου τοῦ Μητροδῶρου Ματρέαν ebenda, *CIG* 3194; Γλάφυρος Γρίμων in Ephesos *IBrit. Mus.* DCII q; 2. mit einem Participium: ὁ καλούμενος, ὁ ἐπικαλούμενος, ὁ ἐπικληθείς; 3. mit eingeschobenem Artikel, wie bei Herodas II 73 ὥσπερ Φίλιππος ἐν Σάμῳ ποτ' ὁ Βρέγκος u. a. Dagegen kommt ὁ καὶ vor dem III. Jahrh. n. Chr. meist in römischen Namen vor, z. B. M. Ἀντώνιος Δρόσος ὁ καὶ Σεκουνδεῖνος in Ephesos *IBrit. Mus.* DCI a; vereinzelt freilich auch in griechischen.

Φίλοι, φίλια und σωτηρία.

725. (Fr. 79) —ωνος | [κ]αὶ | [Αντ]ιόχου | [σ]ωτηρία. —
— φάντου | [κ]αὶ | [Αν]τιόχου | [φι]λία.

726. (Fr. 72a) φίλοι· Β — | Βασ — | —.

727. (Fr. 72) In einer *tabula ansata*: Λαμπίτου [κ]αὶ Ἰούστου τῶν φίλων σωτηρία. Ἀπολλωνίου(!) καὶ Διονυσίου σωτηρία.

728. (Fr. 38) [τῶν φίλων? —] πᾶ | [κα]ὶ Ἡρᾶ [σ]ωτηρί[α].

729. (53) ὁ τ. τῶν φίλων Ἀπολλωνίου καὶ Χαρίτωνος καὶ Ἀρτεμιδώρου καὶ Ἀνδρωνος.

730. Inv. 320. Quader. Schrift der Kaiserzeit, Apices; A M Π Σ Ω; in III C Ω. Die erste Inschrift in kräftigeren Buchstaben. Gefunden im unteren Gymnasion. P. Abklatsch.

I. Κοίντου|Μαρίου καὶ|Πείου ἐπ' ἄ|γαθῶ σωτηρία.

II. Δαμαρίων|ος καὶ Πείου | φίλια.

III. Πλουτᾶ | καὶ | Διοδώρου | σωτηρία.

Solche Freundespaare genannt z. B. auf Inschr. von Naxos (*IG* XII 5, 101), Paros (*ibid.* 453 ff.), Magnesia a. M. (Kern Nr. 321. 328). Ebenso sind alle mit καὶ verbundenen oder asyndetisch aufgezählten Namen als Vereinigungen von Freunden zu verstehen.

731. Inv. 201. Marmorplatte, h. etwa 0,70, breit etwa 0,45. Buchstaben A E Θ M Π Σ Ω. Kelebesch im Kafenion des Christodulos Chatzivassiloglu als Schwelle verwendet. W, P. Kein Abklatsch.

Ἀθηναίου

καὶ

Μονιμᾶ ἐπ' ἄγα-

θῶ σωτηρία.

Zugehörigkeit fraglich:

732. (Fr. 83) Πολυκ, — Ἐπίγονος, Ἄλε — u. a. Namenreste.

314. (Inv. 40.) Bruchstück, links, unten und hinten gebrochen, h. 0,13, l. 0,39, t. 0,13; obenauf ein Dübelloch und rechts die linke Hälfte eines Klammerloches, so daß rechts Anschluß gewesen sein muß; beide Löcher dem vorderen Rande so nahe, daß die Tiefe des Blockes nicht sehr groß angenommen werden darf. Vorgeritzte Linien. Gefunden im nördlichen Teile des Musterhauses (*Priene* 285 ff.); jetzt in Berlin. W, P.

Ἐνθ' ὡλλοι μὲν πάντες ἐπήνεον
ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδης

Ἡ ρ α κ λ η ς
Ζ ε υ ς.

Z. 1 scheinbar ΩΑΛΟΙ Z. 2 ist nach Ἀτρεῖ ein E ausradiert; nach ης hat nichts mehr gestanden. Die Verse spielen an auf Hom. *A* 22 ff. = 376 ff.

ἐνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ
αἰδεῖσθαι θ' ἱερῆα καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·

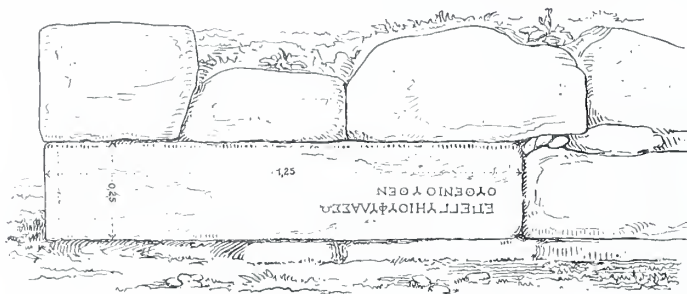
ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνονι ἄνδανε θυμῷ,

mit Reminiscenz an Ψ 539, δ 673 usw.

ὥς ἔφαθ', οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον —.

Z. 1 ὡλλοι schrieb Zenodot in B 1, könnte also Variante sein (*Wil.*). 4 Es stellt wirklich Ξεός da, was hier natürlich anders zu erklären ist als in den archaischen Inschriften von Thera und Korinth; es ist eine prienische Marotte, die sich auch in den Megabyzosinschriften Nr. 3 und 231 findet. Das Ganze sind Übungsprodukte eines Steinmetzlehrlings.

315. Inv. 239. Quader einer älteren Mauer, l. 1,25, h. 0,25, rechts mit glattem Randstreifen, wie von einer Mauerecke. Darauf eine Inschrift in eleganter Zierschrift des 11. Jahrh. v. Chr., mit Apices und keilförmigen Strichenden; BH und ZA 0,02. Später ist der Stein umgekehrt wieder in die Ecke eines Hauses verbaut. Sch, P. Abklatsch.

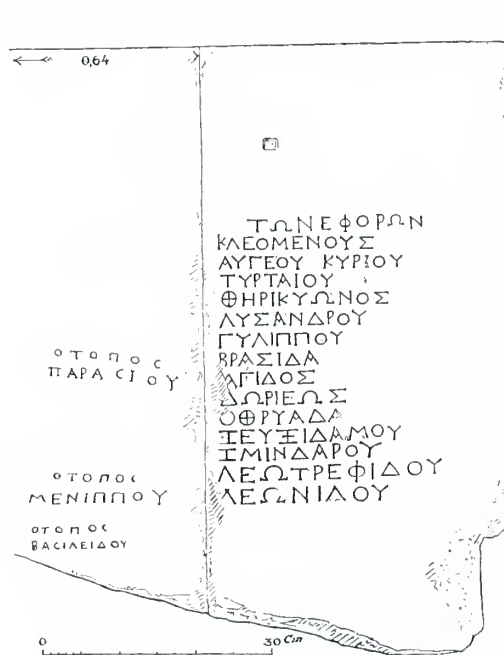
ΕΠΕΓΓΥΗΙΟΥΦΥΛΑΣΣΩ
ΟΥΘΕΝΙΟΥΘΕΝ

0 2,5 Ctm.

Ἐπ' ἐγγύηι οὐ φυλάσσω
οὐθενὶ οὐθέν.

Der Mann, der dies eingrub, hat sich den Spruch des alten Weisen ἐγγυά· πάρα δ' ἄτα zunutze gemacht.

316. (Inv. 319.) Quader der Türwandung eines der Zimmer des unteren Gymnasion, unten gebrochen, h. 0,80, l. 0,40, t. 0,64. Vordere Schmalseite a und links anstoßende Breitseite b. P, Abklatsch; Zeichnung von M. Lübke.

b
Linke Breitseite.

Ὁ τόπος
Παρασίου.

Ὁ τόπος
Μενίππου.

Ὁ τόπος 5
Βασιλείδου.

a
Vordere Schmalseite.

Τῶν ἐφόρων·
Κλεομένους
Αὐγέου Κυρίου
Τυρταίου
Θηρίκυνος 5
Λυσάνδρου
Γυλίππου
Βρασίδα
Ἄγιδος
Δωριέως 10
Ὀθρυάδα
Ζευξιδάμου
Ζμινδάρου
Λεωτρεφίδου
Λεωνίδου. 15

Der Junge, der die Namen der Ephoren einhauen sollte, hat sich die Sache leicht gemacht. Er nahm aus der spartanischen Königsliste die bekannten Namen Kleomenes (dreimal vorkommend), Agis (viermal), Leonidas (zweimal), sowie dessen Bruder Dorieus und Leotychidas, den er sich als Leotrepheides mundgerecht machte, dazu Zeuxidamos. Diese Namen standen bei Herodot; ebenso Othryadas, der Held im Kampfe um die Thyreatis. Dazu nahm er den berühmten Dichterhelden Tyrtaios, dessen Gedichte er wahrscheinlich hatte auswendig lernen müssen, zwei aus Thukydides' Geschichte des peloponnesischen Krieges bekannte Gestalten Brasidas und Gylippos und den bei Kyzikos gefallenen Nauarchen Mindaros, in der Form Zmindaros. Rätselhaft ist Augeas, uns nur als sagenhafter König von Elis bekannt, und Kyrios, der daneben steht; an die Kyreier der Anabasis erinnert Wilamowitz. Therikyon erscheint in den Apophthegmen des Plutarch als Zeitgenosse

des Philipp II. von Makedonien, dessen Marsch über den Isthmos er sieht, und außerdem als Freund des dritten Kleomenes bei Plutarch *Clcom.* an mehreren Stellen. Nachweislich Ephoros ist von allen, soviel ich sehe, nur Brasidas im Jahre 431/30 gewesen. Der Junge hätte es bequem gehabt, wenn er die Ephorenliste bei Xenophon *Hell.* II 3, 10 (431—404) abschrieb; diese enthält von seinen Namen nur den Brasidas.

Wenn also der historische Wert der Liste minimal ist, so ist sie doch sprachlich interessant. Sie stellt die Namensform Θηρικύνος fest, zu der Usener *Stoff des griech. Epos* 51 Analogien gibt. Plutarchs *Kleomenes* 8. 31 hat Θηρικίων, die *Apophth. Lac.* p. 221 f. = Apostol. XV 13 Θωρυκίων.

Ζμινδάρος für Σμινδάρος (vgl. Ζμύρνη Σμύρνη) verhält sich zu Μίνδαρος, wie attisch-ionisch σμικρός zu μικρός. Vgl. den sybaritischen Namen Σμινδυρίδης, den auch ein Ionier, Herodot bezeugt.

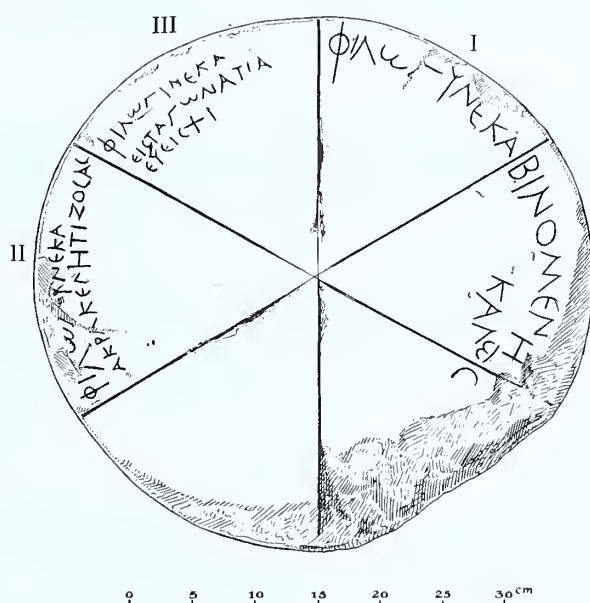
Λεωτρεφίδης klingt sehr ionisch; der Name kommt einmal für einen Athener vor (Kirchner Prosopogr. II 9158 im Jahre 330/29 v. Chr.). Man kann sich des Argwohns nicht erwehren, daß eine Verwechslung mit dem bekannten Könige Λεωτυχίδης vorliegt.

Merkwürdig ist die zweimalige Anwendung des \oplus mit dem Kreuz, um so mehr als sich ein Analogon gerade in der sparta-

nischen Weihung des Agis und Pausanias in Delos findet, die zwischen 402 und 398 fällt (IG A 91, besser Roehl *Imag.*² 30, 28).

Einmal wird solch \oplus mit nicht ganz durchgezogenem Kreuz in der Kaiserzeit auf Thera geschrieben, vermutlich in bewußter Anlehnung an eine archaische Felsinschrift (IG XII 3, 404).

317. Ziegel von 0,44 Dm., 0,07 Höhe, durch vertiefte Linien in sechs gleiche Teile geteilt. In Berlin. Gezeichnet von Lübke.

Die Buchstaben sind in den noch weichen Ton eingeritzt, bevor er gebrannt wurde. Von dem, was der Verfertiger überhaupt geschrieben hat, fehlen nur kleine Stücke, und über die Lesung ist kein Zweifel möglich. Die Verletzung am Rande der ersten Inschrift scheint zum Teil schon dagewesen zu sein, als das H so tief unter der sonstigen Zeile eingeritzt wurde; wahrscheinlich hat das zu erwartende N dahinter von Anfang an gefehlt. Die Orthographie ist inkorrekt, weshalb es nicht, allzu kühn ist, auch mit starken Verschreibungen zu rechnen.

I Φιλῶ γυνέκα βιν(υ)μέν(ν) καλῶς.

II Φιλῶ γυνέκα ἄκρα κελητίζουσα (gemeint: ζουσαν).

III Φιλῶ γυνέκα εἰς τὰ γωνάτια εὐείσχι(ον).

IV ἄκρα vgl. Machon bei Athen. XIII 581 e f ,περιλαμβάνει γὰρ οὐκ ἔδοκίμαζον — — ἐφιλοσόφησά θ', ἴν' ἄκρον ὡς μάλιστα καὶ ἐλάχιστον αὐτοῦ περιλάβω τοῦ σώματος'. κελητί- ζειν vgl. denselben a. a. O. 577 d ,φασὶ καὶ τὴν Λαμῖαν τὸν βασιλέ' εὐμελῶς κελητίσαι ποτέ. Mehr bei Brandt zu Ovid *ars amat.* III 777 ,parva vehatur equo'. Verb. von Wil.

V εὐείσχι(ον) d. i. εὐίσχι(ον). Wil. εἰς τὰ γωνάτια (für γωνάτια) vgl. Ovid *ars amat.* III 779 ,strata premat genibus, paulum cervice reflexa femina per longum conspicienda latus' und Lukian *Asin.* 10 ποιεῖν τὰ ἀπὸ γονατίου usw.

318. Inv. 93. Wandquader der Exedra in der Mitte der Nordhalle. BH 0,02—0,03 (I). Quader rechts daneben (II). P, für I auch Abklatsch.

I εἰ σὺ ἐκρέμω —. Ἑρμίας.
II Ἄνταν[δρος].

I könnte eine homerische Reminiszenz sein, vgl. O 18 ff. in der Rede des Zeus zur Hera: ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τε κρέμω (δτ' ἐκρέμω Cant. Lips., *Anecd. Ox.* IV 379, 3) ὑπόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖν ἄκμονας ἦκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἦλα χρύσειον ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφῆλῃσιν ἐκρέμω. Vielleicht wünscht hier jemand seinem Genossen eine ähnliche Lage.

319. Ohne Inv.-Nr. Zweite Stufe des römischen Propylon. Kursive Formen $\lambda \lambda \epsilon \omega$. P. Abklatsch.

(frei) α τ ε
ι ω σ
(frei?) Χ ι η
ώ ς σ ε -
λήνη.

Χιη wie Chia bei Horaz IV 13, 7 (Wil.) Davor ein fraglicher Haken, schwerlich ein Buchstabe. Der Vergleich eines schönen Mädchens (hier wohl einer Hetäre) mit dem Monde häufig; vgl. schon Hesiod fr. 142 (Rzach 1902); Hom. *Hymn.* in Ven. 90.

320. Inv. 91. Schwelle beim Eingange zur Westhalle des Marktes von der Hauptstraße her. Z. 1 dünn und scharf, 2. 3 breiter eingeritzt. BH bis 0,055. Ε Σ Ω. P.

Ἑρως.

Ἑρως.

Ἑρμῆς.

Wohl keine Menschnamen, obwohl das auch möglich ist, sondern die Götter. Eine reine Schreibübung, wie Nr. 314, oder eine Anrufung der Götter, in Liebesangelegenheiten zu helfen (so Wil.).

321. Inv. 43. Rohes Bruchstück von der Terrasse des Athenatempels. Gr. L. 0,37, gr. H. 0,09. Schlechte Schrift E C. P. Abklatsch.

— ογήσει — oder — όνη Σει —

An zweiter Stelle scheint N sicher.

322—345. Namen von verschiedenen Orten.

322. Inv. 90. Stufe der vom Markte zur Athenaterrasse heraufführenden Treppe. BH bis zu 0,12. W, P. Abklatsch.

Τυχικοῦ.

323. Mehrseitig beschriebener Block vor der Südfront des Tempels. Judeich *Ath. Mitt.* XVI 1891, 290, 12 nach Winter.

Μοσχίω[ν].

Ἀπολλόδ[ωρος]

Ἡρώδης.

Links davon geringe Buchstabenreste. Der erste und dritte Name kehren in den Dekreten der Nordwand (Nr. 108 und 109) als Hauptpersonen wieder; der zweite als Stephanephoros 108,329.

324. Inv. 220. Splitter einer Säule der Isisterrasse. P. Abklatsch. Mehrere sehr zerstörte Inschriften; kenntlich nur:

[ό] τ. | Ἀρχελαίου | καὶ | Μητρᾶ (links Palme).

325. Inv. 223. Splitter einer Säule der Isisterrasse. P. Abklatsch. Kennlich nur:

[ό] τ. —]βού[λου τοῦ δ̄ | — —

326. Inv. 218. Säule auf der Isisterrasse, zu dieser gehörig. W, P. Abklatsch.

1. ό τ. Ἑρμογένου τοῦ Ἀπολλωνίου. 2. ό τ. | Ἐπιγόνου | καὶ Βασιλίδου τῶν ψαμμιαίων (von der ionischen Form ἡ ψάμμη Sand; also eine scherzhafte Bezeichnung). 3. ό τ. Ζωτᾶ τοῦ Διοφάντου. 4. ό τ. Ἀλεξίωνος τοῦ Ἀλεξίωνος. 5. ό τ. Θεμιστοκλέους. 6. ό τ. [Α]μεινί[ο]υ | τοῦ — —. 7. Ἐφρ — ausradiert rechts neben 6 τοῦ.

327. Ohne Inv.-Nr. Im Graben für die Feldbahn nördlich der Nordhalle der Agora. Sch. Kein Abklatsch.

ό τ. | . . . ᾱ τοῦ | [Εὐτ]ύχου (?).

328. Inv. 304. Fundort? P, Abklatsch. In einer tabula ansata.

[ό] τ. | [Μεν]άνδρου | [τ]οῦ | [Δημητ]ρίου.

Ergänzt nach Nr. 313,481.

329. Inv. 232. Auf einer Türschwelle, etwa 60 m vom Westtor, südlich vom Wege. W, P. Abklatsch.

1. ό τ. | Δημητρίας. 2. Ἀπολλ —

330. Inv. 244. Saal östlich vom Buleuterion. Sch, P. Abklatsch.

1. ό τ. | Μικί — — | το[ῦ] | Νεφ̄ — —

2. ό] τόπ[ος — —]

1. Ende halbe Rundung eher von Φ als von ο. P.

331. Inv. 246. Bruchstück einer unkannelierten Säule aus der Nähe des Buleuterion. P. Abklatsch.

ό τ. Σωτῶ[δου] τοῦ Σω[τ]ᾶ[δου].

332. Inv. 196. Im Kuhstalle des Nikolaos Pateras, auf einem Gehöft 10 Minuten östlich von Turuntsch, links am Wege, unterhalb Kelebesch. W.

1. ό τ. Ἄνα ^(1—3 B.) | τοῦ Καλιγένου | καὶ Ἡροδότου τοῦ | Ἡροδότου.

2. links von Z. 4: [Ἐ]καταίου.

333. Inv. 181. Pfeilerblock des Markttors. Sch, P. Abklatsch. Υ.

ό τ. [Π]ολυπ[λ]ακίου.

334. Inv. 307. Marmorplatte, rings gebrochen; gr. L. 0,31, gr. H. 0,29, T. 0,055. Breite, tiefe Schrift mit Apices, BH 0,06, 0,003. Kaiserzeit. Fundort unbekannt. P. Abklatsch.

. ου Ι .
κυν η[τ]
οῦ . (frei)
(frei).

D. i. wahrscheinlich [ό] τ. Διονυσ[ί]ου [τοῦ] | Κυνη[τ]οῦ. Vgl. 313,268.

335. Inv. 317. Auf zwei rechtwinklig aneinanderstoßenden Flächen dreier aufeinanderliegender Steine der Stützmauer des Athenatempels, an deren Südwestecke. Höhe der großen Buchstaben 0,06—0,09; rechts der Name Python beidemale kleiner.

Links:

Α

ρ

ι

σ

τ

έ

α

ς

Rechts:

Πύ-

θωγ-

ος .

ρ

η

α

Πύ-

θ[ων?]

336. Inv. 274. Flach eingehauene etwa 0,09 hohe Buchstaben auf der Bankfläche der alten Proedrie des Theaters, zwischen dem östlichsten und dem nächsten Sessel. Form C. *Priene* 242.

Διος.

„Daß die Proedriereihe wie in Athen zunächst den Priestern als Ehrensitz diene, könnte ein großer Graffito neben dem östlichsten Thron auf der Bankfläche andeuten“ (?).

337. Inv. 259. Basis der Säulenhalle im Norden des Asklepieion. ΕΘ. Die Schrift läuft von rechts nach links! *P.* Abklatsch.

Θεοκριτο.

Prott hat am Ende ein kleines c gelesen, doch kann man zweifeln, ob das Buchstabe oder Verletzung ist. Ein bewußter Archaismus scheint vorzuliegen; vgl. die linksläufigen späten Graffiti von Thera *IG XII 3*, 696. 1499 Anm.

338. Inv. 231. Feldstein, in einer Hausmauer verbaut, etwa 20 m vom Westtor, die Westtorstraße hinauf und von dort wieder etwa 20 m nördlich. *P.* Abklatsch.

·[ς]οχ
οπλν
·Λωθ
Θέω[v].

339. Inv. 96. Quader des Fundaments der östlichen Säulenhalle des Marktes. Tiefe Schrift, ΔCV. BH ± 0,05. *P.* Abklatsch.

Διο|νυσ(ι)|ου |ό τόπος.

Für das zweite ι scheint kein Platz.

340. Inv. 79. Quader, im südlichen Eingange der byzantinischen Basilika verbaut. BH 0,015—0,02. A Ε. *P.* Abklatsch.

Ἀνδροτεμ —

341. Inv. 252. Marmorquader des Mauerstückes, das zwischen dem Propylon des Athenatempels und der etwa 6 m südlich davon liegenden Ecke der Terrassenmauer eingesetzt ist. Die Oberfläche zeigt da, wo die Inschrift steht, die rohe Bruchfläche, weiter unten ist sie gepickt. Schrift mit Apices, kaum vor dem I. Jahrh. v. Chr.; A Σ kleinere O. BH Z. 1. 2: 0,012; Z. 3. 4: 0,02—0,025. *Sch.* *P.* Abklatsch.

Μενίσκος.
Μενίσκος.

Μενίσκος
Ἀναξαγόρου.

342. Inv. 225. Runde profilierte sich stark verjüngende Marmorbasis; h. 0,80, Dm. oben 0,43. Fast unleserlich. BH etwa 0,02. Gefunden in einem späten Hause auf dem westlichsten Teile der Isisterrasse, dicht an dem Wege, der diese vom oberen Gymnasion trennt. *W.* *P.* Kein Abklatsch.

εὐτύχει
ΓΤΤΕΙΡΑ.

Z. 2 IPA ganz undeutliche Reste; fraglich ob überhaupt Buchstaben. *P.* Ob *Πείρα* oder *Πίρα*?

343. Inv. 71. Profilierter Pfeiler mit roher Auarbeitung hinten, l. 0,31, h. 0,58 BH 0,02. Apices. Gefunden im dritten Laden östlich von der vierten Quergasse; nicht in situ.

Κέρδων.

344. Am südlichen Rande der Akropolis, etwas westlich vom Ende der Fesentreppe; vielleicht zusammenhängend mit den dortigen Steinbrüchen. BH etwa 0,15. O etwas kleiner. *Sch.*

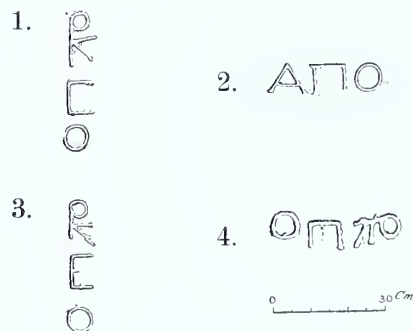
Κομ.

345. Etwa in der Mitte der besterhaltenen Strecke der Burgtreppe, an der Felswand. BH. etwa 0,08.

Κρατ.

346. Steinmetzzeichen.

346. Inv. 260. 261. 262. 263. Unterste Stufe des Aufgangs zur Nordhalle des Marktes. Von West nach Ost folgend. *P.* Abklatsch.

347—353. Christliches.

347. In den Stufen des Athenatempels eingekratzte Kreuze und Kritzeleien christlicher Zeit. 1. Auf der untersten Stufe der Nordseite, nahe der NW-Ecke. *Priene* 88.

Ἀμβρόσις.

2. Auf der südlichen Unterstufe. *Priene* ebenda.

✱Ω

Zwischen den bekannten christlichen Symbolen A und Ω (Apokalypse 1,8; 22,13) steht hier das Christuszeichen, wohl ursprünglich X und P in Ligatur.

348. Inv. 216. „Sgraffito, welches sich auf der Schwelle eines nach Art einer Exedra in ganzer Breite geöffneten Gemaches in dem unmittelbar [dem Isisheiligtume] benachbarten stattlichen Hause gefunden hat: Σὺ τ' ἐναρχῶς, Ἰσι.“ *Priene* 165.

Die Lesung erscheint grammatisch bedenklich, und ist auch dem Sinne nach schwer zu rechtfertigen; soll es heißen ‚Du (bist) von Anfang an, o Isis!‘? Es ist eine späte Inschrift, in der die Ligatur von + und P wahrscheinlich das Christusmonogramm darstellt, wozu *Wil.* auch die Buchstaben *ως* bezieht: Χρ(ιστ)ῶς für Χρ(ιστ)ός; davor das Α, dahinter das Ω. Darunter wohl νε(ι)κῶ.

349. Inv. 292. Marmornes Bauglied, links und hinten gebrochen; gr. L. vorn 0,26; H. 0,08, gr. T. 0,32. Rechts Anschlußfläche, unten Auflager. Auf der Oberseite ein großes Γ oder ein zufälliges Zeichen. Plumpe Schrift; BH 0,03, P 0,045. *P.* Abklatsch.

εὐχὴ ΠΡΟ (Fortsetzung auf dem nächsten Stein?)

350. Inv. 180. Hochgestellte Eckquader an der Ostseite der Nordhalle. Links frei. L. 0,40, h. 1,00, t. 0,45. *Sch, P.* Abklatsch.

Γόργου
Ἱεροκλέου
νείκη.

Rechts von Z. 1 sind eine aufrechte Palme und ein Krug eingeritzt. Rechts von Z. 3 der obere Teil eines Kreises (Kopfes?) mit Strahlen.

351. Inv. 179. Wandquader, an der Ostseite der Nordhalle des Marktes. BH 0,04. Ε.

Νείκη|τα.

Nicht Νείκη | ΓΑ.

352. Inv. 94. Stein der dritten Bankreihe (von unten?) der Nordseite des Buleuterion. *Sch, P.* Abklatsch.

Νείκη.

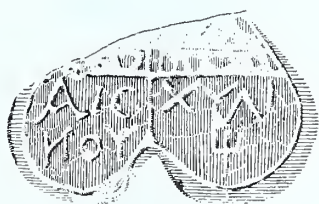
353. Inv. 51. Stufe auf der Ostseite des Altars der christlichen Basilika. *Priene* 483. *Sch, P.* Abklatsch.

Νεῖκας, τύχη
πρασίνων.

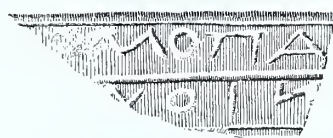
Eine Sympathiekundgebung für die bekannte Zirkuspartei der Hauptstadt Byzanz.

VI VERSCHIEDENES GERÄT

354. Ziegelstempel. Gezeichnet von W. Wilberg, einige von Lübke; Originale in Berlin, außer 1. 8. 19. Schrift erhöht, außer wo es angegeben ist. Maßstab 1:2.

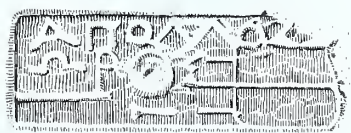
1. Αἰσχυλίνου.

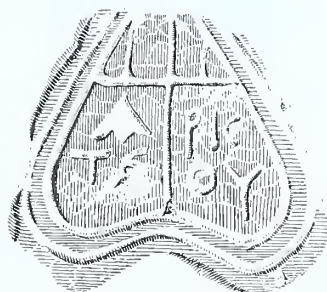
5. Ἀπολλ[ω]νίου.

8. Lesung fraglich; Λ. ? ΠΙΜ oder, was an sich wahrscheinlicher wäre, ΑΞΤΥΜ

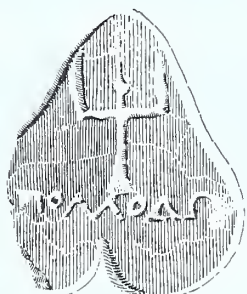
2. Ἀπολλόδωρος.

6. Ἀριστέου.
Ein zweites Exemplar ist etwas weniger vollständig.

9. Δ[ρ]όμωνος.
Dazu ein zweites unvollständiger Stempel mit [Δρ]όμωνος.

3. [Α]πολλοδώ(ρου).
Ein zweiter Ziegel enthält die Buchstaben Ἀπολλοδώ(ρου).

4. Ἀπο[λλω]νίου.

Inschriften von Priene.

7. Ἀρτεμιδώρου.

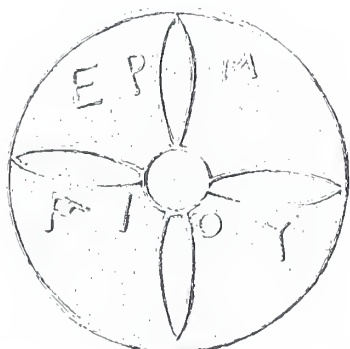

10. Δρόμωνος. Πόλεως (zu 26).

11. Ἑρμαίου.

Der Name kommt auch auf rhodischen Amphorenhenkeln vor, vergl. *IPerg.* 1276; damit ist durchaus nicht gesagt, daß zwischen den Personen eine Beziehung bestand.

12. Ἑρμαίου.

13. Ἑρμαίου.

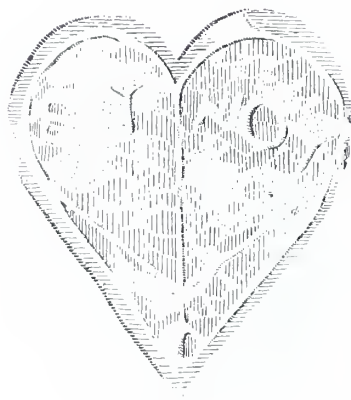
14. Ἑρμαίο[υ].

15. Ἑρμα[ίου].

16. Ἑρμίου.
Rechts Delphin.

17. 18. Εὐνού.

19. Εὐνού.

20. Εὐτύχ(ο)υ.

21. Ἡρακλείου.

22. — κράτου.
Links vollständig? Aber wir erwarten einen mit — κράτου zusammengesetzten Namen.

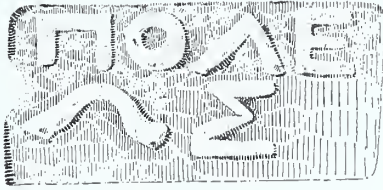
23. Λυσάνδρ(ου).
Ein sehr ähnlicher, aber sicher abweichender Stempel mit denselben Buchstaben auf einem anderen Ziegel.

24. Μακε(δόνων?).

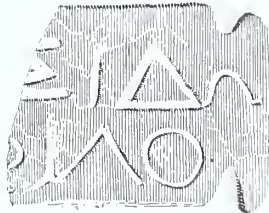

25. Νικάνδρου.

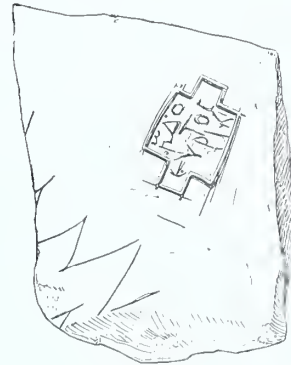
26. Πόλεως.

,Von der städtischen Ziegelei', vgl. *Priene*
307. Gefunden westlich der Agora.

30. [Πο]σιδω(νίου).

— φιλο.

27. Πόλεως.

Drei gleiche Exemplare.

31. Ζωτ —

33. Kritzeleien fraglichen Inhalts;
oben der ganze Stein, unten nur
der umgrenzte Raum.

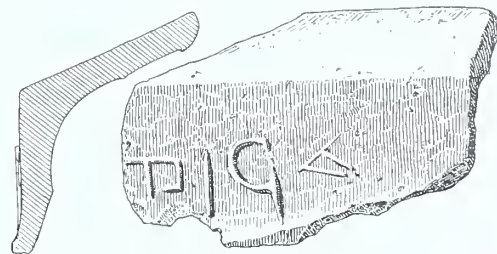
28. Σίμου.

29. Χαριζένου.

32. Eule auf Amphora, das be-
kannte, von Athen übernommene
Münzzeichen. Umschrift fraglich;
man liest ΕΓ . ΣΝΙΛ . Μ

34. Unverständlich.

35. Anhangsweise sei hier angeschlossen: Magnesia a. M. Ziegel vom Artemistempel. BH 0,08—0,12. In Berlin Fragmente von zwei Exemplaren. Kern *IMagn.* 353.

Kern denkt an drei Möglichkeiten: Entweder [Π]ρη(νέων). Ἀριστόνου, also ein amtliches prienisches Siegel, oder [Π]ρη(νέως) [Α]ριστόνου, wo Π. Personennamen wäre, wie in *IG II* 815 Πρηνεὺς Σύριος, oder an [Α]ριστόνου [Π]ρη(νέως). Die vorstehenden prienischen Stempel erweisen die Richtigkeit der ersten Deutung; der Dreizack ist hier wie überall das Stadtzeichen. Interessant ist die Tatsache, daß man in Magnesia Ziegel aus der staatlichen Töpferei von Priene eingeführt hat — nicht wunderbar, wenn es die Zeit wäre, da Priene und Magnesia verbündet waren, als Hermogenes, den Kern wohl mit Recht für einen Priener hält, den Tempel von Magnesia baute (vgl. Nr. 207). Vgl. die prienischen Embleme, Delphine und Dreizack, auf dem Steine *IMagn.* 324. Die Namen sind die der ausführenden Subalternbeamten, zum Teil wohl δημόσιοι δοῦλοι, ähnlich wie die sogenannten Fabrikanten der rhodischen Amphorenhenkel (vgl. über diese Pauly-Wissowa *RE* s. v. Epigonos; *Öst. Jahresh.* IV 1901, 162ff.). Δρόμων ist bekannter Sklavennamen.

355. Stempel und Graffiti auf Sigillatagefäßen.

Zahn *Priene* 430ff. erwähnt (Abbildungen aus *Priene* wiederholt):

1. S. 436, 149 Διδύμων. Vgl. die τόπος-
Inscription Nr. 313,718.

2. S. 436, 147 Ἐπιφάνου

Außer den von Zahn herangezogenen lateinischen Stempeln auf Sigillatascherben aus Puteoli sind die Stempel rhodischer Amphorenhenkel (Pauly-Wissowa *RE* s. v. Epigonos) zu vergleichen; vor allem aber der Stempel eines Sigillatagefäßes aus Melos, den Bosanquet an Zahn mitgeteilt hat:

ΕΠΙΓ
ΟΝΟΥ

Dieser Stempel ist offenbar mit obigem identisch.

3. S. 436, 141 Ἐρμ[ῆς], vollständig in zwei
Berliner Exemplaren (Zahn).

4. S. 431, 120 und 140 Κορ[ά]νου.

5. S. 436, 142. 145 Ὀρή[ου].

Auf einem Gefäße in Athen (*Ath. Mitt.* XX 1901, 58, 15) ist, wie Zahn bemerkt, der Name ΩΡΗΟΥ geschrieben. Zahn denkt deshalb an Ὀραίου. Sonst wäre auch Ὀρείου möglich.

6. S. 436, 143 Πα[σέ]ου?

7. S. 437, 152 Ποσιδ[ωνίου].

8. S. 436, 150 Πραύλου. Vgl. Nr. 313,598.

9. S. 431, 122 — — |τωνο[ς].

10. S. 436, 146 δώ[ρον]. S. zu Nr. 11.

11. S. 436, 148 χάρις.

Dazu erinnert Zahn an den, wie es scheint, überhaupt kaum beachteten kleinen Aufsatz von St. Kumanudis Ἐφ. ἀρχ. 1862, 10ff. πίν. 5. „Λατινικαὶ ἐπιγραφαί. Περί τεμαχίων πηλίνων με Λατινικὰς ἐπιγραφὰς, εὐρεθέντων ἐν Ἀθήναις“. (= *CIL* III, 2 S. 1060 f.) Dort heißt es S. 14: Δὲν κλονιζόμεθα δὲ εἰς τὴν γνῶμην μας ταύτην (ὅτι ἐξ Ἀρρητίου εἶναι τὰ ἐν Ἀθήναις εὐρεθέντα) — unter den von Kumanudis abgebildeten Stempeln sind einige echte arretinische — οὐδ' ἐκ τοῦ ἐξῆς περιστατικοῦ εὐρέθησαν δηλ. οὐ πρὸ πολλοῦ ἐν Ἀθήναις καὶ ἐν Πειραιεὶ τέσσαρες πάτοι ἀγγείων, ἄλλως μὲν ὁμοιάτοι τοῖς τῶν Ἀρρητινῶν, ἐπιγραφὰς δ' ἔχοντες Ἑλληνικὰς τάσδε· δῶρον, χάρις. Ὅτι αἱ ἐπιγραφαὶ αὗται ἀντιστοιχοῦσι πρὸς τὰς ἐπὶ ποτηρίων

νεωτερικῶν τῆς Εὐρώπης souvenir κτλ. εἶναι φανερόν. Ἴδε τὰ ὁμοιώματα αὐτῶν ἐν τῷ πίνακι ὑπ' ἀρ. 22, 23. Χάρις als Stempel beweist demnach gar nichts für den Fabrikanten; darnach sind die Bemerkungen *Priene* 448 zu berichtigen.

12. S. 431, 128 *P. Lu[s]iu(s)* eher als *Plu[s]iu(s)*.

13. S. 438, 163 [Pe]ren[nius].

14. S. 437, 153 *C. Sen(t)i*.

Zu S. 444 f. ist eine Scherbe nachzutragen, gefunden in Eleusis unter den Steinen des in römischer Zeit angelegten Kanals, der die alte Nekropole schneidet (Ἐφ. ἀρχ. 1898, 41 = *CIL* III. 14203, 30):

CSE
NTI

15. S. 437, 159 Graffito

16. S. 431, 125 Graffito

356. Auf Medizingefäßen.

1. Berlin Vas.-Inv. 3886. *Priene* 425 Nr. 88; S. 424 Abb. 542,2. Formen: A C.

Κράτητος (= Nr. 111,238) aufgestempelt, I — O eingekratzt.

2. Berlin Vas.-Inv. 3884, 3885, 3891; *Priene* 425 f. Nr. 89. 90. 95. Abb. 542. 543. (Ω); vgl. 428a.

Πρωτεύου, aufgestempelt.

3. Berlin Vas.-Inv. 3887, *Priene* 425 Nr. 91 (C ω); vgl. Berlin Vas.-Inv. 3888 — 3890, *Priene* 424f. Nr. 92—94. Abb. 542. 543. S. 428b

Ἰσοδώρου (= Nr. 107,1) aufgestempelt, bei dem Athenakopf des Siegels

Π—ρι(ηνέων)

ΛΑ und Δ eingekratzt.

4. Berlin Vas.-Inv. 3892; *Priene* 426 Nr. 96; Abb. 543. 548.

Χαριδήμου, aufgestempelt und beim Athenakopf Στράτ[ωνος].

Das staatliche Siegel mit den Namen von Stephanephoren des II. und I. Jahrh. v. Chr., die zum Teil auch anderweitig belegt sind, deutet Zahn *Priene* 430 auf eine amtliche Garantie der Echtheit des in dem Gefäß enthaltenen Heilmittels.

Die folgenden Gefäße sind nicht nach Berlin gekommen:

5. *Priene* 428 c (Formen A Θ C)

Θράσυος.

Dazu bemerkt Zahn: „Die *Priene* 429 zu diesem Stempel gegebene Abbildung 547 beruht auf einem Irrtum, hervorgerufen durch einen Probedruck des Clichés von Fig. 547, auf dem ich den mir aus einem Notizzettel bekannten Stempel ΘΡΑCΥOC wiederzuerkennen glaubte. Nun ist aber auf der besseren Abbildung deutlich, daß hier noch ein weiterer Stempel vorliegt, über den ich keine Notiz habe. Man sieht deutlich ¹ΙΜΟΚΛΙΟΥ d. i. Τιμοκλείου(ς)“.

6. 7. *Priene* 429 d und e

(d) Ἀριστέου (= Nr. 112,41?).

(e) Στράτωνος.

357. Auf Terrakotten.

1. Berlin 8625. *Priene* 332 f. Abb. 370 und S. 361. 365 Abb. 457. Erhabene Buchstaben, Ε C; linksläufig.

Γερρασίμου(ν).

Dazu eingeritzte Marke $\frac{\Phi}{\Xi}$

2. Berlin 8631. *Priene* 365 Abb. 455. Vertiefte Buchstaben, Ε, sehr hohes Υ.

Θεοδότου.

Vgl. *Priene* 365 Abb. 458.

3. Berlin 8642. *Priene* 364, 365 Abb. 456 „ängstliche eckige Schrift sogar mit sorgfältigen Apices“. Ε Α; vertieft.

Μενε|κράτου.

4. Berlin Vas.-Inv. 3883. *Priene* 365 f. Abb. 459. In den weichen Ton eingetieft.

Ἰππο|κόμοι. | μάγιστροι.

Unbedeutende Bruchstücke s. *Priene* S. 364 f.

358. Amphorenhenkel.

Sämtlich in Berlin.

1. ἐπὶ Ἀριστά|νακτος. | Δαλίου = *IG* XII 1, 1090,3.4. Rhodisch.

2. Ἀντιμάχου (darunter *Heroldstab*) = *IG* XII 1, 1236; vgl. *I Perg.* 863. Rhodisch.

3. Αἰνησιδάμο(ν). Im Kreise um eine Rosette. Gute Schrift. III. Jahrh. v. Chr. Für das ν kein Platz. Dasselbe rechteckig: *IG* XII 1, 1223. Rhodisch. Es steht also fest, daß der Name nicht nur als Heliospriester, sondern auch als ‚Fabrikant‘ vorkommt; vgl. *I Perg.* 839.

4. Μιννίω(ν). Linksläufig.

5. Πολυ|κλῆς. Formen Π ξ, also gutes III. Jahrh.

6. Dasselbe, linksläufig, nur ξ nach rechts gewandt. Dieselben Formen.

7.

8. Ἀνδρο — (*Keule*). Gute Schrift III. (oder II.?) Jahrh. v. Chr. Dasselbe: Ἀνδρο — (darunter *Keule*) *IG* XII 1, 1234, 4.

9. Παρίων. Doppelter Henkel (vgl. den Querschnitt *I Perg.* II 1311).

10. **TITLE** Der Name Title ist etruskisch: W. Schulze *Lat. Eigennamen* 244.

11. **.P LIBVSCb** P. Libuse(i)d(ias). Derselbe Name in Rhodos zur flavischen Zeit: *IG* XII 1, 4 III 43. 859. Er stammt aus der Gegend von Canusium: W. Schulze a. a. O. 359.

359. Lampen.

1. Zahn *Priene* 453, 184 auf dem Boden in den weichen Ton eingetieft.

Ἀσκλη|πιάδου.

Formen: Α Π C

2. *Priene* 453, 188. Rest einer erhabenen Inschrift bei dem Bilde in den weichen Ton eingetieft.

[Κύκλω]ψ?

Die Darstellung zeigt Odysseus, der dem Polyphem die Trinkschale reicht.

3. *Priene* 451, 176. Auf einer Lampenform in den weichen Ton eingetieft.

. . . . ΚΤΗ d. i. [Ἐπὶ]κτη[τος?]

360. Gewichte.

1. Bleigewicht von 349,5 g, also ‚ein etwas übergewichtiges Stück des römischen Pfundes zu 327,45 g.‘ Berlin Misc.-Inv. 10107. *Priene* 391 f. Abb. 516/17.

Vorderseite Λεῖτρα.

Rückseite Τυράν|νου ἀγο|ρανό|μου.

2. Bleigewicht, auf beiden Seiten gestempelt. Nach Skizzen von Zahn und dem Original (in Berlin) von Lübke gezeichnet. Gewicht: 365 gr.

Vorderseite: λείτρα.

Rückseite: Σάσσου
ἀγορανό-
μου.

Der Name Σάσσος entspricht dem aus Delos (*Bull. hell.* VII 1883, 105 II 8) und Melos (*IG XII* 3, 1091) bezeugten Σάπτος.

3—5. Berlin. 8634. 10182. 10183. Pernice *Arch. Anz.* 1904, 45, 2—4. „Drei Gewichte der Priener (Blei). Zwei sind quadratische Stücke mit der Aufschrift

Πριηνέων δί(μνον)

und einem Dreizack, dem bekannten Beizeichen prienischer Münzen [und Ziegel, s. oben Nr. 354] in der Mitte. Die Unterseite zeigt in viereckiger Vertiefung das Monogramm eines Beamten, eines Agoranomen oder Hipparchen [s. o. 1. 2, wonach wir den Agoranomen bevorzugen]. Das Gewicht beträgt 936 und 982 gr. Das dritte Stück (8634), eine Mine, gleichfalls quadratisch, hat über und unter dem Dreizack die Aufschrift

Πριηνέων μνά

und wiegt 525 gr. Aus Kleinasien.*

3. Vorderseite.

4. Unterseite = Ἀρχα—.

5.

6. Dreiseitige Pyramide aus Bronze, Berlin 10031, *Priene* 392f. Abb. 520 wiegt 118 gr; etwa $\frac{2}{100}$ schwere Minen (s. 7). Aufschrift

Πριηνέων.

Anderes in *Priene* S. 393.

7. Großes Steingewicht 17915 gr; *Priene* 391f., Abb. 518/19 nach Pernice ursprünglich 18009,75 gr; ein Eisenring von etwa 100 gr ist zur Ergänzung hinzuzudenken.

Λίτραι νέ'.

Anderes *Priene* 392.

ANHANG

THEBEN AN DER MYKALE

361. Erneuerung der alten Grenzen von Theben (vor 350 v. Chr.).

Inv. 127. Stele von blauem Marmor, oben profiliert, unten gebrochen, links an der Vorderseite abgesplittert. L. 0,37, T. 0,10. Breite, einfache Schrift, BH 0,01, ZA 0,008. Aus Theben; nicht in Berlin. W, P. Abklatsch.

..... Ἀριστομένεος αἰρεθεὶς ὑπὸ τῷ
[δήμῳ] ἀποκατέστησε τοὺς ὅρους
[ἐκ τῶν] λευκωμάτων. Ὅροι τῆς χώρας
[ἣν ἐνέμ]οντο Θηβαῖοι ἀπὸ τῷ Ἑρμέω
5 [τῷ παρὰ τ]ὸ παλαιὸν τεῖχος εἰς τὰς πέτρας
[τὰς . .]τι Κόρνο κῆπον· ἀπὸ δὲ τῶ[ν]
[πετρῶν] ἴλλει ἡ στεφάνη εἰς τὸν λό-
[φον τὸν] Σκολοπουσίων, ἀπὸ [δὲ τῷ]
[λόφο πρ]ὸς ῥοδιῇ[ν] τὴν πο — —
..... το — — — — —

Nach einer Zeit der Verwirrung, d. h. wohl persischer Herrschaft oder Bürgerkriegen, wird der alte Zustand aus den Archiven wiederhergestellt. Skolopus = Σκολοπίεις Herodot IX 97, mit dem Flusse Γαίῶν zusammen genannt, der also in der Nähe von Theben war, was auch für die Lage der Γαίῶνις λίμνη (Ephoros fr. 91) wichtig ist.

Aus dem Rhodierschiedsspruche (Nr. 37,160) wissen wir, daß der Wasserlauf, der nahe im Osten von Theben liegt, ποταμός genannt werden konnte. Allerdings würde dieser zunächst auf den Namen Μαυαλώπης (samisch) oder (prienisch) Λαιμασγόρεια (Nr. 42,18) Anspruch haben, so daß für den Gaison, d. h. den Fluß von Skolopus, vielleicht erst der nächste Wasserlauf, im Osten der späteren rhodisch-samischen Grenze, in Betracht käme.

Das Verhältnis dieser Stele zur Nr. 362/3 ist unklar; beide Stücke, obwohl Ober- und Unterteil, können nicht zusammengehören, weil die eine Opferurkunde Nr. 362 auf die Rückseite übergrieff, die andere Nr. 361 aber am Anfange vollständig ist. Es gab also zwei Stelen, Nr. 361 Grenzbestimmung, Nr. 362/3 Opferurkunde auf der Vorderseite und Rückseite oben, Grenzbestimmung auf der Rückseite unten. Um erhebliche Zeitunterschiede kann es sich nicht handeln; beide Steine sind aus der Übergangszeit der Orthographie, also etwa ersten Hälfte des IV. Jahrh. Die älteren Schreibungen τῷ, τὸς mögen auch z. T. durch die Vorlagen (λευκώματα) aus dem VI. und V. Jahrh. beeinflusst sein, wofür die μολποῖ-Inschrift und andere Urkunden von Milet Analogien bieten. Mehr s. zu Nr. 362.

362. Mittelstück einer Opferordnung.

363. Schluß einer Grenzbestimmung (vor 350 v. Chr.).

Inv. 122. 123. Unterteil einer sich stark verjüngenden Stele aus blauem Marmor, oben schräg gebrochen; l. 0,40, 0,44, gr. H. 0,48; dazu der Zapfen von 0,12 H.; T. 0,11; auf beiden Seiten beschrieben. BH 0,01, ZA 0,005. Beachtenswert ist die durch Häkchen ‘ gebildete Interpunktion in 363. In Berlin. P.

362. — — — — —
 [. μηνός Κυαν]οψίωνος ΟΙ Δ
 ΑΝΟ . ΕΝΘΥ . . . ΟΙΙ . τῇ Μυκάληι ΟΡ
 αν τὸν καὶ παραδοῦναι τοῖς
 5 ἱεροποιοῖς ἐ[π]ομόσαντα τῇ Μυκάλην,
 καὶ τοῦ Τα[υ]ρεῖωνος φέρε[ι]ν τρίτη ἐπὶ δέ-
 κα ταῖς Νύμφαις καθότι καὶ τῇ Μυκάληι,
 καὶ τοῖς Ταργηλίοις φέρειν τῇ ὀγδόῃ
 τυρεῖν τῷ Ἑρμῇ τῷ Κτηνίτῃ καθό-
 10 τι καὶ τῇ Μυκάληι, καὶ ἐς τὴν ὑστεραίην
 φέρειν τυρεῖν τῷ Μαιάνδρῳ καθότι
 καὶ τοῖς ἄλλοις ἐπομόσαντα φέρειν δὲ
 κούρειον τῷ Ἑρμῇ ἔριφον θύσιμον
 ἀπ' ἐκάστου αἰπολίου ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ,

362. Es sind Vorschriften für Opfer, die in verschiedenen Monaten der Mykale, den Nymphen, dem Hermes und dem Maiandros darzubringen sind; gültig für Theben; doch werden auch (Z. 26) die πολῖται bedacht. Daß damit die Milesier gemeint sind, hat Wilamowitz vermutet, und wird durch die Angaben der Rückseite (363.22.24) gesichert. Die Monate Κυανοψίων, Ταυρεών, Ταργηλίων (mit Τ wie in Delos, zu erschließen aus den Ταργήλια), sind also für Milet in Anspruch zu nehmen.

5 ἱερ— 23 ἱρ—, charakteristisch für die Übergangszeit; im V. Jahrh. noch kaum möglich, um 350 zu ertragen. Dafür gut ionisch 14 ἀπ' ἐκάστου, 10 ὑστεραίην, 11 τυρεῖν u. a.; aber 7 Νύμφαις; Z. 20 ionisch κατότι, 7. 9 attisch καθότι. Auch hier wird die ältere Vorlage mitwirken. Silbentrennung schon durchgeführt; nur 18f. ποίμνη|ς ἄρνα, 23 παραλ|αβόντας. 22 τὸ κουρεῖο; sonst ou für den unechten Diphthong.

(Der Anfang fehlt)

363. . . ΙΕΜΙ — — — — — ±21 — — —
 ἀπὸ δὲ τ[ο]ύ[του] — — — ±18 — — —
 ΓΗΙΙΙΙΙΙΙΙ . . . / — — — ±16 — — —
 ΔΙ/ΛΞ . ΗΙΙΤΗΙΙΗΝΟΥΔ — — — ±13 — — —
 5 . ΛΙΙ . Υ . . . α[υ]τῇ . ΛΙ . ΑΙ . ΙΙ
 . . Λ . . ΗΓΑΣΟΙΙ ἐναντίαν Ι . ΙΟ
 [. . . Μαιαν]δρής Ι . Η . . Ι . Ι
 . . Ν . . ΤΗΙΙΙ . . ΙΙΙ . . ΓΩΓΛΙ . . Ι . . Μ
 ΝΙΙ
 10 Ο . ΛΙ ΓΛΛΙΙ . . ἀπὸ δὲ
 [τούτου ἐ]π' Ἀγυ[ι]εῖα ΚΙΛΙΟ Ι' ΓΩΨ
 . Η ΙΑΤΥΑΛΟΞ . ΩΓ . ΛΙ' ἀπὸ δὲ
 [τ]ού[του] / [. . . π]λάγιον εἰς τὸν λόφον καὶ
 ΞΛΥ τὸ Μυκάλης ἱερόν' ἀπὸ δ[ε]
 15 [τούτου . . .] ΟΙΟΝ . Διὸς [τ]εῖχος Ι . . ΔΕΙ'

Die ersten Zeilen sind sehr zerstört; der Herausgeber begnügt sich *Ps* Text zu geben, der den Stein im hellen ionischen Lichte gesehen hat; Vermutungen auf die meist unsicheren Reste aufzubauen ist sehr gewagt.

7 Μαιανδρής? vgl. Z. 17; doch ist es sehr fraglich, ob es dasselbe Grundstück sein kann. 12 ob α[ι]γ[ι]αλός? 15 sicher ist nur ΛΙΟΞ, dann ΙΠΙΧΟΞ, aber nach späterer Auffassung *Ps*

15 πριάμενον δὲ μὴ ἐξεῖναι, καὶ ἐπιπέμμα-
 τα ἐξ ἡμιχοινικίου καὶ δύο ἡμιτεσσέρια
 οἴνου σπονδὴν φέρειν δὲ καὶ τοὺς τὰ
 πρόβατα βόσκοντας ἀπὸ τῆς ποίμνη-
 ς ἄρνα, εἰὰν πέντε τέκωσι φέρειν δὲ καὶ
 20 τὰ ἄλ(λ)α κατότι καὶ οἱ τὰς αἴγας βόσκον-
 τες λαμβάνειν δὲ τοὺς εἰσάγοντας τὸ κου-
 ρεῖο τὸ δέρμα καὶ σκέλος καὶ νεφρὸν
 καὶ σκολιόν, τοὺς δὲ ἱεροποιοὺς παραλ-
 αβόντας τὰ κρέα τῶν κουρείων καὶ τὰ
 25 αὐτοὶ θύουσι νέμειν μερίδας κεφαληδὸν
 πᾶσι Θεβαίοις καὶ τοῖς πολίταις ὅσοι ἂν
 (frei)

(Fortsetzung stand auf der Rückseite)

3ff. Μυκάλη ist wohl nicht eine Berggöttin, sondern die von Pausanias V 7, 5 erwähnte Quelle, die unter dem Meere durchfließen und im Panormoshafen bei Didyma wieder aufsprudeln soll — was zugleich die alten Ansprüche von Milet auf die Mykale andeutet. 7 Die Nymphen sind die Μυκαλησίδες, welche die irrende Leda vor ihrer Landung auf Delos aufnahmen: Kallimachos IV 50. 13 κούρειον ein Zicklein oder (21) ein Lamm; also ein junges Tier, das im Frühlingsmonat Taureon dem herdenschützenden Hermes geopfert wird. Die attische Κουρεῶτις hat eine engere Bedeutung. 20 ΤΑΑΛΑ 23 σκολιόν ein gekrümmtes Stück, nicht näher zu bestimmen. Dieser und andere Ausdrücke im Opferritual sind altes milesisches Sprachgut. 24 τὰ αὐτοὶ θύουσι ionischer Gebrauch des Artikels als Relativpronomen. 25 ΚΕΦΑΛΗΔΟΝ 26 ΡΟΑΙΤΑΙΣ. Dann ὅσοι ἂν [(auf der Rückseite:) παραγένωνται oder παροικῶσι *Wil*.

. Υ τὸμ ποταμὸν παρὰ τὸς Χαίρ[εω]
 [κ]αὶ Μαιανδρής ἀγρός· ἀπὸ δὲ τούτου
 εἰς τοὺς ὀρυγμοὺς τοὺς ἐν τῷ Ἑρε-
 κῶντι λόφῳ· ἀπὸ δὲ τούτου πλάγιον πρὸ
 20 [τοῦ] Ἰωνος κάτω πρὸς τὸ ἱερόν τῆς [Ε]-
 κάτης τῆς ἐμ Μεγάλῳ λόφῳ· ἀπὸ δὲ
 τοῦ ἱεροῦ ὡς παραφέρει ἡ ὁδὸς πρὸς τὰ Σα-
 μίων, τὰ ἐπάνω τούτων τῶν ὄρων πάντα
 [Θ]η[β]α[ι]ά ἐστι, τὸ δ' Ἑπωπέως ἐπάνω Ἑπ[ι]ρ[η]-
 25 ν[έων] πρὸς τὰ Κρατιδήμου· ἀπὸ δὲ τῶν
 Κρατιδήμου ποταμὸς παραφέρει παρὰ
 [τὰ] τοῦ . ι . έα πρὸς τὸ Ἑρμαῖον καὶ τὰ
 Διφ[ι]λου χωρία καὶ τὰ περίτομα πάντα
 καὶ ἐπὶ Ζεφυρίου πρὸς Σαμίῃ τῇ Αθηναίῃ[ι].
 (frei)

ist ΓΙΥΟΞ wahrscheinlicher. 21 ΔΩΨΟΙ, O wohl nicht aus Ω durch Verwitterung entstanden, sondern Schreibfehler (*P*).

Von der Grenze erkennen wir, daß sie bei dem Orte Zephyrion, d. h. Westend, westliches Vorgebirge, beim samischen Athenaheiligtum endet, also sicherlich westlich von Theben, nicht allzuweit von Kap Trogilion; da sind auch die steilen Abhänge (τὰ περίτομα Z. 28). Wir bewegen uns von diesem

gegebenen Endpunkte rückwärtsgehend, entgegen der Beschreibung, von West nach Osten. Das prienische Gebiet (Z. 24) kann nördlich in und jenseits der Mykale über der Warte (24 Ἐπωπεύς = Zeus?) liegen. Weiter ostwärts ist der Weg Grenze, der nach dem samischen Gebiet führt, und zwar so, daß das thebanische Land oben ist; also hat Theben den Mykalekamm, unterhalb dessen noch der Große Hügel (Μέγας λόφος als Eigenname ohne Artikel Z. 21) liegt; was vor Z. 20 (κάτω) kommt, würde dann auf die Südseite zu setzen sein; so der ποταμός (Z. 16); Z. 14 das Heiligtum der Mykale, wohl der Quelle (zu Nr. 364), welche gefunden werden müßte. Die vorangehende, sehr zerstörte Beschreibung müßte dann die Grenze nach dem damals sicher schon vorhandenen Schwemmland, vielleicht auch am Meere selbst (12 αἰγιαλός?) bis zum Ausgangspunkte im Westen enthalten haben. Für alle näheren

Bestimmungen muß auf eine genaue topographische und geologische Aufnahme gewartet werden. Es ist fraglich, ob der Ἐρμῆς Nr. 361,4, der Kult des Ἐρμῆς Κτηνίτης Nr. 362,9 und das Ἑρμαῖον Nr. 363,27 zusammengehören.

Die Nachbarn sind Samos (Peraea) und Priene; also gehört Theben weder zu Samos noch zu Priene. Nach Theopomp (*schol. Eur. Andr.* 1) tauschten sich die Milesier Theben von den Samiern ein (Θ. δὲ ἐν ᾧ Ἑλληνικῶν καὶ περὶ Μυκάλην ἄλλας (d. h. Θήβας) εἶναι φησι, ταύτας δὲ Μιλησίους ἀλλάξασθαι πρὸς Σαμίους.) Vgl. den Nachtrag zu Nr. 37 und die Einleitung.

20 las *P* früher zweifelnd Ἀμυρῖωνος; man würde an πρὸ oder πρὸς | τοῦ Πρῖονος (oder πρῆλονος?) denken. 27 Anfang las *P* . . . ΟΓΗΜΕΑ, später τὰ Δ[ι]οσημεῖα. Alles sehr unsicher.

364. Sakralgesetz für den Priester des Zeus — — und Poseidon.

Inv. 126. Oben profilierte Stele, l. 0,28; h. 0,30, t. 0,08; BH 0,01, ZA 0,007. Einfache, gedrängte, mehrfach durch Korrekturen entstellte Schrift; Σ meist mit horizontalen Schenkeln; Λ ἄfter oben mit starkem Ansatz. Von Z. 9 (Anfang). 10 ist durch Bruch ein Stück verloren gegangen. Zeit schwer zu bestimmen; vielleicht noch III. Jahrh. v. Chr. Aus dem größeren der beiden Tempel in Theben, jetzt in Berlin.

Ἐπὶ στεφανηφόρου Αὐτοκλείους
[ι]ερὰ ἔησαν τοῦ Διὸς τοῦ . . . ου ᾤ (?)
καὶ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἱερήσθω διὰ β[ίου]
κατὰ τάδε, λαμβάνων γλώσσαν
5 σκολιὸν νεφρό[ν ὦ]ρην μοῖραν κωλῆν
καὶ τὰ κώδια τῶν θυομένων
εἶναι δὲ αὐτῷ καὶ ἀτέλ[ε]ιαν
ἐν τῷ δῆμῳ, λ[α]χεῖν δὲ

[αὐ]τὸν ὅσα καὶ ὁ ἐμ πόλει ἔ[χ]ε[ι].
10 ου· [ἀ]ναγράφαι
δὲ εἰς στήλην λιθίνην [κ]α[ι]
ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς
παρὰ τὸν βωμὸν τοῦ Διὸς τοῦ
Πολιέως, προσκεῖσθαι δὲ
15 αὐτῷ καὶ τὴν στρυπτηρίαν
[π]ᾶσαν.

1 Der στεφανηφόρος ist wahrscheinlich milesisch, worauf auch einzelne sprachliche Eigentümlichkeiten weisen, die in milesischen Sakralinschriften ihre Analogien haben. Einen milesischen Stephanephoros Autokles weist A. Rehm um 136 v. Chr. nach, was freilich für diese Inschrift unerwartet spät sein würde. Eigene Stephanephoren hat Theben schwerlich gehabt. 2 Es ist offenbar korrigiert; [ι]ερὰ ἔ[σ]ησαν wünscht *Wil.* Am Ende liest *P* ΗΛΙΟΥ, also τοῦ Διὸς τοῦ Ἡλίου. Aber die Reste sind unsicher. Zeus Helios als ein Gott ist für diese

Zeit zweifelhaft, auch für die archaische Inschrift von Amorgos Roehl *Imag.* 2 55,28 nicht zu glauben. Nach Z. 13. 14 erwartet man τοῦ Διὸς τοῦ [Πολιέως]; die Reste führen eher auf τοῦ (Υ)[π]ᾶτου. 5 μοῖραν nämlich παρὰ βωμοῦ, s. Nr. 74.10. 5 erg. *W. Schulze* nach *SGDI* 5498. 9 πόλει = Milet? 10 unsicher; der Stein ist dort gebrochen, die Ränder sehr beschädigt; σθα . ολ . ο . . . ου *P* in der Umschrift. 15. 16 στρυπτηρία lehrt die Etymologie von στρυπτηρία, ein zusammenziehendes Salz, Alaun; vgl. στρυφνός.

365. Inv. 183. Stele, l. 0,37, h. 0,28, t. 0,12; vorn unter der Inschrift gepickt, Rückseite rau. Einfache, kräftige Schrift noch des IV. Jahrh. v. Chr.; BH 0,02, ZA 0,015. In Domatia. *W, P.* Abklatsch. *Priene* 29f. (Bechtel *SGDI* III 5 S. 741).

Ἀμεινίας
Θεμιστοκλέος
φρουραρχήσας.

κλέος für κλέο(υ)ς oder κλε(ι)ο(υ)ς. Als das Phrurion dürfte Theben gelten, und zwar entweder als samisches (*W*), oder nach der richtigen Erklärung der Theopompstelle (zu Nr. 363) als milesisches. Vielleicht wird die Onomatologie zur Entscheidung beitragen.

Inschriften von Priene.

366. Inv. 110. Ringsum gebrochen; links von der Schrift freier Raum; gr. L. 0,40, gr. H. 0,25. BH 0,03(ο)—0,10(Φ) γ=υ, λ, λ. Einfache, doch späte Schrift. Höhe von Domatia. *W, P.* Abklatsch.

Πολυι — —
Φυταλ[μύψ].

1 Das υ scheint sicher durch die Reste γ. Zu vergleichen die Weihung von Ios *IG* XII 5 13: Ἡρακλείδης Δίῳ Φυταλμύψι. Der Göttername kann auch hier gefehlt haben; am nächsten liegt der Gedanke an Poseidon.

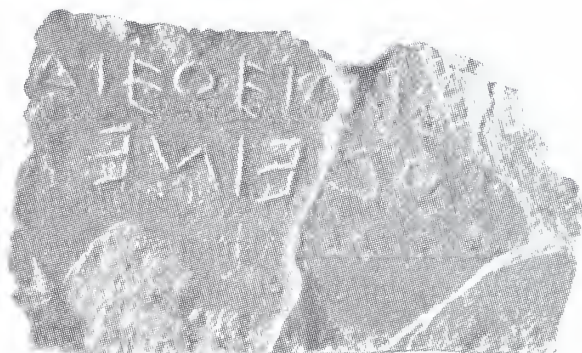
367. Inv. 111. Fragment einer Statuenbasis; gr. L. 0,20. In einer Hürdenmauer am Fuße des Hügels von Domatia. Die Form des ξ weist auf das V. oder IV. Jahrh. v. Chr.

— γένης.

368. Marmor, rechts gebrochen; gr. L. 0,42, H. 0,14. Gefunden an der Stelle Ἄγιος Δημήτριος im Weinberge des Papa Konstantinu bei Theben. Schrift des V. Jahrh., στοιχηδόν Abschrift von W.

Φι λ τ έ ω [ε ι μ ι]
τ ὁ Έ κ α τ [α ί ο].

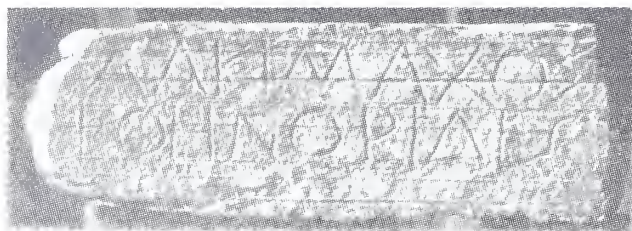
369. Inv. 104. Rohe Marmorstele, unten und oben anscheinend gebrochen, gr. L. 0,22 gr. H. 0,38, T. 0,08. Tiefe Schrift des VI. Jahrh. v. Chr., Bustrophedon; BH 0,03—0,04. Gefunden in der Nähe von Theben an der Mykale; jetzt in Berlin. P. Priene 469 und 474 Abb. 581. (Bechtel SGDI 5724).

Αίεο (?) εἰ[μ]ι σ[ῆμ]-
[α] τὸ Δεινέω.

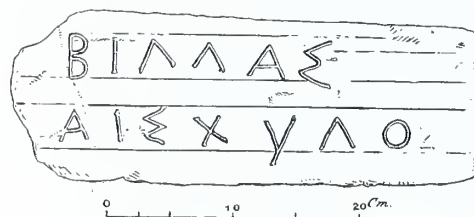
Der Stein schließt Δίεο aus, falls nicht Verschreibung vorliegt. [Παμφ]αίεο Bechtel, so daß εο für εω stünde.

370. Inv. 108. Viereckiger, nicht ganz regelmäßiger Block bläulichen Marmors, unten und oben glatt, rechts und links kann Bruch sein. L. 0,36, t. 0,32, h. 0,12. Eine Grab-τράπεζα? Regelmäßige Schrift des V. Jahrh. v. Chr. BH 0,035; ZA 0,005. Aus Domatia, jetzt in Berlin. W, P.

Ἀλκίμαχος
Εὐηγορίδew.

371. Inv. 107. Stele roher Art, h. 0,13, l. 0,37. Nachlässige Schrift des V. Jahrh. v. Chr., BH 0,02—0,03, jede Zeile zwischen zwei vorgeritzten Linien. Bei Domatia in einem Hause eingemauert. W, P nach Abklatsch.

Βιλλᾶς
Αἰσχύλο.

Vgl. Βίλλαρος von Sinope (Kolonie von Milet!), den Verfertiger der Sphära, die Lucullus mitnahm: Strabo XII 546 und den Fluß Βιλλᾶσιος bei Herakleia in Paphlagonien; beide noch nicht genügend erklärt.

372. Inv. 106. Stele, links und unten gebrochen, gr. L. 0,29, H. über 0,28; Schrift zwischen eingeritzten Linien aus dem V. Jahrh., BH 0,03—0,04. In Domatia auf der Höhe von W gesehen; P nach Abklatsch.

[Δ ε ι ν] α γ ό ρ ε ω
[τ ό δ ε σ] ἡ μ α
[τ ὁ Κ λ ε] ο β ί ο

Oder ähnlich.

373. Rest eines marmornen Grabsteins, links und oben gebrochen, unten Zapfen; gr. H. 0,32, L. 0,35. Gefunden im Bache östlich der Burg von Theben. A €, hohes P, sehr großes X. Abschrift von W.

[Ε]πιγόνα Ἀντιγόνο[υ]
χαίρε.

374. Marmorplatte im Hause des Papa Konstantinu, gefunden am Fuße der Burg Thebai. Links, oben, rechts gebrochen. Gr. L. c. 0,15, gr. H. c. 0,10. M Σ, anscheinend A, Querstriche an den Enden. Abschrift von W.

[ή δείνα]
2-3 μένους
[χρ]ηστή
[χ]αίρε.

375. Inv. 190. Marmorstele mit Zapfen, oben gebrochen, leicht verjüngt, l. 0,36, gr. H. 0,46, T. 0,055. A Σ. Gefunden bei der Mühle westlich von Domatia, jetzt im Orte aufbewahrt. W.

.. φάγ[η]ς Διοφάνου
χαῖρ[ε].

η durch Reste gesichert.

376. Inv. 103. Unregelmäßige Platte, aus bläulichem Marmor, rechts bestoßen, l. 0,54, h. 0,27, t. 0,05, BH 0,01—0,015, ZA 0,015—0,02. Die Schrift bevorzugt kursive Formen beim C und ω; einmal Σ. Das A hat gerundeten Querstrich, wie oft schon im III. Jahrh. v. Chr., Π meist gleich lange, Ν oft sehr ungleich lange Hasten (der archaischen Form genähert); der linke schräge Strich von Λ Δ λ ragt oft erheblich über die obere Spitze hinaus. E hat die normale eckige Form, Zierraten (Apices usw.) sind selten angebracht, Θ O sind kleiner. Vielleicht schon I. Jahrh. v. Chr. — Gefunden im November 1895 3/4 Stunden westlich von Domatia, 1 km vom Meere, in einer Ruine. Jetzt in der archäologischen Sammlung des Lyceum Hosianum in Braunsberg. W, P. Abklatsch.

Ἡ πρὶν ἐν ἀνθρώποις ἀσπαστὴ πᾶσιν, ὁδεῖτα,
ἦν θρέψεν Νεῖλος καλλιρόας ποταμός,
Ἑρμογένει Ἑρμουπόλεως πατρὸς Ἀντιγενεΐδα·
κεῖμαι δ' ἐν δαπέδοις γήραϊ τειρόμενα.

377. Inv. 109. Unregelmäßige Platte (?), gr. L. 0,25, gr. H. 0,16. Kursive Schriftformen: A λ aber Δ, E und Ε, C, ω, Π. In Domatia. W (P).

Κλαύδιος
Ἔρωσ
ἐποίει.

Nach P eine Grabinschrift. Vgl. Schiff *Strena Helbigiana* 274.

378. Inv. 105. Marmorstück, rings gebrochen, gr. L. 0,19, gr. H. 0,28, BH 0,025, ZA 0,015. Breite, unverzierte Schrift. Gefunden im November 1895 bei den Ruinen 3/4 Stunden westlich von Domatia, etwa 1 km vom Meere, in der Hürdenmauer am Fuße des Berges. W, P. Abklatsch.

[Φι — —]
Φι — —
Θε[ο — —],
Διο — —
Διο — —
Θεο — —
(frei)

„Anfang einer Namenliste“ nach W. Z. 1 könnte ein Φ gestanden haben, da der Strich tief herunter geht. Das würde auf zwei Männer führen, die beide denselben Namensanfang (oder denselben Namen?) wie ihre Väter und ein Amt, Priestertum oder Ethnikon hatten, das mit Θεο- anfang.

379. Ziegelstempel. Aus Theben (Domatia). Vertiefte Schrift.

Nι.

ZEUGNISSE

PRIENE

DAS PANIONION UND DER IONISCHE BUND

I VON DER GRÜNDUNG BIS ZUM TODE DES MAUSSOLLOS

401. Alluvium des Maiandros. Hdt. II 10. Τῶν γὰρ ὁρέων τῶν εἰρημένων τῶν ὑπὲρ Μέμφιν πόλιν κειμένων τὸ μεταξὺ ἐφαίνεται μοι εἶναι κοτὲ κόλπος θαλάσσης, ὥσπερ γε τὰ περὶ Ἴλιον καὶ Τευθρανίην καὶ Ἐφεσόν τε καὶ Μαιάνδρου πεδίων, ὥς γε εἶναι σμικρὰ ταῦτα μεγάλοισι συμβαλεῖν, vgl. II 5. "Ὅτι Αἴγυπτος ἐς τὴν Ἑλληνες ναυτίλλονται ἐστὶ Αἴγυπτίοισι ἐπικτητός τε γῆ καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ, und II 29. Σκολιὸς δὲ ταύτη, κατάπερ
5 ὁ Μαϊάνδρος, ἐστὶ ὁ Νεῖλος.

Vgl. das gefälschte Orakel aus Magnesia a. M. (*IMagn.* 17,31) von der Gegend dieser Stadt (Ende III. Jahrh. v. Chr.): Παμφύλων ἐπ' ἄρουραν ὑπὲρ Μυκάλης ὁρος αἰπὺ· ἔνθα δὲ Μανδρόλυτου δόμος ὄλβιος ἐμ περιωπῇ πολλοῖσιν κτεάνοισι πολυστρεφὲος ποταμοῖο. Zeugnisse für die spätere Zeit s. u.

402. Lage, Klima, Dialekte Ioniens. Hdt. I 142. Οἱ δὲ Ἴωνες οὗτοι, τῶν καὶ τὸ Πανιώνιον ἐστὶ, τοῦ μὲν οὐρανοῦ καὶ τῶν ὡρέων ἐν τῇ καλλίστῃ ἐτύγχανον ἰδρυσάμενοι πόλιας πάντων ἀνθρώπων, τῶν ἡμεῖς ἴδμεν· οὔτε γὰρ τὰ ἄνω αὐτῆς χωρία τῷτο ποιεῖ τῇ Ἰωνίῃ οὔτε τὰ κάτω, οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἡῶ οὔτε τὰ πρὸς τὴν ἐσπέρην, τὰ μὲν ὑπὸ τοῦ ψυχροῦ τε καὶ ὑγροῦ πιεζόμενα, τὰ δὲ ὑπὸ τοῦ θερμοῦ τε καὶ αὐχμύδεος. Γλῶσσαν
5 δὲ οὐ τὴν αὐτὴν οὗτοι νενομίκασι, ἀλλὰ τρόπους τέσσερας παραγωγέων. Μίλητος μὲν αὐτέων πρώτη κείται πόλις πρὸς μεσαμβρίην, μετὰ δὲ Μυοῦς τε καὶ Πριήνη· αὗται μὲν ἐν τῇ Καρίῃ κατοικηνται κατὰ ταῦτα διαλεγόμεναι σφίσι, αἶδε δὲ ἐν τῇ Λυδίῃ, Ἐφεσος Κολοφῶν Λέβεδος Τέως Κλαζομεναὶ Φώκαια· αὗται δὲ αἱ πόλεις τῇσι πρότερον λεχθείησι ὁμολογέουσι κατὰ γλῶσσαν οὐδέν, σφίσι δὲ ὁμοφωνέουσι (folgen: Chios und Erythrai; — Samos). Οὗτοι χαρακτῆρες γλώσσης τέσσερες γίνονται.

403. Herodots Kenntnisse und Theorie von den Ioniern. Hdt. I 143. Πολλῷ δὴ ἦν ἀσθενέστατον τῶν ἐθνέων τὸ Ἴωνικὸν καὶ λόγου ἐλαχίστου· ὅτι γὰρ μὴ Ἀθῆναι, ἦν οὐδὲν ἄλλο πόλισμα λόγιμον. Οἱ μὲν νυν ἄλλοι Ἴωνες καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔφυγον τὸ οὐνομα, οὐ βουλόμενοι Ἴωνες κεκληθῆσθαι, ἀλλὰ καὶ νῦν φαίνονται μοι οἱ πολλοὶ αὐτῶν ἐπαισχύνεσθαι τῷ οὐνόματι· αἱ δὲ δωδεκά πόλεις αὗται τῷ τε οὐνόματι ἡγάλλοντο καὶ ἱρὸν
5 ἰδρύσαντο ἐπὶ σφέων αὐτέων, τῷ οὐνόματι ἔθεντο Πανιώνιον, ἐβουλεύσαντο δὲ αὐτοῦ μεταδοῦναι μηδαμοῖσι ἄλλοισι Ἰώνων (οὐδ' ἐδεήθησαν δὲ οὐδαμοὶ μετασχεῖν, ὅτι μὴ Σμυρναῖοι). — — 145. Δωδεκά δέ μοι δοκέουσι πόλιας ποιήσασθαι οἱ Ἴωνες καὶ οὐκ ἐθελῆσαι πλεῦνας ἐσδέξασθαι τοῦδε εἵνεκεν, ὅτι καὶ ὅτε ἐν Πελοποννήσῳ οἴκεον, δωδεκά ἦν αὐτῶν μέρεα, κατάπερ νῦν Ἀχαιῶν τῶν ἐξελασάντων Ἴωνας δωδεκά ἐστὶ μέρεα (folgen die Namen, darunter Ἑλική, ἐς τὴν κατέφυγον Ἴωνες ὑπὸ Ἀχαιῶν μάχῃ ἐσσωθέντες —). 146. (Sie sind keineswegs mehr
10 als die anderen Ionier) τῶν Ἀβαντες μὲν ἐξ Εὐβοίης εἰσὶ οὐκ ἐλαχίστη μοῖρα — —, Μινύαι δὲ Ὀρχομενοὶ σφι ἀναμεμείχεται καὶ Καδμεῖοι (gilt für Priene) καὶ Δρύοπες καὶ Φωκέες ἀποδάσμιοι καὶ Μολοσσοὶ καὶ Ἀρκάδες Πελασγοὶ καὶ Δωριεὲς Ἐπιδαῦριοι, ἄλλα τε ἔθνεα πολλὰ ἀναμεμείχεται· οἱ δὲ αὐτῶν ἀπὸ τοῦ πρυτανήϊου τοῦ Ἀθηναίων ὀρμηθέντες καὶ νομίζοντες γενναϊότατοι εἶναι Ἰώνων, οὗτοι δὲ οὐ γυναικας ἡγάγοντο ἐς τὴν ἀποικίην, ἀλλὰ Καείρας ἔσχον, τῶν ἐφόνευσαν τοὺς γονέας. — — Ταῦτα δὲ ἦν γινόμενα ἐν Μιλήτῃ. 147. Βασιλέας
15 δὲ ἐστήσαντο οἱ μὲν αὐτῶν Λυκίους ἀπὸ Γλαύκου τοῦ Ἱππολόχου γεγονότας, οἱ δὲ Καύκωνας Πυλίους ἀπὸ Κόδρου τοῦ Μελάνθου, οἱ δὲ καὶ συναμφοτέρους. Ἀλλὰ γὰρ περιέχονται τοῦ οὐνόματος μᾶλλον τι τῶν ἄλλων Ἰώνων· ἔστωσαν δὴ καὶ οἱ καθαρῶς γεγονότες Ἴωνες. Εἰσὶ δὲ πάντες Ἴωνες, ὅσοι ἀπ' Ἀθηνέων γεγόνασιν καὶ Ἀπατούρια ἄγουσι ὀρτὴν· ἄγουσι δὲ πάντες πλὴν Ἐφεσίων καὶ Κολοφωνίων· οὗτοι γὰρ μόνον Ἰώνων οὐκ ἄγουσι Ἀπατούρια καὶ οὗτοι κατὰ φόνου τινὰ σκῆψιν. 148. Τὸ δὲ Πανιώνιον ἐστὶ τῆς Μυκάλης χώρος ἱρὸς πρὸς

ἄρκτον τετραμμένος, κοινή ἑξαίρημένος ὑπὸ Ἴωνων Ποσειδέωνι Ἑλικωνίῳ. Ἡ δὲ Μυκάλη ἐστὶ τῆς ἡπείρου 20 ἄκρη πρὸς Ζέφυρον ἄνεμον κατήκουσα Σάμῳ (καταντίον), ἐς τὴν συλλεγόμενοι ἀπὸ τῶν πολιῶν Ἴωνες ἄγεσκον ὀρτὴν τῇ ἔθεντο οὖνομα Πανιώνια.

Analyse E. Meyer *Forschungen zur alten Geschichte* I 129 ff. v. Wilamowitz *S.B. Berl. Ak.* 1906, 47 ff.

404. Ionische Phylen in Ionien und in Athen vor Kleisthenes. Hdt. V 69. Kleisthenes von Sikyon nannte die dorischen Phylen um. Ὁ δὲ δὴ Ἀθηναῖος Κλεισθένης ἔων τοῦ Σικωνίου τούτου θυγατρίδος — — δοκεῖν ἔμοι καὶ οὗτος ὑπεριδὼν Ἴωνας, ἵνα μὴ σφίσι αἱ αὐταὶ ἔωσι φυλαὶ καὶ Ἴωσι, τὸν ὁμώνυμον Κλεισθένα ἐμιμήσατο.

405. Hellanikos fr. 95 (*FHG* I 58) bei Hesych. Καδμείοι· οἱ Πριηνεῖς, ὡς Ἑλλάνικος.

406. Strab. XIV 636. Λέγεται δ' ὑπὸ τινων ἡ Πριήνη Κάδμη, ἐπειδὴ Φιλώτας ὁ ἐπικτίσας αὐτὴν Βοιώτιος ὑπῆρχεν.

407. (Attisch-) ephesische Gründungsversion (Ephoros). Pherekydes fr. 111 (*FHG* I 98) bei Strab. XIV 632/33. Ταύτης δέ (= τῆς Ἴωνικῆς παραλίας) φησι Φερεκύδης Μίλητον μὲν καὶ Μυοῦντα καὶ τὰ περὶ Μυκάλην καὶ Ἐφεσον Κἄρας ἔχειν πρότερον, τὴν δ' ἐξῆς παραλίαν μέχρι Φωκαίας καὶ Χίου καὶ Σάμου (corr. Χίον καὶ Σάμον), ἧς Ἀγκαῖος ἦρχε, Λέλεγας· ἐκβληθῆναι δὲ ἀμφοτέρους ὑπὸ τῶν Ἴωνων — — Ἀρξαι δὲ φησιν Ἀνδροκλον τῆς τῶν Ἴωνων ἀποικίας, ὕστερον τῆς Αἰολικῆς, υἱὸν γνήσιον Κόδρου τοῦ Ἀθηνῶν βασιλέως, γενέσθαι δὲ τοῦτον 5 Ἐφέσου κτίστην· — — καὶ Μίλητον δ' ἔκτισεν Νηλεὺς ἐκ Πύλου τὸ γένος ὦν· — — (folgen andere Städte) — — Πριήνην δ' Αἴπυτος ὁ Νηλέως, εἴθ' ὕστερον Φιλώτας (κτίζει) ἐκ Θηβῶν λαὸν ἀγαγών.

Paus. VII 4 erzählt die origines von Samos, zuerst (nach Asios) vom Lelegerkönige Ankaïos und seiner Sippschaft, dann von den Ioniern unter Προκλῆς Πιτυρέως aus Epidaurios, einem Abkömmlinge des Ion. Ἀνδροκλος δὲ καὶ Ἐφέσιοι στρατεύουσιν ἐπὶ Λεωγόρον τὸν Προκλέους, βασιλεύοντα μετὰ τὸν πατέρα ἐν Σάμῳ, 10 καὶ μάχῃ νικήσαντες ἐξελαύνουσιν ἐκ τῆς νήσου Σαμίους· αἰτίαν δὲ ἐπέφερον μετὰ Καρῶν σφᾶς ἐπιβουλεύειν Ἴωσι. Σαμίων δὲ τῶν φευγόντων οἱ μὲν ἐπὶ τῇ Θράκῃ νήσον ὤκησαν — — Σαμοθράκην — — οἱ δὲ ὁμοῦ Λεωγόρῳ περὶ Ἀναίαν τὴν ἐν τῇ ἡπείρῳ τῇ πέραν βαλλόμενοι τεῖχος, δέκα ἔτεσιν ὕστερον διαβάντες ἐν τῇ Σάμῳ τοὺς τε Ἐφεσίους ἐκβάλλουσι καὶ ἀνεσώσαντο τὴν νήσον.

Paus. VII 2, 8. Ἀνδροκλος δὲ ὁ Κόδρου, οὗτος γὰρ δὴ ἀπεδέδεκτο Ἴωνων τῶν ἐς Ἐφεσον πλευσάντων 15 βασιλεὺς, — — ἀφείλετο δὲ καὶ Σάμον Ἀνδροκλος Σαμίους, καὶ ἔσχον Ἐφέσιοι χρόνον τινὰ Σάμον καὶ τὰς προσεχῆς νήσους. 9. Σαμίων δὲ ἥδη κατεληλυθότων ἐπὶ τὰ οἰκία Πριηνεῦσιν ἤμυνεν ἐπὶ τοὺς Κἄρας ὁ Ἀνδροκλος, καὶ νικῶντος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔπεσεν ἐν τῇ μάχῃ. Die folgende Erwähnung des Androklosgrabes in Ephesos beweist, daß die Erzählung aus ephesischer Quelle stammt, der sie Ephoros (s. u.) entnahm.

Steph. Byz. Βέννα, μία φυλὴ τῶν ἐν Ἐφέσῳ πέντε, ἧς οἱ φυλῆται Βενναῖοι, ὡς Ἐφορος (*FHG* I 242 fr. 31)· 20 ὅτι Ἀνδροκλος ὁ κτίσας Ἐφεσον· „οὗτος Πριηνεῦσι βοηθήσας ἐτελεύτησε καὶ οἱ πολλοὶ Ἐφέσιοι σὺν αὐτῷ. Οἱ οὖν καταλειφθέντες Ἐφέσιοι ἐστασίασαν κατὰ τῶν Ἀνδρόκλου παίδων“ usw.

Paus. VII 2, 10. Οἱ δὲ Ἴωνες οἱ Μυοῦντα ἐσοικισάμενοι καὶ Πριήνην Κἄρας μὲν καὶ οὗτοι τὰς πόλεις ἀφείλοντο· οἰκιστὰι δὲ Μυοῦντος μὲν Κυάρητος (l. Κυδρήλος) ἐγένετο ὁ Κόδρου, Πριηνεῖς δὲ Ἴωσιν ἀναμεμειγμένοι Θηβαῖοι Φιλώταν τε τὸν ἀπόγονον Πηνέλεω (Homer II. B 494, N 92, Ξ 487, Π 335, P 597) καὶ Αἴπυτον Νηλέως 25 παῖδα ἔσχον οἰκιστάς.

408. Valer. Max. I 5 ext. 1. Samii Priensibus auxilium adversus Caras implorantibus adrogantia instincti pro classe et exercitu sibullam eis derisus gratia miserunt. Quam illi velut divinitus datum praesidium interpretati libenter receptam vera fatorum praedictione victoriae ducem habuerunt.

409. Milesisch-attische Vulgata. Marmor Parium *IG* XII 5, 444 ep. XXVII. Ἀφ' οὗ Νη[λ]εὺς ὠικισ[ε] Μίλητον καὶ τὴν] ἄλ[λ]η[ν] ἄ[π]α[σ]αν | Ἴων[ι]αν Ἐφεσον Ἐρυθρὰς Κλαζομενάς [Πρι]ήνην Λέβεδ[ον] [Τέω] Κολοφῶνα [Μ]υοῦντα [Φύκ]α[ιαν] Σάμον [Χίον, καὶ] τὰ [Παν]ιών[ι]α ἐγένετο, ἔτ[η] [ΠΗΗΗΔ]ΔΙΙΙ, βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Μένεσθ(έ)ως τρεῖσκαδεκάτου [ἔτο]υς >(δοντος).

Selden gibt nach Κλαζομενάς: T . . HNKATAGPONONΥΓΟΚΟΛΟΦΩΝΑ. Vgl. Jacoby *M. P.* 10. 91. 151. Über die Korrektur Μέ(δοντος) statt Μενεσθ(έ)ως τρεῖσκαδεκάτου [ἔτο]υς s. die Herausg.

Daß alle ionischen Städte von Neleus gegründet sind, sagt auch Hellanikos (*FHG* I 63 fr. 63) bei Harpocr. Ἐρυθραῖοι — — πόλις ἐν Ἴωνίᾳ Ἐρυθρά, μία τῶν ὑπὸ Νηλέως τοῦ Κόδρου κτισθεισῶν, ὡς φησιν Ἑλλάνικος ἐν Ἀτθίδι, vgl. schol. Plat. Symp. 208d (beginnt: Κόδρος ἦν ἀπὸ Δευκαλίωνος, ὡς φησιν Ἑλλάνικος) — — Νηλεὺς τῆς δωδεκαπόλεως Ἰωνίας κτιστῆς ἐγένετο. Vgl. P. Friedlaender *Argolica* 1905, 63.

410. Aelian. v. h. VIII 5. Νηλεὺς ὁ Κόδρου τῆς βασιλείας ἀμοιρήσας — — laudet vom Sturm verschlagen in Naxos, wo er alle Blutbefleckten zurückläßt. — Νηλεὺς δὲ ἐς τὴν Ἰωνίαν ἀφίκετο, καὶ πρῶτον μὲν ᾤκισε Μίλητον, Κάρας ἐξελάσας καὶ Μυρδόνας καὶ Λέλεγας καὶ ἄλλους βαρβάρους, (Lüeke), ἀφ' ὧν αἱ δώδεκα πόλεις ἐκλήθησαν ἐν Ἰωνίᾳ. Εἰσὶ δὲ αἰδε' Μίλητος Ἐφεσος Ἐρυθραὶ Κλαζομεναὶ Πριήνη Λέβεδος Τέως Κολοφῶν
5 Μυοῦς Φώκεια Σάμος καὶ Χίος. Καὶ ἄλλας δὲ πολλὰς ὕστερον ᾤκισε πόλεις ἐν τῇ ἡπείρῳ.

411. Velleius I 4, 3. Nam et Iones duce Ione profecti Athenis nobilissimam partem regionis maritimae occupavere, quae hodieque appellatur Ionia, urbesque constituere Ephesum Miletum Colophona Prienen Lebedum Myuntum Erythram Clazomenas Phocaeam, multasque in Aegaeo atque Icario occupavere insulas etc.

412. Ionische Kolonisation. Melie. Panionion. Myus. Vitruv. IV I 3—6 (spricht zuerst von Doros, der in Argos das Heraion und in Achaia andere Tempel ohne Symmetrie baute). Postea autem quam Athenienses ex responsis Apollinis Delphici, communi consilio totius Hellados, XIII colonias uno tempore in Asiam deduxerunt ducisque in singulis coloniis constituerunt et summam imperii potestatem Ioni Xuthi et Creusae
5 filio dederunt, quem etiam Apollo Delphis suum filium in responsis est professus [vgl. Euripides Ion], isque eas colonias in Asiam deduxit et Cariae fines occupavit ibique civitates amplissimas constituit Ephesum, Miletum, Myunta, quae olim ab aqua est devorata, cuius sacra et suffragium Milesiis Iones attribuerunt, Prienen, Samum, Teon, Colophona, Chium, Erythras, Phocaeam, Clazomenas, Lebedon, Meliten — haec Melite propter civium adrogantiam ab his civitatibus bello indicto communi consilio est sublata, cuius loco
10 postea regis Attali (sic!) et Arsinoës beneficio Smyrnaeorum civitas inter Iones est recepta —; hae civitates cum Caras et Lelegas eiecissent, eam terrae regionem a duce suo Ione appellaverunt Ioniam ibique deorum immortalium templa constituentibus coeperunt fana aedificare, et primum Apollini (sic!) Panionio aedem uti viderant in Achaia constituerunt et eam Doricam appellaverunt, quod in Doricon civitatibus primum factam eo genere viderant. In ea aede cum voluissent columnas conlocare, non habentes symmetrias earum
15 et quaerentes quibus rationibus efficere possent uti et ad onus ferendum essent idoneae et in aspectu probatam haberent venustatem, dimensi sunt virilis pedis vestigium et id retulerunt in altitudinem. Cum invenissent pedem sextam partem esse altitudinis in homine, idem in columnam transtulerunt et qua crassitudine fecerunt basim scapi, tantas sex cum capitulo in altitudinem extulerunt. Ita dorica columna virilis corporis proportionem et firmitatem et venustatem in aedificiis praestare coepit.

v. Wilamowitz *S.B. Berl. Ak.* 1906, 38f.

413. Thuk. II 15 von Athen: τὸ ἐν Λίμναις Διονύσου (ιερόν), ᾧ τὰ ἀρχαιότερα Διονύσια τῇ δωδεκάτῃ ποιεῖται ἐν μηνὶ Ἀνθεστηριῶνι, ὥσπερ καὶ οἱ ἀπ' Ἀθηναίων Ἰωνες ἔτι καὶ νῦν νομίζουσιν. (Monat Anthesterion in Priene).

414. Amazonensage. Ephoros fr. 86 (*FHG* I 259) bei Steph. Byz. Ἀναία. Ἔστι δὲ Καρίας ἀντικρὺ Σάμου, κέκληται ἀπὸ Ἀναίας Ἀμαζόνος ἐκεῖ ταφείσης, ὡς Ἐφορος. Dionysios Skytobrachion bei Diod. III 55 (in der langen Erzählung von den Kriegszügen der Amazonen) von der Amazonenkönigin Myrina: Τῆς δὲ δορικτικτοῦ χώρας ἐκλεξαμένην τοὺς εὐθέτους τόπους εἰς πόλεων κτίσεις οἰκοδομήσαι πλείους πόλεις, καὶ τούτων ὁμώνυμον
5 μίαν ἑαυτῇ κτίσαι [= Myrina in Aiolis], τὰς δ' ἄλλας ἀπὸ τῶν τὰς ἡγεμονίας τὰς μερίστας ἐχουσῶν, Κύμην, Πιτάναν, Πριήνην. Ταύτας μὲν οὖν οἰκίσαι παρὰ θάλατταν, ἄλλας δὲ πλείους ἐν τοῖς πρὸς μεσόγειον ἀνήκουσι τόποις.

Städtegründungen ganz im Stil Alexanders. Quellen: Bethe *Quaest. Diodoreae mythogr.* 27ff.

Strab. XII 551. Τοὺς περὶ Πύγεια λέγοντας τοὺς Ἀμαζῶνας μεταξὺ Ἐφέσου καὶ Μαγνησίας καὶ Πριήνης φλυαρεῖν φησιν ὁ Δημήτριος.

Kern *IMagn.* IX, XXVII. „Vielleicht Polemik gegen Possis von Magnesia, der ein mehrbändiges Werk Ἀμαζονίς geschrieben hat“. Ath. VII 296d.

415. Name und Nachbarorte. Steph. Byz. Πριήνη· πόλις Ἰωνίας. Τὸ ἐθνικὸν Πριηνεὺς καὶ Πριήνιος καὶ Πριηνιάς.

Hekataios fr. 331 (*FHG* I 25) bei Herodian π. μον. λέξ. I s. v. Ἀρουρα· Κόλουρα· ἔστι δὲ πόλεως ὄνομα παρ' Ἐκαταίῳ· δοκέω δὲ μάλιστα παρὰ Κολούραν, ἵνα πριηνῆς (Πριηνέες Meineke zu Steph. Byz. 37,18) ἔζοντο.

Inschriften von Priene.

Steph. Byz. Αἶβουρα· πόλις Ἰβηρίας, ὡς Στράβων (III 140 Ἐβούρα). ὁ πολίτης Αἶβουραῖος, ὡς ἄρουραῖος, Κόλουρα Κολουραῖος πόλις περὶ Πριήνην, Ἄργουρα πόλις Εὐβοίας Ἀργουραῖος, Ἰουρα Ἰουραῖος, καὶ σχεδὸν πάντα τὰ εἰς ῥα.

Hekataios fr. 336 (FHG I 26) bei Steph. Byz. Μελία· πόλις Καρίας· Ἐκαταῖος γενεαλογιῶν πρώτῳ.

Über die Verbindung dieser Stadt mit dem Μελιακὸς πόλεμος, der Stiftung des Panionion und dem Streit zwischen Priene und Samos s. Nr. 412.

Eustath. Dion. P. 1088. Πόλις — τὰ Πάταλα (in Indien), ἀφ' ὧν ἡ νῆσος Παταληνὴ ὀξυτόνως, ὡς οἱ ἀκριβεῖς λέγουσι· τινὲς δὲ καὶ βαρυτόνως Παταλήνην, ὡς Πριήνην, ἀναγινώσκουσιν. Vgl. schol. Dion. P. 1093. Παταλήνην ὡς τὸ Πριήνην· τινὲς δὲ ὀξυτόνως Παταληνὴν φασιν.

Analogien, echt griechische und kleinasiatisch-barbarische Bildungen auf -ήνη und -ηνή bei Lobeck *Patholog.* 191ff.

416. Poseidon Helikonios. Ilias Υ 401ff. von Achilleus:

Ἴπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἄϊξαντα,
πρόσθε ἔθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί·
αὐτὰρ ὁ θυμὸν αἰσθε καὶ ἥρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
ἥρυγεν ἐλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα
κούρων ἐλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἑνοσίχθων·
ὡς ἄρα τὸν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὁστέα θυμὸς ἀρήνωρ.

5

Ilias Θ 201ff.:

ὦ πόποι εἰνοσίγαι' εὐρυσθενές, οὐδέ νυ σοὶ περ
ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν
πολλὰ τε καὶ χαρίεντα — —.

10

Hymn. Hom. XXII 3. (ἀμφὶ Ποσειδάωνα —) πόντιον, ὅς θ' Ἑλικῶνα καὶ εὐρείας ἔχει Αἰγὰς·

Aristarch bei Et. M. 547, 16 s. v. Κύπρις· καὶ γὰρ, εἰ σπανίως, Ἑλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα εἶρκεν ἀπὸ Ἑλικῶνος, ὡς Ἀρίσταρχος βούλεται· ἐπεὶ ἡ Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος· οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ Ἑλίκης, ἐπεὶ φησὶν· οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν (II. Θ 203). Ἑλικήιον γὰρ ἂν εἶπε, συγχωροῦντος τοῦ μέτρου· δύναται δὲ Ἑλικῶνιος λέγεσθαι διὰ τὸ ἐλικὰς καὶ περιφερεῖς εἶναι τὰς δῖνας τῆς θαλάσσης.

Schol. A II. Υ 404. Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα τὸν Ποσειδῶνα, ἥτοι ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ ἐν Ἑλίκῃ μᾶλλον οὖν παρὰ τὸν ἐν Ἑλίκῃ, ὅτι Ἑλικῶν μὲν Βοιωτίας ὄρος, Ἑλίκη δὲ νῆσος τῆς Ἀχαΐας, ἱερὰ Ποσειδῶνος. Ἡ δὲ ἱστορία αὕτη· Νηλεὺς ὁ Κόδρου χρησμὸν λαβὼν ἀποικίαν ἔστειλεν εἰς Μίλητον καὶ τὴν Καρίαν ἐξ Ἀθηνῶν καὶ τῆς Ἀχαιϊκῆς Ἑλίκης· παραγενόμενος δὲ εἰς τὴν Καρίαν ἱερὸν Ποσειδῶνος ἰδρύσατο, καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἑλίκῃ τεμένους Ἑλικώνιον προσηγόρευσε· δοκεῖ δ' ἐπὶ τὴν θύωσι [τὸν θεόν] βοηθάντων μὲν τῶν βοῶν προσδέχεσθαι τὸ θεῖον τὴν θυσίαν· σιγῶντα δὲ λυπῆσαι, μηνίειν νομίζοντες. Ἡ ἱστορία παρὰ Κλειτοφῶντι (Κλείτω Müller FHG IV 368, 5 „non alio argumento quam quod Κλειτὸς Milesiacorum scriptor memoratur ab Athenaeo“. Dindorf).

Schol. B II. Υ 404. Οἱ Αἰολεῖς παρὰ τὰς γενικάς τῶν πρωτοτύπων ποιοῦσι κτητικὸς τύπους, ἐτέρων ἐτέρωνος ἐτερώνιος, ἀνεμώνιος, ἐτυμῶνιος, Ἑλικῶνιος — —, ähnlich schol. Townl., wo zugefügt wird: φησὶν οὖν τὸν ἐν Ἑλίκῃ τῆς Ἀχαΐας τιμώμενον.

Schol. Townl. I. I. (kürzer schol. B): Νηλεὺς, φασιν, ἐν Μιλήτῳ ἱερὸν Ποσειδῶνος Ἑλικωνίου ἰδρύσατο κατὰ μίμῃσιν τοῦ ἐν Ἑλίκῃ τῆς Ἀχαΐας. σύνηθες δὲ τοῖς αὐτόσε καθ' ἕκαστον ἔτος ἐπιτελεῖν (so Wilamowitz; ἐγκυκλεῖν ms.) τὰς θυσίας τῷ θεῷ, σημεία λαμβάνουσιν ἀπὸ τῆς τῶν ταύρων ὀρυγῆς· βούντων γὰρ τῶν ταύρων δοκοῦσιν εὐμενῇ τε εἶναι τὸν θεόν καὶ τὴν θυσίαν ἀσπάζεσθαι.

Steph. Byz. Ἑλίκη πόλις Πελοποννήσου. Ὅμηρος· οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς. Ἀπὸ Ἑλίκας τοῦ Λυκάονος, ἢ Ἑλίκης τῆς Ἰωνος μὲν γυναικός, Σελινούντος δὲ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατρὸς. Ὁ πολίτης Ἑλικῶνιος ἀπὸ τοῦ κτιστοῦ Ἑλικῶνος, καὶ Ἑλικωνία τὸ θηλυκόν. Ἰσως δὲ τοῦτο ἀπὸ τοῦ ὄρους γέγονεν [= Aristarch.]. Ἔστω οὖν Ἑλικεύς, ἢ Ἑλικωνίτης· ἴσως ἀπὸ τοῦ Ἑλικῶνιος· ἢ Ἑλικήσιοι.

Kleidemos beim Grammatiker Pausanias bei Bekker *Anecd.* 326sq. [FHG I 359 fr. 1]. Ἄγραι — — καὶ Δῆμος (Κλειδήμος verb. Rubincken) ἐν α' Ἀτθίδος· τὰ μὲν οὖν ἀνωτάτω (verb. Wil. aus ἀνω τὰ) τοῦ Ἰλισοῦ προσαγορεύεται Εἰλήθουα· τῷ δ' ὄχθῳ πάλαι ὄνομα τοῦτο(?), ὃ νῦν Ἄγραι καλεῖται, Ἑλικῶν, καὶ ἡ ἐσχάρα τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ἑλικωνίου ἐπ' ἄκρου.

Paus. VII 24, 4. 5. Ἐς δὲ Αἶγιον καὶ ἐφ' ἡμῶν ἔτι συνέδριον τὸ Ἀχαιῶν ἀθροίζεται καθότι ἐς Θερμοπύλας τε καὶ ἐς Δελφοὺς οἱ Ἀμφικτύονες. Ἰόντι δὲ ἐς τὸ πρόσω Σελινούς τε ποταμὸς καὶ ἀπωτέρω τεσσαράκοντα Αἰγίου σταδίοις ἐπὶ θαλάσῃ χωρίον ἐστὶν Ἑλίκη. Ἐνταῦθα ᾤκητο Ἑλίκη πόλις καὶ Ἰωσιν ἱερὸν ἀγνῶτατον Ποσειδῶνος ἦν Ἑλικωνίου. Διαμεμενηκέναι δὲ σφισι, καὶ ὡς ὑπὸ Ἀχαιῶν ἐκπεσόντες ἐς Ἀθήνας καὶ ὕστερον ἐξ Ἀθηνῶν ἐς τὰ παραθαλάσσια ἀφίκοντο τῆς Ἀσίας, σέβεσθαι Ποσειδῶνα Ἑλικώνιον· καὶ Μιλησίοις τε ἰόντι ἐπὶ τὴν πηγήν τὴν Βιβλίδα Ποσειδῶνος πρὸ τῆς πόλεως ἐστὶν Ἑλικωνίου βωμὸς καὶ ὡσαύτως ἐν Τέμῳ περιβολὸς τε καὶ βωμὸς ἐστὶ τῷ Ἑλικωνίῳ θεῷ ἅγιος. Ἔστι δὲ καὶ Ὀμήρῳ πεποιημένα ἐς Ἑλίκην καὶ τὸν Ἑλικώνιον Ποσειδῶνα. Strabo VIII 384f. s. unten Nr. 461.

417. Krieg um Melie, Gründung des ionischen Bundes und des Panionion. Zeit: vor dem Kimmeriereinfall und vor der Angliederung Smyrnas. Vitruv (Nr. 412). Inschr. Nr. 37,^{55 ff.}, 101 ff., 118 ff., v. Wilamowitz *S.B. Berl. Akad.* 1906, 38 ff.

418. Theben, Samos, Milet. Schol. Eurip. Andr. 1. Θεόπομπος δὲ ἐν γ' Ἑλληνικῶν (so E. Schwartz für das überlieferte δὲ ἐν γὰρ Ἑλληνικοῖς *O*, τοῖς Ἑλληνικοῖς *MN*) [*FHG* IV p. 643] καὶ περὶ τὴν Μυκάλην ἄλλας εἶναι φησι (scil. Θήβας), ταύτας δὲ Μιλησίους ἀλλάξασθαι πρὸς Σαμίους, d. h. „Die Milesier erwarben Theben im Tauschhandel mit Samos“.

Die Ἑλληνικά des Theopomp umfassen die 17 Jahre von der Schlacht bei Kynos Sema (411) bis zur Schlacht bei Knidos (394). Vgl. Diod. XIII 42; XIV 84. Sollte die Abtretung Thebens von Samos an Milet in diese Zeit fallen, so würde man am ersten an die Zeit der spartanischen Kriege in Ionien denken. Wahrscheinlich stand die Notiz aber in einem Exkurse, auf den sich nach Nr. 37,¹²¹ vgl. 38,5 auch die Priener berufen konnten, weil die Namen Κάριον und Δρουῖσσα nicht darin vorkamen. Für die Erklärung der früher mißverstandenen Theopompstelle weist *Wil.* auf Strab. VIII 373f. hin: τὸν θεὸν τοῦτον ἀλλάξασθαι πρὸς μὲν Λητῶ τὴν Καλαυρίαν ἀντιδόντα Δῆλον, πρὸς Ἀπόλλωνα δὲ Ταίναρον ἀντιδόντα Πυθῶ.

419. Archilochos fr. 97 (*PLG*⁴ II 412). Ἡ δὲ οἱ σάθη ὥσει τ' ὄνου Πριηνέος κήλωνος ἐπλήμυρεν VII. Jahrh. ὀτρυνεφάγου.

Die zahlreichen Grammatikerstellen, aus denen diese Fassung kombiniert ist, erklären κήλων ἀπὸ τῶν ὀχευτῶν ὄνων (*Eustath.* Od. 1597,28), ὀτρυνεφάγου ἀντὶ τοῦ κριθοφάγου — — τρύγη δὲ ἐστὶν ὁ Δημητριακὸς καρπὸς (*Et. M.* 167,25).

420. Kimmeriereinfall unter Gyges von Lydien. Magnesia am Maiandros zerstört, der ephesische Tempel verbrannt. Lygdamis der Trerenführer auch in Priene: s. unten den Brief des Lysimachos. Allgemeiner Charakter der Invasion: Hdt. I 6 (s. unten Nr. 430).

421. Ardys erobert Priene. Hdt I 15. Ἀρδυος δὲ τοῦ Γύγεω μετὰ Γύγην βασιλεύσαντος (nämlich Λυδῶν) nach 657 μνήμην ποιήσομαι. Οὗτος δὲ Πριηνέας τε εἶλε ἐξ Μιλητόν τε ἐσέβαλε.

422. Milet und Samos gegen Priene. Bias. Aristoteles (Σαμίων πολιτεία) fr. 576 Rose³ bei *Plut. qu.* Anf. VI. Jahrh. gr. 20 p. 295/96. „Τίς ὁ λεγόμενος ἐν Πριήνῃ παρὰ Δρουῖ σκότος; Σάμιοι καὶ Πριηνεῖς πολεμοῦντες ἀλλήλοις, τὰ μὲν ἄλλα μετρίως ἐβλάπτοντο καὶ ἔβλαπτον, μάχης δὲ μεγάλης γενομένης χιλίους Σαμίων οἱ Πριηνεῖς ἀπέκτειναν. Ἐβδόμῃ δ' ὕστερον ἔτει Μιλησίοις συμβαλόντες παρὰ τὴν καλουμένην Δρὺν τοὺς ἀρίστους ὁμοῦ τε καὶ πρώτους ἀπέβαλον τῶν πολιτῶν· ὅτε καὶ Βίας ὁ σοφὸς εἰς Σάμον ἐκ Πριήνης πρεσβεύσας εὐδοκίμησε. Ταῖς δὲ Πριηνέων γυναιξίν ὁμοῦ τοῦ πάθους τούτου καὶ τῆς συμφορᾶς ἐλεεινῆς γενομένης, ἀρὰ κατέστη καὶ ὄρκος περὶ τῶν μεγίστων, ὃ παρὰ τῇ Δρουῖ σκότος· διὰ τὸ παῖδας αὐτῶν καὶ πατέρας καὶ ἄνδρας ἐκεῖ φονευθῆναι. Daß Aristoteles Quelle, folgt aus Zenob. VI 12. Τὸ περὶ Δρὺν σκότος· Ἀριστοτέλης φησὶν ἐν τῇ Σαμίων πολιτείᾳ Πριηνέων πολλοὺς ὑπὸ Μιλησίων ἀναρεθῆναι περὶ τὴν καλουμένην Δρὺν· ὅθεν καὶ τὰς Πριηνεῖας γυναικάς ὁμνύναι τὸ περὶ Δρὺν σκότος. Die Schlacht bei Δρὺς erwähnt Nr. 37,¹⁰⁶ (samische Quelle). Vermittlung des Bias: s. unten den Brief des Lysimachos und Nr. 37,¹⁰⁶ (synthetisch).

BIAS

Zeugnisse und moderne Literatur bei Crusius *RE* III 383—389. Hier ist nur einzelnes herausgehoben.

423. *Plat. Protag.* 342e. Τοῦτο οὖν αὐτὸ καὶ τῶν νῦν εἰσιν οἱ κατανεοήκασιν καὶ τῶν πάλαι, ὅτι τὸ λακωνίζειν πολὺ μᾶλλον ἐστὶ φιλοσοφεῖν ἢ φιλογυμναστεῖν, εἰδότες ὅτι τοιαῦτα οἷόν τ' εἶναι ῥήματα φθέγγεσθαι τελέως πεπαιδευμένου ἐστὶν ἀνθρώπου. 343a. Τούτων ἦν καὶ Θαλῆς ὁ Μιλήσιος καὶ Πιπτακὸς ὁ Μυτιληναῖος καὶ Βίας ὁ Πριηνεὺς καὶ Σόλων ὁ ἡμέτερος καὶ Κλεόβουλος ὁ Λίνδιος καὶ Μύσων ὁ Χηνεὺς, καὶ ἔβρομος ἐν τούτοις ἐλέγετο Λακεδαιμόνιος Χίλων. Οὗτοι πάντες Ζηλωταὶ καὶ ἑρασταὶ καὶ μαθηταὶ ἦσαν τῆς Λακεδαιμονίων παιδείας· καὶ καταμάθοι ἄν τις αὐτῶν τὴν σοφίαν τοιαύτην οὖσαν, ῥήματα βραχέα ἀξιωμακόμενα ἐκάστω εἰρημένα, ἃ οὗτοι καὶ κοινῇ ξυνελθόντες ἀπαρχὴν τῆς σοφίας ἀνέθεσαν τῷ Ἀπόλλωνι εἰς τὸν νεῶν τὸν ἐν Δελφοῖς, γράψαντες ταῦτα, ἃ δὴ πάντες ὕμνοῦσι, γινώθι σαυτὸν καὶ μηδὲν ἄγαν.

Plutarch περὶ μοναρχίας etc. 826d. Λέγεται δὲ καὶ βίος ἀνδρὸς πολιτικοῦ καὶ τὰ κοινὰ πράττοντος πολιτεία· καθὸ τὴν Περικλέους πολιτείαν ἐπαινοῦμεν καὶ τὴν Βιάντος, ψέγομεν δὲ τὴν Ὑπερβόλου καὶ Κλέωνος.

424. Diog. L. I 82. Βίας Τευτάμου Πριηνεύς, προκεκριμένος τῶν ἑπτὰ ὑπὸ Σατύρου (*FHG* III 162, 9). Τοῦτον οἱ μὲν πλούσιον, Δουῖρις δὲ (*FHG* II 482, 54) πάροικόν φησι γεγονέναι.¹⁾ Φανόδικος δὲ (*FHG* IV 473, 5) κόρας αἰχμαλώτους λυτρωσάμενον Μεσσηνίας²⁾ θρέψαι τε ὡς θυγατέρας, καὶ προίκας ἐπιδοῦναι, καὶ εἰς τὴν Μεσσήνην ἀποστεῖλαι τοῖς πατράσιν [αὐτῶν]. Χρόνῳ δ' ἐν ταῖς Ἀθήναις, ὡς προείρηται³⁾ τοῦ τρίποδος εὐρεθέντος ὑπὸ τῶν ἀλίων, τοῦ χαλκοῦ ἐπιγραφὴν ἔχοντος ΤΩΙ ΣΟΦΩΙ, Σάτυρος μὲν φησι 5 (*FHG* III 162, 9) παρελθεῖν τὰς κόρας — οἱ δὲ τὸν πατέρα αὐτῶν, ὡς καὶ Φανόδικος (*FHG* IV 473, 5) — εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ εἰπεῖν τὸν Βιάντα σοφόν, διηγησάμενας τὰ καθ' ἑαυτάς. Καὶ ἀπεστάλη ὁ τρίπους, καὶ ὁ Βίας ἰδὼν ἔφη τὸν Ἀπόλλω σοφὸν εἶναι, οὐδὲ προσήκατο.⁴⁾ 83. Οἱ δὲ λέγουσιν ἐν Θήβαις τῷ Ἡρακλεῖ αὐτὸν ἀναθῆναι, ἐπεὶ ἀπόγονος ἦν Θηβαίων, ἀποικίαν ἐς Πριήνην στειλάντων· ὥσπερ καὶ Φανόδικος φησι (*FHG* IV 473, 5). Λέγεται δὲ καὶ Ἀλυάττου πολιορκούντος Πριήνην τὸν Βιάντα πῆγναι δύο ἡμιόνους⁵⁾ 10 ἐξελάσαι εἰς τὸ στρατόπεδον. Τὸν δὲ συνιδόντα καταπληγῆναι τὸ μέχρι καὶ ἀλόγων διατείνειν αὐτῶν τὴν εὐθηνίαν, καὶ ἐβουλήθη σπείσασθαι, καὶ εἰσέπεμψεν ἄγγελον. Βίας δὲ σωροὺς ψάμμου χέας καὶ ἄνωθεν σίτον περιχέας ἔδειξε τῷ ἀνθρώπῳ· καὶ τέλος μαθὼν ὁ Ἀλυάττης εἰρήνην ἐσπείσατο πρὸς τοὺς Πριηνέας.⁶⁾ Θάπτον δ' αὐτῷ πέμψαντι πρὸς τὸν Βιάντα, ἵνα ἦκη παρ' αὐτόν, ἑγὼ δέ, φησιν, Ἀλυάττη κελεύω κρόμμυα ἐσθίειν (ἴσον τῷ κλαίειν). 84. Λέγεται δὲ καὶ δίκας δεινότατος γεγονέναι εἰπεῖν. Ἐπ' ἀγαθῷ μέντοι τῇ τῶν λόγων 15 ἰσχὺ προσεχρήτο. Ὅθεν καὶ Δημόδοκος ὁ Λέριος τοῦτο αἰνίττεται, λέγων· Ἦν τύχης κρίνων, δικάζου τὴν Πριηνίην δίκην. Καὶ Ἰππῶναξ α' (*PLG* II 488, 79 = Strab. XIV 636 usw.)· Καὶ δικάζεσθαι Βιάντος τοῦ Πριηνέος κρείσσων. Τοῦτον οὖν καὶ ἐτελεύτα τὸν τρόπον. Δίκην γὰρ ὑπὲρ τινος λέξας ἤδη ὑπὲρ γηρωσ ὑπάρχων, μετὰ τὸ καταπαῦσαι τὸν λόγον ἀπέκλινε τὴν κεφαλὴν εἰς τοὺς τοῦ τῆς θυγατρὸς υἱοῦ κόλπους. Εἰπόντος δὲ καὶ τοῦ ἐξ ἐναντίας, καὶ τῶν δικαστῶν τὴν ψήφον ἐνεγκόντων τῷ ὑπὸ τοῦ Βιάντος βοηθουμένῳ, 20 λυθέντος τοῦ δικαστηρίου, νεκρὸς ἐν τοῖς κόλποις εὐρέθη. 85. Καὶ αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς ἔθαψεν ἡ πόλις. καὶ ἐπέγραψαν (Pregler *Inscr. metr.* 245)⁷⁾:

Κλεινῆς ἐν δαπέδοισι Πριήνης φύντα καλύπτει
ἦδε Βιάντα πέτρη, κόσμον ἴωσι μέγαν.

Ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς·

Τῇδε Βιάντα κέκευθα, τὸν ἀτρέμας ἦγαγεν Ἑρμῆς
·εἰς Ἀἶδην, πολὺ γῆραϊ νιφόμενον·
εὖτε γὰρ εἶπε δίκην ἐτάρου τινός, εἴτ' ἀποκλινθεῖς
παιδὸς ἐς ἀγκαλίδας μακρὸν ἔτεινεν ὕπνον.

25

Die folgenden Varianten werden der Güte von H. Diels verdankt, der seinen Apparat und die Cobetsche Kollation des Laurentianus F (in der Kopie Useners) zur Verfügung gestellt hat. 1 Τευτάμου] Τευταμίδου B aus dem Patronymikon; vgl. Stob. flor. dicta VII sap. 7 tit. (p. 121 Hense). 2 πλούσιον] πολίτην Gent. bei Müller *FHG* II 482, 54. 4 πατράσιν αὐτῶν] αὐτῶν om. P^B. 7 τὸν Βιάντα σοφόν] τ. B. τὸν σ. F. 11 τὸ vor μέχρι add. Cobet. 12 εὐθηνίαν Wil.; εὐθένειαν H^{QPB}. 14 ἦκη] ἦκοι H^{QPB}. 16 Λέριος] vgl. Reitzenstein *RE* IV 2870, 7; v. Wilamowitz *S.B. Berl. Ak.* 1906, 43; überliefert: εἰριος B^P; αλεριος corr. P². τύχης] τύχοις H. κρίνων Froben] τίνων? P, τήνων P³B, πίνων F. 17 Nach Ἰππῶναξ] ἢ codd., radiert? B; α' = πρώτῳ Meineke Bergk. 18 Πριηνέος B, sonst ἕως. κρείσσων codd., κρέσσων Schneidewin, κρέσσον Strab. οὖν] γοῦν P^{QHI}. 20 ἐξ] δι' P^{BF}. 23 κλεινῆς] κλεινοῖς B. 24 ἦδε] ἡ δὲ πάτρη Schneidewin *Phil.* I 21, πέτρα codd. 26 τῇδε] τήνδε H, τῇ δὲ P. κέκευθα PB (Wil.); κέκευθε] rell. 27 νιφόμενον] νειφόμενον B. 28 Anfang εἶπε codd.; verb. Richards *Class. Review* 1904, 345. ἐτάρου] ἐτέρου B. 29 ἔτεινεν] ἔτινεν F.

1) Duris hat auch den Kleobulos von Lindos für einen Karer (fr. 55), den Vater des Pittakos von Mytilene für einen Thraker (fr. 53), die Ahnen des Thales für Phöniker (fr. 52) erklärt.

2) Die Samier waren vor der lakedaimonischen Expedition gegen Polykrates einmal den Lakedaimoniern gegen die Messenier zu Hilfe gekommen: Hdt III 47, v. Wilamowitz *Textgesch. griech. Lyriker* 101. Zeit wohl VI. Jahrh. Dies gibt die Brücke. Dagegen ist bei Plut. *sera num. vindicta* 548e f nicht gesagt, daß Bias mit seiner Äußerung ὡς οὐ δέδιε μὴ οὐ δῶ δίκην, ἀλλὰ μὴ οὐκ αὐτὸς ἐπὶ τὸν Verrat des Aristokrates von Orchomenos im zweiten messenischen Kriege voraussetzte.

3) Diog. L. I 31. Φανόδικος δὲ (*FHG* I 4473, 4) περὶ τὴν Ἀθηναίων θάλασσαν (scil. τὸν τρίποδα) εὐρεθῆναι καὶ ἀνενεχθέντα εἰς ἄστῳ γενομένης ἐκκλησίας Βιάντι πεμφθῆναι· διὰ τί δὲ, ἐν τῷ περὶ Βιάντος λέξομεν.

4) Theophrast bei Plut. *Sol.* 4: Θ. δὲ φησι, πρῶτον μὲν εἰς Πριήνην Βιάντι τὸν τρίποδα πεμφθῆναι, δεύτερον δ' εἰς Μίλητον Θάλῃ Βιάντος ἀποπέμψαντος· οὕτω δὲ διὰ πάντων πάλιν εἰς Βιάντα περιελθεῖν, τέλος δὲ εἰς Δελφοὺς ἀποσταλῆναι.

5) Vgl. Archilochos fr. 97 (oben Nr. 419) vom dickgefressenen prienischen Esel.

6) Eine ähnliche List wandte der milesische Tyrann Thrasybulos gegen die Abgesandten des ihn belagernden Alyattes an: Hdt I 21, 22. Priene ist dagegen schon von Ardys nicht nur belagert, sondern erobert: Hdt I 15. Daher Cic. *Parad. Stoicor.* I, 8 (Valer. Max. VII 2 ext. 3) eine Anekdote hat, die Bias Benehmen bei der Eroberung seiner Vaterstadt schildert (s. Nr. 427).

7) Aus Herodot I 27. 170 herausgesponnen? Crusius a. a. O. 389.

30 Ἐποίησε δὲ περὶ Ἰωνίας, τίνα μάλιστα ἂν τρόπον εὐδαιμονοίῃ, εἰς ἔπη δισχίλια.⁸⁾ Τῶν δὲ ἄδομένων αὐτοῦ εὐδοκίμησε τάδε (*PLG*⁴ III 199).

Ἀστοῖσιν ἄρεσκε πᾶσιν ἐν πόλι, ἄκε μένης·
πλείσταν γὰρ ἔχει χάριν· αὐθάδης δὲ τρόπος
πολλάκι βλαβερὰν ἐξέλαμψεν ἄταν.

35 86—88a (Einzelne Sentenzen).⁹⁾ Μέμνηται τοῦ Βίαντος καὶ Ἰππῶναξ, ὡς προείρηται. Καὶ ὁ δυσάρεστος Ἡράκλειτος (fr. 39 Diels) μάλιστα αὐτὸν ἐπὶνεκε γράψας· ἐν Πριήνῃ Βίας ἐγένετο ὁ Τευτάμειω, οὗ πλέων λόγος ἢ τῶν ἄλλων. Καὶ οἱ Πριηνεῖς δὲ αὐτῷ τέμενος καθιέρωσαν τὸ Τευτάμειον¹⁰⁾ λεγόμενον. Ἀπεφθέγγετο· οἱ πλείστοι κακοί.

30 ἔπη] ἔτη Q 32 ἄρεσκε codd.; zweites ε in rasur B, ἀρέσκεο Bergk πόλι, ἄκε] πόλι B, πολιακεμενης B, αἴκε P², ἄκε für αἴκε I. Casaub.; μένεις P 33 αὐθάδες B 34 πολλάκι] πολλάκις B; πολλάκι δὴ C. F. Hermann. 36 ἐπὶνεκε PB, ἐπὶνεσε F 38 Nach οἱ πλείστοι haben BQ in margine ἄνθρωποι.

⁸⁾ Gehört zu den von Hiller *Rhein. Mus.* XXXIII 1878, 518ff. gekennzeichneten Fälschungen des Lobon; ebenso sind die folgenden Verse erst nachträglich auf Bias übertragen. Preger a. a. O. S. 199.

⁹⁾ Über diese Aussprüche Crusius a. a. O. 388f., welcher bemerkt, daß solche Apophthegmen meistens als Spitze einer novellistischen Erzählung oder einer anekdotenhaften Situation mitgeteilt wurden und erst dadurch Leben und Reiz gewannen. Vgl. vor allem Stobaeus a. a. O.

¹⁰⁾ Im neuen Priene hieß ein öffentliches Gebäude Βιάντειον, und man sieht nicht ein, warum es im alten nach dem Vater genannt gewesen sein soll. Vgl. v. Wilamowitz *S.B. Berl. Ak.* 1906, 44.

425. Diog. L. II 46. Τούτῳ (Σωκράτει) τις, καθὰ φησιν Ἀριστοτέλης ἐν τρίτῳ περὶ ποιητικῆς (fr. 75 Rose³⁾), ἐφιλονεῖκε Ἀντίλοχος — — ὡς — — καὶ Βιάντι Σάλαρος Πριηνεύς.

Bias und Anasis von Ägypten: Crusius 387/88.

426. Plut. *sept. sapient. conviv.* 146f. Καὶ ὁ Θαλῆς γελάσας· εἴ τι κακόν, εἶπεν, αὐθις εἰς Πριήνην· διαλύσει γὰρ ὁ Βίας, ὡς διέλυσεν αὐτὸς τὸ πρῶτον. Ἰτί δ' ἦν ἔφην τὸ πρῶτον; Ἰερεῖον· εἶπεν, ἔπεμψεν αὐτῷ, κελεύσας τὸ πονηρότατον ἐξελόντα καὶ χρηστότατον ἀποπέμψαι κρέας. Ὁ δ' ἡμέτερος, εἰ καὶ καλῶς τὴν γλῶτταν ἐξελὼν ἐξέπεμψεν· ὅθεν εὐδοκίμων δῆλός ἐστι καὶ θαυμαζόμενος.

427. Bias. Eroberung von Priene. Cic. *Paradoxa Stoicorum* I 8 (ὅτι μόνον τὸ καλὸν ἀγαθόν). Nec non saepe laudabo sapientem illum, Biantem, ut opinor, qui numeratur in septem: cuius cum patriam Prienam cepisset hostis ceterique ita fugerent, ut multa de suis rebus asportarent, cum esset admonitus a quodam ut idem ipse faceret, 'ego vero', inquit, 'facio; nam omnia mecum porto mea'. Daraus: Valer. Max. VII 2 5 ext. 3 Bias autem, cum patriam eius Prienen hostes invasissent, omnibus, quos modo saevitia belli incolumes abire passa fuerat, pretiosarum rerum pondere onustis fugientibus interrogatus quid ita nihil ex bonis suis secum ferret, 'ego vero' inquit, 'bona omnia mea mecum porto' etc.

428. Herme, 1780 in der Villa des Cassius zu Tibur gefunden; jetzt im Vatikan. *IG* XIV 1145, Helbig *Führer* I² 179, 286. Späte viereckige Schriftformen für Θ und Ο.

Βίας ²Πρ(ι)ηνεύς. ³Οἱ πλείστοι ⁴ἄνθρωποι ⁵κακοί.

429. Bias nicht gemeint: Anth. Pal. XII 129. (Ἀράτου). Ἀργεῖος Φιλοκλῆς Ἀργεὶ καλός· αἱ τε Κορίνθου ²στῆλαι, καὶ Μεγαρέων ταῦτα βοῶσι τάφοι· ³γέγραπται καὶ μέχρι λοετρῶν Ἀμφιαράου, ⁴ὡς καλός· ἀλλ' ὀλίγον γράμμασι πειθόμεθα· ⁵τῷ δ' οὐ γὰρ πέτραι ἐπιμάρτυρες, ἀλλὰ Πριηνεύς ⁶αὐτὸς ἰδὼν· ἐτέρου δ' ἐστὶ περισσότερος.

4 ὀλίγον Maaß *Aratea* 231; ὀλίγοι cod. Palatinus, ὀλίγοις der Herausgeber. πειθόμεθα Jacobs; λειπόμεθα Palat. 5 Πριηνεύς Palat.; Πιηνός d. i. Πιανός, der bekannte Dichter, Maaß I. I. 322; Wil. hält auch Πριή[πος] für denkbar. Pape Benseler s. v. Πριήνη dachte sich unter Πριηνεύς noch den Weisen Bias. An sich könnte Πριηνεύς auch Personennamen sein; wäre es Ethnikon für einen ungenannten aber sonst bekannten Mann, so könnte man vielleicht noch an den Redner Myron von Priene denken, der noch eine Zeitlang mit Arat zusammen gelebt haben wird.

430. Kroisos unterwirft die Ionier. Hdt. I 6. Κροῖσος βαρβάρων πρῶτος τῶν ἡμεῖς ἴδμεν τοὺς μὲν um 560 v. Chr. κατεστρέψατο Ἑλλήνων ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τοὺς δὲ φίλους προσεποιήσατο· κατεστρέψατο μὲν Ἰωνὰς τε καὶ Αἰολεὺς καὶ Δωριεὺς τοὺς ἐν τῇ Ἀσίῃ, φίλους δὲ προσεποιήσατο Λακεδαιμονίους. Πρὸ δὲ τῆς Κροίσου ἀρχῆς πάντες Ἕλληνες ἦσαν ἐλεύθεροι· τὸ γὰρ Κιμμερίων στράτευμα τὸ ἐπὶ τὴν Ἰωνίην ἀπικόμενον, Κροίσου ἐὼν 5 πρεσβύτερον, οὐ καταστροφή ἐγένετο τῶν πολίων, ἀλλ' ἐξ ἐπιδρομῆς ἀρπαγῆ.

nach 560 v. Chr.

431. Bias und Kroisos. Hdt. I 27. Ὡς δὲ ἄρα οἱ ἐν τῇ Ἀσίῃ Ἕλληνες κατεστράφατο ἐς φόρου ἀπαγωγὴν, τὸ ἐνθεῦτεν ἐπενόεε (Κροῖσος) νέας ποιησάμενος ἐπιχειρέειν τοῖσι νησιώτησι. Ἐόντων δὲ οἱ πάντων ἐτοιμῶν ἐς τὴν ναυπηγίην, οἱ μὲν Βίαντα λέγουσι τὸν Πριηνέα ἀπικόμενον ἐς Σάρδεις, οἱ δὲ Πιπτακὸν τὸν Μυτιληναῖον, εἰρομένου Κροῖσου εἴ τι εἴη νεώτερον περὶ τὴν Ἑλλάδα, εἰπόντα τάδε καταπαῦσαι τὴν ναυπηγίην (folgt die Anekdote). Κάρτα τε ἡσθῆναι Κροῖσον τῷ ἐπιλόγῳ, καὶ οἱ, προσφυνέως γὰρ δόξαι λέγειν, πειθόμενον παύσασθαι τῆς ναυπηγίης. Καὶ οὕτω τοῖσι τὰς νήσους οἰκημένοισι Ἰωσι ξεινίην συνεθήκατο.

Es ist eine von den Geschichten, die Kroisos mit den sieben Weisen zusammenbringen, im Stile von Herodot I 29 ἀπικνέονται ἐς Σάρδεις ἀκμαζούσας πλούτῳ ἄλλοι τε οἱ πάντες ἐκ τῆς Ἑλλάδος σοφισταί, οἱ τοῦτον τὸν χρόνον ἐτύγχανον ἐόντες, ὡς ἕκαστος αὐτῶν ἀπικνέοιτο, καὶ δὴ καὶ Σόλων. — Für chronologische Schlüsse ist also Vorsicht geraten.

432. Aelian v. h. V 27. Ὅτι Παμφάης ὁ Πριηνεὺς Κροίσῳ τῷ Λυδῷ, τοῦ πατρὸς αὐτοῦ περιόντος, τριάκοντα μνᾶς ἐδωρήσατο. Παραλαβὼν δὲ τὴν ἀρχὴν μεστὴν ἄμαξαν ἀργυρίου ἀπέπεμψεν αὐτῷ. Dieselbe Geschichte bei Nicol. Damasc. (FHG I p. 40f. III 397, 65; aus Xanthos?). Ἦν δὲ τις Κροίσῳ φίλος, ἀνὴρ Ἰων, ὄνομα Παμφάης, υἱὸς Θεοχαρίδου εὖ μάλα εὐπόρου — (nach Ephesos verlegt).

433. Apuleius Flor. 18 (Diels Poet. philos. fragm. 15, 19).¹⁾ Thales Milesius — — idem sane iam proclivi senectute divinam rationem de sole commentus est, quam equidem non didici modo, verum etiam experiundo comprobavi, quotiens sol magnitudine sua circulum quem perneat metiatur. Id a se recens inventum Thales memoratur edocuisse Mandraytum (Mandrollytum Diels) Priensem, qui nova et inopinata cognitione impendio delectatus optare iussit quantam vellet mercedem sibi pro tanto documento rependi: ,satis', inquit ,mihi fuerit mercedis' Thales sapiens, ,si id quod a me didicisti cum perferre ad quosdam cooperis, tibi non adsciveris, sed eius inventi me potius quam alium repertorem praedicaveris'.

¹⁾ Nachgewiesen von W. Crönert.

434. Bronzener Hase, in Samos gekauft, angeblich aus Priene (s. u.); jetzt im Brit. Museum. Herausg. nach anderen CIG 2247; IGA 385, Brit. Mus. CCXXX, Roberts Introd. 153, Bechtel I. Ion. Dial. 212; Hoffmann Griech. Dial. III 70, 161; Bechtel SGDI 5706. Vgl. Kirchhoff Stud.⁴ 30. G. Meyer Griech. Gramm.³ § 349; Lenschau 119.

Τῷ Ἀπόλλωνι τῷ Πριηλῆϊ μ' ἀνέθηκεν Ἡφαιστίων.

Als Weihgeschenk eines Samiers an den Apollon von Priene faßt es schon Boeckh, mit der Annahme eines Schreibfehlers: Λ für Ν. An einen Lokativ Πριήληι oder Πριή[ν]ηι dachte Bechtel früher, jetzt erkennt er den Dativ an, unter Hinweis auf Δωριῇ in Paros (IG XII 5, 225 = SGDI 5427). Aber Apollon spielt wenigstens im neuen Priene keine Rolle; höchstens wäre es denkbar, daß dies im alten Priene mehr der Fall war. Vgl. die Geschichte von Bias und dem Dreifuß, der auch später als Münzzeichen vorkommt (Lenschau). Herkunft aus Priene gibt an die Notiz in der Class. Review III 1889, 423 nach einer Zeichnung des Dean of Chichester Mr. I. W. Burgon: ,Purchased by Cockerell, at Samos, of a greek priest, and by C. R. C. presented to me. The greek priest said it came from Priene, from the ruins of the temple of Apollo' [sic!]; doch ist fraglich, wieviel davon aus der Inschrift selbst erschlossen ist.

435. Aristoph. Pax 361ff. ΤΡΥΓΑΙΟΣ Φέρε δὴ κατῖδω, ποῖ τοὺς λίθους ἀφέλωμεν. ΕΡΜΗΣ ὦ μιαρὲ καὶ τολμηρέ, τί ποιεῖν διανοεῖ; ΤΡΥΓ. Οὐδὲν πονηρόν, ἀλλ' ὅπερ καὶ Κιλικίων.

Schol. zu dieser Stelle Οὗτος Ἀχαιὸς ἐκαλεῖτο Μέροπος υἱὸς, Μιλήσιος γένος, προδοὺς τὴν πατρίδα Πριηνεῦσι. — Ἄλλως. Παρὰ τὴν πονηρίαν' ἐπὶ γὰρ πονηρίᾳ διαβάλλεται. Ἀπολλώνιος δὲ ὄνομα μὲν αὐτῷ φησιν εἶναι Ἀχαιόν, παρωνύμως Κιλικίωντα, τὸ γένος Μιλήσιον. Οὗτός ἐστιν δ' ὁ προδοὺς Μίλητον Πριηνεῦσιν. Ἀπ 5 Apollonios von Aphrodisias Καρικὰ (vgl. FHG IV 310ff.) denkt Lenschau.

Über die Varianten handelt Lenschau 130ff., besonders über Schol. Ar. I. I. p. 182a⁴⁷ Dübner: Ἱστορεῖ δὲ καὶ Λεάνδρος (Μαιάνδριος verb. Lenschau) ἐν δευτέρῳ Μιλησιακῶν προδοῦναι Μίλητον, καὶ ὅτε ἀνέψξε τὰς πύλας τοῖς πολεμίοις, πυνθανομένου τινὸς ὅτι τοῦτο ἐποίησεν, ἀποκρίνασθαι ,ἀγαθὰ Κιλικίων'. Wohingegen Theopomp (so verbessert Preller aus Θεόφραστος) ἐν τῷ 1γ' τῶν ἱστοριῶν erzählte, daß er Syros den Samiern verriet. Seine Version scheint Kallimachos fr. 227 Schneider (ebenda) gekannt zu haben, wenn er auf die Tat des Theiogenes (von Syros) anspielt, der dem Killikon zur Strafe die Hand abhieb.

Es scheint also hier eine Geschichte nachträglich von andersher auf Priene übertragen zu sein, ein Verfahren, von dem die Erzählung von Bias (Nr. 424,10) schon ein Beispiel lieferte.

436. Ionier und Kyros. Hdt. I 141—170. 141. Die Ionier hatten die Aufforderung des Kyros, von 546/45 v. Chr. Kroisos abzufallen, nicht befolgt; nach der Besiegung Lydiens waren sie zur Unterwerfung bereit. Kyros aber zürnte ihnen. Darauf τείχεα τε περιεβάλλοντο ἕκαστοι, καὶ συνελέγοντο ἐς Πανιώνιον außer den Milesiern, mit denen sich Kyros vertragen hatte. 154. Als Kyros nach Oberasien zurückkehrte, bewog Paktyes, dem 5 das Gold des Kroisos übergeben war, die Lyder abzufallen καταβὰς δὲ ἐπὶ θάλασσαν, ἄτε τὸν χρυσὸν ἔχων πάντα τὸν ἐκ τῶν Σαρδίων, ἐπικούρους τε ἐπισθοῦτο καὶ τοὺς ἐπιθαλασσίους ἀνθρώπους (darunter wie e. 157 zeigt, auch die Priener) ἔπειθε σὺν ἑωυτῷ στρατεύεσθαι. Ἐλάσας δὲ ἐπὶ τὰς Σάρδεις ἐπολιόρκεε Τάβαλον ἀπεργμένον ἐν τῇ ἀκροπόλει. — — 156. Κύρος — ἐνετείλατο — — ἔξανδραποδίσασθαι τοὺς ἄλλους πάντας, οἱ μετὰ Λυδῶν ἐπὶ Σάρδεις ἐστρατεύσαντο. — — 157. Μαζάρης δὲ ὁ Μῆδος ἐλάσας ἐπὶ τὰς Σάρδεις τοῦ Κύρου 10 στρατοῦ μοῖραν ὅσῃν δὴ κοτε ἔχων, ὥς οὐκ εὔρε ἔτι ἑόντας τοὺς ἀμφὶ Πακτύην ἐν Σάρδισι, unterwarf die Lyder — — 161. Μαζάρης δὲ μετὰ ταῦτα ἐστρατεύετο ἐπὶ τοὺς συμπολιορκήσαντας Τάβαλον, καὶ τοῦτο μὲν Πριηνέας ἔξηνδραποδίσαστο [daraus Paus. VII 2, 10], τοῦτο δὲ Μαιάνδρου πεδῖον πᾶν ἐπέδραμε ληΐην ποιούμενος τῷ στρατῷ, Μαγνησίην τὲ ὠσαύτως. 162. Μετὰ δὲ ταῦτα αὐτίκα νούσῳ τελευτᾷ· ἀποθανόντος δὲ τούτου Ἀρπαγος κατέβη διάδοχος τῆς στρατηγίας — — Οὗτος ὠνήρ — — ὥς ἀπίκετο ἐς τὴν Ἰωνίην, αἶρεε 15 τὰς πόλιας χώμασι — — 169. — — Οἱ δ' ἄλλοι Ἴωνες πλὴν Μιλησίων διὰ μάχης μὲν ἀπίκοντο Ἀρπάγῳ — —, καὶ ἄνδρες ἐγένοντο ἀγαθοὶ περὶ τῆς ἑωυτοῦ ἕκαστος μαχόμενοι· ἐσσωθέντες δὲ καὶ ἀλόντες ἔμενον κατὰ χώρην ἕκαστοι καὶ τὰ ἐπιτασσόμενα ἐπετέλεον. 170. Κεκακωμένων δὲ Ἰώνων καὶ συλληγομένων οὐδὲν ἦσσαν ἐς τὸ Πανιώνιον, πυνθάνομαι γνώμην Βίαντα ἄνδρα Πριηνέα ἀποδέξασθαι Ἴωσι χρησιμωτάτην, τῇ εἰ ἐπέιθοντο, παρέιχε ἄν σφι εὐδαιμονέειν Ἑλλήνων μάλιστα· ὃς ἐκέλευε κοινῷ στόλῳ Ἴωνας ἀερθέντας πλέειν ἐς Σαρδίω, 20 καὶ ἔπειτα πόλιν μίαν κτίζειν πάντων Ἰώνων, καὶ οὕτω ἀπαλλαχθέντας σφέας δουλοσύνης εὐδαιμονήσειν γήσων τε ἀπασέων μερίστην νεμόμενους καὶ ἄρχοντας ἄλλων· μένουσι δὲ σφι ἐν τῇ Ἰωνίῃ οὐκ ἔφη ἐνορᾶν ἐλευθερίην ἔτι ἐσομένην.

437. Hdt. VI 7. Perserflotte gegen Milet. Ἴωνες δὲ πυνθανόμενοι ταῦτα ἔπεμπον προβούλους σφέων 495 v. Chr. αὐτῶν ἐς Πανιώνιον. Ἀπικομένοισι δὲ τούτοις ἐς τούτον τὸν χώρον καὶ βουλευομένοισι ἔδοξε πεζὸν μὲν στρατὸν μηδὲνα συλλέγειν ἀντίξουν Πέρσῃσι, ἀλλὰ τὰ τείχεα ῥύεσθαι αὐτοὺς Μιλησίους, τὸ δὲ ναυτικὸν πληροῦν ὑπὸ 5 bei Lade vor Milet eine Seeschlacht zu liefern. c. 8: Zahl der Schiffe: Μιλήσιοι 80, Πριηνέες 12, Μυοῦσιοι 3, Τήιοι 17, Χίοι 100, Ἐρυθραῖοι 8, Φωκαεῖς 3, Λέσβιοι 70, Σάμιοι 60. = 353.

438. Hdt. VI 18. Πέρσαι — τὴν Μίλητον αἰρέουσι — — καὶ ἡνδραποδίσαντο τὴν πόλιν· 20. Τῆς δὲ 494 v. Chr. Μιλησίων χώρης αὐτοὶ μὲν οἱ Πέρσαι εἶχον τὰ περὶ τὴν πόλιν καὶ τὸ πεδῖον, τὰ δὲ ὑπεράκρια ἔδοσαν Καρσί Πηδασεῦσι κεκτήσθαι. 25. Μιλήτου δὲ ἀλούσης αὐτίκα Καρίην ἔσχον οἱ Πέρσαι, τὰς μὲν ἐθελοντὴν τῶν 5 πολίων ὑποκυψάσας, τὰς δὲ ἀνάγκῃ προσηγάγοντο. 31. Αἶρεον δὲ καὶ τὰς ἐν τῇ ἡπείρῳ πόλιας τὰς Ἰάδας κατὰ τὰ αὐτὰ — 32. — καὶ τὰς πόλιας ἐνεπίμπρασαν αὐτοῖσι τοῖσι ἱροῖσι.

439. Schlacht bei Mykale. Die Griechen kommen vom Heraion, also der Südküste von Samos. 479 v. Chr. Hdt. IX 96—104. Persische Stellung: 97. Ἀπικόμενοι δὲ παρὰ τὸ τῶν Ποτνιῶν ἱὸν τῆς Μυκάλης ἐς Γαίσωνά τε καὶ Σκολοπέοντα, τῇ Δήμητρος Ἑλευσινίης ἱόν, τὸ Φίλιστος ὁ Πασικλέος ἰδρύσατο Νεῖλεω 5 τῷ Κόδρου ἐπισπόμενος ἐπὶ Μιλήτου κτιστύν, ἐνθαῦτα τὰς τε νέας ἀνείρυσαν καὶ περιεβάλλοντο ἔρκος καὶ λίθων καὶ ξύλων, δένδρεα ἐκκόψαντες ἡμέρα, καὶ σκόλοπας περὶ τὸ ἔρκος κατέπηξαν — — 98. Οἱ δὲ Ἕλληνες — — ἔπλεον ἐπὶ τῆς Μυκάλης. Ἐπεὶ δὲ ἀγχοῦ τε ἐγίνοντο τοῦ στρατοπέδου καὶ οὐδεὶς ἐφαίνετό σφι ἐπαναγόμενος, ἀλλ' ὤρων νέας ἀνελκυσμένας ἔσω τοῦ τείχεος, πολλὸν δὲ πεζὸν παρακεκριμένον παρὰ τὸν 10 αἰγιαλόν, ἐνταῦθα πρῶτον μὲν ἐν τῇ νηϊ παραπλέων, ἐγχερίμψας τῷ αἰγιαλῷ τὰ μάλιστα, Λευτυχίδης ὑπὸ κήρυκος προηγόρευε τοῖσι Ἴωσι λέγων· — — 99. — — Δεύτερα δὴ τὰδε ἐποίουν οἱ Ἕλληνες· προσσχόντες τὰς νέας ἀπέβησαν ἐς τὸν αἰγιαλόν. Καὶ οὗτοι μὲν ἐτάσσοντο· οἱ δὲ Πέρσαι — — τοῦτο μὲν — — τοῦτο δὲ τὰς διόδους τὰς ἐς τὰς κορυφὰς τῆς Μυκάλης φερούσας προστάσσουσι τοῖσι Μιλησίοις φυλάσσειν ὥς ἐπιστα- 15 μένοισι δῆθεν μάλιστα τὴν χώρην — — αὐτοὶ δὲ συνεφόρησαν τὰ γέρρα ἔρκος εἶναι σφίσι. 100. Ὡς δὲ ἄρα παρεσκεύαστο τοῖσι Ἕλλησι, προσήισαν πρὸς τοὺς βαρβάρους — — 102. Τοῖσι μὲν νυν Ἀθηναίοισι καὶ τοῖσι προσεχέσι τούτοις τεταγμένοις, μέχρι κου τῶν ἡμισέων, ἡ ὁδὸς ἐγίνετο κατ' αἰγιαλόν τε καὶ ἄπεδον χώρον, 15 τοῖσι δὲ Λακεδαιμονίοις καὶ τοῖσι ἐπεξῆς τούτοις τεταγμένοις κατὰ τε χαράδραν καὶ ὄρεα: Ἐν ᾧ δὲ οἱ Λακεδαιμόνιοι περιήισαν, οὗτοι οἱ ἐπὶ τῷ ἐτέρῳ κέρει [ἔτι] καὶ δὴ ἐμάχοντο. — — Ἀθηναίων καὶ τῶν προσεχέων

ὁ στρατὸς — — διωσάμενοι γὰρ τὰ γέρρα οὕτω φερόμενοι ἐσέπεσον ἄλλες ἐς τοὺς Πέρσας, οἱ δὲ δεξάμενοι καὶ χρόνον συχνὸν ἀμυνόμενοι τέλος ἔφευγον ἐς τὸ τεῖχος. Ἀθηναῖοι δὲ καὶ Κορίνθιοι καὶ Σικυώνιοι καὶ Τροϊζήνιοι (οὗτοι γὰρ ἦσαν ἐπεξῆς τεταγμένοι) συνεπισπόμενοι συνεσέπιπτον ἐς τὸ τεῖχος. — — *Schilderung der Niederlage.* 104. Μιλησίοισι δὲ προστετάκτο μὲν ἐκ τῶν Περσέων τὰς διόδους τηρεῖν σωτηρίας εἵνεκά σφι, ὥς, 20 ἢν ἄρα σφέας καταλαμβάνη οἷά περ κατέλαβε, ἔχοντες ἡγεμόνας σῶζονται ἐς τὰς κορυφὰς τῆς Μυκάλης. — — Οἱ δὲ πᾶν τοῦναντίον τοῦ προστεταγμένου ἐποίεον ἄλλας τε κατηγεόμενός σφι ὁδοὺς φεύγουσι, αἱ δὲ ἔφερον ἐς τοὺς πολεμίους, καὶ τέλος αὐτοὶ σφι ἐγίνοντο κτείνοντες πολεμιώτατοι. Οὕτω δὴ τὸ δεύτερον Ἰωνίη ἀπὸ Περσέων ἀπέστη. 106. Nach großem Blutbad οἱ Ἕλληνες — τὰς τε νέας ἐνέπρησαν καὶ τὸ τεῖχος ἅπαν, τὴν ληΐην προεξαγαγόντες ἐς τὸν αἰγιαλόν, καὶ θησαυροὺς τινὰς χρημάτων εὗρον· ἐμπρήσαντες δὲ τὸ τεῖχος καὶ τὰς 25 νέας ἀπέπλεον.

Topographischer Kommentar: Wiegand *Priene* 17.

c. 465 v. Chr.

440. Thukyd. I 138 von Themistokles: Μνημεῖον μὲν οὖν αὐτοῦ ἐν Μαγνησίᾳ ἐστὶν τῇ Ἀσιανῇ ἐν τῇ ἀγορᾷ· ταύτης γὰρ ἦρχε τῆς χώρας, δόντος βασιλέως αὐτῷ Μαγνησίαν μὲν ἄρτον, ἣ προσέφερε πεντήκοντα τάλαντα τοῦ ἐνιαυτοῦ, Λάμψακον δὲ οἶνον — —, Μυοῦντα δὲ ὄνον.

„Die übrigen Städte müssen, wenn er überhaupt in ihnen die Herrschaft angetreten hat, bald darauf in athenischen Besitz gekommen sein; in Magnesia dagegen, das immer von den Persern behauptet wurde, 5 hat er jahrelang die Regierung geführt bis an seinen Tod.“ Ed. Meyer *Gesch. Allert.* III § 288 vgl. 290 Anm. Sein Tod um 450 v. Chr. Myus schon in der Schätzung des attischen Reiches von 455/54 ff., s. Nr. 443.

441. Attische Tributquotenlisten

IG I 230 (Ol. 82,3 = 450/49 v. Chr.) Η Πριανῆς.

IG I 231 (Ol. 82,4 = 449/48 v. Chr.) — — Π[ρ]ιανῆς.

IG I 232 (Ol. 83,1 = 448/47 v. Chr.) — — Πρι[α]νῆς.

IG I 234 (Ol. 83,3 = 446/45 v. Chr.) — — [Π]ριαν[ῆς].

IG I 237 (Ol. 84,2 = 443/42 v. Chr.) — — Πριανῆ[ς].

IG I 257 (Ol. 88,2 od. 88,3 = 427/26 oder 426/25 v. Chr.) — — — — —.

5

442. Attische Tributschätzungslisten

IG I p. 22 n. 37 (Ionien und Karien) Z. 37: Πρ[ιανῆς] ohne Zahl (426/25).

443. Athen *IG* I 226 ff. Übersicht der Tribute im ersten attischen Seebunde.

	I	II	III	IV	V
	Ol.: 81,3—82,2	82,3—83,2	83,3—85,1	85,2—88,3	nach 88,4
	454/53—451/50	450/49—447/46	446/45—440/39	439/38—426/25	425/24 v. Chr.
Λάτμιοι	—	1 t.	1 t.	1 t.	—
Μαϊάνδριοι	4000 dr.	—	4000 dr.	—	—
Μαραθήσιοι ¹⁾	—	—	3000 dr.	2000 dr.	—
Μιλήσιοι	—	10 t.	5 t.	—	10 t.
Λέρος	3 t.				
Τειχιούσσα	—				
Μυήσιοι	1 t. 3000 dr.	1 t.	1 t.	1 t. 3000 dr.	—
Πριανῆς	—	1 t.	—	—	—
Πυγελῆς	—	—	1 t.	1 t. 3000 dr.	—
Ἐφέσιοι	7 t. 3000 dr.	7 t. 3000 dr.	6 t.	7 t. 3000 dr.	—

5

10

¹⁾ Vgl. M. N. Tod *Ann. Brit. School* X 1903/04, 78 ff.

440 v. Chr.

444. Athen und Milet gegen Samos. Thuk. I 115. Ἐκτῷ δὲ ἔτει (nach dem 30jährigen Frieden von 445, d. h. etwa Frühjahr 440, vgl. Busolt *Gr. Gesch.* III 1, 542) Σαμίους καὶ Μιλησίοις πόλεμος ἐγένετο περὶ Πριήνης· καὶ οἱ Μιλήσιοι ἐλασσούμενοι τῷ πολέμῳ παρ' Ἀθηναίους ἐλθόντες κατεβῶν τῶν Σαμίων. Samische

445. *Myus. Anaia. Athenische Expedition. Thuk. III 19. — — Οἱ Ἀθηναῖοι — — — ἐξέπεμψαν* 428 v. Chr.
ἐπὶ τοὺς συμμάχους ἀργυρολόγους ναὺς δώδεκα καὶ Λυσικλέα πέμπτον αὐτὸν στρατηγόν. Ὁ δὲ ἄλλα τε
υρολόγει καὶ περιέπει, καὶ τῆς Καρίας ἐκ Μυοῦντος ἀναβάς διὰ τοῦ Μαϊάνδρου πεδίου μέχρι τοῦ Σανδίου
ρου, ἐπιθεμένων τῶν Καρῶν καὶ Ἀναϊτῶν, αὐτός τε διαφθείρεται καὶ τῆς ἄλλης στρατιᾶς πολλοί.

26

τὸ ἀρχαῖον ἐκ βασιλέως δεδομέναι, τότε δὲ ἀφειστήκεσαν πρὸς Κύρον πᾶσαι πλὴν Μιλήτου· ἐν Μιλήτῳ δὲ Τισσαφέρνης προασιθόμενος τὰ αὐτὰ ταῦτα βουλευομένους, [ἀποστήναι πρὸς Κύρον], τοὺς μὲν ἀπέκτεινε, τοὺς 5 δ' ἐξέβαλεν. Ὁ δὲ Κύρος ὑπολαβὼν τοὺς φεύγοντας συλλέξας στράτευμα ἐπολιόρκει Μίλητον καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν καὶ ἐπειράτο κατάγειν τοὺς ἐκπεπτωκότας —.

Lenschau 164. Anm. 2 'Tuncne Priene libertatem recuperavit?'

405 v. Chr. 454. Xen. Hell. II 1, 17. 18. Ἀνήγοντο δὲ καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἐκ τῆς Χίου πελάγιοι· ἡ γὰρ Ἀσία πολεμία αὐτοῖς ἦν.

400 v. Chr. 455. Xen. Hell. III 1, 3. Τισσαφέρνης — — σατράπης κατεπέμφθη ὧν τε αὐτὸς πρόσθεν ἦρχεν καὶ ὧν Κύρος, εὐθὺς ἡξίου τὰς Ἰωνικὰς πόλεις ἀπάσας ἑαυτῷ ὑπηκόους εἶναι. Diese wenden sich nach Sparta. 4. Οἱ οὖν Λακεδαιμόνιοι πέμπουσιν αὐτοῖς Θίβρωνα ἀρμοστήν.

Thibron verlegt Magnesia a. M. an den Thorax, um es zu befestigen: Diod. XIV 36.

397 v. Chr. 456. Xen. Hell. III 2, 12—20. Derkyllidas operiert in Karien gegen Tissaphernes und Pharnabazos. Anlaß seiner Sendung: 12. Ἐπεὶ δὲ ἀφικνούμενοι πρέσβεις εἰς Λακεδαιμόνα ἀπὸ τῶν Ἰωνίδων πόλεων ἐδίδασκον ὅτι εἴη ἐπὶ Τισσαφέρνει, εἰ βούλοιο, ἀφιέναι αὐτονόμους τὰς Ἑλληνίδας πόλεις· εἰ οὖν κακῶς πάσχοι Καρία, ἔνθαπερ ὁ Τισσαφέρνους οἶκος, οὕτως ἂν ἔφασαν τάχιστα νομίζειν αὐτὸν συγχωρήσειν αὐτονόμους σφᾶς ἀφεῖναι — —. Auf Seite des Derkyllidas sind Bundesgenossen, die wenig taugen: 17 ὅσοι δὲ ἦσαν ἀπὸ 5 Πριήνης τε καὶ Ἀχιλλείου καὶ ἀπὸ νήσων καὶ τῶν Ἰωνικῶν πόλεων, οἱ μὲν τινες καταλιπόντες ἐν τῷ σίτῳ τὰ ὄπλα ἀπεδίδρασκον· καὶ γὰρ ἦν βαθὺς ὁ σίτος ἐν τῷ Μαιάνδρου πεδίῳ· ὅσοι δὲ καὶ ἔμενον, δῆλοι ἦσαν οὐ μενούντες. 19. Tissaphernes nach Tralles, Derkyllidas nach Leukophrys; am nächsten Tage Zusammentreffen der Führer: Derkyllidas ist zum Frieden bereit (20) εἰ αὐτονόμους ἐψη βασιλεὺς τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, Tissaphernes und Pharnabazos εἰ ἐξέλθοι τὸ Ἑλληνικὸν στράτευμα ἐκ τῆς χώρας καὶ οἱ Λακεδαιμονίων ἀρμοσταὶ ἐκ τῶν πόλεων. 10

Also Πριήνη zählt damals nicht zu den Ἰωνικαὶ πόλεις, sondern steht neben dem milesischen Dorfe Ἀχιλλεῖον (darüber v. Wilamowitz *S.B. Berl. Akad.* 1906, 44 A. 4). Hell. IV 8, 17 (= Nr. 457) sind es beides πόλεις.

392 v. Chr. 457. Xen. Hell. IV 8, 17. Der Perserkönig schiekt den Struthas ἐπιμελησόμενον τῶν κατὰ θάλατταν der den Athenern geneigt ist. Dagegen entsendet Sparta den Thibron. Ὁ δὲ διαβάς τε καὶ ὁρμώμενος ἐξ Ἐφέσου τε καὶ τῶν ἐν Μαιάνδρου πεδίῳ πόλεων Πριήνης τε καὶ Λευκόφρυος καὶ Ἀχιλλείου, ἔφερε καὶ ἦγε τὴν βασιλέως. § 18/19. Struthas aber benutzt seine Sorglosigkeit und vernichtet den Thibron durch einen Überfall.

Nach 392 v. Chr. 458. Inschrift von Milet. A Wiegand *S.B. Akad. Berlin* 1901, 904f.; B Fredrich bei Kekule von Stradonitz ebenda 1900, 112f. (Bechtel *SGDI* 5493). Stoichedon, die Zeile zu 28 Buchstaben.

A — — ²²B. — — Διονυσ ² — — ²²B. — — μπων Αχ ³ — — ²²B. — — ἔξαιτρ⁴[απ — — ¹⁹B. — —] σης διεφ⁵[έροντο περὶ τῆς γῆς τῆς ἐ]μ Μαιάνδρ⁶[ο πεδίῳι — ¹²B. —]ς γενέσθαι ⁷ — — ¹⁹B. — — ἀμφισβητη ⁸ — — ¹⁸B. — — ας τῆς πόλεω⁹[ς — — ¹⁵B. — τῷ β]ασιλεῖ καὶ σ¹⁰[— — ¹⁸B. — — Στ]ρούσην, ὁπ¹¹[ως οἱ τῶν Ἰώνων δικασταὶ συ]νελθόν¹²τες — — ²⁰B. — —] χι . . .

B (Es fehlen je fünf Vertreter von Teos, Phokaia, Samos, Priene, Kolophon, soweit solche angenommen werden dürfen; Smyrna fällt für diese Zeit noch aus) δη[ς — — ²⁰B. — — ². . . . μήδης Α — — ¹⁷B. — — ³. . . . λωνος· Ἐρυθραί[ων — ¹⁰ — ⁴. . .]άνεος, Διχόλεως Πεδι[έως, ⁵.]ς Ἀπολλάδος, Ἐπικράτης Α ⁶εος, Πυθῆς Ἀνακρίτο· Χίων Σώσ[τρα]τος Κλεινίω, Ἀγγέλης Ἰππώνακτος, [Κ⁸τ]ήσιππος Εὐπτολέμο, Φάνων Ἐρμομ[ά]χο, Ἀλέξανδρος Ἰκεσίο· Κλαζομενίω[ν] ¹⁰Ἰσθμέριμος Θεομβρότου, Ἀρτέμων Ἀπ¹¹ολλωνίο, Ἀθηναγόρης Πολυάρχο, Ζῆν¹²ις Εὐάνδρo, Ἡρογείτων Ἀναξιτίμο· ¹³Λεβεδίωv· Νυμφόδωρος Καλλίω, Ἀρισ¹⁴[τ]ιππίδης λεω, Δῆϊκλος Ἀπολλ¹⁵ωνίο, Κλεινίας Ἡγησίωνος, Δημοκρά¹⁶της Ἐγδήλ[ο· Ἐφεσί]ων· Πολυκλῆς Θευδ¹⁷ώρο, Πυθο[κλεί]δης Διονυσίο, Εὐερμ¹⁸[ο]ς Ἀθηναίο, [Ε]ὐαίων Ἐρμῖω, Θεόδωρο[ς] ¹⁹Ἡρακλείδew· καὶ [τε]θείσης τῆς δίκ[η]ς²⁰] ὑπὸ Μιλησίων καὶ Μυησίων καὶ τῶ[μ ²¹ μ]αρτύρωμ μαρτυρησάντων ἀμφοτέρ²²[ο]ις καὶ τῶν οὖρων ἀποδεχθέντων τῇ²³[ς] γῆς, ἐπεὶ ἔμελλον οἱ δικασταὶ δικ²⁴[ᾶ]ν τὴν δίκην, ἔλιπον τὴν δίκην Μυή[σ²⁵]οι· οἱ δὲ προδικασταὶ ταῦτα γράψ[α²⁶ν]τες ἔδοσαν ἐς τὰς πόλεις, αἵτινε[ς] ²⁷τὴν δίκην ἐδίκάζομ, μαρτυρίας εἶ[ν] ²⁸αι. Ἐπεὶ δὲ Μυῆσιοι τὴν δίκην ἔλιπο²⁹ν, Στρούσης ἀκούσας τῶν Ἰώνων τῶν [δ³⁰]καστέων, ἔξαιτράπης ἐὼν Ἰωνίης, [τ³¹]ῆλος ἐποίησε τῇ γῇ εἶναι Μιλησ[ί³²ω]ν. Προδικασταὶ Μιλησίων Νυμφ . . . ³³. . . ε . . . νο, Βάτων Διοκ

A 2 πέ]μπων Αχ — oder Name auf —μπωνα χ 3. 4 ἔξαιτρ[άπης(?) — Στρούσης Fredrich. 7—9 etwa ἀμφισβητη⁸[θείσης δὲ παρὰ ἀμφοτέρ]ας τῆς πόλεω⁹[ς]? Die Genetivendung auf εως nach Bechtel nicht notwendig attisch, da sie auch auf einer in reinem Ionisch geschriebenen Inschrift von Chios gebraucht ist. B 4 Πρυτᾶ]νεος Bechtel. 5. 6 Ἀ[ριστο . ⁶. .]εος ders.

459. Timotheos sagt von sich zur Zeit des Agesilaos, der Hegemonie Spartas (Z. 246ff.): Μίλητος δὲ um 395 v. Chr. πόλις νιν ἂ ²⁴⁷ θρέψας, ἂ δυωδεκατεῖς ²⁴⁸ χεὺς λαοῦ πρωτέος ἐξ Ἀχαιῶν.

v. Wilamowitz *S.B. Berl. Akad.* 1906, 49f. bemerkt dazu, daß die Perser des Timotheos in Milet aufgeführt wurden; Panionien gab es damals nicht. Πρωτέος sei nicht zu halten. Anknüpfung an Achaia: s. oben Herodot Nr. 403,8, unten Diod. XV 49 Nr. 461.

460. Königsfrieden. Xen. Hell. V 1, 31 (v. Scala *Staatsvertr.* Nr. 121). Ἀρταξέρξης βασιλεὺς νομίζει δίκαιον 386 v. Chr. τὰς μὲν ἐν τῇ Ἀσίᾳ πόλεις ἑαυτοῦ εἶναι καὶ τῶν νήσων Κλαζομενὰς καὶ Κύπρον, τὰς δὲ ἄλλας Ἑλληνίδας πόλεις καὶ μικρὰς καὶ μεγάλας αὐτονόμους ἀφείναι usw.

461. Erneuerung des ionischen Bundes. Diod. XV 49. Κατὰ τὴν Ἰωνίαν ἐννέα πόλεις εἰώθεισαν κοινὴν ^{vor 373 v. Chr.} ποιεῖσθαι σύνοδον τὴν τῶν Πανιωνίων καὶ θυσίας συνθῆναι ἀρχαίας καὶ μεγάλας Ποσειδῶνι περὶ τὴν ὀνομαζομένην Μυκάλην ἐν ἐρήμῳ τόπῳ. Ὑστερον δὲ πολέμων γενομένων περὶ τοὺς τοὺς τόπους οὐ δυνάμενοι ποιεῖν τὰ Πανιώνια μετέθεσαν τὴν πανήγυριν εἰς ἀσφαλὴ τόπον, ὃς ἦν πλησίον τῆς Ἐφέσου. Πέμπαντες δὲ θεωροὺς 5 Πυθῶδε χρησμοὺς ἔλαβον ἀφιδρύματα λαβεῖν ἀπὸ τῶν ἀρχαίων καὶ προγονικῶν αὐτοῖς βωμῶν ἐξ Ἑλικῆς τῆς ἐν τῇ τότε μὲν Ἰωνίᾳ, νῦν δὲ Ἀχαΐᾳ καλουμένη. Οἱ μὲν οὖν Ἴωνες κατὰ τὸν χρησμὸν ἔπεμψαν εἰς Ἀχαΐαν τοὺς ληψομένους τὰ ἀφιδρύματα· οὗτοι δὲ πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν διαλεχθέντες ἔπεισαν δίδόναι τὰ ἀξιό- 10 μενα. Οἱ δὲ τὴν Ἑλικὴν οἰκοῦντες ἔχοντες παλαιὸν λόγιον ὅτι τότε κινδυνεύουσιν ὅταν Ἴωνες ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ποσειδῶνος θύσωσιν, ἀναλογιζόμενοι τὸν χρησμὸν ἀντέλεγον τοῖς Ἴωσι περὶ τῶν ἀφιδρυμάτων λέγοντες μὴ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν, ἀλλ' ἴδιον αὐτῶν εἶναι τὸ τέμενος· συνέπραττον δὲ τούτοις καὶ οἱ τὴν Βοῦραν οἰκοῦντες. Τῶν δὲ Ἀχαιῶν κοινῷ δόγματι συγχωρησάντων οἱ μὲν Ἴωνες ἔθυσαν ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τοῦ Ποσειδῶνος κατὰ τὸν 15 χρησμὸν, οἱ δ' Ἑλικεῖς τὰ χρήματα (θύματα verb. Dindorf) διαρρίπαντες τῶν Ἰώνων τοὺς τε θεωροὺς συνήρπασαν ἡσέβησάν τε εἰς τὸ θεῖον. Ἀνθ' ὧν φασὶ μὴνίσαντα τὸν Ποσειδῶνα διὰ τοῦ σεισμοῦ καὶ τοῦ κατακλυσμοῦ τὰς ἀσεβούσας πόλεις λυμῆνασθαι.

Strabo VIII 384f. Ἦρξαν δὲ Πύρρου στρατεύσαντος εἰς Ἰταλίαν τέτταρες συνιοῦσαι πόλεις, ὧν ἦσαν Πάτραι καὶ Δύμη· εἶτα προσελάμβανόν τινας τῶν δώδεκα πλην Ὠλένου καὶ Ἑλικῆς, τῆς μὲν οὐ συνελθούσης, τῆς δὲ 20 ἀφανισθείσης ὑπὸ κύματος. Ἐξαρθὲν γὰρ ὑπὸ σεισμοῦ τὸ πέλαγος κατέκλυσε καὶ αὐτὴν καὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ἑλικωνίου Ποσειδῶνος, ὃ καὶ νῦν ἔτι τιμῶσιν Ἴωνες καὶ θύουσιν ἐκεῖ τὰ Πανιώνια. Μέμνηται δ', ὡς ὑπονοοῦσιν τινες, ταύτης τῆς θυσίας Ὅμηρος, ὅταν φῇ· (Υ 403/4) — — τεκμαίρονται τε νεώτερον εἶναι τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας τὸν ποιητὴν μεμνημένον γε τῆς Πανιωνικῆς θυσίας, ἣν ἐν τῇ Πριηνέων χώρα συντελοῦσιν Ἴωνες τῷ 25 Ἑλικωνίῳ Ποσειδῶνι· ἐπεὶ καὶ αὐτοὶ οἱ Πριηνεῖς ἐξ Ἑλικῆς εἶναι λέγονται, καὶ δὴ πρὸς τὴν θυσίαν ταύτην καθιστᾶσιν ἄνδρα νέον Πριηνέα τὸν τῶν ἱερῶν ἐπιμελησόμενον. Τεκμηριοῦνται δ' ἔτι μᾶλλον τὸ προκείμενον ἐκ τῶν περὶ τοῦ ταύρου πεφρασμένων· τότε γὰρ νομίζουσι καλλιερεῖν περὶ τὴν θυσίαν ταύτην Ἴωνες, ὅταν 30 θυόμενος ὁ ταῦρος μυκήσῃται. Οἱ δ' ἀντιλέγοντες μεταφέρουσιν εἰς τὴν Ἑλικὴν τὰ λεχθέντα τεκμήρια περὶ τοῦ ταύρου καὶ τῆς θυσίας, ὡς ἐκεῖ νενομισμένων τούτων καὶ τοῦ ποιητοῦ παραβάλλοντος τὰ ἐκεῖ συντελούμενα. Κατεκλύσθη δ' ἡ Ἑλικὴ δυσὶν ἔτεσιν πρὸ τῶν Λευκτρικῶν. Ἐρατοσθένους δὲ καὶ αὐτὸς ἰδεῖν φησὶ τὸν τόπον, καὶ τοὺς πορθμέας λέγειν, ὡς ἐν τῷ πόρῳ ὀρθὸς ἐστήκει Ποσειδῶν χάλκεος, ἔχων ἵπποκαμπον ἐν τῇ χειρὶ, κίνδυνον φέροντα τοῖς δικτυεῦσιν. Ἡρακλείδης δὲ φησὶ κατ' αὐτὸν γενέσθαι τὸ πάθος νύκτωρ, δώδεκα 35 σταδίου διεχούσης τῆς πόλεως ἀπὸ θαλάσσης, καὶ τούτου τοῦ χωρίου παντὸς σὺν τῇ πόλει καλυφθέντος, δισχιλίους δὲ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν πεμφθέντας ἀνελέσθαι μὲν τοὺς νεκροὺς μὴ δύνασθαι, τοῖς δ' ὁμόροις νεῖμαι τὴν χώραν· συμβῆναι δὲ τὸ πάθος κατὰ μῆνιν Ποσειδῶνος· τοὺς γὰρ ἐκ τῆς Ἑλικῆς ἐκπεσόντας Ἴωνας (cf. 385 Ende: Ἑλική, εἰς ἣν καταπεφύγεισαν Ἴωνες, μάχη κρατηθέντες ὑπ' Ἀχαιῶν, καὶ τὸ τελευταῖον ἐξέπεσον ἐνθὲνδε) αἰτεῖν πέμπαντας παρὰ τῶν Ἑλικέων μάλιστα μὲν τὸ βρέτας τοῦ Ποσειδῶνος, εἰ δὲ μή, τοῦ γε ἱεροῦ τὴν ἀφίδρυσιν· οὐ δόντων δέ, πέμψαι πρὸς τὸ κοινὸν τῶν Ἀχαιῶν· τῶν δὲ ψηφισαμένων, οὐδ' ὡς ὑπακοῦσαι· 35 τῷ δ' ἐξῆς χειμῶνι συμβῆναι τὸ πάθος, τοὺς δ' Ἀχαιοὺς ὕστερον δοῦναι τὴν ἀφίδρυσιν τοῖς Ἴωσιν.

462. App. proverb. IV 88 τὴν Συρακουσίαν δεκάτην· Δήμων (fr. 14 *FGH* I 381) Συρακουσίους εὐδαιμονή- ^{vor 334 v. Chr.} σαντάς φησὶ ψηφίσασθαι τὴν δεκάτην τῶν ὑπαρχόντων ἀποδίδοσθαι εἰς ἐπισκευὴν ναῶν τε καὶ ἀναθημάτων καὶ θεωριῶν· πολλοὺ τε χρήματος συναχθέντος, εἰς παροιμίαν ἐλθεῖν, ὡς καὶ τὴν Πριηνέων δεκάτην.

Zur Συρακοσίαν δεκάτη vgl. Strab. VI 269, wo das Sprichwort an die Gründung der Stadt angeknüpft wird. Lenschau 165 schreibt auch die Πριηνέων δεκάτη dem Demon zu. Er meint, daß die δεκάτη vor der Schlacht am Granikos für den Tempelbau gestiftet ist. Die syrakusische Parallele würde freilich in eine viel ältere Zeit weisen.

II VON DER NEUGRÜNDUNG BIS ZUM ENDE DES ATTALISCHEN REICHES

353 und
352 v. Chr.

463. Tod des Maussollos von Karien. Artemisia erbaut das Maussolleion. Athen schickt neue Kleruchen nach Samos, verbündet sich mit Orontes; [begünstigt die Neugründung von Priene].

nicht vor
351/50 v. Chr.

464. Beginn der Amtstätigkeit des Apellis, Sohnes des Nikophon in Priene: Nr. 4.

465. Pythios der Architekt. Vitruv. I 1, 12. Ideoque de veteribus architectis Pytheos, qui Prienae aedem Minervae nobiliter est architectatus, ait in suis commentariis architectum omnibus artibus et doctrinis plus oportere posse facere quam qui singulas res suis industriis et exercitationibus ad summam claritatem perduxerunt.

Pytheos Rose; die mss. bieten Pithios Pythios Phythios; weiter unten § 15 Pythius (Pithius).

Vitruv. IV 3, 1. Nonnulli antiqui architecti negaverunt dorico genere aedes sacras oportere fieri, quod mendosae et disconvenientes in his symmetriae conficiebantur. Itaque negavit Arcesius, item Pytheos, non minus Hermogenes.

Pytheos Rose, Pytheus mss. GH. Die griechische Namensform hat also Πύθειος oder Πύθεος gelautet; erstere Schreibung kommt in Deios (und auch in Rhodos), letztere auf Münzen ionischer Städte vor, vgl. *Cat. Brit. Mus. Ionia* 431 (Index); Bechtel-Fick *Gr. Personennamen* 245.

nach 353 v. Chr.

Vitruv. VII praef. 12. Edidit volumen — — de fano Minervae quod est Prienae ionicum Pytheos — — de Mausoleo Satyrus et Pytheos — —

Für Pytheos haben die codd. an der ersten Stelle Phileos und Phyleos (verb. Schneider); an der zweiten Phiteus (Phyteus).

um 347 v. Chr.;
s. zu Nr. 1

466. Ps. Skylax 98. Λυδία — — (von Norden nach Süden): — Κάϋστρος ποταμός, Ἐφεσος καὶ λιμὴν, Μαραθήσιον καὶ ἐν τῇ ἡπείρῳ Μαγνησία πόλις Ἑλληνίς, Ἄναια, Πανιώνιον, Ἐρασιστράτιος¹⁾, Χαραδρούς, Φώκαια (Steph. B. s. v.: ἔστι καὶ ἄλλη Καρίας ἐν τῇ Μυκάλῃ), Ἀκαδαμῖς²⁾, Μυκάλῃ (πόλις bei Steph. B. s. v.) ἐν τῇ Σαμίων χώρᾳ ταυτὰ ἐστίν. Πρὸ δὲ τῆς Μυκάλῃς Σάμος ἐστὶ νῆσος — —. Ἐπὶ τῆς Μυκάλῃς ἐστὶ πόλις Πριήνη λιμένας ἔχουσα δύο, ὧν τὸν ἕνα κλειστόν· εἶτα ποταμὸς Μαϊάνδρος. Παράπλους δὲ Μυσίας καὶ Λυδίας, ἀπὸ 5 Ἀστύρων μέχρι Μαϊάνδρου ποταμοῦ, δύο ἡμερῶν καὶ νυκτὸς μιᾶς.

¹⁾ Der Ortsname hat mit dem berühmten Arzte Erasistratos nichts zu tun, scheint aber die Veranlassung zu der Legende gegeben zu haben, daß er τέθαιπται πρὸς τῷ ὄρει τῇ Μυκάλῃ (Suid. Ἐρασίστρατος. Beloch *Griech. Gesch.* III 2, 476).

²⁾ Vergl. den heutigen Ort Akadimi auf Naxos (Philippson *Petermanns Mitt. Ergänzungsheft* 134, 80).

343 v. Chr.

467. Aeschines παραπροσβ. 116 vom Amphiktionenbunde nach Aufzählung der teilnehmenden Stämme: καὶ τούτων ἔδειξα ἕκαστον ἔθνος ἰσόψηφον γινόμενον, τὸ μέγιστον τῷ ἐλάττω, τὸν ἥκοντ' ἐκ Δωρίου καὶ Κυτινίου ἴσον δυνάμενον Λακεδαιμονίοις· δύο γὰρ ψήφους ἕκαστον φέρει ἔθνος· πάλιν ἐκ τῶν Ἰώνων τὸν Ἐρετριά καὶ Πριηνέα (fehlt in einigen codd.) τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ τοὺς ἄλλους κατὰ ταυτὰ.

468. Mäanderebene im IV. und III. Jahrh. v. Chr. Athenaeus VII 311 (*Priene* 20) unter dem Stichwort um 330 v. Chr. Λάβρακες· ὁ δὲ σοφὸς Ἀρχέστρατος (fr. XLV Brandt)· λάμβανε δ' ἐκ Γαίσιωνος, ὅταν Μίλητον ἴκηαι, ²κεστρέα τὸν κέφαλον καὶ τὸν θεόπαιδα λάβρακα· ³εἰσὶ γὰρ ἐνθάδ' ἄριστοι· ὁ γὰρ τόπος ἐστὶ τοιοῦτος· — — Ὁ δὲ Γαίσων, οὗ Ἀρχέστρατος μνημονεύει, ἡ Γαίσιωνις λίμνη ἐστὶ μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου ἡνωμένη τῇ θαλάσσῃ,
5 ὡς Νεάνθης ὁ Κυζικηνὸς ἱστορεῖ ἐν τῇ ζ' τῶν Ἑλληνικῶν (*FHG* III 3, 4; Zeit, als er Philiskos von Milet hörte, um 280 v. Chr. nach Müller). Ἐφορος δ' ἐν τῇ πέμπτῃ (Ἀσία καὶ Λιβύη, *FHG* I 260, 91) ποταμὸν εἶναί φησι τὸν Γαίσωνα περὶ Πριήνην, ὃν εἰσεῖν εἰς λίμνην.

Hesych. Γαῖσος· ἐμβόλιον ὀλοσίδηρον, καὶ ὄνομα ποταμοῦ· οἱ δὲ μισθόν, ἢ ὄπλον ἀμυντήριον.

469. Hypereides bei Athen. X 424 über κεραννύειν (fr. 69 Blass). Ὑπερείδης Δηλιακῷ· καὶ τὸν κρατῆρα τὸν Πανιώνιον κοινῇ οἱ Ἕλληνες κεραννύουσιν.

Über den panionischen Mischkrug in Delos vgl. Wilhelm *Ath. Mitt.* XXX 1905, 219f. (zu Dürrbach *Bull. hell.* XXIX 1905, 449). Er wird in zwei Verzeichnissen des delischen Schatzes, einem aus Athen (*IG* II 818,19) und einem aus Delos (*Bull. hell.* XX 1886, 466,129) unter den χαλκᾶ angeführt; Koehler zur ersten Stelle hatte richtig auf Hypereides hingewiesen. Hier ist es nur wichtig, diese Gruppe von Zeugnissen vom Panionion fernzuhalten.

470. Alexander siegt am Granikos; hält sich in Ephesos auf; erklärt Priene für autonom (Nr. 1), weiht 334 v. Chr. den (fast fertigen) Tempel der Athenaie Polias (Nr. 156); erobert Milet.

Im Metageitnion Ehrung des Antigonos (Nr. 2).

Arr. I 18, 1. 2. Alexander d. Gr. in Ephesos: Ἐν τούτῳ δὲ ἐκ Μαγνησίας τε καὶ Τράλλεων παρ' αὐτὸν
5 ἦκον ἐνδιδόντες τὰς πόλεις· καὶ ὃς πέμπει Παρμενίωνα, δοὺς αὐτῷ δισχιλίους καὶ πεντακοσίους πεζοὺς τῶν ξένων καὶ Μακεδόνας παραπλησίους, ἱππέας δὲ τῶν ἐταίρων ἐς διακοσίους. Ἀλκίμαχον δὲ τὸν Ἀγαθοκλέους ἐπὶ τὰς Αἰολίδας τε πόλεις ξὺν δυνάμει οὐκ ἐλάττονι ἐξέπεμψε καὶ ὅσα Ἰωνικὰ ὑπὸ τοῖς βαρβάροις ἔτι ἦσαν. Καὶ τὰς μὲν ὀλιγαρχίας πανταχοῦ καταλύειν ἐκέλευσε, δημοκρατίας δὲ [τε] ἐγκαθιστάναι καὶ τοὺς νόμους τοὺς σφῶν ἐκάστοις ἀποδοῦναι, καὶ τοὺς φόρους ἀνείναι ὅσους τοῖς βαρβάροις ἀπέφερον. Αὐτὸς δὲ ὑπομείνας ἐν Ἐφέσῳ
10 θυσίαν τε ἔθυσσε τῇ Ἀρτέμιδι — —. 3. Τῇ δ' ὕστεραία — — ἐπὶ Μιλήτου ἐστέλλετο.

Über Ἀλκίμαχος s. die Inschrift von Ios und dazu Graindor *Bull. hell.* XXVIII 1904, 313ff., besonders S. 316. Alexander und Megabyzos von Ephesos: s. Anm. zu Nr. 3. Eroberung von Milet durch Alexander Arr. I 18, 19; die persische Flotte liegt unterdessen bei der Mykale: ἐφομαρτοῦντων καὶ μόνον οὐ θεωμένων τῶν Περσῶν ἀπὸ τῆς Μυκάλης πολιορκουμένους τοὺς φίλους σφῶν καὶ συμμαχούς. Milet erhält die Freiheit: αὐτοὺς δὲ Μιλησίους, ὅσοι μὴ ἐν τῇ καταλήψει τῆς πόλεως ἔπεσον, ἀφῆκε καὶ ἐλευθέρους εἶναι ἔδωκεν. — Nochmalige Eroberung Milets durch die Perser und Wiedereinnahme im J. 333: Curtius IV 5, 13.

471. Beschluß der Ionier aus dem Panionion (Nr. 139). Ist oben vor 335 gesetzt, unter der Voraussetzung, daß der Z. 1 genannte Prytane der von Priene, der späteren Vormacht des Panionion, ist, da Priene seit 334/33 nicht mehr Prytanen, sondern Stephanephoren hatte. Aber die Aufzeichnung ist den Lebediern erlaubt; somit wäre es denkbar, daß sie dem Beschlusse der Ionier, der erst mit ἔδοξε anfang,
5 als Datierung ihren Prytanen vorgesetzt hätten, so wie Z. 10 Chios Prytan von Lebedos ist. Somit könnte die Urkunde allenfalls auch nach der Schlacht am Granikos angesetzt werden.

472. Ehrung des Megabyzos von Ephesos (Nr. 3).

333 v. Chr.
Metageitnion

473. Erster Beschluß für Apellis (Nr. 4,1-49). Das Theater ist schon erbaut; Priene hat das Panionion.

nicht vor Metag.
331 v. Chr.

474. Ehrung des Theodoros von Milet (Nr. 7).

nicht vor Metag.
329 v. Chr.

475. Richter aus Phokaia, Astypalaia und —? in Priene (Nr. 8). Beschluß über den Rechtsschutz Zeit? der Maroniten in Priene (Nr. 10).

476. Zweiter Beschluß für Apellis, nach dem er vom Volke gewählter Phrurarch der Teloneia gewesen.

nicht vor Panem.
326 v. Chr.

477. Festgesandtschaft aus Priene nach Athen zur Panathenäenfeier. Diphilos, athenischer Stratege auf 326 v. Chr. Samos belobigt (Nr. 5).

Etwas früher (?) Verleihung des prienischen Bürgerrechts an Philaios von Athen (Nr. 6).

323 v. Chr. 478. Alexanders Tod. Bei der Satrapienverteilung erhält Asandros Karien.

479. Alexanderkult des ionischen Bundes im Gebiete von Teos Strab. XIV 644. Τὸ μὲν γὰρ νότιον τοῦ ἰσθμοῦ πλευρὸν ἔχουσι Τήϊοι, τοὺς Χαλκιδέας — —. Ὑπέρκειται δὲ τῶν Χαλκιδέων ἄλσος καθιερωμένον Ἀλεξάνδρῳ τῷ Φιλίππου, καὶ ἁγῶν ὑπὸ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἰώνων Ἀλεξάνδρεια καταγγέλλεται, συντελούμενος ἐνταῦθα.

Vgl. Kornemann *Klio* I 57, der Einrichtung noch zu Alexanders Lebzeiten annimmt; Haussoullier *Milet* 3. Das lokale Alexandreion in Priene: Nr. 108,75 und Anm. zu 206.

322 v. Chr. 480. Athen im Iamischen Kriege von Antipater besiegt; Samos von den Kleruchen geräumt (Niese I 209).

319 v. Chr. 481. Diod. XVIII 52. Ἀντίγονος — — τὴν ἱκανὴν στρατιὰν ἀναλαβὼν προῆγεν ἐπὶ Λυδίας, βουλόμενος ἐκβαλεῖν τὸν ἐν αὐτῇ σατράπην Κλείτον. Ὁ δὲ προιδόμενος τὴν ἔφοδον αὐτοῦ, τὰς μὲν ἀξιολογωτάτας πόλεις φρουραῖς ἡσφαλίσατο, αὐτὸς δ' εἰς Μακεδονίαν ἐξέπλευσε — — Ὁ δ' Ἀντίγονος τὴν μὲν Ἐφεσον ἐξ ἐφόδου παρέλαβε — — μετὰ δὲ ταῦτα συμπολιορκήσων ἐπῆει τὰς ἐξῆς πόλεις, ἃς μὲν βίᾳ χειρούμενος, ἃς δὲ πειθοῖ προσαγόμενος.

5

Auf Anordnungen des Antigonos über Priene und Samos wird in den lückenhaften Stellen Nr. 37,141. 148? Bezug genommen.

315 v. Chr. 482. Freiheit aller Griechen. Antigonos läßt die Makedonen beschließen (Diod. XIX 61, 3): εἶναι δὲ καὶ τοὺς Ἕλληνας ἅπαντας ἐλευθέρους, ἀφρουρήτους, αὐτονόμους. Ebenso sein Gegner (Diod. XIX 62, 1) Πτολεμαῖος μὲν ἀκούσας τὰ δεδομένα τοῖς μετ' Ἀντιγόνου Μακεδόσι περὶ τῆς τῶν Ἑλλήνων ἐλευθερίας, ἔγραψε καὶ αὐτὸς τὰ παραπλήσια, βουλόμενος εἰδέναι τοὺς Ἕλληνας ὅτι φροντίζει τῆς ἐλευθερίας αὐτῶν οὐχ ἥττον Ἀντιγόνου. — — Προσελάβετο δ' εἰς τὴν συμμαχίαν καὶ τὸν τῆς Καρίας σατράπην Ἀσανδρον, ἰσχύοντα καὶ πόλεις ἔχοντα τεταγμένας ὑφ' ἑαυτὸν οὐκ ὀλίγας.

483. Asandros für Kassandros in Karien kämpfend, von Ptolemaios dem Strategen des Antigonos geschlagen (Diod. XIX 68).

Diod. XIX 75. Ἀσανδρος ὁ τῆς Καρίας κυριεύων πιεζόμενος τῷ πολέμῳ διελύσατο πρὸς Ἀντίγονον ἐφ' ᾧ τοὺς μὲν στρατιώτας παραδώσειν πάντας Ἀντιγόνῳ, τὰς δ' Ἑλληνίδας πόλεις αὐτονόμους ἀφήσειν, τὴν δὲ σατραπείαν, ἣν πρότερον εἶχε, δωρεὰν καθέξειν, βέβαιος ὦν φίλος Ἀντιγόνῳ. Bald berent er es und bittet Ptolemaios und Seleukos um Hilfe. Ἐφ' οἷς Ἀντίγονος δεινοπαθήσας δύναμιν ἀπέστειλεν ἐπὶ τὴν ἐλευθέρωσιν τῶν πόλεων καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλατταν, τοῦ μὲν στόλου ναύαρχον ἀποδείξας Μῆδιον, τοῦ δὲ στρατοπέδου καταστήσας στρατηγὸν Δόκιμον. Οὗτοι δὲ παραγερόμενοι πρὸς τὴν πόλιν τῶν Μιλησίων τοὺς τε πολίτας ἐκάλουν ἐπὶ τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν φρουρουμένην ἄκραν ἐκπολιορκήσαντες εἰς αὐτονομίαν ἀποκατέστησαν τὸ πολίτευμα. Περὶ ταῦτα δ' ὄντων τούτων Ἀντίγονος Τράλλεις ἐξεπολιορκήσεν.

311 v. Chr. 484. Friedensschluß. Diod. XIX 105. Οἱ περὶ Κάσσανδρον καὶ Πτολεμαῖον καὶ Λυσίμαχον διαλύσεις ἐποιήσαντο πρὸς Ἀντίγονον καὶ συνθήκας ἔγραψαν. Ἐν δὲ ταύταις ἦν — — Ἀντίγονον δὲ ἀφηγεῖσθαι τῆς Ἀσίας πάσης, τοὺς δ' Ἕλληνας αὐτονόμους εἶναι. Οὐ μὴν ἐνέμεινάν γε ταῖς ὁμολογίαις ταύταις, ἀλλ' ἕκαστος αὐτῶν προφάσεις εὐλόγους ποριζόμενος πλεονεκτεῖν ἐπειράτο.

Vergl. dazu den Brief des Antigonos an die Skepsier Dittenberger *Orient.* 5,53ff.; Haussoullier *Milet* 16f.; γεγράφαμεν δὲ ἐν τῇ ὁμολογίᾳ ὁμοῦσαι τοὺς Ἕλληνας πάντας συνδιαφυλάσσειν ἀλλήλοις τὴν ἐλευθερίαν καὶ τὴν αὐτονομίαν. Das Verhältnis der Städte zu Antigonos ist das eines Bundes: συμμαχίδων πόλεων Diod. XIX 58, 5 (315 v. Chr.).

485. Athenischer Beschluß, nach Kumanudes um 350, nach Koehler, der den Stein nicht gesehen hat, nicht älter als das Ende des IV. Jahrh. Kumanudes Ἐφ. ἀρχ. 1886, 216 (*IG* II 5, 281 b ohne Berücksichtigung der fördernden Behandlung von Lenschau 185ff., 1).

[Da Μακαρεὺς Λυκωπάδου und Θ — — τοῦ δαίνος Πριηνεῖς als Gesandte nach Athen gekommen sind Z. 2 γράμ]ματα oder πράγ]ματα[— — ³. ἐν]δεικν[ύ]μενοι τ[ὴν] εὖνοιαν ἣν ἔχοντες πρὸς τὸν δῆμον ⁴διε]τέλουν καὶ ταῦτα πάντ[α] καλῶς καὶ φιλοτίμως διώικησαν διατηρ[ε]ῖν τὴν ἐξ ἀρχῆς αὐτοῖς ὑπάρχουσαν οἰκειότητα καὶ φιλίαν πρὸς τὸν δῆμον, δοῦναι αὐτοῖς [τὰ αὐτὰ ἅ]περ ὑπάρχει καὶ τοῖς ἄλλοις εὐ]τ'εργέταις, ἐπειδὴ καὶ οἱ παρ' Ἀθηναίων ἀφικόμενοι πρέσβεις εἰλήφ]ασιν πολιτέαν ἐμ Πριήνι[ν] [ἵνα δὲ πᾶσιν φανερόν

ἡι τοῖς φιλοτίμω[ς] ⁹πολιτευομένοις πρὸς τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων, ὅτι καὶ χάριτας ἐπί¹⁰σ]ταται ἀποδιδόναι ὁ δῆμος τ[ῶν] εὐεργεσιῶν καταξίας, Ἀγαθεὶ Τύχ¹¹ε]ι δεδόχθαι τεί βουλευί· τοὺς προέδρους οἱ ἂν λάχωσιν προεδρε¹²ύ]ειν εἰς τὴν πρώτην ἐκκλησίαν τὴν — — —] ¹³ον γιγνομένην προσαγαγε[ῖν τοὺς πρέσβεις τοὺς Πριηνέων καὶ] ¹⁴χρηματίσαι ὑπὲρ τῆς δωρεᾶ[ς αὐτῶν, γνώμην δὲ συμβάλλεσθαι τῆς] ¹⁵βουλῆς εἰς τὸν δῆμον, ὅτι [δοκεῖ τεί βουλεὶ εὐεργέτας εἶναι (?) Μα] ¹⁶καρέα Λυκωπάδου, Θ [— — τοῦ δείνος, τὸν δείνα τοῦ δείνος, — τ] ¹⁷ἐλλ[η]ν[ι]οῦ — —.

7—10 ἐπειδὴ καὶ οἱ πα — — — ⁸ασιν πολιτε(ι)αν ἐμ Πριήνει — — ⁹πολιτευομένοις πρὸς τὸν δῆμον· ὅπως οὖν πάντες εἰδῶσιν ὅτι ἐπίσ]ταται Koehler. οἱ πα[τέρες] — — δεδῶκ]ασιν πολιτε(ι)αν Kumanudes. Lenschau hat Z. 7. 8 so wie oben, nur παρ' ἡμῶν. Die Zahl der Möglichkeiten ist nicht gering. 12 ἜΙΝ Kumanudes. 14 δωρεᾶ[ς αὐτοῖς] Koehler, αὐτῶν Lenschau. Ein Geschenk der Priener an Athen enthält Nr. 5. Ob es möglich ist mit der Urkunde soweit hinaufzugehen, kann nur der Augenschein lehren. 15 Μα[καρέα] Lenschau, vgl. 37,125.

486. Athen 307 v. Chr. durch Demetrios Poliorketes befreit. Beschluß für Priene, στοιχηδόν. Koehler *IG* II 165. — καὶ ἔγκτη]σιν γῆς [καὶ οἰκίας —, ²— α]ἰ δὲ αὐτῷ — ³— μον καὶ τῶν σ — ⁴— οὺς Ἀθήνηθεν — ⁵[— — ἀν]α[ρ]ρ[ῶ]ψα[ι] δὲ τ[ὸ]δε τ[ὸ] [ψήφισμα τὸν γραμματέα ⁶τ]ὸν κα[τὰ] πρυτανεί]α[ν ἐν στήλῃ ἐν ἀκροπόλει, ⁷εἰς] [δὲ τ]ὴν ἀναγ[ραφὴν τῆς στήλης δοῦναι τὸν ταμίαν τοῦ] δήμου δ[ραχμὰς] ἐκ τῶν κατὰ ψηφί⁹σ]μα]τα ἀναλίσκομένω]ν [τῷ δήμωι· καλέσαι δὲ ¹⁰το]ὺς πρέσβ[εις τῶν Πρ]ιηνέων ἐπὶ ξένια εἰς τὸ ¹¹πρ]υ-τ[α]ν[ε]ῖον εἰς αὐρίον.

Im Kranz: 'Ο δῆμος] ²Φ . . . η[ν].

10 ΠΗ Rangabis. Zeilenabteilung unsicher; die Zahlen gelten nur für die erhaltenen Stücke.

487. Athen, στοιχηδόν. Etwa gleichzeitig mit dem vorhergehenden Beschluß. Koehler *IG* II 166 — — κ]αὶ στήσ²α[ι ἐν ἀκροπόλει, εἰς δὲ τὴν ἀναγραφὴν τῆς στήλης δοῦναι³αἰ τὸν ταμίαν τοῦ] δήμου (eine Ziffer) δραχμὰς ἐκ τῶν κατὰ ψηφίσ⁴μα]τα ἀναλίσκομένων τῷ δήμωι· καλέ]σαι δὲ τοὺς πρέσ⁵β[εις τῶν — — καὶ — — καὶ] Πριηνέων καὶ Κ[λ]αζομενίων ἐπὶ ξένια εἰς τὸ πρυτ[ανεῖον] εἰς αὐρίον.

Im Kranz: 'Η βουλή.

488. *IG* II 164 und II 5, 240b (Wilhelm *Beibl. Oest. Jahresh.* I 1898, 45) aus dem Jahre 307/06 ist ein attischer Beschluß für Gesandte aus Kolophon: [τὸν κήρυκα ἀνείπε]ῖν Παναθηναίων τῷ γυμνικῷ ἀγῶνι ἐν τῷ σταδίῳ ὅτι ὁ δῆμος ὁ Κολοφωνίων ἀνατίθῃσι τόνδε τὸν στέφανον καὶ τὴν πανοπλίαν ἀριστεῖον τῇ Ἀθηνᾷ ὑπὲρ τοῦ δήμου τοῦ Ἀθηναίων καὶ τοῦ δήμου τοῦ Κολοφωνίων. — — Die Kolophonier ἄποικοι ὄντες τοῦ ⁵δῆμου [τοῦ Ἀθηναίων usw. (Vgl. zu Nr. 5).

Athen Ende Thargelion 307 von Demetrios befreit, nachdem es seit 317 unter Demetrios von Phaleron gestanden hatte. Koehler verweist bereits auf *IG* II 253, aus den ersten Jahren nach 307/06 v. Chr., worin die Kolophonier von den Athenern belobt werden, weil sie ihnen im Kriege gegen Kassandros geholfen hatten.

489. Marmor Parium ep. CXXV (*IG* XII 5, 444) = B 24 Jacoby. Ἀπὸ τῶ]ν σει[σ]μῶν τῶν [γε]νομένων ^{304/03} v. Chr. καθ' Ἰωνίαν usw. — ἔτη ΔΔΔΔ, ἄρχοντος Ἀθήνησι Φερεκλείους.

490. Panionion: Erlass des Antigonos über die Vereinigung von Lebedos mit Teos (Dittenberger *Syll.*² 177) ³⁰³ v. Chr. ²ὅς]τις δ' ἂν ἐς] τὸ Πανιώνιον ἀποστέ[λλῃται, οἷ]ο]μεθα δεῖν [πρά]ξει πάντα τὰ ³κο]ινὰ τὸν ἴσον χρόνον, σκηνοῦν δὲ τοῦτον καὶ πανηγυρ[ί]ζειν μετὰ τῶν παρ' [ὑμῶν ἀφικομέ] ⁴νων καὶ καλεῖσθαι Τήιον.

491. Diod. XX 111. Demetrios geht nach Asien, schließt vorher einen Vertrag mit Kassandros, ³⁰² v. Chr. worin auch stand τὰς Ἑλληνίδας πόλεις ἐλευθέρας ὑπάρχειν, οὐ τὰς κατὰ τὴν Ἑλλάδα μόνον, ἀλλὰ καὶ τὰς κατὰ τὴν Ἀσίαν.

492. Schlacht bei Ipsos. Antigonos fällt. Karien und Lydien kommt an Lysimachos. Niese I 351, 7 ³⁰¹ v. Chr. Plut. Demetr. 46 ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἔπλει, Λυσιμάχου Καρίαν καὶ Λυδίαν ἀποστήσων.

493. (Ἐπὶ Μακαρέως) Tyrannis des Hieron. Die verbannte Volkspartei besetzt das Karion und sendet ^{um 300/299} von dort Beschlüsse an die Rhodier und an die Könige Demetrios und Lysimachos. Sie erhalten dahin ^{v. Chr.} Beschlüsse von Rhodos, einen ὑπὲρ ὅπλων δόσιος (Nr. 37,65-80). Einen ähnlichen von Ephesos s. Nr. 494.

etwa 300
bis 297 v. Chr.

494. Inschrift von Ephesos. ‚Quader aus weißem Marmor, fein bearbeitet, oben und unten Lagerfläche, von drei Seiten beschrieben, die vierte roh zugehauen‘. Ob Antenstein? Die Inschrift ist die linke; von den 0,63 m der Gesamtlänge sind am linken Rande 0,04—0,06 zerstört, was etwa 5—7 Buchstaben gleichkommt. Wer mehr Buchstaben ergänzt, muß also Übergreifen auf einen anderen Stein annehmen. ‚Zeit etwa des Demetrios Poliorketes.‘ Rechts Rand und Zeilenenden erhalten. Heberdey *Oest. Jahresh.* II 1899, *Beibl.* 47f. = *Anz. phil.-hist. Kl. Wiener Akad.* 1898 XXVII. Das österreichische Institut stellte durch die Güte von J. Oehler eine Durchzeichnung mit wertvollen neuen Lesungen und genauen Angaben zur Verfügung, die hier mit Dank benutzt sind. Die Striche | bezeichnen hier den Anfang der erhaltenen Quader.

| ατα ἀκούσαντες τῶν πολιτῶν ἐκ Πριήνης οἱ ἐν τῷ χάρακι τὸν τε ² — ± 29 B. — | ναι, καὶ τὸ μὲν φρούριον αὐτοὶ διαφυλάξιν ἐπηγγείλαντο, περὶ δὲ τῶν ³ — ± 29 B. — | ὕστερον δὲ ἀποστείλαντες πρεσβείαν πρὸς τὸν δῆμον ἠξίωσαν ὅπλα τε αὐτοῖς ⁴ δοῦναι καὶ στρατιώτας εἰς φυλακὴν τοῦ φρουρίου, καὶ ἔφασαν, ἂν μὲν ὧσιν αὐτοὶ δυνατοί, διασώσιν τὸν χάρακα, (frei) ⁵ [ἂν δὲ μὴ ὧσι, καὶ τὴν — ± 10 B. — δύν|αμιν προσλήψεσθαι παρὰ τοῦ δήμου τὴν συνδιαφυλάξουσιν αὐτοῖς τὸ φρούριον, (frei) ⁶ [δεδοχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ· ἐπαινέσαι τῶν πολιτῶν τῶν ἐκ Πριήνης τοὺς ἐ|ν] τῷ χάρακι ὄντας, ὅτι διαφυλάττου|σι τὴν πρὸς ἡμᾶς οἰκειότητά τε καὶ | συγγένειαν καὶ τῆς προϋπαρχούσης ἡμῖν φιλίας ἄξια καὶ λέγουσι καὶ πράττουσιν, δοῦνα| ⁸ δὲ αὐτοῖς τὰ τε ὅπλα καὶ τοὺς στρατιώτας· ὅπως δ' ἂν εἰς ταῦτα πόρος ὑπάρχηι καὶ μηδὲν ἐμποδῶν γένηται τῇ φυλακῇ τοῦ τόπου, ⁹ [τῆς τοῦ ἀργυρίου εἰσφοράς ἐγγ|υητὰς] ποιήσασθαι πολίτας ἑξαμναίους ἐλευθέρους καὶ ἔξ ἐ|λευθέρων μὴ πλείους ἢ δέ ¹⁰ [κα(?), καὶ τὸ μὲν ἀργύριον παρὰ ἐκείνων παρα|λαβόντας τοὺς Ἑσσηνας καὶ τοὺς συνέδρους τοὺς ἐπὶ τοῖς Πριηνικοῖς τεταγμένους τα| . . ¹¹ — ± 29 B. — . . μ]ενον αὐτοῖς ἀποδοῦναι τοῖς προδανείσασιν καὶ τῶν λοιπῶν ὀπλωνήσαντας δοῦναι τὰ ὅπλα ¹² τοῖς Πριηνεῦσιν τοῖς τὸ φρούριον δ|ιαφυλ|άττουσιν· ἐπαινέσαι δὲ καὶ Αἴνητον, ὅτι περὶ ὧν αὐτῷ διελέχθησαν οἱ στρατηγοὶ καὶ οἱ σύν ¹³ [ἔδροι, πρότερον ἤδη ἐπηγγείλατο τ|ῶν ἐν τ|ῷ χάρακι ὄντων ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι καὶ μὴ περιδεῖν ἀλλοτριωθὲν τὸ φρούριον, ¹⁴ [ἀλλὰ — ± 24 B. — |]σθαι εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτῶν, καὶ νῦν ἐπαγγέλεται (sic) μη|δ]ὲν ἐλλείπειν προθυμία|ς ¹⁵ καὶ σπουδῆς, ἀλλὰ σπεύσειν σώιζεσθ|αι τοὺς ἐ|ν τῷ χάρακι· ὅσοι δ' ἂν θέλωσιν πολῖται γενέσθαι κατὰ τὸδε τὸ ψήφισμα, ἀπογρά| ¹⁶ [ψαι — —

Wahrscheinlich bezieht sich die Inschrift auf die Besetzung des Κάριον durch die Priener während der Tyrannis des Hieron. Vgl. Nr. 496. Anfang auf der oberen verlorenen Quader. 1 Hinter τῶν πολιτῶν ist τῶν ausgefallen. 3 Für αὐτ[οῖς] ist unter Wahrung des Silbengesetzes nur bei ganz gedrängter Schrift Platz; doch sind dazu die Buchstaben ΟΙΞ besonders geeignet. 5 τὴν δύναμιν oder τὴν φρουράν. 9 ἐΔευθέρων. 12 Ainetos Stratege des Demetrios Poliorketes, bewacht Ephesos, wird aber von Lykos dem Strategen des Lysimachos vertrieben. Polyæn. V 19. Hünnerwadel *Lysimachos* 68 setzt dies um 286 v. Chr. 16 auf dem unteren, verlorenen Steine. Für die Berechnung der Länge des linken verlorenen Steines ist von Z. 6 ausgegangen, deren Ergänzung wenigstens sehr wahrscheinlich ist.

um 297/96 v. Chr.

495. (Ἐπὶ Λύκου.) Rückkehr der Verbannten aus dem Karion. Vertreibung des Hieron nach dreijähriger Tyrannis Nr. 37, ^{81.111 ff.} Einsetzung des Soterienfestes zur Erinnerung an die wiedererlangte Freiheit im Metageitnion 296 (Nr. 11). Ehrung des Euandros durch die σύνεδροι, in der Tyrannis zerstört, wiederhergestellt (Nr. 12). Später(?) Beschluß für Kallistratos (Nr. 13).

um 296/95 v. Chr.

(Ἐπὶ Καλλιστράτου.) Priene verkauft 37 Ackerlose im Gebiet von Dryussa (Nr. 37, ⁸⁴⁻⁸⁸).

5

um 291/90 v. Chr.

Priene verkauft 5 Ackerlose ebenda (Nr. 37, ⁸⁸⁻⁹⁰).

496. Smyrna im ionischen Bunde. Lysimachos. Vit. IV, 1, 4 haec Melite — — communi consilio est sublata, cuius loco postea regis Attali et Arsinoës beneficio Smyrnaeorum civitas inter Iones est recepta.

Arsinoë weist auf Lysimachos, der Ephesos unter dem Namen Arsinoë neugründete (einige Jahre vor 288, nach 295 oder 294: Beloch *Griech. Gesch.* III 1, 284). Vgl. v. Wilamowitz *S.B. Berl. Ak.* 1906, 38.

287—281 v. Chr.

497. Beschluß der Ionier für Hippomedon vor Milet.

Im Panionion war die Statue des Hippostratos aufgestellt, deren Aufschrift in einem unvollständigen Exemplar von Smyrna (Dittenberger *Syll.* ² 189, Michel 485 und sonst) und einem etwas abweichenden, mit milesischen Zusätzen versehenen von Milet (Fredrich *Ath. Mitt.* XXV 1900, 100 ff.) erhalten ist. Hier folgt der wichtigste Teil der milesischen Fassung.

Ἐδοξεν Ἰώνων τῷ κοινῷ· ἐπειδὴ Ἰππόστρατος Ἰπποδμήμου Μιλήσιος φίλος ὦν τοῦ βασιλέως Λυσιμάχου καὶ στρατηγὸς ἐπὶ τῶν πόλεων τῶν Ἰώνων ⁴ κατασταθεὶς οἰκείως καὶ φιланθρώπως καὶ ἰδία ἐκάστη τῶν πόλεων καὶ κοινῇ ἴωσι χρώμενος διατέλει· Ἀγαθῇ Τύχῃ· δεδοχθαι τῷ κοινῷ τῷ Ἰώνων· ἐπαινέσαι Ἰππόστρατον

Ἱπποδήμου ἀρε⁸της ἔνεκε καὶ εὐνοίας ἣν ἔχων διατελεῖ πρὸς ⁹τὸ κοινὸν τὸ Ἰώνων, καὶ εἶναι αὐτὸν ἀτελὴ πάντων ἐν ¹⁰πόλεσι ταῖς Ἰώνων· τὰ αὐτὰ δὲ ὑπάρχειν Ἱπποστρά¹¹τῳ αὐτῷ καὶ ἐκγόνοις· στήσαι δὲ αὐτοῦ καὶ εἰκόνα ¹²χαλκῇ ἐφ' Ἱππου ἐμ Πανιωνίῳ· ἐλέσθαι δὲ πόλεις ¹³δύο ἤδη, αἵτινες ἐπιμελήσονται, ὅπως ἂν ἡ εἰκὼν ¹⁴ἡ Ἱπποστράτου σταθῇ κατὰ τάχος, ἵνα καὶ οἱ λοιποὶ ¹⁵πάντες εἰδῶσιν, ὅτι Ἴωνες τοὺς καλοὺς καὶ ἀγα¹⁶θοὺς ἄνδρας καὶ χρεῖαν παρεχομένους ταῖς πόλε¹⁷σι τιμῶσι δωρεαῖς ταῖς προσηκούσαις· ἀπενεργεῖν δὲ ¹⁸ἐκάστους τῶν βουλευτῶν τὰ ἐγνωσμένα Ἰωσιν ¹⁹εἰς τὰς ἰδίας πόλεις, ὅπως ὑπάρχει ἐν τοῖς δημοσίοις ²⁰ἀναγεγραμμένα τὰ ἐγνωσμένα ὑπὸ Ἰώνων· ²¹τὸ δὲ δόγμα τόδε ἀναγράψαι εἰς τὸ βᾶθρον τῆς εἰ²²κόνης τῆς Ἱπποστράτου ἐμ Πανιωνίῳ καὶ ἐκάσ²³την τῶν πόλεων παρὰ αὐτῇ εἰς στήλην λιθί²⁴νην. Πόλεις ἠρέθησαν Μίλητος, Ἀρσινόεια. ²⁵Ἐπὶ Τελεσίῳ Πανήμου. ²⁶Τὸ ψήφισμα τὸ ἐκ Πανιωνίου κυρωθὲν ἔδοξε τῷ ²⁷δήμῳ (nämlich Μιλησίων) ἀναγράψαι εἰς τὸ δημόσιον.

Bemerkenswerte Abweichungen des Exemplars von Smyrna: Z. 1 τῷ κοινῷ τῶν τρεῖςκαὶδεκα πόλεων 3 τῶν Ἰάδων 7 Ἱπποστράτον Ἱπποδήμου Μιλήσιον 22 f. Schluß weggebrochen.

498. Beschluß für die göttlichen Ehren des Königs Lysimachos (Nr. 14). Antwortschreiben des Lysimachos (Nr. 15. 16). Lysimachos schützt Priene gegen Magneten und Pedieer. um 286 v. Chr.

499. Gesandtschaft der Priener an Lysimachos, κρίσις über die Batinetis (Nr. 37,^{125 ff.}).

283/82 v. Chr.

500. Urteil des Lysimachos: die Batinetis wird Samos zuerteilt. Brief des Lysimachos an die Samier. um 283/82 v. Chr.
Original in Oxford. Herausg. von Chandler *Marm. Ox.* II 25 (Boeckh *CIG* 2254); revidiert von Roehl *Schedae epigr.* 7; letzte Lesung von Hicks *Gr. hist. inser.*¹ 152 (Michel *Rec.* 36; Dittenberger *Orient.* 13 mit reichem Kommentar). Vgl. Wilhelm *GGA* 1898, 208. Abklatsch (Z. 1—15) und Photographien im Akademiearchiv aus dem von L. Büchner gesammelten Apparat von Samos; eine Photographie im größeren Maßstabe wird der Güte von P. Gardner verdankt. Danach Neubearbeitung v. Wilamowitz *S.B. Berl. Ak.* 1906, 39 ff. (Z. 11—32). Revision einiger Stellen durch M. N. Tod.

Βασιλεὺς Λυσίμαχος Σαμίων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ χαῖρειν. ²Κατέστησαν ἐφ' ἡμᾶς οἱ τε πρέσβεις οἱ παρ' ὑμῶν καὶ οἱ παρὰ τῶν Πριηνέων ἀποσταλέντες ὑπὲρ τῆς χώρας ἧς ἐτύγχανον ἡμῶν³ βητηκότες πρὸ⁴τερον ἐφ' ἡμῶν. Εἰ μὲν οὖν προείδειμεν τῇ⁵ν(frei)⁵δε τὴν χώραν ὑμᾶς ἐκ τ⁶οσούτων ἐτῶν ἔχειν καὶ νέμε⁷σθ⁸αι, καθ' ⁶ὅλον οὐκ ἂν ἐπεσπασάμεθα τῇ κρίσιν· νῦν δὲ ὑπελαμβάνομεν [ἐξ] ⁷ὑπογού τινος χρόνου παντελῶς γερονέει τὴν ἐπέ⁸μ⁹β¹⁰ασιν· ⁸οἴ⁹τω γὰρ ἡμῖν ἐποιούντο τὴν μνείαν ἐν τοῖς πρότερον [λόγοις οἱ] ⁹τῶν Πριηνέων πρέσβεις· οὐ μὴν ἄλλ' ἐπειδὴ παρήσαν οἱ τε παρ' ὑμῶν ¹⁰καὶ οἱ παρὰ τῶν Πριηνέων, ἀναγκαῖον ἦν διακούσαι ἃ [λέγεται] παρ' ἐ¹¹κατέ¹²ρων. Οἱ μὲν οὖν Πριηνεῖς τὴν μὲν ἐξ ἀρχῆς γεγενημένην αὐ¹³τ¹⁴οῖς ¹²κ¹³τῇ¹⁴σιν τῆς Βατινήτιδος χώρας ἐπεδείκνυν ἐκ τε τῶν ἱστοριῶν καὶ ¹³τῶν ἄλλων μαρτυριῶν καὶ δικαιο¹⁴μάτων [μετὰ τῶν ἐξετῶν [σπονδῶν] ¹⁴ὑστερον δὲ συνωμολόγουν Λυγδάμεως ἐπελθόντος ἐπὶ τῇ¹⁵ν Ἰω¹⁶νί¹⁷αν μετὰ δυνάμεως τοὺς τε λοιποὺς ἐγλιπεῖν τὴν χώραν [καὶ Σαμί¹⁶ους εἰς τὴν ν¹⁷ῆσον ἀποχωρῆσαι· τὸν δὲ Λύγδαμιν κ¹⁸ατασχόντα [τρία (?) ¹⁷ἔτη αὐτοῖς π¹⁸άλιν ἀποδιδόναι τὰς αὐτὰς κτήσεις, τοὺς δὲ [Πριηνέας ὑποστρέψαι· Σαμίων δὲ οὐθένα παραγενέσθαι παρὰ¹⁹ τὸ¹⁹τε, πλὴν εἴ τις ἐτύγχανεν παρ' αὐτοῖς κατοικῶν· τοῦτον δ²⁰ε τῶν ²⁰ἄρ²¹ων τὸ γινόμενον προσενέγκασθαι Πριηνεῦσιν· ὑποστ²²ρέψαν²¹τας δὲ ὑστερον μετὰ βί²³ας Σαμίους παρελέσθαι τὴν χώραν αὐ²⁴τῶν. ²²[Τεμφθῆναι οὖν παρὰ] Πριηνέων Βίαντα περὶ διαλύσεων τοῖς Σαμί²³οις ²³πρεσβευτήν· τὸν δ²⁴ε διαλύσαι τε τὰς πόλεις καὶ τοὺς οἰκ²⁵οῦν²⁴τας ἀ²⁶ποχωρῆσαι τῆς Βατινήτιδος χώρας. Πρότερον μὲν οὖν ἔ²⁵φασαν ²⁵τὰ πράγματα αὐτοῖς μ²⁶ένειν ἐν τούτοις καὶ μέχρι τοῦ ἐσχάτου χρό²⁷νου κρατεῖν τῆς χώρας· νῦν δὲ ἡξίου²⁸ν ἡμᾶς κατὰ τῇ²⁹ν ἐ³⁰ξ ἀρχῆς [κ²⁷τῇ²⁸σιν ἀποδιδόναι αὐτοῖς] τὴν χώραν. Οἱ δὲ παρ' ὑμῶν ἀποσταλέντες ²⁸πρέσβεις τὴν κ²⁹τῇ³⁰σιν τῇ³¹ν γεγενημένην αὐτοῖς τῆς Βατινήτιδος ²⁹χώρας ἔ³²φασαν ἐκ προ³³γόνων] παρελθόντων, μετὰ δὲ τὴν Λυγδάμ³⁰εως ³⁰εἰσβολὴν ἐγλιπεῖν συνωμολόγουν ὥσπερ καὶ οἱ λοιποὶ καὶ αὐτοῖ³¹ς τὴν χώραν, ἀποχωρῆσαι δὲ εἰς τὴν νῆσον· ὑστερον δὲ ³²— — — οἰ³³κεῖν χιλίους — — —

4 Hinter προείδειμεν gibt Hicks ἡμεῖς? τήν⁵δε als ganz gelesen; ich sehe nur T, Chandler hat nichts. Also muß am rechten Rande ein erheblicher freier Raum geblieben sein. 7 ἐπικ⁸τῇ⁹σιν (Boeckh, Hicks), ἐπὶ¹⁰β¹¹ασιν Dittenb. Das zweite E scheint auf dem Abkl. sicher. 9 Ende ist für πρέσβεις kein Platz mehr. 10 Hicks Lesung und Ergänzung scheint falsch: doch sehe ich nichts was sicher besser ist. 11 ff. Lesung und Ergänzung nach Wil.; nur sehe ich Z. 19 mit Hicks ΚΑΤΟΙΚΩΝ, nicht ΓΑΡΟΙΚΩΝ (so auch Tod).

Über diesen Prozeß wird nach samischer Quelle berichtet Nr. 37,^{101 f.}; nach rhodischer Kritik 37,¹²⁵. Zeit: 14 Jahre oder unter dem 15. Stephanephoren nach Lykos; wenn dieser (s. oben) = 297/96, so fällt der Streit um die Batinetis 283/82.

Inschriften von Priene.

221 v. Chr. **515.** Macht der Ptolemäer zur Zeit des Philopator. Polybios V 34,7: δεσπόζοντες τῶν ἐπιφανεστάτων πόλεων καὶ τόπων καὶ λιμένων κατὰ πᾶσαν τὴν παραλίαν ἀπὸ Παμφυλίας ἕως Ἑλλησπόντου und 35,11: καὶ γὰρ ναῦς ἐν τοῖς κατὰ Σάμον ἦσαν τόποις οὐκ ὀλίγοι καὶ στρατιωτῶν πλήθος ἐν τοῖς κατ' Ἐφεσον.

221/20 v. Chr. **516.** Epiphanie der Artemis Leukophryene in Magnesia a. M.; Hermogenes, wahrscheinlich ein prienischer Architekt, erbaut den neuen Tempel. Eine kurze Zeit der Freundschaft zwischen Magnesia und Priene. *IMagn.* 16. Hermogenes weiht in Priene ein Tempelmodell (Nr. 207); prienische Dachziegel in Magnesia verwendet (Nr. 354,35): prienische Richter nach Magnesia geschickt (Nr. 61, s. unten).

In die Zeit zwischen 221/20 und 207/06, die Stiftung der Leukophryena, fällt vermutlich der Krieg mit Milet; s. u.

218 v. Chr. **517.** Attalos I. von Pergamon gewinnt eine Anzahl ionischer Städte, die zu Achaios übergetreten waren, zurück, darunter Phokaia; Teos und Kolophon schicken ihm Gesandte entgegen; Smyrna war ihm immer treu geblieben (Polyb. V 77, dazu Wilcken *RE* II 2162 unten). [Nr. 29 geht nicht auf Attalos I.]. In Magnesia a. M. ist Attalos Phylenheros, vgl. *IMagn.* 89 und seinen Brief a. a. O. 22.

III. Jahrh. v. Chr. **518.** Krieg zwischen Milet und Priene, Beschluß für Menares (Nr. 26).

Die Zeit läßt sich nicht sicher bestimmen. Die Schrift führt durchaus ins III. Jahrh., und schwerlich darf man bis in die Zeit Philipps und seines karischen Feldzuges hinabgehen.

519. Friedensschluß zwischen Milet und Magnesia a. M., in dem der Hybandosfluß als Grenze der beiderseitigen Peraia gesetzt wird. Priene wird als Bundesgenosse von Magnesia, Herakleia am Latmos als Verbündeter von Milet in den Vertrag einbegriffen. Myus wird dadurch für Milet gesichert. (Urkunde aus dem Delphinion von Milet nach Mitteilung von A. Rehm.)

Erst erheblich später, nach 189, dürfte Smyrna durch Vermittlung einer fremden Macht (Rom eher als Pergamon) die Grenzregulierung und den Vertrag zwischen Milet und Priene (Nr. 27/28) herbeigeführt haben.

207/06 v. Chr. **520.** Einweihung des Artemistempels von Magnesia a. M. (*IMagn.* 16); Festgesandtschaften der Magneten.

205/04-201 v. Chr. **521.** Dekret von [Klazomenai] für die Magneten am Maiandros Kern *IMagn.* 53, vgl. Haussoullier *Milet* 147.

Ὅμοίως δ[ὲ ἀπεδ]έξαντο ¹	
Κολοφώνιοι[οί οἱ τὴν]	Τήϊοι.
ἀρχαίαν πόλιν οἱ]-	Χίοι.
κοῦντες.	Ἐρυθραῖοι.
Κολοφώνιοι ἀ[πὸ]	Φωκαεῖς.
θαλάσσης.	Πτολεμαεῖς οἱ
Ἐφέσιοι.	πρότερον καλού-
Πριηνεῖς.	μενοι Λεβέδιοι.
Σάμιοι.	Σμυρναῖοι.
— — — ¹⁾	

¹⁾ [Μιλήσιοι] Haussoullier. Doch wäre es denkbar, daß sich Milet damals wegen der politischen Lage ausschloß. Myus fehlt, weil es damals schon milesisch war. Vom κοινόν τῶν Ἰώνων keine Spur. Derselbe magnetische Gesandte, der nach Klazomenai ging, dankte den Prienern für die Sendung zweier Richter (Nr. 61).

522. Schreiben des [Antiochos III] in Sachen Priene gegen Samos Nr. 37,145 ff. vgl. v. Wilamowitz a. a. O. 55.

200 v. Chr. **523.** Philipp V. in Karien, zeitweilig von Mylasa, Alabanda und Magnesia unterstützt. Polyb. XVI 24 (*IMagn.* Zeugn. LV). Παρὰ δὲ Μαγνήτων, ἐπεὶ σίτον οὐκ εἶχον, σῦκα ἔλαβε. Διὸ καὶ Μυοῦντος κυριεύσας, τοῖς Μάγνησιν ἐχαρίσατο τὸ χωρίον ἀντὶ τῶν σύκων. Vgl. den Themistoklesbrief Nr. 20 Μυοῦντα δὲ τὴν ἐν Μαγνησίᾳ. Im ἱερόν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ ἐμ Μυοῦντι finden nach 188 Sitzungen der mylasischen Richter im Streit zwischen Priene und Magnesia statt, in dem Priene recht behält; s. unten Nr. 531.

524. Der zweite makedonische Krieg. Beschluß von Phokaia für Apollodoros aus Priene (Nr. 65: 200—197 v. Chr. phokäische Gesandte kommen von Thessalien, d. h. dem römischen Hauptquartier, nach Priene; vgl. den ungefähr gleichzeitigen Beschluß von Phokaia, der auf besonders nahe Beziehungen zu Priene weist, Nr. 64); Priene ehrt seinen Bürger Hegesias, wie es scheint, für Verdienst um die Aufnahme der rhodischen Flotte (Nr. 66).

525. Rhodischer Schiedsspruch zwischen Samos und Priene: Priene behält Karion und Dryussa (Nr. 37/38). ^{bald nach 197? v. Chr.}

526. Schiedsrichter von Priene in Bargylia (Nr. 47, Μητρόδωρος Ἀριστοδήμου = 37,19), Iasos (Nr. 54, Καλλικράτης Ἀπολλωνίου = 37,17; und Nr. 53), Laodikeia (Nr. 59; vor 190, da die Z. 19 erwähnten Ἀντιοχεία nach dem Antiochoskriege wenig wahrscheinlich wären; vermutlich aus demselben Jahre wie Nr. 53, da derselbe γραμματεὺς). ^{c. 197 bis 190? v. Chr.}

527. Krieg der Römer gegen Antiochos. ^{192—189 v. Chr.}

528. Ordnung Kleinasiens durch Manlius. Polyb. XXI 48 cf. Liv. XXXVIII 39. "Οτι κατὰ τὴν Ἀπά- ^{188 v. Chr.}
 μειαν οἱ τε δέκα καὶ Γναῖος (Manlius Volso) ὁ στρατηγὸς τῶν Ῥωμαίων, διακούσαντες πάντων τῶν ἀπηντηκότων,
 τοῖς μὲν περὶ χώρας ἢ χρημάτων ἢ τινος ἐτέρου διαφερομένοις πόλεις ἀπέδωκαν ὁμολογουμένας ἀμφοτέροις,
 ἐν αἷς διακριθῆσονται περὶ τῶν ἀμφισβητούμενων, τὴν δὲ περὶ τῶν ὅλων ἐποίησαντο διάληψιν τοιαύτην. "Οσαι
 5 μὲν τῶν αὐτονόμων πόλεων πρότερον ὑπετέλουν Ἀντιόχῳ φόρον, τότε δὲ διεφύλαξαν τὴν πρὸς Ῥωμαίους πίστιν,
 ταύτας μὲν ἀπέλυσαν τῶν φόρων· ὅσαι δ' Ἀττάλῳ σύνταξιν (Alexanderbrief Nr. 1,4) ἐτέλουν, ταύτας ἐπέταξαν
 τὸν αὐτὸν Εὐμένει διδόναι φόρον. Εἰ δὲ τινες ἀποστᾶσαι τῆς Ῥωμαίων φιλίας Ἀντιόχῳ συνεπολέμουν, ταύτας
 ἐκέλευσαν Εὐμένει διδόναι τοὺς Ἀντιόχῳ διατεταγμένους φόρους. Κολοφωνίους δὲ τοὺς τὸ Νότιον οἰκοῦντας
 καὶ Κυμαίους καὶ Μυλασεῖς (vgl. Nr. 531) ἀφορολογήτους ἀφῆκαν· Κλαζομενίοις δὲ καὶ δωρεὰν προσέθηκαν τὴν
 10 Δρυμοῦσσαν καλουμένην νῆσον· Μιλησίοις δὲ τὴν ἱερὰν χώραν ἀποκατέστησαν, ἧς διὰ τοὺς πολε-
 μίους πρότερον ἐξεχώρησαν — — Χίους δὲ καὶ Σμυρναίους, ἔτι δ' Ἐρυθραίους ἐν τε τοῖς ἄλλοις
 προῆγον, καὶ χώραν προσένειμαν ἧς ἕκαστοι κατὰ τὸ παρὸν ἐπεθύμουν καὶ σφίσι καθήκειν ὑπελάμβανον, ἐντρε-
 πόμενοι τὴν εὐνοίαν καὶ σπουδὴν ἣν παρέσχηντο κατὰ τὸν πόλεμον αὐτοῖς. Ἀπέδωκαν δὲ καὶ Φωκαεῦσι τὸ
 πάτριον πολίτευμα καὶ τὴν χώραν ἣν καὶ πρότερον εἶχον. Μετὰ δὲ ταῦτα Ῥοδίοις ἐχρημάτισαν, διδόντες
 15 Λυκίαν καὶ Καρίας τὰ μέχρι Μαϊάνδρου ποταμοῦ πλην Τελμισσοῦ. Περὶ δὲ τοῦ βασιλέως Εὐμένους καὶ τῶν
 ἀδελφῶν ἐν τε ταῖς πρὸς Ἀντίοχον συνθήκαις τὴν ἐνδεχομένην πρόνοιαν ἐποίησαντο, καὶ τότε τῆς μὲν Εὐρώπης
 αὐτῷ προσέθηκαν usw., τῆς δ' Ἀσίας Φρυγίαν τὴν ἐφ' Ἑλλησπόντου, Φρυγίαν τὴν Μεγάλην, Μυσούς — —,
 Λυκαονίαν, Μιλυάδα, Λυδίαν, Τράλλεις, Ἐφεσον, Τελμισσόν.

529. Manlius Volso und die zehn Gesandten entscheiden im samischen Grenzstreit gegen Priene: [41,4] ^{188 v. Chr.}
 42,4ff. Über seine Bestechlichkeit vgl. die Anklagen des Konsuls Lepidus im Senat Liv. XXXVIII 42:
 M. Fulvium et Cn. Manlium biennium iam, alterum in Europa, alterum in Asia, velut pro Philippo atque
 Antiocho substitutos regnare — —. Vagari eos cum belli terrore per nationes, quibus bellum indictum non
 5 sit, pacem pretio venditantis.

530. Getreidegesetz von Samos: Wiegand und v. Wilamowitz *S.B. Berl. Ak.* 1904, 918, Z. 23. Ἐκεῖνοι ^{Anfang des II. Jahrh. v. Chr.}
 δὲ ἀγοραζέτωσαν σῖτον τὸν ἀπὸ τῆς εἰκοστῆς ἀπομετρούμενον τῆς ἐξ Ἀναίων, διδόντες τῇ θεῷ τιμὴν μὴ
 ἐλάσσονα ἢς πρότερον ὁ δῆμος τέταχεν. Z. 31 Ἐκεῖνος δὲ ἀγοραζέτω τὸν σῖτον ἐκ τῆς Ἀναειπίδος χώρας
 ὃν τρόπον ἂν νομίζῃ λυσιτελέστατα καταστήσειν τῇ πόλει, ἐὰμ μὴ ποθεν ἄλλοθεν λυσιτελέστερον φαίνεται τῷ
 5 δῆμῳ σιτωνεῖν.

531. Streit mit Magnesia a. M. um das Grenzgebiet, Schiedsspruch von Mylasa. ^{Nach 188 v. Chr.}

Quader, gefunden an der Südwestecke der Agora von Magnesia (vergl. A 25). Es ist der mittlere Stein einer von allen vier Seiten beschriebenen Stele, der oben und unten Anschlußfläche zeigt. Der obere Stein wird das obere Profil und weniger Schriftfläche als der mittlere enthalten haben. Schrift „gleichzeitig oder wenig später als die Wandinschriften der ersten Periode“, die 207 v. Chr. anfängt; also jedenfalls nicht lange nach dem Antiochoskriege. Kern *IMagn.* 93 (Dittenberger *Syll.*² 928; vgl. Wilhelm *Österr. Jahresh.* VI 1903, 11, A. 2; Holleaux *Rev. des ét. anc.* V 1903, 221). Original in Magnesia geblieben; Abklatsche habe ich eingesehen und daraus einzelnes nachgetragen.

καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ παρὰ δήμου καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου συμμάχου τε ἡμετέρου κατὰ πρόσωπον λόγους ἐποίησαντο, καὶ περὶ ὧν Πριηνεῖς πρεσβεύται ¹⁰.]νης (2 Namen) ἄνδρες καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ φίλοι παρὰ δήμου καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου(?) σ[υ]μμάχου τε ἡμετέρου κατὰ πρόσωπον λόγους ἐποίησαντο περὶ ἧς ¹²χώρας ἐξεχώρησαν Μάγνητες καὶ τὴν κατοχὴν ταύτης τῆς χώρας ἐξεχώρησαν ¹³δήμῳ Πριηνέων κατὰ τὸ τῆς συγκλήτου δόγμα ὅπως κριτήριον δοθῇ· περὶ τοῦ[του τοῦ] ¹⁴πράγματος οὕτως ἔδοξεν· ὅπως Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς δ[ήμον] ἐ[¹⁵λε(ύ)θερον κριτὴν δῶι, ὅς ἂν ἐν αὐτοῖς ὁμόλογος γενηθῇ· ἐὰν δὲ ἐν αὐτοῖς ὁμόλογος [μὴ γίνῃ] ¹⁶ται, ὅπως Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς δῆμον ἐλεύθερον κριτὴν δῶι ¹⁷εἰς τούτους τοὺς λόγους οὕτως καθὼς ἂν αὐτῷ ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων [πίστε] ¹⁸ως τε τῆς ἰδίας φαίνεται· — ἔδοξεν· — ὅς κρινεῖ Μάγνησιν καὶ Πριηνεῦσιν περὶ ταύ[της τῆς] ¹⁹χώρας τῆς παρὰ Πριηνέων ἀποκεκριμένης οὔσης, ἐξ ἧς χώρας Μάγνητες [εἰ] ²⁰τοὺς ἔφασαν ἐκκεχωρηκέναι, ὁπότερον ἂν τούτων δήμων εὐρίσκηται ταύτην ²¹χώραν εἰσχηκέναι, ὅτε εἰς τὴν φιλίαν τοῦ δήμου τοῦ Ῥωμαίων παρεγένετο, ταύτην ²²τὴν χώραν ὅπως αὐτῷ προσκρίνη ὁρία τε στήσῃ· — ἔδοξεν· — ὡσαύτως περὶ ὧν οἱ αὐτοὶ Πρι²³ηνεῖς πρεσβεύται κατὰ πρόσωπον πρὸς Μάγνητας πρεσβεύτας λόγους ἐποίησαν ²⁴το περὶ ἀδικημάτων ἃ αὐτοῖς Μάγνητες πεποιήκεισαν, περὶ τούτου πράγματος οὕτως ²⁵ἔδοξεν, ὅπως Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς τὸν αὐτὸν δῆμον ²⁶[κρίν]αι κελεύσῃ] ὅς ἂν περὶ χώρας κριτῆς δεδομένος ᾖ, ὅς κρινεῖ ταῦτα ἀδικήματα· εἰ γενο²⁷[νό]τα εἰσὶν ὑπὸ Μάγνητων, ὅσον ἂν καλὸν καὶ δίκαιον φαίνεται διατιμησάσθω, καὶ ὅπως ²⁸[πρὸς] τὸν αὐτὸν δῆμον κριτὴν Μάαρκος Αἰμύλιος Μαάρκου υἱὸς στρατηγὸς περὶ τούτων τῶν ²⁹[πρα]γμάτων γράμματα δῶι, πρὸς ἣν ἂν ἡμέραν ἐκάτεροι παραγίνονται πρὸς ἑκάτερα τὰ κρί³⁰[μα]τα, [καὶ καθ'] ἥ[ν] ἂν ἡμέραν κρίνωσι [. . . ὅ]πως καὶ — — — — —

[Der untere Stein enthielt den Schluß des Senatsbeschlusses, (C) den Beschluß der Mylaser, einen Gerichtshof zu wählen, (D) die Antwort der Mylaser. Es läßt sich nicht bestimmen, ob ein Teil dieser Urkunden auf die dritte Kolumne des oberen Steines übergriff.]

III Dritte Seite.

[Der obere Stein enthielt möglicherweise den Rest des Textes der zunächst für die zweite Kolumne in Betracht kommenden Urkunden, sodann (E) den Anfang der Entscheidung des mylasischen Gerichtshofes. Mittlerer Stein: Fortsetzung der Entscheidung des Gerichtshofs.]

[.]τε καὶ γραφῇ[— — — — — ².
.]ρηματισμῶν ὁμορος — — — — — ³.
.] ἡμῖν τοῦτο ἡδυνήθησα[ν — — — — — ⁴.
. . .] ποιούμενοι μηδὲ οἷς . ε[— — — — — ⁵.]κθέσθαι διὰ τῶν
ἀποφάσεων . . ⁶. α τῶν ἐπιδεικνυμένων τόπων ἐν ⁷[.
.] ἐμπρησθέντων στεγνῶν ἐν τῇ καταδρομῇ ⁸.
.]ον καὶ Διονύσιον οὐ μόνον διὰ τῶν προγεγραμ⁹[μένων . . .] τετευχένα[ι], ἀλλὰ καὶ
ἐκ τῶν ἐχομένων πολλῶι μάλλον ¹⁰[ἀδύνατον ἦν] κατανοεῖν [τὰ ἐμπρησθέν]τα ἐν τῇ Πριηνίδι, διὰ τίνα αἰτίαν
οὔτε ἐφυ¹¹[λάσσετο οὐ]τε διακατέχετο ὑπ' οὐ[δ]ενὸς Πριηνέως, εἴτε καί, ὡς ἐλέγσαν οἱ Πριη¹²[νέων] ἐγδικοί,
Λύσανδρον τίνα Πριηνῆ πεπιστευθῆναι ταῦτα πρότερον ὑπὸ τῶν ¹³[περὶ τὸν Ζ]ηνόδοτον καὶ γενέσθαι κατάδικον
Λύσανδρον ὑπὲρ παρορίας, ὁ περὶ ¹⁴τῆς καταδίκης λόγος ἦν πολὺς καὶ ἰκνούμενος τοῖς Μάγνησιν· τὰ γὰρ
ὀφειλόμ[ε] ¹⁵να κατὰ τὴν καταδίκην τῆς καθηκούσης τετευχέναι ἐξαγωγῆς ἦτοι εἰσπ[ρα] ¹⁶χθείσης τῆς κατα-
δίκης ἢ ἀφέσεως γενομένης ἢ κατ' ἄλλον τινὰ τρόπον λοι¹⁷[πὸν αἰτία], ἦν οὐδαμῶς οἱ τῶν Πριηνέων ἐγδικοί
ἀπέδειξαν, ἐπίμονα δὲ εὐρέ¹⁸[θη] ἐπὶ κ[αὶ] μέχρι τοῦ νῦν χρόνου ὄντα· ἐν οἷς τε καιροῖς ἐλέγτο ἡ καταδίκη γ[ε]-
¹⁹[ρο]νέναι, ὁ Διονύσιος, ὃν ἔφασαν πεπιστευκέναι τῷ Λυσάνδρῳ, ἐπεδείκνυτο ²⁰ἐκ χρηματισμῶν οὐχ ὑπάρχων
ἐν τοῖς τόποις τούτοις, ἀλλ' ὅτε μὲν πρεσβεύων εἰς Ῥώ²¹μην ὑπὲρ τῆς πατρίδος, ὅτε δὲ φυγαδεύων ὧν εἴπερ
ἡβουλόμεθα μηδὲ μνημονεύειν, ²²ἱκανὸς ἦν λόγος ὁ κατὰ τὸν ἐμπρησμὸν καὶ ἡ τῶν κτηνῶν ἀρπαγὴ γεγενημένη
ἐκ τῶν τό²³πων τούτων καὶ ὑπὸ Πριηνέων ἀναμφίλεκτος γεγενημένη συστήσαι, ὅτι Μάγνητες ²⁴καὶ ταῦτα δια-
κατέχουσιν τε καὶ ἐνέμοντο· τό γε μὴν λεγόμενον ὑπὸ Πριηνέων πρ[ό] ²⁵τερον, εἰ ἦν Σκυλλίων πεπιστευμένος
κτῆσεις ἐν τοῖς τόποις τούτοις ὑπὸ τε Αἰτωλοῦ ²⁶καὶ Θεοδότου Μάγνητος καὶ ἡ παραναγιγνωσκομένη ἐπιστολὴ
οὐθαμῶς ²⁷ἡμῖν συνίσ[τη] ἃ ἐπ[ο]ίησαν οἱ Πριηνεῖς ἦν — — — — —

[Der untere Stein enthielt den Schluß des Spruchs.]

II 10f. Ergänzung scheint zu lang; es war wohl καὶ φίλου ausgelassen.
λύσεως ἦν Dittenberger; aber vor ζ ist der Unterteil eines Λ oder Α zu sehen.

III 16/17 λοι¹⁷. σην Kern, λοι¹⁷[πὸν
19 Anfang Ι\ also ν sicher.

IV Vierte Seite.

Der obere Stein enthielt wahrscheinlich die Namen der δικαιολογηθέντων περὶ τῆς χώρας δικαστῶν, dann etwa (in größeren Buchstaben):

[Ὁ δῆμος νικήσας τὸ δεύτερον Πριηνεῖς τῇ ὑπὲρ τῆς χώρας κρίσει ἐπὶ Μυλασέων δικαστηρίου, ἐγδικησάντων τῶν ὑπογεγραμμένων ἐγδίκων καὶ ε (Mittlerer Stein) τῇ πατρίδι καὶ Ἀρτέμιδι Λευκοφρυγῇ].

Ἡρέθησαν ἔγδικοι· Διονύσιος Διονυσίου τοῦ Σωσικράτου Πυθόδωρος Δημοκράτου Πausanίας Εὐφύμου Πρωτίων Ἀνδροτίμου Πυρυνίδης Πρυτάνιδος Ἐπίκουρος Ἀλκίνου Ἀρτεμίδωρος Αἰσχρωνος Ἀλέξανδρος Ἀριστοκράτου Ἀπολλόδωρος Λεοντέως Ἀριστοκράτης Ἀνδρωνος Διονύσιος Ἐπικράτου Βα[κ]χύλος Θεοφί[λου].

[Der untere Stein kann noch mehr ἔγδικοι genannt haben, obwohl es schon gerade 12 sind, es folgten die Namen der δικαστοφυλακήσαντες ἄνδρες (I 23).]

IV Anf. erg. *Wil.* nach I 26 ff. Diesem Streit war ein älterer vorausgegangen (126), der vor die römische Zeit fallen könnte. Da aber eine Zeitlang zwischen Magnesia und Priene Freundschaft war (s. Nr. 516), so muß wohl zwischen dem milesisch-magnetischen Friedensschlusse und diesem Prozesse vor dem römischen Prätor eine Reihe von Jahren verstrichen sein. In die Zeit der römischen Provinz Asien hinabzugehen, in der Magnesia mit Priene nachweislich im Hader lag (Nr. 121, 31, 124, 6), hindert uns Kerns Urteil über die Schrift, die den Wandinschriften der ersten Periode (von 207 v. Chr.) gleichzeitig oder wenig später sei. Aber der Handel mit Samos zeigt zur genüge, daß diese Streitigkeiten immer wieder auflebten.

532. Inschrift aus Tralles, in guten Zügen des II. Jahrh. (Anfang), mit starken Apices, Α Ξ Ρ Σ. Ohne Umschrift oder sonstige Angaben in Zeichnung herausgegeben von Mich. Pappakonstantinu Αἱ Τράλλεις 1895, nr. 149 Tafel 15. Von der kleinasiatischen Kommission in Wien erhielt ich durch gütige Vermittlung von J. Oehler eine Bause der Abschrift von Kubitschek, gefertigt 1893, und einen Abklatsch.

— υ υ — υ υ — υ υ — υ υ — υ υ — υ
 [— υ υ — υ υ — — υ υ — ς στάδια
 — υ υ — υ υ — υ υ — υ υ ν ἤλασεν ἵππου[ς]
 [— υ υ — υ υ — — ἔλα]χεν γεράων
 [— υ υ — υ υ — υ υ — υ υ ἄ]στου Πριήνης
 — υ υ — υ υ — — υ υ — στεφάνους
 — υ υ — υ υ — υ υ — υ υ — χος ἔθεντο
 — υ υ — υ υ — — υ υ — ξεν ὄχον
 — υ υ — υ υ — υ υ — υ υ οὐκ ἀγέραςτος
 [— υ υ — υ υ — — υ ἀε]θλοφόρος.

5

10

um 180 v. Chr.

533. Korkyra, Bronzestele, oft herausgegeben, zuletzt von Dittenberger *IG IX 1*, 687. Schriftformen Α Θ, Ε und Ε Π, Ξ und Σ. Ἦδοξε ταῖ ἀλῖαι· προξένους εἶμεν τὰς πόλιος ³τῶν Κορκυραίων Λυκίσκον ⁴καὶ Ἐχεσθένη Δημοπεΐ⁵θους Πριηνῖς (sic!)· ὑπάρχειν τε ⁶αὐτοῖς καὶ ἐκγόνοις γὰς ⁷καὶ οἰκίας ἔγκτασιν καὶ ⁸τά ἄλλα τίμια ὅσα καὶ ⁹τοῖς ἄλλοις προξένοις ¹⁰καὶ εὐεργέταις ὑπάρχον¹¹[τι π]αρά Κορκυραίοις· τὰν ¹²[δὲ προξεν]ίαν ἐκγράψαν¹³[τας ἐς χάλκωμα ἀνα]θέ¹⁴μεν — —. Zeit nach Dittenberger nahe an 182 v. Chr.

534. Priene, Magnesia und Rhodos? Möglicherweise bezieht sich auf die Einmischung der Rhodier in die Angelegenheiten von Priene und Magnesia das kleine Fragment aus Rhodos *Ath. Mitt.* XXI 1896, 39f., 6b (Kern *IMagn.* S. XIII zu Nr. L).

— — — χθω ἐναν[τι — — — ² — — —] ἐμ Ματ[υνησίαι — — — ³ — — —] ἐμ Πριήνηνι τὸμ [μὴ ποιήσαντά τι τούτων ⁴ — — — ἢ τῶν στρα]τηγῶν ἢ τῶ[ν — — —, Ζημιούσθαι ⁵ — — — δραχμαῖς] ἱεραῖς πεντ — 5
 — — — ⁶ — — — καὶ ἐπὶ τὸ ἀρχ[εῖον — — —] ⁷ — — — ἀποτ[ε]ρισάτω τὸ — — — —

In Fragment a, das vielleicht vorausging, liest man:

— — — — δει [— — — — — ² — — — δ]ὲ καὶ τὴν Διο[ν — — — — ³ — — — imperativ auf
]ω δὲ καὶ ταῦτ[α — — — — — ⁴ — — —]μὲν οἱ τοὺς δῆμο[υς (oder δημο[σίους) — ⁵ — — —]α
 τούτων γίνεσθαι[— — — — — ⁶ — — — τὴν ἀπ]οδημίαν· ἐὰν δ[έ τις — — — — ⁷ — — — πρὸ?] τοῦ 10
 τελεσθῆναι τὴν [ἐορτήν? — — — ⁸ — — — τὸν] στρατηγῆσοντα καὶ Διον[υσ — — — — ⁹ — — — ἐξέστω] τοῖς στρατηγοῖς
 τοῦ[τον — — — — — ¹⁰ — — — ἐὰν δέ τις τούτ]ων μὴ ἱκα[νὸς ἦι — — — — —

Darauf kann die Strafbestimmung in b gefolgt sein. Den Sinn dieser Bruchstücke könnte nur der Nachweis einer Parallelurkunde erhellen.

535. Brief des Königs Eumenes von Pergamon als Antwort auf einen Beschluß des ionischen Bundes, um 165 v. Chr. Gefunden in Milet. Dittenberger *Orient.* 763 nach Abschrift von Wiegand.

Βασιλεὺς Εὐμένης Ἰώνων τῷ κοινῷ χαίρειν. ²Τῶν παρ' ὑμῶν πρεσβευτῶν Μενεκλ[η]ς [μέ]ν ³οὐ συνέ-
μειξέ μοι, Εἰρηνίας δὲ καὶ Ἀρχέλα[ο]ς ⁴ἀπαντήσαντες ἐν Δήλῳ ἀπέδωκαν ⁵ψήφισμα καλὸν καὶ φιλόφρωνον,
ἐν ᾧ ⁶καταρξάμενοι διότι τὰς καλλίστας ἀπὸ τ[ῆ]ς ⁷ἀρχῆς ἐλόμενος πράξεις καὶ κοινὸν ἀναδείξας ⁸ἑμαυτὸν
εὐεργέτην τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς μὲν ⁹καὶ μεγάλους ἀγῶνας ὑπέστην πρὸς τοῦ[ς] ¹⁰βαρβάρους, ἅπασαν σπουδὴν
καὶ πρόνοιαν ποιού[με]ν¹¹ος, ὅπως οἱ τὰς Ἑλληνίδας κατοικοῦντες πόλ[εις] ¹²διὰ παντὸς ἐν εἰρήνῃ καὶ τῇ βελ-
τίστῃ καταστάσ[ει] ¹³ὑπάρχωσιν, ἀντικαταλασσόμενος [δὲ] πρὸς] τ[ὸν] ¹⁴ἐπ[α]κολουθ]οῦντα κίνδυνον κ[αὶ] — —
¹⁵. προε[λ]όμενος ἐν τ[ο]ῖς πρὸς τὸ κοινὸν ἀκολου¹⁶θως τῇ τοῦ πατρὸς προ[α]ίρεσει ἐν πολ[λ]οῖς φανεράς
¹⁷πεποιήμαι τὰς ὑπὲρ τούτων ἀποδείξεις κοινῇ τε ¹⁸καὶ κατ' ἰδίαν πρὸς ἐκάστην τῶν πόλεων εὐνοϊκῶς ¹⁹δια-
κείμενος καὶ πολλὰ τῶν πρὸς ἐπιφάνειαν ²⁰καὶ δόξαν ἀνηκόντων συνκατασκευάζων ²¹ἐκάστη· ἅπερ διὰ τῶν
ἔργων τὴν ἐμὴν τε φιλοδο²²ξίαν [ἔδειξε]ν καὶ τὴν εὐχαριστίαν τοῦ κοινοῦ· ²³διόπερ [ἔδοξε]ν ὑμῖν, ὅπως αἰεὶ
φαίνεσθε τὰς ²⁴καταξίας τιμὰς τοῖς εὐεργέταις ἀπονέ²⁵μοντες, στεφανῶσαι ἡμᾶς χρυσῶ[ι] στεφά²⁶νῳ ἀριστείῳ,
στήσαι δὲ εἰκόνα χρυσῇν ἐν ᾧ ἄμ ²⁷βούλωμαι τόπῳ τῆς Ἰωνίας, ἀναγγεῖλαι τε τὰς τιμὰς ²⁸ἐν τε τοῖς ὑφ'
[ὑ]μῶν συντελουμένοις ἀγῶσιν ²⁹καὶ κατὰ τὰς πόλεις ἐν τοῖς τιθεμένοις ἐκάστη ³⁰[ἀγῶσιν· πεμφθῆναι δὲ] παρὰ
το[ῦ] κοινοῦ [πρεσβευτὰς . . . ³¹.]μεν [· τ]οὺς ἀναγκαίους ε . ρ ³²τὰ πράγματα κατὰ λόγον
παρακαλεῖν [τ]ε ἐμὲ θεωροῦντα] ³³τὴν εὐχαριστίαν τοῦ πλήθους τὴν κ[α]θήκουσαν πρό[ς] ³⁴νοίαν ποιεῖσθαι, δι' ᾧ
τὸ κοινὸν τῶν Ἰώνων ἐπαυξηθῇ³⁵σεται τε καὶ διὰ παντὸς ἐν τῇ ἀρί[σ]τῃ καταστάσει ὑπάρ[ξ]ει· οὕτω γὰρ καὶ
μετὰ ταῦτα μεταν[.] τῶν] ³⁷εἰς τιμὴν καὶ δόξαν ἀνηκόντων.

[Ἀκολουθῶς δὲ καὶ] ³⁸τοῖς κατακεχωρισμένοις καὶ οἱ π[ρ]εσβευταὶ μετὰ πλεί³⁹ονος σπουδῆς διελέχθησαν ἐξη-
γο[ύ]μενοι σύμπαν⁴⁰τος τοῦ πλήθους πρὸς ἡμᾶς ἐκτενε[σ]τάτην τε καὶ] ⁴¹εἰλικρινῇ τὴν εὐνοίαν.

Τὰ τε τίμια φιλοφρόνως ἀποδέ⁴²χομαι καὶ οὐδέποτ' ἔλλειποιῶς κατὰ [γ]ε τὴν ἐμὴν] ⁴³δύναμιν εἰς τὸ περι-
ποιεῖν αἰεὶ τι καὶ κ[οι]νῇ ἅπασιν] ⁴⁴καὶ κατὰ πόλιν ἐκάστοις τῶν πρὸς [τιμὴν καὶ δό⁴⁵ξαν ἀν]ηκόντων πειράσσομαι
καὶ νῦν τῆς ⁴⁶τοιαύτης προθέσεως μὴ ἀφίστασθαι. Γίνοι⁴⁷το δὲ τῇ βουλήσει μου καὶ τὰ πράγματα ⁴⁸συνεξα-
κολουθεῖν· οὕτω γὰρ ὁμολογοῦμε⁴⁹νην λήψεσθε μάλλον δι' αὐτῶν τῶν ἔργων ⁵⁰τῆς ἐμῆς προαιρέσεως τὴν ἀπό-
δειξιν. ⁵¹Ὅπως δὲ καὶ εἰς τὸ λοιπὸν ἐν τῇ πανηγύρει ⁵²τῶν Πανιωνίων ἡμέραν ἐπώνυμον ἄγοντες ⁵³ἡμῖν
ἐπιφανέστερον τὴν ὅλην ἐορτὴν συν⁵⁴τελήτε, προσόδους ὑμῖν τὰς ἱκανὰς ἀνα⁵⁵[τίθημι], ἀφ' ᾧ ἐξετε τὴν καθή-
κουσαν ἡμῖν ⁵⁶[ἀποδιδό]ναι μνήμην. Τὸν δὲ χρυσὸν ἀνδρι⁵⁷[άντα ποιή]σω μὲν ἐγὼ προαιρούμενος ἀδα⁵⁸[πάνως
. . . .]εοσ . . . αἰ ν . . . αἰ τῷ [κοινῷ]· ⁵⁹ἀνατεθῆναι δ' αὐτ[ὸν] βούλωμαι ἐν τῷ ἐψη⁶⁰φισμένῳ ἡμῖν ὑπὸ Μιλη-
σί[ων] τε[μ]ένει· [δ] ⁶¹τε γὰρ ἐν ταύτῃ (τῇ) πόλει συντελοῦντες ⁶²τὴν πανηγυρίαν ἐψήφισθε τὴν τιμὴν ἡμῖν,
⁶³τῆς πόλεως μόνης τῶν Ἰάδων μέχρι τοῦ ⁶⁴παρόντος τέμενος ἀναδεδειχοῖας ἡμῖν ⁶⁵καὶ συγγενοῦς κρινομένης
διὰ Κυζικηνούς, ⁶⁶ἐνδοξα δὲ πολλὰ καὶ ἄξια μνήμης ὑπὲρ τῶν ⁶⁷Ἰώνων πεπραχυίας, οἰκειοτάτην ἐλογιζόμην ⁶⁸τὴν
ἀνάθεσιν ἔσεσθαι ἐν ταύτῃ· τὰ δὲ κατὰ ⁶⁹μέρος ὑπὲρ τῆς ἐμῆς εὐνοίας κοινῇ τε ⁷⁰πρὸς πάντας ὑμᾶς καὶ
καθ' ἐκάστην πόλιν ⁷¹ἀκηκοότες οἱ πρεσβευταὶ δηλώσουσιν ⁷²ὑμῖν. Ἐρρωσθε.

Z. 2—37 gibt den Inhalt des Beschlusses der Ionier, 37—41 die hinzugefügten Erklärungen der ionischen Gesandten wieder;
41—72 die Antwort des Königs, mit besonderem Bezug auf Milet. 58 Ende erg. Wl. Die anderen Ergänzungen von
Dittenb. und Wiegand.

536. Beschluß der Ionier für Apollodotos. Grabinschrift Erythrai. Fontrier *Rev. ét. anc.* V 1903, 231 f., 1. Zeit wohl noch
Ἀπολλόδοτος Παρμένοντος χαῖρε. ²Ἐδοξεν τῷ κοινῷ τῶν Ἰώνων· ἐπειδὴ τῶν θεωρο[δ]ο³κούντων ΕΝΟΙΣ Ἀπολλό-
δοτος Παρμένοντος ὑπολέ⁴λοιπεν τάχιον, καλῶς δ' ἔχον ἐστὶν προνοηθῆναι τῆς κη⁵δεῖας αὐτοῦ, δεδόχθαι τοῖς
Ἰωσιν· στεφανῶσαι αὐτὸν ⁶χρυσῶι στεφάνῳ καὶ ἀπαντῆσαι ἐπὶ τὴν ἐκφορὰν αὐ⁷τοῦ· τῆς δὲ ἐπιμελείας τοῦ
στεφάνου καὶ κατα⁸σκευῆς προνοηθῆναι τὸν βασιλέα Διονύσιον Ἀν⁹θῶως, ἐπειδὴ τὴν εἰς ταῦτα δαπάνην ἐπήγ-
γελ¹⁰ται αὐτὸς ἐκ τῶν ἰδίων ποιήσεσθαι.

3 Ἐρυθραίοις? Wl.

Für den βασιλεὺς Ἰώνων vergleicht Fontrier *Rev. ét. anc.* V 1903, 232 Anm. die Inschrift von Phokaia *Bull. hell.* XVII, 1893,
34 f. (Dittenberger *Orient.* 489). Ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ²τίτον Φλαοῦιον Οὐάρον ³Καλουησιανόν Στρατο⁴νείκου υἱὸν Κυρεῖνα
Ἐρ⁵μοκράτη, ἐπαρχον τε⁶χνειτῶν ἐν Ῥώμῃ δῖς, ἔ⁷παρχον σπείρης Βοσπο⁸ριανῆς πρώτης, χειλῖαρχον λεγυῖνος [ι]β⁹ κερα¹⁰νοφόρου,
ἀρχιερέα Ἀσι¹¹ας ναοῦ τοῦ ἐν Ἐφέ¹²σῳ, πρύταν[ιν], στεφα¹³νηφόρον καὶ ἱερέα τῆς ¹⁴Μασσαλίας δῖς, ἀγ¹⁵ωθέτην, βασιλέα ¹⁶Ἰώνων,
ἀναθέντων ¹⁷τὰς τιμὰς τῶν τε ¹⁸οἰκείων καὶ τῶν ἀ¹⁹πελευθέρων.

Th. Reinach bemerkt dazu *Bull. hell.* a. a. O. S. 36 f., daß wir seine Frau Φλαοῦια Μόσχου θυγάτηρ Ἄμμιον, mit fast denselben
Ehren begabt, schon aus dem Beschluß der Τευθαδῶν φυλῇ von Phokaia *CIG* 3415 kennen. Nach Dittenberger gehörte der
βασιλεὺς Ἰώνων nicht einer einzelnen Stadt, sondern dem ganzen κοινόν.

- vor c. 155 v. Chr. **537.** Mosehion ist eine Reihe von Jahren vor dem Orophernes-Kriege für Priene in gemeinnütziger Weise tätig. Gymnasion, Alexandreion. (Nr. 108,¹⁴⁻¹¹⁷). Vgl. die Inschrift für Athenopolis, seinen Bruder (Nr. 107).
- c. 155 v. Chr. **538.** Ariarathes von Kappadokien im Bunde mit Attalos II. von Pergamon gegen Priene. Polyb. XXXIII 6. "Ὅτι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους καὶ Πριηνεῖς ἐνέπεσον παραλόγῳ συμφορᾷ. Δεξάμενοι γὰρ παρ' Ὀροφέρνηους, ὅτ' ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς, ἐν παραθήκῃ τετρακόσια τάλαντα, ἀπητοῦντο κατὰ τοὺς ἐξῆς χρόνους ὑπ' Ἀριαράθου, ὅτε μετέλαβε τῆς ἀρχῆς. Οἱ μὲν οὖν Πριηνεῖς, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, ὀρθῶς ἴσταντο, φάσκοντες μηδενὶ προήσεσθαι τὰ χρήματα ζώντος Ὀροφέρνηους, πλὴν αὐτῷ τῷ παραθεμένῳ· ὁ δ' Ἀριαράθης πολλοῖς ἐδόκει παραπίπτειν τοῦ 5 καθήκοντος, ἀπαιτῶν τὴν ἀλλοτρίαν παραθήκην. Οὐ μὴν ἀλλ' ἕως μὲν τούτου τάχ' ἂν τις ἔχοι συγγνώμην αὐτῷ καταπειράζοντι, τῷ δοκεῖν τῆς ἐκείνου βασιλείας εἶναι τὰ χρήματα· τὸ δὲ καὶ πορρωτέρω προβαίνειν ὀργῆς καὶ φιλοτιμίας οὐδαμῶς ἐδόκει γενέσθαι κατὰ λόγον. Κατὰ δὲ τοὺς νῦν λεγομένους καιροὺς ἐπαποστείλας ἐλεηλάτει τὴν χώραν τῶν Πριηνέων, συνεργοῦντος Ἀττάλου καὶ παροξύνοντος αὐτὸν διὰ τὴν ἰδίαν διαφορὰν ἣν εἶχε πρὸς τοὺς Πριηνεῖς. Πολλῶν δὲ καὶ σωμάτων καὶ θρεμμάτων ἀπολομένων καὶ πρὸς τῇ πόλει πτωμάτων 10 γενομένων, ἀμύνασθαι μὲν οὐχ οἰοί τ' ἦσαν οἱ Πριηνεῖς, ἐπρέσβευον δὲ καὶ πρὸς Ῥοδίους, μετὰ δὲ ταῦτα ἐπὶ Ῥωμαίους κατέφυγον. (Größere Lücke) ὁ δὲ οὐ προσεῖχε τοῖς λεγομένοις. καὶ Πριηνεῖς μὲν μεγάλας ἔχοντες ἐλπίδας ἐπὶ τῷ πλήθει τῶν χρημάτων τοῖς ἐναντίοις ἐνεκύρησαν· τῷ μὲν γὰρ Ὀροφέρνηι τὴν παραθήκην ἀπέδωκαν, ὑπὸ δὲ τοῦ βασιλέως Ἀριαράθου ἰκαναῖς τισι βλάβαις περιέπεσον ἀδίκως διὰ τὴν παραθήκην.
- Diodor. XXXI 32. (Ὀροφέρνης) ἀθροίσας δὲ χρημάτων πλήθος τετρακόσια τάλαντα παρέθετο Πριηνεῦσι 15 πρὸς τὰ τῆς Τύχης παράλογα· ἅπερ ὕστερον ἀπέδωκαν.
- Der Senat weist die Könige Attalos und Ariarathes an, von Priene abzulassen (Nr. 39).
- Vgl. B. Niese bei Pauly-Wissowa II 818 Ariarathes V; *Geschichte* III 248ff. Er regierte c. 163—130. Orophernes sein älterer Bruder und Widersacher, in Ionien (vielleicht in Priene nach Niese) erzogen. 157 vertrieb Orophernes den Ariarathes; Rom teilte Kappadokien zwischen beide Brüder. Attalos II., Schwager des Ariarathes, führte ihn in sein Land zurück. Ariarathes vertrieb nun den Orophernes und ging gegen Priene vor, wo dieser sein Geld deponiert hatte (um 155, jedenfalls vor 152 nach Niese).
- Vom Orophernes-Kriege handelt die sehr zerstörte Quader Nr. 108,^{137ff.} Mosehion von Priene Gesandter zu Demetrios I. von Syrien (gestorben 150), der für Orophernes eintrat.
- Geldgeschenke des Orophernes durch Fund eines Tetradrachmon im Athenatempel erwiesen. Die Annahme, daß diese Münzen in Priene geprägt seien (*Cat. Brit. Mus. Galatia* etc. S. XXIX) wird nach Dressel durch nichts bestätigt.
- nicht vor 150 v. Chr. **539.** Gesandtschaften des Mosehion zu Demetrios II. (seit 150), zu Ptolemaios und nach Petra Nr. 108,¹⁵⁵⁻¹⁷⁴.
- um 150 v. Chr. **540.** Inschrift von Samothrake, ans Cyriacus. Codex Vaticanus Lat. 5250 f. 20. „Ad alium lapidem.“ Nach gütiger Mitteilung von E. Ziebarth.
- Θεωροὶ παραγεγόμενοι· ²Πριηνεῖς· ³Φίλιος Θρασ[υ]βούλου, ⁴Βασιλείδης Ἀπολλοδώρου ⁵τοῦ Ποσιδωνίου. Σάμιοι· (vier Namen).
- Ἀγορανομούντος Ἀπολλοδώρου τοῦ Πυθαράτου. 5
- ³ Θρασ[υ]βούλου ⁴ Sohn des aus dem Rhodierschiedsspruch bekannten Ἀπολλόδωρος Ποσειδωνίου (37,16). Die Inschrift dürfte also nicht weit von der Mitte des II. Jahrh. v. Chr. anzusetzen sein.
- Andere Theorenlisten aus Samothrake: *Unters. Samothr.* II 96f. (II. Jahrh. v. Chr. nach Friedrich). I. Kol.: Πριηνέων· ²Μοσχίων Ἀναξίλου, ³Φιλέας Κράτητος. IV. Kol.: Παρὰ βασιλέως Ἀττάλου· Μάνδρων, Ἀπολλότιμος und Conze *Reisen* 65 (jetzt im Louvre) aus derselben Zeit: Πριηνεύς· ²Παρμενίων Παρμενίω[νος].
- 150—100? v. Chr. **541.** Samothrakischer Beschluß für den epischen Dichter Herodes aus Priene; Beschlüsse von Priene für Samothrake (Nr. 68—70).
- um 136? v. Chr. **542.** Theben an der Mykale ist noch milesisch (Nr. 364).
- vor 135 v. Chr. **543.** Senatsbeschluß über Priene und Samos: Bestätigung des rhodischen Spruches, Aufhebung der entgegenstehenden Verfügungen des Manlius Volso (Nr. 40).
- 135 v. Chr. **544.** Neuer Senatsbeschluß über denselben Gegenstand im gleichen Sinne (Nr. 46).
- Einer der prienischen Gesandten war auch Richter in einer äolischen Stadt (Nr. 60 Ζηνόδοτος Ἀρτέμωνος, herzustellen Nr. 41,s).
- 135—133 v. Chr. Anthesterion **545.** Berichte der prienischen Grenzkommission aus drei Jahren: Wiederherstellung der rhodischen Grenze gegen Samos.
- 133 v. Chr. **546.** Tod des Attalos; sein Reich fällt an Rom. Aufstand des Aristonikos.

III VON DER EINRICHTUNG DER RÖMISCHEN PROVINZ ASIEN BIS ZUM ENDE DER GRIECHISCHEN STADT PRIENE

547. Marcus Perperna siegt über Aristonikos. Festgesandtschaft der Priener nach Pergamon, an der Auf. 129 v. Chr. Moschion und Herodes teilnehmen (Nr. 108,^{223 ff.}, 109,^{91 ff.}).

548. Zwei Gesandtschaften des Herodes von Priene an König Ariarathes VI Epiphanes Philopator, nach 129 v. Chr. durch mehrere Jahre getrennt. Aus den Geschenken des Königs dürfte die Nordhalle des Marktes erbaut sein (Nr. 204 mit Nachtr.), an deren Wand die Beschlüsse für Athenopolis, Moschion und Herodes (Nr. 107—109) angebracht sind (Nr. 109,^{103—175}).

549. Boëdromion. (Ἐπὶ Ἀπολλοδώρου.) Beschluß der Ionier für den Priester des Königs Nikomedes II. 128 v. Chr. Epiphanes von Bithynien, mit besonderer Nennung der Römer (Nr. 55).

550. Heilmittel. Plinius *n. h.* XXVI 59—61. Scamonium quoque dissolutione stomachi bilem detrahit, alvom solvit, praeterquam si adiciantur aloës drachmae duae obolis eius duobus. Est autem sucus herbae ab radice ramosae pinguibus foliis, triangulis, albis, radice crassa, madida, nausiosa. Nascitur pingui et albo solo. Radix circa canis ortum excavatur, ut in ipsam confluat sucus qui sole siccatus digeritur in 5 pastillos. Siccatur et ipsa vel cortex. Laudatur natione Colophonium, Mysium, Prienense, specie autem nitidum et quam simillimum taurino glutini, fungosum tenuissimis fistulis, cito liquescens, virus redolens, cumminosum, linguae tactu latescens, quam levissimum, cum diluatur albescens etc.

Zahn *Priene* 430 weist die zugehörigen Medizingefäße nach, deren Stempel das Staatswappen und die Namen von Stephanephoren tragen. Die Stephanephoren kennen wir zum Teil aus der Zeit von c. 130 bis nach 84 v. Chr.; s. oben Nr. 356.

551. Prienische Gesandtschaft an Seleukos, Sohn des Königs Antiochos V., Enkel des Demetrios II. vor 96 v. Chr. als Kronprinz (Nr. 121), der 96 v. Chr. als Seleukos VI. Epiphanes Nikator zur Regierung kam.

Für die in derselben Urkunde erwähnten römischen Statthalter und prienischen Gesandtschaften wäre es sehr wichtig, wenn sie in chronologischer Reihenfolge aufgezählt wären. Leider sind wir für die genannten Personen und Ereignisse auf meist sehr unsichere Vermutungen angewiesen.

552. C. Julius C. f. Caesar Statthalter von Asien. Unter ihm (und vorher?) Prozesse von Priene mit um 96—90 v. Chr. den römischen Steuer- und Salinenpächtern; vielleicht auch noch der Streit mit Milet um den εἰσπλοῦς, bei dem Erythrai (Nr. 111, 121,³⁰), später Sardes (Nr. 120, 121,³⁰) die Schiedsrichterstelle übernehmen. Tätigkeit des Krates (Nr. 111,¹⁻¹³⁴); des Herakleitos (Nr. 117).

nach 90 v. Chr.

553. L. Lucilius L. f. Statthalter von Asien. Erneuerung der milesischen Händel. Kratesurkunde 111,135-151 (die Ehrung des Krates muß mehrere Jahre nach 90 fallen).

Die Vermittlung von Sardes im milesischen Prozeß (120. 121,30) fällt nach der von Erythrai, also vermutlich unter Lucilius.

88 v. Chr.

554. Ausbruch des zweiten mithradatischen Krieges, Ermordung der Italiker.

84 v. Chr.

555. Friede von Dardanos. Einige Jahre nach dem mithradatischen Kriege fällt die Tätigkeit des A. Aemilius S. f. Zosimus (Nr. 112—114).

Graffiti im Gymnasion (Nr. 313) zeigen Namen und Orthographie der ausgehenden republikanischen Zeit (Namensanklänge an Marius, Sulla und M. Antonius).

56—50? v. Chr.

556. Zeit der Verordnung des römischen Statthalters Nr. 106; Nachweis in der Miletpublikation.

41 ff. v. Chr.

557. M. Antonius im Orient. Anaxenor der Kitharode von Magnesia a. M. wird gleich Themistokles über drei Städte gesetzt. Großes dionysisches Fest in Samos (Plut. *Anton.* 56); γενόμενος δὲ ἀπὸ τούτων (Ἀντώνιος) τοῖς μὲν περὶ τὸν Διόνυσον τεχνίταις Πριήνην ἔδωκεν οἰκητήριον (a. a. O. 57; Lüders *Dionys. Künstler* 108. Nachweis von Wiegand).

nach 27 v. Chr.

558. Weihung des Tempels, des Altars und des τρίβασμος, also vermutlich auch des (neuen) Kultbildes an Athena Polias und Augustus (Nr. 157—159 vgl. 222/23). Das neue Kultbild meint Paus. VII 5, 5 ἡσθείης δ' ἂν καὶ τῷ ἐν Ἐρυθραῖς Ἡρακλείῳ καὶ Ἀθηνᾶς τῷ ἐν Πριήνῃ ναῶ, τούτῳ μὲν τοῦ ἀγάλματος ἕνεκα, Ἡρακλείῳ δὲ τῷ ἐν Ἐρυθραῖς κατὰ ἀρχαιότητα. Vgl. Dressel *S.B. Berl. Ak.* 1905, 473f.

um 9 v. Chr.

559. Einführung des asianischen Kalenders (Nr. 105).

9/10-41/42 n. Chr.

560. Archonten- oder Stephanephorenliste? (Nr. 142 II).

Die datierbaren Kaiserinschriften und Münzen sind im folgenden nicht aufgenommen; ihre Einordnung versteht sich von selber.

561. Valer. Max. VII 3 ext. 3 (Zeit des Tiberius). Bias autem, cuius sapientia diuturnior inter homines est quam patria Priene fuit, si quidem haec (d. h. sapientia) etiam nunc spirat, illius (d. h. Prienes) perinde atque extinctae vestigia tantum modo extant, ita aiebat oportere homines in usu amicitiae versari, ut memnissent eam ad gravissimas inimicitias posse converti.

562. Im Romane des Chariton ist von Priene die Rede: ἐν πόλει δὲ μικρᾷ καὶ περιεργίας ἑλληνικῆς πλήρει. Der Stratege von Priene heißt natürlich Βίας. Mithridates, Satrap von Karien, schickt einen Brief nach Milet. Der Bote soll seine Begleiter in Priene zurücklassen und allein als Kundschafter nach Milet gehen. Er kehrt in Priene in einem πανδοκείον ein, wo ihn der Stratege Bias untersucht usw. (Erotici ed. Hirschig p. 458. 459. 468). — Zeit: II., spätestens III. Jahrh. n. Chr. nach W. Schmid in Pauly-Wissowa *RE*. III 2170; für neronische Zeit, sicherlich nicht viel später ist v. Wilamowitz *Griech. Literaturgesch.* 182: „Übrigens verdient (das Buch) auch die Lektüre, mindestens soweit es in Ionien spielt, weil es von dem dortigen Leben Zeugnis gibt: Milet und Priene erscheinen durchaus in dem Verhältnis zueinander, das uns jetzt die Ausgrabungen zeigen.“

563. Münzen des Antoninus Pius und M. Aurel κοινὸν ἰγ' πόλεων.

564. Panionen außerhalb des Panionion gefeiert. Philostr. *vita Apoll.* IV 5. Ἀφικνουμένων δὲ αὐτῷ ἐς τὴν Σμύρναν προσαπήντων μὲν οἱ Ἴωνες, καὶ γὰρ ἔτυχον Πανιώνια θύοντες, ἀναγνοῦς δὲ καὶ ψήφισμα Ἴωνικόν, ἐν ᾧ ἐδέοντο αὐτοῦ κοινωνήσαι σφισι τοῦ ξυλλόγου, καὶ ὀνόματι προστυχῶν ἦκιστα Ἴωνικῷ, Λούκουλλος γὰρ τις ἐπετέγραπτο τῇ γνώμῃ, πέμπει ἐπιστολὴν ἐς τὸ κοινὸν αὐτῶν ἐπίπληξιν ποιούμενος περὶ τοῦ βαρβαρισμοῦ τούτου· καὶ γὰρ δὴ καὶ Φαβρίκιον καὶ τοιοῦτους ἑτέρους ἐν τοῖς ἐψηφισμένοις εὔρεν. Ὡς μὲν οὖν ἐρρωμένως ἐπέπληξε, δηλοῖ ἡ περὶ τούτου ἐπιστολή. 6. Παρελθὼν δὲ ἐπ' ἄλλης ἡμέρας ἐς τοὺς Ἴωνας, τίς,

ἔφη, ὁ κρατὴρ οὗτος; οἱ δὲ ἔφασαν, Πανιώνιος. Ἀρυσάμενος οὖν καὶ σπείσας, ὡ θεοί, εἶπεν, Ἰώνων ἡγεμόνες, δοίητε τῇ καλῇ ἀποικίᾳ ταύτῃ θαλάττῃ ἀσφαλεῖ χρῆσθαι καὶ μηδὲν τῇ γῇ κακὸν ἐξ αὐτῆς προσκυμάσαι μηδ' Αἰγαίωνα σεισίσθονα πινάσαι ποτὲ τὰς πόλεις. Τοιαῦτα ἐπεθείαζε προορών, οἶμαι, τὰ χρόνοις ὕστερον περὶ τε
10 Σμύρναν περὶ τε Μίλητον περὶ τε Χίον καὶ Σάμον καὶ πολλὰς τῶν Ἰάδων ζυμβάντα.

Ephesos prägte Münzen mit Πανιώνιον, Milet mit Πανιώνια Πύθια, Smyrna und Kolophon(?) mit Πανιώνια; vgl. Hicks *Hist. Num.* 494, 498, 505, 510; *Cat. Brit. Mus. Ionia* 16 Anm. Über Phokaia s. Philostr. *v. soph.* II κε', v. Wilamowitz *S.B. Berl. Ak.* 1906, 51.

565. *IG* III 175. Altar in Athen mit dem Relief des zitherspielenden Apollon. Aufschrift: Ἀγαθῇ Τύχῃ. Ἀπόλλωνος Ἀγυιῆς Προστατηρί[ο] Πατρῶου Πυθίου Κλαρίου Πανωνίου.

566. Der Maiandros.

Livius XXXVIII 13 (aus Polyb., Jahr 189). Macander ex arce summa Celaenarum ortus, media nrbe decurrens, per Caras primum, deinde Ionas in maris sinum editur, qui inter Prienen et Miletum est. Daraus Solin. 40, 8. Ex arce huius oppidi (= Celaenarum) Macander amnis caput tollit, qui recurrentibus ripis flexuosus inter Cariam et Ioniam praecipitat in sinum, qui Miletum dividit et Prienam.

5 Strabon XII 577. Ἰδρυται δὲ ἡ Ἀπάμεια ἐπὶ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Μαρσίου ποταμοῦ, καὶ ρεῖ διὰ μέσης τῆς πόλεως ὁ ποταμός, τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τῆς πόλεως (ἀκροπόλεως Kramer) ἔχων· κατενεχθεῖς δ' ἐπὶ τὸ προάστειον σφοδρῶ καὶ κατωφερεῖ τῷ ρεύματι συμβάλλει πρὸς τὸν Μαϊάνδρον, προσειληφότα καὶ ἄλλον ποταμὸν Ὀργάν, δι' ὁμαλοῦ φερόμενον πρᾶον καὶ μαλακόν· ἐντεῦθεν δ' ἤδη γενόμενος [μέγας] Μαϊάνδρος τέως μὲν διὰ τῆς Φρυγίας φέρεται, ἔπειτα διορίζει τὴν Καρίαν καὶ τὴν Λυδίαν κατὰ τὸ Μαϊάνδρου καλούμενον πεδῖον, σκολιὸς ὢν
10 εἰς ὑπερβολήν, ὥστε ἐξ ἐκείνου τὰς σκολιότητας ἀπάσας μαιάνδρους καλεῖσθαι· τελευτῶν δὲ καὶ τὴν Καρίαν αὐτὴν διαρρεῖ τὴν ὑπὸ τῶν Ἰώνων νῦν κατεχομένην καὶ μεταξὺ Μιλήτου καὶ Πριήνης ποιεῖται τὰς ἐκβολὰς. Ἀρχεται δὲ ἀπὸ Κελαινῶν, λόφου τινὸς u. s. w.

Dionys. Perieget. 824. Ἦς διὰ μέσης ⁸²⁵Μαϊάνδρος λιπαρῇσι κατέρχεται εἰς ἄλλα δίναις, ⁸²⁶Μιλήτου τε μεσηγυ καὶ εὐρυχώροιο Πριήνης. Quelle: Strabon.

15 (Zeit des Artemidoros). Strabon XII 578/79. Σχεδὸν δέ τι καὶ πᾶσα εὐσειστός ἐστιν ἡ περὶ τὸν Μαϊάνδρον χώρα, καὶ ὑπόνομος πυρὶ τε καὶ ὕδατι μέχρι τῆς μεσογαίας. Διατέτακε γὰρ ἀπὸ τῶν πεδίων ἀρξαμένη πᾶσα ἡ τοιαύτη κατασκευὴ τῆς χώρας εἰς τὰ Χαρώνια, τό τε ἐν Ἱεραπόλει καὶ τὸ ἐν Ἀχαράκοις τῆς Νυσαίδος καὶ τὸ περὶ Μαγνησίαν καὶ Μυοῦντα· εὐθρυπτός τε γὰρ ἐστιν ἡ γῆ καὶ ψαθυρά, πλήρης τε ἀλμυρίδων καὶ εὐεκπύρωτός ἐστι. Τάχα δὲ καὶ ὁ Μαϊάνδρος διὰ τοῦτο σκολιός, ὅτι πολλὰς μεταπτώσεις λαμβάνει τὸ ρεῖθρον, καὶ πολλὴν
20 χοῦν κατάγων ἄλλοτ' ἄλλω μέρει τῶν αἰγιαλῶν προστίθῃσι· τὸ δὲ πρὸς τὸ πέλαγος βιασάμενος ἐξωθεῖ. Καὶ δὴ καὶ τὴν Πριήνην ἐπὶ θαλάττῃ πρότερον οὖσαν μεσόγαιαν πεποίηκε τετταράκοντα σταδίων προσχώματι. Vgl. 579f., namentlich über den Oberlauf des Maiandros, mit dem zur Beurteilung der vielen Grenzstreitigkeiten wichtigen Vermerk: φασὶ δὲ καὶ δίκας εἶναι τῷ Μαϊάνδρῳ, μεταφέροντι τὰς χώρας, ὅταν περικρουσθῶσιν οἱ ἀγκῶνες, ἀλόντος δὲ τὰς ζημίας ἐκ τῶν πορθμικῶν διαλύεσθαι τελών.

25 Strabon XIV 635. Ἔχει δὲ τέτταρας λιμένας ἡ νῦν (Μιλήτος), ὧν ἓνα καὶ στόλῳ ἱκανόν. — — Πρόκειται δ' ἡ Λάδη νήσος πλησίον καὶ τὰ περὶ τὰς Τραταίας νησία, ὑφόρους ἔχοντα λησταῖς. Ἐξῆς δ' ἐστιν ὁ Λατικὸς κόλπος, ἐν ᾧ Ἡράκλεια ἡ ὑπὸ Λάτμῳ λεγόμενη, πολίχνιον ὑφορμον ἔχον. — 636. — Εἴτα ἀφ' Ἡρακλείας ἐπὶ Πύρραν πολίχνην πλοῦς ἑκατὸν πῶν σταδίων. Μικρὸν δὲ πλεον τὸ ἀπὸ Μιλήτου εἰς Ἡράκλειαν ἐγκολπίζοντι, εὐθυπλοία δ' εἰς Πύρραν ἐκ Μιλήτου τριάκοντα· τοσαύτην ἔχει μακροπορίαν ὁ παρὰ γῆν πλοῦς. — — Ἐκ δὲ Πύρρας ἐπὶ
30 τὴν ἐκβολὴν τοῦ Μαϊάνδρου πενήτηκοντα· τεναγῶδης δ' ὁ τόπος καὶ ἐλώδης· ἀναπλεύσαντι δ' ὑπηρετικοῖς σκάφεσι τριάκοντα σταδίους πόλις Μυοῦς, μία τῶν Ἰάδων τῶν δώδεκα, ἡ νῦν δι' ὀλιγανδρίαν Μιλησίοις συμπεπόλισται. — — Ἐνθεν ἐν σταδίοις τέτταρσι κώμη Καρικὴ Θυμβρία — ὑπέρεται δὲ Μαγνησία ἡ πρὸς Μαϊάνδρῳ. — —

Μετὰ δὲ τὰς ἐκβολὰς τοῦ Μαϊάνδρου ὁ κατὰ Πριήνην ἐστὶν αἰγιαλός· ὑπὲρ αὐτοῦ δ' ἡ Πριήνη καὶ Μυκάλη
35 τὸ ὄρος, εὐθῆρον καὶ εὐδενδρόν. Ἐπείκειται δὲ τῇ Σαμῖα καὶ ποιεῖ πρὸς αὐτὴν ἐπέκεινα τῆς Τρωγιλίου καλουμένης ἄκρας ὅσον ἑπταστάδιον πορθμόν. Folgt Nr. 406 und das Zeugnis des Hipponax von Bias.

Strabon XIV 639. Μετὰ δὲ τὸν Σάμιον πορθμὸν τὸν πρὸς Μυκάλη πλέουσιν εἰς Ἐφεσον ἐν δεξιᾷ ἐστὶν ἡ Ἐφεσίῳ παραλία· μέρος δὲ τι ἔχουσιν αὐτῆς καὶ οἱ Σάμιοι. Πρῶτον δ' ἐστὶν ἐν τῇ παραλίᾳ τὸ Πανιώνιον, τρισὶ σταδίοις ὑπερκείμενον τῆς θαλάττης, ὅπου τὰ Πανιώνια κοινὴ πανήγυρις τῶν Ἰώνων συντελεῖται τῷ Ἑλικωνίῳ Ποσειδῶνι καὶ θυσία· ἱερῶνται δὲ Πριηνεῖς· εἴρηται δὲ περὶ αὐτῶν ἐν τοῖς Πελοποννησιακοῖς (Nr. 461). 40 Εἴτ' Ἀναία πόλις (so Svoronos *Λεῖδν. ἐφ. νομισμ. ἀρχ.* VII 1905, 170 und v. Wilamowitz *S.B. Berl. Ak.* 1906, 45, 1 für das übliche εἴτα Νεάπολις. Im Strabontext stand unabgeteilt EITANEΑΠΟΛΙC), ἡ πρότερον μὲν ἦν Ἐφεσίῳ, νῦν δὲ Σαμίων διαλλαξαμένων πρὸς τὸ Μαραθήσιον, τὸ ἐγγυτέρω πρὸς τὸ ἀπωτέρω· εἴτα Πύγεια πολίχνη.

Daraus schöpft Steph. Byz. Πανιώνιον· τέμενος καὶ πόλις ἐν τῇ παραλίᾳ τῶν Ἐφεσίων καὶ Σαμίων. (Ὁ πολίτης Πανιώνιος, οὐ τὸ οὐδέτερον τὰ Πανιώνια. Ἔστιν οὖν ὡς Βυζάντιον Βυζάντιος, Ἀνακτόριον Ἀνακτόριος. Τὸ κτητικὸν Πανιωνικός.) Das Eingeklammerte ist grammatische Fäselei. Vgl. W. Dittenberger *Hermes* XLI 1906, 161 ff., besonders 164 unten.

Mela I 86. Post Basilicum Ionia aliquot se ambagibus sinuat, et primum a Posideo promunturio flexum inchoans cingit oraculum Apollinis — — Didyme; Miletum — —; urbem Hippin, amnis Maeandri exitum, 45 Latnium montem — —. Dein rursus inflexa cingit urbem Prienen et Gaesi fluminis ostium, moxque ut maiore circuitu ita plura complectitur. Ibi est Panionium sacra regio, et ob id eo nomine adpellata, quod eam communiter Iones colunt. Ibi a fugitivis, ut aiunt, condita (nomen famae adnuit) Phygela. ibi Ephesus.

Plin. *n. h.* II 204. Rursus abstulit (rerum natura) insulas mari iunxitque terris Antissam Lesbo, Zephyrium Halicarnaso, Aethusan Myndo, Dromiseon et Pernen Mileto, Narthecusam Parthenio promunturio (Krim). 50 Hybanda¹⁾ quondam insula Ioniae ducentis nunc a mari abest stadiis, Syrien Ephesus in mediterraneo habet, Derasidas et Sapphonian vicina ei Magnesia.

¹⁾ Diese Angaben beziehen sich auf eine sehr alte Zeit (nach Wil. gehen sie auf Hekataios zurück), vgl. den Fluß Ὑβανδος, den die Milesier und Magneten als Grenze ihrer Peraia festsetzen, wotlurch Myus als milesisch anerkannt wurde (Nr. 519).

Plinius *n. h.* V 113. Amnis Maeander ortus e lacu in monte Aulocrene plurimisque adfusus oppidis et repletus fluminibus crebris, ita sinuosus flexibus ut saepe credatur reverti, Apamenam primum pervagatur regionem, mox Eumeneticam ac dein Hyrgaleticos campos, postremo Cariam, placidus omnisque eos agros 55 fertilissimo rigans limo, ad decumum a Mileto stadium lenis inlabitur mari. Inde mons Latmus, oppida Heraclea, montis eius cognominis, Carice, Myus quod primo condidisse Iones narrantur Athenis profecti, Naulochum, Priene. In ora quae Trogalea appellatur Gessus (Gaesus Detlefsen) amnis. Regio omnibus Ionibus sacra et ideo Panionia appellata; iuxta a fugitivis conditum — Phygela fuit et Marathesium oppidum. Supra haec Magnesia Maeandri cognomine insignis — — antea — — litori adposita Derasidas insulas secum 60 abstulit mari.

Paus. VIII 24, 11. Ὁ γὰρ Μαϊάνδρος διὰ τῆς Φρυγῶν καὶ Καρῶν ἀρουμένης ὅσα ἔτη ῥέων τὴν μεταξὺ Πριήνης καὶ Μιλήτου θάλασσαν ἐν οὐ πολλῷ χρόνῳ πεποίηκεν ἡπειρον.

Paus. VII 2, 10. Πριηνεῖς μὲν δὴ ὑπὸ Ταβάλου τε τοῦ Πέρσου καὶ ὕστερον ὑπὸ Ἰέρωνος ἀνδρὸς ἐπιχωρίου κακωθέντες ἐς τὸ ἔσχατον ὅμως τελοῦσιν ἐς Ἰωνας· Μυοῦντος δὲ οἱ οἰκήτορες ἐπὶ τύχῃ τοιαύτῃ ἐξέλιπον τὴν 65 πόλιν. 11. Κατὰ τὴν Μυουσίαν χώραν θαλάσσης κόλπος ἐσεῖχεν οὐ μέγας· τοῦτον λίμνην ὁ ποταμὸς ἐποίησεν ὁ Μαϊάνδρος, ἀποτεμόμενος τὸν ἔσπλον τῇ ἰλῦϊ· ὡς δὲ ἐνόσησε τὸ ὕδωρ καὶ οὐκέτι ἦν θάλασσα, οἱ κύνωπες ἄπειροι πλῆθος ἐγένοντο ἐκ τῆς λίμνης, ἐς ὃ τοὺς ἀνθρώπους ἠνάγκασαν ἐκλιπεῖν τὴν πόλιν. Ἀπεχώρησαν δὲ ἐς Μίλητον Μυοῦσιοι τά τε ἄλλα ἀγώγιμα καὶ τῶν θεῶν φερόμενοι τὰ ἀγάλματα, καὶ ἦν κατ' ἐμὲ οὐδὲν ἐν Μυοῦντι ὅτι μὴ Διονύσου ναὸς λίθου λευκοῦ.

70

Über Myus s. oben Vitruv Nr. 412,7 und Strabon Nr. 566,20, sowie die Anmerkung S. 214 unten. Vermutlich fällt der Synoikismos mit Milet schon vor 200 v. Chr., als Philipp V. das Land den Magneten schenkte, das er den Milesiern entrissen haben wird. Um 350 v. Chr. prägte Myus noch Münzen (Head *HN.* 505); bald nach 392 führte es gegen Milet Prozeß (Nr. 458).

Ptolemaeus V 2 hat folgende Angaben, die für Priene und Umgegend charakteristisch sind. Καῦστρου ποταμοῦ ἐκβολαί 57° 45' 37° 50' ²Ἐφεσος 57° 40' 37° 40' ³Τρωγίλιον ἄκρον 57° 10' 37° 40' ⁴Μαϊάνδρου ποταμοῦ ἐκβολαί 57° 40' 37° 30' ⁵Μίλητος 58° 37' ⁶Μαγνησία πρὸς Μαϊάνδρῳ ποτ. 58° 30' 37° 50' ⁷Πριήνη 58° 37' 25' ⁸ἡ Μυκάλη ὄρος (μέση ἐποχή) 58° 37' 40'.

Text von C. Müller. Wilberg-Grashof geben für Priene 37° 40'.

567. Zeugnisse für das christliche Priene sind gesammelt *Priene* 475 ff.

568. Hierokles (Zeit des Justinian). 658. Ἐπαρχία Ἀσίας, ὑπὸ ἀνθυπάτου, πόλεις $\overline{\mu\tau}$. 659. Ἐφεσος, vor 535 n. Ἀνέα. Πρίνε (so *T. m. I.*; Πρίναι *O*, Πριήνη *P*). Μαγνησία Μαιάνδρου. Τράλλης usw. 687. Ἐπαρχία Καρίας. — — Μίλητος. Ἡρακλείας Ὀγμοῦ usw.

569. Ende der byzantinischen Herrschaft unter Kaiser Andronikos II. (1282—1328) nach Nikephoros Gregoras *hist. Byzant.* VII 1 (ed. Bonn I 214) bei Kern *IMagn.* p. XXVIII. Οἱ Τοῦρκοι κλήρω διέλαχον πάσαν, ὁπόση τῆς τῶν Ῥωμαίων ἡγεμονίας ἐτύγχανε γῆ κατὰ τὴν Ἀσίαν· κατέσχον οὖν ὁ μὲν Καρμανὸς Ἀλυσούριος τὰ πλείω τῆς μεσογείου Φρυγίας καὶ ἔτι τὰ μέχρι Φιλαδελφείας καὶ τῶν ἔγγιστα πάντων ἀπὸ τῆς περὶ Μαίανδρον τὸν ποταμὸν Ἀντιοχείας· τὰ δ' ἐκείθεν μέχρι Σμύρνης καὶ τῶν ἐντὸς παραλίων τῆς Ἰωνίας ἕτερος, ὄνομα Σαρχάνης· τὰ γὰρ περὶ Μαγνησίαν καὶ Πριήνην καὶ Ἐφεσον φθάσας ὑφείλετο σατράπης ἕτερος, ὄνομα Σασάν. Τὰ δ' ἀπὸ Λυδίας καὶ Αἰολίδος — —

570. Geschichte des modernen Dorfes Kelebesch: A. G. Pulakis Κωνσταντ. ἑλλ. φιλ. σύλλ., εἰκοσιπεντετηρίς, XIII παράρτημα, 488 ff.: στατιστικὴ Κρήνης (Tscheschne) καὶ Ἀνέων.

ANHANG

ANDERE PRIENER, DIE AUSSERHALB PRIENES VORKOMMEN

2. Jahrh. v. Chr.?

571. Milesische Bürgerliste. Sched. 717, 7. Ἀντιφάνης Τεισίου Πριηνεύς (nach E. Ziebarth).

572. Chalke bei Rhodos, Grabstele. Ross *IG ined.* III 294 (*IG* XII 1, 970; *SGDI* 4283). Ἀριστοδίκᾱ Πριανίς, ²θυγάτηρ δὲ Δαμοστράτου, ³χαίρει.

573. Ἀρχέλαος Ἀπολλωνίου ²ἐποίησε Πριηνεύς. Künstlerinschrift des in Bovillae gefundenen Reliefs, das die Apotheose Homers darstellt. Ältere Literatur bei Loewy *I. Griech. Bildh.* 297; dazu v. Wilamowitz *Arch. Anz.* 1903, 119 (*Arch. Ges. Berlin*, Juni 1903); Watzinger *Das Relief des Archelaos von Priene* = LXIII *Winckelmannsprog.* der *Arch. Ges. Berlin* 1903; Sauer *Philologenversammlung Halle* 1903. Beischriften: Οἰκουμένη. Χρόνος. Ἰλιάς. Ὀδύσσεια. Ὅμηρος. Μῦθος. Ἱστορία. Ποίησις. Τραγῳδία. Κωμῳδία. Φύσις. Ἀρετή. Μνήμη. Πίστις. Σοφία. Zeit: unter Philopator nach Watzinger; um 150 v. Chr. nach Sauer; im 1. Jahrh. v. Chr. nach Loewy; andere setzten es erst in die römische Kaiserzeit. Über das Weglassen des ι in τραγῳδοί usw. in Attika s. Meisterhans-Schwyzer *Gramm. att. Inschr.*³ 67.

574. Menandros und Diodoros von Priene, Schriftsteller über die Landwirtschaft. Varro *re rust.* I 1 nennt Diodorus Priennaeus — Menandri duo, unus Priennaeus, alter Heracleotes (daraus Columella I 1. Unus quoque de septem Biantis illius populares Menander et Diodorus in primis sibi vindicaverunt agricolationis prudentiam; Plinius nennt als Quelle den Menander für Buch VIII und XI, den Diodorus für VIII, X, XIV, XV, XVII, XVIII).

575. *IG* II 963 col. III, 27 nennt unter zahlreichen Fremden: Πριηνεῖς ²⁸Τιμαγένης.

576. Marmorhydria aus Athen. Kontoleon *Rev. et. gr.* XV 1902, 136, 1. Φιλιστίδης Διοδώρου ²ὁ Πρ[ι]ηνεύς.

Ob richtig geschrieben? Der Artikel ist verdächtig. Ὁ[ροαν]νεύς?

577. Milesische Bürgerliste. Sched. 264^a, 7 (nach E. Ziebarth). σονος Πριηνεύς ἄνηβος.

578. Dekret und Namenliste aus Kos. Paton-Hicks 12 (*SGDI* 3626) Z. b₁₁ (fehlt *SGDI*). Lesung von R. Herzog, der die Zeit der Schrift für identisch mit einer Reihe von Asylurkunden um 250 v. Chr. erklärt. Vom ε ist Γ erhalten. Π μου Πριανε[ύς].

Wahrscheinlich Τι μου, also Τι[μοδῆ]μου.

REGISTER

I PERSONENNAMEN

Die griechischen Könige und ihre Angehörigen s. Index IV 1, die römischen Kaiser und ihre Angehörigen s. Index V 1.

Die meisten Personen, bei denen nichts bemerkt ist, werden Bürger von Priene gewesen sein; bei den Epheben (Nr. 313 ff.) gab es freilich auch einige Ausländer (Nr. 111, 176).

Die Nummern 313—353 sind meist Graffiti von Epheben und anderen Stadtbewohnern; 354 Stempel von Ziegeln; 355, 357—359 Stempel von Fabrikanten und Ausländern verschiedener Herkunft; 356 und 360 von prienischen Beamten.

Die Abkürzungen *S.*, *ad. S.* und *T.* bedeuten, daß der, dessen Name folgt, Sohn, Adoptivsohn oder Tochter dessen war, dessen Name vorangeht. *M.* = Münzbeamte, d. h. wahrscheinlich, doch nicht sicher, Stephanephoren.

- [Αβρ]οτέρα? s. —οτέρα.
 Ἀγαθαρχίδης *S.* Ζώπυρος 313,362
 Ἀγαθ— 313,1
 Ἀγαθοκλῆς Πάτρ[ωνος?] Μιλήσιος 150
 Ἀγα— 77,2
 Ἀγέλαος Ἀγελάου δικαστῆς εἰς Βαργυλίαν 47
 Ἀγέλαος *S.* Θεότιμος 313,422
 Ἀγήσανδρος Εὐδάμου Ῥόδιος Schieds-
 richter 37,3
 Ἀγήσαρχος (Ῥόδιος?) 37,98
 Ἀγίας Σίμου δικαστῆς εἰς Λαοδικεῖαν 59
 Ἄγρις spartanischer ἔφορος 316
 Ἀδήριτος Εὐκλείους Σάμιος 42,16
 Ἀδμητος νεωποῖης 3,24
 Ἀθηναγόρας στεφανηφόρος 37,66
 — Ἀλεξάνδρου 313,3
 — Εὐκτίτου δικαστῆς εἰς Ἀλεξάνδρειαν
 Τρ. 44,5, 21
 — Μενεκράτους 313,4
 — *S.* Δημήτριος 259, 260
 — 313,2
 — Κολοφώνιος *S.* Ἰππόνικος 57,21
 — Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀθηναγόρου (wo-
 her?) πρεσβευτῆς εἰς Πριήνην 71,37
 Ἀθήναιος β' 313,7
 — Ἀπολλωνίου 313,8
 — Μητροδώρου 313,9
 — *S.* Ἀναξίμανδρος 289
 — *S.* Δημήτριος 259, 260
 — *S.* Διονύσιος 313,263
 — *S.* Ἡγέλοχος 200
 — *S.* Λυσίας 145,12
 — *S.* Μένιππος 313,493
 — *S.* Τρύφων 313,555
 — 313,5, [6?] 10, 731
 Ἀθήνεος 313,11
 Ἀθη(νό)βιος Θεοφίλου 313,12
 Ἀθηνόδωρος 313,13
 [Ἀθηνό]δωρος (?) — Σάμιος πρεσβευτῆς
 42,22
 Ἀθηνόκριτος 126,4
 Ἀθηνόπολις Κυδίου 107, 108; πρεσβευτῆς
 138; ἱερεὺς Διονύσου 174,35, 177;
 ders!(?) *M.*
 — Πυθοτίμου 268 II
 — *T.* Ζοῖλῆς 162
 — *S.* Κύδιμος 162
 Ἀθηνόφιλος Θεοφίλου 149,4
 — Λεοντίσκου 313,15
 — 313,14
 Ἀθην— Φωκαεὺς *S.* Θράσυλλος 8,25
 Αἰαντ., Αἰαντι. *M.*
 Αἰαντίδης *S.* Αἰσχυλῖνος 288
 — *T.* Βιττάρη 288
 Αἰῆς(?) Δεινέω (Theben a. M.) 369
 Αἰμίλιος s. Ζώσιμος
 Μάνιος Αἰμύλιος Μανίου υἱὸς Λέπιδος
 ἀντιταμίας 244
 Αἶν[ετος] *S.* Ἀρίστιππος 83
 Αἰνησίδαμος rhodischer ἑαυτοκράτης 358,3
 Αἰνητος Strateges des Demetrios Polior-
 ketes 494
 Αἶνος(?) *S.* Μενεκράτης 313,489
 Αἰολος (Spitzname?) 313,16
 Αἰσχρίων β' 313,17
 — *S.* Δαμάς
 — Ἡρακλεῶτης *S.* Περιγένης 300
 Αἰσχρων 313,18
 Αἰσχυλῖνος Αἰαντίδω 288
 — 354,1
 Αἰσχύλος Ἀπολλωνίου 272
 — *S.* Βιλλᾶς (Theben a. M.) 371
 Ἀέσανδρος *S.* Ἀπολλοφάνης 82,8
 Ἀεσίων Εὐρήμονος 313,20
 — ΙΘΥΔωνος 313,21
 — 313,19
 Ἀκρίσιος στεφανηφόρος 111,143, 168, 202
 — *M.*
 — Ἀπολλωνίου 42,21
 — *S.* Στρατόνικος 313,614
 Ἀλειφεὺς Spitzname des Ἐπίγονος 313,716
 Ἀλέξανδρος Ἀλεξάνδρου 313,24, 25, 37?
 Ἀλέξανδρος Ἀμερίνου 313,63
 — Ἀνδρόνικου 313,26
 — Ζωπᾶ 313,27
 — Ἡροκράτου 313,372
 — Θευδᾶ 313,29
 — Θρασυβούλου 313,30
 — Ποσιδωνίου 313,31
 — Φιλόλογου oder ὁ Φιλόλογος 313,32
 — *S.* Ἀθηναγόρας 313,3
 — *S.* Δημήτριος 313,226
 — *S.* Ζώπυρος 312
 — *S.* Ἡγησίας 66
 — *S.* Μένιππος 313,494
 — 313,22, 23, 28, 33, 132, 305 a
 Ἀλεξίς δικαστῆς εἰς—? 71,14-22
 — *ad. S.* Κλέανδρος 50, 187
 Ἀλεξίων Ἀλεξίωνος 313,35, 36, 37? 326,4
 — 313,34
 Ἀλε— 142 II,14, 313,732
 Ἀλκίμαχος Εὐνοριδῶ (Theben a. M.) 370
 Ἀλκιμος 27,4
 Ἀλκισθένης Ἀνύτου Grenzkommissar 37,19
 † Ἀμβρόσιος 347
 Ἀμεινίας Ἀμεινίου 275
 — Θεμιστοκλέους (Μιλήσιος? Σάμιος?)
 φρουραρχίας 365
 — *S.* Διοκλῆς 82
 — *S.* Διονύσιος 55; 42,20 (Ἀμινίας)
 — *S.* Διοφάνης 275
 — 326,6
 Ἀμέριμος *S.* Ἀλέξανδρος 313,63
 — *S.* Ἀνδρόνικος 313,63
 Ἀμπελίων *S.* Ζωπᾶς 313,367 a
 Ἀμύντας *M.*
 Ἀμύντωρ πρύτανις (kaum von Priene) 139
 Ἀμφιτέλης 313,88
 Ἀναξαγόρας νεωποῖης 53,72
 — Ἀρτεμῆ 313,39, 40
 — Δημητρίου 313,41
 — Διονυσίου 126,3
 — Ἐρμογένους 313,42

Ἀναξαγόρας Ποσιδωνίου 313,43
 — *S.* Κάϊκος 313,411
 — *S.* Μενίσκος 341
 — *S.* — δης, —ς, —ς 126,5-7
 — Θαλεύκτου, φύσει δὲ Εὐκτου, Ἰασεύς 54
 — Μάρνης ἀπὸ Μαϊάνδρου *S.* Τιμοκλῆς 106,8
 Ἀναξάς Ποσιδωνίου 313,44 (vgl. Ἀναξαγόρας Ποσ.)
 Ἀναξα— 313,467
 Ἀναξήνωρ Πυθοκλήους 313,45
 Ἀναξίδημος Ἀπολλωνίου 205
 Ἀναξίλαος Ἀπολλωνίου 313,48
 — Γαλέου 313,597 [eher Γαλεός als Spitzname]
 — Διονυσικλέους 313,46
 — Διοσκουρίδου 313,47
 — *S.* Μονιμάς 313,529
 — *S.* Παπάρος 313,581
 — *S.* Σωσίβιος 313,627
 Ἀναξίλας *M.*
 — Ἀναξίλου 313,51
 — Δημητρίου 313,52
 — Θεογένου 313,53
 — Λυκιδέως εἶπεν 18,28
 — Παραμόνου 313,55
 — Πρωταγόρου γραμματεὺς δικαστῶν εἰς Μαγνησίαν 61,22
 — Σωσιβίου 313,56
 — — 313,57
 — *S.* Μοσχίων 540
 — *S.* [Φ]ῆμις? 313,679
 — *S.* ἄτης 145,23
 — ὁ Κοτύλων 313,54
 — 313,49. 50
 Ἀναξίλ— 313,58
 Ἀναξίμανδρος Ἀθηναίου 289
 Ἀναξι— πρεσβευτὴς εἰς Ρώμην 41,7
 Ἀναξ— 282
 Ἀνα . . . Καλιγένου 332
 Ἀνδρήας 313,59
 Ἀνδρίας *S.* Ἡροκράτης 53,4
 Ἀνδρομένης 313,60
 — 313,61
 Ἀνδρόνικος Ἀμερίνου 313,63
 — Ἀπολλωνίου 313,62a
 — *S.* Ἀντίπατρος 148,22
 — *S.* Ἑρμίας 313,326
 — 313,62 [313,680]
 Ἀνδροσθένης Σάμιος 42,16
 Ἀνδρότειμος 340
 Ἀνδρο— rhodischer (?) ‚Fabrikant‘ 358,8
 Ἀνδρων Ἀνδρωνος 313,65. 66?
 — Βασιλίδου 313,533a
 — Δη— 313,69
 — Διοσκουρίδου 313,67
 — — 313,68
 — 313,64. 533. 729
 Ἀνδρ— 313,70
 Γάιος Ἄννιος Γαῖου Καμελλία γραφομένου παρὴν (röm. Senator) 41,3

Λεύκιος Ἄννιος Λευκίου Πολλία (desgl.) 41,4
 Τίτος Ἄννιος Τίτου 245
 Ἄντανδρος 313,71. 318
 Ἀντήνωρ *S.* Θεόφιλος 313,424
 Ἀντιγενείδας aus Hermupolis in Ägypten
T. Ἑρμογένεια 376
 Ἀντιγένης Κιλλίωνος 313,72
 — Βαργυλήτης *S.* Παναμύης 47,30
 Ἀντίγονος Φιλίππου Μακεδῶν εὐεργέτης πρόξενος πολίτης Πριηνέων 2
 — *T.* Ἐπιγόνῳ (Theben a. M.) 373
 Ἀντιγ— 127,12
 Ἀντίλοχος *S.* Ἀρτεμᾶς 313,148
 — 313,73
 Ἀντίμαχος rhod. ‚Fabrikant‘ 358,2
 Ἀντιοχᾶς *S.* Θέων 313,429
 Ἀντίοχος Ἀντίχου 313,76. 77
 — Βασιλείδου 313,197
 — Μοσχᾶ 313,78. 272
 — *S.* Ζευξίας 313,350
 — *S.* Ἡρψίδης 144,13? 313,404
 — *S.* Λύκ(?)ιππος 37,39
 — (Heimat?) ὁ ὑπὸ βασιλέως Πτολεμαίου τεταγμένος 37,153
 — 313,71. 75. 180. 725. 338
 Ἀντίπαπος Σάμιος *S.* Ἡγέπολις 37,31
 Ἀντίπατρος Ἀνδρονίκου ἐφηβεύσας 148,22
 — Βοιήθου Ὀροαννέως, *T.* . . . ἑα 290
 — 313,73a
 Ἀντισθένης πρεσβευτὴς πρὸς Λυσίμαχον 15,3
 Ἀντιφάνης Τεισίου Πριηνεύς 571
 Μάρκος Ἀντώνιος Βενύστος 313,714
 — Ἀντώνιος Μάρκου υἱὸς Ῥουστικός 159
 Ἀντ— 27,4
 Ἄνυτος *S.* Ἀλκισθένης 37,20
 Ἀπατούριος Ἀπατουρίου 313,81?
 — Μενάνδρου 313,82. Eponym 142 II 6
 — Μονιμάδος 313,83
 — Συμμάχου 313,84. 185
 — *S.* Δίος 313,281
 — *S.* Ἐκαταῖος 148 I
 — *S.* Μένιππος 313,495
 — *S.* Στράτων 313,617
 — 313,79. 80. 81? 609
 Ἀπελλάς ὁ καὶ Ζωπυρίων Νικομ— 313,86
 — *S.* Φελσώνιος 145 II,5
 — 313,85?
 Ἀπελλέας? 313,87
 — *S.* Δαμαρίων 313,209
 Ἀπελλῆς Φιλοξένου 248
 — *S.* Ἀρισταγόρας 313,134
 Ἀπελλίς Νικοφῶντος γραμματεὺς etc. 4
 Ἀπολᾶς Ἐπινίκῳ γραμματεὺς δικαστοῦ (εἰς Λέσβον?) 60,14. 18
 Ἀπολλᾶς Γαλέου oder ὁ Γαλεός 313,93
 — Διονυσίου ἐφηβεύσας 148,12
 — Διοφάντου 313,89
 — Ζωσίμου 145,21
 — Παπάρου 313,90
 — 313,10. 85? 88. 91. 92. 540. 555
 Ἀπολλέας 313,93a
 Ἀπολλόδοτος Ἀπολλοδώρου εἶπεν 4,5

Ἀπολλόδοτος Ἑρμίου 313,94
 — Βαργυλήτης *S.* Οὐλιάδης 47,30
 Ἀπολλόδωρος στεφανηφόρος 55,5. 108,329
 — 323
 — β' 313,96
 — Διοδότου 283
 — Ποσειδωνίου 37,40. 65. 186. 236. 237. 540; φύσει δὲ Ἀρτεμίδωρου, Grenzkommissar 37,16
 — *S.* Ἀπολλόδοτος 4,5
 — *S.* Ἀπολλώνιος 19,4. 178
 — *S.* Βασιλείδης 186. 540
 — *S.* Εὐαίνετος 313,336
 — *S.* Ζωτίων 313,375
 — *T.* Καλλινίκη 186
 — *S.* Κλεοσθένης 144,19
 — *T.* Μεγίστη 255.
 — *T.* Μητροδώρα 299
 — 37,40. 273. 303. 313,95. 354,2. 3
 Ἀπολλοφάνης Ἀκεσάνδρου εἶπεν 82,8
 — . . . 144,18
 — 313,97
 Ἀπολλωνίδης Διονυσίου 313,99
 — Πύρρου (oder ὁ Πυρρός) 313,100
 — Συάτρου (oder ὁ Σύατρος) 313,101
 — — 144,16 || 249
 — *S.* Σωσιγένης 313,630. 631
 — *S.* Φιλίσκος (milesisch?) 235
 — 313,98. 102
 Ἀπολλώνιος Ἀπολλοδώρου εἶπεν 19,4
 — Ἀπολλωνίου 144,17. 313,108-111. 671
 — γ' (Eponym?) 142 I,6
 — Ἀπολλωνίου τοῦ Ἀπολλοδώρου ἄγνωσθῆσας 178
 — β' τοῦ Πασικλέους 313,111; vgl. 112
 — Ἀρτέμωνος 126,18
 — Ἀρχιλόχου 313,114
 — Ἀσκληπιάδου ἐφηβεύσας 147,7
 — Διονείκους 149,7
 — Διονυσοδώρου 145,18
 — Ἡρακλείτου 313,115
 — Κράτωνος 313,116
 — Κ— 144,14
 — Μηνοφίλου 313,117
 — Νικολάου 313,118
 — Νικομήδου 313,119
 — Παμ— 78,4
 — Πασικλέους 313,119a vgl. 111
 — Πλουτᾶ 313,120
 — Πολεῖτου 149,3
 — Σωσιγένητος ἐφηβεύσας 148,20
 — Χάρητος 145,2
 — — 313,123-125
 — *S.* Ἀθήναιος 313,8
 — *S.* Αἰσχύλος 272
 — *S.* Ἀκρίσιος 42,21
 — *S.* Ἀναξίδημος 205
 — *S.* Ἀναξίλαος 313,48
 — *S.* Ἀνδρόνικος 313,62a
 — *S.* Ἀρπαλος 313,146
 — *S.* Ἀρχέλαος 573
 — *S.* Ἄτταλος 313,184

- Ἀπολλώνιος *T.* Βασίλειον 296
 — *S.* Διονύσιος 147,8
 — *S.* Διονυσόδωρος 145,9
 — *S.* Διοσκουρίδης 313,283
 — *S.* Ἐρμογένης 326,1
 — *S.* Εὐετι— 81,2
 — *S.* Ζώπυρος 296. 313,363. 364
 — *S.* Ζωτίων 313,376
 — *S.* Ἡράκλιτος 313,397
 — *S.* Ἡρᾶς 313,391
 — *S.* Θεόγονος 145,20
 — *S.* Θευδᾶς 313,426
 — *S.* Ἱεροκλῆς 313,435
 — *S.* Καλλικράτης 37,18. 54,4. 19
 — *S.* Μάνλιος 313,701
 — *S.* Μητροκλῆς 148,14
 — *S.* Μελάνιππος 313,475
 — *S.* Μουσαῖος 313,548b
 — *S.* Νικάνωρ 313,558
 — *S.* Πόλλις 260,2, Nachtr. 262
 — *S.* Σωσίβιος 142 I, 11. 313,628
 — *T.* [Φίλη] 208
 — *S.* Φιλίσκος 81
 — *S.* Φιλίων 148,25
 — *S.* Φιλόδημος 145,14
 — *S.* Χάρης 145,1. 313,671
 — ὁ Ψελλίων (oder Ψελλίωνος?) 313,121.
 122
 — *S.* —οδο— 313,127
 — 146. 313,103. 105? 106? 107. 535. 705. 727.
 729. 354,4. 5
 — Μηνοφίλου Ἀζανίτης ἀρχιερεὺς τοῦ
 κοινοῦ τῶν ἐπὶ Ἀσίας Ἑλλήνων 105,31
 — Ἀμυζονεὺς drei verschiedene 51,13.
 14 *S.* —άτης 51,13
 — Ἀμυζονεὺς *S.* Διονύσιος 51,15
 — Θαρρηλίου Ἡρακλεώτης εἰρημένος
 ὑπὸ τοῦ δήμου 51,9
 — Ἡρακλεώτης 51,7
 — — Μιλήσιος 313,113
 — Σάμιος 313,126
 — Ἀθηναγόρου (woher?) πρεσβευτῆς
 εἰς Πριήνην. *S.* Ἀθηναγόρας 71,37
 Ἀπολλω. *M.*
 Ἀπολλῶς *S.* Ἀρτεμίσιος 313,166
 Ἀπολλ— ἀνδρου ἀγορανομήσας 180
 — *S.* Λυκιδεὺς 140,14
 — 313,129. 130. 131? 329
 — γυνή— 210
 Ἀπολ— *S.* Λήναιος 313,463
 — 313,372 *M.*
 Ἀπο— στεφανηφόρος 146
 Ἀριαράθης 313,132
 Ἀρίβας 313,406
 Ἀρισταγόρας Ἀπελλοῦ 313,134
 — β' (στεφανηφόρος?) 142 I, 12
 — ἐφηβέυσας 148,17
 — *S.* Μενέβουλος 313,486
 — *S.* Φιλίπας 313,486
 — 313,133
 — Κολοφώνιος *S.* Δημήτριος 58,7
 Ἀριστᾶναξ (Ῥόδιος, ἱερεὺς Ἀλίου) 358,1
 Ἀρίσταρχος *S.* Ζηνόδοτος 41,8 fällt fort;
 s. Ἀρτέμων
 Ἀριστέας auf Medizingefäß, στεφανη-
 φόρος? 356,6; vgl. Ἀρισ— 112,41
 — *S.* Ἐπαφρόδειτος 313,309
 — 313,135. 335. 354,6
 Ἀριστείδης Νικομήδου 313,137
 — 313,136
 Ἀριστίδης 313,138
 Ἀρίστιππος Αἰν[έτου] 83
 — Ἀριστομένου 313,139
 — Φιλίου 19,49
 — 251
 Ἀριστίων Ἀρτεμίδου 145,26
 Ἀριστόβουλος 313,140
 Ἀριστογένης Ἀριστογένου 42,18
 — — — 313,670
 — *S.* Ἐπαφρόδειτος 313,310
 — *S.* Χαίρεας 313,669
 — 313,87. 310
 — Μιλήσιος *S.* Θεόδωρος 7,5
 Ἀριστόδημος Φίλωνος δικαστῆς εἰς Ἀλεξάν-
 δρειαν *Tr.* 44,6. 21
 — *S.* Μητροδῶρος 37,19. 47
 Ἀριστοδίκας Πριανίς, θυγάτηρ δὲ Δαμο-
 στράτου 572
 Ἀριστόδικος — 74,4
 Ἀριστοκλῆς Διοδώρου(?) 313,141
 Ἀριστόκριτος Ἰασεὺς *S.* [Υψ]οκλῆς 54,1. 34
 Ἀριστομένης *S.* Ἀρίστιππος 313,139
 — (Μιλήσιος?) *Theben a. M.* 361
 Ἀριστόνεικος 313,142
 Ἀριστονίκη 285
 Ἀριστόνους 354,35
 Ἀριστοφάνης Σείμου 313,143
 — — 144,33
 Ἀρίστοχος *S.* Διονύσιος 313,264
 — *S.* Πυθᾶς 144,24
 — 313,144. 338
 ἈριστοχῶC? 313,641
 Ἀρίστων Σόλωνος 291
 — 313,145
 — Κύπριος ἔξαλαμῖνος *S.* Φίλιος 196,1
 Ἀριστ— (Heimat?) *S.* Καλλίας 8,26
 Ἀρισ— (στεφανηφόρος?) 112,41
 Ἀρκε[φ]ῶν? 45,25
 Ἀρπαλος Ἀπολλωνίου 313,146
 — *S.* Ἐρμογένης 207
 Λεύκιος Ἀρρουντίος 313,712
 Ἀρτεμᾶς Ἀντιλόχου 313,148
 — Ἀρτεμᾶ 313,149. 150
 — Γλαύκου 313,151
 — Διονυσίου 313,152
 — Διοφάντου 313,153
 — Εἰσάδος 313,154
 — Ἐπαινέτου 313,159
 — Ἱεροκλέους 313,155
 — Μητροδῶρου 313,160
 — Σωτηρίχου 313,156
 — *S.* Ἀναξαγόρας 313,39. 40
 — ὁ Χοῖσκας (Spitzname) 313,157
 — 313,147. 533. 533a
 Ἀρτεμᾶς Θυατιρηνός 313,158
 Ἀρτεμίδωρος Ἀρτεμίδου 313,162
 — Βακχυλᾶ 313,164
 — Βρογμαάου 313,163
 — Εὐβούλου τοῦ Διονυσίου —εὺς
 κριτῆς 42,5
 — Ἱεροκλέους 149,6
 — — — τοῦ Διοκλέους τοῦ Πυθοτίμου
 268I
 — — — 313,165
 — *ad. S.* Ἀπολλόδωρος 37,17
 — *S.* Ἀριστίων 145,26
 — *S.* Ἐκαταῖος 313,302
 — *S.* Εὐφάνης 37,40
 — *S.* Ζωτᾶς 149,2
 — *S.* Ἱεροκλῆς 313,436
 — *S.* Λυσίμαχος 42,19; 272
 — *S.* Μητροφῶν 313,525
 — 143,2. 313,10. 161. 220a. 729
 — — — Ἀμυζονεὺς εἰρημένος ὑπὸ τοῦ
 δήμου 51,16
 — Ἐφέσιος *S.* Μνησίφιλος 150
 Ἀρτεμίδω(ρος) *M.*
 Ἀρτεμίσιος Ἀπολλῶ 313,166
 Ἀρτέμων Βασιλείδου 144,27
 — Ἱεροκλείους 145,17
 — Μεγιστείου 42,19
 — Πολίτου 148,13
 — Τε— 144,10
 — —σᾶ 313,372
 — *S.* Ζηνόδοτος 60,10. [41,8 add.]
 — πρεσβευτῆς εἰς Κολοφῶνα 57,1
 — Φασσᾶς (Spitzname) 313,167. [372?] 400
 — *S.* Ἀπολλώνιος 126,18
 — 136,18. 143. 313,167. 168. 278. 354,7
 Ἀρτεμ. 313,169
 Ἀρτε— 313,170. 505
 [Ἀρ]τέμων 57,1
 Ἀρχέας 313,171 (vielleicht auch 313,6)
 Ἀρχέδημος — Κολοφώνιος 58,7
 — Φωκαεὺς *S.* Εὐελθίδης 64,12
 Ἀρχέλαος Ἀπολλωνίου Πριηνεὺς 573
 — Δαμαρίωνος 313,172
 — *S.* Διόδοτος 145,27. 313,250
 — 324
 Ἀρχιλοχος *S.* Ἀπολλώνιος 313,114
 — 313,173
 Ἀρχιππος 313,174
 Ἀρχόγονος 313,175
 Ἀρχο—? 43
 Ἀσκληπιάδης Ἀσκληπιάδου 313,177
 — Ἐπενέτου 313,178
 — Ἰστρου 292
 — Μητρᾶ 313,179
 — *S.* Ἀπολλώνιος 147,7
 — 132,9. 313,132. 176. 180. 181. 305a
 — Lampenstempel 359,1
 Ἀσκληπιδῶρος 313,182
 — *S.* Χαίρεας 313,670
 Ἀσκλη— *S.* Μονιμᾶς 313,530
 Ἀστυμ—? 354,8
 Ἄτταλος Ἀπολλωνίου 313,184

Ἀτταλος Ἀττάλου γραμματεὺς δικαστῶν
εἰς Ἰασον 54

— Δημαράτου 313,185

— — 42,20

— *S.* Ἐπαφρόδιτος 313,311. 312

— *S.* Νικομήδης 145,9

— *S.* Παρμενίσκος 52

— 313,183

Αὐγέας spartanischer ‚ἔφορος‘ 316

Αὐλος — 136,5

Αὐρ. *s.* Λούκιος, Τατιανός

Αὐτοκλῆς (Μιλήσιος?) στεφανηφόρος 364,1

Αὐτοκράτης Αὐτοκράτους 313,187. *Ders.*

mit Spitznamen Γυπᾶς 313,188

— 313,186. 187

Ἀφροδίσιος Παραμόνου 293

Ἀχελῖσιος Spitzname des Δαμαρίων 313,215

Ἀχιλλείδης *M.*

— Εὐπολέμου *S.* Σωσίστρατος Πρωτα-
γόρου 266. 267

Ἀχιλλεύς 147,9

Ἀ— Μητροφάνους 271

Α εἰπεν 21,10

Βάγας 313,504

Βακχυλᾶς *S.* Ἀρτεμίδωρος 313,164

Βασιλείδης Ἀπολλοδώρου τοῦ Ποσειδωνίου
186; Θεωρὸς εἰς Σαμοθράκην 540

— β' 145,6. 313,191

— δ' 144,26

— Διοσκουρίδου 313,192

— Ἡρακῶντος 313,193

— Μενεστράτου 313,190

— *S.* Ἀρτέμων 144,27

— *S.* Βασσέας 313,197

— *S.* Ἐκαταῖος 294

— *S.* Ζεῦξις 313,349

— *S.* Ζώπυρος 149,9

— *S.* Θεόδωρος 313,415

— *S.* Εἰσίγονος 313,415

— *S.* Μένανδρος 313,490

— *S.* Σφήνορχις (Spitzname) 313,724

— Φίλορνις 313,194

— ὁ Ψαμμαῖος 326,2

— 313,189. 195. 316

Βασιλίδης *S.* Ἄνδρων 313,533a

— *S.* Διόδωτος 313,251

— 313,533

Βασίλειον Ἀπολλωνίου 296

Βασσέας Βασιλείδου 313,197

— β' 145,13

— Ζηνοδότου 145,4

— Ἡρακῶντος 313,198

— Νικηφόρου 313,199

— 313,196

Βασσεοὺς (Gen. —οῦδος) *S.* Καλλικλῆς
313,444

Βασσίλος Νικομήδου 313,200

Βάσσης Λυσίου 313,702

— Φάστου 313,708

— *S.* Πατούλκιος 313,715

Βασ— 313,726

Βα— *s.* Νεμέριος

Βέλλων Ταπύρου ἐφηβέουσας (Fremder)
148,10

Βενοῦστος? 313,691

Βενύστος *s.* Ἀντώνιος

Βίας Τευτάμειω 422—428. 436. 500; vgl.

Ind. III Πριήνη, Βιάντειον

— φρούραρχος 23,10

Βίας, Βί. *M.*

Βιλλᾶς Αἰσχύλου Theben a. M. 371

Βίσθων *S.* —δικος 140,10

Βιττάρη Αἰαντίδew 288

Βιωνᾶς Βιωνίδου 313,201

Βλάξ Spitzname 313,717

Βοίηθος Ὀροαννεὺς *S.* Ἀντίπατρος 290

Βρασίδας spartanischer ‚ἔφορος‘ 316

Βρογμάρος (Galater?) *S.* Ἀστεμίδωρος
313,163

Γάϊος Γναίου — 136,4

— 127,17

Γάϊος *S.* Κούρτιος 313,699

— *S.* Τίτος 313,697

Γαλέας *S.* Ἀναξίλαος 313,597

— *S.* Ἀπολλᾶς 313,93

} eher
Spitzname:
Γαλεός

Γέλων *S.* Μενάρης 26,3

Γεράσιμος Terrakotte 357,1

Γλαυκίας Μηνογένου 148,15

Γλαυκομ . . . Ἡρακλεώτης στεφανηφόρος
51,2

Γλαῦκος *S.* Ἀρτεμᾶς 313,151

Γλύκων 313,202

Γναῖος Μηνοφίλου 313,696

Γόργος Ἱεροκλέου 350

Γο[. εἶπε]ν oder γ[νῶμη τιμοῦ-
χω]ν? 7,4

Γύλιππος spartanischer ‚ἔφορος‘ 316

Γυπᾶς Spitzname des Αὐτοκράτης β'
313,188

Δαμαρίων Ἀπελλέα 313,209

— Δαμαρίωνος 313,210

— Δημητρίου 313,211

— Διονυσῆ 313,212

— Μητροδώρου 313,213

— Ποσειδωνίου 313,214

— *S.* Ἀρχέλαος 313,172

— ὁ Ἀχελῖσιος (Spitzname) 313,215

— Beiname des Διόδωρος 313,253

— 144,5. 313,207. 208. 730 II

Δαμαροῦς(?) 144,12

Δαμᾶς Αἰσχυρίωνος 313,205

— 313,203. 204. 206. 625. 532?

Δαμα— Θεοδώρου 313,382

Δαμόξενος 313,216

Δαμόστρατος *T.* Ἀριστοδῖκα 572

Δάμων στεφανηφόρος 147,1

— Νεικομήδου 313,217

Δείκανδρος 313,218

[Δειν]αγόρης [Κλε]οβίου Theben a. M. 372

Δεινῆς *S.* Αἰῆς Theben a. M. 369

Δημαράτος Δημαράτου 313,219

Δημαράτος *S.* Ἀτταλος 313,185

— 313,220. 220a

Δημᾶς 313,221

Δημέας στεφανηφόρος 112,21

— Δημέου εἶπεν 113,11. 114,6

— *S.* Διοσκουρίδης 112,9. 123,2

— 313,222

Δημητρία 329

Δημήτριος στεφανηφόρος 50,1. 108,64?
= *M.*

— Ἀθηναγόρου 259. 260

— Ἀθηναίου 259. 260

— Ἀλεξάνδρου 313,226

— Δημητρίου 313,227-230

— Ἐλικῶντος τοῦ Λυκομήδου 101

— Ἐπιν— 270

— Ἐρμίου 313,231

— Ζωτᾶ 313,232

— Ἰππίου 144,3

— —σοτο— 313,233

— *S.* Ἀναξαγόρας 313,41

— *S.* Ἀναξίλας 313,52

— *S.* Δαμαρίων 313,211

— *S.* Ἐρμίας 313,327

— *S.* Ἡλιόδωρος 313,390

— *S.* Ἡρψίδης 313,405

— *S.* Θρασύβουλος 99,11. 100. 103

— *T.* Κιλλανή 270

— *S.* Μένανδρος 313,481. 328

— *S.* Μόνιμος 142 II,4

— *S.* Ν.— 313,572

— *S.* Πausanias 179

— *T.* Στράτεια 126,15

— *S.* Σωτίων 313,641

— *S.* Φιλείνος 313,656

— 142 II,15. 146. 274. 313,223-225.

234. 236. 656

— Ἀρισταγόρου Κολοφώνιος, πρεσβευ-
τῆς εἰς Πριήνην 58

— Σάμιος *S.* Θεόδωρος 42,2

— Φωκαεὺς *S.* Νικίων 64,12

Δημήτρις gen. —ιος (masc.) 313,237

Δημοκλῆς 313,238

Δημοκράτης — — 144,21

— 313,238a

Δημοπείθης *S.* Ἐχεσθένης, Λυκίσκος 533

Δῆμος Ἡρακλείτου 313,239

Δημοσθένης Παιωνίου 144,30. 313,240

[Δ]ημοτ[ίων?] *S.* Εὐκλῆς 313,346

Δημόχαρις νεωποίης 70,19

Δημυλᾶς *S.* Ἐπαφρᾶς 313,307

— 313,242-244. 249. ἱερός 313,243

Δημ— 313,241

Δη— *S.* Ἄνδρων 313,69

Διαγόρας Πρωτάρχου δικαστῆς εἰς Μαγνη-
σίαν 61

— *S.* Μόλων 59

Διαδουμένους 305

Δίδυμοι Spitzname? 313,718, vgl. 355,1
(Stempel)

Διέρμος 313,245

Διοσκουρίδης *S.* Ἄνδρων 313,67.

- Διογένης Διογένου Σάμιος 42,17
 — Στρατονίκου 313,247
 — — 313,248
 — 313,246
 Διόγνητος 243
 Διόδοτος Ἀρχελάου 145,27. 313,250
 — Βασιλίδου 313,251
 — *S.* Ἀπολλόδωρος 283
 — *S.* Καλλιγένης 313,443
 — 313,249
 Διόδωρος γ' ὁ καλούμενος Δαμαρίων 313,253
 — Νεικίου 313,254
 — *S.*? Ἀριστοκλῆς 313,141
 — *S.* Εὐκαρπος 313,338
 — *S.* Ποσιδώνιος 313,631
 — *S.* Φιλιστίδης Πριηνεύς(?) 576
 — — — νέος 150
 — 313,252. 730 III
 Diodorus Priennaeus 574
 Διοκλῆς Ἀμεινίου 82
 — Ἡρ— 313,256
 — Ποσειδωνίου 37,40
 — Πυθοτίμου 268 I
 — 313,255
 Διοκ. *M.*
 Διομέδων Διονυσίου Μάγνης πρεσβευτῆς εἰς Πριήνην 61,3. 31
 Διομένης 313,257
 Διομήδης Διομήδου Eponym 142 II,8
 — *S.* Θεόδοτος 313,411
 Διονείκης *S.* Ἀπολλώνιος 149,7
 Διόνικος 313,258. 477
 Διονυσικλῆς στεφανηφόρος 108,219
 — β' τοῦ Σωσιμάχου τοῦ β' ?] 313,259
 — Σωσά 313,260
 — *T.*— 313,261
 — *S.* Ἀναξίλαος 313,46
 Διονύσιος στεφανηφόρος 124,5
 — *M.*
 — πρεσβέων εἰς Ῥώμην 531 III,19
 — Ἀθηναίου 313,263
 — Ἀμ(ε)νίου 42,20; ἱερεὺς βασιλέως Νικομήδου 55
 — Ἀπολλωνίου ἐφηβέας 147,8
 — Ἀριστόχου 313,264
 — Διονυσίου 313,265
 — Ἐπαίνετου 313,266
 — Ἐρμίου 313,267
 — Ἡροδότου τοῦ Διονυσίου 297
 — Κυνηγοῦ oder ὁ Κυνηγός 313,268. 334
 — Μελάνθου 313,269
 — Μηνογένης Φιλοσέβαστος 230,9
 — Μηνοδώρου 232
 — Μηνοκρίτου 313,704
 — Μηνοφίλου 313,270, ἐφηβέας 148,19
 — Μνασιφάνεως (Ῥόδιος?) 313,271
 — Μοσχά 313,272
 — Πασανίου 313,273
 — Σωσιμνήστου 313,274
 — Σωτάδου 144,23
 — Τειμοκράτους 313,275
 Διονύσιος *S.* Ἀναξαγόρας 126,3
 — *S.* Ἀπολλᾶς 148,12
 — *S.* Ἀπολλωνίδης 313,99
 — *S.* Ἀρτεμᾶς 313,152
 — *S.* Διονυσόδωρος 313,276
 — *S.* Ἐράτων 313,322
 — *S.* Μενίσκος 144,29
 — *S.* Νίκων 278
 — *S.* Ποσειδώνιος 242
 — *S.* Ποσιδώνιος 313,595
 — *S.* Γάιος Σώπατρος 313,707
 — *S.* Σωσικλῆς 313,632
 — *S.* Τρύφων 313,646
 — *S.* — 126,8
 — 313,220 a. 261 a. 262. 493. 727. 339
 — Ἀπολλωνίου Ἀμυζονεὺς εἰρημένους ὑπὸ τοῦ δήμου 51,15
 — Εὐρήμονος φύσει δὲ Λαμπρίου Ἡρακλεώτης desgl. 51,10
 — Κολοφώνιος *S.* Τύρων 57,21
 — Λαοδικεὺς *S.* Κύδωρος 59,2. 37
 — Μάγνης *S.* Διομέδων 61,4. 31
 — Σάμιος *S.* Λυσίμαχος 37,32
 — — εὐς *S.* Εὐβουλος 42,5
 Διονυσόδωρος Ἀπολλωνίου τοῦ Διονυσόδωρου 145,19
 — Διονυσίου 313,276
 — *S.* Ἀπολλώνιος 145,18
 — 313,277
 Διονυτᾶς Μενεστράτου 313,190
 — —ου 313,278
 — *S.* Δαμαρίων 373,212
 Διονυ. Ἡεροκλέου 313,279
 — *M.*
 Διοπ[είθης] (?) — 313,280
 Δίος Ἀπατουρίου 313,281
 — 336
 — Λέοντος — εὐς 42,6
 Διοσκουρίδης Ἀπολλωνίου 313,283
 — Δημέου 112,9, (γυμνασάρχος?) 123
 — Διοσκουρίδου τοῦ [Δημέου, φύσει δὲ] Ἡροστράτου εἶπεν 112,9
 — *S.* Ἀναξίλαος 313,47
 — *S.* Βασιλείδης 313,192
 — *S.* Ζωτίων 313,377
 — 42,20. 126,31. 313,61. 282
 Διοσσ[κουρίδης?] 313,285
 Διοφάνης στεφανηφόρος 3,19. 4,2
 — Ἀμεινίου τοῦ Ἀμεινίου 275
 — *S.* . . μόδημος 304
 — *S.* — φάνης Theben a. M. 375
 — 313,286. 287 (wo Διοφάνης)
 Διόφαντος Διοφάντου 313,289
 — Ποσιδωνίου 313,290
 — *S.* Ἀπολλᾶς 313,89
 — *S.* Ἀρτεμᾶς 313,153
 — *S.* Ζωτᾶς 326,3; vgl. 313,368
 — 313,288
 Διο— Διο— Θεο— Theben a. M. 378
 — *S.* Εὐδήμος 142 II,32
 — 137. 313,291
 Δίφιλος *S.* Νύσιος 176
 Δίφιλος (Ἀθηναῖος) στρατηγὸς ἐς Σάμω 5,18
 — Theben a. M. 363,28
 Διφιλ— 313,292
 Δίων *S.* Ἡεροκλῆς 313,234
 — 313,293
 Δοῦρις Σάμιος ἱστοριογράφος 37,109. 120
 Δρόμων Ziegelstempel 354,9. 10
 Δρύας 313,294
 Δωριεὺς spartanischer ‚εἰφορος‘ 316
 Ἐβαφρᾶς *S.* Επίγονος 313,315
 Γάιος Ἐγνάτιος 121,33
 Ἐγνάτιος *S.* Μηνοδότος 149,5
 Εἰκάδιος 313,295
 Εἰρηναῖος β' 313,296 a
 — Ἐρμοδώρου 145,7
 — *S.* Ζωτίων 313,378
 Ἰρηνάιος *S.* Ἰάσων 313,434
 Εἰρηναῖος 144,6. 313,296
 Εἰρηνάς 313,297
 Εἰ— s. unter Ἰ, wenn für Ἰ stehend
 Ἐκαταῖος Ἀπατουρίου 148 I
 — Ἀρτεμιδώρου 313,302
 — Βασιλείδου 294
 — Ποσειδίππου Ἰασεὺς ἐπῆλθεν 53,2. πρεσβευτῆς 53,37. 39
 — Φιλοθήρου 261
 — *S.* Μηνόκριτος 313,508
 — *S.* Στράτων 313,618
 — *S.* Φιλτῆς Theben a. M. 368
 — 313,301. 332
 Ἐκατόμνως Μενάνδρου — 42
 — Μελα— Ἡρακλεώτης εἰρημένους ὑπὸ τοῦ δήμου 51,7
 Ἐκατύννυμος Ῥόδιος *S.* . . . ἀνδρὸς 37,5
 Ἐκατ— (Heimat?) *S.* Σωσίπατρος 150
 Ἐλευσᾶς 313,304
 Ἐλευσίνιος 313,304 a
 Ἐλικῶν Λεωμέδοντος φρούραρχος εἰς Τηλώνηαν 19
 — Λυκομήδου 101
 — *S.* Δημήτριος 101
 — *T.* Ἡροστράτης 101
 — *S.* Λυκομήδης 101
 Ἐλικ. *M.*
 Ἐλπίνικος Ἀστυπαιαεὺς *S.* Νόσσος 8,27
 Ἐνμενίδας 313,305
 Ἐπάγαθος Μαιανδρίου 313,306
 — 313,305 a
 Ἐπαίνετος *S.* Ἀρτεμᾶς 313,159
 Ἐπένετος *S.* Ἀσκληπιάδης 313,178
 Ἐπαίνετος *S.* Διονύσιος 313,266
 Ἐπαι. *M.*
 Ἐπαμείνων Φράττιος τοῦ Πυθοτίμου 170
 — — τοῦ Διοκλέους τοῦ Πυθοτίμου 268 I
 — νεωποῖς 49,6
 — ἱερεὺς Ποσειδῶνος Ἐλικωνίου 201,4
 — *T.* Τυριννώ 170
 Ἐπαμ. *M.*
 Ἐπαφρᾶς Δημυλᾶ 313,307. Vgl. Ἐβαφρᾶς.
 Ἐπαφρόδειτος Ἀριστέου 313,309
 Ἐπαφρόδιτος Ἀριστογένου 313,310

Ἐπαφρόδειτος (-δίτος) Ἀττάλου 313,311. 312
 Ἐπαφρόδιτος 313,308
 Ἐπήρατος Κρονίου 313,313
 Ἐπιγε. *M.*
 Ἐπιγόνα Ἀντιγόνου Theben a. M. 373
 Ἐπίγονος Ἐβαφράδος 313,315
 — Ἐπιγόνου 313,316
 — — 313,317
 — Ἀλειφεύς 313,716
 — ὁ Ψαμμαῖος 326, vgl. Βασιλίδης
 — 313,7. 314. 318. 732. 355,2
 Ἐπίκαρπος Κλεομένου ἐφηβεύσας 147,6
 Ἐπίκουρος Πανσανίου 313,319
 Ἐπικρά(της) *M.*
 — Πανσανίου 145,22
 — *S.* Ζωτίων 313,379
 — 313,320
 [Ἐπί]κτη[τος?] Lampenstempel 359,3
 Ἐπιμήδης? 293
 Ἐπίνικος Ἐπινίκου 269
 — *S.* Ἀπολάς 60,18
 — *S.* Σώφιλος 42,20
 — *S.* —ας 27,5
 — 313,321
 Ἐπιν— *S.* Δημήτριος 270
 Ἐπιχαρίδης 313,333a
 Ἐπι. *M.*
 Ἐράτων ἄρχων *M.*
 — Διονυσίου 313,322
 — Σωσιβίου, *S.* Σωσίβιος 229.
 Ἐρατ— *S?* Στεφ— 313,613
 Ἐρα. *M.*
 Ἐργίνος *S.* Ἐρμοκράτης 142 II,10
 — 313,323
 Ἐρμαῖος 354,11-15
 Ἐρμῆς Stempel 355,3
 Ἐρμίας Ἀνδρονίκου 313,326
 — Δημητρίου 313,327
 — Ἐσπέρου 145,24
 — Ῥησιμάχου 313,328
 — *S?* Ἀπολλόδοτος 313,94
 — *S.* Δημήτριος 313,231
 — *S.* Διονύσιος 313,267
 — *S.* Στρατόνικος 313,615
 — *S.* — 313,329
 — Ἰασεύς *S.* Πρωτέας 53,2
 — 313,321. 325. 318. 354,16
 Ἐρμιππος Σάμιος *S.* Θεόδοτος 42,14
 Ἐρμογένεια Ἀντιγενείδα aus Ἐρμούπολις
 in Ägypten 376
 Ἐρμογένης Ἀπολλωνίου 326,1
 — Ἀρπάλου ἀνέθηκεν τοῦ νεῦ τὴν ὑπο-
 γραφήν, ἣν καὶ ἡργολάβησεν 207; vgl. 516
 — Ἐρμογένου 313,332
 — Ζωπυρίωνος 313,360
 — Ἡρακλίδου ἐφηβεύσας 148,4
 — Ἡρακλίδου 313,333
 — *S.* Ἀναξαγόρας 313,42
 — *S.* Εἰφίτιος 313,300
 — 313,330. 331. 401
 Ἐρμόδωρος Εὐπολέμου 126,14
 — *S.* Εἰρηναῖος 145,7

Ἐρμοκράτης Ἐργίνου Eponym 142 II,10
 Ἐρμόφαντος 313,334
 Κλαύδιος Ἔρωτος 377
 [Ἐρ]ωτίων? *s.* Πρωτίων 313,335
 Ἔσπερος *S.* Ἐρμίας 145,24
 Ἔστιαῖος *S.* Μεγιστέας 313,472
 — *S.* ἡς 149,1
 Ἐτεοκλῆς 25 (sehr unsicher)
 Εὐαγόρας *S.* Ζωῖλος 81
 Εὐάγων Σάμιος ἱστοριογράφος 37,109. 120
 Εὐαίνετος Ἀπολλοδώρου 313,336
 Εὐάλης Ἐφέσιος ἱστοριογράφος 37,121
 Εὐάνδρος Σαβύλλου Θεσσαλός ἐγ Λαρίσης 12
 Εὐαν. *M.*
 Εὐβουλίδης *S.* Μόνιμος 126,12
 — *S.* Λεόδαμος 145,5
 Εὐβουλος Διονυσίου — εὗς 42,5 *S.* Ἀρτεμί-
 δωρος
 Εὐδαμος Ῥόδιος *S.* Ἀγήσανδρος 37,4
 Εὐδημίδης? 313,308
 Εὐδημος Διο— Eponym 142 II,32
 Εὐελθίδης Ἀρχεδήμου Φωκαεὺς πρεσβευ-
 τὴς εἰς Πριήνην 64,12
 Εὐετι— Ἀπολλωνίου εἶπεν 81,1
 Εὐήμερος *M.*
 — 143,3. 313,705
 Εὐηνορίδης *S.* Ἀλκίμαχος Theben a. M. 370
 Εὐηγορ. *M.*
 Εὐθηνίδης 313,337
 Εὐθύδημος Πολυκράτους 145,10
 — *T.* Τιμώνασσα 172 Nachtr.
 Εὐκαρπίδης Οἰνιάδου 295
 Εὐκαρπος Διοδώρου 313,338
 — — — 313,339
 Εὐκλείδας *S.* Εὐρυμίδης 313,346
 Εὐκλῆς [Δη]μοστ[ίνος?] 313,340
 — Σάμιος *S.* Ἀδήριτος 42,16
 Εὐκρατ— 280
 Εὐκριτος 173
 Εὐκτίτης Τιμώνακτος 140,8
 Εὐκτιτος νεωποῖης 32,4
 — *S.* Ἀθηναγόρας 44,6. 21
 Εὐκτος —τίου 313,341
 — Ἰασεύς *ad. S.* Θάλευκτος 54
 Εὐμένης *S.* Μενέδημος 160
 Εὐμ— 313,342
 Εὐνους 354,17-19
 Εὐπάς 313,343
 Εὐπόλεμος — 313,345
 — *S.* Ἀχιλλεΐδης 266. 267
 — *S.* Ἐρμόδωρος 126,14
 Εὐπολις 172 Nachtr.
 Εὐπολ. *M.*
 Εὐπορος Ἡλιοδώρου 313,500
 — 313,344
 Εὐρήμων *S.* Ἀκεσίων 313,20
 — Ἡρακλεώτης *S.* Διονύσιος 51,10
 Εὐρυμίδης Εὐκλείδα 313,346
 Εὐσκίος — 144,34
 Εὐσχῆμων Πωλλίωνος 246, vgl. Τατιανός
 Εὐτύχης ἐπὶ ἄρ(χοντος) Εὐτυχῆδος *M.*
 — *S.* . . . ἄς 327

Εὐτύχης 354,20
 Εὐφάνης Ἀρτεμίδωρου 37,40
 Εὐφανίσκος Καλλιζείνου, καθ' ὃ δὲ Νικασι-
 δάμου Ῥόδιος, Schiedsrichter 37,2
 Εὐφαντος *S.* — 42,19
 Εὐφραῖος Παρμενίωνος 238
 Εὐφράνωρ Εὐφράνθορος ἐφηβαρχὼν τὸ β'
 147,4
 — Κάστορος 144,25
 — *S.* Μόνιμος 313,336
 — Σάμιος *S.* Σιμαλίων 37,30
 — 313,317
 Εὐ—? 136,25. 26
 Ἐχεσθένης Δημοπίθους Πριηνεὺς πρό-
 ξενος Κορκυραίων 533
 Ζευξίας Ἀντιόχου 313,350
 — Ζευξίου 313,351
 Ζευξίδαμος spartanischer „ἔφορος“ 316
 Ζεῦξις Βασιλείδου 313,349
 — 313,348
 Ζηνάς *S.* Ζωτᾶς 144,20
 — *S.* Κυλλίων 313,447
 — 313,352
 [Ζην]ιφάνης Μελίτωνος 145,25
 Ζηνόδοτος Ἀριστάρχου? vielmehr Ἀρτέ-
 μωνος, *s. u.*
 — Ἀρτέμωνος δικαστὴς nach einer äoli-
 schen Stadt 60; πρεσβευτὴς εἰς Ῥώμην
 41,8 Nachtr.
 — Ζηνοδότου 275
 — *S.* Βασσέας 145,4
 — 531 III,13
 Ζμίνδαρος spartanischer „ἔφορος“ 316
 Ζοῖλλις Ἀθηνοπόλιος ἱερητεύουσα [Ἀθηνάς
 Πολιάδος] 162
 Ζοῖλος 313,356
 Ζώβιος Ζωβίου 313,354
 — Μοσχίωνος 313,355
 — 313,353
 Ζωῖλος *M.*
 — Εὐαγόρου σιτοφύλαξ 81
 — Ζωῖλου 313,357
 — Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ τῆς Τρώας *S.* Νικα-
 σαγόρας 44,4
 Ζωπᾶς *S.* Ἀλέξανδρος 313,27
 — 313,358
 Ζωπυρίνη Μενεκράτους 281
 Ζωπυρίων Ἐρμογένου 313,360
 — *S.* Νικόμαχος 313,264
 — *s.* Ἀπελλάς 313,86
 — 313,359
 Ζώπυρος Ἀγαθαρχίδου 313,262
 — Ἀλεξάνδρου 312
 — Ἀπολλωνίου 296. 313,363. 363a
 — Βασιλείδου 149,9
 — Ζωπύρου 313,364
 — 313,361
 Ζωσᾶς 313,365
 Αὐλος Αἰμίλιος Σέξτου Ζώσιμος 112—114;
 στεφανηφόρος *u. a.*; *u. a.* Αὐλος 113,117. 118
 Ζώσιμος *S.* Ἀπολλάς 145,21

Ζωτᾶς Ἀμπελίωνος 313,367^a

— Ἀρτεμιδώρου 149,2

— Διοφάντου 326,3

— Δι— 313,368

— Ζηνᾶ 144,20

— Ζωτίχου 313,369

— Καλλι— 313,370

— Κύφωνος 313,390

— Πυθοδώρου 313,371

— Σωσιγένητος 313,372

— — 313,373

— *S.* Δημήτριος 313,232

— 313,366, 367

Ζώτιχος *S.* Λάμπιος 313,459

— *S.* Ζωτᾶς 313,369

Ζωτίων Ἀπολλοδώρου 313,375

— Ἀπολλωνίου 313,376

— Διοσκουρίδου 313,377

— Εἰρηναίου 313,378

Ζωτείων Ἐπικράτου 313,379

Ζωτίων Ζωτίωνος εἶπεν 108,13

— β' τοῦ ΟΑΞΟΛΟΧΙΟΥ 313,380

— Ἱεροκλέους 149,8

— Κρουνέου (?) 313,381

— *S.* Μένανδρος 313,482

— *S.* Μοσχίων 313,545

— 313,374

Ζωτ— 354,31

Ζω— Θεοδώρου 313,382

Ζω— τοῦ δεινός τοῦ Σ— 313,382

Ζω— 313,383

Ἡγᾶς Κελβείου 313,484

Ἡγέλοχος στεφανηφόρος 42,2

— Ἀθηναίου 200

Ἡγέπολις Ἀντιπάππου Σάμιος πρύτανις 37,31

— Ἡγίου γραμματεὺς · δικαστοῦ εἰς Ἰάσον 53,5, εἰς Λαοδίκεϊαν 59,20

Ἡγήμων Οὐλιάδου—εὐς στεφανηφόρος 42,1

Ἡγήσανδρος *S.* Κλεότιμος 313,4

— *S.* Λεοντίσκος 313,462

Ἡγησίας Ἀλεξάνδρου (πρεσβευτῆς εἰς Ῥόδον?) 66

— Θρασυβούλου σιτοφύλαξ 81

— Στάγρου oder ὁ Στάγρος 313,386

— τοῦ δεινός τοῦ Διοκλέους τοῦ Πυθοτίμου 268 I

— *S.* Ἡρώιδης 109,5, 157

— *S.* —τέλης 485

— 35,4, 313,385

Ἡγησι. *M.*

Ἡγήσιππος Ἡγησίππου 126,19

— 313,387

Ἡγησώ 287

Ἡγίας *S.* Ἡγέπολις 53,5, 59,20

— 313,388

Ἡγ— 313,432

Γάιος Κέστιος Ἡλιόδωρος στεφανηφόρος 112,1, derselbe(?) auch als Steph.(?) 142 I,3

Ἡλιόδωρος A— 313,389

— Δημητρίου 313,390

— *S.* Εὐπορος 313,500

Inschriften von Priene.

Ἡρακλίδης *S.* Ἐρμογένης 148,11, ders.

Ἡρακλείδης 313,333

Ἡρακλείδης 313,394, 395

Ἡράκλειτος στεφανηφόρος 108,57

Ἡράκλειτος Ἀπολλωνίου 313,397

Ἡράκλειτος Ἡρακλείτου 264

— Θεοδώρου 42,18, 117

— *S.* Ἀπολλώνιος 313,115

— *S.* Δήμος 313,239

— 42,21, 280, 313,396, 354,21

Ἡρακλεώτης νεωποῖς 20,8

— Πόλλιδος 313,398

— 50,40 269

Ἡρακῶν *S.* Βασιλείδης 313,198

— *S.* Βασσέας 313,198

Ἡράς Ἀπολλωνίου 313,391

— Ξενοδόμου 313,393

— *S.* Μητράς 313,516

— ὁ Κυλλᾶς (Spitzname) 313,392

— 313,392a, 728

Ἡρέας στεφανηφόρος 207

— 313,23

Ἡρόδοτος στεφανηφόρος 108,68

— Διονυσίου 297

— Ἡροδότου 313,399, 332

— Στράτωνος 313,400

— *S.* Διονύσιος 297

— 313,180, 401

Ἡρόδωρος 76,5

Ἡροκράτης Ἀνδρίου δικαστῆς εἰς Ἰάσον 53

— *S.* Ἀλέξανδρος 313,372

— *S.* Λάμπων 313,460

Ἡρόκριτος Σάμιος *S.* Κριτόλεως 42,22

Ἡρομ— *S.* Χρυσ— 189

Ἡροστρατὶς Διοφάντου 275

— Ἐλικῶντος τοῦ Λυκομήδου 101

Ἡρόστρατος Χαριδήμου 313,402

— *ad.* *S.* Διοσκουρίδης 112,10

Ἡρο— *S.* Λυκιδεύς 140,11

— — 140,15

Ἡρώδης Ἀντιόχου 313,404 = 144,13?

— Δημητρίου 313,405

Ἡρώιδης (Ἡρώδης, Ἡρώνης 109,264)

Ἡρώιδου φύσει δὲ Ἡγησίῳ στεφανηφόρος τὸ δεύτερον 109; 323; derselbe(?)

στεφανηφόρος 118,12; derselbe(?) auf *M.* Ἡρώι. oder Ἡρώδης

Ἡρώδης Μάνδρωνος 313,406

Ἡρώιδης Ποσειδωνίου ποιητῆς ἐπῶν [68]. 69 (s. u.)

Ἡρώδης Πυθονίου 313,407

Ἡρώιδης *S.* Ποσειδώνιος (s. o.) 63

Ἡρώδης 313,408

Ἡρώνης s. Ἡρώιδης

Ἡρ— *S.* ? Διοκλῆς 313,256

Πόπλιος Η—νός στεφανηφόρος 113,1, 10

Θάλευκτος Ἰασεύς *S.* Ἀναξαγόρας 54,2, 34

Θάλλος Μενεκλείους 199

Θαργήλιος Ἡρακλεώτης *S.* Ἀπολλώνιος 51,9

Θεαίνετος Σάμιος δημιουργός 67,3

Θεμιστοκλῆς Μενάνδρου 185

Θεμιστοκλῆς Μενίσκου 313,408

— *S.* Ἀμεινίας (Μιλήσιος? Σάμιος?) 365

— 326,5

Θεογείτων νεωποῖς 4,59

Θεογένης *S.* Ἀναξίλας 313,53

— 313,409, 410

Θεόγονος Ἀπολλωνίου 145,20

Θεοδόσιος 126,1, 2

Θεόδοτος Διομήδου 313,411

— Ἰσέου 239, 270

— Κρονίου 313,412

— — — 144,32

— Ἐρμίππου Σάμιος 42,15

— Terrakottenstempel 357,2

Θεοδώρα 309

Θεόδωρος Βασιλείδου 313,415

— Θεοδώρου 313,382

— *S.* Δαμα—, Ζωτι— 313,382

— *S.* Ἡράκλειτος 42,18, 117

— 313,413, 414

— Ἀριστογένητος Μιλήσιος 7

— Δημητρίου Σάμιος δημιουργός 42,1

Θεοδ— 313,416

Θεόκριτος 313,417, 418, 337

Θεόμνηστος Ἰσοκράτους Σάμιος πρύτανις 37,30

Θεόξενος 313,419

Θεόπουπος 313,420

Θεόπροπος 313,421

Θεοτιμίδης *S.* Κρατίνος 302

— *S.* Μητροδώρος 313,521

Θεότιμος Ἀγελάου 313,422

Θεόφιλος Ἀντήγορος 313,424

— β' 313,425

— *S.* Ἀθηνόφιλος 149,4

— 146, 313,28, 423

Θεοχαρίδης Ἐφέσιος oder Πριηνεύς, *S.* Παμφάης 432

Θεόχαρις Παριανός 63,34

Θεσσαλός Πολυδεύκου 208

Θευδᾶς Ἀπολλωνίου 313,426

— Λυσισμάχου 313,427

— *S.* Ἀλέξανδρος 313,29

Θευμόριος *S.* Μενίσκος 313,498

Θεύπουπος Χίος ἱστοριογράφος 37,121, 38,5

Θέων Ἀντιοχᾶ 313,429

— 119, 313,428, 338

Θε— 313,430

Θηόφιλος *S.* Ἀθη(νό)βιος 313,12

Θηρικών spartanischer, ἔφορος 316

Θρασύβουλος στεφανηφόρος 42,2

— Δημητρίου 99,10, 100, 103

— Θρασυβούλου 102; φρουραρχήσας 252—254

— Θρασυβούλου τοῦ Θρασυβούλου 104

— Φιλίου 255,4

— μέλλων οἰκονομεῖν 108,376

— *S.* Ἀλέξανδρος 313,30

— *S.* Ἡγησίας 81

— *S.* Φίλιος 234, 540

— *S.* —γειτος? 102

Θρασυ. *M.*

Θράσυλλος Ἀθην— Φωκαεὺς δικαστὴς εἰς
Πριήνην 8,25
Θρασυ— 42,37
Θράσος Χαριδήμου 42,18
— auf Medizingefäßen, Stephanephoro-
ros? 356,5
Θράσων 313,431
Θρα— 110.11. 313,432
Θ— Gesandter nach Athen 485

Ἰάσων *M.*

— Ἰάσωνος 313,433
— Ἰρηναίου ὁ καλούμενος... Λτων 313,434
— Μενεδήμου ἐφηβέυσας 148,23
— *S.* Κράτων 313,455
— *S.* Χαράτος 147,3
Ἰεροκλῆς στεφανηφόρος 4,48
— Ἀπολλωνίου 313,435
— Ἀρτεμίδωρου 313,436
— Δίωνος 313,234, 235
— β' 313,437
— *S.* Ἀρτεμῆς 313,155
— *S.* Ἀρτεμίδωρος 149,6
— *S.* Ἀρτέμων 145,17
— *S.* Γόργος 350
— *S.* Διονυ. 313,279
— *S.* Ζωτίων 149,8
Ἰέρων (τύραννος Πριηνέων) 37,110. 111. 566,64
— Ἡρακλεῦτης εἰρημένος ὑπὸ τοῦ
δήμου 51,6
— oder ἱερῶν 313,577
Ἰέσιος 313,437a
Ἰουλιάδης *s.* Ῥώσκιος
† Ἰουλιανός ἐπαρχικός 218
Γάιος Ἰούλιος Γαῖου υἱὸς ἀνθύπατος Ἀσίας
111,14. 21: Καῖσαρ 117,49
Γ. Ἰούλ. Σατορνείνος ἀρχων *M.*
Ἰούστος 313,727
Ἰππίας *S.* Δημήτριος 145,3
Ἰπποκράτης πρύτανις 2,4
Ἰππόκριτος? 142 I,5 *s.* Μηνόκριτος
Ἰππόνικος Ἀθηναγόρου Κολοφώνιος πρεσ-
βευτὴς εἰς Πριήνην 57,21
Ἰπποσθένης *T.* Νικησιώ 173
Εἰσάδης 313,298
Εἰσάς(?) Μητροδώρου 313,438
— *S.* Ἀρτεμῆς 313,154
— 313,299
Ἰσάας *S.* Θεόδοτος 239. 270
Εἰσίγονος Βασιλείδου 313,415
— Μενάνδρου 313,485
Ἰσιγ— 313,439
Ἰσίδωρος 313,440
Ἰσόδωρος στεφανηφόρος τὸ δεύτερον 107,1;
derselbe(?) auf Medizingefäßen 356,3
— — [133,4]
Ἰσοκράτης Σάμιος *S.* Θεόμνηστος 37,31
Ἰστρος *S.* Ἀσκληπιάδης 292
Εἰφίτος Ἐρμογένου 313,300

Καῖκος Ἀναξαγόρου 313,441
Καῖσαρ *s.* Ἰούλιος

Καλλίας Ἀριστ— (woher?) δικαστὴς εἰς
Πριήνην 8,26
Καλλίας 126,27
Καλλιγένης Διοδότου 313,443
Καλιγένης *S.* Ἀνα... 332
Καλλιγένης 313,442
Καλλικλῆς Βασσεοῦδος 313,444
Καλλικράτης Ἀπολλωνίου Grenzkommissar
37,17; δικαστὴς εἰς Ἰασον 54,4. 19
— *S.* Νύμφων 44,6. 21
— 26,2
Καλλίμαχος 313,582a
— — εὖς *S.* Μένυλλος 42,4
Καλλινίκη Ἀπολλοδώρου τοῦ Ποσειδωνίου
186
Καλλιζέινος Ῥόδιος *S.* Εὐφάνισκος 37,2
Κάλλιππος *S.* Σιμαλίων 313,609
Καλλίστρατος στεφανηφόρος 37,84. 89
— Κράτωνος 296
— Νίκωνος εὐεργέτης τοῦ δήμου 13
(= dem Stephanephoros?)
— *S.* Κλέανδρος 50. 187
— *S.* Φιλόμουσος 313,665
Καλλι. *S.* Ζωτᾶς 313,370
Καλλ— 271
Καπίτων 313,704
Κάστωρ *S.* Εὐφράνωρ 144,25
Κατιφᾶς Spitzname 313,719
Κατύρυχος Spitzname des Σωτᾶς 313,720
Κελβεῖος *S.* Ἡρᾶς 313,384
Κέρδων 343
Κέστιος *s.* Ἡλιόδωρος
Κιλλανὴ Δημητρίου 270
Κιλλικῶν 435
Κιλλίων Ζηνᾶ 313,447
— 313,72. 446
Κίλλος 313,448
Κίσσος Πανσιμάχου 313,631
— 313,449
Κλαύδιος *s.* Ἔρωσ
Κλέανδρος Καλλιστράτου, φύσει δὲ Ἀλέξι-
δος, στεφανηφορήσας 187; δικαστὴς εἰς
Ἐρυθράς 50
Κλειτίδης Νύμφωνος 298
Κλεῖτος στεφανηφόρος 4,49. 8,1
[Κ]λεῖτος? Φιλαργύρου 313,653
[Κλε]όβιος *S.* [Δειν]αγόρης Theben a. M. 372
Κλεομένης στεφανηφόρος 174,34; ob =
Κλεομ. *M.*?
— *S.* Ἐπίκαρπος 147,6
— spartanischer „ξφορος“ 316
Κλεοσθένης Ἀπολλοδώρου 144,19
— *S.* ... λίων 313,681
Κλεοσ— στεφανηφόρος 117,12
Κλεότιμος νεωποῖης 21,26
— Ἡγησάνδρου 313,4
Κλεοτ— 313,450
Κλέων Σάμιος *S.* Μένιππος 37,33
Κλυμένηα? 140,4
Κοίρανος 355,4
Κόκαλος 313,451 *s.* Κώκαλος
Κολοσσός β' ἐφηβέυσας 148,24

Κολοσσός 313,527
Κου. 344
Κονιορτός (Spitzname) 313,721
Κορυλάς στεφανηφόρος 201,2
Κοτύλων Spitzname des Αναξίλας 313,54
Κούρτιος Γαῖου 313,689
Λεύκιος Κο— (nomen oder Vater?) 144,9
Κράτερος 313,452. 499
Κράτης 111 στεφανηφόρος 111,238; der-
selbe(?) auf Medizingefäß 356,1
— *S.* Φιλέας 540
— 279
Κρατίδης Theben a. M. 363,25
Κρατίνος Θεοτιμίδου 302
— *T.* ... ιτὶς 302
Κράτιππος 313,453
Κράτων Ἰάσωνος 313,455
— *S.* Ἀπολλώνιος 313,116
— *S.* Καλλίστρατος 296
— *S.* Μενοίτης 61,7. 18. 36
— *S.* Μοσχίων 313,547
— 313,451
Κρατ. 345
Κρεώφυλος Ἐφέσιος ἱστοριογράφος 37,121
Κριτόλεως Ἡροκρίτου Σάμιος πρεσβευτὴς
42,22
Κρίτος 313,456
Κρόνιος *S.* Ἐπύρατος 313,313
— *S.* Θεόδοτος 313,412
Κρουνέος? *S.* Ζωτίων 313,384
Κυδίας Ἰασεύς *S.* Μενέξενος 53,37
Κύδιμος Ἀθηνοπόλιος ἱερητεύων Διονύσου
Φλείου 162
— *S.* Ἀθηνοπόλις 107. 138. 174. 35.
177
— *S.* Μοσχίων 108
Κύδωρος Διονυσίου Λαοδικεὺς εἶπεν 59,2;
πρεσβευτὴς εἰς Πριήνην 59,37
Κυλλᾶς Spitzname des Ἡρᾶς 313,392
Κυνηγός Vater oder Beiname des Διονύ-
σιος 313,268. 334
Κυνολάπων Spitzname des Μητράς 313,517
Κύριος spartanischer „ξφορος“ 316
Κυσᾶς? 313,143
Κύφων Spitzname oder Vater des Ζωτᾶς
313,290
Κόκαλος für Κώκαλος? 313,451
Κωκᾶς 313,457
Κῶμος Τιμοκλείους (woher?) 53,74

Πόπλιος Λαβέριος στεφανηφόρος 114,1
Γάιος Λαβέων στρατηγός Ἀσίας 121,22
Λάκων *M.*
— — πρεσβευτὴς εἰς Ἀθήνας 45,25
— 313,458
Λάμπιτος Ζωτίχου 313,459
— 313,727
Λαμπρίας Ἡρακλεῦτης *ad. S.* Διονύσιος
51,10
Λαμπροκλῆς *S.* Σίμος 47,8
Λάμπων Ἡροκράτου 313,460
Λαμπ— 126. 29. 30

- Λάριχος (Λαομέδοντος) 18; desselben(?)
S. Πολίτης 241
 Λεόδαμος Εὐβούλου 145,5
 Λεοντίσκος Ἡγησάνδρου 313,462
 — Μητροφάντου 198
 Λεοντίσκος 240. [313,461]
 Λέπιδος *s.* Αἰῴλιος
 Λεύκιος Λευκίλιος Λευκίου υἱὸς στρατηγός
 111,136, 137
 Λεύκιος Ὀαρίου 313,698
 Λεωμέδων (Λαρίχου?) στεφανηφόρος 22,2;
 derselbe(?) νεωποίης 18,32; desselben(?)
S. Ἐλικῶν 19,2
 Λεωμέ. *M.*
 Λέων *S.* Διὸς — εὖς 42,5
 — Λέοντος Σάμιος πρεσβευτής 41,4
 — Ὑψιθέμιδος Σάμιος 42,17
 Λεωνίδας spartanischer, ἔφορος? 316
 Λε[ω]σθένης στεφανηφόρος 110,1. 10
 Λεωτρεφίδης spartanischer, ἔφορος? 316
 Λε. *M.*
 Λήναιος Ἀπολ— 313,463
P. Libuscidius Amphorenstempel 358,11
 Λικίνιος Νέπτος ἀνθύπατος Ἀσίας 230
 Λιπᾶς Spitzname des Μητρᾶς 313,518
 Λιπ. *M.*
 Λούκιος ἄρχ(ων) und Αὐρ. Λούκιος ἄρχ(ων)
 τὸ β' *M.*
P. Lusius 355,12
 Λυκιδεύς Ἀπολλ— 140,14
 — Ἥρο— 140,11
 — *S.* Ἀναξίλας 18,29
 Λυκίνος Λυκίνου εἶπεν 107,8
 — *S.* — λπς 273
 — 276
 Λύκ(?)ιππος Ἀντιόχου (στρατηγός?) 37,39
 Λυκίσκος Δημοπειθούς Πριηνεύς πρόξενος
 Κορκυραίων 533
 Λυκίσ(κος?) 313,464
 Λυκομήδης Ἐλικῶντος τοῦ Λυκομήδου 101
 — Πολυστράτου ἀγορανομίᾳς 183
 Λύκος στεφανηφόρος 37,82, 125, 126
 — *S.* Σωτᾶς 17,39
 — 313,236
 Λυκωπάδης *S.* Μακαρεὺς 485
 Λυσαγό(ρας) *M.*
 Λύσανδρος 354,23
 — 531 III, 12 ff.
 — spartanischer, ἔφορος? 316
 Λυσανίας Πλάτωνος 126,17
 — Πόλλιδος 313,464 a. 628
 — *S.* Πόλλης 313,591
 — *S.* Τρύφων 313,647
 Λυσίας Ἀθηναίου 145,12
 — Πολυχάρους εἶπεν 22,3
 — δικαστὴς εἰς — ? 71,23
 — *S.* Βάσσης 313,702
 — 313,465
 Λυσιμάχος Ἀρτεμιδῶρου 42,19, 272
 — Λυσιμάχου 313,468
 — *S.* Θεοδᾶς 313,427
 — *S.* Μένιππος 313,496
 Λυσιμάχος *S.* — κράτης 146
 — 313,466, 467
 — Διονυσίου Σάμιος πρύτανις 37,31
 Μάρκος? [313,694]
 Μαιανδρή 363,17
 Μαιάνδριος *S.* Ἐπάγαθος 313,306
 — 313,469, 470
 — Μιλήσιος ἱστοριογράφος 37,54, 104,
 122, 38
 Μακαρεὺς στεφανηφόρος 37,65, 123, 125
 — Λυκωπάδου Gesandter nach Athen
 485
 Μακε— *n. pr. oder* Μακε(δόνων?) 354,24
 [Μάκρος], Μάκερ *s.* Πομπήιος
 Μάνδρων *S.* Ἡρψίδης 313,406
 — *S.* Σωσᾶς 313,622
 Γναῖος Μάνλιος (Volso) 40, 41, 6, 528, 529
 Μάνλιος Ἀπολλωνίου 313,701
 Μάξιμος ἀνθύπατος 105,57 = Παῦλλος
 Φάβιος Μάξιμος
 Μαραῖος *M.*
 Κόϊντος Μάριος Κοϊντου υἱός 313,713; vgl.
 313,730
 Μαρίων Μαρίωνος 313,471
 Μάτρων Σάμιος *S.* Τηλέμαχος 41,4
 Μεγαβύζος Μεγαβύζου (Ἐφέσιος) νεωκόρος
 τῆς Ἀρτέμιδος τῆς ἐν Ἐφέσῳ 3, 231
 Μεγάριστος στεφανηφόρος 111,212; μέλλων
 οἰκονομεῖν 119,23
 Μεγιστέας Ἑστιαίου 313,472
 Μεγιστείας *S.* Ἀρτέμιων 42,19
 Μεγίστη Ἀπολλοδώρου, (γυνὴ δὲ) Θρασυ-
 βούλου τοῦ Φιλίου 255
 Μέλανθος *S.* Διονύσιος 313,269
 — 313,473, 474?
 Μελάνιππος Ἀπολλωνίου 313,475
 — Νικοκλέους τοῦ Νικαγόρου 265
 Μελαν— (Frau) 277
 Μελα[ν—] Ἡρακλεώτης *S.* Ἐκατόμνως 51,7
 Μελιτίνη Σωκράτου, γυνὴ δὲ Ζωπύρου 296
 Μελίτων Διονίου 313,477
 — Μενάνδρου 313,478
 — *S.* [Ζη]νιφάνης 145,25
 — *S.* Περιγένης 313,587
 — 313,476
 Μενάνδρος — Eponym 142 II, 30
 — Βασιλείδου 313,480
 — Δημητρίου 313,481, 328
 — Ζωτίωνος 313,482
 — Μενάνδρου 313,485
 — Παρασίου 313,483
 — Περδεικᾶ oder ὁ Περδεικᾶς (Spitz-
 name) 313,484
 — *S.* Ἀπατούριος 142 II, 6, 313,82
 — *S.* Θεμιστοκλῆς 185
 — *S.* Εἰσίγονος 313,485
 — *S.* Μελίτων 313,478
 — *S.* Παράσιος 313,583
 — 313,479
 Menander Priennaeus 574
 — (woher?) *S.* Ἐκατόμνως 42
 Μενάρης Γέλωνος 26
 Μενέβουλος Ἀρισταγόρου 313,486
 Μενέδημος Εὐμένους 160
 — Σωσιβίου 110
 — *S.* Ἰάσων 148,23
 — *T.* Νικῶ 160
 — 306
 Μενεκλῆς *M.*
 — *S.* Θάλλος 199
 Μενεκράτης Αἰνίου 313,489
 — — 313,490
 — *S.* Ἀθηναγόρας 313,4
 — *T.* Ζωπυρίνη 281
 — 313,487, 488
 — Terrakottastempel 356,3
 Μενέλαος 313,465
 Μενέξενος Κυδίου Ἰασεὺς πρεσβευτὴς εἰς
 Πριήνην 53,37
 Μενέστρατος *S.* Βασιλείδης, Διονυτᾶς 313,190
 — 313,491
 Μένιππος Ἀθηναίου 313,493
 — Ἀλεξάνδρου 313,494
 — Ἀπατουρίου— 313,495
 — Λυσιμάχου 313,496
 — 313,492, 316
 — Κλέωνος Σάμιος γραμματεὺς βουλᾶς
 37,32
 Μενίσκος Ἀναξαγόρου 341
 — Διονυσίου 144,29
 — Μητροδώρου δικαστὴς εἰς Λαοδίκειαν
 59
 — Θεουμορίου 313,498
 — Μεννέου 313,501
 — *S.* Θεμιστοκλῆς 313,498
 — Στρεπύλιος Spitzname 313,723
 — 284, 313,497, 499, 341
 Μεννέας Εὐπόρου τοῦ Ἡλιοδώρου 313,500
 — Μεννέου 313,501
 — *S.* Μενίσκος 313,501
 — *S.* Μέντωρ 313,503
 — (woher?) 72
 Μεννήας 313,502
 Μενοίτης Κράτωνος πρεσβευτὴς εἰς Μα-
 γνησίαν 61,7, 18
 Μέντωρ *M.*
 — Μεννέου 313,503
 Μένυλλος Καλλιμάχου — εὖς κριτῆς 42,4
 Μήδης 144,8 ob Μήλης?
 Μή[λ]ης? 144,8
 Μηνᾶς Μονιμᾶ 145,8
 — 313,180, 504
 Μηνογένης *S.* Γλαυκίας 148,15
 — *S.* Διονύσιος 230,9
 Μηνόδοτος Μηνοφίλου 42,21
 — Ἐγνατίου 149,5
 — 313,535
 Μηνόδωρος *S.* Διονύσιος 232
 — 313,170, 505, 505 a
 Μηνοδ. (στεφανηφόρος) *M.*
 Μηνοδ— 313,506, 507
 [Μην]όκριτος στεφανηφόρος? 142 I, 5
 — Ἐκαταίου 313,508

[Μην]όκριτος *S.* Διονύσιος 313,704
 — 313,278
 Μηνοφάνης 313,348, 509
 Μηνόφιλος β' 313,511
 — Πολέωνος 313,512
 — Σεραπίωνος 313,513
 — *S.* Απολλώνιος 313,117
 — *S.* Γναῖος 313,696
 — *S.* Διονύσιος 148,19, 313,270
 — *S.* Μηνόδοτος 42,21
 — *S.* Πασάς 148H
 — 313,510
 Μητράς Ἡρᾶ 313,516
 — Σωκράτου 144,15
 — *S.* Ἀσκληπιάδης 313,179
 — Spitznamen: ὁ Κυνολάπων, Λιπάς, Σιαλάς 313,517-519
 — 313,514, 515, 324
 — Ἀζανίτης *S.* Απολλώνιος 105,31, 79
 Μητροδώρα Ἀπολλοδώρου 299
 Μητρόδωρος — — Eponym 142II,31
 — Ἀριστοδήμου Schiedsrichter 37,19;
 δικαστής εἰς Βαρρυλίαν 47
 — β' ἐφηβεύσας 148,21
 — Θεοτιμίδου 313,521
 — Φιλέου 313,522 (s. u.)
 — *S.* Ἀθήναιος 313,9
 — *S.* Ἀρτεμῆς 313,160
 — *S.* Δαμαρίων 313,213
 — *S.* Εἰσᾶς 313,438
 — *S.* Μενίσκος 59
 — *S.* Σάτυρος 313,602
 — *S.* Σώπατρος 313,621
 — *S.* Φιλέας 313,651 (s. o.)
 — 313,520, 523
 Μητροκλῆς Ἀπολλωνίου ἐφηβεύσας 148,14
 — Μητροκλείους 260
 — *S.* Δημήτριος 260
 Μητροφάνης *S.* Α— 271
 — 313,524
 Μητρόφαντος *S.* Λεοντίσκος 198
 Μητροφῶν Ἀρτεμιδώρου 313,525
 Μικι— 330
 Μίκαλος *S.* Νέων 313,531
 Μίμας Σάμιος δημιουργός 67,3
 Μιννίων *S.* —ίφαντος 140,6
 — Amphorenstempel 358,4
 Μνασικλῆς 313,526
 Μνασιφάνης *S.* Διονύσιος 313,271
 Μνησίφιλος Ἀρτεμιδώρου Ἐφέσιος 150
 Μοαγέτης Πασανίου, γραμματεὺς δικαστοῦ
 εἰς Ἐρυθράς 50
 [Μ]ολοσσός s. Κολοσσός
 Μόλων Διαγόρου δικαστὴς εἰς Λαοδίκειαν 59
 Μονικός 144,7 (ob Μόνι[μ]ος?)
 Μονιμάς Ἀναξίλου 313,529
 — Ἀσκλη— 313,530
 — Πολεΐτου 145,11
 — Πύλωνος 313,531
 — Χαβδαλά(?) 313,532
 — *S.* Ἀπατούριος 313,533
 — *S.* Μηνάς 145,8

Μονιμάς 309, 313,91, 528, 533, 533 a, 731
 Μονίμη 309
 Μόνιμος Δημητρίου Eponym 142II,4
 — Εὐβουλίδου 126,12
 — Εὐφράνωρος 313,536
 — β' 313,537
 — Ὀλκατίου(?) 313,538
 — *S.* Σκύμνος 313,612
 — 313,180, 534, 535, Vgl. Μονικός
 Μοσχᾶς Μουσαίου 313,541
 — Νεύμωνος 313,542
 — Σωσιγένου 313,637
 — *S.* Ἀντίοχος 313,78, 272
 — *S.* Διονύσιος 313,272
 — *S.* Ποσιδώνιος 313,536
 — *S.* Σωσικράτης 313,631
 — 313,539, 540, 543
 Μοσχίων ἀρχιπρύτανις *M.*
 — Ἀναξίου θεωρὸς εἰς Σαμοθράκινη
 540
 — Ζωτίωνος 313,545
 — Κράτωνος 313,547
 — Κυδίου στεφανηφόρος u. a. 108,
 323; vielleicht = Μοσχί. *M.*
 — Πυθα 313,548
 — *S.* Ζώβιος 313,555
 — *S.* Σωτίων 313,641 a
 — ὁ Χολλάς Spitzname 313,548
 — [42,21] 313,541
 Μόσχος 313,548 a
 Μούκιος 313,700
 Μούσα 309
 Μουσαῖος Ἀπολλωνίου 313,548 b
 — *S.* Μοσχᾶς 313,541
 Μύρων 313,549
 Μυρένα (procos. Asiae) 121,23
 Μύρων Rhetor 511
 Ναυκράτης 313,550
 Ναυσικράτης στεφανηφόρος 108,213
 Ναυ— Τυδέως πρεσβευτής 138
 Νεικ— s. Νικ
 Νεμέριος Βα— 142II,29
 Νεο— 313,552
 Νέπως s. Λικίνιος
 Νέστωρ Νέστορος 313,553
 Νεύμων *S.* Μοσχᾶς 313,542
 Νεφ—(?) *S.* Μικι— 330
 Νέων Μικκάλου 313,554
 Νικαγόρας *S.* Νικοκλῆς 265
 Νικάνδρος στεφανηφόρος 37,126
 — 313,540, 555, 354,25
 Νικάνωρ Ἀπολλωνίου 313,558
 — *S.* Τρύφων 313,556(?) 648
 — (?) 313,445, 557
 Νικασαγόρας Ζωίλου Ἀλεξανδρεὺς ἀπὸ τῆς
 Τρώας πρεσβευτὴς εἰς Πριήνην 44,3, 33
 Νικασίδαμος *ad. S.* Εὐφάνισκος Ῥόδιος 37,3
 Νικα— 263
 Νικήρατος 313,559, 560
 Νικησὺ Ἰπποσθένους, Εὐκρίτου δὲ γυνή,
 ἱερῇ Δήμητρος καὶ Κόρης 173

†(?) Νεικήτας 351
 Νικήφορος *S.* Βασσέας 313,199
 — 313,560 a
 Νεικίας *S.* Διόδωρος 313,551
 Νικίας 313,561
 — Ἡρακλεώτης 51,11
 Νίκιππος 313,562
 Νικίων Δημητρίου Φωκαεὺς πρεσβευτὴς
 εἰς Πριήνην 64,12
 Νικόβουλος 313,563
 Νικοκλῆς Νικαγόρου *S.* Μελάνιππος 265
 Νεικόλαος Νεικολάου 313,551
 Νικόλαος *S.* Απολλώνιος 313,118
 — 313,564
 Νικομάς β' 313,566
 — Νικομήδου 313,200
 — 313,565
 Νικόμαχος Ζωπυρίωνος 313,261
 Πόπλιος Νικόμαχος 313,708
 Νικομήδης Ἀττάλου 145,9
 — Παπάρου 313,568
 — *S.* Απολλώνιος 313,119
 — *S.* Ἀριστείδης 313,137
 — *S.* Βασίλειος 313,200
 Νεικομήδης *S.* Δάμων 313,217
 Νικομήδης *S.* Νικομάς 313,200
 — 313,567
 Νικομ— *S.* Ἀπελλάς ὁ καὶ Ζωπυρίων
 313,86
 Νικόστρατος Τεισύλου Ῥόδιος Schieds-
 richter 37,4
 — Χαρισίου ἐφηβεύσας 148,16
 — *S.* —νιος 79,8
 — 313,569
 Νικοφῶν *S.* Ἀπελλίς 4
 Νικο— 313,570
 Νικὺ Μενεδήμου τοῦ Εὐμένους ἱερησαμένη
 Ἀθηνᾶς Πολιάδος 160
 Νίκων Διονυσίου 278
 — Ν— Ἀστυपालαιεὺς δικαστὴς εἰς
 Πριήνην 8,27
 — *S.* Καλλίστρατος 13
 Νι— Theben a. M. Ziegelstempel 379
 Νόσσοις Ἐλπινίκου Ἀστυपालαιεὺς δικαστὴς
 εἰς Πριήνην 8,27
 Νουμήνιος 313,571
 Νύμφων *S.* Κλειτίδης 298
 — und Νύνφων Καλλικράτου δικαστὴς
 εἰς Ἀλεξάνδρειαν 44,6, 21
 — Πρωτάρχου φρούραρχος 20—22
 Νύσιος Διφίλου ἀγνωστοθετήσας 176
 Ν— Δημητρίου 313,572
 Ξᾶ[ν]θιππος? 194
 Ξενοδόμος *S.* Ἡρᾶς 313,333
 Ξενοφῶν 313,573
 Ξένων Σωσίλους 145,15
 Ὀάριος *S.* Λεύκιος 313,698
 Ὀθρυάδας spartanischer ἔφορος 316
 Οἰνιάδης *S.* Εὐκαρπίδης 295
 Ὀλκάτιος? 313,533 doch s. Οὐολκάτιος

- Ὀλυμπιόδωρος 313,574
 Ὀλύμπιος Σάμιος ιστοριογράφος 37,109,120
 Ὀλυμπος Ποσειδωνίου 313,576
 — 313,575
 Ὀνησικράτης Πρώτου 313,577
 Ὀρηος Stempel 355,6 (zu Ὠραῖος??)
 Οὐλιάδης Ἀπολλοδότου Βαργυλιήτης πρεσ-
 βευτῆς εἰς Πριήνην 47,30
 — Ἡρακλεώτης *S.* —ων 51,8
 — Σάμιος ιστοριογράφος 37,120
 — εὖς *S.* Ἡγήμων 42,1
 Λεύκιος Οὐολκάκιος Τύλλος Eponym des
 κοινὸν τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων
 105,42
 Γάιος Ὀφέλλιος Σουβουράνα 308
 Πόπλιος Ὀφέλλιος 313,711

 [Παι?]ώνιος *S.* —ος 142Π,21
 Παιώνιος *S.* Δημοσθένης 144,30. 313,210
 Παλλ— 126,28
 Παμμένης νεωποῖς 17,50
 — Σωσιγένοῦς 313,372
 — *S.* Φιλώτας 37,42
 Παμφάης Θεοχαρίδου Ἐφέσιος oder
 Πριηνεύς 432
 Πάμφιλος ἱερός 313,578
 Παμ— *S.* Ἀπολλώνιος 78,4
 Παναμύης Ἀντιγένοῦ Βαργυλιήτης πρεσ-
 βευτῆς εἰς Πριήνην 47,30
 Παπαρίων 313,581
 Παπάρος Ἀναξιλᾶου 313,581
 — Παπάρου 313,582
 — *S.* Ἀπολλᾶς 313,90
 — *S.* Νικομήδης 313,568
 — *S.* Ποσειδώνιος 313,581
 — 313,580. 582a
 Παπ— γραμματεὺς τοῦ κοινοῦ τῶν ἐπὶ
 τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων 105,42
 Παράμονος *S.* Ἀναξίλας 313,55
 — *S.* Αφροδίσιος 293
 Παράσιος Μενάνδρου 313,583
 — *S.* Μένανδρος 313,483
 — 316. Vgl. Παρράσιος
 Παρμενίσκος Ἀττάλου μετάπεμπος εἰς
 Ὑ . . π— 52
 Παρμενίων Παρμενίωνος θεωρὸς εἰς Σα-
 μοθράκην 540
 — *S.* Εὐφραῖος 238
 — 313,341. 579
 Παρράσιος Παρρασίου Grenzkommissar
 37,18 vgl. Παράσιος
 Πασέας Gefäßstempel 355,6
 Πασικλη. *M.*
 Πασικλῆς *S.* Ἀπολλώνιος 313,111. 119a
 vgl. 112
 Πασσαλᾶς Spitzname 313,722
 Πόπλιος Πατούλκιος Βάσσος 313,715
 Πάτρ[ων] Μιλήσιος *S.* Ἀγαθοκλῆς 150
 Πausanias — πρεσβευτῆς εἰς Φώκαιαν 8,64
 — Δημητρίου ἀγορηνομήσας 179
 — Πausanίου 313,584
 — *S.* Διονύσιος 313,273

 Πausanias *S.* Ἐπικουρος 313,319
 — *S.* Ἐπικράτης 145,22
 — *S.* Μοαγέτης 50
 — *T.* Σίμων 301
 — 307
 Πausanias Μηνοφίλου 148Π
 Πausanias *S.* Κίσσος 313,631
 Πau— 313,585
 Πείος 313,705. 730I Π
 Λεύκιος Πείων στρατηγὸς Ἀσίας 121,22
 Περδεικᾶς Vater oder Spitzname des
 Μένανδρος 313,484
 Περιγένης Μελίτωνος 313,587
 — 313,586
 — Αἰσχρίωνος Ἡρακλεώτης 300
 Μάαρκος Περπέρινα Μάρκου υἱὸς στρα-
 τηγὸς ἀνθύπατος 108,225
 Πε μου Μάγνης εἶπεν
 61,1
 Πείρα? 342
 Πλάτων *S.* Λυσανίας 126,17
 Πλουτᾶς *S.* Ἀπολλώνιος 313,120
 — 313,588. 589. 730ΠΙ
 Πλουτίων 313,590
 Πλουτογένης παντόμιμος 113,66
 Πῶλλα Πλωτία 310
 Ποθανίς Σωτηρίωνος γυνή 211
 Πολεμακλῆς Ῥόδιος *S.* Τιμαγόρας 37,4
 Πολέμων *S.* Μηνόφιλος 313,512
 Πολε. *M.*
 Πολίτης Λαρίχου 241
 Πολεΐτης *S.* Ἀπολλώνιος 149,3
 Πολίτης *S.* Ἀρτέμιον 149,13
 Πολεΐτης *S.* Μονιμᾶς 145,11
 Πολίτης Ἡρακλεώτης 51,11
 Πολι. *M.*
 Πόλλης Ἀπολλωνίου 260, 262
 — Λυσανίου 313,591
 — *S.* Ἡρακλεώτης 313,393
 — *S.* Λυσανίας 313,464a. 628
 Πολλι. *M.*
 Πολυδέμων Mensch oder Gott 89,16
 Πολυδέυκης *S.* Θεσσαλός 208
 Πολυκλῆς Amphorenstempel 358,5. 6
 Πολυκράτης *S.* Εὐθόδημος 145,10
 — *T.* Στράτεια 126,16
 Πολυκ— 313,732
 Πολυνείκης Ἀφροδισιεύς ἐποίει 214
 Πολυπλάκιος 333
 Πολύστρατος *S.* Λυκομήδης 183
 Πολυχάρης Πολυχάρους εἶπεν 4,50
 — *S.* Λυσίας 22,3
 Πολυ— 313,547
 — Theben a. M. 366
 Γναῖος Πουμπήσιος [Μάρκος] ὑπαρχος Αὐτ.
 Καίσαρος Θεοῦ Σεβαστοῦ, εὐεργέτης 247;
 (derselbe auf *M.* ος Μάκερ)
 Πόπλιος στεφανηφόρος? 142I,7
 — 313,693
 — ὁ καὶ ος 313,701
 Ποσειδίππος Ἰασεὺς *S.* Ἐκαταῖος 53,2.
 37. 89

 Ποσειδίππος 313,592
 Ποσειδώνιος στεφανηφόρος 17,1 = Πο-
 σειδ. *M.*?
 Ποσειδώνιος Διοδώρου 313,631
 Ποσ(ε)ιδώνιος Διονυσίου 242. 313,595
 Ποσειδώνιος Ἡρώιδου δικαστῆς εἰς
 Πάριον 63
 Ποσειδώνιος Μοσχᾶ 313,596
 Ποσειδώνιος Παπάρου 313,581
 Ποσειδώνιος Πραξίου 313,597
 Ποσειδώνιος . νι . ίου 144,22
 Ποσειδώνιος *S.* Ἀλέξανδρος 313,31
 — *S.* Ἀναξαγόρας 313,43
 Ποσειδώνιος *S.* Ἀναξᾶς 313,44
 — *S.* Ἀπολλόδωρος 37,17. 40. 65. 186.
 236. 237
 — *S.* Δαμαρίων 313,214
 Ποσειδώνιος *S.* Διοκλῆς 37,41
 Ποσειδώνιος *S.* Διόφαντος 313,290
 Ποσειδώνιος *S.* Ἡρώιδης 69
 Ποσειδώνιος *S.* Ὀλυμπος 313,576
 Ποσειδώνιος *S.* Φιλάγαθος 144,23
 — 8,65. 88,9. 313,368. 593
 Ποσειδώνιος 313,[591]. 625
 — Ziegelstempel 354,30; Gefäßstempel
 355,7
 Ποσ—? 313,112 s. Πασικλῆς
 Πραξίας *S.* Ποσειδώνιος 313,597
 Πρατο[φάνης] Ῥόδιος (ἱερεὺς Ἀλίου)
 37,33
 Πραῦλος 313,598; Gefäßstempel 355,8
 Πριηνεύς Name? 429 Anm.
 Πρωταγόρας *S.* Ἀναξίλας 61,22
 — *ad.* *S.* Σωσίστρατος 266. 267
 — *S.* — 80,12
 Πρώταρχος στεφανηφόρος 19,7
 — *S.* Διαγόρας 61,7. 18. 35
 — *S.* Νύμφων 20—22
 Πρωτέας (στεφανηφόρος?) auf Medizin-
 gefäß 356,2
 — Ἐρμίου Ἰασεὺς ἐπῆλθεν 53,2
 Πρωτίων Σωσιμνήστου — τάδου(?) 313,335
 Πρωτόμαχος Τρίτωνος Σάμιος πρύτανις
 37,30
 Πρώτος . τ— 144,11
 — *S.* Ὀνησικράτης 313,577
 Πυθαγόρας Πυθαγόρου πρεσβευτῆς εἰς —
 80,12
 Πυθᾶς Ἀριστόχου 144,24
 — *S.* Μοσχίων 313,548
 — 313,599
 Pytheos Architekt 465
 Πυθίων Μάγνης *S.* Σωσικράτης 106,8
 Πυθόδωρος *S.* Ζωτᾶς 313,371
 Πυθοκλῆς *S.* Ἀναξήνωρ 313,45
 — *S.* Φιλώτης 313,667
 Πυθόνικος *S.* Ἡρώδης 313,407
 Πυθότιμος νεωποῖς 80,11
 — ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως 4,45
 — — ἀγωνοθετήσας 175
 — *T.* . . . στέρα 162
 — *S.* Ἀθηνόπολις 268Π

- Πυθότιμος *S.* Διοκλῆς 268 I
 — *S.* Φράττις 170
 Πύθων 313, 600. 335
 [Π]ύλ[ων]]βρου Eponym 142 II, 3
 Πύλων *S.* Μονιμάς 313, 531
 — 313, 318
 Πύρρος *M.*
 — Vater oder Spitzname des Ἀπολλωνίδης 313, 100
 Πύλλα *s.* Πλωτία
 Πωλλίων *S.* Εὐσχέμων 246, 15
 — 313, 143
- Ῥησίμαχος *S.* Ἑρμίας 313, 328
 Ῥουστικός *s.* Ἀντώνιος
 Τ. Ῥώσκιος Ἰουλιάρχης ἐργεπιστάτης 230
- Σάβυλλος Θεσσαλὸς ἐξ Λαρίσης *S.* Εὐανδρος 12, 15
 Σάλαρος 425
 Σάσος ἀγορανόμος 360, 2
 Σατορνείνος *s.* Ἰούλιος
 Σάτυ(ρος) *M.*
 Σάτυρος Μητροδώρου 313, 602
 — 313, 601
 Σέλευκος 313, 603
 C. Sentius 355, 14
 Σεράπιος 313, 604
 Σεραπίων Σεραπίωνος 313, 606
 — . . . ίδου 313, 607
 — *S.* Μηνόφιλος 313, 513
 — 313, 605
 Σιαλὰς Spitzname des Μητρὰς 313, 519
 Μάρκος Σιλανὸς Μυρέναν· ταμίας 121, 23
 Σιμαλίων Εὐφράνορος Σάμιος πρύτανις 37, 30
 — Καλλίππου 313, 609
 — 313, 608
 Σίμων Πανσανίου 301
 Σίμος Λαμπροκλείους δικαστὴς εἰς Βαρυλίαν 47
 — *S.* Ἀγίας 59, 10. 16
 Σεῖμος *S.* Ἀριστοφάνης 313, 143
 Σίμος 313, 610. 354, 28
 Σιμοτε— 252 B, 3. 6
 Σίμων Σίμωνος 313, 611
 — ἐπιστάτας πεμφθεὶς (εἰς Πριήνην) 37, 135
 Σκυλλίων 531 III, 25
 Σκύμνος Μονίμου 313, 612
 Σόλων *S.* Ἀρίστων 291
 Σπάρος Spitzname des Σωσᾶς 313, 623
 Σπείρα? 342
 Στασιμένης 313, 401
 Στεφ— Ἐρατ— 313, 613
 Στράτεια Δημητρίου 126, 15
 — Πολυκράτου 126, 16
 Στρατόνικος Ἀκρισίου 313, 614
 Στρατόνικος Ἑρμίου 313, 615
 Στρατόνικος *S.* Διογένης 313, 247
 Στράτων (στεφανηφόρος?) Medizingefäß 356, 4. 7
- Στράτων Ἀπατουρίου 313, 617
 — Ἐκαταίου 313, 618
 — Φρασκλέους Νωρανὸς (??) νεωποίης (Σαμίων) 67, 4
 — *S.* Ἡρόδοτος 313, 400
 — 313, 616
 Στρεψήλιος Spitzname 313, 723
 Στάγρος Vater oder Spitzname des Ἀπολλωνίδης (313, 101) und Ἡγὰς (313, 386)
 Σύμαχος *S.* Ἀπατούριος 313, 84. 185
 Σύρος 313, 619 (Person oder Ethnikon?)
 Συ— *S.* Φίλων 96, 12
 Σφήνορχις (Spitzname) Βασιλείδου 313, 724
 Σφοδραγόρας 148 III
 Σφοδράς 144, 4
 Σωκράτης *T.* Μελιτίνη 296
 — *S.* Μητρὰς 144, 15
 — 313, 620. 620 a
 Γάιος Σώπατρος Διονυσίου 313, 707
 Σώπατρος Μητροδώρου 313, 621
 Σώπολις (στεφανηφόρος?) 142 I, 4
 Σώσανδρος 313, 625
 Σωσᾶς Μάνδρωνος 313, 622
 — *S.* Διονυσικλῆς 313, 259. 260
 — Σπάρος (Spitzname) 313, 623
 — 313, 624
 Σω[σθένης] στρατηγὸς (βασιλέως Λυσιμάχου) 15, 11
 Σωσίβιος νεωποίης 54, 67
 — Ἀναξιλάου 313, 627
 — Ἀπολλωνίου (στεφανηφόρος?) 142 I, 11. 313, 628; vgl. Σωσιβί· *M.*
 — Ἐράτωνα τοῦ Σωσιβίου ἄρξας τὸ δεύτερον 229
 — — 144, 31
 — *S.* Ἀναξίλας 313, 56
 — *S.* Ἐράτων 229, 10 (*s. o.*)
 — *S.* Μενέδημος 110
 — *S.* — 202, 1
 — [?] 313, 626
 Σωσιγένης Ἀπολλωνίδου 313, 630. 631
 — Σωσιγένης 313, 372. 637
 — *S.* Ζωτᾶς 313, 372
 — *S.* Μοσχᾶς 313, 637
 — *S.* Σωτᾶς 313, 637
 — 313, 220. 220 a. 629
 Σωσικλῆς Διονυσίου 313, 632
 Σωσικράτης στεφανηφόρος 111, 123
 — Μοσχᾶ 313, 631
 — 313, 633
 — Πυθίωνος πρεσβευτῆς Μαγνήτων τῶν πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ 106, 8
 Σωσίμαχος β' *S.* Διονυσικλῆς 313, 259
 Σωσίμηστος β' 313, 635
 — *S.* Διονύσιος 313, 274
 — *S.* Πρωτίων 313, 335
 Σωσίπατρος Φιλέου 313, 636
 — Ἐκατ— (Heimat?) 150
 Σώσιππος *M.*
 Σωσίστρατος Πρωταγόρου φύσει δὲ Ἀχιλλεΐδου τοῦ Εὐπολέμου 266. 267
- Σωσίστρατος Σωσιστράτου Σάμιος 42, 16
 Σωσι—ης *S.* Ξένων 145, 15
 Σωτάδης Σωτάδου 272. 331
 — *S.* Διονύσιος 144, 28
 Σωτᾶς *M.*
 — Λύκου 17
 — Σωσιγένης 313, 637
 — Κατώρυχος (Spitzname) 313, 720
 Σωτήριχος *S.* Ἀρτεμῆς 313, 156
 — 313, 393 a
 — 313, 638
 Σωτηρίων *S.* . . . μος 211
 Σώτης στεφανηφόρος 108, 102 = Σώτου *M.*?
 — 313, 639
 Σωτίων Δημητρίου 313, 641
 — Μοσχίωνος 313, 641 a
 — 313, 640
 Σωτ— 37, 41
 Σώφιλος Ἐπινίκου 42, 20
- Τάπυρος (Nichtgriechen) *S.* Βέλλων 148, 10
 Μ. Αὐρ. Τατιανὸς β' τοῦ Εὐσχέμονος τοῦ Πωλλίωνος 246
 Ταυρίσκος *M.*
 Τεισίας *S.* Ἀντιφάνης 571
 Τεισύλος Ῥόδιος *S.* Νικόστρατος 37, 5.
 Τελέσαρχος Ἀστυπαιεὺς 8, 28
 Λεύκιος Τερέντιος 313, 710
 Αὐλὸς Τεττασίδιος 313, 709
 Τευτάμης, Τευτάμος *S.* Βίας 424
 Τε— *S.* Ἀρτέμων 144, 10
 Τηλέμαχος Μάτρωνος Σάμιος πρεσβευτῆς 41, 4
 Τιμαγένης 575
 Τιμαγένης 313, 642
 Τιμαγόρας Πολεμακλεὺς Ῥόδιος Schiedsrichter 37, 4
 Τιμόδημος (?) 578
 Τιμοκλῆς Ἀναξαγόρου πρεσβευτῆς Μαγνήτων τῶν πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ 106, 8
 — *S.* Κῶμος (woher?) 53, 74
 — Medizingefäß 356, 5 Anm.
 Τιμοκράτης *S.* Διονύσιος 313, 275
 — 262, 2
 Τίμων (στεφανηφόρος?) 142 I, 10
 Τιμώναξ *S.* Εὐκτίτης 140, 8
 Τιμόνασσα Εὐθυδήμου, Εὐπόλιος δὲ γυνή, ἱερὴ Δήμητρος καὶ Κόρης 172 Nachtr.
 Title (Etrusker) Amphorenstempel 358, 10
 Τίτος Γαῖου 313, 697
 Λεύκιος Τρεμῆλιος Γναίου Καμελλία γραφομένῳ παρῇν 41, 3
 Τρίτων Σάμιος *S.* Πρωτόμαχος 37, 30
 Τρόφιμος ἐφηβος φύλαξ 313, 643
 Τρύφων Ἀθηναῖος 313, 555
 — Διονυσίου 313, 646
 — Λυσανίου 313, 647
 — Νικάνορος (?) 313, 556. 648
 — 313, 644. 645. 649
 Τρυ— 313, 433
 Τυδεὺς *S.* Ναυ— 138
 Τύλλος *s.* Οὐλοκάκιος

Τύραννος ἀγορανόμος 360
 Τυριννῷ Ἐπαμείνωνος ἱερῇ (Δήμητρος καὶ Κόρης) 170
 Τυρταῖος spartanischer ,ἔφορος‘ 316
 Τύρων Διονυσίου Κολοφώνιος πρεσβευτὴς εἰς Πριήνην 57,21
 Τυχικός 322
 Τ— *S.* Διονυσικλῆς 313,261

 Ὑπεράνθης 90,4
 Μάρκος Ὑφαῖος στρατηγὸς (Ἀσίας) 121,23
 Ὑψίθεμις Σάμιος *S.* Λέων 42,17
 [Ὑψ?]οκλῆς Ἀριστοκρίτου Ἰασεὺς ἐπὶ ἦλθεν 54,1.34

 Παῦλλος Φάβιος Μάξιμος ἀνθύπατος (Ἀσίας) 105,44
 Φαι— Παριανὸς πρεσβευτὴς εἰς Πριήνην 63,33
 Φασσᾶς Spitzname 313,650; des Ἀρτέμων 313,167,400
 Φάυλλος 142 II,13
 Φαῦστος *S.* Βάσος 313,703
 Φιδίας (oder Φίλιος?) 313,651
 † Φίδιμος 19 Lemma
 Φελσώνιος Ἀπελλᾶ Eponym 142 II,5
 — [313,626?] *S.*
 Φερ— 252 B,8
 Φε— 279
 [Φ]ῆμις? Ἀναξίλου 313,679
 Φιλάγαθος Ποσειδωνίου 144,23
 — 313,652
 Φίλαιος Φιλιστίδου Ἀθηναῖος πρόξενος Πριηνέων 6
 Φιλάργυρος *S.* [Κ]λεῖτος? 313,653
 Φιλέας Κράτης θεωρὸς εἰς Σαμοθράκην 540
 — Μητροδώρου 313,654
 — *S.* Μητρόδωρος 313,522
 — *S.* Σωσίπατρος 313,636
 Φιλέρως 313,657
 Φιλε. *M.*
 [Φίλ]η Ἀπολλωνίου, γυνὴ δὲ Θεσσαλοῦ τοῦ Πολυδεύκου, στεφανηφορήσασα πρώτη γυναικῶν 208
 Φιλήμων *S.* Φιλίνος 295
 — 313,658
 Φιλεῖνος Δημητρίου 313,656
 Φιλίνος Φιλήμονος 295
 — 313,655
 Φίλιος Ἀρίστωνος Κύπριος ἐξαλαμίνος 196
 Φίλιος Θρασυβούλου 234; derselbe (?) θεωρὸς εἰς Σαμοθράκην 540
 — *S.* Ἀρίστιππος 19,49
 — *S.* Θρασύβουλος 255,5
 Φιλιπᾶς Ἀρισταγόρου 313,486
 Φίλιππος β' 313,662
 — Μακεδόν *S.* Ἀντίγονος 2
 — 313,659, 660
 Φιλίσκος Ἀπολλωνίου σιτοφύλαξ 81
 — Ἀπολλωνίδου (woher?) 235
 — Φιλίσκου 313,52

Φιλιστίδης Διοδώρου Πριηνεύς(?) 576
 — Ἀθηναῖος *S.* Φίλαιος 6
 Φιλίων oder Φυλίων Ἀπολλωνίου ἐφηβεύσας 148,25
 Φιλόδημος Ἀπολλωνίου 145,14
 — — 313,42
 Φιλόδωρος Παριανὸς ἐξεταστής 63,22
 Φιλόθηρος (στεφανηφόρος?) 142 I,8
 — Ψαρίωνος oder ὁ Ψαρίων (Spitzname) 313,662
 — *S.* Ἐκαταῖος 261
 Φιλόκαισαρ 313,706
 Φιλόκαλος 313,663
 Φιλοκράτης 313,664
 Φιλόλογος Vater oder Beiname des Ἀλέξανδρος 313,32
 Φιλόμουσος Καλλιστράτου 313,665
 Φιλόξενος *S.* Ἀπελλῆς 248
 Φίλορνις Spitzname des Βασιλείδης 313,194
 Φιλόστρατος 313,365, 666
 Φιλότιμος 37,38
 Φιλτῆς Ἐκαταῖος Theben a. M. 368
 Φίλτων Συ— 96,12
 Φίλων στεφανηφόρος 10,3
 — *S.* Ἀριστόδημος 44,6.21
 Φιλώτας Παμμένου (στρατηγός?) 37,41
 Φιλώτης Πυθοκλέους 313,667
 Φι— Φι— Θε— 378
 Φλέας νεωποῖς 44,34
 Σερούιος Φολοῦιος Κοῖντου υἱὸς στρατηγὸς ὑπατος 41
 Φορμίων στεφανηφόρος 3,2; ein anderer? *M.*
 Φρασικλῆς (Νωρανός?) *S.* Στράτων (sammischer νεωποῖς) 67,4
 Φράττις Πυθοτίμου *S.* Ἐπαμείνων 170
 Φύλων 313,668
 Φ . . . ης 486

 Χαβδαλᾶς(?) *s.* Μονιμᾶς
 Χαίρεας Ἀριστογένου 313,669
 — Ἀσκληπιοδώρου 313,670
 Χαίρης Theben a. M. 363,16
 Χαράτος Ἰάσονος γυμνασίάρχος 145,2
 Χάρης *M.*
 — Ἀπολλωνίου 145,1. 313,671
 — *S.* Ἀπολλώνιος 145,2
 — *S.* Θράσος 42,18
 — *S.* —ιος 313,672
 Χαρίδημος (στεφανηφόρος?) Medizingefäß 356,4
 — Χαριδήμου 313,674
 — *S.* Ἡρόστρατος 313,402
 — 313,181, 673
 Χαρίξενος β' (?) ἐφηβεύσας 148,18
 — Ziegelstempel 354,29
 — 313,675
 Χαρίσιος *S.* Νικόστρατος 148,16
 Χαρίτων 313,729
 Χάρμος ὁ νεωποιεῖν μέλλων 44,31
 Χάροψ 253
 Χίη 319

Χίος (Λεβέδιος) πρυτανεύων 139,10
 Χοῖσκᾶς Spitzname des Ἀρτεμῆος 313,157
 Χολλᾶς Spitzname des Μοσχίων 313,546
 Χρυσόγονος 313,676
 Χρυσ— Ἡρομ— στεφανηφορήσας 189
 οἱ Ψαμμαῖοι Spitznamen des Βασιλείδης und Ἐπίγονος 326,2
 Ψαρίων Vater oder Spitzname des Φιλόθηρος 313,662
 Ψελλίων (?) Spitzname des Ἀπολλωνίου 313,121, 122

 . . . ἀνδρος Ἐκατωνόμου Ῥόδιος Schiedsrichter 37,5
 — ἀνδρος *S.* Ἀπολλ— 180
 — ἀρτος 137
 . . ᾶς νεωποῖς 3,24
 — ας Ἐπινίκου 27,5
 ᾶτης Ἀναξίλου 145,23
 — ατος Ἀπολλωνίου Ἀμυζονεὺς εἰρημένος ὑπὸ τοῦ δήμου 51,13
 — βουλίδης *S.* —χος 313,689
 — βουλος δ' 325
 — βρος *S.* Πύλων? 142 II,3
 — γειτος? Θρασυβούλου τοῦ Θρασυβούλου 102
 — γένης Theben a. M. 367
 — γόρας στεφανηφόρος 6,2
 † — γώνιος 219
 — δικος Βίσθωνος 140,10
 — δρολιν— στεφανηφόρος 7,1
 — δρος 146
 . . . ἑὰ Ἀντιπάτρου τοῦ Βοιήθου Ὁροαννέως 290
 — εογένης 313,678
 . ερσίνος 91,2
 — ἡμων— 42,3
 — ἡσανδρος 142 II,11
 ης Ἐστιαίου 149,1
 . . . θίων Σάμιος 37,16
 — ἰδωρος 24,5
 — ιννα— γυνὴ δὲ Ἀθηνοπόλιος 162
 — ιππος Ἀμυζονεὺς 51,16
 — 256
 . . . ιτὶς Κρατίνου 302
 — ἰφαντος Μιννίωνος 140,6
 — κλῆς 91
 — κλῆς Ἡρακλεώτης 51,9
 — κράτης Λυσιμάχου 146
 — Ἀμυζονεὺς 51,15
 — 354,22
 — κτητος 142 II,20
 — λεύς 142 II,25
 . . λίων Κλεοσθένους 313,681
 — λπς Λυκίνου 273
 — λφος *S.*? — σθένης 313,688
 — λων (ob Βέλλων?) β' ἐφηβεύσας 148,26
 . . . μένης Theben a. M. 374
 — μήδης 142 II,21
 . . μόδημος Διοφάνους 304
 . . . μος Σωτηρίωνος 211

—ναγώρας 144 II, 17
 —νης πρεσβευτής nach Rom 531 II, 10
 —νιος Νικοστράτου 79, 8
 —νόδαμος 313, 682
 —όδαμος 142 II, 26
 ... όδαμος Eponym 142 II, 35
 —οσίδων 313, 683
 —όστρατος 313, 684
 ... ος β' 145, 16
 —ος [Παιωνίου Eponym 142 II, 24
 ... οτέρα (καυμ Ἀβροτέρα; ob Ἀμφ—?)
 Πυθοτίμου, γυνή δὲ Κυδίμου, ἱερητεύ-
 σασα Ἀθηνᾶς Πολιάδος 162
 —ουσα, γυνή δὲ ... ου Σαμία 311
 —οχος 313, 685
 ... ππος 143, 4
 —ριππος 313, 686
 ... ρισᾶς 313, 687
 ... σᾶς S. Ἀρτέμων 313, 372
 —σθένης —λφου 313, 688
 ... σιος 143, 5
 —σων Πριηνεύς (καὶ Μιλήσιος) 577
 —ς Διονυσίου ἄνηβος 126, 8

—ς Πολίτου, φύσει δὲ Νικίου Ἡρακλεώτης
 51, 11
 —ς Σωσιβίου ἱερεὺς Ποσειδῶνος Ἑλικω-
 νίου 202, 1
 —τέλης Ἡγησίου Gesandter nach Athen 485
 —των Gefäßstempel 355, 9
 ... φάνης Διοφάνου Theben a. M. 375
 —φαντος 313, 725
 —φιλο Ziegelstempel 354, 30
 ... φ(ῶν)? εἶπεν 10, 3
 —χος —βουλίδου 313, 689
 —ώδης Ἡρακλεώτης 51, 10
 —ων Οὐλιάδου, καθ' ὑποθεσίαν δὲ —,
 Ἡρακλεώτης 51, 8
 ... Ἀριστομένεος (Μιλήσιος?) αἶρε-
 θεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου Theben a. M. 361
 — Πρωταγόρου πρεσβευτῆς 80, 12
 — — κλείους εἶπεν 91

SPITZNAMEN UND BEINAMEN

Siehe unter:

Αἰολος (?) Ἀλκιφύς Ἀχελήσιος Βλάξ
 Γαλέος [so eher als Γαλέας] Γυπάς Δίδυ-

μοι? ἱερός und ἱεροί? s. Ind. V. Κατιφᾶς
 Κατῶρυχος Κονιορτός Κοτύλων Κυλλᾶς
 Κυνηγός? Κυνολάπων Κυσᾶς? Κύφων
 Λιπᾶς Πασσαλᾶς Περδεικᾶς Σπάρος
 Στρεψήλιος Σύαγρος? Σφήνορχις
 Φασσᾶς Φιλόλογος? Χοῖσκᾶς Χολλᾶς
 Ψαμμαῖοι Ψελλίων?

NAMENWESEN

ὅπως ἀναγραφῇ τὰ ὀνόματα αὐτῶν πα-
 τρώθεν Bargylia 47, 20
 ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, φύσει δὲ τοῦ δεῖνος
 50 b; 109, 4π.; [112, 9]; 187; Herakleia
 51, 11; Iasos 54, 2
 ὁ δεῖνα τοῦ δεῖνος, καθ' ὑποθεσίαν δὲ τοῦ
 δεῖνος Herakleia 51, 8; Rhodos 37, 2
 ὁ καὶ Ἀπολλᾶς ὁ καὶ Ζωπυρίων 313, 86;
 Πόπλιος ὁ καὶ ... ος 313, 701
 ὁ καλούμενος Διόδωρος γ' ὁ κ. Δαμαρίων
 313, 253; Ἰάσονος τοῦ Ἡρηναίου τοῦ
 κ. ... ἀττωνος 313, 431

II RÖMISCHE NAMEN

Nicht aufgenommen sind die Namen der Kaiser, s. V 1. Dagegen sind die wenigen nicht römischen italischen Namen berücksichtigt.

I VORNAMEN

Αὔλος 112-114. 136, 5. 313, 709
 Γάιος 41, 3. 111, 14. 21. 112, 1. 121, 22. 33.
 127, 17. 136, 4. 308. 313, 697. 699. 707. Γ. M.
 C. 355, 14
 Γναῖος 41, 3. 6. 136, 4. 247, 1. 313, 696
 Κόϊντος 41, 2. 313, 713. 730
 Λεύκιος 41, 3. 4. 105, 42. 111, 136. 121, 22.
 144, 9. 313, 698. 710. 712 [Niemals die spä-
 tere Form Λούκιος]
 Μάρκος 108, 225. 109, 92. 313, 694?
 Μᾶρκος 121, 23. 159. 313, 695. 714 M. 246, 14
 Μάνιος 244
 Νεμέριος 142 II, 29
 Παῦλλος 105 (Φάβιος Μάξιμος)
 Πόπλιος 113, 1. 10. 114, 1. 142 I, 7. 313, 693.
 701. 708. 711. 715. P. 355, 2. 358, 11
 Πῶλλα 310 (Mommsen *Röm. Forsch.* 4.
 Wilmanns *Exempla* II 403)
 Σέξτος 112-114
 Σερούϊος 41, 2
 Τίτος 230. 245. 313, 697
 Φαῦστος 313, 703 (nach Faustus Cornelius
 Sulla, dem Sohne des Diktators: Momms-
 sen *Röm. Forsch.* I 34f.)

II NAMEN

Αἰμίλιος 112-114; Αἰμύλιος 244
 Ἄννιος 41, 3. 4. 245
 Ἀντώνιος 159. 313, 714

Ἀρρούντιος 313, 712
 Αὔρ. 246, 14. M.
 Ἐγνάτιος 121, 33. 149, 5
 Ἰούλιος 111, 14. 21. 117, 49. Ἰουλ. M.
 Κέστιος 112, 1
 Κλαύδιος 377
 Κορνήλιος 105, 83
 Κούρτιος 313, 699
 Κο—? 144, 1
 Λαβέρτιος 114, 1
 Λευκίλιος 111, 136
 Libuscidius 358, 11
 Λικίντιος 230
 Λούκιος M.
 Lusius 355, 12
 Μάνλιος 40. 41. 313, 701
 Μαραῖος M.
 Μάριος 313, 713. 730
 Μούκιος 313, 700
 Ὀάριος 313, 698
 Οὐολκάκιος 105, 42 (fraglich Ὀλ[κᾶ]τιος
 313, 638)
 Ὀφέλλιος 308. 313, 711
 Πατούλκιος 313, 715
 Perennius 355, 13
 Περπέρνα 108, 225. [109, 92]
 Πλωτία 310
 Πομπήιος 247 [M.]
 Ρώσκιος 230, 13
 Sentius 355, 14
 Τερέντιος? 313, 710

Τεττασίδιος 313, 709
 Title 358, 10
 Τρεμῆλιος 41, 3
 Ὑψαῖος 121, 23
 Φάβιος 105
 Φελσώνιος 142 II, 5. 313, 626(?)
 Φολοῦιος 41, 2

III BEINAMEN

Βάσσος 313, 702. 703. 715
 Βενοῦστος? 313, 691. Βενύστος 313, 714
 Ἰοῦστος 313, 727
 Καῖσαρ 117, 49
 Καπίτων 313, 704
 Λαβέων 121, 22
 Λέπιδος 244
 Μάκερ M.
 Μάκρος [247, 2?]
 Μάξιμος 105
 Μυρένα 121, 23
 Νέπως 230
 Παῦλλος 105, 44
 Πείος 313, 705. 730
 Πείσων 121, 22
 Πωλλίων 246, 15. 313, 143
 Ρουστικός 159
 Σατορνείνος M.
 Σιλανός 121, 23
 Τατιανός 246, 14
 Τύλλος 105, 42

III GEOGRAPHISCHE NAMEN

Die Zeugnisse sind hier und in den folgenden Indices nur mit Auswahl herangezogen.

Ἀζανίτης 105,31; Ἀζεανίτης 105,79

Ἀθῆναι 5; Ἀθηναῖοι 5. 6. 109,51; ψήφισμα 45. 485—488; Ἀ—ων τοὺς παρεπιδημούντας 113,4; εἰς τὴν μητρόπολιν (Πριηνέων) τὴν [Ἀ—ων πόλιν] 109,48; s. IV βουλὴ καὶ δῆμος, εἶπεν, συμπρόεδροι, πολιτεία ἐμ Πριήνῃ καὶ ἰσοπολιτεία, στρατηγὸς ἐς Σάμωι; VI Ἀθηνᾶ Πολιάς, Παναθήναια τὰ μεγάλα, θέατρον; Zeugnisse 403 ff. 439. 441 ff. 485 ff.

Αἰγύπτιος 195,21

Ἀκαδαμίς 466, vgl. 37 Nachtr.

Ἀλαβανδεῖς, Gesandtschaft von P. zu ihnen, 121,33

εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς βασιλέα Πτολεμαῖον 108,167

Ἀλεξανδρέων τῶν ἀπὸ τῆς Τρώας 44 [ψήφισμα]; πρεσβεύσας πρὸς Ἀ—εἰς τοὺς ἐν τῇ Τρωϊάδι 121,29

Ἀμυζονέων τῶν ἀπὸ Πέτρας καὶ Ἡρακλεωτῶν συνθήκη 51; ἐν Ἀμυζῶνι τῇ ἀπὸ Πέτρας 51,3; s. IV στεφανηφόρος, εἰρημένοι ὑπὸ τοῦ δήμου

Ἀναία 446. 466. 530; Ἀναία 407,13; Ἀναϊτῶν 445; kolophonisch, dann samisch 37,60

ΑΝΔΡΕΚΑΣ (Ἀνδρέκασ[τον]?) βουνίον 42,41

τῆς Ἀραβίας εἰς Πέτραν 108,168

Ἀρσινόεια = Ἐφεσος? 14 n

Ἀσία a) im älteren Sinne: τῶν Ἑλλήνων τῶν τὴν Ἀσίαν οἰκούντων 17,14; Ἀλεξάνδρου διαβάντος εἰς τὴν Ἀσίαν 37,146; b) die römische Provinz Asia: παραγενθέντος εἰς τὴν Ἀ. Περπέρινα 108,224; τοὺς εἰς Ἀ. ἐσταλμένους στρατηγούς 111,135 vgl. 121,22; ψήφισμα τοῦ κοινοῦ τῆς Ἀσίας 105,26; ἔδοξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀ. Ἑλλήσιν 105,30. 78; τῆς Ἀ. ἐψηφισμένης ἐν Σμύρνῃ 105,41; ταῖς ἐν Ἀ. πόλεσιν 105,14; (Eponym) 105,41; γραμματεῦν 105,42; ἀρχιερεὺς 105,31. 78

Ἀστυपालαιεῖς 8; s. IV βουλὴ καὶ δῆμος, drei δικασταὶ in P., πόλις; VI Διονυσίοις ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν τραγιδῶν

Ἀφροδειστεῖς 214

Ἀχίλλειον 456. 457

βάρβαροι Γαλάται 17,15

Βαργυλιῆται· ψήφισμα für Richter aus P. 47; s. IV βουλὴ καὶ δῆμος, ἰσοπολίτης, ἀγωνοθέτης, ἐπιμήνιος, πρεσβευταί, ταμίαι, πρόξενοι καὶ πολῖται; VI Ἀρτεμίδας

Βατίνητον 37,125. 38,4; τὰς κρίσιος τὰς ὑπὲρ τοῦ B. 37,102; τὰν χώραν τὰν Βατ[ινῆτιν] (nicht —ατίν) 37,45; τῆς Βατινήτιδος χώρας 500

Βῆσσα 42,63

Γαίσων 439,3. 468; Γαισωνίς λίμνη 468 Γαλάται 17. 502; ἐπετέθη πρὸς τὸν τῶν Γ—ων πόλεμον 17,38

Δρυοῦσσα καὶ Κάριον 37,53; dazu: μετὰ τὰν παράταξιν τὰν γενομένων (Σαμίους) ποτὶ Πριανεῖς ἐπὶ Δρυῖ 37,106, cf. 422 Ἑλληνες a) ὡς οὐθὲν μείζον ἐστὶν ἀνθρώποις Ἑλλήσιν τῆς ἐλευθερίας 19,19; πολλοὺς τῶν Ἑ—ων τῶν τὴν Ἀσίαν κατοικούντων 17,14; allgemein 244; b) ἔδοξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήσιν 105,31; s. Ἀσία; Ἑλληνες 105,47; ἑλληνικὴ ἡμέρα 105,53; ἑλληνικοῖς „auf griechisch“ 106,5 Nachtr.

Ἐπίδauρος αἰπεινά 268 b. c.

Ἐρεϊκοὺς λόφος 363,18

Ἐρμούπολις (Ägypten) 376

Ἐρυθραὶ 111,126; Ἐρυθραῖοι beloben Richter aus Pr. 50, sind Schiedsrichter zwischen Milet und Pr. 111,127. 121,30. s. IV βουλὴ καὶ δῆμος, γνώμη, ψήφισμα, πρυτάνεις; ἀγωνοθέτης, ἔξετασταί, πρεσβευταί, στρατηγοί; πολῖται, πρόξενοι; VI Διονύσια, θέατρον

Εὐβοϊκὴν μῆν 123,7.

Ἐφεσος a) vorrömisch: 407. Ἐφέσιος 150; Ἐφεσίων ἱστοριογράφοι 37,120; 38,5; τῶν ὄρων τῶν πρὸς τὴν Ἐφεσίην 3,13; νεωκόρος τῆς Ἀρτέμιδος τῆς ἐν Ἐφέσῳ 231; ἐν Ἐφέσῳ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀρτέμιδος 37,23; ψήφισμα, συνέδροι ἐπὶ τοῖς Πριηνικοῖς τεταγμένοι 494; Ἐ. = Ἀ[ρ]σινεία? 14 n; b) nach 133: Ἐφεσίων τοὺς παρεπιδημούντας 113,45; Gesandtschaften der Pr. πρὸς Ἐφεσίους 121,29; vgl. 108,143(?) εἰς Ἐφεσον (zum Statthalter) 111,139. 117,21. 47

Ζεφύριον πρὸς Σαμίῃ τῇ Ἀθηναίῃ (Vorgebirge?) 363,29

Ζυμύρη s. Συμύρη

Ἥλῃοι· πρεσβευτὴς πρὸς Ἡ. 109,60

Ἡράκλειον 42,42

Ἡρακλεώτης 300. Ἡράκλεια ἀπὸ Λάτμου, Ἡρακλεωτῶν καὶ Ἀμυζονέων συνθήκη 51; s. IV στεφανηφόρος, εἰρημένοι ὑπὸ τοῦ δήμου

Θε[ο] —? 378,3. 6

Θεσσαλία· τῶν ἐκ Θ. πρεσβευτῶν 65,9 (der Phokäer?); Θεσσαλὸς ἐγ Λαρίσης 12,15

Θῆβαι in Boiotien 424,8; Θηβαίων οἱ παρεπιδημούντες 113,44

Θῆβαι an der Mykale 37,57. 418; ὅροι τῆς χώρας ἦν ἐνέμοντο Θηβαῖοι 361; vgl. 363; μερίδας νέμειν κεφαλῆδὸν πᾶσι Θηβαίοις καὶ τοῖς πολίταις (Μιλησίοις?) ὅσοι ἄν— 362,26; Θηβαῖα 363,24; vgl. IV φρουραρχήσας, VI Ἀθηνᾶς ἱερόν, βωμὸς τοῦ Διὸς τοῦ Πολιέως, Ἐπωπεύς, Ἐρυῆς, Μαϊάνδρος, Μυκάλη, Νύμφαι, Ποσειδῶν Θίνιχος πάρος 37,139

Θυατιρηνός 313,158

Ἰασεῖς 53. 54 s. IV βουλὴ καὶ δῆμος, πρυτάνεων γνώμη, προστάται, νόμος, ἐκκλησία, ψήφισμα, πρεσβευταί. VI Ἀρτέμιδος ἱερόν

Ἰωνες 108,104. 124,3. 137,3. 402 ff. 430 ff. 461; κατὰ τοὺς νόμους τοὺς Ἰώνων [201,7]; 202,7; ἡ λαμπροτάτη Πριηνέων Ἰώνων πόλις 246; Ἰώνων κοινόν [37,55. 58]; 56; Weihungen in Priene 227. 256; ἔδοξε τῷ κ. τῶν Ἰ. πλὴν Χίων 55; andere Beschlüsse 497. 507. 536; Brief an sie 535; τοῦ Ἰώνων συστήματος 55. s. IV βουλὴ. ἀτελής

Καδμεῖοι 403. 405

Κάδμη 406 (nicht auf M.)

Κάριον φρούριον, Κάριον καὶ Δρυοῦσσα 37. 38,5

Καυνίων ὁ δῆμος 257

Κίβυρα, prienische Gesandtschaft nach, 108,160

Κόλουρα 415

Κολοφώνιοι besaßen Marathesion 37,59; Dekrete 57. 58; prien. Gesandtschaft πρὸς Κ—ους ὑπὲρ τῶν . . . πρὸς Μάγνητας 121,31

Κορινθίου ἀργυρίου 118,9

Κύπριος ἑξαλαμίνος 196

Λαιμασγόρεια· ποταμὸν τὸν ἀπὸ Λ—ας 42,68 vgl. Μαυμαλώπηξ

Λαοδίκη· ἡ ἐπὶ τῷ Λύκῳ [111,32]; Dekret der Λ—εἰς 59. s. IV βουλὴ καὶ δῆμος, εἶπεν, πρυτάνεις und πρυτανεῖον, ψήφισμα; ἀγωνοθέτης, ἔξετασταί, πρεσβευτὴς; δίκαι; VI θέατρον; Ἀρτέμιδος ἱερόν

Λαρίσης, Θεσσαλός ἐγ. 12,15
 Λάτμος s. Ἡρακλεῦται
 Λεβέδιοι δίκη περί τῆς ἱερητείας τοῦ
 Διὸς τοῦ Βουλῆου καὶ τῆς Ἡρῆς, ἐπὶ
 Χίου πρυτανεύοντος Λεβεδίους 139
 Λεύκη oder Λεύκαι 29
 Λεύκοφρυς 456. 457
 λίμνη 42,41; vgl. Γαίσων
 Λύκος s. Λαοδίκεια

Μαγνησία 16,19; θεωρός εἰς Μ. 108,160;
 [Μαγ]νήτωμα? 80,6; [Μάγνητας] καὶ τοὺς
 ἄλλους Πεδιεῖς 14,5; Μ. [καὶ Πεδιεῖς
 15,11; Dekret 61; Weihung? 62; prien.
 Gesandte nach Ephesos ὑπὲρ τῶν
 —συνεστῶτων ἡμῖν πρὸς Μ. 124,6;
 desgl. πρὸς Κολοφωνίους ὑπὲρ τῶν...
 πρὸς Μ. πλεονάκις 121,25. 31; Μ—ων
 τοὺς παρεπιδημοῦντας (ἐμ Πριήνη)
 113,45; Μ—ων τῶν πρὸς τῷ Μαιάνδρῳ
 πρεσβεύται (2) 106,9; vgl. IV βουλὴ καὶ
 δῆμος, ψήφισμα: ἀγνωσθῆται, γραμμα-
 τεὺς δικαστῶν, δικασταί, πρεσβευτῆς;
 VI θέατρον: Zeugnisse 440. 516—523.
 531. 534

Μαιάνδρος 466. Flußgott Theben a. M.
 362,11. Alluvium 401. 468. 566. Μαι-
 άνδρου πεδίον 436,12. 445. 456. 457.
 566. s. Πεδιεῖς

Μαιμαλώπης ποταμός 42,63 vgl. Λαι-
 μασγόρεια

Μακεδών 2,5; Μακε(δόνων?) 354,24

Μαραθήσιον kolophonisch, dann sa-
 misch 37,58

Μαρωνῖται 10

Μέγας λόφος bei Theben a. M. 363,21.

Μελίη, Meli[te] 412. 415. 417; Μελιεῖς
 37,47; Μελιάς χώρα 37,55; Μελιακός
 πόλεμος 37,56. 108

Μίλητος 28,9. 402ff. 422. 435ff. 439.
 443f. 451. 453. 458f. 497. 502. 508f.
 518ff. 528; Μιλησίων χώρα 28,4; Μ—ος
 7,6. 150. 313. 113 vgl. 435; Μ—οι 37,50.
 51. 57. 104. 122; Μ—οι καὶ Πριηνεῖς, ὅρια
 27,9; πολέμῳ τῷ γενομένῳ (Πριη-
 νεῦσι) πρὸς Μ—ους 26,6; τῆς πρὸς
 Μιλησίους κρίσεως (εἰσπλους) 111,143
 vgl. 120,15-22. 24. 121,24; στεφανηφόρος
 Αὐτοκλῆς? 364; πολῖται ὅσοι ἂν (in
 Theben a. M. sind) 362,26; Μ—ων τοὺς
 παρεπιδημοῦντας in Pr. 113,41; vgl.
 Θῆβαι; IV ὅροι, λευκώματα; VI Διδύ-
 μεια μεγάλα. Nr. 235 von Milet oder
 Didyma verschleppt?

Μυκάλη Heroine 362. 363; Gebirge 403.
 439. 451. 466

Μυλασεῖς 528. 531; prien. Gesandte zu
 ihnen 121,29

Μυοὺς 407,23. 412. 440. 443. 445. 458.
 523. 531 411

Μυρσ[ινοῦσσα?] κώμη βασιλέως Ἀλεξάν-
 δρου bei Priene 1,9

Ναόλοχος als Heros s. VI; τῶν ἐν Ν.
 κατοικούντων 1,2

Νεῖλος καλλιρόας ποταμός 376

Ὀροαννεὺς 290

Πανίωνιον s. VI 3

Παριανοί ψήφισμα 63; s. βουλὴ καὶ
 δῆμος, νόμος; ἐξεσταταί, πρεσβευτῆς;
 δίκαι

Παρίων Amphorenhenkel 358,9

Πεδιεῖς 3,14. 14,6. 15,14. 16,10ff.; s. Μα-
 γνησία

Πέργαμον 111,15; ἐν τῷ γυμνασίῳ ἀγῶνι
 τῷ ἐν Π. τῶν Ῥωμαίων Σεβαστῶν
 105,58; Περγαμηνῶν πόλις 108,228

Πέτρα a) s. Ἀμυζῶν; b) τῆς Ἀραβίας εἰς
 Πέτραν πρεσβεύσας 108,168

ποταμός bei Theben 363,16. 26; andere
 zwischen Priene und der samischen
 Peraia 42

ΠΡΙΗΝΗ Πριήνη, Πριηνεῖς oft; Πρι[ά]ναν
 (υ —) 268 II b,1; Πριανεῖς rhodisch
 37; Πριανῆς altattisch 441; Πριηνέων
 καὶ Σαμίων prien. Überschrift 37,1;
 Πριη. Ziegel 354,35; Gewichte 360,3-6;
 Πρι. Medizingefäß 356,3; πολῖται ἐκ
 Πριήνης οἱ ἐν τῷ χάρακι 494; σύνε-
 δροι οἱ ἐπὶ τοῖς Πριηνικοῖς τεταγμένοι
 in Ephesos 494; ἐμ Πριήνη 28,7; ἡ
 λαμπροτάτη Πριηνέων πόλις 230; mit
 Ἰώνων 246; Πριηνέων Theben 363,24

Stadt: ἐν τε τῇ πόλει καὶ τῇ ἄκρῃ 19,40;
 ἄκρα 21,11. 108,212; φρουράρχος τῆς ἄκρας
 τῆς ἐν Τηλωνείᾳ 4,51; οἱ φρουροὶ οἱ
 ἐν Τηλωνείᾳ 19. 252; ὁ πύργος 4,52;
 φρούριον 21,12. Vgl. IV 2 φρουροί;
 VI ἱερὸν τοῦ Τήλωνος, Ἀθηνᾶς ναὸς
 und ἱερὸν, Ἀσκληπιῶν mit στοά.
 ἐγρόχιον τοῦ ὕδατος καὶ τὰ ἐν τῇ πόλει
 ὕδραγῶγια 208. Markt und Hallen:
 τὴν παραστάδα τῆς στοᾶς τῆς διπλῆς
 τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ 49,7; ἐν τῷ διαφράγ-
 ματι τῆς στοᾶς τῆς βορέου 99,19; ἡ ἱερὰ
 στοὰ ἡ ἐν τῇ ἀγορᾷ 113,120. 113,59
 (Ort eines Gastmahls); ihr τοῖχος 114,40.
 [107,44]; vgl. 108,378; τῶν κατὰ τὴν
 ἀγορὰν τὴν σιτόπωλιν πωλουμένων 81,6;
 θέατρον 4ff. oft; s. VI 2. Ἀλεξάνδρειον
 108,75. Βιάντειον 111,245. 113,88. 117,34
 (Τευτάμειον 424,37); πρυτανεῖον s. IV;
 κοινὴ τῆς πόλεως ἐστία 117,37 usw.,
 s. VI ἐστία, γυμνάσιον τῶν νέων 112,27.
 114; κατασκευὴ γ—ου 108,35. 112; γ. καὶ
 βαλανῆον 112,63; ein zerstörtes Ge-
 bäude 109,156ff.; πάντα τὰ πρό πόλεως
 ἱερὰ 108,255

Gebiet: Πριηνίς 42,8. 531 III,10; χώρα
 1,7 usw. ὅροι Σαμίας καὶ Πριανίδος
 χώρας 37,158, vgl. 41. 42; ὅρια Πριη-
 νέων καὶ Μιλησίων 27,9ff. Ναύλοχον
 s. oben; τῶν ἐν Ν. κατοικούντων ὅσοι

μὲν εἰσι Πριηνεῖς, — ὅσοι δὲ μὴ
 Πριηνεῖς 1; λιμένες δύο 466; κῶμαι 1.
 16; εἰσπλους nach Priene, Kampf mit
 Milet 111,129; ἁλῆαι 111,138; heiliges
 Land der Athena 111,114; τοὺς ἐν τῇ
 χώρᾳ ἐπιτηδειοτάτους τῶν τόπων
 17,25; λίμνη 42,41; Vgl. Δρυοῦσσα,
 Κάριον, VI 3 Πανιώνιον

Staatswesen und Religion: in V und
 VI ist fast alles, was nicht ausdrück-
 lich als fremd bezeichnet ist, für
 prienisch anzusehen

Π— κώμη βασιλέως Ἀλεξάνδρου 1,10

Ῥόδος, Ῥόδιοι 525. 528. 538; ἐν Ῥόδῳ ἐν
 τῷ ἱερῷ τοῦ Διονύσου 37,20; τὸν ἐκ
 Ῥόδου στόλον 66,11; ἐς Ῥόδον 66,17;
 Ῥόδιοι 37. 38. 41. 42; ὡς Ῥ. ἄγοντι,
 ἐπὶ ἱερῶς Πρατοφάνους 37,33; ὡς Ῥ.
 ἄγοντι μηνὸς Πανάμου 37,42; αἰρεθέντες
 ὑπὸ τοῦ δάμου τοῦ Ῥ—ων 37,7; ψά-
 φισμα παρὰ Ῥ—ων 37,78; ψάφισμα Πρ.
 ποτὶ τὸν δάμον τῶν Ῥ. 37,75; πρε-
 σβεῦσαι πρὸς Ῥ. 129; ὑπὲρ τῆς πόλεως
 κατ' ἐνιαυτὸν τῷ Δήμῳ τῷ Ῥοδίων
 ἐπετέλεσεν (Opfer?) 124,4; Ῥοδίων
 τοὺς παρεπιδημοῦντας 113,41; rhod.
 Amphorenhenkel 358,1-5

Ῥωμαῖοι 39a,5. 108,145. 111,4. 121,22;
 Ῥ—ους ἅπαντας 123,9; στρατηγός
 Ῥ—ων 108,223; τοῖς Ἰωσι καὶ Ῥ. τὰ
 κάλλιστα ἐπευξάμενος 55,20; πολεῖταις
 πᾶσιν καὶ παροίκους καὶ κατοίκους
 καὶ ξένους καὶ Ῥ. 112,80; cf. 113,39;
 Ῥωμαϊκὴ ἡμέρα 105,53. Anderes s. V

Σαλαμίς Κύπριος ἑξαλαμῖνος 196,1

Σαμοθράικες 68—70 s. IV ψήφισμα,
 βουλὴ καὶ δῆμος, VI Ἀθηνᾶς ἱερὸν;
 Zeugnisse 540

Σάμος, Σάμιοι 407. 408. 418. 422. 443ff.
 466. 500. 521. 530; Σαμία 311; Πριη-
 νέων καὶ Σαμίων 37 vgl. 38. 40—42;
 ὅροι Σαμίας καὶ Πριανίδος χώρας 37,158;
 ἡ ὁδὸς πρὸς τὰ Σαμίων 363,22; ἀπο-
 γραφὰν καὶ δοκιμασίαν τὰς ἐν τῇ νάσῳ
 καὶ τὰς ἐν τῇ περαιᾷ γὰς 37,115;
 Σαμίων χώρα 466; στρατηγός (Ἀθη-
 ναίων) ἐς Σάμῳ 5,18; Σ—ιοι πρεσβεύται
 41,4; Σ. ἱστοριογράφου 37,109. 120. 38,5;
 Σαμίων τοὺς παρεπιδημοῦντας 113,45;
 πρεσβεύσας πρὸς Σαμίους 121,25; s.
 Βατινήτης, Φύγελα; IV βουλὴ καὶ δῆ-
 μος, δημιουργοί, πρυτάνεις, νεωποῖνς;
 VI Ἀθηναῖη Σαμίη

Σάνδιος λόφος 445; vgl. 37,158 Anm.

Σανίδεια τῶν κατὰ Σ—αν τόπων 37,159

Σάρδεις, Σαρδιανοί Richter zwischen
 Milet und Priene 120. 121,30

Σκολοπουσίων λόφος 361,8; Σκολο-
 πόεις mit Δήμητρος Ἐλευσινίης ἱρὸν
 439,3

Σμυρναίων δῆμος vermittelt zwischen Milet und Pr. 27,10; πρεσβευτὴς Πριηνέων εἰς Ζμύρναν ὑπὲρ τῶν ἐνστάτων Φωκαίων πρὸς Ζμυρναίους 65,13; τῆς Ἀσίας ἐψηφισμένης ἐν Σμύρνῃ 105,41 Σύρος 313,619

Τηλὼνεια (—η) 4. 19. 253; s. Πριήνη Τράλλεις, θεωρὸς εἰς 108,160; πρὸς Τραλλιανούς πρεσβεύσας πολλάκις

121,27; Τ—ων τοὺς παρεπιδημοῦντας 113,45

Τρίπολις 121,12

Τρώια, Τρωιάς s. Ἀλεξάνδρεϊς

Υ...πιοι ψήφισμα, βουλὴ καὶ δῆμος, πρυτάνεων γνώμη 52

Φύγελα samisch 37,120. 122. 38,5

Φώκαια: ψήφισμα 64. 65; δικασταὶ in

Pr. 8 s. IV βουλὴ καὶ δῆμος, ψήφισμα; δικασταί, πρεσβευταί; VI Διονύσια

Χίος 313,380(?); Χίων ψήφισμα 48; στήλη περιέχουσα τὰς παρὰ Χίων τιμὰς 54,69; τὰ κοινὰ ἱερὰ τῆς Χίων πόλεως(?) 109,54; ἔδοξε τῷ κοινῷ τῶν Ἰώνων πλὴν Χίων 55,7

... εἰς· κριταί, στεφανηφόρος 42; —νεὺς 150

IV GRIECHISCHES STAATSWESEN

1 KÖNIGE

Makedonien.

Alexander d. Gr. βασιλεὺς Ἀλέξανδρος 1. 156 [14,17]; Ἀλεξάνδρου διαβάντος εἰς τὰν Ἀσίαν 37,146; δραχμαὶ Ἀλεξάνδρειαι s. IV 6; τὰλεξάνδρειου 108,75; vgl. 205/6 Anm.; 470 ff.

Demetrios Poliorketēs: βασιλεὺς Δημήτριος 37,76; vgl. 491 ff.

[Antigonos Doson? 37,141 vgl. 143. 148; doch s. Nachtr.]

[Philippos V.? Φίλιππον] 37,137 ergänzt; doch s. Nachtr.]

Asien.

Antigonos Monophthalmos (bis 301) noch als Privatmann: Ἀντίγονος Φιλίππου 2; ἐπὶ τὰς Ἀντιγόνου βασιλείας 37,141; ἐπ' Ἀντιγόνου] 37,148; [Ἀντιγόνον 38,11; [Ἀντιγόνου 40,9; vgl. 481—492 Lysimachos (301—281) βασιλεὺς Λυσίμαχος 14. 15. [16?]. 37,77. 92. 96. 130 ff.; θυγατρός καὶ υἱῶν 15,30; βασιλικὰ 16,19. Vgl. 484. 496—501

Seleukos I. Nikator (281—280) 18,2 s. die folgenden

Antiochos I. Soter (281—80 mit seinem Vater, 280—261 allein) στήσαι παρὰ τοὺς βασιλεῖς Σέλευκον καὶ Ἀντίοχον 18,3. Vgl. 507

Antiochos II. Theos (261—246): 508 ff.; βασιλεὺς Ἀντίοχος Ἀντίοχου 37,132. 151; fraglich ob = βασιλεὺς Ἀντίοχος 24; schwerlich 96,3. Laodike (c. 246): Λαοδικεὺς πόλεμος 37,134

Achaios? (vor 214) τὸν διαδόχον τὰς βασιλείας 37,137 (s. Nachtr.)

Antiochos III. Megas (222—187) seine Entscheidung 37,145 ff. (Nachtr.); ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ τῷ συντελούμένῳ ἐν τοῖς Ἀντιοχείοις Λαοδικεία 59,21

Antiochos IV. Epiphanes (175—164) ob Ἀντίοχον Ἐπιφανῆ 94?

Demetrios I. Soter (162—150) βασιλεὺς Δημήτριος 108,153

Demetrios II. Nikator (146—138; 130 bis 125) βασιλεὺς Δημήτριος ὁ ἐκ βασιλέως Δημητρίου 108,156; βασιλέως Δημητρίου 121,32

Antiochos VIII. Grypos (125—96) und sein Sohn Seleukos VI. Epiphanes Nikator (96—95), dieser noch als Kronprinz: Σέλευκος βασιλέως Ἀντιόχου τοῦ ἐκ βασιλέως Δημητρίου 121,32

Pergamon.

βασιλεὺς Ἀτταλος I.? (241—197) 29

βασιλεὺς Ἀτταλος II. (159—138) 39b,8

βασιλεὺς Ἀτταλος III. (138—133) 111,112

Kappadokien.

Ariarathes V. Eusebes Philopator (c. 163 bis c. 130) βασιλεὺς Ἀριαράθης 39; βασιλέως Ἀριάρθου [204]

Orophernes. Ὀροφέρνης (ohne Königstitel) 39; ergänzt: 204 [βασιλεὺς Ὀροφέρνης βασιλέως Ἀριάρθου], wo aber eine andere Ergänzung näher liegt; s. Ariarathes VI.

Ariarathes VI. Epiphanes Philopator (c. 130—c. 112) βασιλεὺς Ἀριαράθης Ἐπιφανῆς καὶ Φιλοπάτωρ 109,103; βασιλεὺς Ἀριαράθης 109,173; ὑπὲρ βασιλέως Ἀριάρθου usw.? 204 Nachtr.

Bithynien.

Prusias II. (180—149) βασιλέως Προυσίου 55,12

Nikomedes II. Epiphanes (149—94) βασιλεὺς Νικομήδης Ἐπιφανῆς βασιλέως Προυσίου 55. Sein ἱερεὺς, θυσία, πομπή

Ägypten.

Ptolemaios II. Philadelphos (281—246) 503. 512

Ptolemaios III. Euergetes (246—221) βασιλεὺς Πτολεμαῖος 37,133. 512 f.

Ptolemaios VI. Philometor (181—145; in Ägypten ohne seinen Bruder Physkon 164—145) εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς βασιλέα Πτολεμαῖον 108,167

Unsicher πρόσzeugιν τῶν τοῦ βασιλέως δωρεῶν? 82,17 (Antiochos Megas?); βασιλέων μεταπτώσεις 108,115

2 BEVÖLKERUNG

Klassen: πάντας τοὺς πολίτας καὶ παροίκους μετὰ τέκνων καὶ ξένους καὶ ἐξελευθέρους καὶ οἰκέτας 109,178; τοὺς τῶν πολιτῶν υἱοὺς καὶ τοὺς πολίτας πάντας καὶ παροίκους καὶ ξένους καὶ ἐξελευθέρους καὶ οἰκέτας 108,258; πολεῖταις πᾶσιν καὶ παροίκους καὶ κατοίκους καὶ ξένους καὶ Ῥωμαίοις 112,79; πολίτας καὶ κατοίκους καὶ παροίκους καὶ οἰκέτας 118,13; πολίτας πάντας καὶ παροίκους καὶ κατοίκους καὶ Ῥωμαίους καὶ ξένους καὶ δούλους 113,33; τοὺς τε πολίτας καὶ παροίκους καὶ ξένους 109,181; τῶν συμπολιτευομένων καὶ τῶν κατοικούντων 108,22; τοὺς πολίτας καὶ τοὺς κατοικούντας 108,49; πολιτῶν καὶ ξένων 8,16; τοὺς πολίτας πάντας κατὰ φυλὰς καὶ τοὺς ἐφηβευκότας τῶν παροίκων καὶ κατοίκων καὶ Ῥωμαίους πάντας καὶ τοὺς παρεπιδημοῦντας Ἀθηναίων τε καὶ Θηβαίων usw. 113,42

Bürger: πολίτης ὢν 26,3; γνήσιος πολίτης 112,17; [γενόμενος δόγμα]τι πολεΐτης 112,16; πολῖται ἅπαντες (πάντες) 11,8. 108,18. 112,79. 123,8; δειπνιεῖν τοὺς πολίτας πάντας κατὰ φυλὰς 113,42; ἐλέσθαι ἐκ πάντων τῶν πολιτῶν s. IV 3; τοὺς λοιποὺς πολίτας ἐξουσίαν ἔχειν τιμᾶν καὶ στεφανοῦν 104,8; μισθοφόρους τῶν πολιτῶν πεζοὺς καὶ ἄλλους ἵπποτρόφους 17,18; φρουραρχοῦντος ἐνός τῶν πολιτῶν 37,67; πολῖται ὅσοι ἂν [in Theben sind] (Μιλησίων?) 362,26; τῶν πολιτῶν καὶ τῶν πολιτῶν 115,3 Phylen: τὰς φυλὰς τὰς δέκα διπνίσας 114,26; vgl. oben 113,42; κατὰ φυλὰς 11,30. 111,246; ἐπιγρᾶψαι τὴν φυλὴν ἐφ' ἣν ἂν ἐπικληρωθῇ 12,31; τοῖς ἱεροποιοῖς τῶν φυλῶν 14,25; οἱ φυλέ-

ται Πανδ[ιονίδος φυλῆς 249; Phylennamen: Αἰγεῖς 182, Λεωντίς 248, Πανδιονίς 249; Phylenheroen: Αἴας, Ἀκάμας, Ἰπποθῶν, Κέκροψ s. Ind. IV οἱ γέροντες 250 (schwerlich = γερούσια; wohl älter)

ἔφηβοι καὶ νέοι 99,21. 108,369; τὸν ἐπιστάτην τὸν τῶν ἐφήβων τοῖς ἐκ φιλολογίας γραμματικόν 112,73; ἐφηβέσαντες 147,5; τὸν γυμνασίαρχον τῶν νέων ἔχοντα τοὺς ἐφήβους καὶ τοὺς νέους 111,312; τοὺς ἐλευθέρους παῖδας καὶ τοὺς ἐφήβους ἀκρατιεῖν 113,41; τοῖς ἐφήβοις καὶ παιδευταῖς καὶ τοῖς συνλουομένοις μετὰ τῶν ἐφήβων νέοις 112,77; τοὺς ἐφηβευκότας τῶν παροίκων 123,8; τοὺς ἐφηβευκότας τῶν παροίκων καὶ κατοίκων 113,43; ἔφηβοι παρεπιδημοῦντες πρὸς — —ων 111,176; [ἔφηβοι] oder [φρουροί] 251. Vgl. Ind. IV, 3 γυμνασίαρχος, ἐφήβαρχος

νέοι (Πριηνέων) 35. 99,21. 117,80; νέοι und παῖδες 114,12-19; γυμναστῆρχήσαντα τῶν νέων 112,6; τὸν γυμνασίαρχον τῶν νέων ἔχοντα τοὺς ἐφήβους καὶ τοὺς νέους 111,312; vgl. 104,11; γυμνάσιον, γυμνασίαρχος usw. 112,27ff.; τοῖς συνλουομένοις μετὰ τῶν ἐφήβων νέοις 112,78 παῖδες und νέοι 114,12-19; παῖδες καὶ ἔφηβοι 113,57; τοὺς ἐλευθέρους παῖδας 114,41. Vgl. oben ἔφηβοι, IV 4 παιδονόμος

ἀνηβος 126,8

ξένοι 115,4. 108,259. 109,179. 131,3; neben κάτοικοι, πάροικοι, Ῥωμαῖοι 112,79 (s. o. Klassen). Dazu: παρεπιδημοῦντες ξένοι 111,239; τοῖς παρεπιδημοῦσιν ἐκ τῶν πόλεων θεωροῖς καὶ τεχνίταις καὶ ἰατροῖς καὶ ἀλείπταις καὶ προσγυμνασταῖς καὶ τοῖς παρεπιδημοῦσιν πρὸς — —ων ἐφήβοις 111,176; τοὺς παρεπιδημοῦντας Ἀθηναίων καὶ Θηβαίων usw. 113,44

παροικεῖν 16,8; πάροικοι 108,258. 276. 109,178. 111,240. 117,41; πάροικοι καὶ κάτοικοι 112,79. 113,38; κ. καὶ π. 118,13; τοὺς ἐφηβευκότας τῶν παροίκων 123,8; dass. καὶ κατοίκων 113,43

κατοικοῦντες ἐν Ναυλόχῳ, ἐν ταῖς κώμαις (πολίται und Nichtbürger) 1; κατοικοῦντες τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν ganz allgemein 104,17. Spezielle Bedeutung 117,51; ὑπὲρ τε τοῦ σύμπαντος δήμου καὶ τῶν [κατοικούντων] [παρ'] ἡμεῖν 109,198; τοὺς τε πολίτας καὶ τοὺς κατοικοῦντας 108,49; κάτοικοι und πάροικοι neben ξένοι u. a. s. oben πάροικοι, IV 1 Klassen

ἐξελεύθεροι 108,259. 109,179

ἐλευθέρους πάντας 11,22; ἐ. παῖδας 113,41. [46,16]; ὅς ἂν τὸν ἐλεύθερον ἐκὼν ἀποκτείνῃ 84,3

οἰκέτης, οἰ—α 108,259. 109,179. 113,77. 115,4. 118,13. 131,3

δοῦλοι 111,239; δούλου τύχην καὶ ξένου 113,56

Berufsklassen: ἀλείπται ἱατροὶ ἵπποκόμοι μάγιστροι προσγυμνασταὶ τεχνίται s. Ind. VIII

στρατιῶται 15,15. 108,151

φρουροὶ οἱ ἐν Τηλωνείᾳ 19. 252 vgl. 253. [251?]. 21—23; φρουρά zur Zeit Alexanders 1,15

ἢ τῆς ἄκρας φυλακῆς 108,212

μισθοφόρους τῶν πολιτῶν πεζοὺς καὶ [ἄλλους ἵππο]τρόφους 17,19

3 RAT UND VOLKSVERSAMMLUNG

ἔδοξε (ν) τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ — δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ 17,1. 39 [69,1. 20]. 108,13. 314. 109, [12]. 236. 112,9. 131. 113,10. 95. 114,6. 34. 44, [3]. 10 (Alexandreia Troas); 50,2. 16 (Erythrai); 53,1. 5 (Iasos); 54,1. 5 (Iasos); 73,2. 13 (unbekannte Stadt); δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ Anfang nicht sicher: [23,9]. 71,10. 83,1. 99,10. 103,9 [111,299]. 117,63. 118,32. 132,8. [134,3]; 24,20 (unbekannte Stadt); 76,1 (desgl.); ἔδοξε[ν] τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ — δεδόχθαι τῷ δήμῳ 12,14. 19. 61,1. 14 (Magnesia a. M.); ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ Forts. nicht erhalten 30. 66,9. 110,10; 52 (Hy. . . pa); 58,8 (Kolophon); 65,3 (Phokaia); 67,2 (Samos); ἔδοξε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ — δεδόχθαι 6,4. 11; ἔδοξεν τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ ohne δεδόχθαι 2,1. 3. 1. 5. 1. 81,1. 82,7(?); nur ὁ δεῖνα εἶπεν oder γνῶμη —, dann δεδόχθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ 4,23. 4,52. 8,12. 18,29. 31. 21,10. 16. 22,3. 14. 26,8; 61,32 (Fort. fehlt); 47,3. 10 (Bargylia); 59,2. 13 (Laodikeia)

ἔδοξεν τῇ βουλῇ — δεδόχθαι τῇ βουλῇ 107,8. 24.

ἔδοξε τῷ δήμῳ — δεδόχθαι τῷ δήμῳ 14,1. 7; nur ὁ δεῖνα εἶπεν oder γνῶμη, dann δεδόχθαι τῷ δήμῳ 7, [5]. 9. 53, [38]. 61. 54, [35]. 59; ἔδοξε τῷ δήμῳ — ohne δεδόχθαι 18,20; ἔδοξε τῷ δήμῳ — Fortsetzung fraglich 10,1. 202,22; Anfang fehlt — δεδόχθαι τῷ δήμῳ 11,15 (auch τῇ β. καὶ τῷ δ. möglich), 49,5. 63,5 (Parion); 60,3 (äol. Stadt: τῷ δάμῳ)

Πριηνεῖς ἔδωκαν 13; Anfang fehlt — ἐψηφίσθαι Πριηνεῖσι 104,5; ὁ δεῖνα εἶπεν — δεδόχθαι τοῖς φρουροῖς 19,4. 33

ἔδοξε τῷ κοινῷ τῶν Ἰώνων πλὴν Χίων Schluß weggelassen 55; ἔδοξεν Ἰώνων τῇ βουλῇ 139

ἔδοξεν τοῖς ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήσιν — δεδόχθαι τοῖς ἐ. τ. Α. Ἐ. 105,30. 49. Ohne δεδόχθαι 105,78

ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος ἐτίμησεν [66,2]. [82,2]. [133,3]. 112,2. 113,2 usw. ἡ βουλὴ, ὁ δῆμος weihen Ἑρμῇ καὶ Ἀφροδίτῃ 183. ἡ β. κ. ὁ δ. (ὁ Μιλησίων?) stifteten eine Statue 235

καθὼς ἔδοξεν ἐν νομαῖαι ἐκκλησίαι τῇ β. κ. τ. δ. 111,245; ὠτίτιν ἐν τόπω τῇ τε βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δόξῃ 117,66. ἂν ταῦτα δόξῃ 64,9 (Chios)

Die φρουροὶ der ἄκρα von Priene senden πρεσβευτὰς ἄνδρας δύο, οἵτινες παραγενόμενοι ἐπὶ τε τὴν β. κ. τ. δ. 19,42

Anderes s. Ind. IV 4: γραμματεὺς τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου, IV 5: εἶναι ἐν ἐπιμελείᾳ παρὰ τῇ β. κ. τ. δ. und ἐφοδον ἐπὶ τὴν β. κ. τ. δ.

βουλῇ: γραμματεὺς τὰς βουλὰς Samos 37,32; μετουσία τῶν ἐν τῇ βουλῇ συντελουμένων θυσίων καὶ τῶν ἄλλων φιλανθρωπῶν πάντων, ὧν καὶ τῇ βουλῇ μέτεστιν 108,322; τῇ βουλῇ καὶ ταῖς συναρχαῖς διέδωκε 109,219; τὴν β. κ. τὰς σ. δις κατακλείνας 114,26; συναρχαῖς καὶ βουλευταῖς 112,111; τοὺς βουλευτὰς καὶ τὰς συναρχαῖς ἐδέειπνε 113,83; vgl. Ind. IV 5: ἐφοδος, σίτησις, μετουσία. βουλευτήριον 111,285?

ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων passim; auf Ehrenbasen 225. 226. 229. 241. 244; nur ὁ δ. 232—234. 236—240. 243. 245; φρούραρχος ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου 19,6. 21. 21,12 cf. 22,4; ἐφοδον ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον τὸμ Πριηνέων 2,13; Διὶ Ὀλυμπίῳ καὶ τῷ Δήμῳ 187

ὁ δῆμος ὁ Ἀθηναίων 5; Ἀλεξανδρέων τῶν ἀπὸ τῆς Τρώϊας 44; Ἀστυπαλαίων 8; Βαργυλιτῶν 47; Ἐρυθραίων 50; Ἰασέων 53. 54; Καννίων 257; Κολοφωνίων 57; Λαοδικέων 59; Μαγνητῶν 61. 62; Μιλησίων 364,8 und oft; Παριανῶν 63; Ῥοδίων 37. 41; Σαμίων 37. 67; Σαμοθράκων 68—70; Ὑ. . . πίων 52; Φωκαίων 8. 64. 65; Χίων 48. 49; . . . ἔων 42 usw. s. Ind. III.

αἰρεῖσθαι, ἀποδεικνύναι, χειροτονεῖν: ἀγνοοῦνται οἱ ἀποδειχθῆσόμενοι ἐν ἀρχαιρεσίαις 113,104; ἀρχαιρεσίαι 109,188. 118,1; μὴνός Μεταγεινώνος ἐν ἀ-αῖς 4,3. 7,2; τὸν γενόμενον ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις ἀγνοοῦντῃ καὶ γραμματέα τῆς β. κ. τ. δ. 118,67; γραμματεὺς χειροτονηθεὶς ὑπὸ τῆς β. κ. τ. δ. διὰ τὸ τὸν προκεχειροτονημένον ἐν ἀρχαιρεσίαις γραμματέα μεταλλάξει 112,21; ἀντιγραφέα ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος 108,218; γραμματεὺς αἰρεθεὶς 4,6; γρ. χειροτονηθεὶς 112,21; θεωροὺς δύο αἰρεῖσθαι 5,10; θεωρὸς χειροτονηθεὶς 108,26; ἱερεὺς βασιλέως Νικομήδου χειροτονηθεὶς 55,10;

πρεσβευτήν, πρεσβευτὰς αἰρεῖσθαι usw. 8,64. 71,30. 80,11. 138,6. 19,40 (φρουροί in Priene); 47,22 (Bargylia); 57,12 (Kolophon); 59,27 (Laodikeia); vgl. 61,24. 31 (Magnesia); αἰρεῖσθαι ἐκ πάντων (ἐξ πάντων) τῶν πολιτῶν πρεσβευτήν, ἄνδρας 8,47(64). 14,8. 27; αἰρεθεὶς πρεσβευτῆς καὶ θεωρός 108,230; αἰρεθέντες σιτοφύλακες 81,2; φρούραρχος αἰρεθεὶς (ἀποδειχθεὶς) ὑπὸ τοῦ δήμου 4,51. 19,5. 19,20 (δὲ); 21,11. 22,4; αἰρεθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου (Μιλησίων?) 361; αἰρεθέντες ὑπὸ τοῦ δάμου τοῦ Ῥοδίων ἀποφαίνεσθαι περὶ τῆς χώρας 37,6; εἰρημένοι ὑπὸ τοῦ δήμου (Herakleia und Amyzon) für Abschluß einer συνθήκη 51; τὰς ἐν τοῖς ἀρχαιρείοις ἐπικλήσεις (Asia) 105,82. Vgl. τιμαιοσίαι

βουλευκκλησίαι· κατὰ τὰ πολλάκις ἐν κοινῷ δι' ὑπομνημάτων λογισθέντα ἐπὶ βουλευκκλησιῶν (πόλις, βουλή, γερουσία beschließen) 246,9

τὸ φιλοσέβαστον συνέδριον τῆς γερουσίας 246,5

γνώμη τοῦ ἀρχιερέως τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων 105,31; πρυτάνεων (Bargylia) 47,3; (Iasos) 53,1 [54,1]; (Υ. . . ιοι) 52; στρατηγῶν [14,2?]. 18,21 (γνώμη); [53,38]. 54,35. 61,32. 69,1. 202,22; (Phokaia) 65,3; στρατηγῶν ἑξαταστῶν πρυτάνεων (Erythrai) 50,4; συνέδρων 12,14; τιμούχων 6,5. [7,4?]. 8,2

εἶπεν 4,5. 50. [7,5?]. [10,3]. [12,1]. 18,29. 19,4. 21,10. 26,2. 63,35. 81,2. 82,8. 91,1. [108,14]. 110,11. 112,10. 113,11. 114,6; Ratsbeschluß 107,8; Athen 45,3; Laodikeia 59,2; Magnesia a. M. 61,2

ἐκκλησία 4,14. 108,44 (ἐκλ.); 120,22. 123,6; ἐπελθὼν ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὴν ἐ. 44,7; ἐν τῇ νομαίᾳ ἐκκλησίᾳ μηνὸς Ταυρεῶνος 202,23; ἔδοξεν ἐν νομαίᾳ ἐ. τῇ β. κ. τ. δ. 111,245; ἐ. (Ἰασέων) 53,30. 54,25

ἐπελθὼν (ἐλθὼν, προελθὼν) ἐπὶ (εἰς) τὴν β. κ. τ. δ., τὴν ἐκκλησίαν von Fremden und Bürgern s. Ind. VIII ἐ. ἐπὶ τοῖς ἀρχοντας καὶ τὸν δάμον (ein Aioler in Priene) 60,20; ἐπῆλθον Iasos 53,2. [54,1]. Vgl. Ind. IV 5: ἔφοδος

κλήρον ἐνεβάλετο στεφανηφορίας εἰς τὴν τοῦ δήμου κρίσιν 109,170; ἐπικληρῶσαι ἐπὶ φυλὴν 12,21; λαχὼν 91,3; ἔλαχε τὴν ἱερωσύνην 205

κύριος s. σύλλογος. μετὰ τὴν κύρωσιν τοῦδε τοῦ ψηφίσματος 57,12; κύριαι δωρεαὶ τοῦ δήμου 12,11; ἄκυρα ἔστω 12,10 νόμοι. κατὰ τὸν ν. 88,5; κ. τ. ν. (Ἀθηναίων) 45,20; ἐκ τῶν ν. 4,18; τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν τὴν σιτόπωλιν πωλουμένων τὴν ἐπιμέλειαν ἐποιήσατο κατὰ τοὺς ν. 81,8; ἤρξαν κατὰ τοὺς ν. 81,11; ἐδίκασαν τῇ ψήφῳ κατὰ τοὺς ν. 8,9; ν. für die δίκαι Laodikeia 59,12;

ἐν νομαίᾳ ἐκκλησίαι 111,245. 202,23; κατὰ τοὺς ν. τοὺς Ἰώνων über die ἱερωσύνη τοῦ Ποσειδῶνος τοῦ Ἑλικωνίου 201,7. 202,7; κατομόσαντα κατὰ τὸν ν. 10,34; ξένιον(-α) τὰ ἐκ τοῦ (κατὰ τὸν) ν. 44,33. 49,11. 53,75. 54,70; περὶ πολιτείας προγράψασθαι ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις Iasos 53,29. 54,27; περὶ πολιτείας κατὰ τ. ν. προγράψασθαι Parion 63,23; ὑπὸ τῆς νομικῆς προθεσμίας κωλυόμενοις am Eintritt ins Gymnasium 112,100; τὴν κατὰ τὸν ν. ὀφείλουσαν ἀνατίθεσθαι φιλέην στεφανηφορικὴν τῶν Διὶ τῶν Ὀλυμπίων 113,92; στεφάνῳ χρυσέῳ τῶν ἐκ τοῦ νόμου 4,54. 8,30. 22,17. 81,13; στ. χρ. ἀπὸ πλήθους τοῦ ἐκ τοῦ ν. Iasos 53,19. 26. 54,17. 24 (τῶν ν. ?); οἱ ν. über den φρούραρχος 23,6; φρούραρχος διέμεινε πάντα τοῦ χρόνον ἐν τῷ φρουρίῳ κατὰ τ. ν. 21,13. 22,10; ψήφους παρέδωκαν οἱ πρυτάνεις εἰσενηγεμένους τὰς ἐκ τοῦ ν. Phokaia 64,12; διεψηφίσθη ἐν τῷ δήμῳ κατὰ τὸν ν. Kolophon 57,20; ἐν τῷ ἐννόμῳ χρόνῳ παραγενόμενοι ἐπὶ τε τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον 19,43; ἐθανατώθη κατὰ τε τοὺς ν. 117,50

πόλεως Ziegel 354,10. 26. 27 (dasselbe besagt das Stadtwappen, der Dreizack oder die Eule). ὁ ἐμ πόλει = Milet? 364,9

προγράψασθαι τοὺς ἑξαταστὰς περὶ πολιτείας αὐτοῦ Parion 63,23

πρυτάνεις in Priene vgl. ἐμ πρυτανείῳ σίτησις IV 5; πρυτάνεων γνώμη Bargylia 47,3; Erythrai 50,4 (στρατηγῶν ἑξαταστῶν πρ. γ.); Iasos 53,1. 54,1; (Υ. . . πιοι) 52; παρέδωκαν οἱ πρυτάνεις οἱ ἐκ τοῦ μηνὸς τοῦ Μαιμακτῆρος καὶ τοῦ Ἀρτεμισιῶνος καὶ τοῦ Ἡραῶνος ψήφους εἰσενηγεμένους τὰς ἐκ τοῦ νόμου Phokaia 64,10; τοὺς πρυτάνεις τοὺς ἐκάστοτε γενομένους Laodikeia 59,24. Andere π. s. Ind. IV 4

συλλόγου κυρίου γενομένου 2,3. 4,4; ἐν κυρίῳ συλλόγῳ 3,4. 6,3

συνπρόεδροι Athen 45,2

συνέδριον s. γερουσία

συνέδρων γνώμη 12,14

τιμαιοσίαις ἐν κυρίῳ συλλόγῳ 3,3

τιμούχων γνώμη 6,5. 7,4? 8,2

ψηφισμα, ψατα von Priene 2—14. 17. 18. 20—23. 26. 29? 30—36. 44,3 ff. 46. 49. 53,38 ff. 54,35 ff. 61,32 ff. 63,35 ff. 66. 69. 70. 77—99 (manches fraglich). 102—104. 107—133. 135—138. 202,22 ff. Nicht erhaltene: ψάφισμα δ' ἔγραψαν ποτὶ τὸν δάμον τὸν Ῥοδίων; ψαφίσματα δύο Πριανέων ποτὶ τοὺς βασιλεῖς Δημήτριον καὶ Λυσίμαχον 37,76; ψάφισμα ποτὶ Ῥοδίους ὑπὲρ δανεισμοῦ χρημάτων 37,79; ψηφισαμένου τοῦ δήμου κατα-

σκευὴν γυμνασίου 108,111; ψηφίσματα περὶ τοῦ λάχους 37,87; ψηφίσμα τὸ περὶ τῆς λογείας? 195,31; ψ. der φρουροί 19

von einer aiolischen Stadt 60,19; Ἀθηναίων 45; Ἀλεξανδρέων τῶν ἀπὸ τῆς Τρώας, 44; Βαργυλιτῶν 47; τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων ἐν Σμύρνῃ 105,30 ff. 78 ff.; Ἐρυθραίων 50; Ἰασέων 53,54; Ἰώνων 55. 56,139; Κολοφωνίων 57. 58; Λαοδικέων 59; Μαγνήτων (a. M.) 61; Παριανῶν 63; Σαμίων 67; Σαμοθράκων 69; Υ. . . πίων 52; Φωκαίων 64. 65; Χίων 48. 49,7. Fraglich 71—73. 134; Nicht erhalten mehrere ψαφίσματα 37,69—73; ψάφισμα παρὰ Ῥοδίων 37,77

ἐψηφίσθαι Πριηνεῦσι 104,5; διεψηφίσθη ἐν τῷ δήμῳ κατὰ τὸν νόμον καὶ ἐδόθη ψήφῳ? Kolophon 57,20; λελῶσθαι δὲ καὶ εἴ τι ψηφισμα ἐναντίον ἐστὶν τῷδε τῷ ψηφίσματι κατ' αὐτὸ τοῦτο καθ' ὃ ἐστὶν ἐναντίον Magnesia a. M. 61,30; τὰς μὲν ἐδίκασαν τῶν δικῶν τῇ ψήφῳ κατὰ τοὺς νόμους 8,9; παρέδωκαν οἱ πρυτάνεις ψήφους εἰσενηγεμένους τὰς ἐκ τοῦ νόμου Phokaia 64,11

4 BEAMTE

UND UNTERPERSONAL

ἀγορανόμος 246,16. 360,1-2 (Gewichte): ἀγορηνομήσας 179; ἀγορανομήσας 180. 182. 183

ἀγωνοθεσία eine Liturgie 174,26; ἀγωνοθέτης 4,56. 8,31. 17,43. 18,10. 19,56. 21,21. 22,19. 23,15. 34. [35,1]. 44,22. 53,69. 54,64. 81,17. 103,12. 111,167. [118,1]; τὸν ἀποδειχθησόμενον ἀγωνοθέτην 83,8. 109,254 (mit dem γραμματέως); τὸν ἀ. τὸν ἀποδειχθησόμενον εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ — καὶ τὸν γραμματέα 108,329; τὸν γενομένον ἐν ταῖς ἀρχαιρείαις ἀ. 117,67; ἀ-αι ἀποδειχθησόμενοι ἐν ταῖς ἀρχαιρείαις 113,105; οἱ γενομένοι καθ' ἕκαστον ἔτος ἀγωνοθέται τε καὶ γραμματεῖς 109,261; ἀγωνοθετήσας Διονύσιω 175. 176. 178; — ἀ-ας ἁολ. Stadt 60,16; ἀ-ης Bargylia 47,15; Erythrai 50,32; ἀ-αι Kolophon 57,6. [58,1]; ἀ-ης Laodikeia 59,24; ἀ-αι Magnesia a. M. 61,20; Parion [63,13]

ἀναγνώστης· τὸν ἀ. καὶ τὸν κήρυκα τῆς πόλεως 111,194

ἄνδρας ἀποδείξει οἵτινες κρινοῦνται καὶ ὀριζοῦνται καὶ ἀποφανοῦνται ἢ συλλοσούντι Rhodos 37,12

ἀντιγραφεύς 108,212. 109,140. 111,193. 119,13; ἀντιγραφεὰ πάλιν ἐχειροτόνησεν αὐτὸν ὁ δῆμος 108,218; ἀντιγραφία 108,222

ἀρχὴ 81,5 (σιτοφύλακων); ἐν τῷ τῆς ἀ. αὐτοῦ χρόνῳ 111,30; ἀρχαί 132,1:

Ämter eines Mannes 246,12; ἔφοδος ἐπὶ τὰς ἀρχάς καὶ τὸν δῆμον 2,13; ἀρχαῖς πάσαις 99,5; λειτουργίαι καὶ αἰλοπαὶ ἀρχαί 102; τὴν νέαν νομηνίαν αἰεὶ δεῖ ἐστάναι τὴν αὐτὴν ἅπασιν τῆς εἰς τὰς ἀρχάς εἰσόδου (κοινὸν Ἑλλήνων in Asia) 105,80
 ἀρχιερεὺς Πύμης καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Θεοῦ υἱοῦ Σεβαστοῦ 222
 ἀρχιθεωρία eine Liturgie 174,27
 ἀρχιπρύτανις 246,20; ἐπὶ ἀρχιπρυ. Μοσχίωνος (Otcilia Severa) M. s. ἀρχ—ἀρχιτέκτων 70,22. 95,6. 107,45. 46. 108,379. [117,79]. 119,25; Kolophon 57,10
 ἀρχων ἢ ἰδιώτης 12,8; ἄρχας für φρουραρχίας 19,21; ἄρχοντες 75,3. 125,2; von Milet und Priene 28,5; ἐπὶ Ἐράτωνος ἀρχοντος (etwa Vespasian) M; Σωσιβίου Ἐράτωνος ἄρξαντος τὸ δευτέρον (Domitian) 229
 ἀρχ., ἀρ. auf Münzen: ἐπὶ ἀρχ. Λουκίου. und ἐπὶ ἀρχ. Αὐρ. Λουκίου τὸ β' (Severus Alexander); ἐπὶ ἀρ. Ἐυτυχήδος (Herennius Etruscus?); ἐπὶ ἀρχ. Γ. Ἰουλ. Σατορνείνου (Valerian und Salonina) zu ἀρχων oder zu ἀρχιπρύτανις βασιλεὺς Samothrake [68,10]
 βούλαρχος ὁ στεφανηφόρος 246,21
 γραμματεὺς 44,23. 96,17; γραμματεία 114,9; γ-εὺς τῆς βουλῆς [10,17]. 99,17; in Samos 37,32; γ. τοῦ δήμου 109,272; γ. τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου 99,16. 104,13. 108,330. 109,256. 276. 111,193. 305. 113,15. 105. [117,75?]; γ. χειροτονηθεὶς τῆς β. κ. τ. δ. διὰ τὸ τὸν προκεχειροτονημένον ἐν ἀρχαιρεσίαις γραμματεῖα μεταλλάξει 112,20; γ. ἀποδixθεὶς τῆς β. κ. τ. δ. τὸ δευτέρον 114,28; γ. αἰρεθεὶς 4,6; τῷ τῶν νομοφυλάκων καὶ τιμouxωγ γραμματεῖ 4,19; γ. δικαστῶν od. γραμματεύσας τοῖς δικασταῖς nach e. äol. Stadt 60,14; nach Erythrai 59,20; nach Iasos 53,5. 54,4; nach Magnesia 61,21; nach Chios [49,1]; nach? 134,13; τοὺς ἐπιμνηνίους τῶν στρατηγῶν μετὰ τοῦ γραμματέως 83,13; γραμματεύοντος (τοῦ κοινοῦ τῶν ἐπὶ τῆς Ἀσίας Ἑλλήνων) 105,42
 γραμματικόν· τὸν ἐπιστάτην τὸν τῶν ἐφήβων τοῖς ἐκ φιλολογίας γρ. 112,73
 γυμνασιαρχία eine Liturgie 174,27; γ-χήσας 181. [251?]; γ-χούντος 147,2; γ-χος τῶν ἐφήβων 111,193; γ-χος τῶν νέων 111,192. 112,30. 114,11; γ-χήσας τῶν νέων 112,5; γ-χία τῶν νέων 113,19; τὸν γ-χον μετὰ τῶν ἐφήβων καὶ τῶν νέων 99,20. 113,115; τὸν γ. τῶν νέων ἔχοντα τοὺς ἐφήβους καὶ τοὺς νέους 111,311; τὸν γ. ἔχοντα τοὺς τε ἐφήβους καὶ τοὺς νέους 104,10. 108,368
 δημιουργός von Samos 42,1; δ-οί (zwei) 67,2

δημόσιοι (erg. δούλοι)· τοῖς περὶ τὸν τόπον (= γυμνάσιον) παιδευταῖς καὶ δημοσίοις 112,112
 δικασταί a) aus Priene in anderen Städten: äol. Stadt (1) 60; Alexandria Troas (3) 44,5ff.; Bargylia (3) 47; Erythrai (1) 50; Iasos (je 1) 53. 54; Laodikeia (3) 59; Magnesia a. M. (2) 61; Parion (1) 63; Chios 49; unbek. Orte: [24]. 71. 76. 111,24; unsicher 134,6; πρὸς Γάιον Ἐγνάτιον δ-ῆς συναποσταλεῖς 121,33; b) in Priene: Φωκαίων καὶ —ων καὶ Ἀστυπαλαίων (je 3) 8; c) δικασταί, δικαστήριον in Milet und Priene 28,3. 28,38; in Priene 1,20.
 ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως 4,45. 14,24. 33,6. 87
 ἔγδικοι 136,14; ἀποδειχθεὶς ἔγδικος εἰς — 111,26; ἔκδ. 111,125. [119,6?]; τοὺς καθ' ἔτος ἐκδίκους προνοῆσαι (κοινὸν Ἑλλήνων) 105,64
 ἐξετασταί 84,1; Erythrai 50,3; Laodikeia 59,35; τοὺς ἐ. τοὺς μετὰ Φιλοδώρου Parion 63,22. 28; Phokaia 64,10
 † ἐπαρχικός 218
 ἐπιμεληταί τοῦ ἐμπορίου Milet 28
 ἐπιμήνιοι τῶν στρατηγῶν [28,22] Nachtr. 83,13. 99,15. 104,14 Nachtr. 111,192; ὁ ἐ. τῶν ταμιῶν Bargylia 47,19
 ἐπιστάτης 119,11; ἐ. τῶν ἐφήβων τοῖς ἐκ φιλολογίας γραμματικῶς 112,73; πεμφθέντος πὸτ αὐτοὺς (Πριανεῖς) ἐπιστάτα Σίμωνος (ptolemäisch) 37,135
 ἐργεπιστατοῦντος 230,11
 ἐργολαβεῖν νεὺ ὑπογραφὴν 207
 ἐφηβαρχοῦντος 147,3
 ἔφοροι (angebliche der Spartaner) 316
 θεωρός 89,11. [111,33]; χειροτονηθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου θ. 108,26; θεωροὺς δύο αἰρεῖσθαι nach Athen 5,10; θ-ὸς πρὸς βασιλέα Δημήτριον 108,152; θ-ὸς εἰς Μαγνησίαν καὶ Τράλλεις καὶ Κίβυραν 108,159; θ. εἰς Πανιώνιον 109,33; πρεσβευτῆς καὶ θ. εἰς Πέργαμον 108,230; χειροτονηθεὶς θ. (εἰς Πέργαμον zu Perperna) 109,91; θ-οὶ εἰς Σαμοθράκην 68,10; θ-οὶ ἐκ τῶν πόλεων παρεπιδημοῦντες 111,175. Vgl. πρεσβευτῆς
 θεωροδόχοι· [τοὺς πρέσβεις καὶ θεωροὺς τ]οὺς ἀπὸ τῶν πόλεων καὶ τοὺς τούτων θ. 111,189; θεωροδοχ- 127,11
 ἱεροκῆρυξ 113,114
 ἱππάρχαι 44,35 s. στρατηγοί
 κῆρυξ 3,25; κ. τῆς πόλεως 111,194
 κριτὰς ἀπέδειξεν ὁ —έων δῆμος 42,6
 κριτήριον 120,25
 λογιστεύοντος 230
 μετάπεμποι 72; μ. ἀποσταλέντες ὑπὸ τοῦ δήμου τοῦ Πριηνέων (fünf) zu den Ὑ...πιοι 52
 νεωποίης 8,47. 59. 18,36. 81,18. 111, [193]. 203. 309. 315. [117,74. 82]. 202,22; οἰκονόμος

τε γενόμενος καὶ ν. τῆς πόλεως 115,7; Ἀναξαγόρας 53,72. 74; Δημόχαρις 70,19; Ἐπαμείνων 49,6; Εὐκτιτος 32,4; Ἡρακλεώτης 20,8; Θεογείτων 4,59; Κλεότιμος 21,26; Λεωμέδων 18,32; Παμμένης 17,50; Πυθότιμος 80,11; Σωσίβιος 54,67; Φλέας 44,34; Χάρμων τὸν νεωποιεῖν μέλλοντα 44,31; νεωπόης 174. 195; τοὺς νεωποιῶς Ἀδμητον καὶ . . ἄδα 3,21; νεωποιῆς Σαμίων 67,4. Die νεωποῖα eine Liturgie 174,29
 νομοφυλάκας τοὺς νομοφυλακοῦντας μῆνα Βοηδρομιῶνα καὶ Πυανοφιῶνα ἐπὶ στεφανηφόρου Διοφάνους usw. 3,17; vgl. 91 Nachtr.; τῷ τῶν νομοφυλάκων καὶ τιμouxωγ γραμματεῖ 4,18
 οἰκονόμος (meist: τῆς πόλεως) 6,30. 99,13. 20. 83,10. 108,347. 109,266. 117,71; οἱ τε γενόμενος καὶ νεωποιῆς τῆς πόλεως 115,7; τὸν μέλλοντα οἰκονομεῖν Θρασύβουλον 108,376; (dass.) Μεγάριστον 119,23; vgl. 107,45; τοὺς οἰκονόμους 18,19. Die οἰκονομία eine Liturgie 174,29
 παιδευταί 112,77. 113,26; τοῖς περὶ τὸν τόπον (= γυμνάσιον) παιδευταῖς καὶ δημοσίοις 112,112
 παιδονόμος 114,19; π-οι 111,194; τοὺς π. μετὰ τῶν παίδων [104,10] 108,367. 111,311. 113,115
 πανηγυρίαρχος τῆς Πολιάδος θεοῦ Ἀθηνᾶς καὶ προστάτης τῆς θεοῦ 246,17
 πρεσβευτής vgl. θεωρός, Ind. IV 3 αἰρεῖσθαι usw.; a) Innerhalb der Stadt Priene: ἐλέσθαι πρεσβευτὰς ἄνδρας δύο, οἵτινες παραγενόμενοι ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον (φρουροί) 19,40; πρεσβευταί ἐξ ἀπάντων und ἐκ τῶν νέων πρὸς τὴν β. κ. τ. δ. 35,7. 8; b) von Priene εἰς Ἀθήνας (2) 45,21; πρὸς Ἀλαβανδεῖς 121,33; πρὸς Ἀλεξανδρεῖς τοὺς ἐν τῇ Τρωάδι 121,29 vgl. 44; παρὰ τὸν βασιλέα Ἀριαράθην 109,172; (εἰς Ἀστυπάλαιαν) 8,49; πρὸς βασιλέα Δημήτριον 108,155; πρὸς Ἐρυθραίους 121,30 vgl. 111,126; εἰς Ἐφεσον (zum römischen Statthalter) 117,47; πρὸς Ἐφεσίους 121,29; desgl. ὑπὲρ τῶν — συνεστῶτων ἡμῖν πρὸς Μάγνητας 124,5 usw.; εἰς Ζυῶρην ὑπὲρ τῶν ἐνστάντων (Φωκαεῦσι) πρὸς Ζμυρναίους 65,13; πρὸς Ἥλῃους 109,60; (πρὸς Ἰωνας) 56; (πρὸς Κολοφωνίους) 57,10. 121,31; εἰς Λαοδικεῖαν 59,15; ἐλέσθαι π-ὰς ἐκ πάντων τῶν πολιτῶν ἄνδρας δέκα (πρὸς βασιλέα Λυσίμαχον) 14,7 vgl. 15,3; πρὸς Μάγνητας 121,25; πρὸς Μιλησίους πολλὰκις 121,24; πρὸς Μυλασεῖς 121,29; πρεσβευτῆς καὶ θεωροὺς εἰς Πέργαμον zur Siegesfeier des Perperna 108,230; εἰς Ἀλεξάνδρειαν πρὸς βασιλέα Πτολεμαῖον καὶ τῆς Ἀραβίας εἰς Πέτραν 108,167; πρὸς Ῥοδίου 129; nach Rom 41,1; πρὸς

τὴν σύγκλητον 111,140; πρὸς Σαμίους 121,25; πρὸς Σαρδιανούς 121,30 vgl. 120,30; πρὸς Σέλευκον τὸν βασιλέως Ἀντιόχου 121,32; πρὸς Τραλλιανούς 121,27; (εἰς Φώκαιαν) 8,48; zu den -εῖς 42,22; nach —? [78]. 138,6 (2). [120,13]; c) nach Priene Ἀλεξανδρέων Τρ. 44; von einer äolischen Stadt 60,18; Βαρυλητῶν 47,22; Ἐρυθραίων 50,32; Ἐφεσίων? 108,143; ἐκ Θεσσαλίας 65,9; Ἰασέων (2) 53,30. 54,27; Κολοφωνίων (2) 57,12. 21; Λαοδικέων (1) 59,9. 27. 37; Μαγνήτων τῶν πρὸς τῷ Μ. (2) 106,8; Παριανῶν (2) 63,13; Φωκαίων (2) 64,12; Χίων 49,10; andere 79,32. 71,30; d) Σάμιοι πρεσβευταὶ nach Rom 41,4; an (Antiochos?) 37,147
 προσγυμνασταὶ 111,176
 προστάτης τῆς θεοῦ s. πανηγυρίαρχος πρύτανις· Priene: ἐπὶ π-ιος Ἱπποκράτους (335/4) 2,4; Ionier: ἐπὶ π-εως Ἀμύντορος 139,1; Kolophon: ὁ π. 57,4. 58,1; Lebedos: ἐπὶ Χίου πρυτανεύοντος 139,10; Samos: τοῖς πρυτάνεσι τοῖς Σαμίων 37,29; unbekannt: ἐπὶ π-εως 73,1
 σιτοφυλάκες αἰρεθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου (drei) 81,2
 στεφανηφόροι von Priene, mit Ausschluß der Münzbeamten, deren Eigenschaft als Stephanephoren noch nicht völlig anerkannt ist. Aufgenommen sind die Namen von den Medizingefäßen, obwohl deren Bedeutung auch noch nicht ganz fest steht. Ein Verzeichnis der Münzbeamten findet sich am Schlusse dieses Abschnittes; es wird H. Dressel verdankt. In Klammern () ist die ungefähre Zeit zugefügt (Jahre und Jahrh. vor Chr.).
 Ἀθηναγόρας 37,66 (c. 301)
 Αἴας (Heros) 108,79 (vor 155)
 Ἀκάμας (Heros) nach 270: 18,28. 21,9; nach 130: 109,111
 Ἀκρίσιος 111,143. 168. 202 (nach 90)
 Ἀπολλόδωρος 55. 108,329 (c. 128/27)
 Ἀπόλλων (Gott) 44,31 (II)
 Ἀπολλώνιος γ' 142 I,6?
 Ἀπο— 146 (I?)
 Ἀρισταγόρας 142 I,12
 Ἀριστέας Medizingefäß 356; = Ἀρισ— 112,41 (nach 84)?
 Δάμων 147,1 (I)
 Δημέας 112,20 (nach 84)
 Δημήτριος 50,1 (vor 155?) vgl. 108,63
 Διονυσικλῆς 108,219 (130/29)
 Διονύσιος 124,5 (um 100??)
 Διοφάνης 3,19. 4,2. (333/32)
 Ζεὺς τὸ α' }
 Ζεὺς τὸ β' } 141 (Ende I?) vgl. θεός
 Ζεὺς τὸ γ' }
 Αὔλος Αἰμίλιος Σέξτου Ζώσιμος 113,36 (nach 80)

Ἡγέλοχος 42,2 (um 130)
 Γάιος Κέστιος Ἡλιόδωρος 112,1 (nach 84)
 = Ἡλιόδωρος 142 I,3?
 Ἡράκλειτος 108,57 (vor 155)
 Ἡρέας 207 (c. 200?)
 Ἡρόδοτος 108,68 (vor 155)
 Ἡρώιδης 109,170
 Ἡρώιδης τὸ δεύτερον 109,1. 190 (um 120)
 Ἡρώδης 118,12 (I. Jahrh.)
 Πόπλιος Ἡ-νος 113,1. 10 (nach 80)
 Θεὸς ὁ μετὰ Ἀκάμαντα 21,27
 — [Δημήτριον] (oder ὁ δεῖνα Δημητρίον?) 108,63 (vor 155)
 — Διοφάνη 4,2 (332)
 — Κλεῖτομ 4,49
 — Κορυλάν 201,1
 — Νικάνδρον, ὅς ἐστι· ἀπὸ Λύκου πεντεκαδέκατος 37,126 (282)
 — — 202,3
 Θρασύβουλος ὁ μεθ' Ἡγέλοχον 42,2 (um 129)
 Θράσος Medizingefäß 356
 Ἡεροκλῆς 4,48 (c. 331/30)
 Ἱπποθῶν (Heros) 18,20 (nach 270)
 — — 108,51 (vor 155)
 Ἰσόδωρος 107,1 (vor 130) vgl. Medizingefäß 356
 Ἰσόδωρος τὸ δεύτερον 107,1 (um 130)
 Καλλίστρατος 37,81 (c. 296)
 Κέκροψ (Heros) 108,89 (vor 155)
 Κλέανδρος Καλλιστράτου, φύσει δὲ Ἀλέξειδος 187 (vor 150?)
 Κλεῖτος 4,49. 8 (frühestens 328)
 Κλεομένης 174,34 (um 150?)
 Κλεοσ— 117,12 (2. Hälfte II. Jahrh.)
 Κορυλᾶς 201,1
 Κράτης 111,238; Medizingefäß 356 (nach 90?)
 Πόπλιος Λαβέριος 114,1 (nach 80)
 Λεωμέδων 22,2 (nach 270)
 Λεωσθένης 110,1. 10 (Anf. I?)
 Λύκος ὅς ἐστι ἀπὸ Μακαρέως τέταρτος 37,82. 126 (c. 297)
 Μακαρέως 37,165. 124. 125 (c. 300)
 [Μαν?]δρολιν— 7,1 (nach 331)
 Μεγάριστος 111,212 (nach 90)
 [Μην]ό[κρ]ιτος τὸ β' 142 I,5 (I)
 Μοσχίων 108 (c. 129/28) = Μοσχι. Μ.?
 Ναυσικράτης 108,213 (nach 146)
 Νικάνδρος ὅς ἐστι ἀπὸ Λύκου πεντεκαδέκατος 37,126 (c. 283)
 Πόπλιος? 142 I,7 (I)
 Ποσειδώνιος 17,1 (bald nach 278)
 Πρώταρχος 19,7 (nach 250?)
 Πρωτέας Medizingefäß 356 (um 100?)
 Στράτων Medizingefäß 356 (II s?)
 Σύπολις? 142 I,4 (I)
 Σωσίβιος Ἀπολλωνίου? 142 I,11 (I)
 Σωσικράτης 111,123 (nach 90)
 Σώτης 108,102 (vor 155)
 Τήλων (Heros) 108,31. 39. 41 (vor 160)
 Τίμων? 142 I,10 (I)

Φιλόθηρος? 142 I,8 (I)
 Φίλων 10,2 (IV)
 Φορμίων 3,2 (334/33)
 Χαρίδημος Medizingefäß 356 (um 100?)
 Χρυσ— Ἡρομ— 189 (IV)
 — γόρας (nach 331/30) 6,2
 — ... ης oder ... ος 109,256
 ... ὅς ἐστι ἀπὸ Καλλιστράτου πέμπτος 37,89 (c. 292)
 — — τὸ δεύτερον 133,1
 Andere: 66,1. 82,1. 108,217. 109,53. 142. 111,17. 19. 112,29. [117,1]. 118,1. 188.
 στεφανηφορήσασα πρώτη γυναικῶν [Φίλη] Ἀπολλωνίου, γυνὴ δὲ Θεσσαλοῦ τοῦ Πολυδεύκου 208
 στεφανηφόροι oder ἄρχοντες von 9/10 n. Chr. bis 41/2 n. Chr.: 142 II. (Ob die linke Seite, 142 I, Stephanephoren des I. Jahrh. v. Chr. nennt oder nur beliebige Namen, ist nicht sicher auszumachen; in das obige Verzeichnis sind die Namen mit einem Fragezeichen aufgenommen.)
 [τοὺς στεφανηφόρους τοὺς καθ' ἕκαστον ἔτος ἀφίρεθσομένους 111,305; παραλαβὴν τὴν στεφανηφορίαν τῇ νομηνίᾳ τοῦ Βοηδρομιώνος 113,53; λαβὴν παρὰ τοῦ δήμου τὸν ἐπώνυμον τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου στέφανον διαπρεπέστατα ἐτέλεσε τὴν στεφανηφορίαν 114,23; φιέλη στεφανηφορικὴ ὀφείλουσα ἀνατίθεσθαι τῷ Διὶ τῷ Ὀλυμπίῳ 113,93
 Kaiserzeit: βούλαρχος ὁ στεφανηφόρος = ἀρχιπρύτανις 246,21
 στεφανηφόρος ἐν Ἀμυζῶνι — — 51,3
 — (ἐν Ἡρακλείᾳ) 51,2
 — (Μιλησίων?) 364
 — der —εῖς 42,1
 στρατηγοὶ 99,21. 109,273; γνώμη στρατηγῶν [14,2]. 18,21. 53,38. 54,35. 61,32. 69,1. 202,22; οἱ σ. μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν [104,11? Nachtr.]. 108,369. 113,116; τοὺς ἐνεστώτας ἀεὶ σ. 18,13; τοὺς σ. καὶ τοὺς ἱππάρχας ἐπιμεληθῆναι, ἵν' ἀσφαλῶς παραπεμφθῇ 44,34; τὴν τοῖς σ. γραμματείαν 4,16; οἱ ἐπιμηνιοὶ τῶν σ. 83,13. 99,15. 104,14. 111,192; Athen: στρατηγὸς ἐς Σάμω Δίφιλος 5,18; Erythrai γνώμη στρατηγῶν ἐξεταστῶν πρυτάνεων 50,3; Phokaia γνώμη στρατηγῶν 65,4
 συναγνοθέται 111,174 ff. oft; 127,13. [128] s. ἀγνοθέτης
 συναρχίαι 14,21. 108,206. 114,27; 117,52; 119,16; τὰς σ. κρίναι τὴν δίκην] 10,25; βουλὴ (βουλευταὶ) καὶ συναρχίαι 109,219. 112,111. 113,83
 συνέδρων γνώμη 12,14; vgl. τοὺς σ. τοὺς ἐπὶ τοῖς Περηνικοῖς τεταγμένους (Ephesos) 494,10
 συνέκδικοι 111,129

ταμίας· ὁ ἐπιμήνιος τῶν ταμιῶν Bargylia 47,20. Unsicher Kolophon [57,9] τειχοποιοῖς καὶ τῷ ἀρχιτέκτονι 70,22 τιμούχων γνῶμη 6,5. [7,5?]. 8,2; τ-οι 10,17. 11, [5]. 35; τῷ τῶν νομοφυλάκων καὶ τιμούχων γραμματεῖ 4,19; σίτησις ἐν τιμουχίῳ 12,4

τριηραρχία eine (veraltete) Liturgie 174,29

φρούραρχος αἰρεθεὶς τῆς ἄκρας τῆς ἐν Τηλωνείας 4,50; ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου φρούραρχος εἰς Τηλώνησαν καὶ φρουραρχήσας τὴν πρώτην τετράμηνον 19,6; φ. ἀποδειχθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου δις 19,21; φ. ἀποδειχθεὶς τῆς ἄκρας ὑπὸ τοῦ δήμου 21,11. 22,4; φρουραρχήσας [251]; φ. ἐν Τηλωνείας 252; in Theben a. M. (für Milet eher als Samos) 365; φρουραρχούντος τοῦ Καρίου ἐνός τῶν πολιτῶν 37,66; ὁ φρούραρχος ebenda 37,67

φύλαξ, ἔφηρος, 313,63

Münzbeamte (nach H. Dressel; s. o. unter στεφανηφόροι):

Ἀθηνόπολις. Αἰαντι. Ἀκρίσιος. Ἀμύντας. Ἀναξίλας. Ἀπολλόδωρος. Ἀπολλων. Ἀπολ. Ἀρτεμίδω. Ἀχιλλεΐδης. Βίας. Βι. Δημήτριος. Διονύσιος. Διονυ. Ἐλικ. Ἐπαι. Ἐπαμ. Εὐνηγορ. Θρασυβ. Ἰάσων. Κλεομ. Λάκων. Λεωμε. Λε. Λυσάγο. Μαραῖος. Μένεκλ. Μεντω. Μηνοδ. Μοσχι. Πασικλη. Πολε. Πολι. Πολλι. Ποσειδ. Πύρρος. Σατυ. Σωσιβι. Σώσιππος. Σωτᾶς. Σώτης. Ταυρίσκος. Φιλε. Φορμίων. Χάρης. Ἐμ. Ἐλ. Vgl. ἄρχων, ἀρχιπρύτανις, ἀρχ. ἀρ.; dazu . . . ὅς Μάκερ d. i. wahrscheinlich Pompeius Macer.

5 EHREN UND VORRECHTE

ἄγαλμα χαλκοῦν [ἐπὶ τεθρίππου] καὶ ἐγ δεῖξας λέοντα für König Lysimachos 14,15 (göttliche Ehre)

τὰ ἄλλα καθότι καὶ τοῖς ἄλλοις προένοις καὶ εὐεργέταις 3,11

ἀναγγελία 53,70. 83,7. 95,8; ἂ τοῦ στεφάνου 8,51. 99,15. 104,12. 108,331. 109,257. 113,108. 117,67; ἂ τῶν στεφάνων 59,23. 30. 60,15 (äol. Stadt); ἂ-αι τ. στ. 47,27; στεφανώσεις καὶ ἀναγγελίαι 104,18; ἀναγγεῖλαι τὸν στέφανον τοῖς πρώτοις Διονυσίοις ἐν τῷ θεάτρῳ 4,31 usw.; vgl. 21,18. 23,13; Erythrai 50,31; ἂ τοὺς στεφάνους 81,13; ἵνα ἀναγγεῖλθωσιν οἱ στέφανοι usw. 53,33. 54,30; τῆς ἀναγγελίας (τοῦ στεφάνου u. a.) ἐπιμεληθῆναι (und ähnlich) τὸν ἀγνοθετήν 4,35. 17,43. 18,10. 19,55. 21,20. 22,18. 81,16; Bargylia 47,15; τ. ἂ τοὺς ἀγνοθετάς ἐπιμελείαμ ποιήσασθαι Magnesia a. M. 61,20; τῆς ἂ τὴν ἐπιμελείαν ποιήσασθαι τοῖς μὲν Διονυσίοις τὸν πρύτανιν, τοῖς δὲ Κλαρίοις τοῖς μεγάλους

καὶ τοῖς Τονείοις τοὺς ἀγνοθετάς ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ Kolophōn 57,3; vgl. 58,1. Vgl. VI Διονύσια ἀναγόμεναις [8,30]. 71,33. [103,12]. 111,308; Athen 45,23; ἀναγορευθῆναι 71,19

ἀνδριάς 3,16

ἀρχεῖα s. μετουσία

ἀτέλεια 3,10; Parion 63,24; ἂ ἐν τῷ δήμῳ Theben a. M. (Milet?) 364,7; ἂ τοῦ σώματος 4,36. 13. 18,5. 26,11. 82,6. [23?]. 83,6. 108,8. 324. 109,10. 250. 133,8; ἀτελής τοῦ σώματος 174,6; ἀτέλεια γ καὶ τῶν κτηνῶν γ καὶ τῶν σωματῶν ὅσα ἂν ὑπάρχῃ ἐν τε τοῖς ἰδίοις κτήμασι καὶ ἐν τῇ πόλει 18,24; ἂ ὡν ἂν εἰσάγῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον 7,12; ἂ ὡν ἂν εἰσάγῃ καὶ ἐξάγῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον 6,15; vgl. 8,35. 18,5 (mit καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ); ἀτέλεια τῷ γ κατὰ πόλιν λητουργιῶν πασῶν 4,36; vgl. 202,30. [203,5]; ἀτελής (folgen die einzelnen Liturgien) 174,25-30; ἀτελεῖ ἔστω τὰ τοῦ πατρὸς ἕως ἂν ζῇ 201,20; ἀτελής τοῦ ἐξαγωγίου καὶ ἐμφυτευτικοῦ? 3,28; ἀτέλεια ἀπάντων 35,5; ἀτελής πάντων, καθάπερ Ἰωνες δεδῶκασιν 201,8. 202,8; ἂ πάντων πληγ γῆς μερίδος 12,21; ἂ πάντων ὅσα εἰς τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ πληγ γῆς 2,9

ἄφιξιν εἰς τὴν πόλιν καὶ τὴν χώραν καὶ κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν αὐτῷ καὶ χρήμασιν 12,24; vielleicht ähnlich Parion [63,25], wo [εἰσοδο] ergänzt ist. δωρεὰς τὰς δεδομένας αὐτῷ 3,24; αἱ δωρεαὶ τοῦ δήμου 12,11; δεδῶσθαι αὐτῷ δωρεὰν τῆς ψιλῆς χώρας σχοίνους ἑκατόν 6,22; vgl. [μεταδούνα] γῆς ψιλῆς καὶ δενδρεΐτιδος καὶ οἰκίας 12,23; Πριηνεῖς ἔδωκαν — 13

ἔγκτησιν γῆς καὶ οἰκίας (—ας) 2,9. [6,14. 7,11]. 8,40. [83,6?]; Parion 63,24; γῆς ἔ. ἄχρη τάλαντων πέντε ἀπεχούσης τῶν ὄρων τῶν πρὸς τὴν Ἐφεσίην μὴ ἐλάσσονι σταδίων δέκα 3,12

εἰκῶν [83,3]; εἰκόνα τοῦ Δήμου ἦν ἐποιησάμεθα 25,9; εἰκόνες für einen Menschen 18,11; μαρμαρίνη ἔ. 133,6; ε. χαλκή 18,2. 35,5. 103,10. 117,65. 118,35. 138,3; ε. χαλκή ὡς καλλίστη 3,9. 132,11; ε. χ. ἐφ' ἵππου 18,23; ε. χρυσὴ καὶ μαρμαρίνη 95. 108,5; ε. χ. κ. μ. ὡς κάλλισται 108,317; ε. χαλκή τε καὶ χρυσὴ καὶ μαρμαρίνη 109,6; ε. γραπτὴ καὶ χαλκή καὶ χρυσὴ καὶ μαρμαρίνη 112,4. 113,4. 114,4

εἰσάγειν? 1,16

εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν 82,22; ε. κ. ἔ. καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ 6,16; dasselbe mit (πάντων) ἀσυλὴ καὶ ἀσπονδεῖ 2,11. 12,26

εἰσκηρύσσεσθαι (Ἀθηναίους) καθάπερ τοὺς εὐεργέτας 5,9

εἴσπλουν καὶ ἐκπλουν ἀσυλὴ καὶ ἀσπονδεῖ 6,17; dasselbe mit καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ 7,13. 8,36; dasselbe äolisch 60,10

ἐπαινεῖν 4,25; ἐπαινέσαι 4,53. 8,23. 10,8. [73,13?]. [104,6?]. [132,8]; Athen 45,24; Samos 67,3; unbekannte Stadt [24,21]; ἐπηνήσθαι (ἐπηνησθαι ἐπηνήσθαι) [7,9]. 17,39. 19,34. 21,17. 26,9. 44,11. 81,9. 83,1. 99,11. 103,9. 107,24. 108,314. 112,132. 113,96. 114,34. 117,63. ἐπαινεθεὶς ὑπὸ τῶν φρουρῶν 19,23; ἐπαινέσαι (ἐπηνησθαι) τὸν δῆμον (δάμον) τ. Πριηνέων. ἔ. δὲ καὶ τὸν δικαστὴν (—άν, τοὺς δικαστάς) äolische Stadt 60,3. 6; Bargylia 47,10. 12; Erythrai 50,16. 21; Parion 63,5. 9; Magnesia a. M. 61,15. 17; ἐπηνήσθαι τὸν δῆμον (Πριηνέας) — (τὸν δικαστὴν, Ἄλεξιν) — τὸν γραμματεῖα (Λυσίαν) Iasos 53,17. 20. 22; Laodikeia 59,14-20; unbekannte Stadt 71,11-23; τὸν τῶν δικαστῶν ἔπαινον Alexandria Troas 44,11; ἐπηνήσθαι τὸν δῆμον τὸν Ἰάσεων 53,64. vgl. [54,60]

ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι αὐτόν 83,5; dasselbe παρὰ τε τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ 99,11. 108,319. 109,245

εὐεργέτης 2,6. [261 Anm.]; ε. τοῦ δήμου 13; ε. τῆς πόλεως 247; πρόξενον καὶ ε. τοῦ δήμου (τοῦ Πριηνέων) 3,10. 6,12. 8,34 (Plur.). 12,20; εἰσκηρύσσεσθαι (Ἀθηναίους) καθάπερ τοὺς ἄλλους εὐεργέτας 5,10

ἔφοδος (πρόσδοος) ἐπὶ τὰς ἀρχάς καὶ τὸν δῆμον πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά 2,12. 12,29; ἔ. ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά 18,4; vgl. 9,4; Laodikeia 59,25; Parion 63,26; Samothrake 68,3;

dasselbe mit ἐάν του δέχται (δέωνται) 8,38. 31,4; πρόσδοον πρὸς τὸν δῆμον πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά 82,23; πρόσδοον πρὸς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά 7,16; dasselbe mit ἐάν του δέχται 6,19; ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν πρώτοις μετὰ τὰ ἱερά Iasos 53,29; 54,25; ἔφοδον ἐπὶ τὰμ βολλάν καὶ τὸν δάμον πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά äol. Stadt 60,12; unsicher 90

ἱερά s. μετουσία; δοῦναι αὐτῷ καὶ τὸ εἰς τὰ ἱερά καὶ τὸν στέφανον τ[εταγμένον(?)] καὶ τὸ εἰς τὴν τάνδρ[ο]ς ἀποστολὴν ὅσον ὁ δῆμος ἔταξεν Parion 63,32

ἰσοπολίτης τοῦ δήμου τοῦ Βαργυλιτῶν ἵστ ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων 47,4

ἰσοτέλειαν καὶ πολιτείαν ἐμ Πριηνῇ εἶναι Ἀθηναίους 5,8

καλεῖσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου εἰς τὸ θέατρον (Laodikeia) 59,17

μετουσίαν ἱερῶν καὶ ἀρχείων 6,13. 7,16; dass. mit ὦν (ὄσων) καὶ οἱ Πριηνεῖς μετέχουσιν 8,41; vgl. 12,22 (mit Πριηνεῖς οἱ ἄλλοι); dass. nur noch καὶ τῶν ἄλλων 9,11. vgl. 10,12; μετουσίαν πάντων ὦν καὶ Βαργυλιῇται μετέχουσιν 47,18; μ. (πάντων) τῶν συντελουμένων ἱερῶν καὶ θυσιῶν ἐν τῇ βουλῇ 111,313. 113,7. 109. 117,69; μ. τῶν ἐν τῇ βουλῇ συντελουμένων θυσιῶν καὶ τῶν ἄλλων φιλανθρώπων πάντων ὦν καὶ τῇ βουλῇ μέτεστιν 108,322. 109,248

Ἐένιον τῷ πρεσβευτῇ τὸ κατὰ τὸν νόμον 44,33; Ἐένια τὰ ἐκ τοῦ νόμου πρεσβευτῇ (—αῖς) 49,10. 53,75. 54,70

πολιτεία s. πρόξενον; δεδόσθαι π-αν καὶ ἐπὶ φυλὴν ἐπικληρώσαι 12,21; π. ἐμ Πριηνῇ καὶ ἰσοτέλειαν εἶναι Ἀθηναίους 5,8; Æol. Stadt 60,10; Βαργυλιητῶν 47,18; περὶ πολιτείας προγράψασθαι τοὺς προστάτας ἐν τοῖς ἐννόμοις χρόνοις Iasos 53,28. 54,26; [π. τῆς π.] προγρ. κατὰ τὸν νόμον, ὅπως δοθῇ τῷ [δικαστῇ πολιτεία καὶ προξενία Parion 63,23; δεδόσθαι καὶ πολιτείαν ἐφ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ αὐτοῖς unbek. Stadt 71,17. 23

προεδρία ἐν (πᾶσι) τοῖς ἀγῶσιν 4,35. 5,8 (für alle Ἀθηναῖοι); 6,19. 7,18. 8,39. 9,1. 12,28. 13. 18,3. 26,12. 82,5. 103,12. 108,9. 320. 109,9. 117,5. [133,9]; ἐν τῷ θεάτρῳ ἐμ προεδρίᾳ καθῆσθαι 174,13 (Dionysospriester); π-αν ἐν τοῖς ἀγῶσι πᾶσι στέφανον ἔχοντι χρύσειον (Priester des Poseidon) 201,11. 202,12. 203,8; π. ἐν τοῖς ἀγῶσιν οἷς ἂν ἡ πόλις συντελῇ Erythrai 50,26; καλεῖσθαι εἰς τὴν προεδρίαν (τοὺς δικαστάς) Laodikeia 59,22; [π. ἐ. τ. ἀγῶσι] Parion 63,26; καλεῖσθαι αὐτὸν εἰς προεδρίαν ἐν τοῖς συντελουμένοις παρ' ἡμῖν γυμνακοῖς ἀγῶσιν unbek. Stadt 71,15

πρόξενον καὶ εὐεργέτην τοῦ δήμου 3,9. 8,34 (Plur.). 12,19; προξενίᾳ καὶ πολιτεία 2,8; πρόξενον καὶ εὐεργέτην, δεδόσθαι δ' αὐτῷ καὶ πολιτείαν 6,12; πρόξενοι Βαργυλιητῶν (ὅπως ἀναγραφῇ τὰ ὀνόματα αὐτῶν πατρόθεν ἐν στήλῃ, ἐν ᾗ καὶ οἱ ἄλλοι πρόξενοι καὶ πολῖται εἰσιν ἀναγεγραμμένοι) 47,20; πρόξενοι καὶ πολῖται (Ἐρυθραίων) 50,25; πρόξενοι (Ιασέων) 53,27. 54,24; [πολιτεία καὶ προξενία (Παριανῶν) 63,24

πρόσοδος s. ἐφοδος

σίτησις ἐμ πρυτανείῳ 3,16. 7,19. 12,28; 13. 26,13; Laodikeia 59,25; unbek. Stadt 71,16; fraglich ἐν [Πανιωνίῳ] σίτησιν καὶ ἐν τιμουχίῳ, ἐπειδὴν αἱ [κλήσεις] ἐξήκωσιν ἀπὸ δημοσίας 12,4; ἐμ πρυτανείῳ καὶ ἐμ Πανιωνίῳ (oder umgekehrt) σίτησις 4,36. 8,40. 18,5. 34. 82,3. 103,12. 108,322. 109,248. 111,313. 113,6. 109.

Inschriften von Priene.

117,69. 133,8; ἐμ π. καὶ ἐμ Π. σ. πάσας τὰς ἡμέρας für die Dionysospriester 174,8; ἐμ π. κ. ἐμ Π. σ. ὅταμ πόλις ἱερὰ ποιῇ für die Poseidonpriester 201,11. 202,11. 203,7; ἐμ π. καὶ ἐμ Π. καὶ ὅταν ἡ βουλὴ συνῇ σιτήσῃ 108,8. 109,9. 117,6; fraglich 120.

στέφανος a) 18,8. 20,6. 70,4; σ-οι 32,5; τετράκις ἐστεφάνωται ὑπὸ τοῦ δήμου 4,20; τὸ διάφορον τῶν σ-ων 19,27; σ-ος vom κοινόν Ἰώνων 56; σ-ος vom κοινόν Ἀσίας für den Prokonsul 105,56. b) θαλλοῦ σ. 17,41. 96; Bargylia 47,14; Erythrai 50,21; Iasos 53,27. 54,24; Æol. Stadt 60,15 c) χρυσοῦς σ. 3,8. 21,17. 26,10. 66,4. 82,4. 104,7. 110,3. 112,4. 117,64. 134,6; ἐστεφανώθη ὑπὸ τῶν φρουρῶν χ-οῖς σ-οῖς 19,24; σ-ωι χ-ωι τῷ ἐκ τοῦ νόμου 4,29. 53. 22,17. 23,11. 81,12; für drei Städte und je drei Richter 8,30; σ. χ. ἀπὸ χρυσῶν δέκα (φρουροί) 19,37; σ. χ. ἀπὸ χρυσῶν χιλίων für König Lysimachos 14,13; σ. χ. ἀπὸ 35,4; σ. χ. ἀριστεῖν 108,4. 316. 113,4. 97. [117,3]. 132,12. 133,5; στεφανώσαι ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς σ-ωι χ. 99,14. 109,287 (mit ἀπὸ χρυ-). 111,307. 113,111. 111,72 (mit ἀπὸ χρυσοῦ); vgl. στεφανώσεις καὶ ἀναγγελίαι 104,18; χρύσεια ἄνθη (poet.) für eine Tote 287; d) Alexandria Troas ἐστεφάνωκε τὸν δῆμον Πριηνέων 44,4; Bargylia desgl. χ. στεφάνωι 47,12; Kolophon desgl. ἐστεφάνωκε 58,20; der δήμος von Priene und δικασταὶ bekommen jeder χ. σ. Parion 63,6; ungewiß 134; der δήμος von Priene und δικασταὶ bekommen χρυσοῦς στεφάνους, in Iasos ἀπὸ πλήθους τοῦ ἐκ τοῦ νόμου, der γραμματεὺς δικαστῶν einen θαλλοῦ σ.: Æol. Stadt 60,5-15; Erythrai 50,17-21; Iasos 53,18-27. 54,17-21; Magnesia a. M. 61,16-22; Gesandte von Priene χ. σ.: Kolophon 57,3; ὁ δήμος von Priene χ. σ., die Gesandten andere Ehren: unbek. Stadt 71,13; στεφανώσθαι χ. σ-ωι καθ' ἕκαστον ἔτος διὰ βίου ἐν τοῖς Ἀντιοχείοις für δικασταὶ, στεφανώσθαι ἐλαίας σ-ωι für den γραμματεὺς τῶν δικαστῶν Laodikeia 59,21; στέφανος κισσοῦ χρυσοῦς für den Dionysospriester 174,15; σ. χ. für den Poseidonpriester 201,12. 202,12

τιμαί 18,13. 107,3; Erythrai 50,2; Iasos 53,3; 54,3; Ionier 55,3; ὑπὲρ τιμῶν Διοκλεῖ 82,7; τὰς ἄλλας τιμάς 4,33; dass. αἵτινες καὶ τοῖς ἄλλοις προξένοις παρὰ τῆς πόλεως ὑπάρχουσιν Erythrai 50,27; τίμα ἐψηφισμένα für König Nikomedes 55,17; ἐτίμησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δήμος [108,3]. 112,2. 113,2. 114,2 usw.

6 LITURGIEN UND GESCHENKE AN DAS VOLK.

ἀγωνοθεσία 174,26; s. IV 4

ἀκράτισμα 113,54; ἀκρατεῖν τοὺς ἐλευθέρους παῖδας καὶ τοὺς ἐφήβους 113,41 ἀρχιθεωρία 174,27

γλυκισμός 108,257. 109,193. 111,238; γ-οί 108,273

γραμματεῖαν τοῖς στρατηγοῖς λελητούργηκε δωρεά 4,17; die γραμματεία τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου bezeichnet als τὸ τῆς λειτουργίας βᾶρος 112,22. vgl. 113,16

γυμνασιαρχία 174,27; s. IV 4

δειπνιεῖν τοὺς πολίτας πάντας usw. 113,42

διένειμεν δραχμὰς χιλίας ὑπὲρ τῆς μητροῦς 108,67; διένιμε τοῖς πολίταις τὰ ἀπὸ τῶν θυσιῶν 108,262; τὰ πό τῆς θυσίας διέδωκεν τῇ τε βουλῇ καὶ ταῖς συναρχαῖς 109,218; διανομὴν οἴνου usw. 108,272

δραχμαὶ verteilt 108,35 ff. und sonst

ἐλαιον καὶ ἐπάλειμμα 112,63. 90. 113,78; ἐλαιον ἡρωματισμένον 112,63; τὸ πρὸς ὤραν τεθησόμενον ἄλειμμα 112,58

ἐνεχύρων παράστασις 108,91

ἐπαγγελία 96,20

ἐπιδόσεις 117,53

εὐχρήστησεν εἰς ἀπόδοσιν τιμῆς σίτου δραχμὰς χιλίας διακοσίας 108,109

ἵπποτροφία 174,26

καλεῖσαι ἐπὶ τὰς θυσίας 109,181; μετὰ κηρύγματος ἐπὶ γλυκισμὸν πάντας 108,257; ἐπὶ τὰς θυσίας 109,181; εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ 55,21

κρέα 111,178; κρεαδοσία 111,174. 118,14; κρεαδοτήσιν τοὺς ἀλειψαμένους καὶ δῶσιν ἐκάστῳ βοείου κρέως μνᾶν Εὐβοϊκὴν 123,6

λαμπαδαρχία 174,26

λειτουργίαι καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ 102,7; τὸ τῆς λειτουργίας βᾶρος 112,22 s. γραμματεία; vgl. 113,16; ἀτέλειαν τοῦ τε σώματος καὶ τῶν κατὰ πόλιν λητουργιῶν πασῶν 4,36; ἀτελὴς λητουργιῶν πασῶν 202,31; ἀτελὴς λαμπαδαρχίας ἀγωνοθεσίας ἵπποτροφίας ἀρχιθεωρίας γυμνασιαρχίας — τριηραρχίας οἰκονομίας νεωποῖας προεισφορὰς χρημάτων 174,25

λουτρόν 112,76. 113,76

μερίδας νέμειν κεφαλῆδὸν πᾶσι Θηβαίοις καὶ τοῖς πολίταις ὅσοι ἂν — Theben a. M. 362,25

νεωποῖα 174,29

οἰκονομία 174,29

οἴνου διανομή 108,272

(πρεσβεῦσαι) ἄτερ ὀψωνίου 109,106; vgl. θεωρὸς ἄτερ ὀψωνίου καὶ ἐλαίου 109,93; θεωρὸς τὸ ταγὲν ὑπὸ τῆς πόλεως αὐτῷ σιτηρέσιον οὐκ ἐλαβεν 108,154

δωρεάν πρεσβεύσαι u. a. 108. 109. 111 und sonst häufig
 προεισφορά χρημάτων 174,30; π-αί 108,51; προείσφορος δραχμῶν Ἀλεξανδρείων χιλίων 108,78
 πυρῶν τεταρτεῖς δύο ἐκάστωι τῶν πολιτῶν ἐμέτρησε 109,214; παρεμέτρησε τῇ πόλει πυρῶν μεδίμνους πεντακοσίους πεντήκοντα τιμῆς ἧς οἱ πολῖται προείλαντο 108,97; ἐμέτρησεν τῇ πόλει πυρῶν μεδίμνους ὅσους αὐτὸς προηρείτο 108,86
 σιτηρέσιον τὸ ταγὲν ὑπὸ τῆς πόλεως αὐτῷ ἀποδειχθεὶς θεωρὸς οὐκ ἔλαβεν 108,154; vgl. 108,28
 σῖτον ἀναπόδοτον ἔδωκεν τῇ πόλει 108,58; σιτική παράθεσις 108,42; vgl. 82,16?; προσεπαγγειλάμενος ἐπὶ μῆνας — μετρήσειν (τὸν σῖτον) τιμῆς ἐλάσσονος 108,72; ἔδωκε μεδίμνους διακοσίους ἔξ δραχμῶν τεσσάρων τὸν μεδίμνον 108,45
 τριηραρχία 174,29

7 MÜNZEN, MASSE UND GEWICHTE

I Münzen

γῆς ἔγκτησιν ἄχρι ταλάντων πέντε 3,12; ὁκτὼ τάλαντα 202,51. 52
 χρυσέωι στεφάνωι ἀπὸ χρυσῶν δέκα 19,38; ἀπὸ χρυσῶν χιλίων 14,14; vgl. χρυσίον, λογιζόμενον τὸν χρυσόν — 202,25
 μνᾶς τεσεσράκοντα ἀργυρίου 84,4
 δραχμαὶ Ἀλεξάνδρειαι 8,57. 25,10. [93]. 108,67. 78. 95. 96. 107. 118,5. 16. 203,3. 8. (In 108 werden durcheinander bald δραχμαὶ Ἀλ., bald einfache δραχμαὶ erwähnt.) ἔδωκε δραχμῶν τεσσάρων τὸν μεδίμνον 108,46; ἀργυρώματα δραχμῶν Ἀλεξανδρείων τετρακισχιλίων 108,96; δρ. Ἀλ. τριάκοντα εἰς τε τὴν στήλην καὶ τὴν ἀναγραφὴν 8,57
 Summen von Drachmen: 40500(?) : 118,5; 12002: 174,36; 5000: 202,48; [407]2: 203,3; 4000: 108,96; 3000: 25,10. 108,41; 2158 und 4 Obolen: 108,107; 1200 und 1 Obol 3 Chalkoi: 174,36; 1105: 108,54; 1000: 10,32. 89,4. 108,34. 67. 79. 95. 195,21 (als Strafe): 160: 118,16; 100: 136,28; 30: 8,57; 10(?): 140,9; 4: 195,6
 ὀβολός 174,37; ὀβολούς δύο (πέντε) ἡμιωβέλιον 140,5. 12; ὀβολῶν τεσσέρων 140,15. 16; ἐπτ' ὀβολούς 195,20
 ἡμιωβέλιον s. ὀβολός
 χαλκῶν τριῶν 174,36; unsicher 195,20

II Maße

γῆς ἀπεχούσης τῶν ὁρῶν μὴ ἐλάσσονι σταδίων δέκα 3,14
 σχοίνους ἐκατὸν τῆς ψιλῆς χώρας 6,23

τὸν μεδίμνον (= 1) ἔδωκε δραχμῶν τεσσάρων 108,46; πυρῶν μεδίμνους 108,86 und oft
 τεταρτεῦς (= 1/4) Getreidemaß 174,11. 195,19. 201,16. 202,16; πυρῶν τεταρτεῖς δύο 109,214. 195,19
 τεταρτέως ἡμισυ (= 1/8) πυρῶν 108,274 ἡμιτεσσέρια οἶνου Theben a. M. 362,16 ἡμίεκτον (= 1/12) Maß für die ἔλατρα 174,12
 χοίνικας δύο (à 1/48) Maß für ἔλατρα 174,12
 ἔξ ἡμιχοινικίου (1/96) ἐπιπέματα Theben a. M. 362,15

III Gewichte

ταλαντιαίας λαμπάδας δύο 195,15
 μνᾶν Εὐβοϊκὴν βοείου κρέως 123,7; μνᾶ Πριηνέων 360,5
 δίμνου Πριηνέων 360,3. 4
 λείτρα 360,1. 2; λίτραι νε' 360,7

8 VERSCHIEDENES

ἄγορά 18,23. 99,17. [103,11]. 108,378. 113,59. 114. 119,24; τῶν κατὰ τὴν ἀ-άν τὴν σιτόπωλιν πωλουμένων 81,6
 ἄγωγῇ (τῶν παίδων) 114,20
 ἀδίκαστοι δίκαι 59,3
 αἵτιοι 10,31. 32
 ἀλέας (salinae) τὰς ἀνακειμένας ἐκ πλείονος χρόνου τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Πολιάδι 111,114 ff. 138; vgl. 117,48
 ἀναγραφὴ πεποιήται διπλὴν τὴν τῶν δημοσίων γραμμάτων ἀ-ήν ἐν βυβλίνοις καὶ δερματίνοις τεύχεσιν, πάντα δὲ τὰ ὑφ' αὐτοῦ χρηματισθέντα ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ ἐπιστολάς καὶ χρηματισμοὺς ἀναγράφειν 114,30; vgl. 112,24. 113,18. 114,10; ἀναγράφαι εἰς τὸ δημόσιον Phokaia 64,10; anderes s. Ind. VIII
 τὸ ἀνάλωμα ἀνενεγκεῖν ἐν λόγῳ τῇ πόλει 44,32; τ. ἀ. ὑπηρετῆσαι τὸν οἰκόνου 6,30; τὰ ἀναλώματα ὑπηρετεῖν τοὺς οἰκονόμους 18,18; τὸ ἀ. ὑπηρετῆσαι (δοῦναι) τὸν ἐπὶ τῆς διοικήσεως 4,43. 33,5. 87; Parion 63,31?; τὸν νεωποῖν (τῆς πόλεως; oft Naine) ὑπηρετῆσαι τὸ ἀνάλωμα 8,47. 18,35. 20,5. 21,26; vgl. 111,309. 314; τὸ ἀ. ὑπηρετησάτω ἐκ τῶν ἱερῶν χρημάτων ὁ νεωποῖς 17,48; τ. ἀ. καὶ τὴν ἀναγραφὴν ὑπηρετησάτω ὁ γ. [ἀπὸ τῶν?] ἐψηφισμένων αὐτοῖς στεφάνων 32,4
 ἀντίγραφα 37,28
 ἀπεγδοῦναι τὸν νεωποῖν στήλην 53,72. 54,67; vgl. 18,32
 ἀπογραφὰ καὶ δοκιμασία τὰς ἐν ταῖ νάσῳ καὶ τὰς ἐν ταῖ περαῖαι γὰς Samos 37,115

ἀποδικάζει 28,29
 ἀποικοῦντι [καὶ οἰκοῦντι] ἐμ Πριήνη καὶ ἀ. 12,13
 ἀρχεῖα s. Ind. IV 5 μετουσία; ἦν μὴ τι τῶν ἀ-ων τι κωλύσῃ γίνεσθαι τὰς κρίσεις ἐν (τρισὶν ἡμέραις) 10,30
 ἀσυλεῖ καὶ ἀσπονδεῖ 2,12. 6,18. 7,15. 8,37. 12,27; äol. Stadt 60,11
 αὐτονόμων ἐόντων (δόντων) Πριηνέων 2,3. 3,4. 4,4. 6,4. 7,4; αὐ-οι καὶ ἐλεύθεροι 1,3; αὐτονομία 11,14
 βαλανεῖον (—ῆον) 112,63. 87. 113,78; β-ῆον 112,87; S. γυμνάσιον
 βιαίων δίκαι 44,18
 Βιάντειον τὴν βουλὴν καὶ τὰς συναρχίας ἐν ταῖ B. κατακλείνας 113,88; vgl. 111,215
 γῆς ἀπεχούσης τῶν ὁρῶν τῶν πρὸς τὴν Ἐφεσίην μὴ ἐλάσσονι σταδίων δέκα 3,12; s. ἀπογραφὰ und δοκιμασία; IV 5: ἀτέλεια, ἔγκτησις
 γράμματα ἐν τῇ τῶν κοινῶν γραμμάτων πίστει καὶ κυριεῖα 4,8; δημόσια γ. 113,17; τὰ περὶ τοῦ μέρους τούτου γράμματα ἐν τοῖς δημοσίοις ὑπάρχοντα 108,59; s. ἀναγραφὴ
 γυμνάσιον τῆς κατὰ τὸ γ. κατασκευῆς 108,35; ψηφισαμένου τοῦ δήμου κατασκευὴν γυμνασίον κατὰ πόλιν 108,112; γ. τῶν νέων 112,(27.) 45; ἐν τε τῷ γ. καὶ βαλανίῳ 112,63; καταντᾶν εἰς τὸ γ. — ἔκαυσε τὸ καπνιστήριον 112,97; τὸ γ. ἐκόσμησε, ἀναθεῖς ἐρμᾶς δύο πρὸ τῆς ἐφηβικῆς ἐξέδρας 112,114
 γυναικῶν πρώτη στεφανοφορήσασα 208,5
 δημοκρατίαν τηρεῖσθαι (durch die δικαστήρια, ὅπως ἴσα καὶ δίκαια πᾶσι τοῖς πολίταις παραγίνηται) 44,15
 δημόσιος ἐπειδὴ αἱ [κλήσεις ἐξή]κωσιν ἀπὸ δημοσίας 12,5; δημοσίαν — ? 136,40; δημόσια γράμματα 113,16. 114,30; s. ἀναγραφὴ; δ[αμοσίας] χλώρας 37,85; ἀναγράφαι τὸ ψηφισμα τοὺς ἐξεταστὰς εἰς τὸ δημόσιον Phokaia 64,10; τὰ περὶ τοῦ μέρους τούτου γράμματα ἐν τοῖς δημοσίοις ὑπάρχοντα 108,60; τὰ δημόσια νομοφυλάκτια der Städte von Asia 106,4
 δημοτελεῖς καὶ κοιναὶ ἑορταὶ 113,74
 διαθήκη κατὰ τὴν δ. 101. 260 bis 274 oft
 δίκαι a) in Priene 1,18. 4,7. 28,6 ff.; δίκη 28,3; εἶναι δικάσασθαι Μαρωνίτη καὶ Πριηνέων τῷ βουλομένῳ 10,32; Astypaläer Phokäer und — in Priene: τὰς μὲν ἐδίκασαν τῶν δικῶν τῇ ψήφῳ κατὰ τοὺς νόμους usw. 8,9; b) von prienischen Richtern in fremden Städten: τὰς δίκας ἔκριναν τὰς τε τῶν παρὰ νόμων καὶ τὰς τῶν βιαίων Alexandria Troas 44,17; δίκαι in Bargylia 47,9; δίκη τῆς μηνύσεως in Erythrai 50,6; δ. in Iasos 53,9. [54,8]; δ. in Kolophon 58,11; δ. ἀδίκαστοι in Laodikeia 59,2;

δ. in Magnesia a. M. 61,8; Parion 63,4;
δ. in einer unbek. Stadt 73,8; c) Prozesse: Milet-Priene: δίκη|ν κενήν θελώντων ἀποφύρεσθαι Μιλησίων 111,150; Lebedos: δίκη γενομένη Λεβεδίοις περὶ τῆς ἱερατείας τοῦ Διὸς τοῦ Βουλίου καὶ τῆς Ἥρης 139,6
δικασταὶ oben IV 4
δοκιμασίαι καὶ ἀπογραφὰ τὰς ἐν ταῖ νάσῳ καὶ τὰς ἐν ταῖ περαιαί γὰς Samos 37,114
δύναμις Streitmacht des Lysimachos 14,5.
δ-εις 15,7
ἐγδοσίς s. ἐκδοσίς
ἐγγύη· ἐπ' ἐ-ηὶ οὐ φυλάσσω οὐθενὶ οὐθέν 315; ἐ-αι 140,7
[ἐ]γλογισμοί 108,214
ἐγκλημα· τοὺς ἐν τοῖς ἐ-οιν ὄντας 8,8
εἰρήνη s. πόλεμος
εἰσοδος εἰς τὰς ἀρχάς 105,80; ἡ τῆς εἰσόδου ἡμέρα 113,38
ἐκδοσίς, ἐκδοῦναι (ἐγδ.) vgl. ἀπεγδοῦναι. ἐκδοσίς 138,4; τὸν ἀνδριάντα ἐγδοῦναι μετὰ Μεγαβύζου τοὺς νομοφύλακας 3,17; ἔγδοσιν ποιήσασθαι τὸν νεωποῖην 49,6; ἔ. π. τὸν μέλλοντα οἰκονομεῖν 108,377. 119,21; vgl. 107,46; ἐγδοῦναι ὅπως ἀναγραφῇ τὸν ἐπιμήνιον τῶν ταμιῶν Bargylia 47,20
ἐκφορά Begräbnis mit staatlichen Ehren 99,14. 104,9. 108,344. 109,267. 111,307. 113,111. 117,72. 119,21
ἐλεύθεροι καὶ αὐτόνομοι 1,4; ἐλευθερία 11,17; οὐθέν μεῖζον ἐστὶν ἀνθρώποις Ἑλλησιν τῆς ἐλευθερίας 19,19
ἐμπόριον s. IV 4: ἐπιμεληταὶ ἐμφ[υτευτικόν] s. ἑξαγῶγιον ἐνέχυρα 108,91. 136,29; ἐνεχυράσαι τὴν ἱερωσύνην [201,17. 202,17]. 203,11
ἑξαγῶγιον καὶ ἐμφ[υτευτικόν] ἀτελὴς 3,28
ἐξουσία 42,62. 127,1. 2
ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι 44,31. 104,12. 109,271; Laodikeia 59,23 und sonst (für ἀναγγελία, ἀναγραφὴ u. a.)
ἐπιστολή βασιλέως Ἀλεξάνδρου 1; (βασιλέως Ἀντιόχου 37,145ff.); βασιλέως Λυσιμάχου 15 (16?); Μαγνήτων 61,2; e. Königs? 25; römischer Statthalter 27? 39a. 106
ἐφοδίου τοῦ εἰς τὴν ἀποδημίαν 108,174 [Ζημιούσθαι?] δραχμὰς χιλίας 195,23
ἐθανατώθη κατὰ τε τοὺς νόμους 117,50
καπνιστήριον 112,98 s. γυμνάσιον καταδίκη|ν γενέσθαι τοῦ Μαρωνίτεω 10,35 κατομόσαντα κατὰ τὸν νόμον ὡς βλάπτουσι τὴν πόλιν 10,34
κενήν [δίκη]ν θελώντων ἀποφύρεσθαι Μιλησίων 111,150
κλᾶροι δαμοσίας χώρας 37,86-90. 127
κληρονόμος 255,2

κοινόν s. III: Ἀσία, Ἑλλήνες, Ἴωνες κοινὴ τῆς πόλεως ἐστία 111,190 usw.
κρίνειν 37,12. 41,10; κ. ἐν τρισὶν ἡμέραις 10,29; κρίσεις 8,29 vgl. 119,4; lasos 53,15; κρίσις Πριηνέων καὶ Σαμίων 37,1. 24ff.; τὰς κρίσις τὰς ὑπὲρ τοῦ Βατινήτου 37,102; τὰν ἐπὶ Λυσιμάχου κρίσιν 37,131; νίκας κρίσιν ἔχειν 37,106; κριτήρια 40,5.
κτημάτων ὧν οἱ Πεδιεῖς κέκτηνται μὴ εἶναι αὐτῷ κτήσασθαι 3,14
κτήνη s. IV 5 ἀτέλεια
κῶμαι 1. 16,1
λάχος 37,88
λεύκωμα Laodikeia 59,36; Theben a. M. (Milet) 361
λόγος· ἀνενεγκεῖν (ἐνεγκεῖν, γράψαι?) ἐν (τῷ) λόγῳ (ἐλλόγῳ) 4,46. 18,36. 21,28. 32,5. 44,32. 83,12. 107,47; τοὺς λόγους ἀπέδωκεν τῆς ἀρχῆς (σιτοφυλάκων) 81,8; μὴ ἐνότων ἐν τοῖς κοινοῖς λόγοις διαφόρων 108,103
μηνύσεως δίκη Erythrai 50,6
μητρόπολιν ἡμῶν τὴν (Ἀθηναίων πόλιν) 109,48
μισθοφορὰ στρατιωτῶν 108,151
νομοφυλάκια τὰ δημόσια der Städte der Provinz Asia 106,4
οἰκία s. IV 5 ἑγκτησις; τὰς οἰκίας τὰς ἐν τῇ πόλει πάσας 1,6
οἶκος s. IV 5 ἀτέλεια
ὁμόνοια 8,10. 53,11
ὄροι, ὄρια, ὀρίζειν. ὀρίζονται, ὀρίζασθαι Rhodos 37,12. 107; ὄροι τὰς Σαμίας καὶ Πριανίδος χώρας 37,158-171; vgl. 41,9. 42; verschiedene ὄρους-Steine 151—155; τῶν ὄρων τῶν πρὸς τὴν Ἑφεσίην 3,13; ὄροι τῆς χώρας ἣν ἐνέμοντο Θηβαῖοι 361, vgl. 363; ὄρος ἱεροῦ 206, vgl. 167. 212
ὀφείλειν τοὺς αἰτίους δραχμὰς χιλίας 10,31
Πανιώνιον s. VI und IV 5: σίτησις; Lemma zu 139
παρὰ νόμων δίκαι 44,18
παρεπιδή[μσιον] λαβὼν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ 124,7
ἐν παρορίᾳ ἐνεκάλουν 37,133
πόλεμος Μελιακός 37. 38,4; (der zweite mithradatische?) 113,41. 114,18. 25; καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ 2,11 und sonst, s. IV 5 εἰσαγωγῇ
πόλις· ἐν τε τῇ πόλει καὶ τῇ ἄκρῃ 19,40; τῆς δὲ συντάξεως ἀφίημι τὴν Πριηνέων πόλιν 1,15; ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι καὶ ἐν τῇ πόλει 18,26; ἐν τοῖς ἀγομένοις κατὰ πόλιν (Asia) ἀγῶσιν τῶν Καισαρῶν 105,61
πολιτικά πράγματα 99,4
πεπραγμάτευται ἔτη εἴκοσιν 4,15
πρίασθαι τὴν ἱερωσύνην 174,3. 35. 201 bis 203
προνοεῖν τῆς ἀναγγελίας 117,67

πρόσοδοι 115,7. 9. 136,34
προστατεῖν, π-οῦμενα 88,2. 4
πρυτανεῖον s. IV 5 σίτησις
σημεῖα τὰ παγέ|ντα ἦρεν (Grenzzeichen) 111,6
σιτηρέσιον ταγέ|ν (für eine Gesandtschaft) 108,28. 154
στήλη s. Ind. VIII; τῆς νῦν ἀποκαθισταμένης σ. 12,7
συγγένεια καὶ φιλία (Athen und Priene) 5,5
συλλυσοῦντι 37,13; συνέλυσαν δίκας [8,10]
συμβόλαια 24,7; δικαστήριον ἐπὶ τὰ συμβόλαια τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια 8,4
συνθήκη Ἑρακλεωτῶν καὶ Ἀμυζονέων τῶν ἀπὸ Πέτρας 51,1; σ-αι Σαμίων καὶ Πριηνέων 37,106; σ-αι 93
συντάξε|ος ἀφίημι τὴν Πριηνέων πόλιν Alexanderbrief 1,14
σύστημα τῶν ἥλων 55,16
σῶμα s. IV 5 ἀτέλεια
σωτηρία· ἐψηφίσθαι δὲ ἐπὶ σ-αι τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν Phokaia 64,8
τελωνεῖα 88,6
τόκοι 89,8
τόπος ἐφῆβων 148. 313—339
τύραννος (Πριηνέων). Ἱέρων 37,70-81. 94
ὑπομνήματα der πόλις, βουλή und ἐκκλησία 246,8
φάσις ἔστω αὐτοῦ πρὸς τοὺς ἄρχοντας 195,24
φίλοι des Antiochos Epiphanes? 94
φόρους φέρειν βασιλεῖ Ἀλεξάνδρῳ 1,13
πεφυγοδ[ικηκότων] Μιλησίων δις 120,23
φρούριον δ καλεῖται Κάριον 37,9π. 67π.; = Τηλώνεια 19,11. 21. 22
εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως ταῦτα εἶναι 50,39
φύλακες τοῦ φρουρίου (Καρίου) 37,67
χρηματισθέντα ὑφ' ἑαυτοῦ ψηφίσματα τοῦ δήμου καὶ ἐπιστολὰς καὶ χρηματισμοὺς 114,31
χώρα· τὴν τε γῆν καὶ τὰς οἰκίας τὰς ἐν τῇ πόλει πάσας καὶ τὴν γῆν 1,7; τοῖς κατοικοῦσι τὴν τε πόλιν καὶ τὴν γῆν 104,17; δαμοσίας χώρας von Priene 37,85; χ. Μιλησίων 28,4; Πριηνέων καὶ Σαμίων 40. 41; χ. περὶ ἧς ἀμφισβату|ντι Σάμιοι ποτὶ Πριανεῖς 37,7; χ-ας ὄροι ἦν ἐνέμοντο Θηβαῖοι 361; ἁ χ. ἁ Μελιάς 37,55
Überschriften und Aktenvermerke.
a) von Priene zu fremden Urkunden: βασιλέως Ἀλεξάνδρου 1,1. Πριηνέων καὶ Σαμίων 37,1; τὸ ψηφισμα τὸ παρὰ Ὑ... πίων 52,1; τὸ παρὰ Ἰασέων 53,1; τὸ παρὰ Χίων [48,6]; [τὸ παρὰ] Λαοδικέων 59; wahrscheinlich [τὸ παρὰ τ]ῶν

- Ἰώνων 55; παρὰ Μαγνήτων 61,1; τὸ παρὰ — 72; ἐπὶ στεφανηφόρου Δημητρίου, μηνὸς Πανήμου, τὸ παρὰ Ἐρυθραίων τιμῶν δικαστῇ Κλεάνδρῳ 50,1
- b) von Priene zu eigenen Urkunden: διαγραφὴ Διονύσου Φλέου 174; [πρὸς

τὸ] παρὰ Μαγνήτων 61,32; ὑπὲρ τιμῶν Ἥγησιν Ἀλεξάνδρου 66,8; [Ἀπέλλι Ν]ικοφώντος 4 Nachtr.; Φιλαίῳ Φιλιστίδου Ἀθηναίῳ 6; βασιλεῖ Λυσιμάχῳ 14. Kurze Inhaltsangaben vor den ausgeführten Dekreten 19. 82. 107 ff; nur der Auszug 13

- c) Überschriften fremder Urkunden, zu den Originalen gehörend: συνθήκη Ἑρακλεωτῶν καὶ Ἀμυζονέων τῶν ἀπὸ Πέτρας 51
- d) Überschriften einzelner Abschnitte eines milesisch-prienischen Vertrages: περὶ δικῶν. περὶ ἀναγραφῆς 28

V RÖMISCHES STAATSWESEN

1 DIE KAISER UND IHRE ANGEHÖRIGEN

Augustus. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεοῦ υἱὸς Θεὸς Σεβαστός 157—159. Αὐτοκράτωρ Καῖσαρ Θεὸς Σεβαστός 247. Ῥώμης καὶ Αὐτοκράτορος Καίσαρος Θεοῦ Σεβαστοῦ Θεοῦ υἱοῦ ἀρχιερεὺς 222; vgl. 223. 224? 225; ἐν τῷ τῆς Ῥώμης καὶ τοῦ Σεβαστοῦ τεμένει 105,64; θηοτάτου Καίσαρος γενέθλιος ἡμέρα 105,4. 22. ὁ Σεβαστός 105,16; Ῥωμαῖα Σεβαστά ἐν Περγᾶμῳ 105,58

Iulia Augusti f. Ἰουλία θεὰ καλλιτέκνος Καίσαρος Θεοῦ Σεβαστοῦ θυγάτηρ 225

Lucius Caesar. Λεύκιος Ἰούλιος Καῖσαρ υἱὸς τοῦ Αὐτοκράτορος 226

Tiberius. Τιβέριος Καῖσαρ 9/10 n. Chr.; Τιβέριος Καῖσαρ τὸ β' 15/16 n. Chr.; Αὐτοκράτωρ Τιβέριος Καῖσαρ τὸ γ' 30. 31 n. Chr. 142 II, 1. 7. 23 (als Eponym). Τιβερίῳ Καίσαρι Σεβαστοῦ υἱῷ Σεβαστῷ 227

Germanicus. Γερμανικὸς Καῖσαρ Eponym 17/18 n. Chr. 142 II, 9

Gaius Caesar. Γαῖος Καῖσαρ Σεβαστός Γερμανικὸς Eponym 40/41 n. Chr. 142 II, 33

Drusilla. Θεὰ Δρουσίλλη 228

Domitianus. Αὐτοκράτορα Δομιτιανὸν Καίσαρα Σεβαστὸν Γερμανικὸν θεὸν ἀνίκητον, κτίστην τῆς πόλεως 229. — Γερμανικοῦ Αὐτοκράτορος 168 II (teilweise in Rasur)

Iulia Domna. Ἰουλία Σεβαστὴ μήτηρ κάστρων 230

(Severus und Caracalla oder Caracalla und Geta?) ὁ τῶν κυρίων ἐπίτροπος 230

2 BEAMTE UND EINRICHTUNGEN

ἀλώναι Salinenpächter 111,115

ἀνθύπατος τῆς ἐπαρχίας (Asia); sein

δελτογράφημα 105,62; ὁ κράτιστος ἄ. 230; Παῦλλος Φάβιος Μάξιμος (um 9 v. Chr.) 105; Λικίνιος Νέπως (196—212 n. Chr.) 230; s. auch στρατηγός ἀντιταμίας· Μάνιος Αἰμίλιος Μανίου υἱὸς Λέπιδος 244

γραφομένῳ παρήσαν 41,3

δεκάτη τῶν φόρων, aus ihr eine Statue der Julia Domna errichtet 230

δελτογράφημα des ἀνθύπατος 105,62

δῆμος 39b,6; δῆμος σύμμαχος· Πριηνεῖς, Σάμιοι 41

δημοσιῶναι = publicani 111,113. 117,14

διάταγμα des ἀνθύπατος 105,30

διοικῆσεις· ἐν ταῖς ἀφηγουμέναις τῶν διοικήσεων πόλεσιν 105,65

δόγμα τὸ κοινοῦ παρὰ τῆς συγκλήτου 41,1; τοῖς τῶν ἡγουμένων δόγμασιν 108,139; ἔδοξασι 40, 41

δυνάμειν ἱππικῶν τε καὶ πεζικῶν 108,224

ἐπαρχία = Asia 105,26. [106,2]

ἐπιστολή (ἀνθυπάτου) 106,7

ἐπίτροπος τῶν κυρίων = procurator Augustorum 230 (Severus und Caracalla, oder Caracalla und Geta)

οἱ ἡγούμενοι = Ῥωμαῖοι 109,102; τοῖς τῶν ἡ. δόγμασιν 108,139

ἐγ κομετίῳ 41,2

κυρίων, τῶν καθεσταμένων, = Ῥωμαίων 109,176

νόμος a) ἐν τῷ Κορινθίῳ νόμῳ 105,83 (über die ἀρχαιρέα); b) νόμων σπτερτίων ἑκατὸν εἴκοσι πέντε 40,10

ξένια 40,9. 41,12

πρεσβευταὶ οἱ δέκα (189 v. Chr.) 41,6

Ῥώμης καὶ Σεβαστοῦ τέμενος 105,63

στρατηγὸς ὑπατος Σερούϊος Φολοῦϊος Κοῖντου υἱὸς 41,2

στρατηγός, στρατηγὸς ἀνθύπατος· M. Perperna: (130. 129 v. Chr.). πρὸς τὸν αὐτὸν στρατ[ηγὸν Μάρκον Περ-

πέρ]ναν Μαάρκου στρατηγὸν ἀνθύπατον 109,92; aber στρατηγὸς Ῥωμαίων Μαάρκου Περπέρνα Μαάρκου υἱοῦ 108,223 ff.

C. Iulius C. f. Caesar (c. 96—90 v. Chr.): —στρ]ατηγὸς Γαῖου Ἰουλίου Γαῖου υἱοῦ 111,21; vgl. τὸν ἀνθύπατον 111,117; Ἰουλίου Καίσαρος 117,49

L. Lucilius L. f. (nach 90 v. Chr.): τῷ στρατηγῷ Λευκίῳ Λευκίλῳ Λευκίου υἱῷ 111,136. 147. (Nach ihm?): τοὺς ἀπεσταλμένους εἰς τὴν Ἀσίαν στρατηγὸς Γαῖον τε Λαβέωνα καὶ Λεύκιον Πείσωνα καὶ Μάρκον Ὑψαῖον 121,21

Murena (84—81): Μάρκον Σιλανὸν Μυρένα ταμίαν 121,23.

Fraglich: Γαῖος Γναίου — 136,4, Αὔλος — 1365 (ob A. Terentius A. f. Varro quaestor?) Γαῖος 127,17; ein στρατηγός 124,7. 117,13

σύγκλητος· 39, b. 43, 2. 111, 113 ff. 120, 19; δόγμα παρὰ τῆς σ. 41,1; δόγμα συγκλητικόν 120,26; κατὰ τὸ τῆς σ. διο. 42,6; τῇ συγκλήτῳ συνεβουλεύσατο ἐγ κομετίῳ 41,2; πρεσβείαν τοῦ δήμου (Πρ.) πρὸς τὴν σύγκλητον ἀπεσταλκός περὶ τῶν ἀλεῶν 111,140; κατὰ τῶν ἐναντία τῇ συγκλήτῳ προελομένων ἐπιτηδεύειν 108,236

ταμίας· Μάρκος Σιλανὸς Μυρένα ταμίας 121,23

ὑπαρχος Αὐτοκράτορος Καίσαρος Θεοῦ Σεβαστοῦ· Γναῖος Πομπήϊος [Μάκρος] 247

ὑπατος s. στρατηγός

φόρων δεκάτη 230

φιλοσέβαστος 230,10; τὸ φ. συνέδριον τῆς γεροσύνης 246

Tribus: Καμελλία 41,3. 4; Πολλία 41,4; Σουβουράνα 308

VI RELIGION

1 GÖTTER, HEROEN UND IHRE
BEINAMEN

Ἀγαθὴ Τύχη s. Τύχη

ἀγναί s. Δημήτηρ

Ἀγυιεύς Theben a. M. 363,11

Ἀετίων Samothrake 69,6

Ἀθηνᾶ· Ἀθηναίη Πολιάδι ἀνέθηκε τὸν ναόν 156; Ἀθηνᾶ Πολιάς 57,18; 108,260. 109,180. 111,114. 203. 113,85. 160—163. 246,18; in Athen: 5; Grenzsteine 164 bis 166. 168 I; Ἀθηνᾶς ὄρος 168 III; Ἀθηνᾶ Πολιάδι καὶ Αὐτ. Καίσαρι Θεοῦ υἱῷ Θεῶι Σεβαστῶι 157—159 ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς 3,20. 4,39. 57. 6,29. [7,23]. 8,46. 9,8. 17,48. 18,31. 20,5. 21,25. 23,18; 32,2. 33,5. 39 b,4. 44,29. 53,73. 54,55. 57,18. 59,34. 70,21. [81,19]; vgl. 465; Samothrake [68,6. 69,20]; Theben a. M. 364,12; ναός 156. 3,6; ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς πρὸ τοῦ μετωπίου τοῦ ναοῦ 3,20; ἄγαλμα 558; ἐπὶ τοῦ βωμοῦ τῆς Ἀθηνᾶς 28,27; ἱερησαμένη 160; ἱερητεύσασα 162 A C; πανηγυρίαρχον τῆς Πολιάδος θεοῦ Ἀ. καὶ προστάτην τῆς θεοῦ 246,18; δανεισάμενος παρὰ τῆς Ἀθηνᾶς, τῆς τῶν ἱερῶν χρημάτων διοικήσεως 111,203—208; vgl. 111,114; s. VI 3 Παναθήναια; VI 2 βοϊκὴ θυσία, πανοπλία, πομπή τῇ προεστῶσῃ τῆς πόλεως ἡμῶν Ἀ. Π. 46,21; vgl. 119,15; τὴν προσεστεικίαν τῆς πόλεως Ἀ. 118,3; τὴν τῆς πόλεως ἡμῶν προστάτιδα θεόν 112,106; σεμνοτάτη θεὰ 111,180; [Ἀ. τῇ] Νίκη 11,28; Ἀθηνᾶ τει Ἀρχηγέτιδι καὶ Πολιούχῃ τῆς πόλεως Athen 45,11; Σαμίῃ τῇ Ἀθηναίῃ ἐπὶ Ζεφυρίου 363,29

Αἶας Phylenheros, στεφανηφόρος 108,79 (Αἰγυεύς Phylenheros) 182

Αἴθριος s. Ζεὺς

Αἵπυτος ὁ Νηλέως 407

Αἰών poet. 287

Ἀκάμας Phylenheros, στεφανηφόρος 18,28. 21,9. 109,141

Ἀλέξανδρος s. IV 1

Ἀμαζόνες 414

Ἀνδροκλος 407

Ἀνίκητος s. Ἡρακλῆς

Ἄνουβις 193. 194; s. Ἰσις

Ἀπιδι 195,16

Ἀπόλλων Πριηλεύς 434; στεφανηφόρος 44,32; (Ἀσκληπιός) ὁ Φοιβείας φύτλας θεός Epidauros 268 c; ἱερὸν τοῦ Ἀπόλλωνος τοῦ Κλαρίου Kolophon 57,7

Ἀρμονία Samothrake 69,7

Ἀρποκράτης 194; s. Ἰσις

Ἄρτεμις Bargylia Ἀ-ιδι τῇ Κινδυάδι, ἀγών 47,16; Ephesos: ἐν Ἐ. ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀ. 37,24; νεωκόρος τῆς Ἀ. τῆς ἐν Ἐ. 231; Iasos: ἱερὸν τῆς Ἀ. 53,36. 54,34; Laodikeia: ἐν τῷ τῆς Ἀ. θησαυρῷ 59,36

Ἀρχηγέτις s. Ἀθηνᾶ

Ἀρωγός s. Πάν

Ἀσκληπιός· ἐν τῇ παραστάδι τῆς στοᾶς τῆς ἐν τῷ Ἀσκληπιῷ 19,45; ὁ Φοιβείας φύτλας θεός Epidauros poet. 268 c.

Ἄτρεϊδης (Agamemnon) poet. 314

Ἀφροδίτη Ἐπήκοος 169; Ἑρμεῖ καὶ Ἀ-η 183

Ἀχελῆσιος als Spitzname verwandt 313,215

Βασιλεῖ καὶ Κούρησιν ἱερατεύων 186

Βουλαία s. Ἑστία

Δάρδανος Samothrake 69,6

Δήμητρος καὶ Κόρης ἱερῇ 172. 173; vgl. 170; Θεομοφόρους τε ἀγνὰς ποτνίας ἐμ φάρεσι λεοκοῖς 196; Ποτνιῶν ἱερὸν 439,2

Δῆμος von Priene: Διῖ Ὀλυμπίῳ καὶ τῷ Δήμῳ Weihung des στεφανηφόρῃσας 187; εἰκόνα τοῦ Δήμου 25,9; von Rhodos 124,4 (fraglich)

Διόνυσος Weihungen von ἀγρνοθετήσαντες 175. 176. 178; eines ἱερητεύων 177; ἐν τοῖς Διονυσίοις, ὅταν ὁ δῆμος συντελῇ τὰς πατρίους τῷ Δ-ωι σπονδὰς 113,107; Δ-ου τοῦ Καταγωγίου ἱερῆσεται 174,5; τοῖς Καταγωγίοις καθηγῆσεται τῶν συγκαταγόντων τὸν Δ. 174,22; Δ. τῷ Μελπομένῳ θύσει τὰς θυσίας τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ 174,16; Δ. Φλέος (Φλείος) ἱερητεύων, ἱερωσύνη 162. 174; τοῦ ἐξεληλυθότος ἐνιαυτοῦ τὰς ἀγομένας τῷ Δ. μὴ ἔχοντος τριετηρίδας 113,79; ἐν Ῥόδῳ ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Δ. 37,21

Ἐκάτης ἱερὸν τῆς ἐμ Μεγάλῳ λόφῳ 363,20

Ἐλικώνιος s. Ποσειδών

Ἐπήκοος s. Ἀφροδίτη

Ἐπωπεύς bei Theben a. M. 363,24

Ἐρμῆς 320; Weihungen von ἀγορανομήσαντες 179. 180. 182; Ἑρμεῖ καὶ Ἀφροδίτῃ 183; eines γυμνασιάρχῃσας 181; Theben a. M.: Ἑρμῆς Κτηνίτης 362,9;

Ἐ. ὁ. παρὰ τὸ παλαιὸν τεῖχος 361;

Ἑρμαῖον 363,27; Ἑρμῆς κούρειον 362,13

Ἑρως Graffito 320

Ἑστίας· Βουλαίας 116

Ζεὺς 314; Διός(?) τεῖχος bei Theben a. M.

363,15; Ζ. Αἴθριος 184. 185; (Ζ.) Βα-

σιλεύς 186 s. Κούρητες; Διὸς Βουλῆιου καὶ Ἡρῆς ἱερατεῖη Lebedos 139,7; Ζ. Κεραύνιος, θυσία, τόπος τοῦ θεοῦ 113,81. 84; Ζ. Ὀλύμπιος 28,30; Hausaltäre 190. 191; τὸν στέφανον τοῦ Διὸς τοῦ Ὁ. λαβὼν 46,13; dass. mit ἐπώνυμον 114,24; τὸν τοῦ Διὸς τοῦ Ὁ. στέφανον καὶ τὴν στεφανηφορίαν ἐπιδεδάμενος 108,254; φιελὴ στεφανηφορικὴ ὀφείλουσα ἀνατίθεσθαι Διῖ Ὁ. 113,93; Weihungen des στεφανηφορῆσας Διῖ Ὁ. 188. 189; Διῖ Ὁ. καὶ τῷ Δήμῳ 187; Διῖ Ὁ. καὶ τῇ Ἡρᾷ 113,70; vgl. 46,20. 108,260; 109,180; Ζ. selbst στεφανηφόρος: τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ τὸν δαῖνα s. IV 4 στεφανηφόρος; Ζεὺς τὸ ἀ', β', γ' 141; Ζ. Πολιεύς καὶ Ποσειδών Theben a. M. 364; θύειν τῷ τε Διῖ τῷ Σωτήρῃ καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Νίκῃ, καὶ ἄγειν ἑορτὴν Σωτήρια 11,28; ἐν τῷ ἱερῷ τοῦ Διὸς τοῦ Ὑπάτου wo? 71,29

Ἡρῇ Lebedos 139; Ἡρᾷ 46,20. 108,260. 109,180. 113,70; s. Ζεὺς

Ἡρακλῆς 314; Ἀνίκητος 194; s. Ἰσις; vgl. Ἡράκλειον 42,64

Ἡρωὶ Altar 192; θύειν [τοῖς τε θεοῖς πᾶσι] καὶ τοῖς ἥρωσι τοῖς κατέχουσι τὴν τε πόλιν καὶ τὴν γῆν Πριηνέωγ 11,32; ἥρωα τόνδε σέβειν πόλειως φύλακογ = Ναόλοχον 196

Ἡὼς ῥοδόπηχος poet. 287

θεὰ καλλίτεκνος = Julia Augusti f. 225 τὸ θεῖον 17,12; θηοτάτου Καίσαρος (= Augustus) 105, [4]. 22

θεῖον (υ —) = ἥρωα = Ναόλοχον 196,6 †Θεός· Θ(εο)ῦ χάρις 217; ἡ ἀγία τοῦ Θ. ἡμῶν πρόθεσις 215

θεός· ἡ θ. = Ἀθηνᾶ 109,216; ὁ θ. = Διόνυσος 57,5; = Ζεὺς Ὀλύμπιος in ἐπὶ στεφανηφόρου τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ τὸν δαῖνα 4,2. 49 und sonst; fraglich ob Zeus oder Apollon in der gleichen Formel in Herakleia 51,2; ὁ θ. = Augustus 105,43; θεοὶ 105,3; εὐσεβῶς πρὸς θεοὺς 108,16; τὴν παρὰ τῶν θ. εὐμένειαν 108,21; τοῖς τῆς πόλεως θ. 113,40. 114,26; ἄνευ τῆς τῶν θ. προνοίας 11,11; τοὺς θ. τοὺς σώϊσαντας 11,20; θεοῖς πᾶσι 198; [θεοῖς πᾶσι καὶ] ἥρωσι 11,31

Θεομοφόροι s. Δημήτηρ

Ἰπποθῶν Phylenheros, στεφανηφόρος 18,20; später wieder: 108,51

Ἰσιδος Σαράπιδος Ἄνουβιδος 193; Σαράπιδι καὶ Ἰσιδι καὶ τοῖς θεοῖς τοῖς συννάοις, ἱερεὺς, Αἰγύπτιος 195; νεωκορῶν

Σαράπιδι Ἰσιδι Ἀνούβιδι Ἀρποκράτει
Ἡρακλεῖ Ἀνικήτῳ 194
Κάδμος Samothrake 69,7
Καταγώγιος s. Διόνυσος
Κεραύνιος s. Ζεύς
Κέκροψ Phylenheros, στεφανηφόρος
108,89
Κινδυάς s. Ἄρτεμις
Κλάριος s. Ἀπόλλων
Κόρη 171,4,11; s. Δημήτηρ
Κούρησι, Βασιλεῖ καὶ, 186
Κτηνίτης s. Ἑρμῆς
[Κύκλω]ψ? Lampe 359,2
Λυσίμαχος s. IV 1
Μαίανδρος Flußgott Theben a. M. 362,11
Μελπόμενος s. Διόνυσος
Μυκάλη Theben a. M. ἱερὸν Μ-ης 363,14;
ταῖς Νύμφαις καθότι καὶ τῇ Μ. 362,7
Ναόλοχον ἥρωα πόλειως φύλακος, θειὸν
196
Νηλεύς, Νειλεύς, Νείλεως 403—416.
439,3
Νίκα? poet. 268b,6; Νίκη s. Ἀθηνᾶ
Νύμφαι καὶ Μυκάλη Theben a. M. 362,7
Ὀλύμπιος s. Ζεύς
Ὀμονοίας ἱερεὺς 111,198
Πανός 197; Π. Ἀρωγός 108,261 s. Ζεύς
Πάντες θεοὶ 198
Πασικλῆς s. Φίλιστος
Πολιάς s. Ἀθηνᾶ
Πολιεύς s. Ζεύς
Πολιοῦχος s. Ἀθηνᾶ
Πολυδέξμων Gott (= Hades) oder
Mensch? 89,16
Ποσειδῶν Ἐλικώνιος 403. 416. 461; ἐμ
Πανωνίῳ 116; Π. Ἐ. 199. 200; sein
Priester 201—203; Π. Theben a. M.
ἱερεὺς 364,3
πότνιαι Θεομοφόροι s. Δημήτηρ
Πριηλεύς s. Ἀπόλλων
Πριήνη, Amazone 414
Ῥώμης καὶ (Augusti) ἀρχιερεὺς 222
Σαμῖη s. Ἀθηναῖη
Σαράπιδις 193—195; s. Ἰσις
Σωτήρ s. Ζεύς
Τήλων Heros der Τηλώνεια, στεφανη-
φόρος 108,31; ἱερὸν τοῦ Τ. 19,48
Τύχη Ἀγαθὴ in Urkunden 4,22. 52. 11,15.
17,38. 21,16. 22,14. 24,19. 104,5. 174,2.
201,1. 207. 213; Erythrai 50,15; Hera-
kleia und Amyzon 51,2; Parion 63,5;
Samos 67,1; Ἀ. Τ. καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ:
κοινὸν Ἀσίας 105,49; Laodikeia 59,13
Ὑπατος s. Ζεύς
Φίλιστος Πασικλέος 439,3
Φιλώτας 406. 407
Φλείος, Φλέος s. Διόνυσος
φύλακος s. ἥρωας
Φυτάλμιος Theben a. M. 366
Χάρις poet. 287
† Χριστός 217; Monogramm 19 Lemma;
mit Ἀω 347. 348; Χ(ριστ)ὲ ὁ θε(ός) 216

2 PRIESTER, HEILIGTÜMER, OPFER UND DERGL.

ἄγαλμα χαλκοῦν [ἐπὶ τεθρίππου] καὶ
ἐπὶ δεξιᾷ λέοντα für den göttlichen
Lysimachos 14,15
Αἰγύπτιον τὸν συντελέσοντα τῇ[ν] θυ-
σίαν] Isiskult 195,21
† ἀμὴν 216
ἀνάθεμα 118,7
ἀναθημάτων χρυσῶν κατάλογον 111,211
ἀνέθηκε τὸν ναὸν Ἀθηναίῃ 156
ἀπαρχὰς ἀποίσοντας θεωροὺς nach Athen
5,11
ἀφειδρύματα θεῶν 112,115
ἀρχιερεὺς (τῆς Ἀσίας) 105,31; christlich
219
βοϊκὴ θυσία an Athena (Panathenäen)
112,109. 113,85
βουθυτήσας 55,18; Zeus Hera Athena
(Pan) 108,259. 109,43. 179
βοῦς ἀξία τῆς Ἀθηνᾶς (Panathenäen)
108,282; vgl. 109,216; Dionysos 174,11
βωμὸς Ἀθηνᾶς 28,27; παρὰ βωμοῦ μοίρας
(Διονύσου Φλέου) 174,9; Διὸς Πολιέως
Theben 364; βασιλέως Λυσιμάχου 14,18;
τοὺς βωμοὺς τῶν θεῶν θυμιάσας
γεράρας 108,256
γαλαθηνόν Opfer für Dionysos 174,12
γέρα ἱερέως Ποσειδῶνος 201,18. 202,18;
γέρα τῶν θυομένων ἱερῶν Isis 195,25
γλώσσα vom Opfertier 174,9. 364,4
δέρμα vom Opfertier 174,9. 362,22
δημοτελεῖς καὶ κοιναὶ ἐορταὶ 113,74
διαγραφὴ Διονύσου Φλέου 174,1
εἰκόνα, τὴν ἑαυτοῦ, θεοὺς πᾶσι 198
ἐλατρον βοῖ μὲν ἐκ τεταρτέως, προβάτῳ
δὲ ἐξ ἡμιέκτου, γαλαθηνῷ δὲ ἐγ δύο
χοινίκων 174,11
ἐξαιρούμενον μέρος 195,18, vgl. 14,33
ἐξώλης εἴη καὶ τὰ ἐκείνου πάντα 201,19.
202,20. 203,14
ἐπιδέκατον 174,31. 36. 201,5. 203,4
ἐπιπέματα 201,15. 202,15. 362,15
ἐπίσπονδον οἴνου 195,26
ἐπομόσαντα τῇ Μυκάλῃ 362,5
ἐριφος θύσιμος 362,13
ἐρμαὶ δύο 112,114
ἐσθῆς λευκὴ 205
ἐστία κοινὴ τῆς πόλεως 111,188. 117,37
ἐσχάραν [ιερ]άν 202,37
εὐτυχῶς 220. 221. (?)
εὐχὴν Δήμητρι καὶ Κόρῃ 170; Διὶ Αἰθρίῳ
185; εὐχὰς εὐξεται 174,18; † εὐχὴ 349
εὐξάμενος [111,182]
θεωρία 15,27; θεωρός s. IV 4
θησαυρός der Artemis, Bargylia 59,36;
der Isis 195,37
θηρησκία 105,24
θῦα 174,10
θυμιάματα 108,256. 109,192
θυσίαι 14,29. 46,17. 108,27. 109,56. 182.

111,181. 210; an Demeter und Kore 171,10;
Dionysos τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ 174,15;
Nikomedes 55,13; Poseidon [201.6].
202,6; Sarapis usw. 195,7; θ. τὰς εἰθι-
σμένας καὶ τὰς πατρίους τοῖς τῆς πό-
λεως παραστήσειν θεοῖς 113,39; θ. ἐκ πλῆ-
ρους τοῖς τῆς πόλεως παραστήσας θεοῖς
114,25; θ. τῶν Ἱώνων 124,3; τῶν
ἐν τῇ βουλῇ συντελουμένων θυσιῶν
108,323; ἄρῳνες καὶ θυσίαι in Pergamon
108,230; πομπαὶ καὶ θυσίαι 109,43
θύσιμος ἐριφος 362,13
θύειν 362,25; ὦν πόλις θύει 174,9; θύειμ
βασιλεῖ Λυσιμάχῳ 14,31; θ. θεοὺς πᾶσι
καὶ ἥρωσι 11,25. 31; τὰ κῆνδια τῶν θυο-
μένων 364,6
ἵδρυσεν Ναόλοχον 196,6
(ἱεράομαι) ἱερῆσεται χρόνον ὅσον ἄμ
βιοὶ Διονύσου 174,5; ἱερῆσεται τὸμ βίον
τὸν αὐτοῦ (Ποσειδῶνος) 201,6. 202,6;
ἱερῆσθω (Διὸς, Ποσειδῶνος) διὰ βίου
364,3; ἱερησαμένη Ἀθηνᾶ Πολιάδι 160
ἱερατεῖᾳ Διὸς Βουλῆου καὶ Ἥρης Lebe-
dos 139,7
ἱερητεύων Διονύσου 177
ἱερεῖον für Poseidon 201,16. 202,16;
ἱερεῖα 14,28
ἱερεῖς καὶ ἱερείας 11,31 [14,19]; ἱερεὺς
(Ἀλίου ἐν Ῥόδῳ) 37,33; βασιλέως Νικο-
μήδου 55,11; Ὀμονοίας 111,198; Σαρά-
πιδος usw. 195
ἱερῇ 170; Δήμητρος καὶ Κόρης 172. 173
ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς 3,20 (πρὸ τοῦ μετω-
πίου). 4,39. 57. 6,29. 7,23. 8,46. 9,8. 17,47.
18,35. 20,5. 21,24. [22,25]. 23,18.
32,2. 33,5. 39a,7. b,4 44,29; 57,18; dazu
ὅρος ἱεροῦ 206; in Theben a. M. 364;
in Samothrake [68,6. 69,20]; Ἀπόλλω-
νος Κλαρίου, Kolophon 57,7; Ἀρτέ-
μιδος ἐν Ἐφέσῳ 37,23; in Iasos 53,36.
54,33; Διονύσου ἐν Ῥόδῳ 37,21;
Ἐκάτης τῆς ἐμ Μεγάλῳ λόφῳ Theben
a. M. 363,20; Διὸς Ὑπάτου wo? 71,29;
Τήλωνος 19,47; εἰσίναι εἰς τὸ ἱερὸν 205;
τὸ ἱερὸν οὐ ἂν ἐπιτήδειον εἶναι φαίνη-
ται 8,55; πάντα τὰ τῆς πόλεως ἱερά
κοσμήσας στεφανώμασιν 108,255; κατὰ
τοὺς τόπους τῶν ἱερῶν 109,44
ἱερά Opfer 109,31; ἱ. Διὸς 364,2; θεωροὺς
τοὺς τὰ ἱ. ποιήσοντας τῇ Ἀθηνᾶ 5,11;
τὰ κοινὰ ἱερά τῆς Χίων πόλεως 109,54;
s. IV 5 ἔφοδος ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὸν
δῆμον πρώτῳ μετὰ τὰ ἱερά, ἱερῶν
μετουσία
ἱεροῦ (mase.) 313,578. 243; ob ἱερῶν 313,577?
ἱερός adj. ἱερά (Athena) 117,44; στοά
114,40 u. sonst; ἱερῶν χρημάτων 17,49;
111,204
ἱεροποιοὶ τῶμ φυλῶν 14,25; ἱροποιοί
und ἱερ. 362,5. 23
ἱερούργια 113,87, διένειμε τὰ ἀπὸ τῆς ἱ.
112,110

ἱερωσύνη Διονύσου 174; Ποσειδῶνος 201, 202; unbekannt 205
καθαίρεται [τὸ ἱερὸν] νοσ[ίω] 195,36
καθιέρωσεν [157]. 209. 225. 227. 228
καλλιερήσας 109,44. 218. 111,181. 240.
113,69.85
κατευξάμενος 109,197
κατεχομένοις ὑπὸ τοῦ θεοῦ (Sarapis)
195,29
κιθαριῶδός dionysisch 113,80
κούρειον τῷ Ἑρμῇ ξριφον θύσιμον
Theben 362,13; Ziege 362,21; τὰ κρεῖα
τῶν κ-ων 362,24
κώϊδια τῶν θυομένων 364,6
κωλῆ 364,5
λαμπαδάρχια 174,26; λαμπαδεία, λαμπά-
δες für Sarapis usw. 195,11; λαμπάδες
ταλαντιαῖα δύο 195,15
λιβανωτός dionysisch 174,10. 17
[λογεία 195,31]
μερίδας νέμειν πᾶσι Θηβαίοις καὶ τοῖς
πολίταις 362,25
μέρος ξειροῦμενον 195,18, vgl. 14,33
μηκωνίς für Kore 171,7
μοῖρα [ιέρη(?) 364,5 Nachtr.; παρὰ
βωμοῦ μοίρας 174,10
ναός· ἀνέθηκε τὸν ν. Ἀθηναίη Πολιάδι
156; περὶ τοῦ ν. τῆς Ἀθηνᾶς τὴν συντέ-
λεσιν 3,6; ἐν τῷ ἱερῷ τῆς Ἀθηνᾶς
πρὸ τοῦ μετωπίου τοῦ ν. 3,21; ἐν τῷ
ναῷ (welchem?) 105,29; ναοὶ 17,11;
τοῦ νεῦ ὑπογραφὴν, ἣν καὶ ἡρτολά-
βησεν 207
† νείκη 350. 352; νεικῶ 348
νεφρόν 362,22. 364,5
νεωκόρος τῆς Ἀρτέμιδος τῆς ἐν Ἐφέσει
231; νεωκορῶν Σαράπιδι usw. 194
νοσ[σοί] Opfertier für Isis 195,10. 36
οἶνου ἐπίσπονδον 195,26; οἶ. σπονδήν
362,16
ὄρκος 28,37
οὐλαί 174,10
πανήγυρις τῶν μεγάλων Διδυμείων
Milet 235
Πανιώνιον (Beschluss aus dem Π. 139);
χειροτονηθεὶς εἰς Π. θεωρός 109,53;
Ποσειδῶνος Ἑλικωνίου ἐμ Π-ωι 116;
vgl. 201—203; s. IV 5: στήσεις ἐμ πρυ-
τανείῳ καὶ ἐμ Πανωνίῳ. Zeugnisse:
403. 412. 436. 437. 461. 466. 490
πανοπλίαν καὶ πομπὴν τοῖς Παναθη-
ναίοις τοῖς μεγάλοις εἰς Ἀθήνας ἀπο-
στέλλειν 5,4
πομπεῦσαι 111,179; μετὰ τῶν βοηγῶν
Παναθηναίοις 112,107; πομπὴν πέμπειν
14,21; π. für König Nikomedes 55,15;
πομπὰς καὶ θυσίας 109,43; s. πανοπλία
πρόβατον Opfer für Dionysos 174,11
† πρόθεσις 215
προνοίας, ἀνευ τῆς τῶν θεῶν 11,11
σκέλος 174,9. 362,22
σκολιόν 362,23 364,5

σπονδαρχήσει Διονύσῳ 174,17
σπονδῶν μεταδιδούς 55,22; ὅταν ὁ δῆμος
(τάς) σπονδὰς συντελῇ (Διονυσίοις)
108,334. 109,259
στεφανηφορεῖν τοὺς Πριηνεῖς τοὺς τε
ἐλευθέρους πάντας 11,22; τοὺς πολίτας
πάντας 14,20
στέφανος κισσοῦ χρυσοῦς des Dionysos-
priesters 174,15; ἐπώνυμος τοῦ Διὸς τοῦ
Ὀλυμπίου 114,24; vgl. 46,13. 108,254.
109,190; στ. χρύσεος des Poseidon-
priesters 201,12. 202,12; στέφανοι Kore
171,12
στεφανώμασι τὰ ἱερά κοσμήσας 108,256
στολὴν ἔχειν ἦν ἄμ βούληται Dionysos-
priester 174,14. 19. 23
στοροφίσκον φορεῖν χρύσειον ἐμ Πανι-
ωνίῳ Poseidonpriester 201,13; 202,13
στρυπτηρία πᾶσα 364,15
τέμενος 123,3; τῆς Ῥώμης καὶ τοῦ
Σεβαστοῦ 105,64; τεμένη 17,10
ἐπὶ τραπέζης der Isis usw. 195,11; τ-ὼν
τῶν κοσμουμένων 195,27
τρίβασμον Ἀθηνᾶ καὶ Σεβαστῷ 159
τυρεῖν Opfer 362,11
φιέλη στεφανηφορικὴ Δι' Ὀλυμπίῳ 196
† χάρις Θ(εο)ῦ 217
χοραύλης dionysisch 113,80
χώρον ἀπέδειξαν für Naulochos 113,80
ὠιδός dionysisch 113,80
[ῶ]ρη oder [ιέρη] μοῖρα 364,5

3 FESTE UND AGONE

ἀγοραίοις καὶ πατρίοις ἑορταῖς 112,62
ἀγῶνες 118,12. 16; ἀμίλλης ἀγῶνων δι-
πτυχα τῶν τε σωματικῶν καὶ τῶν
μουσικῶν μαθημάτων 112,83; anderes
s. αὐληταί und Διονύσια; σκιλλομαχία,
Bargylia: ἐν τῷ ἄ. τῷ συντελούμενῳ
τῇ Ἀρτέμιδι τῇ Κινδυάδι 47,16; Ery-
thrai: 50,26; Kolophon s. Κλάρια, Τό-
νεια; Laodikeia s. Ἀντιοχεια; Pergamon
ἀγῶνες καὶ θυσίαι von Perperna ge-
plant 108,229. γυμνικός ἄ. ἐν Περγάμῳ
τῶν Ῥωμαίων Σεβαστῶν 105,58; un-
bekannt: ἀγῶνες 71,33; γυμνικοὶ ἄ.
71,16; Provinz Asia: ἐν τοῖς ἀγομένοις
κατὰ πόλιν ἀγῶσιν τῶν Καισαρήων
105,61; anderes s. IV 5 προεδρία ἐν τοῖς
ἀγῶσιν
ἀγωνοθέτης s. IV 4
ἄθλον καλλιοπλίας 112,110; ἄθλα 114,21;
ἄ. ξιμυχα 114,22
Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα 232; dass. τὰ ἐν
Ῥωμῇ 233
Ἀντιοχειαῖς ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ
Laodikeia 59,19
αὐλητῶν τῷ ἀγῶνι 21,19. 35,3; dass.
τῷ παιδικῷ 19,54. 53,70. 54,65; s. Διο-
νύσια
βραβεῖα Κορινθίου (ἀργυρίου) 118,8

γυμνικός ἀγῶν 35,2. 118,6; ἐν εἵμασι
= πυγμή 112,91. 93; γ. ἄ. ἐν Περγάμῳ
τῶν Ῥωμαίων Σεβαστῶν 105,58; s.
Κλάρια und Τονεία
δίαυλον (Ἀμφιαρᾶ καὶ Ῥωμαῖα ἐν
Ῥωμῇ) 232
Διδυμείων μεγάλων πανηγύρει 235
(Milet)
Διονύσια 4,54. 35,12. 70,18. [83,8]. Διονυ-
σεῖς 113,108; Δ-ων (ἐν) τῷ ἀγῶνι 59,32.
69,16; τοῖς πρώτοις Δ. 4,32. 53,34. 59.
54,31. 65. [103,13]; Δ-οις αὐλητῶν τῷ
ἀγῶνι τῷ παιδικῷ, ὅταν ὁ δῆμος συν-
τελῇ τὰς πατρίδας τῷ Διονύσῳ σπον-
δὰς 113,107; ähnlich 109,258. 117,68.
132,13; kürzer 53,70. 111,306; Δ[-ων
πρώτων] τῷ ἀγῶνι τῷ παιδικῷ 108,232;
τοῖς πρώτοις Δ. αὐλητῶν τῷ πρώτῳ
ἀγῶνι 21,19; τ. πρ. Δ. αὐλητῶν τῷ
ἀγῶνι τῷ παιδικῷ 19,54. 54,65; un-
vollständig 35,3; Διονυσίων τρα-
γωιδῶν τῷ ἀγῶνι 23,14; τοῖς πρώτοις
Δ. τραγωιδῶν τῷ ἀγῶνι 8,32; vgl.
22,16. 17,42; Δ-οις τραγωιδῶν τῷ πρῶ-
τῳ ἀγῶνι 18,8; τοῖς πρώτοις Δ., ὅταν
τὰς θέας συντελῶμεν μετὰ τὰς σπονδὰς
44,24; äol. Stadt τοῖς πρώτοις Δ.
τῷ ἀγῶνι τῶν παίδων 60,17; Bargylia
47,27; Erythrai Δ. 50,32; Kolophon
Δ-οις ὅταν ἡ πόλις πρῶτον τοὺς
χοροὺς συντελῇ τῷ θεῷ 57,4;
Magnesia a. M. τοῖς πρώτοις Δ. 61,17;
Phokaia, Astypalaia, — Δ-οις ἐν τῷ
ἀγῶνι τῶν τραγωιδῶν 8,52; dorische
Stadt Δ-οις 75,8
[δίπτ]υχα [ἀγῶνων] 112,83
δρόμον τὸν μακρὸν τροχάσσει 112,112
εἵμασι, ἀγῶνα γυμνικόν ἐν, = πυγμὴν
112,91. 93
ἐορταί 112,78; ἀγοραίοις καὶ πατρίοις
ἐορταῖς 112,62; δημοτελεῖς καὶ κοιναὶ
ἐ. 113,74; ἄγειν ἐορτὴν Σωτήρια 11,29
θαλλός Siegespreis in den (Ἀσκαλπεῖα)
von Epidauros 268b. 5. c. 4
θεῖαι an den Dionysien 44,24
θέατρον 4,54. 17,42. 47,27. 53,33. 54,30.
57,17. 63,16. 81,14. 108,332. 109,257; ἐν
τῷ θ. ἐμ προεδρία καθῆσθαι 174,13;
θύσει τὰς θυσίας τὰς ἐν τῷ θ. τῷ
Διονύσῳ τῷ Μελομένῳ 174,16
Athen 45,1; Erythrai 50,31. 111,127;
Laodikeia 59,17; Magnesia a. M. 61,19
[θυμ]ελικόν ἀγῶνα 128
Καισαρῆα ἀγόμενα κατὰ πόλιν (Asia)
105,61. 67
καλλιοπλίας τοῖς ἐφήβοις ἄθλον 112,109
Καταγωγίους καθηγῆσεται τῶν συγκατα-
γόντων τὸν Διόνυσον 174,21
Κλαρίοις τοῖς μεγάλαις Kolophon 57,5
Nachtr.
κρίκοι 112,72
κύρυκος 112,72

μόσχος Siegespreis in der σκιλλομαχία 112,95

μουσικός ἀγών 81,15; s. Διονύσια

Νῆα τὰ ἐν Δωδώνῃ 234

νικᾶν s. Ind. VIII

[Ὀλύμπια 109,57]

ὄπλα Siegespreis 112,73. 114,23

παῖδες, παιδικὸς ἀγών s. αὐληταί, Διονύσια

πάλα, παλαισμοσύνας ἄθλα, Asklepieen von Epidauros 268Πbc

Παναθήναια 14,25; Π-ων ἑορτή 108,281.

112,105. 113,84; ἐ. λαμπροτάτη 109,215;

Athen: 45,10; καθ' ἐκάστην πεντετηρίδα

τοῖς Π. τοῖς μεγάλοις πομπὴν καὶ

πανοπλίαν εἰς Ἀθήνας ἀποστέλλειν 5,3

πανηγυρίαρχος τῆς Πολιάδος θεοῦ

Ἀθηνᾶς καὶ προστάτης τῆς θεοῦ 246,17

πανηγυρίς 112,88 = [Ὀλύμπια] 109,58;

ἐν τῇ π. ἐν τῷ Ὀλώϊῳ μηνί unbek.

Stadt 71,20

Πανιώνια 403. 409. 461. 535,52. 564;

Π-οῖς 37,59

πανκράτιον παῖδας νικήσαντα (Νῆα τὰ

ἐν Δωδώνῃ) 234

παντόμιμος Πλουτογέννης 113,66

πένταθλον (Διδύμεια) 235

πεντετηρίς καθ' ἐκάστην π. Παναθη-

ναίῳς τοῖς μεγάλοις 5,3; πεν[τετηρίδα]

111,168

πυγμὴν νικήσαντες 112,93

Ῥωμαῖα s. Ἀμφιαρᾶ ἐν Ὁρωπῷ; ἐν τῷ

γυμνικῷ ἀγῶνι τῶν ἐν Περγάμῳ τῶν

Ῥωμαίων Σεβαστῶν 105,59

σκηνή [αὐλητήν] ἀπὸ τῆς[σκηνῆς] 113,65

σκιλλομαχίας ἀγῶνα καὶ γυμνικὸν ἐν

εἵμασι τιθεῖς — τάγμα τῷ ἐφῆβῳ σκιλ-

λομαχίας ἔθηκε μόσχον 112,91,95

στεφανώσεις τὰ εἰς τὰς σ. τοῖς νι-

κῶσιν 111,179

σφαῖραι Siegespreis 112,73

Σωτήρια θύειν τῷ τε Διὶ τῷ Σωτῆρι

καὶ τῇ Ἀθηνᾷ τῇ Νίκῃ, καὶ ἄγειν

ἑορτὴν Σ. 11,29

Τονεῖοις ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ

Kolophon 57,5 Nachtr.

τα[ινίον] χρυσὸν Siegespreis der πυγμῇ

112,93; ταινιῶν τοῖς νικήσασιν 118,16

τραγωιδῶν τῷ ἀγῶνι s. Διονύσια

τριετηρίδες ἀγόμεναι τῷ Διονύσῳ 113,79

χαριστήρια des Perperna ἐν τῇ Περ-

γαμηνῶν πόλει 108,228

χοροὶ Διονυσίοις Kolophon 57,5

4 ZEITEINTEILUNG

πεντετηρίς Panathenäen 5,3; vgl. 111,168

δύο ἐτῶν μέσων γενομένων 105,77

κατ' ἐνιαυτόν 11,18. 28,5 und sonst; s. VIII

Jahrbeamten: Priene s. IV 4 πρύτανις,

στεφανηφόρος, ἄρχων, ἀρχιπρύτανις;

Lebedos s. πρύτανις; Rhodos VI. 2

ἱερεὺς (Ἀλίου); Samos δημιουργοί;

Christlich: αὐξ 19 Lemma

διὰ τοῦ χειμῶνος ὅλου 112,98

φρουραρχήσας ἐπὶ στεφανηφόρου Πρω-

τάρχου τὴν πρώτην τετράμηνον 19,8

εἰς τὴν δευτέραν ἑξάμηνον 111,27

εἰς μῆνας δύο 108,151

Monate

Priene

I. Βοηδρομιῶν (Βωη- 20,1; Βοη-

21,26); Volksbeschlüsse: 10,1. 26,1;

Beschluß der Ionier 55,5; Amts-

antritt τῇ νομηγίᾳ τοῦ Β. 109,176.

113,54; dass. ἐν ἡ καὶ τὴν ἀρχὴν

παρέλαβεν 123,4; μ. Β-ος χειροτο-

νηθεῖς 112,21; τοὺς νομοφύλακας τοὺς

νομοφυλακοῦντας μῆνα Β. καὶ Πυα-

νοσιῶνα im neuen Jahre 3,18 vgl. 91

Nachtr.; Β. folgt auf Μεταγειτινῶν

nach Jahreswechsel 4,47. 21,26

II. Πυανοσιῶν 3,19; s. Βοηδρομιῶν

III. Ἀπατουριῶν 195,8; εἰκάδι 195,23

(Isis)

IV. [Ποσιδεῶν fehlt, ist aber nach

allen Analogien anzunehmen]

V. Ἀθηναίων 111,19. 118,4. 121,8.

202,47. 207; μ. Α. καὶ Ἀνθεστη-

ριῶνα (dionysisch) 174,20

VI. Ἀνθεστηριῶν 174,21. 34 s. Ἀη-

ναίων; πέμπτη ἀπιόντος = [Ἀη-

ναίωνος ἔκτη ἀπιόντος (-εῖς) =

Ἀνθεστηριῶνος τεσσαρεσκαδεκάτη

(Samos) 42,3

VII. Ἀρτεμισιῶν Volksbeschl. 17,1;

τῇ δωδεκάτῃ Zeus Keraunios 113,81

VIII. Ταυρεῶν 111,212. 202,23. Volksbe-

schluß 22,2

IX. Θαργηλιῶν 202,50. 53. 203,2; [Θαρ-

γηλιῶν ὡς Πριανεῖς = Πάναμος

ὡς Ῥόδιοι 37,43

X. Πάνημος Volksbeschl. 4,49; vgl.

den Aktenvermerk 50,1

XI. [Ἀγνηῶν? s. *IMagn.* 1 zu Nr. 3,

falls dieser Beschluß nach Priene

gehört. Nach 111,202 verglichen mit

111,212 käme aber auch Κροβιῶνος]

in Betracht, also der alte Name des

attischen Hekatombaion, der gerade

für diese Stelle passen würde.]

XII. Μεταγειτινῶν 82,2. 201,2; So-

terienfest 11,23; Volksbeschlüsse:

6,3. 8,1. 18,20. 66,2. 82,2. 133,2;

desgl. ἐν ἀρχαιρείαις 4,3. 7,2;

Datierung einer Wahl 118,1;

δευτέραι [202,4]; τρίτη Volks-

beschl. 114,1; [τρίτη?] ἱσταμένου

desgl. 21,10; τετράδι ἱσταμένου

desgl. 3,3; πέμπτη desgl. 30. 107,2.

108,2. 109,3. 110,1. [117,1?]; Jahres-

wechsel zwischen M. und Βοηδρ.

4,46. vgl. 174,32.

[Schaltmonat — vacat]

Theben a. M. d. h. Milet: [Κυαν]- oder

Πυανοσιῶν 362,2; Ταυρεῶνος 362,6;

Ταργηλίοις τῇ ὀγδόῃ 362,8

Amyzon und Herakleia am Latmos

Ἀπατουριῶν 51,3. 4.

Rhodos: Πανάμου ἐνάται ὡς Ῥόδιοι

ἄγοντι = [Θαργη]λ(ι)ῶνος — ὡς Πρια-

νεῖς 37,43

Samos: Ἀνθεστηριῶνος τεσσαρεσκα-

δεκάτη 42,2

Phokaia: (1. 5. 9. oder 2. 6. 10 usw.).

Μαιακτῆρ; Ἀρτεμισιῶν; Ἑραιῶν 64,11

... εἰς [Ἀθηναίων]ος ἔκτη ἀπιόντος 42,1

Unbestimmt: Ὀλώϊος (ob Ὀμολώϊος?)

71,20

Makedonisch-asiatischer Kalender: alle

Monate 105,68ff.; dazu Καῖσαρ 105,54

(πρώτος μῆν); Περίτιος 105,73; Δύστρος

105,75; Ξανδικός 105,77

Römischer Kalender: πρὸ ἐννέα Καλανδῶν

Φεβρουαρίων 105,74; πρὸ ἡμερῶν πέντε

εἰδυῶν Φεβρουαρίων 41,3; πρὸ ἐννέα

Καλανδῶν Ὀκτωβρίων 105,23. 51

Tage

τὴν νέαν νομηγίαν 105,50; νομηγία

108,261

δευτέραι καθ' ἑκαστον μῆνα 108,262; δευ-

τέρῃ ἱσταμένου 2,2

τρίτῃ 114,2

τετράδι ἱσταμένου 3,3

πέμπτῃ oft

ὀγδόῃ Theben a. M. 362,8

ἐντὸς δεκάτης ἱσταμένου (Asia) 105,83

δωδεκάτῃ oft

τεσσαρεσκαδεκάτῃ 42,2

τῇ διχομηγίᾳ 4,45

ἐκκαδεκάτης 28,20

ἐνάται — Rhodos 37,43

ὀγδόῃ ἀνομένου 362,2 Nachtr.

ἔκτη ἀπιόντος 42,1

πέμπτῃ ἀπιόντος 42,3

ἡ ἐνβόλιμος ἡμέρα Asia 105,76

ἡ τοῦ θεοτάτου Καίσαρος γενέθλιος ἡμέρα

Asia 105,5. 22

συνχρηματίζειν τῇ Ῥωμαικῇ καὶ τῇ

ἐλληνικῇ ἡμέραν 105,53

τὰς ἡμέρας ἐκάστου μηνὸς ἀπὸ τῆς νο-

μηγίας 28,16

ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου δι' ἡμέρας μέχρι

πρώτης τῆς νυκτὸς ὥρας 112,60

ἡμέρας δύο [πανηγυριάζειν] 11,30

ἔφ ἡμέρας πέντε 28,18

ἐν ἡμέραις τριάκοντα 16,7

VII GRAMMATISCHES UND ORTHOGRAPHISCHES

Weitere Belege s. im nächsten Index.

A LAUTLEHRE

I Vokalismus

ā für η rhodisch und dicht. dorisch: Ἀγῆσανδρος 37,3, Ἀγῆσάρχου 37,98; ἀμφεσβάται u. a. 37 oft: ἀνίκα 268IIb; δάμος u. a. 37,6ff.; κλᾶροι 37,88ff.; μναμονεύοντας 37,151; νάσωι 37,115; Πριανεῖς, Πριανίς 37; Πριάναν 268IIb; στεφαναφόρος 37,65ff.; συνομάλικας 268IIb; ψάφισμα 37,69ff.; lesbisch: δάμος, ἐν εἰράνα, aber Πριήνην, ψήφισμα 60

ā für ω (= οα): πῤᾶτον rhod. 37,159; πῤᾶτος dor. 268IIb; aber πῤᾶτοις lesb. 60,17 (korrekt)

āi für ā: Viele Genetive auf -āi von Kurznamen; Σαμία βιάσασαι nom. sing. 311; auch schon rhod. Πριανεῖς 37,109 (sonst Πριαν.); τοὺς πρεσβευταῖς 37,147

ε für α: ionisch τέσσερ[ας] 195,6; τεσσέρων 140,15; ἡμιτεσσέρια 362,16; φιέλην 113,92; rhodisch, vielmehr Koine (G. Meyer³ 400) τέσσερας 37,120 und τεσσεράκοντα 37,127

ε für ο: ἡμωβέλιον 140,12; Διεσκουρίδου 313,67

ε für η: σύστημα 55,16, 113,21, 114,18; ἀνάθεμα („Weihgeschenk“) 111,21

ει für ι: ἀφειδύματα 112,115; γείνομαι usw. 105,77, 82, 109,261, 113,81, 108; διαπέϊπτον 105,6; Ἐπαφρόδειτος 313,309, 311; εὐείσχι(ον) 317; ἡμεῖν 105,35, 109,198; Εἰσάδου, Εἰσάδος 313,298, 299; Εἰφίτου 313,300; Ζωτειώνος 313,379; κατακλείνας 113,58, 88, 114,27; νείκη 350,352; νεικῶ 348?; νεικᾶς 353; Νεικήτα 351; Νεικίου 313,254; Νεικολάου 313,551; Ἀριστονεῖκου 313,142; Διονεῖκου 149,7; Στρατονεῖκου 313,615; ὀδεῖτα 376; Περδικᾶ 313,484; πολεῖτης 55,11 (um 127 v. Chr.) 112,16, 79; πολειτηῶν 105,21; Σεῖμου 313,143; τειμή 105,16ff.; τειμάω u. a. 104,7, 105,21, 117,65, 246,6; Ἀνδροτειμ— 340; Φιλείνου 313,655

ι für ει: ἀλφομένων 114,13 und ἐπάλιμμα 113,78; Ἀμνίου 42,20; ἀπροκαλῶς 112,13; ἀποδιχθεῖς 114,28 und ἐπιδιζάμενος 113,66; δῖπνα 113,59 und διπνίσας 114,26; διένιμε 108,262; Ἡρακλίτου 313,397; Ἰρηναίου 313,434; κατεπίγον 109,175 und κατεπιγούσας 113,91; Ποσιδίππου 313,592; Ποσιδώνιος oft; προμηθία 109,33 (vgl.

Inscriben von Priene.

κακοπαθία); Φιδίου 313,651; ἐ[φ]ίσατο 112,24; φύσι 105,6; in der Endung -είδης: Βασιλίδου 313 oft: Ἡρακλίδου 148,11; [Nicht hierher gehören ἐγδόχιον, ὕδραγώγιον 208]

ει für ι: Διονουσεῖος 113,103

ι für υ: γινέκα 317

η ionisch für ā: ἀγορηνομήσας 179; ιερησαμένην 160; ιερητεύω ιερήσεται usw. 162, 174, 4, 177, 186; s. I Deklination; Futurum

ηι ionisch für αι: Βουλήσιου 139 (IV. Jahrh.)

η rhodisch für ει: κήνου 37,126

ι ionisch für ιε: ἱροποιούς 362,23, doch ἱεροποιούς 362,5; lesb. ἱρά 60,13

ιι für ι: Διουφάνης 313,287 (vgl. Milet SB. Berl. Ak. 1906,254)

ε spät für αι: Ἀθηνέου 313,11; ἀρχερεσῖας 113,104; γυνέκα 317; Ἐπενέτου 313,178; κέ 313,200, 365

ει für ε: εἰάν 362,19; θεῖον (υ —), πόλειως (υ υ —) 196; πλείονος (-νων) 37,73, 116, 132 (rhod.). 59,2, 111,114 (aber πλέω 108,169); Μεγιστείου 42,19; Πριηνείων 71,21; s. III Dekl., Endung -κλείου(ς)

η für ει: noch III. Jahrh. v. Chr.: λητουργιῶν 202,33 (λελητιούργηκε 4,17; ληιουργιῶν 4,37 IV. Jahrh.); Τηλωνήαι, -ηαν 19,166; 2. Hälfte II. Jahrh.: Ἡλήους 109,60; I. Jahrh.: ἀριστήωι 113,97; βαλανήωι 112,63; ἥασεν 113,35; εὐσεβήας 113,69; ἐτελήωσεν 113,57 — ἐπαρχία, θρησκίαν, θῆος, θηότατος, Καισαρῆα τεληότατος 105

η für ει für ε: ἄνθηα 287 (— υ υ); III Dekl. Endung -κλήου(ς); Ἀνδρήου 313,59; Μεννήου 313,502

ηι für ηι: altionisch τῇ βουλῇ 139,2; alte Formel: ἐφ' ἴση καὶ ὁμοίῃ 71; ἡρέθη 61,31 (vor 200); ἡρέθησαν 63,33, 64,12; τῇ 42,8 (um 129); ἐπηγήσθαι 19,34 (III. Jahrh.). 47,10, 53,17, 59,14, 61,15 (vor 200). 70,9, 71,11, 99,11, 107,24; ἐπηγήσθαι 17,39 (nach 278); ἐπήνεκεν 44,17 (aber ἐπῆν. 44,17); ἀναγραφῇ 53,34 u. a. m.: im I. Jahrh. v. Chr. ganz regellos. [Das in dieser Ausgabe überall gesetzte ι subscriptum besagt natürlich nichts für den Inschrifttext]

ηι für η: ἐπηγήσθαι 17,39 (nach 278). 44,11, 20; ἐπηγήσθαι 21,17 (III. Jahrh.); σιτήσῃ (neben συνῃ und προεδρίῃ)

109,9; in Endungen: ἡ ἀρετή 112,14; (ή) ἀρχή 105,75; δαψιλῇ 113,89; ἐπιφανῇ 108,285; ἀπέστη 109,64; διελέγηι 44,7; ἐπεγεννήθη 105,9

ο für οι: älter: νεωπότης 195; ἐποήσαντο 41,9; ποιήσασθαι 71,32; ἐπόησεν 109,45; I. Jahrh. v. Chr.: ποεῖν 113,34; ποιήσιν 113,42; ποιήση 114,19; ποησάμενος 113,27; κοινοποιησάμενος 113,27, 55, 114,14 οι für ο: βοιηθεῖν usw. 17,34, 45 (III. Jahrh.). 28,6; Βοιηδρομῶνι (!) 21,26; Βοιήθου 290

ωι: immer τραγωιδῶν: 8,32, 52, 17,42, 18,8, [22,16.] 23,14; dagegen Τραγωδία 573 (Archelaosrelief); διασώζειν 11,7, aber ἔσωσεν 17,28; in 108 geht ω und ωι schon durcheinander; in 109—114 noch mehr: 109 hat Ἡρώιδης, Ἡρώδης und Ἡρώνδης! ωι fälschlich in Βοιηδρομῶνι[ν] 21,26; καλῶι[ς] 311

ο und ου: Φεβροαρίων 41,3; Φεβρουαρίων 105,74; καθούλου (ionisch?) 17,33

ω für ο spät: γωνάτια 317

αο, εο für αυ, ευ ionisch: [α]ότοί 139; Εὐνοριδέω 370; Λεοκοῖς, Ναόλοχον 196 ου: ΕΟΥΤΩΝ 139, wird meist [ε]ωιτυῶν gelesen

υ für ι: ἡμυσο 174,32, 33 (Vokallassimilation)

υ für υι: ὀν 97,10; ὀθεσίαν 51,8; rhod.: 37,2

υ für ευ in παρασκυῖς 55,33 (eher Schreibfehler)

ευ für εο: Θευμορίου 313,498; Νεῦμωνος 313,542; rhod.: Θεῦπομπον 37,121; dazu Endung -εως III Dekl.

ευ für späteres ου immer im römischen Namen Λεύκιος

Kontraktion unterbleibt in χρυσέωι 4,29 und oft, noch 109,267, 112,4, 135, 113,112, 117,64; χρυσέω lesb. 60,9; χρύσειον 201,12, 202,12; χρύσεια dicht. 287; aber χρυσῶι 54,43, 63, 66,4 (Priene). 47,11, 50,17, 59,18, 71,19 (andere Städte); χρυσοῦν 174, 112,93; χρυσοῖ 108,5, 338 und oft. εὐνόους 97,3

Elision beispielsweise in δ' 196,4; τ' 196,5; ἴν' 27,12; οἰδ' Ἐπίδωρος dicht. 268IIc,3; ἐπ' ὀβολούς 195,20 (unsichere Stelle); ἀφ' οὗ 28,8; [aber ἀπό ἡμέρας 105,11]; ἐφ' ἄν rhod. 37,22; καθ' ὃν rhod.

37,97; μετ' ἐνιαυτόν rhod. 37,83; μεθ' ὁμοιοῦς 53; παρ' ἑκάστα 105,18; πὸτ αὐτοῦς rhod. 37,133, 145 usw. [aber ποτὶ Ἀντίγονον 37,113]; s. das Folgende
 Psilosisüberreste: ἀπ' ἐκάστου 362,14; κατότι 362,20 (aber καθότι 362,7); κατάπερ 139,9
 Ungewöhnliche Aspiration: ἐφέστη 19,15; ἐφ' ἔτος 105,71; καθ' ἔτος 105,64; καθ' ἰδίαν 109,229; ἐφ' ἴσον 117,42; ἐφ' ἴση καὶ ὁμοίη 71,17,24
 Krasis: ὥλλοι 314 (Homer); τᾶλλα 28,32, 202,9; τᾶδελεφού 108,107; τᾶλεξανδρείου 108,75; τοῦναντίον 37,130; κάπι 24,19

II Konsonantismus

β für π: ἐβεσκεύασεν 310; Ἐβαφράδος 313,315
 τ ion. für θ: Ταργηλίοις 362,8
 θ für δ: οὐθενὶ οὐθέν 315, μηθέμ 17,35 u. a. m.
 ζ für Σ: Ζυῦρναν und Ζυρναίους 65; Ζυινδάρου 316
 ττ durch attischen Einfluß für σσ: δεκατέτταρα 4,16; πράττων 4,13, 24,17, 44,12
 γ zwischen zwei Vokalen ausgestoßen: ὀλίον 55,30, 119,7; ὀλίων 112,71
 σ für ρ: Λαιμασγόρεια (zu λαίμαργος) 42,68
 Vereinfachung geminierten Konsonanten: ἐκκλησίαν 108,44; Παῦλον 105,59 (neben Παῦλλος 105,44); κατάν lesb. 60,14; Παράσιος 313,483 (sonst Παρρ.); εἰστήλην 59,33; ἑξαλαμῖνος (für ἑξ Σ) 196,1; ἦσον 113,35 Ἀπολλᾶς lesb. 60,14 [aber Ἀπολλᾶ 60,18]; Καλιγένου 332; Φιλίπας 313,486
 Verdopplung und Verstärkung einfacher Konsonanten: ἐκκτενείαν 113,23; [γέ]-γραφρα 27,7; ἀναγράφω 139; μετηλακχένα 102; ἐκγ βασιλέως 108,156; ἀποδειξάμενος lesb. 60,4; [πλε]ονάζον 109,134; κατασστάσεως 113,86; παρέσστησεν 112,108; προσ|στήναι 53,21; συντελεσθῆναι 53,66

Assimilation: ἐκ vor β δ λ: ἐγ βασιλέως 121,32, vgl. ἐκγ β. 108,156; ἐγ δεξιᾶς 14,16; ἔγδοσις u. a. 44,30, 49,6, 107,45, 108,377, ἐγδοῦναι 3,17, 47,20; ἀπεγδοῦναι 18,32, 53,72; ἐγδεχομένην 81,7; ἔγδικος u. a. 111,26, 125, 136,14 [aber ἐκδικος u. a. 105,64, 111,125; συνέκδ. 111,129]; ἐγ δύο 174,12; ἐγ Λαρίσης 12,15; ἐγλελοιπός 114,18; ἐγλογισμούς 108,214

ἐν vor λ: ἐλ λόγῳ 10,23, 18,36, 32, 107,47, 117,74

ἐν vor σ: ἐς Σάμῳ 5,18

ἐν vor γ κ χ: ἐγ κομητίῳ 41,2

ἐν vor β π φ μ: ἐμ Πανωνίῳ 4,36, 8,40, 18,5, 174,7, noch 113,7; ἐμ πᾶσι(ν) 18,3, 65,11, 82,10, 107,11, 25, 108,9, 109,9; ἐμ πολέμῳ 6,17, 8,37, 12,27, 18,7, 60,11; ἐμ πόλει 364,9; ἐμ πράγμασιν 38,4; ἐμ Πρυήνῃ 5,8, 12,13, 28,7; ἐμ προεδρία 174,13; ἐμ πρυτανείῳ 3,16, 4,35, 8,39, 13, 18,5, 59,25, 71,17, 108,322, 174,7; ἐμ φάρεσι 196,3; ἐμ φυλακῇ 28,4; ἐμ Μεγάλῳ 363,21; ἐμ Μιλήτῳ 28,9

Artikel: τόγ, τήγ, τάγ, τῶγ vor γ κ χ, τόν, τήμ, τάν, τῶμ vor β π φ μ sehr häufig im IV., III. und Anfange des II. Jahrh.

Akkusative auf -ογ, αγ, ηγ, ιγ, Genetive auf ωγ, Infinitive auf εἰγ, ᾶγ und andere Verbalformen usw. vor καί: sehr oft in 4—18, 32, 35,9, 63,26, 57 oft; 61,23, 25, 63,27, 81,5, 195,27; z. B. στέφανογ καί 4,32; δωρεὰγ καί 4,17; λιθίνηγ καί 57,17; στήσιγ καί 4,36; εἰκόνωγ καί 18,11; παθεῖγ καί 17,35; τιμᾶγ καί 4,41

Andere Beispiele: πλήγ γῆς 2,10, 12,24; Πριηνέωγ κατὰ 11,33; παλαιώγ χρόνων 63,36; [πράξ]εωγ Κάδμου 69,7; ὦγ γενομένων 17,37, ἐφ' ἑαυτῶγ χρηματίων 28,32; ἱερῶγ χρημάτων 17,49; τιμούωγ γραμματεῖ 4,19; πόλιγ καταχθῆναι 17,37; ἡσέβουγ κείροντες 17,10; ἀρχιτέκτωγ γραφάτω 57,10; στεφανούσιγ χρυσέῳ 61,36; φύλακογ, χῳρόν τ' 196,5; Μενόιτηγ Κράτωνος 61,7; ἄμ βιοῖ 174,4; ἄμ φαίνηται 18,26; ὅταμ πόλις 202,11; μέμ πάντα 4,15; [μῆ]μ Πριηνεῖς 57,16; ἦμ πεποιήνται 54,61; ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι 44,31, 61,21; χρεῖαν παρέχεσθαι 4,42; τόγ χρόνον μνημονεύονται 8,45; μηθέμ φαῦλον παθεῖγ καί 17,35; θύειμ βασιλεῖ 14,31; στροφίσκου φορεῖν 202,13; ἔκλυεμ πάλας 268Hb θεῶμ προνοίας 11,11; Γαλατῶμ πόλεμον 17,38; ἀρχεῖωμ μετουσίαν 7,16, 8,41; ἄλλωμ μετουσίαν 9,2; πάντωμ πλήγ γῆς 12,24; φανερὸμ πᾶσιν 57,18; πρόσδομ πρός 7,17; ἀπέστειλαμ πρός 61,6; διατετέλεκεμ περί 4,12; Φωκαϊέωμ μ[έν] 8,24; Διοφάνημ (Κλείτομ) μηνός 4,2, 49; Διαγόραμ Πρωτάρχου 61,7; Ἀναξίλαμ Πρωταγόρου 61,22

ν παραγωγικόν. Bemerkenswert ἐπαινοῦσιν δὲ καὶ στεφανούσιγ χρυσέῳ 61,35, 36

Innerhalb eines Wortes: Ὀροαννεύς für Ὀροανδεύς 290

Nicht assimiliert und dissimiliert (meist 2. Hälfte II. und I. Jahrh. v. Chr.)
 a) in Zusammensetzungen:

ἐνβαίνειν 105,23; ἐνβόλιμος 105,76; ἐνγράφου 113,31; ἐνκαλοῦσιν 120,24; ἐνκολλαμάτων 42,9; ἐνλείπω u. a. 23,2, 108,42, 55, 79; Ἐνμενίδου 313,305; ἐνπε[ρ]ι(ει)ληφός 105,27; ἐνποδίζεται 105,81; ἐνχαραχθῆ 105,66; ἐνκεχειρισμένης 50,9;

συνβολῆς 42,64; συγγενῆς 50,18, 34; συγγραφῆν 117,79; συνκατασκευάσας 107,12; συνκατάρθωσεν 111,129; [σύ]γκλητικόν 120,26; συγκριθῆ 113,120; συνλουομένοις 112,78; σύνπαντος 109,197; συνπρόεδροι 45,2; συμφερόντων 115,9

b) innerhalb eines Stammwortes: -ανγελίας 96,20; ἀνανγελία 113,107; εὐανγελίων 105,40; ἐπανγελιάμενος 112,33; ἐπὶν-γελται 113,91; ἀνανκαῖον 112,68; Νύνφωνα 44,6 (sonst Νυμφ.); φάρανγα 44,66; ἐνενκαμένη 105,31

Silben- und Worttrennung

Schon in den Urkunden des IV. Jahrh. wird das Silbengesetz beachtet; nur 362 (Theben a. M.) hat ποίμν|ης ἄρνα und παρα|λ|αβόντας. In 50a liegt es am Kranze, dem die Worte eingeschrieben sind, daß τὸν | δῆμ|ον abgeteilt wird. Die falschen Silbentrennungen, welche noch Hicks in seinen Ergänzungen von 14, 15, 37 usw. zugelassen hat, scheinen sich sämtlich beseitigen zu lassen. In 47,16 war Ἀρτεμ| geschrieben; aber daraus ist Ἀρτέμ|ιμι geworden. Ab|teilung σ|β, σ|θ, σ|κ, σ|μ, σ|τ: πρεσ|βευτάς 19,40, 53,30; vgl. 50,39; ἀμφρ|εσβατήκειν 37,129; -σ|θαί 4,23, 34, 64,8, 53,28; συνησ|θήσονται 14,9; ἐβεσ|κεύασεν 310; ἐψηφισ|μένα 18,33; κεκοσ|μ[ησθ]αι 113,93; ἀκρατ|ισματος 113,54; δικασ|τήν 53,20, 40; ἐκάσ|την 105,52; καθυσ|τερεῖν 108,47 usw. In προσ|στήναι d. i. προ-σ|τήναι 53,21 kann beabsichtigte Geminatio oder Versehen vorliegen für προσ|τήναι. Ab|teilung φ|ρ: Ἐβαφ|ράδος 313,315

Dagegen ἀπέ|[στε]λεν 24,4; ἐνε|[στῶ]τα 27,16; ähnlich ἀποδε|[χ]θεῖς 22,4; δε|[δό]χθαι 105,49; εὐτά|[κτω]ς 53,24; δρα|χιῶν 174,36; γενε|[θ]λιος 105,51

Präpositionen und Konjunktionen: δι'|ας 21,18; ὑ|[π']|αὐτῶν 19,44; ὑφ'|[ἀμῶν] 37,24; συν|[α]λλακτῆται 19,13; aber [οὐ]|κ ἀπέστη 109,63; ἀν|θυπάτου 105,80

Falsche Silbentrennung in 67 liegt wohl am modernen Kopisten; in 313 im Charakter der Graffiti und der Bildung der Schreiber.

B FORMENLEHRE

Deklination

Der Dual fehlt gänzlich, außer in dem indeklinablen δύο

A-Stämme

ionisch: Βιττάρη 288; Χίη 319 Ὁρής 139; ἱερατεῖς 139; Κόρης 172. 173; Μαϊανδρίης 363; οἰκίης 2,9; Ἀθηναίη 156; Σαμίη τῇ Ἀθηναίῃ 363,29; τῇ βουλῇ 139; δευτέρῃ 2,2; ἐφ' ἴσῃ καὶ ὁμοίῃ 71,12; Κόρη 171,4. 11; Ἐφεσίην 3,13; προξενίην καὶ πολιτείαν 2,8; ῥοδιήν 361,9; τυρείην 362,9; ὑπεραιήν 362,10; [ῥ]ήν oder [ι]ρήν 364,5 m. Nachtr.; ἱερῇ 170. 172. 173; Αἰαντίδew 288; Αἰεῶ (?) 369; [Δειν]αγόρew 372; Δεινέω 369; Ἑρμῶ 361,4; Εὐνοριδew 370; Φιλτέω 368; Μαρωνίτew, Μαρωνιτέων 10.35. [21]; Ἑρμεῖ 180—183

rhodisch und dichterisch-dorisch: αἰπεινά 268 II c, ἄλοιπά 37,55; ἄς 37,8; τὰς βουλὰς 37,32; καταλυθείσας τὰς 37,80; νίκας 37,106; πάσας gen. 75,5; πάλας, παλαισμοσύνας 268 II c; ἐπιστάτα 37,135; ἐνάται 37,43; κενῶι, τέχνηι 268 II b; τὰν ἀναφερομένων 37,131; τὰν ἀπογραφῶν 37,116; τὰν γενομένων 37,106; τάνδε Πριάνα 268 II b; ταύταν τὰν 37,148 u. a.; πολιτῶν 37,67; τοὺς πρεσβευταῖς! 37,147; Βρασιῖδα, Ὀθρυῖδα (spartan.) 316

lesbisch: ἐν εἰράνα 60,10; τὰς ἐγχειρ-σθείσας 60,7; τὸν δικαστῶν 60,6; τὰμ βολλάν 60,12; ἀμφοτερῶν τὰν 60,2

Koine: Ἀντιγενεῖδα (dicht.) 376; Εὐκλείδα 313,346; Βασσέα 313,196, aber Βασσέου 313,197. 198. 199; Ζμύρναν 65,14; Ἀπελλήν 248

Über die Namen auf ης, die in Priene teils nach der ersten, teils nach der dritten Dekl. gehen, s. unter S-Stämme.

O-Stämme

ionisch: τὸ κουρείο 362,21.22; τὸ 361,4; Κριτόλεω 42,22; τὸς ἄγρός 363,16

lesbisch: Gen. Ἐπινίκω; Dat. αὐτῶ, δάμω, πολέμω, τῶ, στεφάνω χρυσέω, acc. pl. καλοῖς, τοῖς 60; falsch: στεφάνωι 60,15

I- und Y-Stämme

ionisch und Koine: πρυτάνιος 2,4; Θεοχάριος Parion 63,34; Ἀθηνοπόλιος 162; noch Ζεῦσιος 313,349 (neben -ιδος); Θράσιος 42,18; aber πόλειος schon 196,5 (dicht.), πρυτάνειος 139

rhodisch: διαιρέσιος 37,119; δόσιος 37,79; κρίσιος 37,102. 150; στάσιος 37,48; πολίων 37,73; τὰς πόλεις rhod. 38,4

lesbisch: τὰν πολίων 60,2

Stämme auf Diphthonge:

-ώ (= ωι): Νικοῦν 160; εἰς τὸ χρεώ 99,12. 108,346. 109,265; εἰς τὸ χρεώι 117,71; aber εἰς τὸ χρεών 83,9

-εύς: ionisch τεταρτῇ 195,19; rhodisch τὸμ βασιλῇ 37,150; acc. plur.: γονεῖς 108,60; βασιλεῖς 18,2. 108,165; τεταρτεῖς 109,214 (aber τεταρτ(έ)ας 195,19); lesbisch Πριηνέας 60,21, aber rhod. Πριανεῖς 37

Stämme auf Verschlusslaute und auf n

auf τ: χάριτα 109,132. 136,13; sonst χάριν auf ων: nicht nur Ἰάσονος 313,433 ff., sondern auch Σεραπίονος 313,513; πλέω χρόνον 108,169

S-Stämme auf

-ος: ὄρεως rhodisch 37,170

-ας: κρέως 123,7; [γ]έ[ρ]εα 195,25, aber γέρα 201,18

-ης Adj.: δαφυλῇ, ἐπιφανῇ s. o.

Namen auf

-άλκης nach der III. Dekl.: Εὐάλη rhod. 37,121

-γένης: III. Μηνογένους 230; Ἑρμογένους 313,330. 401; Σωσιγένους 313,372; I. Ἀριστογένους 313,87; Διογένους 42,17. 313,246 ff.; Ἑρμογένους 313,322 f. 326; Θεογένους 313,409 f.; Καλιγένους 332; Μηνογένους 147,15; Περιγένους 300. 313,586 f.; Σωσιγένους 147,20; 313,220 f.

-δεύκης: I. Πολυδεύκου 208

-κλῆς: III. -έους: Θεμιστοκλέους 313,408. 326; Ἱεροκλέους 4,48. 149,8; Πασικλέους 313,111. 119 a; Πυθοκλέους 313,667; -είους: Δημοκλείους 313,233; Διονυσικλείους 108,219; Εὐκλείους 42,16; Λαμπροκλείους 47,8; Μενεκλείους 199; Μητροκλείους 260; Μνασικλείους 313,526; Τιμοκλείους 53,74; -κλείους 51,9. 91,1; -ήους: Διοκλήους 313,255. 256; Καλλικλήους 313,444; Πυθοκλήους 313,45; Σωσικλήους 313,632; rhod.: Πολεμακλεῦς 37,4; I. Διονυσικλεῦς 313,260; Ἱεροκλεῦς 313,279. 350; Ἱεροκλήου 313,437; Acc.: Διοκλῆν 268 I; Ὑποκλῆν 54,36

-κράτης: III. Αὐτοκράτους 313,186 ff.; Πολυκράτους 145,10; Τιμοκράτους 313,275; rhodisch: Ἰσοκράτους 37,31; Καλλικράτους 37,17; Dat.: Ἀρποκράτει 194; Σωσικράτει 106,8;

I. Δημοκράτου 313,238 a; Ἑπικράτου 313,320. 379; Ἱεροκράτου 313,372; Μενεκράτου 357,3; Σωκράτου 296; Σωσικράτου 313,634; Τιμοκράτου 262; -κράτου 51,15; 354,22; Acc.: Καλλικράτην 54,45

-μένης: III. Ἀριστομένους ionisch 361,1; Ἀνδρομένους 313,61; Κλεομένους 316;

Στασιμένους 313,401; -μένους 374; I. Ἀνδρομένου 313,60; Κλεομένου 147,6 -μήδης: III. Εὐρυμήδους 313,346; II. Νικομήδου Ἐπιφανοῦς 55,11

-νείκης: III. Διονείκους 149

-σθένης: III. Δημοσθένους 313,240; Κλεοσθέ(ν)ους 313,681; Ἀλκισθένης rhodisch 37,19; I. Ἀνδροσθένου 42,16; -σθένου 313,688

-τέλης: I. Ἀμφιτέλου 313,38

-φάνης: III. Διοφάνους ionisch 3,19; Μνασιφάνους (rhodisch?) 313,271; I. Ἀπολλοφάνου 313,97; Διοφάνου 375

-χάρης: III. Πολυχάρους 4,50

Ortsname Μαμαλώπη (Acc.: rhodische Quelle) 42,18

Kurznamen auf -ās -ados (III. Dekl.) und -ās -ā, wofür sehr oft αἰ eintritt (I. Dekl.). Schon im IV. Jahrh. . . ἄδα 3,24 (s. den Komm.); unsicher um 200 v. Chr. Κορυλᾶν 201,2. Von den späteren Beispielen hervorgehoben: Ἀπολλᾶδος 313,93; Ἀπολλᾶ und -αἰ 313,10 usw.; Ἀρτεμᾶδος 313,159. 160, Ἀρτεμᾶ und -αἰ 313,39 f. 148 ff.; Δαμᾶδος 313,206, Δαμᾶ 313,203 ff.; Δημυλᾶδος 313,244, Δημυλᾶ 313,242 f.; Μονιμᾶδος 313,83, Μονιμᾶ 313,528 ff.; Σωσᾶδος 313,624; Σωσᾶ 313,622 f.; Σωτᾶδος 313,720, Σωτᾶ 313,637

Andere Bildungen: -ῆς -ῆδος: Εὐτυχῆδος M; -οῦς -οῦδος: Βασσεοῦδος 313,441

[Der Kurzname Ἀπολλᾶ (Gen.) 313,166 ist unsicher; es könnte Abkürzung für Ἀπολλων(ίου) sein.]

Pronomen: rhodisch ἄμές 37,118; ἄμέ 37,22; lesbisch ἄμμι 60,5

Konjugation

Augment: dorisch ᾱ: ἄγαγον 268 II b; ἐπάγαγον 37,22; παραιρησθαι 37,91. 93; εὐδοκιμηκεῖν 69,5; εὐεργέτησεν 105,46; εὐχρήστησεν 108,109; εὐώχρησεν 117,40; συνεπέυξεν 109,160; εἰργάζετο 111,112; ἔασεν 113,73 doch ἦασεν 113,35; ἔμελλεν 11,5 doch ἦμελλε 108,229; ἄμφεσβάτει 37,99; εἰρέθησαν 47,30. 71,37; εἰρήμενων 51,6; ἔκλυεμ dicht. = ἐξέλυεμ 268 II b

Präsens: rhodisch ἄγοντι 37,33. 42; ἀμφισβατοῦντι 37,10; ποταγορέοντι 37,158. 159; ἀντιγράφοντι 37,123; ἔχοντι 37,131; οἰκοῦντι 37,155; Infinitiv: εἰσίνειν 205; rhod. εἶμεν 37,123. 157 ff.; ἐπείμειν 37,27; εἶμεν 38,4; δεικνύειν 37,102; καθιστάνειν 118,27; Partizip: ion. ἐόντι 2,6; ἐόντα 3,5; ἐόντων [2,4]. 3,4; rhod. ἐόντες 37,75; μαρτυροῦντας 37,107; πειρούμενοι 37,102; ὁρμουμένους 37,111 Imperf.: παρεδείκνυσον rhod. 37,86 || ἔκλυεμ s. o.: ἦνων dicht. 196,5

Futurum: ἄξομεν 105,74 ἀκρατιεῖν 113,11; δειπνιεῖν 113,42; ἐμφανιοῦσι 14,11; συντελεῖ 201,7. 202,7; χαριοῦνται 68,14: rhod. κρινοῦνται καὶ ὀριζοῦνται καὶ ἀποφανοῦνται ἢ συλλυσοῦνται 37,12: ion. ἱερήσεται [174,4.] [201,6.] 202,6
Perfektum: ἐπῆνεκε 44,5; καταγή[οχεν] 14,6; ἱερήσθω ion. 364,3; ὑφισταμένος 108,17; [προε]στεικεῖαν 118,3
Aorist: Akt. εἰδήσῃ 59,27. 61,23; εἰδήσωσι(ν) 57,11. 68,6; Med. προείλαντο 108,99; διωρίζαντο rhod. 37,108; ὀρίζασθαι rhod. 37,107; προσπεσέσθαι(?)

17,7; ἱερησαμένην 160; ἐκρέμω homerisch 318; Pass. ἀναγγελλῶσιν 53,33. 54,30; ἀναγγελλῶσιν 53,58. 58,5; ἀναγγραφῇ, ἀναγραφῶσιν 18,30. 33: rhod. ἀποδοθήμειν 37,117; — θῆμειν 38,2; προνοηθήμειν rhod. ? 75,7; ὠραθ— ? 112,69
Futurum Perf. Pass. ἀχθήσεται usw. 105,73. 67. 118,5; ἀνατεθήσεται usw. 47,28. 104,15; ἀποδειχθήσομαι usw. 83,8. 108,329 109,253. 113,104; ἀποσταλησόμενους 59,6; κριθήσεσθαι 111,131; κριθοσόμενον 111,116; ὅπως συντελεσθήσονται(!) 18,11

Optativ: Präs. ὑπολάβοι ἂν 105,9; εἰ δέοι 111,10; Aor. εἰ ἀναλάβοι 108,117; εἰ μὴ ἐπινοήσαιμεν 105,18; εἰάν προθεῖη 201,19. 202,19; ἵνα γένοιτο 105,16

Für die Syntax ist auf den folgenden Index zu verweisen, der namentlich die Verbindungen von Substantiv und Adjektiv, von Substantiv und Verbum, von Präposition mit Substantiv und von Konjunktion mit Verbum (z. B. ἵνα, ὅπως) berücksichtigt.

VIII WORT- UND SPRACHSCHATZ

Abkürzungen. Das Stichwort wird, wenn es sich wiederholt, mit dem Anfangsbuchstaben abgekürzt; die Endung wird nur angegeben, wenn sie nicht selbstverständlich ist. Nach dem Artikel wird sie bei regelmäßiger Deklination meist weggelassen, z. B. unter δήμος: τὸν δ., τῷ δ. = τὸν δῆμον, τῷ δῆμῳ. Die Abkürzung ἡ oder τὴν βκτδ. bedeutet ἡ βουλή καὶ ὁ δῆμος, τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον.

ἀβέβηλον αὐτὸν ἐπιδιξάμενος 113,67
ἀγαθός: σύμβουλος ἄ. 122,6; καλός καὶ ἄ., δίκαιος καὶ ἄ., ἄ. καὶ εὐνους s. ἀνὴρ; ἄ-ων ὄντων 22,21: || ἀγαθόν Subst.: αἰετινος ἄ-ου αἰτιον (παραίτιον) γίνεσθαι (γινόμενον) 64,7. 108,311; τῆς προαιρέσεως ἐπ' ἄ-ψ τὴν διάληψιν ἐχούσης 117,69; πάντα τὰ ἄ-α διδόναι 109,199
ἀγαλμα χαλκοῦν στήσει 14,15
ἀγανακτῆσαι, οὐκ, 37,128
ἀγγέλλοντα 69,11 (wohl [ἀν]αγγ-)
† ἀγία πρόθεσις, ἡ, 215
ἀγνοηθέν' τὸ μέχρι νῦν ἄ. ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εὑρετο τὸ ἄρχειν 105,47
ἀγνόν εἰσῖναι 205; Θεομοφόρους ἄ-ας ποτνίας θ' 196,3
ἀγορά: στήσαι (στεφανῶσαι, ποιήσασθαι τὴν ἀναγγελίαν) ἐν τῇ ἄ. 18,23. 99,17. 113,111; ἀναγραφῆναι τῆς ἄ. ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ 108,378. 119,24; τῆς στοᾶς τῆς ἐν τῇ ἄ. 49,8. 107,44; ἐν τῇ ἱερᾷ στοᾷ τῇ ἐν τῇ ἄ. 113,121; τοῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων τῷγ κατὰ τὴν ἄ. τὴν σιτόπωλιν πωλουμένων 81,6
ἀγοράζω: εἰάν ὑπὲρ — δραχμάς ἀγοράσῃ 174,28; ἡγορασμένοις 118,17
ἀγοραῖοις: ἐν τοῖς ἄ. καὶ πατρίοις ἑορταῖς 112,62
ἀγορανομήσας 180. 182. 183; ἀγορηνομήσας 179
ἀγορανόμου 360; τὸν ἄ. 246,16
[ἀ]γράφων (unklar) 117,69; οἱ δι[ἀ] τῶν [ἐ]τ[ε]ράφων?
ἀγρός: παρὰ τὸς ἄ-ός 363,17
ἀγρ(α) ἀπ' ἀντιπάλων εἰς πατρίδα ἀγαγον γέρας 268 b,2; παλαισμοσύνας ἀγαγόμεν ἀεθλα 268 c,2; ἀγρομένους ὑποχειρίους ὑπὸ τῶν — 17,27; b) ἡμέραν γενέθλιον

ἀγαγεῖν 105,19; ἀχθήσονται οἱ μῆνες κατὰ τὰδε, ἀχθήσεται ὁ Ξανδικός ἡμερῶν λβ' 105,67. 72; ὁ μὴν ἀχθήσεται μέχρι τῆς ιδ' 105,73; ἄγεσθαι τὸν πρῶτον μῆνα Καίσαρα 105,54; ἄξομεν νομηνίαν 105,74; ὡς — εἰς ἄγουσιν 42,1; ὡς μὲν 'Ρ. ἄροντι, ἐπ' ἱερῶς 37,33. 42; ἄγειν ἑορτὴν Σωτήρια 11,29; τὰς ἀγομένας τῷ Δ. τριτηρίδας μὴ ἔχοντος τοῦ ἐνιαυτοῦ 113,79; ἐν τοῖς ἀγομένοις παρ' αὐτοῖς (κατὰ πόλιν) ἀγῶσιν 71,33. 105,61; τοὺς ἀγῶνας τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν ἀγομένους 11,27; ἕως τοῦ ἀχθησόμενου ἀγῶνος 118,5
ἀγωγῆς, προέστη τῆς, 114,29
ἀγῶν: ἀμίλλης ἄ-ας τῶν τε ἐκ φιλολογίας μαθημάτων καὶ γυμνικῆς ἐνεργείας ἔθηκεν 113,28; τῷ ἀγῶνι τῶν αὐλητῶν 35,3; αὐ. τῷ πρῶτῳ ἀγῶνι 21,29; αὐ. τ. ἄ. τῷ παιδικῷ 19,54. 53,70. 54,65. [117,68]; ἐν τῷ αὐτῷ ἄ-ι 96,16; τοῦ γυμνικοῦ ἄ-ος 118,6; ἐν τῷ ἄ. τῷ γυμνικῷ 57,6; 59,19 (τῷ συντελούμένῳ ἐν τοῖς Ἀντιοχείοις); 105,58 (τῶν — ?); ἐν τοῖς συντελούμένοις παρ' ἡμῖν γυμνικοῖς ἄ-σιν 71,16; ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις ἄ. 50,37; ἐν τῷ ἄ-νι τῶν Διονυσίων 59,32. 63,16; Δ-ων τῷ ἄ. 69,16; ἐν τοῖς Δ. (Δ-ων) τῷ ἄ. τῷ παιδικῷ 108,323. 111,306. 113,106. 132,13. 133,106; τοὺς ἄ-ας τοὺς κατ' ἐνιαυτὸν ἀγομένους 11,27; [θυμ]ελικὸν ἄ-να 128,3; περὶ τοὺς κοινούς τῆς πόλεως ἄ-νας χρήσιμος usw. 4,11; τῷ ἄ. τῶν παίδων 60,17; 109,258 (mit [Διονυσίων πρῶ]τιον); ἀναγορεύεσθαι ἐν τοῖς κατὰ πόλιν ἄ-σιν 105,61; ἄ-να σκαλλομαχίας καὶ γυμνικὸν ἐν εἴμασι τιθεῖς 112,91; τραγωιδῶν τῷ ἄ-νι 17,42;

τῷ ἄ. τῶν τρ. 22,16; τρ. τῷ πρῶτῳ ἄ. 18,9; ἐν τῷ ἄ. τῶν τρ. 8,52; || Verba: ἄγειν (w. s.); τοῦ γενομένου ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας καὶ ἐλευθερίας ἄ-ος usw. 11,17; τὸν ἄ. διαθεμένων 42,14; ἄ-ας ἐνίκησε 124,8; ἐπόησεν τοὺς ἄ. ἀξίως — 109,45; ἐν τῷ ἄ. τῷ συντελούμένῳ 47,16. 59,19; vgl. 71,16 (Plur.); ὑπὲρ ὧν ἡμελλε συντελεῖν ἄ-ωνων τε καὶ θυσιῶν 108,229; τιθεῖς, ἔθηκεν s. o. || πρὸς τὰς τῶν ἄ. χρεῖας 118,10; || s. προεδρία (ἐν τοῖς ἄ.)
ἀγωνίζομαι πρὸς τινα: ἦ-σατο 11,2; εὐ ἄ-σάμενος 17,40
ἀγωνοθεσία 174,26
ἀγωνοθετήσας 175. 176. 178
ἀγωνοθέτης, ὁ, 17,43; τὸν ἄ. 4,31. 56. 8,31. 18,10; 19,56. 21,21. 22,19. 23,15. 47,15. 54,64. 59,24. 70,18. 81,17. 117,67; τὸν ἀγωνο[θέταν] 60,16; ὁ ἄ. τῶν Διονυσίων 50,32; τοὺς ἄ. 57,6. [58,1]. 61,20 (τῶν Δ.) τὸν ἀποδειχθησόμενον ἄ. 83,8. 108,328. 109,254; οἱ ἀποδειχθησόμενοι ἐν ἀρχερεσίαις ἄ. 113,105; τὸν ἄ. ὃς ἂν ἦι 34,3. 103,13; (τότε) 44,22. 53,69; οἱ γεινόμενοι καθ' ἕκαστον ἔτος ἄ. τε καὶ γραμματεῖς 109,261; vgl. 108,341; ἄ-ης χειροτονηθεῖς 111,167
ἀδάπανον τῶν [ἀναλωμάτων] τὴν πόλιν [καταστήσας] 111,133
ἀδελφός: τὸν ἄ. 108,85; μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ 108,34. 53. 58. 66; μετὰ τὰδελφοῦ 108,98. 107; ὑπὲρ τοῦ ἄ. 108,45; κατὰ τὴν τοῦ ἄ. διαθήκην 101; τοὺς καθήλικας [τιμῶν] ὡς ἄ-οὺς 117,56
ἀδικάστων, δικῶν οὐσῶν, 59,3
ἀδικῆσαι 28,46; ἦν ἄ-κῆ τινα [10,16. 20]
ἀδίκους 111,13

ἄεθλα κλεινὰ παλαιμοσύνας ἀγαρόμαν
268^c, 2

ἀεὶ 56,4. 99,4. 129: ἄ. ἀναγορεύεσθαι
105,57; ἄ. τινος ἀγαθοῦ αἴτιον γίνεσθαι
64,7; ἄ. λέγων καὶ πράσων διατελεῖ
99,8; τοὺς ἐνεστώτας ἄ. στρατηγούς
18,13; [τ. ἐ. ἄρ]χοντας ἄ. κατ' ἐνιαυτὸν
28,5; ἄ. δεῖ ἐστάναι τὴν αὐτὴν 105,79;
ἐσταμένον ἦ εἰς τὸν ἄ. χρόνον 106,2;
ὅπως ἄ. ἡ ἡμέρα στοιχῇ 105,52; ἴν' ἄ.
τιμῇ 112,106; ἡμέρα ὑπάρχη κατ'
ἐνιαυτὸν ἄ. 11,18 || ἀεὶ ποτε 111,135. 210.
[117,55]. 122,7 (τιθέμενος); δικαίως ἄ.
π. καὶ φιλαγάθως ἔχοντα 108,253

ἀεῖδετ' αἰ, οὐκ ἀτελής μου ὁ μόθος 268^c, 1
ἄθλον καλλιοπλίας τοῖς ἐφήβοις ἔθηκε
μόσχον 112,110; τοῖς παισὶν θεῖς ἄ-α
διαπρεπῇ καὶ τοῖς παιδευταῖς δοὺς ἄ.
ἔμψυχα 114,21. 22

αἰγιαλός? 363,12 Anm.

αἰγιλῶδες s. ἀργιλῶδες

αἶξ· οἱ τὰς αἶγας βόσκοντες 362,20

αἰπεινὰ Ἐπίδauρος 268^b, 5. c, 4

αἰπολίου, ἀπ' ἐκάστου, 362,14

αἶρεσις· ὅπως ἔκφανεστέρα γένηται ἡ
Π-ων α. 71,22; διατηρήσαι τὴν αὐτὴν
α-ιν πρὸς (ἐπὶ) τὸν δ. 53,68. 54,63; τὴν
αὐτὴν α. ἔχοντας (ἔχειν πρὸς τὸν δ.)
47,21. 61,26. 53,32. 54,29; ἵνα εἰδήσῃ
τὴν εὐνοίαν καὶ τὴν α. ἣν ἔχομεν πρὸς
αὐτοὺς 61,23

αἶρεω a) εἶλον γέρας dicit. 268^c, 5;
[τοὺς τὰ αὐτὰ τῷ Ἱερωνί αἰρεῖσιν] 37,111;
διὰ τὸ αἰρεῖσθαι τὰ τοῦ τυράν-
νου 37,68; [φιλοδ]οεῖν αἰρουμένοις 70,11;
αἰρούμενος, ἐλόμενος mit zu ergänzen-
dem Inf. 109,129. 17,29; b) αἰρεῖσθαι,
ἐλεῖσθαι, ἡρεῖσθαι, ἡρεθήσαν, εἰρέθησαν,
αἰρεθῆναι, αἰρεθεῖς, αἰρεθέντες s. ἀνῆρ,
γραμματεὺς, θεωρός, πρεσβευτής, σιτο-
φύλακες, φρούραρχος, oft mit Finalsatz
ὅστις (οἷτινες) ἀλίσσουσιν ἀποδώσει
ἀποδώσουσιν παρακαλέσουσιν. || τῶν
εἰρημένων (ἀνδρῶν) ὑπὸ τοῦ δήμου
51,6,12; αἰρεθεῖς ὑπὸ τοῦ δήμου] 361,1;
αἰρεθέντες ὑπὸ τοῦ δάμου 37,6; τῶν
αἰρεθέντων ὑπὸ Σαμίων 37,14

αἶρω· τὰ παγόντα σημεῖα ἦρεν 111,6;
τὸ κατηφές καὶ σκυθρωπὸν ἄραι 112,104
αἰτέω· τοῖς τὸ κριτήριον αἰτοῦσιν 120,25;
πρὸς τοὺς αἰτοῦντας τὰ δικαστήρια 71,27;
αἰτῆσεται τὴν βκτδ. ἀναγγελίαν δοῦναι
8,51; αἰτησάμενων ἡμῶν δικαστήριον
(δικαστήν) 8,3. 53,19. 47. [54,41]

αἰτήσεως δικαστηρίου, ὑπέρ, 61,4

αἰτία a) δηλοῦντα(ς) τὰς αἰτίας δι' ἄξιμων-
ται (στεφανοῦνται) 8,53. 81,16; ἀναγ-
γεῖλαι (ἀναγράψαι) δι' ἄς α. στεφανοῦ-
ται (τετιμῇται) 21,19. 19,53; διὰ τὰς
ἄλλας αἰτίας τὰς κατα[κεχωρισμένας]
37,154; b) ἐπ' αἰτία τῆς ἐργασίας 111,3;
c) κατ' αἰτία(v)? 109,225

αἰτίαισιν, κατ', 117,17

αἵτιος a) εἶναι τῷ βουλομένῳ τοῖς α.
δικάσασθαι 10,32; ὀφείλειν τοὺς α. 10,31;
b) αἰεὶ τινος α. ἀγαθοῦ γίνεσθαι τῷ
δήμῳ 64,7; ähnlich vielleicht 201^c

αἰών· δι' α-ος 108,382

αἰώνιος· ἵνα τὸ ἐπινοηθὲν μείνῃ α-ον
105,28; α-ωι φήμη 112,19

ἄκαρπος· οὐκ ἄ-ον τὴν τιμῇ δέδειχεν
ἀμοιβὴν 112,16

ἄκέραια [ταῦτα ἀφελῆ]ναι (oder ἀνα-
χθῆ]ναι?) τὰ πράγματα 111,148; τὰ πρα-
χθέντα ἄ. [ἀν]ή[χ]θη 111,142

ἀκοινωνήτους· ὅπως μὴδὲ τοὺς παῖδας
ἄ. τῆς φιλοδοξίας αὐτοῦ ποιήσῃ 114,18
ἀκολουθέω· [ἀκο]λουθοῦντων 136,19;
ἠκολούθησεν 112,35; τοῦ καλῶς ἀκολ[ου-
θησά?] 122,10; ἄ-ησαι τῇ ἐκφορᾷ τῇ
τοῦ δεινός 99,20. 104,9

ἀκόλουθος· τῇ πρὸς τὰ κοινὰ φιλοτιμίᾳ
ἀκόλουθον ἑαυτὸν παρασκευάζων 108,88;
τὴν ἄ. φιλοτιμίαν 108,221; τοῖς ἰδίοις
βίοις καὶ τοῖς — δήμοις ἄ-ον τηρῆ[σαν]τας
τὴν αἶρεσιν] 42,13; ἄ-α πράσων (πράτ-
των) τῇ — (τοῖς φιλανθρώποις) 24,17.
44,12; ἄ-α πράττοντες τῇ εὐνοίᾳ 8,5
ἀκολούθως τοῖς προγεγραμμένοις 109,259;
ἄ. διελέγη (διελέγησαν) τοῖς κατακεχω-
ρισμένοις (γεγραμμένοις) 44,7. 53,62.
54,57

ἀκούσας 24,4

ἄκρα κελητίζουσαν γυνεκα 317

ἄκρα· φρούραρχος τῆς ἄ. (τῆς ἐν Τηλω-
νείᾳ) 21,11. 22,5. 9. 4,51; τὴν τῆς ἄ.
φυλακὴν [23,12]. 108,212; ἐν τῇ πόλει
καὶ τῇ ἄ. 19,40; τηρεῖν τὴν ἄ.
ἐπιμελῶς 19,18; ὅπως εὖ συναλλακτῆται
τὰ κατὰ τὴν ἄ. πάντα 19,14

ἄκρατίζω· τοὺς ἐλευθέρους παῖδας καὶ
τοὺς ἐφήβους ἀκρατιεῖν 113,41

ἀκράτισμα· πρὸς τὴν τοῦ ἄ-τος φιλαν-
θρωπίαν 113,54

ἄκυρα ἔστω, ἐάν τις προτιθῇ 12,10

ἄλεια· τῶν ἄ-ων 117,48; περὶ τῶν ἄ.
111,138. 141; [ἄλεις] 111,114

ἄλειμμα· ἔθηκεν τὸ ἄ. 112,60; τὴν τοῦ
ἄ-τος θέσιν κοινοποισάμενος πᾶσιν
114,14; τὸ πρὸς ὤραν τεθησόμενον ἄ.
ἄξιον οὐκ ἔσεσθαι καὶ πολλοὺς δῖα-
κλείσειν 112,58; τοῦ περὶ τὸ ἄ. φιλαν-
θρώπου μετέδωκε 112,87

ἀλείπταις· τεχνίταις καὶ ἱατροῖς καὶ ἄ.
καὶ προσγυμνασταῖς 111,175

ἀλειφεύς 313,716

ἀλείφω· ἀλείφειν δι' ἐνιαυτοῦ πολίτας
ἅπαντας 123,7; κρεαδοτήσιν τοὺς ἀλει-
ψαμένους ἅπαντας 123,6; ἐπέδωκε τὸν
ἑαυτοῦ ζῆλον εἰς τὴν τῶν ἀλειφομένων
κοινωνίαν 114,13

ἀληθῶς· τῇ ὥς ἄ. ἱερᾷ 117,44

ἀλίσκω· εἰς τοὺς ἀλόντας παρενόμουν
17,9

ἄλλα· ἄλλ' οὐκ (Homer) 314; οὐ μόνον
— ἄλλὰ καὶ s. μόνον; οὐ μόνον — ἄλλ'
οὐδ' 105,39; οὐκ — ἄλλὰ 113,87; dicit.
268^c; οὐδέ — ἄλλὰ 113,36. 74; οὐθέν
ἐλλείπων — ἄλλὰ — 53,10; οὐκ — οὐδ'
— ἄλλὰ — οὐκ — ἄλλὰ τοῦναντίον 37,129

ἄλλος a) Adj.: διὰ τὰς ἄ. αἰτίας τὰς —
37,154; τὴν ἄ. ἐνδημίαν ἐποιήσατο 53,12.

44. ἄ. ὄρον 37,161 ff. oft; καὶ ἄλου(!)
πλήθους ἱκανοῦ καὶ τὸ μάλιστα νη—
111,128; τῶν ἄ. πολιτῶν 23,8. 108,370
(μετὰ —); αἱ ἄ. πάσαι πόλεις καὶ δήμοι
106,3; τοὺς ἄ. πολίτας πάντας 99,21;
καὶ οἱ ἄ. πρόξενοι καὶ πολῖται 47,21; τιμαὶ
καὶ οἱ ἄ. στέφανοι 50,37; ταῖς πάσαις ἄ.
συναρχαῖς 117,52; τὸν τε στέφανον καὶ
τὰς ἄ. τιμὰς 4,33; κ. τ. ἄ. τ. αἰτίνας καὶ
τοῖς ἄ. προξένοις ὑπάρχουσιν 50,27;
μετουσίαν — καὶ τῶν ἄ. φιλανθρώπων

πάντων ὧν — μέτεστιν 108,323. 109,219;
τὴν — καὶ τὴν ἄ. φιλοτιμίαν 57,15;
[τοῖς] ἄ. φίλοις 94; ἔν τε ταῖς ἄ. χρεῖαις
— καὶ — 26,4; καὶ εἰς τὸν ἄ. χρόνον
5,22. 53,68. 54,63; ἄλλο ψάφισμα — καὶ
ἄλλο — 37,77. 78; καὶ Πριηνεῖς οἱ
ἄ. 12,22; [ἐπὶ τοὺς Μάγνητας] καὶ τοὺς
ἄ. Πεδιεῖς 14,6; εὐεργεσίας τῆς εἰς

ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄ. Ἑλληνας 244; πρὸς
τοὺς στρατηγούς καὶ πρὸς ἄ. Ῥωμαίους
121,23 || b) Subst. Mask.: ὡλλοὶ μὲν
πάντες (Homer) 314; καὶ τοῖς ἄ. τοῖς
βουλομένοις 99,16. 109,271; τῶν ἄ. τῶν
κατοικοῦντων 118,18; μὴ ἐξέστω μηθεὶν
ἄλλω [ποεῖν] ἢ ὑπὸ τοῦ ἱερέως· εἰ δέ
τις ἄλλος [ποῇ] 195,22. 23; καὶ οἱ ἄ.
εἰδότες 99,22; τοὺς ἄ. πάντας 37,119;
τῶν ἄ. οἱ προαιρούμενοι 18,14 || c) Subst.
Neutr.: τὰ μὲν ἄλλα εἶναι καθὼς —
18,22; τ. μ. ἄ. καθότι καὶ 12,1; καὶ τὰ
ἄ. καθότι καὶ τοῖς ἄ. προξένοις 3,11;
ἔν τε (καὶ ἐν) τοῖς ἄ. 47,4. 22,12; προε-
νόησεν ἔ. τ. τ. ἄ. καὶ ὅπως ἂν ἔχωσιν
19,12; καὶ ἐν τ. ἄ. τοῖς κατὰ τὴν πόλιν
πρασσομένοις ἅπασιν 4,8; καὶ ἐν τ. ἄ.
ἀνεγκλήτως 19,29; περὶ τὰ ἄ. καὶ
περὶ τὴν συντέλειαν 3,5; περὶ τὰ τοὺς
ἐγλοῖσμοὺς καὶ τὰ ἄ. τὰ πρὸς τὴν
πόλιν ἀνήκοντα 108,214; τοῦ τε σίτου
καὶ τῶν ἄ. τῶν — πωλουμένων 81,5;
ἱερῶν καὶ ἀρχείων καὶ τῶν ἄλλων
μετουσίαν 9,2; καθυστερεῖν τῶν ἄ.
108,48; τὰ ἄλλα (τὰλλα) ὅσα δέδοται
πάντα 201,9. 202,9

ἄλλήλοισι βοιθεῖν 28,6; συμ[φω]νεῖν πρὸς
ἄ-ους 73,9; φιλίαν τὴν ὑπάρχουσαν ταῖς
πόλεσιν πρὸς ἄ-ας 61,5. 27

ἄμα a) Praepos.: ἄ. τῇ εὐνοίᾳ 109,32;
ἄ. τῷ κομίσασθαι 120,20; b) Conj. 69,11.
109,133; ἄ. μὲν — ἄ. δὲ 108,64. 65

ἀμείβεσθαι (ἀμείφασθαι) καταξίας (ταῖς
ἀξίαις αὐτῶν) τιμαῖς (καὶ χάρισιν) 113,22.
117,60. 132,7; cf. 95,1; τῇ πόλει ταῖς

ἀξίαις ἀ-βομένη χάρισιν τοὺς προσ-
φερομένους 109,230
ἀμείψεως· τρόπον τινὰ τῆς ἀ. (scil.
τῶν εὐεργετημάτων) 105,18
ἀμέμπτως ἀνεστραμ[μένους] 111,294
ἀμέες rhod. 37,118; ἀμέ rhod. 37,22; ἀμμι
lesb. 60,5
ἀμεταμελήτως προεῖται τὰς χάριτας
114,8
ἀ[μ]έτριος (?) 113,32; s. ἀμοιβή
† ἀμήν 216
ἀμιλλα· ἔθηκεν καὶ ἀ-ης ἀγῶνας 113,28;
δεῖν μηδεμίαν ἀ-αν σωματικὴν εἴργειν
112,80
ἀμοιβή· ἡ τῆς πατρίδος εἰς αὐτὸν ἀ.
γεγενημένη τῶν (πε)πραγμένων ἀξίως
119,27; τὴν ἐκ τῆς πόλεως εἰς αὐτὸν
ἀ-ήν 113,120; οὐκ ἄκαρπον τὴν τῆς τιμῆς
δέδειχεν ἀ. 112,17; τὸν δῆμον εὗρεν εἰς
τὴν τῶν ὁμοίων ἀ. οὐκ ἀ[μ]έτριον (?)
113,32
ἀ[μυν]ό[μενος] τοὺς ἀσεβοῦντας 17,16
ἀμφισβασίας γενέσθαι 37,115
ἀμφισβатуῦντι (rhod.)· τὰς, χώρας
ὑπὲρ ἅς (τοῦ φρουρίου ὑπὲρ οὗ) ἀ. Σ.
ποτὶ (καὶ) Π. 37,8, 10; ἀ-τοῦντας ὑπὲρ
τοῦ Β. 38,4; τὰς χώρας οὐθεὶς ἀμφε-
σβάτει 37,99; ἐπὶ τὰς χώρας τὰς ἀμφι-
σβατουμένας 37,21; τοὺς ἀμφισβητου-
μένους τόπους 42,7
ἀμφεθέμαν κροτάφοις θαλλόν 268,4
ἀμφοτέρων τῶν (τῶν) πόλεων 49,4.
50,20. 53,12. 90,7; ἀ-αν τὰν πόλιν lesb.
60,2; ἀ-αῖς ταῖς πόλεσιν 44,12
ἀν τις ἀρικνῆται 10,36 (aber ἢ[v] 10,20);
ἀν ταῦτα δόξει 64,9
ἀν· οὐδεμιὰς ἀν ἀπὸ ἡμέρας [λάβοι] 105,11;
δι' ὃ ἀν τις ὑπολάβοι 105,9; ἥδιστα ἀν
δεξαμένῳ φθοράν 105,8 (alles ,sermo
graecus')
ἀναβαίνουσι (partic.) ἀπὸ τούτου ποτὶ
τὸν πετρώνα 37,166
ἀναγγελία (ἀνανγγελία 113,107)· ἡ ἀ. τοῦ
στεφάνου γένηται 113,107; vgl. 57,16;
δηλοῦντα(ς) διὰ τῆς ἀ-ας 8,33. 81,15;
δ-ας ἐν τῇ ἀ-αι 18,9; ἀ-αν τοῦ στεφά-
νου δοῦναι 8,51; ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἀ-ας
4,34; ἐπιμελεῖσθαι τῆς ἀ. 4,55. 18,10.
22,18. 47,15. 63,8. 12; τῆς ἀ. (τοῦ στεφά-
νου, τῶν στεφάνων) (τὴν) ἐπιμέλειαν
ποιήσασθαι 19,55. 21,20. 57,3. 59,23.
61,20. 99,15. 104,12; ποιήσασθαι τὴν
(τὰν) ἀ. (τοῦ στεφάνου, τῶν στεφάνων)
53,70. 59,30. 60,15. 21 (τὰν ἀ.). 61,28. [83,7].
99,17. 108,331. 109,275 (ohne Artikel);
ποιησάμενον τὴν ἀ. 99,19; ποιείσθωσαν
τὴν τοῦ στεφάνου ἀ. καὶ τῶν εἰκόνων
108,343. [109,262]; τῆς ἀ-ας τοῦ στεφάνου
προνοεῖν 117,67; τῶν στεφάνων αἱ ἀ-αι
47,27; στεφανώσεις καὶ ἀ-αι 104,18
ἀναγγέλλοντας ὅτι 63,10; ἀναγγελεῖ
τὴν εὐνοίαν 63,14; ἀναγγεῖλαι τὰς δω-

ρεάς 3,25; ἀ. τὸν στέφανον·(τοὺς σ-ους,
τὸν σ. καὶ δι' ἃς αἰτίαις στεφανοῦται)
4,31. 18,8. 23,13. 63,15. 81,13; 21,18;
vgl. 70,18. 74,1; ἐπαινεῖσαι Ἀ. καὶ ἀ. 4,54;
ἀναγγεῖλαι τὰς δεδομένας τιμὰς 50,31;
ὅπως αἱ δεδομέναί τιμαὶ ἀναγγέλλονται,
ὅταν καὶ οἱ ἄλλοι στέφανοι ἀναγγέλ-
λωνται 50,36. 37; ἵνα οἱ στέφανοι ἀναγ-
γελθῶσιν 53,33. 54,30; vgl. ἀναγγελῶσι
58,5
ἀναγκαῖος α) εἰς χρεῖας ἀ-ας 108,80;
ἡπερ ἀ-ον ἦν διασώζειν 11,7; b) συνι-
δὼν τὸ τοῦ πράγματος ἀ-ον 108,43. 70;
εἰς ἀνανκαῖον οὐδὲν —? 112,68
ἀναγνώστης· τὸν ἀ-ην καὶ τὸν κήρυκα
τῆς πόλεως 111,194
ἀναγορεύεσθαι· ὃν καὶ αἰεὶ ἀ. ἐν τῷ
ἀγῶνι 105,58. vgl. 61; ὅπως ἀ-θηῖ ἐν τῷ
ἀγῶνι 47,16; ὅπως ἀν ὁ στέφανος ἀ-θηῖ
ὡς τετίμηται καὶ δι' ὃς αἰτίας 19,52;
vgl. 44,23; ὅπως ἀναγορευθῶσιν οἱ στέ-
φανοι 113,112; ἀναγορευθῆναι (τὰς τιμὰς,
τοὺς στεφάνους) 71,19. 134,10
ἀναγόρευσις· μετὰ τὴν ἀ-ιν τοῦ στεφά-
νου 108,235; ποιήσασθαι (τιμῶν) ἀ-ιν
71,33; π. τὴν ἀ. τοῦ ἐσομένου [στεφά-
νου] 111,308; τῆς ἀ-εως τοῦ στεφάνου
τὴν ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι 8,30
ἀναγραφὴ· 35,11. 108,380; περὶ ἀ-ῆς 28,30;
ἡ ἀ. τοῦδε τοῦ ψηφίσματος γένηται ἐν
τῇ παραστάδι 19,44; τῆς ἀ-ῆς τῶν
ψηφισμάτων ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι
44,30; ἵνα διὰ τῆς ἐσομένης ἀ. μηνύται
119,26; τὸ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν ἀ-ήν
(καὶ τὸν στέφανον, τὴν στήλην usw.)
4,44. 58. 17,48. 20,7. 21,25. 32,3. 111,315;
τετάχθαι εἰς τε τὴν στήλην καὶ τὴν ἀ.
δραχμὰς — 8,57; μισθῶσαι [τὰ τῆς] ἀ-ῆς
τοῦ ψηφίσματος 57,8; διὰ τῆς ἐν τοῖς
δερματίνους βυβλίοις ἀ-ῆς 113,18; διπλὴν
τὴν ἀναγραφὴν (τῶν δημοσίων γραμμά-
των) παραδούς (ποιησάμενος, πεποιήται)
ἐν δερματίνους καὶ βυβλίνους τεύχεσιν
114,11; vgl. 112,24. 114,29
ἀναγράφω· ἀναγράφαι 139,3; ἀναγε-
γράφ[θαι] 201,ε; ἀναγράφεν ψηφί-
σματα καὶ ἐπιστολάς καὶ χρηματισμούς
114,31; ἀναγράφαι τὸ ψηφισμα, τοὺς
στεφάνους, τὰς πρότερον δεδομένας
τιμὰς u. a. m.; besonders α) ἀ. εἰς τὴν
στήλην (εἰς σ. λιθίνην) 4,38. 56. 6,28.
7,22. 8,45. 54. [9,7]. 17,47. 18,17. 20,4.
21,23. [33,4]. 57,6. 58,2. [92]. 364,10;
vgl. 139,3; ἀ. τὸ ψ. εἰς στήλην λιθίνην,
ὑπογράφαι δὲ καὶ τότε τὸ ψ. 44,28;
ἀ. εἰς τὸ δημόσιον 64,9; ἀ. εἰς λεύκωμα
59,35; ἀ. εἰς τὰ ψηφίσματα τὰς στεφα-
νώσεις 99,17. 109,275; ἵνα (ὅπως) ἀνα-
γραφῇ εἰς στήλην (εἰς στήλην) 57,17.
59,33. 71,35; vgl. 18,33; ὅπως ἀν αἱ
τιμαὶ ἀναγραφῶσιν εἰς στ. 18,30; ἀνα-
γραφάτω fūr ἀναγραφῆτω τὸ ψ. εἰς

στ. 71,23; στήλην εἰς ἣν ἀναγραφῇ-
σεται τὰ ψ. 53,72. [54,68]. || b) ἀ. ἐν
von der Stele: ἀναγράφαι εἰς (τὴν)
στήλην ἐν ἣ καὶ ἀναγεγράφθαι (ἀνα-
γέγραπται τὰ πρότερον δοθέντα) 201,ε.
4,56; ἀ. (ἀναγεγράφθαι) ἐν στ. 80,9. 105,62;
ἀναγράφαντες ἐν αὐτῇ τὸ ψ. 19,50;
καθάπερ ἐν τῇ στήλῃ ἀναγεγράφται
201,9. 202,30; ὅπως ἀναγραφῇ τὰ
ὀνόματα ἐν στ. 47,20; στήλην ἐν ἣ ἔσται
ἀναγεγραμμένον 47,29. || c) ἀ. ἐν vom
Orte: ὅπως ἀναγραφῇ ἐν — τόπω 113,120.
119,24; δ. ἀ. ἐν τινι τῶν ἱερῶν 68,13;
ἵνα ἀναγραφῇ ἐν ἱερῷ ὡς ἀν αὐτοῖς
φαίνεται 53,34. vgl. 53,59; ἀναγράφαι
ἐν τῷ ἱερῷ — 53,36. 54,33; ἀ. ἐν τῷ
διαφράγματι 99,18. || d) ἀναγράφαι
τοὺς στεφανώσαντας ὑπὸ τῷδε τῷ
ψηφίσματι καὶ ἐπὶ τοῦ βήματος 104,14.
|| e) Anderes: ἀναγράφαι 107,43. 111,314.
113,121; ἀναγράφαντες 3,22; ἀναγραφάτω
81,17; ἵνα ἀναγραφῇ 77,3; ἀναγραφ[ῇ]-
ναι 70,17; ἀναγεγραμμένον 79,7
ἀναδείκνυμι· τὴν κοινὴν τῆς πόλεως
ἐστίαν ἀναδείξας 117,37
ἀναδεχόμενος αὐτὸς εἰσφέρειν 115,11;
δαπάνας ἀνεδέξατο 112,34; ἀναδεξάμενος
τὴν [στεφανηφορίαν] (πάσαν —) 109,190;
111,122
ἀναδίδωμι ἀναδούς Πριηνεῦσι τὸ ψή-
φισμα 50,33; vgl. ἀναδόντες 64,2
ἀνάθεμα, τὸ, 118,7
ἀνάθεσιν ποιέσθαι, τὴν, 112,138; ἀ. γε-
νέσθαι (εἰκόνων) 113,99. 114,37; τῆς
ἀ-εως τοῦ ἀνδριάντος 25,12
ἀναθημάτων χρυσῶν σύντομον [κατά-
λογον συνέ]γραψεν? 111,211
ἀναΐδεια· [μηθὲν ἐλλείπον]τες τῆς εἰς
τὸ θεῖον ἀ-ας 17,12
ἀνεκτῆσθαι τὴν αὐτονομίαν καὶ τὴν
πάτριον πολιτείαν πᾶσαν 11,15
ἀναλαμβάνω· τῇ νομηνίᾳ ἐν ἣ καὶ τὴν
ἀρχὴν ἀνέλαβεν 123,5; ἀναλαβὼν τὸν —
στέφανον 108,253. 109,189. 111,238; [εἰ]
ἀναλάβοι ταῦτα 108,117
ἀναλήψεως, πρό τῆς, 123,2
ἀνάλωμα· τὸ γενόμενον (τὸ περὶ τὸν
στέφανον) ἀ. ἀνενεγκεῖν ἐν λόγῳ 44,32.
vgl. 117,73; τὸ ἐσόμενον ἀ. [περὶ τὸν
στέφανον — 109,269; τὸ ἀ. τὸ ἐσόμενον
εἰς ταῦτα δοῦναι 63,31; [τὸ ἀ. τὸ] γενό-
μενον εἰς τὴν στήλην — 87; τῶν εἰς τὸ
προδεδηλωμένον ἀ. ποιησάμενων ἐπαγ-
γελίαν 108,114; τοῦ ἀ-τος τοῦ γινομένου
παραλέλυκε τὸν δῆμον 4,17; τὸ ἀ. ὑπηρε-
τῆσαι εἰς (τὴν ἀναγραφὴν, τὸν ἀνδρι-
άντα, τὸν στέφανον, τὴν στήλην) 3,22.
4,43. 58. 6,30. 8,47. 20,5. 21,24. 33,5; τὸ
γενόμενον εἰς ταῦτα ἀ. ὑπηρετῆσαι καὶ
ἀνενεγκεῖν 18,35; τὰ ἀ-τα τὰ γενόμενα
ὑπηρετεῖν 18,18; τὸ ἀ. τὸ εἰς τὴν στήλην
καὶ τὴν ἀναγραφὴν ὑπηρετησάτω 17,48;

χορηγήσαι τὸ ἄ. εἰς τὸν στέφανον 111,309; || ἐκ τῶν ἰδίων ἁ-των 114,27; ὑπὲρ ὧν ἐποίησατο διὰ τῶν ἀρχῶν περὶ τὴν πόλιν ἁ-των 246,13; εὐάρεστος ἐν τοῖς τῆς γυμνασιαρχίας ἁ-σιν 114,15; τῷ κόσμῳ καὶ τοῖς ἁ-σι μεγαλομερῇ 113,20 τὸ πλεονάζον τὸ ἐκ τῶν κοινῶν ἁ-των 109,134

ἀνὰ μνησιν ἀνθρώπων 109,52

ἀνενεώσαντο συμμαχίαν 40,3; ἀνανεωσαμένου τὴν προγονικὴν εὐνοίαν πρὸς ἡμᾶς 109,104; ἁ-σάμενος τὴν προγονικὴν οἰκειότητα 109,50; τοὺς ἁ-σαμένους 39a,2; ὅπως ἀνανεωθῇ (κριτήρια) 40,6 ἀναπέμψω· περὶ ὧν [ἔγραψεν] καὶ ἀνέπεμψεν [πρὸς τὴν σύγκλητον] 111,147

ἀναπόδοτον ἔδωκεν σίτον 108,58

ἀναστρεφόμενος ἐν πάσιν φιλ[ανθρώπων] 115,5; ἀναστραφῆναι ἐν αὐταῖς 119,10; ἀνέστραπται ἐν ἀρχαῖς 117,54; ἐνδόξως (τῇ πόλει συμφερόντως) ἀνέστραφη 108,223. 109,95; ἀμέμπτως ἀνέστραμμένος 111,295

[ἀνα]στροφὴν 117,26; τὴν πρέπουσαν ἁ. [καὶ τοῦ θεοῦ] ἀξίαν 108,284; ἐποιήσαντο τὴν ἁ. τὴν παρ' ἡμῖν μετὰ πάσης εὐκοσμίας — 61,11

ἀνασώζω· ὅπως ἁ-σῃ αὐτοὺς εἰς τὴν πόλιν 17,23

ἀνατείνω· ἐφ' οὗ ἁ-ει φάραγξ 37,160; βουνοῦ τοῦ ἁ-οντος ἐπάνω 42,69

ἀνατίθημι· ἀνέθηκε 211; ἁ. παρ' ἑαυτῆς τὸ ἐγδόχιον 208; ἁ. τὸν ναόν (τοῦ [νεῦ] ὑπογραφὴν, [δίπτυχα] 156. 207. 112,82; ἀναθεῖς καὶ ὅπλα 114,23; ἀναθεῖναι ψήφισμα 68,5; ἀναθήσειν τὴν ὀφείλουσαν ἀνατίθεσθαι φιλέην τῷ Διὶ 113,92; εἰς τὴν ἀνατιθεμένην στήλην 44,29; τῆς ἀνατεθεισομένης εἰκόνης 104,15 || mit Präpos.: ἀναθεῖναι (τὸ ψήφισμα) εἰς τὸ ἱερόν (παρὰ τὸν βωμόν) 57,7. 364,12; ἀνατεθῇ εἰς τὸν τόπον — 63,30; τόπος ἐν ᾧ ἀναθήσουσιν στήλην (ἀνατεθήσεται ἡ σ.) 19,49. 47,28; ἀνατεθῇ ἐν τῷ ἱερῷ 71,29; ἀνατεθῆναι ἐν τῷ ναῷ 105,29; ὅπως ἀνατεθῇ ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ 71,36; ἵνα ἀνατεθῇ παρ' αὐτοῖς 50,38; ἀναθεῖναι παρ' αὐτὴν τὴν παραστάδα 49,6; ἀναθεῖς ἐρμᾶς δύο πρὸ τῆς ἐξέδρας 112,114 (sonst ist meist τὸ ψήφισμα Subjekt oder Objekt)

ἀνατολή· ἀπὸ ἁ-ῆς ἡλίου 112,60; ἀπὸ ἁ. μέχρι δύσεως ἡλίου 114,14; κατὰ τὴν ἀνατολήν? 11,33 s. Anm.

ἀναφέρω· a) φάραγξ ἁ ἀναφέρουσα παρὰ τὰ ἐργάσιμα 37,161; b) ἀνενεγκεῖν ἐν (ἐλ) λόγῳ τὸ ἀνάλωμα τῇ πόλει 18,36. 44,32; vgl. 21,27; ἀν. ἐν λ. τὸν στέφανον καὶ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ 83,12; c) τὰν ἀναφερομένην ἐπὶ λ. κρίσιν γέγονειν 37,131

ἀνδραγαθίαν τῶν συγκεκινδυνευκότων ἡμῖν, τὴν, 25,7; ἀρετῆς ἔνεκα καὶ ἁ-ας ἥς ἐποίησατο ὑπὲρ τοῦ δήμου 17,40

ἀνδριάς· τῆς ἀναθέσεως τοῦ ἁ-ντος 25,12; τὸν ἁ-ντα ἐγδοῦναι (στήσαι) 3,16. 20

ἀνδροφόνος· τῶν κατὰ τὴν ἐξαίτησιν τῶν ἁ-ων 121,26

ἀνέγκλητος γενέσθαι 23,9; ἐν τοῖς ἄλλοις ἁ. ὧν πρὸς πάντας 19,30; ἀνεγκλητ — 108,207

ἀνεγκλήτως· σωφρόνως καὶ ἁ. παρεπιδημῆσαι 44,17

ἀνέλλιπτος εἶναι πρὸς τὰς ὑπηρεσίας 113,90

[ἄν]ηρος 126,8

ἀνήκω· τὰ ἄλλα τὰ πρὸς τὴν πόλιν ἁ-κοντα 108,215; ὅπως συγκατασκευάζεται τὰς προθυμίας ἁ. τῇ πόλει 109,174; οὐδὲν [τῶν] ἀνηκόντων εἰς κοινὴν ὠφέλειαν 113,62

ἀνήρ· a) Ohne Scheidung der Casus: ἁ. ἀγαθός (ὧν; ἐγένετο, γινόμενος) 6,7. [7,6]. 79,11. 240; Plur. 11,8. 50,14. 68,9. 71,13. 112,130; διότι καὶ τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἄνδρας τοὺς ἀγαθοὺς τιμᾷ 53,35. 54,32; τοῖς ἄξις τῶν ἀνδρῶν 19,26; τῶν δικαίων ἀνδρῶν καὶ ἀγαθῶν 21,22; ἁ. ἀγαθός ἐστι καὶ εὖνους 55,9; τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν ἀνδρῶν 71,27; τοὺς εὖνους ἄνδρας 59,13; ἁ. καλὸς καὶ ἀγαθός (ὧν, γινόμενος, γεροντός, ἐγενήθη, ὑπάρχων) 26,7. 53,8. 19. 48. 54,7. 44. 63,8. 66,10. 82,9. 83,11. 107,9. 108,15. 338. 109,140. 268. 110,13. 113,12. 117,73; ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν περὶ τὰς κρίσεις 54,18 (? eher ἀπέστειλεν — [ἐπ]ὶ τ. κ.); ἀνδρὶ καλῷ καὶ ἀγαθῷ καὶ ὁμοφρονούντι — 99,9; ἄνδρα γεγονότα κ. κ. ἁ. καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πρὸς πάντων 99,14; δικαστὴν ἄνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ ἄξιον — 50,20; || Plur.: 8,5. 14. 18,16. 44,19. 26. 47,7. 59,15. 61,37. 71,25. 73,6. 76,4. 96,10; ἄνδρας καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς lesb. 60,4; τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν τῶν ἀνδρῶν 53,16. 57,19. 61,13. 99,22. 132,6; τῶν καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν καὶ δικαίως κρινάντων καὶ ἀξίως — 50,11; τῶν κ. κ. ἁ. ἀνδρῶν καὶ μνήμης ἀξίων 19,32; [ἀνδρῶν] κ. κ. ἁ. καὶ εὖ — 111,296; τοὺς κ. κ. ἁ. ἄνδρας καὶ αἰετινος χρεῖας παραιτίους 8,14; ἄνδρες κ. κ. ἁ. καὶ φίλοι παρὰ δήμου κ. κ. ἁ. καὶ φίλου 40,2, vgl. 41,5; || τοὺς τοιοῦτους ἄνδρας [108,313]. 109,235; τῶν τοιούτων ἀνδρῶν 117,61; τοῖς τοιοῦτοις τῶν ἀνδρῶν 117,55; || b) ὁ ἀνὴρ der Gatte 262; ἔστησεν τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα 255; τῶν τοῦ ἀνδρὸς ὑπαρχόντων 255 || c) ἄνδρας ἀποδείξει οἵτινες κρινόντι usw. 37,12; ἐλεσθαι πρεσβευτὴν εἰς ἐκάστην πόλιν ἄνδρα ἕνα 8,49; ἔ. π-ὰς ἄνδρας δύο

(τρεις, δέκα, οἵτινες —) 19,41. 35,8. 14,8; αἰρεθῆναι ἄνδρα ὅστις ἀποδώσει 61,24; τὸν ἁ. τὸν ἀποσταλέντα 53,66. 54,61; τῶν συναποδεδειγμένων ἀνδρῶν 117,19; τοὺς παραγενομένους ἄνδρας 44,16 || d) τὸν ἄνδρα (ein verstärktes αὐτόν) 108,220; τῆς τοῦ ἀνδρὸς φιλαγαθίας] 107,23; τῷ ἀνδρὶ 36

ἀνθος· ἄνθηα (— υ υ) 287

ἀνθρώπινος· ἀρετὴν καὶ πάθος ἁ-ον 112,76

ἀνθρωπος· ἁ-ων 109,166; ἁ-ων ἀνάμνησιν 109,52; ἥδειον ἂν ἁ-οις ἦν 105,19; ἁ-οις Ἑλλήσιν 19,19; ἡ πρὶν ἐν ἁ-οις ἀσπαστὴ dicht. 376; ταῖς εἰς ἁ-ους χάρισι 113,75

ἀνθύπατος· τοῦ ἁ-ου 117,17; τῷ ἁ-ωι 105,57; τὸν ἁ-ον 111,16. 117. 155; ὁ κράτιστος ἁ. 230; στρατηγὸν ἁ-ον 109,93; ὁ ἁ. τῆς ἐπαρχίας 105,44; τὸ τοῦ ἁ-ου διάταγμα 105,80; τὸ δελτογράφημα τοῦ ἁ. 105,62

ἀνίημι· οἷς ὁ τόπος ἀνέται θεοῖς, τούτων ἀφειδρύματα 112,115

ἀνίκα ἤρεια dicht. dorisch 268b,3

ἀνίκητον θεόν (Domitian) 229

[ἀνώ]ικισαν αὐτοὺς 45,7

ἀνὼρθωσεν 105,7

ἀνταγωνίζεσθαι πρὸς τοὺς βαρβάρους 17,15

ἀντὶ τῆς πρότερον ἐψηφισμένης στήσαι εἰκόνα ἐφ' ἵππου 18,23; ἀντὶ τῷ — 109,89

ἀντιγραφεύς· 109,140. 111,193. [119,13]; ἁ. γινόμενος εἰς τὸν ἐνιαυτὸν 108,212; αὐτὸν χειροτόνησεν ἁ-έα 108,218

ἀντιγραφίαν, τὴν, 108,222

ἀντίγραφα ποιήσαντας [δύο] 37,28

ἀντιγράφοντι, αἷς, rhod. 37,123

ἀντίδικος· ἵνα συλλυθέντες οἱ ἁ-οι τὰ πρὸς αὐτοὺς μεθ' ὁμονοίας πολιτεύωνται 53,10. 43. [54,9. 40]

ἀντίπαλος· ἀπ' ἁ-ων ἄγαθον γέρας dicht. 268b,1

ἀντιταμίαν pro quaestore 244

ἀντιτάσσεσθαι 17,8; ἀντιτασσόμενος (ἀντετάξατο) πρὸς τοὺς βαρβάρους 17,32. 17,16; τοῖς ἀντιτ[αξαμένοις] 11,4

ἀνομένου (μηνός) ὀγδόῃ 362,3 Nachtr.

ἄνωγα· ἤρωα τόνδε σέβειν ἡνωγον πόλεως φύλακα dicht. 196,5

ἄξια· [κα]τ' ἁ-αν 63,22

ἄξιος a) ἀνάστροφον [τοῦ θεοῦ] ἀξίαν 108,285; ἀνὴρ (w. s.); ἀποκρίσεις ἀξίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἑαυτοῦ προσκαρτερίας 109,101; βοὶ ἀξία τῆς θεοῦ 109,216; κρίσιν τιμῆς ἀξίαν 112,11; ἐπετέλεσεν τὴν πομπὴν ἀξίαν τοῦ συστήματος usw. 55,15; προέντευξιν ἐπιστροφῆς ἀξίαν 59,3; ταῖς ἀξίαις τιμαῖς 113,22; vgl. 122,12; ἀξίας τιμὰς καὶ χάριτας 99,10; ταῖς ἀξίαις χάρισιν 109,230; χάριτας

αἰτίας τῶν εὐεργετημάτων 6.26. 18.27. 33.2. 64.8. 78.3?; ἐποίησας τὴν χορηγίαν δαψιλῇ καὶ τῆς ἑαυτοῦ μεγαλοψυχίας ἀξίαν 113.89; || b) δόξης ἀξίωγ καὶ τῶν πεπραγμένων 11.9; τῆς ἰδίας ἀξιον οὐκ ἔσεσθαι κρίσεως 112.58; ἄ. τῆς — [μεγαλοψυχίας] 111.213; ἄ. ἑαυτὸν παρεχόμενος τῶν τιμῶν 107.16; || c) καθήκον ἐστὶν καὶ ἀξιον τῆς φιλαγαθίας 107.23. || d) Subst. neutr.: τῶν καθηκόντων ἀξίων τυχόντα 108.347. 109.265

ἀξιόω a) ἵνα Ὁρασύβουλον τῶν ἐπιφανεστάτων ἀξιῶσιν δικαίως 99.13; ἐπαινεῖσθαι τε καὶ τῆς καθηκούσης ἀξιῶσαι τιμῆς 114.34; b) cum inf: ἀξιόντων ἀναγράφαι 139.3; ἀξισάντων ἡμῶν (ἀξιῶσει, ἀξιῶσαι) ἀποστελεῖται 53.7; vgl. 24.2. 76.2; ἀξιούτω τοὺς Π. ποιήσασθαι 61.27; παρακαλέουσιν καὶ ἀξιῶσουσιν τὸν δῆμον συντηρεῖν τὴν εὐνοίαν 64.5; ἀξιωθέντος (pass.) τοῦ δάμου ὑπὸ Σ. ἀνδρὰς ἀποδείξει rhod. 37.11. || c) ἀξιούσιν (ἀξιῶσουσιν, ἀξιῶν) ἵνα ἀναγγελῶσιν (ἀναγγελλῶσιν, γένηται) 53.58. 54.53. 53.33. 54.30. 19.43; vgl. 63.28; || d) καθάπερ καὶ αὐτοὶ ἡξιώκασιν (αὐτοὶ ἀξιῶσι) 139.9. 49.10; καθότι ἡξίωκεν (ἡξιώσαμεν) 4.21. 61.7; ὥσπερ ἡξίω[σαν] 15.19; || e) ἵνα τὰ ἀξιούμενα ὑπὸ Ἰ. συντελε(σ)σθῇ 53.68. 54.64; s. o. ἀξιωθέντος

ἀξιῶς 66.13; ἄ. τιμῶν (Partic.) φαίνεται 68.9; ἄ. τοῦ ἡμετέρου δῆμου 124.3; ἄ. ἄρξας ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἀποδείξαντων 19.21; ἄ. ἐπαίνου καὶ τιμῶν ποιεῖσθαι τὰς κρίσεις 53.15; πομπεύσας ἄ. τῶν θεῶν, ἄ. δὲ καὶ τῶν πολιτῶν 109.195; π. ἄ. τῆς θεᾶς 111.179 Anm.; vgl. 119.15; ἄ. τῆς ἐνχειρισμένης αὐτῷ (τὰς ἐγχειρισθείσας αὐτῷ) πίστεως (πίστ[ιος]) von der ἐπιδημία 50.9. 60.7; ἄ. τῆς πατρίδος κρινάντων 50.12; ἄ. τῆς τε ἑαυτοῦ πατρίδος καὶ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἐδίκασεν 50.6; ἄ. ἀμφοτέρων τῶν πόλεων 49.1. 53.12. [43]. [54.41]; ἄ. ἄν τῶν πολίων 60.2; ἡ ἀμοιβή γεγενημένη τῶν (πε)πραγμένων ἄ. 119.28; ἄ. τῶν —? 46.22; || τιμᾶν ἄ. τῶν εὐεργεσιῶν 57.19 ἄοκνον τυγχάνειν τὸ σῶμα 112.75 ἄόκνως· προθύμως καὶ ἄ. βοιηθῆσαι 17.15 ἀπαγωγῇ (wohl verderbt) 109.54 ἀπαλλασσόμενοι 16.18; τῶν κινδύνων ἀπηλλάχθαι 11.11 ἀπαντάω· τοῖς ἀπα[ντῶσιν αὐτῷ χαρίζεται] 7.8 ἀπαρχή· θεωροὺς τοὺς τὰς ἁ-ὰς ἀποίσοντας 5.11 ἀπαντες· a) Adj. τοὺς ἀλειψαμένους ἁ-τας 123.6; ἐν ἀρχαῖς ἁ-σας ἐν αἰς γέρονε 117.54; τὰς δίκας — ἁ-σας ἐκριναν 44.18; τοὺς πολίτας ἁ-ντας 14.20. 123.8 (ohne τοὺς): [τῶν] π-τῶν ἁ-ντων

11.8; ἐλέσθαι ἐξ ἁ. τῶν πολιτῶν 8.18; ἐν τοῖς ἄλλοις τοῖς πρᾶσσομένοις ἁ-σιν 4.9; ἁ-σας τὰς πρεσβείας 108.165; εἰς ἁ-ντα τὸν χρόνον 8.14. 12.6. 20.3; Ἀθηναίοις ἁ-σι 5.7; Ῥωμαίοις ἁ-ντας 123.9; || b) Subst. masc. ἁπαντες 6.24; ἁ-σιν 109.99; ἐστάναι τὴν αὐτὴν ἁ-σιν 105.80; || c) Subst. neutr.: ἀτελείαι ἀπ[άντων] 35.5; μεθ' ἁπαντα 114.23 ἀπαράκλητον σχὼν τὴν εὐνοίαν 108.13 ἀπάτην χορηγῆσαι 113.64 ἀπεγδοῦναι στήλην 53.72. 54.67; ἄ. ὅπως κατασκευασθῇ στήλη 18.32 ἄπειμι (absun)· ἀπῆσαν 111.1 (fraglich) ἄπειμι (abeo)· ἔκτι (πέμπτη) ἀπιδόντος 42.1.3 ἀπιροκάλω[ς διώκων] τὴν ἰδίαν [ἀπό-λαυ]σιν 112.13 ἀπείρως τῇ[ν] θυσίαν ποεῖν] μῆθην ἐξέστω· εἰ δὲ τις ἄλλος ἀπ[είρως ποῇ] 195.22.23 ἀπέναντι βουνόν, εἰς (ἐπὶ) τὸν, 37.168. 42; ἐπὶ τὴν ἁ. ὄφρυν 42.59 ἀπέρχομαι· ἀπῆλθεν 117.20 ἀπέχω· γῆς ἁ-ούσης τῶν ὄρων μὴ ἐλάσσονι σταδίων δέκα 3.13 ἀπλότῃτά τε καὶ γενναῖον ἐζηλωκῶς ἦθος 112.11 ἀπό a) rein örtlich: in Grenzbestimmungen: 37.163 ff. 42. 361. 363; ἀρχόμενοι ἁ. τῶν τόπων, ἁ. Θ. πάγου 37.158. 159; θεωροὺς τοὺς ἁ. τῶν πόλεων 111.149; ἀπ' ἀντιπάλων ἄγαγον γέρας dicht. 268b; Ἡρακλεῶται ἁ. Λάτμου 51.5; Ἀμυζονέων τῶν ἁ. Πέτρας 51.1; Ἀλεξανδρέων τῶν ἁ. τῆς Τρώας 44.1; τῶν ἁ. τῆς χώρας 17.20; [αὐλητῆν?] ἁ. τῆς[κηνῆς] 113.65; ἀπεσταλμένος ἁ. τῆς ἐκείνου δεξιᾶς καὶ γνώμης 105.45; φέρειν ἀπ' ἐκάστου αἰπολίου 362.14; || b) abstrakte Bezeichnung der Herkunft: ἁ. τῆς ἔξουσίας 111.5; τοῖς ἁ. τῆς θυσίας 113.61; τὰ ἁ. τῶν θυσίων 108.261; τὰ δ' ἀπ' αὐτῆς (= θυσίας) κρέα 123.10; τὰ (τοῖς) ἁ. τῆς ἱεουργίας 112.110. 113.86; θῆσει ἁ. τοῦ ἐξαιρουμένου μέρους 195.18; ἁ. τῆς τῶν φόρων δεκάτης 230; δότω τὰς δόσεις ἁ. τῶν εἰς τὴν διοίκησιν 57.9; μένειν ἁ. τῶν δηλουμένων [συναλλαγμάτων] 111.204; ἁ. [τοῦτων] π[ειροῦ]μενοι] δεικνύειν 37.102; || c) Stoff: στεφάνῳ χρυσέῳ ἁ. χρυσοῦ 117.72; χρυσῷ στ. ἁ. πλήθους τοῦ ἐκ τοῦ νόμου 53.18 ff. 54.17. 43; χρ. στ. ἁ. χρυσῶν δέκα (ἁ. χρ. χιλίων, ἁ. χρυ—) 19.38. 14.11. 109.267; ἔξινον ἔως ἁ. σηστερτίων νόμων (Zahl) 41.13. || d) Zeit: ἁ. ἀνατολῆς (μέχρι δύσεως) ἡλίου 112.60. 114.11; τῇ ἁ. τῆς ἀρχῆς ὑπαρχούσῃ 46.18; ἁ. τῆς γενέσεως ἀρχεῖν 105.48; ἁ. τῆς πρώτης ἡλικίας 108.11. 110.11; οὐδεμιᾶς ἂν ἁ. ἡμέρας [λάβῃ] ἀφορμὰς

105.11; ἁ. πρὸ ἐννέα μὲν καλανδῶν Ὀκτ., γενεθλίου δὲ ἡμέρας Καίσαρος 105.55; ἁ. τῆς ἐκκαίδεκάτης 28.20; τὰς ἡμέρας ἐκάστου μηνὸς ἁ. τῆς νομηνίας 28.16; ἁ. τοῦ νῦν 105.72; ἀφ' οὗ τὰμ πόλιν οἰκοῦντι 37.155; ἁ. κήνου τοῦ χρόνου 37.126; ἀφ' οὗ χρό[νου] 28.8; ἐστὶ ἀπὸ τοῦ δεινὸς τέταρτος (πέμπτος, πεντεκαδέκατος) 37.89. 125. 126. c) adverbial: ἁ. παντὸς τοῦ βελτίστου (von der ἐνδημία u. a.) 53.12. [4]. 54.11. 61.9. 73.11. [74.10]; ἐπειδὰν [αἱ κλήσεις ἐξήκωσιν ἁ. δημοσίας 12.5; ποιησάμενος τὴν κρίσιν ἁ. τοῦ δικαίου 50.8; — ἁ. δικαίων — 122.8 [ἀπ]ογόνους, [τοῖς ἐκείνων], 104.5 ἀπογραφά (rhod.)· τὰν ἁ-άν ποιείσθαι 37.116; δοκιμασίαν πεποιῆσθαι καὶ ἁ-άν τὰς γὰς 37.115 ἀπογράφει[σθαι] 85; τὰ κρέα διανείμας τοῖς ἀπογραφεμένοις 123.11 ἀπόδειγμα· τῆς καλοκαγαθίας ἁ. τὸ κάλλιστον διδοὺς εὐσεβείας 109.34; ὑποστήσεσθαι καλὸν ἁ. τῆς ὁσιότητος καὶ τῆς ἀρέσεως 108.29 ἀποδείκνυμι· a) τόπον ἀποδείξει ἐν ᾧ ἀνατεθήσεται 47.28; χώρον ἀπέδειξαν 196.5; ὄρους ἀπεδείξαμεν 37.158; τοῦ λόφου τοῦ πράτου ἀποδειχθέντος 37.164; || b) πίστεως καὶ εὐνοίας ἀποδείξει ἀποδείξαντας 25.9; || c—e) 'wählen, ernennen': c) Act.: ἀποδείξει πρεσβευτὴν δοτὶς παρακαλέσει 50.32, cf. 60.18; ἁ. ἄνδρας οἵτινες κρινοῦντι 37.12; ἀξίως τῶν ἀποδείξαντων 19.22; || d) Pass.: ἀποδειχθεὶς γραμματεὺς, γυμνασίαρχος, ἔγδικος, θεωρός, φρούραρχος (ὑπὸ τοῦ δήμου) 19.5. 20. 21.11. 22.4. 8. 108.153. 111.26. 114.12. 28 (ἀποδιχθεὶς). 119.5; τοὺς ἀποδειχθέντας (πρέσβεις) 57.13; τὸν ἀποδειχθόσονον ἀγωνοθέτην 83.8. 108.329 (εἰς τὸν ἐνιαυτόν). 109.255; οἱ ἁ-οι ἁ-αι 113.104; ἀποδεδειγμένος ἔκδικος 111.124; οἱ ἀποδεικνύμενοι ἐπὶ τὰ κοινὰ τῆς πόλεως 4.41; || e) Med.: ἀποδειξάμενος ἄνδρας καλοῖς καὶ ἀγαθοῖς 60.4 ἀπόδειξιν 25.8 s. ἀποδεικνυμι b; λαβὼν παρὰ τῶν παιδευτῶν τὰς ἐννόμους τούτων ἁ-εις 113.30; ἔλαβεν τὰς τῶν μαθημάτων ἀποδείξεις ἐκ πλήρους 114.21 ἀποδέχομαι· φιλανθρώπως ἀποδεχόμενος τὸν τε στέφανον καὶ τὸν ἐπαινον 44.9 ἀποδημέω· καὶ (auch) ἁ-ών 109.175; ἁ-ήσας (εἰς Ἑφεσον, εἰς τὴν μητρόπολιν usw.) 109.49. 106. 111.139. 120.16. 124.6. 136.9; ἁ. πρὸς τὸν — 109.92 ἀποδημίαν 109.63; ἐπιφανῇ τὴν ἁ. [ἐποίησατο] 108.231; εἰς ταύτας τὰς ἁ-ας 108.161; τὰς ἁ. ἐπετέλεσεν 108.163

ἀποδίδωμι· μόνη μερίστους ἀποδίδωσιν ἢ ἀρετὴ καρπούς καὶ χάριτας 112,11; ἀποδοθήμειν τὸν κλῆρον rhod. 37,117, vgl. 38,2; ἐν τῷ λόγῳ ὃν ἀποδίδωσι ὁ ἐπὶ τῆς διοικήσεως 4,47; τοὺς λόγους ἀπέδωκεν ὀρθοὺς καὶ δικαίους 81,8; περὶ οἰκέτου οὗ ἔφασαν ἀποδώσειν 117,46; διεφύλαξε τὸν πύργον καὶ ἀπέδωκε τῷ δήμῳ 4,52; ἀποδιδόμενας τὰς καθηκούσας τιμὰς τοῖς ἀνδράσιν 50,14; ἄξιας τιμὰς καὶ χάριτας ἀποδίδους 99,10; τῶν τόκων ὧν τὰ ψηφίσματα περιέχει ἀποδοῦναι 111,205; χάριτας ἀποδίδους (ἀποδιδόναι) (τοῖς εὖ ποιούσι, εὐεργετοῦσι, τῷ δέινῳ) (καταξίας, ἄξιας τῶν εὐεργετημάτων) 3,27. 6,28. 8,15. 18,16. 26. 33,2. 53,13 (χάριν ἄ.). 61,14. 64,8. 71,8. 73,12; ἀποδιδόντες χαριστήρια 108,227; ἀποδοῖεν τὰν χώραν 37,138; τὸ ψηφίσμα ἀποδώσει 8,50 (καὶ τὸν στέφανον). 59,28. [60,19]. 61,25; τ. ψ. ἀποδώσουσι(ν) 14,9. 53,31. 54,28; τ. ψ. ἀποδοῦναι 57,14; τ. ψ. φέρειν καὶ ἄ. 5,14; τ. ψ. ἀποδότησαν 71,31; ἀποδόντες τότε τ. ψ. 47,23; τὰς εἰθισμένας ἀποδίδοσθαι [ἐπιδόσεις?] 109,163. || ἀποδότην δέκα μνᾶς 84,5; ἔλασσον ἀποδώσει 202,49

ἀποδικάζει· [καταδικάζει ἢ ἄ. 28,29
ἀποδοκιμάζω· τοῦτο ἀπεδοκίμασε 112,60
ἀπόδοσις· ἐπείγουσας τόκων ἄ-εως τοῖς Ἰωσι 108,104; εἰς ἄ-ιν τιμῆς σίτου 108,109; πρὸς τὴν ἄ-ιν τῶν χρημάτων 111,207
ἀποδοχή· 111,2; ἐν ἄ-ῃ τῇ μερίστῃ γινομένους 108,312. 109,231; τὴν παρὰ τῶν πολιτῶν [εκτενῇ] ἀποδοχὴν 109,170
ἀποκοῦντι· [καὶ οἰκοῦντι ἐμ] Π. καὶ ἄ. 12,13

ἀποκαθίστημι· ἀποκατέστησε 136,22; ἄ. τοὺς ὄρους 361; ἀποκατεστή[σαμεν τοὺς ὄρους] 42,11; τὸ τῶν νέων σύστημα ἄ-εν εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν 114,17; τοὺς δ[ιαφερομένους ἀπ]οκαταστήσαι εἰς ὁμόνοιαν 61,10; τῆς στή[λης τῆς νῦν ἀ]πο[κα]θισταμένης 12,8

ἀποκαταστάσεις· τῆς τῶν διαφορῶν ἄ. τῇ θεᾷ προενόησεν 111,206

ἀπόκριμα τῆς συγκλήτου] 111,119

ἀποκρίνασθαι αὐτοῖς, διότι 53,67. 54,62; ἀποκρίνασθαι? 39 α.8; ὅπως φιλανθρώπως αὐτοῖς ἀποκριθῇ] 40,6; [ἀποκριθῇ-ναι 41,10

ἀποκρί[σεως] 109,66; καθότι περιέχουσιν [αἱ παρὰ τῶν πόλεων] ἄ-σεις 109,47; ἄ.[ἀπεκόμ]ισεν παρὰ τούτων ἄξιας 109,101
ἀποκτείνῃ· ὃς ἂν τὸν ἐλεύθερον ἐκὼν ἄ. 84,3 vgl. 84,7

[ἀπόλαυ]σιν, τὴν ἰδίαν, 112,13

ἀπολείποντες τὴν ἔπαυλιν — [ἐν τῇ Πριηνίδι] 42,56; τὰς ἀπολειπομένας ἐν τῷ τόπῳ χώρας rhod. 37,84

ἀπολήγω· παραφέρει παρὰ τὸν βουνὸν εἰς τὸ ἀπολήγον αὐτοῦ 37,168

Inscriften von Priene.

ἀπονέμουσιν τὰς προσηκούσας τιμὰς 19,26

[ἀπορρ]άνθρωι 158

ἀποστέλλω passim. ἀπέστειλεν ἄνδρα (ἄνδρας) 53,19. 8,4. 44,20. 73,6; (s. ἄνῃρ); || ἀπέστειλεν (ἀπέστειλαν, ἀποστείλαι, ἀποστείλαντι) δικαστὴν (δικαστὰς) (öfter πρὸς ἡμᾶς, πρὸς αὐτούς) 8,55. 44,26. 47,6. 7. 53,7. [54,6. 7]. 61,6. 15. 34. 63,18; ὁ ἀποσταλεὶς δικαστὴς ὑπὸ τοῦ δήμου ἐπὶ τὴν δίκην 50,4; τὸν ἀποσταλέντα δ-ῆν 53,20. 48; [54,45]; τοὺς ἀποσταλέντας εἰς Ἀ. δ-ὰς 44,20; ἀποσταλέντων πρὸς αὐτὸν παρ' ἡμῶν δ-ὺν 44,15; τοὺς παρὰ Πριηνέων ἀποσταλσομένους δ-ὰς 59,6. || ἀποστείλας. δύναμιν 14,5; οἱ ἀποσταλέντες ὑπὸ τοῦ δήμου μετάπεμποι 52,4; ἀποστεῖλαι ξένιον (τῷ πρεσβευτῇ) 41,13. 44,32; πομπὴν καὶ πανοπλίαν ἀποστέλλειν 5,4. || ἀποστεῖλαι (ἀποστείλαντος, ἀπεσταλκότος) πρεσβείαν πρὸς (ποτὶ) αὐτούς (τὴν σύγκλητον u. α.) 37,128. 143. 59,8. 111,140 (περὶ τῶν ἀλεῶν); ἀποστείλαντες πρεσβυτάς 54,36. vgl. 53,39; τῆς ἀποστείλασης πατρίδος 65,18; τῶν ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν 41,1. || ψηφίσμα (καὶ πρεσβευτῇ) ἀποστείλαντες 61,33. 69,2; ψ. καὶ ἐπιστολὴν ἀποστείλαντος πρὸς τὸν δῆμον ὑπὲρ αἰτήσεως δικαστηρίου 61,3; ψάφισμα τὸ ἀποσταλὲν ποτὶ αὐτούς 37,69; ἐν τῷ ποτὶ Ἀ. ἀποσταλέντι ψαφίσματι 37,130; τὰ ψαφίσματα τὰ ἀποσταλέντα ποτὶ αὐτούς, ἃ ἦν ἀπεσταλμένα — 37,70. 73 (rhodisch). || Präpositionen s. oben, dazu: ἀποσταλεῖς ὑπὸ τῆς πατρίδος κατὰ τὴν χρείαν 108,169; περὶ ὧν ἀπεστάλησαν 57,15; ὑπὲρ ὧν ἦν ἀπεσταλμένος 109,126; ἀποστεῖλαι ποτὶ — ὑπὲρ τοῦ Β. 37,125; ἀπὸ τῆς ἐκείνου δεξιᾶς καὶ γνώμης ἀπεσταλμένος 105,45

ἀποστολὴν 63,33

ἀποταγεῖς ἐπιστάτης ἐπὶ πολλὰ — 119,11

[ἀποτ]είσειν πρὸς το — 27,1

ἀποτίθημι· εἰς τὰ δημόσια ἀποθῶνται νομοφυλάκια usw. 106,4

ἀποτριψαμένων 27,17

ἀποφαίνω· ἄνδρας ἀποδείξει, οἵτινες — ἀποφάνονται rhod. 37,13; ἀποφῆνασθαι ὅτι οἶεταί 111,117

ἀπόφασιν 38,54. 42,81; τὴν ἄ. δόντες ὑπὲρ τούτων 37,27

ἀποφέρω· θεωροῦς τοὺς τὰς ἀπαρχὰς ἀποϊόντας 5,11; δίκην κενὴν θελόντων ἀποφέρεισθαι 111,150; ἀπεννηγεμένα (ψηφοί?) 28,19

ἀπρακτός· ἀεὶ ἄ-ων ὄντων 99,4 Nachtr.

[ἀπροφ]ασισμένως 112,35

ἀπτῶς εἰς κόνιν ἤρεια dicit. 268 b,3

ἀ[ρ]γιλώδης· ὀλίσημα τὸ ἄ-ες 42,42

ἀργυρίου μνᾶς 84,4

ἀργυρώματα δραχμῶν 108,96

ἄρεσις· ἀπόδειγμα τῆς πρὸς τὴν πόλιν ἄ-σεως 108,30

ἀρέσκειαν, πρὸς τὴν εἰς τὸ πλήθος, 113,73
ἀρετὴ· μόνη ἢ ἄ-ῃ μερίστους ἀποδίδωσιν καρπούς 112,14; ἄξιος (ἄξιως) τῆς τῶν προγόνων ἄ-ῆς (τε καὶ δόξης) 107,10. 108,20 vgl. 110,13; ὃν (ἢ πρόνοια) ἐπλήρωσεν ἄ-ῆς 105,35; τὴν πρὸς ἡμᾶς ἄ-ῃν διαφυλάσσοντες 25,11. Die Verblindungen: ἄ-ῆς ἔνεκα (ἔνεκεν) καὶ ἀνδραγαθίας (δικαιοσύνης, εὐνοίας, καλοκαταθίας, φιλοτιμίας) s. u. ἔνεκα, ἔνεκεν

ἀριστεῖος s. στέφανος

ἄριστος· συμβουλευὼν τὰ ἄ. 135,4; λέγων καὶ πράσων τὰ ἄ. 107,15. 117,59

ἄρνα φέρειν ἀπὸ τῆς ποιμένης 362,19

ἀρχαῖος· εἰς τὴν ἄ-αν τάξιν 114,17

ἀρχαιρεσίαι· ἐν ἄ-αις 4,3. 7,2. 17. 112,21. 113,104 (ἀρχερεσίαις); ἐν ταῖς ἄ. 109,188. 113,37. 117,67

ἀρχαιρέσια· τὰς ἐν τοῖς ἄ-οις ἐπικλήσεις 105,82; γείνεσθαι τὰ κατὰ τὰ ἄ-α μηνί — 105,83

ἀρχεῖα· α) ἱερῶν καὶ ἄ-ων μετουσίαν (μετεῖναι, [μεταδοῦναι]) 6,14. 7,16. 8,41. 10,13. 12,22. || β) ἦν μὴ τῶν ἄ-ων τι κωλύσει γίνεσθαι 10,30

ἀρχή α) ‚Anfang‘ ἀρχῇ ἔσται τῆς νομηνίας 105,75; τὴν ἄ-ῃν τοῦ ἐνιαυτοῦ 113,71; ἄ-ῃν τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς γερονέναι 105,10; ἡμέραν ἴσην τῇ τῶν πάντων ἄ-ῃ 105,5; ἰδία τις διὰ τὴν ἄ-ῃν ἡδονή 105,20; [ἀπ'] ἄ-ῆς 108,47; [ἀπ'] ausge-lassen] ἄ. 108,29; τῇ ἀπὸ τῆς ἄ. ὑπαρχούσῃ 46,18; ἔξ ἄ. ὑπαρχούσης 5,5; τῶν ἔξ ἄ. — γεγενημένων 5,20; ἔξ ἀρχᾶς μὲν — ὕστερον δὲ 37,117. || β) ‚Amtsführung‘: τὴν ἄ-ῃν 112,43; πάντας εἰς τὴν ἄ. ἐνβαίνειν ‚magistratum ingredi‘ 105,23; τῆς εἰς τὴν ἄ. (τὰς ἄ-ας) εισόδου 105,14.80; τὴν ἄ. ἀνέλαβεν 123,5; ἐν τῷ τῆς ἄ-ῆς αὐτοῦ χρόνῳ 111,30; μετὰ ταύτην ἄ-ῃν 114,11; μετὰ τὴν ἄ. ταύτην 113,19; ἤρξαν τὴν ἄ. 81,11; οἱ σιτοφύλακες κοινὴν ἐποίησαντο τὴν ἄ. 81,5; τὴν ἄ. αὐ[τῶν] — 23,4; ταῖς ἄ-αῖς 132,1; ἐν ταῖς ἄ. πάσαις 99,5; ἐν ἄ. ἀπάσαις ἐν αἷς γέγονε 117,54; ἐν λειτουργίαις καὶ ταῖς λοιπαῖς ἄ. 102,7; ὑπὲρ ὧν ἐποίησαντο διὰ τῶν ἄ-ων ἀναλωμάτων 246,12. || γ) ‚Behörden‘ ἔφοδον ἐπὶ τὰς ἄ-ας καὶ τὸν δῆμον 2,13. 12,29

ἀρχιερέυς· γνώμη τοῦ ἄ-έως 105,31. 78; ἐπὶ ἄ. 222; † ἄ-έως 219

ἀρχιθεωρίας (Gen. sing.) 174,27

ἀρχιπρύτανιν 246,20

ἀρχιτέκτων, ὁ, 57,10. 107,46. 108,379. 119,25; ἐπιμεληθέντος τοῦ ἀρχι[τέκτο-νος?] 95,6 (sehr unwahrscheinlich); τοῖς τεichoποιοῖς καὶ τῷ ἄ-ονι 70,22

ἀρχων· ἢ ἄ. [ἢ ἰδιώτης] 12,8: ἀρχόντων κυλυσάντων 117,15: ὑπὸ τῶν ἄ. 125,2. 134,7: ἀρχουσιν 75,3: [τοὺς ἐνεστώτας ἀρ]χοντας αἰεὶ κατ' ἐναυτὸν προνοεῖν 28,5: τοῖς διετησίους ἄ. 111,191: ἔστω φάσις αὐ[τοῦ] πρὸς τοὺς ἀρ]χοντας 195,24: ἐπελθὼν ἐπὶ τοῖς ἄ. καὶ τὸν δάμον 60,20
 ἀρχω· α) ,anfängen· ἀρχεῖν τὴν νέαν νομηνίαν πάσαις ταῖς πόλεσιν τῇ (Tag) 105,50: ἄ. ἀπὸ τῆς ἐκείνου γενέσεως τῷ βίῳ τὸν χρόνον 105,49: ἤρξεν τῷ κόσμῳ τῶν δι' αὐτὸν εὐανγελίων ἢ γενέθλιος τοῦ θεοῦ 105,40: || μῆνα ἀρχόμενον ἀπὸ (Tag) 105,54: ἀρχόμενοι ἀπὸ τῶν τόπων 37,158: ἀρξασθαι πρῶτος τῆς εἰς τὴν πόλιν χάριτος 113,14. ||
 b) ,Archon sein; herrschen· ἀρξας ἀξίως ἑαυτοῦ 19,21: ἤρξεν ἐπικικῶς 119,13: ἀρξαντος τὸ δεύτερον 229: ἤρξαν τὴν ἀρχὴν δικαίως καὶ κατὰ τοὺς νόμους 81,11: τὸ ἀρξασθαι τὰς χώρας 37,114
 ἀρωματίζω· ἡρωματισμένον ἔλαον 112,62
 ἀσεβέω· τὸ θεῖον ἡσεβουγ 17,10: τοὺς καὶ εἰς τὸ θεῖον ἀσεβοῦντας καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνας παρανομούντας 17,17
 ἀσε —· ἐν ἀσε — ὑφισταμένος 108,17
 ἀσπαστή· ἢ πρὶν ἐν ἀνθρώποις ἄ. πᾶσιν dicht. 376,1
 ἀσπονδεῖ s. ἀσυλεῖ
 ἀστῶι, τῶι, 171,8: π[α]ρὰ ξένοις κ[α]ὶ ἄ-οῖς 112,14
 ἀσυλεῖ καὶ ἀσπονδεῖ 2,12. 6,18. 7,15. 8,37. 12,27 (umgekehrt). 60,11. 63,25
 ἀσφάλεια· ἐνεκεν τῆς ἀ-ας τοῦ φρουρίου 19,11
 ἀσφαλή τὴν πίστιν καὶ φυλακὴν τῶν γραμμάτων ἐποιήσατο 114,10: ἀσφαλέστατα γεννηθῆναι τὰ βραβεῖα 118,8
 ἀσφαλιζω· ἡσφαλίσατο τὸν τε ἴδιον ἐκαστοῦ καὶ τὸν τῆς πόλεως βίον 112,23: ἄληθινα ἀσφαλισάμενος (διὰ τῆς ἀναγραφῆς) 113,17. 114,32
 ἀσφαλῶς παραπεμφθῆ 44,34: πρὸς τὰς χρεῖας ἄ. γεγονότα 118,10
 ἀτα[ράκτου] δόξης 119,9
 ἀτέλειαν δεδόσθαι 3,10: εἶναι αὐτῶι ἀτέλειαν ἐν τῷ δήμῳ 364,7: ἄ. πάντων 2,9: ἄ. π. πλήγῃ γῆς μερίδος 12,24: ἄ. τοῦ σώματος 13. 26,11. [82,23]. 83,6. 109,250. 108,324 (ἀτέλειαν): ἄ. τοῦ σ. καὶ usw. 4,36: ἄ. ὧν ἂν εἰσάγῃται καὶ ἐξάγῃται usw. 6,15 vgl. 7,12. 8,35. ἄ. τοῦ σώματος καὶ ὧν ἂν εἰσάγῃται usw. 18,5: ἄ. καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σωματικῶν usw. 18,24: ἀτελεία τοῦ σώματος 108,8. 109,10 vgl. 133,8: ἀτελεία ἀπ[άντων] 35,5
 ἀτελής· α) οὐκ ἄ. μου ὁ μόχθος ἀείδεται dicht. 268,1: b) ἄ. ἔσται λαμπραρχίας usw. (καὶ τοῦ σώματος, πάντων) 174,25. 174,6. 201,8. 202,8: ἄ. ἔστω καὶ τοῦ ἑξαγῶγίου καὶ ἔμφ — 3,28: ἄ-ἢ ἔστω καὶ τὰ τοῦ πατρὸς 201,20. 202,20

ἄτερ ὀφωνίου 109,106
 ἄτοκα 36
 αὐθαίρετως προελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν 108,44
 αὐθημερὲ ἐκτιθέτωσαν 28,17
 αὐλητῶν τῶι (πρώτῳ) ἀγῶνι τῶι παιδικῷ s. ἀγῶν
 αὐξοντος 132,3
 αὐτονομία· τὴν αὐ. [καὶ τὴν πατριον πολιτείαν] π[α]σαν ἀνεκτῆσθαι 11,14: γενέσθαι τὸν ἀγῶνα ὑπὲρ τῆς αὐ. 11,25
 αὐτονόμων (ἐόντων) Πριηνέων 2,3. 3,4. 4,1. 6,4. 7,1: αὐ-ους εἶναι καὶ ἐλευθέρους 1,3
 αὐτός α) unbetont 3,9 und oft. || b) αὐτός ,er selbst· u. Plural bei Verben: ἡς α. ἡβούλετο τιμῆς 108,85: οὐχ εὐρομεν, αὐτοὶ δ' ἐθήκαμεν (ἐπεκολάσαμεν) 42,40 ff.: anders 108,86. 113,33. 362,25. || παρ' αὐτὴν τὴν παραστάδα 49,7: ἐχρησάμεθα ὅρῳ αὐτῶι τῶι βουνῶι (ποταμῶι) 42,51. 63: κατ' αὐτὸ τοῦτο καθ' ὃ 61,31. || c) αὐ. καὶ —· εἰς αὐτοὺς τε καὶ τοὺς ἄλλους πολίτας 19,35: αὐτός τε καὶ ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ 50,8: αὐ. τε ἔρρωται καὶ ἡ δύναμις 14,10: καὶ αὐτῶι (-οῖς) καὶ ἐκγόνοις s. ἐκγονοί: τοὺς πολίτας αὐτοὺς καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας 17,22 vgl. 17,36: ἐφοδεύων αὐτὸς καὶ πάλιν τοῦ υἱοῦ διαλαβόντος 19,10: αὐτῶι καὶ χρήμασιν 12,26. || d) καὶ αὐτὸς 111,26. 125: ἔπεισεν τὸν ἀνθύπατον κ. α. ἀποφῆνασθαι 111,117: χειροτονηθεὶς κ. α. 117,47. 124,5: καὶ αὐτοῖ 50,15: κατὰπερ (καθάπερ) καὶ αὐτοῖ (αὐτοῖ) ἀξιούσι (ἡξιώκασιν) 139,9. 49,9
 ὁ αὐτός· ἔτους τοῦ α. 174,33: ἐπὶ τῆς α. προθέσεως 107,14: ἐν τῶι α. ἀγῶνι 96,16: τὴν α. ἔχων πρόθεσιν τοῖς προὔπηγμένοις 108,157: τὴν α. αἶρεσιν ἔχειν 53,32. 54,29: τὸν α. ταῖς πόλεσιν καιρὸν εἶναι 105,11: μίαν καὶ τὴν α. νέαν νομηνίαν 105,21: [τοῖς] α. 37,58: τῶν ἄ. 89,7: τὰ α. ὑπάρχειν καὶ τοῖς — 47,19: κατὰ τὸ α. 107,38: κατὰ ταυ[τά] 16,20
 αὐτοῦ· τὰν αὐτῶν χώραν 37,131: μεθ' αὐτοῦ 17,33: παρ' αὐτοῖς 8,53: καὶ παρ' αὐτοῖς 60,22. 61,28: τὰ πρὸς αὐτοὺς 53,11. 43. 54,40: ἐν τοῖς ὑφ' αὐτοῦ γεινομένοις 112,19
 ἀφαιρεῖσθαι· μήτε τὰ διδόμενα γέρα ἄ. 201,18. 202,18. 203,12: μήτε ἀφελέσθαι μήτε ἐνεχυράσαι τὴν ἱερωσύνην 201,17. 202,17. [203,11]
 ἀφηγουμέναις· ἐν ταῖς ἄ. τῶν διοικήσεων πόλεσιν 105,65
 ἀφειδρύματα· οἷς ὁ τόπος ἀνείται θεοῖς, τούτων ἄ. 112,115
 [ἀ]φθάρτοις σημείοις 42,12
 ἀφίημι τῆς συντάξεως τὴν πόλιν 1,14: ἀφείς 39 b,3

ἀφικνέομαι· ἂν τις ἀφικνῆται 10,36: ἀφικνουμένοις εἰς 90: ἀφικόμενος (-οι, -ους) εἰς (Stadt) 47,22. 57,13. 59,27. 60,19. 61,24. 63,13. 75,2: ἄ-οι πρὸς αὐτόν (ἑμέ) 14,8. 15,4
 ἀφιλάργυρος 137,5
 ἀφιλότημος· βίον οὐκ ἄ-ον εἰς δόξαν 112,11
 ἄφιξιν [εἰς τὴν πόλιν] [καὶ] τῇ χώρῳ καὶ κατὰ γῆγ καὶ κατὰ θάλασσαν αὐτῶι καὶ χρήμασιν 12,24
 ἀφίστημι· οὐκ ἀπέστη τοῦ — 109,64: οὐδενὸς ἀφίσταται τῶν τῶι δήμῳ συμφερόντων (τῶν ἡμῖν χρησίμων) 107,14. 15,13
 ἀφορμὴ γένοιτο τῆς τιμῆς, ἴνα, 105,16: οὐδεμῶς ἂν ἀπὸ ἡμέρας εὐτυχεστέρως λάβοι ἄ-ας 105,13
 ἀφροντιστέω· οὐτε τῆς εἰς τοὺς παῖδας (φιλοδοξίας) ἡφροντίστησεν 114,17: οὐδὲ ὑπὲρ τοῦ τῆς πόλεως ἢ ἐνδόξου 108,105
 ἀφρόντιστον τοῦ λυσιτελοῦς ἑαυτὸν παρασκευάζων 108,87: οὐδὲ τὸν ὑστεροῦντα καιρὸν ἄ. ἤασε 113,35
 ἀχορηγήτους· οὐδὲ τοὺς μετὰ ταῦτα καιροὺς ἄ. ἔασεν γενέσθαι 113,73
 ἄχρι ταλάντων πέντε, γῆς ἔγκτησιν, 3,12
 βαιοχρό[νου] βίου] dicht. 287
 βαλανεῖον· ἐπὶ τοῦ β-είου 113,78: τὴν ἐπὶ τοῦ β-είου θέσιν τοῦ ἐλαίου 112,89: ἐν τῷ β-ῇ 112,87: ἐν τε τῷ γυμνασίῳ καὶ β-ῇ 112,63
 βάρβαροι· πρὸς τοὺς β. ἀνταγωνίζεσθαι (ἀντιτασσόμενος, ἀντετάξατο, συγκινδυνεύειν) 17,15. 16. 21. 32. 34
 βάρος· διὰ τὸ τῆς λειτουργίας β. 112,22
 βαρύς· τῇ τῆς πόλεως χρεῖα οὐση βαρεῖα 112,29
 βασιλεία· ἐπὶ τὰς Ἀντιγόνου β. 37,111: διάδοχον τὰς β. 37,137
 βασιλεύοντος 37,132
 βασιλεύς· α) ohne Artikel: β. Ἀ. 111,112. 156: β. Ἀ. [14,2]: βασιλέως Ἀ. 1,1. 109,103: ἱερεὺς β-έως Ν. Ἐ. βασιλέως Π. 55,11. 12: Σ. τὸν β-έως Ἀ. τοῦ ἐγ β-έως Δ. 121,32: β-εῖ 14,1: β-έα 14,35. 39 b,8: τὸν ὑπὸ β-έως Π. τεταγμένον 37,153: θεωρὸς πρὸς β-έα Δ. 108,153: πρεσβευτὴς πρὸς β. Δ. τὸν ἐκ β-έως Δ. 108,155: [πρὸς] τε β-εῖς καὶ πόλεις 108,165: || b) mit Artikel: τοῦ β-έως 24,17: τῶν τοῦ β. δωρεῶν 82,17: τοῦ τε συστήματος καὶ τοῦ β. 55,16: ἐπ' Ἀ-ου τοῦ β-έως 37,151: τῶι β-εῖ 14,10: τὸν βα[σιλέα] 24,1: τὸν βασιλῆ rhod. 37,150: Ἀ-ον τὸν β-έα 24,21: πρὸς τὸν β-έα Ἀ. 14,32: π[α]ρὰ τὸν β. Ἀ. 109,173: τῶν ποιησαμένων β-έων 108,115: παρὰ τοὺς β-εῖς Σ. καὶ Ἀ. 18,2: ποτὶ τοὺς βασιλ[έας] 37,76
 βασιλικῶν? φιλανθρ[ώπων]? 15,31: ταῖς β-αῖς [ἐπιστολαῖς]? 37,149

βεβαιότερα καθίστατο ἡ εὐνοία 109,102
βεβαίω' τὰ προεπηγγελμένα τέλος ἔσχεν
αὐτῇ βεβαιούντα τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ 113,71; ἐβεβαίωσεν τὴν ἐπαγγελίαν
123,9

βέλτιον' τῆς ἐπὶ τὸ β. καταστάσεως
113,86

βέλτιστα, τὰ 82,12; ἀπὸ παντὸς τοῦ
β-ου s. ἀπὸ

βῆμα' ἐπὶ τοῦ β-τος τῆς ἀνατεθρομένης
εἰκόνας 104,15; ἐπιγράφει ἐπὶ τῶν β-των
τῶν εἰκόνων ἐφ' ἑκατέρου τὴν ἐπι-
γραφὴν 108,325

βῆσσα s. Ind. III

[β]ίαν καὶ τραύματα καὶ φόνους 117,16

βία' τὰς δίκας τὰς τε τῶν παρανόμων
καὶ τὰς τῶν βιαιῶν 44,18

βιασαμένων τῶν δημοσίων καὶ προ-
αγαγόντων 111,118

βινο[υ]μένη[ν] καλῶς γυνεκα 317

βίος' ἄρχειν τῷ β. τὸν χρόνον 105,49;
ἀρχὴν τοῦ β. καὶ τῆς ζωῆς γεγονέναι
105,10; ἀσφαλίσασθαι τὸν κοινόν καὶ
τὸν ἴδιον ἐκάστου (τόν τε κατ' ἰδίαν
ἐκάστου καὶ τὸν τῆς πόλεως) βίον 113,17.
114,32 vgl. 112,23; βίον ἰδιώτου καὶ
πόλεως διατηρουμένην ὁμόνοιαν 113,68;
ἐζηλωκὺς βίον οὐκ ἀφιλότιμον εἰς δόξαν
112,11; ἐιρήσεται τὸν β. τὸν αὐτοῦ
201,6. 202,6. 203,5 (ἐαυτοῦ); μετῆλλακ-
χέναι (μεταλλάξῃ) τὸν (τὸν) β. 102,4.
111,307; τὸν β. τετήρηκεν 117,56; τὸν
ἴδιον β. ὑπόδειγμα [παραστήσας?] 117,58;
διὰ βίου 59,19. 364,3; διὰ παντὸς τοῦ
β. 66,14. 108,21; κατὰ [γ]ε βίον 109,161;
Anderes 112,67. 122,8 || τοῖς ἰδίους β.
καὶ τοῖς — δῆμοις ἀκόλουθον 42,13

βίω' χρόνον ὅσον ἂν βιοῖ 174,4; βιώ-
σασαι (nom. sing.) καλῶς 311; βεβιωκὺς
εὐσεβῶς — ὁσίως 108,15

βλάξ 313,117

βλάπτω' δικάσασθαι τοῖς αἰτίοις ὡς
βλάπτουσι τῇ πόλιν 10,34

βοείου κρέως μῆν 123,7

[βο]ηγῶν, ἐπόμευσεν μετὰ τῶν, 112,108
βοιηθῶν τῇ χώρῃ 17,34; βοιηθεῖν ἀλλή-
λοις 28,6; †βοῆθαι 217; βοιηθῆσαι προ-
θύμως καὶ ἀόκνως 17,45

βοϊκὴν θυσίαν 112,109. 113,85

βόρεος' τῆς στοᾶς τῆς β-έου 99,19

βόσκοντες' οἱ τὰς αἴγας β. 362,20; τοὺς
τὰ πρόβατα β-ας 362,18

βουθυτήσας 108,259. 109,179; β. ἐπιφα-
νῶς 55,18; β. καὶ καλλιερήσας 109,43

βούλαρχον 246,21

βουλεκκλησιῶν, λογισθέντα ἐπὶ, 246,9
βουλευ[τηρίου], τοῦ, 111,285

βουλευτής' ταῖς τε συναρχαῖς καὶ β-αῖς
112,111; τοὺς β-ὰς καὶ τὰς συναρχαῖς 113,83

βουλεύω' περὶ ὧν ἐπῆλθον — ἵνα ἡ βκὸδ.
β-σῃται, τίσιν δεῖ τιμαῖς τιμηθῆναι
53,3. 54,3

βουλή passim; τὰν βολλάν 60,12; ἡ κρ(α-
τίστη) β. 246; τὴν β. καὶ τὰς συναρχαῖς
κατακλίνας 113,87. 114,26; τῇ τε β. καὶ
ταῖς συναρχαῖς πάσαις 109,219; ἔγραψεν
αὐτῶν τῇ βκτδ. 59,7; ἡ β. ὁ δῆμος
183 || Formeln: ἔδοξεν (δεδοχθαι) τῇ
βκτδ., τῇ βουλῇ s. δοκέω; ἡ βκὸδ. ἐτί-
μησεν s. τιμᾶν; ἵνα ἡ βκὸδ. βου-
λεύσῃται s. βουλεύω; anderes s. u.
γραμματεὺς (τῆς βκτδ., τῆς β.); (εἶναι
αὐτὸν ἐν) ἐπιμελείαι; ἔροδος, πρόσδοδος
(ἐπὶ τὴν βκτδ.); ἐλθὼν ἐπὶ τὴν βκτδ.
s. ἔρχομαι; μετουσία (τῶν ἐν τῇ β.
συντελουμένων ἱερῶν καὶ θυσιῶν); πα-
ραγενόμενος (ἐπὶ τὴν βκτδ.); (ὅταν ἡ
β. συνῇ) σιτήσῃ

βούλημα' τὸ τῆς πατρίδος β. συνεπέ-
υσεν 109,160; κατὰ τὸ τοῦ δήμου β.
109,191

βούλησιν' κατὰ τινα θῆαν β. 105,15

βούλομαι' a) c. inf. ἀνέλλιπτος εἶναι
βούλεται 113,91; βουλόμενος μὴ προλεί-
πειν 108,32; καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς β-οῖς
στεφανοῦν 99,16; τῶν λοιπῶν τὸν β-ον
(τοῖς β-οῖς) στεφανοῦν 111,310. 83,14;
ἐξείναι στεφανοῦν κατὰ ἄλλους τοῖς καὶ
β-οῖς 113,117; οἱ στέφανοι οἱ παρὰ τῶν
βουληθέντων στεφανώσασιν 111,113; βου-
λόμενος στοιχεῖν usw. 108,162. 112,113;
β. συγκαταλείπειν 12,9; β-οῖ συνεπαύειν
45,8; β-ος χαρίζεσθαι 47,6; διὰ τὸ μὴδὲν
βούλεσθαι, βουλόμενοι c. inf. 112,28.
17,7; vgl. εἶναι δικάσασθαι Πριηνέων
τῷ βουλομένῳ 10,33. || b) βουλόμενος,
βουληθεῖς c. acc. c. inf. 112,74. 84. 97. ||
c) ἔχων (ἐχέτω) στολὴν ἣν ἂν βούληται
174,14. 19; [μετρήσαι δι'] ἧς αὐτὸς ἡβού-
λετο τιμῆς 108,85; καθ' ὃν ἡβουλήθησαν
αὐτοὶ χρόνον 27,14

βουνίον διαβάντων 42,41; ἐπὶ τὸ ἔλασσον
β. τὸ παρὰ τὴν φάραγγα 42,66

βουνός' ἐπὶ τὸν ἐχόμενον β. 42,65; εἰς
τὸν ἀπέναντι β. τὸν λεπρόν 37,169;
[ἐπὶ τὸν ἄ.] β., αὐτῷ τῷ β. ὄρωι ἐχρη-
σάμεθα 42,51; παραφέρει παρὰ τὸν β. εἰς
τὸ ἀπολήγον αὐτοῦ 37,168; [β]ουνῶν 42,10
βοῦς' βοῖ τῆς Ἀθηνᾶς (τῆς θεοῦ) ἄξια
προεπόμευσεν 108,282. 109,216; ἔλατρα
βοῖ ἐκ τεταρτέως 174,11

βραβεῖον' ἀσφαλέστατα γεννηθῆναι τὰ β.
118,8

βύβλινος' ἐν δερματίνοισι καὶ βυβλίνοισι
(β. καὶ δ.) τεύχεσιν 114,11. 30

βυβλίον' διὰ τῆς ἐν τοῖς δερματίνοισι β.
ἀναγραφῆς 113,18

βωμόν 14,18; τοὺς β. τῶν θεῶν θυμιά-
μασιν γεράρας 108,256; ἐπὶ τοῦ β. τῆς
Ἀθηνᾶς 28,27; λήψεται παρὰ β-οῦ μοίρας
174,9; παρὰ τὸν β. τοῦ Δ. 364,13

γαλαθηνῶι ἔλατρα ἐγ' δύο χοινίκων 174,12
γάμος' σὺν δαιδο[υχίας] τῶν γάμων

[ἐποιήσατο] 109,167; ἐλθεῖν πρὸς γ-ου
κοινωνίαν 109,162

γάρ 106,6. 112,16. 20. 113,42. 114,19. 135,6;
ὀρίζεσθαι γάρ πὸτ' αὐτοὺς 37,107; τε
γάρ 109,140; ἅμα γάρ 109,133; ἐπεὶ γάρ
39 a,3

γαῦρος τέχνην οὐ κενᾶ γεγώς dicht.
268 b,4

γε' μεγίστας γ' εἰς τὸν θεὸν καθευρόντι
105,43; εἰ μὴ τῇ φύσει τῷ γε χρησίμῳ,
εἰ γε 105,6; κατὰ [γ]ε βίον 109,161

γειτνι[άσεις], διὰ τὰς ἰδιωτικὰς, 42,8

γενέθλιος ἡμέρα τοῦ Σεβαστοῦ 105,51;
γ-ου ἡ-ας Καίσαρος 105,55; κοινὴν πᾶσιν
ἡ-αν γ-ον ἀγαγεῖν 105,19; τὴν τοῦ

Καίσαρος γ-ον (νουμηνίαν) 105,22

γένεσις' ἀπὸ τῆς ἐκείνου γ-εως 105,48

γεννάω' μεταμέλεσθαι ὅτι γεγέννηται
105,11

γένος Κύπριος dicht. 196,1

γεραίρω' τοὺς βωμοὺς θυμιάμασιν γερά-
ρ[ας] 108,256 Nachtr.

γέρας εἶλον οὐχὶ λείστον dicht. 268 c,5;
κλεινὸν ἄγαθον γ. dicht. 268 b,2; γέρεα
λήψεται τῶν θου[με]ν[ων] ἱερῶν 195,25;
μήτε τὰ διδόμενα γέρα ἀφαιρέσθαι
201,18. 202,18. [203,12]

γέροντες, οἱ, 250

γερουσία' τὸ φιλοσέβαστον συνέδριον
τῆς γ-ας 246,5

γῆ' δοκιμασίαν καὶ ἀπογραφὰν τὰς ἐν ταῖ
νάσῳ καὶ τὰς ἐν ταῖ περαιαῖ γὰς 37,115;
ἀτέλειαν πάντων ὅσα εἰς τὸν οἶκον τὸν
ἐαυτοῦ πλήγ γῆς 2,10; ἂ. π. πλήγ γῆς
μερίδος 12,24; γῆς ψιλῆς καὶ δενδρεΐτιδος
καὶ οἰκίας 12,23; γῆς ἔγκτησιν ἄχρι
ταλάντων πέντε, ἀπεχούσης τῶν ὄρων
μὴ ἐλάσσονι σταδίων δέκα 3,12; γῆς
καὶ οἰκίας (-ης) ἔγκτησιν 2,9. [6,11.
7,11]. 8,40; κατὰ γῆγ (γῆν) καὶ κατὰ
θάλασσαν 12,25. 63,25

γῆραι τετιρομένα dicht. 376,4

γίνεσθαι' a) γείνηται 113,108; γεινομέ-
νων 105,77; γει-οῖς 112,19; γείνεσθαι
113,81; γέγονεν 117,57; γεγονώς 108,14;
γ-ότας 105,38; γεγονός 113,42; γεγώς
dicht. 268 b,4; ἐγενήθη 118,11; γενη-
θεῖς 108,52. 109,184. 114,15; nie γίγνο-
μαι. || b) von Personen: ἀγνωσθέντης,
ἀνὴρ, γραμματεὺς, διάδοχος, εὐεργέτης,
θεωρὸς, κληρονόμοι, οἰκονόμος, παιδο-
νόμος, πολεΐτης, πρόγονοι, πρυτάνεις;
|| αἴτιος, ἀνέγκλητος, γαῦρος, εὐδαιμόνιος,
εὐχρηστος, παραίτιος, προεἰσφορος, προ-
θυμότερος, φιλότιμος (w. s.); || ἐν ἀπο-
δοχῇ γινομένους 108,312; ἐν ἀρχαῖς
ἀπάσαις ἐν αἷς γέγονε 117,54; ὑπεράνω
γενόμενος τῆς δαπάνης 118,9; vgl. 46,8;
τοὺς πρὸ αὐτοῦ γεγονότας 105,38. ||
c) von Sachen und Begriffen: ἄτων,
ἀμοιβή, ἀναγγελία, ἀναγραφὴ, ἀνάθεσις,
ἀνάλωμα, ἀπόκριμα, ἀφορμή, ἀρχή,

δίκη, εὐημερήματα, θυσία, καιροί, κατά-
δίκη, κρίσεις, παράταξις, πόλεμος,
στάσις, στεφανώσεις, σύλλογος, συντέ-
λεια, τυραννίς, χορηγία, χρεία, ψήφισμα
(w. s.); Artikel: γείνεσθαι τὰ κατὰ τὰ
ἀρχαιρέσια 105,82; Relativ: ὡς γενο-
μένων 17,37. || τὸ μὴ γεγονός 113,42;
τῶν ἐξ ἀρχῆς γεγεννημένων 5,21; τὴν
ἐν τοῖς ὕφ' αὐτοῦ γεινομένοις πίστιν
112,19. || ἀσφαλέςτατα : βραβεῖα, ἀχο-
ρήγητοι : καιροί, γινώριμος : ἡμέρα, ἐπι-
φανής : ἐκφορά, ἐκφανεστέρα : αἵρεσις,
εὐτυχής : ἡμέρα, μέσα : ἔτη, φανερός
(w. s.); || τὴν καταδίκην γίνεσθαι τοῦ
Μαρυνίτεω 10,35; τὰν χώραν αὐτῶν
γενέσθαι 37,107
γινώσκω acc. c. inf. 1,11; γινώσκειν
111,154; διὰ τὸ γινώσκειν ὅτι 108,144;
γινώσκων 117,37; γινώσκοντες ἦν ποι-
εῖται προμήθειαν 117,61; γινούς(?) 132,2
γλυκισμός· γ-ὸν ἐπετέλεσεν 111,238;
ἐκάλεσεν ἐπὶ γ. (τὸν γ.) 108,257. 109,193;
[ἐπὶ διανομήν] οἶνον καὶ γ-οὺς 108,273
γλώσσαν 174,9. 364,4
γνησίον πολίτου παρεχόμενος κηδε-
μονίαν 112,17
γν[ησίως?] 95,2
γνώμη s. ἀρχιερέως, ἐξεταστών, πρυ-
τάνων, στρατηγῶν, συνέδρων, τιμού-
χων; γνώμη στρατηγῶν 18,21; ἀπὸ
τῆς ἐκείνου δεξιᾶς καὶ γ-ης ἀπεσταλ-
μένος 105,45; τὰ λοιπὰ πράσσει κατὰ
γ-ην 14,11
γνώριμος· ὅπως ἡ ἡμέρα μᾶλλον πᾶσιν
γένηται γ. 105,25
γυνάτιον· γυνέκα εἰς τὰ γυνάτια
εὐείσχι[ον] 317
γυνεῖς· τὴν πρὸς γ. εὐνοίαν 108,60;
ὁσίως πρὸς γ. προσενηνεγμένον 108,252;
βεβιωκώς ὁ π. τοὺς γ. 108,16
γράμματα 109,127; τὰ τῶν δημοσιωνῶν
γ. 117,23; τὴν τῶν δημοσίων γ-των
ἀναγραφὴν 114,30; vgl. 112,23; τῆς εἰς
τὰ δημόσια γ. δαπάνης 113,17; τὰ περὶ
τοῦ μέρους τούτου γ. ἐν τοῖς δημοσίοις
ὑπάρχοντα 108,59; τὴν πίστιν καὶ
φυλακὴν τῶν παραδοθέντων αὐτῷ
γ-των ἐποιήσατο ἀσφαλῆ 114,10; ἐν τῇ
τῷ κοινῶν γ-των πίστει καὶ κυριεῖα 4,7
γραμματεία· λαβὼν χιροτονίαν τῆς
πρώτης γ. προέστη αὐτῆς 114,9; πα-
ραλυθεῖς (παρὰλελύσθαι) τῆς γ. 4,22. 24;
τὴν τοῖς στρατηγοῖς γ. λελητούργηκε
δωρεάν 4,17; ἐπὶ τὰ κατ(τ)ὰν γ. φιλο-
πονία 60,14
γραμματεὺς· γ. αἰρεθεῖς 4,6; γ-έα
96,17. 134,13; ὁ γ. τῆς βκτδ. 113,105;
γ. χειροτονηθεῖς (γενόμενος, ἀποδixθεῖς)
τῆς βκτδ. 112,20. 113,15. 114,28; μετὰ
τοῦ γ-έως τῆς βκτδ. 99,16; τὸν γ-έα
τῆς βκτδ. 104,13. 108,330. 109,256. 276.
117,68; τὸ γ-έα τῆς βουλῆς 10,17; τῷ

γ-εῖ τὰς βουλὰς rhod. 37,32; τῷ τῶν
νομοφυλάκων καὶ τιμούχων γ-εῖ 4,19;
|| αὐτὸς τε καὶ ὁ γ. αὐτοῦ 50,9; τὸν
γ-έα αὐτοῦ 50,23; τὸν συναποσταλέντα
αὐτοῖς (συνεξαποσταλέντα τῷ δικαστῇ)
γ-έα 59,20. 60,14; τὸν γ. u. a. 53. 54
oft; || τὸν ἀγωνοθέτην (τοὺς ἐπι-
μηνίους τῶν στρατηγῶν) μετὰ τοῦ
γ-έως 44,23. 83,13; || τοὺς γ-εῖς τῆς
[βκτδ.] 111,308; οἱ γεινόμενοι καθ' ἕκα-
στον ἔτος ἀγωνοθέται τε καὶ γ-εῖς
109,262; vgl. 107,89
γραμματεὺς ὄντος 105,42
γραμματικόν· τὸν ἐπιστάτην τὸν τῶν
ἐφήβων τοῖς ἐκ φιλολογίας γ-ὸν 112,74
γραπτῇ εἰκόνι s. εἰκῶν
γράφω· a) γράφοντες τὸ τε ὄνομα καὶ
— 28,11; in 28,17 ist ἀναγρᾶψαντες
zu lesen. || b) Briefe: ἔγραψεν τῇ βκτδ,
ὅπως 59,6; δι' ὧν ἔ. ἀνανεωσάμενον
109,104; γράψαντος πρὸς τὸν δῆμον
ὑπὲρ ὧν ἡμελλε συντελεῖν ἀγώνων
108,228; γράψαι πὸτ αὐτοὺς διότι 37,145;
γέγραπτα τὴν ἐπιστολήν 27,7; γεγραφ-
109,67; γέγραπτα 27b; γρ]άψεται 16,17. ||
c) Beschlüsse: ψάφισμα δ' ἔγραψαν
ποτὶ — ὑπὲρ τοῦ — 37,74; ψηφίσματα
γράφας 111,202; τὸ ψ. τὸ γεγραμμένον
12,10; παραπλησίως (ἀκολουθῶς) τοῖς
ἐν τῷ ψ-τι γεγραμμένοις 15,9. 53,62.
[54,58]; vgl. 108,335; ἐν τῷ ψαφίσμα-
τι γεγράφθαι διότι 37,130; ψηφίσμα
ὑπὸ τοῦ κοινῷ δεήσει γραφῆναι 105,27. ||
c) römisch: ὡς καὶ ἐν τῷ Κορνηλίῳ
νόμῳ γέγραπται 105,83; τὸ διάταγμα
ἐκατέρως γραφέν 105,30; ἔλασσαν τὰ
γεγραμμένα νοῆσαι δύνῃσθε 106,7;
γραφομένῳ παρήσαν scribundo adfuere
41,3. || d) Schriftsteller: τοὺς γράψαν-
τας τοῦ πόλεμον 37,118; γέγραπεν δὲ
τὰς πράξεις — 69,5; γραψαντ — 38,5.
|| e) Architekt: ὁ ἀρχιτέκτω γ-γραψάτω
[τὸ διάγραμμα τῶν] ἔργων 57,10
γυμνασιαρχοῦντος 147; γ-ήσας 181;
γ-ήσαντα τῶν νέων 112,5. 143
γυμνασιαρχίας 174,27; ἐν τοῖς τῆς γ.
ἀναλώμασιν 114,15; λαβὼν (τὴν) γ. τ[ῶν
νέων] 113,19; τὴν γ. 112,84
γυμνασίαρχος ἀποδειχθεὶς τῶν νέων
112,30. 114,11; τὸν γ. τῶν νέων 111,192;
τὸν γ. τῷ[ν ἐφήβων] 111,193; τὸν γ.
(τῶν νέων) ἔχοντα τοὺς ἐφήβους καὶ
τοὺς νέους 108,368. 111,311; τὸν γ. μετὰ
τῶν ἐφήβων καὶ (τῶν) νέων 113,115.
99,20
γυμνάσιον, τὸ, 112,45; τὸ γ. ἐκόσμησε
112,114; καταντάν εἰς τὸ γ. 112,97; τῆς
κατὰ τὸ γ. κατασκευῆς 108,35; ψηφι-
σαμένου κατασκευὴν γ-ου 108,112; ἐν
τε τῷ γ-ψ καὶ βαλανῇ 112,63
γυμνικός· τοῦ γ. ἀγῶνος 118,6; ἀγῶνας
γ-ῆς ἐνεργείας 113,29; ἐν τῷ ἀγῶνι

τῷ γ. (έ. τ. γ. ά.) 57,6. 59,19. 105,58;
ἐν τοῖς γ. ἀγῶσιν 71,16; ἀγῶνα σκαλλο-
μαχίας καὶ γ-ὸν ἐν εἵμασι 112,91
γυνή δὲ τοῦ δεινός 208. 210. 286. 303.
311; τοῦ δεινός δὲ γ. 172. 173; γυναῖκα
δὲ τοῦ δεινός 162; φιλῷ γυνέκα (γινέκα)
usw. 317; στεφανηφορήσασα πρώτη
γ-κῶν 208,5; γ-κῶν καὶ τέκνων 118,18;
τοῖς πολίταις [πᾶσι] καὶ γ-Ξι καὶ τέκνοις
109,199; τοὺς πολίτας αὐτοὺς καὶ τέκνα
καὶ γ-κας 17,23, vgl. 36
γωνίας, ἀπὸ τῆς, (Grenzbestimmung)
42,57
δαίδο[υχία]· σὺν δ-αις τὸν γάμον [ἐποι-
ήσατο] 109,167
δανείζω· δανεισάμενος παρὰ τῆς Ἀθη-
νᾶς 111,203; τὸ δανεισθέν 74,3
δανεισμός· ψάφισμα ὑπὲρ δ-οῦ χρημάτων
37,79
δαπανάω· ἐδ-ησεν παρ' ἑαυτοῦ 111,176.
178. 118,15
δαπάνη· δ-ης 117,52; δ-ην 111,33; δ-ας
ἐτέρας 108,170; δ-ας ἀνεδέξατο 112,34;
ὑπεράνω γενέσθαι δαπάνης [πάσης] 46,8;
τῆς δ. ὁ. γενόμενος 118,9; τοῖς ἀπὸ
τῆς ἱερουργίας οὐκ εἰς ἰδίαν κατεχρή-
σατο δ-ην 113,87; τῆς εἰς τὰ δημόσια
γράμματα δ-ης οὐχ ὑπεστείλατο 113,17;
οὐχ ὑπέθηκε τὰς δ. 55,31; τῆς εἰς
ταῦτα δ-ης οὐκ ἐφίστατο 112,24
[δαπ]ανημάτων 119,19
δαπα[ν—] 121,14
δάπεδον· κείμεν ἐν δ-οις dicht. 376,4
δαψιλής 137,7; δ-ῆ 111,199; δ-ῆ ἐποίησατο
τὴν τῶν χορηγουμένων ὑπηρεσίαν 113,59;
ἐποίησατο τὴν χορηγίαν δ-ῆ καὶ τῆς
ἑαυτοῦ μεγαλοψυχίας ἀξίαν 113,88
δαψιλῶς καὶ — 111,197
δέ· nach μέν passim; ὅλην μέν s. γυνή
δέ, καθ' ὅθεσιν δέ, φύσει δέ; ἐπὶ
στεφανηφόρου —, στεφανηφοροῦντος
δὲ τὸ δεύτερον 109,2; καὶ πρὸς Ἐ. δὲ
121,30; καὶ νῦν δέ 47,26. 73,5; καὶ ἐν
ταῖς λοιπαῖς δέ 117,53; πριάμενον δὲ
μὴ ἐξεῖναι 362,15
δεικνύειν πειρούμενοι ἀπὸ τούτων διότι
37,102; οὐκ ἄκαρπον τὴν τῆς τιμῆς
δέδειχεν ἀμοιβὴν 112,17; δι' ὧν δέδει-
κται τῷ δῆμῳ προσφέρεισθαι φιλοδόξως
114,28
δεινόν· εἰ δέοι τι πάσχειν δ. 111,10
δείξεις πέ[ποικέναι] 69,4
δειπνίζω· δειπνίειν τοὺς πολίτας πάντας
κατὰ φυλάς 113,42; τοὺς — ἐδείπνισεν
ἐν τῷ τοῦ θεοῦ τόπῳ 113,84; τὰς
φυλάς τὰς δέκα διπνίσας παρ' ἑαυτοῦ
114,26
δείπνον· τοὺς ἐπὶ τὰ δῖπνα κληθέντας
113,59
δέκα 3,14. 19,38; ἄνδρας δ. 14,8; τὰς
φυλάς τὰς δ. 114,26; τρίτῃ ἐπὶ δ. 362,6

δεκατέτταρα ἔτη 4,16

δέκατος· α) ἀπὸ τῆς τῶν φόρων δ-ης 230; β) ἐντὸς δ-ης ἱσταμένου 105,84; μὴν δ-ω 105,83

δελτογράφημα τοῦ ἀνθυπάτου, τὸ, 105,62 vgl. 66

δενδρεῖτις· γῆς ψιλῆς καὶ δ-τιδος 12,23 δεξιὰ· ἀπὸ τῆς ἐκείνου δ-ας καὶ γνώμης ἀπεσταλμένος 105,45; ἐγ δ-ας 14,16

δέρμα 174,9; τὸ δ. 362,22

δερματίνοις s. βυβλίνοις, τεύχεσιν

δεύτερος α) δ-η ἱσταμένου 2,2; τῇ δ-αι 108,262. 117,32; εἰς τὴν δ. ἑξάμηνον 111,27; β) τὸ δ-ον ἀναλαβὼν 109,189; τὸ δεύ[τε]ρον ἀποδιχθεὶς 114,29; ἄρξαντος τὸ δ. 229; στεφανηφοροῦντος τὸ δ. 107,2. 109,2; ἐπὶ στεφανηφόρου τὸ δ. 133,2; πάλιν τὸ δ. 22,8

δέχομαι· ἥδιστα ἂν δεξαμένωι φθοράν 105,8

δεῖ· ἐτοιμασάμενος ἂν δεῖ 55,34; τίσιν δ. τιμαῖς τιμηθῆναι 53,3. [54,3]; τὴν νομηνίαν αἰεὶ δεῖ εἶσθαι τὴν αὐτὴν 105,79; εἰ δέοι τι πάσχειν 111,10; ψήφισμα δεῖσθαι γραφῆναι 105,26; ὡς δεῖ 42,12; || β) διαλαβὼν δεῖν μηδεμίαν ἀμύλλαν εἶργειν 112,80; οἷεται δ. διατηρεῖν 111,117; [οἰόμενος] δ. μένειν 111,204; οἰόμενων δ. διδόναι τὸ ἱκανόν 111,119; ὥιοντο δ. ἀποδοθῆναι 37,117; οὕτως φαίνεται δ. εἶναι 40,9

δέομαι· ἐάν του δέηται (δέωνται) 6,21; 8,38.; ἐν κύμαις αἰς ἂν δέω[νται] 1,8; δεομένου τοῦ ἀγῶνος 118,6; δεομένων τῆς ἐξ αὐτ — 111,295

δῆ· διὰ δὴ ταῦτα δεδόχθαι 111,299

δηλονότι mit gen. abs. 105,15

δηλώω· δ-οῦντα(ς) διὰ τῆς ἀναγγελίας τὰς αἰτίας δι' ἃς — 8,32. 81,15; δ-οῦντας ἐν τῇ ἀναγγελίᾳ ὧν ἔνεκα — 18,9; δηλῶσαι δι' ἃς αἰτίας 22,17; τὴν διὰ τὴν δημοσίων ἐγγράφων δηλουμένην [ἀνάγκην] 109,159; ἀπὸ τῶν δηλουμένων [συναλλαγμάτων] 111,204

[δημ]ουργός 136,33; ἐπὶ δ-οῦ 42,1; ε. δ-ων 67,2

δημοκρατίαν, τηρεῖσθαι τὴν, 44,15

δῆμος passim. δᾶμος rhod. 37; lesb. 60; ὁ δῆμος ὁ Πριηνέων u. a. passim; ἡ βουλὴ καὶ ὁ δ. ὁ — desgl. s. IV; τὸν δ. im Kranze 50a; mit Präpositionen: εἰς, περί, πρὸς (acc.), ὑπέρ, ὑπό (gen.); τῷ δ. τῷ ἀποστείλαντι 8,55; ὁ δ. φίλος ὧν καὶ εὐνους καὶ ἰσοπολίτης τοῦ δ. 47,3; παρὰ δήμου καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ καὶ φίλου (συμμάχου τε ἡμετέρου) [40,2]. 41,5; τοῖς ἰδίοις βίοις καὶ τοῖς μεταπεψμαμένοις δῆμοις ἀκόλουθον 42,13; κοινῇ παντὸς τοῦ δ. ἐπιμελεῖται 6,10; ὑπὲρ τοῦ σύνπαντος δ. 109,197; ὁ δ. στεφανοῖ τὸν δ. τὸμ Π. 63,7; τῶν τῷ δ. ο[υ]μπερόντων 82,15; ὁ δ. ἐπήφισται

18,22; || εἰς τὴν εἰκόνα τοῦ δ. 25,9; εὐεργέτη γενομένωι τοῦ δ. 13; τὴν τοῦ δ. πίστιν 112,25; ἡ τοῦ δ. προαίρεσις ἦν ἔχει 8,43. 17,44; || s. βουλῇ, δοκέω (ἔδοξεν, δεδόχθαι), εὐεργέτης, ἔφοδος (ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δ.), πρόξενος, πρόσδοδος, σύγκλητος. [Abkürzung: τῆς βκτδ. bedeutet: τῆς βουλῆς καὶ τοῦ δήμου]

δημόσιος· α) Adj. δ-αν 136,40; τὰ δ-α γράμματα 113,16; vgl. 114,30; τῶν δ-ων ἐγγράφων 109,158; τὰ δ. νομοφυλάκια καὶ χρηματιστήρια 106,4; ἐκ τῶν δ-ων πραγμάτων 40,11. 41,14; δ[α]μοσίας χ[ώ]ρας 37,85; β) Subst. Masc. τοῖς περὶ τὸν τόπον παιδεύταις καὶ δημοσίοις 112,112; γ) Subst. Fem.: ἐπειδὴν αἱ [κλήσεις] ἐήκλωσιν ἀπὸ δημοσίας 12,5; δ) Subst. Neutr.: ἀναγράφαι τὸ ψήφισμα εἰς τὸ δημόσιον 64,10; τὰ γράμματα ἐν τοῖς δ-οις ὑπάρχοντα 108,60

δημοσιῶναι, οἱ, 111,140; τῶν δ. 111,118. 134; τὰ τῶν δ. γράμματα 117,22; τῶν δημοσιων(ων) 117,14; τοῖς δ-αις 117,22; εἰς τοὺς δ-ας 111,113

δημοτελεῖς καὶ κοινὰς ἑορτάς, τὰς, 113,74; ἐπιδόσεις ἐτέρας δ. [ποησάμενος] 114,13

διά. I c. gen.: α) örtlich: ῥέοντι δ. τῆς φάρανγος 42,63; πορευθέντες δ. τοῦ [ἐδίου] 42,64; || β) zeitlich: δι' αἰῶνος 108,382; διὰ βίου 59,68. 364,3; δ. παντός τοῦ β. 66,14; δι' ἐνιαυτοῦ 112,77. 82. 123,7; δι' ἡμέρας 112,61; δ. παντός 45,5. 99,9. 104,3. 108,99. 109,219. 229. 232. 111,134. 209 (διατελεῖ δ. π.); δ. τοῦ χειμῶνος ὅλου δι' ἡμέρας 112,98. 99; || γ) instrumental: abhängig von ἀνανεωσαμένου 109,104; ἀσφαλισάμενος 113,18; δέδεικται 114,27; δηλοῦντα(ς), δηλουμένην 8,33. 81,15. 109,158; ἐκτεπληρωμένα ὑπάρχει 109,216; ἐπαγγελλάμενος δι' Ἡγησίου 109,157; κεκοσμησθαι 113,94; λογισθέντα 246,8-10; μαρτυρουμένην 109,168; μηνύεται 119,26; ἐποιήσατο 246,12; τυγχάνειν (δι' ὧν μὲν — δι' ὧν δέ) 112,74. 75; φυλάσσει (δι' ὧν φ.) 113,14; || τὸν τρόπον δι' οὗ — 111,201; — διὰ τῶν καθεσταμένων κυρίων 109,176; δ. τοῦ μέρους τούτου 108,74

II c. acc.: α) abhängig von Verben, z. B. δι' ἃ καὶ (δι' ὅ, διὰ δὴ ταῦτα) δεδόχθαι 71,10. 105,49. 111,299; δ. τὰς ἄλλας αἰτίας κρίνομεν 37,154; δι' ἃς αἰτίας στεφανοῦται (τετίμηται) 21,18. 19,52; τὰς αἰτίας δι' ἃς τιμῶνται 8,33; διὰ τὴν (!) ἐπιμελείαν ὠφέλησε 108,216; || β) regiert Verba und Satztheile: δ. τὸ αἰρεῖσθαι τὰ τοῦ τυράννου 37,68; δ. τὸ γινώσκειν, ὅτι 108,144; δ. τὸν μὲν γραμματέα μεταλλάξαι, μηδένα δὲ ὑπομένειν 112,21 usw. (s. δ.). || γ) τῶν δι' αὐτὸν εὐανγε-

λίων 105,40; ἰδία τις διὰ τὴν ἀρχὴν ἡδονή 105,20 (sermo graecus!) u. a. m. διαβαίνω· διαβάντες τὴν φάρανγα 42,67; δ-ντων τὸν ποταμόν (βουνίον) 37,170. 42,41; Ἀλεξάνδρου δ-ντος εἰς τὰν Ἀσίαν 37,146

διαγενομένων ἐτῶν πλειόνων 37,131

διαγραφὴ Διονύσου 174,1

διάγω· ἄραι τὸ κατηφές καὶ σκυθρωπὸν τῆς διαταγ[ο]ύσης — 112,104

διαδίδωμι· τὰπὸ τῆς θυσίας διέδωκεν τῇ τε βουλῇ — 109,218

διάδοχος· τὸν γενομένον δ-ον τὰς βασιλείας 37,137

διαθήκη· κατὰ τὴν δ. 260. 266. 268—274; κατὰ τὴν τοῦ δέινος δ. 101

διαίρεσις· τὰν δ. τὰς χώρας 37,119

διαίρουντο τὰν χώραν 37,103; τὰς χώρας μέρη τινὰ διελόντες εἰς κλάρους 37,86 [vgl. 37,90]

διακατέχει ὁ δῆμος (ἂ εἰργάζετο βασιλεὺς Ἀ.) 111,112

διακείμενον—διὰ παντὸς ἐκτενῶς πρὸς τὸν δῆμον 109,232; εὐεργετικῶς δ-οις 104,4; εὐσεβῶς πρὸς θεοὺς δ-ον 108,251; οἰκείως δ-ον 69,4

διακλείω· τὸ πρὸς ὦραν τετησόμενον ἄλειμμα δ-σειν πολλοὺς τῆς φιλανθρωπίας 112,59

διακοσίους 108,46; δ-α 37,121 Nachtr.

διακούσαντες αὐτῶν 37,20

διακρίνω· τὰς μὲν συνέλυσεν(—αν) τῶν δικῶν, τὰς δὲ (λοιπὰς) διέκρινεν(—αν) δικαίως 53,11. 73,9; τὰς μὲν διέκριναν τῶν δικῶν, τὰς δὲ διέλυσαν 61,8; χώρας πλήθος, ὑπὲρ οὗ νῦν διακρίνεσθαι 37,101 διαλαμβάνω· μέχρι ἂν ἡ σύγκλητος περὶ αὐτῶν διαλάβῃ 111,142; ἐφοδεύων αὐτὸς καὶ πάλιν τοῦ υἱοῦ διαλαβόντος 19,10; διαλαβὼν δεῖν μηδεμίαν εἶργειν 112,80; δ. c. acc. c. inf. 108,91

διαλέγω· διελέγησαν 15,8; δ. ἀκολούθως τοῖς γεγραμμένοις 53,62. 54,57 [δι]αλειπο[υ]σ[—] 111,303

διάληψις· τῆς προαιρέσεως ἐπ' ἀγαθῇ τὴν δ-ιν ἐχούσης 117,60

διαλύω· πρὸς τὸ δ-ειν τοὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασιν ὄντας 8,8; διαλύσαντ — 111,164; διαλυθῆναι 24,14. || 61,9 s. διακρίνω

διαμαρτυρουμένην ἐσχηκῶς τὴν παρὰ τῶν θεῶν εὐμένειαν καὶ τὴν παρὰ τῶν συμπολιτευομένων εὐνοιαν 108,20. 110,15 διέμεινε πάντα τὸν χρόνον ἐν τῷ φρουρίῳ 21,12. 22,9; δ-εν ἐν τῇ χώρᾳ 17,31; φιλανθρώπως δ-ατε 25,11

διένειμεν ὑπὲρ αὐτῆς δραχμάς — 108,67; δ. τὰ ἀπὸ τῆς ἱερουργίας ταῖς — 112,110; διένιμε τὰ ἀπὸ τῆς θυσίας τοῖς πολίταις 108,262

διανοεῖσθαι 113,13

διανομῶν 108,92

διαπίπτω· οὐδὲν οὐχὶ διαπίπτων καὶ εἰς ἀτυχὲς μεταβεβηκὸς σχῆμα 105,6
 διαπρεπῆ ἄθλα 114,21; διαπρεπέστατα (adv.) μόνος καὶ πρῶτος μετὰ τὸν πόλεμον ἐτέλεσε τὴν στεφανηφορίαν 114,24
 διήρπασεν [τὰς χώρας] 16,13
 διασώζειν 11,7; διασωθῆναι τὸν πάντα δῆμον 108,73
 διάταγμα, τὸ τοῦ ἀνθυπάτου, 105,81; προτάξας τὸ δ. ἐκατέρως γραφέν 105,30
 διατελέω· ἀποδιδούς δ-λήν 99,10; ὦν δ-λεῖ 6,7; ἔχων δ. 4,55. 14,12. 67,6; ἀεὶ (διὰ παντός) καὶ λέγων καὶ πράσσων δ. 99,8. 111,208; παρεχόμενος δ. 22,13; ἐπιμέλειαν ποιοῦμενος δ. 14,4; χρώμενος δ. 47,5; anderes 109,226. 111,293; διετέλει 82,11; ὦν δ. 53,7. 54,6; διετέλεσεν 23,5; ὦν δ. 63,1; σ... ἦσας? δ. 17,34; χρώμενος δ. 21,16; διατετέλεκε 4,28. 110,20; ὦν δ-εμ (-εν) 4,12. 19,30
 δια[τηρεῖν τόπους] 111,117; διατηροῦντες (-ας) τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν φιλίαν (τὴν πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείαν) 61,4. 11,21; διότι ὁ δῆμος διατηρήσει τὴν αὐτὴν αἵρεσιν 53,67. 54,63; βίον ἰδιώτου καὶ πόλεως διατηρουμένην ὁμόνοιαν ἐκ τῆς εὐσεβείας 113,68
 διατίθημι· εὐ διατιθεῖς τὴν πόλιν 114,8; τὴν πρὸς τοὺς εὐ διατιθέντας φυλάσσει μνήμην 113,15; τὸν ἀρῶνα διαθεμένων 42,14; ὑπὲρ τῆς πατρίδος διαθέμενος 111,120
 διατρίψας πλέω χρόνον τοῦ ταγέντος 108,169
 [διά]υλον [νικήσαντα] 233
 διαφέροντα τῇ πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαι 247; ἴσους τοῖς διαφερομένοις 61,10
 διαφθεῖραι πάντας 37,68
 διαφορά· τὰ πρὸς τοὺς ἐν διαφοραῖ γενομένους 110,14
 διάφορον· τὸ δ. τῶν στεφάνων 19,27, vgl. 19,29; δ-ων 89,6; [δ. πλη]θος οὐκ ὀλίον 55,29; δ-ου μὲν δραχμᾶς —, εἰς δὲ χρήσιν ἐνεχύρων ἀργυρώματα 108,95; τῆς τῶν δ-ων ἀποκαταστάσεως 111,206; γενομένης χρείας δ-ων εἰς τὰ συμφέροντα καὶ πλειόνων 108,32; γ. χ. δ. ἐκ προεισφορῶν 108,51, vgl. 108,90; μὴ ἐνόντων ἐν τοῖς κοινοῖς λόγοις δ. 108,108
 διάφραγμα· ἀναγράψαι ἐν τῷ δ-τι τῆς στοᾶς τῆς βορέου 99,19
 διαφυλάσσει 80,7; δ-σσαντες τὰ φι[λάν-θρωπα] 63,35; δ-σσειν εἰς τὸ λοιπὸν τὴν φιλίαν καὶ εὐνοίαν 71,34; vgl. 47,24; δ-σσοντα τὴν ὁμόνοιαν καὶ τὴν φιλίαν 61,26; δ-σσοντες τὴν πρὸς ἡμᾶς ἀρετὴν 25,11; δ. τὴν εὐνοίαν 50,19; καλῶς καὶ φιλοτίμως διεφύλαξε τὸν πύργον 4,51; ἐπιμελῶς (τε) καὶ φιλοτίμως (δικαίως) διαφυλάξας 21,13. 22,5; διαπεφυλα — 108,289

διεψηφίσθη ἐν τῷ δήμῳ καὶ ἐδόθη ψήφισις] 57,20
 δίδυμοι, 313,718 (ὁ τόπος τῶν δ.). 355,1
 διορίζοντα τὰ πρὸς βῆσσαν 42,63
 δίδωμι· α) πάντα τὰ ἀγαθὰ δίδόναι τοὺς θεοὺς τοῖς πολίταις 109,199; ἀναπόδοτον ἔδωκεν τῇ πόλει σίτον 108,58; δούς δραχμᾶς χιλίας 89,5; δώσειν ἐκάστῳ μᾶν 123,6; ἔδωκε ὑπὲρ ἑαυτοῦ τε καὶ τοῦ ἀδελφοῦ — 108,45; δούς ἄθλα ἔμψυχα 114,22; δ. ἐκάστωι τὸ ἔπαθλον 113,30; ἔδωκεν [ἐκάστωι τῷ] νικησάντων τα[νίων] 112,92. || β) ἐδώκαμεν (ἀντί-γραφα) τοῖς — 37,29; τὴν ἐπιστολὴν ἔδωκα πρεσβευταῖς 106,7; δοῦναι τὸ ψήφισμα τοῖς πρώτοις παρεσομένοις θεωροῖς 68,9. || γ) von Ehren und Rechten (ἀναγγελία ἀτέλεια μετουσία πολιτεία προξενία δωρεαί στέφανοι τιμαὶ u. a. m.): δίδωσι 108,278; δίδοται 14,26; τᾶλλα ὅσα δίδονται ὑπὸ ἡνίων [201,9]. 202,9; τὰς κατὰ τὰς εἰκόνας διδομένας τιμὰς 109,260; Π. ἔδωκεν Καλλιστράτῳ 13; ἔ. καὶ ἔφοδον 53,57. 54,51; δοῦναι 8,52. 62. 12,2; δ. ξένια τῷ πρεσβευτῇ (τοῖς π-αῖς) 49,10. 53,74. 54,69; ὅπως δοθῇ 63,23; ὁ στέφανος ὁ δοθεὶς 17,46; τὰ πρότερον αὐτῷ δοθέντα ὑπὸ τοῦ δήμου ἀναγράφεται 4,57; καθάπερ Ἰ. δεδώκασιν [201,8]. 202,8; δεδοσθαι αὐτῷ (αὐτοῖς) προξενίῳ usw. 2,7. 3,10. 4,34. 6,12. 21. 8,35. 12,20. 18,3. 47,17. 50,26. 29. 60,9. 71,17. 99,16 (ἐξουσίαν); 103,11. 105,57; τὰ διδομένα γέρα 201,18. 202,18. [203,11]; τὰς δωρεὰς τὰς δ-ας 3,25; αἱ τιμαὶ αἱ δεδομένα (τὰς δεδομένας τιμὰς usw.) 18,13. 50,29. 35. 113,122; πρὸς τοῖς ἐμπροσθε δεδομένοις 12,3. || δ) δότω τὰς δόσεις ἀπὸ τῶν εἰς τὴν διοίκησιν τοῖς μισθωσαμένοις 57,9; δοῦναι τὸ ἀνάλωμα 63,31; δ. τὸ εἰς τὰ ἱερά 63,32; δώσει τὸν [κριτὴν] 117,25; ὑπὲρ ὧν οὐκ ἔδωκεν ἡ σύγκλητος 120,19; δοῦναι αὐτοῖς κατὰ τὴν αὐτοῦ αἰτίαν 139,8; ἵνα δοθῇ αὐτοῖς τόπος 19,47. || ε) ἀπόδειγμα τὸ κάλλιστον διδοὺς εὐσεβείαι 109,34; τὰν ἀπόφασιν δόντες ὑπὲρ τούτων 37,28; δεῖν δίδόναι τὸ ἱκανὸν ἕως οὗ γένηται τι — 111,119; ἐτέραν ἔδωκε τῷ κόσμῳ ὅπιν 105,7; ἐδόθη ψήφισις] 57,20
 διεξάγω· διεξήγαγεν αὐτάς (= ἀρχάς) 99,6
 διετησί[ος] 112,69?; το[ὺς] διετησί[ους] ἄρχοντας 111,191
 δικάζω· οἱ παραγενομένοι δ-ζειν εἰς τὴν πόλιν 53,14; ἐδίκασεν (-αν) τὴν δίκην (τὰς δίκας) ἀξίως τῆς πατρίδος (δικαίως) 50,6. 59,11, vgl. 63,4; τῶν δικῶν τὰς μὲν συνέλυσαν, τὰς δὲ ἐδίκασαν δικαίως κατὰ τοὺς νόμους 47,9; τὰς μὲν ἐδίκασαν τῶν δικῶν τῇ ψήφῳ κατὰ τοὺς

νόμους ὀρθῶς, τὰς δὲ συνέλυσαν 8,9; καλῶς καὶ δικαίως καὶ συμφερόντως δικάσαντα τὰς δίκας 63,20; δικάζεσθαι 28,9; ἐάν τις τινι δικάσῃται περὶ — 28,35; εἶναι τῷ βουλομένῳ δικάσασθαι 10,32
 δικαιολογεῖν φαίνεσθαι τὸν δῆμον 108,105; [δικαιο]λογήσας ὑπὲρ τῆς πόλεως 111,126; δικαιολογησαμένων τῶν αἰρεθέντων 37,13
 δίκαιος· α) Adj.: δ-ον 103,7. 111,29; καθότι ἦν δ. 111,149; τῶν δ-ων ἀνδρῶν καὶ ἀγαθῶν 21,22; σώφρονα καὶ εὐσχημονα καὶ δ-αν τὴν ἐπιστάσιαν ἔχη 123,3; πάντα δ-α τὰ εἰρημένα 37,156; τοὺς λόγους ἀπέδωκεν ὀρθοῦς καὶ δ-ους 81,9; δικαστηρίων, ὅπως ἴσα καὶ δ. πᾶσι τοῖς πολίταις παραγίνηται 44,14; δ-ας τιμὰς (χάριτας) 114,23. 15. || β) Subst.: τοῦ δ-ου προαιρῶνται τῇ γ. χρεῖαι παρέχεσθαι τῷ δήμῳ 4,42; τὰ ὅλα ἐτήρησεν τῆς πόλεως δ-α 111,131; ἵνα ἐκπεπληρωμένα ὑπάρχηι τὰ τῆς εὐσεβείας καὶ φιλαγαθίας δ-α 109,218; τὰ δ. πράττων 4,13; τοὺς τὰ δ. πράττοντας 4,40; προῖστανται τῶν δ-ων 50,15. || γ) Adv.: ποιησάμενος τὴν κρίσιν ἀπὸ τοῦ δικαίου 50,8; ἀπὸ δικαίων 122,8
 δικαιοσύνη· ὅπως ἐπιφανεστέρα γένηται ἡ Ἄ-ος δ. 71,22; δ-ης 122,5; ἐπαινέσαι (ἐπηνῆσθαι) ἐπὶ τῇ πρὸς πάντας δ-ῇ 117,64. 132,10; ἐπιμελείας καὶ δ-ης, ἀρετῆς καὶ δ-ης s. ἔνεκεν
 δικαίως 61,38. 117,71; διέκρινεν δ. 53,11; τυχόντα τῶν καθηκόντων ἀξίων δ. — 108,347; τῶν ἐπιφανεστάτων ἀξίωσιν δ. 99,13; ἂν τις δ. ὑπολάβοι 105,9, vgl. 5; δ. κρινάντων καὶ ἀξίως 50,11; ἐπιμελῶς τε καὶ δ. διαφυλάξας 22,5; ἴσως καὶ δ. 4,9. 8,10. 14,18. 53,22. 50. 54,20. 46; καθαρῶς καὶ δ. 19,16; καλῶς καὶ δ. 58,12. 63,21; κ. κ. δ. καὶ φιλοτίμως 112,6. 144; κ. κ. δ. καὶ συμφερόντως 63,20 (δικάσαντα); δ. (καί) κατὰ τοὺς νόμους 47,10. 59,11 (ἐδίκασαν); 81,11 (ἡρξαν); ὀρθῶς καὶ δ. 21,15. 22,11 (χρώμενος τοῖς φρουροῖς). 61,9 (διέκριναν). 119,14; ὁσίως καὶ δ. 46,12. 60,8; δ. πρὸς τὸν δῆμον καὶ φιλαγάθως ἔχοντα 108,252; δ. καὶ φιλοδόξως προσενηγεμένος τῇ πατρίδι 108,18
 δικαστεῖαν, κατὰ τὰν, lesb. 60,8
 δικαστήριον 1,20; τὸ δ. 28,49; τῷ δ. 8,50; τοῖς δ. 84,6; ἕτερον δ. 28,38; ἐκάστωι τῶν δ-ων 8,59; δ. ἐπὶ τὰ συμβόλαια 8,4; ὑπὲρ αἰτήσεως δ-ου 61,4; προέντευξιν περὶ ξενικοῦ δ. ποιούμενος 59,4; τοὺς αἰτοῦντας τὰ δ. 71,27; ὑπὲρ τῶν παραγινόμενων εἰς τὴν πόλιν δ-ων 44,14
 δικαστής, δ-αί sehr oft: 8. 28. 44. 47. 49. 50. 53. 54. 59. 61. 63. 71. 73.

76. 121. 134; τὸν δ-άν, τῷ δ-ᾷ lesb. 60. || καλὸν καὶ ἀγαθὸν δ. 63,18; δ-ᾶς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς 61,7. 16. 34; δ-ας τρεῖς ὡς ἐπιμελεστάτους 59,7; ἕκαστον τῶν δ. 28,28; τοὺς δ. ἐκατέ[ρων] τῶν πόλεων 134,15. || τὸν τῶν δ. ἔπαινον 44,10; τὴν στήλην τὴν τῶν δ. 49,5; δ-ᾶς ἐπὶ τὰς κρίσεις 76,3; χρεῖαν ἔχοντος τοῦ δήμου δ-ῶν 73,6. || δ-ῆς συναποσταλείς 121,33; δ-ᾶς ἀπέστειλεν, ἀποστέλλει, ἀποστέλλαντι, ἀποσταλέντας, ἀποσταλῆσμένους 44,20. 26. 47,6. 61,31. 8,23. 47,13. 59,6; ἐπεμμέν δ-ᾶς 59,10; οἱ παραγενόμενοι δ. 8,7; τοὺς π. δ. 44,5

δίκη· *a)* τὴν δ. 28,3; τῆς δ. 28,21; δ-ας 1,18; περὶ δ-ῶν (Überschrift) 28,6; δ-ῶν οὐσῶν ἀδικάστων παρ' ἡμῖν 59,2. || *b)* περὶ τῆς δ. τῆς γινομένης περὶ τῆς ἱερατεῖς 139,6; διέλυσεν und διέκρινεν (w. s.); δικάζω (w. s.); ἀποσταλείς ἐπὶ τὴν δ. τῆς μὴνύσεως τὴν δ. ἐδίκασεν 50,6; δικαίως κρινάντων τὴν δ. καὶ ἀξίως 50,12; τὰς δ. ἀπάσας ἔκριναν τὰς τε τῶν παρανόμων καὶ τὰς τῶν βιαίων 44,17; ἔν τε ταῖς δ. καὶ ἐν — ἴσως καὶ δικαίως τῇ χρεῖμ παρέρχεται 4,7; τοὺς δικαστὰς προστήσασθαι τῷ κατὰ τὰς δ. αὐτῶν 59,5; συνέλυσεν (-αν) s. διακρίνω

δι(μινου)ν 360

διὸ καὶ 108,217

διοικῶν 23,5; διώκησε δυνατῶς τὸν — 24,12; ἐπαινέσαι (ἐπαινοῦσι) ἐπὶ τῇ τῇ καθ' αὐτὸν χρεῖαν διωκτικῆν ἐπιμελῶς καὶ εὐτάκτως 53,21. 52; ἐγκαλοῦντας ἐπὶ τοῖς διωκτικῶν 37,128

διοίκησις *a)* τὸν ἐπὶ τῆς δ-εως 4,45. 14,21. 33,6. 87; δότω τὰς δόσεις ἀπὸ τῶν εἰς τὴν δ-ιν 57,9; *b)* ἐν ταῖς ἀφηγουμέναις τῶν διοικήσεων πόλεσιν 105,65

διορίζω· [ποταμὸν τὸν] διορίζοντα τὰ πρὸς Βῆσσαν 42,63; διωρίζαντο ποτὶ τοὺς Π. ὡς ὑδάτων ῥοαί 37,108

διότι nach *a)* ἀμφισβητοῦντας 37,142; ἀναγορευθῆναι 44,24; ἀποκρίνασθαι 53,67; γράμμαι 37,145; δεικνύειν 37,102; κατακεχωρικῶς (κ-ρισμένον, κατὰ τὰ κ-ρισμένα) 37,121. 122. 105; εἰδῶσιν 26,16. 78,2; *b)* ἐπηνῆσθαι, ἐπῆνεκεν 44,13. 17; στεφανοῖ, ἐστεφάνωκεν 44,19. 26

διπλασιάζω· τοὺς ταύτας χρωμένους ἐ-σε ταῖς εὐποῖας 113,75

διπλοῦς· τῆς στοᾶς τῆς δ-ῆς 49,8; δ-ῆν τὴν ἀναγραφὴν παραδοὺς ἐν δερματίνοισ καὶ βυβλίνοισ τεύχεσιν 114,10 vgl. 112,23. 114,29

[δίπ]τυχα [ἀμύλλης ἀγώνων] 112,83

δῖς 114,27. 120,23; ἀποδειχθεῖς φρούραρχος δ. 19,21

δισχιλίας· μυριάς καὶ δ. 174,28

διχομηγνίαι τοῦ μηνός, τῇ, 4,45

δόγμα τὸ κοιμισθὲν παρὰ τῆς συγκλήτου ὑπὲρ τῶν πρὸς Σ. 41,1; γενόμενος δόγματι πολέτης 112,16; τοῖς τῶν ἡγουμένων δόγμασιν 108,139

δογματίζω· περὶ ὧν ἐ-σεν ἡ σύγκλητος 111,124

δοκέω· δοκεῖ μοι c. acc. c. inf. 105,29 und οὕτως δοκεῖ εἶναι 40,8 (römisches); ἔδοξε(ν) τῇ βκτδ. 2,1. 3,1. [5,1]. 6,1. 12,11. 17,1. 30,2. 48. 50,2. 52,2. 53,1. 54,1. 58,8. 61,1. 65,3. 66,9. 67,2. 69,1. [73,2]. 81,1. 82,7. 108,13. [110,10]. 112,9. 113,10. 114,6; κα[θ]ὼς ἔδοξεν] τῇ βκτδ. 111,245; ἔδοξε τῇ βουλῇ 107,8; ἔ. ἰώνων τῇ β. 139,2; ἔ. τῷ δήμῳ 10,1. 14,2. 18,20; ἔ. τοῖς Ἑλλησιν 105,30. 78; ἔ. τῷ κοινῷ 55,7; οὕτως ἔδοξεν 40. 41; ἔ. in Parenthese 41,10; ἂν ταῦτα δόξῃ 64,9; σταθῆναι ψιτινὴ ἐν τόπῳ τῇ βκτδ. δόξῃ 117,66; κατὰ τὰ δόξαντα 132,4. || δεδόχθαι τῇ βκτδ. 4,23. 8,12. 17,39. 18,31. 21,16. 22,14. [23,9]. 24,20. 26,8. 44,10. 47,10. 50,16. 53,5. 54,5. 59,13. 71,10. 73,13. [76,1]. 83,1. 99,10. 103,9. 108,314. 109,236. 112,131. 113,95. 114,34. 117,63. 118,32. 132,8. [134,3]; δεδόχθαι τῷ δήμῳ 7,9. 12,19. 49,5. 53,64. 54,59. 61,14. 63,5; δεδόχθαι τῇ βουλῇ 107,24; δι' ὃ δ. τοῖς Ἑλλησιν 105,49; δ. τοῖς φρουροῖς 19,33; δεδόχθαι 6,11; ἐάν τι τῶν δεδομένων λύσι [201,19. 202,19. 203,13]

δοκιμασίαν πεποιθῆσθαι καὶ ἀπογραφὰν (γὰς) 37,114

δόξα· δ-ῆς ἀξίως 11,9; ἀξίως τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς τε καὶ δ-ῆς 108,20; τέτευχεν ἐπαίνου καὶ δ-ῆς ἀτα[ράκτου] 119,9; τῶν πρὸς δ-αν ἀνηκόντων 110,21; βίον οὐκ ἀφιλότιμον εἰς δ. 112,11

δόσις· ψάφισμα ὑπὲρ ὅπλων δόσιος rhod. 37,79; δότω τὰς δόσεις 57,9

δοῦλος· καὶ δ-ου τύχην καὶ ξένου 113,56; δ-ων (-οις, -ους) 111,239. 113,39. 83 (sonst οἰκέτης!)

δραχμαί (u. a. Casus; oft mit Ἀλεξανδρεῖαι) 8,57. 10,32. 25,10. 89,1. 5. 108,34 ff. 46 (δ-ῶν τεσσάρων τὸν μέδμονον); 118 oft. 136,28. 140. 174 oft. 195,6. 21. 202. 203

δρόμος· τοῖς τὸν μακρόν τροχάσασιν δ. 112,112

δρυμῶδη λόφον, τὸν, 42,46

δύναται ἀποδιδόναι χάριτας (τιμὰν) 3,26; 26,16; ταύτης μὴ δυναμένης λαβεῖν συντέλειαν 108,113; τὸν δυνάμενον τῇ τέχνῃ ψυχαγωγῆσαι παντόμιμον 113,65; ἔλασσον νοῆσαι δύννηθε 106,7; ἡδυνήθη 113,13; [οὐ]κ ἦ. 39 a,4

δύναμις· *a)* [κατὰ τὴν αὐτο]ῦ δ. 109,132; κατὰ δ. συνεπιδοῦναι 109,136; *b)* Streit-macht: αὐτὸς τε ἔρρωται καὶ ἡ δ. 14,10; ἀποστελεῖς δ-ιν 14,5; τὰς δ-εις 15,7; μετὰ δ-εων ἵππικῶν τε καὶ πεζικῶν 108,221

δυνατός· [εὐρέσθαι ἀγαθὸν ἐάν τι βο]ύληται τῶν δ-ῶν 68,4

δυνατῶς διώκησε 24,12

δύο stets indeklinabel und nur mit dem Plural verbunden: acc. plur. masc. 5,11. 19,41. 37,120. 47,22. 57,12. 108,131. 109,214. 112,114. 140,5. 195,19; acc. plur. fem. 11,30. 113,80. 195,15; acc. plur. n. 37,77; 362,16; gen. plur. 174,12 (m.); 174,36 (f.); 105,77 (n.)

δυσελπίστω 111,2

δύσις· ἀπὸ ἀνατολῆς μέχρι δ[ύσε]ως ἡλίου 114,11

[δύσκολον] ἐστὶν εὐχαριστεῖν 105,16

δυσχερῶν καιρῶν 37,132

δωδεκάτη· μηνός δ-ῆς 112,2; τοῦ μ. τῇ δ. 113,81

δωρεά· *a)* δεδόσθαι αὐτῷ δ-ᾶν τῆς ψιλῆς χώρας 6,22; συγκαταλέγειν τὴν δ. τοῦ δήμου 12,9; τὰς δ-ᾶς τὰς δεδομένας αὐτῷ ἀναγγεῖλαι 3,24; αἱ δ-αὶ τοῦ δήμου κύρια ἐστῶσαν 12,11; *b)* δωρεάν adv.: 112,122; λελητιούργηκε δ. 4,17; παρατιθεῖς (παρέχων) λουτρον δ. 112,77. 113,76; τὴν πρεσβείαν (ἐπ)ετέλεσε δ. 108,167. 111,22. 25

δῶρον 355,10

ἐάν· ἐ. τίς τινι δικάσεται 28,35; ἂν ἦν — ἐ. προσγένηται 105,20; φέρειν εἰάν τέκωσιν 362,19

ἐαυτοῦ (ἐατοῦ 112,69)· *a)* ἀξίως ἑαυτοῦ τε καὶ τῶν ἀποδειξάντων 19,22; τὴν ἐ. εἰκόνα 198; τῆς ἐ. καλοκαγαθίας ἀποδείγμα διδοῦς 109,34; τῆς ἐ. πατρίδος 50,7; δεδόσθαι ἀτελείαν πάντων ὅσα εἰς τὸν οἶκον τὸν ἐ. 2,10; κατὰ τὴν ἐ. πρόθεσιν 108,100; τῆς ἐατοῦ προθέσεως 112,69 u. a. || *b)* ἐθησαύρισεν ἐ-ῶν 112,15; στοιχεῖν ἐ-ῶν 108,69. 162; ἐ-όν (-οὺς) ἀκόλουθον (προθύμους, ἐκτενεῖς) παρασκευάζειν 108,88. 313. 375; ἐ-όν (φιλόπονον, φιλάγαθον) παρεχόμενος 99,5. 107,11. || *c)* ὁ δῆμος ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ εὐνοίας τῆς εἰς ἐ-όν u. ähnl.: 104,20. 108,328. 109,254. 110,6; ὁ δ. τοῖς εἰς ἐ. προθυμουμένοις 73,12. || *d)* φέρειν ἀπ' ἐκάστου αἰπολίου ἐκ τῶν ἐ-οῦ 362,11; τῆς ἐφ' ἐ-οῦ στεφανηφορίας 108,263; τὰ ἐφ' ἐ-ῶν 28,32; παρ' ἐ-οῦ (ἐ-ῆς) ἀνέθηκε (ἐδαπάνησεν, διπνίσας) 208. 111,177. 118,15. 114,26

ἐάω· οὐδὲ τοὺς μετὰ ταῦτα καιροὺς ἀχορηγῆτους ἔασεν γενέσθαι 113,73; οὐδὲ τὸν ὑστεροῦντα καιρὸν ἔασεν ἀφ[ρόντιστον] 113,35

ἐγγ— s. ἐκγ—

ἐγγραφον 109,89 (subst. ?); τῆς ἐνγράφου μαρτυρίας 113,31; τὴν διὰ τῶν δημοσίων ἐγγράφων δηλουμένην 109,158

ἐνγράφως ἐπηνγέλιτο 113,37. 123,5 (ἐγγ.)

ἐγγύη· ἐπ' ἐ-ηι οὐ φυλάσσω 315; ἐξ ἐ-ων 140,7

ἐγδ— s. ἐκδ —

ἐγκάλεω· ἐγκαλοῦντων τῷ δήμῳ 120,15; περὶ ὧν ἐγκαλοῦσιν ἡμῖν 120,24; ἐγκαλοῦντας ὅτι — 37,100; ἐν παρορταί ἐνεκάλουν 37,133; ἐγκαλοῦντας ἐπὶ τοῖς διωικημένοις 37,128; περὶ τῶν ἀλειῶν ὧν ἐνεκάλουν 111,138; τοὺς ἐγκαλοῦντας περὶ τινων 28,8; περὶ ὧν ἐγκ[αλοῦσιν] oder ἐγκ[λημάτων] 117,18

ἐγκλημα 38,11; τὸ ἔ. 28,12; διαλύειν τοὺς ἐν τοῖς ἐ-σιν ὄντας 8,8

ἐγκόλαμμα· ἐκ τῶν σφζομένων ὄρων τε καὶ ἐνκολλαμάτων 42,9

ἐγκολαπτῶν ὄρων, ἀπὸ τῶν, 37,168

ἐγκτησιν γῆς καὶ οἰκῆς (-ας) 2,9. [6,14. 7,11]. 8,40 vgl. 63,24; [γῆς ἐγκτ]ησιν 83,6; γῆς ἔ. ἄχρι ταλάντων πέντε 3,12 ἐνεκωμίασε τοὺς φρουρούς, ὅτι, 19,25 ἐνχαραχθῇ, ὅπως ἐν στήλαις, 105,66

ἐγχειρίζω· ἀξίως τῆς ἐνχειρισμένης αὐτῷ πίστεως 50,9; τὰς ἐγχειρισθείσας αὐτῷ πίστι[ος] 60,7

ἐγώ· δοκεῖ μοι 105,20

ἐθίζω· τὴν εἰθισμένην γείνεσθαι θυσίαν 113,81; τὰς θ-ας τὰς εἰ-ας 113,40; τὰς ἐν τούτοις εἰ-ας ἀποδίδοσθαι [ἐπιδόσεις?] 109,163; κατὰ τὰ εἰ-α 112,107 ἐθιμα, τὰ τῆς πόλεως ἐσεμνοποίησεν, 112,94 εἰ· a) λελύσθαι εἴ τι ψήφισμα ἐναντίον ἐστίν 61,30; εἰ δέ τι γένοιτο 115,10; εἰ δέοι 111,10; εἰ μὴ ἐπινοήσαιμεν 105,18; ἥδιστα ἂν δεξαμένῳ, εἰ μὴ ἐπεγεννήθη 105,8; εἰ μὴ τῇ φύσει, τῷ γε χρησίμῳ, εἴ γε 105,6; b) Wunsch: εἰ σὺ ἐκρέμω 318

εἶαν s. ἐάν

εἶδησ, [ῆ τῶν πολιτῶν, 135,5

εἶδος· ἐτελήωσεν τὸ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν ε. 113,58

εἶδυιων Φεβροαρίων 41,3

εἰκάδι 195,3; τῇ ε. 195,32

εἰκός, τὸ, 117,58

εἴκοσι τριῶν 57,21; εἴκοσιν 4,15

εἰκόν· 56,3. 95,4. τὴν ἑαυτοῦ εἰκόνα 198; εἰς τὴν ε. τοῦ δήμου ἦν ἐποιησάμεθα 25,9; ἐνδέξια τῆς ε. τοῦ Κώμου 53,74; στήσαι παρὰ τὴν ε. 18,18; τῆς κατασκευῆς τῶν ε-νων καὶ τῆς στάσεως 18,11; ἐπὶ τοῦ βήματος τῆς ἀνατεθεισομένης ε-νος 104,16; [ἐπὶ τῶν βηματίων] τῶν ε-νων 109,251; στήσαι τὴν ε-να αὐτοῦ 103,11; σταθῆναι τὰς ε-νας 108,318; ἐπὶ τῶν βηματίων τῶν σταθησομένων ε-νων 108,325; τὴν τοῦ στεφάνου ἀναγγελίαν καὶ τῶν ε-νων 108,313 vgl. 109,263; τὰς κατὰ τὰς ε-νας διδομένας τιμὰς 109,260. || b) μαρμαρίν[η] ε-ν[ι] 133,6. || c) ε-νι χαλκῇ 35,5. 103,10. 110,3. 117,65. 118,35; ε. χ. ὡς καλλίστη (ἐστεφανῶσθαι στεφάνῳ καὶ ε. usw.) 3,9;

ε-να χαλκῇ 138,3; ε. χ. ἐφ' ἵππου 18,22. || d) ε-νι χρυσῇ καὶ μαρμαρίνῃ 108,3. 338. 108,317 (ὡς καλλίσταις); e) ε. χαλκῇ καὶ χρυσῇ καὶ μαρμαρίνῃ 109,6. 240; ε-νι oder εἰκόσι(v) γραπτῇ καὶ χαλκῇ καὶ χρυσῇ καὶ μαρμαρίνῃ 112,4. 136. 113,5. 98. 114,3. 36

εἶμα· ἀγῶνα γυμνικὸν ἐν εἵμασι 112,91

εἶμι· τοῦ δεῖνός εἰμι [368]; τ. δ. ε. σῆμα 369 (auch 372?); καθῆκον δέ ἐστιν 113,94. 114,33; καλῶς ἔχον ἐσ[τι] 59,12; τὸν — ὅς ἂν ἦ τότε 83,10. 109,266; ἵνα ὦσιγ 18,14; ἐξώλης εἴη καὶ τὰ ἐκείνου πάντα [201,19. 202,20]. 203,14; ἔστω 12,10 (ἄκυρα); 3,28 (ἀτελής); 195,24 (φάσις αὐτοῦ); ἔστωσαν 364,2 (? ἱερά); 12,12 (κύρια); || Part.: ion. ἐόντα 3,5; ἐόντι 2,6; Π-ων αὐτονόμων ἐόντων [2,4]. 3,4; rhod. ἐόντες ἐν τῷ Καρίῳ 37,75; aber καίπερ ὄντας τέσσερας 37,120; Koine: ὦν 6,7. [7,6]; αὐτῷ ὄντι ἀνδρὶ καλῷ 99,9; ὄντες ὑπερημίσεις 28,30; Π-ων αὐτονόμων ὄντων 4,4. 6,4. 7,4; δικῶν οὓσων ἀδικάστων 59,2; τοὺς ἐν τοῖς ἐγκλήμασιν ὄντας 8,8. || Inf. rhod. εἶμειν 37,123; ε. Πριανέων usw. 37,162. 163. 157; ἐμ πράγμασιν εἶμεν 38,4; εἶναι τὰ μὲν ἄλλα καθὼς ἐψηφίσται 18,22; εἶναι (αὐτῷ, ἐκρόνοις, Ἀθηναίοις u. a.) von Ehren und Rechten 2,14. 3,15. 5,6. 6,23. 12,5. 30. 364,7 usw.; εἶναι τῷ βουλομένῳ δικάσασθαι 10,32; ε. αὐτῷ καθῆσθαι 174,13; μὴ ε. αὐτῷ κτήσασθαι 3,15; εἶναι αὐτόν ἐν ἐπιμελείᾳ (w. s.); ταῦτα (τὸ ψήφισμα) ε. εἰς φυλακῇ (ἐπὶ σωτηρίᾳ) τῆς πόλεως 50,39. 59,34. || Imperf.: ἦν προελόμενος 108,28; ἔως τοῦ τόπου ὅς ἦν ὑπὲρ τὸν ποταμὸν 42,48; ἦσαν ἐκπεπτωκότες 37,71. || Fut: ἀρχὴ ἔσται 105,75; ἡ ἐνβόλιμος ἡμέρα ἔ. πάντοτε τῶν — καλανδῶν 105,76; ἐσόμενον(-η) s. ἀναγγελία, ἀναγόρευσις ἀναγραφῇ, ἀνάλωμα, εὐφημία, οἰκονόμος; in 111,308 ist τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ ἐσομένου (στεφάνου) zu ergänzen; οὐκ ἄξιον ἔσεσθαι 112,58

εἶπεν 4,5. 50. 18,29. 19,4. 21,10. 22,3. 26,2. 45,3. 59,2. 61,2. 63,35. 73,1. 81,2. 91. 107,8. 112,10. 113,11. 114,6; ὦν εὐεργεσιῶν τὰ μεγέθη εἰπεῖν οὐδεὶς ἂν ἐφίκοιτο 105,47

[εἴ]ργ[ε]ιν μηδεμίαν ἀμιλλαν σωματικὴν 112,81

εἰρήνη und lesb. εἰράνα 60,11 s. πόλεμος εἰς, selten ἐς [wie 66,17. 108,20. 117,77. 268c (dicht.): 362,10; korrekt rhodisch 37,81; aber εἰς 37,66 und sonst; ion. εἰς 139,5]; räumlich: ἀπὸ — εἰς — von Grenzbestimmungen 361. 363; πλάγιον εἰς τὸν λόφον 363,13; εἰς ὁρθὸν ἐπὶ τὴν ὁφρὺν 42,59; und bei vielen Verben (s. u.); zeitlich oft in εἰς τὸν ἄλλον (λοιπὸν,

ἀπαντα, ἀεὶ) χρόνον, καιρόν, ἐνιαυτόν u. a. (w. s.); außerdem in Ellipsen wie ἀπὸ τῶν εἰς τὴν διοίκησιν 57,9; ἀτέλειαν πάντων ὅσα εἰς τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ 2,10. Besonders bei a) Substantiven und Adjektiven (w. s.): ἀ[μ]έτριος, ἀμοιβή, ἀναΐδεια, ἀνάλωμα, ἀποδημία, ἀρέσκεια, ἀφιλότιμος, ἀφορμή, δαπάνη, εἰσόδος, ἐξουσία, ἐπαγγελία, εὐεργεσία, εὐείσχιος, εὐνοια, εὐποιά, εὐσέβεια, εὐχαριστία, ζήλος, μετὰστασις, μισθοφορά, ξένιον, πρεσβευτής, προαίρεσις, προθυμία, πρόθυμος, τιμή, φιλοδοξία, φιλοτιμία, χάρις, χορηγία. || b) Verben: ἄγω, αἰρέω, ἀναγράφω (vgl. ἐν), ἀναλίσκω, ἀνασώζω, ἀνατίθημι, ἀνήκω, ἀποδείκνυμι, ἀποκαθίστημι, ἀποστέλλω, ἀποτίθημι, ἀσεβέω, δαπανάω, δίδωμι, διαβαίνω, διαφυλάσσω, εἰμί, εἰσάγω, ἐλλείπω, ἐπιδίδωμι, εἰσάγω, εἴσειμι, ἐπικολάπτω, ἐπινοέω, ἐρείδω, ἔρχομαι, εὐρίσκω, εὐχρηστέω, ἴσθαι (vgl. ἐν), καθίστημι, καλέω, καταβαίνω, κατάγω, κατακλίνω, καταντᾶω, κατέρχομαι, λαμβάνω, μνημονεύω, ὁμοφρονέω, παραφέρω, παρανομέω, παρέρχομαι, παρέχω, πάρεμι, περίεμι, πληρώω, πράσσω, προέρχομαι, προθυμέομαι, προίημι, προσαναγράφω, συμφεύγω, τάσσω, ὑπαναλίσκω, ὑπηρετέω, ὑπογράφω, χειροτονέω, χράομαι εἰς· φρουραρχοῦντος ἐνός τῶν πολιτῶν 37,67; ἐλέσθαι πρεσβευτὴν εἰς ἐκάστην πόλιν ἄνδρα ἓνα 8,49; τὸ μὲν ἐν (ἀντίγραφον) — [τὸ δὲ ἄλλο] 37,29; τῆς εἰς ἓνα χάριτος — τῆς δ' εἰς πλῆθος εὐποίας 112,18; παρακαλοῦντος καθ' ἓνα τὸν βουλόμενον 108,83; μετὰ Μελε[ίων πόλιν] μίαν ἔ[χειν] 37,48; εἶναι μίαν καὶ τὴν αὐτὴν νέαν νομηνίαν 105,21

εἰσάγειν 1,16; ε. εἰς τὴν — 113,25; τοὺς εἰσάγοντας 362,21; εἰσαγέτω (gerichtlich) 28,21; ἀτέλειαν ὦν ἂν εἰσάγῃ εἰς τὸν ἴδιον οἶκον 7,12; ἀτ. ὦν ἂν εἰσάγῃται (-ωνται) ἢ ἐξάγῃται (-ωνται) εἰς τ. ἰ. οἰ. 6.15. 8.35. 18,6; [τὴν νόμην] εἰσῆγετο 109,167

εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν 2,11; 6,16; [82,22]; ε. καὶ ἐ-μ πάντων 12,26

εἰσειμι· εἰσῆναι εἰς τὸ ἱερόν 205

εἰσηγήσασθαι, ἵνα 90,6

εἰσηκρύσσεσθαι αὐτοὺς καθάπερ τοὺς εὐεργέτας 5,9

[εἴσοδος] κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν 63,25; τῆς εἰς τὰς ἀρχὰς ε-ου 105,80; τῇ τῆς ε. ἡμέρᾳ 113,38

εἴσπλους· [τὸ ζήτημα οἰ. ἀμφισβήτημα] τὸ κατὰ τὸν ε-ουν 111,129.146; ε-ουν καὶ ἔκπλουν 6,17. 8,36. 60,10; ἔκπλουν καὶ ε-ουν 7,14

εἰσπορευομένων τῇ ἐνδέξια 19,46

εἰσφέρειν ἐκ τῶν ἰδίων 115,11; εἰσῆνεγκε διαφόρων δραχμὰς —, εἰς χρῆσιν ἐνε-

χύρων ἀργυρώματα — 108,95: πᾶσαν εἰσφερόμενος σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν 118,7; εἰσηνέγκατο τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ — 111,126; πᾶσαν εἰσηνέγκ[ατο—] 121,10. || pass.: ψήφους εἰσηνεγμένας 64,11

ἐκ α) Formen: ἐγ β. 121,32; ἐγ δ. 14,66. 174,12; ἐγ Α. 12,15; ἐκ β. 108,156; ἔξαλαμῖνος 196. || β) räumlich: ἄ ἐκ τοῦ ποταμοῦ φάραγξ 37,160; ἐκπεσεῖν ἐκ τῆς πόλεως 11,12; κατελθόντες ἐκ τοῦ Καρίου 37,81; ἔξ οὗ ὁρμουμένοις 37,111; τοῖς παρεπιδημοῦσιν ἐκ τῶν πόλεων 111,175; ἔξ Ἀρσινόειας 14,η; Θεσσαλὸς ἐγ Λαρίσης 12,15; Κύπριος γένος ἔξαλαμῖνος 196; παραστήσει ἐγ δεξιᾶς 14,16. || γ) zeitlich s. ἀρχή (ἔξ ἁ-ῆς); χρόνος (ἐκ πλείονος χ., ἐκ παλαιῶν χ.; ἐκ τῶν ἐπάνω χ.). || δ) übertragen von Personen: Δημήτριον τὸν ἐκ βασιλέως Δ. 108,156; τοῦ ἐγ βασιλέως Δ. 121,32; ἐλέσθαι ἔξ ἀπάντων τῶν πολιτῶν 8,48; περιποιησάμενος ἐκ πάντων τὴν συμπάθειαν 99,7; φιλανθρώπων ἔξ αὐτοῦ [γενησομένων] 109,128. || ε) von Sachen und Begriffen: Stoff: ἔλατρα ἐκ τετρατέως, ἔξ ἡμιέκτου, ἐγ δύο χοινίκων 174,11. 12; ἐπιπέμματα ἔξ ἡμιχοινικίου 362,16; Hilfsquellen u. a.: ἐκ τῶν ἱερῶν χρημάτων 17,49; διαφόρων ἐκ προεισφορῶν 108,51; ἐκ τῶν ἰδίων (ἀναλωμάτων), ἐκ τῆς ἰδίας ὑπάρξεως εἰσφέρειν, χορηγεῖν, ἐτέλεσεν s. ἴδιος; ἐκ τοῦ ἑαυτοῦ 362,14; Anderes: ἔξνια, πλῆθος, στέφανος, ψήφοι ἐκ τοῦ νόμου s. νόμος; ἀμοιβὴν τὴν ἐκ τῆς πόλεως 113,119; διατηρουμένην ἐκ τῆς εὐσεβείας 113,68; ὡς] ἐκ παιδείας τὸ εἶκος 117,58; τοῖς γεγονόσιν εὐημερήμασιν ἐκ τῆς κρίσεως 111,130; ἐφηρμόσαμεν ἐκ τῶν ὄρων usw. 42,9; λαχόντας ἐκ τᾶς διαιρέσεως 37,119; τῶν ἐκ φιλολογίας μαθημάτων 113,28; ἐπιστάτην τῶν ἐφήβων τοῖς ἐ. φ. 112,74; τὸ πλεονάζον τὸ ἐκ τῶν κοινῶν ἀναλωμάτων 109,134; πρᾶτος ἐκ πάτρας dicit. 268c,5; οἱ πρυτάνεις οἱ ἐκ τοῦ μηνὸς 64,10; μηδὲνα ὑπομένειν ἐκ τοῦ καιροῦ διὰ τὸ βάρος 112,22; καθὼς ἂν αὐτὸν ἐκ τῶν δημοσίων πραγμάτων — φαίνεται 40,11, vgl. 41,14; ἔξ οὗ τὴν χάριτα 109,132; [εἰστία?]σε ἐκ παρασκ(ε)υῆς 55,33; ἐκ πλήρους 114,21. 25 Nachtr.

ἐκαστος α) Adj. s. αἰπόλιον, ἐνιαυτός, ἔτος, μῆν, πόλις, πρεσβεία; β) Subst. ἐκάστωι 8,15. 113,30. 123,7; τὸν ἴδιον (τὸν κατ' ἴδιον) ἐ-ου βίον 114,32. 113,17; εἰς τὸ ἴδιον ἐκαστος ὄφελος 105,12; ἔ-ον 112,96; ἔ-ον αὐτῶν 57,2. 81,12. 109,229 (mit κατ' ἴδιον). 59,18 (mit κατ' ἑκαστον ἔτος); ἔ-ον τῶν δικαστῶν 28,28; ἔ-ον (ἐ-ωι) τῶν δικαστηρίων 8,29. 59;

Inschriften von Priene.

ἐκάστωι τῶν πολιτῶν u. ähnl. 4,10. 11,26. 102,6. 109,213. 118,34. || εἰ μὴ παρ' ἑκαστα ἐπινοήσαιμεν τρόπον τινά 105,18; ἴν' ἔ. πραχθῇ 27,12

ἐκάστοτε· τοὺς πρυτάνεις τοὺς ἐ. γινόμενους 59,24

ἐκάτερος· ἐπὶ τῶν βημάτων τῶν εἰκόνων ἐφ' ἐκατέρου 108,326; ἐ-ωι ἱερείωι 201,16. 202,16; ἐ-οι ἐπάγαγον rhod. 37,22; ἐ-ων θελόντων 41,10; ἐ-ων τῶν πόλεων [134,15]

ἐκατέρως· τὸ διάταγμα ἐ. γραφέν 105,30 ἐκατόν· 6,23. 136,28; ἐ. εἴκοσι 27,8; ἐ. εἴκοσι πέντε 40,10

ἐκγονος· (ταῦτα εἶναι, ὑπάρχειν u. a.) καὶ αὐτῶι (α-οῖς) καὶ ἐκγόνοις (τοῖς ἐ. αὐτῶν) 2,15. 6,24. 7,21. 9,6. 12,6. 30. 18,8. 26,14. 63,24; 8,42. 53,28 u. 54,26 (τε — καί); 71,18; τὰ αὐτὰ ὑπάρχειν (δεδοσθαι δὲ ταῦτά) καὶ τοῖς ἐ. αὐτῶν 47,19. 50,29; [τοῦ βασιλέως καὶ τῶν ἐκ]γόνων αὐτοῦ 24,20; Εὐάνδρωι καὶ τοῖς ἐ. 12,12; Ἀντιγόνωι δεδοσθαι αὐτῶι — ταῦτα δὲ εἶναι καὶ αὐτῶι καὶ ἐ-οῖς 2,8. 15

ἐκδέχομαι· τὴν ἐγδεχομένην ἐπιμέλειαν ἐποιήσαντο 81,7

ἐκδίδωμι· ἐγδοῦναι τὸν ἀνδριάντα 3,17; ἐ., ὅπως ἀναγραφῇ 47,20

ἐκδικος· ἐγδικος ἀποδειχθεὶς (ἀποδεδειγμένος εἰς —) 111,26. 125; ἔγ-οι 136,14; τοὺς κατ' ἔτος ἐκ-ους 105,64

ἐκδοσις· τὴν ἐκ-ιν 138,4; ποιήσασθαι ἔγ-ιν 49,6; ποιήσασθαι ([ποιεῖ]σθω) τὴν ἔγ-ιν 107,45. 119,24; ποιήσασθαι ἔγ-ιν τοῦδε τοῦ ψηφίσματος, ἴν' ἀναγραφῇ 108,377; τῆς ἔγ-εως τῆς στήλης ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι 44,30

ἐκδόχιον· τὸ ἐγδ. τοῦ ὕδατος 208

ἐκεῖνος α) Adj.: ἐ-ης τῆς χώρας 40,7; εἰς ἐ-νῃ τὴν χώραν 40,4; ἐκεῖν[ι] d. i. νομηνῇ 105,22; β) Subst. ἀπὸ τῆς ἐκείνου δεξιᾶς καὶ γνώμης 105,45; τὰ ἐ-ου πάντα 201,20. 202,20; [so auch 203,14]; ὑπ' ἐ-ων 27,2; τὴν ἐ-ων ὠμότητα 17,29; ἐ-οῖς 113,28

ἐκκαϊδεκάτης, ἀπὸ τῆς, 28,20

ἐκκλησία· καθὼς ἔδοξεν ἐν νομαίᾳ ἐ-αι τῇ βκτδ. 111,245; ἐπηνγεῖλατο ἐν τῇ ἐ-α 123,6; ἐπελθὼν ἐπὶ τε τὴν βουλὴν καὶ τὴν ἐ. 44,7; ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν ἐ. 53,62; ἔφοδον ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὴν ἐ. 53,29. 54,25; παρελθὼν εἰς τὴν ἐ. 4,14; προελθὼν εἰς τὴν ἐκκλησίαν 108,44; ἐν ταῖς συναχθεῖσαις ἐκ[κλησίαις] 120,22 [ἐκ]κλήτους oder ἐγκλ— 28,10

ἐκκλίνων οὐθεμίαν οὐδέποτε κακοπαθίαν 121,28

ἐκλείπων οὐδὲν 121,11; τὸ τῶν νέων σύστημα μετὰ τὸν πόλεμον ἐγλελοιπός 114,18

ἐκλογισμός· προσεδρεῖαν ἐποίησατο περὶ τε τοὺς ἐγ-ούς καὶ — 108,214

ἐκλύω· ἐκλύει πάλας dicit. 268b,6

ἐκπέμψας μισθοφόρους 17,18

ἐκπίπτω· χώραν ἂν ἔχοντες ἐξεπесον ὑ[πὸ — 37,138; ἐκπεσεῖν Καρίου (ἐκ τῆς πόλεως) 37,124. 11,12; τοὺς ἐκπεσόντας ὑπὸ τοῦ — 37,110; ἦσαν ἐκπεπτωκότες ὑπὸ τῶν περὶ τὸν τύραννον 37,71

ἐκπληρώω· ἵνα διὰ πάντων ἐκπεπληρωμένα ὑπάρχηι τὰ — δίκαια 109,217

ἐκπληρὸς· zu streichen; s. πλήρης

ἐκπλους s. εἰσπλους

ἐκπολιορκηθέντος τοῦ τυράννου 37,112

ἐκτένεια· τὴν πρὸς τοὺς συνανατρεφόμενους ἐ. συντηρεῖν 107,20; ἡ τοῦ δήμου πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντας αὐτὸν ἐ. 108,382; τὴν ἐπὶ τοῖς πρώτοις ἐκτένειαν 113,23

ἐκτενὴ ἐν πᾶσιν πεφηνότα καὶ σπουδαῖον 114,33; εὖνουν ἑαυτὸν καὶ ἐ. παρεχόμενος 65,6; ἐ. καὶ πρόθυμον ἐμ πᾶσι 82,10; ἑαυτοὺς ἐ-εἰς παρασκευάζωσι [πρὸς] τὸν δῆμον 108,375

ἐκτενῶς καὶ προθύμως 65,16; διακείμενον διὰ παντός ἐ. πρὸς τὸν δῆμον 109,233; τοὺς τῶι δήμῳ προσφερομένους ἐ. καὶ φιλοδόξως 109,231; ὅπως ἐ. προσφέρωνται τῇ πόλει 112,130

ἐκτῇ ἀπίοντος 42,1, vgl. 42,2

ἐκτός adv. 113,64 (ob τὴν) ἐ. ἀπάτην?)

ἐκτίθημι· αὐθημερὲ ἐκτιθέτωσαν 28,17 ἐκφανής· ὅπως ἐκφανεστέρα γένηται ἡ αἵρεσις 71,21

ἐκφέρω· ἔξενεγκεῖν 38,10

ἐκφορά· ἀκολουθεῖν τῇ ἐ. 99,20. 104,9; ἐπιφανοὺς γενομένης τῆς ἐ. 108,371; στεφανοῦν (στεφανῶσαι, στεφανωθῆν) ἐπὶ τῆς ἐ. 113,117. 99,14. 109,267, vgl. 111,307. 113,111; συνακολουθεῖν τῇ ἐ. 111,311. 113,114

ἐκών· ὅς ἂν τὸν ἐλεύθερον ἐ. ἀποκτείνει 84,3; ἐκόντες 85

ἐλαίας στεφάνωι 59,21

ἐλαιον καὶ ἐπάλημα τιθεῖς 113,78; τὴν θέσιν τοῦ τε ἐ. καὶ ἐπαλείμματος 112,90; ἡρωματισμένον τιθεῖς ἐ. καὶ ἐπάλημα 112,63; [ἄτερ] ὀψωνίου καὶ ἐλαίου 109,94

ἐλάσσω s. ὀλίγος

ἐλατρα βοῖ ἐκ τεταρτέως, προβάτωι δὲ ἔξ ἡμιέκτου 174,11

ἐλαύνων(?) παντὶ σθένει 17,19

ἐλευθερία· οὐθὲν μεῖζόν ἐστιν ἀνθρώποις Ἑλληνισιν τῆς ἐ. 19,19; τοῦ γινομένου [ὑπὲρ τῆς αὐτονομίας καὶ] ἐ. ἀγώνος 11,17

ἐλεύθερος· αὐτονόμους καὶ ἐ-ους 1,4; τὸν ἐ. ἐκὼν ἀποκτείνει 84,3; τὸν ἐ.

ἐκὼν εὖ — 84,8; τοὺς ἐλευθέρους παῖδας 113,41, vgl. 46,16; τοὺς ἐ. πάντας 11,22 ἐλλείπω· α) οὐθὲν ἐνλείπων — 23,2;

[μηθὲν ἐλλείπων]τες? τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀναιδείας 17,12; οὐθὲν ἐλλείπων προθυ-

μίας 53,9; σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας οὐθὲν ἐλλείποντες 53,63. 54,58; σπεύδων. καὶ κατὰ μῆδεν ἐνλείπειν 108,55. || b) ἐνλείπουσῃς τῆς σιτικῆς παραθέσεως 108,42. 68; ἐνλείπουσῶν [δραχμῶν —] 108,79 ἐλπίς· οὐδ' ἐν τοῖς ἐσομένοις ἐλπίδα λιπῶν] ὑπερβολῆς 105,39; τὰς ἐ-ας τῶν προλαβόντων [ὑπερ?]έθηκε 105,37; καλὰς ἐ-ας περὶ — 109,127

ἐμβαίνω· ἐὰν ἐμβαίνωσιν 117,11; πάντας εἰς τὴν ἀρχὴν ἐνβαίνειν 105,23

ἐμβάλλω· ἐνεβάλετο κλῆρον στεφανηφορίας εἰς τὴν τοῦ δήμου κρίσιν 109,170 ἐνβόλιμος ἡμέρα, ἡ, 105,76

ἐμβ[ρίθειαν?] 108,65

ἐμμένω· τούτῳ τῷ κρίματι ἐμμένωσι 41,12

ἐμὴν εἶναι γινώσκω τὴν χώραν 1,11

ἐμπεριλαμβάνω· ψήφισμα πάσας ἐν-πε[ρι](εἰ)ληφὸς τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ 105,27 ἐνποδίζεται ἡ τοῦ χρόνου τάξις παρὰ τὰς ἐπικλήσεις 105,81

ἐμπόριον s. ἐπιμεληταί

ἐμπροσθε zeitlich 12,1. [3]

ἐμπυρῶ· ἐνεπύρωσαν τὰ ἐπαύλια 17,13 ἐμφανίζουσιν 69,2; ἐμφανίζοντες (ἐ-σαν-τες) περὶ τῆς εὐνοίας 15,9. 64,5; τὴν τοῦ δήμου εὐνοίαν ἐμφανίσει 59,29; ἐμφανιοῦσι τὴν εὐνοίαν 14,11; ἐμφανίσαντες τὴν — 57,14; ἐμπεφάνικεν ὅτι 4,14

ἐμφ — 3,28 mit Anm.

ἐμψυχα ἄθλα 114,22

ἐν passim; vor π oft ἐμ; ἐγ κομετίω 41,2; ἐλ λόγῳ 18,36. 107,47. 117,74; ἐς Σάμῳ 5,18; sehr oft bei Ortsangaben; bei Zeitbestimmungen (ἡμέρα, μῆν, νομήν, καιρός, χρόνος), wo es auch eine Frist bedeuten kann: ἐν ταῖς τρισί[ν] ἡμέραις 10,29; ἐν ἡμέραις τριά- [κοντα] 16,7; besonders bei Festen (ἀγῶν, ἐορτή, πανήγυρις, Διονύσια u. a.) und anderen Zeitverhältnissen (πόλεμος und εἰρήνη, ἀρχαιρέσια) dann bei äußeren Erscheinungen und Zuständen: ὄψεαι ἐν τρισσαῖς dicit. 196,4; ἐμ φάρεσι λεοκοῖς 196,3; ἀγῶνα γυμνικὸν ἐν εἵμασι 112,91; ἐν ἐσθῇτι λευκῇ 205; s. unten bei εἶναι συμβίω und ὑπάρ- χειν. || Beispiele s. bei den Wörtern, mit denen ἐν verbunden ist, wie:

ἀναγγέλλω, ἀναγράφω (vgl. εἰς), ἀνα- στρέφω, ἀναγραφῇ, ἀνάθεσις, ἀνατίθημι, ἀνέγκλητος, γίνεσθαι, γράφω, δηλόω, ἐγκαλέω, ἐκτενής, ἀσπαστός, λογίζω, ἐγχαράσσω, εἰμί, ἐλπίς, ἐνεμι, ἐπαγ- γέλλω, ἐπικολάπτω (vgl. εἰς), ἐπιμέλεια, εὐάρεστος, θεωρῶ, καταδεής, κατα- κλίνω, καταχωρίζω, λείπω, παρέχω, προεδρία, πρόθυμος, προνοέω, συμβίω, τίθημι, ὑπάρχω, ὑφίσταμαι, φέρω, χρήσιμος u. a.

ἐναντίος· a) ἐ-αν 363,6; λελύσθαι εἰ τι ψήφισμα ἐ-ον ἔστιν τῷδε τῷ ψηφί- σματι κατ' αὐτὸ τοῦτο καθ' ὃ ἔστιν ἐ-ον 61,30. 31. || b) Subst. masc.: αὐτοῖς ὡς ἐ-ίοις —. || c) Subst. n.: οὐκ — ἀλλὰ τοῦναντίον 37,130; ähnlich vielleicht 109,227?; ἐναντία πέπρακται 111,12; ἐ-α τῇ συγκλήτῳ ἐπιτηδεύειν 108,226

ἐνάται μηνός — 37,43

ἐνδείκνυται πᾶσαν προθυμίαν 26,5

ἐνδέξια τῆς εἰκόνης τῆς Κ. 53,74; τῇ ἐ. εἰσπορευομένου 19,46

ἐνδεχ[ομ]έ[ν]ην πρόνοιαν?, τὴν, 23,1 ἐνδημία· ἐπὶ τῷ τὴν ἐ. πεποισθῆναι 53,25. 54,22; τὴν ἄλλην ἐ. ἐποίησατο ἀπὸ παντός τοῦ βελτίστου ἀξίως — 53,12. 44. 54,41

ἐνδίδωμι· ἐν[δ]ε[δ]όσθαι 111,160

ἐνδοξος· καλοῖς τε καὶ ἐ-οῖς 46,11; θεωρῶν μέγα τι καὶ ἐ-ον τῇ πόλει περιεσόμενον 108,116; τὸ ἐ. 135,9; οὐδὲ [ὑπέρ] τοῦ τῆς πόλεως ἡφροντιστήσιν ἐ-ου 108,105

ἐνδόξως ἀνεστράφη 109,95; νικήσαντος ἐ. 108,227

ἐνείμι· μὴ ἐ[νόν]των ἐν τοῖς κοινοῖς λόγοις διαφόρων 108,102

ἐνεκα 4. 8. 17. 18. 108. 111. dicit. 196; ἐνεκεν 19. 23. 44. 50. 53. 54. 67. 71. 100. 103. 104. 108,327. 110. 112—114. 117 usw.; ἐνεκε 57,3. || ἀρετ[ῆς] ἐ. 137, vgl. 23,11; ἀρετῆς ἐ. καὶ ἀνδρα- γαθίας 17,40; ἀρετῆς ἐ. καὶ δικαιοσύνης 4,30. 8,28. 47,14. 71,14; ἀρετῆς ἐ. καὶ εὐνοίας (oft mit τῆς εἰς ἑαυτόν) 19,35. 44,19. 25. 47,12. 50,24. 53,17. 54,42. 57,3. 100. 103,10. 104,6. 19. 110,5. 112 bis 114 oft; 132,14. 236. 237. 239. [240]. 248. 249. 255. 256. 259. 261. 262; ἀ. ἐ. κ. εὐ. καὶ εὐεργεσίας τῆς εἰς ἑαυ- τὸν καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλλήνας 244; ἀ. ἐ. καὶ εὐ. τῆς εἰς ἑαυτόν καὶ τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβείας 110,5, ähnl. 117,64; ἀ. ἐ. καὶ εὐ. καὶ καλοκαγαθίας καὶ φιλο- δοξίας καὶ εὐσεβείας 108,327; ἀρετῆς ἐ. καὶ καλοκαγαθίας 53,21. 54,19; ἀρετῆς ἐ. καὶ φιλαγαθίας τῆς εἰς τὸν δῆμον 113,103; ἀρετῆς ἐ. καὶ φιλοτιμίας 4,54; ἐ. τῆς ἀσφαλείας 19,11; [ἐπι]μελείας καὶ δικαιοσύνης ἐ. 35,6; εὐνοίας ἐ. καὶ προθυμίας 67,5; ἐ. τῶν χρησίων 108,171. || ὦν ἐ. dicit. 196,6; ὦν ἐ. δε- δόχθαι 23,9; δηλοῦντες ὦν ἐ. τετίμηται 18,9. || ἐ. τοῦ c. inf. und c. acc. c. inf. 108,72. 215. 111,194. 113,118

ἐνέργεια· ἀμίλλης ἀγῶνας γυμνικῆς ἐ-ας 113,29

ἐνεχυράζω· μήτε ἀφελῆσθαι μήτε ἐ-σαι τὴν ἱερωσύνην [201,17. 202,17]. 203,11

ἐνεχύρω 136,29; παραστάσεως ἐ. χρείας γενομένης 108,91; εἰσήγερκε εἰς χρῆσιν ἐ. ἀργυρώματα 108,96

ἐνθ' homer. 314

ἐνιαυτός· τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐ. 113,71; τοῦ ἐξεληλυθότος ἐ. 113,79; [ἐκάστου ἐνι]- αὐτοῦ μηνός M. 11,22; δι' ἐ-οῦ 112,77. 82. 123,7; ἐ-ὦν 111,198; εἰς τὸν ἐνεστῶτα ἐ. 114,29; εἰς τὸν ἐ. [τὸν μετὰ —] 113,36; [εἰς τὸν ἐπὶ] Δ. ἐ. 108,219; εἰς τὸν ἐ. τὸν ἐπὶ στεφανηφόρου — 108,212, vgl. 108,329; κατ' ἐ-όν 14,28. 124,4; ἀγῶνας τοὺς κατ' ἐ-ὸν ἀγομένους 11,27; τῆς ἡμέρας ὑπάρχει κατ' ἐ. ἀεὶ [ὑπόμνημα] 11,18; ἀεὶ κατ' ἐ. 28,5; καθ' ἑκάστον ἐ. 14,19. 195,8; μετ' ἐ. 37,83

ἐνίστημι· τῆς πρὸς M. ἡμῖν κρίσεως ἐνστάσης 111,144; οἱ ἐνεστηκότες 28,34; εἰς τὸν ἐνεστῶτα ἐνιαυτόν 114,29; ὁ νῦν ἐνεστῶς μῆν 105,73; τοὺς ἐνεστῶ- τας ἀεὶ στρατηγούς 18,13; τὴν ἐνεστῶ- σα[ν ἀρχὴν?] 82,21

ἐννεά· πρὸ ἐ. Καλανδῶν 105,23

ἐννοέω· τὴν πείραν τῶν ἐννοηθέντων καλῶς 113,33

ἐννομος· ἐν τῷ ἐ. χρόνῳ 19,43; ἐν τοῖς ἐ. χρόνοις 53,29. 54,27; τὰς ἐ-ους ἀποδείξεις 113,30

ἐντεμένιος· τοῖς ἐ. θεοῖς 123,10

ἐντεῦθεν· ψυχὴν παριούσαν ἐ. 216

ἐντευ[ξιν], τὴν, 136,7

ἐντὸς δεκάτης ἱσταμένου γείνεσθαι 105,83 ἐντυγχάνω· τοῖς ἐντυγχάνουσιν 25,5; τοῖς ἐ. αὐτῷ (τοὺς ἐ-τας, περὶ τοὺς ἐ.) τῶν πολιτῶν 65,7. 82,13. 6,9. 12,16; τοῖς ἐντυγχανομένοις 109,100; ἐντυχόν- των τῷ στρατηγῷ 111,135

ἐξάγω s. εἰσάγω

ἐξαγωγῆ s. εἰσαγωγῆ

ἐξαγώγιον· ἀτελὲς ἔστω καὶ τοῦ [ἐξα]- γωγίου καὶ ἐμφ — 3,28

ἐξαιρεῖσθαι αὐτῷ 195,33; ἀπὸ τοῦ ἐξαιρουμένου μέρους 195,18; μέρος ἐξε[λεῖν?] eher ἐξε[λέσθαι] 14,33

ἐξαίτησις· τῶν κατὰ τὴν ἐ. τῶν ἀνδρο- φόνων 121,26

ἐξακισχιλίας δραχμάς 174,21

ἐξάμηνον, εἰς τὴν δευτέραν, 111,27

ἐξαποστέλλω· οἱ ἐ-λλοντες πρὸς τοὺς αἰτοῦντας τὰ δικαστήρια 71,26; ἀξίως τῆς ἐξαποστελλάσης αὐτοὺς πατρίδος 50,12; ἐπὶ τῷ ἀγαθῷ ἀνδρᾷ ἐξαπε- σταλκέναι 71,13

ἐξέδρας, πρὸ τῆς ἐφηβικῆς, 112,115

ἐξειμι· ἐξείναι αὐτῷ σίτησιν usw. [201,10]. 202,10; ἐ. στεφανοῦν 113,117. 114,39; πριάμενον δὲ μὴ ἐ. (φέρειν) 362,15; ἀφ' οὗ ἐξέστω Σαμίους — 42,61; μὴ ἐξέστω μηθενὶ ἄλλῳ ποιεῖν 195,22

ἐξελευθέρους καὶ οἰκέτας 108,259. 109,179. [194]

ἐξέρχομαι· τοῦ ἐξεληλυθότος ἐνιαυτοῦ 113,78

ἐξετασται· τοὺς ἐ. 59,35. 63,28. 64,10. 84,1; στρατηγῶν ἐ-ὦν πρυτάνεων γνώμη 50,3; τοὺς ἐ. τοὺς μετὰ — 63,22

ἐξήκω· ἐπειδὴν αἱ [κλήσεις ἐξήκ]ωσιν ἀπὸ δημοσίας 12,5
 ἐξῆς· ἐν τῷ ἐ. χρόνῳ 118,7; ἐν ταῖς ἐ. 109,137
 ἐξουσία 127,1. 2; ἀπὸ τῆς ἐ. 111,5; δεδόσθαι ἐ-αν καὶ τοῖς ἄλλοις τοῖς βουλομένοις στεφανοῦν 99,16; vgl. 109,274; τὴν ἐ. ἐδώκαμεν 42,62; ἔχειν ἐ-αν [τιμᾶν καὶ στεφ]ανοῦν 104,8; [ἐ-αν οὐ]δεμίαν εἰς τοὺς δημοσιώνας πεποιή-ται 111,113
 ἐξωθῆναι τινα θρησκίαν προσλαβομένη 105,24
 ἐξώλης εἶη καὶ τὰ ἐκείνου πάντα [201,19. 202,20]. 203,14
 ἐορτὴ· ἄγειν ἐ-ἣν Σωτήρια 11,29; τὰς δημοτελεῖς καὶ κοινὰς ἐ-ὰς ἐπισημοτέρας μᾶλλον ἐπόησε 113,74; ἐν τῇ τῶν Π. ἐορτῇ 108,282. 112,105. 113,84; ἐν ταῖς ἐ-αῖς 112,78; ἐν ταῖς ἀγοραῖοις καὶ πατρίοις ἐ-αῖς 112,62
 ἐπαγγελίαν 119,17; τοὺς διὰ τῆς ἐ. ἐπὶ τὰ δῖπνα κληθέντας 113,58; [ἐξ ἐπ]αγγελίας 96,20; ἐβεβαίωσεν τὴν ἐ. 123,9; τῶν εἰς τὸ ἀνάλωμα ποησαμένων ἐ. 108,115; τὸ κατὰ τὴν ἐ. εἶδος ἐτελήωσεν 113,58
 ἐπαγγεῖλαι τῷ δῆμῳ ὑπὲρ Δ., ὅτι — 5,17; ἐ. ἐλ [λόγῳ] 10,23; [ἐ]παγγεῖλαντος 10,27; ἐπηνγεῖλατο 118,4; ἐπηνγεῖλατο ἐγγράφως [113,37]. 123,5 (κρεαδοτή-σειν); ἐπανγεῖλαμένος 112,33; ἐ. πρὸς τὴν δηλούμενην [ἀνάγκην] 109,138; ἐπὴν-γελται ἀναθῆσαι 113,91
 ἐπάγω· ἐπὶ τὰς χώρας ἐφ' ἃν ἐπάγαγον 37,22; ἐπαχθέντων 27,13
 ἐπαθλον, τὸ ὑπὲρ τῆς φιλοπονίας, 113,31
 ἐπαινέω· ἐπαινέει τε καὶ τιμᾷ 53,16; ἐ-οῦσι(ν) 53,40. 45. 61,34. [54,42]; ἐπαινῶν καὶ τιμῶν 103,9; ἐπαινέειν 4,25; ἐπαι-νέσαι 4,53. 8,23. 10,8. 45,24. 50,16. 21. 23. 53,22. 60,3. 6. 13. 63,9. 67,3; ἐπῆνεκε 44,5; ἐπῆνεκεν 44,17. || ἐπαινέσθαι 114,33; ἐπηνῆσθαι [7,9]. 23,10. 26,9. 81,9; ἐπηνῆσθαι 21,17; ἐπηνῆσθαι 17,39. 44,11. 20; ἐπηνῆσθαι 19,34. 47,10. 12. 53,17. 20. 64. 59,14. 17. 20. 61,15. 17. 70,9. 71,11. 14. 23. 83,1. 99,11. 103,9. 107,24. 108,314. 109,236. 112,132. 113,96. 114,34. 117,63; ἐπαινεθεῖς 19,23. || [ἐ.] τῷ δῆμῳ 54,42; ἐ. διότι 44,11. 13. 53,40. [81,9]; ὅτι 10,8. 50,16; ἐ. ἐπὶ τῇ εὐνοίᾳ καὶ ἐπὶ τῇ εὐχαριστίᾳ 53,64; ἐπὶ τῇ εὐσεβείᾳ καὶ ἐπὶ τῇ δικαιοσύνῃ καὶ ἐπὶ τῇ εὐνοίᾳ 117,63; ἐπὶ τῇ προαιρέσει 44,11; ἐπὶ τῇ φιλοπονίᾳ 60,13; ἐπὶ τῇ εὐνοίᾳ καὶ φιλαγαθίᾳ 71,11; ἐπὶ τοῖς προγεγραμμένοις 99,11. 108,314. 109,236. 112,132. 113,96. 114,34; ἐπὶ τῷ ἀποστεί-λαι 61,15. 34; ἐπὶ τε τῷ παρεπιδημῶν καὶ διότι ἔκριναν 44,17; ἐπὶ τῷ πέμψαι 59,14; ἐπὶ τῷ προστῆναι τῶν κρίσεων 53,20; außerdem öfter mit ἔνεκεν

ἐπαινος· τὸν τῶν δικαστῶν ἐ-ον 44,10; τὸν παρὰ τῶν πολιτῶν ἐ. 99,7; ἀξίως ἐ-ου καὶ τιμῶν 53,15; ἐπαίνων προση-κόντων [ἐτυχε]ν 111,191; ἐπὶ τούτοις τοῦ πρέποντος τυχεῖν ἐ-ου 113,95; τέ-τυχεν ἐ-ου καὶ δόξης 119,9; ἐθησαύρι-σεν ἑαυτῷ παρὰ μὲν τῶν ζώντων ἐ-ον 112,15
 ἐπάλ(ε)ιμμα s. ἔλαιον
 ἐπάνω· α) τὸ Ἐπωπέως ἐ. 363,24; [βου-νοῦ το]ῦ ἀνατείνοντος ἐ. 42,69; τὰ ἐ. τούτων τῶν ὄρων 363,23. || β) ἐκ τῶν ἐ. χρόνων 28,2. 36
 ἐπαρχία· ὁ ἀνθύπατος τῆς ἐ-ας 105,44; τῇ ἐ-α 105,26; τὴν ἐ-αν 105,46
 ἐπαρχικός· 218
 ἐπαύλια· τὰ ἐ. ἐνεπύρωσαν 17,13
 ἐπαυλιν, τὴν ἐπὶ τῆς στεφάνης, 42,56
 ἐπαυξῆσαι [προσ]όδους 115,8
 ἐπεῖ 105,79; ἐ. γὰρ 39a,3; ἐ. δὲ 59,12
 ἐπειγούσης τόκων ἀποδόσεως 108,103; μὴ καθυστερεῖν ἐν τοῖς ἐπείγουσιν τῶν καιρῶν 108,48; μὴ προλείπειν τὸ τῆς πατρίδος ἐπείγον 108,33
 ἐπειδὴν c. copul. 12,4
 ἐπειδὴ 4,5. 50. 6,6. 7,5. 8,2. 10,3. [12,15]. 17,2. 19,4. [21,10]. 22,3. 26,2. 44,3. 45,3. 47,3. 50,4. 52,3. 53,6. 38. 54,5. 35. 55,8. 59,2. 61,2. 32. 63,35. 65,4. 69,1. 73,3. 81,2. 82,8. [91,2]. 105,16. 108,14. 112,10. 114,6
 ἐπειμι· εἶμιεν — καὶ ἐπείμειν rhod. 37,27; παρὰ μὲν τῶν ζώντων ἔπαινον, παρὰ δὲ τῶν ἐπεσομένων μνήμην 112,15
 ἐπέρχομαι· περὶ ὧν ἐπῆλθον, ἵνα βου-λεύσῃται 53,2. [54,1]; ἐπελθῶν — 75,3; ἐ. ἐπὶ τοῖς ἄρχοντας καὶ τὸν δάμον 60,20; ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν ἐκκλησίαν (ἐπὶ τὴν βκτδ.) 54,56. 64,2
 ἐπὶ I. c. gen.: α) τὴν ἔπαυλιν τὴν ἐ. τῆς στεφάνης 42,56; ἐ. Τριπόλεως 121,12; τοῖς ἐ. τῆς Ἀσίας Ἑλλησιν 105,30. 50. 78; ἐπ' εὐθείας 37,165. 42,42π; ἐπὶ τὰς χώρας ἐφ' ἃν ἐπάγαγον 37,21; εἰκόνα ἐφ' ἵππου 18,23. || β) zeitlich, datierend: s. ἀρχιερεὺς, βασιλεία (und ἐπ' Ἀντιόχου 37,151; ἐπὶ Λυσισμάχου 37,131), δημιουργός, ἐπιμεληταὶ ἐμπορίου, ἱερεὺς, πρύτανις und πρυτανεύων, στεφανηφόρος (und ἐπὶ τοῦ δέινος, ἐπὶ τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ τὸν δεῖνα, τῆς ἐφ' ἑαυτοῦ στεφανη-φορίας 108,263), στρατηγοί; || γ) mit Verben und Substantiven: s. ἀνατείνω, ἀναγράφω, ἐπιγράφω (ἐπὶ τῶν βημάτων ἐφ' ἑκατέρου τὴν ἐπιγραφὴν 108,325), ἐπικολάπτω, λογίζω, μένω, ὁ und διοί-κησις, στεφανῶν, τίθημι, θέσις. || δ) τᾶλλα ἐφ' ἑαυτῷ 28,32
 II c. dat.: καίπετι σωτηρία 24,19; τρίτῃ ἐ. δέκα 362,6; s. διὰληψις, δίδοσθαι (πολι-τεῖαν ἐφ' ἴσῃ καὶ ὁμοίᾳ), δοκέω (δε-δόχθαι ἐπὶ σωτηρίᾳ), ἐγκαλέω, εἰμί (εἶναι

ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως); ἐκκτενεῖα, ἐπαινέω und ἔπαινος, ἐπικληρόω, εὐμέ-νεια, εὐνοία, εὐχαριστέω, μαρτυρία, παράταξις, πρόθυμος, πωλεῖν (ἐπὶ τοῖσδε), στεφανῶν, φυλάσσω (ἐπ' ἐγ-γύη), χάρις, ἐψηφίσθαι (ἐπὶ σωτηρίᾳ τ. πόλεως); fraglich 16,14. 109,90. 111,3
 III c. acc.: α) ἐπὶ τὸν ἐχόμενον βουνόν 42,65; ἐ. τὴν ῥάχιν 42,50. || β) ἐφ' ἡμέρας (w. s.) πέντε u. a.; ἐφ' ἔτος 105,71; γ) s. ἀποδείκνυμι, ἀποστέλλω, ἀποτάσσω, διαβαίνω, δικαστήριον, ἐπά-γω, ἐπέρχομαι und ἔφοδος, καλέω, κατὰστασις, κοινοποιέω, μετέχω, παρα-γίνομαι, πρόθυμος, τίθημι, ὑποτάσσω, ὑφηγέομαι
 ἐπιβαίνειν αὐτοὺς τὸ ἄρξασθαι τὰς χώρας 37,114
 ἐπιβάλλω· μηδὲν ἐπιβαλλόντων ἑαυτοῖς τόπων 111,139; ταῖς ἐπιβαλλούσαις τι-μαῖς τιμῆσαι 109,232; [καθὼς ἐπὶ]βαλλ[ε?] 37,62
 ἐπιγεννάω· το κοινὸν πάντων εὐτύχημα ἐπεγεννήθη Καῖσαρ 105,9
 ἐπιγινώσκω· ἐπιγινώμι 64,1; μέχρι ἃν ἐπι-γινώμεν τὸ κριθησόμενον 111,116; ἐπι-γινούς 120,6
 ἐπιγραφὴ· ἐπιγράψῃ τὴν ἐ. 117,66; ἐ-ψαι τὴν ἐ. τὴνδε 108,326; ποιήσασθαι τὴν ἐ. 34,2
 ἐπιγράφω· ἐπιγράψαι ἐπ' αὐτῶν 113,100. 114,37; ἐπιγράψαι ἐπὶ τῶν βημάτων ἐφ' ἑκατέρου τὴν ἐπιγραφὴν (w. s.) 108,325; ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις (ἐπι-γεγραμμέναις) Μαϊανδρίου ἱστορίας 37,104. 122
 ἐπιδείκνυμι· ἐπεδείκνυσον ψάφισμα 37,69; ἐ. τὸ ψ. 37,73; [ἐπε]δείκνυσον κατακε]-χωρισμένον 37,55; ἐπέδειξε (-αν) 135,8. 129; ἐπιδιέξιμος αὐτὸν ἀβέβηλον 113,66
 ἐπιδέκατον· τοῦ ἐ. 201,5. 203,4; ἐπρίατο τοῦ ἐ. 174,36; καταβαλεῖ τὸ ἐ. 174,31
 ἐπιδέχομαι· ἐπιδεξάμενος τὴν στεφανη-φορίαν 108,255; ἐ. τὸ πλεονάζον τοῦ ἐφοδίου 108,172
 ἐπιδιημέω· παρὰ τοῖς ἐπιδεδ[ημ]ηκόσι τῶν ξένων 108,286; [τοὺς ἐπιδεδ]ημηκότας ξένους 111,187
 ἐπιδιημία· τὴν ἐ. ἐποιήσα(ν)το (ποιη-σάμενος) (ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου 73; μετὰ πάσης εὐκοσμίας 69). 50,8. 53,63. [54,59]. 69,13. 73,10
 ἐπιδίδωμι· ἐπιδιδούς ἐκάστῳ 117,33; ἐπέδωκε τὸν ἑαυτοῦ ζῆλον εἰς τὴν φιλο-δοξίαν 114,12; ἐπιδόντος προθύμως εἰς τὰ παρακαλούμενα 108,147
 ἐπιδόσιμον 112,100
 ἐπίδοσις· ἐ-εις ἑτέρας δημοτελεῖς ποη-σάμενος καὶ τὴν τοῦ ἀλείμματος θέσιν 114,13; καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς δὲ ἐ-σειν 117,53
 [ἐπιδι]ρομῆς 39b,8

ἐπεικῶς ἤρξεν 119,13
 ἐπιθυμέω· τοὺς ἐπιθυ[μῆ]αντας συγ-
 κινδυνεύειν 17,21
 ἐπιθυμία· τῆς τοιαύτης ἐ. τὸν καιρὸν
 113,67
 ἐπικαρπία· [τῆς τῶν] πολιτῶν ἐ. 111,296
 ἐπικλήρυμα· τῶν ἐν ταῖς προγεγραμμέ-
 ναις εὐεργεσίαις ἐ-των (συν?)τέλειαν
 λαμβανόντων αὐτῶι 109,162
 ἐπικληρῶσαι ἐπὶ φυλὴν 12,21; τῇ
 φυλῇ ἐφ' ἣν ἂν ἐπικληρωθῇ 12,31;
 διότι τὸ Κ. καὶ ἄ χώρα αὐτοῖς ἐπικλα-
 [ρωθείη] 37,103
 ἐπικλήσεις· παρὰ τὰς ἐν τοῖς ἀρχαιρε-
 σίοις ἐ. 105,82
 ἐπικοινωνούντων 111,147
 ἐπικολάπτω· ἐπεκολάψαμεν 42 oft; ἐ.
 ἐν τῷ πετρῶνι (ἐν τῷ καταλήγοντι
 τοῦ λόφου) 37,167, 161; ἐ. εἰς τὸν πέτρον
 37,167; ἐ. ἐπὶ πέτρας (ἐφ' οὐ ἐ.) 37,162.
 160; τὸν ὑπὸ 'Ρ. ἐπικολαφθέντα ὄρον
 42 oft; τοὺς ἐπικολαφθέντας ὄρους 37,162
 ἐπιλαμβάνω· ἐπιλαβέσθαι τοῦ — 119,3
 ἐπιλανθάνω· οὐκ ἐπιλανθανόμενος τῶν
 προειρημένων 107,17
 ἐπιμέλεια· εἶναι αὐτὸν ἐν ἐ-αι 83,5;
 dass. παρὰ τε τῇ βκτδ. 99,11. 108,319.
 [109,245]; εἰσηνέγκατο τὴν πᾶσαν ἐ. καὶ
 — 111,126; τὴν ἐ-αν ποιήσαντα 8,63;
 ἐ-αν ποιούμενος [τοῦ δήμου] 14,4; ἐ-αν
 ποιῆσθαι ὅπως 50,34; τῆς ἀναγγελίας
 (τὴν) ἐ-αν ποιήσασθαι 19,55. 21,20. 57,4.
 61,20. 99,15. 104,12; τῆς ἀναγραφῆς καὶ
 τῆς ἐγδόσεως ἐ-αμ ποιήσασθαι 44,31;
 τῆς ἀναγορεύσεως — τὴν ἐ. ποιήσασθαι
 8,31; τὴν ἐγδεχομένην ἐ-αν ἐποιήσαντο
 81,7; πᾶσαν ἐ-αν καὶ σπουδὴν ἐποιήσατο
 19,8; ἐ-αν ποιήσασθαι περὶ τοῦ καλεῖ-
 σθαι εἰς τὴν προεδρίαν καὶ τῆς ἀναγγε-
 λίας 59,23; ἐ-αν ποιήσασθαι ἵνα γένων-
 ται (ὅπως ἀναγορευθῇ) 47,26. 44,23. ||
 διὰ τὴν ἐν τούτοις ἐ-αν ἱκανὰ τὸν
 δῆμον ὠφέλησεν 108,217; ἐ-ας καὶ δι-
 καιοσύνης s. ἐνεκεν; ἐ-αν 23,13
 ἐπιμελεῖται παντὸς τοῦ δήμου καλῶς
 καὶ φιλοτίμως 6,11; ἐ-εἶσθαι τῆς κατα-
 σκευῆς τῶν εἰκόνων καὶ τῆς στάσεως,
 ὅπως συντελεσθῶσιν 18,12; ἐ. τῆς
 ἀναγγελίας 4,34; ἐπιμεληθῆναι [23,19];
 ἐ. τῆς ἀναγγελίας 4,55. 18,10. [22,19].
 47,15. 58,1. 63,8. 12. 81,16; ἐ. ὅπως c.
 copl. 47,15. 63,28. 68,12; ἐ. ἵνα c. copl.
 44,35. 69,19 (mit προθύμως); ἐπιμελη-
 θέντος [95,6.] 229; ἐπιμεληθήτω 17,43
 ἐπιμελής· δικαστὴς τρεῖς ὡς ἐπιμελε-
 στάτους 59,7
 ἐπιμελητής· ἐπὶ τῶν (τοῖς) τοῦ ἐμπορίου
 ἐ-ων (-αῖς) 28,7. 11. 21
 ἐπιμελῶς καὶ φιλοτίμως (ἐ. καὶ δικαίως)
 διαφυλάξας 21,13. 22,5; ἐ. καὶ εὐτάκτως
 τὴν καθ' αὐτὸν χρεῖαν διωικηκέναι 53,24.
 52. 54,38; πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον

ποιησάμενος ἐ. 114,20; προέστη τῆς
 λειτουργίας (γραμματείας) ἐ. (καὶ φιλο-
 δόξως) 113,16. 114,9; [τῆρ]εῖν τὴν ἄκραν
 ἐ. 19,18
 ἐπιμήνιοι τῶν στρατηγῶν, οἱ, 28,22
 Nachtr.; τοὺς ἐ. (τοὺς) τ. στ. 83,13.
 99,15. 104,14. 111,192; τὸν ἐ. τῶν ταμιῶν
 47,19
 ἐπινοεῖ γενέσθαι [4,22]; τῶν εὐ. . ελόν-
 των ἐπενόησεν τὸν τρόπον 111,201; εἰ
 μὴ παρ' ἑκαστα ἐπινοήσαιμεν τρόπον
 τινὰ 105,18; τὸ πρῶτως ἐπινοηθέν ὑπὸ
 ἑαυτοῦ 117,39; ἵνα τὸ ἐ. ὑφ' ἡμῶν εἰς
 τὴν τεμὴν μείνῃ αἰώνιον 105,27
 ἐπιπέμματα ἐξ ἡμιχοινικίου 362,15; ἐ.
 παρῆξει 201,15. 202,15
 ἐπίσημον εὐωχίαν ἐπετελέσατο 113,61;
 τὴν πόλιν ἐ. φαίνεσθαι 112,85; ἵνα δι'
 αἰῶνος ἐ. ἔξῃ τὴν χάριν 108,382; τὰς ἐορ-
 τὰς ἐπισημοτέρας μᾶλλον ἐπόησε 113,74;
 ἐν τοῖς ἐπισημοτάτοις τῆς πόλεως τό-
 ποις 113,99. 114,37
 ἐπισκευάζω· ἐβσκεύασεν 310; [ἐ]πε-
 σ[κεύασεν?] 312
 ἐπίσπονδον οἴνου 195,26
 ἐπισπᾶται εὐφημίαν τοῖς τοιούτοις
 117,55
 ἐπίσταμαι· ἐπίσταται χάριτας ἀποδιδό-
 ναι 6,26. 18,16; ἐ. τιμᾶν 8,13. 57,19
 (ἀξίως); ἐπιστάμενος [11,3] 86,6
 ἐπιστάσια· [ἀναλαβὼν τὴν] ἐ. ἐν τῇ
 ἐορτῇ 112,106; ὅπως ἐπὶ τὸ —] τέμενος
 σάφρονα καὶ εὐσχήμονα καὶ δικαίαν
 [τὴν τοῦ] τόπου ἐ. ἔξῃ 123,4
 ἐπιστατέω· ἐπεστάτησεν τῶν φρουρῶν
 23,3
 ἐπιστάτης· ἐ-α gen. rhod. 37,135; ἐ-ης
 ἀποταγείς 119,11; τὸν ἐ-ην τὸν τῶν
 ἐφήβων τοῖς ἐκ φιλολογίας γραμματι-
 κόν 112,73
 ἐπίστα — 22,22
 ἐπιστέλλω· ἐπιστειλάντων ἡμῶν πειθαρ-
 χεῖν 15,11
 ἐπιστολή· ψήφισμά τε καὶ ἐ-ὴν ἀποστεί-
 λαντος 61,2; γέγραπτα τὴν ἐ. 27,7;
 ἔδωκα τὴν ἐ. 106,7; ἐ-ας 37,98; ψηφί-
 σματα καὶ ἐ-ας καὶ χρηματισμούς 114,31
 ἐπιστρέφας 117,19; ἐ-αντες 37,170
 ἐπιστροφῆς ἀξίαν προέντευξιν ποιού-
 μενος 59,3
 ἐπιτάσσω· ὥστε τὸν ἀνθύπατον ἐπι-
 τάξαι 111,16; ἐπιτετάχασιν τοῖς προστά-
 ταις προγράψασθαι 53,56
 ἐπιτελέω α) ἐπετέλεσεν τὰς ἀποδημίας
 108,163; γλυκισμὸν ἐ. 111,238; (τὰς) θυσίας
 ἐπετέλεσεν (ἐ-έσας) 46,17. 108,27. 115,3;
 ὅταν τὰς — θυσίας ἐπιτελῇ 117,69; [θεῶν]
 οἷς τὰς θυσίας ἐπετέλει 109,195; ἐπιτε-
 λέσαι τὴν ὁροθεσίαν 42,12; ἐπετέλεσε
 τὴν πομπήν 55,14; ἐ-έσεν τὰς πρε-
 σβείας συμπερόντως 108,165; βασιλέως
 ὡς ἐπετέλει περὶ τῶν ἰώνων τὰ τίμα

55,16. || β) ἐπίσημον εὐωχίαν ἐπετέλε-
 σατο 113,61
 ἐπιτήδειος· στήσαι οὐ ἂν ἐ-ον εἶναι
 φαίνεται 8,55
 ἐπιτηδεύειν· τῶν ἐναντία τῇ συγκλήτῳ
 προελομένων ἐ. 108,226
 ἐπιτίθημι· λιβανωτὸν ἐπιθήσει 174,17;
 εὐθαρσῶς ἐπετέθη πρὸς τὸν πόλεμον
 17,38
 ἐπιτρέπειν, ἐπιτρέψωσιν ἐκόντες 85
 ἐπίτροπος, ὁ τῶν κυρίων, 230
 ἐπιτυχάνω· ἐπιτυχὼν ἐκαλλιέργησα
 218
 ἐπιφανής· ἐ-ὴ τὴν ἀποδημίαν [ἐποιήσατο]
 108,231; ἐ-ὴ τὴν — [εὐνοίαν ἀποδείξαμε-
 νος] 108,285; ἐ-οὺς γενομένης τῆς ἐκφο-
 ρᾶς 108,370; ἵνα αἱ τιμαὶ ἐπιφανέστεραι
 ὦσι 18,14; ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπῳ
 (τῆς πόλεως, τῆς ἀγορᾶς, παρ' αὐτοῖς)
 57,18. 71,36. 77,3. 83,4. 103,11. 108,318.
 378. 117,83; ἐν τοῖς ἐ-οῖς ἀγῶσιν 50,36;
 τοὺς ἐ-οὺς τῶν ἀνδρῶν 71,27; τῶν ἐ-ων
 ἀξιώσῃ 99,13
 ἐπιφανῶς βουθυτήσας 55,18
 ἐπομόσαντα τὴν Μυκάλην 362,5
 ἐπὼν ποιητὴν 69,3
 ἐπτά 37,86; ἐπτ' ὀβολοὺς 195,20
 ἐπώνυμος· λαβὼν τὸν ἐ. τοῦ Διὸς στέ-
 φανον 114,24
 ἐργάζομαι· ἂ πρότερον εἰργάζετο 111,112
 ἐργασία· ἐπ' αἰτία τῆς ἐ-ας 111,3
 ἐργάσιμα· φάραγξ ἀναφέρουσα παρὰ τὰ
 ἐ. 37,161; λόφον τὸν ὑπερκείμενον ὑπὲρ
 τὰ ἐ. 37,160
 ἐργεπιστατοῦντος 230
 ἐργολαβέω· ἀνέθηκεν τοῦ [νεῶ] τὴν
 ὑπογραφὴν, ἣν καὶ ἡργολάβησεν 207
 ἔργον· τὰ ἐ. τοῦ Εὐ — 136,25; ὁ ἀρχι-
 τέκτω γ γραψάτω [τὸ διάγραμμα τῶν]
 ἔργων 57,10
 ἐρείδω· τοὺς συνομάλικας εἰς κόνιν
 ἤρεισα dicht. 268b,4
 ἐριφος· ἐ-ον θύσιμον 362,13
 ἐρμηνείαν· παρὰ τὴν ἐ. 106,6
 ἐρμῆς· ἀναθείς ἐ-ας δύο 112,114
 ἔρχομαι· ἐλθεῖν πρὸς γάμου κοινωνίαν
 109,162; ἐλθὼν ἐπὶ τε τὴν βκτδ. 61,21;
 ἐλθόντες ἐπὶ τὸ βουνίον 42,66; [πρὶν
 ἐληλυθῆναι εἰς τὴν χώραν 40,4
 ἔστε· rhod. ὀρίζει ἐ. τὸν ὄρον 37,166;
 ἐ. καὶ τὸν φάραγγα 37,169; ἐ. καὶ τὸν
 νῦν χρόνον 37,113
 ἐστία· τὴν κοινήν τῆς πόλεως ἐ-αν [86,2]
 111,188; vgl. 111,190. 117,37 (ἀναδείξας)
 ἐσχά[ραν] ἱερ[αν] 202,37
 ἐσχατον (spätstens) τῇ διχομηνίᾳ τοῦ
 μηνός 4,45
 ἐσχατο — 138,2
 ἑτερος· δαπάνας ἐ-ας 108,171; ἐ-ον δικα-
 στήριον 28,38; ἐπιδόσεις τε ἐ-ας — καὶ τὴν
 τοῦ ἀλείμματος θέσιν 114,13; ἐ-αν ἔδω-
 κεν τῷ κόσμῳ ὅσιν 105,7; ἐ-οὺς δέδει-

κται προσφέρεισθαι 114,27; ὑπὲρ ἐ-ω[ν —] 117,45
 ἐτήσιος? δι' ἐ-ου oder διετησίου? 112,69
 ἔτι δέ 111,239. 112,73; ἔ. δέ καί 46,16. 113,45
 ἐτοιμασάμενος ἃ δεῖ 55,34
 ἔτος· μηνός —, ἔτους τοῦ αὐτοῦ 174,33;
 τοὺς καθ' ἔτος ἐκδίκους 105,64; καθ' ἔκαστον ἔ. 59,18. [107,40]. 108,341. 109,261. 111,305. 117,67; δύο ἐτῶν μέσων γεινομένων 105,77; κατασχόντες ἔτη τρία 37,112; ἐτῶν ἡ' 312; διαγενομένων ἐ. πλειόνων 37,132; ἐφ' ἔτος 105,71; ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη 40,7; τὰ μέμ πάντα ἔ., τούτων δέ δεκατέττα ἔ. 4,15. 16
 εὐ ἄγωνισάμενος 17,40; εὐ διατιθείς τὴν πόλιν 114,8; τοὺς εὐ διατιθέντας 113,15; τῶν εὐ παθόντων 113,21. 114,22; τοῖς εὐ ποιοῦσιν 3,27; ὅπως ἂν εὐ συναλλακτῇται 19,13
 εὐαγγέλιον· ἦρξεν τῷ κόσμῳ τῶν δι' αὐτὸν εὐαγγελί[ων ἢ γενέθλιος τοῦ θεοῦ] 105,40
 εὐάρεστος γεννηθείς ἐν τοῖς ἀναλώμασιν 114,15
 εὐβοσία· ἐν ἐ-α πάντας ὑπάρχειν 108,48
 εὐδαιμονία· ἐν ἐ-αι καθεστάναι τοὺς πολίτας 108,100
 εὐδηλος· ἵνα πᾶσιν εὖ. ἦ ἢ σπουδῇ 71,24
 εὐδοκιμηκεῖναι 69,5
 εὐδόκιμος πᾶσιν 137,7
 εὐεργεσία· τὴν τούτων ἐ. 111,299; πρὸς ἐ-αν τοῦ δήμου καὶ πρὸς τὸ συμφέρον [αὐτῶ] 119,22; εἰς ἐ-[αν ἀνθρώπων ἐπλή]-ρωσεν ἀρετῆς 105,34; ἀξίως τῶν ἐ-ων 57,20; εὐεργέτησεν τὴν ἐπαρχίαν, ὡν ἐ-ων τὰ μεγέθη 105,46; τῶν ἐν ταῖς προγεγραμμέναις ἐ-αις ἐπικηρυγμάτων 109,162; ἐ-ας τῆς εἰς ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους Ἑλληνας 244; ταῖς εἰς τὴν πόλιν ἐ-αις 108,101
 εὐεργετέω· εὐεργετεῖ τοὺς ἐντυχάνοντας 6,9; τοῖς εὐεργετοῦσιν αὐτὸν χάριν (καταξίας χάριτας) ἀποδιδούς 53,14. 61,14; ἡ τοῦ δήμου πρὸς τοὺς εὐεργετοῦντας [αὐτὸν] ἐκτένεια 108,381; εὐεργετοῦντες τὴν πόλιν 8,44; εὐεργέτησεν εὐρήμασιν ἰδίῳ τὴν ἐπαρχίαν, ὡν εὐεργεσιῶν — 105,46
 εὐεργέτημα· χάριτας ἀξίας τῶν ἐ-των 6,27. 18,27. 64,8; ἐ-σιν 64,4; τοῖς τοσοῦτοις αὐτοῦ ἐ. κατ' ἴσον εὐχαριστεῖν 105,17
 εὐεργέτης· ἐ-ημ γενομένῳ (τοῦ δήμου) 2,6. 13; ἐ-ην ὄντα τῆς [πόλεως] 247; εἰσκηρύσσεσθαι αὐτοὺς καθάπερ τοὺς ἐ-ας 5,10. || s. πρόσενος (καὶ ἐ.)
 εὐεργετικῶς· [τοῖς πρὸς] ἑαυτὸν ἐ. δια[κειμένους] 104,4; — πρὸς τὸν δῆμον εὐερ[γετικ]ῶς 108,310
 εὐεργ — 80,8. 95

εὐημέρημα· ἐπὶ τοῖς ἐ-σιν 109,90; συνησθέντες τοῖς γεγονόσιν ἐ. ἑαυτοῖς 111,130
 εὐθαρσῶς ἐπετέθη πρὸς τὸν πόλεμον 17,38
 εὐθείας, ἐπ', 37,165. 42 oft
 εὐθετος· ἐν τῷ ἐ. τόπων 113,121
 εὐθῆως ἐν ταῖς ἀρχαιρεσίαις 113,37
 εὐίσχιος· γυνῆκα εἰς τὰ γυνάτια εὐείσχι(ον) 317
 εὐκοσμία· μετὰ ἐ-ας 60,2; μετὰ πάσης ἐ. 54,59. 69,13; μ. π. ἐ. καὶ ὁσιότητος 61,12; μετὰ πάσης εὐταξίας καὶ ἐ-ας 49,4; ἐφρόντισεν ἐ-ας 113,26
 εὐκόσμως 53,64
 εὐμένεια· τὴν παρὰ τῶν θεῶν ἐ-αν 109,169. 110,16; τ. π. τ. θ. ἐ. διαμαρτυρουμένην ἐσχηκῶς 108,21
 εὐνοια· πάσας ἐ-ας dor. 75,5; ἐ-αν 97,4. 109,97; ἐ-ας 111,242; μετ' ἐ-ας 71,32. 118,30; σὺν τῇ τῶν θεῶν ἐ-αι 25,3; ἀνανεωσάμενον τὴν προγονικὴν ἐ. πρὸς ἡμᾶς 109,104; διαφέροντα τῇ πρὸς τὸν δῆμον ἐ-αι 247; διαφυλάσσειν τὴν πρὸς τὸ πλῆθος ἡμῶν ἐ. 50,19; δ. τὴν πρὸς ἡμᾶς φιλίαν καὶ ἐ. 71,31; ἐμφανίσει (ἐμφανιοῦσι, ἐμφανίσαντες) τὴν ἐ. (περὶ τῆς ἐ-ας) 59,29. 14,12. 64,5; ἐ-αν ἔχειν, ἐ. ἦν ἔχει u. a. oft: 14,12. 15,10. 53,63. 59,29. 61,23. 63,14. 64,5; ἀπαράκλητον σχῶν τὴν πρὸς τὸν δῆμον ἐ. 108,44; θεωροῦντες τὴν τοῦ πλῆθους ἐ. πρὸς τοὺς — 112,129; παρέσχηται τὴν πρὸς τὸν δῆμον ἐ-αν 114,7; ἀκόλουθα πράττοντας τῇ πρὸς τὸν δ. ἐ-αι 8,6. || ἀρετῆς ἔνεκεν καὶ ἐ-ας, ἐ-ας ἔνεκεν καὶ προθυμίας s. ἔνεκεν. || εἰδήση τὴν ἐ. καὶ τὴν αἴρεσιν ἦν ἔχομεν πρὸς αὐτοὺς 61,23; πίστεως καὶ ἐ-ας ἀπόδειξιν 25,8; τῇ πρὸς τὸν πατέρα συναυξηθείσῃ ἐ-α τε καὶ προμηθία 109,33; ἐπὶ τῇ ἐ-αι καὶ φιλαγαθία 71,11; τὴν εἰς τὸν δῆμον ἐ-αν καὶ φιλαγαθίαν 113,118; τὴν ὑπάρχουσαν φιλίαν τε καὶ ἐ-αν ταῖς πόλεσιν 47,25. || εὐνοια, auch ἐ. ἦν ἔχει u. a. oft mit εἰς (τὸν δῆμον, ἡμᾶς, τὴν πόλιν): 5,17. 15,10. 53,65 u. oben; und mit πρὸς (τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας, τὸν δῆμον, τοὺς γονεῖς, ἡμᾶς, τὸ πλῆθος, τὴν πόλιν) 63,14. 108,61. 109,102. 104. 112,129. 113,90. 117,64. 247 und oben
 εὐνους· τοὺς εὐνους ἄνδρας 59,13; εὐνους περὶ τὸν δῆμον 5,19; ἀνὴρ ἀγαθός ἐστι καὶ ἐ. τῷ κοινῷ 55,9; εὐνουν ἑαυτὸν καὶ ἐκτενῇ παρεχόμενος 65,5; ἐ. αὐτὸν καὶ πρόθυμον παρείχετο 82,14; πρόθυμον ὄντα καὶ ἐ. τῷ δήμῳ 3,6; συγγενῆς καὶ φίλος καὶ ἐ. τῷ δήμῳ 50,18; ὄντας σ-εῖς καὶ φ-ους καὶ εὐνους τοῦ δήμου 50,34; φίλους καὶ εὐνόους 97,3; δῆμος φίλος ὡν καὶ ἐ. καὶ ἰσοπολίτης τοῦ δήμου 47,4; δ. ἐ. ὡν καὶ φ. 53,6. 54,6

εὐνόως τῇ πόλει προσενεχθεῖς 112,15
 εὐποῖα· τῆς εἰς πλῆθος εὐποίας αἰωνίῳ παραδιδομένης φήμῃ 112,19; τοὺς — ἐδιπλασίασε ταῖς εὐποίαις 113,76
 εὐ[ρ]ήμασιν ἰδίῳ εὐεργέτησεν τὴν ἐπαρχίαν 105,45
 εὐρίσκω· οὗς εὐρίσκομεν κατακεχωρικότας 37,121; τὸν δῆμον εὐρεν οὐκ ἀ[μ]έτριον? 113,32; τὸν ὄρον οὐχ εὐρομεν, αὐτοὶ δ' ἐθήκαμεν 42; ἐὰν ὑπὲρ ἔξακισχίλιας δραχμᾶς εὐρήν ἢ ἱερωσύνην 174,25; τῷ τὰς μεγίστας εὐρόντι τειμᾶς 105,56; τὸ ἀγνοηθὲν εἰς τὴν τειμὴν εὐρετο 105,48
 εὐσέβεια· ἀπόδειγμα διδούς ἐ-αι 109,34; ἐ-ας τῆς εἰς τοὺς θεοὺς 108,328 (s. ἔνεκεν); ἐκ τῆς εἰς τ. θ. εὐσεβείας 113,69; — πρὸς θεοὺς εὐσέβειαν 109,138; τῆς π. θ. ἐ-ας 110,6; ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ θεῖον ἐ-α 117,63. 118,33; τὰ τε τῆς ἐ-ας καὶ φιλαγαθίας δίκαια 109,217
 εὐσεβῶς πρὸς θεοὺς διακείμενον 108,251; ἐ. μὲν πρὸς τοὺς θεοὺς, ὁσίως δὲ καὶ δικαίως πρὸς τοὺς ἀνθρώπους 46,11; vgl. 108,15; εὐσεβέστατα παρευρόντα τὰς τειμᾶς 105,59
 εὐσημον τὴν φιλοτιμίαν ὑπάρχειν τοῖς κατοικοῦσι 104,17
 εὐσχημοσύνη· τὴν ἰδίαν ἐ. κοινοποιήσάμενος ἐκείνοις 113,27; τὴν πρέπουσαν ἐ. πεποιῆται καταξίαν τοῦ θεοῦ 109,220; τῇ τε καταστολῇ καὶ τῇ ἐ. 109,186
 εὐσχήμων· τὴν θυσίαν συνετέλεσε καλὴν καὶ ἐ-να 55,14; σῶφρονα καὶ ἐ. καὶ δικαίαν τὴν ἐπιστάσιαν ἔχη 123,3
 εὐτακτέω· τῆς φυλακῆς ὅπως ἂν ἐ-τῇται 19,9
 εὐτάκτως· ἐπιμελῶς καὶ ἐ. τὴν καθ' ἑαυτὸν χρείαν διωικηκέναι 53,24. 52. 54,48
 εὐταξία· μετὰ πάσης ἐ-ας τὴν ἐπίδημιαν πεποιῆσθαι 53,25; μ. π. ἐ. καὶ εὐκοσμίας 49,3
 εὐτύχει 342; ἐ-εῖτε 246,23
 [εὐτύ]χ[η]μα· τὸ κοινὸν πάντων ἐ. ἐπεγεννήθη Καῖσαρ 105,8
 εὐτυχής· οὐδεμιᾶς ἂν ἀπὸ ἡμέρας εὐτυχεστέρας λάβοι ἀφορμᾶς ἢ τῆς πάσι γενομένης εὐτυχοῦς 105,13
 εὐτυχῶς 220. 221
 εὐφημία 108,75; τὴν ἐσομένην ἐ. 46,7; ἐ. ἐπισπάται τοῖς τοιούτοις 117,55
 εὐφη —, τοῖς, 110,18
 εὐχαριστεῖν κατ' ἴσον τοῖς εὐεργετήμασιν 105,17; ὅπως ὁ δῆμος ἐ-ὡν φαίνεται τῷ δήμῳ 44,8. vgl. 24,18; ἐ-ῆσαντες ἐπὶ τοῖς πεπραγμένοις 64,3
 [εὐχα]ριστία ἦν ποιεῖται εἰς τοὺς — 107,42; ἐπὶ τῇ ἐ-αι, ἡμ πεποιῆται εἰς τὸν δῆμον 53,65; 54,61; τὴν ἐ-αν 71,9; [διὰ] τὴν ἐ. τοῦ δήμου 119,21; εἰδότες τὴν τοῦ δήμου ἐ. ἦν ἔχει εἰς τοὺς — ἄνδρας 99,22

εὐχάριστος· ὁ δῆμος ε. φαίνεται 103,8, vgl. 104,3; τὴν πόλιν ε-ον 108,372; ε-ους 15,29

εὐχερής· οὐκ εὐχερές ἐστιν inf. 41,10 εὐχὴν 185; ὑπὲρ τοῦ υἱοῦ ε. 170; τὰς ε-ας εὐξεται ὑπὲρ τῆς πόλεως 174,18 εὐχομαι s. εὐχή, ε[ὐξάμενος?] 111,182 εὐχρήστησεν εἰς ἀπόδοσιν τιμῆς σίτου δραχμᾶς — 108,109

εὐχρηστίαν πλείστην τῇ ἐπαρχίᾳ παρῆσθαι 105,25

εὐχρηστος· προτόνων γεγενημένων ε-ων κοινῇ τε usw. 102,5

εὐώχησεν 117,40

εὐωχίαν ἐπίσημον ἐπετελέσατο 113,61; τῶν τῆς προτεγραμμένης ε-ας ἡδονῶν 108,275

εὐ— (Verbum) τὸν ἐλευθερον ἐκύν 84,8

ἐφαρμόζω· ἐκ τῶν ὄρων usw. ἐφηρμόσαμεν τὴν [ὁροθεσίαν] 42,10

ἐφηβαρχοῦντος τὸ β' 147,3

ἐφηβεύω· οἱ ἐ-σαντες 147,5; τοὺς ἐ-κότας τῶν παροίκων (καὶ κατοίκων) 123,8, 113,43

ἐφηβικός· πρὸ τῆς ἐ-ῆς ἐξέδρας 112,114 ἐφηβος· s. γυμνασίαρχος (99,21. 108,369. 111,312. 113,115) und ἐπιστάτης (112,73).

|| τοὺς ἐ. καὶ τοὺς νέους 108,369. 111,312; τῶν ἐ. καὶ τῶν ν. 99,21. 113,115; τοῖς ἐ. καὶ τοῖς ν. 112,92; τοῖς τε ἐ. καὶ παιδευταῖς καὶ τοῖς συνλουομένοις μετὰ τῶν ε. νέοις 112,77; τοῖς παρεπιδημοῦσιν — ἐ-οις 111,176; τοὺς (ἐλευθέρους) παῖδας καὶ τοὺς ἐ. 113,41. 57; ἄθλον τοῖς ἐ. 112,109

ἐφί[ημι εἰ]σάγειν 1,16

ἐφικνέομαι· τὰ μεγέθη εἰπεῖν οὐδεὶς ἂν ἐφίκοιτο 105,47

ἐφίστημι· ἐφέστη καθαρῶς καὶ δικαίως 19,15

ἐφοδεύων (von der ‚Ronde‘) 19,10

ἐφόδιον· ἐπιδεξάμενος τὸ πλεονάζον τοῦ ταγέντος εἰς τὴν ἀποδημίαν ἐ. 108,174

ἐφοδον ἐπὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὸν δῆμον 2,12. 12,29; ἐπὶ τὴν βκτδ. 8,38. 59,25. 63,26; ἐ. ἐπὶ τὰμ βολλάν καὶ τὸν δάμον lesb. 60,12; ἐ. ἐπὶ τὴν βουλὴν καὶ τὴν ἐκκλησίαν 53,29. 57. 54,25. 51

ἐφοράω· τὰ ὑφ' [ἀμῶν ἐφε]οραμένα rhod. 37,25

ἐφόρων, τῶν, 316

ἐχω· a) von Personen: τὸν γυμνασίαρχον ἔχοντα τοὺς (τε) ἐφήβους καὶ τοὺς νέους 108,368. 111,312. || b) von konkreten Dingen: στολὴν ἔχειν (ἐχέτω, ἔχων) 174,14. 19. 23; στέφανον ἔχοντι χρύσειον 201,12. 202,12; ἔχοντας τὴν τε γῆν καὶ τὰς οἰκίας 1,5; ἔχοντι (3. P. Plur. rhod.) τὰν αὐτῶν χώραν 37,131; τὰν χώραν ἂν ἔχοντες ἐξέπεσον 37,138;

ἔχειν τὸ φρούριον 37,82; ἔχόντων αὐτῶν καὶ τὸ φρούριον καὶ — 37,127; [εἰκόνα] ἔχουσιν — 83,4; ἐπὶ τὸν ἐχόμενον (angrenzenden) βουνόν 42,65. || c) von Abstrakten: τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἔχοντας (ἔχειν) 47,24. 53,32. 54,29; προαιρέσεως ἐπ' ἀγαθῷ τὴν διάληψιν ἐχούσης 117,60; ἔξουσίαν ἔχειν 104,8; διαμαρτυρουμένην ἐσχηκῶς τὴν εὐμένειαν 108,20; ἀπαράκλητον σχῶν τὴν εὐνοίαν 108,43; ὅπως ἂν τὸ ἴσον ἔχωσιν 19,13; ἴσῃ ἔχων — 23,3; νίκας κρίσιν ἔχειν 37,106; τοὺς ἔχοντας συγγενικὴν οἰκειότητα 55,27; ὅσην πρὸς αὐτὸν ἔχει τὴν προθυμίαν 111,298; ὅπως τὴν τοῦ τόπου προστάσιαν ἔχῃ 123,4; τὰ προσηγγεμένα τέλος ἔσχεν αὐτῷ 113,71; τοῦ ἐνιαυτοῦ μὴ ἔχοντος τριετηρίδας 113,79; ἵνα ἐπίσημον ἔχοι τὴν χάριν 108,382; χρεῖαν ἔχοντος τοῦ δήμου 73,5. || d) dasselbe in Relativsätzen: τὴν αἵρεσιν ἣν ἔχομεν 61,23; δικαιοσύνης ἣν ἔσχε 4,30; εὐνοίαν ἣν ἔχων τυγχάνει (ἔχων διατελεῖ, ἔχει) 63,14. 14,12. 59,29; εὐνοίας ἣς ἔχει 53,18. 46. 54,42; ἐφ' ἣν ἔχει [εὐνοίαν] 70,10; περὶ τῆς εὐνοίας ἣς ἔχει 15,10; εὐχαριστίαν ἣν ἔχει 99,22; προαίρεσις ἣν ἔχει (ἔχων [διατελεῖ]) 8,43. 17,44. 44,11. 22,20; προθυμίας (φιλοτιμίας) ἣν ἔχων διατελεῖ 67,5. 4,55. || e) καλῶς ἔχον ἐστὶ 59,12; δικαίως καὶ φιλαγάθως ἔχοντα 108,253; κατὰ νοῦν ἔχον μὴ τι δύνησθε (latein.) 106,6

ἔως· a) ἔ. τοῦ ὁρους 42,72; ἔ. τοῦ τόπου 42,48. || b) ἔ. Ληναίων 121,8; ἔ. τοῦ ἀχθησομένου —? 118,5; ἔ. οὐ γένηται τι 111,119; ἔ. ἂν Ζῆνι 201,21. 202,21. || ξένιον ἀποστεῖλαι ἔ. ἀπὸ σηστερτίων νόμων ἑκατὸν — 41,12 (latein.)

Ζήλος· ἐπέδωκε τὸν ἑαυτοῦ [Ζ. εἰς] τὴν τοῦ τόπου φιλοδοξίαν καὶ — 114,12

Ζηλῶσι 71,9

Ζηλωτῆς [τῶν καλλ]ίστων 110,12

Ζητέω· ἵνα Ζητῶσιν ἀξίως ἐπαίνου καὶ τιμῶν ποιῆσθαι τὰς κρίσεις 53,15

Ζέω· ἔως ἂν Ζῆνι 201,21. 202,21; μὴ μόνον ζῶντα τιμῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς εἰς τὸ χρεῶ μεταστάσεως 108,344. 109,264; μὴ μόνον ζῶντας, ἀλλὰ καὶ μεταλλαγέντας 108,373; παρὰ μὲν τῶν ζώντων ἔπαινον, παρὰ δὲ τῶν ἐπεσομένων μνήμην 112,15

Ζωή· ἀρχὴν τοῦ βίου καὶ τῆς ζωῆς 105,10

ἡ 12,7; οὐδεμιᾶς ἀπὸ ἡμέρας ἡ τῆς — [105,13]; ἡ — ἡ 12,8; — ὧν ἡ κτηνῶν 202,40. || πότερον — ἡ 105,4

ἡγέομαι· a) τοῖς τῶν ἡγουμένων δόγμασιν 108,139; ἡγουμενῶν 111,12; παρὰ τοῖς ἡγουμένοις 109,102 (alles die Römer). || b) οὐθὲν ἡγούμενος μεῖζον τοῦ — 46,5

ἡδονή· ἂν προσγένηται αὐτοῖς καὶ ἰδία τις διὰ τὴν ἀρχὴν ἡ. 105,20; κατατιθεῖς τὰ πρὸς ἡ-ὴν 113,63

ἡδύς· πότερον ἡδεῖων ἢ ὀφελιμωτέρα ἐστὶν ἡ Καίσαρος γενέθλιος ἡμέρα 105,4; ἡδεῖον ἂν ἀνθρώποις ἦν 105,19; ἡδιστα ἂν δεξαμένην φθοράν 105,8

ἡθος [γενναῖον ἐξ]ηλωκῶς 112,12; ἡθους 136,32

ἡλικία· ἀπὸ τῆς πρώτης ἡ. [108,15]. 110,12; [ἐμ] παιδὸς ἡ-α ὑπάρχοντα 102,4; ταῖς κατὰ τὴν ἡ. [ἀρεταί] 110,20

ἡλιος· ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου 112,60; ἂ. ἂ. μέχρι δύσεως ἡλίου 114,14

ἡμεῖς ἡμῶν ἡμῖν (ἡμεῖν 105,35. 109,198) ἡμᾶς a) in Briefen 1,21. 15. 16,5. 6. 25,7. 11. 39a,8; b) in einer christl. Weihinschr. τοῦ Θεοῦ ἡμῶν 215; c) oft in Dekreten und Urteilen z. B. 5,6. 8,3. 5. 42,8 (ἡμεῖς — ἐφηρμόσαμεν); 44,12. 16. 46,21. 50,13. 53,4. 59,3. 61,6. 69,10. 18. 70,20. 71 oft; 108,50. 109,48. 198. 112,16. 117,45; ἡμεῖν καὶ τοῖς μεθ' ἡμᾶς 105,35; im römischen SC. 41,10

ἡμέρα· ἡ-ας δύο 11,30; [πλείονα] ἡ. 42,7; ἡ-ὦν 29,1; τὰς ἡ-ας ἐκάστου μηνὸς ἀπὸ τῆς νομηνίας 28,16; (Monatsnamen) ἡμερῶν (Zahl) 105,68-72; ἵνα στοιχήσωσιν οἱ μῆνες καὶ αἱ ἡ. 105,73. || γενέθλιος ἡ. τοῦ Σεβαστοῦ (Καίσαρος) 105,5. 52,55; τῇ τῆς εἰσόδου ἡ-αι 113,38; συνχρηματίζειν τῇ ῥωμαϊκῇ τὴν ἑλληνικὴν ἡ. 105,53; ἡ ἐνβόλιμος ἡ. ἔσται τῶν ἱντερκαλαρίων καλανδῶν 105,76; τὴν πᾶσαν ἡ. 24,13; πᾶσας τὰς ἡ. 174,8; τὴν πρώτην τῆς ἀρχῆς ἡ-αν 113,55; τῆς ἡ. ὑπάρχει κατ' ἐνιαυτὸν [ὑπόμνημα] 11,18. || οὐδεμιᾶς ἀπὸ ἡ-ας ἡ τῆς πᾶσιν γενομένης εὐτυχούς 105,11; δι' ἡ-ας 112,99; ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου δι' ἡ-ας μέχρι πρώτης τῆς νυκτὸς ὥρας 112,61; ἐν ἡ-αις τρισὶν 10,24; ἐν ταῖς τρισὶν ἡμέραις 10,29; ἐν ἡ-αις τριάκοντα 16,7; ἐν ἡ-αι συνέβη 11,24; ἐν τῇ ἡ. ταύτῃ 11,25; ἐπὶ τ[ᾶς τῆς ἐορτῆς] ἡ-ας 113,67; ἐπὶ ἡ-ας δύο 113,80; ἐφ' ἡ. πέντε 28,18; ἐπὶ πᾶσας τὰς τῆς πανηγύρεως ἡ. 112,91; πρὸ ἡ-ὦν πέντε 41,2

ἡμέτερος verbunden mit δῆμος 41,5. 8. 54,42. 124,3; πόλις 50,7. 111,145; πολίται 65,8. 69,3

ἡμῖεκτον· ἑλατρα ἐξ ἡ-ου 174,12

ἡμιτεσσέρια οἶνου, δύο, 362,16

[ἡ]μ[ισυ] πυρῶν τεταρτέως 108,274; τῆς λοιπῆς τιμῆς τὸ μὲν ἡμισυ, τὸ δὲ ἡμισυ 174,32. 33

ἡμιχοινίκιον· ἐπιπέματα ἐξ ἡ-ου 362,16 ἡμιωβέλιον 140,5. 12

ἡπερ· πρὸ πλεόνων ποιούμενος τὸν ἔπαινον ἡπερ τὸ λυσitelés 99,8

ἡιπερ ἀναγκαῖον ἦν διασώζειν 11,7

ἥρωσ· ἥρωα (— υ υ) τόνδε σέβειν 196,4; τοῖς ἥρωσι τοῖς κατέχουσιν — 11,32 ἥσσαν· μηδὲν τῶν προγεγονότων ἥσ(σ)ον ποιεῖν 113,35

θάλασσα· καὶ κατὰ γῆγ καὶ κατὰ θ-αν 12,25

θαλλῶ· ἔστειπε *dict.* 268b,5; κροτάφοις θ-ὸν ἄμφεθέμαν *dict.* 268c,4. || s. (θαλλοῦ) στέφανος

θανατώ· ἔθαναθώθη 117,50

θεά· τῆς (σεμνοτάτης) θεᾶς ἀζίως 119,15. 111,180; τῇ θεᾷ 111,181. 206. [241]; τῆς θεᾶς — 111,233; θεᾶν καλλίτεκνον (*Iulia*) 225

θεά· ὅταν τὰς θεάς συντελῶμεν 44,24

θέατρον· ἐν τῷ θ. 4,32. 54. 17,42. 47,27. 50,31. 53,33. 54,30. 57,17. 61,17. 19. 63,16. 81,14. 108,332. 109,257. 111,127. 118,12. 174,13; [ἐκκλησία ἐν τῷ θεάτρῳ] 45,1; τὰς θυσίας τὰς ἐν τῷ θ. 174,16; καλεῖσθαι εἰς τὸ θ. 59,17

θειός s. θεός

θεῖος· a) Adj.: κατὰ τινα θῆαν βούλησιν 105,15; τοῦ θηοτάτου Καίσαρος 105,14. 122; θείοις 136,36; b) Subst.: τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀναιδείας 17,12; τὸ θ. ἡσέβουγ 17,10; εἰς τὸ θ. ἀσεβοῦντας 17,17; ἐπὶ τῇ πρὸς τὸ θ. εὐσεβείᾳ 117,63. 118,33; *vgl.* 111,282

θέλω· στολὴν ἔχων ἦν ἄν θέλῃ 174,23; ἐάν τινας θέλωσιν 85; ἐκατέρων θελόντων 41,10. 11; [δίκη]ν κενὴν θ. ἀποφέρεισθαι 111,150

θεός fem.: τῇ θεῷ 118,17; βοῖ ἀζία τῆς θεοῦ 109,216; τὴν τῆς πόλεως ἡμῶν προστάτιδα θεόν 112,107; προστάτην τῆς θεοῦ 246,19

θεός masc.: ἴδρυσεν τόνδε θεῖον (υ —) *dict.* 196,6. || a) θεὸν ἀνίκητον 229,4; τοῖς ἐντεμενίοις θεοῖς 123,10; καὶ τοῦτου τοῦ θεοῦ κεκοσμησθαι ἱερόν 113,93; θεοῖς πᾶσι 198; τῶν πατρῶ[ων] θεῶν 109,195; τοῖς τῆς πόλεως θ. 113,40. 114,26; ἐπὶ στεφανηφόρου τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ τὸν δαῖνα 4,2. 49. 37,126; ε. σ. θεοῦ τοῦ μετὰ τ. δ. 51,2; τοῖς θ. τοῖς [συννάοις] 195,2. 12; πρὸς τοὺς θ. τοὺς σῴσαντας ἡμᾶς 11,20. || b) τοὺς βωμοὺς τῶν θ. 108,256; ἡ γενέθλιος τοῦ θεοῦ 105,41; τὴν παρὰ τῶν θ. εὐμένειαν 108,21; 109,169; 110,16; — τῶν θ. εὐμένεις 105,3; σὺν τῇ τῷ θ. εὐ[νοίᾳ?] 25,3; s. εὐσέβεια, εὐσεβῶς (εἰς oder πρὸς (τοὺς) θ.); εὐσχημοσύνην καταξίαν τοῦ θ. 109,220; τοῖς κατεχομένοις ὑπὸ τοῦ θ. 195,29; τῆς πρὸς θεοὺς δσιότητος 108,283; τῆς τῶν θεῶν προνοίας 11,11; [τὸ ἀνεμῆνον] τοῖς θ. τέμενος 123,3; τὰς συν[ήθεις] τοῖς θεοῖς τιμάς 45,9; ἐν τῷ τοῦ θ. τόπῳ 113,84; τῆς τῶν θ. χάριτος 109,36; ὁ Φοιβείας φύτλας θεός *dict.* 268c,3.

|| τῷ θ. 57,5. 79,13; θεῶν 111,186; τοῖς θ. 195,38; θεοὺς 108,25; πρὸς τοὺς θ. 95; εἰς τοὺς θ. 171,3

θεραπεία· τὴν θ. ὑποστησάμενος — 112,101; ἐπὶ τὴν τοῦ σώματος θ. 112,96 θέσις· θ-ιν 29,4? τὴν τοῦ ἀλείμματος θ. κοινοποισάμενος 114,14; τὴν ἐπὶ τοῦ βαλανείου θ. τοῦ τε ἐλαίου καὶ ἐπαλείμματος ἐπὶ πάσας τὰς ἡμέρας 112,89 θεωρέω a) ἵνα θεωρῶσιν ὅτι ἐπίσταται 18,15. || b) θεωροῦντες (ἡμεῖς θεωρήσαντες) c. acc. c. inf. 109,171. 42,8. || c) θεωρῶν (θεωροῦντες) c. acc. subst. et participii: θ-ὼν τι περιεσόμενον 108,115; θ-οῦντες ἐν ἀποδοχῇ γινόμενους τοὺς ἄνδρας 108,311. 109,234; θ. τοὺς γράψαντας — φαμένους 37,118; θ-ὼν βίον καὶ — διατηρουμένην ὁμόνοιαν 113,68; θ-οῦντες ἀποδιδόμενας τὰς — τιμάς 50,13; θ-οῦντες τὴν τοῦ πλήθους εὐνοιαν 112,128. || d) ἐν οἷς ἐθεώρει τὸν κίνδυνον 111,9; τελειῶν ὁ χρόνος ἐθεωρεῖτο 113,72

θεωρία· τῇ θεωρ[ί]ᾳ 15,27

θεωροδόχος· θεωροῦς] καὶ τοὺς τοῦτων θ-ους 111,189; θεωροδοχ[—] 127,11

θεωρός· 89,11; θ-οὺς 108,271; s. θεωροδόχος; αἰρεῖσθαι θ-οὺς δύο τοὺς τὰς ἀπαρχὰς ἀποίσοντας καὶ τὰ ἱερά ποιήσοντας, τοὺς δὲ νῦν αἰρεθέντας 5,10. 13; αἰρεθεὶς πρεσβευτῆς καὶ θ-ός 108,230; ἀποδειχθεὶς θ. 108,154; θ. γενόμενος εἰς M. 108,159; τοῖς πρώτοις παρεσσομένοις θ. 68,10; τοῖς παρεπιδημοῦσιν ἐκ τῶν πόλεων θ-οῖς 111,175. 118,15; προελομένου θ-οὺς πρὸς βασιλέα Δ. 108,152; χειροτονηθεὶς θ. 108,26. 109,53 (εἰς Π.). 109,91 (πάλιν)

θησαυρίζω· ἔθ-ισεν ἑαυτῷ παρὰ μὲν τῶν ζῶντων ἔπαινον, παρὰ δὲ τῶν ἔπесоμένων μνήμην 112,15

θησαυρός· τὰ ἐκ τοῦ θ-οῦ 195,37; ἐν τῷ Ἀρτέμιδος θ-ῷ 59,36

θηρσκήαν τινὰ ἔξωθεν προσλαβομένη (Καίσαρος γενέθλιος ἡμέρα) 105,24

θυγάτηρ· (τοῦ δαίνος) θ. 126,4. 255. 286; τὴν (τ. δ.) θ-έρα 160. 162. 225. 277; θ-έρα δὲ (τ. δ.) 271; θ-ρὸς καὶ υἱὸν 15,30

θύμασιν υπέρφουσιν 109,196

θυμελικὸν ἀγῶνα 128,3

θυμιάμασιν γεράρ[ας] τοὺς βωμοὺς 108,256; κοσμήσας πάντα τὸν δῆμον [στεφανώμα]σιν τε καὶ θ. 109,192

θύα παρέξεται 174,10

θυσία· εἰς θ-αν Σαρὰπιδι 195,7; ἐπὶ τὰς θ. 109,56; τὰς θ. 111,240. 171,10; θ-ὼν? 137. || τ[ἀ]πὸ τῆς θ. διέδωκεν 109,213; τὴν εἰθιμένην γείνεσθαι θ-αν 113,82; τὰς θ. τὰς εἰθιμένας καὶ τὰς πατρίους 113,39; [θεῶν] οἷς τὰς θ. ἐπετέλει 109,195; τὰς θ. ἐπετέλεσεν 108,27; ἐπετέλεσεν

θ-ας τοῖς θεοῖς πρεπούσας 46,17; τὰ ἀπὸ τῶν θ. διένιμε 108,261; θύσει καὶ τὰς θ. τὰς ἐν τῷ θεάτρῳ 174,15; ἐκάλεσεν ἐπὶ τὰς θ. 109,182; μετουσία(-αν) τῶν συντελουμένων ἱερῶν καὶ θ-ῶν ἐν τῇ βουλῇ 113,8, *vgl.* 108,323. 109,249. 113,110. 117,70; παρέστησεν (παραστήσας) βοῖκην θ. τῇ Ἀ. (ὑπὲρ τῆς πόλεως) 112,108. 113,85; παραστήσας τοῖς — θεοῖς τὴν θ. 123,10; π. τοῖς θεοῖς τὰς θ. ἐκ πλήρους 114,25; π. θ. τὰς πρεπούσας 113,70; π. θ-ας τῇ θεᾷ 111,181; τὴν θ. τῷ Π. συντελεῖ [201,6] 202,6; ὅπως συντελεῖ τὴν θ. 14,29; τὴν θ. συνετέλεσεν καλὴν καὶ εὐσχήμονα 55,13; ὑπὲρ ὧν ἡμελλε συντελεῖν ἀγῶνων τε καὶ θ-ῶν 108,230; [συντελεῖσθαι] πομπὰς καὶ θ-ας 109,43; [χρησάμενος] τοῖς ἀπὸ τῆς θ. 113,62

θύσιμον ξριφον 362,13

θύω· λήφεται ὧν πόλις θύει 174,9; θύειν 11,25; θ. τοῖς θεοῖς 11,31; θύειμ βα[σι]λεῖ] 14,31; θύσει τὰς θυσίας 174,15; θύσει τῶν νομιζόμενων νοσ[σῶν] — ἐπὶ τ[ρα]πέζης 195,9; τὰ αὐτοὶ θύουσιν 362,25; γέρεα λήφεται τῶν θυομένων [ἱερῶν] 195,25; λαμβάνων τὰ κώδια τῶν θυομένων 364,6. Das Medium kommt nicht vor; [θ]ύεται 59,32 ist verderbt

ἱατρός· τεχνίταις καὶ ἱ-ῖς καὶ ἀλείπταις καὶ προσγυμνασταῖς 111,175

ἰδία· κατ' ἰδίαν; s. κοινή; τὸν κατ' ἰδίαν ἐκάστου καὶ τὸν τῆς πόλεως ἀσφαλισάμενος βίον 114,32

ἴδιος· a) Adj. ἐκ τῶν ἰ. ἀναλωμάτων 114,27; τὴν ἰ. [ἀπόλαυ]σιν 112,13; τὸν ἰ. βίον 117,58; τοῖς ἰ. βίοις 42,13; οὐκ εἰς ἰ. δαπάνην 113,87; τὴν ἰ. εὐσχημοσύνην κοινοποισάμενος 113,27; ἰ. τις ἡδονή 105,20; τὴν ἰ. καλοκαγαθίαν 108,310; ἰ. κλᾶρον 37,117; τῆς ἰ. κρίσεως 111,122. 112,58; ἐν τοῖς ἰ. κτήμασι 18,25; τὸ ἰ. λυσιτελεῖς 99,8; τῆς ἰ. μεγαλοψυχίας? 111,199; εἰς τὴν ἰ. οἰκίαν 109,166. 198; εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ τὴν ἰ. 55,22; εἰς τὸν ἰ. οἶκον 6,16. 7,13. 8,36. 18,6; εἰς τε τὸ κοινὸν καὶ εἰς τὸ ἰ. ἕκαστος ὄφελος 105,12; εἰς τὰς ἰ. παρασκευὰς 111,133; τοῖς ἰ. πολίταις 115,6; τὴν ἰ. προαίρεσιν 132,4; τὰ συμβόλαια τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἰ. 8,4; ἐκ τῆς ἰ. υπάρξεως 115,6; ἐκ τῶν ἰ. υπαρχόντων 115,5. || b) Subst. ἐκ τῶν ἰδίων 108,27. 152. 159. 109,130. 111,197. 115,11. 118,12. 124,9 ἰδιώτης· βίον ἰ-ου καὶ πόλεως ὁμόνοιαν 113,68

ἰδιω[τικᾶν] ἀμφισβαστῶν 37,98; διὰ τὰς ἰ-ὰς γειτν[ιάσεις] 42,8

ἴδρυσεν τόνδε θεῖον *dict.* 196,6

ἱερῆσεται τὸμ βίον τὸν αὐτοῦ [201,6]. 202,6. [203,5]; ἰ. χρόνον ὅσον ἀμ βιοῖ,

ί. δὲ τοῦ Δ. 174,4; ἱερησαμένην 160; ἱερῆσθω (imper. perf.) διὰ βίου 364,3 ἱερατεῖη· περί τῆς ἱ-ης τοῦ 139,7 ἱερεῖωι ἐκατέρωι 201,16. 202,16; ἱερεῖα 14,28 ἱερεὺς· ὁ ἱ. 195,14.34; ἱ. ἦν τῆς — 111,198; χειροτονηθεὶς ἱ. βασιλέως Ν. 55,11; ἐπὶ ἱερέως Π. 37,33; ὑπὸ τοῦ ἱ. 195,23; τοὺς ἱερεῖς 14,21; τοὺς ἱ. καὶ τὰς ἱερεῖας 11,31 ἱερῇ (nom. fem.) 170. 172. 173 ἱερητεύων 177; ἱερητεύοντα 162 (Διονύσου). 186; ἱερητεύσασαν Ἀθηνᾶς 162 ἱεροκῆρυκος, ὑπὸ τοῦ, 113,114 ἱεροποιός· τοῖς ἱερ. 362,5; τοῖς ἱερ. τῶν φυλῶν 14,25; τοὺς ἱεροποιούς 362,23 ἱεροπρεπῶς προεπόμπευσεν 109,216 ἱερὸν „Heiligtum“ ἐν τῷ ἱερῷ τῆς — (τοῦ —) 3,20. 4,57. 8,46. 18,31. 19,47. 21,24. 23,18. 37,21. 23. 39b,4. 53,36. 73. 54,31. 33. 68. 59,34. 71,29. 81,19, vgl. 37,87. 39a,7. 109,183; ἔν τινι τῶν ἱερῶν 68,13. 70,8; ἐν ἱ. ὡς ἂν αὐτοῖς φαίνεται 53,34; εἰς τὸ ἱ. (τῆς Ἀ.) 8,55 (οὗ ἂν ἐπιτήδειον εἶναι φαίνεται). 20,5. 33,5. 44,29. 57,7. 70,21. 205 (εἰσίναι). 364,12 (παρὰ τὸν βωμόν); verbunden mit στήσαι (s. ἴστημι), ἀναθεῖναι (s. ἀνατίθημι), ἀναγράψαι. || ὅρος ἱ-οῦ 206; ἀπὸ τοῦ ἱ. 363,22; τοῦτο τοῦ θεοῦ κεκοσμηθῆσαι ἱερὸν 113,94; τὸ ἱερὸν τῆς Ἐ. 363,20; τὸ Μυκάλης ἱ. 363,14; πάντα τὰ πρό πόλεως ἱ-ά 108,255; κατὰ τοὺς τόπους τῶν ἱερῶν 109,44 ἱερά „heilige Handlungen“ τὸ εἰς τὰ ἱ. καὶ τὸν στέφανον ἀνάλωμα 63,32; ἱ. ἔ[στ]ωσαν? 364,2; [μεταδοῦναι] ἱερῶν καὶ ἀρχείων ὡς καὶ Π. οἱ ἄλλοι ἔχουσιν 12,22, vgl. 10,13; μετέδωκεν τῶν ἱερῶν τοῖς — 113,82; τὴν τῶν ἱ. μετουσίαν 117,40; ἱερῶν καὶ ἀρχείων (καὶ τῶν ἄλλων) μετουσίαν 6,13. 7,15. 8,40. 9,1; μετουσίαν (-αι) τῶν συντελουμένων ἱ. καὶ θυσιῶν ἐν τῇ βουλῇ 110,5. 113,8. 110. 117,70; ὅταμ πόλις ἱ. ποιῇ 201,11. 202,11. [203,7]; θεωροὺς τοὺς τὰ ἱ. ποιήσοντας τῇ 5,11; πρώτῳ (-οις) μετὰ τὰ ἱ. 2,14. 6,21. 7,18. 8,39. 9,5. 18,4. 53,30. 59,26. 60,13. 90,2; ἱ. συντελέσας 109,31; fragl. Bedeutung: μετὰ τῶν ἱ. καὶ τὸ ψήφισμα φέρειν 5,14; τὰ κοινὰ ἱ. τῆς Χίων πόλεως 109,54 ἱερός· ὁ τόπος Δημυλᾶ ἱεροῦ 313,243, vgl. ἱερῶν 313,577; τῇ ὡς ἀληθῶς ἱ-αί —? 117,44; τῆς ἱ. στοᾶς 114,40; ἐν τῇ ἱ-αί στοᾷ 113,59.120; [ἱε]ρὴν μοῖραν? 364,5 (Nachtr.); τῶν ἱ. χρημάτων 111,208; ἐκ τῶν ἱερῶν χ. 17,49; ἐπὶ τῶν ἱ. χ. 111,204 ἱερούργια· διένειμεν τὸ ἀπὸ τῆς ἱ. 112,110; τοῖς ἁ. τ. ἱ. κατεχρήσατο 113,87

ἱερωσύνη 202,36; τὴν ἱ. 201,3; μήτε ἀφελῆσθαι μήτε ἐνεχυράσαι τὴν ἱ. [201,17. 202,18. 203,10]; ἐὰν ὑπὲρ ἑξακισχιλίας δραχμὰς εὐρηι ἡ ἱ. 174,25; ἔλαχε τὴν ἱ. 205; πωλοῦμεν τὴν ἱ. τοῦ Δ. 174,2 ἱκανός a) ἄλλου πλῆθους ἱ-οῦ 111,128. || b) [τ]ὸ? ἱ. 111,20; διδόναι τὸ ἱ. 111,119. || c) ἱκανὰ τὸν [δῆμον ὠφέ]λησεν 108,216 ἴλλαι ἡ στεφάνη 361,7 ἴνα a) c. coniunctivo praes. ἡ 71,24 (nach ἀναγραφάτω?). 73,11 (δεδοχθαι); ὡσιγ καὶ θεωρώσιν 18,13 (ἀναγράψαι); πολιτεύωνται (σπουδῇν ποιούμενος) 53,10. [54,9]; ὑπάρχει (ἐλεῖσθαι, προεπόμπευσεν) 19,38. 109,216; ὑπάρχει καὶ εἰδήσωσι 57,10 (αἰρεθῆναι); φαίνεται und φαίνωνται (w. s.). || b) c. coni. aor. nach dem Aorist αἰρεθῆναι, ἐλεῖσθαι 61,23. 59,26; γραφῆναι 105,27; περὶ ὧν ἐπῆλθον 53,2. [54,2]; ἐπιμελεθῆναι 44,34; ἐπιμελείαν ποιήσασθαι 47,26; ψηφίσασθαι 57,16; προνοηθῆναι 27,12; nach dem Präsens ἀξιούσιν 53,58. [54,54]; nach dem Futurum ἀξιώσουσιν 19,44. 47 (ἴνα τε — καὶ ἴνα); ἀχθήσεται 105,72. || c) c. opt. aor. οὕτως τῆς τάξεως προτε[τυπωμένης], ἴνα ἀφορμὴ γένοιτο 105,16. || ἴνα μὴ μόνον —, ἀλλὰ καὶ — 99,12 ἱντερκαλαρίων καλανδῶν, τῶν, 105,76; διὰ τὴν ἱ-ον (ἡμέραν) 105,71 ἱππάρχης· τοὺς στρατηγούς καὶ τοὺς ἱ-ας 44,35 ἱπποκόμοι 357,4 ἵππος· εἰκόνα χαλκῇν ἐφ' ἵππου 18,23 ἱπποτροφίας (ἀτελής) 174,26 ἱπποτρόφους (μισθοφόρους) 17,19 ἱρ— s. ἱερ— ἴση· πολιτείαν ἐφ' ἴση καὶ ὁμοίῃ 71,17. 24 ἴσοπολίτης· δῆμος φίλος ὧν καὶ εὐνοὺς καὶ ἱ. τοῦ δήμου 47,4 ἴσον· ὅπως ἂν τὸ ἱ. ἔχουσιν 19,13; κοινοποιήσμενος πᾶσιν ἐπ' ἱ. 113,56; ἐφ' ἱ. μετέχοντας τοῖς πολίταις 117,42; κατ' ἱ. εὐχαριστεῖν τοῖς τοσοῦτοις αὐτοῦ εὐεργετήμασιν 105,17 ἴσος· ἴσην τῇ τῶν πάντων ἀρχῇ (ἡμέραν) 105,5; ἐπεστάτησεν ἴσην ἔχων αὐτῶν 23,3; ἴσους [αὐτοὺς παρασχ]όμενοι τοῖς διαφερομένοις 61,9; δικαστηρίων, ὅπως ἴσα καὶ δίκαια πᾶσι τοῖς πολίταις παραγίνεται 44,14 ἱστοτέλειαν, πολιτείαν καὶ, 5,8 ἴστημι· στήσει αὐτοῦ ἄγαλμα καὶ παραστήσει λέοντα 14,14; ἔστησεν τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα ἡ ἐτίμησεν αὐτὸν ὁ δῆμος 255; στησάτωσαν ὄρια 27,9; στησάτω ἐν τῷ ἱερῷ 81,18; στήσαι εἰς τὸ ἱερὸν (εἰς Πανιώνιον usw.) 4,39. 6,29. 7,23. 8,54. [9,8]. 17,47. 20,5. 33,4. 44,28. 87. 139,5; στήσαι ἐν τῷ ἱερῷ 8,46; στ. ἐ. τ. ἱ. πρὸ τοῦ μετωπίου 3,19; στ. ἐν τῇ ἀγορᾷ

18,23; στ. ἐν τῷ — τόπωι 103,11. 61,29; στ. παρὰ τοὺς βασιλεῖς 18,2; στ. παρὰ τὴν εἰκόνα 18,17; || σταθήσεται ἐν τῷ ἱερῷ ἐνδέξια τῆς εἰκόνης 53,73; τῶν σταθησομένων εἰκόνων 108,325; ὅπως ἂν (ἴνα) σταθῇ ἐν τῷ ἱερῷ 18,30. 59,33; (ἐν τῷ ἐπιφανεστάτῳ τόπωι) 57,17; σταθῆναι ἐν τ. ἐ. τόπωι 108,317; στ. [ῶιτινι] ἐν τόπωι δόξῃ 117,65. || δευτέρῃ (τρίτῃ, τετράδι, ἐντὸς δεκάτης) ἵσταμένου 2,2. 10,2 und 21,10? 3,3. 105,84. || τὴν νεᾶν νομηνίαν ἀεὶ δεῖ ἐστάναι τὴν αὐτὴν 105,79 ἱστορία· οὗς ἐν ταῖς ἱ. εὐρίσκομεν κατακεχωρικώτας 37,121; ἐν ταῖς ἐπιγραφομέναις (ἐπιγεγραμμέναις) Μαϊανδρίου ἱστορίαις 37,105. 122; vgl. 37,54 ἱστοριογράφους 37,107 ἴσως καὶ δικαίως von Gerichtssachen (ἐδίκασαν, ἔκριναν, τῇ χρεῖαι παρέσχεται, προστῆναι usw.) 4,9. 8,10. 44,17. 53,22. 50. 54,20. 46. 134,14. καθά ὥρισαν 230; κ. καὶ 37,102; κ. καὶ προεψήφισται 105,54; κ. καὶ πρότερον 37,82, s. καθάπερ καθαιρέτω 195,36 καθά[περ] oder καθά [καί] 88,11. 5,9; καθάπερ Ἰωνες δεδώκασιν καὶ ἐν τῇ στήλῃ ἀναγράψαται 201,8. 202,8; κ. καὶ αὐτοὶ ἡξιώκασιν [49,9]; κ. καὶ πρότερον ὑπῆρχεν 5,7 καθαρῶς καὶ δικαίως ἐφέστη 19,15 καθηγῆσεται τῶν συγκαταγόντων 174,21 καθ[κόντως?] 120,26 καθήκει· 132,5; κ. τῇ πόλει ἀμειβομένη 109,229; φιλανθρωπίας ἥς κ. τυγχάνειν 55,24; καθῆκόν ἐστιν καὶ ἄξιον 107,22; κ. δὲ ἐστιν ἐπαινεῖσθαι καὶ τῆς καθηκούσης (!) ἀξιώσαι τιμῆς 114,32.31; κ. δὲ ἐστιν αὐτὸν τυχεῖν ἐπαίνου 113,94; τὴν καθήκουσαν — 135,5; τοὺς καθήκοντας λόγους 65,17; τὰς καθηκούσας τιμὰς 50,11; τυχόντα τῶν καθηκόντων ἄξιων δικαίως 108,346. 109,265 καθήλιε· τοὺς κ-ας τιμῶν ὡς ἀδελφοὺς 117,56 καθῆσθαι ἐν τῷ θεάτρῳ ἐμ προεδρία 174,14 καθιέρωσεν 209; mit Dativ der Person [157]. 227. 228; m. Acc. 225 καθίστημι· a) καθιστάνειν φανερόν — πᾶσιν 118,27; κ[αθιστάν]αι εἰς ὁμόνοιαν καὶ προθυμίαν τὸν δῆμον 8,11; καταστήσει 111,202. || b) καθίστατο 109,139; ἔξ ὧν ἡ εὐνοια βεβαιότερα καθίστατο 109,108; καθότι νομίζεται ὁ καθιστ[ά]μενος νόμος? 195,17; διὰ τῶν καθεσταμένων κυρίων 109,176; κατασταθέντας πρὸς τοὺς ἄρχοντας καὶ τὸν δῆμον 57,13. || c) ἐν εὐδαιμονίᾳ καθεστάναι

τοὺς πολίτας 108,100; τὴν εὐνοίαν [φανερὰν καθε]στάναι 108,61
καθόλου 109,225. 111,149. 113,89. 117,58.
119,8. 137,9; οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ 111,208
καθότι 171,11; κ. καὶ 42,64. 108,278. 362,7;
κ. ἡξίωκεν (ἡξιώσαμεν) 4,24. 61,7; κ.
καὶ ἐψηφισμένοι εἰσὶν 8,53; κ. ἦν δίκαιον
111,149; τὰ μὲν ἄλλα κ. καὶ ἐμ[προσθεν
— 12,1; κ. μὴνύει 108,59; κ. νομίζεται
195,17; παρέδωκεν κ. καὶ παρέλαβεν 21,14.
22,7; κ. καὶ τὸ ψήφισμα περιέχει 111,148;
κ. περιέχουσιν αἱ ἀποκρίσεις 109,46;
κ. προεδήλωται 107,40. 109,263. 114,32;
κ. [προσ]ήκει 195,13; κ. καὶ πρότερον
22,12
καθούλου δέ 17,33
καθυστερεῖν· τὸ μὴ κ. τῶν ἄλλων ἐν
τοῖς ἐπείγουσιν τῶν καιρῶν 108,47
καθώς· 37,58; τὰ μὲν ἄλλα εἶναι κ. ἐψη-
φισται 18,22; οὕτως ὥσιν κ. ἔκρινεν
41,9; οὕτω κ. ἂν φαίνεται 39b,9; (ohne
οὕτω) 41,14
καί· καίπῃ 24,19; καθάπερ καὶ 5,7; καθότι
κ. τοῖς ἄλλοις 3,11; ἔστε κ. 37,113. 169;
κ. δέ s. δέ; κ. αὐτοὶ 42,41; ἦν οἶμαι
κ. πλείστην εὐχρηστίαν παρέξεσθαι
105,25; ὁ καὶ (Beiname) 313,253. 434. S.
αὐτοί, ἄλλοι, ὅς. || καὶ — καί, τε —
καὶ passim. || κέ 313,200. 365
καίπερ ὄντας τέσσερας 37,120; καί[περ
πορθο]μένης τῆς χώρας 15,13
καιρός· μὴδένα τὴν χρεῖαν ὑπομένειν
ἐκ τοῦ κ. διὰ τὸ τῆς λειτουργίας βάρος
112,22; ἐμ παντὶ κ. 108,33; κ-όν 136,21;
ταῖς πόλεσι τὸν αὐτὸν κ. εἶναι τῆς εἰς
τὴν ἀρχὴν εἰσόδου 105,14; τῆς τοιαύτης
ἐπιθυμίας τὸν κ. [συντηρῶν] 113,67;
καθ' ὃν κ. 37,71. 97. 103. 114; εἰς τὸν μετὰ
ταῦτα — οὐδὲ τὸν ὑστεροῦντα κ. ἤασεν
ἀφρόντιστον 113,35. || γενομένων περὶ
αὐτοὺς κ-ὼν δυσχερῶν 37,132; [κατὰ
τοὺς δυσχερεσ]τάτους κ. 25,8; τῆς τῶν
κ. περιστάσεως 108,280; τοὺς μετὰ ταῦτα
κ. ἀχορηγῆτους ἔασεν γενέσθαι 113,73;
καθυστερεῖν ἐν τοῖς ἐπείγουσιν τῶν κ.
108,48
καίω· ἔκαυσε τὸ καπνιστήριον 112,97
κακοπαθίαν 125,7; οὐδεμίαν κ. ἐκκλίνων
121,28
κακοποιεῖν· κατατρέχειν καὶ κ. τὸν
ἑρῶνα 37,111
κακός· διὰ τὴν τύχην κ. 123,12. || [οὐδενί]
κακῶν αἴτιος γέγονεν οὐδέποτε 117,57
καλάνδα 105 oft
καλέω· a) ἐκάλεσεν εἰς τὴν οἰκίαν 55,20;
μετὰ κηρύγματος ἐκάλεσεν ἐπὶ γλυκι-
σμόν 108,257; καλέσας τοὺς — ἐπὶ τὴν
τούτων μετάδοσιν 113,57; κατακλείνας
τοὺς διὰ τῆς ἐπαγγελίας ἐπὶ τὰ δῖπνα
κληθέντας 113,59; καλεῖσθαι αὐτὸν εἰς
προεδρίαν 71,15; περὶ τοῦ κ. τοὺς —
εἰς τὴν πρ. 59,22; κ. ὑπὸ τοῦ δήμου

Inscriben von Priene.

εἰς τοῦ θεάτρον 59,17. || b) τοῦ φρουρίου
δ καλεῖται Κάριον 37,9. 23; βουνίον καλού-
μενον Ἀ. 42,41; ἐπὶ τὸν ποταμὸν τὸν
κ. ὑπὸ μὲν — Λ, ὑπὸ δέ — Μ. 42,68,
vgl. 60; τοῦ καλουμένου (Beiname) 313,434
καλοκαγαθία· 111,316 (γα ausgelassen);
ἵνα ἡ Θέωνος κ. μὴνύηται 119,26; τῆς
ἐαυτοῦ κ-ας ἀπόδειγμα διδούς 109,34;
τῇ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὑπαρχούσῃ κ. 46,19;
διὰ τὴν αὐτοῦ κ. 107,13; τὴν ἰδίαν κ.
108,310; κ-αν 136,39. || ἀρετῆς ἔνεκεν
καὶ κ-ας s. ἔνεκεν
καλός· ἀνὴρ (δικαστής) καλὸς καὶ ἀγαθός
s. ἀνὴρ, δικαστής; δῆμος κ. καὶ ἀγαθός
καὶ φίλος s. δῆμος. || τοὺς κ. καὶ ἀγα-
θοὺς περὶ τὴν πατ[ρίδα] γενομένους 26,17;
κ. καὶ ἂ. 103,9; καλὸν ἀπόδειγμα 108,29;
κ-ας ἐλπίδας 109,127; τὴν θυσίαν συνε-
τέλεσεν κ. καὶ εὐσχήμονα 55,14; κ-ὸν
ὑπόδειγμα 117,57. || τὸ κ. ἐν τιμῇ θεμέ-
νοις 112,14. || καλλίους 97,4. || ἀπό-
δειγμα τὸ κάλλιστον 109,34; εἰκόνι χαλκῇ
ὡς κ-η 3,9. 132,11; εἰκόνι χρυσῇ τε
καὶ μαρμαρίνῃ ὡς κ-αις 108,317; ταῦροις
τρισὶν ὡς κ-οις 117,30; κατὰ τὸν κ-[ον
τρόπον] 111,208 || τὸ κάλλιστον — 124,8;
κατὰ τὸ κ. 110,19; τὴν κατὰ τὸ κ. προ-
θυμίαν 107,22; ἐπὶ τοῖς κατὰ τὸ κ.
πρασσομένοις 108,23; τὰ κ-α τοῖς Ἰωσι
καὶ Ῥ. κατευξάμενος 55,19; [τῶν καλλ]ί-
στων Ζηλωτῆς 110,12
καλῶς· ἀκολ[ουθησά] 122,10; βιώσασαι
κ. 311; βιν[ο]μέν[ν] κ. 317; τῶν ἐν-
νοηθέντων κ. 113,33; κ. ἔχον ἐστί 59,12;
κ. καὶ δικαίως 58,12. 63,21. 280, vgl.
63,11. 20. 112,6; κ. καὶ ὁσίως 119,12;
κ. καὶ φιλοτιμῶς διεφύλαξε (ἐπιμελεῖται)
4,51. 6,10
καλλιερῆ· ἐπιτυχῶν ἐκ-ησα 218
καλλιερῆ· ἐκ-ησεν ὑπὲρ τοῦ δήμου
113,69; κ-ήσας 109,218. 111,240; κ. ὑπὲρ
τῆς κοινῆς ὁμονοίας (ὁ τῆς σωτηρίας)
113,85. 111,181; βουθυτῆς καὶ κ. 109,44
καλλιοπλίας τοῖς ἐφήβοις ἄθλον 112,109
καλλιρόας ποταμός dicht. 376,2
καλλιτεκνον θεάν 225
καπνιστήριον, ἔκαυσεν τὸ, 112,98
καρπίζεσθαι· ἂς κατέχει καὶ κ. 111,114
καρπός· ἡ ἀρετὴ μεγίστους ἀποδίδωσιν
κ-οὺς καὶ χάριτας 112,14
κάστρων μητέρα 230
κατά I c. gen.: κ. τῶν ἐναντία τῆς συγ-
κλήτου προελομένων ἐπιτηδεύειν 108,225;
Ξενικά σύμβολα κ. τόκων μειζόνων
111,200
II c. acc.: a) örtlich: τῷ κ. τὴν ἀγορὰν
πωλουμένων 81,6; ἀπὸ τῶν κ. Σανί-
δειαν τόπων 37,159; καὶ κ. γῆγ καὶ κ.
θάλασσαν 12,25; κ. τὴν πόλιν 4,8; κ.
πόλιν 108,112; 56,4 (mit ἀεί); καθ' ἐκάστην
π. 105,52; κ. [τὴν ἡμετέραν?] χώραν
15,8. || b) zeitlich (besonders Amts-

dauer): κ. τὴν ἀνατ[ολήν?] 11,33; κατ(τ)ὰν
γραμματεῖαν ἄολ. 60,14; κατ' ἐνιαυ-
τόν (w. s.); καθ' ἔτος (καθ' ἑκάστον
ἔ.) w. s.; καθ' ὃν καιρὸν 37,71. 91. 103.
114; κατὰ μῆνα (καθ' ἑκάστον μ.) w. s.;
καθ' ἐκάστην πεντετηρίδα 5,2; κ. τ[ὴν]
αὐτὴν στεφανηφορίαν 108,41; καθ' Ἡ.
στεφανηφόρον (κ. σ. Ἡ.) 108,57. 51; κ. τὸν
αὐτὸν (τοὺς πρότερον) χρόνον (-ους)
108,76. 111. || d) secundum: κατ' αἰτίαςιν
117,17; κ. τὸ τοῦ δήμου βούλημα 109,190;
κ. τινα θῆαν βούλησιν 105,15; κ. τὰ
γεγραμμένα 12,12; κ. τὸ τῆς συγ-
κλήτου διο— 42,6; κ. τὸ διάταγμα καὶ
τὸ ψήφισμα 105,80; κ. τὴν διαθήκην
(w. s.); κ. τὰ δόξαντα 132,4; κ. τὰ
εἰθισμένα 112,107; κ. τὰ ὑφ' [ἀμῶν
ἐφε]οραμένα 37,24; κ. τὰ κατακεχωρι-
σμένα 37,104; κ. τὰ λογισθέντα 246,6;
κ. τὸν (τοὺς) νόμον (-ους) w. s.; καθ'
ὃ 44,4; 111,198 vgl. καθά, καθάπερ,
καθότι; κ. τὴν ἐαυτοῦ πρόθεσιν 108,100;
κ. συγγραφὴν ἣν αἱ βούλωνται 117,79;
κ. τάδε 105,68. 364,4; κ. τὸν κάλλιστ[ον
τρόπον] 111,207; καθ' υἰοθεσίαν δέ
37,2. 51,8; κ. (τόδε) τὸ ψήφισμα 42,17.
50,31. 195,31. || e) distributiv: κ. φυλάς
11,30. 111,246. 113,42; ἐν τοῖς ἀγομένοις
κ. πόλιν ἀγῶσιν 105,61; καθ' ἐκάστην
[πρεσβείαν] 40,10. || f) Umschreibungen
von Subst. und Adj.: τὰ κ. τὴν ἄκραν
πάντα 19,14; τὰ κ. τὰ ἀρχαιρέσια 105,82;
τὴν καθ' αὐτὸν χρεῖαν 53,24. 52 [54,48];
τῆς κ. τὸ γυμνάσιον κατασκευῆς 108,34;
τοὺς (?) κ. τὰν δικαστείαν 60,8; τῷ κ.
τὰς δίκας αὐτῶν 59,5; τὰς κ. τὰς εἰκόνας
διδόμενας τιμὰς 109,260; τὸ κ. τὴν ἐπαγ-
γελίαν εἶδος 113,58; τοῦ κ. τὸν πα-
θόντα χρόνου 112,18; ἐπὶ τοῖς κ. τὰς
προεισφοράς 108,56; τῷ κ. πόλιν ληι-
τουργιῶν 4,37; ὑπὲρ τε τῶν κ. τ. χώραν
καὶ τὴν ἐξαίτησιν τῶν ἀνδροφόνων
121,26. || g) Umschreibungen von ad-
verbiellen Bestimmungen: κατ' αἰτίαν?
109,225; [κατ' ἀξίαν] 63,22; κ. γνώμην
14,11; κ. δύναμιν 109,156; κατ' ἰδίαν
(w. s.); κ. ἴσον 105,17; κ. τὸ κάλλιστον
108,23. 110,19; (107,22 τὴν κ. τ. κ. προ-
θυμίαν); κ. κοινὸν καὶ κ[αθ' ἰδίαν] 111,213;
κ. πρόσωπον 41,9; κ. τάχος 18,12 ||
h) andere Beziehungen: λελύσθαι κατ'
αὐτὸ τοῦτο καθ' ὃ ἐστίν 61,31; κ. τὸ
αὐτὸ δέ 107,38; κατὰ γε βίον 109,161;
καθ' ἔνα τὸν [βουλόμενον] 108,83; κ.
τὴν σιτικ[ήν] λογιάν?] 82,16; καὶ κ.
μὴδὲν ἐνλείπειν 108,55; κ. μὴθεμ φαῦ-
λομ παθεῖν 17,35; κ. νοῦν ἔσχον (latein.)
106,6; κ. ταῦ[τα] 16,20; κ. τοῦτο 108,52.
372; κ. πάντα 112,112; ταῖς κ. τὴν ἡλι-
κίαν ἀρεταῖς 110,20; κ. τὴν (αὐτὴν)
χρεῖαν ἀποσταλεῖς (ἀποδημήσας) 108,168.
109,48

καταβαίνω· καταβαίνοντες (εἰς τὸν ποταμόν) 42,47; καταβάντες εἰς τὴν κοιλάδα 42,40
καταβάλλω· καταβαλεῖ τῷ νεωπότῃ τὸ ἐπιδέκατον 174,30
καταβάσεως τοῦ Εὐ-, τῆς, 136,25
κατάγω· καταγέ[ο]χεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν 14,6; καταγαγεῖν 38,11; κ. αὐτοῦς (τὰς οὐσίας) εἰς τὴν (τάμ) πόλιν 37,75,136
καταδεέστε[ρος] 109,137
καταδίκη· τὴν κ. γίνεσθαι τοῦ Μαρωνί-
τεω 10,35
κατακλίνω· κατακλείνας πάντας (τὴν (τε) βουλήν καὶ τὰς συναρχίας) ἐν τῇ στοᾷ (ἐν τῷ Βιαντείῳ) 113,58,88, vgl. 114,27; κατακλίνας εἰς τὸ Β. 117,34
κατακολουθεῖν· ἢ καὶ (= ὁροθεσία) κ-ήσαντες 42,11
καταλαμβάνω· καταλαβὼν τοὺς ἐν τῇ χώρῃ [ἐπιτηδειοτάτ]ους τῶν τόπων 17,24; καταληφθῇ — 28,48; τὸ Κάριον αὐτῶν καταλαβέσθαι Πριανεῖς 37,109
καταλείπω· [καταλ]ιπόντες τὴν λίμνην ἐν τῇ Πιρινίδι 42,41; καταλιπ — 108,205
καταλήγω· ἐπεκολάψαμεν ἐν τῷ καταλήγοντι τοῦ λόφου 37,164; ὡς παραφέρει ἡ στεφάνη ἐπὶ τὴν καταλήγ[ουσαν] τοῦ βουνοῦ] 42,55
[κατάλογον συνε]γραψεν ἀναθημάτων σύντομον 111,211
καταλυθείσας τὰς τυραννίδος 37,80
κατηναγκάσαμεν τοὺς — τὴν ὁροθεσίαν ἐπιτελέσαι 42,12
καταντᾶν εἰς τὸ γυμνάσιον 112,97
κατάξιος· τὴν πρέπουσαν εὐσχημοσύνην κ-αν τοῦ θεοῦ καὶ τῆς — 109,220; κ-αις ἀμείβεσθαι τιμαῖς 132,7; χάριτας ἀποδιδόναι (ἀποδιδούς) κ-ας 18,16, 61,14, 71,8; κ-ας 118,28
καταξίως καλῶν καὶ ἀγαθῶν ἀνδρῶν 8,43; κ. τῆς τῶν προγόνων ἀρετῆς τε καὶ δόξης 108,19
καταπειραζόντων τῶν δημοσιωνῶν αἰεὶ ποτε τοὺς στρατηγούς 111,135
κατάπερ καὶ αὐτοὶ ἀξιοῦσι 139,9
κατασκευάζειν 16,10; κ-ζων ὅ,τι ἂν [δύνηται ἀγαθόν] 12,18; κ-ζομένην 125,1; ἀπεγδούνα ὅπως στήλη κατασκευασθῇ καὶ ἀναγραφῇ 18,32; τὰς κατασκευασθείσας ὑφ' ἑαυ[τοῦ ἀλέας] 111,113; καλῶς κατασκευασμένα 118,10
κατασκευάσμα· τοῦ προδεδηλωμένου κ-ατος 108,40; τῆς τοῦ κ. προενόησεν συντελείας 109,159
κατασκευῇ· ψηφισαμένου κ-ὴν γυμνασίου 108,112; τῆς κατὰ τὸ γυμνάσιον κ-ῆς 108,35; τῆς κ. τῶν εἰκόνων καὶ τῆς στάσεως ἐπιμεληθῆναι 18,11; τὸν στέφανον καὶ τὴν κ. αὐτοῦ ἀνενεγκεῖν ἐν λόγῳ 83,12; τῆς κ. τῆς στήλης 57,8
κατάστασις· ὑπὲρ τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον τοῦ δήμου καταστάσεως 113,86

καταστολή· τῇ τε κ-ῇ καὶ τῇ εὐσχημοσύνῃ 109,186
κα[τατιθ]εῖς μὴ μόνον τὰ πρὸς ἡδονὴν 113,63
κατατρέχειν καὶ κακοποιεῖν τὸν τε Ἰέρωνα — 37,111
καταφυγεῖν τοὺς περὶ τὸν τύραννον 37,78
καταχράομαι· τοῖς ἀπὸ τῆς ἱερουργίας οὐκ εἰς ἰδίαν κατεχρήσατο δαπάνην 113,87
κατάχρη(σι)ν? ποιήσασθαι τῆς — 117,38
καταχωρίζω· κατακεχωρικώτας ἐν ταῖς ἱστορίας διότι ἔλαχον 37,121; ἐν ταῖς ἱ. κατακεχωρισμένον, διότι 37,54, 122; κατὰ τὰ ἐν ταῖς·Μ-ου ἱ. κ-α 37,105; ἀκολουθῶς τοῖς ἐν τῷ ψηφίσματι κ-οις 44,8
κατέναντι τοῦ ὄρεως διαβάντων 37,170
κατεπίγω· διὰ τὸ κατεπίγον τοῦ — 109,175; πρὸς τὰς κοινὰς καὶ κατεπιγούσας ὑπηρεσίας 113,91
κατέρχομαι· κατελθόντες 37,114; κ. εἰς τὴν πόλιν 37,139; κ. ἐκ τοῦ Κ. ἐς τὰμ π. 37,81; κατελθεῖν εἰς τὰμ π. 37,112; κατελθέτω 84,5
κατευξάμενος τὰ κάλλιστα τοῖς Ἰωσιν καὶ Ἰ. 55,20; κ. [κάλλι]στα τῷ δήμῳ καὶ καλλιερήσας 111,181; κ. ὑπὲρ τοῦ δήμου 109,197
κατέχειν 40,7; ἀλέας ἅς κ-ει καὶ καρπιζεται 111,114; τοῖς ἥρωσι τοῖς κατέχου[σι] τὴν τε πόλιν usw.] 11,32; κατασχόντας ἔτη τρία 37,112; τὸ κατεχόμενον 136,11; τοῖς κ-νοῖς ὑπὸ τοῦ θεοῦ 195,29
κατηφής· τὸ κ-ές τ— neben τ[— σ]κυθρωπόν 112,103
κατοικοῦντες· τῶν κ. 117,51; τῶν τὴν Ἀσίαν κ. 17,14; τῶν ἐν Ν. [κ.] 1,2; τοὺς κ. ἐν ταῖς κώμαις 1,11; τοῖς κ. (τῶν κ.) τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν 104,17, 111,182; τῶν συμπολιτευομένων καὶ τῶν κ. 108,22; τοὺς τε πολίτας καὶ τοὺς κ. παρ' ἡμῖν 108,49; τῶν ἄλλων (λοιπῶν) τῶν κ. 118,18, 110,17
κάτοικοι s. πάροικοι
κατομόσαντα ὡς βλάπτουσι 10,34
κατότι καὶ ἰοπ. 362,20
κάτω πρὸς τὸ ἱερόν 363,20
κατώρυχος· ὁ τόπος Σωτᾶδος κ-ύχου 313,720
κεῖμαι ἐν δαπέδοις dicht. 376,4
κείροντες τὰ τεμένη 17,10
κελητιζο[υ]σα[ν]· γυνεκα ἄκρα κ. 317
κενός· τέχνη γαῦρος οὐ κ-αί dicht. 268b,4; [δίκη]ν κενὴν ἀποφέρεισθαι 111,150
κέρδος· πανλυσιτελές καὶ κ. 112,67
κεφαλήδον· νέμειν μερίδας κ. πᾶσι 362,25
κηδεμονία· γνησίου παρεχόμενος πολίτου κ-αν 112,17

κηνο — 38,2; ἀπὸ κ-ου τοῦ χρόνου 37,126 (rhod.)
κήρυγμα 28,18; μετὰ κ-τος ἐκάλεσεν (ἐπεμψεν) 108,257, 109,177; κ-τα ποησάμενος 108,262
κήρυξ· τὸν κ-κα 3,25; τὸν ἀναγνωστέον καὶ τὸν κ. τῆς πόλεως 111,194
κιθαρωδός· ὠιδὸν καὶ χοραύλην καὶ κ-όν 113,80
κινδυνεύοντες· τοὺς μετὰ αὐτοῦ κ-τας 17,30; κ-των 11,10
κίνδυνος· ἐν οἷς ἐθεώρει τὸν κ. 111,9; τὸν περιεστώτα κ. 108,142; τῶν κ. καὶ — ἀπηλλάχθαι 11,13
κισσοῦ στέφανον χρυσοῦν 174,15
κλεινός dicht.: κ-όν γέρας 268b,2; κ-ὰ ἄεθλα 268c,2
κληρονόμος οὐσα τῶν τοῦ ἀνδρός ὑπαρχόντων 255; κ-οι γεγονότα τῶν τοῦ δεινός ὅ. 275
κληρον στεφανηφορίας ἐνεβάλετο 109,170.
|| τὸν ἐξ ἀρχᾶς μὲν ἴδιον αὐτῶν γενόμενον κλᾶρον, ὕστερον δὲ παραιρηθέντα 37,117; διελόντες εἰς κλάρους 37,86, vgl. 90; κλάρους 37,127; κλάρων 37,88 (rhod.)
κοιλὰς· καταβάντες εἰς τὴν κοιλάδα 42,40
κοινῇ 111,293; τὰ κ. συμφέροντα 240; τῶν κ. τῇ πόλει προκατασκευαζομένων χρησίμων 108,171; καὶ κ. καὶ ἰδία 15,16, 109,268; κ. τε τῷ δήμῳ καὶ ἰδία τοῖς ἐντυγχάνουσιν αὐτῷ 65,6, vgl. 82,12; κ. τε τῇ πόλει — ἰδία τε — 7,7; ἰδία — καὶ κ. 6,10, 11,36; ἄνδρα γεγονότα καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ κ. καὶ ἰδία πρὸς πάντων 99,14; κ. τε καὶ κατ' ἰδίαν 25,4; καὶ κ. (κ. τε) τοὺς πολίτας (τῷ δήμῳ) καὶ καθ' ἰδίαν (κατ' ἱ.) ἕκαστον αὐτῶν (ἐκάστῳ) 109,228, 102,6
κοινόν· a) ὑπὸ τοῦ κ. τῆς Ἀσίας 105,26; τὸ (τῷ) κ. τῶν Ἰώνων 227, 55,7,9; || b) τῇ πρὸς τὰ (εἰς τὴν τῶν) κ. (scil. πράγματα) φιλοτιμία (-αν) 108,88, 117,62; οἱ ἀποδεικνύμενοι ἐπὶ τὰ κ. τῆς πόλεως 4,41; ἐν ταῖς εἰς τὰ κ. [χρεῖαις] 108,94
κοινοποιέομαι· [ἐκοινοποιήσατο τὴν θέαν 112,89; κοινοποιησάμενος τὴν τοῦ ἀλείματος θέσιν πᾶσιν 114,14; τὴν ἰδίαν εὐσχημοσύνην κ. ἐκείνοις 113,27; τὴν πρώτην τῆς ἀρχῆς ἡμέραν κ. πᾶσιν ἐπ' ἴσον 113,55; τὸν τόπον κοινοποιησάμενος καὶ τοῖς μὴ μεταλαβούσιν αὐτοῦ 123,11
κοινός· τοὺς κ. τῆς πόλεως ἀγῶνας 4,11; ἐκ τῶν κ. ἀναλυσμάτων] 109,134; κ-ὴν ἐποιήσατο τὴν ἀρχήν 81,4; τὸν κ. καὶ τὸν ἴδιον ἐκάστου βίον 113,17; τῷ κ-ὼγ γραμμάτων 4,7; τὰς δημοτελεῖς καὶ κ. ἐορτάς 113,74; τὴν κ. τῆς πόλεως ἐστίαν 86,27, 111,188, vgl. 190; τὸ κ. [πάντων εὐτύχ]ημα 105,8; κ-ὴν πᾶσιν

ἡμέραν 105,19; τὰ κ. ἱερά τῆς Χίων πόλεως 109,54; ἐν τοῖς κ. λόγοις 108,103; κ-ὴν εἶναι τὴν οὐσίαν πάντων τῶν πολιτῶν 108,91; εἰς τε τὸ κ. καὶ εἰς τὸ ἴδιον ἕκαστος ὄφελος 105,12; τῆς κ. παραθέσεως 108,84; τοῖς κ. πράγμασιν 108,220; τὰ κ. τῆς πόλεως πράγματα 109,131; τὰ συμβόλαια τὰ τε κ. καὶ τὰ ἴδια 8,4; τῆς κ. σωτηρίας τοῦ [δήμου] 17,31; πρὸς τὰς κ. καὶ κατεπιγούσας ὑπηρεσίας 113,91; ἀνηκόντων εἰς κ. [ῶφέλειαν] 113,63; εἰς τὴν κοι[νὴν —] 112,42. || Adv.: κατὰ τὰ ὑπὸ αὐτῶν ἐν κοινῷ λογισθέντα 246,8; τῆς καὶ κατὰ κοινὸν καὶ κ[αθ'] ἴδιαν μεγαλοψυχίας 111,213. || Fraglich: οὐθενός κ-οῦ 17,32; κ-ὼν 22,22

κοινωνέω· κεκοινωνηκόσιν 120,7

κοινωνία· ἐλθεῖν πρὸς γάμου κ-αν 109,162; πρὸς τὴν τούτων κ. 112,65 κομέτιον· ἐγ κ-ωι 41,2

κομίζω· δικαίας τῆς φιλοδοξίας ἐκομίσαστο τιμὰς 114,23; ἅμα τῷ κομίσασθαι τὰ — 120,20; κομισάμενος τῇ πατρίδι τὰ κρίματα usw. 111,131; δικαίας κ. χάριτας παρὰ τοῦ — καὶ παρὰ τῶν — 114,16; δόγμα τὸ κομισθέν παρὰ τῆς συγκλήτου 41,1

κονιορτός (als Spitzname) 313,721

κόνις· εἰς κόνιν ἤρεια δ. 268b,3

κοσμέω· σωτήρα κ-ήσοντα [πάντα] 105,36; τὸ γυμνάσιον ἐκ-ῆσε 112,114; πάντα τὸν δῆμον — θυμιάμασιν κ-ήσας 109,192; πάντα τὰ πρὸ πόλεως ἱερά κ. στεφανώμασιν 108,255; τραπέζων τῷ κοσμομένων 195,27; χάριν τοῦ καὶ τούτου τοῦ θεοῦ κεκοσμηθῆαι διὰ τῆς αὐτοῦ φιλαγαθίας ἱερὸν 113,93

κόσμος α) ‚Schmuck‘: κ-ου 112,32; τῷ τε κ-ωι καὶ τοῖς ἀναλώμασιν μεγαλομερῇ 113,20. || β) ‚Welt‘: [παντὶ τῷ κόσμῳ] 105,8; ἤρξεν τῷ κ. τῶν δι' αὐτὸν εὐανγελίων 105,40

κούρειον 362,13f.; τὰ κρεῖα τῶν κ-είων 362,24

κράτιστος ἀνθύπατος, δ, 230,4.7; ἡ κρ. βουλή 246,3

κρεαδοσίαν 111,174. 118,14

κρεαδοτήσιν τοὺς ἀλειψαμένους καὶ δώσιν ἐκάστῳ κρέως μνάν 123,6

κρέας· βοείου κρέως μνάν 123,7; τὰ κρέα 111,178; τὰ ἀπ' αὐτῆς (= θυσίας) κρέα 123,10; τὰ κρέα τῶν κουρείων 362,24 κρεμάννυμι· εἰ σὺ ἐκρέμω (homerisch) 318

κρε—? κρίκους εἰς κρε— (man erwartet κρικηλασίαν) 112,72

[κρι]θὼν τεταρτῇ 195,18

κρίκους 112,172 s. κρε—

κρίμα· μὴ τούτῳ τῷ κ—τι ἐμμείνωσι 41,11; κομισάμενος τῇ πατρίδι τὰ κρίματα usw. 111,131

κρίνει [1,19]. 37,143; ἦν μὴδὲ κρίνωσι ἐν ταῖς τρισὶν ἡμέραις 10,29; ἀνδρας ἀποδείξα οἵτινες κρινούντι καὶ ὀρίζοντι 37,12; ἐκρίναμεν c. acc. c. inf. 37,25; καθὼς ἐκρινεν 41,10; τὰς δίκας ἴσως καὶ δικαίως ἔ-αν 44,18; κρίναι 10,26; κρίνας ἐλθεῖν (μὴδὲν ποεῖν ἦσσαν) 109,162. 113,34; τῶν δικαίως κρινάντων τὴν δίκην ἀνδρῶν 50,10; κεκρίκασιν 40,8; κριθῶσιν 85; Μιλησίῳ καθόλου ἀξιούντων κριθῆναι 111,149; κριθῆναι περὶ πάντων ἢ ἄλλως μὴ κριθήσεσθαι 111,150. 151; μέχρι ἂν ἐπιγνώμεν τὸ κριθησόμενον ὑπὲρ [αὐτῶν ὑπὸ τῆς συγκλήτου] 111,116; ὅσα κριτήρια κεκριμένα ἐστί 40,5

κρίσις α) nicht juristisch: αὐτοῦ τὴν κ. 113,13; διὰ τῆς ἰδίας κ-εως 111,122; τῆς ἰδίας ἄξιον οὐκ ἔσεσθαι κ. 112,58; κ-ιν τιμῆς ἀξίαν ἐζηλωκῆς 112,11; ἐνεβάλετο κλῆρον στεφανηφορίας εἰς τὴν τοῦ δήμου κρίσιν 109,171. || β) τῆς πρὸς Μιλησίους ἡμῖν κ-εως ἐνστάσης τῆς ἐπὶ — 111,144; τὰν ἀναφερομένων ἐπὶ Λυσισμάχου κρίσιν γεγόνειν 37,131; ἐπὶ τὰς κρίσις τὰς ὑπὲρ τοῦ Β. 37,102; ἐποίησάμεθα τὰν (ποίησάμενος τὴν) κ-ιν 37,24. 50,8; τοῖς γεγονόσιν εὐμερῆμασιν ἐκ τῆς κ-εως 111,130; τῆς κ. τὰ ὅλα 119,4; ὑπὲρ τὰς κρίσις 37,150; νίκας κ-ιν ἔχειν 37,106;πραχθῆναι [κατὰ τὴν] κρίσιν 27,13; τὴν Ῥοδίων κρίσιν τε καὶ ὁροθεσίαν 42,8. || γ) ἀπέστειλεν ἐπὶ τὰς κ. 53,20. 48. 54,44; γίνεσθαι τὰς κ. 10,30; ποιείσθαι τὰς κ. 53,15; προστήναι τῶν τε κ-εων καὶ τῶν συλλύσεων 53,50. 54,46; ἀνδρα καλὸν καὶ ἀγαθὸν περὶ τὰς κ. 54,18; (καλοκαγαθίας) περὶ τὰς κ. 8,29

κριτήριον· τοῖς τὸ κ. αἰτοῦσιν 120,25; ὅσα κ-α κεκριμένα ἐστί 40,5

κριτάς 42,6

κροτάφοις θαλλὸν ἀμφεθέμαν δ. 268c,4

κτάομαι· τῶν κτημάτων ὧν κέκτηνται μὴ εἶναι αὐτῷ κτήσασθαι 3,15

κτῆμα· s. κτάομαι (3,14); ἐν τοῖς ἰδίοις κ-σι 18,25; τὰ κ-τα εἰς τὴν πόλιν καταχθῆναι 17,37

κτῆνος· ἀτέλεια καὶ τῷ κτηνῷ καὶ τῶν σωματῶν 18,25; —ων ἢ κτηνῷ 202,40

κτίστην τῆς πόλεως 229

κυνήγῳ 334; s. I

κυριεία· [τῆς κατὰ τῶν τ]όπων κ-ας 111,11; ἐν τῇ τῷ κοινῷ γραμμάτων πίστει καὶ κ-αι 4,8

κυριεύω· νικήσαντος καὶ κ-σαντος τῶν πολέμιων 108,227

κύριος α) Adj.: κ. συλλόγου γενομένου 2,3. 4,3; [ἐν κ. συλλόγῳ] 3,3; αἱ δωρεαὶ κ-αι ἔστωσαν Εὐάνδρῳ 12,11. || β) Subst.: ὁ πῶν κ-ων (= Αὐτοκράτορος) ἐπί-

τροπος 230; διὰ τῶν καθεσταμένων κυρίων (= Ῥωμαίων) 109,176

κύρωσις· μετὰ τῇ κ-ιν τοῦδε τοῦ ψηφίσματος 57,12

κώϊδια τῶν θυομένων, τὰ, 364,6

κωλῆν 364,5

κωλύω· ἦν μὴ τῶν ἀρχείων τι κωλύσι γίνεσθαι τὰς κρίσεις 10,30; ἀρχόντων κωλυσάντων 117,15; μετέδωκε τοῖς κωλυμένοις ὑπὸ τῆς νομικῆς μετέχειν προθεσμίας 112,99

κώμη· οἰκεῖν ἐν κ-αις [1,8]; κατοικοῦντας ἐν ταῖς κ. ταύταις 1,12; κωμ— 16,1

κώρυκον 112,72

λαγχάνω· ἔλαχον, διότι λάχοιεν, λαχεῖν Φύγελα u. a. Orte 37,104. 105. 108. 121. 122; ἔλαχε τὴν ἱερωσύνην 205; λαχεῖν ὅσα καὶ ὁ ἐμ πόλει ἔχει 364,8; λαχὼν τὸν μῆνα Β. 91

λαμβάνω· α) Konkrete Gegenstände, Ehren, Rechte, Ämter: ἔλαβε τῷ δήμῳ 82,19; δόγμα συνκλητικὸν εἰλήφασιν 120,26; λαμβάνων γλώσσαν usw. τῶν θυομένων 364,4; γέρεα λήψεται 195,25; λαβὼν γυμνασιαρχίαν τῶν νέων 113,18; λαμβάνειν τοῦ κουρείου τὸ δέσμα 362,21; οὐκ ἔλαβεν τὸ διάφορον 19,28; τὰ τεταγμένα [ἐφόδια] ἔλαβεν 108,161; λαβὼν παρ' αὐτοῦ τὸ παρεπιδη — 124,7; τὸ ταγέν σιτηρέσιον οὐκ ἔλαβεν 108,154; λήψεται ὧν πόλις θύει σκέλος usw. 174,8; λαβὼν παρὰ τοῦ δήμου τὸν στέφανον 114,23; ἔλαβεν παρὰ τοῦ δήμου τιμὰς 107,11; πρώτην λαβὼν παρὰ τοῦ δήμου χιροτονίαν τῆς πρώτης γραμματείας 114,8. || β) Andere Abstrakta: τὰς ἀποδείξεις λαβὼν παρὰ τῶν — 113,29; ἔλαβεν τὰς ἀ. ἐκ πλήρους 114,20; τὴν πείραν ἔλαβεν οὐ ψευδῇ 113,33; ἵνα τὰ ἐψηφισμένα λάβῃ συντέλειαν 44,22; ταύτης μὴ δυναμένης λαβεῖν σ. 108,113; (συν)τέλειαν λαμβανόντων αὐτῷ τῶν ἐπικρυγμάτων 109,161 Nacht. || γ) λαβο[μένους] ἐπεμβαί[ναι] τὰς χώρας 37,116; fragliche Beziehung: εἰληφώς 122,11; εἰληφεν 109,55

λαμπαδαρχίας ἀτελής 174,26

λαμπαδεία· τῇ λ. (τὴν λ.) 195,13. 14.

λαμπάδας ταλαντιαίας δύο 195,15

λαμπρότατος· ἡ λ-η Π-έων πόλις 230, vgl. 246; ἐν τῇ τῶν Π. [ἐορτῇ τῇ] λ-η 109,215

λάχος· ψαφίσματα [περὶ τοῦ] λάχους τριάκοντα — κλάρων 37,88

λέγω· καὶ λέγων καὶ πράσσων 65,11. 136,37. 137,9; κ. λ. κ. πρ. τὰ ἄριστα 107,15; (ὑπὲρ αὐτοῦ) 117,59; (καὶ συμβουλεύων) 135,3; κ. λ. [κ. πρ. τὰ τῇ πόλει] συμφέροντα 109,226; αἰ κ. λ. κ. πρ. πάντα τὰ συμφέροντα τῷ δήμῳ 99,8; διὰ παντός καὶ λ. κ. πρ. τὸ τῇ

πόλει συμφέρον 111,209; πράσσοντάς τε καὶ λέγοντας περὶ τούτων 68,8. || οὐθὲν εἰρηκότης 37,152.154. || τοῖς ὑπὸ τῶν ἁλωνῶν λεγομένοις μὴ προστίθεσθαι 111,115; ἐν τῷ χρόνῳ τῷ εἰρημένῳ 10,31; τὰ εἰρημένα ὑπὸ Π. πάντα δίκαια 37,156

λεῖπω· Med.: οὐδεμιᾶς λειπόμενος φιλαγαθίας 107,16; ἐν οὐθενὶ λειπομένου αὐτοῦ 107,21

λεῖστός· γέρας οὐχὶ λείστον *dict.* 268c,5

λειτουργέω· τὴν τοῖς στρατηγῶς γραμματείαν λελιτούργηκε δωρεάν 4,17

λειτουργία· διὰ τὸ τῆς λει-ας βάρος 112,22; τῷ κατὰ πόλιν λητουργιῶν πασῶν 4,37; ἀτελής ἔστω λη-ῶν πασῶν [μεταδοῦναι] δὲ αὐτῷ τῆς ἀτελείας καὶ τῶν ἄλλων λη-ῶν 202,31.33; τῆς λει-ας ἐπιμελῶς προέστη 113,16; [ἐν λειτου]ργίαις καὶ ταῖς λοιπαῖς ἀρχαῖς] 102,7

λεῖτρα, λίτρα 360

λευκόλιθος· ἐν στήλῃ λ-ωι 105,63; ἐν στήλαις λ-οις 105,65

λευκός· λ-ὸν — 171,6; ἐν ἐσθῇτι λ-ῆι 205; εἰς στήλην λ-οῦ λίθου 71,28.36; ἐμ φάρεσι λεοκοῖς 196,3

λεύκωμα, ἀναγράφαντες εἰς λ. 59,36; ἐκ τῶν λ-άτων 361,3

λέων· παραστήσει ἐγ δεξιᾷ λέοντα 14,16

λητουργία s. λειτουργία

λιβανωτός· λ-ὸν 174,10; λ. ἐπιθήσει 174,17

λίθινος s. στήλη (λιθίνη)

λίθος· εἰς στήλην λευκοῦ λίθου 71,29.36

λίμνη· (ὑπὲρ) τὴν λ. 42,40.41

λογίζω· λογιζομένους (*med.*) ὡς οὐθὲν μεῖζόν ἐστιν — 19,18; κατὰ τὰ ὑπὸ αὐτῶν ἐν κοινῷ δι' ὑπομνημάτων λογιζόμενα 246,9

λογιστεύοντος 230

λόγος *a)* τοὺς καθήκοντας λ-ους διε[ξα-γαγών?] 65,17; λ-ους ἐποίησαντο κατὰ πρόσωπον πρὸς Σ. περὶ χώρας 41,9; [ἐποίησας] λ-ους ἐν ταῖς συναχθείσαις ἐκ[κλησίαις] 120,22. || *b)* Rechnungslegung (*meist vom ἀνάλωμα*): ἀνεγκεῖν ἐν λόγῳ 21,28. 44,32. 83,12; ἀ. ἐλ λ. 18,36. 117,74; ἐπαγγεῖλαι ἐλ [λ.] 10,23; φερέτω ἐλ λ. 32,5; ἐνεγκεῖν ἐν τῷ λ., ὃν ἀποδίδωσι 4,36; [γράψαι] ἢ? oder [ἐνεγκεῖν] ἐλ λ. τῇ πόλει 107,17; fraglich [ἐλ] λόγ[ωι]? 19,59; τοὺς λ. ἀπέδωκαν ὀρθοὺς καὶ δικαίους 81,8; μὴ ἐνόντων ἐν τοῖς κοινοῖς λόγοις διαφόρων 108,103

λοιπός *a)* Adj.: ἐν ταῖς λ. ἀρχαῖς 109,223; ἐν λειτουργίαις καὶ ταῖς λ. ἀρχαῖς 102,7; τὰς μὲν τῶν δικῶν — τὰς δὲ λ-ας 73,9; καὶ ἐν ταῖς λ. δὲ ἐπιδόσειν 117,53; καὶ οἱ λ. πολῖται 26,15; (πρὸς) τοὺς λ. πολίτας 104,8. 110,15; τοὺς λ. πολίτας πάντας 108,17; τὸ ἥμισυ τῆς λ. τιμῆς

174,32; οἱ στέφανοι ὃ τέ τῆς πόλεως καὶ οἱ λ. 113,113; σπονδῶν τε καὶ τῆς λ. φιλανθρωπίας 55,23; καὶ εἰς τὸν λ. (δὲ?) χρόνον 47,24. 75,5; ἀ λ-ὰ χώρα ἀ Μελίας 37,55; [τῶν] λοιπῶν —? 111,284. || *b)* Subst. καὶ οἱ λ. 108,371. 112,128. 117,61.81; τοὺς λ. 24,10; τῶν λ. τὸν βουλόμενον 111,310; [τῶν] λ. τῶν κατοικούντων 110,17. || *c)* Subst. Neutr.: καὶ εἰς τὸ λοιπὸν 64,6. 71,34; τὰ λ. πράσσει κατὰ γνώμην 14,11; τὰ τε λ. τὰ νομιζόμενα 115,4

λουτρόν· παραθεῖς λ. δωρεάν δι' ἐνιαυτοῦ τοῖς ἐφήβοις 112,76; παρέχων λ. δωρεάν 113,76

λόφος· εἰς τὸν λ. τὸν — 361,7; πλάγιον εἰς τὸν λ. 363,13; εἰς τοὺς ὄρυγμοὺς τοὺς ἐν τῷ λ. 363,19; τὸν δρυμώδη λ. 42,46; ἐν τῷ καταλήγοντι τοῦ λ. 37,164; τὸν πρᾶτον λ. τὸν πετρώδη τὸν ὑπερκείμενον 37,159; ἀπὸ τοῦ λ. τοῦ πρᾶτου ἀποδειχθέντος, ὅς ἐστι ὑψηλότατος 37,163; τοῦ προγεγραμμένου λ. 37,161; τοῦ ὑπερκειμένου λ. 42,65; λ-ων 42,61

λυσιτελής *a)* [λυσι]τελής ἡμῖν 15,17. || *b)* τὸ λ-ές 109,133; πρὸ πλεόνων ποιούμενος τὸν ἔπαινον ἥπερ τὸ ἴδιον λ. 99,8; τοῦ λ-οὺς ἀφρόντιστον 108,87

λύω· ἔλυσαν δίκας 58,12; ἐάν δὲ τίς τι τῶν δεδογμένων λύοι [201,19. 202,20. 203,14]; λελῦσθαι εἴ τι ψήφισμα ἐναντίον ἐστὶν κατ' αὐτὸ τοῦτο καθ' ὃ ἐστὶν ἐναντίον 61,30

μάγιστροι 357,4

μάθημα· τῶν σωματικῶν πάντων καὶ τῶν [μουσικῶν μαθη]μάτων 112,84; τῶν ἐκ φιλολογίας μ. ἀγῶνας 113,29; τὰς τῶν μ. ἀποδίξεις ἔλαβεν ἐκ πλήρους 114,21

μακρός· τοῖς τὸν μ. δρόμον τροχάσασιν 112,111

μᾶλλον· ὅπως μ. πᾶσιν γένηται γνώριμος 105,25; ἐπισημότερας μ. 113,74; πολλῶν μ. προθυμότεροι γίνωνται 99,23; πολλῶν μ. 108,374. 119,22; οὐκ — πολὺ δὲ μ. 107,18. || μάλιστα 74,5; μ. προστήσεσθαι — τοὺς παρὰ Π. δικαστάς 59,5; διὰ τὸ μ. διὰ τοῦτο τηρεῖσθαι τὴν δημοκρατίαν 44,15; τὸ μάλιστα νη — 111,128

μαρμάρινος s. εἰκὼν

μαρτυρέω· παρείχοντο ἱστοριογράφους τοὺς μαρτυροῦντας αὐτοῖς, ὅτι 37,107; διὰ πάντων μαρτυρουμένην ἔσχηκεν 109,168

μαρτυρία· τυχὼν τῆς ἐνγράφου μαρτυρίας 113,31

μάρτυρα τούτων τὴν — πίστιν παρέχεται 112,19

μάσσω· Ἡὼς μαξαμένη *dict.* 287

μεγαλομερής· [τῷ τε κόσμῳ] καὶ τοῖς ἀναλώμασι μ-ρῇ 113,20

μεγαλομερῶς 115,2

μεγαλοπ[ρεπῶς] 55,32

μεγαλοψυχία· ἡ τοῦ δ. μ. 108,380; χορηγίαν τῆς ἑαυτοῦ μ-ας ἀξίαν 113,89, *vgl.* 117,35; τῆς ἰδίας μεγαλοψυχίας] 111,199

μέγας· τὸν πέτρον τὸν μέγαν 42,58; μέγα 130; μ. τι 111,4; μεγάλην 136,24; τῆς μ. φάραγγος 42,63; τῶν μεγάλων Διδυμείων 235; τοῖς Παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις 5,3. || οὐθὲν μεῖζόν ἐστιν ἀνθρώποις Ἑλληνιστῶν τῆς ἐλευθερίας 19,19; τὴν μεῖζω φάραγγα 42,67; οὐθὲν ἡγούμενος μεῖζον 46,5; κατὰ τόκων μεζόνων 111,200; μεζόνα συμφέροντα 109,49. || [ἀποδοχῆς τῆς] μεγίστης τετευχέναι 108,287; ἐν ἀ-ῆι τῇ μ-ῇ 108,312; μ-ους καρπούς 112,13; τοῦτο αὐτῷ μ-ον ὑπάρχειν τὸ συντηρεῖν 107,19; (τὰς) μ-ας τιμάς 105,56. 43; τὰ μέγιστα] 111,293

μέγεθος· ὧν εὐεργεσιῶν τὰ μ-η εἰπεῖν 105,46

μεδίμνους 108,46; μ. πυρῶν ἐμέτρησεν 108,86; μ. π. παρεμέτρησε 108,98; δραχμῶν τεσσάρων τὸν μ. 108,46

μέλλω· τὸν νεωποιεῖν μ-οντα 44,31; ὁ μ-ων οἰ[κονομεῖν] 107,45; τὸν μ-οντα οἰκονομεῖν 108,376. 119,23; ὧν ἐμελλ[ον] τυχεῖν] 11,5; ὑπὲρ ὧν ἤμελλε συντελεῖν ἀγῶνων 108,229

μέν oft; μέμ πάντα 4,15; ἀτέλειαν μὲν καὶ τὰ ἄλλα — γῆς δὲ ἔγκτησιν 3,11

μέντοι· τὸ μ. διάφορον. 19,27

μένω· μ-εῖν 86,3; δεῖν μ. ἐπὶ τῶν ἱερῶν χρημάτων ἀπὸ τῶν [συναλλαγμάτων] καὶ τὰ ὑπόλοιπα τῶν τόκων 111,204; μ-ων ἐπὶ τῆς αὐτῆς προθέσεως 107,13; ἵνα τὸ ἐπινοηθὲν μείνῃ αἰώνιον 105,28

μερίζω· [μεμε]ρισμένων 108,288

μερίς· [ἀτέλειαν π]άντων πληγῆς μ-δος 12,24; νέμειν μ-δας κεφαλῆδὸν πᾶσι 362,25

μέρος· *a)* τὰς ἀπολειπομένας χώρας μ-η τινὰ διελόντες εἰς κλάρους ἀποδόσθαι 37,85. || *b)* μ. ἐξε[λεῖν?] 14,33. || *c)* διὰ τοῦ μ-ους τούτου 108,74; οὐ[δ'] ἐν τούτῳ τῷ μέρει παρῆδεν τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος 108,77; τὰ περὶ τοῦ μ-ους τούτου γράμματα 108,59

μέσων γεινομένων δύο ἐτῶν 105,77

μετά· I. c. gen.: *a)* Personen (Stellen s. unter diesen): μ. τοῦ ἀδελφοῦ, μεθ' αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ, τὸν συνεξαποσταλέντα μ. αὐτοῦ, ἐπόμπευσε μ. τῶν βοηθῶν, μ. τοῦ γραμματέως, τὸν ἀγωνοθέτην μ. τ. γ., μ. τῶν δικαστῶν, μ. δυνάμεων ἱππικῶν, τὸν γυμνασίαρχον μ. τῶν ἐφήβων καὶ νέων, συνλουομένοις μ. τῶν ἐφήβων, τοὺς παιδονόμους μ. τῶν παίδων, M. μετὰ τῶν πολιτῶν, τοὺς στρατηγούς μ. τ. π., μ. τῶν συγκινδου-

νευόντων, μ. τῶν συμπρεσβευτῶν, συνα-
γωνοθετῶν, συναποδειχθέντων, συνα-
ποδεδειγμένων, συνεγδίκων, μ. (τῶν)
τέκνων, μ. τῶν φρουρῶν; μ. Μελί[ων
πόλιν] μίαν ἔχειν 37,47; ἐγδοῦναι μ.
Μεγαβύζου 3,17; τοὺς ἐξεταστὰς τοὺς
μ. Φιλοδώρου 63,22. || b) Abstrakta und
Sachen (w. s.): μ. πάσης εὐκοσμίας (καὶ
δοσιότητος); μετ' εὐνοίας; μετὰ πάσης
εὐταξίας (καὶ εὐκοσμίας); μεθ' ὁμονοίας
πολιτεύωνται; μ. πάσης φιλοτιμίας. ||
μ. κηρύγματος ἐκάλεσεν (ἐπεμψεν); μ.
τῶν ἱερῶν καὶ τὸ ψήφισμα φέρειν 5,13
II. c. acc. (w. s.): ἀναγόμενοι, ἅπαντα,
ἀρχήν, ἐνιαυτόν, ἡμᾶς, ἱερά, κρίσιν,
κύρωσιν, ὅ, τοὺτους, ταῦτα, παρτάξιν,
πόλεμον, σπονδὰς, ἐπὶ στεφανηφόρου
τοῦ θεοῦ τοῦ μ. τὸν δεῖνα und ε. σ. Θ.
τοῦ μεθ' Ἡ.
μεταβαίνω· [εἰς ἀτυχέ] μεταβεβηκὸς
σχῆμα 105,7
μεταδίδωμι· μετέδωκεν τῶν ἱερῶν τοῖς
113,82; μ. τοῦ καπνιστηρίου τοῖς κωλυο-
μένοις μετέχειν 112,99; μ. τοῦ φιλαν-
θρώπου πᾶσιν 112,86; μεταδιδούς
σπονδῶν τε καὶ τῆς λοιπῆς φιλανθρω-
πίας 55,22; μεταδοῦναι καὶ τούτοις 117,43
μετάδοσις· ἐπὶ τὴν τούτων μ-ιν καλέσας
113,57
μετακομισάμενος 136,23
μεταλαμβάνω· τὸν τόπον κοινοποι-
σάμενος τοῖς διὰ τὴν τύχην κακὴν μὴ
μεταλαβοῦσιν αὐτοῦ 123,12
μεταλλάσσω· ὅταν μ-ῆ (τὸν βίον) 113,111.
111,307; διὰ τὸ τὸν — μ-ῆται 112,22;
μετηλλαχῆναι τὸν βίον 102,3; μὴ μόνον
ζῶντας, ἀλλὰ καὶ μεταλλαγέντας τιμῶ-
σαν 108,374
μεταμέλεσθαι· πέρας κατὰ ὅρος τοῦ
μετ. ὅτι γεγέννηται 105,10
μεταξύ· ἄς μ. καὶ τοῦ λόφου 37,161
μετάπεμπττοι 72,3; οἱ ἀποσταλέντες
ὑπὸ τοῦ δήμου μ. 52,4
μεταπέμπτω· τοῖς μεταπεμψαμένοις δῆ-
μοις 42,13
μεταπτῶσεις τῶν βασιλέων, τὰς, 108,114
μετάστασις· τῆς εἰς τὸ χρεώ(ι) μ-εως
99,12. 108,346. 109,265. 117,71
μετατίθημι· μεταθεῖναι ἂν κέκρικε καὶ
ὄρισμόν πεποιήται 41,10
μέτειμι· τῶν ἄλλων φιλανθρώπων πάν-
των ὦν καὶ τῇ βουλῇ μέτεστιν 108,324.
[109,250]; μετεῖναι 111,169; μ. δ' αὐτοῖς
καὶ τῶν ἄλλων — ὅσων καὶ Πριηνεῦσι
μέτεστιν 10,12
μετέχω· ὦγ (ὦν) καὶ (οἱ) Π. (Β.) μετέ-
χουσι 8,41. 9,3. 47,18. 70,6; μετέδωκε
τοῖς κωλυομένοις ὑπὸ τῆς νομικῆς
μετέχειν προθεσμίας 112,100; μετέχοντας
πάντων (ἐφ' ἴσον τοῖς πολίταις) 69,17.
117,42; μετασχόντα τοῦ π — 84,9; s.
μετουσία

μετέωρος a) ἐπὶ τὸ μ. ὀλίσθημα 42,42.
|| b) Subst.: ἐπὶ τὸ μ. 42,67
μετουσία [108,269?]. 112,66; οἷς ὁ δῆμος
μ-αν δίδωσι 108,278; τὴν τῶν ἱερῶν
μ-αν 117,40; ἱερῶν καὶ ἀρχείων μ-αν
(u. ähnl.) 6,13. 7,16. 8,41; i. κ. ἀ. καὶ τῶν
ἄλλων μ-αν ὦν καὶ Π. μετέχουσι 9,2;
μ-αν πάντων ὦν καὶ Β. μετέχουσι 47,18;
μ-αι τῶν συντελουμένων ἱερῶν καὶ
θυσιῶν ἐν τῇ βουλῇ 113,7. 109. 117,69;
vgl. 108,322 (mit: καὶ τῶν ἄλλων φιλαν-
θρώπων πάντων ὦν καὶ τῇ βουλῇ
μέτεστιν). 109,248. 110,4
μετρέω· ἐμέτρησεν τῇ πόλει πυρῶν
μεδίνους — 108,86; ε. [διανομήν] πυρῶν
τεταρτεῖς δύο 109,214
μέτριοις· [δαπάνης] οὐ μ-ας 111,190
μετώπιον· πρὸ τοῦ [με]τωπίου τοῦ ναοῦ
3,20
μέχρι (nicht μέχρις)· a) Präpos.: τὸ μ.
νῦν ἀγνοθῆν 105,47; ἀπὸ ἀνατολῆς μ.
δύσεως ἡλίου 114,14; ὁ μὴν ἀχθήσεται
μ. τῆς ιδ' 105,73; τῇ συναυξηθείσῃ
μ. τέλους εὐνοία 109,32; μ. τοῦ κατὰ
τὸν παθόντα φυλασσομένης χρόνου
112,18; μ. πρώτης τῆς νυκτός ὥρας
112,61. || b) Konj.: μ. ἂν διαλάβῃ
111,141; μ. ἂν ἐπιγνώμην 111,116
μῆ· a) [ἦν] μῆ — μῆδὲ 10,28; εἰ μῆ 105,8.
18; εἰ μῆ —, τῷ γε 105,6. || b) ἵνα μῆ
μόνον — ἀλλὰ καὶ 99,12. 108,344. 109,264;
vgl. μόνον. || c) κατὰ νοῦν ἔσχον, μῆ τι
δύνησθε 106,6. || d) μῆ ἐξέστω μηθεὶν
ἄλλω 195,22; πριάμενον δὲ μῆ ἐξεῖναι
362,15; μῆ εἶναι 3,15; δεδοσθαι — (τῆς
ἀπεχούσης [μῆ] ἐλάσσονι — 3,13 (Be-
stimmungen). || e) εἰδότας μῆ μόνον
ζῶντας, ἀλλὰ καὶ μεταλλαγέντας τιμῶ-
σαν 108,373, βουλόμενος μῆ προλείπειν
108,33; φαμένων κριθῆναι — ἢ ἄλλως
μῆ κριθῆσεσθαι 111,151; ὕφρεσάμενος
τὸ μῆ καθυστερεῖν 108,47. || f) τὸ μετὰ
τὸν πόλεμον μῆ γεγονόσι 113,42; μῆ
ἐνόντων διαφόρων 108,102; ταύτης μῆ
δυναμένης λαβεῖν 108,113; τοῦ ἐνιαυ-
τοῦ μῆ ἔχοντος 113,79; τοῖς μῆ μετα-
λαβοῦσιν 123,12. || g) ὅσοι μὲν εἰσιν
Πριηνεῖς — ὅσοι [δὲ μῆ] Πριηνεῖς 1,7
μῆδέ· ἦν μῆ — μῆδὲ 10,29; ὅπως μῆδὲ
τοὺς — ἀκοινωνήτους ποιῆσιν 114,18
μῆδεῖς· συνβείναι μῆδὲνα ὑστερεῖν 112,64;
διὰ τὸ μῆδὲνα βούλεσθαι (ὑπομένειν)
112,27, vgl. 22; μῆθὲνα 17,8; μῆ ἐξέστω
μηθεὶν ἄλλω 195,22. || δεῖν μηδεμίαν
ἀμιλλαν σωματικὴν εἶργειν 112,80. || [τοῖς
μῆδὲν τετελεσμένοις 11,33; κρίνας μ.
ποεῖν ἦσσαν 113,34; καὶ κατὰ μ. ἐνλείπειν
108,55; κατὰ μῆθὲν φαῦλον παθεῖν 17,35
μηκέτι προσθα 37,113
μηκωνίδα 171,7
μῆν· ὁ νῦν ἐνεστώς μ. ἀχθήσεται 105,73.
|| μηνός (Name) [2,1.] 3,2. 4,2. 8,1. 10,1.

11,23. 17,1. 18,20. 28. 21,9. 22,2. 30,1. 37,42.
43. 50,1. 107,2. 109,2. 110,1. 111,19. 112,2.
21. [113,2.] 114,1. [118,4]. 174,32. 33. 195,8.
201—203. 207; τοῦ μηνός τοῦ (Name)
4,46; (τοῦ ἐπὶ —) 4,47; (τῇ —) 113,80;
τῇ νομηνίᾳ τοῦ Β. μηνός 109,177;
τὰς ἡμέρας ἐκάστου μ. 28,16; πρυτά-
νεις οἱ ἐκ τοῦ μ. 64,10. || μηνί Ἀ. (δε-
κάτῳ) 195. 105,83; ἐν τῷ Ὁ. μ. 71,20;
ἐν τῷ μ. τῷ Β. τῷ ἐπὶ τοῦ θεοῦ
21,26. || μῆνα Λ. καὶ Ἀ. 174,20; ἄγεσθαι
τὸν πρῶτον μ. Καίσαρα 105,54; καθ'
ἐκαστον μ. 46,19. 105,75. 108,263 (τῆς
στεφανηφορίας); κατὰ μῆνα 113,69. ||
ἵνα στοιχήσωσιν οἱ μῆνες καὶ αἱ ἡμέ-
ραι 105,73; ἀχθήσονται οἱ μῆνες 105,68.
|| μῆνας 136,9; εἰς μ. δύο 108,151; ἐπὶ
μ. — 108,71
μῆνυσιν· τὴν δίκην τῆς μ-εως 50,6
μηνύω· καθότι [μην]ύει τὰ γράμματα
108,59; ἵνα ἡ καλοκαγαθία μηνύηται
111,316. 119,26
μήτηρ, ἡ, 211; μητέρα κάστρων 230
μητροπόλις· εἰς τὴν μ-ιν ἡμῶν τὴν
[Ἀ. πόλιν] 109,48
μηχανῇ μηδεμίᾳ [201,18. 202,18. 203,12]
μισθοφορὰ· τὴν εἰς αὐτοὺς μ-αν χορη-
γῶν 108,151
μισθοφόρους τῶν πολιτῶν πεζοὺς καὶ
[ἄλλους ἱππ]οτρόφους 17,18
μισθώω· [τὰ τῆς κατασκευῆς καὶ τῆς
ἀναγραφῆς μισθώσαι 57,8; τοῖς μισθω-
σαμένοις δότω τὰς δόσεις 57,9; μ-σάμενος
113,65
μνᾶ 360; τεσσαράκοντα μνᾶς ἀργυρίου
84,4; βοείου κρέως μνᾶν Εὐβοϊκὴν
123,7
μνεῖαν ποιούμενος τῶν — ἀνδρῶν 50,10
μνημεῖον τῆς συγγενείας καὶ φιλίας 5,5
μνήμης ἀξίων 19,32; ἐθησαύρισεν αὐτῷ
παρὰ τῶν ἐπεσομένων μ-ην 112,15; τὴν
πρὸς τοὺς εὐ διατιθέντας φυλάσσει μ-ην
113,15
μνημονεύουσιν τῶν — 45,4; ὅπως
φαίνεται μ-ων ὁ δῆμος τῶν ἀνδρῶν
21,21; ὅπως μνημονεύω — 71,7; μ-ων[ται]
22,23; εἰς ἅπαντα τὸν χρόνον μ-ωνται
8,45; μναμονεύοντας 37,151
μοῖρα· λήφεται παρὰ βωμοῦ μ-ας 174,10;
[ἐ]ρῆν (?) μοῖραν 364,5 Nachtr.
μόνον δὲ 37,122; οὐ μ.—ἀλλὰ καὶ 17,9.
109,216. 108,56. 89. 109,35. 36. 111,207—209.
119,8. 163; οὐ μ. — ἀλλ' οὐδ' 105,38; οὐ
μ. — ? 109,58. 94. 227. || μῆ μ. — ἀλλὰ καὶ
99,12. 108,35. 344. 373. [109,264]. 113,21.
24. 63. 117,70; μῆ μ. — ? 111,243
μόνος (καὶ πρῶτος) μετὰ τὸν πόλεμον
113,60. 114,24; μ-η ἢ ἀρετῇ 112,13
μόσχος· τάγμα σκιλλομαχίας ἔθηκε μ-ον
112,95
μουσικός· ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ μ-ῶι
81,15

μόχθος· οὐκ ἀτελής μου ὁ μ. αἰδεται
dicht. 268 c,1

μυρία καὶ δισχιλίας δραχμάς 174,27

ναός· περὶ τοῦ ναοῦ τῆς Ἀ. τὴν συντέ-
λεσιν 3,6; πρὸ τοῦ μετωπίου τοῦ ν.
3,21; ἐν τῷ ναῷ ἀνατεθῆναι 105,29;
ἀνέθηκε τὸν ν. 156; τοὺς ναοὺς 17,11
νέμειν μερίδας κεφαλῆδὸν πᾶσι 362,25;
ν-εσθαι τὰν χώραν 37,83. 139; ἐνέμοντο
37,146; ὅροι τῆς χώρας ἥς ἐ. 361,4
νέος· νέαν νομηνίαν 105,21; τὴν ν. ν.
105,50. 79

νέοι, οἱ, 35,3; τοῖς ν. 117,58; τοὺς ν.
117,80; τὸ τῶν ν. σύστημα 114,17; γυμ-
νασιαρχήσαντα (γυμνασίαρχος, τὸν γ-ον)
τῶν ν. 112,6. 143. 114,12. 111,192; τοῦ
τῶν ν. [γυμνασίου] 112,27 Nachtr.; παρὰ
τοῦ δήμου καὶ παρὰ τῶν ν. 114,16. ||
τοῖς ἐφήβοις καὶ τοῖς νέοις, τὸν γυμνα-
σίαρχον μετὰ τῶν ἐφήβων καὶ τῶν
νέων, τοῖς συνλουομένοις μετὰ τῶν
ἐφήβων νέοις s. ἐφηβοί

νεφρόν (acc.) 362,22. 364,5

νεωκορῶν 194

νεωκόρος τῆς Ἀ. 231

νεωποῖας (ἀτελής) 174,29

νεωποιεῖν μέλλοντα, τὸν, 44,31

νεωπόης 195,4. 18; τῷ νεωπόη 174,31;
ὁ νεωποῖς 17,50. 32,4. 81,18. [111,315];
οἰκονόμος γενόμενος καὶ ν. τῆς πόλεως
115,7; παρὰ τοῦ νεωποίου 195,30; τῷ
νεωποίῳ 111,203; τὸν νεωποῖον 4,59.
8,47. 59. 18,32. 36 (ηγγ). 20,8. 21,26. 44,34.
49,6. 53,72. 74. 54,67. [70]. 67,4 (ohne
Art.). 70,19. 80,11. 111,309; τοὺς νεω-
ποίας 3,24

νησος· τὴν ν. 69,12; τὰς ἐν τῇ νάσῳ
καὶ τὰς ἐν τῇ περαιίᾳ γᾶς 37,115

νικάω· † νεικῶ 348; νεικᾶς τύχη πρασί-
νων 353. || τὰ εἰς τὰς στεφανώσεις
τοῖς νικῶσιν 111,179; νικήσαντα 232;
ν. δίαυλον (πανκράτιον, πένταθλον)
233—235; [ἐκάστωι τῶν] ν-σάντων τὴν
πυγμῆν χρυσοῦν τα[βίνιον] 112,93; ται-
νιῶν τοῖς ν-σασιν δραχμάς — 118,16;
ἀγῶνας νενίκηκε 124,9. || ν-σαντος ἐν-
δόξως καὶ κυριεύσαντος τῶν πολεμίων
108,226 (Schlacht); νενικήκαμεν τὸ ζή-
τημα τὸ κατὰ τὸν εἰσπλουν 111,146
(Prozeß)

νίκας κρίσιν ἔχειν 37,106

νεική τοῦ δεινός † 350

νοέω· μή τι ἔλασσον τὰ γεγραμμένα
νοῆσαι δύνησθε 106,7

νομίζων c. acc. c. inf. 107,19. || καθότι
ν-εται ὁ καθιστά[μενος νόμος?] 195,17;
τά τε λοιπὰ τὰ νομιζόμενα 115,4; θύσει
τῶν ν-ων νοσ[σῶν] τὰ σκέλη 195,10;
τὸν νομισθέν[τα —] 112,44

νομικός· ὑπὸ τῆς ν-ῆς προθεσμίας
112,100

νόμος· ξένια τὰ ἐκ τοῦ ν. 49,11. 53,75.
54,70; χρυσῶι στεφάνῳ ἀπὸ πλῆθους
τοῦ ἐκ τοῦ ν. 53. 54 (oft); στεφάνῳ
χρυσ(ε)ῳ τῷ ἐκ τοῦ ν. 4, [30]. 54. 8,30.
22,17. 23,11. 81,13; ψήφους τὰς ἐκ τοῦ
ν. 64,12; κατὰ τὸν ν. 10,31. 21,13. 22,10.
45,20. 57,20. 63,23. 88,5; πάντα τὰ κατὰ
τὸν ν. 114,20; ξένιον τὸ κατὰ τὸν ν.
44,33; οἱ ν. συντάσσουσιν 23,6; [ἐκ τῶν]
ν. 4,18; κατὰ τοὺς ν. 8,9. 81,8; δικαίως
καὶ κατὰ τοὺς ν. 81,11. (ohne καὶ) 47,10;
ἐθαναθώθη κατὰ τε τοὺς ν. — 117,50;
κατὰ τοὺς ν. τοὺς Ἰώνων 201,7. 202,7;
κατὰ τοὺς ὑπάρχοντας ἡμῖν ν. 59,12.
|| ὡς καὶ ἐν τῇ Κορινθίῳ νόμῳ
γέγραπται 105,83

νόμων σηστερτίων (nummi) 40,10. 41,13
νομοφυλακοῦντες· τοὺς νομοφύλακας
τοὺς ν-τας μήνα Β. καὶ Π. 3,18
νομοφυλάκιον· εἰς τὰ δημόσια ἀπο-
θῶνται ν-α 106,4

νομοφύλαξ oder στοφύλαξ 91; τῷ τῶν
ν-άκων καὶ τιμούκων γραμματεῖ 4,18;
τοὺς ν-ακας s. νομοφυλακοῦντας
νοσσ[ω] 195,36; θύει τῶν νομιζόμενων
νοσ[σῶν] τὰ σκέλη 195,10

νομηνία· ἀρχὴ ἔσται τῆς ν. 105,75;
τὰς ἡμέρας ἐκάστου μηνός ἀπὸ τῆς ν.
28,16; τῇ ν. τοῦ — μηνός 109,176.
113,54. 123,4; ἐν τῇ ν. 108,261; εἶναι
μίαν καὶ τὴν αὐτὴν νέαν ν-αν τὴν
Καίσαρος γενέθλιον 105,21; τὴν νέαν ν.
105,50. 79 (ἀεὶ δεῖ ἐστάναι τὴν αὐτὴν
usw.); ἄξιμεν ν. μηνός Δ. 105,74

νοῦς· κατὰ νοῦν ἔσχον μὴ τι δύνησθε
106,6

νῦν 37,101. 45,8. 53,39; καὶ νῦν 139,231;
ὁ ν. ἐνεστὼς μὴν 105,73; τοὺς ν. αἰρε-
θέντας 5,13; ἐκ παλαιῶν χρόνων — καὶ ν.
δέ 47,26; [ἔτι πρότερον] — καὶ ν. δέ 73,5;
ἐν (τε) τοῖς πρότερον χρόνοις — καὶ
ν. 14,5. 17,4. 53,7. 54,6; [ἔτι δ] ἐ ν.
114,28; ἀπὸ τοῦ ν. 105,72; τὸ μέχρι ν.
ἀγνοθέν 105,47; ἔσται καὶ τὸν ν. χρόνον
37,113

νυνὶ δὲ παρελθὼν ἐμπεφάνικεν 4,14

νύξ· μέχρι πρώτης τῆς νυκτὸς ὥρας
112,61

Ξενίζω· ἐ-ξεν τὸν δῆμον 117,36

Ξενικός· περὶ Ξ-οῦ δικαστηρίου 59,4;

Ξ-α συμβόλαια 111,200

Ξένια 40,9. 41,12; ἀποστεῖλαι Ξ-ον τὸ κατὰ
τὸν νόμον 44,33; δοῦναι Ξ-α τὰ ἐκ τοῦ
νόμου 49,10. 53,75. 54,70

Ξένος· καὶ δούλου τύχην καὶ Ξ-ου 113,56;
τῶν παρεπιδημούντων Ξ-ων 111,239;
Ξ-οις 112,79. 113,77. 83. 115,4; παρὰ τοῖς
εἰς (τὴν πόλιν) [ἐπιδημοῦ]σιν Ξ. 112,86;
Ξ-ους 108,270. 109,179. 181. 194. 113,39;
τοὺς ἐπιδεδ[η]μηκότας Ξ. τοὺς τῶν —
111,187

ὁ a) Formen: τόγ, τόμ u. a. oft; τοῦναν-
τίον 37,130; ὅλλοι homer. 314; τᾶλλα
202,9; κατ(τ)ὰν lesb. 60,14; b) Artikel
nicht gesetzt: oft bei βασιλεῖς; bei θεοί
108,251. 283. 51,2 (ἐπὶ στεφανηφόρου
θεοῦ τοῦ μετὰ —); ὑπὲρ πατρίδος 42,15;
δι' ὧν πλῆθος φυλάσσει 113,14; τῆς
εἰς πλῆθος εὐπορίας 112,18; πόλις (w. s.)
τιμῆσιν τῆς πόλεως προστάτιδα θεόν
112,106; οὐδὲν ἀνηκόντων 113,62; oft
bei οὗτος; bei Wiederholungen: ἐν τε
τῷ γυμνασίῳ καὶ βαλανίῳ 112,63; τὰς
τε Σαμίας καὶ Πριανίδος χώρας 37,158;
τὸ δέρμα καὶ σκέλος καὶ νεφρόν καὶ
σκολιόν 362,22; auch bei verschiedenen
Geschlechtern: τῆς βουλῆς καὶ δήμου
113,15; τῶν ἐφήβων καὶ νέων 113,115;
ταῖς τε συναρχαῖς καὶ βουλευταῖς
112,111. || c) Artikel relativisch: τὰ
αὐτοῖς θύουσι 362,21. || d) ἡ πρὶν
ἀσπαστή — ἦν dicht. 376,1; ἐν ταῖς
τρισὶν ἡμέραις 10,29; τὰ μὲν πάντα ἔτη
— τούτων δὲ δεκατέτταρα 4,15; τὸν
Αἰγύπτιον τὸν συντελέσοντα 195,21;
οἱ στέφανοι ὅ τε τῆς πόλεως καὶ οἱ
λοιποὶ 113,112; τὰς μὲν τῶν δικῶν, τὰς
δέ 8,9. 47,9. 53,9. 11. 61,8. 73,7; τὸ μὲν
ἐν — [τὸ δὲ ἄλλο] 37,29; ὁ δὲ 19,24. ||
e) Artikel mit Präpositionen und Ad-
verbien von Personen: τὸν ἐπὶ τῆς
διοικήσεως 4,44. 87; τῶν (τοὺς) περὶ
τὸν τύραννον 37,70. 72. 78; οἱ μετὰ ταῦτα
108,311. 109,233; παρὰ τῶν πρότερον
105,2. || f) Artikel mit Genetiven,
Präpositionen und Adverbien von
Sachen: τὰ ἐκείνου 201,20; τὰ τοῦ πατρός
[201,20. 202,21]; πρὸς τὰ (ἀπὸ τῶν) Κρατι-
δήμου 363,25; πρὸς τὰ Σαμίων 363,22;
αἰρεῖσθαι τὰ τοῦ τυράννου 37,68; τὰ
(τοῖς) ἀπὸ τῆς ἱερουργίας 112,110. 113,86;
τὰ ἀπὸ τῶν θυσιῶν (τοῖς ἁ. τῆς θυσίας)
108,261. 113,61; τῶν ἀπὸ τῆς χώρας 17,30;
ἀπὸ τῶν εἰς τὴν διοίκησιν 57,9; τὰ εἰς
τὰς στεφανώσεις 111,179; τὰ ἐπάνω
τῶν ὀρων πάντα, τὸ δ' Ἐπωπέως
ἐπάνω 363,23. 24; τὰ κατὰ τὴν ἄκραν (τὰ
ἀρχαιρέσια, τὰς δίκας, τὰς προεισφοράς,
τὴν χώραν) s. diese Worte; τὸ παρὰ
Ἰασέων u. a. (= ψήφισμα) 53. 72 und
sonst; ἡ (τῇ) πρὸ ἐννέα Καλ. Φεβρ.
105,74. 75; τὰ πρὸς αὐτοὺς 53,10. 43.
[54,9]; ἐν τοῖς πρὸς θεοὺς — ἐν τοῖς
πρὸς τοὺς [πολίτας] 109,138. 139; τὰ [πρὸς
τοὺς —] τὰ πρὸς τὴν — 118,2; τὰ μὲν
πρὸς τοὺς — τὰ δὲ πρὸς τοὺς — 110,13;
τὰ πρὸς ἡδονὴν 113,63; ὑπὲρ τῶν πρὸς
Σαμίους 41,1; τὰ μὲν ὑπὸ τὸν λόφον —
τὰ δὲ ὑπὲρ τ. λ. 37,162. || τὸ δεύτερον
109,2; τὸ α', τὸ β', τὸ γ' 141, vgl. 142,
147,4; τῇ ἐνδόξῳ εἰσπορευομένῳ 19,46;
ἀπὸ τοῦ νῦν 105,72. || g) Artikel c. inf.:
τὸ ἄρξασθαι τὰς χώρας 37,114; τοῦ

καλῶς ἀκο[ουθῆσαι] 122,10; τὸ μὴ καθυστερεῖν 108,47; τὸ τὰ δίκαια φαίνεσθαι πράττων 4,13; τὸ — συντηρεῖν 107,20; ἅμα τῷ 120,20; διὰ τὸ c. inf. 37,68. 116. 108,144; ἐπὶ τῷ c. inf. 44,17. 61,15. 34. 53,24. 71,12; περὶ τοῦ c. inf. 59,22; πρὸς τὸ c. inf. 8,8; ὑπὲρ τοῦ 37,75. 152; *h)* Artikel mit acc. c. inf.: τὸ ἀγνοθῆν τὸ ἄρχειν τῷ βίῳ τὸν χρόνον 105,48; τὸ πρεσβεῦσαι καὶ τοῦτον 109,172; διὰ τὸν μὲν γραμματέα μεταλλάξει, μηδὲνα δὲ ὑπομένειν 112,21; διὰ τὸ μάλιστα διὰ τοῦτο τηρεῖσθαι τὴν δημοκρατίαν 44,15; ἔνεκα τοῦ πάντα ἀσφαλῶς [γίνεσθαι] 108,215; ὑπὲρ τοῦ καταφυγεῖν τοὺς περὶ τὸν τύραννον 37,78; χάριν τοῦ τὴν φιλοτιμίαν εὐσημον ὑπάρχειν 104,16
 ὁβολοῦ 174,37; ὁ-ὦν, ὁ-οὺς 140; ὁ-οὺς τέσσαρας 108,109; ἔπτ' ὁβ-οὺς (?) 195,20
 ὁγδόη, τῇ, 362,8; ὁ. ἀνομένου 362,2 Nachtr.
 ὁδε· *a)* τὴν ἐπιγραφὴν τήνδε 108,326; ἥρωα τόνδε σέβειν 196,4; τόνδε θεῖον *dict.* 196,6; εἰς πατρίδα τάνδε Πριάναν *dict.* 268*b*,1; ψήφισμα (w. s.). || *b)* Subst.: τάδε συνέθεντο 51,4; κατὰ τάδε 105,68. 364,4; ἐπὶ τοῖσδε πωλοῦμεν 174,2
 ὁδεῖτα *dict.* 376
 ὁδός· ὡς παραφέρει ἡ ὁ. πρὸς τὰ Σαμίων 363,22
 ὁθεν καὶ — 37,141; ὁ. ὤιοντο δεῖν 37,117; ὁ. ἐν οὐθενί λειπομένου αὐτοῦ, προσεπαύζοντος δὲ — 107,21
 οἶδεν — οἶδ' *dict.* 268*c*,3; ἵνα εἰδῶσι τὴν εὐνοίαν 5,15; εἰδότες (ὅπως εἰδήσῃσι) τὴν τοῦ δήμου εὐχαριστίαν 68,6. 99,22; ἵνα εἰδήσῃ τὴν εὐνοίαν usw. (τὰ ἐψηφισμένα) 61,23. 59,27; ἵνα εἰδήσῃσι τὴν — 57,11. || εἰδῶς τὴν πᾶσαν [ἐπιμέλειαν] προσηφερόμενον τὸν ἄνδρα 108,219; εἰδότες τὴν πόλιν εὐχάριστον — τιμῶσαν 108,371. || ὅπως (ἵνα) εἰδῶσι ὅτι δύναται (ἐπίσταται) 3,26. 6,24, vgl. 34,5; ὅπως ἂν εἰδῶσι διότι δύναται 26,15; εἰδότες ὅτι ἐπαινεῖ 53,15; εἰδότα ὅτι ἀποδώσει 64,7; εἰδῆναι 109,228
 οἰκεῖοι τε ὄντες καὶ φίλοι 61,32; [φ-ους] ὄντας καὶ ο-ους 69,12. 70,7
 οἰκειότητα 69,10; τὴν προγονικὴν ἀναγνωσάμενος πρὸς Ἀ. ο-τα 109,51; τοὺς ἔχοντας συγγενικὴν ο. 55,27; διατηροῦντες τὴν ο. καὶ τὴν φιλίαν 61,5; [φιλίας καὶ] ο-τος 70,16; τοὺς συμβιούντας ἐν ο-τητι καὶ χρήσει 108,17
 οἰκεῖως διακείμενον πρὸς τὸν δῆμον 69,4
 οἰκέτης· περὶ ο-ου οὐ ἔφασαν ἀποδώσειν 117,46; ο-αῖς 115,4; τοῖς τούτων ο. 113,77; ἔξελευθέρους καὶ ο-ας 108,259. 109,179

οἰκεῖν ἐν κώμαις [1,7]; τὰμ πόλιν ο-οῦντι (3. p. plur. rhod.) 37,155; [καὶ ο-οῦντι] ἐμ Π. καὶ ἀποικοῦντι 12,13
 οἰκία· ἐγκτησιν γῆς καὶ οἰκίης 2,9; ἔ. γ. καὶ ο-ας 6,14. 7,11. 8,40; μεταδοῦναι γῆς ψιλῆς καὶ δονδρεῖτιδος καὶ ο-ας 12,23; εἰς τὴν ο. 109,178. 113,54; τὴν ἑαυτοῦ ο. 86,8; εἰς τὴν ἰδίαν ο. 109,193; εἰς τὴν ο. αὐτοῦ τὴν ἰδίαν 55,21; τὰς ο. τὰς ἐν τῇ πόλει πάσας 1,5
 [οἰκοδ]ομής? 99,3
 οἰκοδομίας, περὶ τῆς, 111,20
 οἰκονομεῖν· ὁ μέλλων ο. 107,45; τὸν μέλλοντα ο. 108,376. 119,23
 οἰκονομίας (ἀτελῆς) 174,29
 οἰκονόμος γενόμενος καὶ νεωποῖς τῆς πόλεως 115,7; τὸν ο. 6,30. 108,347; τὸν ο. τῆς πόλεως ὅς ἂν ἦι τότε 83,10. 99,13. 109,266. 117,71; τοῦ ἐσομένου τότε ο-ου 99,20; τοὺς ο. 18,19
 οἶκος· ἐν τοῖ οἴκῳ τούτῳ 217; οἴ[k]ον 111,173; εἰς τὸν ἴδιον ο. 6,16. 7,13. 8,36. 18,6 (s. εἰσάγω); ἀτέλειαν πάντων ὅσα εἰς τὸν ο. τὸν ἑαυτοῦ πλήγῃ γῆς 2,10
 οἶνου δύο ἡμιτεσσέρια σπονδὴν 362,17; ἐπίσπονδον οἶνου 195,26; [οἶ]νου ἔξαιρεῖσθαι 195,32; [ἐπὶ] διανομῇν οἶνου καὶ γλυκισμοῦς 108,273
 οἶμαι· ἦν ο. παρέξεσθαι 105,25; ἀποφύνασθαι ὅτι οἶται δεῖν διατηρεῖν 111,117; τῶν οἰομένων 39*a*,6; τῶν δημοσιωνῶν ο. δεῖν διδόναι 111,119; ὅθεν ὤιοντο δεῖν ἀποδοθῆμιν 37,117
 ὀκτώ τάλαντα (τ-ων) 202,51. 52
 ὀλίγον 111,199; πλήθος οὐκ ὀλίον 55,30. 119,7; οὐκ ὀλίον 112,71. || ἐπὶ τὸ ἔλασσον βουνίον 42,66; τιμῆς ἐλάσσονος 108,72; ἔ-ον 122,9; ἔ. ἀποδώσει 202,49; γῆς ἀπεχούσης μὴ ἐ-ονι σταδίων δέκα 3,13; ἔ-ον τὰ γεγραμμένα νοῆσαι δύνησθε 106,6; ἐν ἐλαχίστῳ τίθεσθαι 113,56
 ὀλίσθημα· ἐπὶ τὸ μετέωρον ὁ. τὸ ἀργιλῶδες 42,42; βουνῶν καὶ ῥάχεων καὶ ὁ-άτων 42,10, vgl. 42,57
 ὄλος· διὰ τοῦ χεμῶνος ὄλου 112,98; τῆς κρίσεως τὰ ὅλα 119,4
 ὄλοσχερῶς 109,130
 ὁμαλίζουσιν παρεχομένων τὴν σπουδὴν 117,61
 ὁμογνώ[μονας] 74,9
 ὁμοίη· πολιτείαν ἐφ' ἴση καὶ ὁ. 71,17. 24.
 ὁμοῖος· εἰς τὴν τῶν ὁ-ων ἀμοιβὴν 113,32
 ὁμοίως δὲ 104,8; ὁ. δὲ καὶ 104,15. 108,277. 111,175. 121,31; καὶ — ὁ. 121,25
 ὁ[μ]ολο[γ]οῦμενον· παρὰ τὸ ὁ. 84,7 Ntr.
 ὁμόνοια· μεθ' ὁ-ας πολιτεύονται 53,11. 43. 54,40; καλλιερῆσας ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὁ. 113,86; διαφυλάσσοντα τὴν ὁ[μ]ό[ν]οιαν καὶ τὴν φιλίαν 61,26; πόλεως διατηρουμένην ὁ-αν 113,68; εἰς ὁ. καὶ προθυμία κ[α]θιστάναι 8,10; ἀποκαταστήσαι εἰς ὁ. 61,11

ὁμορος· τὰς χώρας τὰς ὁ-ους 37,140
 ὁμοῦ (Summa) ἡμέραι τέε' 105,71
 ὁμοφρονοῦντι διὰ παντός εἰς τὰ τῆς πόλεως συμφέροντα, ἀνδρὶ, 99,9
 ὁμόφρονας, πάντας τοὺς, 103,8
 ὄναρ ὑπνωθεῖς εἶδεν *dict.* 196,2
 ὄνομα· τὸ ὁ. 28,28; γράφοντες τὸ τε ὁ. καὶ — 28,11; ἀναγραφῇ τὰ ὁ-τα αὐτῶν πατρόθεν 47,20; τὰ ὁ-τα γ[ρ]αφέτωσαν πατρόθεν] προσγραφέτωσαν δὲ — 28,14
 ὄπλα 112,73; ἀναθεῖς καὶ ὁ. 114,23; ὑπὲρ ὅπλων δόσιος 37,79
 ὄπως *a)* ὁ. οἶν c. conl. praes. 44,8. 50,10. 99,8; c. conl. aor. 17,43; fragl. 74,11. || ὁ. ἂν c. conl. praes. 4,39. 8,42. 11,16. 18,26. 19,9. 13. 22,19. 99,21. 26,15 (εἰδῶσι); c. conl. aor. [8,12?] 18,29. 19,51. || *b)* ὅπως c. conl. praes. 21,21. 41,9. 44,14. 50,35. [57,18]. 108,370; 3,26 und 63,29 (εἰδῶσι); c. conl. aor. 17,23. 44,23. 47,16. 47,20. 59,72. 63,23. 71,35. 105,64. 109,173; οὔτε ἡφροντίστησεν, ὁ. μὴδὲ — ποιήσῃ 114,17. || *c)* ἐπιμελεῖσθαι ὁ. συντελεσθῇ-σονται 18,11; ὁ. ἔξει 10,28 Nachtr.
 ὁ[ρῶν]τ[ε]ς τὴν εὐχαριστίαν Ζηλῶσιν 71,9; ὑπνωθεῖς εἶδεν ὄναρ *dict.* 196,2; ὤφθησαν 29,2; ὠράθ[η] 112,69
 ὀρθός· εἰς ὀρθὸν ἐπὶ τὴν ὀφρύν 42,59; ὀρθοὺς καὶ δικαίους ἀπέδωκαν τοὺς λόγους 81,9
 ὀρθῶς καὶ δικαίως διέκριναν 61,8; ὁ. κ. δ. τοῖς φρουροῖς χρώμενος 21,15. 22,11; ὁ. κ. δ. — ? 119,14
 ὀρίζει ἅ φάραξ ἔστε τὸν ὄρον 37,166; καθὰ ὤρισαν 230; ἄνδρας ἀποδείξει οἵτινες κρινοῦνται καὶ ὀρίζονται 37,12; ὀρίξασθαι πὸτ αὐτοὺς ὡς ὑδάτων ῥοαί 37,107; ἐν χρόνῳ ὠρισμένῳ 117,18; τοῖς ὡ-οῖς χρόνοις 28,33
 ὄριον· ὄρια στησάτωσαν 27,9; περὶ χώρας καὶ περὶ ὀρίων 41,9
 ὄρκωι 28,37
 ὄρμουμένους, ἔξ οὗ 37,111
 ὀροθεσία· τὴν Ῥοδίῳ κρίσιν τε καὶ ὁ-αν 42,8; τὴν ὁ. ἐπιτελέσαι 42,12
 ὄρος 151—155. 167. 212; ὁ. ἱεροῦ 206; ἄλλον ὁ. 37,161*f*.; ὄροι τῆς χώρας 361,3; γῆς ἀπεχούσης τῶν ὁ. τῶν πρὸς τὴν Ἑφεσίην 3,13; τὰ ἐπάνω τούτων τῶν ὁ. 363,23; ἀπεδείξαμεν ὄρους τὰς Σ. καὶ Π. χώρας 37,158; ἀπὸ τῶν ἐγκολαπτῶν ὁ. 37,168; ὄρον ἐπεκολάψαμεν 37,160; 42 oft; τοὺς ἐπικολαφθέντας ὁ. 37,162; ἐθήκαμεν ὄρον 37,165; 42 oft; τὸν ὑπὸ Ῥοδίῳ ἐπικολαφθέντα (τεθέντα) ὄρον 42 oft; ἐκ τῶν σφζομένων ὄρων τε καὶ ἐγκολαμμάτων 42,9. 10; ἐχρησάμεθα ὄρωι αὐτῷ τῷ ποταμῷ 42,63
 ὄρος· κατέναντι τοῦ ὄρεως 37,170; ὑπὸ τὸ ὁ. 42,57
 ὄρυγμός· εἰς τοὺς ὁ. τοὺς ἐν τῷ λόφῳ 363,18

ὅς· rhod.: ἄ = ἦ 37,81; ἄς 37,8.11; ἄν 37,22. || Beispiele: πάντων ὧν μετέχουσιν 47,18; τῶν ἄλλων πάντων ὧν καὶ — μέτεστιν 108,324; ἐν στήλῃ, ἣν καὶ τεθῆναι 105,63; Μαξίμωι, δὴν καὶ ἀναγορεύεσθαι 105,57; εἰκόσιν, ὧν καὶ τὴν ἀνάθεσιν γενέσθαι 113,99. 114,36; εὐεργέτησεν, ὧν εὐεργεσιῶν τὰ μεγέθη 105,46; οἷς καὶ πεισθέντες 111,142; ὅς ἂν ἀπο[κτείνῃ] 84,3; οὓς μὲν — οὓς δὲ 55,32; οἷς ὁ τόπος ἀνέεται θεοῖς, τούτων ἀφειδρύματα 112,115; τὸν — ὅς ἂν ἦ (τότε) 44,22. 53,69. 83,10. 99,13. 103,12. 109,266; τοὺς — οἱ ἂν ὦσιν τότε 99,16; ὅς καὶ — 109,175; ἦ καὶ 42,11; γινώσκοντες ἦν ποιεῖται προμήθειαν 117,61; ἔστησεν ἦν ἐτίμησεν αὐτὸν ὁ δῆμος (= εἰκόνη) 255,7; ἐτοιμασάμενος ἂν δέ 55,34; ὑπὸ τῆς ὠφελίας ὧν ἔμελλον τυχεῖν 11,5; ὡγ γενομένων gen. abs. 17,37. || Attraktion: οὐ ἀποδώσειν 117,46; ἥς ἔχει 15,10. 53,18. 54,42; ἥς ἐποίησατο 17,40; ἥς προείλαντο 108,99; ὧν ἂν εἰσάγηται 6,15. 18,6; ὧν ἐνεκάλουν (θύει, κέκτηνται, περιέχει) 111,138. 3,14. 111,205. 174,8; ἐν ἱερῶι ὡι ἂν φαίνηται 53,34; ἐπὶ τῇ εὐνοίᾳ ἣν ἔχει 53,65; ἐν τοῖς αἰῶσιν οἷς ἂν συντελῇ 50,27; ἐν κώμαις ἃς ἂν δέωνται 1,8. || Mit Präpositionen: ποταμὸν ἀφ' οὗ 42,61; ἀφ' οὗ χρόνου 28,8; τὸν τρόπον δι' οὗ 111,201; δι' ὧν δέδεικται 114,27; δι' ὧν φυλάσσει 113,14; δι' ὧν μὲν — δι' ὧν δὲ — 112,74; δι' ὃ δεδοχθαι 105,49; δι' ἃς αἰτίας στεφανοῦται 21,19; δι' ἃ καὶ δεδοχθαι 71,10; εἰς δὴν ἂν συγκρί[νῃ] τὸπον] 107,44; τόπον ἐν ᾧ ἀναθήσουσιν (ἀνατεθήσεται) 19,49. 47,28; ἐν οἷς θέουει τὸν κίνδυνον 111,9; anderes mit ἐν 11,24. 47,21. 117,53. 123,5; ὧν ἔνεκα (-εν) 18,9. 196,6. 23,9; ἐξ ὧν τὸ μὲν — 111,11; φρούριον ἐξ οὗ ὀρμουμένους 37,111; λόφον ἐφ' οὗ 37,160; χώρας ἐφ' ἣν 37,22; ἄλλα ἐφ' οἷς 114,22; ἕως οὗ γένηται 111,119; καθ' ὃν καιρὸν 37,71; καθ' ὃ 111,198; κατ' αὐτὸ τοῦτο καθ' ὃ ἐστίν 61,31, vgl. καθά; ἃς μεταξὺ καὶ τοῦ λόφου 37,161; περὶ ὧν 53,1. [54,1.] 57,15. 111,124. 146. 117,18. 120,18. 24; ὑπὲρ ἃς (οὗ) 37,8.10; ὑπὲρ ὧν 109,126. 120,19; ὑπὲρ ὧν ἐποίησατο ἀναλωμάτων 246,11 und ὑπὲρ ὧν ἤμελλε συντελεῖν ἀγώνων (mit Attraktion) 108,229

δοσιότητος 109,221; τῆς πρὸς θεοῦς ὁ. 108,30 (ἀπόδειγμα). 108,283; τῇ πρὸς τὸ θεῖον ὁ-τητι 111,213; μετὰ πάσης εὐκοσμίας καὶ ὁ-τητος 61,12

δοσίως 66,12. 69,12; βεβιωκώς ὁ. πρὸς τοὺς γονεῖς 108,16; καλῶς καὶ ὁ. 119,12; ὁ. καὶ δικαίως 46,12. 60,8

ὅσος· χρόνον ὅσον ἂν βιοί 174,4; ὅσον (n.) ὁ δῆμος ἔταξεν 63,33; τοῖς πολίταις ὅσοι ἂν 362,26; τῶν κατοικοῦντων ὅσοι μὲν — ὅσοι δὲ 1,3.7; ὅσ[α]ι (?) 10,25; ἐμέτρησε μεδίμνους ὅσους αὐτὸς προηρεῖτο 108,86; λαχεῖν ὅσα καὶ ἔχει 364,9; πάντων ὅσα εἰς τὸν οἶκον τὸν ἑαυτοῦ πλήγῃ γῆς 2,10; τὰλλα ὅσα δίδονται πάντα 202,9, vgl. 201,9; κτηνῶν καὶ σωματῶν ὅσα ἂν ὑπάρχηι 18,25; ὅσα κριτήρια κεκρίμενα ἐστί 40,5

ὅστις· ἄνδρα(ς), πρεσβευτὴν (-ας) αἰρεθῆναι (ἐλέσθαι) ὅστις 8,49. 61,24. 63,13, οἵτινες 14,8. 19,41. 47,22. 53,31. 54,27; ἀποδείξει πρεσβευτὴν (— ἂν, ἄνδρας), ὅστις 50,33. 60,19; οἵτινες 37,12; ἀπέστειλαν ἄνδρας οἵτινες 47,8. 73,7 (immer mit Futurum: ἀναγγελεῖ, ἀποδώσει (-σουσι), ἀξιώσουσιν, κρινούντι, παρακαλέσει (-σουσι)). || ἦτις 105,23. 51. 117,25. 195,32; ὅ,τι ἂν [δύνηται] 12,18. || ὥτινι (masc.) 97,10. || τὰς ἄλλας τιμὰς αἵτινες ὑπάρχουσιν 50,27

ὅταν ἀναγγέλλωνται 50,37; ὅ. ἐπιτελεῖ 117,68; ὅταν πόλις ἱερὰ ποιῇ [201,11]. 202,11. 203,7; ὅταν συντελεῖ (συντελῶμεν) 83,7. 109,258. 113,106. 44,24. || ὅταν μεταλλάξῃ 113,110

ὅτε· ὅτ' ἀμφεθέμαν dicht. 268c,4

ὅτι a) nach ἀναγγέλλοντες, ἀναγορεύεσθαι, ἀποφῆνασθαι, ἐγκαλοῦντες, ἐμφανίζοντες, ἐμπεφάνικεν, ἐπαγγεῖλαι, θεωρῶσιν, μαρτυροῦντας, μεταμέλεσθαι, εἰδῶσιν, εἰδὼτας (οἶδα), παραδεικνύντας, φανερόν γέννηται (w. s.). || b) ἐπαινέσαι, στεφανῶσαι, συνησθήσονται (w. s.)

οὐ, ὡς 111,32; οὐ ἂν αἰρεθῇ (φαίνεται, συγκριθῇ) 8,49. 55

οὐ, οὐκ, οὐχί (105,6)· a) οὐ φυλάσσω ἐπ' ἐγγύῃ οὐθενὶ οὐθέν 315; οὐδὲν οὐχὶ διαπείπτον 105,6; ἀλλ' οὐκ homer. 314; οὐκ — ἀλλὰ 113,87. 268c,1; οὐκ — πολὺ δὲ μάλλον 107,17; οὐκ — οὐδ' — ἀλλὰ — οὐκ — ἀλλὰ τοῦναντίον 37,128; οὐ μόνον — ἀλλὰ καὶ und οὐ μόνον — ἀλλ' οὐδ' s. μόνον. || b) τῆς ἰδίας οὐκ ἄξιον ἐσεσθαι κρίσεως 112,58; οὐχ ὑπεστεῖλατο 113,17; οὐκ ἐφίσατο 112,24. || c) Litotes s. ἄκαρπος, ἀμύετριος, ἀτελής, ἀφιλότιμος, κενός, λείστός, μέτριος, ὀλίος

οὐδέ· οὐ μόνον — ἀλλ' οὐδ' 105,39; οὐτε — οὐδέ 111,9; οὐδ' s. οὐ. || οὐδ' εἰς ταύτας 108,161; οὐδ' ἐν τούτῳ τῷ μέρει παρεῖδεν 108,76; οὐδ' ἐν ταῖς ἐξῆς καταδεέστερος 109,137; μηδὲν — οὐδέ τὸν ὑστεροῦντα καιρὸν, ἀλλὰ — 113,35; οὐδέ τοὺς μετὰ ταῦτα καιροὺς — ἀλλὰ 113,73

οὐδεῖς, οὐθεις· a) Adj.: οὐδεμῶς ἂν ἀπὸ ἡμέρας 105,11; ο-μῶς λειπόμενος φιλαγαθίας 107,15; ἐξουσίαν οὐδεμίαν 111,113; οὐθεμίαν οὐδέποτε κακοπαθίαν

ἐκκλίνων 121,28; εἰς ἀναγκαῖον οὐδὲν 112,68; οὐθενὸς κοινοῦ 17,32. || b) Subst.: οὐδεῖς ἂν ἐφίκοιτο εἰπεῖν 105,47; οὐ φυλάσσω οὐθενὶ οὐθέν 315; ἐν οὐδενὶ 112,13; ἐν οὐθενὶ λειπομένου 107,21; οὐδενὸς ἀφίσταται τῶν τῷ δήμῳ συμπερόντων 107,14; οὐδὲν [τῶν] ἀνηκόντων ὑποστειλάμενος 113,62; οὐδὲν οὐχὶ διαπείπτον 105,6; οὐθὲν ἐνλείπων (ἐλλείποντες) 23,2. 53,9 (προθυμίας); 53,63 und 54,58 (σπουδῆς καὶ φιλοτιμίας); οὐθὲν ἡγούμενος μείζον 46,5; οὐθὲν εἰρηκότας 37,152. 154, vgl. 37,133; οὐθὲν μείζον ἐστίν 19,18

οὐδέποτε· [οὐδενὶ] κακῶν αἴτιος γέγονεν ο. 117,57; οὐθεμίαν ο. κακοπαθίαν ἐκκλίνων 121,28

οὐλὰς 174,10

οὐν· ἵνα ο. 19,31. 53,13; ὅπως ο. 17,43. 44,8. 50,10. 74,12. 99,9

οὐσία· κοινὴν εἶναι τὴν ο-αν πάντων τῶν πολιτῶν 108,91; τὰς ο-ας καταγαγεῖν εἰς τὰμ πόλιν 37,136

οὐτε einmal: 114,16; οὐτε — οὐτε 111,112; οὐτε — οὐδέ 111,8

οὐτοι 108,141

οὐτος· a) mit Subst. verbunden: αὐταί τε αἱ στήλαι 105,67; τῆς φιλαγαθίας ταύτης 107,23; διὰ (περὶ) τοῦ μέρους τούτου 108,74. 59; ἐν τῷ χρόνῳ τούτῳ 4,20; ἐν ταῖς κώμαις ταύταις 1,12; μετὰ ταύτην ἀρχὴν 114,11. || b) auf Substantiva rückverweisend: ἀπὸ δὲ τούτου (= ὅρου) 42 oft; καὶ τοῦτον 108,94. 109,172; τούτων 113,30. 77; κατασκευὴν — καὶ ταύτης μὴ δυναμένης 108,113; (ἀρχὰς) ταύτας πάσας 125,4; χάρισι — τοὺς ταύταις χρωμένους 113,75; τὸ Κάριον καὶ ἡ περὶ τοῦτο χώρα 37,103; τὰ μὲν πάντα ἔτη — τούτων δὲ δεκατέτταρα 4,15. || c) Substantivisch: τοῦτο μέγιστον ὑπάρχειν τὸ συντηρεῖν 107,19; ταῦτα (oft mit εἶναι, ὑπάρχειν, δεδοσθαι von Rechten und Ehren usw.) 2,14. 6,23. 7,20. 8,41. 12,5. 30. 18,7. 26,13. 50,39 (εἶναι εἰς φυλακὴν τῆς πόλεως); 109,136 (πάντα); ἂν ταῦτα δόξῃ 64,9; μάρτυρα τούτων 112,19. || d) dass. mit Präpositionen: διὰ τοῦτο 44,15; διὰ ταῦτα 111,299; εἰς ταῦτα 8,58. 18,35. 108,107; καὶ ἐν τούτῳ χαρίζεσθαι 138,5; ἐν τούτοις 108,216 (τὴν ἐ. τ. ἐπιμέλειαν); 109,55 (καὶ ἐ. τ.); 109,163. 111,178 (τὴν ἐ. τ. χορηγίαν); 136,33; ἐπὶ τούτοις 113,94; κατὰ τοῦτο 108,52. 372; κατ' αὐτὸ τοῦτο καθ' ὃ 61,31; μετὰ ταῦτα 107,13. 108,217. 114,27; ὁ μ. τ. χρόνος 113,72; εἰς τὸν μ. τ. καιρὸν 113,34; τοὺς μ. τ. καιροὺς 113,73; οἱ μ. τ. 108,311. 109,233; παρὰ ταῦτα προθεῖναι 201,19. 202,19. 203,13; ὑπὲρ τούτων 37,28

οὕτως καθὼς ἂν [φαίνεται] 39b,9; οὕτως ὥσιν καθὼς 41,9; οὕτως τῆς τάξεως προτετυπωμένης, ἵνα γένοιτο 105,15; οὕτως δοκεῖ εἶναι 40,8; οὕτως ἔδοξεν 41,10; οὕτως φαίνεται δεῖν εἶναι 40,9 (alles sermo graecus)

ὀφειλέτω 202,41; ὀφείλιν δραχμὰς χιλίας 10,31; τὴν κατὰ τὸν νόμον ὀφείλουσαν ἀνατίθεσθαι φιλέην 113,92

ὀφελος· εἷς τε τὸ κοινὸν καὶ εἰς τὸ ἴδιον ἕκαστος δ. ἀφορμὰς λαβῶν 105,12 ὀφθαλμός· τὸ συμφέρον [λαμβάνων] πρὸ ὁ-ων 108,65

ὀφρύς· εἰς ὀρθὸν ἐπὶ τὴν ἀπέναντι ὀφρύν — ὀφρύος 42,59, 60

ὄψις· ἑτέραν ἔδωκεν τῷ κόσμῳ ὅψιν 105,8; ὅψιν ἐν τρισσαῖς dicit. 196,4 ὀψωνίου, χωρὶς, 121,34. 125,4; [ἄτερ] ὁ. καὶ ἐλαίου 109,94

παγκράτιον· νικήσαντα παῖδας πανκράτιον 234

πάθος· ἀπὸ Θινίχου π-ου 37,159

πάθος· τὰς ψυχὰς πρὸς ἀρετὴν καὶ πάθος ἀνθρώπων προάγεσθαι 112,76

παιδεία· [ὡς] ἐκ π-ας τὸ εἰκός 117,58

παιδευταί· παρὰ τῶν π. 113,29; τοῖς π-αῖς 114,22; τοῖς περὶ τὸν τόπον π. καὶ δημοσίοις 112,112; τοῖς τε ἐφήβοις καὶ π. 112,77; τοὺς π. συνεργάτας ποησάμενος ἑαυτοῦ 113,26

παιδικός· (αὐλητῶν) τῷ ἀγῶνι τῷ π. 19,54. 53,70. 108,333. 111,306. 113,106. 132,13; s. ἀγῶν

παιδονόμος· γεννηθεὶς καὶ π. 114,19; τὸν π. μετὰ τῶν παίδων [111,311.] 113,115; τοὺς π. 111,194; τοὺς π. μετὰ τῶν παίδων 104,10. 108,367

παῖς Πυθοτίμου dicit. 268b,2; [ἐμ] παιδὸς ἡλικία ὑπάρχοντα 102,4; τῷ ἀγῶνι τῶν παίδων 60,17. 109,258; τοὺς παῖδας 113,21; τῆς εἰς τοὺς π. φιλοδοξίας — μὴδὲ τοὺς π. 114,16. 18; [τοὺς π. τοὺς] ἐλευθέρους 46,15; τοὺς τε ἐλευθέρους π. καὶ τοὺς ἐφήβους ἀκρατεῖν 113,41; νικήσαντα παῖδας πανκράτιον 234; τὸν (τοὺς) παιδονόμον (π-ους) μετὰ τῶν παίδων s. παιδονόμος

παλαιός· τὸ π-όν τεῖχος 361,5; ἐκ π-ὺν χρόνων 45,4. 47,25. 61,6. 63,36 (π-ὤν); 75,6

παλαισμοσύνας ἄεθλα dicit. 268c,2 πάλῃ· ἐκλύεμ πάλας (gen. dor.) dicit. 268b,6

πάλιν 37,165. 108,79. 218. 109,91. 200; π. τὸ δεύτερον 22,7; καὶ π. 37,151; καὶ π. gen. abs. 18,10; π. τε gen. abs. 111,118

πανηγύριον τῆς Ἀ. καὶ προστάτην τῆς θεοῦ 246,17

πανήγυρις· ἐπὶ πάσας τὰς τῆς π-εως ἡμέρας 112,90; τῆς τῶν — ἐπιτελουμένης πανηγύρεως 109,58; π-ει τῶν

Inscripfen von Priene.

μεγάλων Διδυμείων 235; ἐν τῇ συντελουμένη παρ' ἡμῖν π-ει 71,20

πανλυσιτελές καὶ κέρδος 112,67 πανοπλία· πομπὴν καὶ π-αν ἀποστέλλειν 5,4

παντάπασιν 55,29

παντόμιμος· τὸν δυνάμενον τῇ τέχνῃ ψυχαγωγῆσαι π-ον 113,66

πάντοτε ἔσται 105,76

παρά I c. gen. und von Personen: [ἀλλά]σθαι? παρὰ Μιλησίων 37,57 Nachtr.; ἀνέθηκε παρ' ἑαυτῆς 208; ἀποκρίσεις παρὰ τούτων 109,100; παρὰ Π-ων ἀποσταλισμένων 59,5; δανεισάμενος π. τῆς Ἀ. 111,203; ἔδαπάνησεν παρ' ἑαυτοῦ 111,177. 118,15, vgl. 111,133; διπνίσας παρ' ἑαυτοῦ 114,26; τὸν π. τῶν πολιτῶν ἔπαινον 99,7; τὴν π. τῶν θεῶν εὐμένειαν 108,21. 110,16; dass. καὶ τὴν π. τῶν πολιτῶν ἐκτενὴ ἀποδοχὴν 109,169; ἐθησαύρισεν ἑαυτῷ π. μὲν τῶν — π. δὲ τῶν 112,15; π. τοῦ δήμου καὶ π. τῶν νέων κομισάμενος χάριτας 114,16; δόγμα τὸ κομισθὲν π. τῆς συγκλήτου 41,1; λαμβάνω (w. s.); [μαρτύρων] π. τε Μ. καὶ Π. 27,11; πρεσβευτῆς (-αἱ) w. s.; στεφανωθῆναι π. αὐτοῦ 4,27; οἱ στέφανοι οἱ π. τῶν βουλευθέντων 113,113; τιμὰς (τιμῶν) π. τῆς πόλεως (π. τῶν —) 50,28. 108,211; ψήφισμα oft (w. s.); τὸ παρὰ 50,2. 61,32. 72,1; fragl. 109,135

II c. dat.: [παρὰ τῇ φάραν] 42,72; sonst nur von Personen: παρ' αὐτοῖς, παρ' αὐτοῖς, παρ' ἡμῖν (53,36. 54,33. 59,3. 61,12. 108,50), π. τοῖς ξένοις (112,85), π. ξένοις καὶ ἄστοις (112,14), π. τοῖς ἡγουμένοις (109,102), παρὰ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ (s. ἐπιμέλεια); bei den Verben und Substantiven (w. s.) ἄγεσθαι, ἀναγγελλεσθαι, ἀναγράφαι, ἀναστροφῇ, ἀνατίθεσθαι, γίνεσθαι (47,26. 57,16); εἶναι (δικῶν οὐσῶν 59,3; εἶναι ἐν ἐπιμέλεια), καθίστασθαι, κατοικεῖν ποιήσασθαι τὴν ἀναγγελίαν, συντελεσθαι, τόπος, τυγχάνειν, φαίνεσθαι, ψηφίσασθαι

III c. acc. a) örtlich von Personen: πρεσβεῦσαι π. τὸν βασιλέα 109,172; sonst nur von Sachen: παρὰ τὸς ἀγρός (Grenze) 363,16; ἀναθεῖναι εἰς τὸ ἱερὸν π. τὸμ βωμόν 364,13; ἂ. παρ' αὐτὴν τὴν παραστάδα 49,7; φάραγξ ἀναφέρουσα π. τὰ ἐργάσιμα 37,161; δοθῇ τόπος ὁ π. τὴν στήλην 19,48; ἐπὶ τὸ βουνίον τὸ π. τὴν φάρανγα ἐλθόντες 42,66; στήσαι π. τὴν εἰκόνα 18,18; στήσαι π. τοὺς βασιλεῖς (d. h. ihre εἰκόνας) 18,2; παραφέρει π. τὸν βουνόν 37,168; ὅρον ἐθήκαμεν παρὰ τὰν φάραγγα 37,166. || b) zeitlich: π. πάν[τα τὸν χρόνον] 5,21. || c) „gegen“ π. τὸ ὁμολο-

[γούμενον] 84,7; π. ταῦτα προθεῖναι 201,19. [202,19. 203,13.] || d) π. τὴν ἔρημνείαν ἔλασσον τὰ γεγραμμένα νοῆσαι δύνῃσθε 106,6; εἰ μὴ παρ' ἕκαστα ἐπινοήσαμεν τρόπον τινὰ τῆς ἀμείψεως 105,18; ἐνποδίζεται ἡ τοῦ χρόνου τάξις π. τὰς ἐν τοῖς ἀρχαιρείοις ἐπικλήσεις 105,82

[παρὰ]βαίνοντας τὰς χώρας τὰς ὁμούςρους 37,140

παραβάλλουσιν, τοῖς, 108,117

παραγίνομαι· ὅπως ἴσα καὶ δίκαια πᾶσι τοῖς πολίταις παραγίνεται (τὰ δικαστήρια) 44,14; τοῖς παραγινόμενοις [τῶν ξένων] 11,19; οἱ λοιποὶ οἱ π-οι δικάζειν εἰς τὴν πόλιν 53,14; παραγενόμενος 53,8; π. 63,4 (δικαστής); π. οὐ ἂν αἰρεθῇ 8,49; π. πρὸς ἡμᾶς [54,7]; τὸν π-ον πρὸς ἡμᾶς δικαστήν 53,4; π-οι 8,7 (δικασταί); 19,41 (ἐπὶ τε τὴν βκτδ); 53,31 (εἰς Πριήνην); 59,11 (εἰς τὴν πόλιν); 61,8. 72,2. 73,7 (πρὸς ἡμᾶς); π-ων εἰς Π. τῶν πρεσβευτῶν 65,8; ὑπὲρ τῶν π-ων εἰς τὴν πόλιν δικαστηρίων 44,13; τῶν δημοσιωνῶν π-ων 117,11; π-οις 115,9; π. ἐπὶ τὸν δῆμον 135,6; τοὺς π-ους ἄνδρας εἰς Ἀ. 44,16; τοὺς π. εἰς Ἀ. δικαστὰς 44,5. || παραγεννηθέντος εἰς τὴν Ἀσίαν 108,223; τῷ παραγεγονότῳ πρεσβευτῇ 44,33; οἱ π-ότες 45,12

παρεδείκνυντο ψαφίσματα 37,86; παραδεικνύοντας ὅτι 37,155

παραδίδωμι· παραδιδότωσαν 28,34; παραδύ[σειν] 108,70; παρέδωκεν τῷ δήμῳ 22,10; π-ε τῷ δ. καθότι καὶ παρέλαβεν 21,14. 22,7; π-αν ψήφους 64,10; παραδοῦναι τοῖς ἱεροποιοῖς 362,4; διπλὴν τὴν ἀναγραφὴν παραδοῦς 114,11; τῆς εὐποίας αἰωνίῳ παραδιδομένης φήμῃ 112,19

παράθεσις· τῆς κοινῆς π-εως 108,84 τῆς σιτικῆς π. ἐνλείπουσας 108,42. 68

παραιρέω· τὸ φροῦριον αὐτῶν παραιρῆσθαι 37,91. 93; κλῆρον παραιρεθέντα ὑπὸ Π-έων 37,118

παράϊτιος· [αἰ] τινος ἀγαθοῦ π-ον γινόμενον 108,311; τοὺς ἄνδρας αἰεί τινος χρείας π-ους 8,14

παρακαλείτωσαν αὐτοὺς προσδέξασθαι 71,31; παρακαλοῦσιν ἡμᾶς διὰ τοῦ —] 69,18; π-εῖν αὐτοὺς καὶ τόπον ἀποδείξαι 47,28; π. αὐτοὺς τηρεῖν 19,17; π. τὸν ἀνθύπατον μὴ προστίθεσθαι, ἀλλὰ —] 111,115; π-οῦντος καθ' ἕνα τὸν [βουλόμενον] 108,83; π-οῦντων 111,151; π[αρακαλ]έσει 60,21; π. αὐτοὺς ἐπιμέλειαν ποιέσθαι 50,33, vgl. 59,29; π-σουσιν Πριηνεῖς διαφυλάσσειν 47,23; π. αὐτοὺς τὴν αὐτὴν αἵρεσιν ἔχειν 54,28; παρακέκληκεν αὐτὸν ὁ δῆμος 99,6; ἐπιδόντος εἰς τὰ παρακαλούμενα 108,147; παρακληθεὶς ὑπὸ τοῦ δήμου ἀποστελεῖται 47,5

παρακειμένου ποταμοῦ, ἐκ τοῦ, 37,160
 παρακε[λευσάμε]ν[ος] 108,174
 παραλαμβάνω· παρέδωκε (τὴν ἄκραν)
 καθότι καὶ παρέλαβεν 21,14. 22,7; παρα-
 λαβόντας τὰ κρεῖα 362,23; παρὰ τῶν
 πρότερον παρελθόντων 105,2
 παραλύω· τοῦ σιτηρεσίου τοῦ ταγέντος
 παρέλυσε τὸν δῆμον 108,28; τὸν δ.
 [δαπάνης παρέλ]υσεν οὐ μετρίως 111,190;
 τοῦ ἀναλώματος παραλέλυκε τὸν δῆμον
 4,19; παραλυθεῖς (παραλεύσθαι) τῆς
 γραμματείας 4,21. 23
 παρεμέτρησεν τῇ πόλει μεδίμνους —
 108,97
 παρεμισθώσατο 111,31
 παρανομέω· τοὺς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβοῦν-
 τας καὶ εἰς τοὺς Ἑλληνας παρανομοῦν-
 τας 17,17; εἰς τοὺς ἁλόντας παρενόμουν
 17,9
 παράνομος· τὰς δίκας τὰς τε τῶν π-ων
 καὶ τὰς τῶν βιαιῶν (neutr.) 44,18
 παραπεμφθῆναι, ἵνα ἀσφαλῶς, 44,31
 παραπλησίως τοῖς γεγραμμένοις, 15,8
 παραπ[ο]ρευθέντες] ἐπὶ τὸν βουνὸν
 42,65
 παρασκευάζει 109,89. 135,2; π-ειν [128];
 ἑαυτοὺς ἐκτενεῖς π-ῶσι 108,375; προ-
 θύμους ἑαυτοὺς π-ῶσιν εἰς τὰ — συμ-
 φέροντα 108,313. 109,235; ἀφρόντιστον
 — ἀκόλουθον ἑαυτὸν παρασκευάζων
 108,88; τοῦ πολέμου παρασκευάζομένου?]
 121,5
 παρασκ(ε)υῆς, ἐκ, 55,33; ἀδάπανον τῶν
 εἰς τὰς ἰδίας π-ὰς [ἀναλωμάτων] 111,133
 παραστάς· ἐν τῇ π-άδι τῆς στοᾶς τῆς
 ἐν τῷ Α. 19,45; παρ' αὐτὴν τὴν π-άδα
 τῆς στοᾶς 49,7
 παραστάσεως ἐνεχύρων χρεῖας γενο-
 μένης 108,90
 παράταξις· τοῦ ἀγῶνος καὶ τῆς παρα-
 τάξεως] 11,17; μετὰ τὰν παράταξιν
 τὰν γενομένην αὐτοῖς ποτὶ Π. ἐπὶ Δρυῖ
 37,105
 παρατιθεῖς] λουτρὸν δωρεάν δι' ἐνιαυ-
 τοῦ τοῖς ἐφήβοις 112,76 (οὐ παρα[σχών]?
 s. 113,76); [καθ' ἡντινα παρ' ἀμφοτέρω]
 τοῖς δῆμοις τὰ πράγματα παρετέθη 42,11
 παραφέρω· ὡς π-ει ἡ ὁδὸς πρὸς τὰ
 Σαμίων 363,22; ὡς π-ει παρὰ τὸν βου-
 νὸν εἰς τὸ ἀπολήγον αὐτοῦ 37,168; ὡς
 π. ἡ στεφάνη ἐπὶ τὴν καταλήγ[ουσαν]
 42,55
 παραχρηῖμα 174,31
 I πάρεμι· γραφομένῳ παρήσαν 41,3
 (lat.); οἱ μετὰ τούτους παρεσόμενοι εἰς
 τὴν πόλιν 50,13; τοῖς πρώτοις παρε-
 σόμενοις θεωροῖς 68,10
 II πάρεμι· πᾶσαν ψυχὴν παριοῦσαν
 ἐντεῦθεν 216
 παρεπιδημέω· τῶν π-ούτων ξένων
 111,239; τοῖς π-ούσιν ἐκ τῶν πόλεων
 θεωροῖς (καὶ τεχνίταις usw. καὶ τοῖς

π-ούσιν πρὸς —ων ἐφήβοις] 111,175.
 118,14; τοὺς π-ούνας Ἀθηναίων usw.
 113,44; ἐπὶ τῷ σωφρονῶν καὶ ἀνεγ-
 κλήτως π-ῆσαι 44,17
 παρεπιδη[μύσιον?], λαβὼν τὸ, 124,7
 παρέρχομαι· παρελθὼν εἰς τὴν ἐκκλη-
 σίαν 4,14
 παρρυρίσκω· εὐσεβέστατα παρρυρόντα
 τὰς εἰς Κ. τειμάς 105,60 (lat.)
 παρέχων λουτρὸν δωρεάν 113,76; ἐπι-
 πέματα παρέχει 201,15. 202,15. || παρ-
 εἶχοντο ἱστοριογράφους τοὺς μαρτυροῦν-
 τας 37,107; παρέξεται θῶα 174,10. ||
 παρέρχεται τὴν πρὸς τὸν δῆμον εὐνοίαν
 114,7; πλείστην εὐχρησίαν τῇ ἐπαρ-
 χῇ παρέξεσθαι 105,26; γνησίου παρε-
 χόμενος πολίτου κηδεμονίαν 112,17;
 μάρτυρα παρέχεται τὴν — πίστιν 112,20;
 παρεχομένων τὴν — σπουδὴν 117,62;
 σπουδὴν καὶ φιλοτιμίαν παρασχόμενος
 63,3; πᾶσαν παρέσχοντο φιλοτιμίαν
 πρὸς τὸ διαλβεῖν 8,7; τῇ χρεῖαι παρέ-
 σχηται (παρέχεσθαι τῷ δήμῳ) 4,10. 42;
 τῇ πόλει παρέχεσθαι τὰς χρεῖας 18,15.
 || [ἐαυ]τὸν παρέσχετο 108,209; ἄξιον ἐ.
 παρεχόμενος τῶν τιμῶν 107,16; εὖνουν
 ἐ. καὶ ἐκτενῆ π. διετέλει 65,6; φιλά-
 γαθον ἐ. π. 107,11; ἐπὶ τὰ πολιτικά
 πράγματα φιλόπονον ἐ. π. 99,5; ἐ.] π.
 εἰς τὰ συμφέροντα τῆς πόλεως] 22,13;
 π. ἐ. — 24,11. || παρεχε— 84,2; παρε-
 χομε[ν]— 136,17; παρέσχηται 46,4
 παρθένον 38,10
 παρίστημι· στήσει ἄγαλμα καὶ παραστή-
 σει ἐγ' δεξιὰς λέοντα 14,15; θυσίας
 παραστήσειν τοῖς τῆς πόλεως θεοῖς
 113,40; παρέστησεν ὑπὲρ τῆς πόλεως
 βοῖκην θυσίαν 112,108; στήσαι τὸν ἄν-
 δριάντα καὶ στήλην παραστήσαι 3,21;
 παραστήσας τὴν θυσίαν (βοῖκην θυσίαν,
 τὰς θυσίας; θυσίας τὰς πρεπούσας, τὰς
 θυσίας ἐκ πλήρους) τῇ θεᾷ υ. α. 111,180.
 113,70. 81. 85. 114,26. 118,17. 123,9. || ἐπὶ
 τοῖς — ἑαυτὸν παρίστατο πρόθυμον
 108,56; παραστησάμενος καὶ τὸν ἀδελ-
 φόν 108,85, vgl. 136,8
 παρόδοις d. h. παροδ[ίταις] 311
 παροικεῖν καὶ ἐν τ— 16,8
 παροικος· π-οις 111,240; π-ους 108,258.
 276. 109,193. 117,41 (τοὺς); πάντας τοὺς
 πολίτας καὶ π. 109,178; τοὺς ἐφηβευ-
 κότας τῶν π. (καὶ κατοίκων) 123,8.
 113,43; π-οις καὶ κατοικοῖς 112,79. 113,77.
 82; κ. καὶ π. 118,13; π-ους καὶ κ-ους
 113,88
 παροράω· οὐδ' ἐν τούτῳ τῷ] μέρει παρ-
 εἶδεν τὸ συμφέρον τῆς πατρίδος 108,77
 παρορία· ἐν π-αι ἐνεκάλουν 37,133
 παρορίζον[ται]· 37,142; π-εσθαι 37,144;
 ὑπὲρ τοῦ π-εσθαι τὰς χώραν 37,152
 πᾶς I Adj.: a) Sing. mit Artikel: διὰ
 παντὸς τοῦ βίου 66,14; παντὸς τοῦ

δήμου 6,10; τὸν πάντα δῆμον (π. τ. δ.)
 108,73. 109,191; (παρὰ) πάντα τὸν χρό-
 νον (τ. χ. π.) 5,21. 21,12. 22,9. 86,4.
 19,15; ἀπὸ παντὸς τοῦ βελτίστου 53,12.
 44. 54,41. 61,9. 73,10. 74,10; τῆς τιμῆς
 — πάσης, τὴν πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ —
 (πρόνοιαν, προσεδρίαν, σπουδὴν), τὴν
 στρυπτηρίαν πᾶσαν s. unter diesen Wor-
 ten. || b) Sing. ohne Artikel: μετὰ πάσης
 εὐταξίας (εὐκοσμίας, εὐ. καὶ ὁσιότητος,
 φιλοτιμίας); πάσας εὐνοίας (gen. rhod.);
 ἐμ παντὶ καιρῷ, παντὶ τρόπῳ, π. σθένει;
 πᾶσαν προθυμίαν (σπουδὴν, σ. καὶ
 ἐπιμέλειαν, φιλοτιμίαν, ψυχὴν). || c) Plur.
 mit Artikel: nur θεοὶ πᾶσι 198, ταύτας
 πάσας 125,4, ταῦτα πάντα 109,136; oft
 mit ἀγῶνες, ἄλλοι (—) w. s.; πολῖται
 (w. s.), besonders ἐλέσθαι ἐκ πάντων
 τῶν πολιτῶν; οὓς πάντας εὐρίσκομεν
 37,121 u. a.; mit ἀρεταί, ἀρχαί, ἡμέραι,
 λητουργίαι, πόλεις, συναρχαί (w. s.);
 in π. τὰ ἀγαθὰ διδόναι 109,198; τὰ
 περίτομα πάντα 363,28; τῶν σωματικῶν
 πάντων καὶ τῶν μουσικῶν μαθημάτων
 112,83; καὶ τῶν ἄλλων φιλανθρώπων
 πάντων 108,324. 109,250; πάντα τὰ εἰρη-
 μένα 37,156; π. τὰ συμφέροντα τῷ
 δήμῳ 99,8; ἐπὶ τοῖς προγεγραμμένοις
 πᾶσιν 108,315; τὰ ἐπάνω πάντα 363,23;
 τὰ κατὰ τὴν ἄκραν π. 19,14; π. τὰ κατὰ
 τὸν νόμον 114,20; ἐξώλης εἶη καὶ τὰ
 ἐκείνου π. 201,20. 202,20; τὰ ἄλλα ὅσα
 δέδοται π. [201,10]. 202,10
 II Subst. a) Masc.: πάντες 3,26; ἐκ πάν-
 των 99,7; πρὸς πάντων 99,14. 110,18;
 πᾶσιν 8,42. 57,18. 71,24. 105,13. 19. 25.
 112,88. 113,55 (κοινοπονησάμενος π. ἐπ'
 ἴσον). 114,14. 376,1; πάντας 105,22; πρὸς
 πάντας 19,30. || b) Neutr.: ἀτελής, ἀτέ-
 λειαν, εἰσαγωγὴν καὶ ἐξαγωγὴν πάντων
 (w. s.); τὰ μέμ πάντα 4,15; τῇ τῶν
 πάντων ἀρχῇ 105,5. || mit Präposi-
 tionen: διὰ παντός 19,39. 45,5. 99,9.
 104,3. 108,99. 109,230. 233. 111,134. 209;
 διὰ πάντων 46,9. 109,168; ἐμ (ἐν) πᾶσι(v)
 65,11. 73,5. 107,11. 25. 114,33. 115,5;
 κατὰ πάντα 112,112. 137,6
 πάσχω· εἰ δέοι τι π-ειν δεινόν 111,10;
 κατὰ μῆθεμ φαῦλομ παθεῖν 17,35; ὑπὸ
 τῶν εὐ παθόντων στεφανωθείς 114,22
 πατήρ· ὁ π. — ὁ ἀνὴρ 262; ὁ φύσει π.
 267; πατὴρ Ἀντιγενεῖδα dicit. 376,3;
 ἀτελὴ ἔστω καὶ τὰ τοῦ πατρός 201,20.
 202,21; δι' Ἡ. τοῦ π. 109,158; τὸν
 πατέρα 137; πρὸς τὸν π. 109,32; τὸν
 αὐτῶν π. 186
 πάτρα· πρᾶτος ἐκ π-ας dicit. 268c,5
 πάτριος (f.)· ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ π-οις
 ἑορταῖς 112,62; τὰς πατρίδας θυσίας
 117,68; τὰς π-ους σπονδὰς 108,334.
 113,107; τὰς θυσίας τὰς εἰθισμένας καὶ
 τὰς πατρίους 113,40

πατρίς, ἡ, 112,36; π-ίδος 118,30; ἀξίως τῆς ἑαυτοῦ (τῆς ἀποστειλάσης, τῆς ἐξαποστειλάσης) π-ίδος 50,7. 65,18. 50,12; ἡ τῆς π. ἀμοιβή 111,316. 119,27. 117,84; τὸ τῆς π. βούλημα 109,160; τὸ τῆς π. ἐπεῖγον 108,33; τὸ συμφέρον τῆς π. 108,77; ὑπὲρ τῆς π. διαθήμενος 111,120; [ἀγωνιζο]μένοις ὑπὲρ π. 42,15; τῇ πατρίδι 109,96. 135,3; τῇ τε π. καὶ αὐτοῖς 58,13; εἰς τὰ τῇ π. συμφέροντα 109,236; τοὺς ἐν τῇ π. 108,279; στέρξας τὴν πόλιν ὡς πατρίδα 112,17; περὶ τὴν πατρίδα 26,18; εἰς πατρίδα τάνδε Π. *dicte*. 268*b*,1
πατρόθεν· ὅπως ἀναγραφῇ τὰ ὀνόματα αὐτῶν π. 47,21
πατρώ[ων]· πομπεύσας ἀξίως τῶν π. [θεῶν] 109,195
παύω· [σωτήρα] τὸν παύσοντα μὲν πόλεμον 105,36
πεζικός· μετὰ δυνάμεων ἱππικῶν τε καὶ π-ὤν 108,224
πεζούς· μισθοφόρους τῶν πολιτῶν π. 17,18
πειθαρχεῖν Σω[σθένου τοῦ] στρατηγοῦ 15,11
πεῖθω· ἔπεισεν τὸν ἀνθύπατον καὶ αὐτὸς ἀποφήνασθαι 111,117; οἷς καὶ πεισθέντος τοῦ στρατηγοῦ 111,142
πεῖρα· τὴν π-αν ἔλαβεν οὐ ψευδῇ τῶν ἐννοηθέντων καλῶς 113,33
πειρούμενοι ἀπὸ τούτου δεικνύειν *rhod.* 37,102
πέμπτος ἀπὸ Καλλιστράτου 37,89; πέμπτη (μηνός) 30,1. 107,3. 108,2. 109,3. 110,2; π. ἀπόντος 42,3
πέμπω· πομπὴν πέμπειν 14,21; μετὰ κηρύγματος ἔπεμψεν εἰς τὴν οἰκίαν 109,177; ἔπεμψαν δικαστάς 59,9; πέμψωσι δικαστάς πρὸς ἡμᾶς 59,8; πέμψαι πὸτ αὐτοῦς 37,133; π. πρεσβευτάς 59,14; πεμφθέντας 25,2
πένταθλον νικήσαντα 235
πεντακισχιλίας δραχμάς 202,48
πέντε 28,18. 40,10. 140,12. 362,19
πεντεκαίδεκατος ἀπὸ Λύκου 37,126
πεντετηρίς· διὰ τὴν πεν[τετηρίδα] 111,168; καθ' ἑκάστην π-δα 5,3
περαία· τὰς ἐν ταῖς νάσσι καὶ τὰς ἐν ταῖς περαῖαι γὰς 37,115
πέρας καὶ ὅρος τοῦ μεταμέλεσθαι 105,10
περί I c. gen. τὰ π. τοῦ μέρους τούτου γράμματα 108,39; π. τούτων [δεδοχθαι] 70,13; π. τούτου τοῦ πράγματος (τούτων τῶν π-των) — ἔδοξε 41,10. 39*b*,7; *vgl.* π. τῶν τιμῶν 18,21 und die Überschriften π. ἀναγραφῆς 28,30. π. δικῶν 28,6; π. ὧν 120,18; π. τῶν γενομένων — 90; π. τῆς δίκης τῆς γενομένης π. τῆς ἱερατεῖας 139,5. 6; π. ὧν ἐδογμάτισεν 111,124; π. ὧν ἐγκαλοῦσιν 117,18. 120,24; τοὺς ἐγκαλοῦντας π. τινων 28,8;

ἐμφανίζοντες (—σαντες) π. τῆς εὐνοίας 15,9. 64,4; π. ὧν ἐπῆλθον 53,1. [54,1]; ἐλπίδας π. — 109,127; π. τοῦ καλεῖσθαι καὶ τῆς ἀναγγελίας ἐπιμέλειαν ποιήσασθαι 59,22; κριθῆναι περὶ πάν[των] 111,150; π. χώρας καὶ π. ὁρίων λόγους ἐποιήσαντο 41,9; π. πλείστου ποιούμενος 4,12. 23,6; πρεσβείαν π. τῶν ἀλεῶν 111,141; π. πολιτείας προγράψασθαι 53,28; π. ὧν ἤμεν προκεκριμένοι 111,146; προέντευξεν π. δικαστηρίου 59,4; σπουδῇ ἦν ποιεῖται π. τῶν — ἀνδρῶν 71,25; φιλοτιμίαν ἦν ἐποιήσαντο π. ὧν ἀπεστάλησαν 57,15. || ἐπετέλει π. τῶν ἡνίων τὰ ἐψηφισμένα τίμα (statt ὑπὲρ) 55,17
II c. acc. a) rein örtlich: τὸ Κ. καὶ ἡ π. τοῦτο χώρα 37,103; τὰς π. τὸ Κ. χώρας 37,99; τὰς χώρας τὰς π. τὸ φρούριον 37,127. || b) τῶν π. τὸν τύραννον 37,70. 72. 78; γενομένων π. αὐτοῦς καιρῶν δυσχερῶν 37,132. || Umschreibungen: τοῦ π. αὐτὸν (= αὐτοῦ) φρονήματος 111,8; τοῖς περὶ τὸν τόπον (= τοῦ τόπου) παιδευταῖς 112,112; τοῦ π. τὸ ἄλειμμα (= τοῦ ἄ-τος) φιλανθρώπου 112,87. || ὑπὲρ ὧν ἐποιήσατο π. τ. πόλιν ἀναλωμάτων 246,12; προσεδρεῖαν ἐποιήσατο π. τε τοὺς ἐγλογισμούς καὶ τὰ ἄλλα 108,214; τὴν π. ταῦτα φιλοτιμίαν 104,16. || ἀγαθός (6,7. *vgl.* 12,16), εὖνους (5,19), καλός καὶ ἀγαθός (ἀνὴρ) u. a. (54,18. 108,339. 26,18) π. τὸν δῆμον (τὴν πόλιν, τὴν πατρίδα, τὰς κρίσεις); π. τε τὰ ἄλλα πρόθυμον ὄντα καὶ π. τοῦ ναοῦ τὴν συντέλειαν πᾶσαν προθυμίαν ποιησάμενον 3,5. 6; π. τοὺς ἀγῶνας χρήσιμος καὶ πρόθυμος ὧν 4,11. || *vgl.* 8,29. 23,12
περιγίνεσθαι 135,10
περίεμι· διὰ τὴν περιόσαν — 111,32; περιόντος 108,141; περιέσεσθαι 46,6; θεωρῶν μέγα τι καὶ ἔνδοξον περιεσόμενον εἰς [αἶψ] 108,116
περιέχει· καθότι καὶ τὸ ψηφίσμα περιέχει 111,148; τῶν τόκων ὧν τὰ ψηφίσματα π. ἀποδοῦναι 111,205; καθότι περιέχουσιν αἱ ἀποκρίσεις 109,47; περιεχ— 109,68
περίστημι· τὸν περιεστῶτα κίνδυνον 108,142
περιποιούσης τὸν τόπον — 108,38; περιποιησάμενος ἐκ πάντων τὴν συμπάθειαν 99,7
περισσότερον τιμηθῇ 105,24
περίστασις· τῆς τῶν καιρῶν π-εως 108,280
περίτομα πάντα, τὰ, 363,28
πέτρα· ἐπὶ πέτρας ἐπεκολάψαμεν 37,161; εἰς τὰς π-ας 361,5
πέτρος· εἰς τὸν π-ον (τὸν μέγαν) 37,167. 42,58
πετρώδης· τὸν λόφον τὸν π-δη 37,159; ἐπὶ τὸ πετρώδες ἐλθόντες 42,70

πετρῶν· ἐν τῷ πετρώνι 37,167; ἀναβαίνουνσι ποτὶ τὸν π-ῶνα 37,166
πεφροντισμένως 111,28
πήγνυμι· τὰ παγέντα σημεῖα ἤρεν 111,6
πιπράσκω· τὰς χώρας πεπρακῶτων κλάρους τεσσεράκοντα 37,127
πίπτω· τὸ διάφορον τὸ πεισὸν εἰς ταῦτα 111,197
πίστεως καὶ εὐνοίας ἀπόδειξιν 25,8; ἀξίως τῆς ἐνκεχειρισμένης (τὰς ἐγχειρισθείσας) αὐτῷ πίστεως (πίστ[ιος]) 50,10. 60,7; μάρτυρα τούτων τὴν ἐν τοῖς ὕφ' αὐτοῦ γεινομένους παρέχεται πίστιν 112,20; κατασφαλισθῆναι τὴν τοῦ δήμου π. 112,26; ἐν τῇ τῶν κοινῶν γραμμάτων π-ει καὶ κυριεῖαι 4,8; τὴν π-ιν καὶ φυλακὴν τῶν παραδοθέντων γραμμάτων ἐποιήσατο ἀσφαλῆ 114,10
πλάγιον εἰς τὸν λόφον 363,13; π. πρὸ τοῦ —ῶνος κάτω πρὸς τὸ — 363,19
πλεονάζω· ἐπιδεξιόμενος τὸ πλεονάζον τοῦ ταγέντος ἐφοδίου 108,173; τὸ πλεονάζον τὸ ἐκ τῶν κοινῶν ἀναλωμάτων 109,134
πλεονάκις 108,164. 121,31
πλήθος a) διαφόρων π. οὐκ ὀλίον 55,29; χρυσῷ στεφάνῳ ἀπὸ π-ους τοῦ ἐκ τοῦ νόμου (τῶν νόμων) 53. 54 oft; χώρας π. 37,100; — μάτων π. οὐκ ὀλίον 119,7. || b) ‚Volkmasse‘: τὴν εἰς τὸ π. ἀρέσκειαν 113,72; ἡ (τῇ, τὴν) πρὸς τὸ π. (ἡμῶν) εὐνοία (—αι, —αν) 109,102. 108,55. 50,19; τῆς εἰς π. εὐποίας 112,18
πλήν· ἔδοξε τῷ κοινῷ πλήν Χίλων 55,7; πάντων ὅσα — πλήγ γῆς 2,10; πάντων πλήγ γῆς μερίδος 12,21
πληρώω· ὃν εἰς εὐεργεσίαν ἀνθρώπων ἐπλή[ρωσεν] ἀρετῆς 105,34
πλησίον τῆς— 14,17
ποιέω· a) Act.: ὅταμ πόλις ἱερὰ ποιῇ 201,11. 202,11. [203,7]; μηδὲν τῶν προγεγονότων ποιεῖν ἡσσαν 113,34; ποιούντων 10,37; τοῖς εὖ ποιοῦσιν 3,27; ἐποίει 214 (Künstler); 377 (sepulkral); τὸ μετὰ τὸν πόλεμον μὴ γεγονὸς ποιήσειν 113,42; τὴν ἐπιμέλειαν ποιήσαντα 8,63; ἐπόησεν τοὺς ἀγῶνας 109,45; ἀντίγραφα ποιήσαντες 37,28; ποιήσας 89,15; [ταῦτα] ποιήσαντες 68,14; ὅπως μὴδὲ τοὺς παῖδας ἀκοινωνήτους ποιῇ 114,19. || b) Med.: εἰκόνα ἦν ἐποιησάμεθα 25,9; πεποιήνται αὐτοὺς προξένους usw. 53,55. 54,50. 69,16; τοὺς παιδευτὰς συνεργάτας ποιησάμενος ἑαυτοῦ 113,27; τὴν πίστιν καὶ φυλακὴν ἐποιήσατο ἀσφαλῆ 114,10; κοινὴν ἐποίησαντο τὴν ἀρχὴν 81,4; πρὸ πλεόνων ποιούμενος τὸν ἔπαινον ἤπερ τὸ λυσitelés 99,7; περὶ πλείστου ποιούμενος τὸ τὰ δίκαια φαίνεσθαι πράττων 4,13. || c) Das Medium wird mit folgenden Substantiven verbunden (s. da die Stellen): ἀναγγελία, ἀναλώματα,

ἀνδραγαθία, ἀπογραφά, δοκιμασία, ἔγδοσις, ἐνδημία, [ἐξουσία], ἐπαγγελία, ἐπιγραφή, ἐπιδημία, ἐπιμέλεια (καὶ σπουδή), εὐσχημοσύνη, εὐχαριστία, κατὰχρησις, κηρύγματα, κρίσις, λόγοι, μνεία, πάντα τὰ κατὰ τὸν νόμον, προέντευξις, προθυμία, πρόνοια, σπουδή, φιλοτιμία. Formen: ποιείσθωσαν 108,342; ἐποίησατο 17,40; ποησάμενος (—ων) 108,262. 115; οὐκ πεποιήται, πεποιήσθαι

ποιημάτων, τῶν, 69,9

ποιητὴν ἐπὶ 69,3

ποιμήνη· ἀπὸ τῆς π-ης ἄρνα 362,18

πολέμιος· κυριεύσαντος τῶν π. 108,227

πόλεμος· π-ου 38,4; τοῦ πολέμου παρασκευα — 121,5; μετὰ τὸν π. 113,60. 114,18; τὸ μ. τ. π. μὴ γεγονός 113,41; εὐθαρσῶς ἐπετέθη πρὸς τὸν τῶν Γαλατῶν π. 17,38; μετὰ τὸν π. τὸν Μελιακόν 37,56; μ. τὸν Μ. π. 37,108; τὸν Λαοδίκειον π. 37,134; [σωτήρα] τὸν παύσοντα π-ον 105,36; ἐν τῷ π. τῷ γενομένῳ ἡμῖν πρὸς Μιλησίους 26,5; καὶ ἐμ π. καὶ ἐν εἰρήνῃ 2,11. 6,17. 7,11. 8,37. 12,27. 18,7; καὶ ἐμ πολέμῳ καὶ ἐν εἰρήνῃ 60,11

πολιο[ρκήσας] πόλιν 39^b,1

πόλις· passim. a) ohne Artikel: πόλις 84,6; λήφεται ὡν π. θύει 174,9; ὅταμ π. ἱερὰ ποιῇ [201,11]. 202,11. 203,7; ἐκάστη πόλις 8,56; vgl. unten κατὰ, πρό. || b) τὴν πόλιν εὐχάριστον 108,372; τῆς ἡμετέρας πόλεως 50,7; [τῆς ἡμετέρας πόλεως καὶ τῆς π. τῆς ἐξαποστειλάσης] 24,16; ἡ λαμπροτάτη Πριηνέων π. 230. vgl. 246; τῇ π-ει τῇ Πριηνέων 10,5; τῇ Πριηνέῳ πόλιν 1,15. || c) τοῖς κατοικοῦσι (τῶν κ-ντων) τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χώραν 104,17. 111,182 vgl. 64,15; τὰ πόλιν οἰκοῦντι 37,155; πόλιν πολιο[ρκήσας] 39^b; εἰς τὴν (τῇμ, τὰν, τὰμ) πόλιν (πόλιγ) oft, vgl. ἀνασώζειν, κατὰγειν; εἰς ἐκάστην π. 8,49; εἰς τὴμ πόλιν ἡμῶν 44,12; ἐκ τῆς πόλεως 11,12; ὁ ἐμ πόλει 364,9; ἐν τῇ π. oft; ἐν τῇ Περγαμηνῶν π. 108,228; ἐν τῇ π. καὶ τῇ ἄκρῃ 19,40; τὰ ἐν τῇ π. ὑδραγῶγία 208; ἐς τὰμ π. 37,82; κατὰ πόλιν 108,112; ἐν τοῖς ἀγομένους κ. π. ἀγῶσιν 105,61; τῶν κ. π. ληιουργῶν 4,37; καθ' ἐκάστην π. 105,33; κ. τῇμ π. 14,20; τοῖς κ. τῇμ πόλιν πρᾶσσομένοις 4,9; περὶ τῇμ π. 12,17; τὰ πρὸ πόλεως ἱερὰ 108,255. || d) τοὺς κοινούς τῆς π. ἀγῶνας 4,11; τὸν τε κατ' ἰδίαν ἐκάστου καὶ τὸν τῆς π. βίον 114,32 vgl. 112,23; τὰ τῆς π. ἔθιμα 112,94; τοῖς τῆς π. θεοῖς 113,40. 114,25; τὸν κήρυκα τῆς π. 111,194; τὰ κοινὰ τῆς π. 4,41; κτίστην τῆς π. 229; τὸν οἰκονόμον (w. s.) τῆς π.; βίον ἰδιώτου καὶ πόλεως ὁμόνοιαν 113,68; τῶν τῆς π. πραγμάτων 86,9; τῇ προ-

εστύωσιν τῆς π. ἡμῶν 46,21; προζέοντος τῆς π. 47,17; τῆς π. ἡμῶν προστάτιδα θεόν 112,106; οἱ στέφανοι ὁ τε τῆς π. καὶ οἱ λοιποὶ 113,112; ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς π. καὶ τῷμ πολιτῶν 64,9; ἐν τοῖς ἐπισημοτάτοις τῆς π. τόποις 114,37; τὴν φιλοτιμίαν τῆς π. 104,17; πόλειως φύλακογ dicht. 196.5. || e) Plural: ταῖς πόλεσιν (zweien) 47,26; καὶ τὰς πόλεις καὶ τοὺς ἀνδρας τοὺς ἀγαθοὺς τιμὰι 53,35. 54,32; αἱ ἄλλαι πάσαι πόλεις καὶ [δήμοι] 106,7; ἀμφοτεράν τὰν πόλιν 60,2; ἀ-αις ταῖς πόλεσιν 44,12; ταῖς ἐν Ἀσίᾳ π. 105,14; ἐν ταῖς ἀφηγουμέναις τῶν διοικήσεων π. 105,65; πάσαις ταῖς π. 195,51; τοῖς παρεπιδημοῦσιν ἐκ τῶν πόλεων θεωροῖς 111,175. 118,15; ποτὶ τὰς πόλεις 38,4; πρὸς τε βασιλεῖς καὶ πόλεις (πρεσβείας) 108,165; ὑπὸ πλειόνων πόλιν 37,73

πολιτείαν 12,21. 60,10. 82,12; πολεῖαν fñr πολιτείαν 60,18, π-αν δεδόσθαι (αὐτῷ) 6,13. 47,18. 71,17 (ἐφ' ἴση καὶ ὁμοίᾳ); π. συγκεχωρησθαι αὐτῷ ἐφ' ἴση καὶ ὁμοίᾳ 71,23; π. ἐμ Πριηνῇ καὶ ἰσοτέλειαν 5,8; προζενίην καὶ π-αν 2,8; περὶ π-ας αὐτοῖς καὶ τοῖς ἐκγόνοις προγράψασθαι τοὺς προστάτας 53,28, [54,26]; πασῶν τῶν πολιτῶν 105,21

πολιτεύωνται· ἵνα συλλυθέντες· οἱ ἀντίδικοι τὰ πρὸς αὐτοὺς μεθ' ὁμονοίας π. 53,11. 43; vgl. 54,40

πολίτης· γενόμενος δόγμῳ πολιτίης 112,16; π. ὡν 26,3; γνησίου παρεχόμενος π-ου κηδεμονίαν 112,17 || πολῖται 10,6; τῶν π-ων 10,7. 58,21. 132,5; ὑπὸ τῶν πολειτῶν 55,11; τοῖς π-αις 113,82. 118,13; π-ας 66,13 u. sonst, || καὶ οἱ ἄλλοι πρόξενοι καὶ πολῖται 47,21; προζέοντος καὶ π-ας τῆς πόλεως 50,25; τοὺς τε π. καὶ τὰ τέκνα αὐτῶν 46,14; τοὺς π. τοὺς ἐν τῇ χώρῃ αὐτοὺς καὶ τέκνα καὶ γυναῖκας 17,22; τοὺς τε π. καὶ τοὺς κατοικοῦντας 108,49; π-ων καὶ ξένων 8,16; τοῖς π. ὅσοι ἂν— 362,26; μισθοφόρους τῶν π. πεζοὺς usw. 17,18; πομπεύσας ἀξίως τῶν π. 109,196; τῶν π. προελομένων πρεσβεῦσαι 109,105. || τῆς τῶν π. ἐπικαρπίας 111,296; τὸν παρὰ τῶν π. ζῆλον 99,7; τὴν πρὸς τοὺς π. εὐνοίαν 107,19; τὴν οὐσίαν πάντων τῶν π. 108,92; ὑπὲρ τῆς τῶν π. καὶ τῶν πολιτῶν σωτηρίας 115,3; ἐπὶ σωτηρίᾳ τῆς πόλεως καὶ τῶν π. 64,9. || τῶν ἄλλων π. 23,8; αὐτοὺς τε καὶ τοὺς ἄλλους π. 19,36; τοὺς στρατηγούς μετὰ τῶν ἄλλων π. 108,370; τῶν π. ἀπάντων 11,8; ἀλείψειν π-ας ἅπαντας 123,8; ἐλεσθαι ἐξ ἁπάντων τῶν π. 8,48 vgl. 14,8,27; τοὺς π. ἅπαντας 14,20; τοὺς ἄλλους π. πάντας 99,21; ἐνός τῶν πολιτῶν 37,67; ἐκάστον (καθ' ἰδίαν ἐκά-

στου) τῶν π-ων 83,3. 102,6; καὶ κοινῇ τοὺς π. καὶ καθ' ἰδίαν ἐκάστον αὐτῶν 109,228; τῷμ π. ἐκάστῳ 4,10; τῶν ἡμετέρων π. 65,8. 69,3; τοῖς ἰδίοις π. 115,6; οἱ λοιποὶ π. 26,15; καὶ τοὺς λοιπούς π. (πάντας) 104,8. 108,11; πᾶσι τοῖς π. 44,14. 118,14; τοῖς πολίταις (πολείταις) πᾶσιν 112,79. 113,76; τοὺς π. πάντας 14,22. 113,38. 113,42 (κατὰ φυλάς); τοὺς τῶν π. υἱούς καὶ τοὺς π. πάντας 108,258; πάντας τοὺς π. καὶ παροίκους 109,178; πολλοὺς τῶν (τῶν) π. 17,26. 33. 35; τῶν συναναστροφόμενων π. 109,36

πολιτικά πράγματα, τὰ, 99,4

πολίτιδες· ὑπὲρ τῆς τῶν πολιτῶν καὶ τῶν π-ιδων [σωτηρίας] 115,3

πολλάκις· 10,4. 121,24. 246,7

πό[λτον?] χόνδρου 117,33

πολύς· πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων 17,13; π. τῶν πολιτῶν 17,26. 33. 35; π. Πριηνέων 16,12; π-οὶ τῶν συγγραφέων 37,123; π-οῖς 117,57; π-οὺς 112,59; π-ὰ καὶ χρήσιμα 107,12. || πολὺ adv. 112,34; οὐκ — π. δὲ μάλλον 107,18; πολλῶι μάλλον 108,374. 119,22; π. μ. προθυμότεροι 99,23; ἐν πολλοῖς παρέσχηται τὴν εὐνοίαν 114,7; ἐμ π. χρήσιμος 117,41. || διαγενομένων ἐτῶν πλειόνων 37,132; διαφόρων καὶ π. 108,32; ὑπὸ π. πόλιν 37,73; ἐκ πλειόνου χρόνου 37,116. 59,2. 111,114; πλέω διατρίψας χρόνον τοῦ ταγέντος 108,169; πρὸ πλεόνων ποιούμενος τὸν ἔπαινον ἥπερ τὸ λυσιτελές 99,7. || καὶ πλείστην εὐχρησίαν 105,25; περὶ πλείστου ποιούμενος 4,12

πομπεύω· ἐπόμπευσεν 112,107; π-σας 111,179. 109,194 (ἀξίως)

πομπὴν καὶ πανοπλίαν ἀποστέλλειν 5,4 ἐπετέλεσεν τὴν π. ἀξίαν τοῦ συστήματος καὶ τοῦ βασιλέως 55,15; π. πέμπειν 14,21; π-ας καὶ θυσίας 109,43

πονέω· ποιοῦντος) τάλεξανδρείου 108,75; ἐπόνησαν 111,17

πόνον(?) 89,12

πορευομένων Gen. abs. 42,53; πορευθέντες διὰ τοῦ [εἰδίου] 42,64

πορθέω· καί[περ] πορθομένης τῆς χώρας 15,13

ποταμός· π. παραφέρει 363,26; θρέψεν Νείλος καλλιρόας π. dicht. 376,2; ἃ ἐκ τοῦ παρακειμένου π. φάραγξ 37,109; ὅρῳ ἐχρησάμεθα αὐτῷ τῷ π. τῷ βέοντι διὰ τῆς φάραγος 42,63; τὸν π. 363,6; εἰς τὸν π. καταβαίνοντες 42,60; ἐπὶ τὸν π. τὸν καλούμενον ὑπὸ μὲν — ὑπὸ δὲ — 42,68; διαβάντων τὸν π. 37,170; τῆς συμβολῆς τῶν π. 42,64

ποταγορεύοντι rhod. s. προσαγορεύω ποτέ μὲν — 36; ἀεὶ ποτε s. ἀεὶ πότερον ἡδεῖν ἢ ὀφελιμωτέρα 105,4 ποτὶ rhod. s. πρὸς

πότνιος· Θεσμοφόρους ἀγνάς ποτνίας
dicht. 196,3

πράγμα· συνιδὼν τὸ τοῦ π-τος ἀναγ-
καῖον 108,43,70; περὶ τούτου τοῦ π-τος
ἀποκριθῆναι οὕτως ἔδοξεν 41,10; π-τα
27,16. 111,123; ἀκέραια [ἀφεθῆ]ναι τὰ
π. 111,149; ἐκ τῶν δημοσίων π-των
40,11. 41,14; τὰ κοινὰ τῆς πόλεως π-τα
109,131; τὰ π. παρετέθη 42,11; τὴν
πᾶσαν ἐπιμέλειαν προσφερόμενον τοῖς
κοινοῖς π-σιν 108,220; περὶ τούτων τῶν
π-των οὕτως ἔδοξεν 39,7; τῶν τῆς
πόλεως π-των 86,9; τὰ πολιτικά π-τα
99,5; πρεσβεύσας ὑπὲρ τῶν συνστάν-
των τῇ πόλει π-των 121,24. 27; ἐρρω-
σθαι ἡμᾶς καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς
δυνάμεις καὶ τὰ π-τα 15,7; τὰ π.
[ἐφίεσθ] τῷ τῷ δήμῳ 111,116; ἐμ π-σιν
εἰμεν 38,4.

πραγματεύω· ἔτη πεπραγμάτευται
εἴκοσιν 4,15

πράξεων 117,44; [τῶν περὶ] Δ. καὶ Α. π.
69,6

πράσινος· νικᾶς τύχη π-ων 353.

πράσσω. πράττω· τὰ λοιπὰ πράσσει
κατὰ γνώμην 14,11; ἀκόλουθα πράττων
(τοῖς φιλανθρώποις) 24,17. 44,12; ἀκό-
λουθα π[ράττοντες] τῇ εὐνοίᾳ 8,5; τὸ
τὰ δίκαια φαίνεσθαι πράττων 4,13; τοὺς
τὰ δ. πράττοντας τιμᾶν 4,40; καὶ λέγων
καὶ πράσσω s. λέγω || ἐν τοῖς ἄλλοις
τοῖς κατὰ τὴν πόλιν π[ράσσω]μένοις
ἅπασιν 4,9; ἐπὶ τοῖς κατὰ τὸ κάλλιστον
π. 108,23; ἐναντία πέπρακται 111,12;
τῶν πεπραγμένων εἰς τὸν — 103,7;
ἀμοιβὴ τῶν πεπραγμένων (πραγμένων)
ὑπ' αὐτοῦ (ἀξίως) 111,317. 119,27; δόξης
ἀξίων καὶ τῶν τῷ δήμῳ πεπραγμένων
11,10; τοῖς (ἐπὶ τοῖς) π-οις 46,10. 16,14.
64,4; προνοηθῆναι ἵν' ἕκαστα πραχθῇ
27,12; τὰ πραχθέντα ἀκέραια [ἀν]ή-
[χ]θη? 111,142

πρέπω· τοῦ π-οντος τυχεῖν ἐπαινῶ
113,95; τὴν π-ουσαν ἀναστροφὴν 108,283;
τὴν π-ουσαν εὐσημιόσυνην 109,220;
θυσίας τὰς π-ούσας 113,70; θυσίας π.
τῇ καλοκαγαθίᾳ 46,17

πρεσβείαν 109,129; π-ας 111,12; ἀπο-
στεῖλαι π-αν πὸτ αὐτούς (ποτὶ Α.; πρὸς
αὐτούς) 37,128. 143. 59,9; π-αν τοῦ δήμου
πρὸς τὴν σύγκλητον ἀπεσταλκός περὶ
τῶν ἀλεῶν 111,140; ἀπάσας τὰς π-ας
ἐπετέλεσεν 108,166; Ξένιον εἰς ἐκάστην
π-αν 41,12; τὴν π. ἐκ τῶν ἰδίων (δωρεάν)
ἐτέλεσεν 108,159; 111,22. 23

πρεσβευτής 50,39. 59,77. 109,60; π-αί
15,3. 41,4. 7. 53,61. [54,57]; π-ῶν 42,22;
π-αῖς 106,8; τοῖς π. 53,75. 54,70; τοὺς
π-ας 38,6 u. sonst || ἐλέσθαι π-ήν 8,48.
59,27; ἐ. π-ας 14,7 (ἄνδρας δέκα); 35,7
(ἄνδρας τρεῖς); 47,22 (δύο); 53,30. 54,27.
71,30; αἰρεθεῖς ὑπὸ τοῦ δήμου π-ῆς καὶ

θεωρός 108,230; π-αὶ ἡρέθησαν 64,12.
80,11. 138,6; π. εἰρέθησαν 47,29. 71,37;
αἰρεθῆναι πρέσβεις (nur hier) δύο 57,12;
ἀποδείξει π-ήν 50,32; ἀποστείλαντες
π-τάς 54,36; ἀ. ψήφισμα καὶ π-ήν 61,33,
vgl. 79,3; ἀποσταλέντων π-ῶν 41,1;
τῷ παραγεγονότι π-ῇ 44,33; παραγε-
νομένων τῶν ἔκ Θ. π-τῶν 65,10; πέμψαι
π-τάς ἄνδρας κ. καὶ ἀγ. 59,15; χειροτο-
νηθεῖς π-ῆς (πρὸς β.) 108,155. 111,23. ||
τοὺς π-ταῖς τοὺς παρὰ τῶν Σαμίων rhod.
37,147; τῷ π-τῇ τῷ παρὰ Χίων 49,10;
π-τῆς εἰς Σμύρναν 65,13; τοὺς π-τάς
ἡμῶν 117,45; τῆς τῶν π-τῶν τιμῆς 57,10
πρεσβεύω· ἐπρεσβεύσε 108,164; τοῖς
πρεσβεύουσιν παρ' ἡμῶν πρὸς αὐτὸν
111,137; πρεσβεύσαι παρὰ τὸν βασιλέα
109,172; τῶν πολιτῶν π. πρὸς αὐτὸν
προελομένων 109,105; π-σας πρὸς Μιλη-
σίους πολλάκις ὑπὲρ τῶν συνστάντων
121,24; ἐν τοῖς πρεσβευομένοις 109,185
πρεσβυτέ[ρους] τιμᾶν ὡς γονεῖς 117,55
πρίamai· ὁ πριάμενος 174,3. 25; π-ος
137,3; τῷ π-ωι 202,39; π-ον δὲ μὴ
ἔξεῖναι (φέρειν) 362,15; ἐπρίατο (τὴν
ἱερωσύνην) 174,35. 202,1

πρίν· ἢ πρίν ἀσπαστή dicht. 376,1

πρό· α) π. τοῦ . . . ὡνος 363,20; ἀναθεῖς
π. τῆς ἐξέδρας 112,14; στήσαι π. τοῦ
μετωπίου τοῦ ναοῦ 3,20; τὰ π. πόλεως
ἱερὰ 108,255; λαμβάνων π. ὀφθαλμῶν
108,65 || β) τοὺς π. αὐτοῦ γεγονότας
105,38; πρὸ (römisches Datum) 41,2.
105,23. 55. || γ) π. πλεόνων ποιούμενος
τὸν ἔπαινον ἥπερ — 99,7

προάγεσθαι τὰς ψυχὰς εἰς ἀρετὴν καὶ
πάθος ἀνθρώπινον 112,76

προαίρεσις· ἢ π. ἦν ἔχων — 22,20; ἢ
τοῦ δήμου π. ἦν ἔχει (ὑπὲρ τῶν ἀνδρῶν)
8,43. 17,44; ἐπηνῆσθαι ἐπὶ τῇ π-σει
ἦν ἔχει εἰς τὴν πόλιν 44,11; π-ιν 109,213;
τὴν ἰδίαν π. 132,4; τῆς π-εως τῆς
Ἡ-ου 117,59; ἐν ταῖς [προαίρε]σεσιν? 113,90.

προαιρῶνται c. inf. 4,42; προαιρούμενος
(—οι) 108,66; c. inf. 8,11. 18,14. 44,13.
50,19. 108,61. 69. 115,10; acc. c. inf.
108,50. 106; ἐμέτηρσεν ὅσους αὐτὸς
προηρεῖτο 108,86; τιμῆς ἧς οἱ πολῖται
προεῖλαντο 108,99; ἦν προελόμενος c.
inf. 108,28; προελόμενος (π-ων) c. inf.
17,22. 109,106; κατὰ τῶν ἐναντία τῇ
συνκλήτῳ προελομένων ἐπιτηδεύειν
108,226. || ,vorher wählen' προελομένου
τοῦ δήμου θεωρούς 108,152

προβάτωι ἑλατρα ἔξ ἡμῖκτου 174,11;
τοὺς τὰ π-α βόσκοντας 362,18

προβουλευόμενος 135,8

προγίνομαι· μὴδὲν τῶν προγεγονότων
ποεῖν ἦσσαν 113,34

προγονικός· τὴν π-ὴν εὐνοίαν 108,138.
109,104; τ. π. οικειότητα 109,50

πρόγονοι· ἄξιος (καταξίως) τῆς τῶν
π-ων ἀρετῆς (καὶ δόξης) 107,10. 108,19;
π-ων ὄντα γεγενημένων εὐχρηστῶν
102,5; προγο[ν—] 29,6

προγράφω· περὶ πολιτείας αὐτοῖς —
προγράψασθαι τοὺς προστάτας 53,28,
vgl. 54,26; 63,23 (ὅπως δοθῇ) || ἐν ταῖς
προγεγραμμέναις εὐεργεσίαις 109,161;
τῶν τῆς π-ῆς εὐωχί[ας] ἡδονῶν 108,275;
τοῦ π-ου λόφου (ποταμοῦ) 37,161. 42,62;
ἐπηνῆσθαι ἐπὶ τοῖς π-οις 99,11. 108,315
(πᾶσιν). 109,238. 112,134. 113,96. 114,35
ἀκολούθως τοῖς π. 109,259; π-ων 97,2
προδηλώω· καθότι προεδηλωται 108,344.
109,263. 114,32; εἰς τὸ προεδηλωμένον
ἀνάλωμα 108,114; τοῦ προεδηλωμένου
κατασκευάσματος 108,40

προδίδωμι· ἄξιον τῶν προδομένων
αὐτῷ τιμῶν 107,17

προεδρία· ἐν τῇ θεάτρῳ ἐμ π-αι κα-
θῆσθαι 174,13; π-αι ἐν (πᾶσι) τοῖς ἀγῶ-
σιν 82,5. 108,9. 109,9. 117,5; π-αν ἐν
τοῖς ἀγῶσι(ν) 4,35. 5,8. 6,19. 7,18. 8,39.
[9.] 12,28. 13. 18,3 (πᾶσι). 26,12. 50,26.
103,12; π. ἐν τοῖς ἀ. πᾶσι(ν) 201,11.
202,12. 203,8. ([οὖς] ἢ πόλιν τίθησιν)
108,320, vgl. 109,216; καλεῖσθαι εἰς (τὴν)
π. τοὺς δικαστὰς 59,22. 71,15

προεισφέρειω· προεισηνεγκεν δραχμὰς
108,34. 53

προεισφορὰς χρημάτων 174,30; δια-
φόρων ἐκ π-ῶν 108,51; ἐπὶ τοῖς κατὰ
τὰς π-ας πρόθυμον 108,56

προεῖσφορος ἐγένετο δραχμῶν 108,78
προέντευξιν ἐπιστροφῆς ἀξίαν περὶ
Ξενικοῦ δικαστηρίου ποιούμενος 59,3

προεπαγγέλλω· τὰ προεπηγγελμένα
τέλος ἔσχεν αὐτῷ 113,71

προέρχομαι· προελθὼν εἰς τὴν ἐκκλη-
σίαν (ε. τοὺς πολίτας) 108,44. 52

πρόθεσις· α) μένων ἐπὶ τῆς αὐτῆς π-εως
107,14; τὴν αὐτὴν ἔχων π-ιν τοῖς προϋ-
πηγμένους 108,157; κατὰ τὴν ἑαυτοῦ
π. 108,101. || β) ἡ ἀγία π. 215

προθεσμία 108,141?; τοῖς κωλυομένοις
ὑπὸ τῆς νομικῆς μετέχειν π-ίας 112,100;
[ῥιζμέν] τῇ π-ία 27,3

προθυμουμένοις· χάριτας ἀποδιδούς
τοῖς εἰς ἑαυτὸν π. 73,12

προθυμία· π-αι (dat.) 109,157; τὴν π.
113,13; οὐθὲν ἐλλείπων π-ας 53,9. 42.
54,39; προσεπαύξοντος τὴν κατὰ τὸ
κάλλιστον π. 107,22; ὅσην πρὸς αὐτὸν
ἔχει τὴν π. 111,298; τὰς π-αν ἀνήκοντα
τῇ πόλει 109,174; πᾶσαν π. ἐνδείκνυται
26,4; εἰς ὁμόνοιαν καὶ π. καθιστάναι
8,11; περὶ τε τὰ ἄλλα πρόθυμον ὄντα
καὶ περὶ τὴν συντέλειαν πᾶσαν π. ποιη-
σάμενον 3,7. || εὐνοίας καὶ π-ας s. ἔνεκεν
προθύμῳ ἐόντι εἰς τὴν πόλιν 2,6; π-[ον
ἑαυτὸν] ἐμ πᾶσι [παρείχετο] εἰς τὰ συμ-
φέροντα 65,10; π-ον παρεχόμενος ἑαυτὸν

113,90; π-ον ἑαυτὸν παρίστατο ἐπὶ τοῖς — 108,57; περὶ τε τὰ ἄλλα πρόθυμον ἔδοντα 3,5 (s. προθυμία); ἐκτενῆ καὶ π-ον ἐμ[πίσιν] 82,10; εὖνουν αὐτόν καὶ π-[ον παρείχετο] 82,14; περὶ τοὺς ἀγῶνας χρήσιμος καὶ π. 4,12; π-ους ἑαυτοὺς παρασκευάζουσιν εἰς τὰ συμφέροντα 108,313. 109,235; πολλῶν μᾶλλον π-ότεροι γίνονται εἰς τὰ συμφέροντα 99,23. || π-ότερον 46,3; π. ἐπὶ τὴν τοῦ σώματος θεραπείαν 112,95
 προθύμως 15,12; π. ἐπιδόντος (ἐπιμεληθῆναι) 108,147. 69,19; ἵνα π. ἑαυτοὺς παρασκευάζουσιν εἰς τὴν τῶν κοινῶν φιλοτιμίαν 117,62; π. καὶ ἀόκνως βοιηθῆσαι 17,45; ἐκτενῶς καὶ π. 65,16
 προίημι· προήκατο εἰς ταῦτα δραχμάς 108,107; μηκέτι προέσθαι, ἀλλ' ἔχειν 37,113; ἀμεταμελήτως προεῖται τὰς χάριτας 114,8
 προῖστημι· προέστη αὐτῶν τῆς ἀγωγῆς σωφρόνως 114,19; προέστη τῆς γραμματείας ἐπιμελῶς καὶ φιλοδόξως 114,9; ὅπως οἱ δικασταὶ προῖστανται τῶν δικαίων μετὰ πάσης φιλοτιμίας 50,14; προστήσεσθαι τῷ κατὰ τὰς δίκας αὐτῶν 59,5; ἐπὶ τῷ προ(σ)στήναι τῶν τε κρίσεων καὶ τῶν συλλύσεων 53,21. 50. 54,46; τῆς λειτουργίας ἐπιμελῶς προέστη 113,16; τῇ προεστῶσιν τῆς πόλεως ἡμῶν 46,21; τὴν [προε]στεικίαν τῆς πόλεως 118,3; προιστάμενος [τῶν συναλλα]γμάτων 111,207; —τητος αἰεὶ ποτε προῖσταται 111,210; προστάντων 111,29
 προκατασκευάζω· ἕνεκα τῶν κοινῇ τῇ πόλει π-ζομένων χρησίμων 108,171
 προκρίνω· περὶ ὧν ἤμεν προκεκριμένοι καὶ νενικήκαμεν 111,146
 προλαμβάνω· τὰς ἐλπίδας τῶν προλαβόντων [ὑπερ]ῆθηκε 105,37
 προλέγω· τοῦ προειρημένου στεφάνου 113,108; τῶν προειρημένων (τιμῶν) 107,18
 προλείπω· μὴ π-ειν τὸ τῆς πατρίδος ἐπεῖγον 108,33
 προμήθειαν ποιεῖται τῶν τοιούτων ἀνδρῶν 117,61; τῇ πρὸς τὸν πατέρα συναυξηθείῃ μέχρι τέλους εὐνοία τε καὶ προμηθία 109,33
 προνοέω· προνοήσαντες τὴν π[ᾶ]σαν —] 25,12; προνοεῖν ὑπὲρ [ἐκατέρων] 28,5; προνοηθῆμεν dor. 75,7. || προνοεῖν τῆς ἀναγγελίας τοῦ στεφάνου 117,67; τῆς τῶν διαφόρων ἀποκαταστάσεως τῇ θεᾷ προενόησεν 111,206; π. τῆς εἰς τοὺς θεοὺς ἐπιμελείας] 109,59; τῆς τοῦ κατασκευάσματος π. συντελείας 109,139; τῶν φρουρῶν π. ἐν τε τοῖς ἄλλοις καὶ ὅπως ἂν ἔχωσιν 19,12; προνοῆσαι ὅπως ἀναγραφῇ (ἐνχαράχῃ) 71,35. 105,64; προνοηθῇ, ἵν' ἕκαστα πραχθῇ 27,12

πρόνοια· ἄνευ τῆς τῶν θεῶν π-ας 11,11; ἢ Πριηνέων π. ἣν ποιοῦνται 71,26; π-αν ποιοῦμενοι τῶν ἀνδρῶν 19,33; ἐπιμελῇ πεποιῆται π-αν 111,208; τὴν πᾶσαν π. ἐποιεῖτο 66,19
 προνομ — 137,1
 προξενίην καὶ πολιτείαν 2,8, vgl. 63,24
 προξένους 70,5; π. τῆς πόλεως 47,17. 53,27. 55. 54,24. 50; π-ον καὶ εὐεργέτην (τοῦ δήμου) 3,9. 6,12. 12,19; π-ους καὶ εὐ-ας τοῦ [δήμου] 8,34; καὶ τοῖς ἄλλοις π. καὶ εὐ-αις 3,11; καὶ οἱ ἄλλοι π. καὶ πολῖται 47,21; π-ους καὶ πολίτας τῆς πόλεως 50,25; καὶ τοῖς ἄλλοις π. 50,28
 προεπόμπευσεν βοῖ τῆς Ἀ. ἀξίαι 108,281; π. οὐ·μόνον ἱεροπρεπῶς, ἀλλὰ καὶ βοῖ 109,215
 πρός, rhodisch potī und pōt 37 (πὸτ αὐτοὺς 37,133; πὸθ αὐτοὺς 37,129)
 I c. gen.: καλὸν καὶ ἀγαθὸν καὶ κοινῇ καὶ ἰδίᾳ πρὸς πάντων 99,14; π. πάντων ἀλύπως 110,18, vgl. 122,4
 II c. acc.: a) τὰ π. Βῆσσαν 42,63; κάτω π. τὸ ἱερόν 363,20; ἀναβαίνουσι ποτὶ τὸν πετρώνα 37,166; ἀπο[δημή]σας π. τὸν — 109,92; ἀποστέλλειν (w. s.) πρεσβευτὰς u. a.; ἀφικόμενοι, ἐξαποστέλλοντες (w. s.); προελομένου θεωρῶς π. βασιλέα 108,133; ἐλθεῖν πρὸς γάμου κοινωνίαν 109,162; παραγίνεσθαι, πέμπειν, πρεσβεύειν (w. s.). || b) ἀγωνίζεσθαι, ἀμφισβᾶτειν, ἀνταγωνίζεσθαι, ἀντιτάσσεσθαι, γράφειν, δικάζεσθαι, διορίζεσθαι, κρίσις (w. s.); ὀρίξασθαι πὸτ αὐτοὺς ὡς ὑδάτων ῥοαί 37,107; παράταξις, συγκινδυνεύειν; ὑπὲρ τῶν πρὸς Σαμίους 41,1; τὰ π. αὐτοὺς πολιτεύονται 53,11. 43. [vgl. 54,40]. || c) π. mit acc. der Person (auch δῆμον, θεοὺς u. a.) s. αἵρεσις, ἀνέγκλητος, ἀνέλλιπτος, ἄρεσις, ἀρετή (πρὸς ἡμᾶς 25,11), δικαιοσύνη, ἐκτένεια, ἐκτενῶς, εὖνοια, εὐνῶς, εὐσέβεια, εὐσεβῶς, μνήμη, οἰκειότης, ὁσιότης, συγγένεια καὶ φιλία, συμφωνεῖν πρὸς ἀλλήλους 73,9; φιλαγαθία, φιλάνθρωπα, φιλία (καὶ εὖνοια), φιλοτιμία. || d) ἀνηκόντων? π. δόξαν 110,21; ἀσφαλέστατα π. πάντα τὸν χρόνον 118,8; ἀσφαλῶς γεγονότα π. τὰς χρεῖας 118,10; ἐπετέθη π. τὸν πόλεμον 17,38; τοῖς προὔπηγμένοις π. φιλοδοξίαν 108,157; ὁ χρόνος τελειῶν ἐθεωρεῖτο π. τὴν εἰς τὸ πλῆθος ἀρέσκειαν 113,72; τὸ π. ὥραν τεθησόμενον ἄλειμμα 112,57; ὑποτάξας ὑποθήκας π. τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων 111,206; παρέσχοντο φιλοτιμίαν π. τὸ διαλύειν 8,8; τὰ π. ἡδονὴν 113,63
 προσαγορεύω· ὡς Σ. ποταγορεύοντι (nennen) 37,158
 προσάγω· τῶν δημοσιωνῶν βιασαμένων καὶ προσάγαγόντων — αν τῷ στρατηγῷ 111,118

προσαναγράψαι εἰς τὴν στήλην 49,4
 προσαποδειχθέντος, τοῦ, 42,17
 προσγίνομαι· ἔὰν προσγένηται αὐτοῖς καὶ ἰδία τις ἡδονή 105,20
 προσγράφω· τὰ ὀνόματα γρ[αφεύσας] προσγραφέτωσαν δὲ καὶ — 28,15
 προσγυμνασταί· ἱατροῖς καὶ ἀλείπταις καὶ π-αῖς 111,176
 προσεδάπνησεν 118,11
 προσδέξασθαι μετ' εὐνοίας τὰ ἐψηφισμένα τίμα 71,32
 προσεδρεῖται, τῇ, 111,120; τὴν πᾶσαν π. ἐποίησατο περὶ τε τοὺς ἐγλογισμοὺς 108,213
 προσεπαγγειλάμενος 108,71
 προσεπαύεοντος τὴν κατὰ τὸ κἀλλιστον προθυμίαν 107,21
 πρόσζευξιν τῶν τοῦ βασιλέ[ως] δωρεῶν] 82,17
 προσηκόντως συνέλυσαν 47,9
 προσήκω· [καθὼς] προσῆκόν ἐστιν 5,20; ἐπαίνων π-όντων 111,191; τὰς π-ούσας τιμὰς 19,26; προσήκοντας 104,2
 προσκαρτερία· ἀποκρίσεις ἀξίας τῆς πόλεως καὶ τῆς ἑαυτοῦ π-ας 109,101
 προσκεῖσθαι αὐτῷ καὶ τὴν στρυπτηρίαν πᾶσαν 364,14
 προσλαμβάνω· (ἡμέρα) προσλαβομένη ἔξωθεν τινα θρησκίαν 105,24
 πρόσοδος· a) π-ον πρὸς τὴν β. κ. τ. δ. 6,19. 7,16. π. πρὸς τὸν δῆμον 82,23. || b) π-ους 136,34; [προσ]όδους ἐπαυξῆσαι 115,7
 προσπίπτω· προσπεσέσθαι (?) 17,7
 προστασία· ὅπως ἐπὶ τὸ τέμενος (?) σώφρονα καὶ δικαίαν [τὴν τοῦ] τόπου προστασίαν ἔχη 123,4
 προστάσσω· π-εω χαραχθὲν τὸ ψήφισμα ἀνατεθῆναι 105,28
 προστατέω· π-εῖν 88,2; τὰ π-οῦμενα] 88,4
 προστατής· τὸν πανηγυρίαρχον τῆς Ἀ. καὶ προστατήν τῆς θεοῦ 246,19; περὶ πολιτείας προγράψασθαι τοὺς π-ας 53,29. [54,26]; τοῖς π-αις 53,56. 54,53 (καὶ τοῖς στρατηγοῖς)
 προστατίς· τῆς πόλεως ἡμῶν π-ίδα θεόν 112,107
 προσ[τίθεσθαι?]. τοῖς λεγομένοις μὴ π. 111,115
 προσφέρω· ὅπως ἐκτενῶς προσφέρονται τῇ πόλει 112,130; προσφερόμενος ἑαυτόν 111,294; τὴν πᾶσαν [ἐπι]μέλειαν πρ[ο]ν τοῖς κοινῶς πράγμασιν 108,220; τοὺς τῷ δήμῳ π-ους ἐκτενῶς τε καὶ φιλοδόξως 109,231; τῷ δήμῳ προσφέρεισθαι φιλοδόξως 114,28; [προ]σεν]εγκάμενων σπουδῇ καὶ φιλοτιμίαν 42,14; τὴν ἀκόλουθον φιλοτιμίαν προσενεγκάμενος 108,221; φιλανθρώπως (εὐνῶς τῇ πόλει) προσενεχθεῖς 115,8. 112,16; δικαίως καὶ φιλοδόξως προσε-

νηνεγμένος τῇ πατρίδι 108,18; [δοίως πρό]ς γονεῖς π-ον 108,252
 πρόσωπον, κατὰ 41,9 (lat.)
 προτάσσω· προτάξας τὸ διάταγμα 105,29;
 ἐπὶ τὸν προτεταγμένον στεφανηφόρον 108,39
 πρότερον 19,20. 86,5; π. τε — καὶ μετὰ ταῦτα 107,10; παρὰ τῶν π. παρελήφμεν 105,2; τὰς π. δεδομένας τιμὰς 113,122; τῶν τιμῶν τῶμ π. ἐψηφισμένων 18,21, vgl. 24; τὰ π. δοθέντα 4,57; ἂ π. εἰργάζετο 111,112; τὴν π. ὑπάρχουσαν 21,23; ἔν τε τοῖς π. χρόνοις — καὶ νῦν 17,2. 53,6; κατὰ τοὺς π. χρόνους 108,111; καθὰ καὶ π. 37,83; καθάπερ· καὶ π. ὑπῆρχεν 5,7; καθότι καὶ π. 22,12; καθὼς π. ἐψηφίστα 18,22
 προτίμησις· τῆς τῶν συνζώντων π-εως 109,187
 προτίθημι· ἂν δέ τις προτιθῇ περὶ τοῦτου τοῦ ψηφίσματος ἢ τῆς στήλης 12,8; ἂν δέ τις παρὰ ταῦτα προθῇ καὶ τι λύοι 201,19. 202,19. 203,13
 προτυπώ· οὕτως τῆς τάξεως προτετυπωμένης 105,15
 προὑπάρχω· τοῖς προὑπάρχουσιν ταῖς πόλεσιν φιλανθρωποῖς 44,12; τὴν αὐτὴν πρόθεσιν τοῖς προὑπηργμένοις πρὸς φιλοδοξίαν 108,157
 προὑποτρέφω· τῶν ἐν συγγενείᾳ καὶ φιλίᾳ προὑποτετραμμένων 109,46
 προφαίνοντες 28,12
 προχειρίζω· προχειρίζεν αὐτόν 109,221; προχειρίσεν αὐτόν 115,12; προ[χειρίσων]ται δικαστὰς καὶ μέμψωσι 59,7; [προχειρ]ισαμένη (κριτὰς) 42,13
 προχειροτονέω· τὸν προκεχειροτονημένον ἐν ἀρχαιρεσίαις γραμματέα μεταλλάξαι 112,21
 προψηφίζω· καθὰ καὶ προεψηφίστα 105,54
 πρυτανεῖον· ἐμ (ἐν) π-ωι σίτησιν 3,16. [7,19]. 12,29. 13. 26,13. 59,25. 71,17; ἐμ (ἐν) π. καὶ ἐμ Πανινίω σ. (σ-ει) 4,35. 8,39. 18,5. 34,4. 103,11. 108,6. 322. 109,7. 110,4. 113,6. 109. 117,4. 69. 133,7. 174,7 (πάσας τὰς ἡμέρας); [201,10] 202,10, vgl. 203,6; ἐν π-ωι σίτησιν καὶ ἐν τιμουχίῳ 12,4
 πρύτανις· ἐπὶ π-ιος 2,4; ἐπὶ π-εως 73,1. 139,1; τὸμ π-ιν 57,4. 58,1; οἱ π-εις οἱ ἐκ τοῦ μηνός 64,10; π-εων γνῶμη 47,3. 52,2. 53,1. 54,1; στρατηγῶν ἐξεταστῶν π-εων γνῶμη 50,3; τοῖς π-εσι τοῖς Σ-ων 37,29; τοὺς π-εις τοὺς ἐκάστοτε γινόμενους 59,24
 πρῶτος· (rhod.) πρᾶτος 37,159. 164. a) Adj.: τραγικῶν τῶν π. ἀγῶνι 18,9; τοῖς π. Διονυσίοις 4,32. 8,32. 17,42. 19,53. 21,19 (αὐλητῶν τῶν πρῶτῳ ἀγῶνι). 44,24. 53,33. 54,30. 60,17 (lesb.). 61,17. 19. 22. 36. 81,14. 103,13; ἀπὸ τῆς π. ἡλι-

κίας 108,14; τὴν π. τῆς ἀρχῆς ἡμέραν 113,55; τοῖς π. παρεσμένους θεωροῖς 68,10; ἀπὸ τοῦ λόφου τοῦ πρᾶτου ἀποδειχθέντος 37,164; τὸν πρᾶτον λόφον τὸν πετρώδη 37,159; τὸν πρῶτον μῆνα 105,54; τὴν π. τετράμηνον 19,7; π-ην λαβὼν χιροτονίαν τῆς π. γραμματείας 114,8. 9; μέχρι π-ης τῆς νυκτός ὥρας 112,61; ὅταν συντελῇ τὰς π. — 83,7. || b) Subst.: πρᾶτος dicht. 268b,1. c,5 (ἐκ πάτρας); ἀρξασθαι πρῶτος τῆς χάριτος 113,14; μόνος καὶ π. μετὰ τὸν πόλεμον 114,24; στεφανηφορήσασα π-η γυναικῶν 208,5; π-ωι μετὰ τὰ ἱερὰ 2,14. 6,21. 7,18. 9,5. 12,30. 18,4. 60,12 (lesb. πρῶτω); π-οις μ. τ. ἰ. 8,38. 53,30. 54,25. 59,26. 90; ἐπὶ τοῖς π-οις ἐκκτέναιαν 113,23; τὸ μὲν π. 109,106. || c) Adv.: [ἔταν] π-ον συντελεῖ 57,5; π-ον μὲν — τε — δέ 55,13
 πρῶτως· τὸ π. ἐπινοηθέν 117,39
 πυγμή· τῶν νικησάντων τὴν π-ὴν 112,93
 πύργος· διεφύλαξε τὸμ π-ογ καὶ ἀπέδωκε τῶν δῆμῳ 4,52
 πυρῶν μεδίμνους 108,86. 98; π-ὼν τεταρτ[έ]ας δύο 195,19; π-ὼν τ-εῖς 109,214; π-ὼν τεταρτέως ἡμῶν 108,274
 πωλοῦμεν ἐπὶ τοῖσδε τὴν ἱερωσύνην 174,2; τοῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν τὴν σιτόπωλιν πωλουμένων 81,6
 ράχης· ἐπὶ τὴν ράχιν 42,50; βουνῶν καὶ ράχεων 42,10; πορευομένων τῇ ράχει ἐπὶ τὸν βουνόν 42,54
 ρέω· ποταμῷ τῷ βέοντι διὰ τῆς φάραντος 42,63
 ῥητὰς ὑποθήκας 111,207
 ῥοαί· ὀρίξασθαι (διωρίζαντο) ὡς ὑδάτων ῥ. 37,107. 109
 ῥοδιὴν τὴν πο — 361,9
 ῥοδόπηγος Ἡώς dicht. 287
 ῥώννυμι· αὐτὸς τε ἔρρωται καὶ ἡ δύναμις 14,10; ἔρρωσθαι ἡμᾶς τε καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς δυνάμεις καὶ τὰ πράγματα 15,6; ἔρρωσθε 25,12. 27,8
 σέβειν ἥρωα τόνδε ἥνωγον πόλεως φύλακογ dicht. 196,4
 σελήνη· Χίη ὡς σ. 319
 σεμνοποιέω· τὰ τῆς πόλεως ἐσ-ησεν ἔθιμα 112,94
 σεμνοτάτης θεᾶς, τῆς, 111,180
 σῆμα· τοῦ δεινός εἰμι σ. 369 (vielleicht auch 372)
 σημεία· τὰ παγέντα σ. ἦρεν 111,6; [ἀφθ]άρτοις σημείοις, οἷς κατηναγκάσαμεν τὴν ὁροθεσίαν ἐπιτελέσαι — 42,12
 σηστερτίων νόμων 40,10. 41,13
 σθένει παντὶ ἐλαύνων(?) 17,19
 σιτηρέσιον· τὸ ταγὲν σ. οὐκ ἔλαβεν 108,154; τοῦ σ-ου τοῦ ταγέντος παρέλυσεν τὸν δῆμον 108,28

σίτησις σ. πρυτανεῖον
 σιτικῆς παραθέσεως, τῆς, 108,42. 68; κατὰ τὴν σιτικὴν λογείαν? 82,16
 σιτο[μετρ—] 108,82
 σιτόπωλις· τοῦ σίτου καὶ τῶν ἄλλων τῶν κατὰ τὴν ἀγορὰν τὴν σ-ιν πωλουμένων 87,6
 σίτος· εἰς ἀπόδοσιν τιμῆς σίτου 108,110; σ. σιτόπωλις; ἀναπόδοτον ἔδωκεν σ. 108,58
 σι[τοφύλα]κες αἰρεθέντες ὑπὸ τοῦ δήμου 82,2; vgl. νομοφύλαξ
 σκέλος 174,9; 362,22
 σκέπτομαι· ἐσκέπατο δι' ὧν φυλάσσει 113,14
 σκηνή· [αὐλητὴν] ἀπὸ τῆς[σκηνῆς] 113,65
 σκυλλομαχίας ἀγῶνα καὶ γυμνικὸν ἐν εἵμασι 112,91; τάγμα σ-ας ἔθηκε μόσχον 112,95
 σκολιόν 362,23. 364,5
 σκυθρωπός· τὸ κατηφές τ[—] καὶ σκυθρωπὸν ἄραι 112,104
 σπεύδων παντὶ τρόπῳ κατὰ μὴδὲν ἐνλείπειν 108,54; σ-ων 111,210. 128,4; σ-οντες συμφωνεῖν τοὺς πολίτας 73,8; ἔσπευσαν τοὺς — ἀποκαταστήσαι εἰς ὁμόνοιαν 61,10
 σπονδαρχήσει 174,17
 σπονδὴ· δύο ἡμιτεσσέρια οἴνου σ-ὴν 362,17; μεταδιδοὺς σ-ὼν τε καὶ τῆς λοιπῆς φιλανθρωπίας 55,22; ὅταν τὰς πατρίους σπονδὰς συντελῇ 108,334. 113,107; μετὰ τὰς σπονδὰς 44,24; [σπονδὰς 59,33 ist verderbt]
 σπουδάζων 24,6
 σπουδαῖος· ἐν πᾶσιν ἐκτενὴ πεφηνότα καὶ σ-ον 114,33
 σπουδὴ· ἵνα πᾶσιν εὐδηλος ᾖ ἡ τοῦ δήμου σ. ἣν ποιεῖται περὶ τῶν— 71,25; (τῇμ) πᾶσαν σ-ὴν ποιούμενος (ποιεῖσθαι) (ὑπὲρ τῶν δικαστηρίων ὅπως παραγίνηται) 44,13. 53,10. (ἵνα—) 54,9. 39; παρεχομένων τὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως σ-ὴν 117,62; πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ σ. ἐποιήσατο 19,8; σ-ὴν καὶ φιλοτιμίαν 27,15; vgl. 120,21; πᾶσαν σ. καὶ φ. εἰσφερόμενος (παρασχόμενος, [προσεν]εγκαμένων) 118,7. 63,3. 42,14; σ-ῆς καὶ φ-ας οὐθὲν ἐλλείποντες 53,63. 54,58
 σταδίῳν δέκα 3,14
 στάσις· a) τῆς κατασκευῆς τῶν εἰκόνων καὶ τῆς σ-εως, ὅπως συντελεσθήσονται —, ἐπιμελεῖσθαι 18,11 || b) στάσις δέ γε[νομένης] 37,48
 σ[τέγην?], τὴν 108,37
 στέλλω· στείλει 94; τοὺς εἰς Ἀσίαν ἐσταμένους στρατηγούς 111,135
 στέρεας τὴν πόλιν ὡς πατρίδα 112,17
 στεφάνη· ἴλλει ἡ σ. 361,7; ὡς παραφέρει ἡ σ. ἐπὶ τὴν καταλήγουσαν τοῦ βουνοῦ 42,55
 στεφανηφορεῖν a) σ. τοὺς πολίτας

ἅπαντας 14,20; στε[φ-εῖν] 11,22 || b) vom Amte: σ-οῦντος 108,102, 217; σ-οῦντος τὸ δεύτερον 107,1; ἐπὶ στεφανηφόρου —, σ-οῦντος δὲ τὸ δεύτερον 109,1; σ-ήσας 187—189; σ-ήσασα πρώτη γυναικῶν 208,4

στεφανηφορία· καθ' ἕκαστον μῆνα τῆς ἐφ' ἑαυτοῦ σ-ας 108,263; ἀναλαβὼν τὴν σ. 113,53; ἀναλαβὼν τὸν στέφανον καὶ τὴν σ-αν ἐπίδεξάμενος 108,254; ἐνεβάλετο κλῆρον σ-ας 109,170; διαπρεπέστατα ἐτέλεσε τὴν σ. 111,25; ἐν τῇ σ-αι 113,61; ἐν τῇ τῆς στεφανηφορίας χρόνῳ 109,184

[στεφανη]φορικὴν φιλήν 113,93

στεφανηφόρος 46,8; χειροτονηθεὶς σ. 113,36; τὸν σ-ον 246,21; ἐπὶ στεφαναφόρου rhod. 37,65—126; ἐ. στ. τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ Ν. 37,125; ἐπὶ στεφανηφόρου 3,2,19, 4,2,49 (τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ —). 8,1,10,2,18,20,28,19,7,21,9,22,2,42,1,44,31,50,1,51,2,66,1,82,1,108 oft. 109 oft. 110,1,10,111 oft (manchmal nur ἐπὶ τοῦ δεινός). 112,1,20,117,1,12,118,1,146,147,174,34,202,3,207,364; ἐπὶ σ-ου τὸ δεύτερον 133,1; ἐπὶ σ. Θ. τοῦ μεθ' Ἡγέλοχον 42,2; ἐπὶ σ. Ἡ., στεφανηφοροῦντος δὲ τὸ δεύτερον 109,1; ἐπὶ τὸν προτεταγμένον σ. 108,39; κατὰ σ-ον Ἡ. 108,51; καθ' Ἡ. σ-ον 108,57; τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ σ-ου 108,213; [εἰς τὸν ἐνιαυτὸν τὸν ἐπὶ σ-ου 109,255; τοὺς σ-ους τοὺς καθ' ἕκαστον ἔτος αἰρεθισομένους 111,305

στέφανος a) Amtszeichen: λαβὼν τὸν σ. τοῦ Διὸς (τὸν ἐπώνυμον τοῦ Δ. σ.) 46,13,114,24; ἀναλαβὼν τὸν τοῦ Δ. στέφανον (καὶ) τὴν στεφανηφορίαν ἀναδεξάμενος (ἐπίδεξάμενος) 109,190,108,254; σ-ον κισσοῦ χρυσοῦν 174,15 ff.; σ-ον ἔχοντι χρύσειον [201,12]. 202,12. || b) Ehre: στεφανώσαι αὐτὸν (αὐτοὺς) σ-ωι θαλλοῦ (θ. σ.) 17,41,47,14,50,24,53,27,54,24,60,15,61,22,96,18; στεφανωθῆναι θαλλοῦ σ-ωι 96,11; vgl. στεφανωθῆναι ἐλαίας σ-ωι 59,21. || στεφανοῦσι χρυσέωι σ-ωι 61,36 vgl. 35,4; στεφανώσαι σ-ωι χ-έωι 4,29,53 (τῷ ἐκ τοῦ νόμου). 8,29 (desgl.). 19,37 (ἀπὸ χρυσοῦν δέκα). 21,18,22,17 (τῷ ἐκ τοῦ νόμου). 23,11 (desgl.). 26,9,61,17,81,12 (τ. ἐ. τ. ν.). 83,11,104,6,117,64,60 (χρυσέωι lesb.); σ-σαι χρυσῶι σ. 47,12,50,17,22 [57,2?]. 63,6,10 ff. 71,13. [134,5]; ἐστεφανώκασιν χρυσῶι σ-ωι 53 u. 54 oft (ἀπὸ πλῆθους τοῦ ἐκ τοῦ νόμου); στεφανοῦσθαι χ-ώι σ-ωι 59,17; ἐστεφανώσθαι χ-ώι σ. 3,8; ἐ. σ-ωι χ-έωι 112,135; ἐστεφανώθη χ-έοις σ-οις 19,24; στεφανώσαι (στεφανωθῆναι) ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς σ-ωι χ-έωι 99,13,109,266 Nachtr. (ἀπὸ χρυσοῦ); [vgl. 111,307]. 113,111,117,72

(ἀπὸ χρυσοῦ); στεφανώσουσιν σ-ωι χ-ώι ἀπὸ χρυσοῦν χιλίων 14,13; στεφανώσαι σ-ωι χ-έωι ἀριστεῖωι [35,4?] 108,316,109,5,239,132,12; στεφανωθῆναι σ-ωι χ-έωι ἀριστεῖωι 113,102; ἐτίμησεν χ-έωι σ-ωι 110,3,133,5 (mit ἀριστεῖωι); [ἐτίμησεν] χ-ώι σ-ωι 66,4 || s. ἀναγγελία (τοῦ σ.), ἀναγγεῖλαι [ἀναγγεῖλαισιν, ἀναγγεῖλαισιν]; ἀναγορευθῆναι (—θῶσιν); ἀναγορεύσεις; ἀναγράφαι τοὺς σ-ους καὶ τοὺς ἐστεφανωκότας 99,18; s. ἀνάλωμα; τὸν σ-ον καὶ τὴν κατασκευὴν αὐτοῦ ἀναγεῖν ἐν λόγῳ 83,12; τὸ τε ψήφισμα ἀποδοῦναι καὶ τὸν σ. τῷ δικαστηρίῳ 8,50; τὸ διάφορον τῶν σ-ων 19,27; ὁ σ. ὁ δοθεὶς Σωτῇ φανερός ἦν 17,46; τὸν τε σ-ογ καὶ τὰς ἄλλας τιμὰς αἷς τετίμηκεν 4,32 u. a. m.

στεφανώω· s. στέφανος; στεφανοῖ τὸν δῆμον 44,25,63,7 vgl. 56,6; σ-οῖ τὸν δεῖνα 104,18; στεφανοῦν 83,14,99,17 (τοῖς βουλομένοις σ.); 113,117 (ἐπὶ τῆς ἐκφορᾶς); οἱ στέφανοι οἱ παρὰ τῶν βουλευθέντων στεφανώσαι αὐτὸν 113,113; ἀναγράφαι τοὺς στεφανώσαντας 104,14; ἐστεφανώκε(ν) 44,19,58,19; τῶν στεφάνων οἷς ἐστεφανώκασιν 53,70, vgl. 54,66; ἀναγράφαι τοὺς στεφάνους καὶ τοὺς ἐστεφανωκότας 99,19 vgl. 117,78; δι' ἧς αἰτίας (τὰς αἰτίας δι' ἧς) στεφανοῦ(ν)ται 21,19,22,18,81,16; στεφανωθῆναι παρ' αὐτοῦ 4,27; ὑπὸ τῶν εὐπαθόντων στεφανωθεὶς 114,22; τετράκις ἐστεφανώται 4,20; ἐστεφανώσθαι ὑπὸ τοῦ δήμου χρυσέωι στεφάνῳ καὶ εἰκόνι ὡς καλλίστη(ι) 3,8

στεφάνωμα· τὰ ἱερὰ κοσμήσας στεφανώμασι καὶ τοὺς βωμοὺς θυμιάμασιν γερᾶρας 108,256

στεφανώσεις καὶ ἀναγγελίαι 104,18; ἀναγράφαι τὰς γενομένας σ-εις 99,18,109,277, vgl. 83,15; τὰ εἰς τὰς σ. τοῖς νικῶσιν 111,179

στέφω· ἔσπεψε θαλλῶν dicht. 268b

στήλη· ἀναγράφαι u. ähnl. εἰς στήλην λιθίνην (-ηγ) 4,38,6,28,7,22,8,46,54,9,7,17,47,18,17,30,22,24,33,4,44,28,50,38,57,7,17,58,2,61,29,63,30,87,364,11; εἰς στήλην λευκοῦ λίθου 71,28,35; εἰς στήλην 68,5,139,3; ἀναγράφαι εἰς τὴν σ. τὴν ἐν τῷ ἱερῷ 4,56; εἰς τὴν σ. τὴν πρότερον ὑπάρχουσαν 21,23; ἀναγραφῇ εἰς τὴν σ. τὴν τῶν δικαστῶν 49,5; [ἐπιγράφαι oder προσγράφαι] εἰς τὴν στήλην 12,31; ἀναγράφαι usw. ἐν στήλῃ 80,9,201c (λιθίνῃ, ἐν ἧ). 105,63 (λευκολίθῳ). 47,21 (ἐν ἧ εἰσιν ἀναγεγραμμένοι); καθάπερ ἐν τῇ σ. ἀναγράφεται 201,9,202,9,30. || τὸ ἀνάλωμα τὸ εἰς τὴν στήλην (-γ) 4,43,17,48,20,7; τετάχθαι εἰς τε τὴν σ. καὶ τὴν ἀνα-

γραφὴν 8,57, vgl. 32,13; ἀναθήσουσιν σ-ην λιθίνην 19,50; εἰς τὴν ἀνατιθεμένην σ. 44,30; ἐν ᾧ ἀνατεθήσεται ἡ σ. 47,29; ἀπεγδοῦναι σ-ην λιθίνην 53,72,54,67; τῆς σ-ης τῆς νῦν ἀποκαθισταμένης 12,7; τῆς ἐγδόσεως τῆς σ. 44,30; ἐνχαραχθῆναι ἐν σ-αις λευκολίθοις 105,65; στήσαι τὴν στή(λη)ν 61,29; ἡ σ. σταθήσεται 53,73; ὅπως ἂν σταθῇ ἡ σ. 18,30; τῆς κατασκευῆς τῆς σ. 57,8; σ-ην παραστήσαι 3,21; χαραχθῆναι [ἐν] τῇ σ. 105,29; παρὰ τὴν σ. τὴν Ἀριστίππου 19,48

στίλβω· ἔστιλβεν dicht. 287

στοά· ἐν τῷ διαφράγματι τῆς στοᾶς τῆς βορέου 99,19; ἐν τῇ παραστάδι τῆς σ. τῆς ἐν τῷ Ἀ. 19,45; τὴν παραστάδα τῆς σ. τῆς διπλῆς τῆς ἐν τῇ ἀγορᾷ 49,8; εἰς τοῖχον τῆς ἱερᾶς σ. τῆς ἐν τῇ Ἀ. 114,40; ἐν τῇ ἱερᾷ σ. τῇ ἐ. τ. Ἀ. 113,59,121

στοιχέω· ὅπως αἰὲ ἡ ἡμέρα στοιχῇ 105,52; ἵνα στοιχήσωσιν οἱ μῆνες καὶ αἱ ἡμέραι 105,72; στοιχεῖν ἑαυτῶι προαιρούμενος 108,69, vgl. 108,162; ταῖς κατὰ τὴν ἡλικίαν [ἀρεταῖς] (τῇ πρὸς τὸν δῆμον φιλαγαθία) στοιχεῖν 110,21,112,113

στολὴν ἔχειν (ἐχέτω, ἔχων) ἦν ἂμ βούληται (ἦν ἂν θέλῃ) 174,14,19,23

στόλος· τὸν ἐκ Ῥόδου σ-ον 66,11

στρατηγός a) griechisch: τοῦ ἐς Σάμῳ σ-σῷ 5,18; τοῦ σ-οῦ 15,12; σ-ός 74,4; οἱ σ. 117,24; γνώμη σ-ὺν 18,21 (γ-η!). 53,38,54,35,61,32,65,4 [66,9]. 69,1; στρατηγῶν ἔξεταστῶν πρυτάνεων γ. 50,3; σ-ὺν 89,14; οἱ ἐπιμήνιοι (τοὺς ἐπιμηνηίους) τῶν σ. 28,22 Nachtr. 83,13,99,15,104,14,111,192; τοῖς σ. 28,10; τοῖς προστάταις καὶ τοῖς σ. 54,53; τὴν τοῖς σ. γραμματείαν 4,16; τοὺς σ. 99,21; τοὺς σ. μετὰ τῶν ἄλλων πολιτῶν 108,369,109,273,113,116; τοὺς σ. μετὰ τῶν πολιτῶν ἀπάντων 104,11 Nachtr.; τοὺς ἐνεστώτας αἰὲ σ. 18,13; τοὺς σ. καὶ τοὺς ἱπάρχας 44,34. || b) römisch: στρατηγός ὑπάτος 41,2; σ-ὸν ἀνθύπατον 109,93 = τὸν αὐτὸν σ-ὸν 109,92; τοῦ σ. Ῥωμαίων 108,223; τῷ σ. 124,7; τὸν σ. 117,13; τοὺς εἰς (τὴν) Ἀσίαν (ἀπ)έσταλμένους (ὑπὸ Ῥωμαίων) σ-οὺς 111,135,121,22; σ-ός, σ-οῖ 111 oft

στρατιωτῶν τῶν συνεπιπορ[ευομένων] 15,15; τοὺς στρατιώτας 108,151

στροφίσκον φορεῖν χρύσειον 201,13,202,13 (-ομ)

στρυπηρία· προσκείσθαι αὐτῷ καὶ τὴν σ. πᾶσαν 364,15

σύ· εἰ σὺ ἐκρέμω 318

συγγένεια· τῶν ἐν συγγενείᾳ καὶ φιλίας προϋποθεταμένων 109,46; τῆς ἐξ ἀρχῆς σ-ας καὶ φιλίας ἡμῖν ὑπαρχούσης πρὸς αὐτοὺς 5,5

συγγενής· δημος συγγενής καὶ φίλος καὶ εὖνους τῷ ἡμετέρῳ δήμῳ 50,18; συγγενεῖς καὶ φίλοι ὑπάρχοντες τῷ δήμῳ 54,35; ὄντας συγγενεῖς καὶ φίλους καὶ εὖνους τοῦ δήμου 50,34
 συγγενικὴν οἰκειότητα 55,27
 συγγραφεύς· παλλοὶ τῶν σ-έων 37,123
 συγγραφή· κατὰ σ-ὴν ἦν ἄμ [βούλωνται] 117,79
 συγγράφω· ἀναθεμάτων σύντομον [κατάλογον? συν]έγραψεν 111,211
 συγκατάγω· καθηγήσεται τῶν συγκαταγόντων τὸν Δ. 174,22
 συγκαταλύειν τὴν δωρεάν τοῦ δήμου 12,9
 συγκατασκευάσας τῇ πόλει πολλὰ καὶ χρήσιμα 107,12; συγκατασκευάσεται τὰς προθυμίαν ἀνέκοντα 109,173
 συνκατάρθωσεν 111,129
 συγκινδυνεύειν αὐτοῖς πρὸς τοὺς βαρβάρους 17,21; [συγκινδυνεύ]σειν αὐτῷ ὑπὲρ τῆς σωτηρίας 11,5; μετὰ τῶν συγκινδυνεύόντων 17,26; τῶν συγκινδυνεύόντων ἡμῖν 25,7
 σύγκλητος· μέχρι ἂν ἡ σ. περὶ αὐτῶν διαλάβῃ 111,141; περὶ ὧν ἡ σ. ἔδογματισεν 111,124; ὑπὲρ ὧν οὐκ ἔδωκεν ἡ σ. 120,19; τὸ κριθησόμενον [ὑπὸ τῆς συγκλητῆς] 111,117; κατὰ τὸ τῆς σ. διῶ— 42,6; γένηται τι ἄ[πό]κριμα τῆς σ.] 111,120; [πρεσβ]εῖαν πρὸς τὴν σ. ἀπεσταλκός 111,140; περὶ ὧν ὁ στρατηγὸς ἀνέπεμψεν [πρὸς τὴν σύγκλητον] 111,148; τῇ σ-ωι συνεβουλευσάτο 41,2; κατὰ τῶν ἐναντία τῇ σ. προελομένων ἐπιτηδεύειν 108,226; οὕτε τῆς σ. οὕτε τοῦ δήμου 39b,6; [σύγκλητον] 43
 [συ]νκλητικὸν [δόγμα] εἰλήφασιν 120,26
 συνκοίλῳ, [ἐν τῷ], 42,49
 συγκρίνω· ἐν τῷ τόπῳ δν ἂν (εἰς δν ἂν) συγκρίνη ὁ ἀρχιτέκτων 119,25. 107,44; ἀναγράψαι οὐ ἂν συγκριθῇ 113,120; τῶν συγκρινόμενων 74,8
 συγχειροτονέω· [μετὰ τῶν συν]κεχειροτονημένων 111,144
 συγχέω· μέλλοντος τοῦ τῶν νέων συγ[χυθῆναι γυμνασίου] 112,27 Nachtr.
 συνχρηματίζειν τῇ ῥωμαϊκῇ τὴν ἑλληνικὴν ἡμέραν 105,53
 συγχωρέω· τὰς συγκεχωρημένας τιμὰς τῷ δήμῳ 71,20; συγκεχωρησθαι αὐτῷ πολιτείαν 71,23
 συλήσαντος, τοῦ, 89,9; τῶν σεσυλημένων 89,10
 συλλογισάμενος c. acc. c. inf. 112,57
 σύλλογος· κυρίου συλλόγου γενομένου 2,3. 4,3. 7,3; ἐν κυρίῳ σ. 6,3. 3,4 (τιμαρεσίαις)
 συλλοῦ· τοῖς συνλουομένοις μετὰ τῶν ἐφήβων νέοις 112,78
 σύλλυσις· προστῆναι τῶν τε κρίσεων καὶ τῶν συλλύσεων 53,22. 50. 54,20. 46

Inscriben von Priene.

συλλύω· ἄνδρας ἀποδείξει, οἵτινες — ἀποφανοῦνται ἢ συλλυσοῦνται 37,13; τὰς μὲν συνέλυσεν τῶν δικῶν τὰς δὲ διέκρινεν (ἵνα συλλυθέντες οἱ ἀντίδικοι μεθ' ὁμονοίας πολιτεύωνται) 53,9. 54,8. 39, vgl. 47,9. 8,10; συμβαίνει (σχεδὸν σ.) 109,133. 105,13; συνέβαινε (συνέβη) c. acc. c. inf. 112,64. 11,11. 24. 17,13; συμβέβηκεν 117,49
 συμβιόω· ὁσῶς πρὸς τοὺς συμβιούντας ἐν οἰκειότητι καὶ χρήσει 108,17
 συμβόλαιον· [δικαστήριον] ἐπὶ τὰ σ-α τὰ τε κοινὰ καὶ τὰ ἴδια 8,4; τῶν σ-ων 24,7; τοῖς σ-οις 24,8
 συμβολή· ἀπὸ τῆς συνβ-ῆς τῶν ποταμῶν 42,24
 σύμβολα ξενικά κατὰ τόκων μειζόνων 111,200
 συμβουλεύω· καὶ λέγ[ω]ν καὶ πράττων καὶ συμ]β-ων τὰ ἄριστα 135,3; συνεβουλευσάτο τῇ συγκλητῇ 41,2; [συνε]βουλε[ύθη]σαν (?) 42,7
 σύμμαχος· δήμου καλοῦ καὶ ἀγαθοῦ (καὶ φίλου) σ-ου τε ἡμετέρου 41,5. 8
 συ[μπα]θεῖα· περιποιησάμενος ἐκ πάντων τὴν σ. 99,7
 [συ]νπαρόντος καὶ ἄλλου πλήθους ἱκανοῦ καὶ — 111,127
 σύμπαρ· ὑπὲρ τοῦ σύνπαντος δήμου 109,197
 συμπεριφερόμενος 135,2
 συμπολιτεύομαι· τὴν παρὰ τῶν συμπολιτευομένων καὶ τῶν (λοιπῶν τῶν) κατοικούντων εὖνοιαν 108,22. 110,17 (συνπ.)
 συμπρεσβευτοῦ, μετὰ τοῦ, 109,125
 συνπρόεδροι 45,2
 συμφέρον τῆς πατρίδος, τὸ, 108,77; τὸ τῇ πόλει σ. 108,64; πρὸς εὐεργεσίαν τοῦ δήμου καὶ πρὸς τὸ συμφ. αὐτῷ 119,23. || συμφέροντα 43,3; τῶν συν-των 115,9; οὐδενὸς ἀφίσταται τῶν τῷ δήμῳ συμ-των 107,15; μείζονα τῷ δ. συμφέροντα 109,50; ἄνδρα ἀγαθὸν γε[νόμενον εἰς? τὰ] κοινῇ σ-ον[τα] 240; χρεῖας διαφόρων εἰς τὰ σ. 108,32; καὶ λέγων καὶ πράσσων πάντα τὰ σ. τῷ δήμῳ 99,8, vgl. 109,226; ὁμοφρονοῦντι (ἑαυτὸν παρεχόμενος) εἰς τὰ τῆς πόλεως συμφέροντα 99,9. 22,13; πρόθυμον (π-ους, π-ότεροι) εἰς τὰ τῷ δήμῳ (τῇ πατρίδι, τῇ πόλει) σ. 65,12. 99,23. 108,314. 109,226; συμβουλευῶν τῷ δήμῳ τὰ συν[φέρων]τα 117,58
 συμφερόντως· τῇ πόλει σ. ἀνεστράφη 108,222; σ. τῷ δήμῳ τὰς πρεσβείας ἐπετέλεσεν 108,166; καλῶς καὶ δικαίως καὶ σ. δικάσαντα 63,20; συντελεσθήσονται κατὰ τάχος καὶ ἔμφερόντως (attischl) 18,12
 συμφυγεῖν εἰς τὸ Κάριον 37,66; συμπεφυγότες εἰς τὸ Κ. 37,72

συμ[φω]νεῖν τοὺς πολίτας πρὸς ἀλλήλους 73,8
 σὺν τῇ τῶν θεῶν εὐ[νοίᾳ] 25,3; σὺν δαιδουχίαις τὸν γάμον ἐποιήσατο 109,167
 συνάγω· συναγαγὼν τοὺς — 17,19; ἐν ταῖς συναχθείσαις ἐκκλησίαις 120,22
 συναγωνοθέτης· μετὰ τῶν σ-ων 111,174ff. 118,4. 11. [127,13. 15. 128]
 συναινέσονται 85
 συνακολουθεῖν τῇ ἐκφορᾷ 111,311. 113,114
 συναλλάγματα, τὰ, 111,205; προιστάμε[νος] τῶν συναλλαγμάτων 111,208
 συναλλακτέω· ὅπως ἂν εὖ σ-ῇται τὰ κατὰ τὴν ἄκραν πάντα 19,13
 συναναστρέφω· τῆς πάντων τῶν συναναστρεφόμενων πολιτῶν [τε καὶ ξένων εὖνοίας] 109,35
 συναναστρέφω· τὴν πρὸς τοὺς σ-ομένους ἐκτένειαν 107,20
 συναποδεύομαι· μετὰ τῶν συναποδεδειγμένων (ἀνδρῶν) 117,19. 111,132; συναποδειχθέντος 82,18; μετὰ τῶν συναποδειχθέντων 108,231
 συναποσταλεῖς δικαστῆς 121,33; τὸν συναποσταλέντα αὐτοῖς γραμματέα 59,20
 συν[δ]πτειν τὴν φιλίαν 60,21, vgl. συντηρεῖν
 συναρχίας, τὰς, 10,26. 14,21; σ-αις [108,206]; πάσαις ταῖς σ. 119,16; ταῖς πάσαις ἄλλαις σ. 117,52; ταῖς τε σ. καὶ βουλευταῖς 112,111; τοὺς β-ὰς καὶ τὰς σ-ας 113,83; τῇ τε βουλῇ καὶ ταῖς σ. πάσαις 109,219; τὴν (τε) β. καὶ τὰς σ. 113,87. 114,27
 συναυξηθεῖσιν μέχρι τέλους εὖνοιά τε καὶ προμηθία, τῇ, 109,32
 συνδιατρίβω· παρὰ τῶν συνδιατριψάντων αὐτῷ κατὰ τὴν τῆς] ἄκρας φυλακὴν 108,211
 συνέδριον· τὸ φιλοσέβαστον σ. τῆς γερουσίας 246,4
 συνέδρων γνώμη 12,14
 συνέδικος· μετὰ τῶν σ. 111,129
 συνεῖν[αι] 14,23; ὅταν ἡ βουλὴ συνῇ σιτήσῃ [108,8]. 109,9
 συνεξαποστέλλω· τὸν σ-σταλέντα μετ' αὐτοῦ (τῷ δικαστῇ) γραμματέα 53,23. 51. 54,47. 60,13
 συνεπαύξειν τὰς τιμὰς 45,8; συνεπέυξεν 109,160
 συνεπιδοῦναι κατὰ δύναμιν 109,156
 συνεπιπορεύομαι· τῶν στρατιωτῶν τῶν σ-ομένων 15,15
 συνεργάτης· τοὺς παιδευτὰς σ-τας ποησάμενος ἑαυτοῦ 113,26
 συνέχων τοὺς μετὰ αὐτοῦ κινδυνεύοντας 17,30
 συνε[χῶς]? τὴν πᾶσαν ἡμέραν 24,13
 συνζέω· τῆς τῶν συνζώντων προτιμήσεως 109,187
 συνήδομαι συνησθέντες τοῖς γεγονόσιν

εὐημερήμασιν 111,129; σ. ἐπὶ — 15,5; συνηθῆσονται τῷ βασιλεῖ ὅτι ἔρρωται 14,9
 συνήθης· τὰς συνήθεις· τιμὰς 45,8
 συνθέλων ἀποδίδοσθαι 109,163
 συνθήκη Ἡ-ὦν καὶ Ἀ-έων 51,1; ἐν ταῖς σ. 37,106; συνθηκ — 93
 συνίστημι· ὑπὲρ τῶν συνστάντων τῇ πόλει πραγμάτων 121,24,27; [ὑπὲρ τῶν πραγμάτων τῶν σ]υνεστῶτων ἡμῖν πρὸς Μ-ους 124,6
 συνομάλικας, τοὺς τρισσοὺς, *dicht.* 268b,3
 συνο[μολογίας], τῆς, 42,7
 συνοράω· συνιδὼν ὅτι ἀποδίδωσιν 112,13; σ. τὸ ἀναγκαῖον τοῦ πράγματος 108, [42]. 69
 συνεσκεύασεν 111,125
 σύνταξις· τῆς σ-εως ἀφήμι 1,14
 συντάσσουσιν οἱ νόμοι 23,6
 συντέλεια· τῆς σ. τῶν — 55,28; τῆς τοῦ κατασκευάσματος προενόησεν σ-ας 109,160; ἵνα τὰ ἐψηφισμένα λάβῃ σ-αν 44,22; μὴ δυναμένης λαβεῖν σ-αν 108,113; τέλειαν λαμβανόντων *wohl für* [συν]τέλειαν 109,160; τὴν ἑαυτοῦ γεννηθεῖσαν συντέλειαν τε καὶ χορηγίαν 109,56
 συντέλεισις· τοῦ ναοῦ τὴν σ. 3,7
 συντελέω· ὅταν ὁ δῆμος συντελῇ τὰς πρώτας — 83,7; ὅταν τὰς πατρίους (τῷ Διονύσῳ) — σπονδὰς συντελῇ 108,334, 113,107, *vgl.* 109,259; ὅταν πρῶτον τοὺς χοροὺς σ. τῷ θεῷ 57,5; συντελέσει καὶ τὰς ἄλλ[ας] θυσίας 195,11 *Nachtr.*; τὸν συντελέσοντα τῇ[ν] θυσίαν ἐμπεύρω 195,21; τὴν θ. τῷ Π. συντελεῖ (*fu.*) 201,7, 202,7; ἐν τοῖς ἀγῶσιν οὓς ἂν ἡ πόλις συντελῇ 50,27; ὅταν τὰς θέας συντελῶμεν 44,24; ὑπὲρ ὧν ἡμελλε συντελεῖν ἀγῶνων τε καὶ θυσιῶν 108,229; ἐν τοῖς ἀγῶσιν οὓς ἂν ἡ πόλις συντελῇ 50,27; συνετέλεσεν [δεῖπνον] 118,12; σ. Κορινθίου τὰ βραβεῖα 118,9; σ. τὴν θυσίαν, ἐπετέλεσεν δὲ — 55,13. || ἐν τῷ ἀγῶνι τῷ συντελουμένῳ τῇ Ἀ. (ἐν τοῖς Ἀντιοχείοις) 47,16, 59,19; ἐν τῇ σ-νῃ παρ' ἡμῖν πανηγύρει 71,19; τῶν σ-ων ἱερῶν καὶ θυσιῶν ἐν τῇ βουλῇ 117,70, *vgl.* 110,5, 113,7, 110; *ohne* ἱερῶν 108,323 *vgl.* 109,249; ἐν τοῖς σ-οις παρ' ἡμῖν γυμνικοῖς ἀγῶσιν 71,15; ἵνα τὰ ἀξιόμυνα ὑπὸ Ἰ. συντελεσ(σ)θῇ 53,69, 54,64; συντελεσθέντων ὑπ' αὐτῶν 111,18; ἐπιμελεῖσθαι ὅπως συντελεσθῇ-σονται κατὰ τάχος καὶ ἑυμερόντως 18,11
 συντηρεῖν τὴν πρὸς τοὺς συνανατρεφομένους (τὴν πρὸς Φ.) ἐκτένεια (εὐνοϊαν) 107,20, 64,6; συντηρῶν τὴν εὐνοϊαν 107,18; συντηροῦντας 96,9; συνετήρησεν 103,5
 συντίθημι· τὰδε συνέθεντο 51,4
 σύντομον [κατάλογον?] 111,211

σύστημα· μὴ τὸ σ. μόνον τῶν εὐ [παθόντων] 113,21; τὸ τῶν νέων σ. ἀποκατέστησεν εἰς τὴν ἀρχαίαν τάξιν — ἐγλελοιπός 114,17; τοῦ Ἰώνων συστήματος 55,16
 σφαίρας 112,73 (*acc. pl.*)
 σχεδὸν συμβαίνει 105,13
 σχῆμα· εἰς ἀτυχὲς μεταβεβηκός σχ. 105,7
 σχοῖνους ἑκατὸν τῆς ψιλῆς χώρας 6,23
 σῶζε πάσαν ψυχὴν + 216; σῶζειν τοὺς πολίτας 17,22; ἔσωσεν 17,28; τοὺς θεοὺς τοὺς σῶσαντας ἡμᾶς 11,21; σωθῆναι 17,36; ἐκ τῶν σφωζομένων ὄρων τε καὶ ἐνκολαμμάτων 42,9
 σῶμα· α) ἐπὶ τὴν τοῦ σ-τος θεραπείαν 112,96; τὸ σ. βουλόμενος ἄκονον τυγχάνειν 112,74; σώματος 108,8, 109,10 *vgl.* 82,6; ἂν τοῦ σ. 4,36, 13, 18,5, 26,11, 82,6, 83,6, 108,324, 109,251; ἀτελὲς ἔσται καὶ τοῦ σ-ος 174,6; ἂν καὶ τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σωματῶν 18,25
 σωματικὴν ἄμιλλαν μηδεμίαν εἵργειν 112,80; τῶν τε σ-ῶν πάντων καὶ τῶν [μουσικῶν μαθη]μάτων 112,88
 [σωτή]ρα πέμψασα τὸν παύσοντα μὲν πόλεμον, κοσμήσοντα [δὲ πάντα] 105,35
 σωτηρία τῶν δέινα 313,725, 730; σ. τῶν φίλων 313,727; ἐπ' ἀγαθῷ σ. 313,730, 1, 731; εἶναι ἐπὶ σ-αι τῆς πόλεως 59,34; Τύχη Ἀγαθὴ καὶ ἐπὶ σ-αι 59,13; ἐψηφίσθαι ἐπὶ σ-αι τῆς πόλεως καὶ τῶν πολιτῶν 64,9; καὶ πὶ σωτηρία τοῦ τε βασιλέως καὶ τῶν ἐκγόνων αὐτοῦ 24,19; ὑπὲρ τῆς σ-ας 11,6; καλλιερῆσας ὑπὲρ τῆς τῶν πολιτῶν σωτηρίας 111,182; ὑπὲρ τῆς κοινῆς σ. τοῦ δήμου 17,31; *vgl.* 117,34
 σωφρόνως καὶ ἀνεγκλήτως παρεπιδημήσαι 44,17; προσέστη τῆς ἀγωγῆς σ. 114,20
 σωφροσύνη 83,2
 σώφρων· σ-ονα καὶ εὐσχήμονα καὶ δικαίαν [τὴν τοῦ] τόπου ἐπιστάσιαν ἔχη 123,3
 τάγμα τῷ ἐφήβῳ σκιλλομαχίας ἔθηκε μόσχον 112,94
 ταινία oder ταινίον· ταινιῶν τοῖς νικήσας δραχμὰς 118,16
 τα[ινίον] χρυσοῦν ἔδωκεν ἐκάστῳ τῶν νικησάντων τὴν πυγμὴν 112,93
 ταλαντιαίας λαμπάδας δύο 195,15
 τάλαντα ὀκτώ 202,51; τῶν ὀκτῶ τ. 202,52; τάλαντων πέντε 3,12
 ταμίης· α) *griech.*: τὸν ἐπιμήνιον τῶν ταμιῶν 47,20. || β) *röm.*: (τόν) τ-αν 41,13, 121,23
 τάξις· τὸ τῶν νέων ἀποκατέστησεν εἰς τὴν ἀρχαίαν τ-ιν σύστημα 114,18; ἡ τοῦ χρόνου τ. 105,82; οὕτως τῆς τ-εως προτετυπωμένης 105,15

τάσσω· ὅσον ὁ δῆμος ἔταξεν 63,33; τὸ πλεονάζον τοῦ ταγέντος εἰς [τὴν ἀποδημίαν] ἐφοδίου 108,173; τοῦ σιτηρείου τοῦ ταγέντος 108,28; τὸ ταγὲν αὐτῷ σιτηρείῳ 108,154; πλέω διατρίψας χρόνον τοῦ ταγέντος ὑπὸ τῶν πολιτῶν 108,170; τὸ τεταγμένον κατὰ τὸ ψήφισμα 195,31; τὰ τε[ταγμέ]να [ἐφοδία] 108,162; τετάχθαι ἐκάστη πόλει εἰς τὴν στήλῃν καὶ τὴν ἀναγραφὴν δραχμὰς τριάκοντα 8,56. || τὸν ὑπὸ βασιλέως Π. τεταγμένον 37,153
 τάχος· ὅπως συντελεσθῇσονται κατὰ τ. καὶ ἑυμερόντως 18,12
 ταχύς· [τὴν ταχ]ίστην 24,14
 τε — καὶ oft; Beispiele: ἔν τε ταῖς — καὶ ἐν τῇ 4,7; ἔν τε τοῖς ἄλλοις — καὶ ὅπως 19,12; ἐπὶ τε τῷ — καὶ διότι 44,17; ὑπὲρ τε τῶν κατὰ τὴν χώραν καὶ τὴν ἐξαίτησιν (*inkorrekt* statt ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν τε χ. καὶ τ. ἐ.) 121,26; οἱ τε ἐκ τοῦ μηνός καὶ τοῦ — καὶ τοῦ — 64,10; σπονδῶν τε καὶ τῆς λοιπῆς φιλανθρωπίας 55,23; ἵνα τε — καὶ ἵνα 19,43, 47; ὅπως ἂν φανερά ᾗ ἢ τε προαίρεσις καὶ οἱ εὐεργετοῦντες μνημονεύονται 8,43; ψηφισαμένου τε — κατασκευῆν καὶ ταύτης μὴ δυναμένης 108,111. || οἱ στέφανοι ὅ τε τῆς πόλεως καὶ οἱ λοιποὶ 113,112. || ἔν τε τοῖς ἄλλοις — παρακληθεῖς τε 47,4,5. || τε γάρ 109,140
 τειρομένα γῆρα *dicht.* 376,4
 τειχοποιός· τοῖς τ-οῖς καὶ τῷ ἀρχιτέκτονι 70,22
 τεῖχος· τὸ παλαιὸν τ. 361,5; Διὸς (?) τ. 363,15
 τέκνον· τοὺς τε πολίτας καὶ τὰ τ-α αὐτῶν 46,14; τοὺς π. καὶ τ. καὶ γυναῖκας 17,23, *vgl.* 36; μετὰ τέκνων 109,178, 184; μετὰ τῶν τ. 117,43; γυναικῶν καὶ τ. 118,18; [μετὰ γ. καὶ] τ. 108,73; γυναιξὶ καὶ τοῖς τέκνοις 109,200
 τέλειαν 109,160 *wohl für* [συν]τέλειαν
 τέλειος· τὸ τεληότατον τῷ βίῳ διεκόσμησεν 105,33
 τελειῶν ὁ μετὰ ταῦτα χρόνος ἐθωρεῖτο πρὸς τὴν ἀρέσκειαν 113,72; ἐτελήωσεν τὸ κατὰ τὴν ἐπαγγελίαν εἶδος 113,57
 τελέω· θυσίαν ἐτέλεσε 124,3; ἐ-σεν ταύτας πάσας 125,4; τὴν πρεσβείαν ἐ. δωρεάν 111,22, [25]; διαπρεπέστατα ἐ. τὴν στεφανηφορίαν 114,25; χρεῖαν ἐ. τῷ δήμῳ 121,34; τελεσθῆναι 118,6. || τοῖς μηδὲν τετελεσμένοις (*med.*) γε- [νέσθαι] 11,34
 τέλος· α) τὰ προσηγγεμένα τ. ἔσχεν αὐτῷ, βεβαιούντα τὴν ἀρχὴν τοῦ ἐνιαυτοῦ 113,71; τῇ συναυξηθείσῃ μέχρι τέλους εὐνοίᾳ 109,33. || β) ἐπὶ τὸ τ. ὑποτάξας ὑποθήκας 111,207; τέλει τοῖς ἐκωτῶν 139,4; τέ[λεα] λήψεται 195,29

τελωνείοις, τοῖς 88,6
 τέμενος· ἐπὶ τὸ ἀνεμένον τοῖς θεοῖς
 τ. 123,3; ἐν τῷ τῆς 'Ρ. καὶ τοῦ Σ.
 τ-ει 105,64; κείροντες τὰ τ-η 17,10
 τεσσαράκοντα μνάς 84,4; τεσσαράκοντα
 καὶ δύο rhod. 37,127
 τέσσερας 195,6; τεσσέρων 140,15; τέσ-
 σερας rhod. 37,120; ὀβολούς τέσσαρας
 108,109
 τεσσαρεσκαίδεκάτη 42,2
 τεταρτέυς· πυρῶν τ-έως ἥμισυ 108,274;
 ἐκ τ-έως 174,11. 201,16. [202,16]; κριθῶν
 τ-ῆ 195,19; πυρῶν τεταρτ[ε]ας δύο
 195,19; πυρῶν τε(τα)ρτεῖς δύο 109,214
 τέταρτός ἐστι ἀπὸ Μακαρέως 37,125
 τετράδι ἰσταμένου 3,3
 τετράκις ἐστεφάνωνται 4,20
 τετράμηνος· φρουραρχήσας τὴν πρῶ-
 τὴν τ-ον 19,8
 τεύχος· ἐν βυβλίνοις καὶ δερματίνοις τεύ-
 χεσιν 114,30, vgl. 11
 τέχνη· ἤρεια τ-αι γαῦρος οὐ κενᾶ γεγώς
 dicht. 268b,4; τῇ [τέχνη] ψυχαῖ γωγῆσαι
 113,65
 τεχ[νίταις] 111,175
 τῆλυ· ἐς τ. ἀγαθόμαν dicht. 268c,1
 [τηρε]ῖν τὴν ἄκραν ἐπιμελῶς 19,17; τὸν
 βίον τετήρηκεν 117,56; ἀκόλουθον τη-
 ρή[σαντες τὴν αἴρεσιν] 42,13; μάλιστα
 διὰ τοῦτο τηρεῖσθαι τὴν δημοκρατίαν
 44,15; τηρησα — 43; τηρ — 10,7
 τίθημι· θεῖναι ἐν τῷ θησαυρῷ 59,36;
 τεθῶσιν ἐν τοῖς Καισαρήοις 105,67; τε-
 θῆναι ἐν τῷ τεμένει 105,63. || ἔθηκεν
 ἀμίλλης ἀγῶνας 113,28; ἔ. καλλιοπίας
 τοῖς ἐφήβοις ἄθλον 112,109; θεῖς ἄθλα
 — καὶ δοὺς ἄθλα 114,21; ἔθηκεν τὸ
 ἄλειμμα 112,60; τὸ πρὸς ὤραν τεθησό-
 μενον ἄλειμμα 112,57; τιθεῖς καὶ ἔλαιον
 καὶ ἐπάλιμμα 113,78; ἐθήκαμεν ὄραν
 37,165 f.; τὸν ὑπὸ 'Ροδίων τεθέντα ὄρον
 οὐχ εὗρομεν, αὐτοὶ δὲ ἐθήκαμεν α. ähnl.
 42,40 ff.; τάγμα τῷ ἐφήβῳ σκιλλομαχίας
 ἔθηκε μόσχον 112,95; θήσει ἀπὸ τοῦ
 μέρους τεταρτῇ 195,18. || παρὰ ξένοις
 καὶ ἄστοις τὸ καλὸν ἐν τιμῇ θεμένους
 112,14; δούλου τύχην καὶ ξένου ἐν ἐλα-
 χίστῳ τίθεσθαι 113,56; ἀεὶ ποτε τιθέ-
 μενος — 122,7
 τίκτω· ἄρνα φέρειν εἰάν πέντε τέκωσι
 362,19
 τιμαίρεσιν ἐν συλλόγῳ 3,3
 τιμάω· ἐπαινέει τε καὶ τιμᾷ 53,17; πρε-
 σβυτέρους τιμῶν ὡς γονεῖς, τοὺς δὲ κα-
 θήλικας ὡς ἀδελφοὺς 117,56; δύναται
 τιμᾶν τοὺς — 26,17; ὁ δῆμος ἐπίσταται
 τιμᾶν τοὺς καλοὺς καὶ ἀγαθοὺς τῶν
 ἀνδρῶν ἀξίως 57,19; ὅπως φαίνεται τοὺς
 τὰ δίκαια πράττοντας τιμάω 4,41; φαί-
 νηται τιμῶν τοὺς usw. 61,13; 68,9.
 108,345. 109,264. 117,70; ἡ βκδδ. ἐτί-
 μησεν [108,3]. 109,3. 110,2. 112,2. 113,2.

114,2; ἡ πόλις καὶ ἡ βουλή — ἐτεί-
 μησαν 246; ὁ δῆμος ἐτίμησεν εἰκόνα —
 108,337; ἡ (= εἰκόνα) ἐτίμησεν αὐτὸν
 ὁ δῆμος 255; ταῖς ἐπιβαλλούσαις τιμαῖς
 τιμῆσαι 109,232; ἴν' ἀεὶ τιμῆσιν (τὴν)
 — θεόν 112,106; τὰς ἄλλας τιμὰς αἷς
 τετίμηκεν αὐτὸν ὁ δῆμος 4,33; τὴν πόλιν
 τιμῶσαν τοὺς — 108,374. || τιμάσθαι
 τοὺς εὐνοὺς ἄνδρας 59,13; ὁ στέφανος
 οὐ τιμήσεται 19,52; δηλοῦντες ὡς ἔνεκα
 τετίμηται 18,9; τετ(ε)μιῆσθαι 104,7; τ.
 εἰκόνα (εἰκόσι) 103,10. 108,316. 112,136.
 113,98. 114,36. 117,65; ὅπως περισσό-
 τερον τιμηθῇ 105,24; τίσιν δεῖ τιμαῖς
 τιμηθῆναι τὸν δῆμον usw. 53,3. [54,3]
 τιμή· α) 'Preis': εὐχρήστησεν εἰς ἀπό-
 δοσιν τιμῆς σίτου 108,109; τῆς λοιπῆς
 τ. τὸ μὲν ἥμισυ usw., 174,32; [μετρήσειν]
 τιμῆς ἐλάσσονος 108,72; παρεμέτρησε
 τιμῆς ἧς οἱ πολῖται προείλαντο 108,99;
 ἧς αὐτὸς ἡβούλετο τιμῆς 108,85. ||
 β) 'Ehre': ἵνα ἀφορμὴ γένοιτο τῆς εἰς
 τὸν Σεβαστὸν τιμῆς 105,16; τὸ ἀγνοηθὲν
 εἰς τὴν τοῦ Σ. τιμῆν εὗρετο 105,48; τὸ
 ἔπινοηθὲν εἰς τὴν τιμῆν τοῦ Σ. 105,28;
 τιμῆν τινα καὶ ἐμβρίθειαν τῆς μητρὸς]
 108,65; τῆς τῶν πρεσβευτῶν [τιμῆς]
 57,10; οὐκ ἄκαρπον τὴν τῆς τιμῆς δέ-
 δειχεν ἀμοιβήν 112,16; κρίσιν τιμῆς
 ἀξίαν 112,11; τῆς καθηκούσης ἀξιῶσαι
 τ. 114,34; τὸ καλὸν ἐν τιμῇ θεμένους
 112,14; τυχεῖν τῆς τ. πάσης 107,24;
 τιμῇ 111,292. || γ) Plur. καταξίαις ἀμεί-
 βεσθαι τιμαῖς 132,7; ἀμείψασθαι ταῖς
 ἀξίαις τ. (τ. καὶ χάρισιν) 113,22. 117,60;
 ἀναγορευθῆναι τὰς συγκεχωρημένας τ.
 71,21; ἀξίως ἐπαίνου καὶ τιμῶν 53,15;
 ἀποδιδόμενας τὰς καθηκούσας τ. τοῖς
 ἀνδράσιν 50,14; ἀξίας τ. καὶ χάριτας
 ἀποδιδούς 99,10; ἀπονέμουσιν τὰς προ-
 σηκούσας τ. 19,26; ἵνα αἱ τ. αἱ δε-
 δομέναι Λ-ωι ἐπιφανέστεραι ᾦσιν 18,13;
 αἱ δεδομέναι τ. 50,35; τὰς (πρότερον)
 δεδομένας τ. 50,30. 113,122; τὰς κατὰ
 τὰς εἰκόνας διδομένας τ. 109,260; τῷ
 τὰς μεγίστας εὐρόντι τιμᾶς 105,57;
 εὐσεβέστατα παρρυρόντα τὰς εἰς Κ. τει-
 μάς 105,60; μεγίστας εἰς τὸν θεὸν κα-
 θευρόντι τιμὰς 105,43; δικαίας τῆς
 φιλοδοξίας ἐκομίσαστο τιμὰς 114,23; ἄξιον
 τῶν προδομένων αὐτῷ τιμῶν 107,17;
 ἔλαβεν παρὰ τοῦ δήμου τιμὰς 107,12;
 συνεπαύξιν τὰς συνήθεις τοῦ δήμου
 τοῖς θεοῖς τιμὰς 45,8; ταῖς ἐπιβαλλού-
 σαις τ. τιμῆσαι 109,232; τὸν τε στέφα-
 νον καὶ τὰς ἄλλας τ. αἷς τετίμηκεν 4,33;
 καὶ τὰς ἄλλας τ. αἷτινες καὶ τοῖς ἄλλοις
 προξένοις παρὰ τῆς πόλεως ὑπάρχου-
 σιν 50,27; αἱ ἐψηφισμέναι τιμαὶ ἀναγρα-
 φῶσιν 18,29; περὶ τῶν τ. τῶμ πρότερον
 ἐψηφισμένων 18,21; ἐψηφισμένα ὑπὲρ
 τιμῶν Λ-ωι 18,34; τὸ ὑπὲρ τῶν τ. [ψη-

φισμα] 107,43; ὑπὲρ τ. τῷ δεῖνι 55,3.
 82,7. 107,3; τιμῶν δικαστῇ 50,2 (Akten-
 vermerke)
 τίμια· τὰ ἐψηφισμένα τ. ἐπετέλεσεν
 (προσδέξασθαι) 55,18. 71,32
 τιμούχιον· ἐν [Πανιωνί]ωι σίτησιν καὶ
 ἐν τ-ωι 12,4
 τιμούχδι, οἱ 10,28; τ-ων 11,9; γνῶμη
 τ-ων 6,5. [7,5?]. 8,2; τῷ τῶν νομο-
 φυλάκῳ καὶ τ-ωγ γραμματεῖ 4,19; τοὺς
 τ. 10,17. 21; τιμουχ — 11,35
 τίς fragend: βουλευσῆται τίσιν δεῖ τι-
 μαῖς τιμηθῆναι 53,3. 54,3
 τίς pron. indef.: α) ἐάν δε τις [201,18.
 202,19. 203,13]; ἐάν τις τινι δικάσῃται
 28,35; ἄν (für ἐάν) τις Μαρωνιτέων
 10,15. 36; εἰ δε τις ἄλλος 195,23; ἄν τις
 ὑπολάβοι 105,9; ἐάν τινες θέλωσιν
 85. || β) ἣν μὴ τῶν ἀρχέων τι καλύσῃ
 10,30; ἐάν τι τῶν δεδογμένων λύοι 201,19
 [202,19. 203,13]; τινὰς μὲν τῶν δικῶν
 — τὰς δε 54,8; ἐν τινι τῶν ἱερῶν
 68,13. 70,8; εἰ δε τι γίνοιτο 115,10; εἰ
 δε τι ἐστίν [ἐναντίον] 40,8; ἐάν του
 δέηται (δέωνται) 6,21. 8,38. μὴ τι ἔλασ-
 σον νοῆσαι δύνῃσθε 106,6; τοὺς ἐγκα-
 λούντας περὶ τινων 28,8. || γ) ἀεὶ τινος
 ἀγαθοῦ αἵτιον (παραίτιον) γίνεσθαι
 (γινόμενον) 64,7. 108,311; τι ἀπόκριμα
 111,119; εἰ δέοι τι πάσχειν δεινόν 111,10;
 ἰδία τις ἡδονή 105,20; τινα θρησκῆαν
 105,24; μέγα τι 111,4; [μέγα] τι καὶ
 ἐνδοξον 108,116; μέρη τινὰ 37,85; τρόπον
 τινὰ 105,18; λελύσθαι εἰ τι ψήφισμα
 ἐναντίον ἐστίν 61,30
 τοιούτους 135,9; τοῖς τοιούτοις τῶν
 ἀνδρῶν 117,55; τοὺς τοιούτους ἀνδρας
 109,234; τῆς τοιαύτης ἐπιθυμίας 113,67
 τοῖχος· εἰς τ-ον τῆς ἱερᾶς στοᾶς 114,40
 τόκα dicht. 268b,5
 τόκος· ἐπιγούσης τ-ων ἀποδόσεως τοῖς
 ἴωσι 108,104; σύμβολα κατὰ τ-ων μει-
 ζόνων 111,200; μένειν ἐπὶ τῶν ἱερῶν
 χρημάτων [τὰ ὑπόλοιπα τῶν] τ. ὦν
 τὰ ψηφίσματα περιέχει ἀποδοῦναι 111,205;
 τ-ους — ἀσασθαι 89,8
 τόπος· α) ὁ τ. τοῦ oder τῶν δεῖνα 148.
 313. 316. 324—334; ἕως τοῦ τόπου ὃς
 ἦν ὑπὲρ τὸν ποταμόν 42,48; || β) [τοὺς
 ἀ]μφισβητούμενους τ. 42,7; μηδὲν ἐπι-
 βαλλόντων αὐτοῖς τ-ων 111,140; ἐν τῷ
 ἐπισημοτάτῳ (τῆς πόλεως) τ. 61,30.
 112,140; ἐν τοῖς ἐ-τοῖς τῆς πόλεως τ.
 113,100. 114,37; τοὺς ἐν τῇ χώρᾳ ἐπι-
 τηδιοτάτους τῶν τ. 17,25; ἐν τῷ ἐπι-
 φανεστάτῳ (τῆς ἀγορᾶς, παρ' αὐτοῖς
 usw.) τ. 57,18. 71,36. 77,4. 83,4. 108,318.
 378. 119,25 (δὲν ἂν συγκρίνη—); ἐν τῷ
 εὐθέτῳ τ. 113,121. || γ) οἷς ὁ τ. ἀνεί-
 ται θεοῖς 112,115; vgl. ἐδείπνισεν ἐν
 τῷ τοῦ θεοῦ τ. 113,84; κατὰ τοὺς τ.
 τῶν ἱερῶν 109,44; τόπον ἀποδείξει ἐν

ῶι ἀνατεθήσεται 47,28; ἵνα δοθῇ αὐτοῖς τ. ὁ παρὰ τὴν στήλην 19,47; τὴν τοῦ τ. προστασίαν 123,4; σταθῇναι ὥτινι ἐν τόπῳ δόξῃ 117,66; τὸν τ. κοινοποιησάμενος 123,11; [τῆς κατὰ τῶν τῶπων κυριείας 111,11; τὸν τ. περιποιούσης 108,38; εἰς τὴν τοῦ τ. φιλοδοξίαν 114,12. || d) ἀπὸ τῶν κατὰ Σανίδειαν τόπων 37,159; τοῖς περὶ τὸν τ. παιδευταῖς καὶ δημοσίοις 112,112; ἐν τῷ τόπῳ 37,85; τῆς ἐπὶ τοὺς τόπους—] 111,24; τόπον 112,32; τόποις 111,3
 τοσοῦτος· τοῖς τοσοῦτοις αὐτοῦ εὐεργετήμασιν 105,17; ἐπὶ τοσαῦτα 2η 40,7; τοσαύτας 84,4
 τότε· τὸν — δς ἂν ἦ τ. 44,23. 53,69. 83,10. 99,13. 109,266. 117,72; τοὺς — οἱ ἂν ὦσιν τότε 99,16; τοῦ ἐσομένου τ. οἰκονόμου 99,20
 τραγωιδῶν τῷ ἀγῶνι 8,32. 17,42. 23,14; τ. τῷ πρώτῳ ἄ. 18,8; (ἐν) τῷ ἄ. τῶν τ. 22,16; 8,52 (immer mit wi!)
 τράπεζα· θύσει ἐπὶ τ-ης 195,11; τ-ὼν τῶν κοσμουμένων 195,27; ἀπὸ δὲ τῶν τ. ὡν ἂν ὁ δῆμος κοσμήῃ 195,28
 τραῦμα· βίαν καὶ τ-τα καὶ φόνους 117,16
 τρεῖς 35. 59,7; χαλκῶν τριῶν 174,38; τρισίν 117,30; ἐν ἡμέραις τ. 10,25; ἐν ταῖς τ. ἡμέραις 10,29; τρία 37,112
 τρέφω· ἦν θρέψεν Νεῖλος *dieht.* 376,2
 τριάκοντα· 8,58. 16,7; τ. ἑπτὰ 37,88
 τρίβασμον, τόν, 159
 τριετηρίς· τὰς ἀγομένας τῷ Δ. τ-δας 113,79
 τριηραρχίας ἀτελής 174,29
 τρισσός *dieht.*: ὅψεσιν ἐν τ-αῖς 196,4; τοὺς τ. συνομάλικας 268b,3
 τρισχιλίας 25,10. 108,41
 τρίτη ἰσταμένου [10,2]; τ. ἐπὶ δέκα 362,6
 τρόπος· ἐπινοήσαμεν τ-ον τινὰ τῆς ἀμείψεως 105,18; τῶν εὐ. . ἐλόντων ἐπενόησεν τὸν τ. 111,201; παντὶ τ-ωι σπεύδων 108,54
 τροχάζω· τοῖς τὸν μακρὸν τροχάσασιν δρόμον 112,111
 τυγχάνω· τὸ σῶμα βουλόμενος ἄοκνον τ-ειν 112,75; τῆς εἰς τὸ χρεὼ μεταστάσεως τυχόντα ἀξιώση (ἀξιών) 99,12. 108,346. 109,265; [ἀποδοχῆς τῆς] μερίστης τετευχέναι 108,287; [τέ]τευχεν ἐπαίνου καὶ δόξης 119,9; τοῦ πρέποντος τυχεῖν ἐπαίνου 113,95; εὐνοίαν ἦν ἔχων τυγχάνει 63,14; τυχὼν ἐπὶ τούτοις τῆς μαρτυρίας 113,31; τυχεῖν τῆς τιμῆς πάσης 107,23; φιλανθρωπίας τυγχάνειν 55,26
 τυραννίς· καταλυθείσας τὰς τ-ίδος 37,80
 τύραννος· τοῦ τ. 37,94; τοῦ τ. τοῦ ἐν ταῖ πόλει 37,112; ὑπὸ τῶν (τοὺς) περὶ τὸν τ. 37,70. 72. 78; τὰ τοῦ τ. αἰρεῖσθαι 37,68
 τυρεῖην 362,9

τύχη· νεικᾶς τ. πρασίνων 353; καὶ δούλου τ-ην καὶ ξένου ἐν ἐλαχίστῳ τίθεσθαι 113,56; τοῖς διὰ τ. κακὴν μὴ μεταλαβοῦσιν 123,12; Ἀγαθὴ Τύχη-s. *Ind.* III.

ὕδρα γῶγια, τὰ ἐν τῇ πόλει, 208

ὕδωρ· τὸ ἐγδόχιον τοῦ ὕδατος 208; ὀρίζεσθαι (διωρίζαντο) ὡς ὕδατων ῥοαί 37,107. 109

υἱοθεσία· καθ' ὕοθεσίαν δέ 37,2 (*rhod.*); 51,8

υἱός, ὁ υ. 101; υ. Ἀρίστωνος (Πυθοτίμου) *dieht.*, 196,2. 268e,6; υ. 43; αὐτὸς καὶ πάλιν τοῦ υ. διαλαβόντος 19,10; ὑπὲρ τοῦ υ. 170; τὸν υ. 265; τὸν υ. τὸν αὐτῆς 162; τὸν υ. τὸν Θ-ου 104,19; τὸν φύσει ἑαυτοῦ υ. 266; — λέως ὅν (*nur hier ohne i!*) ὥτινι 97,10; (Λυσισμάχου) θυγατρός καὶ υἱὸν 15,30; τοὺς τῶν πολιτῶν υἱούς 108,258 || *hinter dem römischen Vatersnamen* 41,2. 108,225. 111 oft. 157—159. 227—244 (oft) || *hinter zwei griechischen Namen: M. καὶ M. υἱὸν M. 313,501 u. sonst*

ὕμᾱς 1,19. 22. 15,28

ὕμετέρων, τῶν, 88,8

ὕπάγοντες 17,12

ὕπῃκουσαν προθύμως 15,12

ὕπαναλῶσαντας εἰς τὴν εἰκόνα δραχμάς 25,9

ὕπαρξις· ἐκ τῆς ἰδίας ὕ-εως χορηγεῖν 115,6

ὕπαρχον Καίσαρος 247

ὕπαρχω· a) ἵνα τὰ ἐψηφισμένα ὑπάρχει διὰ παντός ἐν τῇ πόλει usw. 19,39; τῶν κτηνῶν καὶ τῶν σωματικῶν ὅσα ἂν ὑπάρχει ἐν — 18,25; ἐν εὐβοσίᾳ (ἐμ παιδὸς ἡλικίᾳ) ὑπάρχειν (-οντα) 108,50. 102,4; γράμματα ἐν τοῖς δημοσίοις ὑπάρχοντα 108,60; ψαφίσματα ὑπάρχοντα ἐν τῷ ἱερῷ 37,87. || b) von Rechten und Ehren: ὑπάρχειν τῷ δεῖνι ἀτέλειαν, τιμὰς usw. 18,21. 50,27 (τὰς ἄλλας τιμὰς αἵτινες — ὑπάρχουσιν). 59,25. 108,319. 117,69; ὑπάρχει αὐτῷ 113,108; εἶναι καθάπερ καὶ πρότερον ὑπῆρχεν αὐτοῖς 5,7; ταῦτα ὑπάρχειν καὶ αὐτῷ καὶ ἐγγόνις υ. ἄηλ. 7,20. 18,7. 26,14; τὰ αὐτὰ ὑπάρχειν καὶ τοῖς ἐγγόνις αὐτῶν 47,19. || c) ἵνα ἐκπεπληρωμένα ὑπάρχει τὰ δίκαια 109,217; ἐπιτηδεϊότερον ὑπάρχειν τὸ πρεσβεῦσαι 109,172; εὐσημον ὕ. 104,17; τοῦτο αὐτῷ μέριστον ὕ. τὸ συντηρεῖν 107,19; ἵνα (ὁπως) ὑπόμνημα ὑπάρχει 57,11. 11,18; ἵνα φανερά ὕ. 107,41; ἔνεκεν τοῦ φανερὰν ὑπάρχειν 113,119. || d) Partizip: ἀνὴρ καλὸς καὶ ἀγαθὸς ὕ-ων 107,9 vgl. 107,25; τῇ ὕ-σῃ εὐνοίᾳ 8,6; τῇ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ὕ-σῃ καλοκαγαθίᾳ 46,18; κατὰ τοὺς ὕ-οντας ἡμῖν νόμους 59,12; ὕ-ων συγγενῆς ἀπέστειλεν ὁ δῆμος 50,17;

εἰς τὴν στήλην τὴν πρότερον ὕ-ουσιν αὐτῷ 21,23; τὰ φιλάνθρωπα τὰ ὕ-οντα 63,2; s. εὐνοία, συγγένεια, φιλία. || e) ἐκ τῶν ἰδίων ὑπαρχόντων 115,5; κληρονόμος οὖσα τῶν τοῦ ἀνδρός ὕ. 255
 ὕπατος 41,13 = στρατηγὸς ὕπατος 41,2
 ὑπέρ I. c. gen. (*Näheres bei den einzelnen Worten*) bei ἀμφισβатеῖν, ἀνάλωμα, ἀνδραγαθία, ἀποστέλλω (ὑπὲρ ὧν ἦν ἀπεσταλμένος 109,126; ἀποστεῖλαι ὑπὲρ τοῦ B. 37,125); ἀπόφασις, γράφω, διατίθημι, διακρίνομαι, διανέμω, δίδωμι, δικαιολογέω; δίκην ὑπὲρ τῆς πόλεως [δικάσας] 119,6; δόγμα, ἐπαγγέλλω, ἔπαθλον, εὐχή und εὐχομαι; θυσίαν ἐπιτελέσας (παρέστησεν) ὑπὲρ τῆς σωτηρίας (πόλεως) 115,3. 112,108; καλλιερῶ, κατεύχομαι, κρίνω, κρίσις, λέγω καὶ πράσσω; προαίρεσις; πρεσβεύσας ὕ. τῶν συνστάντων, ὕ. τῶν κατὰ τὴν χώραν usw. 121,24—30; ἐπρέσβευσεν ὕ. τοῦ δήμου 108,164; προνοέω, σπουδῇ παρέχεσθαι und ποιεῖσθαι; στεφανῶσαι ὕ. τοῦ δήμου 99,13; συγκινδυνεύω, τιμῇ, ψηφίζω und ψηφισμα; Gaben ὑπὲρ τοῦ δεινός 140

II c. acc.: τὰ μὲν ὑπὸ τὸν λόφον, τὰ δὲ ὑπὲρ τὸν λόφον 37,163; ὑπερκείμενον ὕ. τὰ ἐργάσιμα 37,160; ὕ. τὴν λίμνην 42; ὕ. τὸν ποταμόν 42,40. || ἔαν ὕ. ἑξακισχιλίας δραχμάς εὐρη 174,24

ὑπεράγουσιν (*partic.*) θύμασιν 109,196
 ὑπεράνω γενόμενος (γίνεσθαι) τῆς δαπάνης (δ. πάσης) 118,9. 46,7

[ὑπερβα]λόμενος τοὺς πρὸ αὐτοῦ γεγονότας 105,38

ὑπερέχω· τὰ παρὰ τῶν ὑπερεχόντων—? 109,135

ὑπερημίσεις ὄντες 28,30

ὑπερκεῖται 42,10; ὑπερκείμενου λόφου 42,65; τὸν λόφον τὸν ὕ-ον ὑπὲρ τὰ ἐργάσιμα 37,159

[ὑπερ]έθηκε(?) τὰς ἐλπίδας τῶν προλαβόντων 105,38

ὑπηρεσία· δαψιλῇ ἐποίησατο τὴν τῶν χορηγουμένων ὕ-αν 113,60; πρὸς τὰς κοινὰς καὶ κατεπιγούσας ὕ-ας ἀνέλλιπτος 113,91; ταῖς ὕ. [ὑποστήναι] 112,28

ὑπηρετεῖν τὰ ἀναλώματα τὰ γενόμενα 18,18; ὕ-ῆσαι τὸ ἀνάλωμα 3,23. 4,41. 59. 6,30. 8,47. 18,36. 20,6. 21,25. 33,5; ὕ-ῆσαι εἰς ταῦτα καὶ εἰς τοὺς στεφάνους δραχμάς — 8,58; τὸ ἀνάλωμα ὑπηρετησάτω (ἐκ τῶν ἱερῶν χρημάτων) 32,4. 17,49; ὑπηρετῇ — 112,36

ὑπνωθεῖς εἶδεν ὄναρ *dieht.* 196

ὑπό I c. gen.: beim Passiv passim, s. die Verba

II c. acc.: τὰ μὲν ὑπὸ τὸν λόφον τὰ δὲ ὑπὲρ τὸν λόφον 37,162; ὕ. τὸ ὄρος 42,57; ἀναγράψαι ὑπὸ τῷδε τὸ ψηφισμα 104,15

ὑπογραφὴ· ἀνέθηκεν τοῦ [νεώ] ὑ-ήν, ἦν καὶ ἡρτολάβησεν 207

ὑπογράφω· ἀναγράφω — ὑπογράφω τὸδε τὸ ψήφισμα εἰς τὴν στήλην 44,29 ὑπόδειγμα καλὸν πολίτου 117,57

ὑποδείκνυμι· ὑπέδειξεν αὐτῷ τὰ κα — 117,48

ὑποδέχομαι· ὑπεδέξατο 121,6; τούτους ὑποδέδεκται 108,277

ὑποδοχή· εἰς τὴν ὑποδο[χὴν χρῆσάμεν]ος 113,62

ὑποθήκας ῥητάς πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χρημάτων ὑποτάξας 111,207

ὑπολαμβάνων c. acc. c. inf. 59,4; ὑ-ον-τες 16,9; δι' ὃ ἂν τις ὑπολάβοι c. acc. c. inf. 105,9

ὑπομένειν μηδὲνα τὴν χρεῖαν 112,22

ὑπόμνημα· α) τῆς ἡμέρας [11,19]; ἵνα τῆς τιμῆς ὑ. ὑπάρχει 57,11. || β) τὰ δι' ὑπομνημάτων λογισθέντα 246,8

ὑποστέλλω· τῆς δαπάνης οὐχ ὑπεστείλατο 113,17; οὐδὲν ὑπο[στειλάμ]ενος 113,63

ὑποτάσσω s. ὑποθήκας

ὑποτίθημι· οὐκ ὑπέθηκε τὰς δαπάνας 55,31

ὑποχειρίου ἀγομένους ὑπὸ τῷ 17,27 ὑστεραίην, ἐς τὴν, 362,10

ὑστερεῖν μηδὲνα τῆς φιλοδοξίας 112,64; [οὐδενὸς ὑστ]ερούντα 108,94; [μῆθενός ὑστ]ερεῖν φιλανθρωπῶπου 108,280; οὐδὲ τὸν ὑστεροῦντα καιρόν 113,35; [κατὰ μῆδὲν ὑ-ἦσαι προαιρούμενος 115,10; ὑ-ἦσαι τῆς — 108,276

ὑστερον· ἔξ ἀρχῆς μὲν — ὕ. δὲ 37,118

ὑπιστάμενος 66,11; ἐν ἄσε — ὑφιστα- μένος τὸ μὴ καθυστερεῖν 108,47; ὑπο- στήσασθαι καλὸν ἀποδείγμα τῆς δσιό- τητος 108,29; ὑποστησάμενος 112,101

ὑφο[ρᾶσθαι?] 111,5

ὑψηλός· λόφου ὅς ἐστι ὑψηλότατος 37,164

φαίνομαι· ἐάν φαίνεται Ἀριστίππῳ 83,9; ἐν ἱερῷ ὡς ἂν αὐτοῖς φ. 53,34; οὕτως φαίνεται δεῖν εἶναι 40,9 (rōm.)

|| ὅπως ἄμ (ἵνα οὖν) φαίνεται ὁ δῆμος χάριν ἀποδιδούς 18,26. 53,13; δικαιολο- γοῦντα φαίνεσθαι τὸν δῆμον 108,106; ὅπως φαινόμεθα διατηροῦντες 11,21; στήσαι οὐ ἂν ἐπιτήδειον εἶναι φαίνεται 8,56; ὅπως ὁ δῆμος εὐχαριστῶν (εὐχά- ριστος) φ. 44,8 vgl. 24,18. 103,8; ὅπως φ. μνημονεύων ὁ δ. 21,21; ὅπως φ. ὁ δ. μνεῖαν ποιοῦμενος 50,10; ἵνα φαίνων- ται πρόνοιαν ποιοῦμενοι 19,31; τὸ τὰ δίκαια φαίνεσθαι πράττων περὶ πλείστου ποιοῦμενος 4,13; φαίνεται τιμῶν (τιμᾶν) s. τιμᾶν

φανερός· ἵνα ὁ δῆμος φ. ἦ χάριτας ἀποδιδούς 73,11; τὴν εὐνοίαν καὶ φιλα- γαθίαν φ-άν ὑπάρχειν 113,119; ὅπως

δ' ἂν ἦ φ-ὰ πᾶσιν ἢ τε προαίρεσις 8,42; ὅπως ὁ στέφανος ὁ δοθεὶς φ-ὸς ἦ 17,46; ἵνα φ-ὰ ὑπάρχει 107,41; ὅπως φ-ὸμ πᾶσιν ἦ — 57,18; ὅπως ἂν γίνη- ται φ]ανερόν 8τι 8,13; φανερ — πᾶσιν καθιστάνειν 118,27; φ-ὸν ἐγενήθη 118,11. || φανερὰν [δὲ καὶ] εὐ διατιθεῖς τὴν πόλιν 114,7

φάραγξ· ἃ φ. ὀρίζει ἔστε τὸν δρον δν ἐθήκαμεν παρὰ τὰν φάραγγα 37,165. 166; ποταμῷ τῷ ῥέοντι διὰ τῆς μεγάλης [φάρανγος] 42,64; ἀνατείνει ἃ ἐκ τοῦ παρακειμένου ποταμοῦ φ. ἃ ἀναφέρουσα παρὰ τὰ ἐργάσιμα 37,160; παρὰ τῇ φάρανγι 42,72; τὰν φάραγγα 37,162. 163. 169; τὴν φάρανγα — τὴν μείζω φ. 42,66. 67

φάρος· ἐμ φάρεσι λεοκοῖς dicit. 196,3 φάσις ἔστω αὐ[τοῦ] πρὸς τοὺς ἄρ]χοντας 195,24

φαῦλος· κατὰ μῆθὲν φ-ομ παθεῖν 17,35 φείδομαι· [τῆς δα]πάνης οὐκ ἐφίστατο 112,24

φέρω· φέρειν ταῖς Νύμφαις τυρεῖν u. a. 362 oft; φερέτω τὸ ἀνάλωμα ἐλ λόγῳ 32,5; τὸ ἃ. ἐνεργεῖν ἐν τῷ λόγῳ δν ἀποδίδωσι — 4,46; μετὰ τῶν ἱερῶν καὶ τὸ ψήφισμα φέρειν καὶ ἀποδοῦναι τῇ βκτδ. τῷ Ἀθηναίων 5,14; φέρειν τοὺς φόρους 1,13; φερόμεθα(?) 65,20; (ἢ πρόνοια) ἐνεγκάμενη τὸν Σεβαστόν 105,34

φήμη· τῆς εὐποῖας αἰωνίῳ παραδιδομένης φήμη 112,19

φημί· περὶ οἰκέτου οὐ ἔφασαν ἀποδώσειν 117,46; ἔφασαν δὲ 37,63. 80. 90; φάμενοι c. acc. c. inf. 37,123; φامي[ένων] κριθῆναι ἢ ἄλλως μὴ κριθῆσθαι 111,150; φ-ους 37,119

φθεῖρω· τὴν χώραν ἔφθειρον 16,16; φθαρῆναι 17,14

φθιμ[ένην] dicit. 287

φθορὰν ἥδιστα ἂν δεξαμένῳ 105,8

φιέλῃν στεφανηφορικὴν ἀναθήσειν τὴν κατὰ τὸν νόμον ὀφείλουσαν ἀνατίθεσθαι 113,92

φιλαγαθία· διὰ τῆς αὐτοῦ φ-ας 113,94; οὐδεμιᾶς λειπόμενος φ-ας 107,16; τῇ πρὸς τὸν δῆμον φ-α στοιχεῖν 112,113; ἀρετῆς καὶ φ-ας s. ἔνεκεν; τὴν εὐνοίαν καὶ φ-αν φανερὰν ὑπάρχειν 113,119; ἐπὶ τῇ εὐνοίᾳ καὶ φ-αι τῇ πρὸς ἡμᾶς 71,12; τὰ τε τῆς εὐσεβείας καὶ φ-ας δίκαια 109,217

φιλάγαθον ἑαυτὸν παρεχόμενος ἐμ πᾶσιν 107,10

φιλαγάθως· δικαίως πρὸς τὸν δῆμον καὶ φ. ἔχοντα 108,253

φιλανθρωπία· διακλείσειν πολλοὺς τῆς φ-ας (= ἀλειμμα) 112,59; πρὸς τὴν τοῦ ἀκρατισματος φ-αν 113,55; μεταδιδούς σπονδῶν τε καὶ τῆς λοιπῆς φ-ας ἥς

καθήκει τυγχάνειν 55,23; καὶ χάριτος καὶ φ-ας 118,29

φιλάνθρωπον subst. n. τοῦ περὶ τὸ ἀλειμμα φ-ου μετέδωκεν 112,87; [μῆθενός ὑστ]ερεῖν φ-ου 108,281; φ-α 70,3; τὰ φ. τὰ ὑπάρχοντα πρὸς τὸν δῆμον 63,2, vgl. 63,35; μετουσίαν τῶν ἄλλων φ-ων πάντων ὧν καὶ τῇ βουλῇ μετεστιν 109,219, vgl. 108,323; [φιλανθρ]ώπων βασ[ιλικῶν] 15,31; τῶν μετὰ ταῦτα φ-ων 109,128; ἀκόλουθα πράττων τοῖς προῦ- πάρχουσιν ἀμφοτέραις ταῖς πόλεσιν φ-οις 44,13

φιλανθρώπως 39 b, 5. [130 ?]; φ. ἀποδε- δεγμένος τὸν στέφανον 44,9; φ. ἀπο- κριθῇ 40,6; φ. διεμεῖναι 25,10; φ. προ- σενεχεῖς 115,8; ἐν τε τοῖς ἄλλοις φ. χρώμενος 47,4

φιλανθρωπ — 35,12. 122,13

φιλῶ γυνεκα 317

φιλία τῶν δεῖνα 313,725. 730 II; φ-αν 73,4; τὴν φ. συνάπτειν (συντηρεῖν?) 60,21; τὴν φ. τὴν ὑπάρχουσαν ταῖς πόλεσι πρὸς ἀλλήλας 61,5. 27, vgl. 75,6; τὴν ὑπάρχουσαν φ. τε καὶ εὐνοίαν ταῖς πόλεσιν 47,25; τὴν οἰκειότητα καὶ τὴν φ. τὴν ὑπάρχουσαν ταῖς πόλεσιν ἐκ παλαιῶν χρόνων 61,5; τῆς ἐξ ἀρχῆς συγγενείας καὶ φ-ας ἡμῖν ὑπαρχούσης πρὸς αὐτοὺς 5,5; τῶν ἐν συγγενείᾳ καὶ φ. προὔποτεθραμμένων 109,46

[φιλοδ]οξεῖν αἰρουμένοις 70,11

φιλοδοξία· τῆς εἰς τοὺς παῖδας φ-ας ἡφροντιστήσεν 114,17; ὅπως μῆδὲ ἀκοι- νωήτους τῆς φ. αὐτοῦ ποίησιν 114,19; μῆδὲνα ὑστερεῖν τῆς φ. 112,64; ἐπέδωκε τὸν Ζῆλον εἰς τὴν τοῦ τόπου φ-αν 114,12; δικαίως τῆς φ. ἐκομίσαστο τιμὰς 114,23; τοῖς προὔπηργμένοις πρὸς φ-αν 108,157; φ-αν 109,60. || s. ἔνεκεν

φιλόδοξος εἰς αὐτοὺς 108,210; φ-ον 103,7

φιλοδόξως 118,2; προέστη ἐπιμελῶς καὶ φ. 114,9; προσφέρεισθαι (προσφέ- ρομένους, προσενηγεγμένους) φ. (ἐκ- τενωῶς τε καὶ φ., δικαίως καὶ φ.) τῷ δήμῳ (τῇ πατρίδι) 114,28. 109,231. 108,18

φιλολογία· τὸν ἐπιστάτην τῶν ἐφήβων τοῖς ἐκ φ-ας γραμματικόν 112,74; τῶν ἐκ φ-ας μαθημάτων 113,28

*[φιλο]ξένως 113,20 falsch; es heißt -ξεν, ὡς[τε]

φιλοπονία· τὸ ὑπὲρ τῆς φ-ας ἔπαθλον 113,31; ἐπαινέσαι ἐπὶ τὰ κατ(τ)ὰν γραμ- ματείαν φ-α 60,14

φιλόπονον ἑαυτὸν παρεχόμενος [ἐπὶ?] τὰ πολιτικά πράγματα 99,5

φίλος 63,1; φίλοι — 45,3; ὄντες ἡμῶν φ-οι 59,9; φ-ων 39,2; τοῖς ἄλλοις φ. 94; τοὺς φ. 15,6; φ-ους καὶ εὐνόους 97,3; οἰκεῖοι καὶ φ-οι [61,33]; φ-οι

(συγγενεῖς καὶ φ-οι) ὑπάρχοντες τῷ δήμῳ 53,38. 54,35; ὄντας συγγενεῖς καὶ φ-ους καὶ εὐνους τοῦ δήμου 50,34. || anders s. ἀνὴρ, δῆμος
 φιλοσέβαστος· τὸ φ-ον συνέδριον τῆς γερουσίας 246; φ-ου 230
 φιλοτιμίας 118,24; εἰς τὴν τῶν κοινῶν φ-αν 117,62; τῇ πρὸς τὰ κοινὰ φ-α ἀκόλουθον 108,88; πᾶσαν παρέσχοντο φ-αν πρὸς τὸ διαλύειν 8,7; τὴν ἄλλην φ. ἣν ἐποίησαντο περὶ ὧν ἀπεστάλησαν 57,15; τὴν ἀκόλουθον φ. προσενεγκάμενος 108,221; τὴν περὶ ταῦτα φ. τῆς πόλεως εὐσημον ὑπάρχειν 104,16. || ἀρετῆς καὶ φ-ας s. ἔνεκεν; σπουδὴν καὶ φ. s. σπουδὴ
 φιλότιμος· φ-ον 132,2; καὶ κατὰ τοῦτο φ. γενηθείς 108,52
 φιλοτίμως 20,2; φ. χαλριζόμενος 109,136; ἐπιμελῶς καὶ φ. διαφυλάξας 21,13; καλῶς καὶ φ. διεφύλαξε (ἐπιμελεῖται) 4,51. 6,11; [καλῶς κ]αὶ δικαίως καὶ φ. 112,144
 φόνος· βίαν καὶ τραύματα καὶ φ-ους 117,16
 φορεῖν στροφίσκον (-μ) χρύσειον 201,13. 202,13
 φόρος· φέρειν τοὺς φ. 1,13; ἀπὸ τῆς τῶν φ. δεκάτης 230
 φρόνημα· τοῦ περὶ αὐτὸν φ-τος 111,8 φροντίζω· ἐφρόντισεν εὐκοσμίας 113,26; φροντιζομέν — 118,26
 φρουράν, τῆμ, 1,16
 φρουραρχοῦντος ἐνός τῶν πολιτῶν 37,66; φ-ήσας 365; φ. τὴν πρῶτην τετράμηνον 19,6; s. φρούραρχος (252)
 φρούραρχος αἰρεθείς τῆς ἄκρας 4,50; φρούραρχον αἰρεθέν]τα ὑπὸ τοῦ δήμου καὶ φρουραρχήσαντα 252; ἀποδειχθείς φ. εἰς Τηλώνησαν 19,6; ἄ. φ. τῆς ἄκρας 20,11. 22,4.8; ἄ. φ. δὲ 19,21; τὸν τε φ. καὶ τοὺς φύλακας 37,67
 φρούριον, τὸ, 23,7. 37,9. 82. 91. 93. 127. 154ff. 38,9; ἐν τῷ φ. 21,12. 22,10. 23,5; τῆς ἀσφαλείας τοῦ φ. 19,11
 φρουροί, οἱ, 19 oft. 21,14. 15. 22,6. 11. 23,2. [251? 252. 253?]
 φυγοδικέω· δις πεφυγοδ[ικηκότων] 120,23
 φυλακὴ· τὴν πίστιν καὶ φ. τῶν παραδοθέντων γραμμάτων ἐποίησατο ἀσφαλῆ 114,10; κατὰ τὴν τῆς ἄκρας φ. 108,212; ἐμ φυλ[ακῇ καὶ σωτηρίᾳ ὑπάρχει] 28,4; τῆς φ. πᾶσαν ἐπιμέλειαν καὶ σπουδὴν ἐποίησατο, ὅπως ἂν εὐτακτῇται 18,8
 φύλακος· ἥρωα τόνδε σέβειν πόλειως φ-ογ dicht. 196,5
 [φυ]λακ — ? 127,18
 φυλάσσω· ἐπ' ἐγγύη οὐ φ. οὐθενὶ οὐθέν 315; τὴν πρὸς τοὺς εὐ διατιθέντας φ-ει μνήμην 113,15; τῆς χάριτος μέχρι τοῦ κατὰ τὸν [παθό]ντα φ-ομένης χρόνου 112,18
 φυλα — ? 108,243

φυλέται Π. [φυλῆς], οἱ, 249
 φυλή· ἡ φ. ἡ Λ. 248; φ-ῆς 182; ἐπὶ φ-ὴν ἐπικληρῶσαι 12,21; τῆμ φ. ἐφ' ἣν ἂν ἐπικληρωθῇ 12,31; τοῖς ἱεροποιοῖς τῷ φ. 14,25; τὰς φ. τὰς δέκα διπνίσας 114,26; δειπνιεῖν τοὺς πολίτας πάντας κατὰ φυλάς 113,42, vgl. 111,246; [πανηγυρίζειν?] κατὰ φυλάς 11,30
 φύσις· εἰ μὴ τῇ φύσει, τῷ γε χρησίμῳ 105,6; φύσει δέ 42,16. 50b. 5. 22. 51,10. 11. 54,12. 31. 109,5. 187. 274; τὸμ φύσει ἑαυτοῦ υἱόν 266; ὁ φύσει πατήρ 267
 χαίρειν 15,2; χαίρε 373. 375; χρηστή χ. 374
 χαλκοδν ἄγαλμα 14,5; χαλκή s. εἰκὼν
 χαλκῶν 195,20. 174,37 (τριῶν); χαλκοῦς 163
 χαραχθὲν (ἐν) τῇ στήλῃ· τὸ ψήφισμα 105,29
 χαρίζεσθαι βουλόμενος τῇ πόλει (καὶ ἐν τούτῳ) 47,6. 138,5; ταῦτα πάντα φιλοτίμως χαλριζόμενος 109,136; ταῦτα ποιήσαντες χαριοῦνται τῷ δήμῳ 68,14
 χάριν τῶν — 119,17; χ. τοῦ c. acc. c. inf. 104,16. 112,25. 113,93
 χάρις 355,11; Θεοῦ χ. 217; τῆς τῶν θεῶν χάριτος 109,37; καὶ χάριτος καὶ φιλανθρωπίας 118,29; τῆς εἰς ἓνα χ. φυλασσομένης 112,18; ἄρξασθαι τῆς εἰς τὴν πόλιν χ. 113,14; (τὴν) χάριτα 136,13. 109,132; χάριν ἀποδιδούς τοῖς εὐεργετοῦσιν 53,13; ἐπίσημον ἔχη τὴν χάριν? 108,383. || s. ἀμείβεσθαι (χάρισιν); ἀποδιδόναι (ἀποδιδούς, ἀποδώσει χάριτας); δικαίως παρὰ τοῦ — καὶ παρὰ τῶν — κοιμισάμενος χ. 114,16; προεῖται τὰς εἰς αὐτὴν χάριτας 114,8; ταῖς εἰς ἀνθρώπους χάρισι 113,75
 χαριστήρια ἀποδιδόντος 108,223
 χειμῶν· διὰ τοῦ χειμῶνος ὅλου 112,98
 χειροτονέω· πάλιν αὐτὸν ἐχειροτόνησεν ἀντιγραφῆα 108,218; ἐ-ῆσαν αὐτὸν πρεσβυτήν 109,174; χ-ηθείς 91. 117,54. 124,5; χ. ἄγωνοθέτης 111,167; χ. γραμματεὺς 112,20; χ. θεωρός 108,26. 109,91; χ. ἱερεὺς 55,10; χ. πρεσβυτῆς (πρὸς βασιλέα, καὶ αὐτός, καὶ θεωρός) 108,155. 117,47. 120,13; χ. στεφανηφόρος 113,36
 χειροτονίας, τῆς, 109,189; πρῶτην λαβὼν παρὰ τοῦ δήμου χιροτονίαν τῆς πρῶτης γραμματείας 114,9
 χιλίων 14,14; χ-ας 10,32. 89,5. 108,34. 195,21
 χόνδρου πόλτον? ἐπιδιδούς ἐκάστῳ 117,33
 χοραύλης· ὠιδὸν καὶ χ-ην καὶ κιθαρωδόν 113,80
 χορηγῶν τὴν μισθοφορὰν ἐκ τῶν ἰδίων 108,152; ἐκ τῆς ἰδίας ὑπάρξεως χ-εῖν 115,6; [ἵνα τὸ ἀνάλωμα τὸ εἰς] τὴν ἀναγραφὴν χ-ήσῃ 111,315; χ-ῆσαι τὸ

ἀν[άλωμα εἰς τὸν] στέφανον 111,309; ἀπάτην χ-ῆσαι 113,64; [χορη]γούμενου τῶν χρη[μάτων] 24,9; τὴν τῶν χορηγούμενων ὑπηρεσίαν 113,60
 χορηγία· [συντέ]λειάν τε κ[αὶ] χορηγίαν 109,57; τὴν ἐν τούτοις ποιούμενος χ-αν 111,178; ἐποίησατο τὴν εἰς αὐτοὺς χ-αν δαψιλῇ καὶ — ἀξίαν 113,88
 χορός· ὅταν τοὺς χ. συντελῇ τῷ θεῷ 57,5
 χράομαι· ἐχρησάμεθα ὅρῳ αὐτῷ τῷ βουνῷ (ποταμῷ) 42,6; τοῖς φρουροῖς ὀρθῶς καὶ δικαίως χ. 21,15. 22,11; ἔν τε τοῖς ἄλλοις φιλανθρωπῶς χρώμενος διατελεῖ 47,5; τοὺς ταύταις χρωμένους ἐδιπλασίασε ταῖς εὐποιῖαις 113,75
 χρεία· ἀποδημῆσας κατὰ τὴν αὐτὴν χ. 109,49; ἀποσταλεῖς κατὰ τὴν χ. 108,168; πρὸς τὰς τῶν ἀγώνων χ-ας ἀσφαλῶς γεγονότα 118,10; γενομένης χ. διαφόρων (εἰς τὰ συμφέροντα, ἐκ προεισφορῶν) 108,31. 50; οὐ μόνον διαφόρων γενομένης χρείας, ἀλλὰ καὶ παραστάσεως ἐνεχῶρων 108,90; τὴν καθ' αὐτὸν χ. διωικηκέναι 53,21. 52; χρεῖαν ἔχοντος τοῦ δήμου δικαστῶν 73,5; ἀ[εὶ] τινος χ]ρείας παραίτιος 8,14; ἔν τε ταῖς ἄλλαις χ. πᾶσαν προθυμίαν ἐνδείκνυται 26,4; [παρεχόμενον τὴν] χ. ἴσως [καὶ δικαίως] 134,14; ἀεὶ τοῦ δικαίου τῇ χρεῖαι παρέχεσθαι τῷ δήμῳ 4,42; τῇ πόλει παρέχεσθαι τὰς χ. 18,15; ἴσως καὶ δικαίως τῇ χρεῖαι παρέσχηται τῶν πολιτῶν ἐκάστῳ 4,10; χ-αν ἐτέλεσεν τῷ δήμῳ 121,31; τὴν χ. τοῖς ἄλλοις τελεσθῆναι 118,6; μηδένα τὴν χ. ὑπομένειν 112,22; χρείας δς πόλις ἀπο— 84,6; εἰς χρείας ἀναγκαίας 108,80; χρείας 109,130
 χρέος· χρεῶν 112,36
 χρεῶ· τῆς εἰς τὸ χρεῶ μεταστάσεως τυχόντα 99,12. 108,346. 109,265; τ. ε. τὸ χρεῶ μ. 117,71; τ. ε. τὸ χρεῶν μ. 83,9
 χρῆμα· ἄφιεν αὐτῷ καὶ χρήμασιν 12,26; περὶ τῆς τῶν ἱερῶν χ. [διοικήσεως] 111,208; μένειν ἐπὶ τῶν ἰ. χ. [τὰ υπόλοιπα τῶν] τόκων 111,204; ὑπηρετήσάτω ἐκ τῶν ἰ-ῶν χ. 17,49; — ε. σικῶν (οὐ σιτικῶν?) χρημάτων 108,63; χορη]γούμενου τῶν χ. 24,9; πρὸς τὴν ἀπόδοσιν τῶν χ. 111,207; ὑπὲρ δανεισμοῦ χ. 37,80; προεισφορὰς χ. 174,30
 χρηματίζειν τᾶλλα τὰ ἐφ' ἑαυτῷ 28,32; πάντα τὰ ὑφ' αὐτοῦ χ-ισθέντα ψηφίσματα τοῦ δήμου 114,31
 χρηματισμός· ψηφίσματα καὶ ἐπιστολάς καὶ χ-οὺς ἀνέγραφεν 114,31
 χρηματιστήριον· εἰς τὰ δημόσια ἀποθῶνται νομοφυλάκια καὶ χ-α 106,4
 χρήσιμος ἐμ πολλοῖς 117,41; περὶ τοὺς ἀγῶνας χ. καὶ πρόθυμος ὦν 4,11; χ-ον ἦν 113,56. || εἰ μὴ τῇ φύσει, τῷ γε χ-ωι 105,6; πολλὰ καὶ χ-α τῇ πόλει

συγκατασκευάσας 107,12; ἔνεκα τῶν κοινῇ τῇ πόλει προκατασκευαζομένων χ. 108,172; ὑπὲρ τῶν τῇ πατρίδι χ. 121,35; οὐθενὸς ἀφίσταται τῶν ἡμῖν χ. 15,13

χρησίσ· εἰσήνεγκε εἰς χ-ιν ἐνεχύρων 108,96; τοὺς συμβιούντας ἐν οἰκειότητι καὶ χρήσει 108,17

χρηστὴ χαίρει 374

χρόνος· ὁ μετὰ ταῦτα χ. 113,72; ἡ τοῦ χ. τάξις 105,81; ἀπὸ κήνου τοῦ χ. 37,126; ἀφ' οὗ χ. [ἐγένετο] 28,8; ἐκ πλείονος χ. 37,116. 59,2. 111,114; μέχρι τοῦ κατὰ τὸν παθόντα χ. 112,18; ἐν τῷ τῆς ἀρχῆς αὐτοῦ χ. 111,30; ἐν τῷ ἐννόμῳ χ. 19,43; ἐν τῷ ἐξῆς χ. 118,7; ἐν τῷ χ. [τῷ αὐτῷ] 16,17; ἐν τῷ χ. τούτῳ 4,20; ἐν τῷ χ. τῷ εἰρημένῳ 10,31; ἐν χ. ὠρισμένῳ 117,18; [ἐν τῷ πρότερον] χ. 79,1. || ἄρχειν τῷ βίῳ τὸν χ. 105,49; χ-ον ὅσον ἀμβιοῖ ἐρήσεται 174,4; ἐφέστη τὸν χ. πάντα 19,15; πάντα τὸν (τὸν) χ. 21,12. 22,9. 23,4 (ἐν ᾧ—). 86,4. 118,8 (πρὸς π. τ. χ.); παρὰ πάν[τα τὸν χ., ἵνα καὶ εἰς τ]ὸν ἄλλον χ. 5,22. || πλέω διατρίψας χ. τοῦ ταγέντος 108,170; εἰς τὸν αἰεὶ χ. 106,2; διατηρήσει καὶ εἰς τὸν ἄλλον χ. 53,68. 54,63; εἰς ἅπαντα τὸν χ-ου μνημονεύονται 8,45; εἰς ἄ. τὸν χ-ον 12,6. 20,3; κατὰ τὸν αὐτὸν χ. 108,76; εἰς τὸν λοιπὸν χ. 47,24; ἔστε καὶ τὸν νῦν χ. 37,113. || ἐκ τῶν ἐπάνω χ-ων 28,2. 36; ἐκ παλαιῶν χ. 45,4. 47,25 (καὶ νῦν δέ—); 61,6. 63,36; χρόνοις 135,2; ἐν τοῖς ἐννόμοις χ. 53,29. 54,27; ἐν τοῖς χ. τοῖς νομιζομένοις] oder νομίμοις] 195,16; ἐν τε τοῖς πρότερον χ. 17,3. 53,6; τοῖς ὠρισμένοις χ. 28,33. || κατὰ τοὺς πρότερον χ. 108,112

χρύσεος· ἀναθεμάτων χ-ων 111,211; χ-εα ἄνθηα dīcht. 287; χρυσῆ s. εἰκόνι, χρυσέωι (—ωι) s. στέφανος; χ-οὖν τα[νίον] 112,93; χ-εον στροφίσκον 201,13. 202,13

χρυσοῦς· στεφάνωι χρυσέωι ἀπὸ χρυσῶν δέκα (χιλίων) 19,38. 14,14; χρυσοῦς δέκα 163; στεφάνω χ-έω ἀπὸ χ-οὗ 109,267 Nachtr.; 117,72 (von einem χρυσοῦς!)

χώρα· τὸ Κ. καὶ ἁ περὶ τοῦτο χ. 37,103; ἁ λοιπὰ χώρα ἁ Μελιάς 37,55; χώρα als einzelne Feldmark 1,10. || ἀποδόσθαι τὰς ἀπολειπομένας ἐν τῷ τόπῳ δ[αμοσίας] χώρας μέρη τινὰ διελόντες εἰς κλάρους 37,85; τὰς χ. τὰς περὶ τὸ φρούριον πεπρακῶτων κλάρους 37,127; τὰς χ. ὑπὲρ ἧς ἀμφισβатуοῦντι rhod. 37,7; ἐπὶ τὰς χ. τὰς ἀμφισβатуομένης 37,21; τὰς χ. ἄρξασθαι 37,113; τὰν διαίρεσιν τὰς χ. 37,119; δωρεὰν τῆς ψιλῆς χ. σχοίνους ἑκατὸν 6,22; ἐπεμ-

βαίνειν τὰς χ. αὐτῶν 37,117; ὅροι τῆς χ. 361,3; τῶν ἀπὸ τῆς χ. 17,20; ὅρους τὰς τε Σαμίας καὶ Πριανίδος χ. 37,158; περὶ χ-ας καὶ περὶ ὀρίων 41,9; πορθουμένης τῆς χ. 15,14; τὰς περὶ τὸ Κ. χ. 37,99; χώρας πλήθος 37,100; ἐκείνης τῆς χ. 40,7. || ἐν τῇ χ. 14,30. 17,9. 31; τοὺς πολίτας τοὺς ἐν τῇ χ. 17,22; τοὺς ἐν τῇ χ. [ἐπιτηδευσά]τους τῶν τόπων 17,21; [τὰ ἐν] τῇ χ. 17,23; βοιηθῶν τῇ χ. 17,34. || τὴν χώραν 17,36; ἀποδόμειν τὰν χ. ἂν ἔχοντες ἐξέπεσον 37,138; ταῦταν τὰν χ. αὐτῶν γενέσθαι 37,106; διαιροῦντο τὰν τῶν Μ-ων χ. 37,104; ἔχοντι τὰν αὐτῶν χ. 37,131; ἔχοντες τὴν τε γῆν καὶ τὰς οἰκίας τὰς ἐν τῇ πόλει πάσας καὶ τὴν χ. 1,7; κατοικοῦντας τὴν τε πόλιν καὶ τὴν χ. 46,15 vgl. 104,17. 111,182; τὰν χ. νέμεσθαι 37,83. 139 vgl. 361,3; ὑπὲρ τοῦ παροριζέσθαι τὰν χ. 37,152; εἰς τὴν χ-αγ 17,5; [εἰς τὴν πόλιν] καὶ τὴν χ. 12,25; κατὰ [τὴν ἡμετέραν] χ. 15,8; ταῦταν τὰν χ. 37,148; ὑπὲρ τῶν κατὰ τὴν χ. 121,26. || παρ[α]βαίνοντες τὰς χώρας τὰς ὁμούςους 37,140

χωρὶς τῶν λ[οιπῶν?] 55,30; χ. ὁψωνίου (—ων) 125,4. 121,34

χώρον ἀπέδειξαν dīcht. 196,5 (Heiligtum)

ψαμμαίων, τῶν, 326,2

ψευδεπιγράφους τὰς Μαϊανδρίου ἱστορίας εἶμειν 37,123 vgl. 38,5

ψευδής· τὴν πείραν ἔλαβεν οὐ ψευδῆ τῶν ἐννοηθέντων καλῶς 113,33

ψηφίζομαι α) Medium: ὁ δῆμος ἐψηφίσται 18,22; ψηφισαμένου τοῦ δήμου κατασκευὴν γυμνασίῳ 108,111; ψηφισασθαι ἵνα ἀναγραφῇ 57,16; τῆς Ἀσίας ἐψηφισμένης ἐν Σμύρνῃ 105,41; καθότι Πριηνεῖς παρ' αὐτοῖς ἐψηφισμένοι εἰσὶν 8,53; [τὸν στέφανον δν Σ.] εἰσὶν ἐψηφισμένοι Ἡρώιδι 69,15. || β) Pass.: ἐψηφίσθαι [28,35] 104,5; ἐ. δὲ ἐπὶ σωτηρίαι τῆς πόλεως καὶ τῷ πολιτῶν 64,8; ἀντὶ τῆς πρότερον ἐψηφισμένης αὐτῷ (εἰκόνας) 18,24; τὸν τε ἐψηφισμένον ὑπ' αὐτοῦ στέφανον 44,9 vgl. 105,56; στεφάνους ἐκάστωι τῶν δικαστηρίων ἐψ-ους 8,59; ὑπηρετησάτω [ἀπὸ τῶν] ἐψ-ων αὐτοῖς στεφάνωγ 32,5; τῶν ἐψ-ων στεφάνων τοῖς δικασταῖς usw. 59,30; αἱ ἐψ-αι ὑπὸ τοῦ δήμου τιμαὶ 18,29; τῶν τιμῶν τῶν πρότερον ἐψηφισμένων Λαρίχῳ 18,21; τὰ ἐψ-α τίμια 55,17. 71,32 (παρ' ἡμῖν); τὰ ψηφίσματα τὰ ἐψ-α ὑπὸ τοῦ δήμου ὑπὲρ τιμῶν Λαρίχῳ 18,33; τὰ ἐψ-α 59,27. 75,4 (ὑπὸ—); ἵνα τὰ ἐψ-α ὑπάρχῃ (ὑπὸ Ἀ-ων λάβῃ συντέλειαν) 19,39. 44,22

ψηφί[σις?] ἐδόθη 57,20

ψηφίσμα (rhod. ψάφισμα 37; lesb.

ψηφίσμα 37,19)· ἀναγράφαι (w. s. über εἰς und ἐν), ἀναγράφαντες, ἀναγραφῆτω, ἀναγραφῆναι, ἔσται ἀναγεγραμμένον τὸ (τόδε τὸ) ψ., ἀναγραφῆσεται 3,22. 4,38. 56. 6,27. 7,21. 8,45. 53. [14,16. 17,47.] 18,17. 19,51. 20,4. 21,22. 32,3. 33,3. 44,28. 47,29. 58,2. 59,33. 61,29. 63,27. 64,10. 71,28. 35. 108,377. 111,314. 113,120. 119,24; dass. mit ψ-ατα 53,73. 54,68. 70,17. 99,18; ἀναγράψαι εἰς τὰ ψηφίσματα (τὰς γενομένας στεφανώσεις) 109,277. 99,18; ἀναγράφαι ὑπὸ τόδε τὸ ψ. (ὑπὸ τῶν τοῦ δήμου ψηφισμάτων) 104,15. 114,41; τὴν ἀναγραφὴν (τῆς ἁ.) (τοῦδε τοῦ) ψ. 17,49. 19,44. 20,7. 21,25. 44,30. 57,8; ἀναδοῦς τόδε τὸ ψ. 50,33; [ἐκ τῶν] ἐς τὰ ψ-[ατα ἀναλισκομένων] 117,77; ἀναθεῖναι τὸ ψ. τὸ παρὰ Χίων τὸ γεγόμενον 49,7 vgl. ἀνατεθῆναι 105,29; ἀποδοῦναι (ἀποδοῦσαν, ἀποδώσει u. a.) τὸ ψ. 8,50. 14,9. 15,4. 47,23. 57,14. 59,28. 60,19. 61,25. 71,31; ἀποστεῖλαι (ἀποστεῖλαντες, ἀποσταλέν u. a.) 37,70 (ψηφίσματα). 37,130. 61,2. 4 (ἀποστολή) 33. 69,2; ἔγραψαν (γραφῆναι, γεγραμμένον) 12,10. 37,74ff. (mit häufigen ὑπὲρ) 105,26; τοῖς ἐν τῷ ψ-τι γεγραμμένοις 15,9. 24,3. 53,62. [ἐκ τῶν δεδομένων ὑπὸ τοῦ δήμου εἰς τὰ ψ-ατα 83,15; εἶναι τὸ ψ. τοῦτο ἐπὶ σωτηρίαι τῆς πόλεως 59,34; ἔρδοσιν τοῦδε τοῦ ψ. 108,377; κατὰ (τόδε) τὸ ψ. 42,17. 195,31. 50,31; τοῖς ἐν τῷ ψ. κατακεχωρισμένοις 44,7; λογισθέντα διὰ ψ-των 246,10; λελύσθαι εἴ τι ψ. ἐναντίον ἐστὶν τιδε τῷ ψ-τι 61,30; τὸ ψ. τὸ παρὰ Ἀ-ων (Ῥοδίων) 44,28. 37,77; καθότι καὶ (ᾧν) τὸ ψ. (τὰ ψ-ατα) περιέχει 111,148. 205; προτιθῇ περὶ τούτου τοῦ ψ-τος 12,7; ἄλλα ψ-ατα ὑπάρχοντα ἐν τῷ ἱερῷ 37,87; τὸ ὑπὲρ τῶν τιμῶν ψ. 107,43; τὰ ψ-ατα τὰ ὑπὲρ τῶν δικαστῶν καὶ τοῦ Χίων δήμου 49,9 (s. ὑπὲρ); ὑπογράφαι τόδε τὸ ψ. 44,29; [φέρον-]τας τόδε τὸ ψ. 79,4; χαραχθέν τὸ ψ. ἀνατεθῆναι 105,29; πάντα τὰ ὑφ' αὐτοῦ χρηματισθέντα ψ-ατα τοῦ δήμου 114,31; ἀναγραφῆ τὰ ψ-ατα τὰ ἐψηφισμένα ὑπὸ τοῦ δήμου ὑπὲρ τιμῶν 18,33; δύο ψαφίσματα 37,77; τὸ ψῆ. τῆς Ἀσίας 105,62. 67. 81

ψηφός· τὰς μὲν ἐδίκασαν τῶν δικῶν τῇ ψ-ωι 8,9; παρέδωκαν ψ-ους εἰσηνεγμένας τὰς ἐκ τοῦ νόμου 64,11

ψιλός· γῆς ψ-ῆς καὶ δεινδρείτιδος 12,23; τῆς ψ-ῆς χώρας 6,22

ψυχαγωγῆσαι· τὸν δυνάμενον τῇ τέχνῃ ψ. παντόμιμον 113,65

ψυχή· σώζε πᾶσαν ψ-ὴν παριοῦσαν ἐντεῦθεν 216; τὸ σῶμα — τ[ῆς ψυχ]ῆς πρὸς ἀρετὴν καὶ πάθος ἀνθρώπινον προάγεσθαι 112,75

[ὡι]δόν καὶ χοραύλην καὶ κιθαριφδόν 113,80
 ὡμότητος 17,8; τὴν ἐκείνων ὡ-τητα 17,29
 ὡνέω· τὸν ἐωνηκότα 201,17. [202,17. 203,10]
 ὥρα· μέχρι πρώτης τῆς νυκτὸς ὥρας 112,61; τὸ πρὸς ὥραν τεθισόμενον ἄλειμμα 112,57
 [ῶ]ρην, μοῖραν 364,5; nach P. Stengel [i]ρην (oder [ie]ρην) μοῖραν
 ὡς α) ,daß' nach κατομόσαντα, λογιζομένους, —? 10,34. 19,18. 111,12. || β) ,als' (Zeit) ὡς ἔσχεν 113,70. || γ) ,da': ὡς ἂν τῆς χάριτος — φυλασσομένης, τῆς

δ' εὐποΐας — παραδιδόμενης 112,18. || δ) ,wie' in Nebensätzen: ὡς — εἰς ἄγουσιν, ὡς δὲ Σ., ὡς δὲ Π. 42,1.2; ὡς ἔδει 42,12; ὡς ἐ[πέβαλλεν] 42,14; ὡς μὲν Ῥόδιοι ἄγοντι 37,33.42; ὡς καὶ γέγραπται 105,83; ὡς μὲν Σ. ποταγορεύοντι —, ὡς δὲ Π. — 37,158. 159; ὡς παραφέρει 37,167; ὡς παραφέρει ἡ ὁδὸς (στεφάνη) 363,22. 42,55, vgl. ὀρίζασθαι ὡς ὕδατων ῥοαί 37,107. || ε) ,wie' in kürzeren Vergleichen: Χίη ὡς σελήνη 319; στέρξας τὴν πόλιν ὡς πατρίδα 112,17; τιμῶν τοὺς καθήλικας ὡς ἀδελφούς 117,56. || f) τῇ ὡς ἀληθῶς ἱερᾷ 117,44. || g) bei den Superlativen: ὡς

ἐπιμελεστάτους 59,7; ὡς καλλίστη (-οις, -αις) 3,9. 108,317. 117,30. 132,11
 ὡσαύτως 105,60
 ὥσπερ 105,35; ὦ. καὶ πρότερον 15,18; ὦ. ἡξίωσαν 15,19
 ὥστε c. inf. 4,27. 108,286; c. acc. c. inf. 37,162. 111,16; ὦ. μηθέν — 119,13
 [ὡφέ]λησεν ἱκανὰ τὸν [δῆμον] διὰ τὴν ἐπιμέλειαν 108,217
 ὡφέλεια· διὰ τῆς ὡφελίας ὧν ἔμελλον τυχεῖν 11,5
 ὡφέλιμος· πότερον ἡδέων ἢ ὡφελιμωτέρα ἐστὶν ἡ Καίσαρος γενέθλιος ἡμέρα 105,4
 —κίς (gymnastisches Gerät) 112,73

IX BIBLIOGRAPHIE

- Wheler, *Journey through Greece*, 1682, 268 (Panionioninschrift, 1673 von Pickering, Salter u. a. gefunden, = Nr. 139).
R. Chandler, *Ionian Antiquities*, I 1769, 15 [= Nr. 156].
Derseibe, *Inscriptiones antiquae*, Oxonii 1774. I p. 13—16, Nr. XXXVII—XL.
Choiseul-Gouffier, *Voyage pittoresque de la Grèce*, I 1782, 183 [= Nr. 156].
Κύριλλος, Ἐρμῆς λόγιος, 1812, 186ff., zitiert von Boeckh im Lemma zu CIG 2905 [= Nr. 37z].
W. M. Leake, *Journal of a tour in Asia minor*, 1824, 239 geht über Priene rasch hinweg, weil es durch die zweite asiatische Expedition der Dilettanti erforscht sei. S. 352 kommt er auf den Tempel von Priene zurück.
A. Boeckh, *Corpus inscriptionum graecarum*, II 1843, 2904—2909, cf. addenda p. 1122 (über G. Hermann de ὑποβολῇ 1835 15 sq. zu CIG 2907 [= Nr. 196])
2904 156	2906 123	2908 234
2905 37z r u y e 41	2907 196	2909 139.
- L. Ross, *Kleinasien und Deutschland*, 1850, 138—142 (er war in Priene Ende Juni 1844).
Ch. Texier, *Asie Mineure*, 342—345. (Texier war in Didyma 1837, grub in Magnesia a. M. 1842). Prienische Felsgräber S. 345 („un petit nombre d'inscriptions a été copié par Chandler, le reste est inédit“) sind nach Wiegand die Graffiti Nr. 313ff.
Ph. Le Bas-Waddington, *Voyage archéologique en Grèce et en Asie mineure* III, 1851. 1853.
- Le Bas-W. III
186 196	192 37u	198 41	204 42
187 156	193 37y	199 40	205 37a
188 111ff.	194 37z	200 } 42	206 } 42
189 37e	195 } 41	201 } 42	207 } 42
190 37r1	196 } 41	202 } 42	208 304
191 36r2	197 } 41	203 } 42	209 158c.
- G. Kaibel, *Epigrammata graeca ex lapidibus collecta*, 1878, 774 [= Nr. 196].
E. L. Hicks, *Journal of hellenic studies*, IV 1883, 237ff. [= Nr. 22].
B. Haussoullier ebenda V 1884, 60f. [= Nr. 22].
E. L. Hicks, *The collection of ancient greek inscriptions in the British Museum*, part III: Priene Iasos and Ephesos. Oxford 1890. Darin Priene S. 1—53, Nr. CCCXCIX—CCCXXXIX. Handexemplar von Prott mit vielen Bemerkungen nach seinen Kollationen. [= *Brit. Mus.*]
CCXXX 434	CCCCX 16	CCCCXXI 59	CCCCXXXb 263
CCCXCIX 156	CCCCXI 43	CCCCXXII 60	CCCCXXXc 259
CCCC 1	CCCCXI S. 26 —	CCCCXXIII 24	CCCCXXXd 239
CCCCI 14	CCCCXII 27	CCCCXXIV 39	CCCCXXXI 44,1,2
CCCCII 15	CCCCXIII 81	CCCCXXV 25	CCCCXXXII —
CCCCIII 37	CCCCXIV 281	CCCCXXVI 201	CCCCXXXIII 143
CCCCIV 40	CCCCXV 18	CCCCXXVII 202	CCCCXXXIV —
CCCCV 41	CCCCXVI 20, 21, 1, 2	CCCCXXVIII 225	CCCCXXXV 84
CCCCVI } 42	CCCCXVII 77	CCCCXXIX 161	CCCCXXXVI —
CCCCVII } 42	CCCCXVIII 50	CCCCXXIX Anm. 157	CCCCXXXVII —
CCCCVIII } 42	CCCCXIX 44	CCCCXXX 240	CCCCXXXVIII —
CCCCIX 38	CCCCXX 53	CCCCXXXa 242	CCCCXXXIX 249.
- W. Judeich (und F. Winter), *Inschriften aus Ionien*, Ath. Mitt. XVI, 1891, 288—291, Nr. 9—16
9 132	11 247	13 157	15 288
10 133	12 323	14 296	16 298.
- A. Παπαδόπουλος Κεραμεύς, Ἐπιγραφαὶ Μιλήτου Πριήνης καὶ Ἀφροδισιάδος, Ath. Mitt. V, 1880. Priene: S. 337, 6—340, 11. Sein Besuch des Mäandertals fällt Anfang April 1878 (a. a. O. S. 340).
6—9 313	11 14b. 37g.
10 { 37e
1f	
- Σ. Α. Κ(ουμανούδης), Ἐφημερίς ἀρχαιολογική, 1886, 218ff., 1887, 195ff. gab Stücke der Nordhalle nach Abschriften des Alki-
biades Io. Sakellion, Schullehrers in Kelebesch (117 BD. 119. 309).

- F. Bechtel, *Die Inschriften des ionischen Dialekts* (Abh. der Gesellschaft der Wissenschaften zu Göttingen 1887, Nr. 141—144).
 141 196 142 156 144 139
- Thomas Lenschau, *De rebus Priensium* (Leipziger Studien zur klassischen Philologie, herausgegeben von O. Ribbeck, H. Lipsius, C. Wachsmuth. XII Band, I Heft. Leipzig 1890, 111—220).
- F. von Duhn in J. Durm, *Die Baukunst der Griechen* (Handbuch der Architektur I) ² 1891, 382 gibt eine Bibliographie.
- B. Niese, *Geschichte der griechischen und makedonischen Staaten*, I (bis 281 v. Chr.), 1893. II (bis 188 v. Chr.), 1899. III (bis 120 v. Chr.), 1903.
- E. Preuner, *Datierungen griechischer Inschriften des II. Jahrh. v. Chr.* Hermes XXIX 1894, 530—534 [zu Nr. 37].
- G. Cousin et G. Deschamps, *Bull. corr. hell.* XVIII 1894, p. 14—17 III Nr. 1—9.
 1 306 4 298 7 119
 2 296 5 271 8 132. 133
 3 313 6 247 9 117 B.
- O. Hoffmann, *Die griechischen Dialekte*, III 1898, 55 ff., Nr. 115—117.
 115 139 116 84 117 37.
- Th. Mommsen und U. von Wilamowitz Moellendorff, *Ath. Mitt.* XXIV 1899, 275 ff.
- H. van Gelder, *Die rhodischen Inschriften*, in Collitz, Sammlung der griechischen Dialektinschriften, III 1, 1899. Darin S. 424 ff. Nr. 3758 [= Nr. 37]. Vgl. ders., *Geschichte der alten Rhodier*, 1900.
- Ch. Michel, *Recueil d'inscriptions grecques* 1900.
 468 53 482 81 484 139 543 59
 481 18 483 22 508 59 1209 156
- O. Kern, *Die Inschriften von Magnesia am Maeander*, 1900. 1 s. zu Nr. 3 und Index S. 256 zu Ἀγνῆϊών. 353 = 354³⁵. 93 = 531.
- B. Haussoullier, *Etudes sur l'histoire de Milet et du Didymeion*, 1902.
- Dittenberger, *Sylloge inscriptionum graecarum*, ¹ 1883. ² 1898. 1900. 1901.
² 158 156 315 41
- W. Dittenberger, *Orientis graeci inscriptiones selectae*, I 1903. II 1905.
 1 1 12 15 351 39 765 17.
 11 14 215 18 458 105
- J. Beloch, *Griechische Geschichte*, III 1, 1904. III 2, 1904.
- Th. Wiegand und H. Schrader, *Prienc.* Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen in den Jahren 1895—1898 (unter Mitwirkung von G. Kummer, W. Wilberg, H. Winnefeld, R. Zahn). 1904. — Die Inschriften sind dort nach den Inventarnummern angeführt; für die Umsetzung in die Nummern dieser Sammlung s. die Tabelle am Schlusse dieses Index.
- Ad. Michaelis, *Die archäologischen Entdeckungen des neunzehnten Jahrhunderts*. 1906, 10. 74. 85. 152 ff. und sonst (Geschichte der Erforschung und Zusammenfassung der Ergebnisse).
- F. Bechtel in Collitz, Sammlung der griechischen Dialektinschriften, III 2, 1905, Nr. 5581—5588 [= *SGDI*].
 5581 15 5584 173 5587 —
 5582 201 5585 196 5588 139
 5583 156 5586 288 5724 369.
- U. von Wilamowitz Moellendorff, *Panionion* — *SBBerIAk.* 1906, 38—57.
- Ders., *Über die ionische Wanderung* — ebenda 59—79.
- Forschungen in Ephesos*, veröffentlicht vom österreichischen archäologischen Institute, I 1906.
- Die in den Zeugnissen benutzten Inschriften sind hier im allgemeinen nicht berücksichtigt.

INVENTARNUMMERN UND NUMMERN DIESER SAMMLUNG.

Inv.-Nr.	Nr.	Inv.-Nr.	Nr.	Inv.-Nr.	Nr.	Inv.-Nr.	Nr.	Inv.-Nr.	Nr.
1	105	13	218	25	211	37	—	49	4
2	102	14	17	26	29	38	—	50	222
3	175	15	2	27	—	39	—	51	353
4	176	16	10	28	—	40	314	52	3
5	187	17	157	29	226	41	—	53	231
6	178	18	272	30	—	42	15 ^f	54	289
7	255	19	252	31	26 (u. 159?)	43	321	55	—
8	199	20	208	32	203	44	223	56	—
9	237	21	253	33	224	45	286	57	6
10	177	22	297	34	78	46	—	58	228
11	87	23	—	35	37 ^e	47	209	59	—
12	57	24	202, ⁶	36	247	48	61	60	—

Inv.-Nr.	Nr.	Inv.-Nr.	Nr.	Inv.-Nr.	Nr.	Inv.-Nr.	Nr.	Inv.-Nr.	Nr.
61	142	116	72	170	138	225	342	280	254
62	—	117	86	171	—	226	217	281	221
63	37 _{r,2}	118	214	172	83	227	215	282	251
64	104	119	180	173	204	228	183	283	63
65	158	120	257	174	230	229	169	284	170
66	190	121	250	175	269	230	301	285	171
67	55	122 }	362. 363	176	213	231	338	286	172
68	188	123 }		177	232	232	329	287	307
69	88	124	—	178	273	233	182	288	206
70	62	125	—	179	351	234	8	289	—
71	343	126	364	180	350	235	164	290	38,10
72	202,4,7	127	361	181	333	236	260	291	—
73	201	128	—	182	69	237	284	292	349
74	58	129	—	183	365	238	264	293	—
75	227	130	287	184	155	239	315	294	74
76	97	131	—	185	154	240	305	295	202,10
77	—	132	256	186	311	241	—	296	—
78	12	133	268	187	(zu 311)	242	—	297	276
79	340	133a	—	188	34	243	35	298	36
80	32	134	236	189	—	244	330	299	33
81	—	135	186	190	375	245	—	300	76
82	—	136	99—101. 103	191	—	246	331	301	91
83	—	137	244	192	21. 22	247	262	302	202,2
84	—	138	248	193	—	248	11	303	95
85	219	139	73	194	—	249	71	304	328
86	274	140	64	195	300	250	—	305	308
87	212	141	245	196	332	251	—	306	85
88	292	142	82	197	313	252	341	307	334
89	—	143	238	198	296	253	—	308	302
90	322	144	261	199	185	254	141	309	—
91	320	145	179	200	294	255	—	310	52
92	106	146	134	201	313,731	256	—	311	94
93	318	147	163	202	—	257	90	312	210
94	352	148	136	203	93	258	56? 201e	313	—
95	246	149	192	204	—	259	337	314	281
96	339	150	—	205	80	260 }		315	267
97	160	151	65. 66	206	229	261 }	346	316	168
98	47	152 = 331 .	19	207	—	262 }		317	335
99	—	153	—	208	5	263 }		318	28 II
100	299	154	162	209	167	264	290	319	316
101	293	155	270	210	265	265	144	320	313,730
102	184	156	266	211	—	266	—	321	135
103	376	157	283	212	220	267	233	322	51
104	369	158	48	213	258	268	49	323	96
105	378	159	285	214	279	269	142	324	280
106	372	160	198	215	140	270	191	325	145
107	371	161	197	216	348	271	7	326	147. 148
108	370	162	45. 46	217	195	272	9 [=31]	327	146
109	377	163	8	218	326	273	165	328	149
110	366	164	89	219	193	274	336	329	79
111	367	165	278	220	324	275	200	330	70
112	282	166	30	221	194	276	23	331	19
113	277	167	—	222	54	277	142	332	205
114	—	168	275	223	325	278	—	333	196
115	68	169	189	224	241	279	181	334	174

Von den Steinen mit Inventarnummern, denen Nummern dieser Sammlung nicht entsprechen, sind genaue Abschriften und meist auch Abklatsche vorhanden (vgl. zu Nr. 286).

NACHTRÄGE UND BERICHTIGUNGEN

Aufgenommen sind auch solche Möglichkeiten, die nichts weniger als sicher sind, aber geeignet sein könnten, denen, die die Arbeit positiv fördern wollen, als Anhalt zu dienen. Die meisten dieser Beobachtungen sind Folge der immer erneuten Beschäftigung mit den Texten, wie sie die Arbeit an den Indizes fordert. Zahlreiche weitere Möglichkeiten, die noch hätten erwähnt werden können, sind unterdrückt, da sie nicht wesentlich fördern.

3 und 231. Wilamowitz weist darauf hin, daß Μεγάβυξος die zu erwartende Form ist, da es altpersisch Bagabuxša hieß; vgl. W. Schulze *Z. vergl. Sprachf. N. F.* XIII 2, 216 A. 1. [Ist dann Μεγάβυξος durch falsche Angleichung an Μεγάβαξος entstanden?]. W. Schulze führt ebenda zahlreiche alte Verwechslungen von I und Ξ an. Soll man den Ξευς der Schreibübung des II. Jahrhunderts v. Chr. (Nr. 314) ebenfalls nur als solche Verwechslung ansehen, oder hat der Schreiber die Basis mit dem Namen Μεγάβυξος , an der er oft vorbeikam, gesehen, und, weil man für gewöhnlich Μεγάβυξος sprach, das $\text{Ξ} = \text{I}$ gesetzt?

4. 1 Statt [$\text{Ἀπελλιν Νικιοφώντος}$ machen die analogen Überschriften 6,1 $\text{Φιλαίω Φιλιστίδου Ἀθηναίω}$ und 14,1 Βασιλεῖ Λυσισάχῳ die Ergänzung [$\text{Ἀπέλλι Νικιοφώντος}$ wahrscheinlicher.

5. Über die Festzeit der großen Panathenäen s. A. Mommsen *Feste der Stadt Athen* 47 f. Von den in Betracht kommenden Jahren 334, 330, 326, 322 paßt am besten 326. Jahreszeit: zweite Hälfte des Hekatombaion (a. a. O. 53).

8. Der Fundort des Stückes *B* ist nach *Sch.* sicher die Treppenstraße, die westlich von der Athenaterrasse hinaufführt. Der Stil der Urkunde schien *Wil.* für das IV. Jahrhundert zu jung; er zog es vor zwei Stephanephoren Namens Kleitos anzunehmen. Aber *Z.* 2 nennt die Timuchen! 16 Anf. [ἐυεργετημάτων]. 17 ff. In der Lücke stand die Belobigung der drei δήμοι, die die Richter geschickt haben; dann werden die Richter selbst gelobt. *Z.* 23 ist δικαστὰς für πρεσβευτὰς einzusetzen. 35 εἰσά - 46 ἐ[ρ]ώ[ι] τῆς .

S. 13 Chios ist jedenfalls Prytane von Lebedos, nicht von Priene; auch Amyntor gehört kaum nach Priene. Die Inschrift aus dem Panionion hat die Nummer 139.

10. *Z.* 8: $\text{το... Ἀ[..... δεδόχθαι τῷ δήμῳ]} \text{ἐπ[αι]}$ - *Z.* 11 f. $\text{εἶναι δὲ Μαρῶ[νίταις ἰσοπολιτείαν ἐμ Πριήνῃ]}$, $\text{μετεῖ- 23 ἐπαγγεῖλαι ἐλ[ι] λόγῳ πρὸς τὰς ἀρχάς τοῦ]} \text{δὲ τιμάρχους συνελθόντας κρίναι ἐν ἡμέραις τρισίν. 26 wohl ἔξει, wie 18,11: ἐπιμελεῖσθαι ὅπως συντελεσθήσονται. Die Urkunde ist kein Vertrag mit der Stadt Maroneia, sondern ein Beschluß über die Rechte und Pflichten der Maroniten, die in Priene wohnen. Es scheint also eine größere Anzahl Bürger aus der von Philipp eroberten Stadt in Priene eine Zuflucht gefunden zu haben.}$

11. 3 am Ende ist die Klammer] zu tilgen. 21 eher π[ολίτας] . 29 πανηγυριάζειν wegen *Le Bas* III 86,3 = Dittenberger *Syll.*² 177 = Michel 34; ΠΑΝΗΓΥΡΑΙΕΝ und in der Umschrift πανηγυράζει[ιν] *Le Bas*-W. Dagegen umschreiben πανηγυρ[ί]ζε[ιν] Feldmann und Dittenberger; $\text{πανηγυρ[ί]άζει[ιν]}$ Michel. Das Übliche ist jedenfalls πανηγυρίζειν .

14. Was hier aus dem epigraphischen Befunde erschlossen ist, daß die Tempelwand um ein System von zwei Läufern und einem Binder höher war als Hicks angenommen hatte, ist *Priene* 97 aus den Proportionen der Säule gefolgert worden. *S.* die Zeichnung am Schlusse. *n*2 die Bemerkung (vgl. 25 τὸμ φύλ[αρχον]) ist zu streichen, da *Z.* 25 anders erklärt ist.

16. 8 etwa $\text{καὶ οἰκεῖν καὶ παροικεῖν καὶ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν ταῖς κώμας-}$, vgl. die κώμαι *Z.* 1. 9 Anfang ist die Klammer zu tilgen. Dem Sinne nach stand etwas da wie $\text{ἀναγραφόμενοι κατὰ φύλὰς τοὺς πολίτας}$.

17. 45 $\text{βοηθῆσαι [τῇ] πατρίδι}$?

19. Der Fundort ist nicht bei der Hauptkirche, die sonst als solche bezeichnet wird, sondern die Kirche des byzantinischen Kastells auf dem Markte, die zuerst von den Ausgrabenden für die Hauptkirche gehalten wurde *Sch.* 58 f. vom ἀνάλωμα τοῦ στεφάνου die Rede: [$\text{ἐνεγκεῖν ἐλ[ι] λόγῳ]}$.

23. 8 f. etwa: $\text{καὶ μὴ τῶν ἄλλων πολιτῶν ἐν τούτοις καθ[υ]στερεῖν, ἀλλὰ καὶ ἐμ πᾶσιν ἀνέγκλητος γενέσθαι}$.

24. 13 f. συνε[βουλεύσατο] eher als συνε[χ]ως .

25. 11 [$\text{ῥι[ε]μ[ε]ί[ν]α[τ]ε}$. Zum Inhalt vgl. *S.* XV f.

27. Haussoullier *Milet* 133 f. hält die Schrift für jünger als Hicks und scheint sich der Ansicht von Wilamowitz zuzuneigen, daß der Brief einem römischen Beamten gehört, der Smyrna als Richter zwischen Milet und Priene bestellt hatte. Verhandlungen von Priene mit Smyrna in anderer Angelegenheit bald nach 200: Nr. 65, 14 ff.

28. 19 wahrscheinlich $\text{αἱ ψῆφοι αἱ ἀπεννηγεμέναι}$ 22 $\text{ΤΑΒΙΝΙΟΙ τῶν στρα[τηγῶν]}$ ist vermutlich οἱ ἐπιμήνιοι τῶν στρατηγῶν gewesen. *Z.* 30 ὄντες ὑπερημίσεις .

31. Ist zu tilgen, da identisch mit Nr. 9.

35. 1—3 [$\text{-τῷ ἀγῶνι τῷ γυμνικῷ καὶ Διονυσίοις τοῖς πρώτοις τῷ πρώτῳ ἀγῶνι τῶν ἀθλητῶν}$, vgl. 21, 19. Es fehlt der Name des ersten Festes, der in *Z.* 1 vor τῷ ἀγῶνι gestanden haben muß.

37. Eingehend behandelt von U. v. Wilamowitz Moellendorf *SB Berl. Akad.* 1906, 41 ff., 54. Ihm entsprechend ist die Zeit in der geschichtlichen Einleitung angesetzt; vor 190, da Rom und Pergamon keine Rolle spielen. *g* 1, Z. 43—45 = Zeilenanfänge auch bei Papadopoulos-Kerameus *Ath. Mitt.* V 1880, 340 B. Er gibt 44 ΛΩΝΟΣ... ON. 47 f. auch ἐπινο[μ]ίαν möglich. 45 Βατ[ινήτιν]— Zu 54—59 bemerkt Wil., daß παρὰ nur von denen gesagt werden kanu, die etwas abgeben. Also hatten die Milesier das unbekannte ΑΙ — —, die Kolophonier Anaia, traten dies ab, und die Milesier erhielten dafür (δοθῆναι δὲ τοῖς αὐτοῖς oder ähnlich) Theben und Marathesion, die also nicht zur Melias gehörten. A. Gercke zieht (brieflich) ἐφ' ὧν δέξα[σθαι] vor; ich habe an εἴτ' ἀλλάξα[σθαι] gedacht. 55 stelle ich auf Grund einer Bemerkung von J. Keil [ἐπεκλαρώθη aus Hicks ἐπικλαρωθείη (Z. 56) wieder her; 57 vielleicht Ἀκάδαμιν, worauf auch Gercke gekommen ist. Über ἀλλάξα[σθαι] bei Theopomp und Strabon s. zu Nr. 418. Die Stelle wird also etwa wie folgt herzustellen sein:

[— — — — — οἱ δὲ Σάμιοι ἔλε]-
[γον διότι ἔλαχον] Κάριον καὶ Δρυοῦ[σαν, καὶ ἐπεδ]εῖκν[υσον ἐν]
[ταῖς Μαιανδρ]ίου τοῦ Μιλησίου ἰστο[ρίαις κατακε]χωρισμ[ένον],
55 [διότι καὶ ἃ] λοιπὰ χώρα ἃ Μελιάς [ὑπὸ Ἰώνων κοινο]ῦ αὐτοῖς ἐ[πε]-
[κλαρώθη] μετὰ τὸν πόλεμον τὸν Με[λιακόν· εἴτ' ἀλλάξα]σθαι αὐτὰς Σα-
[μίους] παρὰ μὲν Μιλησίων Ἀκάδαμιν ἐφ' ὧν δοῦναι τοῖς αὐτοῖς Θή[βας]
[καὶ Μ]αραθήσιον, καθὼς καὶ τὸ Ἰώνων δικαστήριον ὑπὲρ αὐτῶν ἔ-
[κρινε] Πανιώνιους [ἐν τῷ συλλόγῳ· παρὰ] δὲ Κολοφωνίων
60 Ἄναια.

Hinter Z. 96 sind außer den von Hicks angenommenen zwei Quadern (*p* und *q*) noch drei andere zu ergänzen, so daß man auf eine Lücke von etwa 46—48 Zeilen kommt. 124 von Wilamowitz a. a. O. 42 wie folgt ergänzt: καὶ ἐκπεσεῖν μὲν Καρίου ἔτη διακ[ό]σια καὶ [— κοντα κατασχόντας, κατελθεῖν δὲ ἐπὶ στεφαναφόρου Λύκου. Es geht auf die Grenzregulierung die Bias vermittelte. 124—157 erklärt v. Wilamowitz S. 54 f. „Vor Lysimachos bei dem Handel um die batinetische Mark haben die Samier auf Karion usw. keine Ansprüche erhoben (125—130). Unter Antiochos Theos war wieder Grenzstreit: Karion haben die Samier nicht gefordert (131—133). Im Laodikekriege, als das und das passierte, [wurden die Priener gezwungen] ihre Habe in die Stadt zu bringen — — — τὸν γενόμενον διάδοχον τῆς βασιλείας φη — — — das Land, das sie besaßen, als sie vertrieben wurden, zurückzugeben (134—139). So weit geht ersichtlich der Bericht, der sich auf die vierziger Jahre bezieht. Ein Feind hat die Priener auf die Stadt beschränkt; der „Nachfolger in der Königsherrschaft“ setzt sie wieder ein. Der seltsame Ausdruck ist verständlich, sobald man sich erinnert, das Asien im Besitze des Antiochos Hierax blieb, der die Königsherrschaft ausübte, aber im Sinne der Legitimisten nicht der rechtmäßige König war oder doch nicht blieb. Wenn dies unter Seleukos III. oder Antiochos III. geschrieben ward, ist es nur korrekt. 139 κατελθόντες δὲ εἰς

τὰν πόλιν νέμεσθαι τὰν χώραν wird den wiederhergestellten Besitzstand angeben. Dann zunächst unsichere Zeilen. τὰς χώρας τὰς ὁμούςας ἅς αὐτοῖ — — — ἐπὶ τὰς Ἀντιγόνου βασιλείας — — — ἀμφισβητοῦντας τοῖς Πριανέσιν διότι παρορίζονται; aber man erkennt, daß die Samier wieder Ansprüche erheben. Diese schicken eine Gesandtschaft an Anti—, der schreibt ihnen, διότι κρίνει (145): alles Folgende ist ein Auszug aus diesem Urteilsspruch. 146 Ἀλεξάνδρου διαβάντος εἰς τὰν [τὴν ist ein häßlicher Druckfehler] Ἀσίαν ἐνέμον[το — — — die samischen Gesandten — — — τὰν χώραν καὶ ἐπ' Ἀντιγόνου zu ergänzen aus 141] — — — ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς ταῖς βασιλικαῖς εὑρεθῆναι; nun erklärt der entscheidende König Anti—, was sich aus seinen Akten ergab: unter Lysimachos haben die Samier Karion nicht gefordert = 125—130; unter Antiochos ebenfalls = 131—133; — — — Ἀντίοχον τὸν ὑπὸ βασιλείᾳ Πτολεμαίου τεταγμένον — — — [ὑπὲρ τοῦ φρουρίου] οὐθὲν εἰρηκότας, und auch aus allen anderen Gründen haben die Priener recht. Ohne jeden Zweifel muß sich die Partie, in der ein ptolemäischer Beamter vorkommt, auf die Ereignisse beziehen, die 134—140 ausführlicher standen, also auf den Laodikeios πόλεμος, zu dem ja auch die Einmischung der Ptolemäer stimmt. Also ist der entscheidende König Anti—, der über das königliche Archiv verfügt, ein Antiochos, also Antiochos III.‘

38. 5 Wiegand hat 1897 in Kelebesch im Hause des Hippokrates Kalogeros auf der Terrasse im oberen Stockwerke ein Stück abgeklatscht, dessen Schrift unzweifelhaft die des Rhodierschiedsspruchs ist. Mir scheint sie zu Nr. 38,5 in Zeilenhöhe und Abstand zu passen; einzelne Abweichungen von Formen kommen auch innerhalb der zusammenhängend erhaltenen Stücke vor. Winnefeld hält diese Unterschiede für zu groß, um an Zusammengehörigkeit zu glauben. Ausgegangen bin ich von Z. 5.

τ ΟΚΑΡΙΟΝ καὶ Δρυοῦσαν — . . -
ΙΓΡΑΨΑΝ ΙΥΛΗΝΕΡΥ
ΩΝΑΓΟΦ ασιν ἀπ ΕΔΕΙΞΑΝ
Γ ΕΑΕΦΕΣΙΟΥΣ δὲ ΚρεώΦΥΛΟΝΚΑΙ

1 rechts ein Strich von Ε oder Σ, nach der Lücke von 2 B. Striche von Ε und von einem langen Ρ; 2 rechts Μυλῆν Ἐρυ- (*Wil.* erinnert an Μυλλίς u. a. Namen, Μυλ(λ)έας wie Θαλέας, Θαλής). 4 γέα auch ein Autor; Myles wohl ein Schiedsrichter, wie ja vor Lysimachos auch δικαίωματa erwähnt werden (*Wil.*).

40. 41. 41 gehört ins Jahr 135 (nicht 136), wie die Konsulliste CIL I² p. 148 erweist, deren Sicherheit mir Dessau ausdrücklich zu bestätigen die Güte hatte. 40 wird von Viereck c. 136⁶ gesetzt. 11, s. Die geistreiche Ergänzung Dittenbergers, der 8 die Namen der beiden berühmtesten Homerforscher vereinigte, [Ζηνόδοτος Ἀριστάρχου], wird durch Nr. 60, 10 widerlegt, wo Ζηνόδοτος Ἀρτέμωναs als Gesandter nach einer äolischen Stadt genannt wird. Dieser Name wird auch in Nr. 41 einzusetzen sein. Andererseits ist dadurch die Datierung von Nr. 60, nicht weit von 135 v. Chr., gegeben.

41. 8—14 Das Mittelstück, das im Brit. Mus. fehlt, ist von W. schon im Nov. 1897 im Hause des Hippokrates Kalogeros zu Kelebesch, in der Wand verbaut, gesehen und abgeklatscht. Es beweist, daß 14 πίστ[ε]ως τε τῆς ἰδίας φαίνεται zu ergänzen ist.

42. Der nach den Papieren von Le Bas erschlossene Zusammenhang der Fragmente von Nr. 37 z. 41 und 42 wird durch eine gütige Mitteilung von Arthur Smith aus dem British Museum bestätigt. Bemerkt sei hier, daß diese Nummer (S. 47/48 und Beilage) neugedruckt ist, wodurch sich einige Diskrepanzen mit dem Kommentar der vorangehenden Inschriften erklären.

45. 2 [ἔδοξε τῷ δήμῳ—] 5 Klammer: μνη|μονεύουσιν. 13 ἐπεμελήθησαν| κ[α]ὶ τοῦ[του] ἐνδ[όξως — 14 [. . . καὶ τῶν|μ]εγ[α]λ[ω]ν Παναθηναίων—. 23f. τ[ῆς] δὲ ἀνα[γ]ο[ρ]εῦ[σ]εως ἐπιμεληθῆναι τοὺς στρατηγούς.

46. 20 ἀξίως.

47. Der prienische Richter Μητρόδωρος Ἀριστοδήμου ist aus dem Rhodierschiedsspruch 37,19 bekannt.

50. Der Richter Κλέανδρος Καλλιστράτου, φύσει δὲ Ἀλξίδος macht die Weihung Nr. 187, deren Schrift nicht zu hoch im II. Jahrh. anzusetzen ist, da sie schon A enthält. Wenn der Stephanephoros Demetrios derselbe ist, wie der Nr. 108,63f. erwähnte, wo doch wohl zu lesen ist [ἐπὶ στεφάνῳ]ν ὁ τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ Δημήτριον, fällt die Inschrift einige Jahre vor den Oropherneskrieg, also etwa 160 v. Chr. Über Priene und Erythrai nach 133 v. Chr. s. Nr. 111,126ff. 146. 121,30. Z. 39 konnte [ἐν τινὶ τῶν ἱερῶν] ταῦτα ohne Bedenken eingesetzt werden. So auch Michel *Recueil* 508.

54. Der Richter Καλλικράτης Ἀπολλωνίου kehrt als Kommissar im Rhodierschiedsspruch (37,19) wieder. Der seltsame Name Θάλευκτος findet sich nach Th. Reinach *Rev. ét. gr.* VI 1893, 166f. (Michel *Recueil* 469) in der Schreibung Θαλίευκτος auf einer Inschrift aus Iasos vom II. Jahrh. v. Chr. wieder.

55. 2 eher [τὸ παρὰ τῶν [ἰ]ώνων als [τὸ κοινὸν τῶν ἰ]. Es ist prienischer Aktenvermerk. Die wunderliche Erscheinung, daß die Stele nur die Motivierung, nicht die Ausführung des Beschlusses enthält, mag darin ihre Erklärung haben, daß die Fortsetzung ausnahmsweise auf einem anderen Steine stand. Der Geehrte kommt auch Nr. 42,20 vor.

56. 1 [— καὶ προεδρία] [ἐν τοῖς ἀγῶσιν] ἀναγράψαι δὲ εἰς τὴν βάσιν τῆς προεψηφισμένης | εἰκόνας τὸν τε [στέφανον καὶ τὸ ψήφισμα (oder ähnlich —), καὶ ἀνακηρῦσαι (oder ähnlich) ἐν τοῖς γινόμενοις] ἀεὶ κατὰ πόλιν [ἀγῶσιν etc.

57. 5.6 Im Beschlusse der Kolophonier ergänzt Wil.: τοῖς δὲ Κλαρίοις τοῖς| μεγάλοις καὶ τοῖς| Τονείοις, und verweist auf das samische Herafest, das Athenaios XV 672d aus Menodotos von Samos Schrift τῶν κατὰ τὴν Σάμον ἐνδόξων ἀναγραφῇ bezeugt. Dort ist Τόνεα überliefert, Τόναια von Kaibel eingesetzt, aber Τόνεια schon bei Meineke hergestellt. 21. Hinter (Hunderte) fehlt die Klammer:].

58. Anfang. [— τῆς δὲ ἀναγγελίας τῶν στεφάνων ἐπιμεληθῆναι τὸν| πρύτανιν κ[α]ὶ τ[ο]ὺς ἀγωνοθέτας] vgl. 57,4.5.

60. Der Gesandte Ζηνόδοτος Ἀρτέμωνος wird identisch sein mit Ζηνόδοτος Ἄρ—, dem prienischen Gesandten an den Senat 135 v. Chr., s. Nr. 41,8. Dadurch ist die Gesandtschaft nach der äolischen Stadt genauer datiert.

61. 15 [αὐτόν] nämlich τὸν δῆμον, da die Richter Z. 19 nachfolgen. 38 ὁρθῶς [καὶ] δικαίως, wie Z. 8.

63. 31f. (Parion.) In die Lücke paßt die Ergänzung τὸ δὲ ἀνάλωμα τὸ ἐσόμενον εἰς ταῦτα δοῦναι τὸν ἐπὶ τῆς διοικήσεως διοῦναι δὲ etc.; vgl. aus prienischen Urkunden 4,44; 33,5; 87.

69. 3f. eher: πρὸς τε τοὺς [θεοὺς εὐσεβῶς καὶ πρὸς τὸν δῆμον οἰκείως διακείμενον.

71. Die Formel ἐφ' ἴσῃ καὶ [ὁμοίῃ] findet sich in einer Urkunde von Olymos: Hula und Szanto *SB Wiener Akad.* CXXXII 1894, 8; vgl. Francotte *Musée Belge* X 1906, 14. Aber auch in Ephesos ist sie häufig: *Brit. Mus.* III, CCCCXLVII und S. 93 (rechts oben). Der Monat und der Zeuskult werden entscheiden, woher das Dekret stammt.

73. 7ff. τὰς μὲν [συνέλυσαν] τῶν δικῶν σπεύδοντες συμ[φω]νεῖν? τοῦς πολιτας| πρὸς ἀλλήλους, τὰς δὲ λοιπὰς διέκριναν δι[καίως].

82. 2 [Μετ]αγεινιῶνος [— — ἐτίμησεν ἡ βουλὴ καὶ ὁ δῆμος].

84. Vgl. Hoffmann *Gr. Dial.* III 56, 116. Z. 7f. [παρὰ τὸ ὁμολογεῖσθαι|μενον]. Das Stück erinnert am meisten an den Vertrag mit Milet Nr. 28.

91 ist zu ergänzen nach 3,17 (τοὺς νομοφύλακας τοὺς νομοφυλακοῦντας μὴ[ν]α Βοηδρομιῶνα καὶ Πυανοψιώνα ἐπὶ στεφάνῳ νηφόρου Δ.)

[ὁ δεῖνα —] κλείους εἶπεν· ἐ[πειδὴ]
[ὁ δεῖνα Θ]ερσίνου χειροτο[νηθεῖς]
[νομοφύλ]αξ καὶ λαχῶ[ν μῆνα]
[τόν τε Βοηδ]ρομιῶνα [καὶ τὸν]
[Πυανοψιών]α ἐπ[ὶ] στε[φανηφό]-
[ρου τοῦ δεῖνος — — — —]

92 zu streichen; s. 201e.

96. Der γραμματεὺς Z. 17 weist auf Ehrung von Richtern oder eines Richters. 19f. war eher die Rede περὶ δὲ [τῆς] κατὰσκευῆς τῶν στεφάνων καὶ τῆς ἀναγγελίας τῶν τιμῶν ἐπιμεληθῆναι etc.

99. 4 ἀεὶ ἀπρά[κ]τῳ[ν] ὄντι[ν] — — ἐπὶ τὰ πολιτικά πράγματα φιλόπονον ἑαυτὸν παρεχόμενος.

102. Jetzt in Konstantinopel.

103. 9 ἐπαινῶν καὶ τιμῶν.

104. 9.10 τοὺς στρατηγούς μετὰ τῶν [πο]λι[τ]ῶν ἀπάντων. 13.14 τοὺς ἐπι[μ]ηνίους τοὺς [τῶν] στρατηγῶν.

105. Vgl. A. Harnack *Kultur der Gegenwart* I, IV 146f. 37f. Die naheliegende Ergänzung ὑπερ[β]ήκεν verwirft Dittenberger als sprachwidrig. 42f. zu ergänzen ist χάριτας, wohl vor καθέκει δὲ; oder mit Dittenberger [στέφανον εὐρεῖν].

106. 3 παρ' αὐτοῖς, 5 ἑλληνικοῖς Friedrich nach dem milesischen Exemplar.

108. 63f. eher [ἐπὶ στεφάνῳ]ν ὁ τοῦ θεοῦ τοῦ μετὰ Δημήτριον. 143 statt des unverständlichen Ἐφεσίων erwartet man eher [πολιτ]ῶν; etwa —ἐκ| πάντων [πολιτ]ῶν; doch ist der Zusammenhang immer noch unklar. 213 προ[σ]ε[δ]ρίαν zu lesen; s. die Anm. 215f. ἔνεκα τοῦ πάντα ἀσφαλῶς [γίνε]σθαι, nicht [γενε]σθαι. 256 γερά[ρας]. 284 ἀναστροφὴν ἐν τῇ στεφάνῳ νηφορία αὐτοῦ καὶ τοῦ θεοῦ| ἀξίαν. 332 Δ[ιονυσ]ίοις αὐλητῶν| τῷ ἀγῶνι τῷ παιδικῷ. 345ff ist zu lesen:

τῆς εἰς| τὸ χρεὼ μεταστάσεως τυχόντ[α τῶν καθηκόν]των ἀξίων (statt ἀξίων) δικάως, vgl. 99,12 τῆς εἰς τὸ χρεὼ μεταστάσεως τυχόντα τῶν ἐπιφανεστάτων ἀξίωσι. Danach ist S. 264 im Index die Rubrik ἀξιος d) zu streichen und sind die beiden Belege ebenda unter ἀξίω α) unterzubringen.

109. 35f. οὐ μόνον τῆς πάντων τῶν συναναστρεφομένων| πολὶ[τῶν] [τε καὶ ξένων εὐνοίας, ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν θεῶν χάριτος] ἔτυχε. 49 etwa καὶ [πάλιν] ἀ[πεκομίσα]το μείζονα τῷ δήμῳ συμφέροντα. 54 verdorben; auch das, was die Reste zunächst ergeben: ἀπάγ[ω]ν τε| τὰ [κοινὰ] ἱερὰ τῆς Χίων πόλεως εἰς τὴν Πριήνην ergibt keinen verständlichen Sinn. Aus Nr. 55,7 könnte man gerade auf eine Spannung zwischen Chios und Priene schließen. 160 für ΣΕΝΤΕΛΕΙΑΝ mußte ΣΕΝΣΥΝΤΕΛΕΙΑΝ eingehauen werden: (συν)τέ[λειαν] λαμβανόντων αὐτῷ τῶν ἐπικηρυγμάτων. Vgl. 44,22 ἵνα τὰ ἐψηφισμένα λάβῃ συντέλειαν. 255 [εἰς ἐνιαυτὸν τῶν ἐπὶ usw. 265 [τῆς εἰς τὸ] χρεὼ μεταστάσεως τυχόντα τῶν κατηκόντων ἀξί[ων], vgl. zu 108,345ff. 267f. στεφάνῳ χρυσέῳ ἀπὸ χρυ[σοῦ, γερον]ότα nach 117,72 στεφ[άνω] χρυσέῳ ἀπὸ χρυσοῦ bei gleichem Anlasse. Zu dem Kranze wurde ein Chrysus verwandt. 271 ἀναγορεύσεως

112. 26. 27 ergänze ich μέλλον[τος] τοῦ τῶν νέων συγ[χυθῆ]ναι γυμνασίου διὰ τὸ usw. 69 — καὶ διετησί[ου]. 72 ob κρίκους εἰς κρι[κ]ηλασίαν? 106 [ἀναλαβὼν τὴν] ἐπιστάσιαν. 112ff. γυμνασιαρχ[ίαν] αὐτοῦ

113. 20 μεγαλομερῇ [ἐαυτὸν ἐμ] πᾶσιν ἀπέδει]ξεν, ὥστε, nicht φιλο]ξένως τε. 25 eher με]τασχεί[ν, εἰσάγ[ειν] δέ. 53 ἀναλαβὼν δέ τὴν σ[τεφανη]φορίαν.

114. H. Diels verbessert: 21 ἔλαβεν δέ [καὶ] τ[ῆς] τῶν μαθημάτων ἀποδ[ίδ]ξεις ἐκ πλήρους und Z. 25 τὰς μὲν θυσίας ἐκ πλήρους τοῖς τῆς πόλεως παραστήσας θεοῖς, so daß ἐκ πλήρους eine jener zahlreichen adverbialen Verbindungen wie ἐξ ἴσου ist.

115. Nr. 131 fällt ganz fort; es ist nur eine Wiederholung von 115, die der Herausgeber verschuldet; Nr. 115 ist der vollständigere Text; nur Z. 11 Ende ist ἐνερ zu lesen; Z. 13 wird τημ[κ]α[ί] τ[ῷ] δήμῳ ἔδοξε[ν] . . .

117. Ἡράκλειτος Θεοδώρου prienischer [ἐγδικος]: 4218 bald nach 130/129 v. Chr. Die Ehren in A und C, wie sie in den zumeist vom Herausgeber schon übernommenen Ergänzungen und zum Teil in erhaltenen Stücken stehen, stimmen nicht überein. A hat sicher εἰκόνι γραπτῇ, also auch andere εἰκόνες; C nur eine χαλκῇ. Trotzdem ist es schwer zu trennen, da A I und A II, von denen I — ρου, II Ἡράκλειτος bietet, offenbar zusammengehören und wiederum in C, wo Ἡράκλειτον Θεοδῶ — erhalten ist, ihre Ergänzung finden. Ein zufälliges Zusammentreffen dieser Namen und Namenreste wäre möglich, aber immerhin auffallend. Ich lasse die Frage in der Schwebe. 16 wünscht man βίαν, 18 eher περὶ ὧν ἐγκ[λημάτων] als περὶ ὧν ἐγκ[λοῦσιν] ἡμῖν| B 28ff. war die Abschrift von Sakkelion bei Cousin und Deschamps *Bull. hell.* XVIII 1894, 17,9 zu verwerten: 29 τῇ αὐτοῦ οἰκίαι, 32 κρέα τοῖς πολίταις (so auch der Abklatsch), 43 Anfang — γ, 45 Anf. I 46 Anf. ΑΕΩΝ, also wohl [— ἀπὸ τῶν πό]λεων, 48 Anf. — εν, also wohl περὶ μὲν τῶν ἀλειῶν, 48 Anf. ὁ ΤΑ, 50 Ende Τ, also τοὺς νόμους τ[οῦς]— 49 eher συμβέβηκεν ἐνπ[ρ]ησθῆναι| als ἐν Πρ[ι]ήνῃ. 60 vielleicht διὰ τῶν [ἐγ]γράφων 74 ἀνενεγκ[εῖν] ἐλ λ[ό]γωι 79 Singular: τὸν ἀρχιτέκτονα|— ἦν ἃμ βούλ[η]ται αὐτός|.

121. 34 wohl τ[ῆ]ν μὲν καθ' ἑ[α]υτὸν χρε[ίαν] ἐτέλεσεν.

124. 3 [—τὴν κοινὴν θυσίαν ἐ]τέλε[σε] τῶν ἱώνων.

131. Fällt weg, s. zu Nr. 115.

136. 3ff. könnte gewesen sein — ἐπρέσβευσε| [καὶ] πρὸς|— — καὶ πρὸς Γάϊον Γναίου|— — καὶ πρὸς Αὔλον| [Τερέντιον] Αὔλου υἱὸν Οὐάρρωνα ἀποδημήσας τὸν τούτω| [ταμίαν?]; vgl. 121. Zeit: der zweite mithradatische Krieg, der auch 121,5 gemeint ist. 8 — ἐκ τῶν ἰδίων παραστησάμε[νος] — — καὶ πλείονας μῆνας ἀποδημή[σας] ἀδάπανον κατέστησε τὴν πόλιν. 37f. καὶ λέγων| [καὶ] πρᾶσσων usw.

139 vgl. S. 13. Z. 10 wird die Urkunde der Lebedier beginnen; Chios der Prytane wird also lebedischer Eponym sein. Nun kommt der Text, den die Lebedier die Erlaubnis erhalten haben im Panionion aufzustellen.

142. 13 Wenn auch die linke Reihe, wie vermutet, Stephanephoren enthält, und zwar die des ersten Jahrh. v. Chr., so könnte Ἡλιόδωρος der Stephanephoros des ersten Beschlusses für Zosimos Nr. 112, Γάϊος Κέστιος Ἡλιόδωρος sein.

144. Die Liste ist gleichzeitig mit der Hauptmasse der Graffiti des unteren Gymnasion und läßt sich aus Nr. 313 ergänzen. So Z. 13 Ἡρώδης Ἀν[τιόχ]ου vgl. 313,404; Z. 30 Δη[μ]ο[σθέν]ης Π[α]ων(ι)ου aus 313,240.

172. Ein Abklatsch ergibt folgende Lesung:

Τιμόνα[σα] Εὐ[θυ]δ[ή]μ[ου],

Εὐπόλι[ος] δέ| γυνή,

[ἐ]ρ[ή]μ[η] Δ[ή]μητρος καὶ Κόρης.

186. Βασιλείδης Ποσειδωνίου ging als Theore nach Samothrake; s. Zeugnis Nr. 540.

187. Der Weihende kommt als Richter für Erythrai Nr. 50 vor.

195. Z. 2. 3 war vielleicht von der λογεία die Rede, die Z. 31 ergänzt ist. und könnte aus 32 μηνὶ Ἀπατουριῶν τῇ εἰκάδῃ ergänzt werden μηνὸς Ἀπατουριῶνος εἰκάδι. 11ff. συντελέ[σ]ει δέ καὶ τὰς ἄλλ[ας] θυσίας τῷ| Σαράπιδι usw. | καὶ τὴν λαμπαδείαν τῇ θεᾷ, erkannt von Rusch. Prott hatte ΛΑΑ gelesen und doch ἄλλ[ας] ausdrücklich verworfen. 28. τρα- πεζῶν ὧν ἂν δῆμος κοσμή| δεδοσθ[ω] τ[οῖς] κατεχομένοις. 32ff. οἵ[τι]ν[ος] [δ'] αὐτῷ ἐξαι[ρε]ῖ[σθαι] Ε (Zahl?) χό[ας].

202. 40 wahrscheinlich: σωμα[τ]ῶν ἢ κτηνῶν, vgl. 18,25 ἀτέλεια καὶ τῶν κτηνῶν καὶ σωμα[τ]ων.

204. Mit Berücksichtigung der Gesandtschaften des Herodes an Ariarathes VI. ὅπως συγκατασκευάσθαι [τὰς] προ[θυμ]ίαν ἀνήκοντα τῇ πόλει (Nr. 109,103.172ff.) kann man ergänzen: [Ὑπὲρ βασιλ]έως Ἀρι[α]ράθου Ἐπιφανοῦς καὶ Φιλοπάτορος.

239. Θεόδοτος Ἰσέου auch Nr. 270.

260. 2 Statt . . . αἰς (etwa [Αγλ]αἰς) ist aus Nr. 262 [Πόλ]ις Ἀπολλωνίου einzusetzen.

270. Θεόδοτος Ἰσέου auch 239.

272. Λυσίμαχος Ἀρτεμιδώρου wird datiert durch Nr. 42,19, wo er prienischer [ἐγδικος] ist.

306 im Lemma: Cousin und Deschamps *Bull. hell.* 1894, 14, 1.

313. 435 zu ὁ τ. Ἱεροκλέους τοῦ Ἀπολλωνίου war zu sagen, daß der milesische Arzt, den P. Graindor *Musée Belge* X, 1906, 59 ff. von neuem behandelt hat, Ἀπολλώνιος Ἱεροκλέους hieß. Die Sache ändert sich dadurch nicht.

355. Zum Teil dieselben Stempel sind in Ephesos gefunden; s. Heberdey *Ephesos* I 168 ff. 1. Διδύμου Eph. 170, 18, 2. Ἐπιφάνου Eph. 170, 22. 3. Ἑρμῆς (neben Ἑρμᾶ, Ἑρμοῦ): Eph. 170 f., 24. 25. 4. Κοιρανίου Eph. 171, 32. 5. Ὀρήλου Eph. 172, 37. 6. Παπίου, nicht Πασιέλου: Eph. 172, 38 (R. Zahn). 7. Ποσιδωνίου Eph. 173, 44. 10. δώρον Eph. 170, 19—21. 11. χάρις Eph. 173, 46—51. 14. C. Sen(t)i Eph. 168 f., 5—8.

355. 10 und Anm. zu 11. Zahn vergleicht den silbernen Haarpfeil aus Palazzolo Acreide (Salinas *Notizie degli scavi* 1897, 537) mit der vergoldeten Inschrift: δώρον.

361 wünscht Wil. Z. 5 f. εἰς τὰς πέτρας [τὰς περὶ] Κόρνο κῆπον· ἀπὸ δὲ τοῦ[των] ὡς] ἔλλει ἡ στεφάνη. Dafür ist der spätere Ausdruck: ὡς παραφέρει ἡ στεφάνη: Nr. 42, 55

362. 2 f. μηνὸς Κυαν[ο]πιῶνος ὁ[γ]δ[ό]η[ι] ἀνο[μ]ένου. Im Kommentar zu Z. 7 ist Leto für Leda zu setzen.

364. 5 P. Stengel wünscht [εἰρ]ὴν μοῖραν, vgl. Wiegand *S. B. Berl. Ak.* 1906, 259 aus Milet: καὶ διδέτωσαν τῷ ἱερῇ σπλάγχνα, νεφρόν, σκολιόν, ἱερὰν μοῖραν, γλώσσαν, σκέλος δεξιὸν usw.

372. 2 vielleicht εἰμὶ σῆμα, wie 369.

493. Hinzufügen: Paus. VII 2, 10. Πριηνεῖς μὲν δὴ ὑπὸ Ταβαλοῦ τε τοῦ Πέρσου καὶ ὕστερον ὑπὸ Ἱέρωνος ἀνδρὸς ἐπιχωρίου κακωθέντες ἐς τὸ ἔσχατον ὁμῶς τελοῦσιν ἐς Ἰωνας. Μυοῦντος δὲ οἱ οἰκήτορες ἐπὶ τύχῃ τοιαύτῃ ἐξέλιπον τὴν πόλιν.

Indices I. S. 235 III Μανδρόλυτος (Πριηνεύς) 433. S. 237 I Παπίας (statt Πασέας) Gefäßstempel 355, 6, Nachtr. S. 238 III einzufügen Σώστρατος (Πριηνεύς) ὀρχηστής 505. VIII S. 275 II, ἐπεμβαίνειν τὰς χώρας αὐτῶν 37, 116 (vgl. 500, 7 τὴν ἐπέμ[β]ασιν).

Anfang Oktober 1906, als der Druck schon fast vollendet war, schickte A. Rehm noch Abklatsche und Scheden von neu-gefundenen Inschriften, die hier als letzte Nachträge aufgenommen werden.

380. Stele von grauem Marmor, links und unten gebrochen; gr. L. 0,36; gr. H. 0,33; gr. T. 0,095. Schöne Schrift des III. Jahrh. v. Chr. Α Γ Ξ, Θ Ο Ω etwas kleiner; verzierte Strichenden. BH 0,01, ZA 0,006. Gefunden in einem Garten zwischen Priene und Kelebesch. Erste Abschrift vom Phylax der Ruinen. Eine dritte Kopie wird O. Seeck verdankt.

[— υ υ παῖδα μ' ὁρά]ις Μεσσήνιον ὄντα Μέλητον
[πολλάκις ἐς τὰξιν διοράτων ἐλθόντα σὺν ὅπλοις·
[δυσμενέων δ' οὐδεὶς κ]αυχήσεται ἐν δορὸς αἰχμῇ
[ἐντροπαλιζομένοι]ο ἰδεῖν σάκος ἀμφ' ὤμοισιν·
5 [ἀλλὰ υ — υ υ]ρας ἐχθρῶν στὰς δισσὰ τρόπαι(α)
[ἦγρει]ρ' ἠρώων δ' ἄ]ξια δρῶν ἔθανον.

Z. 1. 3. 4. 6 ergänzt Wil., 2 L. Radermacher. 2 διοράτων Rehm; ein Stück des rechten schrägen Striches erhalten.

4 προῖοδεν Rehm. 5 für das letzte A kein Raum (Seeck). 6 ἄ]ξια Wil.; auch E möglich. Meletos kam mit eigenen Waffen aus Messenien nach Priene, um den Prienern im Kampfe (als Söldner) beizustehen, gegen den Tyrannen oder die Galater oder aus anderem Anlasse. Keiner wird sich rühmen können ihn im Gefecht fliehend gesehen zu haben, den Schild auf dem Rücken; sondern mutig den Feinden entgegentretend ist er nach zwei Siegen gestorben, indem er Taten verrichtete, die der Heroen oder seines Vaterlandes oder seiner Vorfahren würdig waren.

381. Linke untere Ecke einer Grabstele aus grauem Marmor, unter einem um 0,012 vertieften rechteckigen Felde. Formen: Α Μ Π Σ. Garten unterhalb der Stadt.

Ἀμφίπολις — — —

382. Brocken einer Säule, aus einem Garten direkt unterhalb der Stadt. Form A.

[Α]ναεικρ[άτης — —]δ[ώρου] (frei) | [το]ῦ Ἀναεικ[ράτ]ους.

Gehört offenbar zu den Graffiti; s. Lemma über Nr. 313 S.

Wei hung Alexanders 156·CCCCXDX	Rhodierspruch 37·CCCCIII·a				
Brief Alexanders 1·CCCC·ag	37·CCCCIII·b				
1·CCCC·bed	37·CCCCIII·c				
1·CCCC·e	37·CCCCIII·d	Rhodierspruch 37·CCCCIII·l			
1·CCCC·f	37·CCCCIII·e	37·CCCCIII·m1	m2		
Beschluss für Lysimachos 14·CCCCI·a.		n1	37·CCCCIII·n2		
14·CCCCI·b	37·CCCCIII·g	37·CCCCIII·o			
14·CCCCI·ed	37·CCCCIII·h	[37·CCCCIII·p]			
		[37·CCCCIII·q]			
14·CCCCI·e	37·CCCCIII·i				
15·CCCCI·f	37·CCCCIII·k	37·CCCCIII·r1	r2	Erstes SC (Orophernes)? 39·CCCCXXIV·a?	
Brief des Lysimachos 15·CCCCII·a		37·CCCCIII·s		39·CCCCXXIV·b?	
15·CCCCII·b		[37·CCCCIII·t]			
15·CCCCII·c		37·CCCCIII u1 fehlt jetzt	u2	Zweites SC (vor 135 v. Chr.) [40·CCCCIV]	
15·CCCCII·d		37·CCCCIII·x		40·CCCCIV	
		37·CCCCIII·y	40,11 41·a1	40,11 Drittes SC (135 v. Chr.) 41·CCCCV·a2	
Erlass des Lysimachos 16·CCCCX·d ?		37·CCCCIII z1	41·b1 z2 42 L*	41·CCCCV·b2 Schiedspruch der 42 L [42 R]	----- εἰς 42 R·CCCCVI 42 R
16·CCCCX·ab?	38·d?	[37 Fortsetzung]	[42 L]	42 L 42 R	[42 R]
16·CCCCX·c?			[42 L Fortsetzung]	42 R·CCCCVII	
			[42 L]	42 R·CCCCVIII·c	42 R·CCCCVIII·b

42 L* = ccccviii a

Nordante und Nordwand des Athenetempels von Priene.
Vergl. Hicks *Brit. Mus.* III S. 7; Schrader *Priene* 97.

Die Ruinen von Priene

Kurze Beschreibung von MARTIN SCHEDE

2. Auflage, durchgesehen und verbessert von G. KLEINER und W. KLEISS

Mit 1 Faltplan, 130 Abbildungen

VIII, 114 Seiten. 1965

Ganzleinen DM 24,—

Die Inschriften von Magnesia am Maeander

Von OTTO KLEIN

(Königliche Museen zu Berlin)

Mit 10 Tafeln und einigen Abbildungen im Text, 1 Karte

Quart. XXXVII, 296 Seiten. 1900. Nachdruck 1967

Ganzleinen DM 48,—

Milet

Ergebnisse der Ausgrabungen und Untersuchungen seit dem Jahre 1899

Herausgegeben von THEODOR WIEGAND

Das Rathaus von Milet

Von HUBERT KNACKFUSS

Mit Beiträgen von CARL FRIEDRICH, THEODOR WIEGAND, HERMANN WINNEFELD

Mit 20 Tafeln, 2 Beilagen und 107 Abbildungen im Text

Quart. 100 Seiten. 1908. Nachdruck 1967. DM 16,—

(Band 1, 2. Heft)

Das Delphinion in Milet

Von GEORG KAWERAU und ALBERT REHM

unter Mitwirkung von FRIEDRICH HILLER von GAERTRINGEN, MARK LIDZBARSKI,

THEODOR WIEGAND, ERICH ZIEBARTH

Mit 7 Tafeln, 1 Beilage und 101 Abbildungen im Text

Quart. VI, 318 Seiten. 1914. Nachdruck 1967. DM 48,—

(Band 1, 3. Heft)

GETTY CENTER LIBRARY

3 3125 00718 3045

